

Beretning afgivet af
Skattesagskommissionen

Kapitel 1-13
Bilag 1-8

Afhørte vidner

SKAT København

Direktør Erling Andersen
Skattedirektør Peter Møller Jensen
Skattedirektør Lisbeth Rasmussen
Afdelingsleder Inger Kirstine Sommer Hansen
Afdelingsleder Hanne Dahl Kofod
Specialkonsulent Søren Hansen
Specialkonsulent Gergana Trasborg
Chefkonsulent Jette Sørensen

Skatteministeriet, Koncerncentret

Skatteminister Troels Lund Poulsen
Politisk ordfører for Venstre/ skatteminister Peter Christensen
Særlig rådgiver Peter Arnfeldt
Ministersekretær Anne Nørgaard Simonsen
Ministersekretær Morten Jensen
Departementschef Peter Loft
Koncerndirektør Jesper Skovhus Poulsen
Produktionsdirektør Steffen Normann Hansen
Juridisk direktør Birgitte Christensen
Fagdirektør Ivar Nordland
Fagdirektør Winnie Jensen
Fagdirektør Jan Lund
Kontorchef Carsten Vesterø
Kontorchef Per Hvas
Kontorchef Hans From
Chefkonsulent Michael Frank
Specialkonsulent Erik Jørgensen
Chefkonsulent Poul Erik Hjerrild-Nielsen

Specialkonsulent Kent D. Sørensen
Konsulent Lis Ovdal Madsen
Konsulent Camilla Lau Baymler
Afdelingsleder Joan Simkus
Departementschefsekretær Helle Bergenfelt

Statsministeriet

Statsminister Lars Løkke Rasmussen
Pressechef i Venstre/særlig rådgiver Mikael Børsting
Departementschef Karsten Dybvad

Andre

Journalist Jan Kjærgaard, Ekstra Bladet
Chefredaktør Poul Madsen, Ekstra Bladet
Journalist Thomas Nørmark Krøg, BT
Nyhedschef Simon Andersen, BT
Chefredaktør Peter Brüchmann, BT
Chefredaktør Olav Skaaning Andersen, BT
Skatterådgiver Frode Holm, Revitax
Leder af Venstres Center for Kommunikation og Politik Søs Marie Serup Laybourn
Særlig rådgiver Noa Redington
Professor Aage Michelsen
Afdelingschef Kaj Larsen, Folketingets Ombudsmand

Skattesagskommissionen

Kapitel 1-8

Kapitel 9, afsnit 9.1-9.6

Beretning afgivet af Skattesagskommissionen

Publikationen kan bestilles

via Justitsministeriets hjemmeside (www.jm.dk)

eller hos

Rosendahls - Schultz Distribution

Herstedvang 10

2620 Albertslund

Telefon: 43 22 73 00

Fax: 43 63 19 69

distribution@rosendahls.dk

ISBN: 978-87-92760-82-1 (tryk)

ISBN: 978-87-92760-84-5 (internet)

ISBN: 978-87-92760-81-4 (e-bog)

Tryk: Rosendahls - Schultz Grafisk A/S

Pris: Kr. 750,- pr. sæt incl. moms

Forord

Denne beretning er opdelt i fem bind og en CD-rom, der sidder i en lomme sidst i bind 5.

CD-rom'en indeholder hele beretningen, herunder bilag 8, der alene findes her. Dette bilag indeholder kommissionens protokoller med afgørelser og forklaringer fra de 31 dage, hvor der er sket afhøringer. Protokollerne fylder ca. 870 sider.

Forklaringerne, de indsamlede dokumenter og andre oplysninger er gengivet bredt i beretningens kapitel 9, der strækker sig fra bind 1 side 94 til bind 5 side 1429. Som det kan ses af beretningens indholdsfortegnelse, er gengivelsen opdelt i 19 perioder. Ved forklaringerne er der henvisning til protokollen eller protokollerne, hvor forklaringen findes.

I kapitel 10 i bind 5 side 1430 ff. er der foretaget en sammenfatning af oplysningerne i kapitel 9 med samme periodeopdeling. Herefter følger i kapitel 11, samme bind side 1611 ff., kommissionens bevisvurderinger og ansvarsvurderinger.

Kommissionen er ikke fremkommet med forslag til ændring af love eller administrative bestemmelser mv. Det fremgår af kapitel 12 i bind 5 side 1651. Kapitel 13, samme bind, side 1652 ff., indeholder et resume af beretningen. Sidst er gengivet nogle bilag, herunder bisiddernes udtalelser til et udkast til dele af kapitel 11 (bilag 3-5) og kommissionens bemærkninger til udtalelserne (bilag 6). Bilag 7 indeholder en oversigt over kommissionens protokoller.

Bind 1 indeholder beretningens kapitel 1 til 8. I kapitel 1 til 4 redegør kommissionen for afgrænsningen af opgaverne, for tilvejebringelsen af oplysninger, for trufne processuelle afgørelser og for kommissionens vurderinger generelt. Kapitel 5 til 7 indeholder bl.a. kommissionens redegørelse for myndighedsopbygningen og for

reglerne om indberetning, kompetence og videregivelse af fortrolige oplysninger.
Kapitel 8 indeholder en kort redegørelse for offentligt ansattes ansvar.

September 2014

Lars E. Andersen, Martin Simonsen og Niels Fenger

Rikke Holler

Indholdsfortegnelse

Forord	3
Kapitel 1	
Kommissoriet, kommissionens sammensætning og afgrænsning af kommissionens opgaver mv.	11
1.1 Kommissoriet	11
1.2 Kommissionens sammensætning mv.	13
1.3 Afgrænsning af kommissionens opgaver	15
1.3.1 Skattesagerne	16
1.3.2 Statslige forvaltningsmyndigheder	16
1.3.3 Involvering i sagsbehandlingen	18
1.3.4 Ombudsmandssagerne	18
1.3.5 Videregivelse af oplysninger. Oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering	20
1.3.6 Forholdet til efterforskningen hos Københavns Politi	21
1.3.7 Skattesagens afgørelse og sagens oplysninger	23
1.3.8 Forslag til ændringer og retlige vurderinger af om nogen kan drages til ansvar	24
1.4 Undersøgelsens tidsramme	25
Kapitel 2	
Kommissionens tilvejebringelse af oplysninger mv.	26
2.1 Dokumenter og skriftlige redegørelser	26
2.2 Backup-undersøgelser	27
2.3 "Private mails"	28
2.4 Brev til alle ansatte i SKAT og Skatteministeriets departement	28
2.5 Afhøringer	30
2.6 Materialesamlinger og protokoller	32
Kapitel 3	
Processuelle afgørelser mv.	33
3.1 Aktindsigt	33
3.2 Egenaces	38
3.3 Beskikkelse af bisiddere	39

3.4	Berømmelse. Strafferetlig forældelse	39
3.4.1.	Berømmelse	39
3.4.2.	Strafferetlig forældelse	40
3.5	Tv-optagelse, fotografering, tegning, live-blogging og pladsreservering mv.	40
3.6	Dørlukning	42
3.7	Kildebeskyttelse	45
3.8	Afskæring af spørgsmål	49
3.9	Udleveringer af protokoller med forklaringer og udkast til bevisvurderinger mv. til politiet	51
3.10	Anonyme breve	52
3.11	Politianmeldelse	56
3.12	Høring af vidner og bisiddere	56
 Kapitel 4		
	Generelt om kommissionens vurderinger	58
4.1	Forarbejderne	58
4.2	Kommissionens overvejelser	63
 Kapitel 5		
	Myndighedsopbygningen	64
5.1	Tiden før 1. januar 2010	64
5.2	Skatteforvaltningsloven fra 2005	66
5.3	Skatteministeriets omstrukturering pr. 1. januar 2010	68
5.4	Bekendtgørelse nr. 965 af 12. august 2010	68
5.5	Skatteministeriets omstrukturering pr. 1. januar 2013	69
 Kapitel 6		
	Indberetningsordning	71
6.1	Sager omfattet af ordningen	72
6.2	Proceduren	72
6.3	Oplysninger om behandling af VIP-sager i perioden 2008-2011	73
6.4	Nugældende ordning	74
 Kapitel 7		
	Regler om kompetence og videregivelse af fortrolige oplysninger	76
7.1	Skatteforvaltningslovens regler om Koncerncentrets kompetence i relation til sager om ligning af personskatter	76
7.1.1.	Skatteforvaltningslovens § 1 og § 14	76
7.1.2.	De tidligere gældende regler i skattestyrelseslovens §§ 1 og 36 og landsskatteretslovens §§ 16 og 18	80

7.1.3.	Bekendtgørelse nr. 965 af 12. august 2010	81
7.1.4.	Den nærmere rækkevidde af skatteforvaltningslovens § 14	82
7.2	Reglerne om tavshedspligt og videregivelse af fortrolige oplysninger	84
7.2.1.	Tavshedspligtbestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 17	84
7.2.2.	Videregivelse af fortrolige oplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder	87
7.2.3.	Videregivelse af oplysninger internt i en forvaltningsmyndighed	88

Kapitel 8

Offentligt ansattes ansvar	90	
8.1	Ansvaret	90
8.2	Forældelse	92
8.3	Fratrådte	93

Kapitel 9

Skattesagen og ombudsmandssagerne om aktindsigt.

Skriftligt materiale og forklaringer	94	
9.1	Tiden før den 7. juni 2010	97
9.2	Perioden fra den 7. til den 21. juni 2010	107
9.3	Perioden fra den 22. til den 24. juni 2010	139
9.4	Perioden fra den 25. til den 30. juni 2010	181
9.5	Perioden fra den 1. til den 28. juli 2010	226
9.6	Perioden fra den 29. juli til den 9. august 2010	282
9.7	Perioden fra den 10. til den 12. august 2010	353
9.8	Perioden fra den 13. til den 25. august 2010	376
9.9	Perioden fra den 26. til den 28. august 2010	449
9.10	Perioden fra den 29. august til den 2. september 2010	478
9.11	Perioden fra den 3. til den 12. september 2010	627
9.12	Perioden fra den 13. til den 15. september 2010	701
9.13	Den 16. september 2010	772
9.14	Den 17. og den 18. september 2010	884
9.15	Perioden fra den 19. til den 30. september 2010	945
9.16	Perioden fra den 1. oktober 2010 til den 11. januar 2011	1041
9.17	Perioden fra den 12. januar til den 30. august 2011	1170
9.18	Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.	1296
9.19	Tiden efter den 7. oktober 2011.	1363

Kapitel 10

Skattesagen og ombudsmandssagerne om aktindsigt.

Sammenfattende fremstilling af begivenhedsforløbet	1430
---	-------------

10.1	Tiden før den 7. juni 2010	1430
10.2	Perioden fra den 7. til den 21. juni 2010	1431
10.3	Perioden fra den 22. til den 24. juni 2010	1434
10.4	Perioden fra den 25. til den 30. juni 2010	1439
10.5	Perioden fra den 1. til den 28. juli 2010	1444
10.6	Perioden fra den 29. juli til den 9. august 2010	1452
	10.6.1. Fra den 29. juli til den 3. august 2010	1452
	10.6.2. Fra den 4. til den 9. august 2010	1458
10.7	Perioden fra den 10. til den 12. august 2010	1462
10.8	Perioden fra den 13. til den 25. august 2010	1468
10.9	Perioden fra den 26. til den 28. august 2010	1479
10.10	Perioden fra den 29. august til den 2. september 2010	1483
10.11	Perioden fra den 3. til den 12. september 2010	1501
10.12	Perioden fra den 13. til den 15. september 2010	1513
10.13	Den 16. september 2010	1526
10.14	Den 17. og den 18. september 2010	1545
10.15	Perioden fra den 19. til den 30. september 2010	1554
	10.15.1. Den 19. og den 20. september 2010	1554
	10.15.2. Den 21. til den 30. september 2010	1569
10.16	Perioden fra den 1. oktober 2010 til den 11. januar 2011	1572
10.17	Perioden fra den 12. januar til den 30. august 2011	1585
	10.17.1. Den 12. januar til den 27. februar 2011	1585
	10.17.2. Den 28. februar til den 30. august 2011	1593
10.18	Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011	1598
10.19	Tiden efter 7. oktober 2011	1606

Kapitel 11

	Kommissionens bevisvurderinger og ansvarsvurderinger	1611
11.1	Kommissionens bevisvurderinger	1611
	11.1.1. Om der er sket involvering i sagsbehandlingen og om korrespondancen mv. med ombudsmanden	1611
	11.1.1.1. Inden sagen blev oprettet	1612
	11.1.1.2. Oprettelsen af kontrolsag og brevene den 28. juni 2010	1613
	11.1.1.3. Overvejelserne i Koncerncentret om skatterådsbehandling og samtidig ligning	1614
	11.1.1.4. Pressemeddelelsen den 1. juli 2010	1615
	11.1.1.5. ”Helles dobbeltspil” og korrespondancen mellem Steffen Normann Hansen og Jan Lund	1615
	11.1.1.6. Mailen om, at regeringen helst ikke skulle involvere sig	1617
	11.1.1.7. Mødet den 10. august 2010 (første møde)	1617
	11.1.1.8. Mødet den 13. august 2010 (andet møde)	1618

11.1.1.9.	Ivar Nordlands opringning til Erling Andersen	1621
11.1.1.10.	Peter Lofts udlevering den 16. august 2010 af presseklip til Erling Andersen	1622
11.1.1.11.	Peter Lofts udtalelse til Politiken den 22. august 2010	1622
11.1.1.12.	SKAT Københavns møde den 30. august 2010 med Jura og Samfundsøkonomi	1623
11.1.1.13.	Mødet den 1. september 2010 (tredje møde)	1624
11.1.1.14.	Mødet den 3. september 2010 (fjerde møde)	1626
11.1.1.15.	Mødet den 7. september 2010 mellem Peter Loft og Karsten Dybvad	1627
11.1.1.16.	Mødet den 13. september 2010 (femte møde)	1627
11.1.1.17.	Presseklipnotatets udlevering den 14. september 2010 til Koncerncentret	1629
11.1.1.18.	Agterskrivelsernes udlevering den 16. september 2010 og orienteringen af Peter Loft og Steffen Normann Hansen	1629
11.1.1.19.	Mødet den 16. september 2010 med Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt	1630
11.1.1.20.	Forløbet samme aften og den 17. september 2010	1631
11.1.1.21.	Forløbet den 19. og 20. september 2010	1633
11.1.1.22.	Ombudsmandssagerne	1634
11.1.2.	Om der er videregivet fortrolige oplysninger fra sagen	1637
11.1.2.1.	Oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering	1637
11.1.2.2.	"Forhandlingerne" med Ekstra Bladet	1639
11.1.2.3.	Agterskrivelsen som BT kom i besiddelse af	1640
11.2	Kommissionens ansvarsvurderinger	1640
11.2.1.	Ministrene	1640
11.2.2.	Om strafansvar for de øvrige vidner	1642
11.2.3.	Peter Loft	1642
11.2.4.	Steffen Normann Hansen og Peter Arnfeldt	1648
11.2.5.	Erling Andersen	1648
11.2.6.	Andre	1650

Kapitel 12

Kommissionens forslag til ændring af love, administrative bestemmelser eller administrativ praksis	1651
---	------

Kapitel 13

Resume	1652
13.1 Skattesagen	1652
13.2 Ombudsmandssagerne	1653
13.3 Lækagen til BT	1653

13.4	Kommissionsundersøgelsen	1653
13.5	Kommissionens bevis- og ansvarsvurderinger	1654
13.5.1.	En oplysning om Stephen Kinnocks seksuelle orientering	1654
13.5.2.	Lars Løkke Rasmussen og Troels Lund Poulsen	1655
13.5.3.	Peter Loft	1655
13.5.4.	Peter Arnfeldt	1656
13.5.5.	Erling Andersen	1657
13.5.6.	Ombudsmandssagerne	1657
13.6	Forslag til lovændringer mv.	1657
Bilag 1-8		1659
Bilag 1	Notat om Skattesagskommissionens arbejde	1660
Bilag 2	Oversigt over Skatteministeriets koncerncenter	1669
Bilag 3	Udtalelse fra advokat Lars Svenning Andersen	1670
Bilag 4	Udtalelse fra advokat K. L. Németh	1675
Bilag 5	Udtalelse fra advokat Karen-Margrethe Schebye	1676
Bilag 6	Notat om høringen af vidner og bisiddere	1683
Bilag 7	Protokoloversigt	1689
Bilag 8	Protokol 1-55	CD-rom

Kapitel 1

Kommissoriet, kommissionens sammensætning og afgrænsning af kommissionens opgaver mv.

1.1 Kommissoriet

Skattesagskommissionens kommissorium, der er dateret den 30. januar 2012, har følgende ordlyd:

”1. Justitsministeren nedsætter herved i medfør af § 1, stk. 1, i lov om undersøgelseskommissioner en kommission til undersøgelse af sagen om behandlingen af Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag.

2. Undersøgelseskommissionen har efter § 4, stk. 2, i lov om undersøgelseskommissioner til opgave at undersøge og redegøre for det samlede begivenhedsforløb, som knytter sig til, hvad statslige forvaltningsmyndigheder har foretaget sig i forbindelse med SKAT Københavns behandling af den pågældende skattesag.

2.1. Undersøgelseskommissionen skal bl.a. undersøge og redegøre for, i hvilket omfang personer uden for SKAT København har været involveret i SKAT Københavns behandling af skattesagen.

Undersøgelseskommissionen skal navnlig undersøge og redegøre for, i hvilket omfang ministre, særlige rådgivere eller andre embedsmænd har været involveret i behandlingen af skattesagen, herunder om de pågældende måtte have søgt at påvirke afgørelsen af sagen.

Undersøgelseskommissionen skal i den forbindelse bl.a. undersøge og redegøre for baggrunden for, at skattesagen blev indledt, hvad der i forbindelse med sagsbehandlingen har været af møder og andre kontakter, herunder skriftlig korrespondance, udveksling af notater mv., mellem Skatteministeriet og SKAT København om sagen, hvad formålet med møderne mv. har været, hvad der er blevet drøftet mv., samt hvad forløbet har været efter, at SKAT København traf afgørelse i sagen.

Undersøgelseskommissionen skal på tilsvarende måde også undersøge og redegøre for, hvad der måtte have været af møder, kontakter mv. mellem bl.a. Skatteministeriet og andre myndigheder, personer mv. uden for ministeriet om behandlingen af skattesagen.

Denne del af undersøgelsen og redegørelsen skal omfatte perioden fra juni 2010, hvor spørgsmålet om Stephen Kinnocks skattepligt i Danmark blev rejst i medierne, og til september 2010, hvor SKAT København traf afgørelse i sagen. Undersøgelseskommissionen skal, i det omfang den finder det relevant, også inddrage forhold, der tidsmæssigt ligger uden for den angivne periode. Det forudsættes i den forbindelse, at undersøgelseskommissionen bl.a. undersøger og redegør for korrespondance mv. mellem myndighederne og Folketingets Ombudsmand i sagen.

2.2. Undersøgelseskommissionen skal endvidere undersøge og redegøre for, i hvilket omfang der er videregivet eller forsøgt videregivet fortrolige oplysninger fra skattesagen.

Undersøgelseskommissionen skal i den forbindelse bl.a. undersøge og redegøre for, hvem der har haft adgang til eller i øvrigt haft kendskab til oplysninger fra skattesagen, hvem der er blevet videregivet oplysninger til, samt hvad formålet med videregivelsen har været.

Denne del af undersøgelsen og redegørelsen skal omfatte perioden fra juni 2010, hvor skattesagen indledes, og til september 2011, hvor fortrolige oplysninger blev gengivet i medierne. Undersøgelseskommissionen skal, i det omfang den finder det relevant, også inddrage forhold, der tidsmæssigt ligger uden for den angivne periode.

Det forudsættes, at undersøgelseskommissionen og Københavns Politi i fornødent omfang drøfter de spørgsmål, der løbende kan opstå om forholdet mellem undersøgelseskommissionens og politiets arbejde, herunder spørgsmål om forældelse af eventuelle strafbare forhold samt mere praktiske spørgsmål med henblik på bl.a. at sikre, at kommissionen fra politi- og anklagemyndighed kan modtage det materiale, som kommissionen finder relevant for sin undersøgelse.

3. Undersøgelseskommissionen kan, uanset at kommissionens undersøgelse ikke omfatter SKAT Københavns afgørelse i skattesagen, i det omfang den finder det relevant, inddrage oplysninger fra skattesagen til be-

lysning af de forhold, som kommissionen har til opgave at undersøge og redegøre for.

4. På baggrund af den beskrevne undersøgelse og redegørelse skal undersøgelseskommissionen efter § 4, stk. 3, i lov om undersøgelseskommissioner komme med forslag til sådanne ændringer af love, administrative bestemmelser eller administrativ praksis, som undersøgelsen kan begrunde. Det forudsættes, at undersøgelseskommissionen i den forbindelse tager hensyn til, at skatteministeren har taget initiativ til at ændre organisationen i Skatteministeriet.

Undersøgelseskommissionen skal endvidere efter lovens § 4, stk. 4, foretage retlige vurderinger til belysning af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen draget til ansvar.

5. Undersøgelseskommissionen bør tilrettelægge sit arbejde således, at den så vidt muligt kan afgive beretning om resultatet af sin undersøgelse senest to år efter, at kommissionen er endeligt nedsat.

Hvis kommissionen ikke kan afgive beretning inden det nævnte tidspunkt, anmodes kommissionen om at orientere justitsministeren skriftligt om baggrunden herfor og om, hvornår kommissionen forventer at kunne afgive sin beretning.”

Kommissoriet er identisk med det udkast til kommissorium, som justitsministeren den 21. december 2011 sendte til Folketingets Udvalg for Forretningsordenen, Retsudvalget og Skatteudvalget.

Samme dag offentliggjorde justitsministeren udkastet.

1.2 Kommissionens sammensætning mv.

Ved breve af 12. marts 2012 udpegede Justitsministeriet landsdommer Lars E. Andersen, Vestre Landsret, som formand for kommissionen samt advokat Martin Simonsen og professor, dr. jur. Niels Fenger, Københavns Universitet, som medlemmer af kommissionen. Lars E. Andersen er udpeget efter indstilling fra præsidenterne for Vestre og Østre Landsret. Martin Simonsen er udpeget efter indstilling fra Advokatsamfundet.

Ved brev af samme dato blev advokat Lars Kjeldsen udpeget som udspørger for kommissionen.

Om sammensætningen af kommissionen har justitsministeren henholdsvis den 17. og 24. januar 2012 besvaret følgende spørgsmål:

”Spørgsmål nr. 13 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen:

”Når skattesagen og tillige den skattepligtiges navn nævnes flere gange i kommissoriet, vil ministeren så forklare, hvorfor der ikke foreslås udpeget en specielt skattekyndig som medlem af skattekommissionen?”

Svar:

Som oplyst i Justitsministeriets brev af 21. december 2011 til Folketingets Udvalg for Forretningsordenen er det hensigten, at undersøgelseskommissionen skal bestå af tre medlemmer med en landsdommer som formand.

Formanden udpeges efter fælles indstilling fra præsidenterne for Østre og Vestre Landsret. De to yderligere medlemmer vil være henholdsvis en advokat, der udpeges efter indstilling fra Advokatsamfundet, og en universitetsjurist med særlig indsigt i offentligretlige spørgsmål.

Når det er en universitetsjurist med særlig indsigt i offentligretlige spørgsmål, som er valgt, hænger det sammen med, at Justitsministeriet i lyset af undersøgelsens karakter har vurderet, at der er behov for, at det pågældende medlem af undersøgelseskommissionen har bredt kendskab til offentligretlige spørgsmål (og ikke specifikt skatteretlige spørgsmål). Det bemærkes herved, at selve skattesagen, som er endeligt afgjort ved SKAT Københavns afgørelse, ikke vil være genstand for undersøgelsen.

Det kan i øvrigt nævnes, at den valgte procedure svarer til den fremgangsmåde, som blev anvendt af den forrige regering i forbindelse med nedsættelsen af Statsløsekommissionen (og hvor der således blev udpeget en universitetsjurist med særlig indsigt i forvaltningsretlige spørgsmål, og ikke specifikt indfødsretlige spørgsmål).

Det skal dog tilføjes, at Justitsministeriet i forbindelse med anmodningen til Advokatsamfundet om at indstille en advokat som medlem af Skatte-

sagskommissionen vil pege på det ønskelige i, at vedkommende har kendskab til skatteområdets organisering mv.”

”Spørgsmål nr. 30 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen:

”Hvorfor nærer ministeren uvilje mod at udpege en advokat, der udover at have kendskab til skatteforvaltningen også er kyndig i skatteret, og vil ministeren udpege et kommissionsmedlem, der har indsigt i skattejuraen?”

Svar:

I overensstemmelse med det, som jeg tillkendegav under samrådet i udvalget den 18. januar 2012, vil Justitsministeriet i forbindelse med anmodningen til Advokatsamfundet om at indstille en advokat som medlem af skattesagskommissionen pege på det ønskelige i, at vedkommende har kendskab til skatteområdets organisering mv. samt skattejuridiske spørgsmål.”

Som juridisk sekretær for kommissionen blev udpeget dommer Rikke Holler, Retten i Randers.

Endvidere har kontorfuldmægtig Dorthe Hylleberg, Vestre Landsret, fungeret som protokolfører for kommissionen, og administrationschef Kim Andersen, Retten i Roskilde, har bistået i forbindelse med afviklingen af afhøringerne.

Kommissionen har afholdt 22 interne møder. Efter lov om undersøgelseskommissioner § 5, stk. 1, afgør kommissionen efter samråd med kommissionens udspørger, hvordan undersøgelsen skal tilrettelægges. Advokat Lars Kjeldsen har derfor deltaget i de interne møder før og under perioden, hvor der er sket afhøring.

1.3 Afgrænsning af kommissionens opgaver

Kommissionens undersøgelse skal selvsagt holde sig inden for de opgaver, som er stillet i kommissoriet. For at løse disse opgaver har kommissionen bredt indhentet dokumenter og andre oplysninger, ligesom kommissionen under afhøringerne har spurgt bredt. Heraf følger, at der kan blive oplyst om forhold, som kunne give anledning til overvejelser, men som ikke er omfattet af kommissoriet.

I det omfang sådanne forhold måtte være oplyst, har kommissionen ikke foretaget vurderinger heraf.

1.3.1. Skattesagerne

Efter kommissoriets pkt. 1, 2.1 og 2.2 retter undersøgelsen sig mod Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag, som SKAT København i september 2010 traf afgørelse i. Der er retteligt tale om to sager, hvori der er udarbejdet to såkaldte agterskrivelser og efterfølgende truffet to afgørelser, nemlig en for hver af parterne.

1.3.2. Statslige forvaltningsmyndigheder

Undersøgelsen angår, hvad statslige forvaltningsmyndigheder har foretaget sig i forbindelse med behandlingen af sagen, jf. kommissoriets pkt. 2. Justitsministeren har den 17. januar 2012 besvaret følgende spørgsmål herom:

”Spørgsmål nr. 7 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen:

”Er ministeren enig i, at lov om undersøgelseskommissioner ikke er indskrænket til at omfatte den statslige forvaltning?”

Svar:

1. Det følger af § 1, stk. 1, i lov om undersøgelseskommissioner, at justitsministeren kan nedsætte en kommission til at gennemføre en undersøgelse af nærmere bestemte forhold af almen vigtig betydning.

Formuleringen ”almen vigtig betydning” indebærer, at der i princippet ikke er nogen retlig grænse for, hvilke forhold en undersøgelseskommission kan nedsættes for at undersøge.

Med formuleringen markeres det imidlertid, at en undersøgelseskommission som altovervejende hovedregel kun bør benyttes i tilfælde, hvor regeringen og/eller Folketinget har behov for at få belyst nogle forhold, som har betydning for de opgaver, som regeringen og/eller Folketinget udfører. Dette betyder, at forholdet som altovervejende hovedregel skal have tilknytning til staten, f.eks. vedrøre statslige myndigheders sagsbehandling.

Formuleringen ”almenvigtig betydning” indebærer således, at en undersøgelse af private forhold normalt alene vil kunne tænkes, hvis den indgår som et integreret element i en undersøgelse af statslige myndighedsforhold. Formuleringen udelukker ikke, at der i helt særlige tilfælde iværksættes en undersøgelse, der (alene) vedrører kommunale forhold, men sådanne undersøgelser forudsættes normalt forbeholdt de almindelige tilsynsmyndigheder.

Det skal i den forbindelse tilføjes, at selv om en kommissionsundersøgelse er rettet mod forhold i den statslige forvaltning, vil dette ikke betyde, at personer uden for den statslige forvaltning, f.eks. private personer, ikke kan blive inddraget i undersøgelsen. De pågældende vil således – i overensstemmelse med lovens regler om sagsoplysning – være forpligtet til at afgive vidneforklaring, udlevere materiale eller afgive redegørelser, hvis det er relevant for at klarlægge, hvad der har fundet sted i den statslige forvaltning.

Der kan i øvrigt henvises til betænkning over forslag til lov om undersøgelseskommissioner afgivet af Udvalget for Forretningsordenen, jf. Folketingstidende 1998-99, Tillæg B, side 778 ff, samt til Oliver Talevski m.fl. i bogen ”Undersøgelseskommissioner, Embedsmandsansvaret & Folketingets Rolle” (1. udg., 2002), side 30 f.

2. Udkastet til kommissorium for Skattesagskommissionen er bl.a. i lyset af, hvad der er anført ovenfor, udformet således, at kommissionen skal have til opgave at undersøge og redegøre for det samlede begivenhedsforløb, som knytter sig til, hvad statslige forvaltningsmyndigheder har foretaget sig i forbindelse med SKAT Københavns behandling af Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag, jf. herved udkastets pkt. 2.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at den omstændighed, at kommissionsundersøgelsen er rettet mod forhold i den statslige forvaltning, ikke vil være til hinder for, at forhold uden for den statslige forvaltning inddrages i undersøgelsen, hvis det er relevant for at klarlægge, hvad der har fundet sted i den statslige forvaltning, herunder bl.a. i Skatteministeriet eller i SKAT København.

Der kan herved nærmere henvises til udkastet til kommissorium pkt. 2.1. og 2.2.”

1.3.3. Involvering i sagsbehandlingen

Ifølge pkt. 2.1 skal kommissionen undersøge og redegøre for, i hvilket omfang personer uden for SKAT København har været involveret i SKAT Københavns behandling af sagen. Personerne omfatter navnlig ”ministre, særlige rådgivere eller andre embedsmænd”.

Det, der skal undersøges, er, om de pågældende ”har været involveret i SKAT Københavns behandling af skattesagen”, herunder ”om de pågældende måtte have søgt at påvirke afgørelsen af sagen”.

Kommissionen skal i den forbindelse bl.a. undersøge og redegøre for baggrunden for, at sagen blev indledt, for møder, andre kontakter, korrespondance, udveksling af notater mv. mellem Skatteministeriet og SKAT København og for forløbet efter afgørelsen.

Tilsvarende skal kommissionen undersøge og redegøre for kontakter mellem Skatteministeriet og andre myndigheder, personer mv. uden for ministeriet.

Som det også fremgår af svaret på spørgsmål nr. 7, kan forhold uden for den statslige forvaltning inddrages i undersøgelsen, hvis det er af betydning for at klarlægge, hvad der har fundet sted i den statslige forvaltning, herunder i Skatteministeriet eller i SKAT København.

Kommissionen lægger efter indholdet af pkt. 2.1, især 1. og 2. afsnit, til grund, at kommissionen for det tilfælde, at personer uden for SKAT København har involveret sig på ulovlig vis i sagsbehandlingen, ikke skal foretage en vurdering af, om personer i SKAT København uretmæssigt har medvirket dertil.

Tidsmæssigt skal undersøgelsen af involveringsdelen omfatte perioden fra juni til september 2010, men kommissionen kan også inddrage forhold, der ligger udenfor.

1.3.4. Ombudsmandssagerne

Efter kommissoriets pkt. 2.1, 5. afsnit, skal kommissionen undersøge og redegøre for korrespondance mv. mellem myndighederne og ombudsmanden i Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag.

Kommissionen lægger til grund, at der hermed ikke alene ønskes en beskrivelse af korrespondancen mv., men også en vurdering af, om myndighederne har afgivet urigtige oplysninger til ombudsmanden. En undersøgelse heraf kan – i sig selv –

have betydning for undersøgelsen af, om nogen har involveret sig i sagsbehandlingen.

Spørgsmålet er herefter, om kommissionen – for det tilfælde, at der er afgivet urigtige oplysninger – skal foretage en vurdering ”til belysning af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen draget til ansvar” herfor, jf. kommissoriets pkt. 4, 2. afsnit.

De forhold, som kommissionen skal undersøge og redegøre for, er nærmere beskrevet i kommissoriets pkt. 2.1 og 2.2. Efter pkt. 2.1 skal kommissionen som anført undersøge, om nogen uden for SKAT København har været involveret i behandlingen af skattesagen, og efter pkt. 2.2 skal kommissionen undersøge, om der er videregivet fortrolige oplysninger fra skattesagen.

Under pkt. 2.1 er det i 5. afsnit anført, at undersøgelsen skal omfatte den periode, hvor skattesagen blev behandlet, men at der også kan inddrages forhold, der ligger uden for perioden. Herefter følger sætningen: ”Det forudsættes i den forbindelse, at undersøgelseskommissionen bl.a. undersøger og redegør for korrespondance mv. mellem myndighederne og Folketingets Ombudsmand i sagen”. Yderligere er ikke anført om ombudsmandssagerne på dette sted eller andet sted i kommissoriet.

Det er således ikke i kommissoriet beskrevet i et selvstændigt punkt eller i øvrigt beskrevet, at kommissionen skal undersøge og redegøre for, om der er afgivet urigtige oplysninger til ombudsmanden svarende til punkterne, om nogen har involveret sig, og om der er videregivet oplysninger. Såfremt det havde været tilfældet, ville punktet utvivlsomt være omfattet af pkt. 4, 2. afsnit, om, hvorvidt nogen kunne drages til ansvar.

Efter omtalen af ombudsmandssagerne i bl.a. Jyllands-Posten den 9. og 10. december 2011 var det endvidere nærliggende – hvis det var det, man ønskede – at det i udkastet til kommissorium af 21. december 2011, der som anført er identisk med kommissoriet, var blevet beskrevet som et selvstændigt punkt eller i øvrigt beskrevet, at kommissionen skulle undersøge, om der er afgivet urigtige oplysninger til ombudsmanden med den følge, at der skulle foretages en ansvarsvurdering.

Kommissionen lægger herefter til grund, at kommissionen – for det tilfælde, at der er afgivet urigtige oplysninger – ikke skal foretage en vurdering til belysning af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen draget til ansvar herfor.

1.3.5. Videregivelse af oplysninger. Oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering

Efter kommissoriets pkt. 2.2 skal kommissionen undersøge og redegøre for, i hvilket omfang der er videregivet eller forsøgt videregivet fortrolige oplysninger fra sagen.

Kommissionen skal i den forbindelse undersøge og redegøre for, hvem der har haft adgang eller kendskab til oplysninger fra sagen, og hvem der er blevet videregivet oplysninger til. Det må endvidere antages, at det skal undersøges, hvem der har videregivet eller forsøgt at videregive oplysninger.

De fortrolige oplysninger er ikke nærmere afgrænset i kommissoriet. Undersøgelsen må derfor som udgangspunkt omfatte alle fortrolige oplysninger og ikke alene de oplysninger, der i september 2011 blev gengivet i medierne.

Kommissionen lægger endvidere til grund, at undersøgelsen i princippet skal omfatte enhver uberettiget videregivelse, herunder også videregivelse mellem myndigheder og internt i en myndighed.

Tidsmæssigt skal undersøgelsen dække perioden fra juni 2010 til september 2011. Også her kan kommissionen inddrage forhold, der ligger udenfor perioden.

Som det fremgår af kapitel 11, afsnit 11.1.2, har kommissionen fundet det forsvarligt at begrænse undersøgelsen til nogle forhold, der er nærmere beskrevet i afsnittet.

Det drejer sig bl.a. om en oplysning om Stephen Kinnocks seksuelle orientering. Det bemærkes i den forbindelse, at kommissionen for at løse de opgaver, der er stillet i kommissoriet, ikke har kunnet komme uden om at beskæftige sig med en bemærkning herom, som skatterådgiver Frode Holm fremkom med på et møde den 26. august 2010 med SKAT København. Frode Holm har forklaret, at han intet vidste herom, og at bemærkningen var ment som et tænkt eksempel på, at man ikke ville deltage i et møde med SKAT København.

Helle Thorning-Schmidt har i et interview gengivet i Politiken den 25. august 2012 oplyst, at oplysningen er usand.

Når kommissionen omtaler oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering som en "oplysning", ligger der ikke heri en stillingtagen til, om oplysningen er sand.

1.3.6. Forholdet til efterforskningen hos Københavns Politi

I pkt. 2.2 om videregivelse af oplysninger anføres bl.a., at det forudsættes, at kommissionen og Københavns Politi i fornødent omfang drøfter de spørgsmål, der løbende kan opstå om forholdet mellem kommissionens og politiets arbejde, herunder spørgsmål om forældelse af eventuelle strafbare forhold. Justitsministeren har den 17. januar 2012 besvaret følgende spørgsmål herom:

”Spørgsmål nr. 17 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen:

”Kan man risikere, at det er nødvendigt at afslutte politiets sager, eventuelt ved domstolene, før undersøgelseskommissionen overhovedet kan afslutte sit arbejde?”

Svar:

1. Om baggrunden for, at der med udkastet til kommissorium er lagt op til, at undersøgelseskommissionen også skal undersøge og redegøre for, i hvilket omfang der er videregivet eller forsøgt videregivet fortrolige oplysninger fra skattesagen, samt med hensyn til spørgsmålet om, hvad der bliver rollen mellem politiet og undersøgelseskommissionen, kan oplyses følgende:

Da Københavns Politi – som bekendt – efterforsker, hvem der uberettiget har videregivet eller forsøgt at videregive fortrolige oplysninger fra skattesagen til medierne, har det været naturligt at drøfte med politiet og anklagemyndigheden, hvilken betydning dette bør have i forhold til den undersøgelseskommission, som nu nedsættes med henblik på at få undersøgt og redegjort for det samlede begivenhedsforløb omkring behandlingen af skattesagen.

Københavns Politi har i den forbindelse oplyst over for Justitsministeriet, at politiets hidtidige efterforskning har vist, at der er en tæt sammenhæng mellem selve forløbet omkring behandlingen af skattesagen og den mulige videregivelse af fortrolige oplysninger herom.

Det er derfor Københavns Politis opfattelse, at der ikke kan gennemføres yderligere efterforskning, der alene retter sig imod videregivelse af fortrolige oplysninger uden samtidig at søge selve forløbet af skattesagen oplyst.

Københavns Politi har herudover oplyst, at de relevante medarbejdere hos Ekstra Bladet – chefredaktør Poul Madsen og journalist Jan Kjærgaard – via deres advokat har tilkendegivet over for Københavns Politi, at de ikke ønsker at udtale sig til Københavns Politi, men derimod gerne vil udtale sig til den kommende undersøgelseskommission.

På den baggrund er det efter Københavns Politis opfattelse hensigtsmæssigt, at undersøgelseskommissionen ligeledes får til opgave at undersøge, hvem der har videregivet eller forsøgt at videregive fortrolige oplysninger fra skattesagen.

Københavns Politi har i den forbindelse oplyst, at man i givet fald indtil videre fortsat vil foretage sådanne efterforskningskridt, som kan gennemføres uden at influere på undersøgelseskommissionens arbejde.

Når undersøgelseskommissionen er nedsat, vil Københavns Politi derefter i fornødent omfang drøfte de spørgsmål, der løbende måtte opstå mellem kommissionens undersøgelser og Københavns Politis efterforskning.

Københavns Politi vil følge kommissionens undersøgelser tæt, således at mulige efterforskningskridt fra politiets side koordineres med kommissionens arbejde og muligheden for at retsforfølge eventuelle strafbare forhold sikres.

2. Justitsministeriet har taget Københavns Politis anbefaling til efterretning, og udkastet til kommissorium for Skattesagskommissionen er i overensstemmelse hermed udformet således, at undersøgelseskommissionen også skal undersøge og redegøre for, i hvilket omfang der er videregivet eller forsøgt videregivet fortrolige oplysninger fra skattesagen, jf. pkt. 2.2. i udkastet til kommissorium.

Justitsministeriet er opmærksomt på, at den valgte fremgangsmåde kan give anledning til en række spørgsmål – navnlig om samspillet mellem politiets og undersøgelseskommissionens arbejde.

Med henblik på at sikre et hensigtsmæssigt samspil er det i udkastet til kommissorium forudsat, at der skal være en tæt dialog mellem politiet og undersøgelseskommissionen. Der kan herved henvises til pkt. 2.2. i udkastet til kommissorium, hvorefter ”det forudsættes, at undersøgelseskommissionen og Københavns Politi i fornødent omfang drøfter de spørgsmål, der løbende kan opstå om forholdet mellem undersøgelseskommissionens

og politiets arbejde, herunder spørgsmål om forældelse af eventuelle strafbare forhold samt mere praktiske spørgsmål med henblik på bl.a. at sikre, at kommissionen fra politi- og anklagemyndighed kan modtage det materiale, som kommissionen finder relevant for sin undersøgelse.”

1.3.7. Skattesagens afgørelse og sagens oplysninger

Af kommissoriets pkt. 3 fremgår det, at undersøgelsen ikke omfatter rigtigheden af SKAT Københavns afgørelse i sagen, men at kommissionen i sin undersøgelse kan inddrage oplysninger fra sagen. Justitsministeren har den 24. januar 2012 besvaret følgende spørgsmål herom:

”Spørgsmål nr. 31 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen:

”Vil ministeren bekræfte, at pkt. 3 i kommissoriet skal forstås på den måde, at kommissionen kan inddrage alle oplysninger fra skattesagen, som kommissionen måtte finde ønskeligt?”

Svar:

Som det fremgår af pkt. 3 i udkastet til kommissorium for Skattesagskommissionen, kan undersøgelseskommissionen, uanset at kommissionens undersøgelse ikke omfatter SKAT Københavns afgørelse i skattesagen, i det omfang den finder det relevant, inddrage oplysninger fra skattesagen til belysning af de forhold, som kommissionen har til opgave at undersøge og redegøre for.

Alle oplysninger fra den pågældende skattesag vil således kunne inddrages i undersøgelsen, hvis kommissionen finder det relevant.

Der kan i den forbindelse henvises til svaret på spørgsmål nr. 11 fra udvalget.”

I svaret på det nævnte spørgsmål nr. 11 svares der benægtende på et spørgsmål om, hvorvidt skattesagen slet ikke må inddrages i undersøgelsen. Der henvises i øvrigt til ovennævnte svar.

1.3.8. Forslag til ændringer og retlige vurderinger af om nogen kan drages til ansvar

Kommissionen skal i overensstemmelse med § 4, stk. 3 og 4, i lov om undersøgelseskommissioner komme med forslag til ændringer af love, administrative bestemmelser eller administrativ praksis, og foretage retlige vurderinger til belysning af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen draget til ansvar, jf. kommissoriets pkt. 4.

Med hensyn til de retlige vurderinger har justitsministeren den 17. januar 2012 besvaret følgende spørgsmål:

”Spørgsmål nr. 24 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen:

”Vil ministeren bekræfte, at kommissionen ikke kan foretage retlige vurderinger, for så vidt angår eventuelt ministeransvar?”

Svar:

”Det følger af undersøgelseskommissionslovens § 4, stk. 4, 2. pkt., at en undersøgelseskommission ikke kan få til opgave at foretage retlige vurderinger til belysning af spørgsmålet om ministres ansvar.

En undersøgelseskommission kan således alene få til opgave at undersøge og redegøre for de faktiske omstændigheder vedrørende en ministers rolle, og vil således ikke kunne udtale sig om, hvorvidt en minister har begået eventuelle fejl eller forsømmelser. Det skyldes, at det tilkommer Folketinget at tage stilling til sådanne spørgsmål. Folketingets vurdering vil imidlertid bl.a. kunne ske på grundlag af den redegørelse for og vurdering af sagens faktiske omstændigheder, som kommissionen har foretaget. Der kan i den forbindelse nærmere henvises til Oliver Talevski m.fl. i bogen ”Undersøgelseskommissioner, Embedsmandsansvaret & Folketingets Rolle” (1. udg., 2002), side 85 ff.

Som anført i den pressemeddelelse af 21. december 2011, som blev sendt til udvalget sammen med udkastet til kommissorium, vil det anførte gælde i forhold til Skattesagskommissionen. Der kan i den forbindelse henvises til pkt. 4 i udkastet til kommissorium, hvorefter undersøgelseskommissionen skal foretage retlige vurderinger til belysning af, om der foreligger

grundlag for, at det offentlige søger nogen draget til ansvar, jf. undersøgelseskommissionslovens § 4, stk. 4, 1. pkt.

Dette svarer i øvrigt til, hvad der også er fastsat i bl.a. kommissoriet for den Statsløsekommission, som den forrige regering nedsatte.”

1.4 Undersøgelsens tidsramme

Efter kommissoriet bør kommissionen tilrettelægge sit arbejde således, at kommissionen så vidt muligt kan afgive beretning senest to år efter kommissionens nedsættelse, der skete den 12. marts 2012. I tilfælde af, at det ikke kan lade sig gøre, skal justitsministeren orienteres herom.

I overensstemmelse hermed skrev kommissionens formand i brev af 9. december 2013 bl.a. følgende til justitsministeren:

”På vegne af kommissionen skal jeg herved meddele, at det på nuværende tidspunkt står klart, at der ikke vil kunne foreligge en trykt beretning inden for tidsrammen på to år fra nedsættelsen.

Baggrunden herfor er, at det har vist sig, at undersøgelsen efter sin karakter og omfang ikke kan gennemføres på grundig og ordentlig måde inden for de to år. Jeg henviser herved til vedlagte notat, der kronologisk og punktvis beskriver dele af kommissionens arbejde indtil i dag.”

Det nævnte notat er optaget som bilag 1 til beretningen.

I brev af 27. august 2014 meddelte kommissionen justitsministeren, at kommissionen den 3. juni 2014 havde hørt vidner og bisiddere over kommissionens udkast til bevis- og ansvarsvurderinger med frist for eventuel udtalelse til den 18. juli 2014. På et internt møde den 7. august 2014 havde kommissionen taget stilling til de indkomne udtalelser. Efter drøftelse med forlaget, der skulle trykke beretningen, forventede kommissionen herefter at kunne aflevere beretningen i trykt stand i slutningen af oktober eller i begyndelsen af november 2014.

Kapitel 2

Kommissionens tilvejebringelse af oplysninger mv.

2.1 Dokumenter og skriftlige redegørelser

Under et møde den 22. marts 2012 med Københavns Politi modtog kommissionen politiets materiale i sagerne om videregivelse eller forsøg herpå af fortrolige oplysninger fra skattesagen. Senere tilkommet materiale har Københavns Politi løbende sendt til kommissionen.

Ved breve af 30. marts 2012 anmodede kommissionen SKAT København og Skatteministeriet, Koncerncentret – herefter Koncerncentret – om at udlevere alt materiale, som kunne belyse de spørgsmål, kommissionen skulle undersøge. Kommissionen anmodede samtidig om, at myndighederne bevissikrede alt elektronisk opbevaret materiale fra skattesagens start i juni 2010. SKAT København udleverede materialet den 16. april 2012. Koncerncentret udleverede sit materiale den 3. maj 2012. Begge myndigheder har senere sendt supplerende materiale og oplysninger.

Materialet fra SKAT København indeholder en redegørelse af 25. november 2011 fra Erling Andersen til skatteminister Thor Møger Pedersen, der i det følgende er benævnt Erling Andersens redegørelse. Tilsvarende indeholder materialet fra Koncerncentret en redegørelse af 25. november 2011 fra Peter Loft til skatteministeren og tillige en supplerende redegørelse af 30. november 2011. Redegørelserne er i det følgende benævnt Peter Lofts redegørelse og Peter Lofts supplerende redegørelse.

Kommissionen har endvidere modtaget en oversigt over Koncerncentrets chefer og deres ansvarsområder, der er optaget som bilag 2 til beretningen.

I brev af 23. april 2012 til Statsministeriet bemærkede kommissionen, at man ikke var bekendt med, om ministeriet var i besiddelse af materiale, som kunne belyse de spørgsmål, kommissionen skulle undersøge. Såfremt det var tilfældet, anmodede kommissionen om at få materialet udleveret. Statsministeriet svarede i brev af 3. maj 2012, at ministeriet ikke var i besiddelse af materiale. Statsministeriet

vedlagde dog kopi af nogle dokumenter fra en sag om aktindsigt i kalenderoplysninger.

Ved brev af 30. marts 2012 anmodede kommissionen Folketingets Ombudsmand om at udlevere alt materiale, som kunne belyse de spørgsmål, kommissionen skulle undersøge, herunder den korrespondance mv. der havde været mellem myndighederne og ombudsmanden i sagen. Kommissionen modtog materialet ved brev af 18. april 2012. Ombudsmanden har yderligere ved brev af 2. juli 2012 sendt materiale fra to sager om Skatteministeriets struktur.

Ved brev af 23. april 2012 anmodede kommissionen BT om at udlevere navnet på kilden til de oplysninger om sagen, som BT bragte den 8. september 2011. BT svarede den 6. juni 2012, at man ikke ville oplyse om kildegrundlaget for artiklen.

Kommissionen anmodede i brev af 23. april 2012 Ekstra Bladet om at udlevere dokumentation for, at avisen havde været i kontakt med Peter Arnfeldt om videregivelse af oplysninger fra sagen. Henvendelsen blev besvaret i brev af 11. maj 2012.

I brev af 23. april 2012 anmodede kommissionen Venstres Center for Kommunikation og Politik om at oplyse, om centeret havde udarbejdet notater om skattesagen og i givet fald om at udlevere kopi heraf. Kommissionen henviste herved til den supplerende redegørelse fra Peter Loft. Centret besvarede brevet den 24. maj 2012.

Den 23. maj 2013 har kommissionen hos SKAT gennemgået skattesagerne for at sikre, at de modtagne kopier var dækkende. Tilsvarende har kommissionen den 6. august 2013 gennemgået nogle sager i Skatteministeriets departement.

Enkelte vidner har under afhøringerne fremlagt skriftligt materiale.

De indhentede oplysninger er gengivet i kapitel 9 i det omfang, de har betydning for undersøgelsen.

2.2 Backup-undersøgelser

I brev af 3. maj 2012 oplyste Koncerncentret:

”Den 7. december 2011, samme dag som skatteministeren offentliggjorde, at Skattesagskommissionen skulle nedsættes, blev der bestilt en totalbackup af alle data i ministeriets Exchange mailservers miljø.

”Private mails”

Backup'en er lagt i en separat lukket kuvert i et aflåst brandsikret skab i kælderen i Koncerncentret.”

Den 19. juni 2012 afhentede kommissionen dele af materialet. Efterfølgende har kommissionen modtaget yderligere materiale herfra. I alt har kommissionen fået mailboksoplysninger for 17 personer.

2.3 ”Private mails”

Mails, der er sendt som led i sagsbehandlingen af skattesagen, er – uanset hvorfra de er sendt – ikke private, og kommissionen kan derfor kræve dem udleveret efter lov om undersøgelseskommissioner § 9, stk. 1.

Såfremt der er tale om private mails, må der sondres mellem afsendere, der er berørt – det vil sige personer, hvis forhold undersøges, jf. lov om undersøgelseskommissioner § 21, stk. 1 – og afsendere, der ikke er berørt. Er personen ikke berørt, kan kommissionen kræve mails udleveret efter lovens § 9, stk. 1. Af samme bestemmelse følger, at man ikke har pligt til at udlevere mails, hvis man er berørt.

Efter kommissionens opfattelse er der ikke hjemmel i lov om undersøgelseskommissioner eller retsplejeloven til at pålægge et teleselskab at udlevere private mails, hvis dette praktisk skulle være muligt. Der er heller ikke hjemmel for kommissionen til at beslaglægge en privat computer med henblik på at skaffe sig kendskab til private mails.

Under disse omstændigheder har kommissionen ikke ment, at kommissionen på eget initiativ – i det omfang der måtte være anledning hertil – burde forsøge at få en berørt til frivilligt at udlevere private mails.

Det bemærkes, at anvendelsen af mails i den offentlige forvaltning er behandlet i betænkning nr. 1537/2013 om ministrenes særlige rådgivere side 154-58.

2.4 Brev til alle ansatte i SKAT og Skatteministeriets departement

Den 18. marts 2013 sendte kommissionen følgende brev til alle ansatte i SKAT og Skatteministeriets departement:

”Som bekendt har justitsministeren nedsat en kommission til undersøgelse af sagen om behandlingen af Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag.

Kommissionen har bl.a. til opgave at undersøge og redegøre for det samlede begivenhedsforløb, som knytter sig til, hvad statslige forvaltningsmyndigheder har foretaget sig i forbindelse med SKAT Københavns behandling af Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag. Kommissionen skal bl.a. undersøge og redegøre for, i hvilket omfang personer uden for SKAT København har været involveret i SKAT Københavns behandling af sagen. Kommissionen skal endvidere undersøge og redegøre for, i hvilket omfang der er videregivet eller forsøgt videregivet fortrolige oplysninger fra skattesagen. Kommissoriet fremgår af kommissionens hjemmeside.

I den forbindelse har kommissionen indsamlet skriftligt materiale fra bl.a. SKAT København og Skatteministeriet, Koncerncentret, ligesom kommissionen har indkaldt en række vidner bl.a. herfra. Afhøringen af vidnerne påbegyndte kommissionen i august sidste år, og det forventes, at afhøringerne vil strække sig til maj i år.

Det kan ikke udelukkes, at der er ansatte på Skatteministeriets område, som ikke er indkaldt som vidner, men som har skriftligt materiale eller viden, som kan belyse de spørgsmål, som kommissionen skal undersøge. Kommissionen har derfor besluttet at rette denne henvendelse til Dem.

Kommissionen skal således anmode Dem om – såfremt De har skriftligt materiale eller viden, som anført ovenfor – inden ... at kontakte kommissionen på mailadressen ... og oplyse, hvilket materiale eller viden De har, og hvad De baserer Deres eventuelle viden på. De har også mulighed for at skrive til kommissionen på postadressen nævnt på kommissionens hjemmeside.

Såfremt De har relevant materiale eller viden, må De forvente, at kommissionen vil anmode Dem om at udlevere materialet eller eventuelt indkalde Dem som vidne. Det følger af lov nr. 357 af 2. juni 1999 med senere ændringer om undersøgelseskommissioner § 9 til § 14, at enhver som udgangspunkt har pligt til at udlevere materiale og afgive forklaring. De nævnte regler vedlægges.

Såfremt De måtte have spørgsmål, er De velkommen til at kontakte kommissionen. Der henvises til kontaktoplysningerne på kommissionens hjemmeside.

Vidnernes bisiddere er orienteret om denne henvendelse ved kopi af brevet.

Dette brev udsendes af praktiske årsager pr. mail af Skatteministeriet, der i øvrigt intet har med denne henvendelse at gøre.”

Brevet medførte alene nogle få henvendelser, og de oplysninger, som kommissionen fik, var ikke nye, eller også var oplysningerne uden betydning for undersøgelsen.

2.5 Afhøringer

Efter spørgsmål fra Underudvalget under Folketingets Udvalg for Forretningsorden forespurgte Justitsministeriet den 26. februar 2013 kommissionen, om man kunne bidrage med oplysninger om, hvorledes kommissionen afgjorde, hvem der skulle indkaldes til at afgive forklaring.

Kommissionen svarede i brev af 11. marts 2013:

” ...

Til brug for undersøgelsen har kommissionen bl.a. anmodet SKAT København, Skatteministeriet, Statsministeriet, Folketingets Ombudsmand og Københavns Politi om at udlevere alt materiale, som kan belyse de spørgsmål, som kommissionen skal undersøge. Kommissionen har endvidere anmodet SKAT København og Skatteministeriet om at oplyse hvilke medarbejdere, der direkte eller indirekte har haft med sagen at gøre, og på hvilken måde medarbejderne har haft med sagen at gøre.

På grundlag af det indhentede materiale, de indhentede oplysninger og det i øvrigt foreliggende har kommissionen efter samråd med kommissionens udspørger indkaldt vidner. Ved udvælgelsen af vidnerne har kommissionen taget hensyn til en række forhold, herunder især om det er sandsynligt, at personen har relevant viden om det, der skal undersøges, eller om personen har været placeret således, at vedkommende bør spørges herom. I vurderingen er indgået, at det ofte først under selve afhøringen vil stå klart, om vedkommende rent faktisk kan bidrage til sagens oplys-

ning, og at udvælgelsen af dem, der skal indkaldes, ikke bør begrænses til personer, om hvilke det forekommer sikkert, at de har en relevant viden af betydning for undersøgelsens genstand.

... Antallet af vidner må navnlig ses i sammenhæng med, at det bl.a. er kommissionens opgave at søge afdækket, hvem der måtte have videregivet oplysninger fra skattesagen, hvorfor det har været nødvendigt at indkalde alle, der har haft adgang til oplysningerne. ...”

Kommissionen har i perioden fra den 28. august 2012 til den 18. december 2013 afhørt 45 vidner.

Afhøringerne om ombudsmandssagerne er sket fra den 20. august 2013. Kommissionen skrev herom til bisidderne i brev af 18. marts 2013:

”Efter kommissoriets pkt. 2.1, sidste afsnit, skal kommissionen undersøge og redegøre for korrespondance mv. mellem myndighederne og Folketingets Ombudsmand i Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag.

Det har hidtil været kommissionens vurdering, at denne undersøgelse kunne foretages på skriftligt grundlag, herunder dokumenterne fra ombudsmanden, materialesamlingen side ..., dokumenterne om ombudsmandssagerne fra SKAT København, side ..., og dokumenterne om aktindsigt og ombudsmandssagerne fra Koncerncentret, side ...

Kommissionen har således ikke stillet vidnerne spørgsmål om ombudsmandssagerne. Gergana Trasborg er dog stillet enkelte spørgsmål herom, jf. protokol 13, side 3-4. Fra bisiddernes side er der stillet spørgsmål herom til Erling Andersen, jf. protokol 21, side 29, og til Steffen Normann Hansen under afhøringen den 6. marts 2013 [jf. protokol 29, side 24-25].

Efter sidstnævnte afhøring har kommissionen genovervejet, om undersøgelsen af korrespondancen mv. kan ske på skriftligt grundlag, og er nået frem til, at de vidner, der må antages at have relevant viden herom, skal afhøres. Kommissionens spørgsmål vil rette sig mod korrespondancen mv. mellem myndighederne, herunder indholdet af aktlisterne af 27. oktober 2010, 13. december 2010, 13. januar 2011 og 20. januar 2011 i Stephen Kinnocks skattesag.

Efter kommissionens opfattelse bør vidnerne fra SKAT København afhøres først. Vidneførslen vil derfor blive placeret efter de planlagte afhøringer, og der vil således blive tale om, at vidnerne skal genafhøres, og at eventuelt enkelte nye vidner skal afhøres.

Såfremt der skulle være behov for i øvrigt at genafhøre vidner eller afhøre nye vidner om skattesagen, vil det ske samtidig.

...”

2.6 Materialesamlinger og protokoller

Bisidderne har efter lov om undersøgelseskommissioner § 22, stk. 2, ret til at få kopi af det materiale, der indgår i undersøgelsen.

Materialet, som løbende er blevet suppleret, har bisidderne modtaget på papir og på USB-stik. Materialesamlingen blev samlet på ca. 5.200 sider. På papir har bisidderne også modtaget en samling af avisartikler på ca. 180 sider.

Bisidderne har endvidere løbende modtaget kommissionens protokoller med bl.a. vidneforklaringerne. Protokollerne fylder samlet ca. 870 sider.

Kapitel 3

Processuelle afgørelser mv.

3.1 Aktindsigt

Offentlighedsloven gælder ikke for den virksomhed, som udøves af en undersøgelseskommission, jf. lov om undersøgelseskommissioner § 29, og der er derfor i almindelighed ikke mulighed for at få aktindsigt i det materiale, som indgår i kommissionens materiale.

Andre myndigheder må endvidere ikke uden samtykke fra kommissionen give aktindsigt efter offentlighedsloven i materiale, der indgår i undersøgelsen, jf. lov om undersøgelseskommissioner § 31, stk. 1.

Kommissionen har som eksempel i brev af 24. april 2012 meddelt SKAT København, at man ikke ville meddele samtykke til, at en journalist fik aktindsigt i et notat om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag, to sider udarbejdet af Peter Loft og et notat med "Forfatter ukendt". Dokumenterne er helt eller delvist gengivet i kapitel 9, henholdsvis afsnit 9.10, 9.11 og 9.10.

I kommissionens brev er indledningsvist anført, at SKAT København havde oplyst, at det var SKAT Københavns vurdering, at en udlevering af de nævnte bilag ville kræve, at nogle oplysninger af fortrolig karakter ekstraheredes. Herefter hedder det, idet bemærkes, at dokumenterne henholdsvis har bilagsnumrene 30, 40 og 41:

"Lov om undersøgelseskommissioner § 31, stk. 1 har følgende ordlyd:

"Der må ikke uden samtykke fra undersøgelseskommissionen gives aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen i materiale, der indgår i undersøgelsen."

I bemærkningerne til lovforslaget, Folketingstidende 1998-99, Tillæg A, s. 267, sp. 1, anføres bl.a. herom:

”Efter den gældende retstilstand kan det give anledning til tvivl, om det materiale, der indgår i en undersøgelse ved en undersøgelsesret, af hensyn til undersøgelsens gennemførelse kan undtages fra aktindsigt efter offentlighedsloven...

For at fjerne denne tvivl fastsættes det udtrykkeligt i bestemmelsen, at der ikke uden samtykke fra undersøgelseskommissionen må gives aktindsigt i materiale, der indgår i undersøgelsen. Undersøgelseskommissionen kan ikke ud fra et frit skøn nægte at give samtykke til udlevering af materialet. Kommissionen må vurdere, om udlevering af materialet vil være skadelig for kommissionens gennemførelse af sin undersøgelse.”

Skattesagskommissionen har besluttet, at kommissionen ikke meddeler samtykke til, at SKAT København giver aktindsigt helt eller delvist i bilag 30, 40 eller 41, jf. undersøgelseskommissionslovens § 31, stk. 1.

Kommissionen har herved lagt vægt på, at bilag 30 indeholder en række af SKAT Københavns vurderinger af skattesagen, og at bilag 40 og 41 har væsentlig betydning for den undersøgelse, kommissionen skal foretage. Det er således kommissionens vurdering, at det må antages, at en hel eller delvis udlevering af disse bilag vil være til skade for kommissionens gennemførelse af sin undersøgelse.

...”

Tilsvarende afgørelser af 15. maj 2012 vedrørende bilag 30 og 41 blev kæret til Østre Landsret. I fremsendelsesbrevet til landsretten anførte kommissionen, at det antages af Oliver Talevski i Undersøgelseskommissioner, Embedsmandsansvaret og Folketingets Rolle (2002) side 233, at kommissionens afslag på samtykke ikke kan kæres.

Ved kendelse af 5. juli 2012 afviste Østre Landsret kæremålene. I kendelsen, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2012 side 3298, anføres:

”Det fremgår af sagen, at SKAT København i anledning af journalisterne ... og ...s anmodninger om aktindsigt i bilag i den såkaldte »skattesag« den 8. maj 2012 anmodede om Skattesagskommissionens stillingtagen til spørgsmålet om aktindsigt, da det pågældende materiale indgik i undersøgelsen.

Skattesagskommissionen meddelte den 15. maj 2012 SKAT København med kopi til de pågældende journalister, at kommissionen henholdt sig til sin beslutning af 24. april 2012 i en anden sag om aktindsigt om ikke at meddele samtykke til aktindsigt i materialet. Af beslutningen af 24. april 2012 fremgår blandt andet, at det er kommissionens vurdering, at en hel eller delvis udlevering af disse bilag vil være til skade for kommissionens gennemførelse af sin undersøgelse.

Af bemærkningerne til undersøgelseskommissionslovens § 28, stk. 1, jf. forslag til lov om undersøgelseskommissioner (Folketingstidende 1998-99, Tillæg A, side 265), fremgår blandt andet følgende:

»Undersøgelseskommissionen vil i løbet af undersøgelsen kunne komme til at træffe en række processuelle beslutninger. Der bør være adgang til domstolsprøvelse af disse beslutninger.«

Af bemærkningerne til lovens § 31, jf. forslag til lov om undersøgelseskommissioner (Folketingstidende 1998-99, Tillæg A, side 267), fremgår blandt andet følgende:

»Efter den gældende retstilstand kan det give anledning til tvivl, om det materiale, der indgår i en undersøgelse ved en undersøgelsesret, af hensyn til undersøgelsens gennemførelse kan undtages fra aktindsigt efter offentlighedsloven. Der henvises til kapitel 2, afsnit 2.11.3.

For at fjerne denne tvivl fastsættes det udtrykkeligt i bestemmelsen, at der ikke uden samtykke fra undersøgelseskommissionen må gives aktindsigt i materiale, der indgår i undersøgelsen. Undersøgelseskommissionen kan ikke ud fra et frit skøn nægte at give samtykke til udlevering af materialet. Kommissionen må vurdere, om udlevering af materialet vil være skadelig for kommissionens gennemførelse af sin undersøgelse.«

Af betænkning nr. 1315/1996 om undersøgelsesorganer, kapitel 2, afsnit 2.11.3, fremgår blandt andet:

»Offentlighedens adgang til aktindsigt hos den forvaltningsmyndighed, hvis forhold undersøges, skal afgøres efter reglerne i offentlighedsloven.

...

Der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt materiale, som ikke i forvejen er undtaget fra aktindsigt efter reglerne i offentlighedsloven, vil kunne undtages fra aktindsigt, fordi materialet (i kopi eller original) er udleveret til undersøgelsesretten. Spørgsmålet giver anledning til tvivl. Det har dog været antaget i praksis, at den pågældende myndighed ville kunne give afslag på aktindsigt i materialet, mens undersøgelsen verserede, hvis undersøgelsesretten af hensyn til sit arbejde fandt det nødvendigt, jf. offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6. Efter denne bestemmelse kan aktindsigt afslås, hvis det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til private eller offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets karakter er påkrævet. Myndigheden har i disse tilfælde normalt indhentet en udtalelse fra undersøgelsesretten, inden der blev taget stilling til begæringen om aktindsigt.

Efter votering afsagdes sålydende

kendelse:

Det følger af undersøgelseskommissionslovens § 29, at offentlighedsloven, forvaltningsloven, lov om offentlige myndigheders registre og ombudsmandsloven ikke gælder for den virksomhed, som udøves af undersøgelseskommissionen.

Det følger endvidere af lovens § 31, stk. 2, at der ikke er adgang til aktindsigt i rettens materiale i medfør af retsplejelovens kapitel 3 a, indtil undersøgelseskommissionen har afgivet sin beretning.

Efter lovens § 32 offentliggøres undersøgelseskommissionens beretning, medmindre ganske særlige grunde taler imod det.

Efter lovens § 31, stk. 1, må der ikke uden samtykke fra undersøgelseskommissionen gives aktindsigt efter offentlighedsloven i materiale, der indgår i kommissionens undersøgelse. Bestemmelsen må efter sin ordlyd og sine forarbejder forstås således, at den særligt regulerer spørgsmålet om, hvorvidt en forvaltningsmyndigheds materiale, der ikke i øvrigt er undtaget fra aktindsigt efter offentlighedsloven, vil kunne undtages, fordi materialet er udleveret til undersøgelseskommissionen.

Undersøgelseskommissionens afgørelse om samtykke til brug for forvaltningsmyndighedens afgørelse om aktindsigt findes efter sammenhængen mellem bestemmelserne i § 31, stk. 1, og §§ 29, 31, stk. 2, og 32 ikke at

være en beslutning af processuel karakter som omhandlet i undersøgelseslovens § 28, stk. 1, der kan gøres til genstand for kære. Det kan ikke føre til et andet resultat, at aktindsigt ikke kan gives uden samtykke fra undersøgelseskommissionen. Det kan ligeledes ikke føre til et andet resultat, at kommissionen efter bemærkningerne til bestemmelsen i § 31 ikke kan nægte samtykke efter et frit skøn.

Landsretten afviser derfor kæren.”

Efter afslutningen af afhøringerne har en journalist på ny søgt om aktindsigt i dokumenter, der havde været oplæst under afhøringerne.

I brev af 8. januar 2014 har vedkommende fået følgende svar:

”Du har i mails af 27. og 30. december 2013 rettet henvendelse til kommissionen om aktindsigt i dokumenter, der har været oplæst under kommissionens afhøring. Kommissionen kan meddele dig følgende:

Offentlighedsloven gælder ikke kommissioner, jf. lov om undersøgelseskommissioner § 29. Der er allerede derfor ikke ret til aktindsigt ved Skattesagskommissionen.

Udgangspunktet er endvidere, at undersøgelseskommissionen ikke blot har adgang, men også pligt til at afslå begæring om aktindsigt, idet undersøgelseskommissionens medlemmer er undergivet tavshedspligt med hensyn til enhver oplysning, som de under deres virksomhed får kendskab til, jf. lovens § 25 og Oliver Talevski m.fl., *Undersøgelseskommissioner, Embedsmandsansvaret & Folketingets Rolle*, 2002, s. 179.

Efter Skattesagskommissionens opfattelse er den nævnte tavshedspligt ikke til hinder for, at undersøgelseskommissionen udleverer et dokument eller dele heraf, der er blevet læst op i et åbent møde i kommissionen, f.eks. i forbindelse med afhøringen af et vidne.

Skattesagskommissionen har på den baggrund overvejet, om den burde imødekomme din begæring ud fra et princip om meroffentlighed. Kommissionen er imidlertid nået til den konklusion, at der ikke er grundlag herfor og har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på, at lov om undersøgelseskommissioner bygger på den forudsætning, at anmodninger om aktindsigt i materiale, der indgår i kommissionens undersøgelse, i hvert fald i første række må rettes til den forvaltningsmyndighed, der har overgivet

det pågældende materiale til undersøgelseskommissionen, jf. lovens § 31, stk. 1. Det er herefter op til denne anden myndighed at afgøre, om der er adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven, og om der i benægtende fald bør gives aktindsigt efter reglerne om meroffentlighed i § 10 i offentlighedsloven af 2014. Kun hvis en af disse betingelser er opfyldt, skal undersøgelseskommissionen høres over aktindsigtsspørgsmålet, og undersøgelseskommissionen skal da alene tage stilling til, om udlevering af materialet vil være skadelig for undersøgelsens gennemførelse. Efter Skattesagskommissionens opfattelse ville det være dårligt stemmende med den herved forudsatte opgavefordeling mellem kommissionen og andre forvaltningsmyndigheder, om kommissionen selv valgte at give aktindsigt i alle dokumenter eller dele heraf, der var blevet dokumenteret under et åbent møde i kommissionen.

Skattesagskommissionen har herudover tillagt det vægt, at kommissionen ikke har udfærdiget en oversigt over hvilke dokumenter og dele heraf, der er blevet læst op under kommissionens åbne møder. En afklaring heraf ville derfor forudsætte, at kommissionen gennemgik enten båndoptagelserne for de enkelte møder eller kommissionen protokoller over, hvad der er passeret på møderne og sammenholdt disse med sagens dokumenter. Kommissionen har ikke fundet grundlag for at foretage en sådan gennemgang, der i øvrigt ville være yderst arbejdskrævende.

Det tilføjes, at det efter Skattesagskommissionens opfattelse ikke vil være i strid med den ovenfor omtalte tavshedspligt og opgavefordeling mellem kommissionen og andre forvaltningsmyndigheder, om kommissionen på foranledning af f.eks. en journalist bekræftede, om vedkommende korrekt havde noteret en bestemt passage, der var blevet oplæst under et åbent møde i kommissionen. Kommissionen kan på den baggrund allerede nu tilkendegive, at den vil være imødekommende over for en henvendelse, hvori du på grundlag af f.eks. egne notater fra afhøringerne ønsker at sikre dig, at du fik nedskrevet en eller flere oplæste sætninger korrekt.

...”

3.2 Egenaces

Persondataloven giver fysiske personer, der behandles oplysninger om (den registrerede), særlige rettigheder i forbindelse med, at en kommission på edb behandler

oplysninger om den pågældende. Den registrerede har således ret til at bede om indsigt i de oplysninger, der edb-behandles, jf. persondatalovens § 31, stk. 1.

Enkelte vidner og andre involverede personer har anmodet om indsigt i dele af det materiale, som vedrører dem selv, og kommissionen har imødekommet anmodningerne.

3.3 Beskikkelse af bisiddere

Efter lov om undersøgelseskommissioner § 21, stk. 1, har den person, hvis forhold undersøges, ret til en bisidder efter eget valg.

Kommissionen har vurderet, at 10 af de 45 vidner ikke har haft ret til en bisidder. De øvrige vidner har fået tilbudt bisidder. Tre vidner har ikke ønsket at få en bisidder. Nogle af bisidderne har repræsenteret flere vidner. I alt har der medvirket 19 bisiddere.

Enkelte af bisidderne har ikke været beskikkede, men derimod ”valgt”, smh. lov om undersøgelseskommissioner § 24, stk. 2, om salær.

Kommissionen har måttet tilbagekalde beskikkelsen af bisidder for et enkelt vidne, da det viste sig, at vidnet i den relevante periode ikke var ansat i en statslig forvaltningsmyndighed. Undersøgelsen rettede sig derfor ikke mod vidnet, jf. kommissoriets pkt. 2 og kapitel 1, afsnit 1.3.2, og vedkommende havde således ikke ret til bisidder.

3.4 Berømmelse. Strafferetlig forældelse

3.4.1. Berømmelse

Efter et berømmelsesmøde den 19. juni 2012 blev der den 20. juni 2012 berømmet 26 mødedage i perioden fra 28. august 2012 til 6. marts 2013. Senere er der blevet berømmet yderligere mødedage. Nogle af mødedagene er efterfølgende blevet frafaldet.

I et vist omfang har det været nødvendigt at beramme møder, hvor ikke alle bisiddere havde mulighed for at møde. Kommissionen har herved henvist til hensynet til de personer, der er berørt af undersøgelsen, og til undersøgelsens tidsramme på to år. Kommissionen har dog sørget for, at der ikke er opstået dage, hvor bisidderne for de vidner, som skulle afhøres, ikke kunne møde personligt efter de oplysninger, som bisidderne var fremkommet med på berømmelsesmøderne.

3.4.2. Strafferetlig forældelse

I kommissoriets pkt. 2.2, 4. afsnit, anføres, at det forudsættes, at kommissionen og Københavns Politi i fornødent omfang drøfter de spørgsmål, der løbende kan opstå om forholdet mellem kommissionens og politiets arbejde, herunder bl.a. spørgsmål om forældelse.

Kommissionen har derfor i den indledende fase holdt nogle møder med Københavns Politi. Politiet har herunder oplyst, at man af hensyn til spørgsmålet om eventuel strafferetlig forældelse havde et ønske om, at kommissionen afhørte vidnerne fra Ekstra Bladet inden toårsdagen for udleveringen den 16. september 2010 af agterskrivelsen i Stephen Kinnocks sag. Kommissionen imødekom dette ønske, således at afhøringen af Jan Kjærgaard og Poul Madsen skete den 28. august 2012.

Efter eget ønske blev Peter Arnfeldt afhørt om spørgsmålet om videregivelse af oplysninger fra sagen dagen efter.

3.5 Tv-optagelse, fotografering, tegning, live-blogging og pladsreservering mv.

Den 22. maj 2012 tog kommissionen stilling til nogle anmodninger fra DR Nyheder om tilladelse til at sende fra møderne. I afgørelsen anføres¹:

”Det bemærkes, at kommissionen finder at kunne tage stilling til anmodningen uden at afvente besikkelse af bisiddere.

Spørgsmålet om adgangen til optagelse af tv er ikke reguleret i lov om undersøgelseskommissioner, ligesom retsplejelovens bestemmelser herom ikke finder direkte anvendelse.

Den fremsatte anmodning om tilladelse til optagelse af tv omfatter optagelse af de forklaringer eller nogle af de forklaringer, som i forbindelse med kommissionens undersøgelse skal afgives for kommissionen.

Det er kommissionens opfattelse, at en sådan optagelse af forklaringer – uanset om de pågældende måtte være indforstået hermed – muligt vil kunne påvirke forklaringerne og dermed kommissionens undersøgelse.

1 Protokol 1, side 1-2.

Selv om undersøgelsen må antages at have stor offentlig interesse, vil den fremsatte anmodning om tv-optagelse under afgivelse af forklaringerne derfor ikke kunne imødekommes.

Det bemærkes, at kommissionen finder, at offentlighedens interesse i at blive gjort bekendt med, hvad der måtte komme frem i forbindelse med kommissionens afhøringer, i tilstrækkelig grad kan tilgodeses ved adgang til – med mindre andet bestemmes – skriftligt at referere fra kommissionens møder.

DR Nyheder har endvidere fremsat anmodning om at kunne sende eller optage tv fra sagens indledning.

Kommissionen giver på vilkår som angivet nedenfor tilladelse til, at der inden påbegyndelse af første møde kan ske optagelse af billeder fra mødelokalet, samt tilladelse til at der kan sendes og optages tv fra sagens indledning, dvs. frem til det tidspunkt, hvor første vidne skal afhøres.

Tilladelsen er givet på de vilkår, at tv-optagelsen sker med et fast installeret kamera og en mikrofon fra det sted, som anvises den pågældende tv-medarbejder. DR Nyheder skal mod rimelig betaling stille optagelsen til rådighed for enhver anden godkendt tv- eller radiostation.

Til anmodningen om at sende eller optage tv fra sagens afgørelse bemærkes, at kommissionen afgiver sin beretning uden afholdelse af møde.”

Kommissionen gav efterfølgende Politiken/POLFOTO tilladelse til at fotografere ved sagens indledning på samme vilkår som tv-optagelsen. Ved to senere lejligheder, hvor formanden er kommet med nogle generelle bemærkninger, er der også givet tilladelse til optagelse af billeder.

I øvrigt har det ikke været tilladt at fotografere i bygningen, hvor afhøringerne er sket. Kommissionen har endvidere på sin hjemmeside henstillet, at vidner ikke fotograferes uden for bygningen og i øvrigt heller ikke kontaktes, medmindre de er indforstået hermed.

Kommissionen har ikke nedlagt forbud mod tegning eller live-blogging fra pressens side.

Pressen har pr. mail kunnet reservere plads til et eller flere møder. Ordningen har været begrænset til en plads pr. medie. Afhøringslokalet har været indrettet med ca. 20 journalistpladser. Endvidere har to pladser været reserveret til Københavns Politi.

På dage med mange tilhørere har kommissionen indrettet et yderligere lokale, hvortil der blev transmitteret lyd og billede fra afhøringslokalet.

3.6 Dørlukning

Inden afhøringerne offentliggjorde Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock afgørelsen i skattesagen og nogle oplysninger fra sagen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, som parret havde fået gennem egenaces jf. afsnit 3.2. Afhøringerne har derfor kunnet ske for åbne døre med nedenstående undtagelser. Det bemærkes, at kommissionen den 1. november 2012 afslog en anmodning om, at dørene blev lukket under Inger Kirstine Sommer Hansens forklaring, subsidiært at der blev nedlagt referatforbud².

Lisbeth Rasmussens bisidder fremsatte under mødet 8. november 2012 begæring om, at dørene blev lukket under hendes forklaring om et ældre notat, som Koncerntret havde fundet frem, og under hendes forklaring om en telefonsamtale den 13. september 2011 med afdelingschef Bjarne Corydon.

Efter at bisidderen for lukkede døre nærmere havde begrundet anmodningen, traf kommissionen følgende afgørelse³:

”Efter oplysningerne om telefonsamtalen den 13. september 2011 mellem Lisbeth Rasmussen og Bjarne Fog Corydon finder kommissionen det påkrævet at lukke dørene under Lisbeth Rasmussens forklaring herom for at beskytte Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock mod unødvendig krænkelse, jf. lov om undersøgelseskommissioner § 30, stk. 1, nr. 3. Referatforbud eller navneforbud er ikke tilstrækkeligt, jf. § 30, stk. 2, hvorfor dørene lukkes under denne del af forklaringen. I øvrigt finder kommissionen ikke, at der er grundlag for at lukke dørene.”

2 Protokol 12, side 2.

3 Protokol 13, side 18.

Da forklaringen var afgivet, opstod der spørgsmål om at omgøre denne afgørelse. Den 21. november 2012 traf kommissionen herom følgende afgørelse⁴:

”Den 8. november 2012 traf kommissionen afgørelse om, at dørene skulle lukkes under vidnet Lisbeth Rasmussens forklaring om telefonsamtalen den 13. september 2011 mellem hende og Bjarne Fog Corydon. Afgørelsen blev ved kæreskrift modtaget den 14. november 2012 kæret af journalist ..., der tillige anmodede om, at kæremålet blev tillagt opsættende virkning, således at denne del af afhøringen blev udsat, indtil Østre Landsret havde taget stilling til kæremålet. Samme dag afslog kommissionen anmodningen om opsættende virkning.

Lisbeth Rasmussen afgav den 14. november 2012 forklaring om telefonsamtalen. Kommissionen tilkendegav af egen drift, efter forklaringen på nævnte punkt var afgivet, og dørene var blevet åbnet igen, at der – således som forklaringen var faldet ud – ikke havde været grundlag for at lukke dørene. Kommissionen optog derfor til senere afgørelse spørgsmålet, om afgørelsen om dørlukning skulle omgøres, og forklaringen offentliggøres. Bisidderne havde forinden haft lejlighed til at kommentere spørgsmålet. Herunder udtalte Lisbeth Rasmussens bisidder sig imod omgørelse.

En afgørelse om dørlukning er af procesledende karakter og må derfor som udgangspunkt kunne omgøres af kommissionen svarende til reglen i retsplejelovens § 222.

Afgørelsen om dørlukning er alene kæret af et massemedie, og Østre Landsrets afgørelse i kæresagen er derfor efter kommissionens opfattelse uden retsvirkning for den forklaring, som Lisbeth Rasmussen har afgivet, jf. lov om undersøgelseskommissioner § 28, stk. 1, 3. pkt., og retsplejelovens § 398 a. I lovforslaget til sidstnævnte bestemmelse (Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 2006 ff., særtrykket side 20-21) er herom anført:

”...

Det er væsentligt, at de personer, som afhøres i retten, fortsat kan afgive forklaring i tillid til, at den pågældende dørlukning står ved magt, selv om afgørelsen kæres af et massemedie.

⁴ Protokol 18, side 1-2.

På denne baggrund foreslås det, at i de tilfælde, hvor en kendelse om dørlukning er kæret af et massemedie, skal en eventuel omgørelse af kendelsen kun have virkning for eventuelle efterfølgende retsmøder. En omgørelse i appelinstansen vil således ikke medføre, at medierne kan få aktindsigt i retsbogen for det retsmøde, hvor dørene blev lukket, eller at medierne får adgang til at referere fra det pågældende retsmøde.

...”

Herefter – og da Lisbeth Rasmussen efter lov om undersøgelseskommissioner § 12, stk. 1, ikke havde pligt til at besvare spørgsmål – finder kommissionen, at der ikke er grundlag for at omgøre afgørelsen om dørlukning.”

Den 16. januar 2013 afsagde Østre Landsret kendelse i kæresagen. Heri anføres:

”Ud fra de oplysninger, som kommissionen havde på tidspunktet for afgørelsen om dørlukning, tiltræder landsretten, at det var påkrævet at lukke dørene under Lisbeth Rasmussens forklaring om telefonsamtalen mellem hende og Bjarne Corydon for at beskytte Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock mod unødvendig krænkelse, jf. undersøgelseskommissionslovens § 30, stk. 1, nr. 3, og at referatforbud eller navneforbud ikke var tilstrækkeligt, jf. § 30, stk. 2.

Den omstændighed, at kommissionen efter Lisbeth Rasmussens forklaring konstaterede, at der, således som forklaringen var faldet ud, ikke havde været grundlag for at lukke dørene, kan ikke føre til andet resultat.

Landsretten stadfæster derfor den kærede afgørelse.”

Under afhøringen af Erling Andersen den 13. december 2012 rejste kommissionen selv spørgsmålet, om dørene skulle lukkes under Erling Andersens fortsatte forklaring om Frode Holms oplysninger om Stephen Kinnocks seksuelle orientering. Kommissionen traf følgende afgørelse⁵:

5 Protokol 20, side 19.

”Det kan ikke på forhånd udelukkes, at det kan have betydning for undersøgelsen at få vidnets forklaring – i det omfang vidnet har yderligere at forklare – på nævnte punkt.

Oplysningerne må antages at gå videre end det, som Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock har offentliggjort, og oplysningerne kan indebære en unødvendig krænkelse af de pågældende, jf. lov om undersøgelseskommissioner § 30, stk. 1, nr. 3. Referatforbud eller navneforbud er ikke tilstrækkeligt, jf. § 30, stk. 2, hvorfor

bestemmes:

Dørene lukkes under Erling Andersens fortsatte forklaring om Frode Holms oplysninger om Stephen Kinnocks seksuelle orientering.”

Erling Andersens forklaring for lukkede døre var ganske kort.

3.7 Kildebeskyttelse

Den 1. november 2012 traf kommissionen følgende afgørelse⁶ om, at vidnerne Thomas Nørmark Krogh, Simon Andersen, Peter Brüchmann og Olav Skaaning Andersen ikke havde vidnepligt om kilden eller kilderne til BT's artikel den 8. september 2011 om afgørelsen i Stephen Kinnocks sag eller om BT's øvrige oplysninger om sagen:

”Den 16. september 2010 udleverede SKAT København en agterskrivelse vedrørende Stephen Kinnocks skatteforhold for årene 2007-2009. Agterskrivelsen lagde til grund, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig til Danmark. Det fremgik endvidere af agterskrivelsen, at der i perioden 2000-2005 fejlagtigt var sket overførsel af negativ skattepligtig indkomst og skatteværdi af personfradrag mv. fra Stephen Kinnock til Helle Thorning-Schmidts årsopgørelser med den virkning, at Helle Thorning-Schmidts skatteansættelse havde været for lav for de pågældende år. Det blev i den forbindelse anført, at der var tale om tekniske beregningsmæssige forhold, som alene fremgik af årsopgørelsernes afsnit om skatteberegning, at skattemyndighederne ikke selv havde været opmærksomme på den systemmæssigt forkerte registrering af Stephen Kinnocks skattepligtige status i årene efter hans fraflytning i 1999, at Stephen Kinnock for

⁶ Protokol 11, side 1-4.

de efterfølgende år fortsat selvangav som fuldt skattepligtig til Danmark (prints selvangivelser), og at skattemyndighederne først i 2008 fik rettet op på dette med virkning for årene 2006 og 2007. Endelig blev det anført, at SKAT på grund af fristreglerne i skatteforvaltningslovens § 27 om forældelse ikke kunne genoptage skatteansættelserne for årene 2000-2005.

Lars E. Andersen udtaler herefter:

Jeg lægger til grund, at den skete overførsel af negativ skattepligtig indkomst og skatteværdi af personfradrag mv. beroede på tekniske beregningsmæssige forhold, men at overførslerne fremgik af årsopgørelserne for de seks år, at Helle Thorning-Schmidt ikke fik bragt disse overførsler til ophør, og at hun herved har betalt ikke ubetydelige beløb for lidt i skat for de enkelte år.

På tidspunktet for offentliggørelsen af afgørelsen var Helle Thorning-Schmidt partiformand og statsministerkandidat. Under disse omstændigheder finder jeg, at det må antages, at kilden eller kilderne til BT's artikel har villet afdække forhold, hvis offentliggørelse var af samfundsmæssig betydning.

Det følger herefter af lov om undersøgelseskommissioner § 12, stk. 3, jf. retsplejelovens § 172, stk. 6, 2. pkt., at vidnerne Thomas Nørmark Krogh, Simon Andersen, Peter Brüchmann og Olav Skaaning Andersen ikke kan pålægges vidnepligt om kilden eller kilderne til artiklen. Det bemærkes, at resultatet også støttes af Menneskerettighedsdomstolens praksis om pressens ytringsfrihed og ret til kildebeskyttelse efter artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Niels Fenger udtaler:

I perioden inden offentliggørelsen af afgørelsen havde Helle Thorning-Schmidt som partileder og statsministerkandidat løbende deltaget i en politisk debat om skattetrykket. I forbindelse med denne debat havde hun givet udtryk for det synspunkt, at de højeste indkomster burde bære de største byrder, ligesom hun havde argumenteret for, at et højt velfærdsniveau forudsatte et højt skattetryk. Endvidere havde familien Thorning-Schmidt og Kinnocks skatteforhold været genstand for en endog meget betydelig offentlig debat.

Det må efter min mening lægges til grund, at hensigten med at offentliggøre oplysninger fra agterskrivelsen var at vise, at en ledende politiker ikke selv levede op til de idealer, hun forfægtede. Oplysningerne indgik som led i en politisk debat og blev videregivet i nær forbindelse med en forestående valgkamp. Offentliggørelse af oplysningerne fra agterskrivelsen har efter min opfattelse samfundsmæssig betydning, allerede fordi den vil kunne påvirke den pågældende politikers omdømme og ultimativt stemmeadfærden. Det kan herefter ikke føre til et andet resultat, at årsagen til de uberettigede fradrag mv. ikke er resultat af forkerte oplysninger afgivet af Helle Thorning-Schmidt – der heller ikke havde pligt til at reagere over for de fejlagtige skatteberegninger – og at det derfor for så vidt var korrekt, når Helle Thorning-Schmidt gjorde gældende, at ægteparret havde ”fulgt skattereglerne til punkt og prikke”.

Det følger herefter af lov om undersøgelseskommissioner § 12, stk. 3, jf. retsplejelovens § 172, stk. 6, 2. pkt. – således som disse bestemmelser skal fortolkes i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 – at vidnerne ikke kan pålægges vidnepligt om kilden eller kilderne til artiklen.

Lars E. Andersen og Niels Fenger udtaler herefter:

Med den sammenhæng, der kan være mellem kildegrundlaget for artiklen og BT's øvrige oplysninger om skattesagen, kan vidnerne heller ikke pålægges vidnepligt om kilden eller kilderne til disse oplysninger.

Vi finder på nuværende tidspunkt ikke anledning til at tage stilling til, om alle de spørgsmål, som ikke er besvaret, er omfattet af kildebeskyttelsen.

Martin Simonsen udtaler:

Selvangivelsesordningen er en automatiseret form for dataindsamling. Skatteyderen skal foretage en kontrol af de indkomstoplysninger, som skattemyndighederne er i besiddelse af, og skatteyderen er forpligtet til at reagere, hvis de anvendte oplysninger om den pågældendes indkomstforhold ikke er fyldestgørende og korrekte. Skatteyderen bærer således et ansvar ved passivitet over for en for lav ansættelse af den skattepligtige indkomst. Derimod bærer skatteyderen ikke noget ansvar for selve skatteberegningen, der således er undtaget fra skatteyderens reaktionspligt.

Som anført fremgik det af agterskrivelsen, at den konsekvens, den fejlagtige registrering af Stephen Kinnoek som fuldt skattepligtig til Danmark havde for Helle Thorning-Schmidts årsopgørelser, angik tekniske beregningsmæssige forhold, der alene fremgik af årsopgørelsernes skatteberegning.

Herefter må lægges til grund, at Helle Thorning-Schmidt juridisk set ikke havde pligt til at erkende og indberette fejltagelsen, som også ville forudsætte kendskab til, at ægtefællers sambeskatning efter lovgivningen er betinget af, at begge ægtefæller er fuldt skattepligtige til Danmark.

Sagen omhandler et brud på tavshedspligten, der førte til offentliggørelse af enkeltpersoners private forhold af økonomisk karakter, og som må antages at have indebåret en straffelovsovertrædelse. Det er skærpende for bedømmelsen, at lækagen, der angik den førende oppositionspolitiker, førte til offentliggørelse kort efter udskrivelse af valg til Folketinget, og der er samlet set tale om en sag af betydelig alvor. Jeg finder, at hverken ordlyden i undtagelsesbestemmelsen i retsplejelovens § 172, stk. 6, 2. pkt., dens forarbejder eller en fortolkning i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og retspraksis hertil, giver et tilstrækkeligt grundlag for at undlade at pålægge vidnepligt, jf. § 172, stk. 6, 1. pkt., jf. lov om undersøgelseskommissioner § 12, stk. 3. Jeg tilføjer, at Helle Thorning-Schmidt i sin deltagelse i den politiske debat grundlæggende har argumenteret i overensstemmelse med sit partis partisprogram, uden at forfægte særlige synspunkter omkring skattemoral. Efter min opfattelse er der herefter ikke et tilstrækkeligt grundlag for at antage, at BT eller kilden/kilderne har villet afdække forhold, hvis offentliggørelse kan siges at være af samfundsmæssig betydning.

Jeg stemmer således for, at vidnerne Thomas Nørmark Krog, Simon Andersen, Peter Brüchmann og Olav Skaaning Andersen pålægges vidnepligt om kilden eller kilderne til artiklen og BT's øvrige oplysninger om skattesagen.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertal.

Herefter bestemmes:

Vidnerne Thomas Nørmark Krog, Simon Andersen, Peter Brüchmann og Olav Skaaning Andersen pålægges ikke vidnepligt om kilden eller kilder-

ne til BT's artikel om skatteafgørelsen den 8. september 2011 eller BT's øvrige oplysninger om skattesagen.

Der tages på nuværende tidspunkt ikke stilling til, om alle de spørgsmål, som ikke er besvaret, er omfattet af kildebeskyttelsen.”

Kommissionen fandt ikke senere anledning til at tage stilling til, om alle spørgsmål var omfattet af kildebeskyttelse.

3.8 Afskæring af spørgsmål

Under afhøringen den 15. november 2012 af Frode Holm ønskede en bisidder at stille yderligere spørgsmål om, hvorvidt det var Helle Thorning-Schmidt eller Socialdemokraterne, der havde engageret Frode Holm, og om hvem der havde betalt for Frode Holms rådgivning. Spørgsmålene blev ikke tilladt stillet, idet kommissionen henviste til, at spørgsmålene var uden betydning for undersøgelsen, således som undersøgelsen er beskrevet i kommissoriet⁷.

Den 17. april 2013 under afhøringen af Noa Redington ønskede en bisidder at spørge ham om, hvorvidt Helle Thorning-Schmidt havde drøftet med ham, om afgørelsen i sin helhed skulle offentliggøres, når den forelå. Spørgsmålet blev ikke tilladt stillet med følgende begrundelse⁸:

”Skatterådgiver Frode Holm har i protokol nr. 17, side 4, besvaret et spørgsmål om, hvorvidt han under sagsbehandlingen har tilkendegivet over for SKAT København, at det var en mulighed, at Helle Thorning-Schmidt ville offentliggøre afgørelsen, og kommissionen finder, at det herudover er uden betydning for undersøgelsen, om Helle Thorning-Schmidt internt har drøftet dette med Noa Redington.

...”

Spørgsmålet om afgrænsningen af spørgsmålene til vidnerne blev også berørt af kommissionens formand under de indledende bemærkninger til bl.a. Lars Løkke Rasmussen. Formanden sagde ifølge sit talepapir:

⁷ Protokol 17, side 13.

⁸ Protokol 36, side 12-13.

”...

- Efter kommissoriet retter undersøgelsen sig imod, hvad statslige myndigheder har foretaget sig i forbindelse med Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag.
- Vi skal især undersøge, om der er sket en involvering i behandlingen af sagen, og om der er videregivet fortrolige oplysninger fra sagen.
- Vores spørgsmål vil navnlig rette sig mod, om du har deltaget i eventuelle drøftelser herom.
- Du må dog forvente, at spørgsmålene vil brede sig over noget mere. Når vi stiller disse spørgsmål, er det ikke for at snage i interne forhold i Venstre, men fordi det kan have betydning for vurderingen af andre vidners forklaring.
- Men som sagt er det op til dig selv, om du vil besvare disse og i øvrigt også alle andre spørgsmål.
- Vi er opmærksomme på, at vi under afhøringen af skatterådgiver Frode Holm afviste, at Frode Holm skulle svare på bl.a. et spørgsmål om, hvem der havde betalt for hans rådgivning af Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock. Det mente vi var uden betydning for vores undersøgelse, og det mener vi i øvrigt fortsat. Dette spørgsmål kan efter vores opfattelse således ikke sammenlignes med de spørgsmål, som du vil blive præsenteret for.

...”

Den 20. august 2013 har kommissionen endvidere under afhøring af Lisbeth Rasmussen afskåret et spørgsmål om en mail om den såkaldte fotomodelsag⁹.

9 Protokol 42, side 15.

3.9 Udleveringer af protokoller med forklaringer og udkast til bevisvurderinger mv. til politiet

Den 10. april 2013 traf kommissionen følgende afgørelse¹⁰ om udlevering af protokoller:

”Efter kommissoriets pkt. 2.2 skal kommissionen undersøge og redegøre for, i hvilket omfang der er videregivet eller forsøgt videregivet fortrolige oplysninger fra Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag.

I den forbindelse anføres det i kommissoriet, at det forudsættes, at kommissionen og Københavns Politi i fornødent omfang drøfter de spørgsmål, der løbende kan opstå om forholdet mellem kommissionens og politiets arbejde, herunder spørgsmål om forældelse af eventuelle straffbare forhold samt mere praktiske spørgsmål med henblik på bl.a. at sikre, at kommissionen fra politi- og anklagemyndighed kan modtage det materiale, som kommissionen finder relevant for sin undersøgelse.

I september 2012 har Københavns Politi sigtet Peter Arnfeldt for overtrædelse af straffelovens § 152, jf. til dels § 21, ved uberettiget til pressen at have videregivet eller forsøgt at videregive fortrolige oplysninger om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold, som han havde fået kendskab til i forbindelse med sit arbejde som særlig rådgiver for den daværende skatteminister.

I brev af 20. marts 2013 har advokat Henrik Stagetorn som bisidder for Peter Arnfeldt anmodet om, at kommissionen fremsender alle protokoller fra møderne i kommissionen til Københavns Politi. Henrik Stagetorn har henvist til, at Københavns Politi endnu ikke har taget stilling til tiltale-spørgsmålet i sagen mod Peter Arnfeldt, og at Københavns Politi kun har overværet et begrænset antal af kommissionens møder.

Kommissionen har i brev af 25. marts 2013 orienteret de øvrige bisiddere, de berørte vidner uden bisidder og Københavns Politi om anmodningen og anmodet om deres eventuelle bemærkninger hertil.

København Politi har i brev af 27. marts 2013 tilsluttet sig anmodningen. Ingen af de øvrige hørte har udtalt sig imod anmodningen.

10 Protokol 35, side 1-2.

Under disse omstændigheder, og da en udlevering af protokoller til politiet i det foreliggende tilfælde ikke kan antages at være i strid med lov om undersøgelseskommissioner § 25, stk. 1, om tavshedspligt under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e, besluttede kommissionen at imødekomme anmodningen, for så vidt angår de foreliggende og fremtidige protokoller, som indeholder forklaringer.”

Den 12. juni 2014 bestemte¹¹ kommissionen endvidere, at kommissionens udkast til bevisvurderinger og ansvarsvurderingen vedrørende Peter Arnfeldt skulle udleveres til Københavns Politi.

Anmodningen herom var fremsat af Henrik Stagetorn som bisidder for Peter Arnfeldt. Københavns Politi havde ingen bemærkninger til anmodningen, og ingen af bisidderne havde udtalt sig efter høring herom.

Kommissionen begrundede afgørelsen på samme måde som afgørelsen af 10. april 2013. Kommissionen bemærkede yderligere, at udkastet ikke måtte offentliggøres.

3.10 Anonyme breve

Kommissionen har modtaget enkelte breve fra anonyme personer. Et brev modtaget 19. september 2013 har især givet anledning til overvejelser.

I en afgørelse af 24. september 2013 besluttede kommissionen, at det nævnte brev skulle udleveres til bisidderne, idet kommissionen anførte¹²:

”Brevet må anses for omfattet af det materiale, som indgår i undersøgelsen, og bisidderne har derfor ret til at modtage kopi heraf, jf. lov om undersøgelseskommissioner § 22, stk. 2. Den omstændighed, at personen muligvis ikke har været opmærksom herpå, kan ikke føre til andet resultat. Brevet sendes derfor til bisidderne sammen med denne protokol.”

I samme afgørelse anførte kommissionen om den bevismæssige værdi af oplysningerne i brevet¹³:

11 Protokol 54.

12 Protokol 47, side 1.

13 Protokol 47, side 1.

”Da oplysningerne i brevet er afgivet af en anonym person, har kommissionen og bisidderne ikke mulighed for ved spørgsmål til personen at efterprøve oplysningernes rigtighed. Oplysningerne kan derfor i sig selv ikke tillægges nogen betydning for undersøgelsen.”

Kommissionen besluttede i afgørelsen af 24. september 2013 endvidere, at det anonyme brev skulle udleveres til Københavns Politi til brug for politiets efterforskning af den lækagesag, som verserede ved politiet.

Bisidderne blev samtidig i medfør af lov om undersøgelseskommissionen § 22, stk. 3, meddelt pålæg om, at bisidderne for tiden ikke måtte gøre vidnerne bekendt med indholdet.

En anmodning om ophævelse af pålægget blev ved afgørelse af 1. oktober 2013 ikke taget til følge¹⁴.

I en pressemeddelelse af 3. oktober 2013 oplyste Københavns Politi, at det ikke umiddelbart var muligt at fastslå identiteten på den person, der havde skrevet brevet. Politiet anførte, at i en situation, hvor der var nedsat en kommission, måtte det være op til kommissionen at beslutte, i hvilket omfang der i anledning af det anonyme brev burde foretages yderligere afhøringer eller andre efterforskningsskridt. Hvis kommissionen i den forbindelse måtte anmode politiet om at bistå kommissionen med specifikke undersøgelsesskridt, ville politiet yde en sådan bistand.

I afgørelse af 7. oktober 2013 anførte kommissionen herom¹⁵:

”Brevet fra den anonyme person er udleveret til Københavns Politi til brug for efterforskningen af politiets lækagesag, og efter kommissionens opfattelse må det være politiets afgørelse, om der på grundlag af brevet skal iværksættes yderligere efterforskning.

Der er ikke hjemmel i lov om undersøgelseskommissioner til, at kommissionen anmoder politiet om mere generelt at iværksætte efterforskning til brug for kommissionens undersøgelse. Det gælder både lækagedelen og involveringsdelen. Sidstnævnte del har politiet ikke en sag på. Kommissionen vil således ikke anmode politiet om at foretage yderligere afhøringer eller andre efterforskningsskridt, ligesom kommissionen på det forelig-

14 Protokol 48.

15 Protokol 49, side 2.

gende grundlag ikke har ønske om, at politiet foretager mere specifikke undersøgelseskridt.”

Om pålægget, om at bisidderne ikke måtte gøre vidnerne bekendt med indholdet af brevet, anførte kommissionen¹⁶:

”Efter oplysningerne fra Københavns Politi og det i øvrigt foreliggende kan pålægget ikke begrundes med, at afgørende hensyn til sagens opklaring taler for det. Herefter er det som nævnt spørgsmålet, om pålægget kan opretholdes med henvisning til, at afgørende hensyn til den anonyme person – hvis denne eksisterer – taler for det.

Det bemærkes, at brevet har et indhold, der efter kommissionens opfattelse ikke gør det muligt at ophæve pålægget delvist, således at bisidderne må meddele visse oplysninger til vidnerne, men ikke andre.

Den anonyme person skriver i brevet:

”... jeg kan ikke leve med, at nogle få personer forsøger at føre os alle sammen bag lyset. Der går grænsen.”

Og senere:

”Som det fremgår af ovennævnte ønsker jeg indtil videre at være anonym, og håber at sandheden kommer frem for Skattesagskommissionen, således at jeg kan forblive med at være anonym.

Men kommer sandheden ikke frem, på grund af de mange løgnagtige forklaringer der er blevet afgivet for Skattesagskommissionen, vil jeg på en eller anden måde træde frem ...”

Efter de forklaringer, der er afgivet for kommissionen og efter de få forklaringer, der resterer, kan det ikke antages, at den ”sandhed”, som beskrives i brevet, kommer frem. Det bemærkes udtrykkeligt, at kommissionen herved ikke har taget stilling til, om det er sandheden.

Det er endvidere muligt, at den anonyme person ikke eksisterer, og at brevet således er falsk.

16 Protokol 49, side 2-3.

Over for hensynet til den anonyme står et væsentligt retssikkerhedsmæssigt hensyn til vidnerne, der for at kunne varetage deres interesser som udgangspunkt har ret til at blive gjort bekendt med indholdet af kommissionens materiale, hvortil brevet hører. Det kan f. eks. ske på den måde, at vidnerne får læst brevet op af bisidderen eller får adgang til at læse brevet på bisidderens kontor.

I den forbindelse bemærkes, at brevet indeholder meget alvorlige beskyldninger.

Efter en samlet vurdering finder kommissionen, at hensynet til vidnerne vejer tungere end hensynet til den anonyme person. Det meddelte pålæg kan derfor ikke opretholdes, men må ophæves.

Af hensyn til den anonyme person – hvis denne eksisterer – bestemmes dog, at pålægget først ophæves fra tirsdag den 8. oktober 2013 kl. 12.00.

Såfremt den anonyme person måtte ønske at kontakte kommissionens formand ... inden nævnte tidspunkt, kan det ske dag eller aften på tlf. nr. ...”

Om tavshedspligten anførte kommissionen¹⁷:

”Det tilføjes, at denne afgørelse ikke ændrer på, at bisidderne har tavshedspligt med hensyn til enhver oplysning, som de under deres virksomhed får kendskab til, jf. lov om undersøgelseskommissioner § 25, stk. 2, jf. stk. 1.

Derimod har vidnerne selv ikke tavshedspligt med hensyn til det materiale, som de gøres bekendt med, jf. Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 20-22 af 7. og 17. april 1997 fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen.”

17 Protokol 49, side 3.

3.11 Politianmeldelse

Den 25. oktober 2012 indgav kommissionen følgende anmeldelse til Københavns Politi:

”BT bringer i dag med få overspringelser en ordret gengivelse af skattedirektør Lisbeth Rasmussen såkaldte dagbogsnotater, som kommissionen har fundet i mailboks materiale, som Skatteministeriet, Koncerncentret har udleveret. Dagbogsnotaterne er en del af kommissionens materiale-samling, som er produceret i godt 30 eksemplarer og bl.a. sendt til de 19 bisiddere. Det bemærkes, at det er muligt, at BT’s gengivelse er sket fra eventuelt andre eksemplarer af dokumentet.

Advokat Nicolai Westergaard, der er bisidder for Lisbeth Rasmussen, har telefonisk oplyst, at hans klient intet har med offentliggørelsen at gøre.

Det er kommissionens opfattelse, at det må antages, at der forud for offentliggørelsen er begået et strafbart forhold, og kommissionen anmelder herved dette forhold til Københavns Politi.

...”

Kommissionen har yderligere den 28. maj 2013, den 25. september 2013, den 8. oktober 2013 og den 13. november 2013 indgivet tilsvarende politianmeldelser i forbindelse med offentliggørelse af materiale fra undersøgelsen.

Den 4. juni 2014 indgav kommissionen endvidere politianmeldelse i forbindelse med offentliggørelse af dele af kommissionens udkast til bevisvurderinger.

3.12 Høring af vidner og bisiddere

Efter lov om undersøgelseskommissioner § 23, stk. 3, skal kommissionen efter bevisførelsen orientere de berørte vidner og bisidderne om de faktiske og eventuelt retlige forhold vedrørende det pågældende vidne, som kommissionen overvejer at give udtryk for i sin beretning.

De berørte vidnerne og bisidderne har efter § 23, stk. 4, ret til at komme med en skriftlig udtalelse herom.

I overensstemmelse hermed sendte kommissionen i breve af 3. juni 2014 udkast til bevisvurderinger for det samlede forløb til alle bisiddere og udkast til ansvarsvurderinger for det enkelte vidne til pågældendes bisidder. Kommissionen vedlagde endvidere udkast til kapitel 7 om regler om kompetence og videregivelse af fortrolige oplysninger.

I brevene anførte kommissionen:

”Du har som bisidder efter lov om undersøgelseskommissioner § 25 tavshedspligt med hensyn til dette brev og det vedhæftede materiale og må ikke udlevere det til andre.

Da der alene er tale om udkast, som de berørte vidner og bisidderne har ret til at afgive en udtalelse om, har kommissionen besluttet, at orienteringen af din klient skal ske på den måde, at du mundtligt orienterer din klient om dette brev og det vedhæftede materiale, og/eller at du giver din klient adgang til at læse brevet og materialet. Brevet og materialet må ikke udleveres til din klient.”

Kommissionen skrev samtidig til tre vidner, som ikke havde bisidder, at kommissionen ikke overvejede at give udtryk for faktiske eller retlige forhold, der vedrørte dem.

Fristen for en eventuel skriftlig udtalelse blev fastsat til den 18. juli 2014.

Kommissionen har modtaget bemærkninger fra advokat Lars Svenning Andersen, advokat K. L. Németh og advokat Karen-Margrethe Schebye (i kronologisk orden), der er optaget som henholdsvis bilag 3, 4 og 5 til beretningen.

Kommissionens bemærkninger til udtalelserne fremgår af et notat optaget som bilag 6 til beretningen.

Kapitel 4

Generelt om kommissionens vurderinger

Efter lov om undersøgelseskommissioner § 4, stk. 2, kan en kommission få til opgave at undersøge og redegøre for et faktisk begivenhedsforløb. Det fremgår af kommissoriets pkt. 2, at kommissionen har fået en sådan opgave, idet kommissionen skal undersøge og redegøre for det samlede begivenhedsforløb, som knytter sig til, hvad statslige forvaltningsmyndigheder har foretaget sig i forbindelse med SKAT Københavns behandling af Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag.

En kommission kan endvidere efter lovens § 4, stk. 4, få til opgave at foretage retlige vurderinger til belysning af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen – dog ikke ministre – draget til ansvar. Kommissionen har også fået denne opgave, jf. kommissoriets pkt. 4, 2. afsnit, og kapitel 1, afsnit 1.3.8.

4.1 Forarbejderne

Det fremgår af forarbejderne til de nævnte bestemmelser, at kommissionens vurderinger af beviserne, retsreglerne og spørgsmålene om de faktiske forholds subsumtion under retsreglerne – altså om de faktiske forhold er omfattet af retsreglerne – skal formuleres forsigtigt.

I lovforslaget havde bestemmelserne følgende formulering, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, L 3, side 243:

”§ 4. ...

Stk.2. Undersøgelseskommissionen kan få til opgave at undersøge og klarlægge et faktisk begivenhedsforløb.

...

Stk.4. Undersøgelseskommissionen kan i øvrigt få til opgave at foretage retlige vurderinger til belysning af, hvorvidt der foreligger grundlag for at søge embedsmænd draget til ansvar.

...”

I lovforslagets bemærkninger til § 4, stk. 2, samme sted side 252, er anført:

”Den vigtigste opgave for en undersøgelseskommission vil i almindelighed være at undersøge og klarlægge et bestemt hændelsesforløb.

I overensstemmelse hermed fastsættes det i bestemmelsen, at undersøgelseskommissionen kan få til opgave at ’undersøge og klarlægge et faktisk begivenhedsforløb’.

Det forudsættes, at kommissionen ikke blot registrerer fakta vedrørende begivenhedsforløbet, herunder registrerer forskellige, eventuelt modstridende, forklaringer, men også foretager en bevisvurdering af de konstaterede fakta.

Bevisvurderingen må foretages med den forsigtighed, der må følge af, at beviserne ikke er tilvejebragt ved en kontradiktorisk proces under en almindelig retssag. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med de synspunkter vedrørende ’domsvirkning’, der er nævnt i kapitel 2, afsnit 3.1., og i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

...”

I lovforslagets almindelige bemærkninger nævnes side 248, at det som en mere generel betænkelighed har været anført, at undersøgelsesretternes indstillinger – selv om de kun skal vedrøre grundlaget for andre myndigheders eventuelle indledning af disciplinærfølgning mv. – i medierne og i det politiske liv tillægges en videregående betydning, en slags ”domsvirkning”.

Betænkning nr. 1315/1996 om undersøgelsesorganer indeholder herom i kapitel 2, afsnit 3.1, side 43-44:

”...

Undersøgelsesretterne kan ikke have dømmende myndighed, jf. grundlovens § 61, 2. pkt., og retsplejelovens § 21 a, stk. 2. Undersøgelsesretternes

eventuelle retlige vurderinger kan således i princippet alene være materiale til brug for den myndighed (et ministerium, Folketinget eller den ordinære anklagemyndighed), der efter de almindelige regler skal vurdere, om sagen skal fremmes til en afgørelse (straf, disciplinæransvar m.v.).

Erfaringerne viser imidlertid, at der er en tendens til, at beretninger og indstillinger i medierne og i det politiske liv sidestilles med domme. Dette hænger formentlig i væsentlig grad hænger sammen med, at retterne beklædes af dommere, typisk af landsdommere eller højesteretsdommere.

Betænelighederne ved den nævnte »domsvirkning« hænger bl.a. sammen med, at undersøgelsesrettens procesform afviger fra den, der kendetegner almindelige retssager, og – bl.a. af denne grund – ikke er egnet som »bærer« af en domslignende virkning. I undersøgelsesretten er den person, der beklæder retten, både »undersøger« (af faktum) og oftest – for så vidt retlig vurdering foretages – »dommer«, omend med en principielt rent foreløbig bedømmelsesfunktion; den pågældende har således ikke blot ansvaret for sagens oplysning, men i praksis normalt til opgave – ganske vist kun på foreløbig måde – at angive visse retlige vurderinger. Ved denne arbejdsmåde gives der ikke – og tilsigtes der principielt heller ikke givet – samme sikkerhed som ved en proces ved de almindelige domstole for, at alle tvivlsspørgsmål bliver alsidigt belyst, inden retten foretager sin bedømmelse.

De personer, hvis adfærd gøres til genstand for en negativ vurdering af undersøgelsesretten, kan således føle sig »dømt« på forhånd – uanset at undersøgelsesretten ikke kan afsige domme, hvad rettens procesform heller ikke er egnet til.

...”

I lovforslagets bemærkninger til § 4, stk. 4, side 253, anføres:

”Bestemmelsen giver justitsministeren mulighed for at bestemme, at undersøgelseskommissionen har til opgave at foretage retlige vurderinger til belysning af, hvorvidt der foreligger grundlag for at søge embedsmænd draget til ansvar.

...

Formålet med undersøgelseskommissionens virksomhed vil som nævnt være at tilvejebringe et materiale, på hvilket grundlag anklagemyndigheden, disciplinærmyndigheden m.v. afgør, om sagen skal fremmes, navnlig ved, at der rejses tiltale eller disciplinærforfølgning indledes.

En undersøgelseskommission er hverken en domstol eller et anklagende organ. Kommissionens retlige vurderinger, herunder som omtalt ovenfor bevisvurderinger, bør – også under hensyn til, at de ikke hviler på en kontradiktorisk proces – formuleres forsigtigt og markere kommissionens begrænsede funktion. Naturligvis skal de retlige vurderinger, kommissionen måtte foretage, vedrøre spørgsmål om rækkevidden af relevante retsregler (fortolkning/udfyldning) og spørgsmål vedrørende faktiske forholds subsumption under de relevante retsregler. Men undersøgelseskommissionens opgave er ikke at 'afgøre' disse spørgsmål. Og hvis de nævnte spørgsmål giver anledning til tvivl, er undersøgelseskommissionens opgave – i stedet for at tage stilling til spørgsmålene – at præsentere tvivlen og beskrive, hvorpå den beror.”

I Udvalget for Forretningsordenens betænkning over lovforslaget hedder det om lovforslagets §§ 2 og 4, idet bemærkes, at ”Nordskov-udvalget” var det udvalg, som stod bag betænkningen om undersøgelsesorganer, Folketingstidende 1998-99, tillæg B, L 3, side 775:

”I drøftelserne i Nordskov-udvalget og i den påfølgende debat, også i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen, har der været peget på, at det bør modvirkes, at kommissionsindstillinger får, hvad der er betegnet som en slags »domsvirkning«.

Udvalget tilslutter sig Nordskov-udvalgets flertalsopfattelse, hvorefter dommere vel ikke altid skal være, men kan være medlemmer af undersøgelseskommissionen.

Vigtig med hensyn til det ovennævnte problem er opfattelsen af den nærmere karakter af kommissionens opgave efter lovforslagets § 4. Den centrale bestemmelse er stk. 1, hvorefter undersøgelseskommissioner aldrig kan tillægges dømmende myndighed. Kommissionens opgave er således alene at tilvejebringe og fremlægge det materiale, som kan danne grundlag for andre myndigheders afgørelse af, om sagen bør fremmes til en ansvarsafgørelse, det vil navnlig sige Folketingets afgørelse om politisk ansvar eller rigsretstiltale, vedkommende ministers eller styrelseschefs afgø-

relse om rejsning af disciplinærsag mod embedsmænd og den sædvanlige anklagemyndigheds afgørelse om tiltale til straf.

Det materiale, der tilvejebringes og fremlægges af kommissionen, vil altid omfatte en undersøgelse af og en redegørelse for det relevante faktiske begivenhedsforløb (§ 4, stk. 2). Undersøgelseskommissioner kan herudover få til opgave at foretage retlige vurderinger til belysning af, hvorvidt der foreligger grundlag for at søge bl.a. embedsmænd draget til ansvar (§ 4, stk. 4).

Udvalget lægger i denne forbindelse afgørende vægt på følgende udtalelse i Nordskov-udvalgets betænkning (s. 114-115) og lovforslagets bemærkninger (s. 11): »Kommissionens retlige vurderinger, herunder bevisvurderinger, bør – også under hensyn til, at de ikke hviler på en kontradiktorisk proces – formuleres forsigtigt og markere kommissionens begrænsede funktion. Naturligvis skal de retlige vurderinger, kommissionen måtte foretage, vedrøre spørgsmål om rækkevidden af relevante retsregler (fortolkning/udfyldning) og spørgsmål vedrørende faktiske forholds subsumption under de relevante retsregler. Men undersøgelseskommissionens opgave er ikke at »afgøre« disse spørgsmål. Og hvis de nævnte spørgsmål giver anledning til tvivl, er undersøgelseskommissionens opgave – i stedet for at tage stilling til spørgsmålene – at præsentere tvivlen og beskrive, hvorpå den beror.«

I det hele må der lægges vægt på, at undersøgelseskommissioners indstillinger formuleres således, at de bliver egnede til at fungere som et fyldestgørende arbejdsgrundlag for overvejelserne hos de myndigheder, der skal benytte indstillingerne i det videre sagsforløb.

Under hensyn til, at også kommissionens bevisvurdering – som nævnt ovenfor – bør formuleres forsigtigt, foreslår udvalget, at formuleringen i § 4, stk. 2, om, at kommissionen »kan få til opgave at undersøge og klarlægge et faktisk begivenhedsforløb«, ændres til » ... undersøge og redegøre for et faktisk begivenhedsforløb«, jf. ændringsforslag nr. 3 nedenfor.”

Lovforslaget blev senere vedtaget med denne ændrede formulering af § 4, stk. 2, og i øvrigt også med en ændring af § 4, stk. 4.

4.2 Kommissionens overvejelser

Det gælder både for straffesager og civile sager, at bevisbedømmelsen er fri. Om en forklaring kan lægges til grund afhænger således af en bevisvurdering, som ikke er reguleret af lovregler. Bevisbedømmelsen er dog ikke mere fri, end at beviskravet i en straffesag som bekendt er højt, og at kravet til beviserne i en civil sag ofte også er højt.

Det er klart, at kommissionen må stille samme krav til beviserne, og at kommissionen i øvrigt efter forarbejderne og af de grunde, der er nævnt i forarbejderne, herudover må udvise forsigtighed, når dokumenter og forklaringer skal bedømmes.

Kommissionen vil ikke binde an med en generel beskrivelse af dette beviskrav, men bemærker, at Skattefradragskommissionen i sin beretning, del 1, side 64, beskriver kravet således:

”Kommissionen har derfor fundet kun at kunne lægge et forhold til grund som tilstrækkelig bevist, som kan være belastende for en enkeltperson, hvis der er væsentligt mere sandsynligt, at forholdet foreligger, end at det ikke foreligger.”

Kommissionen skal efter forarbejderne tillige være forsigtig, når lovregler skal fortolkes.

Til udtalelserne i forarbejderne om, at kommissioner ikke skal ”afgøre” spørgsmål om rækkevidden af relevante retsregler bemærkes, at kommissionen nødvendigvis må danne sig en – forsigtig – mening herom for at kunne fremkomme med vurderinger til belysning af, om nogen kan drages til ansvar.

Kommissionens bevisvurderinger og ansvarsvurderinger i kapitel 11 må læses i lyset heraf.

Kapitel 5

Myndighedsopbygningen

I dette kapitel redegøres i korte træk for myndighedsopbygningen på Skatteministeriets ministerområde.

Det administrative klagesystem og dermed klagemyndighederne på skatteområdet behandles ikke.

Skattemyndighedernes organisation og virkemåde mv. reguleres overordnet af et regelsæt, som med virkning fra 1978 har været indeholdt i en samlet lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.m. (skattestyrelsesloven, der senere er erstattet af skatteforvaltningsloven). Regelsættet har været ændret en del gange, og der har været flere reformer af loven. Den nærmere organisering af de statslige skattemyndigheder og opgavefordelingen er ikke reguleret i loven, men udgør et regeringsanliggende.

5.1 Tiden før 1. januar 2010

Skatteministeriet blev etableret som selvstændigt ministerium i 1975.

Den første skattestyrelseslov (lov nr. 281 af 8. juni 1977) gennemførte en revision af det samlede grundlag for skatteforvaltningen, der indtil da havde været reguleret i flere forskellige regelsystemer. Navnlige blev systemet med en to-leds ligning, der indebar at skatteligningen blev foretaget ved en samvirken af kommunale ligningsmyndigheder og skatteråd, afskaffet. Opgaverne med skatteansættelse blev først og fremmest henlagt til et kommunalt ligningsorgan, ligningskommissionerne. Ligningskommissionens medlemmer blev udpeget af kommunalbestyrelsen blandt de beboere i kommunen, der var valgbare til kommunalbestyrelsen. Ligningskommissionerne blev bistået af den kommunale skatteadministration. Arbejdsdelingen kan beskrives på den måde, at administrationen med embedsmændene stod for at forberede sagerne og udarbejde forslag til afgørelser, og at ligningskommissionerne havde afgørelseskompetencen.

Ligningsrådet og Statsskattedirektoratet udgjorde i forening den øverste ligningsmyndighed. Statsskattedirektoratet udøvede den daglige administration, og Ligningsrådet udstedte direktiver og fastlagde retningslinjer herfor. Statsskattedirektoratet havde bl.a. tilsyns- og revisionskompetence i forhold til andre skattemyndigheders afgørelser. Denne kompetence blev til dels udøvet gennem de statslige amtsskatteinspektorer.

Departementet, dengang kaldet Skattedepartementet, var ikke omtalt i skattestyrelsesloven. Hovedopgaven bestod allerede dengang i udarbejdelse af lovforslag og udstedelse af bekendtgørelser og cirkulærer, samt ministerbetjening. Skattedepartementet havde imidlertid også talrige afgørelsesområder, idet skatteministeren spredt rundt i skatte- og afgiftslovgivningen var tillagt afgørelseskompetence i forhold til den enkelte borger på en lang række forskellige sagsområder uden for selve skatteansættelsen, herunder meddelelse af tilladelser og dispensationer. Denne afgørelseskompetence var i en vis udstrækning overført til Statsskattedirektoratet og Ligningsrådet.

Den første skattestyrelseslov blev med ikrafttræden i 1990 erstattet af en ny skattestyrelseslov (lov nr. 824 af 19. december 1989). Ved reformen gennemførtes en omfattende omorganisering af skatteforvaltningen. Heller ikke denne lov omtaler departementet.

Som et væsentligt element i reformen blev ligningskommissionernes opgaver overtaget af de kommunale skattemyndigheder. Skatteansættelserne for samtlige skattepligtige overgik således i første instans fra et folkevalgt organ til de kommunale skatteforvaltninger med professionelle embedsmænd. I lovens § 1, stk. 2, 2. pkt., blev bestemt, at kommunalbestyrelsen ikke kunne behandle den kommunale skattemyndigheds afgørelser. Lægmandselementet blev opretholdt i klagesager, idet ligningskommissionerne overgik til at være klageinstans i form af skatteankenævn.

De statslige skattemyndigheder blev tildelt en omfattende tilsyns- og revisionskompetence i forhold til afgørelser fra de kommunale skatteforvaltninger og skatteankenævn. De statslige myndigheder blev samtidig omorganiseret og bestod herefter foruden af Ligningsrådet af dels den centrale told- og skatteforvaltning og dels den regionale told- og skatteforvaltning.

Samtidig gennemførtes en sammenlægning af de statslige skattemyndigheder med de statslige told- og afgiftsmyndigheder. Skattedepartementet og det andet departement i ministeriet, Tolddepartementet, blev sammenlagt til ét departement, Skatteministeriets departement. Statsskattedirektoratet og det andet til ministeriet knyttede direktorat, Tolddirektoratet, blev sammenlagt til Told- og Skattestyrelsen,

og de stedlige amtsskatteinspektorer og distriktstoldkamre blev sammenlagt til regionale told- og skatteregioner.

Skatteministeren fik i den nye skattestyrelseslov hjemmel til at bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter loven. Derudover, og navnlig, gjaldt denne bemyndigelsesbestemmelse også den overfor nævnte afgørelseskompetence på ministeriets forretningsområde i øvrigt. Der blev på den baggrund indført en mere omfattende, såkaldt sagsudlægningsordning, som indebar, at skatteministeren administrativt bemyndigede skattemyndighederne til at træffe afgørelse på de omhandlede områder. Den første såkaldte sagsudlægningsbekendtgørelse blev udstedt som bekendtgørelse nr. 654 af 18. september 1990, der løbende blev revideret frem til udstedelse af den sidste, bekendtgørelse nr. 520 af 25. juni 2002. Der var tale om en meget omfattende delegation af afgørelseskompetence. Dette kan siges at have forstærket departementets position som en myndighed med de lovgivningsmæssige opgaver og ministerbetjeningen.

Blandt senere ændringer af den anden skattestyrelseslov kan nævnes, at ansættelseskompetencen for så vidt angår selskaber m.v. i 1998 overgik fra de kommunale skatteforvaltninger til den statslige told- og skatteforvaltning. Dog kunne de kommunale skatteforvaltninger bemyndiges til at fortsætte hermed på vegne af de statslige skattemyndigheder efter en individuel vurdering.

Strukturreformen, der med virkning fra 2007 grundlæggende ændrede rammerne for varetagelsen af de offentlige opgaver og den offentlige service i Danmark, mundede på skatteområdet ud i, at skattestyrelsesloven med virkning fra 1. november 2005 i sin helhed blev afløst af skatteforvaltningsloven (lov nr. 427 af 6. juni 2005). Herved skete en organisatorisk samling af forvaltningen af skatter, afgifter, told og ejendomsvurdering m.v. i en statslig enhedsforvaltning. Denne statslige enhedsforvaltning blev dannet gennem en fusion mellem de forskellige statslige told- og skattemyndigheder – altså Told- og Skattestyrelsen og told- og skatteregionerne – og de kommunale skatteforvaltninger. Herved skabtes en helt ny skatteenhed og statslig organisation, og denne enhedsmyndighed blev senere navngivet SKAT. Dette uddybes i afsnit 5.2. Selve fusionen berørte ikke Skatteministeriets departement.

5.2 Skatteforvaltningsloven fra 2005

Skatteforvaltningslovens § 1 i den vedtagne lov bestemmer følgende:

”Told- og skatteforvaltningen udøver forvaltningen af lovgivning om skatter og lov om vurdering af landets faste ejendomme.”

Senere er bestemmelsen tilføjet et supplerende kompetenceområde.

Denne generelle kompetenceangivelse suppleres ved en lang række enkeltbestemmelser i den materielle skatte- og afgiftslovgivning, hvor told- og skatteforvaltningen er tillagt afgørelseskompetence. Ved særskilt lov (lov nr. 428 af 6. juni 2005) vedtaget samtidig med skatteforvaltningsloven og ligeledes med ikrafttræden 1. november 2005 blev skatteministerens afgørelseskompetence på en meget lang række sagsområder således overført til told- og skatteforvaltningen. Sagsudlægningsordningen blev således overflødiggjort af den etablerede enhedsforvaltning, og både bekendtgørelsen herom og lovbestemmelserne om skatteministerens delegationsadgang blev derfor ophævet.

Som i de tidligere love er Skatteministeriets departement ikke omtalt i loven, og således heller ikke departementets arbejdsopgaver. At departementet, i øvrigt som den eneste myndighed på skatteområdet, er uomtalt i loven om skattemyndighedernes organisation m.v., kan forklares med, at departementet ingen beføjelser har i relation til skatteansættelser.

Ved bekendtgørelse nr. 976 af 17. oktober 2005 blev SKAT oprettet med virkning fra den 1. november 2005. SKATs opgave var efter bekendtgørelsen varetagelse af de opgaver, der ved skatteforvaltningslovens § 1 er tillagt told- og skatteforvaltningen. Dermed blev SKAT tillagt den samlede kompetence i henseende til skatteforvaltningen (fraset Skatterådets overordnede kompetence og klagemyndighedernes kompetence).

Organisationsmæssigt blev SKAT opbygget som en landsdækkende enhedsforvaltning med SKAT Hovedcentret som central myndighed og 30 skattecentre placeret geografisk rundt i landet. Skatteministeriets departement var ikke en del af SKAT.

Pr. 1. januar 2009 gennemførtes en omstrukturering af SKAT's organisation. Hovedprincipperne i den nye struktur var øget centralisering og etablering af en række nye landsdækkende enheder på udvalgte fagområder forankret i 6 nye regioner, og at de regionale opgaver blev organiseret på tværs af skattecentrene inden for regionerne. Bl.a. blev oprettet et landsdækkende Juridisk Center, der skulle varetage lovforklaring og lovforberedende arbejde, faglig og juridisk vejledning til SKAT m.v.

Skatteministeriets departement og SKAT var fortsat selvstændige myndigheder.

5.3 Skatteministeriets omstrukturering pr. 1. januar 2010

Med virkning pr. 1. januar 2010 trådte bekendtgørelse nr. 1438 af 14. december 2009 om varetagelsen af told- og skatteforvaltningens opgaver i kraft.

Den i afsnit 5.2 nævnte bekendtgørelse nr. 976 af 17. oktober 2005 om oprettelse af SKAT blev herved ophævet, og følgende blev bestemt i den nye bekendtgørelse:

”§ 1. De opgaver, der ved skatteforvaltningslovens § 1 er tillagt told- og skatteforvaltningen, varetages af Skatteministeriet. Ved denne opgavevaretagelse kan der fortsat gøres brug af betegnelsen SKAT.”

Fra Skatteministeriets side blev det i tilknytning hertil meddelt, at der skete en sammenlægning af Skatteministeriets departement og SKAT Hovedcenter.

Med virkning fra 1. januar 2010 var Skatteministeriets departement og SKAT således én myndighed. Denne enhed blev betegnet Skatteministeriets Koncerncenter. Skatteministeriet blev opdelt i en række forskellige forretningsområder, herunder forretningsområdet Jura og Samfundsøkonomi.

Organisationsændringen indebar en ledelsesmæssig sammenlægning. Regionerne under SKAT blev ikke berørt af sammenlægningen.

5.4 Bekendtgørelse nr. 965 af 12. august 2010

Den beskrevne sammenlægning indebar, at skatteministeren havde overtaget det øverste administrative ansvar for al sagsbehandling på ministerområdet.

Bestemmelserne i skatteforvaltningslovens § 1 om told- og skatteforvaltningen og § 14 om kompetenceafgrænsning var uændrede.

Dermed opstod spørgsmålet om, hvorvidt den i skatteforvaltningsloven forudsatte eksistens af to forskellige myndigheder – departementet og told- og skatteforvaltningen – lovligt var blevet fraveget ved bekendtgørelse nr. 1438 af 14. december 2009. Kompetenceafgrænsningen som fastlagt i lovens § 14, stk. 1, nr. 1, blev dog fortsat administreret efter sin ordlyd, hvilket bl.a. fremgår af SKAT's Juridisk Vejledning i dagældende versioner (pkt. A.A.1.10.2).

Folketingets Ombudsmand blev involveret i spørgsmålet om det juridiske grundlag for sammenlægningen, idet spørgsmålet blev bragt op fra ombudsmandsinstitutionens side under et møde afholdt med Koncerncentret i marts 2010.

Bekendtgørelse nr. 1438 af 14. december 2009 blev ophævet ved udstedelse af bekendtgørelse nr. 965 af 12. august 2010, der i § 1, stk. 1-2, foreskrev følgende:

”§ 1. Skatteministeriet, som består af Koncerncentret og SKAT, udøver de kompetencer vedrørende forvaltningen af lovgivning om skatter og lov om vurdering af landets faste ejendomme, som ved skatteforvaltningslovens § 1 er henlagt til told- og skatteforvaltningen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Afgørelser, som i henhold til skatteforvaltningslovens § 1 er henlagt til told- og skatteforvaltningen, og som efter skatteforvaltningslovens §§ 5, 6, 7 og 11 kan påklages til et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten, kan kun træffes af SKAT.”

Bekendtgørelsen, der trådte i kraft 16. august 2010, slog således fast, at Skatteministeriet bestod af to selvstændige myndigheder, nemlig Koncerncentret og SKAT.

5.5 Skatteministeriets omstrukturering pr. 1. januar 2013

Pr. 1. januar 2013 blev Skatteministeriet på ny omstruktureret.

Den fra 2010 gældende opdeling af Skatteministeriet i Koncerncentret og SKAT blev således opgivet. Det blev gennemført ved bekendtgørelse nr. 1151 af 3. december 2012, der i § 1 bestemmer følgende:

”§ 1. Skatteministeriet opdeles i Skatteministeriets departement og en selvstændig styrelse under navnet SKAT. De opgaver, der ved skatteforvaltningslovens § 1 er tillagt told- og skatteforvaltningen, varetages af SKAT.

Stk. 2. SKATs behandling af spørgsmål, som ikke er afgørelser, kan ikke påklages til Skatteministeriets departement.”

Samtidig blev bekendtgørelse nr. 965 af 12. august 2010 ophævet.

Skatteministeriets koncern består således fra 2013 atter af et departement med ansvar for den politiske betjening af minister og regering, og af en selvstændig sty-

relse, SKAT, som tager sig af den konkrete sagsbehandling i forhold til borgere og virksomheder samt ministeriets indsats- og inddrivelsesopgaver.

Omorganiseringen betød, at SKATs daværende seks regioner fusionerede i en landsdækkende organisation med tre enheder: Kundeservice, Indsats og Inddrivelse. Herudover blev Jura etableret som en central funktion i SKAT vedrørende juridisk vejledning.

Kapitel 6

Indberetningsordning

Der har i mange år eksisteret en indberetningsordning på Skatteministeriets område med retningslinjer for administrativ rapportering opad i systemet ved sagsbehandling af vigtige eller principielle sager.

En indberetningsordning i sager af særlig eller principiel karakter er ikke som sådan i strid med kompetencereglen i skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, og heller ikke med reglerne om videregivelse, der beskrives i kapitel 7.

Folketingets Ombudsmand udtaler herom i sagerne om aktindsigt, jf. kapitel 9, afsnit 9.17:

”Efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, kan skatteministeren – og dermed Skatteministeriets departement – ikke træffe afgørelser om ansættelse af skat. ... Uanset at departementet ikke kan træffe afgørelser om ansættelse af skat, er der ikke i lovgivningen noget til hinder for at departementet indhenter oplysninger fra SKAT om enkelte sager, når departementet har saglig grund til det, f.eks. for at kunne orientere ministeren om sager af politisk interesse.”

I dette kapitel redegøres i afsnit 6.1 og 6.2 for den særlige ordning for disse såkaldte VIP-sager, der var gældende på den for undersøgelsen relevante periode. Det drejer sig dels om Skatteministeriets interne vejledning I nr. 154 version 1.1 udsendt 18. maj 2009, betegnet VIP-sager, dels om den ændrede version 1.2 udsendt 27. juli 2010. Når ikke andet er anført, er indholdet af de to versioner overensstemmende.

I en efterfølgende opdateret version 1.3 udstedt 28. marts 2011 blev vejledningen tilføjet et afsnit om begrænsning af adgange i sagssystemerne til VIP-sagerne. Denne ændring redegøres der ikke nærmere for.

I 2013 blev ordningen ændret. Dette omtales nærmere i afsnit 6.4.

6.1 Sager omfattet af ordningen

Retningslinjernes anvendelsesområde er i vejledningen beskrevet som ”sager som kan give ekstern eller politisk bevågenhed – de såkaldte VIP-sager”.

Det anføres, at det ikke er muligt at opstille en udtømmende liste over vigtige eller principielle sager, idet det altid vil bero på en konkret vurdering af den enkelte sag, om denne kan betegnes som vigtig eller principiel. En række sager er dog positivt angivet i retningslinjerne som sager, der normalt altid vil kunne betegnes som vigtige eller principielle.

I vejledningen er herefter angivet en række eksempler, og der er sondret mellem sager, hvor der kun skal orienteres internt i regionen, og sager, der har et sådant omfang, at produktionsdirektøren og departementschefen, foruden regionsdirektøren, skal orienteres.

Vejledningen omfatter bl.a. disse eksempler på sager i førstnævnte kategori: kontrolsag, hvor virkningen overstiger et etcifret millionbeløb; stor straffesag; sag med kendt lokal person eller virksomhed; forventet lokal presseomtale; samt tvivl om praksis og betydning for andre personer eller virksomheder.

Vejledningen omfatter bl.a. disse eksempler på sager i sidstnævnte kategori: Forventet landsdækkende presseomtale; organiseret misbrug af skattelovgivningen; minister, folketingsmedlem, kommunalpolitiker eller ombudsmanden involveret; de involverede parter eller sagsgenstanden kan have politisk interesse; samt lovfortolkning, der kan involvere store beløb.

6.2 Proceduren

Vejledningen indeholder følgende anvisninger om den administrative procedure for VIP-orientering:

Som medarbejder skal man orientere sin nærmeste leder, som hjælper med at afgøre, om sagen kun skal sendes videre til den nærmeste direktør – på regionalt plan vil det sige skattedirektør – eller videre til regionsdirektøren med cc til produktionsdirektøren og departementschefen med det samme.

Som afdelingsleder eller kontorchef skal man altid sende orienteringen videre til sin nærmeste direktør, og derudover skal man sammen med medarbejderen afgøre, om

orienteringen med det samme skal videre til regionsdirektøren med cc til produktionsdirektøren og departementschefen.

På dette punkt er der forskel mellem de to versioner af vejledningen. Mens det i den version af vejledningen, der var gældende fra 27. juli 2010, således var bestemt, at den videregående orientering til produktionsdirektøren tillige skulle tilgå departementschefen, skulle denne orientering ifølge den version, der var gældende frem til 27. juli 2010, i stedet for til departementschefen tilgå Hovedcentrets pressefunktion.

Orienteringen om VIP-sager skal være skriftlig, og det skal udtrykkeligt fremgå, at der er tale om en VIP-sag. En vedhæftet skabelon skal bruges.

Om indholdet af VIP-orienteringen fremgår det af skabelonen, at det bl.a. skal oplyses, hvorfor sagen bliver forelagt og hvad sagen handler om, ligesom forelæggelsen skal indeholde en indstilling og en vurdering af behov for presseinitiativ.

Vejledningen angiver ikke eksplicit formålet med ordningen. Dog anføres indledningsvis, at når en sag håndteres korrekt, kan det forebygge, at den udvikler sig til et politisk problem, og at det også sikrer mulighed for forberedelse på en eventuel omtale eller kritik. Sidst i vejledningen gældende fra 27. juli 2010 anføres, at det skal overvejes med det samme at sende underretningen til regionsdirektøren med cc til produktionsdirektøren og departementschefen, så det er muligt at sikre ”rettidig forberedelse af fx direktion”. I den version, der var gældende frem til 27. juli 2010, var i stedet anført ”rettidig forberedelse af fx minister og direktion”.

Bortset fra det anførte fremgår det ikke i vejledningen på hvilket tidspunkt i sagernes forløb, at VIP-orientering skulle foretages. Der er således ingen anvisning af, om det skulle ske før udsendelse af agterskrivelse, i forbindelse med udsendelse af agterskrivelse eller senere i skattesagens forløb.

Det fremgår heller ikke, om der efter indberetningen i den enkelte sag skulle foretages yderligere indberetninger under sagens videre forløb.

Endelig fremgår ingen oplysninger om, hvilken form for evt. opfølgning som kunne komme på tale, efter der er foretaget underretning opad i systemet.

6.3 Oplysninger om behandling af VIP-sager i perioden 2008-2011

Kommissionen har ved brev af 6. september 2012 rettet en forespørgsel til Skatteministeriet om den i ministeriet fulgte praksis for håndtering af VIP-sager i perioden

2008-2011. Baggrunden var, at Helle Thorning-Schmidts og Stephen Kinnocks skattesager blev betragtet som VIP-sager, og at SKAT København på dagen for afsendelsen af agterskrivelserne tilsendte Koncerncentret VIP-orienteringer.

Af ministeriets besvarelse i brev af 24. september 2012 fremgår, at der i perioden op til 2010 ikke skete journalisering af de modtagne VIP-orienteringer, og at det derfor ikke var muligt at udtale noget om antallet heraf i perioden. Videre fremgår, at Koncerncentret fra primo 2010 har ført en liste over modtagne VIP-orienteringer, og at der i perioden frem til udgangen af 2011 er indrapporteret VIP-orientering fra skatteregionerne i 72 enkeltsager. I 31 af disse sager fandt indrapporteringen sted inden udsendelse af agterskrivelsen, og i 10 sager fandt indrapporteringen sted efter udsendelse af agterskrivelse, men inden afgørelse blev truffet.

Det fremgår videre, at der – udover i Stephen Kinnocks skattesag – havde været drøftelser mellem Koncerncentret og regionen i nogle få tilfælde. I 2 tilfælde, hvor VIP-indberetningen vedrørte misbrug af SKATs Tast Selv indberetningssystem, angik drøftelserne hvordan dette kunne undgås fremadrettet; i 2 tilfælde havde der været drøftelser om regelforståelsen inden VIP-indberetningen og inden udsendelse af agterskrivelse, men drøftelserne angik ikke konkrete sager; endelig havde der været et tilfælde, hvor departementschefen på baggrund af en VIP-indberetning blev yderligere orienteret om regelforståelsen, idet der blev udsendt agterskrivelse til en offentlig myndighed.

Efter vidneforklaringerne for kommissionen lægges det til grund, at det i ovennævnte periode kun i et tilfælde er sket, at VIP-orienteringen var vedlagt agterskrivelsen, nemlig i Stephen Kinnocks sag. Peter Loft har forklaret, at det også var det eneste tilfælde, hvor man forventede, at afgørelsen ville blive offentliggjort.

6.4 Nugældende ordning

I 2013 blev den beskrevne indberetningsordning ændret i tilknytning til Skatteministeriets omstrukturering, jf. kapitel 5, afsnit 5.5.

Ved en intern meddelelse udsendt 12. februar 2013 om VIP-sager i SKAT blev orienteringsforpligtelsen således grundlæggende ændret.

Som i den tidligere ordning er der ikke opstillet en udtømmende liste over, hvilke sager der er VIP-sager, idet det fortsat er anført, at det må afgøres efter en konkret vurdering. Vejledningen indeholder som bilag en liste over sager, der evt. kan være VIP-sager. Listen er i det væsentlige i overensstemmelse med den tidligere ordnings

liste for sager med et sådant omfang, at produktionsdirektøren og departementschefen, foruden regionsdirektøren, skulle orienteres, jf. afsnit 6.2. Dog er bl.a. tilfældegruppen omfattende minister, folketingsmedlem m.v. udgået. Sager, der kan give forventet landsdækkende presseomtale, og sager af særlige karakter for så vidt angår de involverede parter eller sagsgenstanden, er fortsat medtaget på listen.

Orienteringsproceduren er, at underdirektøren sammen med afdelingslederen eller kontorchefen afgør, om direktøren for det relevante forretningsområde og evt. direktøren for SKAT skal orienteres, eller om videre orientering skal undlades. Derved er ordningen ændret i forhold til den tidligere gældende ordning, idet den videre orientering ikke skal tilgå departementschefen i kopi.

Er direktøren for SKAT blevet orienteret, følger det af vejledningen, at direktøren herefter vurderer, ”om sagen skal tages til efterretning, eller om der skal foretages yderligere”.

Vejledningen indeholder ingen retningslinjer for direktørens yderligere tiltag. Orientering af departementschefen er således uomtalt.

Skatteministeriet har i brev af 6. juni 2014 i besvarelse af en forespørgsel fra kommissionen oplyst, at det kun ”yderst sjældent” vil ske, at departementet (departementschefen) vil blive orienteret, og at en orientering ikke vil indeholde dokumenter fra den pågældende sag.

Kapitel 7

Regler om kompetence og videregivelse af fortrolige oplysninger

I dette kapitel gennemgås de retsregler, som har betydning for kommissionens vurdering af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen draget til ansvar. Først omtales de bestemmelser, der regulerer, i hvilket omfang personer uden for SKAT København må involvere sig i SKAT Københavns behandling af en konkret ligningssag, jf. afsnit 7.1 nedenfor. Dernæst gives en redegørelse for de bestemmelser, der regulerer, i hvilket omfang der kan videregives fortrolige oplysninger fra skattesagen, jf. herom afsnit 7.2.

7.1 Skatteforvaltningslovens regler om Koncerncentrets kompetence i relation til sager om ligning af personskatter

7.1.1. Skatteforvaltningslovens § 1 og § 14

Som nærmere beskrevet i kapitel 5 var forvaltningen af lovgivningen om bl.a. indkomstskat før skatteforvaltningsloven (lov nr. 427 af 6. juni 2005) delt mellem staten og kommunerne således, at kommunerne havde det primære ansvar for ligningen af personer under et statsligt tilsyn. Ved skatteforvaltningsloven blev den kommunale skatteforvaltning afskaffet. I stedet blev der oprettet en statslig enhedsforvaltning for told- og skatteforvaltningen (SKAT).

Skatteforvaltningslovens § 1 fastsætter således på den for undersøgelsen relevante periode – fra juni til september 2010 – følgende:

”§ 1. Told- og skatteforvaltningen udøver forvaltningen af lovgivning om skatter og lov om vurdering af landets faste ejendomme.”

I pkt. 4.3.2 i de almindelige bemærkninger til det lovforslag, der dannede grundlag for skatteforvaltningsloven, (Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, L 110, side 4244 ff.), er der om kompetenceforholdene efter den ændrede organisation af skatteforvaltningen bl.a. anført følgende:

”Med etableringen af en enhedsforvaltning reduceres den hierarkiske opbygning af den statslige skatteforvaltning til to niveauer; nærmere bestemt til told- og skatteforvaltningen (enhedsforvaltningen) og skatteministeren/skatteministerens departement. Hermed begrænses tilsvarende den ulovregulerede mulighed for administrativt at klage over en underordnet forvaltningsmyndigheds afgørelser til en overordnet forvaltningsmyndighed. Denne reducerede klagemulighed skal ses i lyset af, at det er en egen målsætning, at konkrete forvaltningsafgørelser truffet af told- og skatteforvaltningen som udgangspunkt ikke bør kunne påklages til skatteministeren/skatteministerens departement. Klager over konkrete forvaltningsafgørelser bør afgøres i det lovregulerede klagesystem; det vil som udgangspunkt sige af skatte- eller vurderingsankenævn eller af Landsskatteretten.”

Yderligere regulering af de forskellige skattemyndigheders kompetence findes i skatteforvaltningslovens kapitel 6 om ”Kompetence og tavshedspligt m.v.”. Af særlig betydning er lovens § 14, der har overskriften ”Indbyrdes kompetence”. Bestemmelsen havde på den for undersøgelsen relevante periode – fra juni til september 2010 – følgende ordlyd:

”§ 14. Der gælder følgende kompetencebegrænsninger:

1) Skatteministeren kan ikke træffe afgørelse om en ansættelse af skat, en vurdering af fast ejendom eller en registrering af et køretøj, herunder om de med sådanne ansættelser forbundne bevillinger eller dispensationer.

2) Told- og skatteforvaltningen kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang Skatterådet, Landsskatteretten, skatteankeforvaltningen, et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn har taget stilling til sagen, jf. dog § 27, stk. 3, og § 32, stk. 3, og § 32 a, stk. 3.

3) Et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang Skatterådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen.

4) Skatterådet kan ikke træffe afgørelse i en sag, i det omfang skatteankeforvaltningen eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen.

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at told- og skatteforvaltningens og spillemyndighedens afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Skatteministeren kan fastsætte regler om retten til at klage over told- og skatteforvaltningens, spillemyndighedens og skatteankefor-

valtningens afgørelser i personalesager, herunder fastsætte regler om tidsfrister for indgivelse af klage.

Stk.3. Skatteministeren kan endvidere bestemme, at told- og skatteforvaltningens behandling af andre spørgsmål ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.”

§ 14 er omtalt i pkt. 4.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger til skatteforvaltningsloven (a.st, side 4246 f.), hvorefter:

” ... [d]et foreslås lovfæstet, at skatteministeren ikke kan træffe afgørelse om en ansættelse af skat eller vurdering af en fast ejendom, herunder om bevillinger eller dispensationer, der er knyttet til sådanne afgørelser, eller om skattepligt.”

I bemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 14 (a.st., side 4271) anføres bl.a. følgende:

”Bestemmelsen i stk. 1 er en delvis videreførelse af skattestyrelseslovens § 36. Bestemmelsen i stk. 1 regulerer den indbyrdes kompetence mellem de enkelte told- og skattemyndigheder, herunder skatteministeren. Reguleringen sker gennem fastsættelse af grænser for de enkelte myndigheders kompetence.

Efter bestemmelsen lovfæstes, at skatteministeren – medmindre Folketinget på særlige områder har bestemt andet – ikke kan afgøre, hvordan en borger skal ansættes i skat, herunder ansættes vedrørende afgifter eller told, eller hvordan en fast ejendom skal vurderes.

Forbuddet omfatter ikke kun den egentlige beløbsfastsættelse, der ligger i en ansættelse, herunder skatteberegning, men også afgørelser vedrørende eventuelle bevillinger eller dispensationer mv., der indgår i grundlaget for ansættelsen eller vurderingen, eller afgørelse af spørgsmål om skattepligt.

Bestemmelsen omfatter også spørgsmål om tilbagebetaling/godtgørelse af afgift. Bestemmelsen berører derimod ikke skatteministerens ret eller pligt til at fastsætte generelle retningslinier for told- og skatteforvaltningens administration eller ministerens ansvar herfor, herunder ansvar for at føre tilsyn.”

I skatteministerens svar på spørgsmål 2 under udvalgsbehandlingen af lovforslaget anføres bl.a. følgende:

”Endelig vil skatteforvaltningen som hidtil være undergivet almindeligt ministeransvar. Det skal i den forbindelse fremhæves, at sammenlægningen af den kommunale og statslige skatteforvaltning vil betyde, at skatteministeren får det politiske ansvar for hele told- og skatteopgaven, hvor ansvaret i dag deles mellem skatteministeren og de enkelte kommunalbestyrelser”

Ved lov nr. 345 af 18. april 2007 blev skatteforvaltningslovens § 14, stk. 2 og stk. 3, ændret. I pkt. 3.1.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget hertil (Folketingstidende 2006-07, tillæg A, L 143, side 4703 f.) anføres bl.a. følgende om forholdet mellem Koncerncentret og SKAT:

”Der kan i forlængelse af det anførte om adgangen til at klage til Skatteministeriet over SKATs virksomhed peges på, at Skatteministeriet som nævnt under afsnit 3.1.1. under alle omstændigheder har en almindelig tilsynsforpligtelse i forhold til SKATs virksomhed.

Dette skal ses i lyset af, at overordnede myndigheder i almindelighed har en forpligtelse til at føre tilsyn med underordnede myndigheder, der indgår i et hierarkisk over- og underordningsforhold. I den overordnede myndigheds tilsynsforpligtelse ligger et såkaldt legalitetstilsyn. Det vil sige, at den overordnede myndighed i kraft af over- og underordningsforholdet kan – og efter omstændighederne skal – påse, om der er sket en tilsidesættelse af retlige forhold, f.eks. tilsidesættelse af sagsbehandlingsregler og almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder om den underordnede myndighed har hjemmel til at træffe en konkret forvaltningsafgørelse.

Det præcise indhold af tilsynsforpligtelsen er vanskeligt at beskrive generelt, da omfanget heraf bl.a. afhænger af det enkelte forvaltningsområde. Særligt med hensyn til Skatteministeriets tilsyn med SKAT, bemærkes det, at Skatteministeriet i sagens natur jævnligt modtager henvendelser fra borgere og virksomheder, der har synspunkter vedrørende afgørelser fra eller sagsbehandlingen i SKAT og andre myndigheder, som hører under Skatteministeriets ressort. Skatteministeriet kan efter skatteforvaltningsloven § 14, stk. 1, nr. 1, som nævnt ikke træffe afgørelse i konkrete

sager om ansættelse af skat m.v. Det forudsættes i overensstemmelse med denne kompetencebegrænsning, at Skatteministeriet i almindelighed kun vil skulle undergive de sager, henvendelserne vedrører, nærmere sagsbehandling, hvis de foreliggende oplysninger tydeligt peger i retning af, at der i sagen foreligger kritisable forhold af væsentlig betydning. Hvis Skatteministeriet over en periode modtager flere henvendelser, der samlet set tyder på, at der foreligger et generelt problem med hensyn til f.eks. sagsbehandlingen i en af Skatteministeriets institutioner eller i en enhed under disse, fører den omhandlede tilsynsforpligtelse endvidere til, at Skatteministeriet bør tage sådanne spørgsmål op.”

7.1.2. De tidligere gældende regler i skattestyrelseslovens §§ 1 og 36 og landsskatteretslovens §§ 16 og 18

Som nævnt ovenfor henviser forarbejderne til skatteforvaltningslovens § 14 til § 36 i den tidligere gældende skattestyrelseslov (lov nr. 824 af 19. december 1989). Denne bestemmelse havde følgende ordlyd:

”§ 36. De lokale skattemyndigheder, de statslige told- og skattemyndigheder, vurderingsmyndighederne samt vurderingsankenævnene kan ikke træffe afgørelse i sager, i det omfang Ligningsrådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.

Stk. 2. Ligningsrådet kan ikke træffe afgørelse i sager, i det omfang Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.”

I forarbejderne til skattestyrelsesloven af 1989 anføres følgende om bestemmelsen (lovforslagets § 41, Folketingstidende 1989-90, tillæg A, sp. 258 f.):

”Med lovforslagets § 41 foreslås indført en generel regel, der beskriver skattemyndighedernes indbyrdes kompetenceforhold, og som samler de regler, der i dag findes spredt i lovgivningen, som f.eks. reglerne i den nuværende skattestyrelseslov § 15, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, 2. pkt., samt § 18, stk. 4, 2. pkt. Reglen indebærer ikke nogen ændring i forhold til gældende ret.

Det fastslås i bestemmelsen, at de lokale og de øvrige (statslige) skattemyndigheder er afskåret fra at træffe afgørelse i en sag, i det omfang Ligningsrådet eller Landsskatteretten har taget stilling til sagen, samt at Ligningsrådet ikke kan træffe afgørelse i en sag, i det omfang Landsskatteretten har taget stilling til sagen ved kendelse.”

Den i citatet nævnte § 15, stk. 1 og 2, i den tidligere skattestyrelseslov af 1977 (lov nr. 281 af 8. juni 1977) regulerede Statsskattedirektoratets revisionsbeføjelser over for andre skattemyndigheders afgørelser. Bestemmelsen videreførte landsskatteretslovens § 3, stk. 2-5, og indeholdt bl.a. begrænsninger i Statsskattedirektoratets kompetence til at foranstalte ændringer i en skatteansættelse i tilfælde, hvor et andre organer allerede havde taget stilling til en sådan ansættelse.

For så vidt angår den ligeledes i citatet nævnte § 18 i skattestyrelsesloven af 1977 begrænsede denne bestemmelse Amtsligningsrådets adgang til at ændre ligningskommissionernes og skatterådernes ansættelser i tilfælde, hvor Landsskatteretten havde taget stilling til ansættelsen. Bestemmelsen udgjorde en videreførelse af amtskatterådslovens § 3 og § 4. Disse bestemmelser regulerede forholdet mellem de daværende amtsskatteinspektorer og Ligningsdirektoratet.

Skattestyrelseslovens af 1989 § 1, stk. 2, indeholdt tillige følgende bestemmelse:

”Stk. 2. Kommunalbestyrelsen udpeger en person, der er ansat i kommunen, til at have det øverste ansvar for den kommunale skattemyndigheds arbejde. Kommunalbestyrelsen kan ikke behandle den kommunale skattemyndigheds afgørelser.”

I pkt. 3.a i de almindelige bemærkninger til lovforslaget hertil anføres alene kort, at kommunalbestyrelsen ikke selv kan behandle ansættelser og vurderinger. Nogenlunde de samme ord gentages i de specielle bemærkninger til bestemmelsen, hvor det tilføjes, at det står kommunalbestyrelsen frit at etablere en kommunal enhedsforvaltning.

7.1.3. Bekendtgørelse nr. 965 af 12. august 2010

Som beskrevet i kapitel 5.2 blev SKAT med virkning fra 1. januar 2010 sammenlagt med Skatteministeriets departement til én myndighed, betegnet Skatteministeriets Koncerncenter, jf. bekendtgørelse nr. 1438 af 14. december 2009. Herved opstod der spørgsmål om, hvorvidt den i skatteforvaltningsloven forudsatte eksistens af to forskellige myndigheder – Koncerncentret og told- og skatteforvaltningen – lovligt var blevet fraveget. På den baggrund udstedtes bekendtgørelse nr. 965 af 12. august 2010 om varetagelsen af told- og skatteforvaltningens opgaver, der i § 1, stk. 1, slog fast, at Skatteministeriet bestod af to selvstændige myndigheder, nemlig Koncerncentret og SKAT.

Det må antages, at formålet med bestemmelsen alene har været at gentage den allerede i § 14, stk. 1, nr. 1, fastlagte kompetencefordeling mellem SKAT og Koncerncentret. Bestemmelsen tilføjer således ikke noget yderligere i henseende til spørgsmålet om Koncerncentrets adgang til at involvere sig i verserende afgørelser ved SKAT.

7.1.4. Den nærmere rækkevidde af skatteforvaltningslovens § 14

Det er efter kommissionens opfattelse klart, at § 14, stk. 1, nr. 1, er til hinder for, at Koncerncentret giver SKAT instruktioner vedrørende afgørelsen af en verserende ligningssag, herunder en sag om skattepligt her til landet. Henset til bestemmelsens formål gælder dette ikke kun for så vidt angår instrukser om sagens endelige afgørelse, men også for spørgsmålene om, hvorvidt der skal oprettes en sag, hvilke oplysninger der skal tilvejebringes, hvordan de tilvejebragte oplysninger skal vurderes, hvordan de relevante retsregler skal fortolkes, hvordan afgørelsen skal begrundes, og hvornår den skal træffes og meddeles parten. Det bemærkes i den forbindelse, at der på baggrund af forarbejderne til bestemmelsen ikke er tvivl om, at ordet "skatteministeren" i § 14 må forstås som omfattende hele Skatteministeriets Koncerncenter og ansatte heri og ikke alene rettende sig mod ministeren personligt.

Spørgsmålet er herefter, om § 14, stk. 1, nr. 1, også sætter grænser for Koncerncentrets adgang til på anden måde, herunder i form af rådgivning m.v., at involvere sig i spørgsmål om ansættelse af skat m.v. i SKATs regi end ved at udstede (ulovhjemlede) instruktioner.

Efter kommissionens opfattelse taler hverken ordlyden af § 14, stk. 1, nr. 1, dennes placering sammen med de øvrige numre i § 14, stk. 1, om afgrænsningen af afgørelseskompetencen mellem forskellige skatteorganer eller forarbejderne til § 14, stk. 1, for, at bestemmelsen har karakter af en værnregel, der har til formål at forebygge enhver form for involvering fra Koncerncentrets side i den konkrete skatteligning. Det bemærkes herved også, at § 14 er placeret under overskriften "Indbyrdes kompetence" og ikke under den efterfølgende overskrift "Habilitet", hvor værnreglen i § 15 mod mulig tendentios sagsbehandling findes.

Heller ikke de henvisninger, som forarbejderne til skatteforvaltningsloven indeholder til den tidligere skattestyrelseslov, giver holdepunkter for sådan vidtrækkende fortolkning af bestemmelsen. Det bemærkes i den forbindelse, at forarbejderne til skatteforvaltningslovens § 14 alene udtaler, at § 14 til dels viderefører reglerne om opgavefordeling i skattestyrelseslovens § 36 – der igen henviser til tidligere gældende lovbestemmelser – hvorimod der ikke findes en tilsvarende henvisning til

skattestyrelseslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., om forbud mod lokalpolitisk indblanding i konkrete ligningssager.

Også lovbemærkningerne til lov nr. 345 af 18. april 2007 – hvorved § 14, stk. 2 og 3, blev ændret – peger imod en antagelse om, at formålet med § 14 er at afskære enhver form for involvering fra Koncerncentrets side i konkrete ligningssager ved SKAT.

Det tilføjes, at det i den forvaltningsretlige teori er antaget, at selve det forhold, at rekursbehandlingen af afgørelser truffet af en underordnet styrelse er henlagt til et uafhængigt nævn uden for departementet, ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at lovgivningsmagten har tilsigtet at afskære enhver departemental indblanding i styrelsens behandling af en sag, jf. Bent Christensen, Nævn og Råd (1958) side 123 f. og 128 ff., og Jørgen Albæk Jensen i Jens Garde m.fl., Forvaltningsret Almindelige Emner, 5. udg. (2009), side 29 f. og side 47.

Kommissionen finder på den anden side, at § 14, stk. 1, nr. 1, må fortolkes således, at bestemmelsen ikke alene afskærer Koncerncentret fra at give egentlige bindende instruktioner om en konkret ligningssags afgørelse og sagsbehandlingsskridt i forbindelse hermed, men også er til hinder for visse former for uforbindende rådgivning af SKAT. Således vil grænsen efter omstændighederne kunne overskrides ved en mere intens og påtrykkende involvering fra Koncerncentrets side, selv om denne formelt fremtræder som sparring uden instruktion.

Det bemærkes herved, at § 14, stk. 1, nr. 1, ikke ville have meget selvstændigt meningsindhold, hvis bestemmelsen udelukkende havde til sigte at understrege, at skatteansættelser behandles af SKAT i første instans med rekurs til skatteankenævnet. Det første følger nemlig allerede af skatteforvaltningslovens § 1, og det af andet af lovens § 5, stk. 1, nr. 1, og § 11, stk. 1, nr. 1. Det bemærkes også, at Koncerncentret i en række andre sammenhænge er overordnet SKAT, og at selv uforbindende forslag til en sags behandling og afgørelse derfor efter omstændighederne i praksis vil kunne have styrende virkning på SKATs behandling af ligningssager i strid med formålet bag § 14, stk. 1, nr. 1.

Om en involvering i en konkret sag i form af ikke-bindende rådgivning m.v. har overskredet grænsen mellem den lovlige og den ulovlige involvering må afgøres på baggrund af en samlet bedømmelse af det totale omfang af Koncerncentrets involvering under hele sagsforløbet. I den forbindelse kan bl.a. inddrages følgende forhold:

- om initiativet til involveringen kommer fra SKAT eller fra Koncerncentret,

- om involveringen angår bestemte problemstillinger eller sagen generelt,
- om involveringen angår juridiske problemstillinger, hvor Koncerncentret har særlig ekspertise eller særlig viden,
- involveringens omfang i øvrigt og
- involveringens intensitet¹.

På grund af § 14's karakter af en kompetenceregulering må de ovennævnte grænser antages at gælde, uanset formålet med Koncerncentrets involvering. § 14 kan med andre ord overskrides, selv om der intet odiøst er i det motiv, som Koncerncentret eller de involverede enkeltpersoner har til at involvere sig i sagen.

7.2 Reglerne om tavshedspligt og videregivelse af fortrolige oplysninger

7.2.1. Tavshedspligtbestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 17

Skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, 1. pkt., indeholder følgende bestemmelse om tavshedspligt:

”§ 17. Skattemyndighederne skal under ansvar efter §§ 152, 152 a og 152c-152 f i straffeloven iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervs-mæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med.”

Den nævnte bestemmelse i straffelovens § 152 har følgende ordlyd:

”§ 152. Den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

¹ Advokat Lars Svenning Andersen er fremkommet med bemærkninger hertil i bilag 3, afsnit 2. Bemærkningerne er kommenteret af kommissionen i bilag 6, afsnit 1.1.

Stk. 2. Begås det i stk. 1 nævnte forhold med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, eller foreligger der i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 2 år. Som særligt skærpende omstændighed anses navnlig tilfælde, hvor videregivelsen eller udnyttelsen er sket under sådanne omstændigheder, at det påfører andre en betydelig skade eller indebærer en særlig risiko herfor.

Stk. 3. En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.”

Bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 17 viderefører § 37 i den tidligere skattestyrelseslov. I pkt. 4.6.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget til skatteforvaltningsloven (Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, L 110, side 4247 f.), anføres følgende herom:

”Ifølge forarbejderne til skattestyrelseslovens § 37 betyder den særlige tavshedspligt, at de tavshedsbelagte oplysninger ikke videregives til private, bortset fra parter i afgørelsessager. For så vidt angår andre forvaltningsmyndigheder videregives oplysningerne alene til disse efter reglerne i § 28 i forvaltningsloven for videregivelse af fortrolige oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder. Således er alle oplysninger, der hidrører fra indkomstskatteområdet, og som ikke efter deres indhold er følsomme oplysninger, klassificeret som fortrolige oplysninger i relation til forvaltningslovens tavshedspligtsbestemmelser. Ifølge forarbejderne indebærer skattestyrelseslovens § 37, at de pågældende oplysninger alene kan videregives efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

I forarbejderne til skattestyrelseslovens § 37 er endvidere henvist til Skatteministeriets cirkulære nr. 39 af 26. marts 1995 om skatte- og vurderingsmyndighedernes særlige tavshedspligt m.v. Ifølge dette cirkulæres punkt 4.2. skelnes der efter de pågældende bestemmelser ”ikke mellem, om oplysninger videregives til andre forvaltningsmyndigheder eller inden for samme forvaltningsmyndighed. Fortrolighedskravet er det samme.” Det nævnte cirkulære er ophævet ved cirkulære nr. 57 af 15. maj 1997 om bindende forhåndsbesked, omkostningsdækning, tavshedspligt og omgørelse. Ifølge dette cirkulære er der ikke adgang til aktindsigt efter offentlighedslovens § 14 i oplysninger omfattet af skattestyrelseslovens § 37, og for videregivelse af oplysninger til andre offentlige myndigheder gælder

forvaltningslovens § 28 og § 21 i lov om offentlige myndigheders registre. Sidstnævnte lov er senere ophævet og erstattet af persondataloven.”

Samme forarbejder anfører under pkt. 4.6.2 om § 17 bl.a. følgende (a.st., side 4248):

”Med den foreslåede § 17 videreføres den særlige, skærpede tavshedspligt for skattemyndighederne. Den foreslåede § 17 vil imidlertid samtidig indebære, at anvendelsesområdet for den skærpede tavshedspligt udvides, således at den omfatter hele ministerområdets lovgivning bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand...”

Det forudsættes, at told- og skatteforvaltningens videregivelse af oplysninger til andre offentlige myndigheder såvel som intern videregivelse af oplysninger inden for told- og skatteforvaltningen vil være omfattet af de almindelige regler herom i forvaltningsloven og, for så vidt angår personoplysninger, persondataloven. Herved bliver det muligt for told- og skatteforvaltningen at etablere online-terminaladgang for medarbejderne og dermed at udbygge borgerbetjeningen med øget adgang til elektronisk betjening, frit valg af indgang til told- og skatteforvaltningen m.v.”

Det må herefter lægges til grund, at bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 17 ikke regulerer videregivelse af oplysninger fra en person i en forvaltningsmyndighed til personer ved samme forvaltningsmyndighed. Bestemmelsen omfatter således ikke videregivelse af fortrolige oplysninger fra en medarbejder i SKAT København til en anden medarbejder ved samme myndighed, eller fra en ansat i Koncerncentret til en anden person ved denne myndighed, herunder til ministeren. § 17 regulerer heller ikke videregivelse af oplysninger fra en forvaltningsmyndighed til en anden forvaltningsmyndighed, herunder videregivelse fra SKAT København til Koncerncentret.

Anvendelsesområdet for skatteforvaltningslovens § 17 er derimod videregivelse til personer uden for den offentlige forvaltning, herunder til pressen. Inden for dette anvendelsesområde foreskriver skatteforvaltningslovens § 17 en særlig, skærpet tavshedspligt, der går videre end den almindelige tavshedspligt efter straffelovens § 152, jf. betænkning 1510/2009 om offentlighedsloven side 1098, og se tilsvarende Folketingets Ombudsmands beretning 2003 side 345 om den tidligere gældende bestemmelse i skattestyrelseslovens § 37.

Denne skærpede tavshedspligt indebærer, at der gælder en ubetinget tavshedspligt, således at skattemyndighederne normalt ikke skal foretage en konkret vurdering af, om en given oplysning er fortrolig eller ej, og således at tavshedspligten omfatter

alle oplysninger, som myndighederne bliver bekendt med i forbindelse med deres arbejde med bl.a. ligning af ansættelsessager.

Bestemmelsens karakter af at være en særlig tavshedspligtbestemmelse indebærer også, at de forhold, der omfattes af bestemmelsen, ikke er undergivet offentlighed, uanset om der efter et konkret skøn i et foreliggende tilfælde kan siges at foreligge et tilstrækkeligt behov herfor. Dette skyldes, at bestemmelsen kan opfattes som udtryk for et ønske fra lovgivningsmagtens side om generelt at sikre de pågældende typer af oplysninger mod videregivelse til uvedkommende. Det har også den konsekvens, at forvaltningsmyndigheden vil være afskåret fra efter eget skøn at give meroffentlighed. De oplysninger, der er omfattet af skatteforvaltningslovens § 17, kan således kun udleveres, hvis der foreligger særlig lovhjemmel eller, hvis den person, i hvis interesse tavshedspligten gælder, giver samtykke hertil, jf. i det hele betænkning 1510/2009 om offentlighedsloven, side 731 ff.

7.2.2. Videregivelse af fortrolige oplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder

Videregivelse af personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder reguleres af persondataloven. Dette gælder, uanset om denne sker elektronisk eller manuelt, herunder mundtligt, jf. persondatalovens § 1, stk. 3, og forvaltningslovens § 28, stk. 1. Det er således persondataloven, der regulerer adgangen til at videregive personoplysninger mellem SKAT København og Koncerncentret.

For så vidt angår rent private oplysninger, herunder oplysninger om seksuelle forhold, er videregivelsesadgangen nærmere reguleret i persondatalovens § 7. Efter denne bestemmelse kan sådanne oplysninger videregives

- hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til en sådan behandling, jf. § 7, stk. 2, nr. 1,
- hvis dette er nødvendigt for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser i tilfælde, hvor den pågældende ikke fysisk eller juridisk er i stand til at give sit samtykke, jf. § 7, stk. 2, nr. 2,
- hvis videregivelsen vedrører oplysninger, som er blevet offentliggjort af den registrerede, jf. § 7, stk. 2, nr. 3, eller
- hvis dette er nødvendigt for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. § 7, stk. 2, nr. 4.

Alene sidstnævnte bestemmelse er relevant for det sagsforhold, som kommissionen efter sit kommissorium skal undersøge.

Betingelsen i § 7, stk. 2, nr. 4, er bl.a. opfyldt, hvis videregivelsen er en forudsætning for, at en forvaltningsmyndighed kan træffe en korrekt forvaltningsakt. Bestemmelsen åbner i den forbindelse op for, at der i et vist omfang kan videregives oplysninger i forbindelse med forelæggelse af sager eller afgrænsede problemstillinger heraf for andre myndigheder til udtalelse, jf. Karsten Revsbech m.fl., *Forvaltningsret Sagsbehandling*, 7. udg. (2014), side 160, Henrik Waaben og Kristian Korfits Nielsen, *Lov om behandling af personoplysninger med kommentarer*, 2. udg. (2008), side 212 ff., og Niels Fenger, *Forvaltningsloven med Kommentarer* (2013) side 795 ff.

Som det fremgår af bestemmelsen, gælder der imidlertid et krav om, at videregivelsen skal være "nødvendig" i den konkrete situation. Det er i den forbindelse et fast persondataretligt princip, at nødvendighedskravet skærpes, jo mere følsomme oplysninger der er tale om, jf. Karsten Revsbech m.fl., a.st. side 160. Navnlig i forhold til følsomme oplysninger efter persondatalovens § 7 tillades videregivelse til orientering (uden at der skal gives feedback til afgørelsesmyndigheden) normalt ikke. Se hertil Folketingets Ombudsmands beretning 2011 1-1 og Niels Fenger, a.st. side 796 f., med videre henvisninger til praksis.

7.2.3. Videregivelse af oplysninger internt i en forvaltningsmyndighed

Persondataloven regulerer kun intern videregivelse i en forvaltningsmyndighed af personoplysninger, såfremt videregivelsen sker elektronisk. Derimod omfattes bl.a. mundtlig videregivelse af personoplysninger inden for samme myndighed ikke af persondatalovens regler. Persondataloven finder dermed ikke anvendelse på mundtlig videregivelse af personoplysninger fra en medarbejder i SKAT København til en anden medarbejder ved samme organ, ligesom den ikke regulerer videregivelse fra en ansat i Koncerncentret til en anden embedsperson i Koncerncentret.

Når der bortses fra ansøgningssager, er en embedspersons adgang til mundtligt at videregive rent private personoplysninger til andre personer i samme forvaltningsmyndighed heller ikke udtrykkeligt reguleret i forvaltningsloven. Dette betyder imidlertid ikke, at der eksisterer en ubegrænset adgang til at videregive og drøfte fortrolige oplysninger blandt de ansatte inden for samme myndighed, jf. Jon Andersen, *Ændringer i retsgrundlaget for tavshedspligten i den offentlige forvaltning*, *Juristen* 1991 side 2 ff., der herom anfører følgende på side 11:

"Spørgsmålet om videregivelse af oplysninger inden for den enkelte forvaltning er ... kun delvist reguleret i forvaltningsloven – nemlig i §§ 29

og 32 ... Dette er dog ikke ensbetydende med, at der er fri adgang til at sprede fortrolige oplysninger blandt de ansatte. Sådanne videregivelser kan også være "uberettigede" og dermed i strid med straffelovens § 152. Det er dog klart, at adgangen til denne form for videregivelse er forholdsvis vid, og at den som hovedregel må anses for berettiget, såfremt den, der modtager oplysningerne, har en klar og saglig interesse heri."

Se tilsvarende John Vøgter, Forvaltningsloven med kommentarer (1999) side 537 f., Steen Rønsholdt, Forvaltningsret Retssikkerhed Proces Sagsbehandling, 4. udg. (2014), side 392, Niels Fenger, a.st. side 760, og Folketingets Ombudsmands beretning 1990 side 405.

Særlige rådgivere er i forhold til adgangen til sager og oplysninger underlagt de samme regler som almindelige embedsmænd, jf. betænkning nr. 1537/2013 om ministrenes særlige rådgivere side 152-54.

Kapitel 8

Offentligt ansattes ansvar

I henhold til lov om undersøgelseskommissioner § 4, stk. 4, skal kommissionen efter kommissoriets pkt. 4., 2. afsnit, foretage retlige vurderinger til belysning af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen draget til ansvar. Efter lovens § 4, stk. 4, 2. pkt., gælder det dog ikke spørgsmålet om ministres ansvar.

I det følgende skitseres kort, hvornår et sådant ansvar kan komme på tale.

Af litteratur om offentligt ansattes ansvar henvises til Jens Peter Christensen i *Undersøgelseskommissioner, Embedsmandsansvaret & Folketingets Rolle* (2002) side 251 ff., Jørgen Mathiassen: *Forvaltningspersonellet*, 2. udg. (2000), Karsten Revsbech: *Forvaltningspersonalet*, 3. udg. (2012), Oluf Emborg og Peer Schaumburg-Müller: *Offentlig arbejdsret*, 2. udg. (2010), og Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., *Forvaltningsret*, 2. udg. (2002), side 163 ff.

Skattefradragskommissionen beskriver ansvaret i sin beretning del I, side 66 ff. Dan Lyngge-kommissionen beskriver ansvaret i bind 1, side 31 ff.

8.1 Ansvar

Offentligt ansatte, der tilsidesætter deres pligter, kan straffes, og de kan blive mødt med disciplinære sanktioner eller kritik. Det gælder både tjenestemænd og ansatte, som ikke er tjenestemænd.

Straffeloven indeholder bl.a. følgende bestemmelser om offentligt ansattes pligter:

”§156. Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, nægter eller undlader at opfylde pligt, som tjenesten eller hvervet medfører, eller at efterkomme lovlige tjenstlige befaling, straffes han med bøde eller fængsel indtil 4 måneder...”

”§157. Når nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens eller hvervets udførelse eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører, straffes den pågældende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder...”

For tjenestemænd indeholder tjenestemandsløven endvidere følgende bestemmelse:

”§ 10 Tjenestemanden skal samvittighedsfuldt overholde de regler, der gælder for hans stilling, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver.

For overenskomstansatte kan disciplinære sanktioner være reguleret i overenskomsterne. Ellers er grundlaget herfor forvaltningens ledelsesret i kraft af dens stilling som arbejdsgiver. Disciplinære sanktioner anvendes typisk i tilfælde, hvor tilsidesættelser af tjenstlige pligter for den overenskomstansatte svarer til, hvad der ville være en tjensteforseelse for en tjenestemand.

Anvendelse af disciplinærstraf over for en tjenestemand forudsætter, at den pågældende har gjort sig skyldig i en tjenstlig forseelse. Det antages, at der som udgangspunkt foreligger en sådan forseelse, når en tjenestemand udviser en pligtstridig adfærd. Det er bl.a. tilfældet, hvis tjenestemanden i sin funktion ikke overholder gældende ret i almindelighed, herunder legalitetsprincippet, uskrevne retsgrundsetninger og sagsbehandlingsregler. Tilsidesættelse af grundlæggende krav til god forvaltningsskik kan også være en tjensteforseelse.

For at en offentligt ansat kan pålægges et ansvar kræves – ud over at der skal foreligge en tjensteforseelse – at forholdet kan tilregnes denne som forsætligt eller uagtsomt. Den hændelige tilsidesættelse af retsregler i forbindelse med tjenesten er således ikke ansvarspådragende. Ved vurderingen af, om der foreligger uagtsomhed, må der anlægges en individuel bedømmelse af, om den pågældende med den viden og kvalifikationer, som vedkommende havde, burde have handlet anderledes.

Det antages, at et forhold normalt kun bør give anledning til en reaktion, hvis det er af en vis grovhed. Kravet om grovhed retter sig efter praksis både mod den objektive og den subjektive side. I Undersøgelseskommissioner, Embedsmandsansvaret & Folketingets Rolle side 270 anføres følgende om kravet om tilregnelser og grovhed:

”Sammenfattende viser praksis, at der ved vurderingen af, om der foreligger en tjenstlig forseelse, foretages en nuanceret helhedsbedømmelse på grundlag af de samlede foreliggende omstændigheder.

Ved bedømmelsen af, om der foreligger den fornødne subjektive tilregnel-
se – i form af forsæt eller uagtsomhed – anlægges en individuel vurdering
af, om den pågældende embedsmand – med den viden og kvalifikationer,
han havde – burde have handlet anderledes. Denne bedømmelse løber til
dels sammen med en vurdering af det objektive gerningsindhold, således
at der foretages en helhedsorienteret vurdering af grovheden af såvel den
subjektive som den objektive side af de begåede handlinger eller undla-
delser.

Ved denne helhedsorienterede vurdering kan der – i tillæg til en vurdering
af karakteren af de tilsidesatte retsfor skrifter og embedsmandens mere
eller mindre klare forståelse heraf – inddrages en lang række momenter,
herunder f.eks. det arbejdspress embedsmanden var udsat for, de organi-
satoriske betingelser, hvorunder han virkede, den politiske interesse der
måtte knytte sig til den pågældende sag eller det pågældende sagsaspekt
samt karakteren af de hensyn, der motiverede embedsmandens handlinger
eller undladelser.”

Manglende kendskab til reglerne i straffelovens §§ 156 og 157 eller tjenestemand-
lovens § 10 medfører ikke, at en tjenestemand ikke vil kunne ifalde ansvar. Efter
praksis antages det imidlertid, at ukendskab til eller fejlopfattelse af retsregler, der
ligger uden for straffeloven og tjenestemandsløven, må anses for en såkaldt uegent-
lig retsvildfarelse, og at dette udelukker ansvar for et forsætligt forhold. Det udeluk-
ker ikke ansvar for uagtsomhed. Om et sådant ansvar ifaldes, beror på, om det kan
bebrejdes den pågældende embedsmand, at han var ubekendt med retsreglen eller
tog fejl af reglen.

8.2 Forældelse

Straffelovens § 156 og § 157 har en strafferamme på 4 måneder, og strafansvaret ef-
ter disse bestemmelser forældes derfor efter 2 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1.

Straffelovens § 152 om videregivelse af fortrolige oplysninger, der er gengivet i kapi-
tel 7, afsnit 7.2.1, har i stk. 1 en strafferamme på 6 måneder og i stk. 2 en strafferam-
me på 2 år. Strafansvaret efter disse bestemmelser forældes derfor efter henholdsvis
2 år og 5 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det disciplinære ansvar forældes principielt ikke, men det antages, at den tid, der
er forløbet siden forseelsen, kan have betydning for bedømmelsen af, om der er
grundlag for at gøre et ansvar gældende.

8.3 Fratrådte

For offentligt ansatte, der er fratrådt deres stilling i det offentlige, kommer spørgsmål om disciplinært ansvar ikke på tale, og det følger af forarbejderne til lov om undersøgelseskommissioner, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, L 3, side 254, 1. spalte, 3. afsnit, at kommissionen i så fald ikke bør udtale sig på en måde, der efterlader det indtryk, at der ville have været grundlag for at søge et disciplinæransvar gennemført, hvis den pågældende fortsat havde været ansat.

Dette kan dog ikke være til hinder for, at kommissionen i sin beskrivelse af det samlede begivenhedsforløb, som knytter sig til behandlingen af skattesagen, beskriver forhold, herunder kritisable forhold, som involverer personer, der ikke længere er offentligt ansatte. Det samme antages i Dan Lyngé-kommissionens beretning, bind 1, side 32.

Kapitel 9

Skattesagen og ombudsmandssagerne om aktindsigt. Skriftligt materiale og forklaringer

I dette kapitel gengives det skriftlige materiale og de afgivne forklaringer om skattesagen og ombudsmandssagerne om aktindsigt i det omfang, det har betydning for undersøgelsen. For at lette læsningen sker gengivelsen periodeopdelt.

Det skriftlige materiale er inden for den enkelte periode hovedsageligt medtaget i følgende rækkefølge:

- dokumenter, herunder medieomtale, breve, mails og notater
- Lisbeth Rasmussens "dagbogsnotater" og
- Erling Andersen og Peter Lofts redegørelser til skatteministeren.

I gengivelsen af mails er "Kære ...", "Med venlig hilsen ..." eller tilsvarende normalt ikke medtaget. Visse utvivlsomme slåfejl er rettet, ligesom der er foretaget nogle justeringer af skriftstørrelser og skrifttyper i dokumenterne.

Forklaringerne er for hver periode gengivet efter det skriftlige materiale og i den rækkefølge, som forklaringerne er afgivet. Forklaringer, der omfatter flere perioder, er placeret, hvor de mest hensigtsmæssigt hører hjemme. Forklaringerne er let redigerede. I noter er anført protokolhenvisninger.

Afhørte vidner

Det følgende indeholder en oversigt over de vidner, der har afgivet forklaring, med angivelse af ansættelsessted og stillingsbetegnelse i den periode, som de er afhørt om. Oversigten findes også på omslagets flap. I det følgende er vidnets eventuelle bisidder tillige anført i parentes.

SKAT København

Direktør Erling Andersen (advokat Karen-Margrethe Schebye)

Skattedirektør Peter Møller Jensen

Skattedirektør Lisbeth Rasmussen (advokat Nicolai Westergaard)

Afdelingsleder Inger Kirstine Sommer Hansen (advokat Nicolai Westergaard)

Afdelingsleder Hanne Dahl Kofod (advokat Jon Lauritzen)

Specialkonsulent Søren Hansen (faglig sekretær, cand. jur. Merete Keller Berdiin)

Specialkonsulent Gergana Trasborg (advokat Nicolai Westergaard)

Chefkonsulent Jette Sørensen (advokat Nicolai Westergaard)

Skatteministeriet, Koncerncentret

Skatteminister Troels Lund Poulsen (advokat K. L. Németh)

Politisk ordfører for Venstre/ skatteminister Peter Christensen (advokat Jakob S. Arrevad)

Særlig rådgiver Peter Arnfeldt (advokat Henrik Stagetorn)

Ministersekretær Anne Nørgaard Simonsen (advokat Stine Gry Johannessen)

Ministersekretær Morten Jensen (advokat Jens Christensen)

Departementschef Peter Loft (advokat Lars Svenning Andersen)

Koncerndirektør Jesper Skovhus Poulsen (advokat Stine Gry Johannessen)

Produktionsdirektør Steffen Normann Hansen (advokat Torben Koch)

Juridisk direktør Birgitte Christensen (advokat John Petersen)

Fagdirektør Ivar Nordland (advokat Poul Heidmann)

Fagdirektør Winnie Jensen (advokat Stine Gry Johannessen)

Afhørte vidner

Fagdirektør Jan Lund (advokat Noaman Azzouzi)

Kontorchef Carsten Vesterø (advokat Stine Gry Johannessen)

Kontorchef Per Hvas (advokat Stine Gry Johannessen)

Kontorchef Hans From (advokat Stine Gry Johannessen)

Chefkonsulent Michael Frank (Stine Gry Johannessen)

Specialkonsulent Erik Jørgensen (advokat Soon-Ah L. Sigsgaard)

Chefkonsulent Poul Erik Hjerrild-Nielsen

Specialkonsulent Kent D. Sørensen

Konsulent Lis Ovdal Madsen

Konsulent Camilla Lau Baymler (advokat Morten Mark Østergaard)

Afdelingsleder Joan Simkus (advokat Torben From)

Departementschefsekretær Helle Bergenfelt (faglig sekretær, cand. jur. Merete Keller Berdiin)

Statsministeriet

Statsminister Lars Løkke Rasmussen (advokat Nicolai Mallet)

Pressechef i Venstre/særlig rådgiver Mikael Børsting (advokat Nicolai Mallet)

Departementschef Karsten Dybvad (advokat Per Magid)

Andre

Journalist Jan Kjærgaard, Ekstra Bladet

Chefredaktør Poul Madsen, Ekstra Bladet

Journalist Thomas Nørmark Krog, BT

Nyhedschef Simon Andersen, BT

Chefredaktør Peter Brüchmann, BT

Chefredaktør Olav Skaaning Andersen, BT

Skatterådgiver Frode Holm, Revitax

Leder af Venstres Center for Kommunikation og Politik Søs Marie Serup Laybourn

Særlig rådgiver Noa Redington

Professor Aage Michelsen

Afdelingschef Kaj Larsen, Folketingets Ombudsmand

9.1 Tiden før den 7. juni 2010

Den 14. oktober 2009 skrev Helle Thorning-Schmidt til Justitsministeriet, Civilkontoret:

”Jeg henvender mig til civilkontoret, da min mand og jeg ønsker, at han kan tilskødes halvdelen af vores ejendom ... 2100 København Ø.

Min mands navn er Stephen Kinnock, født ..., britisk statsborger og bosiddende i Geneve, Schweiz.

Hans tilknytning til Danmark er som følger:

Vi har kendt hinanden 17 år og har været gift siden april 1996. Vi har to børn sammen, der begge er danske statsborgere og går i skole i Danmark. Han har haft bopæl i Danmark fra 1997 til 1999, hvor han fraflyttede til Bruxelles.

Min mand er i Danmark hver weekend fra fredag til mandag hele året rundt...”

Dagen efter spurgte ministeriet, hvor langt tilbage i tiden, Stephen Kinnock havde foretaget sine weekendbesøg i Danmark. Den 18. oktober 2009 svarede Helle Thor-

ning-Schmidt, at det havde han siden 2004. Hun tilføjede, at det før var mindre regelmæssigt, men dog således, at han var i Danmark 1-2 gange om måneden.

I brev af 26. oktober 2009 meddelte Justitsministeriet tilladelse til, at Stephen Kincock erhvervede halvdelen af ejendommen.

Den 16. april 2010 skrev Jan Kjærgaard til Peter Arnfeldt og spurgte, om skatteministeren ville fremlægge sin oversigt over ferier for 2009. Jan Kjærgaard anførte bl.a., at han havde på fornemmelsen, at der eksisterede en del uberettigede myter om ministres ferier.

Den 20. maj 2010 oprettede Skatteministeriet en konto til borgere, der gerne ville betale mere i skat. Jan Kjærgaard skrev til Peter Arnfeldt herom den 23. maj 2010, og de skrev til hinanden den 2. juni 2010. Jan Kjærgaard skrev endvidere en artikel i Ekstra Bladet den 3. juni 2010 med overskriften "Helle og Villy: Vi betaler for lidt i skat".

Jan Kjærgaard har forklaret¹:

Foreholdt mail af 23. maj 2010 fra vidnet til Peter Arnfeldt, forklarede han, at der havde været en forudgående kontakt. Fra 2002 og frem havde Peter Arnfeldt og han haft en løbende kontakt i forskellige sammenhænge i forbindelse med vidnets arbejde som politisk reporter. Peter Arnfeldt var en fremtrædende spindoktor i flere perioder, og i alle disse perioder havde han og Peter Arnfeldt løbende forretninger sammen. Med hensyn til denne specifikke mail blev han kontaktet – vist nok personligt – ca. en uge tidligere af Peter Arnfeldt. Temaet var Helle Thorning-Schmidt og skat affødt af den løbende politiske debat om ekstra skatter, skattelettelser o. lign.

Ideen fra Peter Arnfeldt var at lave en gimmick og få skabt en debat i Folketinget, hvor man kunne komme frem til at spørge Helle Thorning-Schmidt og Villy Søvndal, om de selv var villige til at betale mere i skat end krævet. Hvis det kunne lade sig kreere, at de svarede ja til det, så kunne der dukke en konto op hos Skatteministeriet for mennesker, som ønskede at donere noget ekstra til samfundet. Oplægget blev præsenteret for ham af Peter Arnfeldt, som spurgte, om det kunne have interesse for Ekstra Bladet. Vidnet syntes, at det var et udmærket oplæg og en sjov ting. Det

1 Protokoll 6, side 2-3 og 9.

er ofte fornøjeligt at efterprøve, om en toppolitiker selv er villig til at følge det, som de vil have borgerne med på. Det er lige noget for Ekstra Bladet.

Foreholdt mail af 2. juni 2010 kl. 13.38 fra vidnet til Peter Arnfeldt, forklarede han, at han tror, at der havde været en mundtlig kontakt mellem ham og Peter Arnfeldt imellem de to mailkorrespondancer. Grundidéen var en solohistorie for Ekstra Bladet, og han ville sikre, at Peter Arnfeldt ikke gik til andre med historien. Det var en aftale mellem Peter Arnfeldt og ham, at han skulle sende mailen af 2. juni 2010, "sådan at det så ordentligt ud", før han modtog de ønskede oplysninger ved mail af 2. juni 2010 kl. 18.04 fra Peter Arnfeldt.

Han og Peter Arnfeldt havde aftalt, at han skulle anmode om aktindsigt i en tidligere borgerhenvendelse, som så angiveligt skulle afføde denne særkonto. Han fik aktindsigt i borgerhenvendelsen. Han husker ikke, om det var en mundtlig anmodning eller en skriftlig, men det var en lyn ekspedition, hvor Peter Arnfeldt håndbragte borgerhenvendelsen til ham. Det var vidnets oplevelse, at det hele blev født på baggrund af det arbejde, som vidnet ville kaste sig ind i.

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 3. juni 2010 "Helle og Villy: Vi betaler for lidt i skat", forklarede han, at han på forhånd vidste, at erhvervsordfører Jacob Jensen ville stille Helle Thorning-Schmidt spørgsmålet, om hun betalte for lidt i skat. Det havde Peter Arnfeldt oplyst til ham, så der kunne dannes en platform for artiklen, ligesom det gjorde det muligt for ham at stille supplerende spørgsmål. De supplerende spørgsmål til Helle Thorning-Schmidt og Villy Søvnald blev ikke drøftet med Peter Arnfeldt. Dette var Ekstra Bladets dækning af Folketingets afslutningsdebat den 2. juni, og der kom ikke flere artikler fra hans hånd som opfølgning. Han tvivler på, at andre har fulgt op på artiklen. Han tog herefter på 5 ugers ferie.

Foreholdt mail af 4. august 2010 fra Peter Arnfeldt til vidnet, oplyste han, at Peter Arnfeldt sendte ham en mail i dagene umiddelbart efter nævnte artikel dvs. den 3., 4. eller 5. juni 2010, hvor Peter Arnfeldt kvitterede for samarbejdet om artiklen. Han har desværre ikke mailen mere, men det var en mail med nye spændende forslag til, hvad han kunne kaste sig over. I mailen stod der: "Så kom vi så langt med Helle og skat. Jan Kjærgaard, kan du huske, at du op til valget i 2007 skrev en ganske ganske fortræffelig artikel, hvor du interviewede Helle Thorning om hendes mands skatteforhold – Stephen Kinnock? Kan du huske det, Jan Kjærgaard? Det var en fortræffelig artikel." Peter Arnfeldt havde vedhæftet artiklen, der var

fra lige før valget den 13. november 2007. Interviewet med Helle Thorning-Schmidt handlede om, hvordan Helle Thorning-Schmidt havde det med måske at blive den første statsminister, hvis ægtefælle ikke betalte skat i Danmark, men alligevel nød goderne i det lille rige. I mailen primo juni 2010 foreslog Peter Arnfeldt ham at dyrke den gamle artikel, opdatere den, og spurgte: "Var det ikke noget i det hele taget at se på Stephen Kinnocks skatteforhold". Han så dog først mailen, da han kom hjem fra ferie.

...

Forespurgt af advokat Henrik Stagetorn, forklarede han, at der sagtens kan være en vekselvirkning mellem journalister og særlige rådgivere, så man både får og giver oplysninger – dog uden at bryde den almindeligt gældende kildebeskyttelse.

Forespurgt, om han har beskæftiget sig med Helle Thorning-Schmidts private forhold tidligere end den artikel, han skrev i 2007 om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold, oplyste han, at han i december 2002 første gang skrev om Helle Thorning-Schmidts private forhold nemlig bl.a. om hendes bopæls- og bopligtsforhold. På dette tidspunkt var Helle Thorning-Schmidt EU-politiker. Artiklen havde overskriften "EU-politiker var lovbryder i 3 år". Det var særligt året 1999, der var interessant i denne artikel. I artiklen skrev han bl.a., at Helle Thorning-Schmidt havde været folkeregistreret på Amager siden 1999.

Poul Madsen har forklaret²:

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 3. juni 2010 med overskriften "Helle og Villy: Vi betaler for lidt i skat", forklarede vidnet, at han ikke har kendskab til, hvorfor Ekstra Bladet bragte denne artikel. Han kendte ikke til et forudgående forløb.

Foreholdt Jan Kjærgaards forklaring, om at historien blev til på foranledning af Peter Arnfeldt, forklarede vidnet igen, at han ikke havde nogen viden om, hvad der gik forud for artiklen, men oplyste, at man har kunnet opleve tilsvarende samarbejde forholdsvis ofte før – ikke kun på Ekstra Bladet, men også andre medier. Der er eller har været et udpræget sam-

2 Protokoll 6, side 10-11.

arbejde mellem spindoktorer og journalister, og det samarbejde er løbet af sporet.

Peter Arnfeldt har forklaret³:

Han talte ikke ret meget med Jan Kjærgaard i 2010 før hen i september måned.

Foreholdt mail af 23. maj 2010 fra Jan Kjærgaard til vidnet, forklarede han, at der havde været en forudgående kontakt. Det hele startede omkring marts/april 2010, hvor en borger henvendte sig med ønsket om at kunne betale mere i skat, fordi han syntes, skattestoppet var for stramt og gik udover den offentlige service. Troels Lund Poulsen syntes øjensynligt, at det var en interessant henvendelse, for han fandt på idéen med at oprette en konto, hvor borgere kunne betale mere i skat, hvis de ønskede det.

Vidnets rolle i denne sag startede først omkring maj måned, da han af ministeren og departementschefen fik i opdrag at lancere kontoen. Han syntes, det var en lidt speciel historie, der fuldstændig var i niveau med Ekstra Bladet og Jan Kjærgaard. Han henvendte sig til Jan Kjærgaard og spurgte, om det ikke kunne være en spændende historie. Jan Kjærgaard spurgte ind til, hvad det drejede sig om, og han forklarede Jan Kjærgaard, at der var tale om en direkte henvendelse fra en borger, der ønskede at betale mere i skat, så nu ville ministeren oprette en konto. Kontoen skulle lanceres, og han spurgte Jan Kjærgaard, om det ikke kunne være noget for Ekstra Bladet. Jan Kjærgaard syntes, det var en god idé og bad om aktindsigt. Jan Kjærgaard fik aktindsigten ret hurtigt. Episoden har intet med skattesagen at gøre.

Foreholdt mail af 2. juni 2010 kl. 13.38 fra Jan Kjærgaard til ham, forklarede han, at han ikke vidste, hvem Jan Kjærgaard talte om i sin mail. Han troede, at Jan Kjærgaard måske ikke havde hørt ordentligt efter. Han husker ikke sin reaktion på mailen, men han havde nok gentaget, at der allerede var en borgerhenvendelse, og han kan have sagt: "Du kan jo bare søge aktindsigt".

3 Protokol 7, side 4-5, 6, 9 og 10, og protokol 8, side 2-3.

Han husker ikke hvor meget kontakt, der var til Jan Kjærgaard i perioden mellem den 23. maj og 2. juni 2010, men han husker, at Jan Kjærgaard ville ”holde” historien lidt. Han vidste ikke hvorfor og tænkte ikke mere over det, men fandt ud af det i forbindelse med afslutningsdebatten i Folketinget. Han kendte ikke noget til sammenhængen med afslutningsdebatten, men i bagklogskabens lys, kan han godt se meningen. Afslutningsdebatter er jo meget lange debatter, hvor man politisk driller hinanden lidt.

Foreholdt mail af 2. juni 2010 kl. 18.04 fra Peter Arnfeldt til vidnet og Skatteministeriets side med konto til borgere, der gerne vil betale mere i skat, forklarede han, at Troels Lund Poulsen og Peter Loft begge var involveret i oprettelsen af kontoen. Han ved ikke, om andre politikere eller spindoktorer var indblandet. Han blev af Jan Kjærgaard bedt om at holde kontoen tilbage til den 2. juni, da Jan Kjærgaard først ville skrive historien den 2. juni. Jan Kjærgaard sagde ikke, hvorfor det skulle vente. Han kan ikke huske den præcise ordlyd, men Jan Kjærgaard sagde noget i retningen af, at ”Vi har ikke plads”, og det undrede han sig ikke over – det var jo ikke en særlig stor historie. Han holdt kontoen tilbage, fordi det var i ministeriets interesse at få formidlet historien og få den bedst mulige eksponering og derfor vente, indtil der var plads i avisen. Han kan ikke huske, om det blev aftalt, at offentliggørelsen skulle være den 2. juni. Han mener ikke, at det kan opfattes således, at det var Jan Kjærgaard, der bestemte, hvornår kontoen skulle åbnes.

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 3. juni 2010 ”Helle og Villy: Vi betaler for lidt i skat”, forklarede han, at det først var her, han kunne se, hvad Jan Kjærgaard ville bruge artiklen til. Han kan ikke afvise, at Jan Kjærgaard den 2. juni, da han fik linket, fortalte ham, hvad han havde tænkt sig at gøre, men han var slet ikke inde over den politiske dimension i afslutningsdebatten og havde heller ikke kontakt til Jacob Jensen, der stillede spørgsmålet i folketingsalen. Ministeren var naturligvis orienteret om fremgangsmåden for lanceringen af kontoen og aftalen med Ekstra Bladet om at vente med lanceringen. Der var ikke noget problem i at vente og derfor heller ikke nogen grund til at lancere historien i et andet medie. Ved eftertænkning kan han godt se, at det kunne ligne ”det store setup”, hvilket det efter hans opfattelse ikke var.

Han blev foreholdt, at Jan Kjærgaard har forklaret, at han efter artiklen havde modtaget en mail fra vidnet den 3., 4. eller 5. juni 2010, hvori vidnet skulle have kvitteret for det fine arbejde. Han har ingen erindring om

at have sendt en sådan mail og har heller ikke fundet den efter Jan Kjær-
gaards forklaring – hverken i sin private mailboks eller arbejds-mailboks.

...

Han blev på ny foreholdt mailen af 23. maj 2010 fra Jan Kjær-
gaard til vidnet og forklarede, at han ikke havde bidt mærke i, at der stod ”sagen
med Helle” i mailen, men at det måtte hænge sammen med noget, som
Jan Kjær-
gaard allerede var ved at sætte sammen i hovedet om Helle, og
at hun betalte for lidt. Vidnet har aldrig omtalt Helle, og har aldrig sagt til
Jan Kjær-
gaard, at han skulle koble historien til Helle Thorning-Schmidt el-
ler til Villy Søvn-
dal. Han reagerede ikke på, at Jan Kjær-
gaard skrev Helle.
Han vidste ikke noget om, at der kunne eller skulle laves en kobling mel-
lem Helle Thorning-Schmidt og kontoen. Det var en politisk dimension,
han ikke havde med i sit arbejde. Han har ingen kontakt haft med Jacob
Jensen, der stillede spørgsmålet.

Han husker ikke, hvornår Jan Kjær-
gaard fik aktindsigt i borgerhenvendel-
sen, men det er noget, der kan undersøges, for der må ligge en behandlet
begæring på akterne. Han kan ikke huske, om aktindsigten var før eller
efter mailen af 2. juni 2010. Han syntes i det hele taget, at denne mail var
mærkelig, fordi den ikke havde relation til det, som han forudgående hav-
de fortalt Jan Kjær-
gaard nemlig, at der var en henvendelse fra en borger.

...

Foreholdt mail af 16. april 2010 fra Jan Kjær-
gaard til vidnet, forklarede
han, at det var en typisk Jan Kjær-
gaard-henvendelse. Kjær-
gaards præmis
var, at ministre holdt ferie hele tiden og han ville gerne dokumentere dette
og skrive en artikel om, at ministrene var nogle sløve padder - en typisk
Kjær-
gaard-historie. Hverken han eller ministeren var glad for denne hen-
vendelse, der skulle bruges til en kritisk historie. Vidnet og Jan Kjær-
gaard
havde bestemt ikke altid fælles fodslag, og man kan roligt sige, at de ikke
var enige i alt.

...

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen om afslutningsdebatten
den 2. juni 2010, forklarede han, at han ikke kendte til hverken Jan Kjær-
gaard
s kobling mellem kontoen og Helle Thorning-Schmidt eller til, at

Jacob Jensen skulle stille nogle bestemte spørgsmål under afslutningsdebatten. Han har ikke talt med Troels Lund Poulsen om det.

...

Foreholdt Skatteministeriets hjemmeside med pressemeddelelse om konto til borgere der gerne vil betale mere i skat, forklarede han, at han ikke husker hvem, der havde lavet pressemeddelelsen. Han går ud fra, at den er lavet af en fra kommunikationsafdelingen.

Foreholdt mail af 2. juni 2010 kl. 12.37 fra Rikke Madsen til Jesper Skovhus Poulsen, oplyste han, at kontoen på dette tidspunkt havde været undervejs i flere måneder internt i ministeriet. Da historien nu skulle lanceres, ville han gerne have den samlede pakke med de faktuelle ting, der lå bag. Det kan også tænkes, at han efterspurgte kontonummeret, fordi det ikke fremgik af pressemeddelelsen.

Han havde siden den 23. maj 2010 forsøgt at få kontoen lanceret, og ministeren var lidt utålmodig, uden at der dog var fastsat en tidsfrist for lancering. Han mener, at det allerede var omkring april måned 2010, at ministeren talte med Peter Loft om at oprette kontoen og bare ville have den lanceret hurtigst muligt, men der var en lang tilblivelsesproces.

Foreholdt mail af 2. juni 2010 kl. 15.45 fra ham til Jan Kjærgaard med uddrag af afslutningsdebatten i Folketingssalen den 2. juni 2010, forklarede han, at i en stilling som hans var afslutnings- og åbningsdebatten i Folketinget nærmest ceremonielle begivenheder, som han fulgte enten på TV eller på Christiansborg. Han kunne undervejs se, at det, der blev drøftet, kunne være interessant for den historie, som han vidste, at Jan Kjærgaard var i gang med, og han sendte derfor mailen til Jan Kjærgaard. Han erindrere ikke, at han havde drøftelser med Jan Kjærgaard i forbindelse med mailen. Oplysningerne handlede i øvrigt om Villy Søvndal.

Foreholdt at de samme spørgsmål blev stillet til Helle Thorning-Schmidt, jf. artikel i Ekstra Bladet den 3. juni 2010 "Helle og Villy: Vi betaler for lidt i skat", oplyste han, at han ikke mener at have sendt en mail til Jan Kjærgaard med Helle Thorning-Schmidts udtalelser fra afslutningsdebatten. Han kan ikke udelukke, at han har haft telefoniske drøftelser med Jan Kjærgaard den 2. juni 2010.

Han orienterede Troels Lund Poulsen om lanceringen af skattekontoen den 2. juni 2010 eller en af dagene umiddelbart før. Han fik ikke oplysninger fra Troels Lund Poulsen om, at der skulle foregå noget i forbindelse med afslutningsdebatten.

Thomas Nørmark Krog har forklaret⁴:

I midten af maj 2010 begyndte BT at undersøge Stephen Kinnoeks skattesag. Anledningen var et spørgsmål om politikernes dobbeltmoral. De startede med at lave en historie om Mette Frederiksen, der havde sendt et af sine børn i privat skole, selvom Socialdemokraterne havde sagt, at man skulle styrke folkeskolen. Det havde de en historie om omkring 1. maj 2010. I samme anledning eller lidt efter lavede de en historie om Helle Thorning-Schmidt, fordi de fik nogle tips om, at hun også havde sendt sin datter på Ingrid Jespersens Privatskole, hvilket de skrev nogle artikler om.

Omkring den 11.-12. maj 2010 var han til et redaktionsmøde, hvor han blev spurgt, om han ikke kunne gå videre med temaet om politikernes dobbeltmoral, hvilket han gjorde. Efter lidt googlen rundt fandt han en artikel fra Ekstra Bladet fra november 2007, hvoraf det fremgik, at Stephen Kinnoek ikke betalte skat i Danmark, idet han var ansat for British Council i Sankt Petersborg og dermed havde diplomatstatus. Vidnet overvejede, hvordan status mon var, men var ikke klar over, hvor Stephen Kinnoek var ansat. Han undersøgte det og fandt ud af, at han nu var ansat ved World Economic Forum, og spørgsmålet var herefter, om han stadig havde diplomatstatus. Det var derfra, han gik videre med sagen. Det tog nogle uger, hvor han ringede rundt til nogle forskellige eksperter for at sætte sig ind i reglerne. Han havde ikke tidligere skrevet så voldsomt meget om skat, som jo er kompliceret stof. I denne periode havde han ikke nogen kontakt til politikere om emnet.

Simon Andersen har forklaret⁵:

Sagen var foranlediget af, at de i maj 2010 havde en historie om Mette Frederiksen, der valgte at sende sine børn i privatskole på trods af, at hun meget stærkt havde givet udtryk for, at det måtte anses for asocialt, hvis man ikke valgte at bruge den kommunale folkeskole, og at især de

4 Protokol 10, side 2-3.

5 Protokol 10, side 5.

ressourcestærke forældre havde en forpligtelse til at træffe det valg. De fik oplysninger om, at Helle Thorning-Schmidt også ville sende en af sine døtre i privatskole. Det var en historie, de ville forfølge, men inden de nåede at skrive den, havde Helle Thorning-Schmidt selv valgt at udtale sig til TV Avisen om det. Efterfølgende besluttede de, at de ville blive inden for dette tema.

Han mener, at det var den 9. maj 2010, at Thorning-Schmidt udtalte sig i TV Avisen, og den 10. eller 11. maj havde de et redaktionsmøde på BT, hvor de blev enige om at fortsætte med at prøve og kigge på, om der var andre eksempler på, at hun eller andre ledende politikere sagde ét og gjorde noget andet. Thomas Nørmark Krog tog opgaven på sig. Efter ca. 20 minutter havde Thomas fundet en artikel, som Jan Kjærgaard havde skrevet i 2007, om, at Stephen Kinnoek ikke betalte skat. Det var en forholdsvis aggræsiv artikel, hvor det blev udstillet, at det burde han nok, men da var han formentlig beskyttet af den diplomatbeskyttelse, der lå i, at han var ansat i British Council.

De fandt ud af, at Stephen Kinnoek fra 1. januar 2009 var overgået til andet job i World Economic Forum, som de i første omgang regnede med var en FN-organisation. De fandt ud af, at det var en privat NGO, og så researchede de derfra. Det var hverken Venstre, Peter Arnfeldt, Troels Lund Poulsen eller andre, der bad dem undersøge historien. Det var en 100% selvopfundne historie. De fik selvfølgelig senere hjælp, da de skulle forsøge at udrede det relativt komplicerede skattestof.

Peter Brüchmann har forklaret⁶:

Denne sag startede ikke som en monumental journalistisk historie. Den startede som et fortløbende forløb om politikeres gøren og laden og moral. Den første historie, som han husker i det forløb, var Bent Bendtsen, som tog imod jagtture fra erhvervslivet, mens han sad som minister, videre til Mette Frederiksen og privatskolerne, Helle Thorning-Schmidt kom på samme problemstilling i forhold til privatskolerne. Det her med at sige et og gøre noget andet. Der var meget fokus på denne type af journalistik.

Han deltog selv flere gange i mediedebatter om, hvorvidt det her var relevant for offentligheden at gå ind i, om det var privat, eller om det var

6 Protokol 10, side 10-11.

relevant ud fra et væsentlighedskriterium. På BT mente de, at det var interessant. De kunne mærke, at det skabte debat i befolkningen. Der er høje krav til politikeres moral, og dermed er disse ting interessante. Som chefredaktion sad man ikke med snuden nede i den enkelte historie. Man havde kun med de principielle beslutninger at gøre og forretningen i øvrigt.

Han var klar over, at der rullede noget med de forskellige politikere, fordi der var redaktionsmøder. Helle Thorning-Schmidt skrev til ham nogle uger før, at historien blev offentliggjort. Hun var meget pikeret over, at BT's journalist havde opsøgt Stephen Kinnock på bopælen i Geneve. Vidnet svarede hende samme dag, at det var meget naturligt at kontakte folk, når man skulle have deres forklaring på en ting, man beskæftigede sig med journalistisk. Han tror, at det kørte over to omgange. Helle Thorning-Schmidt skrev tilbage, at det var grænseoverskridende at opsøge folk på deres bopæl, hvortil han svarede, at det var normalt i skatteforhold, at man også kontaktede personer på deres bopæl i forhold til, hvor de opholdt sig. Hun bad om, at alle fremtidige spørgsmål skulle gå til hende. Han replicerede, at normalt spørger man manden selv. Så var korrespondancen ikke længere.

9.2 Perioden fra den 7. til den 21. juni 2010

Den 7. juni 2010 kontaktede Thomas Nørmark Krogh Koncerncentret med nogle generelle skattepligtsspørgsmål i forbindelse med en mulig avisomtale af Stephen Kinnocks skatteforhold. Thomas Nørmark Krogh talte i den forbindelse med Michael Frank.

I en mail af 7. juni 2010 kl. 15.14 skrev Michael Frank til pressemedarbejder Rikke Madsen i Koncerncentrets pressefunktion (DBO og LV er forkortelser for henholdsvis dobbeltbeskatningsoverenskomst og Ligningsvejledningen):

”Så er den lukket (indtil videre) vedrørende BT/v Thomas, der researcher i skattepligtsforhold mv. vedr. Helle Thornings mand.

Jeg meldte ud, at jeg ikke kendte hertil og at jeg ikke kunne diskutere en konkret sag med pressen.

Inden sagen blev konkret, meldte jeg ud, at det generelt har betydning dels om man er fuld skattepligtig eller har været fuld skattepligtig, dels hvilket land, der har beskatningsretten til indkomsten ifølge en DBO.

Hvis vedkommende er skattepligtig til Danmark, kan det i DBO'en have betydning, hvem han arbejder for.

Thomas oplyste, herefter at det var Helle Thornings mand, og at han arbejder hos World Economic Forum i Geneve.

Jeg afslog, at han skulle sende mig de oplysninger, som han havde indsamlet på historien.

Jeg meldte (efter jeg havde talt med dig) tilbage, og sagde at det ville være at gå for vidt, hvis jeg udtalte mig om, hvem der har beskatningsretten til en sådan løn, hvis den pågældende i det hele taget er skattepligtig til Danmark.

Jeg tror muligvis, at vinklen i BT kunne være at underminere et tidligere udsagn fra Helle Thornings mand, om at han ikke "kunne komme til" at betale skat i DK (viljen var tilstede).

Det gik jeg heller ikke ind i, men oplyste generelt, at hvis beskatningsretten til en indkomst tilfalder et andet land, så er det dér man betaler skat, og ikke i Danmark.

Jeg gentog de generelle passager i LV og henviste ham til, hvor han kunne finde LV og DBO på nettet.

Det var han tilfreds med.

Der kommer ifølge Thomas ikke pt. nogen artikel."

Rikke Madsen videresendte samme dag kl. 15.36 mailen til Peter Arnfeldt og pressechef Mette Thorn til orientering med bemærkning om, at der jo kunne komme en artikel på et tidspunkt. Kl. 15.44 sendte Peter Arnfeldt mailen til Troels Lund Poulsen uden bemærkninger. Rikke Madsen sendte kl. 18.00 også mailen til Jan Lund og skrev:

”Vil du se på, om nogen sørger for, at der også bliver kigget på denne sag i SKAT. Det er IKKE en ministerbestilling. Bare kontroloplysninger fra mig!”

Den 8. juni 2010 kl. 08.10 videresendte Jan Lund korrespondancen til Peter Møller Jensen, cc bl.a. Steffen Normann Hansen og Erling Andersen, og spurgte, om Peter Møller Jensen ville tage sig af det. Peter Møller Jensen skrev tilbage kl. 9.51 og spurgte, om Jan Lund var i besiddelse af ”artiklen fra BT”. Jan Lund svarede kl. 10.05, at han ikke havde yderligere materiale, men at Peter Møller Jensen evt. kunne ringe til Michael Frank og høre, om der var nogle tidligere artikler.

Den 8. juni 2010 kl. 14.30 sendte Michael Frank følgende mail til Rikke Madsen:

”Thomas fra BT spurgte igen til hvad dobbeltbeskatning er.

Jeg henviste ham til Ligningsvejledningens afsnit D.D.1.1. Jeg gentog, at han kunne finde Ligningsvejledningen og den dansk/schweiziske DOBB på nettet.

Han var nu i besiddelse af en generel mail fra den schweiziske MGO, der sagde noget i retning af, hvis man boede i Danmark, men arbejdede for dem i Schweiz, ville der sikkert blive trukket skat begge steder, hvorefter landene ville fordele skatterne.

Jeg kommenterede ikke på mailen (selv om det lød meget uproblematisk).

...”

Ivar Nordland skrev den 9. juni 2010 kl. 09.19 til Peter Loft (CH er Schweiz):

”Normal DBO med CH – både gammel og ny. Vi skal i øvrigt være opmærksomme på, at selv om han måtte være fuldt skattepligtig til DK, så skattefritager vi lønnen hvis han højst er hjemme 42 dage i en 6 måneders periode uden at arbejde her.”

Peter Loft skrev tilbage samme dag kl. 11.07 og spurgte, hvad der nærmere lå heri. Ivar Nordland svarede kl. 11.17:

”Med hensyn til Dobbeltbeskatningsoverenskomsten er det stadigvæk det samme: En vægtning af samlede omstændigheder i DK (bolig, familie, ophold) kontra CH (bolig, arbejde, ophold). Pointen er, at selv om han

efter DBOen med CH er hjemmehørende i DK, kan vi ikke efter intern ret beskatte løn fra CH for arbejde udført i CH, hvis han kun er hjemme i DK i mindre end 42 dage inden for en 6 måneders periode. Denne regel er fastsat af hensyn til danske multinationale, der udstationerer i mere end et halvt år.”

Peter Loft skrev herefter kl. 11.36:

”men hvis han iflg. dbo.en er skattepligtig til dk men p.gr.af din regel ikke skal beskattes af lønnen, så ændrer det vel ikke på hans skattepligt, selvangivelsespligt og pligt til at betale andre danske skatter?”

Hvorefter Ivar Nordland kl. 11.36 svarede:

”Det er sandt. Jeg gik bare ud fra, at lønnen var det meste.”

Forinden havde Thomas Nørmark Krog kl. 9.23 sendt følgende mail til Koncerncentrets presseafdeling:

”Jeg har to generelle forespørgsler i forbindelse med research til en artikel, som jeg gerne vil spørge om.

1. scenarie:

XX er britisk statsborger og arbejder for en virksomhed i Geneve, Schweiz, hvor han også har folkeregisteradresse. Han er gift med en dansk kvinde, som han har børn med. Hun og børnene har adresse i Danmark. Det er den danske kone, der står som ejer af huset i Danmark. XX opholder sig hver uge fra torsdag til søndag sammen med sin kone og børnene i Danmark. XX har tidligere haft folkeregisteradresse i Danmark i halvfemserne.

Jeg vil gerne have overordnet vurdering på, hvor henne XX skal betale skat. Er det med sikkerhed i Schweiz eller er der forhold, som kan gøre sig gældende, så han også kan komme til at betale i Danmark. Og hvilke forhold kan være afgørende?

2. scenarie:

XX er britisk statsborger og arbejder for en virksomhed i Geneve, Schweiz. Han er gift med en dansk kvinde, som han har børn med. Han har folkeregisteradresse i Danmark og bor sammen med sin kone og børnene.

XX opholder sig hver uge fra torsdag til søndag sammen med sin kone og børnene i Danmark. Fra mandag til torsdag er han på arbejde i Schweiz, hvor han også har en bolig.

Jeg vil gerne have overordnet vurdering på, hvor henne XX skal betale skat. Er det med sikkerhed i Schweiz, Danmark eller måske begge lande. Hvilke forhold kan her være afgørende for XX skatteforhold? Og er der nogen forskel på skatteforholdene i scenarie 1 og scenarie 2?

... Jeg vil meget gerne have svar i løbet af torsdagen.”

Rikke Madsen svarede ved mail af samme dag, der var en onsdag, kl. 17.11:

”En besvarelse af dine to meget konkrete scenarier vil hurtigt nærme sig konkret sagsbehandling. Og det foretager vi os ikke gennem pressen – uanset hvem det vedrører.

Mine eksperter fortæller mig dog, at det ville være relevant for dig at læse TfS 1992, 388 (vedlagt) og de henviser desuden til afsnit D.A.1.1.1 i Ligningsvejledningen, som du kan finde her: <http://www...>”

Kl. 17.26 videresendte Rikke Madsen de to mails til Peter Arnfeldt og Mette Thorn.

Michael Frank udarbejdede samme dag, den 9. juni 2010, følgende telefonnotat:

”Peter Loft har spurgt til ”pressehenvendelsen” fra BT vedrørende de skattemæssige forhold for Helle Thornings mand.

Vi skal så vidt muligt vide – af hensyn til beredskab – hvad der er op og ned i den sag.

Jeg lovede at vende tilbage inden for 2 timer.

Hanne Malle Johansen tjekker Helle Thornings mand Stephen Nathan Kinnock gennem CPR Registret, hvoraf det fremgår at familien er udrejst til Belgien fra Gentofte i 1999.

Mr. Kinnock ses ikke tilflyttet til Danmark siden.

Mr. Kinnock har boligmulighed efter at han sammen med Helle Thorning erhverver ejendommen på ... på Østerbro.

Den fulde skattepligt indtræder først til DK, når han tager ophold, jf. KL § 7, stk. 1, hvilket i forbindelse med ferie og lignende efter praksis vil sige efter 3 måneder sammenlagt eller efter mere end 180 inden for et år.

Vi har ingen oplysninger om hans ophold i DK, men går ud fra – som en selvfølge – at alt er i orden.

Der kan være nogle mindre spørgsmål med overførsel af renter og personfradrag til HT indtil 2005, men det er ting som har været fuldt oplyst, og som det først og fremmest SKAT har skullet håndtere.

Dette meddelt telefonisk til Peter Loft.

Ivar Nordland har efterfølgende ringet og givet udtryk for, at han er enig i den skatteretlige vurdering af sagen.”

Peter Møller Jensen spurgte pr. mail den 10. juni 2010 kl. 8.18 Michael Frank, om der havde været artikler i BT. Michael Frank svarede samme dag kl. 9.08, at det havde der ikke, men at han troede, at BT var meget opsatte på at skrive, da de havde kontakttet Koncerncentret tre dage i træk.

Inden havde Peter Loft kl. 8.40 skrevet til Ivar Nordland:

”Blot for en sikkerheds skyld:

Hvis man opholder sig tre dage om ugen her i landet og har familien stationeret her, så skal der vel ikke meget ferie, jul og lignende til, før man har opholdt sig 180 dage? Alene 3 gange 52 udgør de første 156 dage – 24 dage til ferier mv. er vel ikke meget?”

Ivar Nordland svarede kl. 9.22:

”Det er rigtigt. I praksis kan han være her op til halvdelen, hvis han ikke arbejder se nedenfor fra ligningsvejledningen:

Fuld skattepligt indtræder som nævnt ikke ubetinget ved enhver erhvervelse af bopæl her, idet KSL § 7, stk. 1, fastslår, at personer, der erhverver bopæl her i landet uden samtidig at tage ophold her, først bliver fuldt skattepligtige, når de tager ophold her i landet. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende.

Hvad er kortvarigt ophold?

Ifølge praksis anses et uafbrudt ophold her i landet af en varighed på mere end 3 måneder, eller samlede ophold på i alt mere end 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder, ikke for "kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende", jf. skd. 1972.21.139."

Den 10. juni 2010 kl. 10.11 videresendte Rikke Madsen mailen af den 9. juni kl. 9.23 fra Thomas Nørmark Krog med de to scenarier til Ivar Nordland og Michael Frank.

Efter en mailkorrespondance mellem Ivar Nordland og Michael Frank den 10. juni kl. 11.58, 12.57 og 13.11 fremsendte Ivar Nordland samme dag kl. 14.11 følgende notat til Rikke Madsen, Michael Frank og Peter Loft:

"Spm. om indtræden af skattepligt til brug for pressekontakt.

Vi kommenterer ikke på konkrete forhold/sager/konstruerede eksempler, men generelt kan følgende oplyses om to forskellige forhold alt efter om en person flytter til Danmark uden først at have bopæl her i skattemæssig forstand eller om personen allerede bor i Danmark men også har bolig og arbejde i udlandet.

Tilflytning.

Fuld dansk beskatning af alle indtægter sker først, når den pågældende tager ophold i Danmark. Dette gælder også selv om den pågældende har en bolig i Danmark.

Kortvarige ophold, på grund af ferie og lignende, anses ikke for ophold, der kan medføre fuld dansk beskatning. Det indtræder først når der er uafbrudt ophold her i landet af en varighed på mere end 3 måneder, eller samlede ophold overstiger 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder.

Bolig i begge lande.

Har en person bolig i såvel Danmark som et land, hvormed Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, afgøres det skattemæssige hjemsted af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Dette sker ud fra en vurdering af hvor personen har de stærkeste personlige og økonomiske interesser. Dette bliver en konkret afvejning af hvor der i praksis udføres

Perioden fra den 7. til den 21. juni 2010

arbejde, dettes karakter, boligforholdene i såvel Danmark som i udlandet, opholdenes længde og hvor familien opholder sig.

Såfremt personen efter denne vurdering bliver hjemmehørende i Danmark beskattes vedkommende af alle indtægter, men kan opnå nedslag i den danske skat for udenlandske skatter.

Hvis den pågældende arbejder i udlandet i mindst 6 måneder uden andre afbrydelser af opholdet end nødvendigt arbejde i Danmark i direkte sammenhæng med udlandsopholdet, ferie eller lignende af en samlet varighed på højst 42 dage, beskattes lønnen optjent i udlandet ikke i Danmark.”

Samme dag kl. 16.02 sendte Rikke Madsen notatet til Thomas Nørmark Krog med følgende bemærkning:

”Mine eksperter har udarbejdet vedlagte notat om de skattemæssige forhold, som vi skal forholde os til i de scenarier du har nævnt. Håber, at det kan hjælpe dig lidt videre.”

Den 11. juni 2010 kl. 10.37 skrev Thomas Nørmark Krog til Rikke Madsen:

”Det undrer mig meget, at I ikke kan gå ind og vurdere en opstillet situation i hvert fald i forhold til, hvad der kan være afgørende for om XX skal betale skat i Danmark.

Men jeg har et spørgsmål til en af de omtalte sager i det materiale, som du har sendt. I sagen SKMM2006.41.SR, hvor en person A blev anset for fuld skattepligtig fra det tidspunkt, hvor han foretog sin første tjenesterejse til DK.

Ud fra denne sag, vil det så sige, at hvis 'A' arbejder og har bopæl i et land X, som Danmark har en dobbeltbeskatningsaftale, men 'A's kone og børn bor i Danmark, hvor 'A' opholder sig i weekend og ferier, vil han så være skattepligtig i Danmark, hvis han foretager en tjenesterejse til Danmark eller laver nogen form for arbejde fra sin kones hjem i Danmark?”

Rikke Madsen skrev kl. 11.02 tilbage og spurgte, om Thomas Nørmark Krog havde modtaget den mail, hun havde sendt dagen før. Thomas Nørmark Krog svarede, at det havde han, og at det netop var ud fra det svar, hun havde sendt, at han stillede sit spørgsmål til SKMM2006.41.SR

Kl. 15.15 skrev Rikke Madsen til Peter Arnfeldt, Peter Loft og Mette Thorn:

”Ham journalisten, der roder i Helle Thornings forhold har jeg talt med i dag. For jeg må ærligt indrømme, at jeg ikke helt forstod spørgsmålet i forhold til det notat vi sendte i går.

Han siger til mig, at han har talt med alle mulige eksperter om sagen og er forvirret på et højere plan. Ingen af revisionsfirmaerne tør røre sagen. CBS kan ikke sige så meget. Hverken Tommy V. eller Amby mener selv, at de kender nok til området, til at kunne sige noget kvalificeret. Men han mener ikke længere, at vi skylder ham noget. Så der er ikke noget hængeparti.”

Denne mail videresendte Peter Arnfeldt kl. 16.15 til Troels Lund Poulsen.

Den 13. juni 2010 kl. 14.50 videresendte Peter Arnfeldt mailen af 9. juni 2010 17.26 fra Rikke Madsen med Thomas Nørmark Krogs mail af 9. juni kl. 9.23 om de to scenarier og svaret af kl. 17.11, til sin hotmailadresse.

Simon Andersen sendte den 14. juni 2010 kl. 16.08 følgende mail til Peter Arnfeldt:

”Det er mit håb at departementschefen kan hjælpe med at belyse følgende spørgsmål.

B.T. forsøger i en kommende artikel at vurdere/belyse skatteforholdene for Helle Thorning-Schmidt.

Forholdene er følgende:

Stephen Kinnock er gift med Helle Thorning-Schmidt. De blev gift i 1996 og har to børn sammen. Familien bor i hus på Østerbro i København, hvor de to børn går i skole. Vi kan se på tinglysningen, at Thorning står som ejer af huset. Kinnock afmeldte sin folkeregisteradresse i Danmark i 1999. Den gang fik han job på British Council i Bruxelles og siden har han arbejdet i Storbritannien, Sierra Leone og Rusland. Han var i denne periode efter alt at dømme underlagt de regler, der gælder for diplomater, idet han havde diplomatstatus, og derfor betalte skat i GB.

1. januar 2009 får han job som områdechef for Europa og Centralasien i den schweiziske NGO World Economic Forum i Geneva. Han flytter selv i en lejelejlighed i Geneve, hvor han nu har adresse.

Han oplyser, at han torsdag eller fredag tager hjem til sin familie i deres hjem i København og af sted igen til Geneve søndag.

Altså:

- Han arbejder, tjener penge og har bopæl i Geneve.
- Han har kone, børn og privatliv i øvrigt i Danmark, hvor han også har fast bolig.

Spørgsmålet er således, hvorvidt han er skattepligtig i Danmark.

Kinnocks situation virker identisk med denne <http://www...> der blev afgjort i Skatterådet i 2007.

Afgørelsen vedrører en familie, der er bosiddende i USA:

Konen og børn flytter til Danmark, mens manden tager ophold i Belgien. Han spørger SKAT om han "vil blive anset for fuld skattepligtig i Danmark, hvis han arbejder i gennemsnit én dag om ugen i DK fra en arbejdsplads i den danske bolig."

Svaret, der tiltrædes af Skatterådet, er et JA.

Det fremgår af afgørelsen – ... under spørgsmål 4 – "Under forudsætning af at spørgeren anses for hjemmehørende (fuldt skattepligtig) i såvel Danmark som Belgien i henhold til artikel 4, stk. 1, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Belgien, skal det afgøres, hvor han skal anses at være hjemmehørende i henhold til artikel 4, stk. 2.

Da han efter det oplyste har fast bolig til rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser).

Ud fra de foreliggende oplysninger finder SKAT, at spørgeren har midtpunkt for sine livsinteresser i Danmark, idet hans eneste tilknytning til Belgien er, at han udfører arbejde for X i Belgien. Han bliver aflønnet gennem X i Danmark og har bevaret sin pensionsordning her i landet. Han har ikke tidligere boet i Belgien, og der er således ikke tale om, at han opretholder bolig i den anden stat på grund af tilknytning til denne stat.

I denne situation finder SKAT, at de familiemæssige forhold vejer tungere end de økonomiske, når det skal afgøres, hvor midtpunktet for livsinteresser befinder sig. Dette medfører, at spørgeren anses for hjemmehørende i Danmark.

Forskellen på Kinnock og denne sag er, at han IKKE blev aflønnet gennem firma i Danmark. Vi ved ikke, om han har pensionsordning i Danmark.

VIGTIGT for sagen er også følgende. Det fremgår af samme afgørelse (... i svar på spørgsmål 1): "... situationen er sammenlignelig med den situation, der forelå i den nævnte kendelse fra Landsskatteretten, TfS 1992,388. Det bemærkes dog, at Landsskatteretten som begrundelse for ikke at anfægte den feriemæssige karakter af opholdene hos ægtefællen i Danmark bl.a. tillagde det vægt, at der var tale om et midlertidigt opholdsmønster, som skyldtes, at den pågældende person skulle afslutte et projekt i udlandet, inden han bosatte sig i Danmark. Dette vil ske i løbet af 2-3 år.

Den tilsvarende forudsætning gælder for spørgeren, idet det er SKATs opfattelse, at opholdene kun kan anerkendes som feriemæssige, såfremt der er tale om en midlertidig ordning, der ikke strækker sig ud over 2-3 år. En længerevarende periode vil give opholdene en så fast karakter, at den fulde skattepligt vil indtræde ved første opholdsdag.

Altså: Det virker som om, at et ophold kun "kan anerkendes som feriemæssige", hvis der er tale om en "midlertidig ordning", der ikke strækker sig ud over 2-3 år.

Se også <http://www...>

Så vidt vi kender Kinnocks, har han siden 1. januar 2009 arbejdet i Geneve og besøgt familien i weekenden – og inden da har han arbejdet i Skt. Petersborg og betalt skat i Storbritannien. Han har med andre ord i årevis besøgt Danmark "på ferier", hvorfor opholdene synes at have "en fast karakter."

Det, vi søger helt klar svar på, er følgende:

1) Kan Kinnock anses for skattepligtig i Danmark, idet hans kone, børn og bolig er i København, selv om han også har bolig i Geneve og fast arbejde?

Perioden fra den 7. til den 21. juni 2010

2) Han har i årevis besøgt familien i Danmark "på ferie" – har opholdene fået en så fast karakter, at den "fulde skattepligt indtræder ved første opholdsdag."

Denne mail videresendte Peter Arnfeldt samme dag, den 14. juni 2010, kl. 16.12 til sin hotmailadresse. Kl. 20.33 sendte han mailen til Peter Loft med opfordring til, at de talte sammen om den. Den 15. juni 2010 kl. 13.55 skrev Peter Arnfeldt til Peter Loft, at Simon Andersen havde rykket, og skrev ligeledes, hvilket telefonnummer Simon Andersen kunne træffes på.

I sin redegørelse har Erling Andersen anført:

"Første gang jeg stifter bekendtskab med problemstillingerne omkring Kinnock/Thorning er den 8. juni 2010 i form af en kopi af en mailkorrespondance mellem chefkonsulent Michael Frank i Koncerncentret og pressemedarbejder Rikke Madsen. I mailen beskrives, at chefkonsulent Michael Frank den 7. juni 2010 kontaktes af en Thomas – researcher på BT – med spørgsmål om skattepligt, da avisen er ved at undersøge Helle Thorning-Schmidts mands skattepligtsforhold. Der svares kun kort på generelle spørgsmål.

Samme eftermiddag orienterer Michael Frank "Intern Kommunikation og Presse" (Skatteministeriets pressefunktion) om henvendelsen.

Pressefunktionen v/ Rikke Madsen videregiver den 7. juni 2010 oplysningerne til fagdirektør Jan Lund i Koncerncentret med kopi af Michael Franks mail og følgende tekst: "... Vil du se på, om nogen sørger for, at der også bliver kigget på denne sag i SKAT. Det er IKKE en ministerbestilling. Bare kontroloplysninger fra mig! ...".

Den 8. juni 2010 videresender fagdirektør Jan Lund mailen til indsatsdirektør Peter Møller Jensen i SKAT København og skriver: "... Vil du tage dig af dette. ...".

Indsatsdirektøren orienterer mig om mailen, men gør i øvrigt ikke andet end at betragte det som en kontroloplysning, som vi i parentes bemærket løbende får rigtigt mange af med allehånde oplysninger."

I sin redegørelse har Peter Loft anført:

”Produktionsdirektør Steffen Normann Hansen har oplyst mig om, at han i juni 2010 blev orienteret om, at en journalist havde henvendt sig i ministeriets pressefunktion for at søge oplysninger om Helle Thorning Schmidts og Stephen Kinnocks skattepligtsforhold. Henvendelse blev afvist og SKAT København blev orienteret om henvendelsen, så man var forberedt, hvis de skulle modtage lignende henvendelser.”

Peter Arnfeldt har forklaret⁷:

Foreholdt mails af 7. juni 2010 om henvendelse fra BT, forklarede han, at det var orienteringsmails. Rikke Madsen og 5-6 andre informationsmedarbejdere sad lige udenfor hans kontor, og de forsøgte så vidt muligt at dele information og holde hinanden orienteret. Det var omkring dette tidspunkt, at han første gang hørte om sagen. Det blev i Koncerncentret indledningsvist drøftet, at man udelukkende kunne besvare generelle spørgsmål, og generelle spørgsmål blev også søgt besvaret. Han orienterede ministeren om henvendelsen, men talte først med ministeren i weekenden. Han ved ikke, hvor BT's interesse for Stephen Kinnocks skatteforhold stammede fra.

Forespurgt om kendskab til det notat, der er omtalt i mail af 11. juni 2010 kl. 15.15 fra Rikke Madsen om henvendelsen fra Thomas Nørmark Krogh, henviste han til mails af 9.-10. juni 2010 fra/til Thomas Nørmark Krogh med notat om skattemæssige forhold ved til- og fraflytning udarbejdet af Koncerncentret. Det må være dette notat, der henvises til. Han erindrer ikke, at der var et højere aktivitetsniveau i Koncerncentret efter notatet og erindrer ikke, at der var andre henvendelser fra journalister om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold.

Søndag den 13. juni 2010 havde han et møde med Troels Lund Poulsen i ministeriet. Det var typisk, at Troels Lund Poulsen indkaldte ham til møde i weekenden, da der ellers sjældent var tid til at drøfte pressesager. Baggrunden for mødet denne weekend var, at vidnet havde sat nogle ”kaffemøder” ind i ministerens kalender i den efterfølgende uge med bl.a. Peter Mogensen og Poul Albrecht. De skulle derfor bl.a. drøfte hvilket baggrundsstof, der skulle styr på inden disse møder. Troels Lund Poulsen nævnte også henvendelsen fra Thomas Nørmark Krogh, men vidnet havde ikke sat sig ret meget ind i den, og han videresendte derfor mailkorre-

7 Protokol 8, side 4-5.

spondancen til sin private mail, så han kunne læse den om aftenen. Han videresendte ikke korrespondancen til andre.

Han erindrer ikke at have drøftet Helle Thorning-Schmidt eller Stephen Kinnocks skatteforhold med andre i løbet af weekenden den 11.-13. juni 2010, men han kan muligvis have vendt det med Rikke Madsen. Han kan heller ikke udelukke, at BT ringede ham op i løbet af weekenden, men i så fald har han henvist dem til Rikke Madsen. Det var ikke unormalt, at journalister, hvis de ikke kom videre med én medarbejder, i stedet prøvede at ringe til en anden medarbejder, og det var bl.a. grunden til, at de i ministersekretariatet så vidt muligt forsøgte at koordinere med hinanden.

Han havde ikke på dette tidspunkt kendskab til, om der i ministeriet var overvejelser af eventuelle skattemæssige problemer. Foreholdt mailkorrespondance den 9.-10. juni 2010 mellem Ivar Nordland og Peter Loft om dobbeltbeskatningsoverenskomst og indtræden af skattepligt, oplyste han, at han ikke var bekendt med denne korrespondance, som han først har set i kommissionens materiale.

Foreholdt mail af 14. juni 2010 kl. 16.08 fra Simon Andersen til ham, forklarede han, at han ikke kan huske, om han havde en telefonsamtale med Simon Andersen. Han går ud fra, at Simon Andersen havde ringet til ham med disse spørgsmål, der var meget konkrete, hvorefter han drøftede henvendelsen med Peter Loft. Det var lige omkring dette tidspunkt, at det blev besluttet, at Peter Loft skulle svare på alle spørgsmål i sagen. Vidnet må efterfølgende have bedt Simon Andersen om at stille spørgsmålene skriftligt og stille dem til departementschefen. Simon Andersen sendte spørgsmålene til ham, og han videregav dem til Peter Loft. Det var som sagt blevet bestemt, at Peter Loft svarede på alle henvendelser. Dette skete formentlig fordi, Peter Loft ville skærme medarbejderne mod at blive bragt i "uføre" i forbindelse med den research, som BT havde gang i.

Foreholdt mails af 14. juni og 15. juni 2010 fra ham til Peter Loft, forklarede han, at Peter Loft ikke svarede, og da Simon Andersen rykkede for svar, meddelte han Peter Loft dette. Han er ikke bekendt med, om henvendelsen fra Simon Andersens gav anledning til andre overvejelser i ministeriet, end at Peter Loft overtog pressehåndteringen. Han er sikker på, at han orienterede ministeren om Simon Andersens henvendelse, men han ved ikke, om ministeren gjorde sig nogle overvejelser på baggrund af orienteringen. Han overvejede ikke, hvilke konsekvenser det kunne have politisk for Helle Thorning-Schmidt, hvis BT begyndte at køre artikler om

sagen. Der var efter hans opfattelse ikke noget konkret i henvendelsen, der stillede store spørgsmålstejn ved noget politisk.

I perioden 15.-23. juni 2010 mindes han ikke, at der var henvendelser fra journalister om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold, men han kan ikke udelukke det. Han har ikke kendskab til, at ministeriet i denne periode foretog sig noget, og han erindrer ikke at have haft nogen dybdegående drøftelser af problemstillingerne med ministeren eller andre. Ofte skete der det, at journalister, der gravede i en sag, opgav undervejs. Der var mange historier, der aldrig blev trykt.

Troels Lund Poulsen har forklaret⁸:

Henvist til mail af 7. juni 2010 kl. 15.44 fra Peter Arnfeldt til ham, hvori han orienteres om en henvendelse fra BT, forklarede han, at han ikke er bekendt med, om der blev gjort andet i ministeriet, end at Michael Frank svarede på henvendelsen fra journalisten. Han modtog blot mailen til orientering, ligesom han modtog orientering om alle andre henvendelser fra journalister. Han erindrer ikke nogen drøftelser med embedsmændene på baggrund af denne henvendelse. Han kunne ikke i sin vildeste fantasi forestille sig, at en oppositionsleder ikke havde styr på, hvad man betalte i skat, og han fandt derfor ikke anledning til at foretage sig noget.

Henvist til mail af 11. juni 2010 fra BT, som han også modtog til orientering, oplyste han, at det ikke gav ham anledning til, at der skulle ske noget i ministeriets regi og heller ikke anledning til overvejelser af politisk eller strategisk karakter. Det var bare en fuldstændig almindelig sag, der ikke gav anledning til noget som helst.

Henvist til mailkorrespondance mellem Peter Loft og Ivar Nordland den 9. juni 2010 og foreholdt telefonnotat af 9. juni 2010 udfærdiget af Michael Frank, forklarede han, at han ingen fornemmelse havde af den aktivitet, der foregik mellem de øverste embedsmænd omkring henvendelsen fra BT. Han erindrer ikke at have fået noget at vide om dette i den periode, men det var dygtigt arbejde af departementschefen, at der blev lavet forberedelser for det tilfælde, at noget kom op, så man kunne besvare det. Han kan ikke udelukke at have fået en kort orientering, men han husker det ikke. Han mindes ikke at være blevet kontaktet af journalister eller andre

8 Protokol 9, side 5-6.

om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattemæssige forhold i denne periode, og hvis det havde været tilfældet, ville svaret have været, at han ikke kunne udtale sig om konkrete sager.

Henvist til mail af 14. juni 2010 kl. 16.12 fra Simon Andersen til Peter Arnfeldt, forklarede han, at han ikke erindrer at have set mailen, selvom den er meget detaljeret. Han kan ikke udelukke, at han blev orienteret om mailen, men han har måske blot fået at vide, at BT havde sendt yderligere spørgsmål. Han havde på dette tidspunkt stadig ikke i sin vildeste fantasi forestillet sig, at oppositionslederen ikke havde styr på sine skattemæssige forhold.

Thomas Nørmark Krogh har forklaret⁹:

Henvist til mail af 9. juni 2010 kl. 9.23 fra ham til Peter Arnfeldt og mail af 14. juni 2010 kl. 16.08 fra Simon Andersen til Peter Arnfeldt, forklarede han, at han arbejdede med historien i noget tid, men faktisk først dagen før, historien blev trykt, besluttede BT at køre historien. Han havde da et interview med Helle Thorning-Schmidt. På dette tidspunkt var de slet ikke klar over, om Stephen Kinnock betalte skat i Danmark. Man kan tale med en masse eksperter, men for at få oplyst sådanne ting er det nødvendigt at gå til kilden selv. I juni 2010 var det ham og Simon Andersen, der arbejdede på sagen. De talte med mange skatteeksperter, blandt andet Ole Bjørn, Inge Nilsson og også nogle, der ikke er citeret i artiklen.

Henvist til mail af 14. juni 2010 fra Simon Andersen til Peter Arnfeldt, hvori der blandt andet refereres en række skatteafgørelser, forklarede han, at der var flere forskellige skatteeksperter, der hjalp dem med at finde de relevante afgørelser, blandt andet Ole Bjørn. Afgørelserne er offentligt tilgængelige på SKATs hjemmeside. Han kan ikke huske hvilken ekspert, der har henvist til hvilken afgørelse. Noget af det har de også selv fundet ved at søge på Skatteministeriets hjemmeside.

Simon Andersen har forklaret¹⁰:

Henvist til mail af 14. juni 2010 kl. 16.08 fra ham til Peter Arnfeldt, forklarede han, at dette var nogle dage før, at de bragte de første historier.

9 Protokol 10, side 3.

10 Protokol 10, side 7-8.

Han sendte nogle mails til Peter Loft og Peter Arnfeldt for at prøve at få departementet til at belyse sagen. Han mener også, at de sendte nogle mails bare til SKAT. Forespurgt om han talte med Peter Arnfeldt i denne sammenhæng, nægtede han at svare med henvisning til kildebeskyttelsen. Han mener, at mailen indeholdt spørgsmål til Peter Loft. Det var ikke et unaturligt sted at gå hen og søge svar på daværende tidspunkt. De vidste slet ikke, hvad det ville blive for en sag, eller om der overhovedet ville blive noget at trykke. De havde nogle bibliografiske oplysninger om Stephen Kinnocks job, adfærd og boligmønstre, og de havde en masse afgørelser, som kunne sige noget om, hvorvidt han måtte formodes at være skattepligtig. Det var disse oplysninger, de forsøgte at servere for at få en vurdering af, hvor de stod med dette.

De havde mange mennesker til at hjælpe sig og havde ringet til et hav af folk med forstand på skatteret. Nogle af dem citerede de. Nogle blev ikke citeret, hvilket de pågældende havde betinget sig, da de sad i jobs, hvor de ikke kunne blive involveret i noget, der kunne blive politisk. På samme måde som for Peter Loft serverede de sagen således: "Vi har et livsmønster, der ser sådan ud, vi har omstændigheder, der ser sådan ud, hvordan vil I vurdere det?" De pågældende hjalp dem så med at finde de afgørelser, der kunne være relevante, og de rodede også selv lidt rundt i området for at finde noget, der kunne være relevant. Der var som sagt mange, der hjalp dem, og det er urimeligt at sige, hvem det var. Mange gjorde noget for dem, der ellers ville koste 10.000 kr. i timen på den ene betingelse, at de gerne ville hjælpe, men ikke ville nævnes. Ingen havde fantasi til at forestille sig, at man to år senere skulle sidde i denne sammenhæng med en kommission. Det var ganske frivillige kilder. Ordentlige mennesker som sagde: "Prøv at kigge på den afgørelse og den afgørelse".

De kørte hele historien selv. Det var ikke sådan, at Venstres økonomiske sekretariat lavede arbejdet for dem, hvis det er det, der spørges til. Han vil heller ikke mistænke dem for at have indsigten til at gøre det.

De overvejede at få en ekspert til at lave et skatteretligt notat i sagen – hvilket de tidligere har gjort – men da sagen var så betændt, var der ikke nogen, der ville lave et sådant notat for dem. Han ønsker ikke at oplyse, om de bad nogen om at lave et sådant notat. De talte med mange om forskellige variationer. Hvis man skulle lave et sådant notat, skulle man have Stephen Kinnocks selvangivelse osv., og det havde de af gode grunde ikke. Alene af den grund var der ingen store revisionshuse, der vil lægge hovedet på blokken og sige: "Sort på hvidt med to streger under".

Hanne Dahl Kofod har forklaret¹¹:

Første gang, hun hørte, at der var kontakt mellem Koncerncentret og regionen, var, som hun husker det, i forbindelse med, at Koncerncentret sendte nogle kontroloplysninger til Peter Møller Jensen og spurgte, om der blev kigget på sagen. Hun mener, at Peter Møller Jensen spurgte hende, om de havde noget igangværende på det tidspunkt, hvilket de ikke havde.

Forevist telefonnotat af 9. juni 2010, forklarede hun, at hun ikke tidligere har set notatet. Hun blev ganske kort og uformelt spurgt, om de havde en igangværende sag. Kort tid efter kom det i avisen, hvorefter de startede sagen op.

Peter Møller Jensen har forklaret¹²:

Henvist til mail af 8. juni 2010 fra Jan Lund til ham, forklarede han, at han godt kan huske mailen. Det var første gang, han hørte om denne sag. Han fik nogle mails videresendt fra Michael Frank, og det gav ham anledning til at spørge Jan Lund, om han vidste, om der var artikler på vej fra BT. Jan Lund svarede, at han skulle tage kontakt til Michael Frank. Vidnet orienterede samtidig Erling Andersen om, at der måske/måske ikke var en sag på vej. Han sagde, at der var et eller andet i gære, men at han ikke vidste, hvad det var, udover at det kunne være noget omkring skattepligtsspørgsmål. Han sagde også, at han syntes, at de skulle se tiden an og se, om der faktisk kom noget. De foretog nogle sonderinger, men valgte ellers at se tiden an.

Den 10. juni 2010 kontaktede han Michael Frank. Som han erindrer det, sagde Michael Frank, at BT havde kontaktet ham 2-3 gange, og at det var hans indtryk, at der ville komme en artikel på et tidspunkt. Henvist til mailkorrespondance mellem ham og Michael Frank den 10. juni 2010, forklarede han, at han ikke kan huske, om der også var en ganske kort telefonsamtale mellem dem, men der var ikke yderligere oplysninger. Korrespondancen gav anledning til, at han gjorde sig nogle tanker om, hvorvidt det var København eller Nordsjælland, der skulle tage sig af sagen.

11 Protokol 12, side 15.

12 Protokol 17, side 18.

Erling Andersen har forklaret¹³:

Forespurgt, hvornår han blev gjort opmærksom på, at der eventuelt kunne være en problemstilling med Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold, forklarede han, at det blev han omkring 7.-8. juni 2010, hvor Thomas Nørmark Krogh kontaktede ministeriet, sandsynligvis pressefunktionen, for at stille en række spørgsmål. Thomas Nørmark Krogh blev ikke stillet om til SKAT København, men til Michael Frank i Koncerntret, som gav ham nogle generelle svar. Der er en fælles pressefunktion i ministeriet. Når der kommer henvendelser ind der, som sendes til besvarelse hos vidnet, så melder han typisk tilbage til pressefunktionen, som så hver aften forsyner ledelsen med en oversigt over, hvad der har været af pressehenvendelser, og hvad der er svaret. Det gjorde Michael Frank også her. Frank meddelte således pressefunktionen, at han havde haft henvendelsen, og at han havde givet generelle oplysninger om det, som journalisten havde spurgt om.

Nogle dage efter blev der sendt en oversigt fra pressefunktionen til vidnets indsatsdirektør Peter Møller Jensen, som orienterede ham om, at der var denne problemstilling, og at nogen rørte på sig i sagen. Det gjorde, at de havde nogle korte drøftelser om, hvad de skulle gøre. De var enige om, at de på det foreliggende grundlag ikke kunne foretage sig andet end at afvente og se. Han mener, at Peter Møller Jensen skrev tilbage og spurgte, om der var skrevet en artikel på dette tidspunkt, og det var der ikke. Der er artikler om forskellige ting hele tiden, og SKAT kan ikke køre artilleriet ud hver gang, og det gjorde de heller ikke her.

Jan Lund har forklaret¹⁴:

Forespurgt, hvornår han første gang blev involveret med hensyn til spørgsmålet om Stephen Kinnocks og Helle Thorning-Schmidts skatteforhold, forklarede han, at det gjorde han, da han fik en orientering fra pressefunktionen om, at BT var i gang med at kigge herpå. Det var Rikke Madsen, der ved en mail orienterede ham. Forespurgt, om det var ved mail af 7. juni 2010 kl. 18.00, svarede han bekræftende. Han sendte mailen videre til Peter Møller Jensen i SKAT København, da han vurderede, at der var stor sandsynlighed for, at der ville komme en del i pressen herom. Det var

13 Protokol 20, side 5.

14 Protokol 22, side 4-5.

regionerne, der havde de konkrete sager, og denne sag hørte under SKAT København.

Henvist til mail af 7. juni 2010 kl. 15.14 fra Michael Frank til Rikke Madsen og forespurgt, om det var noget, som Peter Møller Jensen skulle tage sig af, svarede han benægtende. Han ønskede alene, at Peter Møller Jensen blev orienteret, og så var det helt op til denne, om han ville gøre noget eller ej. Det var SKAT Københavns beslutning, hvad de ville gøre. Foreholdt mail af 7. juni 2010 fra Rikke Madsen til vidnet og forespurgt, om der hermed blev sendt en instruks, forklarede han, at sådan oplevede han det ikke. Det var en intern mail, hvor tonen var frimodig. Rikke Madsen gav ham ikke ordre. Han læste mailen således, at han skulle vurdere, hvad der skulle gøres.

Forespurgt, hvorfor Rikke Madsen fremhævede: "Det er IKKE en ministerbestilling", forklarede han, at Rikke Madsen sikkert gjorde det af én grund, mens han sendte den videre af to grunde. Han kunne bare have fjernet sætningen, da han sendte den videre til Peter Møller Jensen, men det gjorde han ikke. Den ene grund var, at de har rigtig mange pressehenvendelser hver dag. Til morgen har han eksempelvis gjort op, at de havde fået 177 presseklip dagen før. Så for dem er det en rutinepræget forestilling at kigge på presse. Det meste kører helt problemløst, uden at de gør noget ved det. Nogle pressehenvendelser bliver forskellige direktører og kontorchefer involveret i, og nogle af henvendelserne, som han blandt andet kigger på, er, hvis ministeren vil med på en aktion eller noget tilsvarende. Forskellige ministre på forskellige ressortområder deltager i en eller anden aktivitet, og dem havde der været nogle af. Det her passer ikke så meget på, at der var en aktivitet, men det var nok blandt andet det, Rikke Madsen tænkte på, at der ikke var ikke en eller anden aktion på det her område. Den anden vinkel var, at da det vedrørte en politiker, så syntes han, at det gav god mening at sige, at der ikke var nogen bestilling. Det var blot informationer, som Peter Møller Jensen kunne vurdere fuldstændig selvstændigt.

Forespurgt, om han ved, hvad Rikke Madsen mente med sætningen: "Bare kontroloplysninger fra mig", forklarede han, at det betød, at det alene var informationer om, at der var nogen, der mente, at der foregik noget forkert. Det var det, som BT-signalerne kørte på. Forespurgt, hvad det efter hans opfattelse var, der blev signaleret, der kunne være forkert, forklarede han, at det var nogle skatteforhold hos Helle Thorning-Schmidt. Han har ikke specielt dyrket, hvad det var, BT troede, var forkert.

Forespurgt, om han har kendskab til, om henvendelsen fra BT gav anledning til anden aktivitet i Koncerncentret, udover at han sendte mailen til Peter Møller Jensen, forklarede han, at han ikke kan huske, om de orienterede andre. Han orienterede formentlig Steffen Normann Hansen. Han kan heller ikke huske, om han gjorde det straks eller senere. Forespurgt, om han ved, om henvendelsen gav anledning til, at man startede et presseberedskab eller gjorde sig andre overvejelser, forklarede han, at han ikke kan huske, hvornår de begyndte at snakke om presse. Der blev lavet en pressemeddelelse senere i forløbet. Forespurgt, om det gav lidt rystelser i Koncerncentret, forklarede han, at der skulle mere til at give rystelser. Deres pressehåndtering er ofte lidt rutinepræget, fordi de har så mange henvendelser hver dag. Hans vurdering var, at der nok ville poppe noget op, men han vidste det ikke. Forespurgt, om han vidste, om man foretog sig noget i regionen i anledning af hans henvendelse, forklarede han, at de vel tænkte over den. Hvilke konkrete aktiviteter, der blev igangsat, vidste han ikke.

Michael Frank har forklaret¹⁵:

Forespurgt, hvornår han blev opmærksom på, at der eventuelt kunne være et skattespørgsmål vedrørende Stephen Kinnock, forklarede han, at han mener, at det var den 7. juni 2010. Der skete det, at pressen ringede og havde nogle spørgsmål. Det var nogle helt generelle spørgsmål om noget, der ikke relaterede sig til nogen bestemt sag. Han svarede, så godt han kunne på spørgsmålene, herunder hvornår skattepligt indtræder og ophører. Foreholdt mail af 7. juni 2010 fra ham til Rikke Madsen, forklarede han, at han mener, at "Thomas" er Thomas Nørmark Krogh fra BT. Forespurgt, om Thomas Nørmark Krogh ringede direkte til ham, forklarede han, at han tror, at han fik henvendelsen via Rikke Madsen fra pressefunktionen. Han fik henvendelsen, fordi han havde ekspertise på området.

Efter at have stillet en del spørgsmål, som han forsøgte at svare på, fortalte journalisten, at han troede, at de havde en god historie. Journalisten fortalte historien, og vidnets første tanke var, at han skulle være endnu mere påpasselig med, hvad han udtalte sig om. Efter samtalen sendte han mailen til Rikke Madsen. Han orienterede ikke andre. Det var deres pressepolitik, at når man havde talt med pressen, så adviserede man pressefunktionen om, hvad der var blevet sagt.

15 Protokol 23, side 3-5.

Henvist til mail af 8. juni 2010 fra ham til Rikke Madsen og forespurgt, om der efter hans erindring skete noget yderligere i Koncerncentret den 8. juni 2010, svarede han benægtende.

Foreholdt mail af 8. juni 2010 fra Jan Lund til Peter Møller Jensen, cc bl.a. Steffen Normann Hansen og Erling Andersen, forklarede han, at han modtog mailen den 10. juni 2010 fra Peter Møller Jensen, der spurgte, om der havde været artikler i BT om emnet. Vidnet fulgte selvfølgelig en lille smule med, men havde ikke konstateret, at der havde været artikler. Det var det, han svarede Peter Møller Jensen. Han fortalte ham også, at han kunne mærke på intensitet af BT's henvendelser, at avisen var opsat på at bringe en historie. Forespurgt, om han kendte baggrunden for, at Koncerncentret rettede henvendelse til regionen herom, svarede han benægtende.

Foreholdt sit telefonnotat af 9. juni 2010 og forespurgt, hvad der gav anledning til, at han udarbejdede dette, forklarede han, at det ikke var hver dag, Peter Loft ringede og spurgte ind til en henvendelse. Han var endvidere klar over, at det var en sag, der var meget ømtålelig og syntes derfor, at der var behov for at dokumentere den kontakt, han havde med Peter Loft. Han havde ikke nogen sag på dette tidspunkt, men havde det liggende på et usb-stik. Han skrev notatet umiddelbart efter opringningen. Mens han skrev det, ringede Ivar Nordland. Det var derfor, han nåede at få den sidste sætning med. Opringningen fra Peter Loft kom ved 11-12 tiden. Peter Loft bad ham om det, som han har skrevet i notatet, og sagde til ham, at man af hensyn til beredskab så vidt muligt skulle finde ud af, hvad der var op og ned i sagen. Vidnet havde ganske kort tid til det, men han ramte faktisk det, som SKAT København ramte nogle måneder senere.

Forespurgt, om Peter Loft nærmere nævnte, hvad det var for et beredskab, der skulle etableres, svarede han benægtende. Han var ikke klar over hvorfor, men der kunne jo være mange gode grunde til, at departementschefen ville have et beredskab, når pressen sidenhen væltede butikken, og der kom en storm af henvendelser. Foreholdt, at det fremgår af telefonnotatet, at han fremskaffede nogle fortrolige oplysninger og videregav dem til departementschefen til brug for et beredskab formentlig i ministeriets interesse, og forespurgt, om han gjorde sig overvejelser om, hvorvidt det var i orden eller betimeligt at overlevere disse oplysninger, forklarede han, at i dette tilfælde, hvor han fik en henvendelse fra sin departementschef, var det departementschefens ansvar, hvorvidt arbejdet skulle udføres eller ej. Vidnet mente i øvrigt, at der var mange gode grunde til, at Peter Loft skulle vide, hvad der var op og ned i sagen.

Forespurgt, om han fik nogen reaktion fra Peter Loft, da han gav ham oplysningerne, forklarede han, at han mener, at der var en lille kort diskussion, hvor Peter Loft nævnte noget om centrum for livsinteresser. Vidnet sagde til ham, at det ikke havde nogen gang på jorden, fordi det i en tilflyttersag handler om, hvornår man tager ophold, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1. Det med centrum for livsinteresser var lidt af et vildskud, men ellers var det kun fagligt.

Foreholdt telefonnotatets 3. sidste afsnit og forespurgt, hvor disse oplysninger kom fra, forklarede han, at han ikke selv havde systemadgang, så derfor havde han allieret sig med en kollega, Hanne Malle Johansen, som var i stand til hurtigt at tolke, hvad det var, der stod i systemerne. Kontorchefen var orienteret herom. Nogle af oplysningerne fik han refereret, andre blev printet ud. Forespurgt, om Peter Loft gav ham yderligere instruktioner, svarede han benægtende.

Henvist til mailkorrespondance af 10. juni 2010 mellem blandt andre vidnet, Ivar Nordland og Peter Loft vedhæftet et notat om skattepligt og forespurgt, hvem der anmodede om, at det skulle udarbejdes, forklarede han, at når BT blev ved med at spørge ind til det, så ville Koncerncentret gerne have det lukket af. Det var en måde at modstå det pres, der nogle gange var, når pressen blev ved med at henvende sig om ting, som man ikke ville udbrede sig om. Han kan ikke huske, hvem der besluttede, at notatet skulle udarbejdes, men det kan have været presstjenesten. Henvist til, at det fremgår, at Ivar Nordland var inde over og forespurgt, hvad Ivar Nordlands rolle var, forklarede han, at de gerne ville være fuldstændig sikre på, at der ikke var noget, som man fik skrevet forkert.

Forespurgt, om han har kendskab til, hvem notatet er blevet udleveret til, svarede han benægtende. Henvist til, at det fremgår, at notatet er blevet udbygget, forklarede han, at det stadigvæk alene var en faglig beskrivelse af nogle regler. I anden version har man taget noget ekstra med. Forespurgt, om han kan huske, hvem der bad om, at notatet skulle udbygges, svarede han benægtende. Foreholdt mail af 10. juni 2010 fra Ivar Nordland til ham, bekræftede han, at PL var Peter Loft. Forespurgt, om det var Peter Loft, der ville have et nyt udkast, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Foreholdt afsnittet om dobbeltdomicil i det udvidede notat, og at han tidligere har forklaret, at han i samtalen havde været inde på, at spørgsmålet om dobbeltdomicil ikke var interessant, samt forespurgt, om han kunne

forklare, hvad baggrunden var for, at spørgsmålet alligevel blev behandlet i notatet, svarede han benægtende. Der var dog forskel på, hvor specifik man skulle være, når man skrev til sin departementschef, og hvad man skulle oplyse til pressen. De skulle ikke lave sagstilkæring overfor pressen, og derfor skrev de om flere mulige situationer. Forespurgt, hvorfor der var en henvisning til Schweiz, forklarede han, at det måske havde været mere heldigt at skrive England.

Forespurgt, om han har kendskab til, om Koncerncentret foretog sig andre forberedelseshandlinger i perioden 8.-11. juni 2010, svarede han benægtende. Det var ikke noget, der var inde over hans bord. Han kunne i hvert fald ikke huske noget.

Steffen Normann Hansen har forklaret¹⁶:

Forespurgt, hvornår han første gang blev opmærksom på, at der kunne opstå en sag om Stephen Kinnocks skatteforhold, forklarede han, at han så en mailkorrespondance fra deres presseansvarlige til vidnets fagdirektør i ministeriet i starten af juni, 7.-8. juni, hvor den presseansvarlige gjorde opmærksom på, at BT havde rettet henvendelse for at få nogle oplysninger. Den presseansvarlige havde selvfølgelig afvist at give oplysninger, men gjorde i mailen opmærksom på, at der nu rumsterede et eller andet, og det var så bare et opmærksomhedspunkt.

Forevist mail af 7. juni 2010 kl. 15.14 fra Michael Frank til Rikke Madsen, forklarede han, at det er den omtalte mail. Han fik mailen fra sin fagdirektør, Jan Lund, der videresendte den til ham. Forespurgt, om han talte med nogle af de involverede, svarede han benægtende. Han fik den ikke direkte fra Rikke Madsen, men som sagt fra sin fagdirektør, som Rikke Madsen havde sendt den til. Han overvejede, hvad det kunne udvikle sig til, men andet gjorde han ikke.

Forespurgt, om han drøftede med Jan Lund, hvad de skulle gøre, forklarede han, at han talte med Jan Lund, der på eget initiativ havde videresendt materialet til den ansvarlige for indsatsen i København, Peter Møller Jensen. Han ved, at Jan Lund havde haft en dialog med Peter Møller Jensen, men det var ikke noget, han blev orienteret om. Han vil ikke afvise, at han har været cc på en mail, men det er ikke noget, han har hæftet sig ved.

16 Protokol 24, side 4-5.

Foreholdt mail af 7. juni 2010 kl. 18.00 fra Rikke Madsen til Jan Lund og forespurgt, om han kan give en forklaring på, at Rikke Madsen skriver: "Det er IKKE en ministerbestilling", svarede han benægtende. Hvis der kom breve til ministeren, kunne de enten besvares af ministerens sekretariat eller komme over i driften og blive besvaret. Han kan forestille sig, at det var Rikke Madsens antagelse, at det ikke var noget, der skulle reageres på, men umiddelbart kan han ikke forklare hendes bemærkning. Han ved ikke, om ministeren eller Peter Arnfeldt blev orienteret om BT's henvendelse på dette tidspunkt.

Foreholdt dele Michael Franks telefonnotat af 9. juni 2010 og forespurgt, om han havde kendskab til, at Peter Loft havde sat dette i værk, svarede han benægtende. Han har først set notatet i forbindelse med kommissionens undersøgelse.

Henvist til mail af 9. juni 2010 kl. 11.36 fra Peter Loft til Ivar Nordland og forespurgt, om han var involveret i eller orienteret om overvejelser om Stephen Kinnocks eventuelle dobbeltdomicilering, svarede han benægtende. Han blev først involveret i eller orienteret om overvejelserne om eventuel dobbeltdomicilering i forbindelse med de møder, som Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Peter Loft og han havde. Han var ikke klar over og blev ikke orienteret om, at Ivar Nordland var involveret i sagen på dette tidspunkt.

Foreholdt mail af 9. juni 2010 kl. 9.23 fra Thomas Nørmark Krog til presseafdelingen, "Jeg har ... i halvfemserne" og "2. scenarie: ... en bolig" og forespurgt, om han blev involveret eller orienteret om, at der var denne henvendelse, svarede han benægtende. Mailen siger ham ingenting. Han vil ikke afvise, at det kan have været nævnt for ham, at der har været sådan en forespørgsel, men han har ikke set mailen før.

Forevist mail af 10. juni 2010 kl. 14.11 med bilag fra Ivar Nordland til Rikke Madsen, Michael Frank og Peter Loft og mail af 10. juni 2010 kl. 12.57 med bilag fra Ivar Nordland til Michael Frank og forespurgt, om han havde kendskab til eller var involveret i udarbejdelsen af et beredskabsnotat, svarede han benægtende. På et af møderne, som Peter Loft havde med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, hvor han også var med, nævnte de, at der havde været en sag tidligere. Om det havde noget med det omtalte notat at gøre, ved han ikke.

Forespurgt, om det var sædvanlig praksis, at man i Koncerncentret på et så tidligt tidspunkt af en potentiel sags opståen begyndte at udarbejde notater og foretage præliminære undersøgelser af skatteyderens forhold, forklarede han, at det ved han ikke. Det var ikke et juridisk område, som han "har spillet med". Han havde mere med driften at gøre, så det kan han ikke udtale sig om. Han har ikke kendskab til, om det er sket tidligere, men det ville han heller ikke nødvendigvis have haft i den position, han havde.

Forespurgt, om han var involveret i noget, der havde tilknytning til Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidts skattesag i perioden den 8.-22. juni 2010, forklarede han, at han talte med Erling Andersen på et tidspunkt for at høre hvordan og hvorledes, da sagen hele tiden eskalerede i pressen. Han hørte, om de havde i sinde at gøre noget ved det, eller hvad deres overvejelser var. Han mener, at Erling Andersen var i Bruxelles på det tidspunkt. Han kan ikke huske det præcist, men han havde i hvert fald nogle telefoniske samtaler med Erling Andersen.

Birgitte Christensen har forklaret¹⁷:

Henvist til mails af 7. og 8. juni 2010, hvoraf fremgår, at der var en henvendelse fra BT til Koncerncentret, og forespurgt, om hun var inde over sagen allerede fra dette tidspunkt, svarede hun benægtende. Hun havde ikke kendskab til, at der på dette tidspunkt var henvendelser til Koncerncentret om ægteparrets skatteforhold.

Henvist til telefonnotat af 9. juni 2010 udarbejdet af Michael Frank og forespurgt, om hun hørte noget om kontakten mellem Peter Loft og Michael Frank, svarede hun benægtende. Henvist til mailkorrespondance af 10. juni 2010 mellem Michael Frank og Ivar Nordland vedhæftet notat om indtræden af skattepligt og forespurgt, om det var noget, som hun blev orienteret om, svarede hun benægtende.

Carsten Vesterø har forklaret¹⁸:

Forespurgt, hvornår han blev opmærksom på, at der evt. kunne opstå en sag angående Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt, forklarede

17 Protokol 25, side 6-7.

18 Protokol 27, side 6-7.

han, at det blev han en gang i juni måned, hvor Michael Frank havde fået nogle henvendelser fra pressen, mens vidnet ikke var hjemme. Da han kom hjem om mandagen, hørte han, at der havde været nogle spørgsmål til skattepligtens indtræden, og forholdsvis hurtigt blev de klar over, hvilken person det handlede om. I første omgang var det blot nogle principielle spørgsmål om, hvordan skattereglerne var for indtræden og udtræden.

Henvist til mail af 7. juni 2010 kl. 15.14 fra Michael Frank til Rikke Madsen og forespurgt, om det var den mail, han tænkte på, svarede han benægtende. Han fik det at vide på den måde, at Michael Frank fortalte om de telefonsamtaler, som denne havde haft. Forespurgt, om han havde kendskab til, om mailen gav anledning til, at man gjorde andet i Koncerncentret end bare at konstatere, at henvendelsen havde været der, forklarede han, at de gjorde som ved andre pressehenvendelser. De prøvede at svare så rigtigt som muligt, men de var selvfølgelig opmærksomme på, at så snart det nærmede sig en personsag, skulle de være ekstra forsigtige med, hvad de sagde, så det ikke kunne forstås sådan, at de udtalte sig om en bestemt persons skattepligtsforhold.

Foreholdt mail af 8. juni 2010 fra Jan Lund til Peter Møller Jensen og forespurgt, om han var involveret i den overvejelse, svarede han benægtende. Han har heller ikke kendskab til, at henvendelsen i øvrigt gav anledning til overvejelser eller forberedelseshandlinger i Koncerncentret.

Henvist til telefonnotat af 9. juni 2010 udarbejdet af Michael Frank og forespurgt, om han var involveret i forløbet frem til Michael Franks udarbejdelse af telefonnotatet, svarede han benægtende. Han var som sagt ikke på kontoret, da de første henvendelser kom. Han var på ferie den 3.-18. juni 2010, så han var der ikke den 9. juni 2010, da Michael Frank lavede telefonnotatet. Han blev bekendt med det, der stod i telefonnotatet, så på et eller andet tidspunkt fik han det at vide. Han talte løbende med Michael Frank og fik at vide, hvad de gjorde sig af overvejelser.

Vidnet blev foreholdt, at det af telefonnotatet fremgår, at Peter Loft havde sagt, at der var kommet en henvendelse fra BT, at man af hensyn til beredskab skulle se lidt nærmere på, om der kunne være noget i henvendelsen, at Hanne Malle Johansen havde tjekket Stephen Kinnock gennem CPR-registret, hvor man kunne konstatere, at familien var udrejst, og at man måtte have foretaget nogle andre undersøgelser, da det af 3. sidste afsnit fremgår: "Der kan være nogle mindre spørgsmål med overførsel af

renter og personfradrag til HT indtil 2005, men det er ting som har været fuldt oplyst, og som det først og fremmest SKAT har skullet håndtere”.

Forespurgt, om det at tjekke op på personfølsomme oplysninger til brug for ministeriets presseorientering gav anledning til overvejelser i forhold til tavshedspligt og registerlov, forklarede han, at når de skulle svare på, hvad der gjaldt af skatteregler, var det rart at vide, om manden overhovedet var fraflyttet. Han ved, at det også er sket i andre sager. Det skete ikke særlig tit, men for ikke at bruge tiden på noget, der var fuldstændig ligegyldigt, så tjekkede man, hvor man havde manden henne. Det var den banale oplysning, man kunne se i CPR-registret – er han tilmeldt eller ikke tilmeldt i Danmark.

Forespurgt, om han havde kendskab til overvejelser i Koncerncentret i relation til sagen frem til den 23. juni 2010, hvor BT skrev om problemstillingen, svarede han benægtende. Ikke udover at de havde lavet et presseberedskab, så de var i stand til at sige, hvilke regler der gjaldt, hvis de blev spurgt.

Ivar Nordland har forklaret¹⁹:

Forespurgt, hvornår han i sommeren 2010 blev opmærksom på, at der kunne opstå en sag om Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidts skatteforhold, forklarede han, at han ikke blev involveret som sagsbehandler. Han blev involveret på den måde, at han blev ringet op af Peter Loft, der stillede spørgsmål om, hvordan man skulle forstå lovgivningen og dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Dybest set havde han ikke nogen formel rolle i sagen.

Foreholdt mail af 9. juni 2010 kl. 9.18 fra ham til Peter Loft, forklarede han, at det var en fortsættelse på en telefonsamtale. Peter Loft ville gerne vide, hvordan regelsættet var, og hvad dobbeltbeskatningsoverenskomsten havde af betydning. Forespurgt, om Peter Loft var interesseret i, at han skulle hjælpe ham med at forstå rækkevidden af kildeskattelovens § 7, forklarede han, at det kom det også til. Det startede med reglerne og sidenhen dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

19 Protokol 30, side 3-4.

Forespurgt, om han havde indtryk af, om sagen på dette tidspunkt ikke alene interesserede Peter Loft, men også ministeren eller Peter Arnfeldt, svarede han benægtende.

Henvist til Michael Franks telefonnotat af 9. juni 2010 og forespurgt, om han var involveret i udarbejdelse af notatet, forklarede han, at han mener, at Michael Frank orienterede ham om, hvad han havde sagt til Peter Loft, og at vidnet tilkendegav, at det lød fornuftigt.

Foreholdt mail af 10. juni 2010 kl. 8.40 fra Peter Loft til ham, vidnets svar af samme dato kl. 9.22 vedrørende kildeskattelovens § 7 og forespurgt, hvad det var, der optog Peter Loft i den forbindelse, forklarede han, at det var antallet af dage. I Peter Lofts optik skulle der ikke ret meget til, før Stephen Kinnoek var skattepligtig. Peter Loft spurgte ind til reglerne. Vidnet var ikke specielt meget inde i disse personregler, så han måtte bl.a. ty til Ligningsvejledningen. Forespurgt, hvad det mere konkret var, han fortalte Peter Loft, forklarede han, at han ikke svarede andet end, at sådan som reglerne er, handler det om at tælle til 180 og sikre sig, at der ikke bliver arbejdet. Det var groft sagt det, det hele gik ud på. Forespurgt, om Peter Loft forstod det, forklarede han, at han ikke havde grund til at tro, at han ikke forstod det.

Henvist til mail af 9. juni 2010 fra Thomas Nørmark Krogh til pressefunktionen, videresendt til ham den 10. juni 2010, og forespurgt, om han kan huske, om man reagerede på henvendelsen, forklarede han, at som han husker det, var der et pålæg fra Peter Loft eller pressesektionen om, at der skulle udarbejdes en eller anden form for notat om det generelle indhold, som kunne sendes til pressen. Der var forskellige udkast frem og tilbage, indtil man kom frem til det, som man sendte. Henvist til mail af 10. juni 2010 kl. 11.58 vedhæftet notat og mail af samme dato kl. 14.11 vedhæftet notat samt forespurgt, om det var dette notat, svarede han bekræftende. Der var lidt frem og tilbage om, hvor meget der skulle stå. Han tror nok, at det var pressefunktionen, der i samarbejde med Peter Loft skar det til, så det blev lidt mindre end det, som Michael Frank først havde skrevet. Forespurgt, om notatet også blev brugt til intern forberedelse, forklarede han, at det havde han ingen ide om.

Forespurgt, om han på dette tidspunkt havde været inde i andre forberedelseshandlinger i Koncerncentrets regi, svarede han benægtende.

Peter Loft har forklaret²⁰:

Foreholdt, at der var en henvendelse til Koncerncentret den 7. juni 2010 fra BT, og forespurgt, hvornår han blev opmærksom på, at pressen begyndte at interessere sig for Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidts skatteforhold, forklarede han, at det gjorde han nogenlunde samtidig med henvendelsen fra pressen. Pressefunktionen, i dette tilfælde Rikke Madsen, lavede oversigter over pressehenvendelser, som de opdaterede løbende. Dem kiggede han på. Pressefunktionen sad fysisk lige uden for hans dør. Dette var en sag, hvor man lige sagde: ”Hov, hvad er det der?”, hvorimod, hvis nogen spurgte, om der var moms på galocher, så var det typisk et af de spørgsmål, der nok var andre, der klarede. Han spurgte lidt ind til henvendelsen. Først hos Rikke Madsen, som henviste til Michael Frank. Vidnet spurgte ham, hvad der var op og ned i dette.

Henvist til mail af 7. juni 2010 fra Michael Frank til Rikke Madsen, foreholdt at mailen blev sendt videre fra Rikke Madsen til Jan Lund og videre til Peter Møller Jensen, cc bl.a. Steffen Normann Hansen og Erling Andersen, og forespurgt, om han var involveret i beslutningen om, at henvendelsen skulle sendes videre til Peter Møller Jensen, svarede han benægtende. Det var en rimelig normal procedure. Rikke Madsen gjorde opmærksom på, at der var noget under opsejling, og sørgede for, at de, der havde noget med det at gøre, havde samme viden som hun. Det var ikke sådan, at der skulle ske noget. Det var nogenlunde det samme, som han gjorde overfor Michael Frank, da han bad ham sætte nogle ord på, hvad det kunne handle om.

Henvist til Michael Franks telefonnotat af 9. juni 2010 og forespurgt, hvorfor han bad Michael Frank om at kigge på det, forklarede han, at han spurgte om, hvad BT havde gang i. Det var klart en af hans eller en af hans nærmeste medarbejders opgave at holde øje med, hvad der rørte sig, og hvad der kom op. Subjektiv skattepligt var ikke noget, som han havde nogen som helst forstand på, så han spurgte Michael Frank, om han kunne forklare ham lidt om, hvordan man afgjorde sådan noget, og hvad det helt overordnet kunne være, at BT borede i. Det var ret almindeligt, at han spurgte ind til noget, der var under opsejling. Han tror, at han allerede på dette tidspunkt kunne regne ud, at det nok ikke var en sag, som BT ville opgive ret hurtigt. At den ville komme på et eller andet tidspunkt, var

20 Protokol 31, side 6-9.

han ikke i tvivl om, og derfor ville han godt vide så meget som muligt. Det drejede sig ikke så meget om de personlige forhold, men mere hvad der var op og ned i denne type sager. Det var en rimelig generel forespørgsel, men det kan godt være, at den ikke lod sig besvare, uden at man måtte finde ud af, hvad Koncerncentret vidste om det.

Foreholdt, at det fremgår af telefonnotatet, at man tjekkede parrets forhold gennem CPR-registret, og at Michael Frank telefonisk redegjorde for 180-dagesreglen, samt forespurgt, om han gjorde sig overvejelser om, hvorvidt det var i orden, at han som departementschef på den nævnte baggrund foranledigede, at der blev kigget på en borgers personlige og fortrolige oplysninger, forklarede han, at det gjorde han ikke, men han mener heller ikke, at han var vidende om, at man gjorde det. Han spurgte, om de kunne lave et beredskabsnotat. Han sagde ikke noget om, at de nok blev nødt til at indhente personlige oplysninger for at kunne tilfredsstille hans nysgerrighed. Hvis han havde fået svaret - "Det er afgørende, om det er en tilflytter- eller fraflyttersag, og det skal afgøres ud fra nogle forskellige betragtninger. Vi ved ikke, hvad de er, men hvis det er det ene, så er det dette, der er afgørende, og hvis det er det andet, så er det dette, der er afgørende" - havde det været den viden, som han sådan set efterspurgt. Nu fik han lidt mere, men han tror ikke, at han på noget tidspunkt vidste, at man havde været inde i CPR-registret eller SKATs register for at give ham den redegørelse, som han fik.

Henvist til mailkorrespondance af 9. juni 2010 mellem ham og Ivar Nordland om "CH og dobbelt domicil" og forespurgt, hvorfor han begyndte at overveje dobbeltbeskatningsoverenskomster, forklarede han, at han prøvede at pejle sig ind på problemstillingen. Som sagt var det ikke noget, han vidste ret meget om. Hvis man fik forelagt et spørgsmål om en person, der i et eller andet omfang boede i et land og arbejdede i et andet, var hans umiddelbare tilgang, om det ikke var noget, der var reguleret ved en dobbeltbeskatningsaftale. Man kan se, at han famlede lidt, fordi han ikke vidste ret meget om disse regler. Han prøvede at danne sig et indtryk af, hvordan man afgjorde sådan noget. Hvis det havde været en moms sag, ville han have spurgt, hvilke regler der afgjorde, om noget var momspligtigt eller ej. Nu var det en subjektiv skattepligtssag, så han prøvede at spørge sig lidt frem om, hvordan man afgjorde sådan en, hvad der var det udslagsgivende, og hvad der var relevant. Det var for at have en basal viden om den sag, som, han havde en forventning om, ville komme.

Foreholdt mail af 10. juni 2010 fra ham til Ivar Nordland og mail af samme dato fra Ivar Nordland til ham, samt forespurgt, om den dialog, som han havde med Ivar Nordland og de øvrige medarbejdere, klædte ham på, så han syntes, at han havde styr på reglerne, forklarede han, at det nok var at tage munden lidt fuld at sige, at han havde styr på det. Han troede, at han var ved at have et tilstrækkeligt overblik. Han kunne senere hen se, at der var nogle ting, som han ikke var helt stiv i. Han syntes, at det var og er et ret indviklet område, men fra ingenting at vide vidste han på dette tidspunkt, at der var forskel på tilflytter- og fraflyttersager, og hvis man var inde i en tilflyttersituation, var det de 180 dage, der var det relevante.

Henvist til mailkorrespondance af 10. juni 2010 mellem Ivar Nordland, Michael Frank, Rikke Madsen og ham, hvoraf fremgår, at Ivar Nordland og Michael Frank lavede et notat om spørgsmålet om indtræden af skattepligt til brug for pressekontakt, henvist til det endelige notat, og foreholdt, at spørgsmålet om fraflytning ikke bliver behandlet i notatet, men primært tilflytnings- eller dobbeltdomicilproblemstillingen, samt forespurgt, om han havde erindring om, at han også på dette tidspunkt blev manuduceret i, hvornår folk kunne anses for at være fraflyttet, svarede han benægtende. Med den indføring, han fik, som vel også skyldtes de oplysninger, som Michael Frank indhentede i starten, er det rigtigt nok, at der var fokus på enten tilflytning eller dobbeltdomicilering. Det var ikke noget, han spekulerede nærmere over. Han opdagede senere, at han ikke var helt så godt inde i tingene, som han selv troede. Det hænger lidt sammen med, at da sagen kom frem, og mange af de skattekyndige kommentatorer og professorer udtalte sig, gik de ret skråsikkert ud fra, at der var tale om en fraflytningssituation, og kom dermed også til nogle relativt skråsikre konklusioner om skattepligten. Det forvirrede ham, fordi de oplysninger, som han havde fået tidligere, trak lidt i en anden retning.

På ny henvist til det endelige notat og forespurgt, om det blev udarbejdet til hans brug, svarede han bekræftende. Det var hans briefing og en opsummering af alt det, som startede ved Michael Frank. Han tror ikke, at han så Michael Franks telefonnotat. Han fik en tilbagemelding fra Michael Frank, talte derefter lidt med Ivar Nordland, og så blev notatet lavet. Det var noget i den stil, som han spurgte efter, da han ringede til Michael Frank den 7. juni eller deromkring. Det var ret almindeligt, at de i presesager udarbejdede et notat i stil med dette, så man i det mindste vidste lidt om, hvad det handlede om, inden helvede brød løs. Forespurgt, om han ved, om notatet blev givet til ministeren eller Peter Arnfeldt, forklare-

de han, at det har han ingen erindring om. Han tror ikke, at han har givet ham det, og hvis han ikke har, tror han heller ikke, at andre har.

Forespurgt, om ministeren eller Peter Arnfeldt blev orienteret om, at der var disse pressehenvendelser den 7.-12. juni 2010, forklarede han, at både ministeren og Peter Arnfeldt læste de pressehenvendelsesoversigter, der løbende blev opdateret af pressefunktionen, så de har vidst, at der havde været en henvendelse. Han kan også godt have vendt ord med dem om det, men han kan ikke konkret huske det. Hvis de har vendt ord om det, har det nærmest bare været en konstatering af, at der havde været en henvendelse, og ikke en længere samtale om, hvilken sofistikeret skattejura der lå bag det hele. Forespurgt, om han kan huske, om der blev taget andre forholdsregler, forklarede han, at det tror han ikke, at der gjorde.

Foreholdt mail af 14. juni 2010 fra Simon Andersen til Peter Arnfeldt og mail af 15. juni 2010 fra Peter Arnfeldt til ham og forespurgt, om han besvarede henvendelsen, svarede han benægtende. Den var kilometer inde over tavshedspligten, så han vil skyde på, at han bare gav den videre til pressefunktionen. Det var helt klart noget, de ikke skulle kommentere. Det nyttede ikke noget at ringe op og sige, at dette ville man ikke svare på.

Henvist til mail af 9. juni 2010 fra Thomas Nørmark Krog til pressefunktionen og forespurgt, om han blev orienteret om denne henvendelse, forklarede han, at det tror han ikke, at han blev. Foreholdt, at man kan se, at mailen dagen efter blev videresendt til Ivar Nordland og forespurgt, om han ved, om den blev besvaret, svarede han benægtende, men det er han ret sikker på, at den ikke blev.

9.3 Perioden fra den 22. til den 24. juni 2010

Den 23. juni 2010 bragte BT flere artikler om skattesagen. Hovedartiklen havde følgende indhold:

”Dansk skat – nej da

...

Socialdemokraternes formand, Helle Thorning-Schmidt, gør alt for at udnytte de danske skatteregler så kreativt, at hendes mand, den 40-årige Stephen Kinnock, slipper for at betale skat af sin milliongæge.

I årevis er det lykkedes Stephen Kinnock – selv om han deler livet med sin kone og to døtre i deres hus i København – at undlade at betale skat i det land, hvor familien bruger velfærdsydelse, og hvor hustruen vil være statsminister.

I flere år var han diplomat og dermed skattefri i Danmark. Nu er han direktør i organisationen World Economic Forum, der har hovedsæde i Geneve i Schweiz. Her opholder han sig til hverdag, mens han fra fredag eftermiddag – og nogle gange allerede fra torsdag – bor med familien i deres fælles hjem i København. Desuden holder han ferier sammen med familien i Danmark.

Dermed opholder han sig så meget i Danmark og er så tæt knyttet til landet, at han ifølge flere eksperter efter alt at dømme skal betale skat her:

Tag kontakt til SKAT

”Det er min opfattelse, at Helle Thorning-Schmidt og hendes mand bør kontakte de danske myndigheder og få deres skatteforhold vurderet og afklaret,” siger tidligere formand for Ligningsrådet og én af Danmarks førende skatteeksperter gennem 35 år, professor Ole Bjørn:

”Han har sin hustru, sine børn og en bolig i Danmark – det taler for, at han betaler skat i Danmark. På den anden side har han også bolig og job i Schweiz, hvor han også opholder sig mest – hvilket taler for, at han betaler skat der. Men hvis situationen er den, at han tenderer at holde alle sine ferier og weekender i Danmark, så er jeg meget tæt på at sige, at han skal betale skat i Danmark,” siger professor Ole Bjørn.

Andre eksperter støtter professor Ole Bjørn – og vurderer uden tøven, at Stephen Kinnock er så tæt knyttet til Danmark, at han skal betale skat her:

Skatteekspert, ph.d.-stipendiat Michael Tell fra Copenhagen Business School:

Skattepligtig i Danmark

”I en situation, hvor en person har dobbeltdomicil (boliger begge steder, red.), og hvor eksempelvis kone og børn bor i familiens hjem i Danmark, og manden opholder sig i Danmark hver weekend, så vil han efter min

vurdering have sine livsinteresser i Danmark, og derfor vil han også være skattepligtig i Danmark,” siger Michael Tell.

Skatterevisor Inge Nilsson, der ejer skatterådgivningsfirmaet SkatteInform, er heller ikke i tvivl om, at Stephen Kinnock er skattepligtig i Danmark.

”Da Kinnock har rådighed over en fast bolig i Danmark og endvidere må anses for at have de stærkeste personlige livsinteresser i Danmark, hvor hans familie bor, vil han være fuld skattepligtig her. Havde de søgt rådgivning hos mig, havde jeg sagt, at de var skattepligtige i Danmark,” siger hun.

Begrebet livsinteresser blev første gang anvendt i den nylige skattesag mod golfspilleren Søren Hansen, der havde adresse i Monaco, men reelt opholdt sig sammen med familien i et sommerhus i Danmark. Det førte til, at han fik en millionbøde for skatteunddragelse.

Stephen Kinnock har aldrig selv lagt skjul på, at huset i København er familiens faste hjem og base:

”Familien er jo samlet på ét sted... vores døtre er i en god, lokal folkeskole, og vores hjem er helt og aldeles her... Jeg nyder at komme hjem til vores base i København, som er et trygt og levende sted med megen familie og venner,” sagde Kinnock til Børsen i april 2009.

Men fordelene ved at betale skat i Schweiz er enorm:

I Schweiz betaler Kinnock 15-20 procent i skat af sin milliongæge – i Danmark ville skatten være 63 procent af den sidste tjente krone. Og bliver fru Kinnock statsminister, vil han også blive ramt af en ekstra millionærskat på seks procent.

En international headhunter vurderer, at Stephen Kinnock sagtens kan tjene tre mio. kr. om året i Schweiz, hvilket betyder, at den danske statskasse årligt går glip af over en mio. kr. i mistede skatteindtægter.

Helle Thorning-Schmidt afviser dog fuldstændigt, at hendes mand er skattepligtig i Danmark – hun henholder sig til, at han ”bor og arbejder” i Schweiz, og at reglerne er fuldstændigt klare: Hvis blot Stephen Kinnock

opholder sig mindre end 180 dage i løbet af et år i Danmark, er han skattefri i Danmark.

Det holder ikke

Men Helle Thorning-Schmidts påstand er ikke rigtig, siger professor Ole Bjørn:

”Det er simpelthen forkert at påstå, at hvis man bare opholder sig under 180 dage i Danmark, så er man sikret mod skattebetaling. Det afgørende er alene, hvor Kinnock har sine såkaldte livsinteresser. Altså: Er han tættest knyttet til Danmark, hvor han har tæt personlig tilknytning med kone, børn og det hus, som han selv kalder sit hjem. Eller Schweiz, hvor han arbejder,” siger Ole Bjørn.”

I en anden artikel skrev BT:

”Tæller dage

Helle Thorning-Schmidt tæller dage og gør sig umage med ikke at bruge for meget tid sammen med sin mand, Stephen Kinnock, i deres hjem i København. Alt sammen for at undgå at betale dansk skat af Kinnocks milliongæle.

Thorning-Schmidt siger, at Stephen Kinnock ikke er i Danmark mere end 180 dage om året – og dermed automatisk er fritaget for skat, men kalender-gymnastikken er spildt arbejde. Det fastslår flere skatteeksperter. Det er hvor manden har sine livsinteresser, der er det vigtigste.

Men selv hvis Helle Thorning-Schmidt havde ret, så balancerer ægteparret på kanten af det, som S-formanden selv tror er lovligt:

Thorning-Schmidt sagde i november 2009 til B.T., at Stephen Kinnock er i Danmark fra fredag aften til mandag, nogle uger fra torsdag.

Nidkære skattefolk

Ifølge skatteekspert, professor Ole Bjørn, tæller SKAT per ”påbegyndt døgn” – fredag eftermiddag eller aften til mandag morgen tæller således for fire døgn. Med 50 uger om året bliver det 200 dage.

Thorning-Schmidt siger imidlertid nu til B.T., at han ankommer fredag og bliver til søndag – altså tre ”påbegyndte døgn”. Det svarer til cirka 150 dage.

Tilbage er altså 30 dage om året til ferie.

Regner vi med, at Stephen Kinnock blot én gang om måneden kommer til Danmark allerede torsdag, ”koster” det yderligere 12 dage på ét år. Tilbage er 18 dage.

I så fald kan Stephen Kinnock og Helle Thorning ikke holde blot tre ugers ferie sammen med deres børn i Danmark.

Og påske og pinse og de mange helligdage må Stephen Kinnock holde for sig selv i Schweiz.

Med mindre han overtræder de regler, som Helle Thorning tror, at de skal følge.”

BT bragte endvidere et interview med Helle Thorning-Schmidt:

”Helle: Vi følger reglerne

...

Socialdemokraternes formand Helle Thorning-Schmidt afviser fuldstændigt, at hendes mand er i nærheden af at skulle betale skat i Danmark som påstået af flere skatteeksperter i dagens udgave af B.T.

Familien har aldrig rådført sig med hverken Skat eller en revisor om spørgsmålet, for Thorning-Schmidt er fuldstændig overbevist om, at hvis blot Stephen Kinnock er i Danmark mindre end 180 dage om året, kommer skattepligt ikke på tale:

Sådan er det altså

”Han bor og arbejder i Schweiz, og reglerne er sådan, at han skal betale skat dernede. Det er ikke noget, man selv kan bestemme.”

Hvordan sikrer I jer, at han ikke kommer til at blive skattepligtig i Danmark?

”Han er i Schweiz mellem mandag og fredag. Og de allerfleste weekender er han i Danmark. Det er ikke alle weekender. Nogen weekender arbejder han, så det kan ikke lade sig gøre at overskride de regler, der er. Det er jeg slet ikke bekymret for.”

Hvad gør I for at undgå det?

”Det er sådan, at hvis man opholder sig over 180 dage i et land, så er man skattepligtig der. Og Stephen er jo i Schweiz de aller, aller fleste dage om året, så selvfølgelig skal han betale skat der.”

Ingen tilsagn fra SKAT

Så det er den regel om de 180 dage, du går ud fra?

”Ja.”

I har ikke bedt om et bindende tilsagn fra SKAT?

”Nej.”

Hvordan kan det være?

”Når han opholder sig de fleste af årets dage i Schweiz og bor og arbejder dernede, så skal han betale skat dér, og der er intet at diskutere i den sammenhæng.”

I bliver gift i 1996 og bor i jeres fælles hus på Østerbro – og I har to børn, der går i skole. Hans livsinteresser er jo i Danmark. Burde han så ikke betale skat her?

”Det er ikke et spørgsmål om bør eller ikke bør. Det er et spørgsmål om, hvad reglerne siger. Han skal betale skat i Schweiz. Vi følger naturligvis reglerne til punkt og prikke. Vi kunne ikke drømme om andet.

Men SKAT har sagt, at det også er afgørende, hvor man har sine ”livsinteresser”.

”Man kan ikke betale skat i Danmark, når man bor og arbejder i et andet land. Det er der regler for.”

Men han har jo dobbeltdomicil. Han har jo mulighed for at bo hjemme hos dig?

”Jeg vil ikke sidde og diskutere det, for der er jo regler for det. Når han bor og arbejder i Schweiz, så er han skattepligtig til Schweiz. Det er klart, at hvis I skriver noget andet, så er det ikke sandt,” siger Thorning, der altså går imod de tre eksperter, som i dagens B.T fastslår, at diskussionen om 180 dage er irrelevant, hvis livsinteresserne er i Danmark.”

Den 24. juni 2010 bragte Jyllands-Posten, Information, Politiken, Berlingske Tidende og BT også artikler om sagen.

I Jyllands-Postens artikel med overskriften ”Thorning beder Skat undersøge sin ægtefælle” var bl.a. anført:

”En anderledes situation

Ifølge Socialdemokraterne har Kinnock aldrig tidligere betalt skat i Danmark, og dermed er der tale om en væsentlig anderledes situation, end hvis en herboende dansker var flyttet ud af landet. Det kræver populært sagt mere at etablere end at annullere en skattepligt.

”Det er ligesom at få selerne i klemme i døren på vej ud. Er der først skabt en forbindelse til Danmark, klamrer vi os til den. Er der ikke, skal den først etableres,” siger departementschef i Skat Peter Loft.

Kinnock skal opfylde tre betingelser, bekræfter Peter Loft:

- Han må ikke være i Danmark mere end 180 dage om året.
- Hvert ophold må være maksimalt tre måneder.
- Han må ikke arbejde.

Det sidste punkt betyder, at han i princippet ikke sender så meget som en arbejdsrelateret e-mail.

Der er næppe tvivl om, at Stephen Kinnock bevæger sig på kanten til dansk skattepligt alene af den grund, at han rejser hjem til familien i Danmark i ferier og weekender. Skattemæssigt betragtes også fredagen som

en dag i Danmark, så alene weekenderne summer op til 156 dage i løbet af et år. Det efterlader meget lidt plads til ferier og helligdage.

Samtidig har Stephen Kinnock et arbejde, der ikke forhindrer ham i at arbejde hjemmefra, men det vil stadig være op til myndighederne at bevise, at han rent faktisk har gjort det.”

Information skrev bl.a.:

”Skat skal se på Thornings mand

Ekspertes er uenige om, hvorvidt Thorning-Schmidts mand skal betale skat i Danmark eller Schweiz, hvor han arbejder. S-formanden beder nu Skat om svar. Klogt, mener kommentatorer ...

I går rejste B.T. tvivl om retfærdigheden i, at Helle Thorning-Schmidts mand betaler skat i Schweiz, hvor han arbejder, og ikke i Danmark.

S-formanden selv mener, at tvivlen er uberettiget, men har nu alligevel bedt Skat om at undersøge sagen.

Stephen Kinnock er direktør for World Economic Forum med hovedsæde i Schweiz. Her bor og arbejder han til hverdag, men er i København fra enten torsdag eller fredag, hvor Helle Thorning-Schmidt bor sammen med parrets to døtre.

Flere skatteeksperter mener, at Kinnocks skat skal falde i den danske statskasse.

”Hvis situationen er den, at han tenderer at holde alle sine ferie og weekender i Danmark, så er jeg meget tæt på at sige, at han skal betale skat i Danmark,” siger professor i skatteret Ole Bjørn.

Det afviser Helle Thorning-Schmidt: ”Fakta er, at min mand arbejder i Schweiz, har en schweizisk arbejdsgiver, får sin løn i Schweiz og opholder sig størstedelen af året i Schweiz. Derfor betaler han også skat i Schweiz, hvilket efter vores opfattelse er i overensstemmelse med de gældende regler på området.

Man kan ikke frit vælge, hvor man vil betale sin skat. Hvis reglerne siger, at man skal betale i Schweiz, så kan man ikke vælge at betale i Danmark i

stedet. Det er afgørende for min mand og jeg at følge alle gældende regler til punkt og prikke,” siger hun.

Departementschef i Skatteministeriet, Peter Loft understreger, at han ikke vil udtale sig om konkrete sager, men generelt siger han, at Skat ser det som to vægtskåle, hvor familie fylder den ene og arbejdet den anden.

Og hvis man spørger Peter Loft, så er det ikke så sort/hvidt, selvom man arbejder i Schweiz, har en schweizisk arbejdsgiver og opholder sig mere end 180 dage om året i Schweiz. ”Personen vil som udgangspunkt være skattepligtig i Schweiz. Men det er en række skøn, der afgør, hvor man har ophold,” siger Loft.

...”

Politiken skrev:

”Helle Thorning bad aldrig om tilsagn fra Skat

Både Skat og eksperter opfordrer borgere til altid at bede om bindende tilsagn fra Skat, hvis der kan sås tvivl om deres skat. Det gjorde Thornings familie aldrig.

Helle Thorning-Schmidts (S) mand har aldrig bedt skattevæsenet om sikkerhed for, at det var i orden, at han ikke betaler skat i Danmark, men i Schweiz, hvor han er direktør i en international organisation og bor over halvdelen af året.

Det er ellers gængs praksis, mener en række eksperter.

Departementschef i Skatteministeriet Peter Loft opfordrer alle danskere, som befinder sig i en skattemæssig gråzone til at få et bindende tilsagn fra Skat om deres skatteforhold.

”I sager som dem her, hvor reglerne indeholder et betydeligt element af skøn, er det en vældig god facilitet, at man – før man handler – kan få en vurdering fra skattemyndighederne. Så vil Skat være forpligtet af den rådgivning, vi giver”, siger Peter Loft.

Også skatterevisor Inge Nilsson mener, det er oplagt at få en vurdering.

”Det er helt gængs praksis at bede om et bindende tilsagn”, siger hun.

Men Thorning’s familie har ikke kontaktet Skat for at få en sikkerhed for, at de agerede rigtigt. Det på trods af, at flere eksperter vurderer, at der kan være grunde til, at Kinnock bør betale skat i Danmark.

Thorning: Ingen diskussion

Helle Thorning-Schmidt har ikke ønsket at udtale sig til Politiken om sagen, men siger følgende, da hun bliver konfronteret med sagen af B.T.:

Har I bedt om bindende tilsagn fra Skat?

”Nej”.

Hvordan kan det være?

”Det er, fordi der slet ikke er noget at diskutere i den sammenhæng. Når han opholder sig mest i Schweiz og i øvrigt bor og arbejder der, så skal han betale skat der. Der er intet at diskutere i den sammenhæng. Derfor er der heller ikke noget at diskutere med de danske skattemyndigheder”, siger Helle Thorning-Schmidt.

Thorning har dog nu bedt Skat om at bekræfte, at hendes mand skal betale skat i Schweiz, efter der er skabt tvivl i sagen.

Stephen Kinnock arbejder som direktør i World Economic Forum i Schweiz, hvor han også har en lejlighed. Når han arbejder i mere end 180 dage i udlandet om året, er der ifølge familien Thorning-Schmidt ingen tvivl, at Stephen Kinnock skal betale 15-20 procent i skat i Schweiz i stedet for en topskat på omkring 63 procent i Danmark. Og det på trods af, at Thorning arbejder hårdt for en millionærskat, der skal ramme de rigeste skatteborgere i Danmark.

Rent juridisk har Thorning dog umiddelbart ret, siger Skatteministeriets departementschef, Peter Loft. ”Personen vil som udgangspunkt være skattepligtig i Schweiz. Men det er en række skøn, der afgør, hvor man har ophold”, siger han.

Reglerne er nemlig ikke sort-hvide. Hvis Kinnock f.eks. har hjemmearbejdsdage, så tipper balancen, så hans tilknytning til Danmark bliver stør-

re, når han samtidig har kone, børn og bolig i Danmark. I det tilfælde vil hans såkaldte livsinteresser i Danmark være større end i Schweiz.

”Et hus i Danmark giver i sig selv ikke skattepligt. Boligen kan bruges til ferier og andre korte ophold. Men hvis man har hjemmearbejdsdage, så tipper balancen. For hvis man også arbejder her, så er Danmark ikke bare en feriemulighed”, forklarer Peter Loft.

Skatterevisor Inge Nilsson er helt overbevist om, at Kinnock er skattepligtig i Danmark.

”Skatteret bygger på, hvor man har hjemsted, og det har han i Danmark. Her har han kone, børn og hus. Hans livsinteresser er her, og derfor er han også skattepligtig i Danmark”, siger hun.

Skattecenter København, som skal behandle den enkelte sag, vil på grund af udvidet tavshedspligt ikke udtale sig om, hvorvidt de undersøger sagen om Stephen Kinnocks skatteforhold nærmere.

S: Kampagner går for langt

På Christiansborg er Socialdemokraterne rystede over, at Helle Thorning-Schmidts familie bliver angrebet for at skade partilederens troværdighed.

”Den tendens, der er til kravet om renhed også hos ens nærmeste, er vi ikke tjent med i dansk politik. Jeg tror, det er meget, meget vigtigt, at politikere er mennesker som alle mulige andre. Man bliver nødt til at respektere, at der er et privatliv, hvor der er helt almindelige sønner, døtre, familiefædre osv. Det er ikke rimeligt, hvis man begynder også at gå efter dem, som er omkring os”, siger socialdemokraternes næstformand Nick Hækkerup.”

Berlingske Tidende skrev bl.a.:

”Skatteekspertes udtalte sig i går vidt forskelligt om, hvorvidt Stephen Kinnock har pligt til at betale skat herhjemme.

Skatteministeriets departementschef, Peter Loft, oplyser, at grundreglen i Stephen Kinnocks tilfælde handler om, hvorvidt man opholder sig mere eller mindre end 180 dage i Danmark hvert år.

”Udgangspunktet er, at hvis du opholder dig mindre end 180 dage i Danmark og arbejder i et andet land, så er du skattepligtig i det land, hvor du arbejder. Du må godt have en bolig til rådighed i Danmark, men så må du kun bruge den til ferier eller kortvarige ophold,” siger Peter Loft.

Peter Loft forklarer, at reglerne ikke er helt firkantede, og at det kan have en betydning, om en person rent faktisk ind imellem arbejder i Danmark, f.eks. i form af hjemmearbejde.

”Hvis lodderne i vægtskålen begynder at forskubbe sig, og du f.eks. også begynder at arbejde i Danmark, så kan dine generelle livsinteresser få betydning. Altså hvis du ikke på et objektivi grundlag kan sige, hvilket land en person skal beskattes i. Så skal der laves en vurdering af, hvad centrum for dine livsinteresser er,” siger Peter Loft.”

BT skrev med overskriften ”Helles bolig-fidus” bl.a.:

”Ren tilfældighed

S-formand Helle Thorning-Schmidt afviser fuldstændigt påstanden om, at der lå skattetænkning bag familiens beslutning om, at hun alene skulle stå som ejer af huset:

”Det passer simpelthen ikke, at vi har indrettet boligforholdene sådan, at jeg får fradragene. Det passer simpelthen ikke,” siger Helle Thorning-Schmidt, der understreger, at det er en ren tilfældighed, at Stephen Kinnock ikke står som medejer af huset.

Hun tilføjer, at hun i det tilfælde, at Stephen Kinnock ikke kunne udnytte sin del af rentefradraget, automatisk vil få det overført. Og at det derfor er uden betydning, om hun eller de begge ejer huset.

Men hendes forståelse af reglerne afvises af den øverste embedsmand i Skatteministeriet, departementschef Peter Loft:

Skal betale skat i Danmark

”Retten til at overføre negativ indkomst – det kan være renteudgifter, underskud i virksomheder eller andet – mellem ægtefæller kræver, at de begge er skattepligtige i Danmark,” siger Peter Loft.

Det samme siger skatterevisor Inge Nilsson:

”Det er ikke rigtigt, når Helle Thorning-Schmidt påstår, at hun ville kunne bruge sin mands skattefradrag for deres hus i det tilfælde, at han ikke vil kunne bruge sit skattefradrag i Schweiz. Det kan ikke lade sig gøre, så hun roder rundt i reglerne,” siger hun.”

Samme dag, den 24. juni 2010, kl. 14.33 sendte Simon Andersen følgende mail til Rikke Madsen vedhæftet et bindende svar til en borger, der ikke gengives:

”Jeg har fra en skatteyder modtaget denne – han har givet tilsagn om, at jeg kan bruge den i henvendelser til SKAT.

I denne sag pålægges en mand skattepligt og betaling i Danmark efter DBO'en – med Irland – i en situation, hvor mandens hustru og tre børn tager ophold i Danmark. Han bor i Irland og har irsk arbejdsgiver.

Hans planlagte ophold i Danmark er efter det oplyste og efter det, der er lagt til grund, stærkt begrænset: 62 dage i perioden 1. juni 2008-31. maj 2009 og 90 dage i det følgende år, 1. juni 2009-31. maj 2010. Altså langt under maksimumsgrænsen på de 180 dage.

Den eneste identificerbare forskel på Kinnocks sag og denne er:

- At Kinnock opholder sig langt mere i Danmark.
- At Kinnock selv opgør tilknytningen til Danmark som meget betydelig. “Hjemme hver weekend... nogle gange om torsdagen... huset på Østerbro er mit hjem...”
- At skatteyderen fra afgørelsen har en pæn formue – i kraft af blandt andet en ejet ejendom. Som bekendt er Kinnock ikke medejer af sin hustrus ejendom. Jeg er ikke bekendt med, hvorvidt Kinnock har formue i Danmark.

Mit spørgsmål er: Hvordan kan skatteyderen i det nævnte tilfælde pålægges skattebetaling, når Kinnock ikke er pålagt skattepligt?

Hvorfor har SKAT ikke af egen drift undersøgt sagen, når han offentligt selv har fortalt om sin tætte tilknytning til DK?”

Perioden fra den 22. til den 24. juni 2010

Rikke Madsen videresendte kl. 14.47 mailen til Peter Loft, Carsten Vesterø og Michael Frank med følgende bemærkninger:

”Nedenstående spørgsmål fra BT inkl. et bindende svar fra en borger, der ender med at være skattepligtig her i landet. Umiddelbart er det ikke en offentliggjort sag. Alene af den grund vil vi ikke kunne kommentere den.

Jeg har kun skimmet den – forskellen ser bl.a. ud til at være, at borgeren FRAflytter DK og i Thornings sag vil det være et spørgsmål om han TILflytter.

Kan jeg få en melding på om vi skal afvise BT ud fra begrundelsen om tavshedspligt?”

Peter Loft skrev kl. 15.12 en besked i samme mailstreng til Ivar Nordland:

”Jeg har ikke tænkt mig at sige noget om denne, men er afgørelsen overhovedet rigtig? Kan de på dette grundlag uden videre statuere dobbeltdomicil? I så fald tror jeg at jeg har misforstået din retsbelæring!”

Ivar Nordland svarede kl. 16.22 Peter Loft:

”Han har ikke forladt sin danske bopæl og derfor bliver det et spørgsmål om vurdering af skattemæssigt hjemsted efter overenskomsten. Men jeg fatter ikke dobbeltdomicilvurderingen. Jeg vil vædde med, at der findes en række modstridende forhåndsbeskeder, hvor BT har valgt hvad der passer dem. Det må være rigtigt på nuværende tidspunkt, hvor Thorning har bedt om SKATs vurdering, ikke at udtale sig men at lade sagen gå sin gang. Det er uklart for mig om de beder om en forhåndsbesked eller om de henvender sig direkte, men det må være deres valg. Du har på intet tidspunkt sagt noget forkert.”

Erling Andersen har i sin redegørelse anført:

”Den 22. juni 2010 bliver jeg ved 18-tiden kontaktet telefonisk af Rikke Madsen fra Pressefunktionen. Hun oplyser, at de ved, at BT næste dag vil bringe en stort opsat artikel om Stephen Kinnocks skattepligtsspørgsmål. Meddeler endvidere, at det er besluttet, at departementschef Peter Loft vil tage alle pressehenvendelser om artiklen.

Ved 22-tiden samme aften – efter en middag i udvidet direktion – taler jeg kort med produktionsdirektør Steffen Normann Hansen om morgendagens artikel i BT. Jeg tilkendegiver, at vi har ubetinget tavshedspligt i personsager. Understreger, at jeg mener, at Peter Loft alene kan sige at vi jo også læser aviser i SKAT København. Det er Steffen Normann Hansen enig i.”

Peter Loft har i sin redegørelse anført:

”8. Med BT’s artikelserie startende den 23. juni 2010 kom der et voldsomt pressefokus på sagen. Samtlige medier omtalte sagen, og et betydeligt antal personer med skatteretlig indsigt udtalte sig om skattepligtsspørgsmålet.

De nærmere omstændigheder i sagen var ikke klarlagt, og der var derfor adskillige forlydender om sagens forventelige udfald – forlydender som i vid udstrækning var indbyrdes modstridende.

I denne særdeles hektiske atmosfære var der derfor en stærk opmærksomhed om SKATs rolle i udregningen af skattespørgsmålet.

Der blev også rettet adskillige forespørgsler fra pressen til Skatteministeriet om sagen. Jeg besluttede, at henset til sagens specielle karakter skulle alle henvendelser fra pressen besvares af mig selv. Jeg ville hermed undgå, at medarbejdere blev bragt i en prekær situation. Jeg bestræbte mig på ved alle henvendelser at understrege, at jeg hverken kunne eller måtte udtale mig om den konkrete sag. Jeg oplyste derfor alene om skattereglerne og forståelsen heraf på objektivi grundlag, herunder om at reglerne indebærer et betydeligt element af skøn.

Pressens omtale af sagen stilnede af i begyndelsen af juli 2010, da Stephen Kinnoek havde indgivet selvangivelse vedr. 2009, og det herefter var overladt til SKAT at vurdere sagen.

Imidlertid genoplussede omtalen med fornyet styrke i slutningen af juli 2010.”

Poul Madsen har forklaret²¹:

Vidnet forklarede, at Ekstra Bladet var opsatte på at komme med på vognen efter BT's artikel i juni 2010. En række journalister blev derfor sat på sagen. Han var ikke direkte involveret i udpegningen af disse journalister, men han er sikker på, at det bl.a. var Jan Kjærgaard og Ekstra Bladets daværende politiske leder Niels Ditlev. Som tovholder var daværende nyhedschef Karen Bro.

Han ved ikke, hvilke personer hos SKAT København eller Skatteministeriet journalisterne havde kontakt til. Han var ikke inde over detaljerne i hver enkelt historie, men skulle kun vurdere, om artiklerne kunne indeholde noget "farligt" eller forkert for Ekstra Bladet.

Peter Arnfeldt har forklaret²²:

Da sagen den 23. juni 2010 begyndte at rulle i medierne, blev det meget hurtigt aftalt i ministeriet, at det var Peter Loft, der skulle besvare spørgsmål fra pressen.

Han kendte ikke noget til Skat Københavns afskærmning af sagen. Han tog på ferie i juli 2010 og mener, at han kom hjem sidst i juli.

...

Den 23. juni 2010 begyndte BT's artikelserie om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold. Det fyldte meget i medieovervågningen, da det var en skatterelevante sag og politisk ikke uden betydning. Det havde naturligvis ministerens interesse, at oppositionens leder efter de påståede oplysninger havde nogle skattemæssige udfordringer.

Han erindrer ikke, at der i ministeriet blev sat nogle forberedelseshandlinger i gang for at håndtere sagen, udover at man selvfølgelig fulgte sagen tæt. Han drøftede ikke intensivt med ministeren, hvad de politiske konsekvenser kunne være, hvis sagen udviklede sig, men de snakkede sammen om artiklerne, som var spændende, og som ministeren selvfølgelig var meget interesseret i. Alle politisk interesserede mennesker var optaget af

21 Protokol 6, side 11.

22 Protokol 7, side 9, og protokol 8, side 5-6.

den historie på det tidspunkt. Tøger Seidenfaden skrev senere i Politiken, at der i alt blev skrevet mere end 2.000 artikler om sagen i den korte periode frem til september måned. Der blev i alle medier lavet analyser af de mulige politiske konsekvenser. Vidnet lavede ikke for sig selv en egentlig politisk analyse, da han ikke kendte udfaldet af sagen, men han syntes, at sagen var meget spændende at følge. I ministersekretariatet drøftede man dagligt artiklerne. Ligeledes blev der på de ugentlige frokostmøder blandt Venstres særlige rådgivere talt om de mange skrivelser i pressen, men der blev ikke diskuteret politiske strategier. På frokostmøderne udvekslede man primært oplysninger om hvilke pressesager, der kørte i de forskellige ministerier.

Han var sammen med Rikke Madsen og Mette Thorn m.fl. indgangsportalen for journalisterne. Henvendelserne i sagen blev sorteret og lagt videre til departementschefen. Vidnet orienterede også mundtligt ministeren om hvilke henvendelser, der kom, og i kredsen af informationsmedarbejdere forsøgte de at holde hinanden bedst muligt orienteret.

Foreholdt mail af 24. juni 2010 kl. 14.33 hvor Simon Andersen sendte nogle skattepapirer/en skatteafgørelse til Rikke Madsen, og hvor Simon Andersen prøvede at analysere lidt og forsøgte at få ministeriet til at analysere lidt på, hvad forskellen på denne skatteydners sag og Stephen Kinnocks skatteforhold måtte være, mindes han ikke, at han har set mailen før, og han mener heller ikke, at han har modtaget en kopi af mailen. Han kan se, at mailen omtaler noget om dobbeltbeskatningsoverenskomst, der er et meget kompliceret område, som han intet kender til, men der var en debat om dette emne i aviserne. Henvist til mailkorrespondance af 24. juni 2010 oplyste han, at han ikke har kendskab til, at spørgsmålene gik videre til Ivar Nordland.

Troels Lund Poulsen har forklaret²³:

Henvist til BT's artikelserie om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattemæssige forhold, forklarede han, at han ikke kan genkalde sig 100%, hvad ministeriet gjorde i den anledning, men den dag og de efterfølgende dage kom der en stor diskussion, hvor folketingspolitikere krævede, at SKAT skulle se på sagen. Han foretog sig ikke som skatteminister noget på baggrund af artiklerne, da der står så meget i aviserne, som ikke er

23 Protokol 9, side 6 og 8.

sandt. Han erindrer ikke, at ministeriet eller Koncerncentret satte nogle helt særlige foranstaltninger i værk udover, at Peter Loft orienterede ham om, at pressehenvendelser skulle forankres hos ham, så øvrige medarbejdere ikke skulle forholde sig til svære problemstillinger.

Han drøftede ikke på dette tidspunkt, hvad der kunne komme ud af dette her – heller ikke med sine embedsmænd. Han havde kun sagen oplyst fra avisen. Han blev spurgt om sagen af mange journalister, men han kommenterede den ikke. Den konkrete sag blev ikke drøftet med nogen fra Venstre, men han var jo rundt i landet og færdedes også på Christiansborg, og når en sådan historie var i avisen, kunne det ikke undgås, at folk spurgte, om han havde læst avisen, og til det var svaret, at han også læste avis. Han drøftede ikke strategi, eller hvad de politiske indikationer af udfaldet i en given retning kunne blive, med nogen i Venstre. Han er ikke bekendt med, om andre havde drøftelser eller overvejelser om dette.

Peter Christensen har forklaret²⁴:

Han blev første gang klar over, at der kunne være nogle problemstillinger vedrørende Stephen Kinnocks skatteforhold, da medierne begyndte at skrive om det.

Foreholdt BT's artikel om, at Helle Thorning-Schmidt ikke havde styr på sine skattemæssige forhold, forklarede han, at han ikke havde kendskab til, at der var en skatteproblemstilling, før han læste artiklerne. Af alle de historier, som han kommenterede, var det medierne, der bragte ham nogle oplysninger og ville have en politisk kommentar, og det fik de som regel. Der var ingen kontakt mellem ham og skatteministeren om den konkrete sag, men han har givetvis orienteret ministeren undervejs, hvis der var henvendelser fra journalister omkring sagen. Det var dog ikke en fast procedure at orientere ministrene.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret²⁵:

Hun blev først opmærksom på sagen om Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt, da hun læste om den i avisen eller hørte om den i pressen.

24 Protokol 9, side 19.

25 Protokol 12, side 4.

Frode Holm har forklaret²⁶:

Det var en atypisk sag, han havde her. Den blev først almindelig den 17. september 2010, hvor de fik afgørelsen. Da indtrådte ægteparret i et almindeligt klientforhold, og han holdt op med at udtale sig til pressen. Indtil det tidspunkt havde han også været hyret til at prøve at få de værste uhyrligheder skovet af pressens artikler. Det er den eneste sag af den slags, Revitax har haft.

Han kom ind i sagen omkring den 23. juni 2010 efter BT's artikel om, at Stephen Kinnock ikke betalte skat i Danmark.

Advokat K. L. Németh foreholdt ham, at han indledte sin forklaring med at sige, at det var en meget atypisk sag, fordi han først fik Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock som klienter den 17. september 2010. Han forklarede, at han fik dem som klienter den 23. juni 2010.

Peter Møller Jensen har forklaret²⁷:

Foreholdt, at BT fra den 23. juni 2010 og de følgende dage skrev flere artikler om Stephen Kinnocks skatteforhold og forespurgt, om det gav anledning til overvejelser i SKAT eller henvendelser fra Koncerncentret, forklarede han, at det gav anledning til overvejelser om, hvorvidt de skulle nedsætte et beredskab, der kunne tage sig af de begivenheder, der måtte komme. Erling Andersen var vist på dette tidspunkt på vej til Bruxelles på tjenesterejse. Han havde en snak med Erling Andersen, der foreslog, at de nedsatte et team, og det gjorde han så. Det blev Inger Kirstine Sommer Hansen fra hans eget område og Hanne Dahl Kofod fra kundeservice. Han sagde til Hanne Dahl Kofod, der var chef for udenlandsbeskatningsafdelingen, at han syntes, at hendes bedste medarbejder også skulle med i teamet, og det var Søren Hansen. Han forelagde teamet for Erling Andersen, der tog det til efterretning. Det skete lige omkring den 24. juni 2010, hvor der endnu ikke var nogen sag.

...

26 Protokol 17, side 2 og 13.

27 Protokol 17, side 18 og 20.

Forespurgt, hvad Hanne Dahl Kofods rolle var i sagsbehandlergruppen, forklarede han, at sagsbehandlergruppen ikke nåede at fungere ret meget i hans tid. Hun var leder af udenlandsbeskatningen og var fagligt kompetent, og det var baggrunden for, at han udpegede hende med Erling Andersens godkendelse. Inger Kirstine Sommer Hansen blev også valgt, fordi hun var dygtig, kompetent og endvidere underviste i skatteret. Søren Hansen blev valgt, fordi Hanne Dahl Kofod sagde, at han var den dygtigste mand, hun havde. Der var da ikke taget stilling til, om sagen henhørte under Kundeservice eller Indsats. Udenlandsbeskatning henhørte under Kundeservice. Som han erindrer det, var Lisbeth Rasmussen på ferie fra den 24. juni 2010, og derfor blev det besluttet, at han indtil videre var en del af teamet. Erling Andersens rolle var, at han primært havde forbindelserne opadtil og havde korrespondancen dertil.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret²⁸:

Forespurgt, hvornår hun første gang blev opmærksom på, at der kunne være presseinteresse omkring Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold, forklarede hun, at det gjorde hun, da den første historie havde været i medierne.

Forespurgt, om hun ikke tidligere havde kendskab til, at denne historie kunne være under opsejling, forklarede hun, at der altid blev sladret rigtig meget på Christiansborg om alt og alle, så hun havde hørt rygter om, at der kunne være noget interessant omkring Helle Thorning-Schmidts skatteforhold. Det havde der også været skrevet om tidligere – nogle år tilbage, så vidt hun huskede – men i det konkrete tilfælde, blev hun først opmærksom på det, da historien kom.

Forespurgt, om hun på det tidspunkt havde kendskab til, om nogle ministre eller embedsmænd overvejede, hvordan man politisk kunne udnytte denne omtale af Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun eller hendes kolleger i denne periode havde kontakt med Troels Lund Poulsen, andre ministre eller embedsmænd vedrørende skattesagen, forklarede hun, at de havde kontakt til Troels Lund Poulsen og hans særlige rådgiver Peter Arnfeldt, som kom meget på hendes kontor

28 Protokol 19, side 3-4.

og hos Venstres pressechef Mikael Børsting. Det var meget almindeligt, når ministre havde samråd, at der var en halv time hist og her, man skulle have til at gå på Christiansborg, og da talte de selvfølgelig om pressedelen af sagen.

Forespurgt, hvad pressedelen nærmere betød i denne her sammenhæng, forklarede hun, at det betød, at de blandt andet fortalte, at de havde mange henvendelser om, hvordan man skulle forstå reglerne og processen omkring, hvad der ville foregå. De fortalte, at der var pres på i ministeriet – altså udefra – fra journalister.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om andre havde kontakt til ministeren eller embedsmænd vedrørende skattesagen, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at hun nævnte Mikael Børsting, forklarede hun, at hvis der kom en minister, så ville man typisk samles på Mikael Børstings eller hendes kontor. De havde kontor lige overfor hinanden. Hvis man sad på sit eget kontor, ville man som regel lige gå over og høre, hvordan de havde det. Som regel samlede medarbejderne, når der kom en minister, fordi det var spændende. Det var ikke deciderede møder, men mere drop-inn-samtaler. Forespurgt, om man drøftede skattesagen på disse tilfældige visitter, forklarede hun, at man havde diskuteret, hvordan man skulle håndtere den pressemæssige del af det. Forespurgt, om man ikke drøftede hvilke politiske implikationer, den kunne have, svarede hun benægtende.

Henvist til BT-artikler fra den 23. juni 2010, foreholdt overskriften: "Helle Thorning-Schmidts mand, Stephen Kinnoek, risikerer en skattesag, efter han officielt er flyttet til Schweiz" og overskriften: "Her er skattelyet" samt Helle Thorning-Schmidts to udtalelser: "Jeg tror, vi som samfund..." og "Vi skal overveje at genindføre...", og forespurgt, om man med Troels Lund Poulsen, andre ministre eller deres rådgivere drøftede, hvad denne sag kunne betyde, hvis Stephen Kinnoek blev dømt i en straffesag, forklarede hun, at den analyse, hun lavede, og som Venstres politiske ordfører Peter Christensen delte, og den politiske linje, de lagde fra start, var, at de betragtede det som en sag, der kunne være farlig for Venstre.

Det gjorde de af flere forskellige årsager. Dels var CKP (Vestres Center for Kommunikation og Politik) en relativ ny afdeling, og der kørte et rimeligt hårdt modspin mod oprettelse af den afdeling. Afdelingen blev kaldt "superspin-enheden" fra starten, og det havde nogle meget negative konnotationer. Hun blev ringet op af seriøse journalister, der spurg-

te, om det var rigtigt, at de sendte alle deres medarbejderne på negativt kampagnekursus i USA hos Karl Rove. Det gjorde de ikke, men det var den slags spørgsmål, de fik, så fra starten var der meget stigmatisering af afdelingen, som nærmest skulle være "det ondes central". De var derfor meget opmærksomme på, at når der kom personsager, som omhandlede deres politiske modstandere, så ville det første, man pegede på, være den afdeling. Helt fra starten, da de allerførste historier kom, vidste de derfor, at det var "livsfarligt" for Venstre – i hvert fald for deres afdeling, som var ny – og derfor gjorde de alt, hvad de kunne, for at holde sagen fra livet.

Hun gjorde også det, at hun på det første personalemøde – som hun holdt hver mandag – gav en klar ordre til sine medarbejdere om, at de ikke måtte røre ved sagen overhovedet, at alle henvendelser – om det var på mail eller telefon – skulle direkte til hende, og at den eneste politiker fra Venstre, der skulle udtale sig om sagen, var Peter Christensen. Det illustrerer meget godt, hvad deres analyse af situationen var – at det var farligt for Venstre, og at de skulle holde den langt væk fra kroppen.

Søren Hansen har forklaret²⁹:

Forespurgt, hvornår han blev opmærksom på sagen, forklarede han, at det var i sidste halvdel af juni 2010. Han mener, det var torsdag den 24. juni 2010, at Hanne Dahl Kofod kom forbi og bad ham komme ind på sit kontor. Hanne Dahl Kofod fortalte, at hun havde fået en henvendelse oppefra om sagen. Den ville hun gerne drøfte med ham, hvis de skulle komme til at behandle sagen.

Forespurgt, om Hanne Dahl Kofod sagde noget nærmere om, hvem det var, hun havde fået henvendelsen fra, svarede han benægtende. Han spurgte hende heller ikke. Hanne Dahl Kofod sad ved sin pc, og han sad ved siden af. Hun var inde på KMD Skat/Ligning, hvor man kunne se årsopgørelse mv. Hun var inde i både Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidts oplysninger. Han og Hanne Dahl Kofod drøftede de få oplysninger, der var. Hun bad ham overveje sagen, eventuelt læse lidt i Ligningsvejledningen og forberede sig på, at de måske skulle sagsbehandle sagen, hvis det skulle komme så langt.

29 Protokol 19, side 10.

Erling Andersen har forklaret³⁰:

Forespurgt, hvornår der næste gang skete noget i sagen for vidnets vedkommende, forklarede han, at der ikke skete noget før den 22. juni 2010. Denne dag havde SKAT ledelsesseminar. Ved 18-tiden blev han ringet op af Rikke Madsen, der oplyste, at BT næste dag ville skrive en provokerende artikel om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold, og at det var besluttet, at departementschefen tog al presse. Vidnet havde ikke anden rolle, end at han blev orienteret.

Han tænkte, at det var en meget usædvanlig besked. Det er generelt sådan i Danmark, at departementschefer ikke er dem, der viser sig mest i pressen. Den rolle havde Peter Loft også altid spillet. Derfor undrede det ham, at Peter Loft her havde besluttet, at han skulle tage al presse i denne sag. Normalt, når de får en pressesituation som denne, er den, der sendes ud i første bølge, den, der er lavest placeret i hierarkiet. Det sædvanlige ville være at udpege en pressevagt på det, der måtte komme i BT dagen efter, og eventuelt tage henvendelser fra pressen. Det var en sag, som vedrørte SKAT København, så det burde have været vidnets indsatsdirektør, der tog den. Hvis sagen udviklede sig, kunne man skyde vidnet ind, og hvis sagen blev politisk, kunne man overveje at skyde andre ind.

Der er en standardmanual for pressehåndtering. SKAT har forsøgt at lave en meget åben pressehåndtering. Dette indebærer, at alle medarbejdere i SKAT egentlig godt må pressehåndtere. SKAT forsøger at kanalisere alle henvendelser ind gennem pressefunktionen, som finder ud af, hvad der skal ske.

Efter samtalen med Rikke Madsen udvekslede han ganske kort synspunkter med Steffen Normann Hansen. Vidnet sagde til ham, at det var lidt mærkeligt, at Peter Loft ville tage al presse på sagen – også fordi den stående opfattelse hos SKAT er, at lige så snart det handler om person-sager, så har de ingen mening. De har ubetinget tavshedspligt og ingen kommentarer. Det eneste, han mente, at Peter Loft kunne sige, var, at de ingen kommentarer havde. Det var Steffen Normann Hansen enig i, men departementschefen havde to timer tidligere besluttet, at det var ham, der ville tage al presse, så det var der ingen grund til at gøre nogen større diskussion ud af.

30 Protokol 20, side 5-6, og protokol 21, side 22-23.

Vidnet blev henvist til sin redegørelse: "Jeg tilkendegiver, at vi har ubetinget tavshedspligt i personsager", og forespurgt, hvorfor det skulle være nødvendigt at sige det til produktionsdirektøren, forklarede han, at han efter en middag sagde til Steffen Normann Hansen, at han undrede sig over, at Peter Loft tog al presse i sagen, og at det i øvrigt var hans opfattelse, at de ikke kunne udtale andet end, at de ikke havde nogen kommentarer. De var altid meget påpasselige med at have nogen former for kommentarer. Hvis en journalist ringede om en personsag til vidnet, ville han svare, at det kunne de ikke tale om, fordi han havde ubetinget tavshedspligt. Så ville journalisten oftest sige, "kan vi så ikke snakke generelt?". Det sagde han altid nej til, fordi han godt vidste, at journalisten ville tage den generelle tilkendegivelse og koble den op på sagen. Hvis han ikke ville tale generelt, var journalistens næste spørgsmål, om "de så ikke kunne snakke til baggrund, kun mellem de to?", og det gjorde han slet ikke.

Forespurgt, om han fik nogen begrundelse for, hvorfor det var Peter Loft, der tog al presse, forklarede han, at det gjorde han ikke, men han efterspurgte den heller ikke.

Foreholdt, at BT den 23. juni 2010 skrev om sagen, og at det fremgår af hans redegørelse, at han på det tidspunkt var ude at rejse og forespurgt, om han blev kontaktet af Koncerncentret, forklarede han, at mens han var i Bruxelles, havde indsatsdirektør Peter Møller Jensen og han nogle samtaler, hvor de begyndte at gear sig lidt til, at denne sag slap de nok ikke lige med det samme. Det var jo megapresse, der kom den onsdag. Peter Møller Jensen bad et par medarbejdere om at finde, hvad de havde på parret, og hvordan de stod i systemerne mv. Helt sædvanlig procedure hvor de begynder at gear sig til at skulle være forberedt.

...

Advokat Lars Svenning Andersen foreholdt ham, at han har forklaret, at dette var århundredets VIP-sag, hvilket gjorde, at SKAT København tog en række tiltag, og at de bedste folk blev sat på sagen. Vidnet har skrevet i sin redegørelse, at han selv var med i sagsbehandlergruppen, og at det var usædvanligt, at de gik så langt og grundigt tilbage. Han bekræftede det foreholdte. Foreholdt, at han alligevel syntes, at det var fuldstændigt usædvanligt og uhørt, at Peter Loft meddelte, at den sædvanlige model, hvor det var sagsbehandlerne, der havde pressekontakten, ikke gjaldt i denne sag, og forespurgt, hvad der gjorde, at det her skulle være en sædvanlig sag for Peter Loft og ikke for ham, forklarede han, at sagen var en personsag,

som skulle behandles og afgøres af SKAT København. For SKAT København var det en usædvanlig sag, men hans udgangspunkt var, at det ikke var en tilsvarende usædvanlig sag for ministeren og departementschefen. Hvad skulle gøre, at det var en usædvanlig sag for ministeren og for departementschefen? Det var en ganske almindelig skattepligtssag, der skulle afgøres af SKAT København.

Den 22. juni 2010 blev han orienteret om, at Peter Loft tog alle pressehenvendelser, og det har han aldrig oplevet før, og det var voldsomt usædvanligt. Hvis departementschefen var sikker på – og det tror vidnet dybest set, at han var – at sagen lå i de bedste hænder hos vidnet, så var det der, den skulle ligge, og det var der, den skulle afklares. Den 1. juli 2010 vidste Peter Loft, at sagen var igangsat og blev omgæret med den interesse, der skulle til. Den politiske interesse var vel ikke anden, end at der var opstået en sag på oppositionslederen, og den ville blive afgjort af skattemyndighederne. Det var det, som Lars Løkke Rasmussen sagde i et tidligt presseklip, da han blev spurgt om sagen: ”Jeg er statsminister – ikke skattemyndighed. I dette land afgøres sådanne sager af skattemyndighederne”. Det kunne ikke siges mere præcist.

...

Forespurgt, om det også var en så usædvanlig sag, at vidnet ikke syntes, at pressekontakten skulle gå på sædvanlig vis til sagsbehandlerne og heller ikke til Peter Loft, men at det var ham, der skulle være presseansvarlig, forklarede han, at Peter Loft den 22. juni 2010 valgte at tage al presse. Han ved ikke, om Peter Loft udelukkende kom godt af sted i pressen dagene efter, hvor Loft blev taget lidt på det forkerte ben med det typiske spørgsmål ”Kan vi ikke tale generelt?”. Vidnet har stadig den opfattelse, at det eneste, de kunne sige til pressen, var, at de ikke havde nogen kommentarer. Samtidig var han sig bevidst, at der hos pressen var ihærdige folk, og så syntes han, at det var fair nok, at han selv blev bolværket – også for sagsbehandlergruppen, som skulle have lov til at arbejde i fred.

Jan Lund har forklaret³¹:

Forespurgt, om han har kendskab til, om de artikler, der blev skrevet i BT fra den 23. juni 2010 og fremefter, gav anledning til noget i Koncern-

31 Protokol 22, side 5 og 7.

centret, forklarede han, at det kan han ikke huske. De har garanteret fået artiklerne. SKAT København havde også fået dem, så det har været ekstra information til deres overvejelser.

...

Foreholdt, at andre embedsmænd har forklaret, at det på et tidspunkt i juni måned blev besluttet, at Peter Loft skulle tage sig af al pressehåndteringen, og forespurgt, om han blev orienteret herom, forklarede han, at det erindrer han ikke.

Jesper Skovhus Poulsen har forklaret³²:

Forespurgt, om han har kendskab til, hvad man foretog sig i Koncerncentret i forbindelse med omtalen i BT den 23. juni 2010, svarede han benægtende. Fra sagen startede, og til den blev afgjort, deltog han ikke i møder og havde ikke noget med processen at gøre.

Forespurgt, om han har kendskab til, hvad der foregik i Koncerncentret, forklarede han, at sagen fyldte en del. Han vidste godt, hvad det var for en sag, man beskæftigede sig med. Han vidste også, at Peter Loft besluttede sig for at tage pressen. Han kendte nogle af de overordnede beslutninger.

Forespurgt, om det var noget, man drøftede i ottemandsdirektionen, svarede han benægtende. Det var ikke oppe på direktionsmøder. Det var en lille kreds, der beskæftigede sig med sagen, nemlig Peter Loft og Steffen Normann Hansen.

Michael Frank har forklaret³³:

Fra den 23. juni 2010, hvor BT og andre skrev om skattereglerne, fulgte han og Carsten Vesterø sagen i pressen. De kunne se, at der var en del forvirring omkring til- og fraflytningssituationer. Der var flere aviser, der rodede rundt i det, også selvom de havde talt med skatteeksperter. Koncerncentret kiggede deres egen Ligningsvejledning igennem for at se, hvordan tingene faktisk stod i forhold til de forskellige situationer, der blev beskrevet i aviserne.

32 Protokol 22, side 16.

33 Protokol 23, side 5.

Forespurgt, om han har kendskab til, om der i perioden fra den 23. juni til den 1. juli 2010 foregik andre forberedelseshandlinger, svarede han benægtende.

Forespurgt, om man i Koncerncentret på dette tidspunkt drøftede de politiske aspekter, forklarede han, at de talte om avisartiklerne, ligesom alle andre gjorde.

Erik Jørgensen har forklaret³⁴:

Forespurgt, hvornår han blev opmærksom på, at man i Koncerncentret havde overvejelser i relation til Stephen Kinnocks skattesag, forklarede han, at det blev han opmærksom på, da det stod i avisen. Han vidste, at Koncerncentret havde interesse i sagen i og med, at den var meget omtalt i pressen. Koncerncentret havde et pressekorps, og deres job var at håndtere interessante pressesager. På den måde kom det ud i huset.

Steffen Normann Hansen har forklaret³⁵:

Foreholdt fra Erling Andersens redegørelse om samtalen den 22. juni 2010, forklarede han, at han ikke kan skille samtalen ud fra andre, men han havde som sagt nogle samtaler med Erling Andersen i den periode, hvor de talte om sagen. Det var deres almindelige praksis at sige, at de også læste aviser. De var ofte ude for, at man fra avisredaktionerne ville grave en eller anden problemstilling frem for at få dem til at tage affære. Der sagde de bare, at det indgik i deres risikoanalyse, og at de også læste aviser. Han havde en dialog med Erling Andersen i en periode, hvor de talte om, hvad de gjorde, og om der skulle gøres noget på et tidspunkt, når selvangivelsen var afleveret.

Forespurgt, om han har kendskab til, hvordan ministeriet blev orienteret om de artikler, som BT ville bringe dagen efter, eller hvem, der havde fundet ud af det, svarede han benægtende.

Foreholdt, at Erling Andersen i sin redegørelse har anført: "Jeg tilkendegiver, at vi har ubetinget tavshedspligt i personsager", forklarede han, at han som sagt ikke kan holde de samtaler, han har haft med Erling Andersen,

34 Protokol 23, side 21.

35 Protokol 24, side 5-6.

ude fra hinanden, men det ville være en naturlig ting at sige, især hvis Erling Andersen har villet referere, hvad han ville sige til pressen, eller hvad nogen skulle sige til pressen.

Foreholdt, at det på et tidspunkt blev besluttet, at Peter Loft skulle have pressekontakten i sagen og forespurgt, om han har nogen erindring om det, forklarede han, at det sidst i juni blev besluttet, at det var Peter Loft, der skulle have pressekontakten i denne sag. Baggrunden for beslutningen var vel, at Peter Loft mente, at sagen kunne eskalere voldsomt, og at han selv ville håndtere den. Peter Loft nævnte for ham, at han selv ville håndtere det, men han spurgte ikke vidnet, om han syntes, at han selv skulle håndtere sagen. Peter Loft konstaterede blot, at han selv ville håndtere sagen. Peter Loft gav ikke nogen begrundelse for beslutningen udover, at det kunne ende hvor som helst. Det var en meget stor sag, som Peter Loft ville være sikker på blev håndteret 100% korrekt.

Foreholdt Erling Andersens forklaring, protokol 20, side 6, 2. afsnit, forklarede han, at han ikke kan genkende det, som Erling Andersen har forklaret, men det er ikke første gang, at Peter Loft har taget pressen, hvis det har været en meget tung sag. Han kan ikke huske den konkrete samtale, men vil ikke afvise, at den har fundet sted.

Foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at samtalen skulle have fundet sted den 22. juni 2010, inden sagen blev omtalt i BT, forklarede han, at det umiddelbart lyder som tidligt. Han mener først, at det var sidst i juni måned, at Peter Loft konstaterede, at han selv tog pressen.

Han ved ikke, om Peter Arnfeldt blev involveret i beslutningen om, at det var Peter Loft, der skulle håndtere pressen i den her sag. Han talte ikke med Peter Arnfeldt på det tidspunkt og sad på en anden adresse, nemlig i Østbanegade. Han ved ikke, om ministeren blev involveret i beslutningen.

Forevist artikel af 23. juni 2010 i BT, forklarede han, at der ikke ham bekendt skete noget den 23.-24. juni 2010 på baggrund af denne artikel, men han havde som sagt et par telefonsamtaler med Erling Andersen om, hvad de gjorde, når selvangivelsen var afleveret. Han fik denne avisartikel på en mail fra Jan Lund, men han mener ikke, at han reagerede på den umiddelbart. Han har ikke kendskab til, om der blev taget forholdsregler i Koncerncentret den 23.-25. juni 2010 i anledning af artiklen og har ikke kendskab til, om der var drøftelser mellem Peter Loft og ministeren eller Peter Arnfeldt på dette tidspunkt. Han var ikke involveret i noget.

Birgitte Christensen har forklaret³⁶:

Forespurgt, om hun havde kendskab til, om der foregik noget i relation til sagen i Koncerncentret frem til den 23. juni 2010, hvor BT havde en stor artikel i avisen, svarede hun, at det mener hun ikke. Henvist til BT's artikel af 23. juni 2010 med overskriften "Dansk skat – nej da" og forespurgt, om hun har kendskab til, om artiklen gav anledning til særlige foranstaltninger i Koncerncentret, svarede hun benægtende. Det første, hun husker fra sagen, var pressemeddelelsen.

Forespurgt, om hun havde kontor på samme etage som Peter Loft, svarede hun benægtende. I juni måned 2010 sad hun enten på 3. sal i en anden blok, eller også sad hun på 1. sal i den blok, hvor han sad på 2. sal.

Poul Erik Hjerrild-Nielsen har forklaret³⁷:

Forespurgt, om han observerede, om det gav anledning til særlige aktiviteter i Koncerncentret, da der var en stor omtale af sagen i BT den 23. juni 2010, svarede han benægtende. Han havde ikke noget med den del af sagen at gøre. Måske har han hørt en halv sætning om, at der blev holdt et møde med SKAT København, men han har ikke nogen skarp erindring om det. Han hørte ikke andet om kontakten til SKAT København, men han vidste selvfølgelig godt, at det handlede om, at man diskuterede betingelserne for skattepligt.

Forespurgt, om han i perioden frem til den 16. september 2010 var involveret i overvejelser, der havde tilknytning til skattesagen, svarede han benægtende.

Carsten Vesterø har forklaret³⁸:

Forespurgt, om han havde kendskab til nogle overvejelser i Koncerncentret i relation til sagen frem til den 23. juni 2010, hvor BT skrev om problemstillingen, svarede han benægtende. Ikke udover at de havde lavet et presseberedskab, så de var i stand til at sige, hvilke regler der gjaldt, hvis de blev spurgt. Han havde heller ikke kendskab til, om Koncerncentret

36 Protokol 25, side 7.

37 Protokol 27, side 2.

38 Protokol 27, side 7-8.

den 23. juni eller umiddelbart i tilknytning hertil foretog sig handlinger eller overvejelser i forhold til, hvordan man skulle håndtere den problemstilling, der blev rejst i BT. På et tidspunkt besluttede Peter Loft, at han selv ville stå for pressehåndteringen, og det var vel omkring dette tidspunkt.

Foreholdt mail af 24. juni 2010 kl. 14.47 fra Rikke Madsen til Peter Loft, Michael Frank og ham og henvist til henvendelse af 24. juni 2010 fra Simon Andersen til Rikke Madsen samt forespurgt, om han kan huske, om henvendelsen gav anledning til andet, og hvorfor den blev sendt til ham, forklarede han, at Rikke Madsen sikkert sendte den til ham, fordi den handlede om skattepligt og fraflytning, og så havde hun brug for, at de skulle sige noget om den ret afgørende forskel på til- og fraflytningsreglerne. I øvrigt fik han næsten alle de pressehenvendelser, der kom på deres område. Dem fik han bl.a. fra Rikke Madsen, og så videresendte han mange af dem ud i systemet.

Foreholdt, at man i sagen kan se, at der kom mange pressehenvendelser – især fra BT – vedrørende ægteparrets skatteforhold, og forespurgt, om han kan huske, om der blev lavet et særligt beredskab for at håndtere besvarelsenerne, svarede han, at de var beredt. Der var nogle, der nærlæste reglerne lidt mere, end de ellers ville have gjort, for at være klar til at svare. Det var først og fremmest Michael Frank. Det havde lidt tilfældighedernes præg, at det var Michael Frank. Han var på kontoret den dag, den første henvendelse kom. Ellers var det måske vidnet, der var kommet til at sidde med den. De lavede ikke beredskab udover, at Michael Frank og kollegerne hev op i skattepligtsreglerne, som der ellers ikke var så forfærdelig meget opmærksomhed på.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret³⁹:

Forespurgt, hvornår hun første gang blev opmærksom på, at der kunne opstå en sag i relation til ægteparret, forklarede hun, at det gjorde hun formentlig, da der blev skrevet om sagen i pressen.

Foreholdt, at sagen første gang blev omtalt i pressen i BT den 23. juni 2010, og forespurgt, om hun kan huske, om artiklerne gav anledning til noget ekstraordinært i Koncerncentret, svarede hun benægtende.

39 Protokol 28, side 4.

Forespurgt, om hun kan huske, om Peter Loft på et tidspunkt sagde, at han ville tage alle pressehenvendelser på sagen, svarede hun benægtende.

Morten Jensen har forklaret⁴⁰:

Forespurgt, hvornår han blev opmærksom på, at der eventuelt kunne være en problemstilling i relation til Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidts skatteforhold, forklarede han, at han fik kendskab til det fra pressen relativt kort tid efter sin ansættelse i Skatteministeriet. Forespurgt, om det var i forbindelse med BT's artikel den 23. juni 2010, forklarede han, at han ikke husker den konkrete pressehistorie.

Foreholdt, at det fremgår, at Koncerncentrets pressefunktion allerede fra begyndelsen af juni 2010 var i gang med at besvare en henvendelse fra BT, og forespurgt, om han var bekendt hermed, svarede han benægtende.

Ivar Nordland har forklaret⁴¹:

Foreholdt, at der på et tidspunkt blev truffet beslutning om, at Peter Loft skulle varetage pressehåndteringen, og forespurgt, om han havde kendskab hertil, forklarede han, at han fik at vide, at denne beslutning var taget. Han kan ikke huske hvornår, men det var relativt tidligt i forløbet. Han fik ingen begrundelse for beslutningen.

Henvist til BT's artikel af 23. juni 2010 med overskriften "Dansk skat – nej da" og foreholdt, at det var den dag, hvor sagen første gang blev omtalt i pressen, samt forespurgt, om det gav anledning til særlige foranstaltninger eller overvejelser i Koncerncentret, svarede han benægtende.

Omkring denne periode var der dog en del telefonopringninger til ham fra Peter Loft, der gerne ville vide, hvad der var op og ned på reglerne, og hvor de ømme punkter var. Han svarede så godt, han kunne. Peter Loft ville gerne vide, hvor de ømme punkter var, uden at han nødvendigvis ville tale med andre om det. Vidnet sagde til ham, at det kunne han i princippet ikke vide, men hvis man skulle pege på et område, kunne det være spørgsmålet om, hvorvidt der blev arbejdet her i landet – herunder også, om der blev arbejdet i hjemmet. Det kunne være et bevismæssigt vanske-

40 Protokol 28, side 12-13.

41 Protokol 30, side 4.

ligt spørgsmål. Han kunne se, at Peter Loft udtalte sig om det til Politiken dagen efter, den 24. juni 2010.

Forespurgt, om han syntes, det var okay, at Peter Loft udtalte sig til pressen herom, forklarede han, at han syntes, at det var unødvendigt. Det var en personsag, og god pressehåndtering af personsager er vel at tie stille. Selvom man holder sig til det generelle, bliver det generelle og det konkrete blandet sammen, når en journalist spørger i forbindelse med en konkret sag.

Forespurgt, om der ikke er en lidt juridisk gråzone med hensyn til arbejde her i landet, forklarede han, at det tror han, at der er. Der er ikke nogen sikker skillelinje, så vidt han kan se. Han kendte endvidere ikke faktum i sagen. Forespurgt, om han gjorde Peter Loft opmærksom på, om der var andre problemstillinger, som kunne blive vanskelige at håndtere, svarede han benægtende. Der var senere en del telefonopringninger om status for at arbejde for British Council og World Economic Forum, hvilket var en anden vinkel.

Forespurgt, om han har kendskab til, om Peter Loft drøftede sagen med ministeren eller Peter Arnfeldt på dette tidspunkt, svarede han benægtende.

Henvist til mail af 24. juni 2010 fra Simon Andersen til Rikke Madsen, videresendt til Peter Loft, Carsten Vesterø, Michael Frank og af Peter Loft videresendt til ham og forespurgt, om henvendelsen gav anledning til interne overvejelser i Koncerncentret, svarede han, at det gjorde den ikke, det han ved af. Han kommenterede blot mailen, så godt han kunne.

Peter Loft har forklaret⁴²:

Foreholdt, at de afgivne forklaringer for kommissionen tyder på, at man vedrørende pressen blev enige om at lægge det snit, at man kunne udtale sig om de generelle bagvedliggende skatteregler, men ikke kunne komme ind på den konkrete sag, forklarede han, at han ikke tror, at der var nogen i ministeriet, der udtalte sig overhovedet i perioden fra begyndelsen af juni og frem til den 24. juni 2010. Han forberedte sig lidt på at finde ud af,

42 Protokol 31, side 9-11 og 12-14, og protokol 39, side 18-19.

hvad det handlede om, men det hele havde en karakter, hvor det ikke var noget, som nogen kunne udtale sig om.

Da det blev en offentlig sag, stod han i den situation, at alle de vagthavende eksperter var ude at sige, hvad der gjaldt – de fleste totalt blottet for tvivlens nådegave – men det kunne absolut gå begge veje. Nogen sagde det ene, og andre sagde det andet. Han tænkte, at det ikke kunne være sådan, at Skatteministeriet, som trods alt burde have de fremmeste eksperter til at fortolke reglerne, var de eneste, der slet ikke ville udtale sig. Omvendt stod det ham lige så klart, at de ikke kunne udtale sig om den konkrete sag. Han tænkte, at de nok blev nødt til at prøve at nuancere debatten lidt. Han syntes ikke, at det ville være korrekt, hvis de bare lod de her ”professortyper” komme med deres relativt unuancerede budskaber. Han mente, at når ministeriet blev spurgt, måtte de også kunne svare på, hvad det generelle regelsæt var på dette felt.

Han kunne godt regne ud, at pressen ville være i stand til at erstatte et konkret navn med x og i øvrigt opstille 37 forudsætninger, som sjovt nok alle sammen passede med en bestemt konkret sag. Det var ikke nogen helt enkel opgave at varetage pressen på det her felt, og det kunne også meget vel være en opgave, hvor man kunne komme til at jukke i spinaten, så ud fra disse betragtninger sagde han, at han hellere selv måtte tage sig af henvendelserne til ministeriet efter den 24. juni 2010. Han tænkte mest på henvendelserne til den del af ministeriet, hvor han selv sad. Det var mest for at beskyttede medarbejderne og for at være sikker på, at ministeriet holdt en nogenlunde stringent linje.

Forespurgt, hvilke overvejelser han gjorde sig, da han skulle lægge snittet mellem, hvad han kunne udtale sig om, og hvad han ikke kunne udtale sig om, forklarede han, at han på dette tidspunkt havde den fordel, at han sådan set ikke kendte ret meget til sagen. Det var begrænset, hvad han kunne sige om den. Han tror ikke, at han havde nogen særlig erindring om de oplysninger, som han havde fået pr. telefon den 7. juni 2010, så det, som han sad med, var det overordnede regelsæt. Man skulle afklare, om det var en tilflytter- eller fraflyttersag, og der var forskellige kriterier, der skulle være opfyldt.

Han tror, at han begyndte hver eneste af de mange telefonsamtaler, som han havde i denne periode med at understrege, at han ikke kendte den konkrete sag, og at han ikke ville udtale sig om den, men at han kunne udtale sig om, hvordan de generelle regler var.

Foreholdt, at når han udtalte sig om de generelle regler, var det i den kontekst, at det blev skrevet ind i en artikel om Stephen Kinnock og Hel-le Thorning-Schmidt, svarede han bekræftende. Han vidste godt, hvorfor journalisterne ringede til ham. Foreholdt, at journalisterne kunne bruge hans autoritative udtalelser i en anden kontekst, end han måske havde fremsat dem i, forklarede han, at han så vidt muligt prøvede at undgå dette. Han ved ikke, om det lykkedes i alle tilfælde. Når han blev ringet op og spurgt, om Stephen Kinnock var skattepligtig til Danmark, sagde han, at det kunne og ville han ikke svare på, men at han kunne fortælle, hvordan regelsættene var.

Forespurgt, hvorfor han skulle yde denne service til journalisterne, når et ministerium sædvanligvis ikke yder responderende virksomhed, forklarede han, at hvis en journalist ringede og spurgte, hvor høj moms var i Danmark, så ville han typisk svare på det. Det kunne godt være, at det ikke var ham, der svarede, men at en anden kunne klare det, men de prøvede at svare. Det var en ret bevidst strategi at være et relativt åbent ministerium, som betjente pressen, så godt de kunne indenfor de regler, som de havde. Det var ud fra den betragtning, at det lukkede ministerium blev dårligere behandlet end det åbne. Han syntes, at det var en rimelig service fra et offentligt ministerium, at de også orienterede om, hvad reglerne, som de havde lavet, gik ud på. Han syntes heller ikke, at det var responderende virksomhed at sige, hvad der stod i loven. Han fortolkede ikke loven.

Forespurgt, om det var af hensyn til offentligheden, journalisterne eller om det var af hensyn til at bevare ministeriets gode forhold til journalisterne, at man ydede denne service, forklarede han, at det primært var af hensyn til offentligheden. Der var en sag, som optog stort set alle. Der var nogle rimelig skråsikre udtalelser fra forskellige kyndige, og de gik nogle gange i hver sin retning, og nogle gange var der kun citeret den ene. Når man så ringede op til ministeriet og spurgte, hvordan reglerne egentlig var, så syntes han, at det ville være vanskeligt at sige, at man ikke ville udtale sig, fordi man vidste, at der blev spurgt på baggrund af en konkret sag.

Foreholdt Jyllands-Postens artikel af 24. juni 2010 med overskriften ”Thorning beder Skat undersøge sin ægtefælle”, afsnittene: ”Det er ligesom at få selerne ... som en arbejdsrelateret e-mail”, og forespurgt, om han kan genkende denne udtalelse, forklarede han, at han ikke tror, at det hele stammer fra ham. Han udtalte sig om de generelle regler, og dem henførte journalisten så til Stephen Kinnock. Han sagde, at det afgørende var, om der var 180 dage osv. Det med e-mailen mener han ikke, at han har sagt

noget om. Det var et omtvistet spørgsmål, som han ikke kunne svare på, men det er rigtig nok, at han prøvede at forklare, at han ikke vidste, om det var en tilflytter- eller fraflyttersag, og at de to ting var som dag og nat. Der skulle være virkelig mange ting opfyldt for at etablere en skattepligt, og der skulle virkelig meget til for at fjerne en allerede etableret skattepligt. Der var mange, der i disse dage var ude at sige, at Stephen Kinnock var klokkeklar skattepligtig eller klokkeklar skattefri, og til det sagde han, at for overhovedet at kunne svare på dette måtte de vide, om det var en tilflytter- eller fraflyttersag, og det var der ham bekendt ingen, der vidste.

Foreholdt Informations netartikel af 24. juni 2010 med overskriften "Skat skal se på Thornings mand", afsnittene: "Departementschef i Skatteministeriet ... der afgør, hvor man har ophold" siger Loft", og forespurgt, om han har udtalt sig på denne måde til Information, forklarede han, at han ikke kan huske det konkret, men det er meget tænkeligt. Han tror nok, at han sagde lidt mere, men dette var nok det, der kom ud af det.

Foreholdt Politikens artikel af 24. juni 2010 med overskriften "Helle Thorning bad aldrig om tilsagn fra Skat", afsnittene "Rent juridisk har Thorning ... forklarer Peter Loft", forklarede han, at han ikke kan huske udtalelsen, men der er ikke noget, der tilsiger, at han ikke skulle have udtalt dette.

Advokat Lars Svenning Andersen bemærkede, at noget af det foreholdte var med citattegn, andet ikke.

Udspørgeren bemærkede, at det oplæste fremstod som om, at man gengav vidnets udtalelse.

Vidnet forklarede, at han generelt må sige, at der, hvor journalisterne konkret relaterer noget til sagen, er det ikke ham, der har gjort det. Han udtalte sig generelt, og så satte de Stephen Kinnock ind.

Foreholdt Berlingske Tidendes artikel af 24. juni 2010 med overskriften "Søren Pind: Thorning er en skattehykler", afsnittene: "Skatteministeriets departementschef, Peter Loft, oplyser ... centrum for dine livsinteresser er", siger Peter Loft", og forespurgt, om han har udtalt sig sådan, forklarede han, at han kan se, at han ikke var helt hjemme i det, fordi han roder lidt i det med centrum for livsinteresser. Det var først senere, at han blev helt klar over, at det var ved dobbeltdomicilering, at det var relevant. Han prøvede på generel basis at forklare hvilke overvejelser, der var afgørende

for, om den pågældende var skattepligtig eller ej. Det skal hele tiden ses lidt som et modstykke til de lidt mere bastante udtalelser, som mange andre kom med. Han er enig i, at det, som han er citeret for at have sagt, ikke er helt juridisk korrekt, men han kan godt have sagt det.

Foreholdt BT's artikel af 24. juni 2010 med overskriften "Helles bolig-fidus", afsnittene: "Hun tilføjer, at hun i det tilfælde ... skattepligtige i Danmark," siger Peter Loft", og forespurgt, om han har kommenteret på denne problemstilling, svarede han bekræftende, men negeringen er ikke hans. Han har ikke sagt, at det var forkert, hvad Helle Thorning-Schmidt sagde. Han sagde alene, at det var rigtigt, at ægtefæller kunne udnytte rentefradrag og personfradrag, men at det forudsatte, at de i skattemæssig forstand var samlevende, dvs. at begge skal være fuldt skattepligtige. Han vidste ikke, om Stephen Kinnock var fuldt skattepligtig eller ej, så han kunne ikke sige, om det var rigtigt eller forkert. Helle Thorning-Schmidt sagde, at det var helt uden betydning, men til det måtte man sige, at hvis Stephen Kinnock ikke var skattepligtig til Danmark, så var det ikke uden betydning.

Forespurgt, om journalisten foreholdt ham Helle Thorning-Schmidts udtalelser, forklarede han, at det tror han ikke. Han vidste godt, hvad det handlede om, men han tror ikke, at han vidste, at Helle Thorning-Schmidt havde været ude at sige noget andet.

...

Forespurgt, om de nævnte artikler fra den 24. juni 2010 gav ham anledning til at overveje, om han skulle revurdere strategien, idet man kan se, at hans udtalelser blev brugt helt konkret på Stephen Kinnock, forklarede han, at eneste alternativ var helt at holde op med at tage telefonen. Allerede ved at sige, at det var ham selv, der tog tjansen, vidste han godt, at det var at stikke hovedet ind i løvens gab, og at det var svært. Mange ville sikkert sige, at han ikke klarede det særlig godt. Man skal huske, hvilken atmosfære det hele skete i. Det var den største sag denne sommer. Alt handlede om sagen, og alle pointerede, at nu kom et af de afgørende politiske spørgsmål i virkeligheden til at ligge i hænderne på SKAT. Det gjorde det ikke endnu på dette tidspunkt, men de vidste, at det ville ske. Han anså det derfor ikke for muligt bare at lukke ned og sige, at de ikke havde nogen kommentarer. Han mener ikke, at han på nogen måde har krænket nogen tavshedspligt ved at sige det, som han gjorde. Han udtalte sig alene om generelle regler. Det, som han sagde, tjente i virkeligheden

til at afbalancere det, som alle andre gik rundt og sagde, og hvor der ikke blev lagt fingre imellem.

Foreholdt, at han ikke bare var en neutral myndighed, der udlagde reglerne for offentligheden, men at han faktisk også var administrativ chef for den region, der rent faktisk skulle afgøre sagen, og at man kunne forestille sig, at det var et ekstra lod i vægtskålen ved beslutningen om at udtale sig eller ej, forklarede han, at det ikke var en overvejelse, som han gjorde sig. På dette tidspunkt var der for så vidt ikke nogen sag, men de vidste dog, at den ville komme. For ikke at sige noget forkert, havde han primært bestræbt sig på ikke at sige noget som helst om, hvordan sagen burde, kunne eller skulle ende. Deri lå også, at han ikke mente, at han på nogen måde bandt den underordnede forvaltning til at komme til et bestemt resultat. Det tror han heller ikke, at SKAT København følte – ikke på dette tidspunkt i hvert fald.

Forespurgt, om Koncerncentret fik at vide, at sagen ville blive bragt i BT den 23. juni 2010, svarede han benægtende. De havde set forpostfægtningerne omkring den 7. og 8. juni 2010, men udover det vidste han ikke noget. Det tror han heller ikke, andre gjorde. Forespurgt, om det gav anledning til forberedelseshandlinger i Koncerncentret, da sagen blev omtalt i pressen, svarede han benægtende. Det eneste, de gjorde, var, at han gav melding om, at han nok hellere måtte klare pressen. Det var Koncerncentret, som han havde i tankerne. Hvis Erling Andersen ville udtale sig, når sagen kom til SKAT København, kunne det kun blive udtalelser som: ”Jeg har jo tavshedspligt”, og det havde han ikke problemer med.

Han har set, at Erling Andersen har undret sig over, at han ville tale på hele koncernens vegne. Det var sådan set kun på Koncerncentrets vegne, at han sagde, han ville udtale sig. Han kan ikke udelukke, at han udtrykte sig på en sådan måde, at man fik det indtryk, at det også gjaldt SKAT København.

Forespurgt, om omtalen i pressen gav anledning til drøftelser med ministeren, forklarede han, at der var drøftelser, men ikke i den forstand, at de diskuterede skattejura. Det var klart, at det var noget, der optog ministeren og hans særlige rådgiver. Det var en stor pressesag. Det var politisk en meget højprofileret sag. Det interesserede selvfølgelig ministeren og hans særlige rådgiver. Forespurgt, hvad de talte om, forklarede han, at de talte om, at det var en stor sag – ”gad vide, hvad det har af konsekvenser”, og ”det kan ikke være rart for dem”. Det var mest ministeren, der talte. Mini-

steren kommenterede det og lagde vel ikke skjul på, at det ikke generede ham, at den sag kom. Forespurgt, om man overvejede, hvilke udfaldsmuligheder der kunne være, svarede han benægtende. Med ”konsekvenser” mente han politiske, altså hvordan det ville præge opinionen osv.

Han kan helt konkret huske en ting, der blev drøftet – ikke dermed sagt, at det var den eneste. Den overordnede politiske diskussion, der kørte indtil dette tidspunkt, gik meget på skat kontra velfærd. Det blev pludselig lidt svært, fordi det ene ord ikke var et, som oppositionslederen havde nogen speciel lyst til at tage i sin mund, efter at sagen startede. ”Skat” fik en anden betydning, og det vil sige, at det blev lidt sværere at have skattedebatten. Herved blev en angrebsvinkel mod regeringen mere eller mindre demonteret med denne sags fremkomst. Det kan han huske, at de diskuterede, men de diskuterede ikke det mulige udfald, organisering i ministeriet eller noget som helst.

Foreholdt, at man kunne forestille sig, at der blev vekslet ord om, hvad det ville betyde for meningsmålingerne, hvis Stephen Kinnock blev kendt skattepligtig til Danmark, forklarede han, at det var det, som han mente med konsekvenser. Forespurgt, om man var inde på, hvad et negativt udfald for Stephen Kinnock ville have af betydning, forklarede han, at det var han ikke, men det var blandt andet noget af det, som ministeren talte om.

Forespurgt, om det var drøftelser, som de havde løbende hen mod den 1. juli 2010, svarede han bekræftende. Hvis man tog de første seks sider fra samtlige aviser, der udkom i den uge, handlede de alle om denne sag. Forespurgt, om der var noget i ministeriet, der optog ministeren mere end denne sag, forklarede han, at hvis der var, så kan han ikke huske hvilken. Forespurgt, om der var nogen sag, der optog Peter Arnfeldt mere end denne sag, forklarede han, at han ikke tror, at han talte med dem om ret mange andre sager end denne. Der var selvfølgelig en del løbende sædvanligt arbejde, men af større politiske sager fyldte denne sag meget.

Forespurgt, om man også drøftede pressens vinkler på sagen og ekspertudtalelser, svarede han benægtende. Han mindes i hvert fald ikke at have drøftet det med ministeren. Han drøftede det lidt med Ivar Nordland, fordi han ikke kunne forstå, hvad der stod i pressen.

Forespurgt, om de talte om andre vinkler i forhold til sagen end de vinkler, som han allerede har nævnt, forklarede han, at det havde der nok været, men han kan ikke huske det. Der var ikke nogen specifik diskussion, men

det var på samme måde, som man ville have diskuteret advokatundersøgelsen om DSB, hvis man havde siddet inde i ministeriet i dag. Denne sag var endda endnu mere interessant, fordi den handlede om skat.

Forespurgt, om han orienterede ministeren om sine foreløbige observationer og konklusioner omkring skattepligtsspørgsmålet, svarede han benægtende – ikke på dette tidspunkt, for han havde ikke rigtig nogen. Foreholdt, at han trods alt havde fået et notat fra Ivar Nordland og Michael Frank den 10. juni 2010, forklarede han, at det var rent deskriptivt. Det var et notat om, hvad der var gældende ret. Det havde som sådan ikke noget med det forventelige udfald at gøre. Han havde ikke noget at orientere om. Han kunne ikke sige, hvordan han troede, at den endte. Det ville være helt forkert af ham at komme med den slags udtalelser. Han havde ikke noget grundlag for det, og hvis han skulle have haft stor ekspertviden på dette felt, tror han, at han på dette tidlige tidspunkt ville have holdt den for sig selv.

...

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at han i juni 2010 tog beslutningen om selv at forestå pressehåndteringen, og foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at han fik besked herom af Rikke Madsen, som var presseansvarlig i Koncerncentret, samt forespurgt, hvorfor han ikke selv ringede til Erling Andersen den 22. juni 2010 for at sige, at han selv ville klare det, forklarede han, at der muligvis var flere årsager, men den væsentligste var, at da han sagde, at han hellere måtte forestå pressehåndteringen, mente han pressehåndteringen i Koncerncentret. Han havde ikke nogen tanker om, hvad der skulle ske i SKAT København.

Han kender Erling Andersen godt nok til at vide, at de henvendelser, denne ville få, ville blive besvaret med, ”jeg har tavshedspligt”, og ”du kan ikke lokke et ord ud af mig”. Det, syntes han, var helt fint. Hans beslutning gik på, at der nu ville komme en lang række spørgsmål om, hvilke regler det drejede sig om, hvordan de skulle fortolkes osv. De spørgsmål ville blive rettet mod Koncerncentret og ikke mod SKAT København. Hans besked var således rettet mod hans eget hus, og han tænkte derfor ikke på at ringe til Erling Andersen.

Forespurgt, om han har nogen idé om, hvordan Rikke Madsen kunne få den opfattelse, at hun var nødt til at ringe til Erling Andersen og sige, at Koncerncentret selv tog pressehåndteringen, svarede han benægtende,

men som han tidligere har forklaret, måtte han nok tage på sin egen kappe, at han ikke har udtrykt sig tilstrækkeligt præcist. Forespurgt, hvor ofte han talte med Rikke Madsen, idet hun måtte have fået den opfattelse et eller andet sted fra, forklarede han, at hun sad lige udenfor hans dør, så han talte tit med hende.

Per Hvas har forklaret⁴³:

Forespurgt, hvornår han blev opmærksom på, at der kunne opstå en sag om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold, forklarede han, at han i dag har svært ved at sige, hvornår han første gang hørte, at der var noget, der kørte. Foreholdt, at der kom en stort opsat artikelse-rie i BT om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold den 23. juni 2010, og forespurgt, om han blev opmærksom på sagen før eller efter, at aviserne begyndte at skrive om den, forklarede han, at han ikke tror, at han hørte noget, før aviserne begyndte at skrive om det.

Winnie Jensen har forklaret⁴⁴:

Foreholdt, at skattesagen blussede op den 23. juni 2010, hvor BT havde en artikelse-rie om ægteparrets skatteforhold, og forespurgt, om hun har kendskab til, at der i Koncerncentret havde været overvejelser i relation til ægteparrets skatteforhold inden den 23. juni 2010, svarede hun benægtende. Hun var bekendt med, at der kom en kontakt fra pressen på et tidspunkt. Hun rejste til USA på et uddannelsesophold den 18. juni 2010 og derefter på ferie. Hun kom først tilbage på arbejde i uge 2 i august 2010, meget muligt mandag den 9. august 2010.

Mikael Børsting har forklaret⁴⁵:

Foreholdt, at BT begyndte at skrive om sagen den 23. juni 2010, og forespurgt, om han på noget tidspunkt inden den 23. juni 2010 fik underretninger om, at BT begyndte at interessere sig for ægteparrets skatteforhold, svarede han benægtende. Han hørte, at der måske var en sag undervejs i forhold til Helle Thorning-Schmidt, men ikke, hvad den handlede om. Forespurgt, om han kan huske i hvilket forum, han hørte noget om det,

43 Protokol 32, side 3.

44 Protokol 32, side 18.

45 Protokol 37, side 3.

forklarede han, at han tror, at det har været internt – muligvis fra Søs Marie Serup Laybourn. Forespurgt, om det har været rejst på nogle af de møder, de havde med ministrenes særlige rådgivere, svarede han benægtende.

Foreholdt, at han i et interview i Politiken har udtalt, at han havde drøftelser med Peter Arnfeldt om denne sag, og foreholdt, at Peter Arnfeldt var bekendt med, at BT havde interesseret sig for ægteparrets skatteforhold inden den 23. juni 2010, samt forespurgt, om han inden den 23. juni hørte noget fra Peter Arnfeldt om BT's interesse, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han eller nogen af hans kolleger i Venstres sekretariat havde kontakt med Troels Lund Poulsen eller embedsmænd i Skatteministeriet inden den 23. juni 2010 vedrørende kildeskattespørgsmålet, forklarede han, at han i hvert fald ikke har været i kontakt med nogen. Han har heller ikke kendskab til, om andre har.

Henvist til BT's artikel af 23. juni 2010 med overskriften "Dansk skat – nej da" og forespurgt, om han har erindring om, hvad der kom til at udspille sig i hans regi, da sagen blev beskrevet i BT den 23. juni 2010 og dagene derefter, forklarede han, at han rejste til Frankrig dagen efter, så han var muligvis derhjemme på dette tidspunkt, men det var en historie, der fyldte meget i medierne, så han har nok vendt den med Søs Marie Serup Laybourn den pågældende dag. Forespurgt, hvor lang tid han var på ferie, forklarede han, at han kom hjem igen den 3. juli 2010.

Forespurgt, om han beskæftigede sig med sagen, mens han var på ferie, forklarede han, at han ikke gjorde direkte, men han fulgte selvfølgelig med i medierne fra Frankrig.

Forespurgt, om han talte med nogen om sagen, eller om han bare læste avisen, forklarede han, at han tror, at i det øjeblik, der ikke skete så meget på Venstres banehalvdel, så talte han ikke med nogen, men det kan godt være, at han har talt med nogen – enten Søs Marie Serup Laybourn eller Peter Christensen – generelt om medie billedet.

Karsten Dybvad har forklaret⁴⁶:

46 Protokol 37, side 9-10.

Forespurgt, hvornår han første gang blev opmærksom på, at der eventuelt kunne opstå en sag om ægteparrets skatteforhold, forklarede han, at han hørte om det første gang, da der blev skrevet om det i aviserne. Forespurgt, om han kan huske, hvordan han blev gjort opmærksom på det, forklarede han, at det kan han ikke huske. De arbejdede i Statsministeriet meget opmærksomt i forhold til det, der skete ude i det offentlige rum. Så om det var en medarbejder, der kom ind og spurgte, om han havde set avisen, eller om han selv så det, kan han ikke huske, men det er klart, at det var noget, man blev opmærksom på.

Forespurgt, om sagen gav anledning til overvejelser i Statsministeriet, da de blev opmærksomme på den, svarede han benægtende. Det var en personsag, der lå langt væk fra Statsministeriet, så det havde ingen betydning for det arbejde, de bedrev eller konkret foretog sig.

Forespurgt, om han har kendskab til, om ministre eller embedsmænd udenfor Statsministeriet har modtaget faktuelle oplysninger om ægteparrets skatteforhold, svarede han benægtende. Han var ikke i nærheden af sagen på den måde, men det var helt naturligt, at det var noget, der optog sindene, måske mest hvilken betydning den kunne få.

Foreholdt, at sagen blev omtalt i BT den 23. juni 2010, og at der derefter var en heftig mediedækning, og foreholdt, at han har forklaret, at det var en sag, der optog sindene rent politisk, forklarede han, at det nok var mere rigtigt at sige, at det ikke var en sag, der optog ham eller andre politisk på den måde, men det var mere, hvordan det – afhængigt af hvad der skete – kunne få betydning for det politiske landskab og opinionstallene. Det var noget i den stil.

Forespurgt, om man i Statsministeriet drøftede, hvilken betydning sagen kunne få, svarede han benægtende. Det var heller ikke noget, han drøftede med statsministeren.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret⁴⁷:

Forespurgt, om han i perioden op til den 23. juni 2010 fik kendskab til, at BT eller andre medier begyndte at interessere sig for Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold, svarede han benægtende.

47 Protokol 37, side 12-13.

Forespurgt, om han har kendskab til, om Troels Lund Poulsen eller andre embedsmænd var i kontakt med journalister om skattesagen inden den 23. juni 2010, svarede han benægtende.

Henvist til BT's artikel af 23. juni 2010 med overskriften "Dansk skat – nej da" og foreholdt, at det var en af flere artikler, der var i BT denne dag, samt forespurgt, om han blev orienteret om artiklerne, forklarede han, at han læste artiklerne i avisen. Forespurgt, om han i denne periode drøftede skattesagen med sin særlige rådgiver, forklarede han, at han ikke havde nogen særlig rådgiver i denne periode. Statsministeriet havde en pressemedarbejder, Michael Helbo. Han drøftede ikke sagen med ham. Situationen var den, at han i foråret 2010 besluttede ikke at have en personlig rådgiver længere. Han overflyttede sin daværende særlige rådgiver Søs Marie Serup Laybourn til partiet. Fra foråret 2010 til foråret 2011 havde han derfor ikke en spindoktor. Han blev alene betjent af det statsministerielle apparat, herunder Michael Helbo. Det betød, at han i modsætning til både før og efter ikke havde en person tæt på sig, som dagligt og kontinuerligt briefede ham om, hvad der skete, og hvad der stod i aviserne.

Forespurgt, hvordan han holdt sig orienteret om, hvad der foregik i pressen, forklarede han, at han hver morgen på bagsædet i bilen brugte 10-20 minutter på at læse samtlige landsdækkende dagblade. Michael Helbo orienterede ham også, hvis der skete noget i løbet af dagen, eller hvis der kom noget i pressen, der havde relevans for ham. Den bredere politiske linje faldt i to halvlege. I forhold til det rene statsministerielle havde han analytiske samtaler med Michael Helbo. Han havde også lejlighedsvis samtaler med Søs Marie Serup Laybourn i krydsfeltet mellem regeringens interesser og Venstres interesser, men det var ikke dagligt og kontinuerligt.

9.4 Perioden fra den 25. til den 30. juni 2010

Ifølge et notat udarbejdet den 25. juni 2010 af Inger Kirstine Sommer Hansen havde specialkonsulent Ingelise Vangsgaard, Afdelingen for bindende svar, Struer, oplyst, at afdelingen ikke havde modtaget anmodning om bindende svar fra Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock. Ifølge notatet var afdelingen opmærksom på, at der kunne komme en anmodning, og at en sådan ville blive sendt til Skatterådet.

Den 26. juni 2010 bragte Jyllands-Posten en artikel med overskriften "Skat gransker Kinnocks skatteforhold". I artiklen er bl.a. anført:

”Særlig efterretningsenhed

Skat har ligefrem en efterretningsenhed, som bl.a. holder øje med særlige forhold, der skal sættes fokus på, og som sørger for at spotte sager i medierne. Peter Loft oplyser også, at en skatteborger med et såkaldt bindende tilsagn ikke kan få SKAT til at blåstemple forhold, der ligger tilbage i tid.

”Det kan man ikke. Der står direkte i reglerne, at bindende svar vedrører påtænkte dispositioner. Man kan spørge om, hvorvidt man ved en bestemt disposition kommer under dansk beskatning,” siger Peter Loft.”

Den 28. juni 2010 skrev viceskattedirektør Anders Lützhøft til Peter Loft, at Peter Loft antageligt var blevet fejlciteret i Jyllands-Postens artikel, da skatteforvaltningslovens § 21 også dækker ”dispositioner, som spørgeren har foretaget”. Samme dag kl. 14.45 videresendte Peter Loft denne besked til Birgitte Christensen og spurgte hende, om det var rigtigt, at man kunne få bindende forhåndsbesked om allerede foretagne dispositioner. Birgitte Christensen svarede kl. 15.38, at det var rigtigt, og at hun af samme grund havde lagt ”en gul” til ham tidligere på dagen.

Ligeledes den 28. juni 2010 sendte SKAT København følgende brev til Stephen Kinnoek, der var underskrevet af Søren Hansen:

”I SKAT har vi de seneste dage kunnet konstatere, at der har været en betydelig presseomtale omkring dig og din ægtefælle vedrørende skattepligt.

Vi kan oplyse, at:

Personer, der har bopæl her i landet, skal betale skat til Danmark, jf. kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1.

I tilflytningssituationer indtræder skattepligten dog først, når man tager ophold i den bolig, man har til rådighed her i landet. Som ophold anses ikke kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende, jf. kildeskattelovens § 7.

Du er ikke registreret som fuld skattepligtig til Danmark.

Du har ægtefælle og børn her i landet.

SKAT har derfor lagt til grund, at du har bolig til rådighed.

For at få fastlagt om du har taget ophold her i landet, bedes du oplyse følgende inden den 2. august 2010:

1: Redegørelse for hvilke boliger du har – eller har haft – rådighed over i 2007, 2008 og 2009 og i videst muligt omfang i hvilke perioder.

2: Redegørelse i videst muligt omfang for hvilke dage du har opholdt dig i Danmark i 2007, 2008 og 2009.

3: Har du udført arbejde under dine ophold i Danmark?

I bekræftende fald bedes du redegøre i videst muligt omfang for, hvilke dage der er tale om.

4: Har du haft perioder, hvor du ikke har arbejdet?

I bekræftende fald udbedes redegørelse i videst muligt omfang for hvilke perioder, der er tale om.

Vi bemærker, at oplysningerne i videst muligt omfang bedes dokumenteret eller sandsynliggjort og til brug for opholdsdage kan du underbygge redegørelsen m.v. med for eksempel flybilletter, pas, ansættelseskontrakt(er) samt redegørelse for opholdsperioder i andre lande.

Vi tilføjer, at der kan blive tale om indkaldelse af yderligere materiale.”

Samme dag kl. 15.05 skrev Erling Andersen til Steffen Normann Hansen vedhæftet et udkast til brev til Helle Thorning-Schmidt. Prioriteten af mailen var angivet som ”Høj” og følsomheden som ”Fortrolig”:

”Vedhæftet udkast til brev til Helle Thorning-Schmidt.

Mine sagsbehandlere bemærker:

Vi mener umiddelbart, at det er i strid med reglerne om tavshedspligt at underrette Helle Thorning-Schmidt om, at vi undersøger ægtefællens skattepligtsforhold. Helle Thorning-Schmidt er ikke part i sagen og er ikke omfattet af skatteforvaltningslovens § 18, idet ægteparret ikke er skattemæssigt samlevende.

Derfor bør den sidste linie i brevet slettes.

Perioden fra den 25. til den 30. juni 2010

Dette til jeres videre overvejelse.

Brevet sendes først når jeg har fået klar besked tilbage om at sende det.”

Det vedhæftede udkast til brev, der også var underskrevet af Søren Hansen, havde følgende ordlyd:

”I SKAT har vi de seneste dage kunnet konstatere, at der har været en betydelig presseomtale om dig og om din ægtefælles skattepligtsforhold.

Vi har endvidere konstateret, at du vil rette henvendelse til SKAT med henblik på en afklaring.

For god ordens skyld kan det meddeles, at vi ikke har registreret at have modtaget anmodning om Bindende Svar eller forespørgsel i øvrigt.

Vi kan informere dig om, at vi den 28. juni 2010 har tilskrevet din ægtefælle Stephen Nathan Kinnock vedrørende skattepligtsspørgsmål.”

Kl. 17.07 sendte Erling Andersen yderligere en mail til Steffen Normann Hansen vedhæftet et nyt udkast til brev til Helle Thorning-Schmidt, nu underskrevet af Erling Andersen:

”Kunne det være sådan et brev?”

Jeg har skaffet kuvert og frimærke...”

Det vedhæftede udkast til brev var sålydende:

”I SKAT har vi de seneste dage kunnet konstatere, at der har været en betydelig presseomtale om dig og om din ægtefælles skattepligtsforhold.

Det fremgår således af udtalelser til pressen, at du har eller vil rette henvendelse til SKAT med henblik på en afklaring.

For god ordens skyld kan jeg oplyse, at vi ikke har registreret at have modtaget en anmodning om Bindende Svar eller forespørgsel i øvrigt.”

Dette udkast til brev er identisk med det brev, som SKAT København ved fremsendelse af materiale til kommissionen har oplyst blev sendt til Helle Thorning-Schmidt den 28. juni 2010.

Den 29. juni 2010 kl. 12.30 skrev kontorchef Else Væggerby Christoffersen, Skatterådskontoret i Koncerncentret, følgende til Birgitte Christensen, cc Winnie Jensen:

”Jeg vil orientere dig om, at jeg i dag er blevet kontaktet af Frode Holm fra Revitax, der oplyste, at han vil indsende en anmodning om bindende svar vedr. Stephen Kinnock (Helle Thorning-sagen). Anmodningen vil blive indsendt direkte til mig.

Frode Holm oplyste,

- at han har været i kontakt med Peter Loft, Ivar Nordland m.fl. om sagen, men at de pågældende har henvist ham til at anmode om et bindende svar.
- at sagen er af hastende karakter og at han gerne ser sagen behandlet på Skatterådets møde den 24. august 2010.

Du må sige til hvis der er yderligere særlige orienteringstiltag der skal foretages her i huset, jf. Frode Holms henvendelser til Peter Loft m.fl. Jeg skal nok orientere Lida Hulgaard når jeg har modtaget anmodningen.

Det er endvidere min vurdering, at vi i Skatterådskontoret får brug for hjælp fra Carsten Vesterøs kontor for dels besvarelse af anmodningen, dels at kunne nå at få sagen for Rådet på august mødet.

Det kan selvfølgelig diskuteres om anmodningen om bindende svar er så principiel, at den skal for Skatterådet. Det er min vurdering, uden dog at kende indholdet af anmodningen, at den falder ind under skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, nr. 5 ”sager der i øvrigt har påkaldt sig eller skønnes at ville påkalde sig større offentlig interesse”. Dette vil også være tilfældet hvis svaret på anmodningen bliver en afvisning af sagen.

I pkt. 2.5 i skatterådsaftalen mellem told- og skattedirektøren og formanden for Skatterådet (SKM2009.609, SKAT) er sager omfattet af skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, nr. 5 karakteriseret ved følgende:

2.5. Sager af større offentlig interesse, jf. § 21, stk. 4, nr. 5

Sager, som fx har påkaldt sig eller er egnet til at påkalde sig betydelig offentlig interesse, fordi den skattepligtige er en offentligt kendt virk-

Perioden fra den 25. til den 30. juni 2010

somhed, eller at der tidligere har været offentlig debat om det emne, som sagen vedrører, skal forelægges for Skatterådet.

Formanden for Skatterådet og direktøren for told- og skatteforvaltningen er enige om:

i. Sager, som har været omtalt i medierne eller sager, som på anden vis har tiltrukket sig betydelig opmærksomhed, skal forelægges for rådet.

ii. Kontroversielle sager af politisk interesse, skal forelægges rådet, fx sager, som påviser regelsammenstød, uhensigtsmæssige regler eller i øvrigt påviser et behov for lovgivning og som i øvrigt er af væsentlig rækkevidde.”

Den 29. juni 2010 kl. 15.08 sendte Peter Arnfeldt Jyllands-Postens artikel af 26. juni 2010 fra sin arbejdsmail til sin hotmailadresse.

Den 30. juni 2010 kl. 13.55 sendte Else Veggerby Christoffersen følgende mail til Birgitte Christensen:

”Jeg har nu talt telefonisk med Frode Holm og kan på baggrund af telefonsamtalen korrigere det jeg skrev i min mail af g.d.

Frode Holm har overfor mig oplyst, at han ikke været i kontakt med Peter Loft eller Ivar Nordland om Stephen Kinnock-sagen. Han har været i kontakt med nogle i koncerntret (departementet), men han kan ikke længere huske navnene på de pågældende. De pågældende han har været i kontakt med har oplyst overfor Frode Holm, at de ikke har talt med Peter Loft om Frode Holms henvendelse.

Frode Holm oplyste endvidere, at han i dag fra Skattecenter København har modtaget en anmodning om udlevering af oplysninger for 2007, 2008 og 2009. Under henvisning hertil samt under henvisning til, at han på vegne af Stephen Kinnock har selvangivet 2009 som om Kinnock er hjemmehørende i DK, overvejer han nu om der er behov for at anmode om et bindende svar. Dette vil blive afklaret senere.”

Kl. 14.17 videresendte Birgitte Christensen mailen til Steffen Normann Hansen til orientering, og Steffen Normann Hansen skrev herefter kl. 14.26 til Birgitte Christensen:

”Jeg tror vi skal tage et hurtigt møde om den samlede behandling af sagen. Har du orienteret Peter om udviklingen?”

Birgitte Christensen svarede kl. 14.45:

”Ja, jeg har orienteret Peter om Elses mail.

Jeg mener ikke, at vi kan involvere os i behandlingen af sagen, men jeg mødes gerne for en generel drøftelse af reglerne vedr. afvisning af skatterådsbehandling som følge af samtidig ligning mv. Jeg går ud fra, at det også var det, du tænkte på.”

Erling Andersen har i sin redegørelse anført:

”Jeg er i dagene 23.-26. juni 2010 på tjenesterejse til Bruxelles.

Den 28. juni 2010 kontaktes jeg om formiddagen telefonisk af produktionsdirektør Steffen Normann Hansen som mener, at vi bør skrive til Stephen Kinnock og bede om en redegørelse.

Jeg mener ikke at der er grundlag for en så hurtig reaktion – bl.a. henset til at selvangivelsesfristen for 2009 er den 1. juli 2010. Jeg går dog med til at SKAT Københavns sagsbehandler samme eftermiddag – den 28. juni 2010 – tilskriver Stephen Kinnock om at redegøre for hans skattemæssigt relevante relationer til Danmark i perioden 2007-2009. Svarfrist 2. august 2010.

Ved 17-tiden samme dag – den 28. juni 2010 – er Steffen Normann Hansen i telefonen med et rygte om, at Stephen Kinnock skulle have indgivet selvangivelse – om jeg kan finde ud af det?

Endvidere, at departementschef Peter Loft mener, vi bør tilskrive Helle Thorning-Schmidt om hendes tilkendegivelser i pressen om evt. henvendelser til SKAT.

Om det første vedr. en evt. selvangivelse lover jeg at se om det kan afklares. Det kan det ikke, dels er medarbejderne gået hjem, dels ligger selvangivelserne i bunker, som ikke sådan lige kan gennemgås.

Om det sidstnævnte – henvendelsen til Helle Thorning-Schmidt – er jeg lodret imod. Mener ikke der på nogen måde er et fagligt grundlag for

det, men produktionsdirektøren betoner, at det er et meget udtalt ønske fra departementschefen. Jeg går med til at lave et udkast til et brev med følgende ordlyd:

”I SKAT har vi de seneste dage kunnet konstatere, at der har været en betydelig presseomtale om dig og om din ægtefælles skattepligtsforhold.

Det fremgår således af udtalelser til pressen, at du har rettet eller vil rette henvendelse til SKAT med henblik på en afklaring.

For god ordens skyld kan jeg oplyse, at vi ikke har registreret at have modtaget en anmodning om Bindende Svar eller forespørgsel i øvrigt.

...

Erling Andersen”

Jeg sender det på mail til Steffen Normann Hansen for, at han kan drøfte det med Peter Loft. Jeg forventer en hurtig tilbagemelding om departementschefen ønsker brevet sendt.

Jeg får ingen tilbagemelding. Ved 18.30-tiden kontakter jeg Steffen Normann Hansen som siger, at Peter Loft er i møde – og han ved ikke om brevet skal sendes.

Jeg tilkendegiver, at jeg kan komme brevet i en kuvert. Jeg forlader derefter kontoret på Sluseholmen. Jeg er ikke kommet langt på motorvejen før Steffen Normann Hansen er i telefonen – departementschefen vil have brevet sendt i aften. Jeg kører derfor til Ballerup Postkontor og sender brevet til Helle Thorning-Schmidt. Det vil sige dagens 2. brev til Kinnock og Thorning.”

Peter Loft har i sin redegørelse anført:

”Efter at BT i slutningen af juni 2010 begyndte at skrive om sagen, drøftede Steffen Normann Hansen sagen telefonisk med direktør Erling Andersen, SKAT København. Efter selvangivelsesfristen udløb den 1. juli 2010 besluttedes det at indlede en ligningssag af egen drift, og der blev derfor fra SKAT København sendt en åbningsskrivelse til parterne, hvori de blev bedt om at dokumentere indholdet af deres selvangivelser.”

Peter Loft har i sin supplerende redegørelse anført:

”4. Det fremgår af Erling Andersens redegørelse vedrørende perioden 28. juni – 1. juli 2010

at SKAT efter tilskyndelse fra produktionsdirektør Steffen Normann Hansen den 28. juni 2010 skriftligt beder Stephen Kinnock redegøre for hans skattemæssige relevante relationer til Danmark i perioden 2007-2009;

at Steffen Normann Hansen bad Erling Andersen afklare, om der den 28. juni 2011 var indgivet selvangivelse;

at jeg tilkendegav, at man skulle tilskrive Helle Thorning-Schmidt vedr. hendes tilkendegivelser i pressen om evt. henvendelser til SKAT;

at en sådan henvendelse på min foranledning blev afsendt den 28. juni 2010 om aftenen; samt

at jeg den 1. juli 2010 bad SKAT København forholde sig til pressehåndteringen i anledningen af, at Stephen Kinnock ifølge pressen havde indgivet selvangivelse.

Jeg skal i den anledning oplyse, at jeg ikke mindes at have drøftet spørgsmålet om der var indgivet selvangivelse eller om, at SKAT skulle indlede en egen drift undersøgelse af Stephen Kinnocks skattemæssige forhold som sket ved første skrivelse af 28. juni 2010.

I min redegørelse af 25. november 2011 henviser jeg til, at Steffen Normann Hansen har oplyst mig herom. Det fremgår heraf, at han var af den opfattelse, at henvendelsen til Stephen Kinnock først fandt sted efter selvangivelsens udløb. Jeg lægger til grund, at Erling Andersens beskrivelse af forløbet er den korrekte.

Med hensyn til henvendelsen til Helle Thorning-Schmidt kan jeg efter fornyet overvejelse oplyse, at det af pressen i dagene omkring den 24. juni 2010 fremgik, at der enten var taget eller ville blive taget kontakt til SKAT fra parternes side.

I betragtning af den voldsomme omtale af sagen i pressen, og da SKAT fortsat den 28. juni 2010 ikke havde modtaget nogen henvendelse, fandt jeg det væsentligt at få afklaret, om en henvendelse kunne forventes. Som

Perioden fra den 25. til den 30. juni 2010

nævnt i min redegørelse af 25. november 2011 var sagen absolut ikke særlig veloplyst på dette tidspunkt. Uden en egentlig kontakt til parterne var det derfor ikke muligt for SKAT at forholde sig til sagen og dermed skabe en afklaring af de spørgsmål, der var rejst i pressen.

Jeg mente derfor, det var i såvel parternes som SKATs interesse hurtigst muligt at få afklaret, om der var eller ville blive rettet henvendelse til SKAT. Jeg mindes ikke tidligere at have hørt, at Erling Andersen var uenig i den valgte fremgangsmåde, der alene skulle tjene til at skabe afklaring i et hektisk og ophidset forløb.

Herudover har jeg ingen yderligere erindringer om denne del af forløbet.”

Peter Arnfeldt har forklaret⁴⁸:

Henvist til artikel i Jyllands-Posten af 26. juni 2010 med overskriften ”Skat gransker Kinnocks skatteforhold”, hvor Peter Loft har udtalt sig om bindende svar og mail af 29. juni 2010 kl. 15.08, hvor vidnet har videresendt artiklen fra sin arbejdsmail til sin hjemmemail, forklarede han, at der var en del polemik omkring emnet bindende svar, så han videresendte artiklen til sin hjemmemail, så han kunne sætte sig bedre ind i stoffet. Han blev aldrig helt klog på emnet. Der var forskellige udlægninger af, hvad bindende svar var.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret⁴⁹:

Foreholdt brev af 28. juni 2010 til Helle Thorning-Schmidt fra Erling Andersen, forklarede hun, at hun har kendskab til indholdet af brevet. Hun kan huske, at de kontaktede nogen, inden selvangivelsen var kommet ind. Hendes involvering i sagen, inden den kom ind, var, at hun kontaktede nogen for at høre, om der var indkommet en anmodning om et bindende svar. Før brevet blev sendt, var der forlydende om, at man ville bede om bindende svar, og derfor ringede hun og spurgte, om der var registreret en anmodning om bindende svar. Der var et forløb, hvor der kom fokus på sagen, fordi den hele tiden var i pressen.

48 Protokol 8, side 6.

49 Protokol 12, side 4, 6 og 11.

Foreholdt mail af 28. juni 2010 fra Erling Andersen til Steffen Normann Hansen og forevist udkast til brev til Helle Thorning-Schmidt, forklarede hun, at hun ikke kender noget til kontakten mellem SKAT og Koncerncentret. Hun mener, at hun blev inddraget i forbindelse med spørgsmålet om partsstatus, men hun har ikke deltaget i udformningen af brevet.

Foreholdt brev af 28. juni 2010 til Stephen Kinnock fra Søren Hansen, forklarede hun, at hun mener, hun har kendskab til brevet. Hun var ikke involveret i udformningen af brevet. Det var hektisk, fordi der var så meget opmærksomhed omkring sagen. Baggrunden for at sende brevet har måske været, at man tænkte, at man skulle i gang med at sagsbehandle for at få afklaret spørgsmålet, om der var skattepligt eller ej. Det vil være det sandsynlige. SKAT retter ikke i almindelighed henvendelse på grund af presseomtale, men man kan godt lade sig inspirere. Der er mange andre eksempler på sager, der har været i pressen, og hvor man så kigger efter, om der er noget om det eller ej.

...

På ny foreholdt brev af 28. juni 2010 til Stephen Kinnock, forklarede hun, at der ikke var andre oplysninger om ejendomme på daværende tidspunkt, end dem de selv havde trukket fra systemet.

...

Henvist til mail af 28. juni 2010 fra Erling Andersen til Steffen Norman Hansen, forklarede hun, at hun ikke kan huske at have set teksten. Hun vil tro, hun deltog i overvejelserne om, hvorvidt Helle Thorning-Schmidt var part. Man har tavshedspligt hos SKAT, og derfor kan man ikke underrette en anden. Hun har været med til at diskutere, hvem der er part i en sag.

Hanne Dahl Kofod har forklaret⁵⁰:

Hun hørte første gang om sagen sidst i juni 2010, hvor der havde været noget presseomtale. Hun blev bedt om at finde en sagsbehandler. Hun mener, at det var den 28. juni 2010, der blev sendt et brev med materialeindkaldelse ud.

50 Protokol 12, side 13-14.

Forevist brev af 28. juni 2010 til Stephen Kinnock, forklarede hun, at hun har set brevet. Det var Søren Hansen, der havde forfattet det. Det ville være naturligt, at han havde vist det til hende. De fik at vide, at de skulle lave en materialeindkaldelse, hvilket de gjorde. Hun mener, at det var Koncerncentret, der gerne ville have, at de gik ind i sagen på grund af presseomtalen. Hun regner med, at Koncerncentret havde talt med direktøren ved SKAT København.

Foreholdt SKATs brev af 28. juni 2010 til Helle Thorning-Schmidt, forklarede hun, at hun godt vidste, at der blev rettet henvendelse til Helle Thorning-Schmidt. Henvendelsen blev også akteret på sagen. De var lidt i tvivl om, hvorvidt der skulle skrives til Helle Thorning-Schmidt.

Foreholdt mail af 28. juni 2010 fra Erling Andersen til Steffen Normann Hansen og forevist udkast til brev til Helle Thorning-Schmidt, forklarede hun, at hun ikke var med til selve udformningen af brevet, men hun var inde over drøftelserne om tavshedspligt. De mente nok ikke, at de skulle have skrevet til Helle Thorning-Schmidt.

Forevist SKATs brev af 28. juni 2010 til Stephen Kinnock, forklarede hun, at det ikke var normalt, at de selv rettede henvendelse til en skatteyder, men det var nok en lidt usædvanlig situation med den omfattende presseomtale, så det virkede naturligt at rette henvendelse. Det var en kombination af pressedækningen, og at det var en kendt politikkers ægtefælle, der gjorde, at de tog sagen op. Hun mener, at det var Koncerncentret, der ville have dem til at rette henvendelse. Det må hun have fået oplyst af Erling Andersen.

Peter Møller Jensen har forklaret⁵¹:

Henvist til brev af 28. juni 2010 fra Søren Hansen til Stephen Kinnock og forespurgt, om der skete noget mellem den 24. og 28. juni 2010, forklarede han, at han svagt kan huske, at han havde et møde med Inger Kirstine Sommer Hansen, hvor de drøftede, om de skulle undersøge, om der var blevet bedt om at få bindende svar på nogle af de spørgsmål, der var rejst. De kunne i SKAT undersøge, om det var tilfældet, og det var det ikke.

51 Protokol 17 side 18-20

Forespurgt, om der var kontakt mellem SKAT og Koncerncentret mellem den 24. og 28. juni 2010, forklarede han, at han i hvert fald ikke havde kontakt, men i forbindelse med brevet var det hans klare indtryk, at Erling Andersen havde haft kontakt til Koncerncentret.

Forespurgt, hvad baggrunden var for at sende brevet til Stephen Kinnock den 28. juni 2010, forklarede han, at der var et pres og et ønske om, at man skulle afklare de skattemæssige forhold. Han kan kun sige, at de blev indkaldt til et møde, hvor Erling Andersen sagde, at nu skulle der indkaldes det nævnte materiale, og det gjorde de så. Det var hans indtryk, at Erling Andersen havde talt med nogen i Koncerncentret, men han havde ikke overhørt samtalen.

Det var hans indtryk, at Erling Andersen ikke var helt tilfreds med, at de skulle indkalde. Det gjaldt især for år 2009, hvor SKAT først skulle have selvangivelsen ind den 1. juli 2010. Det var ikke normalt, at man indkaldte materiale, før selvangivelsen var sendt ind, men der var et ønske om at få sagen belyst og afgjort. Han drøftede ikke problemstillingen med Erling Andersen, men tog til efterretning, at materialet skulle indkaldes.

Foreholdt af formanden, at vidnet havde indtryk af, at Erling Andersen havde talt med nogen i Koncerncentret og forespurgt, hvad han baserede sit indtryk på, forklarede han, at det var de tilkendegivelser, som Erling Andersen kom med – at han havde talt med nogen i Koncerncentret, og at der var et ønske om, at de skulle indkalde materialet. Han mener at kunne huske, at Erling Andersen sagde, at han havde talt med nogen.

Forespurgt af udspørgeren, om brevet af 28. juni 2010 blev produceret på en dag, forklarede han, at det må det være blevet, idet det er dateret den 28. juni 2010. Han husker det dog ikke. Han forfattede ikke brevet og har heller ikke været med ved godkendelsen heraf.

Foreholdt mail af 28. juni 2010 kl. 15.05 fra Erling Andersen til Steffen Normann Hansen vedhæftet udkast til brev til Helle Thorning-Schmidt og forespurgt, om han var involveret i overvejelserne om fremsendelsen af et brev til Helle Thorning-Schmidt, svarede han benægtende. Han vidste ikke, at der skulle sendes et brev. Forespurgt, om det ikke var lidt usædvanligt, når han var chef for sagsbehandlerne, forklarede han, at han mener, at brevet blev sat i værk i en korrespondance mellem Erling Andersen og dem, som Erling havde talt med. Forespurgt, hvem ”dem” var, forklarede han, at det er han ikke 100% bekendt med. Han blev først

efterfølgende bekendt med, at brevet var blevet sendt. Det må have været den 29. juni 2010. Forespurgt, om han på det tidspunkt fik at vide, om der havde pågået overvejelser med hensyn til tavshedspligten og det betimelige i at sende brevet, svarede han benægtende. Heller ikke senere har han fået noget at vide herom.

...

Forespurgt, om han efterfølgende indtil slutningen af 2010 havde hørt noget om, hvilken korrespondance der eventuelt havde været med Koncerncentret om brevet af 28. juni 2010 til Helle Thorning-Schmidt eller hørt noget om, hvilken holdning Erling Andersen eller andre havde til, at brevet skulle sendes, forklarede han, at det var hans indtryk, at Erling Andersen havde haft noget korrespondance med Koncerncentret omkring formuleringen brevet. Det var ikke hans indtryk, at Erling Andersen var specielt glad for brevet. Det indtryk fik han gennem nogle tilkendegivelser, der kom. Han havde som forklaret ikke en stor snak omkring dette brev og var ikke en del af det. Han kan kun sige, at det – set-up'et – foregik i en korrespondance blandt nogle andre.

Forespurgt, fra hvem han fik oplysningen om, at Erling Andersen ikke var så glad for brevet, forklarede han, at det i givet fald må have været fra Erling Andersen. Han kan ikke huske, hvornår han fik oplysningen.

Søren Hansen har forklaret⁵²:

Henvist til brev af 28. juni 2010 fra SKAT København til Stephen Kinnock underskrevet af ham, og forespurgt, hvad der skete, inden brevet blev sendt, forklarede han, at han ikke mener, at der skete noget den 24. juni 2010. Mandag den 28. juni 2010 var der møde på Erling Andersens kontor, hvor han blev orienteret om, at de skulle i gang med sagsbehandlingen. Han forfattede brevet til Stephen Kinnock for at få nogle oplysninger til bedømmelse af skattepligtsforholdet. Baggrunden var den omtale, der havde været i medierne om parrets skatteforhold.

Forespurgt, om det var normalt at sende brev til en skatteborger på baggrund af skriverier i pressen, forklarede han, at det ikke var normalt, men det var heller ikke usædvanligt. Foreholdt, at han i brevet bad om at få

52 Protokol 19, side 10-11.

redegjort for fire forhold – boliger, opholdsdage, udført arbejde under ophold i Danmark og perioder, hvor man ikke har arbejdet – og forespurgt, om der var særlige grunde til at bede om at få disse forhold belyst, forklarede han, at det var det, han normalt ville skrive.

Henvist til brev af 28. juni 2010 fra SKAT København til Helle Thorning-Schmidt underskrevet af Erling Andersen og forespurgt, om vidnet var involveret i overvejelserne eller udformningen af brevet, forklarede han, at han ikke har forfattet brevet, men han har været med til en drøftelse om brevet på Erling Andersens kontor. Erling Andersen havde på en måde fået det pålagt at skrive brevet. Han havde fået en henvendelse vist nok fra ministeriet, men det er kun andenhåndsoplysninger, vidnet har. De drøftede det i sagsbehandlergruppen.

De var nok lidt betænkelige ved at skrive til Helle Thorning-Schmidt, fordi hendes ægtefælle på dette tidspunkt ikke var skattepligtig, og det kom i princippet ikke hende ved, hvad der blev skrevet til en ikke-skattepligtig person. Der kunne jo ikke blive tale om overførsel af personfradrag, underskud eller andet. Hun var i princippet ikke part i nogen sag. De frarådede at skrive det, og derfor blev der også fjernet en formulering sidst i brevet.

Udspørgeren henviste til mail af 28. juni 2010 kl. 15.05 fra Erling Andersen til Steffen Normann Hansen vedhæftet udkast til brev til Helle Thorning-Schmidt. Han forklarede, at han først efterfølgende har set mailen. Foreholdt, at Erling Andersen henviser til "Mine sagsbehandlere ..." og forespurgt, hvem det var, forklarede han, at det var Hanne Dahl Kofod, Inger Kirstine Sommer Hansen og vidnet. Han kan dog ikke huske, om det var Inger Kirstine Sommer Hansen, der deltog på dette tidspunkt, for han tror, at hun først kom ind i sagsbehandlergruppen lidt senere. Ellers var det Peter Møller Jensen, der var med, for han var med i starten. Foreholdt teksten under "Mine sagsbehandlere bemærker:" og forespurgt, om det var den overvejelse, de havde i sagsbehandlergruppen, der blev givet videre, svarede han bekræftende.

Forespurgt, hvad der skete, efter brevet var blevet sendt, forklarede han, at han mener, at der på grund af sommerferien var en lang frist til en gang i begyndelsen af august 2010 til at komme med materiale. Som han husker det, så skete der ikke så meget, inden han gik på ferie omkring mandag den 19. juli 2010.

Erling Andersen har forklaret⁵³:

Henvist til vidnets redegørelse, hvoraf fremgår, at han blev kontaktet af Steffen Normann Hansen om formiddagen den 28. juni 2010 og forespurgt, om han kan oplyse nærmere om denne samtale, forklarede han, at han var i Bruxelles til lørdag den 26. juni 2010, og mandag formiddag blev han kontaktet af Steffen Normann Hansen, som tilkendegav, at departementschefen havde den opfattelse, at de skulle gøre noget i sagen. De måtte gøre noget aktivt. De burde starte en kontrolsag. Det var helt usædvanligt. Han kan ikke mindes at have været udsat for før, at departementschefen direkte gik ind og krævede, at de skulle starte en kontrolsag. Det var kun fem dage efter presseomtalen i BT, og det var tre dage før, at Stephen Kinnoek i princippet havde mulighed for at indgive selvangivelse, hvis det var det, han ville.

Vidnets holdning var, at de ikke skulle starte en kontrolsag på det nu. De har før startet kontrolsager på presseomtale, men ikke fem dage, inklusive en weekend, efter presseomtalen. Det er aldrig sket, men det ville man have her. Han sagde til Steffen Normann Hansen, at det nok var en god ide at se, om der ikke kom en selvangivelse inden den 1. juli 2010, men Steffen Normann Hansen var vedholdende og sagde, at det ønskede departementschefen, og derfor gik vidnet med til det. Der var ikke noget forvaltningsretligt forkert i at gøre det. SKAT havde retten til at starte en kontrolsag op, og det gjorde de på den måde, at de skrev til parterne, at de gerne ville have oplysninger for de sidste tre år om deres skattepligt og færden. Det var der ikke noget forkert i efter vidnets opfattelse, men det var dybt usædvanligt, og han syntes, at det var dybt urimeligt at gøre det på det tidspunkt.

Forespurgt, hvem der har kompetencen til at starte en kontrolsag, forklarede han, at det har SKAT København. Forespurgt, om departementschefen kan give en ordre om at starte en kontrolsag, forklarede han, at det opfattede han faktisk, at departementschefen gjorde her. Forespurgt, om han på det tidspunkt mente, at departementschefen havde kompetencen til at gøre det, forklarede han, at det skænkede han ikke en tanke, men det har departementschefen vel dybest set ikke. Han har dog ikke tænkt nærmere over, hvor den juridiske grænse går her.

53 Protokol 20, side 7-8, og protokol 21, side 23-24, 28 og 30.

Henvist til brev af 28. juni 2010 fra SKAT København til Stephen Kinnock underskrevet af Søren Hansen og forespurgt, om der kom svar tilbage på brevet, forklarede han, at det mener han ikke, der gjorde.

Henvist til brev af 28. juni 2010 til Helle Thorning-Schmidt underskrevet af ham og forespurgt, hvorfor de sendte det, forklarede han, at de lige havde været gennem formiddagen, som var endt med, at hans sagsbehandler Søren Hansen havde skrevet til Stephen Kinnock, at der var startet en kontrolsag. Sidst på eftermiddagen blev han igen ringet op af Steffen Normann Hansen, der sagde, at man nu kunne se, at Helle Thorning-Schmidt havde været ude i pressen og sige – vel i et forsøg på at dæmpe presseomtalen – at ægteparret var i dialog med SKAT.

Steffen Normann Hansen sagde direkte, at ministeren ikke mente, at hun skulle have lov til at slippe af sted med det. SKAT København måtte skrive til hende, at de i hvert fald ikke kendte noget til en henvendelse. Så diskuterede han og Steffen Normann Hansen igen. Det var Peter Loft, der havde været ved Steffen Normann Hansen og sagt, at han skulle ringe til vidnet for at sige, at SKAT København skulle skrive til Helle Thorning-Schmidt, og at de i brevet skulle give udtryk for, at hun ikke havde henvendt sig til SKAT København. Det var vidnet meget imod. Det var dybt usædvanligt og aldrig sket før. Han syntes, at det var lettere chikaneagtigt.

Det handlede om oppositionens leder, hvor departementschefen om formiddagen havde sørget for, at der blev rejst en kontrolsag på hende, og om eftermiddagen kom der en henvendelse, hvor ministeren ikke ville finde sig i, at hun forsøgte at slippe ud af fangegrebet i pressen. Det var jo sådan set det, det handlede om.

Han lod sig dog overtale til at gøre det og forfattede selv brevet. Klokkeren var omkring halv seks om aftenen, så han sad selv på kontoret og skrev brevet. Steffen Normann Hansen syntes, at de skulle finde ud af, om Helle Thorning-Schmidt havde indgivet en selvangivelse, og det kunne de ikke afgøre på dette tidspunkt. De havde ikke registreret nogen henvendelser, og han var da ikke orienteret om, at der havde været nogen henvendelser, men i princippet kunne hendes repræsentant godt i SKAT Københavns ekspedition have indleveret en selvangivelse, uden at han var orienteret herom. De modtog flere tusinde selvangivelser fra den 28. juni til 1. juli.

Forespurgt, hvad han ville have gjort, hvis departementschefen havde insisteret på at få at vide, om der var kommet en selvangivelse fra Helle

Thorning-Schmidt den 28. juni 2010, forklarede han, at han ville have kontaktet afdelingslederen og bedt hende om at få fat på nogle folk, som kunne løbe det igennem, som de havde fået de seneste dage, men det gjorde han ikke, og det havde Steffen Normann Hansen også forståelse for. Han tror ikke, at spørgsmålet, om Helle Thorning-Schmidt havde indgivet selvangivelse, havde været en del af Steffen Normann Hansens dialog med Peter Loft. Det var nok mere Steffen Normann Hansens egen tanke, at de skulle være helt sikre på, at hun ikke havde indgivet selvangivelse, før de skrev. Selvom man ikke kunne være helt sikker på, at hun ikke havde indgivet en selvangivelse, fastholdt Steffen Normann Hansen dog, at man skrev til hende.

Henvist til brev af 28. juni 2010 fra SKAT København til Helle Thorning-Schmidt underskrevet af Søren Hansen, hvoraf fremgår, at sidste afsnit er anderledes end brevet af 28. juni 2010 til Helle Thorning-Schmidt underskrevet af vidnet, forklarede han, at brevet underskrevet af Søren Hansen knytter sig til formiddagens brev. Der blev den 28. juni sendt et brev til Stephen Kinnock, og herefter informerede Søren Hansen Helle Thorning-Schmidt.

Forespurgt, om brevet underskrevet af Søren Hansen blev sendt, svarede han bekræftende. Foreholdt mail af 28. juni 2010 kl. 15.05 fra ham til Steffen Normann Hansen og det vedhæftede brevs sidste afsnit, forklarede han, at denne mail blev afsendt før samtalen med Steffen Normann Hansen kl. 17. Forespurgt, om han fastholder, at brevet underskrevet af Søren Hansen blev afsendt, svarede han bekræftende. Det var et brev i relation til Stephen Kinnock, hvorimod brevet som vidnet sendte, og som var forfattet senere samme aften, var i relation til den presseomtale, som ministeren reagerede på.

Foreholdt, at brevene ser næsten identiske ud bortset fra det sidste afsnit, og at brevet underskrevet af vidnet kunne være en tilrettet version, fastholdt han forklaringen om, at begge breve var sendt og bemærkede, at han havde en klar erindring herom.

På ny henvist til mail af 28. juni 2010 kl. 15.05 fra ham til Steffen Normann Hansen sammenholdt med brevet underskrevet af Søren Hansen og forespurgt, hvad det var for overvejelser SKAT København gjorde her, forklarede han, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig til Danmark, og derfor mente regionen, at man i princippet ikke kunne informere ægtefællen, men de valgte at gøre det. Han har ikke i detaljer erindring om

det, men han kan huske, at de om eftermiddagen havde denne dialog om, hvorvidt de kunne skrive til hende, og at de valgte at sende brevet.

...

Foreholdt af advokat Lars Svenning Andersen, at han har forklaret, at han mente, at det var mærkeligt, at man skulle starte en kontrolsag, og at man i virkeligheden jagede statsministerkandidaten, og forespurgt, om Peter Loft foreslog en kontrolsag, forklarede han, at når man bad om at få startet en sag og få skrevet til de pågældende om oplysninger tre år tilbage med henblik på at afdække skattepligtsforholdet, så var det at starte en kontrolsag. Foreholdt sin redegørelse, afsnittet "Den 28. juni ...", forklarede han, at i SKATs verden skrev man ikke bare til en skatteyder og bad om en redegørelse. Det handlede om, at de indledte en kontrolsag.

Han blev foreholdt, at han har forklaret, at han reagerede voldsomt over, at man skulle skrive til Stephen Kinnocks ægtefælle, men at han under sidste afhøring forklarede, at han selv fandt det nødvendigt at indkalde ægtefællen, fordi hun havde udtalt sig til pressen, og forespurgt, om det var begrundelsen for, at hun kunne indkaldes til et møde, men at man ikke kunne skrive til hende oprindeligt. Han forklarede, at man skulle have det ind i den rigtige sammenhæng. Den 28. juni 2010 startede de en kontrolsag, hvor man tilskrev Stephen Kinnock. Det, der foregik samme dag om eftermiddagen, var ikke i relation til kontrolsagen fra om formiddagen. Det var en henvendelse, som gik på, at Helle Thorning-Schmidt i pressen havde forsøgt at få lidt ro om sagen ved at udtale: "Jeg er i kontakt med myndighederne". Det vidste SKAT København godt, at hun ikke var. Helt usædvanligt krævede man, at SKAT København skulle skrive til hende blot for at sætte den facit på plads, som hun havde været ude i pressen med. Det syntes han ikke havde nogen sammenhæng med skattesagens behandling.

Foreholdt, at han blev bedt om at skrive til Helle Thorning-Schmidt: "Vi forstår du har kontaktet Skat. Vi har ikke set noget. Er der tale om en fejl. Ligger det et eller andet sted?", og forespurgt, om han syntes, at det var voldsomt chikanøst, forklarede han, at det syntes han. Foreholdt, at det kunne være fordi, pressen ville spørge, hvad der skete i SKAT, hvorfor gjorde de ikke noget, var det korrekt, og så skulle SKAT kunne svare på det, forklarede han, at de ikke skulle svare herpå. Han havde aldrig været udsat for før, at fordi en skatteyder i aviserne sagde, at man var i god dialog med skattemyndighederne, så skulle SKAT i samme moment fare

ud og skrive til pågældende: ”Du skal bare vide, at det ikke er rigtigt, det du siger, for vi har ikke hørt fra dig.” Foreholdt, at det vel heller ikke var det, man skrev, og foreholdt brev af 28. juni 2010 til fra SKAT til Helle Thorning-Schmidt underskrevet af vidnet, sidste afsnit, forklarede han, at det var deres måde at skrive det på, men essensen var, at de skrev det, som han har forklaret.

...

Foreholdt af advokat K. L. Németh, at han havde forstået, at vidnet ikke havde været i dialog med Troels Lund Poulsen om denne sag, forklarede han, at det er korrekt. Forespurgt, om det, som han havde udtalt om, hvad ministeren var inde over, hvad ministerens hensigter var, og hvad ministeren ville, byggede på andet end det, som han selv tidligere betegnede som sin fornemmelse, forklarede han, at der var en meget konkret ting den 28. juni 2010. Det var Steffens Normann Hansens anden henvendelse, hvor der direkte blev refereret til, at ministeren ikke ville finde sig i, at Helle Thorning-Schmidt slap af sted med at sige, at hun var i kontakt med SKAT.

Advokat K. L. Németh foreholdt dele af vidnets redegørelse, og at der ikke heri stod, at det var et ønske fra ministeren. Han forklarede, at det var det, Steffen Normann Hansen nævnte for ham. Det er korrekt, at han ikke har det med i sin redegørelse.

Foreholdt, at han om den indledende fase har forklaret, at det var dybt usædvanligt, det man gjorde fra Koncernecentret side, det var dybt urimeligt og på et tidspunkt havde han også sagt, at det var chikanøst, samt at han i sin redegørelse skrev, at han var lodret uenig, og at advokat Németh på hans forklaring havde forstået, at han talte med departementschefen som topembedsmand til topembedsmand. Forespurgt, hvorfor han ikke sagde fra, hvis han fra starten følte, at det var urimeligt, usædvanligt, og han var lodret imod, forklarede han, at han kommunikerede med produktionsdirektør Steffen Normann Hansen, og han tilkendegav sin opfattelse over for ham. Da han den 22. juni 2010 fik oplysningen om, at departementschefen tog alle pressehenvendelser, tog han det som en meddelelse fra pressefunktionen og talte med Steffen Normann Hansen om det bekymrende i det bagefter. Omkring den 28. juni 2010 var det Steffen Normann Hansen, som han kommunikerede med.

...

Forespurgt af advokat Nicolai Mallet, om Helle Thorning-Schmidt svarede på brevet af 28. juni 2010, som han modvilligt havde sendt, svarede han benægtende. Forespurgt, om han sendte kopi af brevet til nogen, svarede han benægtende. Han sendte udkastet til Steffen Normann Hansen, som drøftede det med Peter Loft. Det var her, at han i sin redegørelse fortalte, at de ikke kunne få en tilkendegivelse fra Peter Loft, og at han så forlod kontoret. Han blev herefter ringet op undervejs hjem og fik at vide, at Peter Loft ønskede brevet sendt. Han sendte herefter brevet fra Ballerup Postkontor. Forespurgt, om der var nogen, der efterspurgte en kopi af, at han rent faktisk havde sendt det, forklarede han, at han kun husker, at brevet blev givet til Søren Hansen og lagt i sagen.

Jan Lund har forklaret⁵⁴:

Forespurgt, om han har kendskab til, at der blev rettet henvendelse til Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock den 28. juni 2010, svarede han benægtende. Om han hørte om det på daværende tidspunkt, kan han ikke huske. Han har hørt om det efterfølgende gennem pressen.

Forespurgt, om han på nogen måde var involveret i sagen, eller om han blev orienteret om, at der foregik noget i Koncerncentret vedrørende sagen i perioden fra den 8. juni til den 1. juli 2010, forklarede han, at han på et tidspunkt hørte om nogle af møderne mellem Koncerncentret og SKAT København, men han kan ikke huske, hvilken periode det var i. Han har ikke været involveret i sagsbehandlingen, og han har ikke deltaget i møderne med SKAT København.

Jesper Skovhus Poulsen har forklaret⁵⁵:

Forespurgt, om han havde kendskab til, at der den 28. juni 2010 blev rettet henvendelser til Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt, svarede han benægtende.

54 Protokol 22, side 5.

55 Protokol 22, side 16.

Michael Frank har forklaret⁵⁶:

Foreholdt, at der blev rettet henvendelse fra Koncerncentret til regionen, hvilket den 28. juni 2010 resulterede i et brev til Helle Thorning-Schmidt og et til Stephen Kinnock, og forespurgt, om han blev orienteret herom eller fik kendskab hertil, forklarede han, at han mener, at han i forbindelse med et svar til Folketinget fandt ud af, at SKAT København havde bedt Stephen Kinnock om at indlevere forskelligt materiale. Forespurgt, om han kan huske, hvornår det var, forklarede han, at det har været i den periode. Forespurgt, om han kan huske, hvem der gav ham oplysningen om, at regionen havde tilskrevet Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock, forklarede han, at det muligvis fremgik af en påtegning fra Peter Loft, men han kan ikke huske det.

Steffen Normann Hansen har forklaret⁵⁷:

Foreholdt brev af 28. juni 2010 fra SKAT til Stephen Kinnock og forespurgt, om han havde kendskab til baggrunden for, at SKAT rettede henvendelse til Stephen Kinnock, forklarede han, at han havde en dialog med Erling Andersen på baggrund af en henvendelse fra Peter Loft til vidnet om et brev, der var meget kortere, og hvor man gjorde opmærksom på, at der ikke var en dialog. Der havde været temmelig meget skriverseri i pressen op til den 28. juni 2010 og måske også den 28. juni 2010 om, at der var dialog med SKAT omkring sagen. Peter Loft ringede til ham og sagde, at de nu var nødt til at henvende sig til parret for at konstatere, at der ikke var nogen dialog. Han husker ikke, at det var en henvendelse i dette omfang. Han havde fået en kopi af et betydeligt mindre brev fra Erling Andersen, som Erling Andersen skulle sende den 28. juni 2010. Han mener bestemt ikke, at han har fået en kopi af det foreholdte brev.

Foreholdt fra Erling Andersens forklaring (protokol 20, side 7, 4.-15. linje) forklarede han, at han, ud fra de telefonsamtaler han havde haft med Erling Andersen, havde forstået det sådan, at de ville starte en ligningssag op, når selvangivelsen var afleveret. Peter Loft ringede til ham den 28. juni om morgenen og sagde, at der nu var de her avisomtaler, og man blev ved med at konstatere, at man var i dialog med SKAT. Peter Loft mente derfor, at man burde rette henvendelse og få dem til at give en forklaring

56 Protokol 23, side 5.

57 Protokol 24, side 6-12 og 22.

eller en redegørelse. Da vidnet talte med Erling Andersen om det, talte de om, at man kunne starte revisions sagen eller ligningssagen op, tidligere end selvangivelsen blev afleveret, og det var det, de havde forståelse om at gøre. Han har som sagt ikke erindring om, at det var det lange brev, der blev sendt, men et kortere.

Foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at hans oplevelse var, at vidnet viderebragte et påbud fra Peter Loft om, at der skulle startes en kontrolsag på Stephen Kinnock, forklarede han, at Peter Loft gerne ville have, at de rettede henvendelse, og vidnet var i dialog med Erling Andersen om, hvornår man kunne starte en ligningssag. Vidnet havde indtryk af, at de ville gøre det af egen drift. Det var den ligningssag, de talte om at starte. Han har ikke erindring om, at have sagt: "Nu skal I starte, for det siger Peter, I skal". Det var en dialog, de havde, hvor udfaldet blev, at de startede sagen op.

På ny foreholdt Erling Andersens forklaring i protokol 20, side 7, 4.-15. linje, forklarede han, at han og Erling Andersen havde en dialog om de ting, men da de var færdige med samtalen, var det hans indtryk, at de var enige om, at det var det, de kunne gøre, altså starte kontrolsagen op tidligere end det de havde tilkendegivet at ville gøre på egen foranledning.

Foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at han havde flere indsigelser, bl.a. om de ikke skulle vente og se, om der blev indgivet selvangivelse, forklarede han, at de havde en længere dialog om det, men lige præcis hvordan ordene faldt, kan han ikke erindre. Han erindrer ikke, at de havde en konfliktsituation om det. De talte om det og havde en dialog om, at selvangivelsen snart kom. Det var ikke almindeligt, at de startede op, inden selvangivelsen kom, men i og med at der var en konkret anledning til at gøre det, at dialogen i pressen havde været sådan, at man henviste til, at der var en dialog med SKAT, var argumentet, at der ikke ville ske noget ved at starte sagen op på det tidspunkt. Han oplevede ikke, at de havde en konflikt om det.

Forespurgt, hvorfor det var vigtigt at få sendt et brev ud den 28. juni 2010, forklarede han, at de syntes, det var vigtigt, fordi der blev ved med at være henvisninger i pressen til, at der var dialog med SKAT. Der havde i en lang periode været en meget kraftig dialog, hvor man havde beskyldt parterne for alt muligt, og det var den eneste måde, man kunne henvise til, at der var en dialog i SKAT, hvis den kom i gang. Forespurgt, om det var for at hjælpe parret, forklarede han, at det også var for at starte sagen op, så

man kunne komme i gang. Den samtale, han havde med Peter Loft, da Loft ringede, var, at der havde været den her opmærksomhed. Det er den eneste begrundelse, han kan give, og den dialog han havde med Erling Andersen.

Forespurgt, om Peter Loft sagde, at de skulle rette henvendelse til parret, fordi parret havde sagt i pressen, at de var i dialog med SKAT, forklarede han, at der var behov for at rette henvendelse til dem og konstatere, at der ikke var nogen dialog. Det kunne jo være, at de havde en forventning om, at deres revisor, eller hvem det nu kunne være, var i dialog med SKAT.

Foreholdt brev af 28. juni 2010 fra SKAT til Helle Thorning-Schmidt underskrevet af Erling Andersen og henvist til brev af 28. juni 2010 fra SKAT til Stephen Kinnock, forklarede han, at det brev, han havde været i dialog med Erling Andersen om, efter at Peter Loft havde ringet til vidnet, var brevet til Helle Thorning-Schmidt, altså det korte brev. Han kan ikke forstå, at de to breve har samme dato. Forespurgt om hans forklaring skal forstås sådan, at han ikke har en erindring om, at han og Erling Andersen skulle have drøftet opstart af en kontrolsag med udsendelse af brevet til Stephen Kinnock, forklarede han, at han som sagt ingen erindring har om, at brevet til Stephen Kinnock blev sendt, men under hans og Erling Andersens drøftelser, talte de om, at man tidligere kunne starte den kontrolsag, som de alligevel ville starte op den 1. juli af egen drift. Det brev, som han har været i mailkorrespondance med Erling Andersen om, og som skulle sendes om aftenen, var, så vidt han husker, det korte brev til Helle Thorning-Schmidt.

Foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at der var to telefonsamtaler, én om formiddagen vedrørende udsendelse af brevet til Stephen Kinnock, hvor man startede kontrolsagen og én om eftermiddagen med en ny drøftelse om udsendelse af et brev til Helle Thorning-Schmidt vedrørende spørgsmålet om, at SKAT ikke var i dialog med hende, forklarede han, at det i hans verden var den samme dialog, de havde i løbet af dagen om, hvordan det korte brev skulle udformes, og det blev sendt om aftenen. Det er den dialog, han husker. Han og Erling Andersen må være uenige om forløbet.

Foreholdt mail af 28. juni 2010 kl. 15.05 fra Erling Andersen til ham vedhæftet brevudkast og mail af 28. juni 2010 kl. 17.07 fra Erling Andersen til ham vedhæftet nyt brevudkast og forespurgt, om han kan huske, hvor han befandt sig, da han blev kontaktet af Peter Loft, svarede han, at han nok

var i Østbanegade. Peter Loft kontaktede ham telefonisk, formentligt efter at Loft havde læst dagens presseklip. Loft sagde, at der nu var en påstand om, at skatteyderen var i dialog med SKAT. Peter Loft spurgte, om han ikke kunne tale med Erling Andersen om at rette henvendelse og i hvert fald få afkræftet denne dialog. Han talte med Erling Andersen om det, og de blev enige om, at den sag, som de ville have startet af egen drift efter den 1. juli, den startede de op. Han ved ikke, om Peter Loft havde drøftet dette spørgsmål med ministeren eller med Peter Arnfeldt.

Forespurgt, om de overvejede, om det var betimeligt at sende sådan et brev, forklarede han, at han ikke gjorde sig de overvejelser. Han talte med Erling Andersen om det, og de blev enige om, at det var sådan, det kunne være.

Forespurgt, om man gjorde sig nogle overvejelser om kompetencefordelingen mellem Koncerncentret på den ene side og SKAT København på den anden side og foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at han følte, at han fik en henstilling om at starte en kontrolsag, forklarede han, at de talte om det. I hans erindring var det regionen selv, der traf beslutningen, men efter en dialog.

Forespurgt, om de havde overvejelser om, hvorvidt det var en henstilling, de kunne tillade sig at komme med, når det var regionsdirektørens kompetence, forklarede han, at de godt kunne være i dialog med regionerne, uden at man dermed sagde, hvordan regionerne skulle gøre tingene, men han kan ikke vide, hvordan det blev opfattet. Han gjorde sig ikke nogle overvejelser, andet end at de talte om tingene.

Forespurgt af Niels Fenger, om Peter Loft i sin samtale med ham alene talte om, at man skulle foretage sig noget i forhold til den påståede dialog med SKAT, eller om Peter Loft også havde et ønske om, at der skulle startes en kontrolsag op, forklarede han, at han ikke mener, at Peter Loft sagde, at der nu skulle startes en kontrolsag. Det vigtigste var at komme i dialog med skatteyderen. At kontrolsagen blev startet, var en konsekvens af den dialog, vidnet havde med Erling Andersen. Når de alligevel ville starte en ligningssag op efter den 1., så var det i orden at starte en kontrolsag op noget før, fordi så var dialogen startet op.

Forespurgt af udspørgeren, om Erling Andersens reaktion på henstillingen til, at der skulle skrives til Helle Thorning-Schmidt om, at der ikke var nogen dialog, forklarede han, at han ikke husker, at de havde en konfliktfyldt

dialog om det. De havde en længere snak om det, men det var ikke sådan, at den var konfliktfyldt.

Foreholdt fra Erling Andersens forklaring (protokol 20, side 7, 3. afsnit, 4. linje til side 8, 1. afsnit, 4. linje: ”Sidst på eftermiddagen ... på dette tidspunkt”) og forespurgt, om han kan erindre, at der var en telefonsamtale sidst på eftermiddagen den 28. juni, forklarede han, at han kun kan erindre, at de talte sammen om den ene henvendelse. Der kan godt have været to samtaler. Man kan se, at mailen til ham fra Erling Andersen er fra 15-tiden med det korte brev.

Han kan erindre, at de havde en længere snak – på baggrund af Peter Lofts henvendelse til vidnet – om, hvad de skulle gøre, og at der skulle sendes et brev. De var enige om, at man startede sagen op. Sådan erindrer han det. Han husker ikke, at samtalen skulle have været konfliktfyldt, som Erling Andersen husker det. Det var en ganske almindelig dialog om de ting, men det var en lang samtale. Han oplevede, at de argumenterede for deres standpunkter. Forespurgt, om de fra starten havde forskellige udgangspunkter for, hvordan man skulle håndtere denne sag, svarede han bekræftende. De havde en drøftelse og argumentation.

Vidnet blev fra Erling Andersens forklaring foreholdt: ”Steffen Normann Hansen sagde direkte, at ministeren ikke mente, at hun skulle have lov til at slippe af sted med det. SKAT København måtte skrive til hende, at de i hvert fald ikke kendte noget til en henvendelse”. Hertil forklarede han, at hvis han har sagt det, står det helt for hans egen regning. Han kan ikke erindre at have sagt det. Han havde ikke talt med hverken Peter Loft eller ministeren om det. Hvis det kom i løbet af samtalen, har det været en tese om, at han vel ikke ville finde sig i det, men han havde på det tidspunkt som sagt overhovedet ikke talt med ministeren eller Peter Loft om det. Hans dialog med Peter Loft var alene, at de nu var i pressen med den påstand, og at Peter Loft syntes, at de skulle henvende sig til dem.

Forespurgt, om det ikke ville være at gå for langt, hvis han havde fremsat den tese, forklarede han, at han som sagt ikke mener, at han har sagt det. Hvis han har sagt det, har det været i en eller anden stilfærdig dialog, hvor det kan have været: ”Jamen det mener han vel ikke, hun skal”. Han mener dog ikke, at han har sagt det, og det er i hvert fald ikke noget, som nogen har sagt til ham.

Foreholdt Erling Andersens forklaring i protokol 20, side 7, 3. afsnit, 12.-13. linje, forklarede han, at han bestemt ikke kan genkende, at Erling Andersen skulle have sagt sådan til ham og slet ikke med de ord. Vidnets argument var, at den eneste måde, man kunne forsvare sig på, var, at man kunne henvise til, at SKAT rent faktisk var i gang med en sag. Det var med inde i dialogen. At Erling Andersen skulle have brugt ord som "chikaneagtigt", ville han have registreret. Det ville have bekymret ham.

Han kan ikke huske, om han sagde til Erling Andersen, at de skulle finde ud af, om Helle Thorning-Schmidt havde indleveret selvangivelse, men det ville ikke undre ham. Hvis selvangivelsen var indleveret, kunne man komme i gang med ligningssagen. Han kan ikke huske, om man skulle aflevere selvangivelse på to forskellige tidspunkter. Den udvidede selvangivelse skulle vel først afleveres den 1. juli og den anden den 1. maj.

Han har ikke overblik over hvor mange selvangivelser, man modtager i region København omkring den 1. juli. Selvangivelserne kommer ind et sted og ligger i en stak. Det gør de ved de fleste regioner. Det sker, at man er nødt til af andre grunde at finde ud af, om en person har indsendt en selvangivelse. Normalt kunne man finde ud af det.

Henvist til mail af 28. juni 2010 kl. 15.05 fra Erling Andersen til ham og forespurgt, om han kan erindre, hvilken problemstilling Erling Andersen var inde på i forbindelse med tavshedspligten, forklarede han, at den udvidede tavshedspligt gør, at der mellem ægtefæller også er tavshedspligt.

Forespurgt, om det gav anledning til overvejelser, at der er tavshedspligt mellem ægtefæller, forklarede han, at Erling Andersen i hvert fald gjorde sig overvejelser om det. Erling Andersen skrev bl.a. en mail til ham om det. Han kan ikke præcist huske sin reaktion på det, men bad umiddelbart om at få den sætning ud. Han kan ikke, på baggrund af det materiale han har haft kendskab til, se, om sætningen rent faktisk gik ud. Det var ikke ham, der sendte brevet.

Forespurgt, om de gjorde sig overvejelser omkring tavshedspligten mellem ægtefæller, når de skrev til Helle Thorning-Schmidt, at de ikke havde hørt fra hendes mand, forklarede han, at de bad om at få pillet sætningen ud. Det er, hvad han kan huske om det.

Forespurgt, om han kan huske, om der var en telefonsamtale mellem ham og Erling Andersen, inden Erling Andersen sendte mailen den 28. juni

2010 kl. 15.05 med brevudkastet, forklarede han, at der var den samtale, som han tidligere refererede til, om hvordan de skulle gebærde sig. Han bad ikke om, at brevudkastet skulle sendes til ham, inden det blev sendt til Helle Thorning-Schmidt, men det valgte Erling Andersen at gøre.

Henvist til mail af 28. juni 2010 kl. 17.07 med brevudkast fra Erling Andersen til ham og forespurgt, om han kan huske, om der var en telefonsamtale med Erling Andersen mellem de to udkast til breve, forklarede han, at det kan han ikke huske. Hans måde at reagere på ville være at ringe til Erling Andersen, men han kan ikke huske det.

Forespurgt, om han kan huske, hvordan han svarede på Erling Andersens mail kl. 17.07, forklarede han, at eftersom der ikke er nogen mail fra ham til Erling Andersen i korrespondancen, må han have ringet til ham. De talte også om, at Erling Andersen havde frimærke klar. Erling Andersen ringede også til ham, da han havde postet brevet. Der kan således godt have været op til fire telefonsamtaler i løbet af den dag.

Forespurgt, om forelæggelser for Skatterådet hørte under hans kompetenceområde, svarede han benægtende. Det hørte under den juridiske funktion i Skatteministeriet, hvor Birgitte Christensen var chef.

Forespurgt, om det er rigtigt, at sekretariatsfunktionen for Skatterådet blev udøvet af Koncerncentret på det her tidspunkt, svarede han bekræftende. Jura og Samfundsøkonomi var den juridiske funktion, og det var dem, der modtog alle henvendelser om bindende svar og skrev indstillingerne til Skatterådet. Skatterådet kunne i visse tilfælde afvise at svare på spørgsmål.

Forespurgt, om det i et tilfælde, hvor Skatterådet afviste at svare, var den juridiske funktion, der kom med indstillingen om det, forklarede han, at det var uden for hans område.

Foreholdt mail af 30. juni 2010 kl. 13.55 fra Else Veggerby Christoffersen til Birgitte Christensen og mail af 30. juni 2010 kl. 14.26 fra ham til Birgitte Christensen og forespurgt, hvad baggrunden var for, at han ønskede et møde om den samlede behandling af sagen, forklarede han, at det var for at kunne rådgive om, hvordan sagen mest hensigtsmæssigt kunne håndteres i det samlede system. Hvis der kom henvendelser ind forskellige steder, altså både i Koncerncentret og også regionalt, så var det vigtigt, at de ikke sad og forholdt sig til tingene forskellige steder. Så det var en

koordination. Hvis der kom en anmodning om et bindende svar ind i Skatterådssekretariatet, og der samtidig var en ligningssag i gang i en region, så skulle det selvfølgelig koordineres, hvordan man håndterede det. Foreholdt, at han forklarede, at det var for at rådgive og forespurgt hvem, der skulle rådgives, forklarede han, at det rettelig var for at kunne koordinere.

Forespurgt, om han vidste, hvad Birgitte Christensens holdning var til, om der skulle koordineres eller ikke koordineres, forklarede han, at de vel havde den samme holdning. De var også begyndt at være i dialog om, at der skulle være et samlet møde om retsgrundlaget. Sammenlagt havde han indtryk af, at de var enige, men om de skulle mødes om det, havde han ikke indtryk af, at Birgitte Christensen syntes var vigtigt. Han kan ikke huske, at han omkring den 30. juni 2010 drøftede denne problemstilling med andre, men på et tidspunkt spurgte Peter Arnfeldt, hvordan situationen var, hvis man var i gang med en ligningssag og også bad om et bindende svar. Han ved ikke, om Peter Loft blev orienteret om, at der var overvejelser om at indgive en anmodning om et bindende svar. Det stod i avisen, at man ville gøre det, men han drøftede det ikke med Peter Loft på det tidspunkt.

Foreholdt mail af 30. juni 2010 kl. 14.45 fra Birgitte Christensen til ham, forklarede han, at han ikke ved, om det var Peter Loft eller Peter Arnfeldt, Birgitte Christensen henviste til i mailen. Den "Peter", som vidnet henviste til i sin mail af 30. juni 2010 kl. 14.26 til Birgitte Christensen, var Peter Loft. Han orienterede ikke Peter Arnfeldt om udviklingen, han orienterede Peter Loft.

Forespurgt, om han drøftede Birgitte Christensens mail yderligere med hende, eller om han bare tog den til efterretning, forklarede han, at som han husker det, tog han den bare til efterretning. Forespurgt, om han ved, hvad det var for en involvering, Birgitte Christensen refererede til i mailen, svarede han, at han ikke ved, hvad Birgitte Christensen mente, men han opfattede det som om, at Birgitte Christensen ikke syntes, at der var behov for at sætte sig ned og koordinere tingene, men han kan jo ikke vide, hvad hun mente. Han ringede ikke til hende for at få en nærmere uddybning af det.

Forespurgt, om han ved, om Birgitte Christensen gik videre med undersøgelserne af spørgsmålet, om man kunne afslå at behandle en anmodning om bindende svar, forklarede han, at han mener, at han var cc på nogle mails, hvor Else Veggerby Christoffersen skrev til Birgitte Christensen.

...

Forespurgt af advokat Karen-Margrethe Schebye, hvor tit Koncerncentret henvendte sig til regionen for at få startet en revisions sag, forklarede han, at de jævnligt var i dialog med regionerne om at starte en revisions sag, hvis der kom en eller anden situation, hvor pressen havde været inde over, men det var helt regionens afgørelse. Det skete af og til.

Forespurgt, hvad "af og til" er, forklarede han, at det kan han ikke sige præcist, men 3-4 gange om året, vil han tro. Forespurgt, hvilke typer sager man tog op, forklarede han, at det kunne være en skattepligtssag på et stort selskab, hvor der havde været presseomtale, og hvor de var ret sikre på, at der kom en sag. Det kunne også være en sag om grænsehandel og nogle konkrete skrivelser i pressen, hvor de syntes, at det kunne være hensigtsmæssigt, at de fik klaret det af. Det drejede sig måske om en promille af de sager, som regionen tog op.

Birgitte Christensen har forklaret⁵⁸:

Henvist til brev af 28. juni 2010 til Stephen Kinnoek og brev af samme dato til Helle Thorning-Schmidt underskrevet af Erling Andersen og forespurgt, om hun var inde i overvejelserne om, at der skulle sendes breve, eller om hun hørte om, at brevene var blevet sendt, svarede hun benægtende - ikke som hun husker det.

Foreholdt mail af 28. juni 2010 fra Anders Holten Lützhøft til Peter Loft og mail af samme dato fra Peter Loft til hende, henvist til Jyllands-Postens artikel af 26. juni 2010 med overskriften "Skat gransker Kinnocks skatteforhold" samt forespurgt, om det var første gang, at hun blev inddraget i overvejelser i Koncerncentret om sagen, svarede hun bekræftende.

Forespurgt, hvad baggrunden var for, at Peter Loft stillede hende spørgsmålet, forklarede hun, at han havde brug for at vide, om han havde udtalt sig forkert. Han havde ikke været opmærksom på, at reglen var blevet ændret. Det skrev de også til ham, jf. mail af 28. juni 2010 fra hende til Peter Loft. "En gul" var en forelæggelse, hvor man skrev til enten ministeren eller departementschefen. Det var den måde, sager kom opad i systemet. De var i et gult omslag. Forespurgt, hvordan hun blev opmærk-

58 Protokol 25, side 7-8 og 23.

som på artiklen, forklarede hun, at hun tror, at det var nogle vakse medarbejdere, der kom med artiklen og lagde en forelæggelse til hende, som hun skrev under. Hun ved ikke, om artiklen gav anledning til yderligere i ministeriet.

Foreholdt mail af 29. juni 2010 fra Else Veggerby Christoffersen til hende, 1. afsnit, og forespurgt, om hun gjorde noget, da hun fik den mail, forklarede hun, at det kan hun ikke huske.

Henvist til mail af 30. juni 2010 kl. 12.30 fra Else Veggerby Christoffersen til hende, hvoraf fremgår, at Frode Holm ville indsende en anmodning om bindende svar, mail af samme dag kl. 13.55 fra Else Veggerby Christoffersen til hende, hvoraf fremgår, at Frode Holm nu overvejede, om der var behov for at anmode om bindende svar og foreholdt mail af samme dag kl. 14.17 fra hende til Steffen Normann Hansen samt forespurgt, hvorfor hun orienterede Steffen Normann Hansen, forklarede hun, at hun tror, at hun, Steffen Normann Hansen og Peter Loft havde talt om, at Else Veggerby Christoffersen havde givet besked om, at Frode Holm havde henvendt sig. Forespurgt, om hun kan huske, hvad samtalen gik ud på, forklarede hun, at den handlede om, hvordan det rent praktisk skulle håndteres.

Foreholdt mail af samme dato kl. 14.26 fra Steffen Normann Hansen til hende og forespurgt, hvad Steffen Normann Hansen mente med mailen, forklarede hun, at hun går ud fra, at han ville være sikker på, at de gjorde det rigtige, men hvad der nærmere lå i mailen, må Steffen Normann Hansen selv uddybe. Hun sagde til ham, at hvis den samlede behandling skulle forstås som konkret behandling af sagen, så kunne de ikke involvere sig, men hun gik heller ikke ud fra, at det var det, han tænkte på, og hun ville gerne mødes for en generel drøftelse af, hvad der var gældende på området.

Foreholdt mail af samme dato kl. 14.45 fra hende til Steffen Normann Hansen og forespurgt, om "sagen" var ligningssagen eller en eventuel sag om bindende ligningssvar, forklarede hun, at på dette tidspunkt var det et spørgsmål om, hvordan sagerne skattemæssigt skulle behandles. De kunne ikke gå ind og vurdere konkret, men der var en problemstilling, som de skulle tage stilling til helt generelt. Hvis man bad om et bindende svar, og der samtidig var en sag ved SKAT København, som regionen allerede var ved at behandle, hvad var så gældende? Det var det, hun gerne ville mødes med Steffen Normann Hansen og tale om. "Peter" i mailen kl. 14.26 må

være Peter Loft. Hun skrev også kl. 14.45, at hun havde orienteret ham. Det gjorde hun ved at videresende Else Væggerbys mail til ham.

...

Advokat Karen-Margrethe Schebye henviste til mail af 30. juni 2010 kl. 14.45 fra vidnet til Steffen Normann Hansen, hvori hun skrev om samtidig ligning i forhold til skatterådsbehandling, og foreholdt, at advokaten havde forstået det sådan, at hun på dette tidspunkt ikke havde haft konkrete drøftelser med Steffen Normann Hansen om start af kontrolsag, samt forespurgt, hvorfra hun vidste, at hele diskussionen gik på en eventuel konkret ligning eller kontrolsag. Hun forklarede hertil, at hun vil tro, at det var via hendes kontakt med Else Væggerby, men det stod hende ikke klart. Forespurgt, om hun kunne have talt med Steffen Normann Hansen om, at der var startet en kontrolsag på dette tidspunkt, forklarede hun, at det mener hun ikke, men hun er ikke sikker.

Udspørgeren bemærkede, at det fremgår af mail af 30. juni 2010 kl. 13.55 fra Else Væggerby Christoffersen til vidnet, sidste afsnit, at der var startet en kontrolsag.

Carsten Vesterø har forklaret⁵⁹:

Foreholdt, at der blev sendt breve til Stephen Kinnoek og Helle Thorning-Schmidt fra regionen den 28. juni 2010, og forespurgt, om han havde kendskab til, at man besluttede at skrive til parret, eller om han var involveret i det, svarede han benægtende. Han hørte første gang om det i morgenradioavisen, men han fik det ret hurtigt bekræftet samme dag på arbejdet.

Foreholdt fra mail af 29. juni 2010 fra Else Væggerby Christoffersen til Birgitte Christensen, cc Winnie Jensen: "Det er endvidere ... august mødet" og forespurgt, om han kan huske, om han fik henvendelser fra Else Væggerby Christoffersen eller andre vedrørende hjælp, forklarede han, at han mener, at han hørte om det. Det var i øvrigt ikke usædvanligt. Else Væggerby Christoffersens kontor havde skatterådssagerne og anmodninger om bindende svar, men fagkontorerne bistod typisk med sparring. Typisk var der den procedure, at fagkontoret skulle sige ok til en sag,

59 Protokol 27, side 8-9.

inden den blev endeligt færdiggjort, særligt når de fik nogle bindende anmodninger om skattepligt, pension, dødsfald og den slags. Da ville Else Veggerby Christoffersens kontor som regel gerne have, at vidnets kontor bistod mere end normalt, fordi det var så sjældent, der kom sager på de felter. Nogle gange var der behov for, at hans kontor decideret lavede sagerne, og nogle gange var der behov for, at de gik kraftigere ind i en sparring, end de normalt ville gøre.

Det, Else Veggerby Christoffersen sagde i mailen, var, at hvis der kom en anmodning, og hvis den skulle være hurtig færdig, så var hun nødt til at få nogen på vidnets kontor til at lave den. Forespurgt, hvad hun præcist sagde til ham, forklarede han, at han er ret sikker på, at hun har spurgt, om han ikke kunne sørge for, at sagen blev så kraftigt opprioriteret, at de var i stand til at få den med på et bestemt møde. Det sagde hans kontor normalt ja til. Forespurgt, om han havde erindring om det, eller om det var en efterrationalisering, forklarede han, at han havde en svag erindring om, at der blev talt om, hvad der skulle ske, hvis der kom en anmodning om bindende svar. Han gik ikke ind i, hvad man skulle gøre med den anmodning. Det eneste, der interesserede ham, var, at hvis den kom, så ville det givetvis betyde, at nogle af hans folk skulle gå kraftigt ind i at være med til at lave den.

Forespurgt, om han kan erindre, om der i Koncerncentret var en overvejelse om, at sagen måske ikke skulle behandles så hurtigt i Skatterådet, som Else Veggerby Christoffersen var inde på, svarede han benægtende. Det er først efterfølgende, at han rundt omkring har set, at der var en drøftelse af, hvorvidt man skulle tage sagen. Der var en diskussion om, hvorvidt man kunne afvise sager. Det var ikke hans gebet, men man havde faktisk tidligere i et vist omfang afvist sådan nogle sager. Han vidste, diskussionen var der, men han var ikke involveret i den. Forespurgt, om han i juni-juli måned 2010 var involveret i overvejelserne om, at sagen skulle behandles i Skatterådet, svarede han benægtende.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret⁶⁰:

Foreholdt, at SKAT København den 28. juni 2010 rettede henvendelse til ægteparret, at dette muligvis skulle være foranlediget af Steffen Normann Hansen, som skulle have drøftet problemstillingen med Peter Loft, og fore-

60 Protokol 28, side 4-5.

spurgt, om hun har kendskab til, at der foregik overvejelser i Koncerncentret i relation til, at der skulle rettes henvendelse til ægteparret den 28. juni 2010, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at det på tredjehåndsbasis er blevet forklaret, at ministeren var utilfreds med, at Helle Thorning-Schmidt gik ud i pressen den 28. juni 2010 og sagde, at man var i kontakt med SKAT, hvad der ikke var rigtigt og forespurgt, om hun har hørt noget om det fra ministeren, svarede hun benægtende.

Morten Jensen har forklaret⁶¹:

Foreholdt, at der blev truffet beslutning om, at der skulle rettes henvendelse til ægteparret den 28. juni 2010, og at det fremgår, at Koncerncentrets ledelse var involveret i denne beslutning, samt forespurgt, om han har kendskab til, at der foregik sådanne overvejelser i Koncerncentrets regi, svarede han benægtende. Forespurgt, om han efterfølgende fik kendskab til, at regionen skrev til ægtefællerne den 28. juni 2010, svarede han benægtende. Han erindrer det ikke konkret. Han kan mindes, at der blev udsendt nogle pressemeddelelser, der handlede om, hvordan sagen blev behandlet.

Forespurgt, om han i øvrigt har nogen erindring om, at der foregik overvejelser i Koncerncentrets regi i slutningen af juni måned 2010 i relation til den skattesag, der var under opsejling, svarede han benægtende.

Ivar Nordland har forklaret⁶²:

Henvist til brev af 28. juni 2010 fra SKAT København til Stephen Kinnock og til, at der samme dag også blev sendt brev til Helle Thorning-Schmidt, samt forespurgt, om han havde kendskab til, at det blev besluttet, at man skulle rette henvendelse på dette tidspunkt, svarede han benægtende. Han har heller ikke efterfølgende fået kendskab til baggrunden for disse breve.

Han vil dog sige, at han kort tid før selvangivelsesfristen udløb blev ringet op af Frode Holm, som ikke kunne forstå, at ægteparret havde fået breve fra SKAT København, og de kunne ikke forstå, at departementschefen

61 Protokol 28, side 13.

62 Protokol 30, side 4-5.

udtalte sig til pressen. Vidnet sagde til ham, at det kunne han dårligt svare på. Frode Holm ville have at vide, hvor departementet var henne, og det vidste vidnet sådan set ikke. Forespurgt, om han orienterede nogen om henvendelsen, svarede han benægtende. Forespurgt, om han kender Frode Holm som tidligere kollega i skattesystemet, svarede han benægtende. Forespurgt, om han ved, hvorfor Frode Holm ringede til ham, svarede han benægtende, men bemærkede, at det måske havde noget at gøre med hans titel. Han har ikke haft sager med ham.

Foreholdt, at Frode Holm også ringede til Else Væggerby Christoffersen, jf. mail af 29. juni 2010 kl. 12.30 fra Else Væggerby Christoffersen til Birgitte Christensen, cc Winnie Jensen, og forespurgt, om han havde kendskab til de overvejelser, der foregik i Koncerncentret om et eventuelt bindende svar, svarede han benægtende, men Frode Holm nævnte dog, at de overvejede, hvad de ville gøre. Han kan ikke helt huske, om der var en mail-diskussion om bindende svar med Peter Loft, som han var blandet ind i, men det var ikke noget, som han var central i. Foreholdt, at det fremgår af kommissionens materiale, at det mest var Steffen Normann Hansen, der deltog i overvejelserne omkring bindende svar, og forespurgt, om han kan huske, om Peter Loft også var involveret i disse overvejelser, forklarede han, at han synes, at han husker en eller anden mail, hvor han (vidnet) sagde, at det ville være rigtigst at afvente, hvad skatteyderen rent faktisk valgte at gøre.

Peter Loft har forklaret⁶³:

Henvist til brev af 28. juni 2010 fra SKAT København til Stephen Kinnock og forespurgt, om han har kendskab til, hvem der tog initiativ til at sende brevet, forklarede han, at det ikke var ham. Han henvendte sig via Steffen Normann Hansen til Erling Andersen. Han talte med Steffen Normann Hansen med henblik på, at denne skulle gå videre til Erling Andersen med det problem, at Helle Thorning-Schmidt den 24. juni 2010, så vidt han husker, sagde til avisen, at hun var i kontakt med SKAT, men da han den 27. eller 28. juni 2010 spurgte SKAT – via Steffen Normann Hansen, som han gik ud fra, spurgte videre til Erling Andersen – om de havde fået noget, var svaret nej. Han var egentlig lidt bekymret. Der var to dage til størstedelen af SKAT Københavns medarbejdere gik på sommerferie, og de havde ikke hørt noget. Det var en sag, som optog alle folk, og han gik

63 Protokol 31, side 14-17, og protokol 39, side 19-20.

ud fra, at ægteparret Kinnock/Thorning-Schmidt måtte være dem, der mest ønskede en hurtig afklaring.

Han spurgte via Steffen Normann Hansen, om man ikke på en eller anden måde kunne undersøge, om det var SKAT, der på en eller anden måde havde forlagt brevet, eller om det var noget, de havde misforstået. Hans ærinde var alene at finde ud af, hvorfor de efter fire dage endnu ikke havde modtaget noget. Han var simpelthen bange for, at brevet lå på et eller andet skrivebord, hvor den pågældende var taget på ferie, eller at der var foretaget en fejlekspedition. Forespurgt, om han kan huske, hvor mange gange han talte med Steffen Normann Hansen om dette den 27. og 28. juni 2010, forklarede han, at han vel nævnte det for ham og fik en tilbagemelding, så det må minimum have været to gange, men han kan ikke huske det konkret.

Foreholdt Steffen Normann Hansens forklaring – protokol 24, side 7, 3. afsnit – og forespurgt, om han har sagt noget mere eller andet til Steffen Normann Hansen, end at man skulle undersøge, om ægteparret havde rettet henvendelse, forklarede han, at da han læste Erling Andersens redegørelse, kom det helt bag på ham, at han af den kunne se, at Erling Andersen var uenig i noget af forløbet. Det havde han aldrig anet. Han sagde, ”kan man ikke på en eller anden måde forhøre sig, om der er noget gået galt”. At det skulle være det samme som at starte en kontrolsag er ikke noget, som han nogensinde har hørt om.

Den dag i dag forstår han ikke, at man ikke bare kunne skrive, ”har vi forlagt et brev?”, uden man derved havde startet en sag. For ham handlede det udelukkende om at finde en forklaring på, hvordan der kunne være forløbet fire dage, uden at de havde set noget, som, man havde fået indtryk, af allerede var afsendt. Steffen Normann Hansen har ikke refereret tilbage til ham, at Erling Andersen var utilfreds, eller at Erling Andersen sagde, at det havde nogle vidtgående konsekvenser. Om det er fordi, Erling Andersen aldrig har sagt det til Steffen Normann Hansen, eller om det er fordi, at Steffen Normann Hansen ikke har sagt det videre til ham, ved han ikke. Han har i hvert fald ikke hørt ordet kontrolsag eller ligningssag nævnt i denne forbindelse, og det var ikke en sammenhæng, der på nogen måde stod ham klart.

Foreholdt brev af 28. juni 2010 fra Erling Andersen til Helle Thorning-Schmidt, 3. afsnit, og forespurgt, om det var det, han havde forestillet sig skulle skrives, svarede han bekræftende. Han vil skyde på, at dette brev i

langt højere grad er resultatet af det, som han bad om end det andet brev til Stephen Kinnock, som han ikke mener at have set før. Han mener, at han har set brevet til Helle Thorning-Schmidt før. Forespurgt, om han så det i umiddelbar tilknytning til afsendelsen, svarede han, at det tror han. Forespurgt, om han kan huske, hvordan han fik det, forklarede han, at han ikke kan huske det, og han er heller ikke sikker på, at han har set det, men det ligner meget godt det, som han havde i tankerne. Det var en forespørgsel om, hvorvidt der var gået et eller andet galt. Da han læste Erling Andersens redegørelse, var det helt nyt for ham, at denne skulle have været lodret imod. På daværende tidspunkt hørte han ikke noget om Erling Andersens reaktion på, at man skulle sende brevet til Helle Thorning-Schmidt.

Foreholdt Erling Andersens forklaring – protokol 20, side 7, 8. linje fra neden til side 8, 1. linje – forklarede han, at efter hans mening er det, som Erling Andersen har forklaret, 100% misvisende. Han har på ingen måde opfattet brevet eller de tanker, der førte til brevet, som chikanøse. Han kan heller ikke se, hvordan de skulle kunne være det. Han ville snarere sige det modsatte. Han mente, at Helle Thorning-Schmidt havde en ganske betydelig interesse i at få lukket sagen. Det kunne nok ikke lade sig gøre på kort tid, men man kunne i hvert fald få den ind i en eller anden gænge, hvor den kørte, og hvor man vidste, hvilken proces der fulgte.

Forespurgt, om han drøftede henvendelsen med ministeren, svarede han benægtende. Det mener han ikke, at han gjorde. Ministeren spurgte ham på et tidspunkt, om de havde modtaget noget, idet Helle Thorning-Schmidt havde sagt, at hun havde henvendt sig. Han mener, at han allerede havde spurgt Steffen Normann Hansen om det, så han kunne ret hurtigt svare, at der ikke var modtaget noget endnu, men ideen om at forhøre sig var sådan set hans egen. Steffen Normann Hansen og han diskuterede, om man ikke kunne gøre det. Erling Andersen sagde ud fra det, som lige er blevet læst op, at det var ganske usædvanligt, men hvad er den sammenlignelige sag. Det var ikke en sædvanlig sag. Når oppositionslederen sagde, at hun var i kontakt med SKAT, og at SKAT København derefter sagde, at der ikke var kontakt, så ved han ikke, hvilken "plejer-manual" Erling Andersen slog op i.

Forespurgt, om det var myndighedens opgave nærmest at deltage i en dialog med en skatteyder via pressen, forklarede han, at han ikke ved, om det var via pressen. Den 1. juli var ikke nogen "skarp" dag for ham selvangivelsesmæssigt. Han troede, at ægteparret skulle have indgivet selvangivelse i

slutningen af maj, ligesom de fleste andre mennesker. Det var ikke noget med, at han sagde, at man skulle handle to dage før.

Den 1. juli var interessant for ham, fordi de fleste gik på ferie den dag. Man kunne forestille sig, at SKAT lukkede mere eller mindre ned, at der gik lang tid, og at Helle Thorning-Schmidt ikke kunne forstå, at der ikke skete noget. Han var virkelig bekymret for, om det var den første fejl, der kunne blive begået i en opsigtsvækkende sag – at en henvendelse, der allerede var modtaget, havde forputtet sig. Det var sådan set det, han spurgte om. Hvis Erling Andersen havde sagt – enten til Steffen Normann Hansen eller direkte til ham – at denne ikke mente, at det var et skridt, som man kunne tage, og havde forklaret hvorfor, så tror han, at han ville have sagt ”nå, okay, så gør vi det ikke”, men det var der ingen, der sagde. Med den viden, han havde, syntes han ikke, at det var et særligt opsigtsvækkende skridt at tage, hvis man var bange for en fejlekspedition.

Forespurgt, om han kan huske, hvorvidt de fik iværksat en undersøgelse af, om der var kommet selvangivelser eller breve ind, forklarede han, at han tror, at Steffen Normann Hansen fortalte, at denne havde talt med Erling Andersen om, hvorvidt man kunne finde ud af, om der var kommet en selvangivelse eller ej, men det, der optog vidnet, var den meddelelse, som Helle Thorning-Schmidt havde givet til Ritzau om, at hun var i kontakt med SKAT.

Foreholdt, at det vel ikke var usædvanligt, at det tog to til tre dage for et brev at gå gennem journalen, når man var på dette tidspunkt af året, hvor selvangivelserne væltede ind, forklarede han, at hvis oppositionslederen kunne have undgået fire dage på forsiden af alle aviser ved at have handlet lidt hurtigere, så tror han, at hun havde gjort det. Det var sådan set i den bedste mening, at han ville have det undersøgt, og der var ingen, der sagde ham imod. Hvis man mente, at det var en opsigtsvækkende beslutning, så var der nogen, der burde være kommet og gjort ham opmærksom på, at den var opsigtsvækkende. Han synes ikke, at disse 6 linjer var noget, der skabte ny praksis og ændrede på SKATs måde at agere på.

Foreholdt af formanden, at vidnet ikke mener, at han på dette tidspunkt så brevet til Stephen Kinnoek, som er af en noget anden karakter, forklarede han, at han ikke mener, at han nogensinde har set brevet, og det også hænger sammen med, at han aldrig hørte, at hvis man henvendte sig til Stephen Kinnoek, var det det samme som at starte en kontrolsag. Det var

oplysninger, som han først fik i forbindelse med enten Erling Andersens redegørelse eller forklaringerne for kommissionen.

Udspørgeren henviste til mail af 28. juni 2010 fra Erling Andersen til Steffen Normann Hansen om udformningen af brevet til Helle Thorning-Schmidt.

Advokat Karen-Margrethe Schebye bemærkede, at der er en diskussion om, hvorvidt der var et eller to breve, og at mailen knytter sig til brevet til Helle Thorning-Schmidt underskrevet af Søren Hansen.

Udspørgeren forespurgt, om Steffen Normann Hansen nævnte for ham, at der mellem Erling Andersen og Steffen Normann Hansen var overvejelser om, hvorvidt udsendelsen af et brev med det sidste afsnit ville være en krænkelse af tavshedspligten, idet ægtefællerne ikke var samlevende og derfor ikke sambeskattede, forklarede han, at han ikke mener at have hørt om det.

Foreholdt Jyllands-Postens artikel af 26. juni 2010 med overskriften "Skat gransker Kinnoeks skatteforhold", afsnittene: "Peter Loft oplyser også, ... siger Peter Loft", og forespurgt, om han kan huske, om han udtalte sig sådan, forklarede han, at han kan huske, at en del henvendte sig og sagde, at han skulle tage at læse sin lovgivning lidt bedre. Han kan ikke konkret huske det, men der er ingen grund til at tro, at han ikke skulle have sagt det.

Foreholdt BT's artikel af 29. juni 2010 med overskriften "Skat skal granske familien Thorning", afsnittet: "Ingen blåstempling ... større undersøgelse", og forespurgt, om han kan huske, om han er fremkommet med denne udtalelse til BT, svarede han benægtende. BT kan vel godt have hentet udtalelsen fra den anden artikel.

Forespurgt, om han var klar over, at udtalelserne om bindende svar skulle bruges i relation til Stephen Kinnoeks skattesag, forklarede han, at han bestemt vil tro, at han godt vidste det, da han udtalte sig til Jyllands-Posten. Han tror, at han udtalte sig på baggrund af den generelle viden, som han troede, at han var i besiddelse af, men som altså på dette punkt ikke var rigtig.

Foreholdt mail af 28. juni 2010 fra Anders Lützhøft til ham, mail af samme dato fra ham til Birgitte Christensen og Birgitte Christensens svar og forespurgt, om han modtog andre henvendelser fra SKATs medarbejdere i

relation til udtalelserne, forklarede han, at han tror, at Anders Lützhøft var den eneste, men det var også slemt nok. Han berigtigede ikke udtalelsen.

Foreholdt fra mail af 29. juni 2010 fra Else Veggerby Christoffersen til Birgitte Christensen, cc Winnie Jensen: ”Jeg vil orientere dig om ... orientere Lida Hulgaard når jeg har modtaget anmodningen”, og forespurgt, om han kan huske, at der var en sådan kontakt fra Frode Holm til ham, forklarede han, at han aldrig har talt med Frode Holm om denne sag. Forespurgt, om han blev orienteret om, at Frode Holm havde henvendt sig, forklarede han, at det er han ret sikker på, at han ikke blev.

Vidnet blev henvist til mail af 30. juni 2010 fra Else Veggerby Christoffersen til Birgitte Christensen og mail af samme dato fra Birgitte Christensen til Steffen Normann Hansen. Foreholdt mail af samme dato fra Steffen Normann Hansen til Birgitte Christensen og Birgitte Christensens svar til Steffen Normann Hansen, 1. punktum, og foreholdt, at Steffen Normann Hansen til protokol 24, side 12, har forklaret, at ”Peter” er vidnet, samt forespurgt, om han kan huske noget nærmere om denne orientering, forklarede han, at det ikke sagde ham noget. Han tror aldrig, at han har set brevet, men når Birgitte Christensen sagde, at hun havde orienteret ham, så havde hun nok også gjort det, men han erindrer det ikke.

...

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at Helle Thorning-Schmidt i slutningen af juni 2010 fortalte pressen, at ægteparret var i kontakt med SKAT, og at det gav ham anledning til nogle overvejelser om, at der kunne være noget, der var forsvundet i posten. Foreholdt, at det var Steffen Normann Hansen, der ringede til Erling Andersen, og forespurgt, hvorfor han ikke selv ringede, forklarede han, at det var af praktiske årsager. Det var som regel Steffen Normann Hansen, der forestod kontakten til Erling Andersen. Det var det, der forekom mest naturligt.

Foreholdt, at sagen havde en særlig bevågenhed, og forespurgt, om det ikke ville have været hensigtsmæssigt, hvis man havde sørget for, at der ikke kom for mange led ind i kommunikationen, så departementschefens budskab til Erling Andersen ikke kunne forvanskes, svarede han, at det kan man godt sige, men han syntes egentlig, at hans spørgsmål var rimelig enkelt – ”kan vi ikke finde ud af, om der er gået noget galt”.

Henvist til mails af 28. juni 2010 kl. 15.05 og 17.07 fra Erling Andersen til Steffen Normann Hansen samt breve af 28. juni 2010 fra SKAT til Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt underskrevet af Søren Hansen og til Helle Thorning-Schmidt underskrevet af Erling Andersen og forespurgt, om han har kendskab til, om der blev sendt et eller to breve til Helle Thorning-Schmidt, forklarede han, at det har han nu, men dengang kendte han kun til et af brevene, tror han nok. Det fremgår, at der var to udgaver. Han kan ikke huske, hvilket et af brevene han så. Han vil tro, at det er brevet underskrevet af Erling Andersen, men er ikke sikker.

Foreholdt, at han ikke var bevidst om, at der blev sendt to breve, svarede han, at det er rigtig forstået. Henvist til brevet til Stephen Kinnock og forespurgt, om han fik kendskab til dette brev den 28. juni 2010, svarede han benægtende. Han fik kendskab til eksistensen, da han læste Erling Andersens redegørelse.

Forespurgt, om han omkring den 1. juli 2010 spurgte Steffen Normann Hansen eller Ivar Nordland om, hvorfor de ikke den 28. juni 2010 havde fortalt ham, at det var en mulighed at indlevere selvangivelse, så de ikke havde behøvet at skrive til Stephen Kinnock, svarede han benægtende. Han spurgte på et eller andet tidspunkt om frister, hvilket han vist også har forklaret om tidligere. Det kom som en overraskelse for ham. Han troede vel i virkeligheden, at de havde indleveret selvangivelse i maj måned, ligesom de fleste gjorde. Selvangivelsesfrist var ikke rigtig noget, som de diskuterede. Han tror, at de alle sammen syntes, at det var en meget smart måde at ordne det på, men det var ikke noget, som han havde forudset. Han mødte heller ikke andre, der sagde, at de regnede med, at det nok var sådan, ægteparret ville gøre det.

Henvist til Erling Andersens forklaring, protokol 20, side 7, hvoraf fremgår, at Erling Andersen har forklaret, at han sagde til Steffen Normann Hansen, at det nok var en god idé at vente med brevet til Stephen Kinnock, så de kunne se, om der kom en selvangivelse inden den 1. juli 2010, og forespurgt, om det var noget, han fik refereret, svarede han benægtende. Som han tidligere har forklaret, gik hans overvejelse mere på, hvorfor Helle Thorning-Schmidt den 24. juni 2010 havde sagt, at hun var i kontakt med SKAT, og de stadig ikke havde modtaget noget den 28. juni 2010. Det er rigtig nok, at han på et tidspunkt i forløbet spurgte, hvornår fristen var for selvangivelsen, men idéen med at løse det via selvangivelsen gik først op for ham, da han hørte om det i radioen eller læste det i avisen.

Foreholdt, at vidnet ikke ringede til Erling Andersen og spurgte, om han havde fået selvangivelsen, eller sagde, at han skulle lægge selvangivelsen øverst i bunken, men kerede sig om, hvorvidt der var et brev, der var forsvundet den 28. juni 2010, og forespurgt, hvorfor han ikke bekymrede sig om sagsbehandlingstiden fra den 1. juli, forklarede han, at det følte han ikke, at han havde nogen grund til. Han havde den konkrete anledning, at Helle Thorning-Schmidt havde sagt, at hun var i kontakt med SKAT, og da han spurgte SKAT, fik han at vide, at de ikke havde fået noget. Når først selvangivelsen var inde, gik han ud fra, at SKAT København selv forstod, hvad der skulle ske.

Forespurgt, om han med sikkerhed vidste, at selvangivelsen var indgivet, forklarede han, at han har en idé om, at Steffen Normann Hansen spurgte Erling Andersen, om de havde fået den, men han kan ikke huske det. Han tror endda, at man så billeder af, at selvangivelsen blev afleveret, men er ikke sikker.

Forespurgt, hvor godt han kendte systemet i forhold til, hvordan man startede en sag mod en skatteyder, forklarede han, at det kendte han ikke noget til.

Per Hvas har forklaret⁶⁴:

Forespurgt, om han har kendskab til, om der skete nogle aktiviteter i Koncerncentret, da aviserne begyndte at skrive om det i slutningen af juni 2010 – f.eks. om departementschefen eller andre fra ledelsen bestilte notater om retsstilling eller rettede henvendelse til ham og f.eks. spurgte, hvor langt man kunne gå tilbage, hvis der kom en sag, forklarede han, at han havde svært ved at tidsfæste, hvornår han første gang stødte på nogle aktiviteter.

Henvist til Jyllands-Postens artikel af 26. juni 2010 med overskriften ”Skat gransker Kinnocks skatteforhold” og forespurgt, om han kan huske, om han så denne artikel, forklarede han, at med de tonsvis af skrivelser, der var, kan han ikke adskille de enkelte artikler, og han husker ikke denne. Forespurgt, om han kan huske, om Peter Loft i tilknytning til spørgsmålet i artiklen rettede henvendelse til hans kontor for at høre nærmere om reglerne for bindende svar, svarede han benægtende. Han kan se, at Else

64 Protokol 32, side 3-4.

Veggerby Christoffersen fra Skatterådskontoret udarbejdede et notat om bindende svar, men han blev ikke kontaktet.

Forespurgt, om han – uanset, at han ikke har nogen erindring om den konkrete artikel – kan huske, hvorvidt Peter Lofts udtalelser gav anledning til overvejelser eller henvendelser til Koncerncentret, forklarede han, at det var et af de eksempler, som han nævnte før, hvor de orienterede op i huset. På baggrund af denne artikel blev Koncerncentret både kontaktet af nogle SKAT-medarbejdere og andre, der havde set artiklen, og spurgt, om det virkelig kunne være rigtigt. Derfor orienterede de Peter Loft om, at han var citeret i denne artikel fra Jyllands-Posten, og at reglerne var misforstået. Enten havde Peter Loft udtalt noget, der ikke var helt klart, eller også havde journalisten misforstået det. Han kan ikke huske, hvor hurtigt de sendte en orientering op til Peter Loft. Han kan ikke huske, om de fik nogen tilbagemelding.

Henvist til mail af 29. juni 2010 fra Else Veggerby Christoffersen til Birgitte Christensen, cc Winnie Jensen, forklarede han, at Winnie Jensen var fagchef og havde nogle koordinerende opgaver på tværs af kontorerne, bl.a. omkring sikring af en ensartet praksis. Han refererede ikke direkte til Winnie Jensen, men i det omfang, Winnie Jensen var blevet ”puttet ind” i en sag, skulle det forbi hende, når man sendte noget op gennem systemet, f.eks. hvis han skulle lægge noget til Birgitte Christensen. Forespurgt, om notatet, som de havde lavet til Peter Loft på grund af artiklen i Jyllands-Posten den 26. juni 2010, gik via Winnie Jensen, forklarede han, at det kan han ikke huske. Foreholdt mailens første linjer (til og med 1. bullet), og forespurgt, om han kan huske, om han blev orienteret om henvendelsen fra Frode Holm, forklarede han, at det tror han ikke.

Winnie Jensen har forklaret⁶⁵:

Henvist til mail af 29. juni 2010 fra Else Veggerby Christoffersen til Birgitte Christensen, cc hende, vedrørende bindende svar og forespurgt, om hun var involveret i overvejelserne, svarede hun benægtende. Hun kunne læse mailen, der hvor hun var, men hun var ikke involveret.

65 Protokol 32, side 18.

Mikael Børsting har forklaret⁶⁶:

Forespurgt, om han talte med Troels Lund Poulsen i perioden fra den 23. juni til den 3. juli 2010, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om der blev iværksat en undersøgelse af ægteparrets forhold i embedsmands regi, svarede han benægtende. Han kendte ikke embedsfolkene i ministeriet.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret⁶⁷:

Forespurgt, om han i dagene efter den 23. juni 2010 modtog orientering om skattesagen, svarede han benægtende. Han havde på et tidspunkt mellem sankthans og sin feries start en drøftelse med Søs Marie Serup Laybourn. Hans ferie startede fredag eftermiddag den 2. juli 2010, og han var væk i ca. tre uger.

Forespurgt om indholdet af drøftelsen med Søs Marie Serup Laybourn, forklarede han, at han vil tro, at samtalen foregik på Marienborg i ugen op til hans ferie. Det var en samtale, som handlede om, at man nu lagde den politiske sæson ned, man skulle på ferie, og hvad der skulle ske, når man kom hjem igen. Han orienterede hende om, hvad der var på regeringens tegnebræt umiddelbart efter sommerferien – ghettoplan, Danmark i bedre balance og en række politiske udspil, som de var i gang med at forberede – således at hun også kunne forberede sig til Venstres sommergruppemøde, som var umiddelbart efter sommerferien. I den forbindelse vendte de også kort denne mediasag om skattesagen.

Forespurgt, om Søs Marie Serup Laybourn fortalte ham nærmere om, hvad problemstillingen rent skatteteknisk var i sagen, svarede han benægtende. Med al respekt vil han heller ikke tro, at hun havde forudsætningerne for det. Hun kendte sagen fra medierne, ligesom han selv gjorde, og det, der var interessant for hende at vide, var, hvordan han så på sagen. Han betragtede det som en personsag. Han havde været tilstrækkeligt mange år i politik til at have set mange personsager. Han havde selv oplevet dem på sin egen krop, og han vidste derfor også, at det ikke var alt, der stod i avisen, som nødvendigvis passede. Det var nødvendigvis heller ikke

66 Protokol 37, side 3.

67 Protokol 37, side 13-14.

sådan, at det, der fremstod som fakta i aviserne, viste sig at være fakta, når tingene var undersøgt.

Det var baggrunden for, at han sagde, at han ikke ønskede at være en del af skattesagen. Det gav også et klart signal til Venstre og til hende om, at det var en sag, som de skulle være meget påpasselige omkring. Forespurgt, hvad der lå i, at de skulle være "påpasselige", forklarede han, at der sådan set bare lå en simpel analyse af, at det var totalt umuligt at sige noget meningsfuldt om, hvad der blev den endelige afgørelse på sagen al den stund, at det var noget, som de ikke havde indflydelse på. Det var ren, tør jura. Derfor var det også vigtigt, at man, i det omfang Venstre blev spurgt til sagen, alene holdt sig til den politiske del af sagen, og hvad den politisk kunne give anledning til.

Forespurgt, hvad sagen kunne give anledning til politisk, forklarede han, at der var en ligningssag og en politisk sag. Ligningssagen havde ikke noget med Venstre at gøre. Den politiske sag handlede om skat/ikke skat. Man bliver nødt til at erindre sig, at skat i denne periode i dansk politik var en stor politisk kampplads. Regeringen var under anklage for at have givet ufinansierede skattelettelser. 3F kørte kampagne mod regeringen, også personligt. Han kunne på busserne se, hvilken skattelettelse han selv ville få, hvilket i øvrigt ikke var helt i overensstemmelse med sandheden, og de havde en opposition, som markedsførte sig på millionærskat og andet.

Forespurgt, om han havde drøftelser med embedsmænd, Troels Lund Poulsen eller andre ministre om sagen i denne periode, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han ved, om hans embedsmænd i Statsministeriet eller andre personer, som bistod ham, havde drøftelser med skatteministeren eller Skatteministeriets embedsmænd, forklarede han, at det kunne han ikke vide, da han ikke selv har drøftet sagen med egne embedsmænd. Foreholdt, at det også kunne være andre personer, der bistod ham, f.eks. Søs Marie Serup Laybourn eller Mikael Børsting, forklarede han, at Søs Marie Serup Laybourn ikke havde noget med Statsministeriet at gøre. Foreholdt, at spørgsmålet gik på embedsmænd i Statsministeriet eller personer, som bistod ham i øvrigt, forklarede han, at svaret var det samme.

Forespurgt, om han har kendskab til, om andre i denne periode forsøgte at få kontakt med skatteministeren eller embedsmænd i Skatteministeriet om sagen, svarede han benægtende.

9.5 Perioden fra den 1. til den 28. juli 2010

Den 1. juli 2010 bragte Ekstra Bladet følgende artikel:

”Stort skattesmæk til Helles mand

S-formanden giver op:

Stephen Kinnock vil nu betale skat i Danmark

Presset blev for stort. I går valgte Helle Thorning-Schmidt at give op, og hendes mand vil betale skat i Danmark fra og med 2009 og i årene fremover.

Hun ønskede i aftes ikke selv at kommentere beslutningen over for Ekstra Bladet, men til Berlingske Tidende i dag forklarer hun, at der er ”gråzoner i det her”.

Det har i flere år været kendt, at Stephen Kinnock ikke betalte skat i Danmark, og presset blev øget, da B.T. i sidste uge på forsiden kaldte hende for grisk.

Ifølge Ekstra Bladets oplysninger vil Kinnock nu indlevere en selvangivelse, hvor han både betaler skat i Schweiz, hvor han arbejder, og i Danmark, hvor hans familie bor.

Glæde i Venstre

Parret fastholder dog, at han frem til 2009 ikke skal betale skat i Danmark, fordi han da var engelsk diplomat.

I Venstre glæder man sig – men er ikke helt tilfredse.

– Hvis der er tale om skattesvig, så er det jo ikke nok bare at betale penge nu. Derfor tager jeg det for givet, at skattemyndighederne vil undersøge sagen til bunds, siger politisk ordfører Peter Christensen.

S-formanden forklarede flere gange i sidste uge, at alle regler var blevet fulgt. Hun afviste også, at der havde været grund til at spørge Skat til råds. Hun fastholdt, at Kinnock de fleste af årets dage har opholdt sig i Schweiz, og at alt derfor var i skønneste orden.

Nu siger hun:

– Vi har hele tiden ment, at vi havde ret. Nu har vi taget kontakt til en revisor, som bekræfter vores udlægning af sagen, men der er nogle gråzoner i det her, og vi vil ikke i nærheden af de gråzoner. Derfor har vi valgt at tage skridtet fuldt ud og betale skat i både Danmark og Schweiz, siger Helle Thorning-Schmidt til Berlingske.

Hvad tjener han

Gråzonerne er bl.a., at Kinnock har holdt møder i Danmark.

Ifølge Ekstra Bladets oplysninger bliver ekstraregningen for familien lidt under en kvart million kroner.

Helle Thorning bliver i interviewet i Berlingske Tidende spurgt, hvor meget hendes mand egentlig tjener.

– Mindre end det halve af de tre millioner, der har været nævnt, svarer hun. – En pæn del mindre end det halve. Men på den anden side af millionen.

Sagen har ramt S-formanden hårdt, fordi hun og partiet argumenterer for, at rige skal betale mere i skat – og gøre det med glæde til gavn for velfærdssamfundet.”

Den 1. juli 2010 kl. 06.01 sendte Peter Loft følgende mail til Steffen Normann Hansen og Birgitte Christensen:

”På baggrund af den seneste udmelding her til morgen fra Helle Thorning-Schmidt må vi strax fra morgenstunden påregne en million pressehenvendelser.

Jeg foreslår derfor at vi med det samme forbereder en udmelding til Ritgau om noget i retning af at SKAT nu ser på de indsendte oplysninger og at sagsgangen derfor fortsætter uændret.

Vil I kigge på sådan en text til hurtig udsendelse, herunder vurdere den i forhold til vores tavshedspligt?

Der skal ikke sendes noget ud før Peter A og TLP er taget i ed.

Perioden fra den 1. til den 28. juli 2010

Det bør nok være en anden end mig (Steffen eller Erling?) der lægger navn til udtalelsen.

Vil I se på dette? Jeg er inde lidt over ni.”

Steffen Normann Hansen svarede kl. 6.13:

”Ok. Det er nok smartest hvis det er Erling. Vi graver også videre for at få bekræftet om han har angivet og betalt.

Vi tales ved.”

Peter Loft skrev kl. 6.38:

”Kan man se hvad der er hans ordinære SA-frist? Han er vel som hidtil ikke skattepligtig ikke regnskabspligtig og skulle vel dermed indgive SA i maj?”

Forinden havde Steffen Normann Hansen kl. 6.22 videresendt Peter Lofts besked af kl. 6.01 til Erling Andersen med følgende bemærkning:

”Det er nok bedst du lægger navn til.

Vi begynder at se på en tekst og får den afstemt med dig. Ring gerne når du kan.”

Kl. 7.00 skrev Steffen Normann Hansen til Birgitte Christensen:

”Vi skriver på den og Erling lægger navn til.”

Denne besked videresendte Birgitte Christensen kl. 7.08 til Peter Loft til orientering.

Kl. 8.43 svarede Steffen Normann Hansen på Peter Lofts mail af kl. 6.38:

”Han skal have en udvidet selvangivelse da han er begrænset skattepligtig, og derfor har frist til 1.7 udvidet til 8. juli hvis man indtaster digitalt.

Vi er klar med en tekst, som Erling er enig i. Vi sikrer tavshedspligten i dialog med Birgitte, og får Peter A ind over.”

Peter Loft svarede tilbage kl. 9.52, at det var fint.

Inden havde Birgitte Christensen kl. 8.53 sendt et udkast til pressemeddelelse til Jan Lund, cc Steffen Normann Hansen, og bedt Jan Lund om at ringe til hende eller Steffen Normann Hansen.

Kl. 10.57 sendte Jan Lund en pressemeddelelse til Mette Thorn, cc Rikke Madsen, Steffen Normann Hansen og Birgitte Christensen, med bemærkning om, at meddelelsen blev sendt efter aftale med Steffen Normann Hansen, der havde drøftet den med Peter Loft. Pressemeddelelsen var den, der samme dag blev udsendt:

”SKAT vil se på oplysninger fra Stephen Kinnock

Ifølge dagens presse vil Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock aflevere en selvangivelse for Kinnock for 2009.

- Vi læser også aviser, og den massive omtale i pressen gør, at vi naturligvis er helt opmærksomme på problemstillingerne med Stephen Kinnocks skattesag. Jeg kan ikke udtale mig specifikt om den konkrete sag, men vi vil se på de indsendte oplysninger, og sagsgangen fortsætter derfor uændret, forklarer direktør Erling Andersen, SKAT København.

SKAT i København har ansvaret for behandlingen af selvangivelserne i København. Selvangivelsen fra Stephen Kinnock vil derfor blive behandlet ved SKAT København.”

Kl. 12.00 bragte DR P1 Radioavisen (resumé):

”S-formand Helle Thorning-Schmidts mand, britiske Stephen Kinnock, vil nu alligevel betale skat i Danmark, på trods af han arbejder og bor i Schweiz. Ifølge Venstres politiske ordfører, Peter Christensen, er sagen et eksempel på Socialdemokraternes politiske hykleri. Det politiske hykleri i denne sag er, at vi her har en socialdemokratisk partiformand med en politik, der går ud på, at danskerne skal betale mere i skat, som i sin fritid sammen med sin mand tæller dage for at undgå at betale dansk skat, siger han. Ifølge Peter Christensen er det nu op til skattemyndighederne at vurdere, om der har været tale om skattesvig eller ej. Helle Thorning-Schmidt afviser, at parret har gjort noget forkert, og ser frem til, at SKAT bekræfter dette.”

Kl. 12.14 sendte Peter Arnfeldt pressemeddelelsen til Pernille Damborg Schrøder, TV 2 NEWS, der kl. 12.32 takkede for fremsendelsen.

Inden havde Else Væggerby Christoffersen kl. 12.24 sendt følgende mail til Birgitte Christensen, cc Per Hvas:

”Jeg har vedhæftet et notat, der beskriver ordningen bindende svar, herunder i hvilke tilfælde der ikke kan gives et bindende svar. Notatet omhandler også kort Skatterådets kompetence.

Per Hvas er enig i indholdet af notatet.

Du må lige sige til hvis jeg også skal sende det til Steffen.”

Notatet, der var underskrevet af Else Væggerby Christoffersen, havde følgende indhold:

”Anmodning om bindende svar

Reglerne om bindende svar findes i skatteforvaltningslovens § 21-25.

1 Gennemførte og påtænkte dispositioner

Efter

- skatteforvaltningslovens § 21, stk. 1, kan der indhentes bindende svar om de skattemæssige konsekvenser for spørger af
 - allerede gennemførte dispositioner
 - påtænkte dispositioner.
- skatteforvaltningslovens § 21, stk. 2, kan der indhentes bindende svar om de skattemæssige virkninger for andre end spørgeren af
 - en påtænkt disposition.

Bindende svar gives kun om de skattemæssige virkninger af en disposition. Det vil sige handlinger, der har en skattemæssig konsekvens, hvad enten den fører til skattepligt eller til skattefritagelse. Der gives ikke bindende svar om faktisk forvaltningsvirksomhed eller om eksempelvis kontrol, straf, gebyrer og forrentning.

Et bindende svar er udtryk for skattemyndighedernes retsopfattelse. Derfor vil den retsopfattelse, der er lagt til grund for et bindende svar, blive fulgt af myndighederne ved deres administration af den disposition, der

er omfattet af det bindende svar. Kun de, som det bindende svar er rettet til, kan støtte ret på svarets bindende virkning. Spørgeren kan naturligvis påklage et bindende svar, og den skattepligtige kan påklage en eventuel senere ansættelse.

2 I hvilke tilfælde kan der ikke gives et bindende svar

Der er i henhold til skatteforvaltningslovens § 24, stk. 1, mulighed for at afvise en anmodning om bindende svar, hvis spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst.

I henhold til skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, kan man afvise at give et bindende svar hvis spørgsmålet er af en sådan karakter, at det ikke kan besvares med fornøden sikkerhed eller andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse.

Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen, at

“Ved administrationen af reglerne om bindende svar må det indgå, at der er spørgsmål, der ikke egner sig for den forenkledte og borgerstyrede sagsbehandling, der ligger i ordningen med bindende svar. Det vil derfor ske, at en anmodning om bindende svar må afvises med henvisning til, at det pågældende spørgsmål har en sådan karakter, at det enten ikke kan besvares med den hast, som spørgeren ønsker, eller at det ikke kan besvares løsrevet fra andre skattemæssige forhold vedrørende den pågældende. Et bindende svar binder jo skattemyndighederne i op til 5 år.

Afvisning kan også komme på tale, eksempelvis hvis der pågår en kontrol eller revision af en skattepligtig, der omfatter den eller de dispositioner, der er stillet spørgsmål om. (min understregning). Der kan også være tale om, at anmodningen om et bindende svar har en sådan karakter, at told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, finder, at der bør foretages kontrol i virksomheden af dispositionen, f.eks. fordi virksomheden aldrig har været registreret i forhold til aktiviteten.

Afvisningsmuligheden er i øvrigt tænkt anvendt på spørgsmålet om en påtænkt disposition, hvis spørgsmålet er af mere teoretisk karakter.”

3 Skatterådet

Det er SKAT (told- og skatteforvaltningen), der afgiver bindende svar.

Efter skatteforvaltningslovens § 21, stk. 4, er SKAT dog forpligtet til at forelægge visse typer af bindende svar for Skatterådet til afgørelse, fordi de er af principiel karakter.

De kriterier der har betydning for om en sag er principiel er nævnt i stk. 4, nr. 1-5. Det drejer sig om sager, som vedrører

- et større antal skatteydere,
- større økonomiske værdier,
- fortolkning af ny lovgivning,
- EU-retlige spørgsmål af væsentlig rækkevidde,
- eller som i øvrigt har påkaldt sig eller er egnet til at påkalde sig betydelig offentlig interesse. (min understregning).

Det er i lovbemærkningerne til bestemmelsen forudsat, at Skatterådets formand og told- og skatteforvaltningen aftaler retningslinjer for forvaltningens udvælgelse af sager efter kriterierne i § 21, stk. 4.

En sådan aftale er indgået, jf. SKM2009.609.SKAT. I pkt. 2.5 i aftalen er sager af større offentlig interesse karakteriseret ved følgende:

“Sager, som fx har påkaldt sig eller er egnet til at påkalde sig betydelig offentlig interesse, fordi den skattepligtige er en offentligt kendt virksomhed, eller at der tidligere har været offentlig debat om det emne, som sagen vedrører, skal forelægges for Skatterådet.

Formanden for Skatterådet og direktøren for told- og skatteforvaltningen er enige om:

- i Sager, som har været omtalt i medierne eller sager, som på anden vis har tiltrukket sig betydelig opmærksomhed, skal forelægges for rådet.

ii Kontroversielle sager af politisk interesse, skal forelægges rådet, fx sager, som påviser regelsammenstød, uhensigtsmæssige regler eller i øvrigt påviser et behov for lovgivning og som i øvrigt er af væsentlig rækkevidde.”

Birgitte Christensen svarede kl. 13.24, cc Per Hvas:

”Tak. Har vi fortilfælde eller noget mere uddybende tekst vedr. den situation, der er nævnt i bemærkningerne om, at afvisning også kan ”komme på tale, eksempelvis hvis der pågår en kontrol eller revision af en skattepligtig, der omfatter den eller de dispositioner, der er stillet spørgsmål om”. Det fremgår ikke helt klart, om der er et valg i den situation eller ej.”

Kl. 15.11 skrev Else Veggerby Christoffersen tilbage, cc Per Hvas:

”Jeg har ikke kunne finde offentliggjorte fortilfælde, hvor en anmodning om bindende svar er afvist under henvisning til at der er en igangværende revision eller ligning.

Jeg har endvidere ikke kunnet finde uddybende tekst vedr. afvisningen. Det eneste, jeg har fundet ud af, er, at lobemærkningerne er indsat på foranledning af den tidligere Told- og Skattestyrelse, idet styrelsen i sit høringssvar til L 110 (2004/2005) foreslog, at det af mig citerede, blev indsat i bemærkningerne.

Hvis jeg skal gætte så tror jeg, at baggrunden for bemærkningerne er, at hvis der i en sag er en igangværende kontrol, så kan det være udtryk for, at der er uklarheder vedrørende en given virksomheds/borgers skattemæssige forhold, og at denne uklarhed kræver dels et stykke revisionsarbejde, dels en kontrol eller en validering af virksomhedens oplysninger. I sådanne situationer vil det ikke være acceptabelt, såfremt en skatteyder kan tvinge myndighederne til dels at forcere en stillingtagen til det spørgsmål, der er omfattet af revisionen/kontrollen ved en anmodning om bindende svar, dels at tvinge myndighederne til at tage stilling på et grundlag som myndighederne ikke kan kontrollere, idet ordningen om bindende svar jo bygger på den forudsætning, at der ikke foretages kontrol eller validering af de oplysninger der fremgår af anmodningen om bindende svar. Endvidere vil det være begrundet i, at skatteyder får en afklaring af sine skattemæssige forhold gennem ligningssagen. Det er således svært at se at han har en retlig interesse i at få afgjort sine skattemæssige forhold ved et bindende svar, når hans forhold allerede er under udredning.

Perioden fra den 1. til den 28. juli 2010

Bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, er formuleret som en "kan-bestemmelse", det vil sige at Skatterådet kan i de særlige tilfælde afvise at give et bindende svar, men at det vil bero på de konkrete forhold – og naturligvis rådets vurdering – om der skal ske afvisning."

Kl. 17.20 sendte Birgitte Christensen denne mail og notatet videre til Steffen Normann Hansen, cc Else Væggerby Christoffersen.

Den 2. juli 2010 kl. 10.40 videresendte Birgitte Christensen mailen og notatet til Peter Arnfeldt, cc Steffen Normann Hansen og Else Væggerby Christoffersen, med følgende bemærkning:

"Som aftalt Elses notat og svar nederst i denne mail.

Det vil være Skatterådet selv, som i en given sag træffer afgørelse om afvisning eller ej efter indstilling fra sekretariatet (med mindre grunden er et for spinkelt faktisk grundlag). Er sekretariatet rimeligt sikker på, at udfaldet vil blive afvisning, undlades det at udarbejde udkast til afgørelse. I tvivlstilfælde vil der blive udarbejdet et udkast til afgørelse, således at der på samme møde i givet fald kan ske en realitetsbehandling af sagen."

Peter Arnfeldt videresendte kl. 11.40 de to mails og notatet til Troels Lund Poulsen.

Forinden havde Mette Thorn kl. 10.15 sendt en artikel fra Ritzau med overskriften "Helle Thorning taber danskernes tillid" til Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt. Denne artikel videresendte Peter Arnfeldt kl. 11.43 til Birgitte Christensen med bemærkningen: "Se markeret med grønt...". I artiklen var følgende markeret:

"Parret har ifølge Berlingske Tidende bedt om et bindende svar fra Skat. Det forventes, at Skat vil indstille sagen for Skatterådet, fordi den er principiel."

Kl. 12.02 skrev Peter Arnfeldt til Steffen Normann Hansen i mailstrengen fra Birgitte Christensens mail kl. 10.40:

"Jeg bliver forvirret på et højere plan ☺

Journalisterne roder rundt i ligningssag/revision og skatteråd.

Kan man forstille sig at sagen kommer til afgørelse/udtalelse for skatterådets næste møde den 24. august når der kører en ligningssag?

Eller er det således at ligningssagen evt. kan foranledige, at sagen tages op i skatterådet?"

Steffen Normann Hansen svarede kl. 15.24:

"Det kan jeg godt forstå, og jeg er selv irriteret over, at jeg på et tidspunkt får en ting at vide, og så senere på dagen noget andet. For at skære det rent har jeg aftalt med kontorchefen for skatterådssekretariatet, at ligningssagen skal afsluttes inden et evt. bindende svar kan komme i Skatterådet. Vi vil så forsøge at afslutte ligningssagen, så den skaber samme afklaring som et bindende svar. Hvis der kommer en anmodning om et bindende svar, er det aftalt at de afviser at svare indtil ligningssagen er afgjort. Der kan altså ikke komme noget på mødet i august.

Vi kan selvfølgelig risikere, at Skatterådet selv insisterer på at tage sagen op, men det kan ikke nås til august mødet, og så er vi færdige med ligningssagen.

Håber det gav til overblik."

Peter Arnfeldt videresendte den 5. juli 2010 kl. 10.25 mailstrengen til Troels Lund Poulsen, og den 7. juli 2010 kl. 12.28 videresendte han den til Peter Loft og Morten Jensen.

Inden havde Birgitte Christensen den 5. juli 2010 kl. 13.37 sendt en mail til Jesper Skovhus Poulsen vedhæftet dokumenter omhandlende et "oprydningsforslag" til bl.a. kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, om bopælsbegrebet. Samme dag kl. 14.48 sendte hun yderligere en mail til Jesper Skovhus Poulsen vedhæftet en mail fra Erik Jørgensen af 22. januar 2009 om "oprydningsforslaget".

Kl. 15.02 sendte Jesper Skovhus Poulsen en mail til Carsten Vesterø, cc Birgitte Christensen og Ivar Nordland, hvori han skrev, at Jesper Høberg fra Jyllands-Posten – formentlig i relation til Kinnoek – havde spurgt til historikken i forbindelse med, at kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, ikke blev ændret, som der ellers var lagt op til i det forslag, der blev sendt til høring. Han spurgte samtidig Carsten Vesterø, om den kunne være behjælpelig med et papir om spørgsmålet. I samme mailstreng skrev Birgitte Christensen kl. 15.13 til Carsten Vesterø, cc Jesper Skovhus Poulsen, Ivar Nordland og Lene Sloth, og vedlagde det baggrundsmateriale, som var fundet frem.

Den 6. juli 2010 bragte Jyllands-Posten følgende artikel skrevet af Jesper Høberg indeholdende et interview med Troels Lund Poulsen:

”Der er ingen gråzone

Mens Skat har lukket helt ned for kommunikationen om den politisk betændte skattesag om Helle Thorning-Schmidt og hendes ægtefælle, Stephen Kinnock, går skatteminister Troels Lund Poulsen (V) indirekte i rette med sin politiske modstander på flere punkter. Det gælder blandt andet S-formandens udsagn om gråzoner i lovgivningen, ligesom han gentagne gange opfordrer danskerne til at bede Skat om bindende svar i tvivlstilfælde – en mulighed som Thorning-Schmidt er blevet kritiseret for at have undladt.

Troels Lund Poulsen: (spørgsmål) Efter sagen med Helle Thorning-Schmidt og hendes mand sidder mange nok tilbage med fornemmelsen af, at vi har et meget kompliceret regelsæt, der regulerer, hvornår man bliver skattepligtig i Danmark. Hvad skal vi gøre ved det?

”Vi skal ikke gøre noget. Jeg synes ikke, at reglerne er uklare. Der er ting, som man kan være i tvivl om, men det er jo netop derfor, vi har indført bindende svar, som man kan få hos Skat. Det skal være med til at sikre, at folk betaler den skat, som de skal, til det danske samfund.”

(Spørgsmål) Helle Thorning-Schmidt siger, at hendes mand har valgt at selvangive sin schweiziske indkomst, fordi han ikke vil i nærheden af en gråzone. Kan vi leve med gråzoner i vores skattelovgivning?

”Nej. Men uden at jeg vil gå ind i den konkrete sag, har jeg heller ikke hørt fra Socialdemokraterne, at kildeskatteloven er svær at forstå. Jeg mener, at loven er meget let at forstå, men i nogle situationer er vi nødt til at bevare muligheden for at lave et skøn, så de folk, der spekulerer i ikke at betale skat, ikke bare kan slå op og sige: er jeg skattepligtig eller ej? Men der er ingen gråzone, og det er også derfor, vi har sagt, at hvis man er i tvivl, så har vi de bindende svar fra Skat. Det har jo været kendt i mange år, at det er muligt, og det er der mange, der benytter sig af.”

(Spørgsmål) Du siger, at loven er let at forstå, men kan du redegøre for, om man er skattepligtig i Danmark, hvis man besvarer sin telefon, tjekker emails og deltager i fire arbejdsrelaterede møder på halvandet år?

”Jeg vil ikke gå ind i den konkrete sag. Jeg kan bare sige, at er man i tvivl, er det en rigtig god idé at tage kontakt til Skat. Det er ikke nogen som helst undskyldning at sige, at reglerne er svære at forstå.”

(Spørgsmål) Man kan jo komme i en situation, hvor man pludselig skal deltage i et møde i Danmark, og så kan man ikke sidde og vente i uger eller måneder på at modtage svar fra Skat!

”Jo, men nu er det jo også sådan, at man afleverer sin selvangivelse med tilbagevirkende kraft, så man har god tid til at tænke sig godt om, hvis man kommer i tvivl.”

(Spørgsmål) Flere eksperter efterlyser klarere regler. Preller det fuldstændigt af på dig?

”Ja, for det diskuterede vi også sidste år (i forbindelse med regeringens skattepakke, red.). Dengang valgte vi at droppe en præcisering i kildeskatteloven, fordi revisorerne mente, at den ville skabe endnu større utryghed om reglerne. Så jeg har ingen planer om at ændre dem.”

Den 6. juli 2010 kl. 16.01 sendte Peter Arnfeldt artiklen pr. mail til Troels Lund Poulsen.

Den 7. juli 2010 kl. 16.08 sendte Carl Emil Arnfred, Jyllands-Posten, en mail til Peter Christensen:

”Ifølge min kollega, som har talt med Skat, bliver der lagt vægt på, at Thornings skattesag skal forelægges rådet, hvis »sagen i øvrigt har påkaldt sig, eller skønnes at ville påkalde sig større offentlig interesse.« Vurderingen er angiveligt, at 2009 i princippet også godt kan vurderes af Skatterådet. Blot til din info.”

Peter Christensen svarede kl. 17.56:

”Jeg bygger såmænd ikke min holdning på andet end retsgrundlaget for Skatterådet, <https://www.retsinformation...>

Og den paragraf jeg henviste til under vores samtale er følgende:

§ 22. En anmodning om et bindende svar, der har betydning for en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat for et indkomstår, skal indgives senest 1 måned efter udløbet af det pågældende indkomstår.

Det er svært at se hvordan det skal kunne grædbøjes og den slags kræver jo ikke anonyme kilder, men er en ren juridisk vurdering. Du henviser til

Perioden fra den 1. til den 28. juli 2010

§ 21 som oplister hvilke sager der skal for Skatterådet inden for tidsfristerne, men det ændrer ikke ved at 2009 er lukket.”

Denne korrespondance videresendte Peter Christensen kl. 17.57 til Troels Lund Poulsen, cc Peter Arnfeldt.

Kl. 20.52 sendte Peter Christensen endvidere følgende mail til Peter Arnfeldt:

”JP trykker ikke historien om inhabile skatterådsmedlemmer til i morgen alligevel, men den kommer så til torsdag. JP påstår overfor mig, at en medarbejder hos Skat har udtalt, at Skatterådet helt sikkert kommer til at vurdere Thornings skattesag for 2010. Det undrer mig meget, at Skatterådet skal vurdere en sag, samtidig med at Skat ligner de samme spørgsmål.

Det havde jeg opfattelse af ikke kunne ske, da det kan give den meget specielle situation, hvor f.eks. Skat dømmer for nogle forhold i 2009 og Skatterådet giver skatteyder medhold for de nøjagtige samme forhold året efter?

Men da jeg har udtalt til JP, at jeg ikke forventer sagen bliver behandlet af Skatterådet, så er jeg meget nysgerrig efter hvad jeres vurdering er af ovenstående principielle spørgsmål?”

Den 8. juli 2010 kl. 10.15 svarede Peter Arnfeldt, at han havde forsøgt at fange Peter Christensen dagen før og bad Peter Christensen om at ringe for update.

I brev af 9. juli 2010, vedhæftet notat af 7. juli 2010, skrev Frode Holm til SKAT København:

”Vedrørende forespørgsel angående Stephen Nathan Kinnock - Cpr-nr.

...

I anledning af forespørgsel af den 28. juni 2010 kan oplyses, at:

- Ad 1) Frem til 1. januar 2009 har der været tale om tjenesteboliger. Fra 1. januar 2009 har skatteyder haft lejlighed med adressen ..., 1207 Geneve.
- Ad 2) Som det fremgår af vores notat har opholdet i Danmark været 138 dage i 2009. Kalender på basis af flybilletter kan om ønsket fremlægges.

Ad 3) I 2009 har der været afholdt et møde af ca. 1 times varighed med en større dansk virksomhed i arbejdsgiverens regi.

Ad 4) Skatteyder har haft kontinuerlig beskæftigelse, hvilket vedlagte ansættelsesaftale dokumenterer.

Da vi forstår, at ferien er nært forestående anmoder vi om et hurtigt møde gerne med en deltagelse, der i givet fald kan afslutte sagen.”

Det vedhæftede notat om Stephen Kinnocks skatteforhold havde følgende indhold:

”2007 og 2008

For disse år er situationen den, at Stephen Kinnock alene har bolig til rådighed, men ikke taget ophold som defineret i kildeskattelovens § 7, hvilket indebærer, at den fulde skattepligt ikke er indtrådt. Heraf følger, at Stephen Kinnock alene skal selvangive indtægter fra danske kilder f.eks. aktieudbytter fra danske selskaber og afkast af danske ejendomme.

I og med, at der ikke er danske kilder, er Stephen Kinnock hverken fuld eller begrænset skattepligtig til Danmark.

Havde der været tale om fuld skattepligt, ville artikel 19 i overenskomsten mellem Danmark og Storbritannien have forhindret skattebetaling til Danmark.

2009

Da praksis vedrørende ophold er skærpet af Skatterådet og fulgt op af Landsskatteretten, så en dag skulle være tilstrækkeligt til ophold, har vi lagt til grund, at den fulde skattepligt er indtrådt, selv om man meget vel kunne tænke sig, at domstolene vil underkende den nuværende praksis.

Der er således tale om dobbeltdomicil, hvilket er udtryk for, at en person efter interne danske regler (kildeskattelovens § 1, jf. § 7) er fuldt skattepligtig til Danmark og samtidig er fuldt skattepligtig til en anden stat (Schweiz).

Artikel 4 i dobbeltbeskatningsoverenskomsten foreskriver i prioriteret orden følgende:

1. Fast bolig.

Er til rådighed i begge lande.

2. Midtpunktet for livsinteresser.

Livsinteresserne er delt op i to lige betydende områder:

De personlige.

De økonomiske.

De personlige er Danmark.

De økonomiske er Schweiz.

Der sker ingen økonomisk aktivitet i Danmark, og der ejes ingen aktiver i Danmark.

Der er tale om en britisk statsborger, som ikke tidligere har været skattepligtig til Danmark.

På denne baggrund, ender man i artikel 4 b, der foreskriver "hjemmehørende i den stat, i hvilken han sædvanligvis opholder sig".

Ophold i Schweiz er 223 dage, og ophold i Danmark er 138 dage, i begge tilfælde tæller brutte dage med som en hel dag.

KONKLUSIONEN:

Hjemmehørende i Schweiz ifølge artikel 4 b i dobbeltbeskatningsoverenskomsten."

I et notat af 21. juli 2010 skrev Inger Kirstine Sommer Hansen:

"Møde her den 17. august 2010

...

Frode Holm fra Revitax ringede angående mødeindkaldelse i ovennævnte sag.

Hverken Frode Holm eller skatteyder kan ovennævnte dato.

Frode Holm er først tilbage fra ferie den 19. august.

Der blev ikke aftalt ny mødedato.

Aftalt at SKAT kontakter Frode Holm den 19. eller 20. august for at finde en ny mødedato”

Erling Andersen har i sin redegørelse anført:

”Den 1. juli 2010 kontaktes jeg allerede ved 7-tiden på sms af produktionsdirektøren, som er blevet kontaktet af departementschefen. Der er presseforlydender om, at Stephen Kinnock vil indgive selvangivelse i dag – og departementschefen ønsker vi skal forholde os til pressehåndteringen.

Jeg undrer mig over, at departementschefen og produktionsdirektøren tager sig af denne sag så tidligt om morgenen. Udgangspunktet må jo være, at vores ubetingede tavshedspligt hindrer at vi kan/skal have en aktiv presserolle. Men i løbet af formiddagen accepterer jeg, at Pressefunktionen udarbejder og udsender følgende pressemeddelelse:

”Ifølge dagens presse vil Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock aflevere en selvangivelse for Kinnock for 2009.

”Vi læser også aviser, og den massive omtale i pressen gør, at vi naturligvis er helt opmærksomme på problemstillingerne i Stephen Kinnocks skattesag. Jeg kan ikke udtale mig specifikt om den konkrete sag, men vil se på de indsendte oplysninger, og sagsgangen fortsætter derfor uændret,” forklarer Erling Andersen, SKAT København.

SKAT i København har ansvaret for behandlingen af selvangivelserne i København. Selvangivelsen fra Stephen Kinnock vil derfor blive behandlet ved SKAT København”.

Sent på dagen indleveres de nævnte selvangivelser på SKAT Københavns adresse, Sluseholmen 8B i København.

En helt almindelig skattepligtssag – og dog...

Vi står herefter med en skattesag i SKAT København. På den ene side en sag som i hundredvis af andre... på den anden side en sag om hvilken den anerkendte, politiske kommentator Hans Engell skrev i en klumme i Ekstra Bladet:

”For SKAT kommer til at bestemme, hvem der bliver Danmarks næste statsminister. Og den slags afgørelser får selv den mest stenhårde embedsmand til at ryste på hænderne. Hos SKAT København er man naturligvis pinligt opmærksomme på, at der ikke eksisterer nogen form for fejlmargin. Den afgørelse, SKAT træffer, skal sidde lige i skabet og klart kunne dementere den kritik, der med garanti kommer”.

I betragtning af sagens karakter – og den betydelige presseomtale – finder jeg det nødvendigt at beslutte og iværksætte følgende:

1. Sagen placeres i Kundeservice, som en skattepligtssag. Og der dannes en sagsbehandlergruppe på 4, incl. skattedirektør Lisbeth Rasmussen, med dybe skatte/juridiske kompetencer, ligesom jeg selv indgår i gruppen, som det 5. medlem, med en styringsrolle.
2. Jeg tager mig af alle pressehenvendelser – og kontakt til departementschefen og produktionsdirektøren. Pressehenvendelser er der i hele forløbet utallige af – og jeg siger sætningen: ”Vi har ubetinget tavshedspligt i forhold til personsager” – mange gange.
3. Sagen læses elektronisk således at det kun er de 4 i sagsbehandlergruppen, som har adgang til den elektroniske sag. Papirudgaver holdes der optimalt styr på.

Jeg skal her generelt bemærke, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock samt deres revisor REVITAX/Frode Holm har under hele sagsbehandlingen medvirket konstruktivt – og har løbende hurtigt og fyldestgørende leveret de af SKAT København ønskede oplysninger.

Det er i øvrigt juli – og ferietid. Hele juli måned bølger det i pressen. Skatteeksperter udtaler sig, Helle Thorning-Schmidt kommer hjem fra ferie og holder pressemøde i lufthavnen osv., men jeg holder ferie og er derfor ikke involveret i sagen.”

Peter Arnfeldt har forklaret⁶⁸:

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 12.14 fra ham til Pernille Damborg, TV2 News, hvor han har videresendt en pressemeddelelse, forklarede han, at pressemeddelelsen formentlig blev sendt til Pernille Damborg, fordi hun havde haft ringet. Selvom Peter Loft havde overtaget pressehåndteringen, kunne vidnet fortsat udsende offentlige pressemeddelelser.

Foreholdt mail af 2. juli 2010 kl. 11.40 fra ham til Troels Lund Poulsen, hvor han har videresendt mailkorrespondance og notat om bindende svar, forklarede han, at det, der startede hele debatten omkring bindende svar, var et interview med Helle Thorning-Schmidt, hvor hun nævnte tre punkter med ting, som hun ville gøre. Et af de punkter var, at hun ville bede SKAT om at godkende deres skatteforhold bagudrettet. Det var der nogle journalister, der fangede, og derved opstod debatten om bindende svar eller ej. Han fik også en del henvendelser på spørgsmålet om bindende svar, og han, Rikke Madsen og muligvis andre kunne blot henvise til ministeriets hjemmeside. I ministeriet begyndte man at undersøge reglerne for bedre at kunne svare, da det var spørgsmål af faktisk karakter. Da journalisterne interesserede sig for emnet, orienterede han også ministeren.

Foreholdt mail af 2. juli 2010 kl. 12.02 fra ham til Steffen Normann Hansen, hvor han bl.a. har skrevet, at han er forvirret, og hvor han har stillet nogle spørgsmål til Steffen Normann Hansen, oplyste han, at han prøvede at forstå de generelle regler om bindende svar henset til de mange spørgsmål fra journalister. Det var ikke i denne sag hans opgave at besvare spørgsmålene fra journalisterne, men han ønskede at forstå reglerne, før han gik til Peter Loft med spørgsmålene. Han troede i første omgang, at spørgsmålet var relativt enkelt, men reglerne var mere komplicerede end som så.

Foreholdt mail af 2. juli 2010 kl. 15.24, hvor Steffen Normann Hansen har svaret ham, kan han ikke huske, om han talte med Steffen Normann Hansen før mailsvaret. Han vil tro, at han en passant har talt med ham om svaret efterfølgende. Han følte sig lidt mere oplyst på emnet bindende svar efter mailen, men var ikke nødvendigvis blevet meget klogere. Helle Thorning Schmidt havde i et interview sagt, at hun ville bede om et bindende svar. At nogle i Koncerncentret overvejede, hvorvidt det var Skatte-

68 Protokol 8, side 6-8 og 14.

rådet, der skulle afgive et bindende svar, eller om det var en ligningssag, beskæftigede han sig ikke med. Han sad ikke og forvaltede disse ting eller traf sådanne beslutninger. At Steffen Normann Hansen i mailen skrev: ”Vi vil så forsøge at afslutte ligningssagen, så den skaber samme afklaring som et bindende svar”, gav ikke vidnet grund til overvejelser vedrørende kompetencefordelingen. Det burde det måske have gjort, men det gjorde det ikke.

Foreholdt mail af 5. juli 2010 fra ham til Troels Lund Poulsen, hvor mailkorrespondance af 2. juli 2010 blev sendt til orientering, oplyste han, at han sendte dette til ministeren, for at ministeren kunne blive orienteret om udredningen, og om hvad der var op og ned på emnet bindende svar. Ministeren havde tidligere interesseret sig for spørgsmålet om bindende svar og var tidligere blevet orienteret. Han og ministeren drøftede ikke problemstillingen om, hvorvidt et bindende svar kan afspore en ligningssag.

Foreholdt mail af 7. juli 2010 kl. 12.28 fra ham til Peter Loft og Morten Jensen, hvor mailkorrespondance af 2. juli 2010 blev sendt til orientering, oplyste han, at han gav orientering til Peter Loft, fordi debatten om bindende svar fortsatte, og fordi Peter Loft havde været ude i pressen og udtale sig om det. Peter Loft blev også kort efter kritiseret for, om det, han havde sagt i pressen, var korrekt. Han gik derfor ud fra, at emnet interesserede Peter Loft.

Foreholdt mail af 7. juli 2010 fra Peter Christensen til Troels Lund Poulsen og vidnet samt mail af 7. juli 2010 fra Peter Christensen til Carl Emil Arnfred, Jyllands-Posten, mener han ikke, at han drøftede mailen med ministeren. Da han som sagt selv var meget usikker på emnet, henviste han Peter Christensen til Steffen eller en anden i ministeriet for svar.

Foreholdt mails af 7. og 8. juli 2010 mellem Peter Christensen og ham, mener han, at han efterfølgende fik telefonisk kontakt med Peter Christensen, hvor han henviste Peter Christensen til at tage kontakt til nogle andre for at få oplysninger om spørgsmålet bindende svar. Kontakten kan også have drejet sig om det interview, som Troels Lund Poulsen gav i Jyllands-Posten om emnet. Han havde ikke tidligere haft kontakt med Peter Christensen vedrørende skattespørgsmål. Han havde i virkeligheden meget lidt kontakt med folketingsmedlemmer fra Venstre eller politikere i det hele taget. Som han tidligere har oplyst, er det forskelligt, hvordan særlige rådgivere er ansat, og han var ikke partipolitisk ansat.

Fra den 10. juli til den 3. august 2010 var han på ferie i Italien. Han havde sin iPad med på ferie, så han kunne læse avisartikler. Han talte også nogle gange med Troels Lund Poulsen. De talte blandt andet om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag i relation til de avisartikler, der var.

I perioden op til sommerferien deltog han ikke i nogen overvejelser om hvilken politisk strategi, man fra ministerens side kunne anlægge i relation til Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag.

...

Af advokat Henrik Stagetorn foreholdt mail af 5. juli 2010 fra vidnet til Troels Lund Poulsen vedrørende problematikken om bindende svar – sammenholdt med Jyllands-Postens artikel af 6. juli 2010 med overskriften ”Der er ingen gråzone” – forklarede han, at han sendte mailen til orientering, så Troels Lund Poulsen kunne sætte sig ind i stoffet før interviewet og forberede sig på nogle af de spørgsmål, der eventuelt ville blive stillet.

Troels Lund Poulsen har forklaret⁶⁹:

Foreholdt Peter Christensens udtalelser til pressen i resumé fra DR P4s radioavis den 1. juli 2010 med overskriften ”Venstre: Kinnocks skattesag ikke slut”, Ekstra Bladets artikel af 1. juli 2010 ”Stort skattesmæk til Helles mand” under ”Glæde i Venstre” og henvist til Berlingske Tidendes artikel af 2. juli 2010 med overskriften ”Thorning undgår torskegilde”, forklarede han, at han ikke på forhånd var vidende om Peter Christensens udtalelser, og de var ikke aftalt. Han har ikke været involveret i overvejelser om, hvorvidt man skulle angribe Helle Thorning-Schmidt eller Stephen Kinnock i forhold til deres skattesag. Han har heller ikke kendskab til, om der skulle have været sådanne overvejelser i Venstre på dette tidspunkt.

Han blev forevist Jyllands-Postens artikel af 26. juni 2010 med overskriften ”Skat gransker Kinnocks skatteforhold”, der omhandler, at der på dette tidspunkt var nogle rygter om, at Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt ville bede om en bindende svar og foreholdt mail af 2. juli 2010 kl. 10.15 fra Mette Thorn til Peter Arnfeldt og vidnet, sidste punktum, sammenholdt med mailkorrespondance mellem Else Væggerby Christof-

69 Protokol 9, side 7-8.

fersen, Birgitte Christensen, Per Hvas, Steffen Normann Hansen og Peter Arnfeldt den 1. og 2. juli 2010, som Peter Arnfeldt har sendt til ham til orientering. Han forklarede hertil, at han ikke havde kendskab til, hvilke overvejelser der var i ministeriet om bindende svar eller overvejelser om, hvad det kunne komme til at betyde for behandlingen af ligningssagen, hvis Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock havde bedt om et bindende svar. Han erindrer en stor diskussion om spørgsmålet om bindende svar, men han husker ikke den nærmere baggrund for det notat, der er i mailen.

Foreholdt mailkorrespondance mellem Peter Arnfeldt og Steffen Normann Hansen den 2. juli 2010 kl. 12.02 og kl. 15.24, som blev sendt til ham til orientering den 5. juli 2010 kl. 10.25, forklarede han, at mailen ikke gav ham anledning til nogen overvejelser. Han modtog mailen, mens han sad i et fly på vej til Grønland, hvor Peter Loft også var med. Han modtog mailen for blandt andet at være orienteret forud for et interview, som han havde senere samme dag med Jesper Høberg fra Jyllands-Posten om en lang række ting, bl.a. om hvorvidt der var gråzoner i skattelovgivningen og om bindende svar, og ellers blot til orientering. Han erindrer ikke at have haft en dybdegående drøftelse om mailen med nogen. Han fik mange mails hver dag, og han bed ikke mærke i den sidste linje i Steffen Normann Hansens mail af 2. juli 2010 kl. 15.24 til Peter Arnfeldt.

Henvist til mailkorrespondance mellem Peter Christensen og Carl Emil Arnfred, Jyllands-Posten, den 7. juli 2010 om problemstillingen med bindende svar, som Peter Christensen sendte til vidnet samme dag, forklarede han, at han ikke ved, hvorfor han fik den mail. Han går ud fra, at det blot var en almindelig orientering. Han erindrer ikke at have drøftet spørgsmålet med Peter Christensen. På tidspunktet for korrespondancen var både han og Peter Loft på Grønland og optaget af møder der. Peter Arnfeldt var ikke med på Grønland.

Foreholdt mail af 7. juli 2010 kl. 20.52 fra Peter Christensen til Peter Arnfeldt, erindrer han ikke at have modtaget orientering fra Peter Arnfeldt om korrespondancen. Han var ikke vidende om denne dialog. Det var ikke unormalt, at der var en dialog mellem Peter Arnfeldt og andre politikere om faktuelle spørgsmål.

Han kom hjem fra Grønland den 8. juli 2010 om aftenen og gik på sommerferie den 9. juli frem til midten af august – dog med nogle møder ind

i mellem. Han var på ferie på Mallorca, og han tjekkede dagligt net-nyhederne.

Peter Christensen har forklaret⁷⁰:

Foreholdt resumé fra DR P4's radioavis den 1. juli 2010 med overskriften "Venstre: Kinnocks skattesag ikke slut", 5. og 6. punktum, Ekstra Bladets artikel af 1. juli 2010 "Stort skattesmæk til Helles mand" under "Glæde i Venstre", 2. og 3. afsnit, og Berlingske Tidendes artikel af 2. juli 2010 med overskriften "Thorning undgår torskegilde", oplyste han, at han ikke tror, at han drøftede udtalelserne med andre i Venstre. Det var hans egen holdning. Hvis han drøftede det med nogen, så må det have været de nærmeste pressemedarbejdere i Venstre, men det mener han ikke, at han gjorde. Udtalelserne var kommentarer til oplysninger, som medierne kom med til ham. Han var ret grundig med at fastholde, at det var op til myndighederne at afgøre, hvorvidt der var foregået noget ulovligt, hvilket han af gode grunde ikke kunne være vidende om. Udtalelsernes styrke fastsatte han selv. Han behøvede ikke hjælp til at være politiker. Hvis han fik rådgivning, så var det måske om ikke at have så stor styrke på udtalelserne, men det lyttede han ikke altid til. Det var ikke noget, han drøftede med ledelsen i Venstre.

Artiklerne var egentlig ikke anderledes end det sædvanlige arbejde med pressen som politisk ordfører. I hele perioden omkring månedsskiftet, hvor sagen kørte for fuld udblæsning i pressen, havde han ingen drøftelser med ministeren om skattesagen. Det kan være, at de til et gruppemøde lige kort vendte eventuelle henvendelser fra journalister, hvis der var kommet en ny vinkel på sagen. De diskuterede aldrig oplysninger fra skattesagen og heller ikke oplysninger, som var ude i det offentlige rum. Han diskuterede heller ikke, hvilken betydning sagen kunne have for den videre politiske udvikling med ministeren, men til gengæld diskuterede han det måske med halvdelen af den danske befolkning, når han var rundt i landet. Han og ledelsen i Venstre lagde heller ikke nogen strategi for, hvordan man kunne udnytte situationen, hvis det gik galt for Stephen Kinnock. Det hele skete midt i ferietiden, og der har man vagten som politisk ordfører, så det var noget, han selv skulle tage sig af.

70 Protokol 9, side 19-20.

Foreholdt mail af 2. juli 2010 kl. 10.15 fra Mette Thorn til Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt, de sidste 2 punkttummer, oplyste han, at han ikke var involveret i den debat. Han blev på et tidspunkt kontaktet af en journalist, der ville skrive en historie om, at han var inhabil i Skatterådet som skatterådsmedlem. Han syntes, det var en mærkværdig historie, fordi han ikke anså det for muligt, at denne type sag ville komme for Skatterådet. Han syntes egentlig også, at historien var lidt unødvendig, hvis sagen alligevel aldrig ville komme for Skatterådet.

Henvist til mailkorrespondance af 7. juli 2010 mellem ham og Carl Emil Arnfred, Jyllands-Posten, med orientering til Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt, forklarede han, at han ikke var i kontakt med ministeren, men at han givetvis gav ministeren orienteringen, sådan at ministeren, hvis Jyllands-Posten jagede den vinkel, var klar over, hvad vidnets synspunkt var.

Foreholdt mail fra Peter Arnfeldt til ham den 8. juli 2010 kl. 10.15, forklarede han, at det var en orientering til Peter Arnfeldt om, at han havde sagt til Jyllands-Posten, at man ikke kunne indbringe en sag for Skatterådet, når sagen var i gang med at blive lignet. Han er ikke sikker på, om artiklen nogensinde blev skrevet. Han tror ikke, at han talte med Peter Arnfeldt. De havde blot kommunikationen pr. mail.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret⁷¹:

Foreholdt mail af 1. juli 2010 fra Mette Thorn til Rikke Madsen, forklarede hun, at hun ikke havde noget kendskab til, at pressemeddelelsen blev udsendt. På et tidspunkt fik hun, Hanne og Søren at vide, at de skulle have sagen. Det var i feriesæsonen, og hun husker ikke, hvornår Hanne og Søren havde ferie. Hun passede sagen i juli måned, fordi hun var den eneste afdelingsleder, der ikke var på ferie i den periode. Hun havde sagen låst inde i et skab. På grund af ferie var der ikke intensiv sagsbehandling hele tiden. Hun holdt ikke selv ferie, førend hun tog til Bhutan i slutningen af august og begyndelsen af september. Hun har ikke kendskab til, at der var anden kontakt mellem regionen og Koncerncentret ud over pressemeddelelsen. De tre uger, hvor hun havde sagen liggende, skete der ikke noget. Der var ingen henvendelser og næsten ingen presseomtale. Fysisk kom

71 Protokol 12, side 6, 11 og 12.

sagen over til Søren, da han kom tilbage fra ferie. Det var Søren, der var egentlig sagsbehandler på sagen. Hun var sparringspartner.

...

Forespurgt af advokat K. L. Németh forklarede hun, at hun ikke ved, hvor tit der bliver nedsat en sagsbehandlergruppe. Det var vel på grund af, at sagen havde pressens bevågenhed, at der blev nedsat en sagsbehandlergruppe. Opgavefordelingen lå lidt i kortene. Hanne Dahl, der var afdelingsleder for Udland, var blevet bedt om at finde en sagsbehandler. Søren var sagsbehandler i Hannes afdeling. Vidnet var på sagen, da den var i Indsats. Hun opfattede sig selv om sparringspartner. Hun har ikke skrevet i sagen. De havde ikke aftalt, hvem der skulle have kontakt udadtil, blandt andet til Frode Holm. I starten var det Søren, der skrev til Frode Holm, men på et tidspunkt gik der noget ferie i det.

...

Henvist til telefonnotat af 21. juli 2010 om møde den 17. august 2010, forklarede hun, at det var Søren, der havde skrevet til Frode Holm. Søren kan have haft ferie, hvilket kan være grunden til, at det var hende, der skrev notatet.

Hanne Dahl Kofod har forklaret⁷²:

Forevist mail af 1. juli 2010 fra Mette Thorn til Rikke Madsen, forklarede hun, at hun godt vidste, at der blev sendt en pressemeddelelse ud. Hun tænkte, at det var noget, de måtte gøre, når der blev skrevet så meget om det. Hun var ikke inde over udformningen af pressemeddelelsen. Hun ved ikke, om andre i SKAT – udover Erling Andersen – var involveret. Hun var på ferie de sidste par uger i juli 2010 og første uge i august.

Frode Holm har forklaret⁷³:

Advokat K. L. Németh henviste til vidnets notat af 7. juli 2010 vedrørende Stephen Kinnocks skatteforhold for indkomståret 2007 og fremefter og foreholdt ham pkt. 2. om midtpunktet for livsinteresser. Hertil forklarede

72 Protokol 12, side 15.

73 Protokol 17, side 15-16.

han, at han hurtigt indgav en selvangivelse for ikke at risikere en sag. Det gjorde han ud fra de oplysninger, som han havde. Der blev for en sikkerheds skyld selvangivet som om, Stephen Kinnock var hjemmehørende i Danmark. På dette tidspunkt havde de en dobbeltdomicilsag. Han argumenterede for, at de kunne nå ned i kategori 3 – i hvilket land opholdt han sig mest – vel vidende, at så ville Schweiz vinde. Der var ingen tvivl om, at der var bolig til rådighed i begge lande. På det punkt var det uafgjort. Så var der de personlige og de økonomiske områder. Han vidste godt, at Danmark har hang til at veje de personlige mere end de økonomiske, men hvis man læser OECD's modeloverenskomst, så står der, at de vejer lige meget.

Han kunne konstatere, at det eneste aktiv, Stephen Kinnock havde i Danmark, stort set var et bankindestående på nogle få kr. Arbejde, der afkastede indkomst, lå i Schweiz. På den anden side vidste han godt, at der ikke fandtes en afgørelse, der sagde, at de personlige livsinteresser ikke var i Danmark, hvis man havde ægtefælle og to mindreårige børn, der boede i Danmark. Derfor gjorde han gældende, at de personlige interesser var i Danmark, og de økonomiske var i Schweiz i håbet om, at SKAT ville købe den og begynde at tælle dage, og så ville Schweiz vinde.

Foreholdt, at han i notatet skrev, at Stephen Kinnock ingen aktiver havde i Danmark og forespurgt, hvordan det forholdt sig med halvdelen af den faste ejendom i ...gade, forklarede han, at hele ejendommen tilhørte Helle Thorning-Schmidt. Kinnock var således ikke blevet medejer efter ansøgningen til Justitsministeriet af 14. oktober 2009.

Peter Møller Jensen har forklaret⁷⁴:

Den 1. juli 2010, hvor Erling Andersen var til et privat arrangement i Tinglev, kom det frem i pressen, at SKAT København havde indkaldt materiale fra Helle Thorning-Schmidt. SKAT vidste ikke, hvordan det var kommet ud, så Erling Andersen kontaktede ham, og bad ham om at kalde sagsbehandlergruppen sammen og ”kigge dem dybt i øjnene” for at spørge, om der var nogen af dem, der havde lækket oplysningerne. Under samtalen med sagsbehandlerne fik de at vide, at det var parret selv, der havde offentliggjort det og ikke noget, der var lækket fra SKAT København.

...

74 Protokol 17, side 19 og 20.

Henvist til mail af 1. juli 2010 fra Mette Thorn til Rikke Madsen med pressemeddelelse og forespurgt, om han var involveret i udsendelsen af pressemeddelelsen, i overvejelserne om hvordan pressemeddelelsen skulle udformes, eller i overvejelserne af om den burde udsendes, svarede han benægtende. Så vidt han erindrer, fik han først kendskab til pressemeddelelsen efter, at den var udsendt. Han tog på ferie den 1. juli 2010 kl. 14 og erindrer ikke, hvornår han fik at vide, at pressemeddelelsen var udsendt.

...

Han kom tilbage fra ferie den 26. juli 2010 og hørte ikke om sagen på ferien. Han hørte dog ganske kort, at det rumlede lidt, men han deltog ikke i nogen overvejelser i løbet af ferien.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret⁷⁵:

Foreholdt fra Ekstra Bladets artikel af 1. juli 2010 "Stort skattesmæk til Helles mand", afsnittet: "I Venstre glæder man sig ... siger politisk ordfører Peter Christensen", resumé fra DR P4s radioavis den 1. juli 2010 med overskriften "Venstre: Kinnoeks skattesag ikke slut", afsnittet: "Ifølge Peter Christensen ... skattemæssig gråzone", Berlingske Tidendes artikel af 2. juli 2010 "Thorning undgår torskegilde", afsnittet: "Sådan fungerer det altså ikke ...", og forespurgt, hvordan man kunne komme frem til den analyse, at sagen var farlig for Venstre, men samtidig sende Peter Christensen ud og beskyldte sin politiske modstander for skattesvig, forklarede hun, at man sagtens kunne vurdere, at den var farlig for Venstre, men stadig gå på den politiske del af det. Der er meget stor forskel på, om man går på den personlige del af det eller den politiske del af det. Peter Christensen bestræbte sig på hele vejen igennem at lægge snittet, så det var den politiske uenighed, han beskæftigede sig med.

Forespurgt, hvad den politiske uenighed havde med skattesvig at gøre, forklarede hun, at når man som oppositionsleder går til valg på at ville hæve skatten for almindelige danskere og muligvis så selv forsøger at begrænse sin egen beskatning, så er der tale om en form for dobbeltmoral, som man skal stå til ansvar for. Foreholdt, at det citerede var et personangreb, og at det meget sjældent er set, at politikere beskylder hinanden for kriminelle forhold, forklarede hun, at hun var uenig med udspejlerens analyse af

75 Protokol 19, side 5.

udsagnet. Hun mener, at Peter Christensen gik efter bolden og ikke efter manden, men at der selvfølgelig havde været situationer, hvor den ikke lå 100% præcist. Hvis man kigger på alle de citater, som Venstre leverede i den periode, så er der bestemt nogle af dem, som hun gerne ville have ryddet op i. Sådan er det i enhver sag – at hjertet kan løbe af med folk. Forespurgt, om hun har kendskab til, om Peter Christensen drøftede udtalelserne med andre end hende, svarede hun, at han også drøftede det med Mikael Børsting.

Forespurgt, om hun ved, om ministre i centraladministrationen havde godkendt linjen, svarede hun benægtende. Hun tog én gang sagen op med Lars Løkke Rasmussen, fordi hun i den periode stadigvæk fungerede halvt som særlig rådgiver. Mikael Børsting var stadigvæk ny pressechef og skulle køres ind. Hun havde derfor nogle møder med Lars Løkke Rasmussen. Hun kan ikke huske, om dette møde foregik telefonisk eller ansigt til ansigt, men hun havde en række ting, hun lige skulle have drøftet med ham.

Hun sagde da til Lars Løkke Rasmussen: "Så er der jo også den her skatte-sag", hvortil Lars Løkke Rasmussen med det samme svarede, at den ville han ikke vide noget om. Hun forstod ikke helt, hvad han mente med det, men han forklarede, at han kun ville vide noget om sagen i det omfang, det gik ad officielle kanaler. Det vil sige fra departementschefen i Skatteministeriet til departementschefen i Statsministeriet. Hun sagde til ham, at hun havde brug for et mandat, som Venstre kunne operere indenfor, hvortil han svarede: "Det bestemmer I". Hun kendte ham godt nok til at vide, at han med det mente Peter Christensen og hende.

Det var Peter Christensen, der som politiker lagde den politiske linje og stod inde for den. Hun kunne kun rådgive ham om, hvad han skulle gøre. Forespurgt, om hun ved, om Lars Løkke Rasmussen blev orienteret om sagen via officielle kanaler, svarede hun benægtende.

Erling Andersen har forklaret⁷⁶:

Foreholdt mail af 1. juli 2010 fra Mette Thorn til Rikke Madsen med presmeddelelse og forespurgt, om han har sagt det, som han blev citeret for, svarede han bekræftende. Den 1. juli om morgenen havde departementschefen henvendt sig til produktionsdirektøren pr. sms. Han oplæste

76 Protokol 20, side 8-9, 10 og 11-12.

mail af 1. juli 2010 kl. 06.01 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen og Birgitte Christensen og forklarede, at produktionsdirektøren efterfølgende kontaktede ham, og de drøftede, om det var hensigtsmæssigt. Det drejede sig igen om problemstillingen om, hvorvidt de kunne gøre det. Det ville være yderst usædvanligt.

Han tror, at man kun har brug for en hånd, hvis man skal tælle de pressemeddelelser, som SKAT har udsendt gennem årene i personsager. Det gør de aldrig, men det ønskede Peter Loft, og Peter Loft tilkendegav i mailen, at der ikke måtte sendes noget ud, før spindoktoren og ministeren var taget i ed. Man måtte derfor gå ud fra, at de to også ønskede pressemeddelelsen sendt ud. Vidnet sagde, at han stadigvæk mente, at de ikke kunne gå ud og agere i en personsag, men hvis det var et ønske, så gjorde de det.

Pressechef Mette Thorn blev bedt om at lave et udkast til en udtalelse gående på, at "vi læser også aviser, og nu går sagen sin gang, og vi vil kigge på det". Om han præcist havde udtalt det, der står i pressemeddelelsen, kan han ikke sige. Det er Mette Thorn, der har skrevet det, og sådan laver man pressemeddelelser. Han fik den til godkendelse, og så blev den sendt ud. Forespurgt, om han havde kommentarer til, at den skulle udsendes, forklarede han, at han igen tilkendegav overfor produktionsdirektøren, at det ikke var hensigtsmæssigt, fordi det var en personsag. Han havde i hele forløbet den opfattelse, at de skulle holde sig væk fra det, da de havde ubetinget tavshedspligt.

...

Fra den 28. juni 2010 om formiddagen havde SKAT København en kontrolsag på Stephen Kinnock. Den 1. juli 2010 omkring kl. 17 indleverede Frode Holm selvangivelserne, og så blev kontrolsagen rent teknisk sluttet. Sagen blev herefter behandlet som en kundeservicesag.

Forespurgt, hvem der deltog i den sagsbehandlergruppe, som Peter Møller Jensen og han nedsatte, forklarede han, at det handlede om at finde de rigtige folk, der havde de bedste kompetencer på området. Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen blev vurderet til at være i besiddelse af de rigtige kompetencer til at behandle sådan en sag og sad begge på sagsområdet i Kundeservice som henholdsvis afdelingsleder og sagsbehandler. Inger Kirstine Sommer Hansen blev tilknyttet på grund af sine kompetencer i skattepligtsspørgsmål og behandling af skattepligtssager. Sagen var startet som en kontrolsag, og derfor var Peter Møller Jensen med. Efter modta-

gelse af selvangivelsen skete der ikke så meget mere, fordi der var sommerferie, og han gik selv på sommerferie. Efter han kom fra ferie, afløste Lisbeth Rasmussen Peter Møller Jensen i sagsbehandlergruppen.

Henvist til sin redegørelse af 25. november 2011, hvoraf fremgår, at han selv var en del af sagsbehandlergruppen, forklarede han, at han var medlem af sagsbehandlergruppen, men med en koordinerende ledelsesmæssig rolle. Han deltog ikke på noget tidspunkt i sagsbehandlingen. Han havde ikke adgang til sagsbehandlersystemet. Aviserne var på det tidspunkt begyndt at tale om, at det var ”århundredets VIP-sag”, og han ville derfor godt have fat i styringstøjlen. Han havde en formidlende rolle i forhold til de mange pressehenvendelser, ligesom han havde kontakten opadtil og styringen af sagsbehandlergruppen.

Forespurgt, hvad han mener med styring af sagsbehandling, forklarede han, at han ikke mente konkret styring. Han fordelte ikke arbejdsopgaverne i gruppen. Det gjorde Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod. Han var kun med styringsmæssigt ved at sikre fremdrift i sagen, sikre at de bevægede sig frem mod at få truffet en afgørelse, sikre at der blev meldt opad i systemet, når der var behov for det, og sikre, at pressen fik svar på de ting, som de henvendte sig om. Svaret til pressen var: ”Vi har ingen kommentarer og ubetinget tavshedspligt”. Forespurgt, om han havde styring i forhold til kvalitetssikring, svarede han benægtende.

...

Han tog på ferie den 10. juli 2010. Forespurgt, om der skete noget i sagen fra den 1. juli til den 10. juli 2010, forklarede han, at han passede sit hverv som tolldirektør, hvilket blandt andet betød, at han hvert år opholdt sig i Bruxelles omkring månedsskiftet juni/juli. Det gjorde han også i 2010. Der skete ikke andet, end at de havde fået en selvangivelse, og sagsbehandlerne påbegyndte behandlingen af sagen. Han har ikke erindring om, at han var nærværdigt inde over sagsbehandlingen, inden han tog på ferie.

Jan Lund har forklaret⁷⁷:

Foreholdt mail af 1. juli 2010 fra Jan Lund til Mette Thorn, cc Rikke Madsen, Steffen Normann Hansen og Birgitte Christensen, bekræftede han, at "Steffen" var Steffen Normann Hansen, og at "Peter" var Peter Loft. Forespurgt, hvad baggrunden var for, at han blev involveret i spørgsmålet om pressemeddelelse, forklarede han, at det var noget praktisk med at få den lavet, sendt ud og sørge for, at dem, der skulle kigge på den, fik kigget på den. Forespurgt, hvem der bad ham om det, forklarede han, at han vil tro, det var Steffen Normann Hansen. Han erindrer det ikke, men hvis der skulle laves en pressemeddelelse, så satte de nogle i pressefunktionen til at udarbejde den sammen med nogle fra de faglige enheder f.eks. Borger og Virksomhed, hvor han var. Som fagdirektør ville han normalt skulle se sådan nogle igennem. Han kan ikke huske, hvem der konkret havde udarbejdet pressemeddelelsen, men han havde set den i udkast.

Foreholdt pressemeddelelsen, som var vedhæftet mailen af 1. juli 2010 og forespurgt, om han tidligere havde oplevet, at man i relation til konkrete skattesager fra Koncerncentrets side havde udarbejdet en pressemeddelelse, hvor de skrev, at der ifølge pressen ville komme en selvangivelse, og at SKAT ville være opmærksom på den, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har erindring om, hvorvidt man tidligere har taget et tilsvarende proaktivt skridt, forklarede han, at det husker han ikke i relation til en konkret borger. Forespurgt, om han vidste, hvad baggrunden var for at sende pressemeddelelsen, forklarede han, at han ikke kan huske baggrunden, men det skyldtes nok bl.a. den massive pressedækning. Forespurgt, om han havde drøftelser med Steffen Normann Hansen eller Peter Loft om den, forklarede han, at han er ret sikker på, at han ikke har drøftet den med Peter Loft, men han har med stor sandsynlighed drøftet formuleringen med Steffen Normann Hansen.

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 8.53 fra Jan Lund til Birgitte Christensen, cc Steffen Normann Hansen, og forespurgt, om han kan huske, om Birgitte Christensen ringede til ham, forklarede han, at han ikke kan huske, at hun ringede, så hun har formentlig talt med Steffen Normann Hansen. Forespurgt, hvorfor Birgitte Christensen, som var juridisk direktør, skulle involveres i en pressemeddelelse, forklarede han, at grunden formentlig har været, at der var en juridisk vinkel i sagen. Forespurgt, om det var

77 Protokol 22, side 6-7.

ham eller Steffen Normann Hansen, der tænkte, at de hellere måtte få Birgitte Christensen ind over, forklarede han, at det kunne han ikke huske. Han synes dog, at det ville være underligt, hvis Birgitte Christensen ikke kendte pressemeddelelsen. Foreholdt, at der i mailen stod: "Vil du ringe til Steffen eller mig om denne", og at det vel derfor var mere end en orientering, svarede han, at det var det ikke nødvendigvis.

Henvist til mails af 1. juli 2010 mellem Peter Loft og Steffen Normann Hansen og forespurgt, om han havde set disse mails i anden sammenhæng, svarede han benægtende. Foreholdt mailen fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen kl. 06.01, 1.-3. afsnit, og forespurgt, om spørgsmålet om tavshedspligt var oppe i forhold til ham, forklarede han, at det var det ikke, udover at han vidste, at de havde drøftet det. Foreholdt videre i samme mail: "Der skal ikke sendes noget ud før Peter A og TLP er taget i ed", og forespurgt, om det var rimeligt at antage, at Peter A var Peter Arnfeldt, og at TLP var Troels Lund Poulsen, svarede han bekræftende.

Forespurgt, om Steffen Normann Hansen også nævnte for ham, at der ikke måtte sendes noget ud, før de havde fået et "go" fra Peter Arnfeldt og Troels Lund Poulsen, forklarede han, at han ikke kan huske, om Steffen Normann Hansen nævnte det. Forespurgt, hvem der godkendte pressemeddelelsen endeligt, forklarede han, at han tror, at Peter Loft godkendte den. Forespurgt, om det var ham, der sagde til pressefunktionen, at den skulle sendes, forklarede han, at det husker han ikke at have gjort. Det kunne f.eks. også have været Mette Thorn. Foreholdt videre i mailen: "Det bør nok være en anden end mig (Steffen eller Erling?) der lægger navn til udtalelsen", og forespurgt, om han var inde i overvejelserne om, hvem der skulle lægge navn til, svarede han benægtende. Det var nærmest hovedreglen, at det var nogle fra regionerne, der stod citeret i Koncerncentrets pressemeddelelser.

...

Forespurgt, hvornår han gik på sommerferie, forklarede han, at det kan han ikke huske, men han har formentlig haft ferie det meste af juli. Forespurgt, om han havde kendskab til, om der i juli 2010 skete noget i Koncerncentret i forhold til ægteparrets skattesag, svarede han benægtende.

Jesper Skovhus Poulsen har forklaret⁷⁸:

Henvist til mail af 5. juli 2010 kl. 15.02 fra ham til Carsten Vesterø, cc Birgitte Christensen og Ivar Nordland, mail af samme dag kl. 15.13 fra Birgitte Christensen til Carsten Vesterø, cc ham, Ivar Nordland og Lene Sloth, og forespurgt, hvorfor han blev involveret i problemstillingen omkring aktindsigt, forklarede han, at han blev involveret, fordi det var en aktindsigtsanmodning, der kom fra en journalist. Sådanne anmodninger gik typisk ind i pressefunktionen. Kommunikationsområdet, herunder pressefunktionen, sorterede under ham. Det var derfor naturligt, at han blev spurgt om, hvordan henvendelsen skulle fordeles, og hvem der skulle tage sig af den.

Forespurgt, hvad der skete med den, forklarede han, at han bemærkede, at det handlede om skattepligt, kildeskattelov og personer. Han talte med Birgitte Christensen om, hvad henvendelsen kunne tænkes at relatere sig til. Hun kendte grundridset af sagen og sagde, at der havde været noget frem og tilbage med lovgivningen, og at de havde lavet nogle høringssvar. Hun talte med nogle af de folk, der havde siddet med det, og i den forbindelse afgav han en bestilling til Carsten Vesterø på noget historik.

Henvist til mail af 5. juli 2010 kl. 13.37 fra Birgitte Christensen til ham vedhæftet ”Oprydningforslag (kildeskatteloven)” og forespurgt, om det var den historik, som han tænkte på, forklarede han, at han ikke studerede lovforslaget nærmere. Han havde afgivet bestilling med et par spørgsmål om at få beskrevet det indholdsmæssige, og hvad det var for en proces, der gav anledning til det indholdsmæssige.

Henvist til mail af 6. juli 2010 kl. 12.56 fra journalist Jesper Høberg til Peter Arnfeldt med aktindsigtsanmodning, mail af 7. juli 2010 kl. 16.43 fra Anne Katrine Salling og forespurgt, om forklaringen på hans involvering i denne aktindsigtsanmodning var den samme som ved den anden anmodning, svarede han bekræftende.

Han påbegyndte sommerferie vist den 8., 9. eller 10. juli 2010 og mener, at han havde ferie i fire uger. Forespurgt, om han, fra den 1. juli 2010 og til han kom hjem fra sommerferie, var involveret eller hørte noget til skattesagen, forklarede han, at sagen som sagt fyldte, men det var ikke en sag,

78 Protokol 22, side 16-17.

som man sad i direktionen, i plenum eller i øvrigt og talte om sagsskridtene i. Han fik et lille indblik i noget af det. For det første fordi der var rigtig mange pressehenvendelser i denne periode. For det andet havde de nogle personalesager, idet nogle medarbejdere havde forsøgt at få adgang til skattesagen. Han husker ikke, hvornår disse sager opstod. De pågældende kunne ikke få adgang til sagen, fordi den var låst fra starten af, men deres logning viste, at der var nogen, der havde forsøgt at komme ind på sagen. Medarbejderne fik en løftet pegefinger og nogle lidt mere end det.

Michael Frank har forklaret⁷⁹:

Han mener, at han holdt ferie i 2010 i de tre første uger af juli og måske også den fjerde uge. Forespurgt, om han har kendskab til aktiviteter i Koncerncentret i relation til sagen i juli måned, svarede han benægtende.

Erik Jørgensen har forklaret⁸⁰:

Henvist til mail af 4. marts 2009 fra ham til Birgitte Christensen m.fl. med ”oprydningsforslag”, videresendt ved mail af 5. juli 2010 fra Birgitte Christensen til Jesper Skovhus Poulsen og forespurgt, om vidnet var involveret i, at man i sommeren 2010 fandt forslagene fra 2009 frem, svarede han benægtende.

Steffen Normann Hansen har forklaret⁸¹:

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 15.11 fra Else Veggerby Christoffersen til Birgitte Christensen, dele af notatet om anmodning om bindende svar, mail af 1. juli 2010 kl. 17.20 fra Birgitte Christensen til ham og forespurgt, om han havde talt med Birgitte Christensen om, at det her spørgsmål skulle drøftes nærmere, forklarede han, at det mener han ikke, at han gjorde.

Foreholdt mail af 2. juli 2010 kl. 10.40 fra Birgitte Christensen til Peter Arnfeldt og forespurgt, om han var orienteret om, at Peter Arnfeldt var involveret udover denne mail, svarede han, at det var han ikke orienteret om på dette tidspunkt. Det blev han først senere, da Peter Arnfeldt mailede til ham. Han ved ikke, om ministeren var involveret i overvejelserne den 2.

79 Protokol 23, side 6.

80 Protokol 23, side 21-22.

81 Protokol 24, side 12-16 og 17.

eller 3. juli 2010. Han havde alene en dialog med Peter Loft op til den 28. juni 2010 og har alene underrettet Peter Loft om, hvad han havde talt med Erling Andersen om. Han havde ikke nogen dialog med Peter Loft om den her problemstilling. Han talte kun med Peter Loft om, at sagen blev lignet i Købehavn og orienterede som sagt Peter Loft om, hvad han havde talt med Erling Andersen om.

Forespurgt, om der var sket en ændring i Birgitte Christensens holdning fra den 30. juni 2010 og frem til og med den 2. juli 2010, forklarede han, at det kan han ikke vide. Han har ikke drøftet en ændring i holdning med hende.

Foreholdt mail af 2. juli 2010 kl. 12.02 fra Peter Arnfeldt til ham og forespurgt, hvorfor Peter Arnfeldt rettede henvendelse til ham, forklarede han, at det gjorde Peter Arnfeldt vel fordi, han regnede med, at det var ham, der havde været i dialog med Erling Andersen om sagen. Der var ingen telefonisk kontakt med Peter Arnfeldt inden denne mail. Peter Arnfeldt vidste formentligt fra Peter Loft, at regionen havde orienteret vidnet. Han mener, at han kun var i maildialog om problemstillingen med Peter Arnfeldt, men han kan ikke huske, om han har mødt Peter Arnfeldt på gangen, og at Peter Arnfeldt så har nævnt et eller andet.

Forevist mail af 2. juli 2010 kl. 15.24 fra ham til Peter Arnfeldt og forespurgt, hvad det var, han havde fået at vide, og så senere fik noget andet at vide om, forklarede han, at han talte med Else Væggerby Christoffersen om, at hvis der blev indgivet en anmodning om bindende svar, og den blev indgivet samtidigt med, at der var en ligningssag, så ville man ikke kunne håndtere den, for det var hensigtsmæssigt, at man håndterede ligningssagen, og i ligningssagen tog man stilling til det, man ville spørge om i det bindende svar.

Else Væggerby Christoffersen var kontorchef i Jura og Samfundsøkonomi og chef for det sekretariat, der bistod Skatterådet. Han fik fra Else Væggerby Christoffersen først den opfattelse, at der var en regel om, at hvis man var i gang med en ligningssag, og der kom en anmodning om bindende svar, der omfattede det samme, så ville man køre ligningssagen færdig først. I mailkorrespondancen kunne han konstatere, at det ikke havde været sådan tidligere. Han kunne i bemærkningerne læse, at det kunne være sådan, men man kunne ikke se, at der var fortilfælde, hvor man havde afvist en sag. Han læste det derfor sådan, at hvis der kom en anmodning om bindende svar, så kunne man faktisk godt tage det op, og med den

lægmandstilgang, som han havde til det, syntes han, at man var nødt til at lave ligningssagen færdig først. Det var det, han syntes, var det urimelige.

Forespurgt, hvorfor han ikke drøftede det med Birgitte Christensen, forklarede han, at han drøftede det med kontorchefen for området. I Skatteministeriet havde de en aftale, der også var skrevet ned, om, at de havde mulighed for at gå ind på hinandens områder. Det var legitimt, at han talte med Else Veggerby Christoffersen om det. Foreholdt, at Birgitte Christensen i sin mail havde afvist, at der skulle ske en koordination, forklarede han, at der jo ikke var kommet en anmodning om bindende svar. Han talte med Else Veggerby Christoffersen om det, og det var en hensigtsmæssig dialog, de havde.

Forespurgt, om han havde kontaktet Birgitte Christensen og nævnt for hende, at han ville kontakte hendes underordnede, svarede han benægtende. Han kunne godt have orienteret Birgitte Christensen, men det gjorde han ikke, fordi der ikke var kommet nogen anmodning om bindende svar. Hvis der var kommet en anmodning om bindende svar, er han overbevist om, at han havde talt med hende om det. Men han kunne godt gå til en kontorchef og spørge ind til, om man tidsmæssigt kunne nå de ting og aftale med vedkommende, at hvis der kom en anmodning, så skulle de tale sammen igen. Det var det, han orienterede Peter Arnfeldt om.

Forespurgt, hvem han henviste til, når han skrev "vi" i sætningen: "Vi vil så forsøge at afslutte ligningssagen, så den skaber samme afklaring som et bindende svar" i mail af 2. juli 2010 kl. 15.24 til Peter Arnfeldt, forklarede han, at når han skrev "vi", var det Skatteministeriet eller SKAT generelt, og det er nok en fejl i hans anvendelse af det danske sprog.

Foreholdt mailens 4.-6. punktum og forespurgt, om han overvejede, om det var at gå ind i Skatterådets kompetenceområde, altså gribe ind i hvordan Skatterådet eventuelt måtte beslutte at tilrettelægge sit eget arbejde, når han skrev, som han gjorde i mailen, og om han havde kompetence til det, svarede han, at det havde han ikke kompetence til. Forespurgt, om det ikke var det, han gjorde, svarede han, at der jo ikke var kommet nogen anmodning om bindende svar. Han var i dialog med kontorchefen for området, og de talte om de tidsterminer, der normalt var for at lægge sager op, og konstaterede, at næsten uanset hvad der skete, så kunne man tidsmæssigt ikke nå det, og så gav han en lægmandsforklaring til en pressechef. Det kunne man have overvejet, om han skulle have gjort. Det var en fortolkning af de mere juridiske spidsfindigheder, der stod i notatet.

Forespurgt, hvorfor han involverede sig i spørgsmålet, når det ikke hørte under hans kompetenceområde, forklarede han, at det var fordi, Peter Arnfeldt spurgte, og fordi han ville være en venlig mand og svare. Forespurgt, hvorfor han involverede sig i tilrettelæggelsen af Skatterådets arbejde, svarede han, at han ikke har involveret sig i Skatterådets tilrettelæggelse af deres arbejde, for der var ikke kommet en anmodning om bindende svar.

Forespurgt, om han ikke ved at skrive, som han gjorde til Peter Arnfeldt i mailen af 2. juli 2010 kl. 15.24, havde sikret, at hvis der kom en anmodning om bindende svar, så var der sørget for, at anmodningen ikke ville blive behandlet, før de var færdige med ligningssagen, forklarede han, at der står i bemærkningerne, at det er en hensigtsmæssig måde. Hvis der var en ligning i gang, og man stillede det samme spørgsmål i en anmodning om bindende svar, så kunne det bindende svar kræve, at man alligevel var i gang med ligningssagen, og så var det hensigtsmæssigt, at man ikke gik i gang.

Forespurgt, om det ikke kunne overlades til Birgitte Christensen og Skatterådet selv at træffe den afgørelse, hvis det var hensigtsmæssigt, svarede han, at hvis Skatterådet havde taget sagen op af egen vilje, ville han ikke kunne gøre noget og havde ikke ønsket at gøre noget, for så ville han have blandet sig i deres kompetence, men han kan godt diskutere det indledende arbejde med en kontorchef. Han husker ikke, at han efter mailen havde drøftelser med Peter Arnfeldt om det.

Foreholdt, at det anførte tilsyneladende indikerer et betydeligt engagement i at få blokeret en eventuel anmodning om bindende svar, svarede han, at sådan så han det ikke. For det første kom der ikke en anmodning om bindende svar, og for det andet var man i gang med en ligning, og den ligningssag tror han, at alle parter havde interesse i kørte for at være sikker på, at sagen var behandlet til bunds.

Forespurgt, om det ikke kunne have været, at borgeren havde haft en interesse i at få et bindende svar, inden ligningssagen blev afgjort, forklarede han, at der stod i bemærkningerne, at det var mest hensigtsmæssigt, at et bindende svar blev givet samtidigt med, at ligningssagen afsluttes.

Der kom ikke nogen tilbagemelding fra Peter Arnfeldt eller andre på overvejelserne i relation til et bindende svar. Det undrede ham, at Peter Arnfeldt ikke sendte en mail, hvor han skrev tak for oplysningen, men det kan

han ikke se, at Arnfeldt gjorde. Han har ikke erindring om, at der skulle have været telefonisk kontakt. Han mener ikke, at han drøftede det med Peter Loft eller nævnte det for ham, for der kom jo ikke en anmodning om bindende svar, og de var i gang med ligningssagen, så han har ikke følt, at det var nødvendigt at sige noget til nogen. Det var en forklaring til Peter Arnfeldt på en måde, så han kunne forstå, hvor sagen var. Hvis der var kommet en anmodning om bindende svar, så havde han orienteret Peter Loft om, hvad han havde talt med Else Veggerby Christoffersen om. Det er der ingen tvivl om.

Forespurgt, om han ved, om Peter Arnfeldt orienterede ministeren om de overvejelser, der pågik i vidnets regi om bindende svar, svarede han benægtende.

Forevist mail af 5. juli 2010 kl. 10.25 fra Peter Arnfeldt til Troels Lund Poulsen, hvor vidnets mail videresendes, forklarede han, at han ikke blev orienteret om, at Peter Arnfeldt havde videresendt mailen til ministeren. Vidnet var ikke cc på mailen.

Han er ikke bekendt med, om der var politisk interesse for problemstillingen om bindende svar.

Foreholdt mail af 7. juli 2010 kl. 16.08 fra Carl Emil Arnfred til Peter Christensen og mail af 7. juli 2010 kl. 17.56 fra Peter Christensen til Carl Emil Arnfred, forklarede han, at han bestemt ikke var opmærksom på, at nogen uden for Koncernecentret havde opmærksomheden rettet på muligheden for at indgive en anmodning om bindende svar. Han havde alene haft en dialog med Else Veggerby Christoffersen og Peter Arnfeldt og så lige indledende med Birgitte Christensen om bindende svar.

Foreholdt artikel af 6. juli 2010 i Jyllands-Posten, første spørgsmål og svar, forklarede han, at han ikke var bekendt med interviewet, men han fik et presseklip, og det har han selvfølgelig læst.

Forespurgt, om det gav anledning til at overveje de drøftelser, der havde været med Else Veggerby Christoffersen, når ministeren havde henvist Helle Thorning-Schmidt til, at hun kunne bede om at få et bindende svar, forklarede han, at han ikke overvejede det, fordi der ikke var kommet en anmodning om bindende svar. Han har ikke kendskab til, om ministeren havde drøftet sine udtalelser i Jyllands-Posten med nogen i ministeriet.

Han har kun diskuteret bindende svar i den mail til Peter Arnfeldt, ellers var han ikke involveret i bindende svar-problematikken.

Foreholdt pressemeddelelsen og forespurgt, om han har været involveret i udarbejdelsen eller udsendelsen af denne pressemeddelelse, forklarede han, at han på et tidspunkt var i dialog med Peter Loft om, at der skulle udsendes en pressemeddelelse. Om det lige var denne her, ved han ikke. Henvist til mail af 1. juli 2010 kl. 6.01 fra Peter Loft og forespurgt, om det var den dialog, forklarede han, at han ikke kan sige, om det var den pressemeddelelse, der kom ud af det.

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 08.53 fra Jan Lund til Birgitte Christensen, cc vidnet, vedhæftet pressemeddelelsen, forklarede han, at han hæfter sig ved, at mailen er fra Jan Lund til Birgitte Christensen, og han kan ikke erindre, hvorfor Jan Lund var inde i det forløb. Han ved ikke, hvorfor Birgitte Christensen skulle ringe til ham om det. Peter Loft havde sendt en mail til vidnet om, at der skulle laves en pressemeddelelse, og Peter Loft havde spurgt, om det var ham eller en anden, der skulle udsende den. Efter at vidnet havde talt med Erling Andersen, blev de enige om, at det nok var bedst, at det var Erling Andersen, der udsendte den, da det var hans kompetenceområde.

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 06.01 fra Peter Loft til ham og Birgitte Christensen og forespurgt, om han har godkendt det indhold, der er i pressemeddelelsen, forklarede han, at han har godkendt en pressemeddelelse, men han kan ikke huske, om det lige præcis var denne formulering. Han kan kun huske, at der har været en pressemeddelelse, som han har godkendt, men om der har været en dialog med nogen, der skulle godkende nogle tekster, tør han ikke sige. Han godkendte den pressemeddelelse, der blev sendt ud.

Forespurgt, om han kan huske, at der efterfølgende var en henvendelse fra Uffe Thorndahl om denne pressemeddelelse, forklarede han, at han kan huske, at der var en henvendelse fra Uffe Thorndahl, men hvad henvendelsen specifikt gik ud på, erindrer han ikke.

Foreholdt mail af 31. august 2010 fra Anne Katrine Salling til Erling Andersen, henvist til mail i samme mailstreng fra Mette Thorn til Rikke Madsen indeholdende pressemeddelelse, og forespurgt, om han kan huske, om det var denne pressemeddelelse, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Forespurgt, om der på tidspunktet omkring den 1. juli 2010 var nogle overvejelser om, hvorvidt det var betimeligt at sende en pressemeddelelse ud vedrørende en privatpersons forhold, forklarede han, at det var der egentlig ikke. Det var et svar på den massive pressedækning, der var.

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 06.22 fra ham til Erling Andersen forklarede han, at han ikke kan huske, om han havde en telefonsamtale med Erling Andersen om morgenen den 1. juli 2010, men det vil han tro. Han mener ikke, at han havde telefonkontakt med Peter Loft om denne mail. Han mener kun, at de mailede.

Forespurgt, om han kan huske, om han svarede på mailen fra Peter Loft, svarede han benægtende.

Forespurgt, hvordan det kunne være, at det var Erling Andersen, der skulle udtale sig, når Peter Loft havde dekretet, at det var ham, der skulle tage al pressekontakt, forklarede han, at det har han ikke gjort sig nogen særlige overvejelser om. Det var i hvert fald ikke vidnet, der skulle udtale sig. Han mente, det var mest hensigtsmæssigt, at det var der, hvor sagen blev opklaret. Han husker ikke nogen negativ reaktion fra Erling Andersen på, at det var ham, der skulle stå som afsender af pressemeddelelsen.

Foreholdt Erling Andersens forklaring i protokol 20, side 9, 14.-17. linje: "Forespurgt, om vidnet havde kommentarer til, at den skulle udsendes ... da de havde ubetinget tavshedspligt", forklarede han, at han ikke kan erindre, at der var et forbehold fra Erling Andersens side.

Foreholdt, at Peter Loft i sin mail af 1. juli 2010 til ham og Birgitte Christensen skriver: "Der ikke skal sendes noget ud, før Peter A og TLP er taget i ed", og forespurgt, om han ved, hvad baggrunden for den instruks var, svarede han benægtende. Forespurgt, om det var ham, der skulle klare det af med Peter Arnfeldt og ministeren, svarede han benægtende. Han havde ikke nogen dialog med ministeren om det. Dialogen med ministeren gik gennem Peter Loft. Han vil tro, at det var den daværende pressechef, Mette Thorn, der var inde over det, men han kan ikke vide det. Mette Thorn sad ved siden af Birgitte Christensen på kontoret. Vidnets rolle i pressemeddelelsen var bl.a. at se, om teksten var ok i forhold til tavshedspligt.

Forespurgt, om der var andre, der blev inddraget i overvejelserne om tavshedspligt, eller om han selv klarede det, forklarede han, at teksten

formentligt blev lavet af pressetjenesten, men han ved det ikke. Den blev sendt til ham, og han nikkede til den og sagde okay. Det var det, og så havde han ikke mere at gøre med den. Det var pressetjenesten, der sendte den ud. Han har ikke kendskab til, om pressemeddelelsen blev drøftet med Peter Arnfeldt eller ministeren.

...

Forespurgt, om han har kendskab til, om Peter Arnfeldt eller ministeren blev orienteret om ligningssagens udvikling i forbindelse med månedsskiftet juni-juli, og de tiltag der var truffet både i SKAT og Koncerncentret, svarede han benægtende. Hvis han havde haft en samtale med Erling Andersen om et eller andet, orienterede han Peter Loft, men Peter Loft fortalte ikke vidnet, hvad han eventuelt havde orienteret Peter Arnfeldt eller ministeren om. Han har ikke kendskab til, om der foregik andre overvejelser i Koncerncentret vedrørende skattesagen i slutningen af juni eller begyndelsen af juli. Som han husker det, startede ligningssagen op, og han talte af og til med Erling Andersen. Han erindrer ikke, at der var noget, der "kogte".

Foreholdt artikel af 2. juli 2010 i Ekstra Bladet fra: "I Venstre glæder man sig ..." til "... siger politisk ordfører Peter Christensen", resumé fra DR P4 Radioavisen og forespurgt, om den politiske fokusering gav anledning til, at man skærpede opmærksomheden yderligere i SKAT eller i Koncerncentret, forklarede han, at de ikke drøftede det i direktionen, men de var klar over, at de var nødt til at kunne håndtere denne sag, så den var godt gennemarbejdet og belyst.

Camilla Lau Baymler har forklaret⁸²:

Forespurgt, om hun på nogen måde var involveret i de aktiviteter, der var i Koncerncentret, da man begyndte at beskæftige sig med Stephen Kinnocks skattesag i juni 2010, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun i forkontoret hørte, at der foregik noget i relation til skattesagen, forklarede hun, at hun var bevidst om, at sagen blev behandlet i SKAT, men det var nok lige så meget gennem medierne, at hun var orienteret herom. Forespurgt af formanden, hvad hun mente, når hun sagde, "at sagen blev

82 Protokol 25, side 2.

behandlet i SKAT”, forklarede hun, at den ikke blev behandlet i departementet, men i SKAT København.

Forespurgt af udspørgeren, om hun vidste, at der foregik noget i Koncerncentret i juni og juli måned i forhold til skattesagen, svarede hun benægtende.

Birgitte Christensen har forklaret⁸³:

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 12.24 fra Else Veggerby Christoffersen til hende, cc Per Hvas, mail af samme dag kl. 13.24 fra hende til Else Veggerby Christoffersen, cc Per Hvas, mail af samme dag kl. 15.11 fra Else Veggerby Christoffersen til hende, cc Per Hvas, 1. afsnit, og henvist til notat om anmodning om bindende svar samt forespurgt, om det kunne forstås sådan, at det var Skatterådets kompetence, om de ville svare eller ej på anmodningen, forklarede hun, at det var den udlægning, hun havde af notatet. Hun henviste til mail af 2. juli 2010 fra hende til Peter Arnfeldt, cc Steffen Normann Hansen og Else Veggerby Christoffersen, hvori hun skriver dette.

Henvist til mail af 1. juli 2010 kl. 17.20 fra hende til Steffen Normann Hansen, cc Else Veggerby Christoffersen og Per Hvas, hvoraf fremgår, at Steffen Normann Hansen modtog notatet og forespurgt, om hun drøftede notatet med ham, eller om han vendte tilbage til hende for at drøfte problemstillingen, svarede hun, at det mener hun ikke. Forespurgt, om hun ved, om Peter Loft fik en kopi af notatet, forklarede hun, at hun på et tidspunkt sendte noget til ham, men om det var dette notat eller et tidligere notat, husker hun ikke. Foreholdt, at Peter Arnfeldt sendte en kopi af notatet til Peter Loft, forklarede hun, at hun tror, at notatet var det, de oprindeligt sendte til ham, så det var det yderligere svar, han blev orienteret om efterfølgende.

Henvist til mail af 2. juli 2010 kl. 10.40 fra hende til Peter Arnfeldt, cc Steffen Normann Hansen og Else Veggerby Christoffersen, og forespurgt, hvorfor hun sendte notat og mail til Peter Arnfeldt, forklarede hun, at han havde spurgt til det. Han havde nogle artikler, hvor sagen blev omtalt, og havde spurgt til, hvordan det ville blive håndteret. Forespurgt, om Peter Arnfeldt reagerede på notatet eller mailen, forklarede hun, at han på et

83 Protokol 25, side 8-10.

tidspunkt sendte et Ritzau-telegram, hvor han havde markeret noget med grønt. Om det var før eller efter, kan hun ikke huske. Der kom ikke nogen direkte feedback til hende.

Foreholdt mail af 2. juli 2010 kl. 12.02 fra Peter Arnfeldt til Steffen Normann Hansen og mail af samme dato kl. 15.24 fra Steffen Normann Hansen til Peter Arnfeldt, 1. punktum, og forespurgt, om hun kan sige, hvad Steffen Normann Hansen refererede til, når han skrev, at han tidligere har fået noget andet at vide, svarede hun benægtende.

Foreholdt samme mail, 2. og 4. punktum, og forespurgt, om hun blev orienteret om, at Steffen Normann Hansen havde "aftalt" med Else Væggerby Christoffersen, at de skulle lade være med at behandle sagen i sekretariatet for Skatterådet, inden man afgjorde ligningssagen, svarede hun benægtende. Spørgsmålet er, om der var en aftale som sådan. Else Væggerby Christoffersens opfattelse er, at hun havde aftalt med Steffen Normann Hansen, at han kunne meddele Peter Loft, at der var en meget lille sandsynlighed for, at Stephen Kinnock-sagen kom på skatterådsmødet i august. Det var begrundet i, at ligningssagen kørte og ikke kunne ventes afsluttet inden den 24. august. Det var et spørgsmål om, at man ville indstille til Skatterådet, at sagen kørte, og at Skatterådet ikke skulle behandle den samtidig.

Forespurgt, hvornår hun blev orienteret om, at Steffen Normann Hansen havde været i kontakt med Else Væggerby Christoffersen, forklarede hun, at det blev hun ikke gjort bekendt med. Der var dog ikke noget usædvanligt i, at Steffen Normann Hansen og Else Væggerby Christoffersen talte om håndteringen af en sådan sag. Som tidligere forklaret havde de forretningsområder og ikke søjler, så hvis han var usikker på baggrund af de mails, der var kommet, så var det i orden, at han kontaktede Else Væggerby Christoffersen. Hvis der blev disponeret eller truffet afgørelser eller beslutninger, så var det klart, at det skulle orienteres opad.

Foreholdt, at hun har forklaret, at hun ikke havde hørt om det på dette tidspunkt, og forespurgt, hvornår hun hørte, at Steffen Normann Hansen havde været i kontakt med Else Væggerby Christoffersen, forklarede hun, at det kunne man høre af Steffen Normann Hansens forklaring for kommissionen, hvor man talte om den samme mail. Hun har efterfølgende talt med Else Væggerby Christoffersen.

Forespurgt, om det var sædvanligt, at Steffen Normann Hansen var i kontakt med Else Væggerby Christoffersen, uden at hun blev orienteret om det, forklarede hun, at der var en fælles direktion på otte personer. Der var som sagt ikke noget galt i, at Steffen Normann Hansen gik til en kon-torchef for et forretningsområde, som sædvanligvis refererede til hende, fordi det var der, hovedparten af deres sager lå. Hvis de begyndte at dis-ponere eller træffe beslutninger indenfor hendes ansvarsområde, var det klart, at hun skulle orienteres og involveres, men så længe der var tale om en forklaring af, hvad reglerne ville føre til i en sådan situation, så var det ikke nødvendigt. Hun har forstået på Else Væggerby Christoffersen, at det var det, det drejede sig om. Hun kan godt se, at det er skærpet i mailen. Efter ordlyden af mailen var det Skatterådssekretariatet, der kunne træffe beslutningen, og det var det ikke. Det skulle lægges op til Skatterådet.

Henvist til, at Peter Arnfeldt videresendte de nævnte mails til ministeren den 5. juli 2010, og forespurgt, om hun havde kendskab til, at det gik videre til ministeren, svarede hun benægtende.

Henvist til, at det fremgår, at der var kontakt mellem Peter Christensen, Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt om problemstillingen med binden-de svar, og forespurgt, om hun var orienteret om, at problemstillingen øjensynligt interesserede politikerne, forklarede hun, at hun kunne læse det i aviserne.

Foreholdt Jyllands-Postens artikel af 6. juli 2010 med overskriften ”Der er ingen gråzone”, første spørgsmål og svar, og forespurgt, om det var noget, ministeren havde drøftet med embedsmænd i Koncerncentret, forklarede hun, at det ved hun ikke. Forespurgt, om hun ved, om embedsmænd, her-under hende selv, reagerede på artiklen og orienterede ministeren om de problemstillinger, der var ved at bede om et ligningssvar, når der samtidig kørte en kontrolsag, svarede hun benægtende.

Henvist til mail af 5. juli 2010 kl. 15.02 fra Jesper Skovhus Poulsen til Carsten Vesterø, cc hende og Ivar Nordland, om et tidligere lovforslag vedrørende ændring af kildeskattelovens § 1 og forespurgt, om der var sammenhæng mellem det forhold, at skattesagen var opstået, og at man begyndte at kigge på det gamle lovforslag igen, forklarede hun, at Jesper Skovhus Poulsen spurgte Carsten Vesterø, hvad der lå i det gamle lovforslag. Det skyldtes, at ministeriet var blevet kontaktet af en journalist her-om, men ellers var der ikke nogen sammenhæng. Forespurgt, om det gav

anledning til, at man arbejdede videre med problemstillingen, forklarede hun, at det gjorde det ikke.

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 1. juli 2010 med overskriften ”Stort skattesmæk til Helles mand”, afsnittet: ”I Venstre glæder man sig ... siger politisk ordfører Peter Christensen”, henvist til Peter Christensens udtalelse til DR P4 Radioavisen samme dag kl. 12, og forespurgt, om hun har kendskab til, om der i ministeriets top, altså mellem departementschefen, ministeren og hans spindoktor, pågik politiske overvejelser i relation til skattesagen, forklarede hun, at det har hun ikke noget kendskab til. Forespurgt, om hun ved, om direktionen overvejede, hvilken betydning sagen kunne få, forklarede hun, at hvis der var overvejelser, så deltog hun ikke i dem. Der var et meget stort pressefokus, og det prægede selvfølgelig ministeriets pressesektion og de arbejdsopgaver, der lå der, men hun var ikke involveret i nogen drøftelser.

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 6.01 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen og hende og forespurgt, hvad hun husker om pressemeddelelsen, og om de f.eks. overvejede spørgsmålet om tavshedspligt, forklarede hun, at hun fik en hurtig tilbagemelding fra Steffen Normann Hansen om, at de skrev på pressemeddelelsen, og at Erling Andersen ville lægge navn til. Hun afventede herefter et udkast.

Henvist til mail af 1. juli 2010 kl. 8.53 fra Jan Lund til hende, cc Steffen Normann Hansen, med udkast til pressemeddelelse, forklarede hun, at hun vil gå ud fra, at hun ringede tilbage, da sagen jo hastede, men hun har ikke nogen præsent erindring om det. Foreholdt fra overskriften af udkastet til pressemeddelelse ”Ifølge dagens presse vil der blive afleveret en selvangivelse for Stephen Kinnock for 2009, og Skatterådet vil blive bedt om et bindende svar på, at tingene er gjort korrekt”, og foreholdt, at omtalen af et bindende svar blev fjernet i den endelige udgave, samt forespurgt, om hun kan huske, om hun var inde over, at bemærkningen om bindende svar blev taget ud, svarede hun benægtende.

På ny foreholdt fra mail af 1. juli 2010 kl. 6.01 fra Peter Loft, ”Der skal ikke sendes noget ud før Peter A og TLP er taget i ed”, forklarede hun, at ”Peter A” er Peter Arnfeldt, og ”TLP” er ministeren. Forespurgt, om hun vidste, om de blev taget i ed, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun vidste, hvorfor Peter Arnfeldt og Troels Lund Poulsen skulle tages i ed, svarede hun benægtende. Man kan sige, at Peter Arnfeldt var særlig rådgiver og også havde kontakt til pressen. Det er hendes bedste bud.

Hun forklarede, at hun holdt sommerferie fra den 2. juli til den 8. august 2010. Hun blev ikke involveret i overvejelser eller andet i Koncerncentrets regi i løbet af ferien.

Carsten Vesterø har forklaret⁸⁴:

Henvist til mailkorrespondance af 5. juli 2010, hvoraf fremgår, at Birgitte Christensen bl.a. til ham fremsendte et gammelt lovforslag, lidt baggrundsmateriale og nogle overvejelser om et lovforslag om en præcisering eller skærpelse af tilflytterreglerne og forespurgt, om han havde erindring om baggrunden for, at man tog dette gamle lovforslag frem, svarede han benægtende. Han kan godt huske forslaget, og at det i øvrigt røg ud igen. Forespurgt, hvorfor det blev fundet frem fra arkiverne i juli måned 2010, og om det havde tilknytning til, at man havde en skattesag vedrørende ægteparret, forklarede han, at det kunne det næsten ikke have.

Foreholdt mail af 5. juli 2010 fra Jesper Skovhus Poulsen til ham, cc Birgitte Christensen og Ivar Nordland, 1. punktum, forklarede han, at det rent faglige svar var, at uanset om den ændring var blevet gennemført eller ej, så ville det ikke ændre noget som helst ved Stephen Kinnocks status. På ny forespurgt, hvorfor man fandt forslaget frem, forklarede han, at det undrer han sig også over. Det ville aldrig få nogen betydning overfor Stephen Kinnock, da der ikke ville være tvivl om, at han havde rådighed over en bopæl i Danmark. Han har ikke nogen særlig erindring om det.

Han havde sommerferie fra den 20.-25. juli 2010, og var på tjenesterejse fra den 24.-27. august 2010. Han beskæftigede sig ikke med sagen i løbet af sin ferie.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret⁸⁵:

Foreholdt, at der på et tidspunkt opstod overvejelser i både pressen og Koncerncentret om, hvorvidt ægteparret havde mulighed for at løse deres skattesag ved at indgive en anmodning om et bindende svar i stedet for at have en ligningssag kørende eller eventuelt have begge sager kørende, og forespurgt, om hun har kendskab til, at der var sådan nogle overvejelser, forklarede hun, at hun ikke husker noget særskilt fra ministeriet. Hun

84 Protokol 27, side 9.

85 Protokol 28, side 5-6.

læste selvfølgelig aviser, men det siger hende ikke noget særligt. Hun har ikke kendskab til, om ministeren blev orienteret om overvejelserne.

Forespurgt, om hun har kendskab til, at Venstres politiske ordfører Peter Christensen også interesserede sig for problemstillingen og var i kontakt med ministeren og Peter Arnfeldt om spørgsmålet, svarede hun benægtende. Hun så selvfølgelig Peter Christensen i nyhederne, men ellers havde hun ikke kendskab til det.

Henvist til Jyllands-Postens artikel af 6. juli 2010 med overskriften ”Der er ingen gråzone” og foreholdt, at ministeren her henviser til, at man kan få et bindende svar, hvis man er i tvivl om den skattemæssige behandling, samt forespurgt, om hun har været med til at klæde ministeren på omkring reglerne for bindende svar i forbindelse med denne udtalelse, svarede hun benægtende. Hun kan ikke huske, om der var en forelæggelse om bindende svar. Hun mener, at ministeren var på Grønland den 6. juli 2010. Forespurgt, om hun kan huske, om spørgsmålet om bindende svar blev drøftet efterfølgende i Koncerncentret i relation til skattesagen, svarede hun, at det mener hun ikke umiddelbart.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om man i juli måned 2010 i ministeriets top havde overvejelser eller drøftelser i relation til skattesagen, svarede hun benægtende. Hun har heller ikke kendskab til, om ministeren modtog orientering fra Peter Loft eller andre i ministeriet om, hvad der skete i sagen, eller hvad der skulle ske. Hvis man skulle orientere ministeren, skete det helt generelt sådan, at man enten orienterede skriftligt ved forelæggelser, eller departementschefen orienterede mundtligt. Hun ved ikke, om der blev lavet et notat, hvis departementschefen orienterede mundtligt. Forespurgt, om ministeren som hovedregel blev orienteret mundtligt eller skriftligt i forbindelse med VIP-indberetninger, forklarede hun, at hun ikke kunne udtale sig herom. Hun var ikke inde over VIP-sagerne, som departementschefen stod for. Hun kan dog ikke udelukke, at hun kan have set enkelte af dem.

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 6.01 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen og Birgitte Christensen og forespurgt, om hun var involveret i udsendelsen af en pressemeddelelse, svarede hun benægtende. Forespurgt, om det var sædvanligt, at Peter Arnfeldt og Troels Lund Poulsen skulle tages ”i ed”, når ministeriet udsendte pressemeddelelser, forklarede hun, at tages i ed var et meget bastant udtryk, men det var normalt, at de blev orienteret om, hvad ministeriet udsendte af pressemeddelelser. Hun sad

ikke med pressemeddelelserne, så hun ved ikke, om man orienterede før eller efter en pressemeddelelse. Det måtte nok afhænge af den konkrete situation.

Hun havde ferie fra den 13.-14. juli til mandag den 16. august 2010, hvor hun var tilbage i ministeriet. I løbet af ferien hørte hun ikke, om der foregik noget i Koncerncentrets regi i relation til skattesagen.

Morten Jensen har forklaret⁸⁶:

Foreholdt, at man af artikler i dagspressen og Koncerncentrets mailkorrespondance kan se, at der foregik spekulationer i dagspressen og overvejelser i Koncerncentret om, hvorvidt ægtefællerne eventuelt kunne få behandlet en anmodning om bindende svar, og forespurgt, om han har kendskab til overvejelserne i Koncerncentret, svarede han benægtende.

Henvist til mail af 7. juli 2010 fra Peter Arnfeldt til Peter Loft og ham om ordningen med bindende svar, forklarede han, at han ikke husker at have modtaget denne mail og heller ikke at have drøftet den. Henvist til Jyllands-Postens artikel af 6. juli 2010 med overskriften "Der er ingen gråzone" og forespurgt, om han har drøftet eller briefet Troels Lund Poulsen om bindende svar, svarede han benægtende. Forespurgt, om han på noget tidspunkt har beskæftiget sig med spørgsmålet om bindende svar i forhold til ægtefællerne, svarede han benægtende. Forespurgt, om han havde viden om, at Venstres politiske ordfører Peter Christensen også interesserede sig for spørgsmålet om bindende svar, og at der var kontakt mellem Peter Christensen og Peter Arnfeldt om denne problemstilling, svarede han benægtende.

Han holdt sommerferie fra den 10. juli til den 15. august 2010. Forespurgt, hvornår ministeren var på sommerferie, forklarede han, at det husker han ikke præcist, men det var formentlig i samme periode. Forespurgt, om han havde kendskab til, om der foregik overvejelser i ministeriets ledelse i relation til skattesagen i denne periode, svarede han benægtende.

Foreholdt mail af 1. juli 2010 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen og Birgitte Christensen og forespurgt, om det var sædvanligt, at Peter Arnfeldt og Troels Lund Poulsen skulle tages i ed i forhold til udsendelse

86 Protokol 28, side 13.

af pressemeddelelser, svarede han, at det var han ikke bekendt med. I forhold til ministeriets pressemeddelelser ved han det ikke, men i forhold til ministerens egne pressemeddelelser var det normalt, at han var med inde over.

Ivar Nordland har forklaret⁸⁷:

Forespurgt, om han har kendskab til, om der i perioden fra den 23. juni og til den 4. juli 2013 foregik overvejelser af mere politisk karakter om sagen i Koncerncentret, herunder drøftelser mellem Peter Loft, ministeren og den særlige rådgiver, svarede han benægtende.

Henvist til mail af 22. januar 2009 fra Erik Jørgensen til Birgitte Christensen, videresendt den 5. juli 2010 fra Birgitte Christensen til Jesper Skovhus Poulsen, mailkorrespondance af 5. juli 2010 mellem Jesper Skovhus Poulsen, Carsten Vesterø, Birgitte Christensen og ham samt forespurgt, om der er nogen sammenhæng mellem skattesagen og det gamle lovforslag, forklarede han, at han ikke ved, hvorfor man fandt lovforslaget frem. Det skyldtes måske, at Birgitte Christensen eller Jesper Skovhus Poulsen havde bedt om det. Det eneste, som han tilkendegav i den forbindelse, var, at han ikke var involveret i lovforslagets tilblivelse.

Forespurgt, hvornår han holdt sommerferie i 2010, forklarede han, at han tror, at det var de 4 uger i juli. Han mener, at han kom tilbage den 2. august 2010. Han husker ikke, at han blev kontaktet om sagen i ferien.

Peter Loft har forklaret⁸⁸:

Henvist til, at et notat om bindende svar udarbejdet af Else Veggerby Christoffersen den 1. juli 2010 blev mailet fra Birgitte Christensen til Steffen Normann Hansen, cc Else Veggerby Christoffersen og Per Hvas, og fra Birgitte Christensen til Peter Arnfeldt, cc Steffen Normann Hansen og Else Veggerby Christoffersen, samt forespurgt, om han kan huske, om han blev inddraget i overvejelserne om, hvorvidt man kunne behandle en anmodning om bindende svar i Skatterådet samtidig med, at der verserede en ligningssag, forklarede han, at han overhovedet ikke var inddraget i det. Han kan ikke huske, at han blev orienteret. Henvist til, at det fremgår,

87 Protokol 30, side 5.

88 Protokol 31, side 17-19 og 19-20.

at han blev orienteret af Peter Arnfeldt den 7. juli 2010, og forespurgt, om ministeren blev orienteret, forklarede han, at han ikke orienterede ministeren, men han kan ikke udelukke, at Peter Arnfeldt gjorde det. Udspørgeren bemærkede, at det fremgår, at Peter Arnfeldt orienterede ministeren den 5. juli 2010.

Forespurgt, om han helt generelt drøftede problemstillingen om bindende svar med ministeren, svarede han benægtende. Bortset fra, at han åbenbart havde kvæjet sig i juraen, så mener han, at det eneste tidspunkt, han kerede sig om bindende svar, var lige omkring den 24. og 25. juni, hvor han spurgte, om parret havde anmodet om bindende svar, fordi han syntes, at det havde været en mulighed. Han tror også, at han sagde til en avis, at det var en facilitet, der stod til rådighed i situationer, der lignede denne.

Henvist til, at det fremgår, at Peter Christensen var i kontakt med Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt i en eller anden form omkring problemstillingen om bindende svar, og forespurgt, om det var noget, han havde kendskab til, svarede han benægtende. Han har aldrig set mailkorrespondancen før.

Foreholdt Jyllands-Postens artikel af 6. juli 2010 med overskriften "Der er ingen gråzone", første spørgsmål og svar og andet spørgsmål, og foreholdt, at man nu var i den situation, at departementschefen den 26. juni 2010 sagde, at man ikke kunne få bindende svar, og at ministeren den 6. juli 2010 sagde, at det kunne man godt, samt forespurgt, om det gav anledning til drøftelser i ministeriet, forklarede han, at han ikke erindrer, at han nogensinde drøftede spørgsmålet med ministeren. Ministeren og han var den 6. juli 2010 på rejse til Grønland. Forespurgt, om han blev pressebrieffet, når han var på rejse, forklarede han, at det gjorde han nogle gange, men artiklen fra 6. juli 2010 sagde ham ikke noget.

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 6.01 fra ham til Steffen Normann Hansen og Birgitte Christensen og forespurgt, hvad baggrunden var for, at der skulle udsendes en pressemeddelelse, forklarede han, at det var på det tidspunkt, at Stephen Kinnoek kom med selvangivelsen for de tre år, som ikke var forældede.

Som sagt var den 1. juli ikke nogen magisk dato for ham, så det var sådan set ikke en udvej, eller hvad man skal kalde det, som han havde tænkt over. Man gik ud fra, at nu kom der en eller anden henvendelse, og så ville

SKAT kigge på den. Så fandt parret denne her løsning, som i virkeligheden både skattedeknikkisk og egentlig også politisk pressemæssigt var en del smartere, og det var formentlig også derfor, at der var gået nogle dage, før de henvendte sig til SKAT, fordi de havde fundet ud af, at der var en smartere vej til at få normaliseret forholdet, nemlig ved at indgive selvangivelse.

Det var hans tanke, da han hørte det i radioavisen, eller hvordan han nu havde fundet ud af det kl. 6 om morgenen, at nu ville alle ringe og spørge, hvad der skete. Hans tanke var, at nu var det en skattesag, og derfor skulle der en pressemeddelelse ud om, at sagen skulle ind i de normale gænger, og at der ikke var mere at sige. Det var en afværgeforanstaltning frem for, at han skulle tale med 100 journalister uden at kunne sige andet end: "Ja, nu kører den".

Foreholdt, at han i mailen skriver, at der ikke skulle sendes noget ud, før Peter Arnfeldt og Troels Lund Poulsen var taget i ed, og forespurgt, hvorfor de skulle tages i ed, forklarede han, at det var for god ordens skyld. Hvis de sendte en pressemeddelelse ud, ville han gerne have lejlighed til at orientere Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt om det. Der lå ikke nogen speciel overvejelse bag. Han skulle åbenbart noget andet, før han kom ind i ministeriet, så han bad dem bare om at gøre pressemeddelelsen klar, således at han fik mulighed for at orientere, før den blev skudt af. Forespurgt, om han orienterede ministeren og Peter Arnfeldt om pressemeddelelsen, forklarede han, at han ikke konkret kan huske det, men det vil han tro. Det var ham, der havde kontakten til ministeren og Peter Arnfeldt, så han har nok orienteret dem. Forespurgt, om han kan huske, om der var nogle reaktioner på pressemeddelelsen fra ministeren eller Peter Arnfeldts side, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Forespurgt, hvorfor det var Erling Andersen eller Steffen Normann Hansen, der skulle skrive under på pressemeddelelsen, forklarede han, at det var lidt af et sporskifte. Han kan ikke svare på, hvorfor han skrev Steffen Normann Hansen, for det måtte være Erling Andersen, der var den naturlige afsender af pressemeddelelsen. Indtil dette tidspunkt havde det været en diskussion af, hvad det generelle regelsæt var. Nu forelå der en konkret selvangivelsessag, som juridisk set skulle ind i maskineriet som andre sager. Pressemeddelelsen skulle være en markering af, at nu kunne man ikke længere sige noget. Nu kørte sagen i SKAT København, og de udtalte sig aldrig om konkrete sager. Rent faktisk standsede pressen stort set også omkring den 1. juli 2010. Det ebbede ret hurtigt ud eller tog en helt anden karakter, som han husker det.

Foreholdt, at der kom en henvendelse fra Uffe Thorndahl, hvor denne kritiserede, at man havde sendt pressemeddelelsen ud, da man herved overtrådte tavshedspligten, og forespurgt, om han kan erindre, at der var denne vinkel, forklarede han, at de fik mange henvendelser fra Uffe Thorndahl hver uge, og han har ikke hæftet sig specielt ved denne.

...

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 6.13 fra Steffen Normann Hansen til ham og hans svar kl. 6.38 til Steffen Normann Hansen og forespurgt, hvorfor Steffen Normann Hansen gravede videre i, om Stephen Kinnock havde selvangivet og betalt, forklarede han, at det tør han ikke sige. Han ved ikke, hvad der ligger i bemærkningen. Foreholdt, at han kommenterede på selvangivelsesfristen, forklarede han, at han sådan set stillede et lidt andet spørgsmål ved at skrive, at han egentlig troede, at Stephen Kinnock skulle have indgivet selvangivelse for 1½ måned siden. Han undrede sig over, at det var den 1. eller den 7., der var den relevante dato, men han havde ikke spekuleret nøjere over det, som Steffen Normann Hansen i øvrigt skrev.

Forespurgt, hvor meget ministeren blev orienteret i perioden fra den 27. juni 2010 og frem til den 8. juli 2010, forklarede han, at ministeren egentlig ikke blev orienteret. I "orienteret" ligger vel nærmest, at vidnet skulle komme med oplysninger, som man ikke kunne få fra anden hånd, og det eneste, han mener, at han diskuterede med ministeren i den periode, var, hvorfor Helle Thorning-Schmidt sagde, at hun var i kontakt med SKAT, når SKAT sagde, at de ikke havde fået noget.

Forespurgt, om ministeren fik at vide, at Stephen Kinnock havde indgivet sin selvangivelse, forklarede han, at det stod i avisen. Foreholdt, at et er, hvad der stod i avisen, noget andet er, hvad SKAT ved, forklarede han, at han ikke tror, at han kom med en bekræftelse på, at der var indgivet selvangivelse. Det tog de for gode varer. Han tror ikke engang, at han har spurgt Erling Andersen, om selvangivelsen var kommet. Foreholdt, at man i mailen fra 1. juli 2010 kl. 6.13 kan se, at de interesserede sig for det – "vi graver også videre for at få bekræftet om han har angivet og betalt" – at det trods alt var produktionsdirektøren, som skrev dette, og at der vel var en grund hertil, forklarede han, at han ikke kan komme det nærmere.

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 1. juli 2010 med overskriften "Stort skattesmæk til Helles mand", afsnittene: "Ifølge Ekstra Bladets oplysning-

ger ... siger politisk ordfører Peter Christensen”, henvist til resumé fra DR P4s radioavis den 1. juli 2010 kl. 12.00 med overskriften ”Venstre: Kinnocks skattesag ikke slut” samt forespurgt, om han drøftede de politiske implikationer med ministeren eller andre i Koncerncentret, svarede han benægtende. Det kunne ikke undgås, at man talte om sagen, fordi den stadig fyldte en del, men han deltog ikke i en nøjere analyse af, hvad der nu ville ske, og hvad Peter Christensen skulle gøre eller ikke gøre. Han kan ikke specifikt huske noget, men det vil undre ham, hvis de slet ikke havde drøftet spørgsmålet, men det var på baggrund af, hvad aviserne skrev. Ministeren er formentlig kommet med en række tilkendegivelser om, at det var en spændende sag eller et eller andet, men der var ikke nogen egentlig substantiel drøftelse, som han husker det.

Han var med ministeren i Grønland i starten af juli 2010, og han mener, at han selv tog på sommerferie i den sidste halvdel af juli og den første uge af august. Forespurgt, om han havde kontakt med Koncerncentret om skattesagen i ferieperioden, forklarede han, at det havde han som sådan ikke. Forespurgt, om han havde kontakt med ministeren, forklarede han, at han havde lidt kontakt. Departementet var i slutningen af juli måned praktisk talt affolket. Ministeren ringede til ham nogle gange. Ministeren var selv på ferie i Spanien. Vidnet havde lidt på fornemmelsen, at ministeren regnede med, at han var tæt inde over og talte med Koncerncentret hver dag. Det gjorde han ikke. Han holdt ferie, så han vidste egentlig ikke, hvad der foregik. Han gik ud fra, at intet nyt var godt nyt. Han sagde derfor til ministeren, at der ikke skete noget, når denne ringede.

Per Hvas har forklaret⁸⁹:

Henvist til mail af 1. juli 2010 kl. 12.24 fra Else Veggerby Christoffersen til Birgitte Christensen, cc ham, vedhæftet et notat om bindende svar og forespurgt, hvornår han blev involveret i problemstillingen, forklarede han, at han blev involveret ganske kort af Else Veggerby Christoffersen lige før, han tog på ferie i juli måned. Det var ikke ualmindeligt, at Else Veggerby Christoffersen spurgte om den slags ting, da skatteforvaltningsloven bredt var hans ressortområde, og hun havde Skatterådet. Han går ud fra, at Else Veggerby Christoffersen havde vist ham et notat og spurgt, om han havde bemærkninger til det. Når man kigger på notatet, er det et

89 Protokol 32, side 4-5.

ganske neutralt notat, så han kan blive i tvivl om, hvorvidt Else Væggerby Christoffersen fortalte ham, hvad det skulle bruges til.

Forespurgt, om han ikke kan huske, om han blev orienteret om, at det havde tilknytning til sagen mod Stephen Kinnock, forklarede han, at det kan han ikke huske. På dette tidspunkt havde han slet ikke samme fokus på, at der var en sag undervejs, som det viste sig efterfølgende. Alt dette her skete lige op til hans ferie, og han havde rimelig travlt, så det havde han ikke nogen overvejelser om på det tidspunkt.

Forespurgt, om han kan huske, om Else Væggerby Christoffersen var inde på problemstillingen om, i hvilket omfang det var muligt at afvise et bindende svar i denne situation, forklarede han, at han i hvert fald ikke erindrer det.

Foreholdt mail af 1. juli 2010 kl. 13.24 fra Birgitte Christensen til Else Væggerby Christoffersen, cc ham, og forespurgt, om han kan huske, at han modtog denne mail, forklarede han, at han kan se, at han har modtaget den, men han kan ikke huske, at han gjorde noget i den forbindelse. Forespurgt, om han kan huske, om Else Væggerby Christoffersen vendte tilbage til ham for at få yderligere bistand eller rådgivning om problemstillingen, svarede han benægtende. Hvis Else Væggerby Christoffersen var vendt tilbage med et konkret spørgsmål, der gik i dybden, ville han have henvist hende til at tale med en af hans medarbejdere, som var specialist på det område, da det ikke var noget, som han havde nogen viden om. Forespurgt, hvem den pågældende medarbejder var, forklarede han, at det typisk var Poul Erik Hjerrild-Nielsen. Forespurgt, om han på dette tidspunkt involverede Poul Erik Hjerrild-Nielsen i sagsbehandlingen eller sine overvejelser, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Foreholdt, at man i Else Væggerby Christoffersens mail af 1. juli 2010 kl. 15.11, kan se, at hun ikke mente, at der var klar hjemmel til at afvise, men at hun sluttede sig til, at der måtte være mulighed herfor, og forespurgt, om han kan huske, om han gjorde noget i anledning af mailen, svarede han benægtende. Det var et område, som Else Væggerby Christoffersen havde haft med at gøre i mange år, og hvor hun havde en indgående viden. Det var et område, hvor hun dybest set selv bedst måtte vide, hvad der var af fortilfælde. Forespurgt, om han overvejede, hvorfor man i Koncerncentret undersøgte Skatterådets mulighed for eventuelt at kunne afvise en anmodning om bindende svar, når kompetencen til at træffe beslutningen var hos Skatterådet, og forespurgt, hvorfor det overhovedet var noget, man

beskæftigede sig med i Koncerncentrets regi, forklarede han, at det har han intet kendskab til.

Henvist til mail af 2. juli 2010 fra Steffen Normann Hansen til Peter Arnfeldt, hvori Steffen Normann Hansen orienterede om, at han havde lavet en aftale med Else Veggerby Christoffersen om, at hvis der kom en anmodning om bindende svar, skulle behandlingen af anmodningen stilles i bero, indtil man havde afsluttet ligningssagen og forespurgt, om det var en problemstilling, som han blev involveret i, svarede han benægtende. Han har ikke noget kendskab til det. Forespurgt, om han har kendskab til, om ministeren, Peter Arnfeldt eller Peter Loft blev orienteret, svarede han benægtende.

Han gik på sommerferie fredag den 2. juli 2010. Han var væk i fem uger og kom tilbage en uge inde i august. Forespurgt, om han hørte noget om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag, mens han var på ferie, svarede han benægtende.

Winnie Jensen har forklaret⁹⁰:

Henvist til notat af 1. juli 2010 om bindende svar og forespurgt, om hun havde nogen kontakt med Koncerncentret i forbindelse med dette notat, svarede hun benægtende.

Mikael Børsting har forklaret⁹¹:

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 1. juli 2010 "Stort skattesmæk til Helles mand", afsnittet "I Venstre glæder man sig ... siger politisk ordfører Peter Christensen", og resumé fra DR P1s radioavis den 1. juli 2010 med overskriften "Venstre-ordfører: Skattesag afslører socialdemokratisk hykleri", afsnittet "Ifølge Peter Christensen ... skattesvig eller ej", samt forespurgt, om han ved, om man i Venstres regi havde et faktisk grundlag for at antage, at Helle Thorning-Schmidt skulle have begået skattesvig, forklarede han, at det tror han ikke.

Forespurgt, om han ved, om de havde et andet grundlag for, at Peter Christensen fremkom med disse udtalelser, forklarede han, at Peter Chri-

90 Protokol 32, side 18.

91 Protokol 37, side 3-4.

stensen var politiker og havde siddet i Skatterådet i mange år, så han kan forestille sig, at Peter Christensen selv havde en holdning til spørgsmålet. Forespurgt, om han havde kendskab til, om Venstres presstjeneste havde hjulpet Peter Christensen med at formulere tesen om, at der kunne være tale om skattesvig, forklarede han, at han er ret sikker på, at det ikke var Venstres presstjeneste, men Peter Christensen selv. Så vidt han kan se, byggede Peter Christensen også et forbehold ind – altså ”hvis”.

Forespurgt, om han havde kontakt til politikere, ministre eller embedsmænd vedrørende skattesagen, da han kom hjem fra ferie, svarede han benægtende. Han var på arbejde en uge, inden han holdt ferie igen. I den uge ringede han til Peter Christensen og fik en overlevering af sagen – altså hvor sagen stod, og hvorfor man havde lagt det snit, man havde lagt.

Forespurgt af formanden, om det var skattesagen, han mente, når han sagde ”sagen”, svarede han bekræftende. Det var de artikler, der havde været i aviserne.

Forespurgt af udspørgeren, om Peter Christensen gav udtryk for, at han havde et grundlag for at fremkomme med den tanke, at der muligvis var foregået skattesvig, forklarede han, at han tror, at Peter Christensen forholdt sig til nogle af de artikler, som journalisterne gerne ville have, at han forholdt sig til, altså de artikler der omhandlede, at Helle Thorning-Schmidts sag skulle undersøges af skattemyndighederne. Derfor forsøgte Peter Christensen også at bygge et forbehold ind, når han udtalte sig om sagen. På ny forespurgt, om Peter Christensen tilkendegav, at han havde et grundlag for at fremsætte udtalelser om, at der var et muligt skattesvig, svarede han benægtende.

Forespurgt, hvornår han kom tilbage fra ferie, forklarede han, at han havde vagten fra den 5.-9. juli 2010. Derefter holdt han ferie igen til slutningen af juli 2010. Forespurgt, om han beskæftigede sig med sagen i løbet af ferien, svarede han, at i det omfang sagen var en del af mediebilledet, så beskæftigede han sig med den. Forespurgt, om han havde drøftelser med nogen om sagen i den periode, forklarede han, at han drøftede sagen med Peter Christensen. Forespurgt, om Peter Christensen på det tidspunkt gav udtryk for, at han havde oplysninger om sagen udover oplysninger fra mediebilledet, svarede han benægtende.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret⁹²:

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 1. juli 2010 "Stort skattesmæk til Helles mand", afsnittet "I Venstre glæder man sig ... siger politisk ordfører Peter Christensen", og resumé fra DR P1s radioavis samme dag med overskriften "Venstre-ordfører: Skattesag afslører socialdemokratisk hykleri", afsnittet "Det politiske hykleri ... skattesvig eller ej", samt forespurgt, om han ved, om man i Venstre havde noget grundlag for at antyde, at der muligt var skattesvig i spil, svarede han benægtende. Det har han ikke nogen viden om.

Han havde i samtalen med Søs Marie Serup Laybourn gjort det klart, at han ikke ønskede at være involveret i skattesagen, og at det var en sag, der mediemæssigt måtte håndteres af hende og deres politiske ordfører. Det var det signal, som han havde givet, og så havde han i øvrigt ikke i detaljen fulgt, hvordan sagen udfoldede sig i medierne. Han er ikke en gang sikker på, at han læste aviser den 1. juli 2010. Han brugte de sidste dage inden ferien på at være mere eller mindre non stop sammen med journalist Thomas Larsen, der var ved at skrive en bog. Den 1. juli 2010 kørte Thomas Larsen med ham til Jylland for at hente en autocamper, som han skulle på ferie med om fredagen.

Foreholdt, at spørgsmålet mere gik i retning af, om han havde kendskab til, om man i Venstre havde grundlag for at antage, at der muligvis var tale om skattesvig, svarede han benægtende. Det havde han ikke noget kendskab til.

Forespurgt, om han ved, om Peter Christensen drøftede udtalelserne med andre i Venstre end Søs Marie Serup Laybourn, svarede han benægtende.

Foreholdt Politikens netartikel af 6. december 2011 med overskriften "Løkkes rådgiver: Skattesagen skulle klæbe til Thorning", teksten: "Mikael Børsting, var det dig, der rådede Peter Christensen... det har vi selvfølgelig drøftet i Venstre", og forespurgt, om han er sikker på, at ikke andre end Søs Marie Serup Laybourn og Peter Christensen var involveret, når Mikael Børsting ifølge artiklen svarede, at det var "en fælles partilinje", forklarede han, at han kunne gøre rede for, i hvilket omfang han selv havde været med til at lægge en partilinje.

92 Protokol 37, side 14-15.

Mikael Børsting havde en souschefstilling i Venstres Center for Kommunikation og Politik. Den overordnede kommunikation, som vidnet havde med centret, var via centrets chef Søs Marie Serup Laybourn. Hende havde han én samtale med, inden han tog på ferie, hvor han som sagt gjorde det klart, at han ikke ønskede at engagere sig i sagen. Hvis der var nogen i det departementale system, der vurderede, at der var et behov for, at han engagerede sig i det, så måtte det ske der, og for så vidt angik de politiske aspekter af skattesagen – som jo var åbenlyse – lagde han det via hende i hænderne på Venstres politiske ordfører at have ansvaret for sagen.

Forespurgt, om det var hans holdning helt frem til, at sagen blev afgjort i september, svarede han bekræftende. Det var ubetinget hans holdning.

9.6 Perioden fra den 29. juli til den 9. august 2010

BT bragte den 29. juli 2010 følgende artikel:

”Helles dobbeltspil

Thorning-Schmidt lyver enten for vælgerne eller Justitsministeriet.

Socialdemokraternes formand Helle Thorning-Schmidt bliver nu fanget i en løgn.

Hun har givet vidt forskellige oplysninger om, hvor tit hendes britiske mand Stephen Kinnock opholder sig i Danmark, til henholdsvis den danske befolkning og Justitsministeriet.

Da B.T. i juni afslørede, at ægtemanden ikke betalte skat i Danmark, lød det fra Helle Thorning-Schmidt, at det burde han heller ikke gøre. Han er nemlig ansat i Schweiz og opholder sig langt under halvdelen af tiden i Danmark, lød forklaringen fra partilederen.

”Vi har siddet og talt dage, det har vi aldrig prøvet før, men vi har talt alle hans dage op. Og der er slet ikke nogen tvivl om, at der er en markant ubalance mellem, hvor mange dage han opholder sig i Danmark, og hvor mange dage han opholder sig i Schweiz. Vi er kommet frem til, at han er i Danmark 33 weekender om året. Det vil sige, at de tal, der har været fremme om, at han hver weekend og alle ferier var i Danmark, har været forkerte,” sagde hun blandt andet til Berlingske Tidende den 1. juli.

I Danmark hver weekend

Nu kan B.T. afsløre, at hun enten lyver over for vælgerne eller over for Justitsministeriet.

B.T. har fået aktindsigt i en mail sendt fra Helle Thorning-Schmidt den 14. oktober 2009 til Justitsministeriets civilkontor. Her søger hun om tilladelse til, at Stephen Kinnock som udenlandsk statsborger kan få lov til at stå som medejer af familiens hus på Østerbro.

”Min mand er i Danmark hver weekend fra fredag til mandag hele året rundt,” skriver Helle Thorning-Schmidt i mailen.

Det betyder, Kinnock opholder sig i Danmark 208 dage om året, hvilket er langt over det antal dage, som Thorning-Schmidt siger, at familien har opgivet til skattevæsenet.

Antallet af dage i Danmark er vigtigt, da det er med til at afgøre, hvorvidt en person er skattepligtig eller ej. En persons ”livsinteresser” i Danmark har meget at sige, men når man op over 180 dage, udløses skattepligten nærmest automatisk.

En samlet vurdering

Det vil sige, at hvis man vil undgå at betale dansk skat, er det en fordel at være her så lidt som muligt, mens det er relevant for en udlænding at have stor tilknytning til Danmark, hvis man vil opnå tilladelse til at eje fast ejendom.

”Når vi behandler den type sager, foretager vi en samlet vurdering af, hvilken tilknytning vedkommende har til Danmark. Her indgår antal ophold og længden af disse ophold som et vigtigt moment,” siger Anne Mansfeld-Giese, fungerede kontorchef på civilkontoret i Justitsministeriet.

Efter B.T.s afsløringer af Kinnocks skatteforhold valgte ægteparret 1. juli i år, at han frivilligt vil betale skat – selv om Helle Thorning fastholder, at han slet ikke burde gøre det. Parret har bedt om et bindende svar fra Skat om, hvorvidt Kinnock er skattepligtig i Danmark.

Men hvis Thornings egen forklaring til Justitsministeriet er den rigtige, så vurderer fire af landets førende skatteeksperter over for B.T., at Kinnocks skatteforhold er hævet over enhver tvivl.

”Hvis han opholder sig alle weekender fra fredag til mandag i Danmark, som Helle Thorning skriver til Justitsministeriet, så er der tale om fire ud af ugens dage, og så er der intet at diskutere. Så er han så meget i Danmark, at han er fuldt skattepligtig, og der er ikke tale om en gråzone. Det vil være skattekriminalitet ikke at selvangive til Skat,” siger professor i skatteret Ole Bjørn.

Skatteadvokat Tommy V. Christiansen mener, at det er direkte uacceptabelt og dybt utroværdigt at give forskellige oplysninger.

”Det virker til, at hun giver de oplysninger, der passer bedst til formålet. I ansøgningen til Justitsministeriet er det mest fordelagtigt at have stor tilknytning til Danmark, mens det er lige modsat overfor skattevæsenet. Hvis nogen kom ind på mit kontor og sagde, de havde gjort sådan noget, ville jeg smide dem ud øjeblikkeligt,” siger han.

Arbejdede i Danmark

Det er ikke første gang, at Helle Thorning-Schmidt er blevet fanget i en usandhed i forbindelse med den såkaldte ”skattesag”.

22. juni fortalte hun B.T., at Stephen Kinnoek aldrig har været på forretningsrejse i Danmark – noget, der ifølge skatteeksperter har afgørende betydning for, om man som bosiddende i udlandet er skattepligtig i Danmark.

Thorning måtte dog senere beklage dybt, at Kinnoek i fire tilfælde havde været til arbejdsrelaterede møder i Danmark siden 1. januar 2009.”

Kl. 10.15 sendte Mette Thorn bl.a. disse artikler til Peter Arnfeldt, Troels Lund Poulsen, Peter Loft og Steffen Normann Hansen og skrev i emnefeltet: ”B.T. i dag i tekstform – bemærk hvad Frode Holm siger i artiklen: Helle i ferieskjul.”

Kl. 11.06 videresendte Steffen Normann Hansen mailen til Jan Lund med bemærkningen, ”Det ser ikke godt ud for dem”. Jan Lund svarede kl. 16.00:

”Vær obs. på at de selv påstår fuld skattepligt, så det med antal dage er måske af mindre betydning skattemæssigt. Det får let en forkert vinkel, som ikke vil holde bagefter, når København er færdig.

Mette Thorn har bedt om status på sagen fra København. Jeg har nævnt for Peter, at han skal sige til Mette, hun ikke kan oplyse eksternt om sagen (standard ift. tavshedspligt).

Så du bør være opmærksom herpå, hvis du kommunikerer med andre om sagen. Det er vigtigt, at de ikke går for langt.

Bare slå på tråden hvis det giver anledning til spørgsmål.”

Kl. 16.28 svarede Steffen Normann Hansen:

”Mette sender mig alle de forskellige pressemeddelelser. Det vi skal være opmærksomme på er om de i selvangivelsen forsøger at rejse tvivl om skattepligten ved at anføre antal dage i DK, sådan at vi indirekte skal tage stilling til skattepligten. Det er vigtigt nu, at vi tager os tid til at undersøge sagen ordentligt også de år tilbage, som vi kan tillade os at gå. Om nødvendigt må vi gøre brug af de oplysninger, som de har afgivet til JM. Jeg har foreslået Peter Loft, at sagsbehandlerne i Kbh. mødes med gode jurister fra Jura og samfund inden vi tager endelig stilling til sagen. Men først skal alle oplysninger på bordet, og de skal have mulighed for at forklare sig på et møde. Dette møde skal vi i givet fald være fuldt forberedte på. Vil du foreslå Peter ideen med et møde, og hvad siger du. Jeg har netop fået sms fra Mette, hvor hun fremsender et citat fra Peter Loft til pressen, og som jeg har aftalt med PL her til formiddag. ”I kortlægningen af en skattesag indgår alle oplysninger, som vi er i besiddelse af eller på anden måde bliver bekendt med – herunder også avisartikler og andre oplysninger til eller fra andre myndigheder.” Vil du også lade citatet gå videre til Peter.

Jeg ringer nok senere.”

Kl. 17.21 skrev Jan Lund tilbage:

”Citaterne er nu kommet ud, så Peter Møller har set dem. De er fine og flugter fint med det, jeg har sagt til Peter Møller, at han skulle sige til Mette Thorn.

Peter [Peter Møller Jensen] har orienteret Erling således:

...

Er netop blevet ringet op af Mette Thorn.

Pressen ønsker flere detaljer om vip-sag.

Jeg har sagt, at det eneste vi kan sige er, at vi ingen bemærkninger har til konkrete sager på grund af tavshedspligten.

Pressen har ønsket en generel viden omkring, hvordan en skattesag forløber - her har jeg svaret, at den i princippet kører i 3 led.

1 Fastlæggelse af de faktiske forhold og omstændigheder.

2 Fastlægge hvilken jura, der er gældende på området.

3 På baggrund af de faktiske forhold og den gældende jura, træffes der så en afgørelse.

Alt sammen i dialog med skatteyder og deres rådgivere.

Herudover har jeg nævnt, at vi ikke blander os i, hvilke oplysninger parterne selv ønsker at offentliggøre.

SKAT må bare ikke oplyse om konkrete skattesager – og slet ikke på specifikationsniveau.

...

København har bedt J&S (Birgitte/Winnie) om en medarbejder, som kan være ind over sagsbehandlingen. Så det passer fint med det, du skriver.

Ifølge Peter er det allerede planen med et møde, men jeg nævner det lige for ham en ekstra gang plus en ekstra gang med J&Ss involvering.

Vær obs på at det er omvendt mht. antal dage: De påstår fuld skattepligt for 2009, og København vil nok vanskeligt kunne sige, at de ikke mener, at en skatteyder, som er fuld skattepligtig ikke er det. Der er dog en øvelse

med 2008 og tilbage, som vi ikke rigtigt kender noget til, men som København vurderer.

Bottom line: Jeg sikrer mig lige en ekstra gang, at der tages højde for dine bemærkninger.”

Steffen Normann Hansen svarede kl. 17.24: ”Meget fine kommentarer fra Peter”.

Samme dag, den 29. juli 2010, havde Peter Møller Jensen kl. 12.53 skrevet til Winnie Jensen:

”Først velkommen tilbage fra ferie.

I forbindelse med behandling af vip-sag er det besluttet, at Juridisk service skal kvalitetssikre sagens endelige afgørelse.

Vi har behov for at få tilknyttet en medarbejder med stor indsigt i skattepligtsspørgsmål.

Du kan ringe til mig.”

Den 30. juli 2010 bragte Berlingske Tidende, BT, Jyllands-Posten, Politiken og Ekstra Bladet artikler om sagen.

Berlingske Tidende skrev:

”Straffesag truer Helle Thorning

Skatteadvokat tror ikke ”et sekund på”, at Helle Thorning-Schmidts forkerte oplysninger til Justitsministeriet bunder i ”sløseri”.

Socialdemokraternes formand, Helle Thorning-Schmidt, må nu kæmpe sig frem mod statsministerposten med en politianmeldelse hængende over hovedet. Det er resultatet, efter at S-formanden i går indrømmede, at hun i oktober 2009 gav forkerte oplysninger til Justitsministeriet.

”Det var en sløset fejl, som jeg naturligvis beklager,” skriver Helle Thorning-Schmidt i en e-mail til Ritzau. Berlingske har ikke kunnet komme i kontakt med S-formanden.

Thorning har oplyst Justitsministeriet, at hendes mand, Stephen Kinnock, er i Danmark hver weekend fra fredag til mandag året rundt. Det vil sige 52 weekender årligt. Men i juli fortalte Thorning offentligheden, at han hidtil har betalt skat i Schweiz, fordi han kun er i Danmark 33 weekender om året.

Selv om der kan være en sag på vej mod S-formanden, forventer skatteadvokat Tommy V. Christiansen, at hun slipper for straf, fordi hendes mand har nået at selvangive for 2009.

”Men jeg tror ikke et sekund på, at det bare er sløseri. Det er yderst utroværdigt, for hun sender en selvstændig mail med oplysninger i oktober, og på det tidspunkt ved hun jo, hvor meget hendes mand har været hjemme i størstedelen af året,” siger Tommy V. Christiansen.

Heller ikke Peter Christensen, politisk ordfører for Venstre, har meget tiltro til Thorning:

”Jeg kan ikke slippe den mistanke, at de første oplysninger – dem til Justitsministeriet – i virkeligheden er de rigtige. Men fordi hun er blevet afsløret i skattespekulation, så er hun nødt til at sige, at det var en fejl. Det er utroværdigt.”

Helle Thorning-Schmidt gentog desuden de forkerte oplysninger over for ministeriet, da det krævede svar på, i hvor lang tid Kinnock havde foretaget sine weekendbesøg. Det kan B.T. i dag oplyse.

Det er Venstres Ungdom, der har meldt Thorning og hendes mand til politiet for at give urigtige oplysninger til myndighederne – det kan straffes med bøde eller fængsel i op til fire måneder.”

BT skrev bl.a.:

”V anklager Helle for skattesnyd

Fiflerier: Helle Thornings falske forklaring bør få konsekvenser.

Venstre politiske ordfører Peter Christensen anklager Helle Thorning-Schmidt og hendes mand, britten Stephen Kinnock, for at fikle med skatten.

”Det overrasker mig, hvor udspekuleret Helle Thorning og hendes mand har været for at opnå det, de gerne ville. Det står fuldstændig klart, at de to har spekuleret i det danske skattesystem, og det forsøger de nu at råde bod på ved at indbetale et beløb til Skat. Men det ændrer ikke et sekund ved, at der er spekuleret i at undgå beskatning,” siger Peter Christensen.

Også Per Clausen fra Enhedslisten er kritisk overfor Helle Thorning-Schmidts opførsel. Hun siger et, når det gælder om at undgå at betale skat, og noget andet, når det gælder om at få en tilladelse fra myndighederne.

Støtter stadig Helle

”Det er kritisabelt, at Helle Thorning har givet forkerte oplysninger til myndighederne. Enhedslisten støtter en socialdemokratisk ledet regering efter næste valg. Det betyder, at vi støtter Socialdemokraternes kandidat til statsministerposten. Det ændrer denne sag ikke ved,” siger Clausen i en pressemeddelelse.

Venstres Peter Christensen mener, at sagen er alvorlig.

”For alle andre danskere får det en konsekvens, hvis man afgiver urigtige oplysninger til myndighederne.

Jeg mener, at Helle Thorning skal behandles på lige fod med alle andre, og derfor vil det have en konsekvens,” siger han og henviser til de skiftende forklaringer, S-formanden har afgivet.

”Det er tydeligt, at hun tilpasser oplysningerne til myndighederne efter, hvad der gavner hende mest. Man sidder ikke og skriver officielle henvendelser til Justitsministeriet uden at tænke det ordentligt igennem.

Det forekommer helt utroværdigt. Man kan ikke være fri for den mistanke, at det har været de rigtige oplysninger, hun gav til Justitsministeriet, men på grund af skattesagen, var hun nødt til at sige, at det var en fejl.”

...”

Jyllands-Postens netavis skrev:

”V klandrer Thorning for skattesvig og løgn

Helle Thorning-Schmidt har med fire forskellige forklaringer forsøgt at slippe billigst muligt i skat, mener Venstre politiske ordfører, Peter Christensen.

Socialdemokraternes formand, Helle Thorning-Schmidt, fortjener ikke at blive Danmarks første kvindelige statsminister, når hun prøver at undgå at betale skat ved at tilpasse sine forklaringer til henholdsvis skattevæsnet og Justitsministeriets civillkontor.

Det siger Venstre politiske ordfører, Peter Christensen, som klandrer hende for skattesvig samt løgn.

- Helle Thorning-Schmidt er endt i, at enten må hun fastholde, at det var en fejl, og så er der givet usande oplysninger, eller også har der været skatteunddragelse. Det er uværdigt, at vi er i en situation, hvor medierne næsten dagligt kan afsløre usandheder, siger Peter Christensen.

Afviser sjuskefejl

Han afviser, at det er en sjuskefejl, som Helle Thorning-Schmidt hævder. Hun må forklare, hvad der er op og ned i skattesagen for hende og ægte-
manden Stephen Kinnoek, mener han.

- Der må efterhånden være en grænse for, hvor mange lig i lasten man kan have liggende i forhold til sin privatøkonomi, når man samtidig vil være statsministerkandidat i Danmark, siger Peter Christensen.

- Skal vi ikke vente med at drage konklusioner, indtil Helle Thorning-Schmidt har forklaret sig?

Skattespekulation

- Fakta er simpelt hen, at Helle Thorning-Schmidt har spekuleret i at undgå dansk beskatning for sin mand. Det er blevet afsløret af medierne. Hver gang, der er kommet afsløringer, er der ændret forklaring, siger han.

- Er du ikke ude i et politisk angreb på en politisk modstander?

- Det er helt utroligt, at man kan have en politiker, som mener, at alle andre danskere skal betale mere i skat, og så selv bruger usandheder for at undgå dansk beskatning. Vi er oppe på i hvert fald fire deciderede usandheder i de seneste måneder, siger Peter Christensen.”

BT skrev kl. 12.17 på netavisen:

”Krav fra rystet politiker

Skat skal turbobehandle Thorning-sag

Dansk Folkeparti er dybt rystet over B.T.s seneste afsløring af Helle Thorning-Schmidts lemfældige omgang med sandheden. Partiets skatteordfører kræver, at Skat fremskynder behandlingen af Thornings skattesag.

Dagens afsløring i B.T. af, at Helle Thorning-Schmidt to gange gav urigtige oplysninger til Justitsministeriet, får nu Dansk Folkeparti til at skærpe retorikken overfor den socialdemokratiske partiformand.

DFs skatteordfører Mikkel Dencker er ifølge eget udsagn så ‘dybt rystet’ over Thornings usandheder, at han vil rette henvendelse til skatteminister Troels Lund Poulsen (V). Kravet fra Mikkel Dencker til Skat og skatteministeren er klart:

- Efter B.T.’s afsløring af at Helle Thorning-Schmidt to gange har oplyst en offentlig myndighed om, at Stephen Kinnock aldrig har kunnet være skattepligtig i Schweiz, men kun i Danmark, vil jeg nu bede skatteminister Troels Lund Poulsen (V) inddrage de nye oplysninger i den verserende skattesag, siger Mikkel Dencker.

Dansk Folkepartis skatteordfører understreger, at afsløringerne bør få Skat til at handle:

- Jeg vil samtidig bede Skatteministeriet fremskynde sagsbehandlingen, da uvisheden om Helle Thorning-Schmidts troværdighed efterlader danskerne i en politisk uholdbar situation, der kan skade tilliden til hele det politiske system, siger Mikkel Dencker.”

Denne artikel sendte Mette Thorn kl. 14.36 til Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt, Peter Loft, Steffen Normann Hansen, Erling Andersen og Peter Møller Jensen.

Kl. 14.43 skrev Steffen Normann Hansen til Jan Lund:

”Vi skal godt nok holde tungen lige i munden. I princippet har de jo ikke oplyst noget forkert til os endnu, medmindre selvangivelsen er forkert. Pressen og politikerne går i selvsving over hendes udtalelser til pressen. Det er godt du er i løbende dialog med Peter.”

Den 1. august 2010 bragte BT følgende artikel:

”Skat tjekker Kinnock hos flyselskaber

KONTROL: Kontoudtog og passagerlister er blandt redskaberne, når Thorning-familiens skat skal gennemgås.

I dag har socialdemokraternes formand Helle Thorning-Schmidt sidste frist til at aflevere dokumentation for, hvor meget hendes ægtemand Stephen Kinnock har opholdt sig i Danmark samt tjent i indkomstårene 2007, 2008 og 2009.

Ægteparret besluttede for en måneds tid siden, at Kinnock skal betale skat i Danmark, selv om han har adresse og arbejde i Schweiz, men til gengæld er hos Helle Thorning-Schmidt og børnene i weekenderne. Trods Kinnock afleverede en selvangivelse for 2009, så startede Skat i København også en reel undersøgelse for at vurdere, om briten vitterligt er skattepligtig her i landet. Det er i den forbindelse, at Kinnock har fået til 1. august til at redegøre for de seneste tre års indtægter og ophold. Men den seneste drejning i sagen gør nu, at Skat efter alt at dømme ikke nøjes med at tage Kinnocks dokumentation for givet.

Tjekker kreditkortet

Torsdag afslørede B.T., at Thorning i en mail til Justitsministeriet i oktober 2009 skrev, at hendes mand er i Danmark fra fredag til mandag året rundt, hvilket bliver bekræftet i endnu en mail til ministeriet. Det er i skærende kontrast til, at hun til Skat har oplyst, at Kinnock i 2009 kun var 33 weekender hjemme hos familien.

På grund af det misforhold i oplysninger til Skat i København må de derfor selv indhente oplysninger for, hvor lang tid Kinnock har været i Danmark siden 2007.

”Det er helt normalt, at Skat indhenter oplysninger fra andre myndigheder. Men i en situation som denne, hvor Stephen Kinnock oplyser et antal dage til Skat og et andet antal til Justitsministeriet, så må Skat selv undersøge, hvad der er rigtigt. Det vil være typisk selv at indhente passagerlister fra flyselskaberne, så Skat kan danne sig et billede af, hvor tit han er her i landet,” siger Peter Loft, der er departementschef i Skatteministeriet.

En anden mulighed er at undersøge Kinnocks kreditkorttransaktioner, hvilket var tilfældet, da Skat undersøgte golfspilleren Søren Hansens færden.

...”

BT bragte dagen efter en berigtigelse til denne artikel, hvori BT oplyste, at Peter Loft kun havde udtalt sig generelt.

Den 2. august 2010 bragte flere medier artikler om emnet, herunder Berlingske Tidende og Ekstra Bladet. Mette Thorn sendte samme dag kl. 6.27 artiklerne til bl.a. Steffen Normann Hansen. Som svar skrev Steffen Normann Hansen kl. 16.22 til Mette Thorn og Peter Loft:

”... Kan Mette ikke prøve evt. sammen med Jan Lund at udarbejde en pressemeddelelse som kan udsendes i løbet af onsdagen, der skal gå på at Skat får ro til at behandle sagen. Følgende kan indgå i meddelelsen. Når skat arbejder på en konkret skattesag er det vigtigt for såvel skatteyderen som skat, at sagen belyses så godt som muligt for at den rigtige afgørelse kan træffes. Det er vigtigt at skatteyder får mulighed for så godt som muligt at præsentere og dokumentere sin sag. Det er lige så vigtigt at skat får mulighed for at efterprøve de fremlagte påstande og dokumenter, ligesom skat selv ofte foretager egne undersøgelser. En sådan skattesag kan derfor tage tid, men normalt har både skatteyder og skat interesse i at sådan en sag bliver hurtigt afsluttet. Skatteyderen har krav på at have skats fulde fortrolighed under og efter sagsforløbet. Det er hele fundamentet for en troværdig skatteforvaltning.

Så kan man evt. skrive noget om at der i den seneste tid har været meget skriverier om en konkret persons skattesag og at skat skal henholde sig til ovenstående erklæring.

Hvad siger I.

Hvis I overvejer tanken og Mette sammen med Jan udformer meddelelsen, kan vi justere i løbet af i morgen og onsdag formiddag, så den kan komme ud onsdag.”

Peter Loft svarede kl. 19.05, at det lød fornuftigt. Kl. 19.36 videresendte Steffen Normann Hansen korrespondancen til Jan Lund og bad ham om at tale med Mette Thorn. Jan Lund svarede kl. 19.51, at han ville fange Mette Thorn og Peter Møller Jensen dagen efter, så der kunne blive udarbejdet et udkast. Steffen Normann Hansen skrev kl. 19.56 tilbage til Jan Lund:

”Fint. Jeg har aftalt med Erling at det bliver en SKM meddelelse. Det er vigtigt at vi får den klar til onsdag. Regeringen mødes torsdag og fredag og vi skal helst ikke have drm til at involvere os.”

Ekstra Bladet bragte denne dag, den 2. august 2010, flere artikler om emnet. Kl. 11.30 sendte Mette Thorn en af artiklerne fra Ekstra Bladet til Peter Loft, hvori Frode Holm bl.a. udtalte sig om dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Storbritannien og beskatning af indtægter fra hverv for British Council. Kl. 14.15 videresendte hun mailen og artiklen til Ivar Nordland med bemærkning om, at Peter Loft gerne ville vide noget om dobbeltbeskatningsoverenskomsten med England.

Ivar Nordland skrev herefter kl. 15.51 en mail til Peter Loft, cc Mette Thorn, hvori han citerede den relevante bestemmelse i dobbeltbeskatningsoverenskomsten og kort redegjorde for beskatning af indtægter fra hverv for British Council. Denne mail videresendte Peter Loft kl. 19.07 til Troels Lund Poulsen.

En anden af artiklerne i Ekstra Bladet havde overskriften ”Helles fede fidus: Tjener penge på lejlighed i London”. Artiklen indeholdt bl.a. et interview med Helle Thorning-Schmidt, hvori hun blev spurgt til parrets lejlighed i London og beskatning af lejeindtægterne herfra.

Ekstra Bladet skrev samme dag, den 2. august 2010, kl. 14.36 til Mette Thorn og spurgte til reglerne vedrørende skat af lejeindtægter for udenlandske statsborgere. Mette Thorn videresendte henvendelsen til Jan Lund, der videresendte den til Ivar Nordland. Ivar Nordland svarede kl. 16.29:

”Har talt med PL. Ingen udtalelser til EB. Mette sender kort mail til EB om at lejeindtægter – uanset hvor boligen er beliggende – skal beskattes her i landet, men vel at mærke kun hvis modtageren er skattemæssigt

hjemmehørende her i landet – herunder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

...”

Den 4. august 2010 bragte BT denne artikel:

”Sløsedede fejl igen og igen og igen og i...

Helle Thorning har ikke kun sjusket med oplysningerne om sin mands ophold i Danmark overfor Justitsministeriet.

Socialdemokraternes formand Helle Thorning-Schmidt har ikke kun givet fejlagtige oplysninger om sin mands ophold i Danmark til Justitsministeriet, men også til pressen og dermed vælgerne.

I ansøgningen til Justitsministeriets civilkontor 14. oktober 2009 skriver Thorning, at hendes britiske mand Stephen Kinnock er i Danmark fra fredag til mandag hele året. Det er i strid med, at Stephen Kinnock i sin selvangivelse til Skat oplyser, at det kun er 33 weekender i 2009.

”De oplysninger, der i efteråret 2009 blev sendt til Justitsministeriet vedr. min mands tilskødning af vores ejendom, har vist sig ikke at være præcise. Det var en sløset fejl, som jeg naturligvis beklager,” sagde hun dengang i en pressemeddelelse.

B.T. kan i dag dokumentere, at partiformanden og hendes mand Stephen Kinnock har gentaget den såkaldte ”sløsedede fejl” i samlet fem interview siden 2006, hvor enten Helle Thorning-Schmidt eller Stephen Kinnock fortæller, at han er hjemme hos familien på Østerbro hver weekend.

Mere fusk end sjusk

I et interview med Nordjyske Stiftstidende den 10. januar 2010 gentager Helle Thorning-Schmidt endda fuldkommen, hvad hun nu kalder for en ”sløset fejl”.

”Det kræver planlægning, men man skal også huske, at min mand kommer hjem og er der tre nætter hver uge,” sagde Helle Thorning-Schmidt til avisen.

Det vil således sige, at Thorning giver samme oplysninger som til Justitsministeriet om, at manden er hjemme fra fredag til mandag.

Ifølge Venstres politiske ordfører Peter Christensen, siger Helle Thorning-Schmidt enten, hvad der passer bedst til lejligheden, eller også har hun løjet overfor Skat.

”Nu er der altså en række gange, hvor hun har givet ukorrekte oplysninger. Jeg er derhenne, hvor jeg hælder til, at det er mere fusk end sjusk,” siger han.

Det kan få stor skattemæssig betydning, hvis Stephen Kinnock er hjemme tre nætter i alle weekender plus eventuel ferie i forhold til, hvis det kun er 33 weekender. Rent skatteteknisk, tæller man fra fredag eftermiddag til mandag morgen som fire dage, det vil sige, at han kommer over de 180 dage om året, der gør, at han skal lægge skattepengene i Danmark.

Betaler skat i begge lande

Parrets egen revisor Frode Holm sagde i går til B.T., at Kinnock er skattepligtig i både Danmark og Schweiz, men fordi han kun er i Danmark 33 weekender om året, kan han nøjes med at betale den lave schweiziske skat. Alligevel betaler han nu skat i begge lande.

B.T. ville gerne spørge Helle Thorning-Schmidt, om disse interview også er sløsedede fejl, men hun svarede ikke på avisens henvendelse.”

Derudover gengav BT en række udsagn hentet fra interviews med parret i forskellige dagblade og i Femina, hvor parret havde givet udtryk for, at Stephen Kinnock var i Danmark hver weekend, ofte fra torsdag til søndag.

Samme dag, den 4. august 2010, kl. 10.25 skrev Jan Lund til Steffen Normann Hansen:

”Carsten Vesterø har meddelt Peter Møller, at de ikke kan deltage i det planlagte møde i morgen (begrundelsen er vist, at ministeren kommer for tæt på).

Peter Møller ønsker ikke, at jeg foretager mig noget, og han vender det lige med Erling.

Så du får den bare lige som en fortrolig orientering. Det vil være uheldigt, hvis vi ikke kan holde mødet, så du hører nærmere, når jeg har hørt lidt mere og overvejet, hvad du/jeg kan gøre.”

Steffen Normann Hansen svarede kl. 11.55:

”Jeg har aftalt med PL at der skal holdes et sådant møde. De skal jo ikke tage konkret stilling, men vende juraen så der kan være 100 procent sikkerhed om hvilke spørgsmål der skal stilles på mødet med skatteyder.”

Jan Lund skrev kl. 12.27 tilbage:

”Carsten Vesterø har nu meddelt Peter Møller, at de ikke ønsker at deltage. Peter Møller er ikke meget for, at jeg tager fat i J&S, da Erling er af den opfattelse, at København kan klare det selv (specielt nu hvor de ikke vil deltage).

Jeg foreslår, at jeg alligevel vender det med J&S – hvad siger du til det (uht. at Erling nok ikke ønsker det, og hvis jeg ringer til Erling, vil han formentlig være mod, at jeg kontakter J&S).”

Kl. 20.52 skrev Jan Lund i samme mailstreng:

”Peter Møller har nu aftalt med Carsten Vesterø, at de holder mødet i næste uge.

Der er dog allerede et møde med Thornings rådgiver Frode Holm og København på fredag i overmorgen. Det vil de så betragte som et indledende afklarende møde.

Dvs. der er ikke afholdt noget møde mellem København og J&S før det første møde, men det er den aftale, Peter Møller og Carsten Vesterø selv har indgået. Da Peter Møller lød til at være tilfreds hermed, foreslår jeg, at vi lader det rulle sådan.”

Steffen Normann Hansen svarede kl. 21.15:

”Det er fint nok. Det er bare irriterende at de ikke orienterer. Jeg har orienteret videre om at Frode Holm først kan mødes efter den 19. Og nu er det så allerede på fredag. I de sager hvor vi orienterer opad er det vigtigt at vi orienterer rigtigt. Jeg taler selv med dem om det.”

Perioden fra den 29. juli til den 9. august 2010

Kl. 21.37 skrev Jan Lund:

”Peter Møller har nævnt det for mig i dag og måske også for et par dage siden, jeg er ikke helt sikker på, hvornår jeg hørte det første gang. Så de vil kunne sige, at vi er orienteret. Jeg skulle måske have været mere opmærksom på det.

Det er nok noget med, at vi i sådanne sager løbende skal lave en status, så det er helt klart for alle.

Skal vi lave en gúl til Peter Loft om mødet, eller er det bedst du bare orienterer ham?”

Steffen Normann Hansen svarede hertil kl. 22.32:

”Jeg foretrækker at orientere PL mundtligt, vi har lige bekræftet hinanden i, at Frode Holm har ferie indtil den 19. Problemet er kun i disse fortrolige sager, hvor jeg er forbindelsesleddet, at man skal være opmærksom på korrekt Info. Det er jo reelt nyt, så jeg vil blot på et tidspunkt nævne det til regionsdirektører. Det er ikke kun denne sag. Jeg ringer og fortæller det til Peter.”

Carsten Vesterø har i et notat anført:

”Winnie Jensen ringede og fortalte, at Steffen Normann Hansen har lovet ministeren og dep. chefen, at SC København tager en faglig snak med os, inden de afslutter Kinnock-sagen.

Jeg har talt med den ferierende Peter Loft. Han er med på, at vi tager en faglig snak med SC København uden at gå ind i den konkrete sag. Han kendte dog ikke til ønsket fra SC København, og han vil bede Steffen Normann om at afklare med SC København, hvilke uafklarede spørgsmål de måtte have. Vi kan så holde et møde med SC København i næste uge efter, at de har haft deres første møde med Kinnocks repræsentant.

Jeg har lovet Jan Lund at orientere Peter Møller Jensen om status. Det har jeg gjort ved en telefonbesked.

4. august eftermiddag.”

Peter Arnfeldt havde samme dag kl. 15.08 sendt følgende mail til Jan Kjærgaard:

”Her er tippet, som du må gøre ved hvad du ønsker – jeg har det fra kilder ude i virkeligheden... Vil ikke selv stå inde for validiteten...

...

Men i forhold til London-lejligheden er jeg ret sikker på følgende – lovlige, hvis manden ikke er skattepligtig i DK – konstruktion, som de betjener sig af:

Helle har for nyligt heftigt belånt huset. Hvorfor? Jeg tror ikke, at det skyldes pengemangel, jeg tror der imod at det skyldes, at hun har brugt penge til at nedbringe gæld i deres fælles lejlighed – da der ikke er så stort rentefradrag (gæt) i England og hun derfor skatteoptimerer (lovligt) den vej rundt ved ene at stå for afdrag på gæld (med rentefradragsret i sin danske indkomst), mens mand kan bruge deres fælles penge på at investere i frie midler i London og Schweiz og ikke blive beskattet så hårdt (lavere afkastbeskatning i London og Schweiz end DK). Altså for så vidt gæld lukrerer mand på danske skattesystem og for så vidt angår investering lukrerer Helle på engelske system (da de jo er gift og derfor har fuldstændigt formuefællesskab). Så en kobling mellem hvorfor hun pludseligt optager store lån i DK og historien om lejligheden i London kunne være nydelig.

Og det ved Helle godt. Så derfor har hun også hele tiden vidst, at hun ikke kan “tørre” sagen af på manden.”

Kl. 16.52 denne dag, den 4. august 2010, havde Mette Thorn bl.a. til Peter Loft sendt en oversigt over dagens pressehenvendelser og svar. Hun skrev bl.a.:

”EB (Thomas G. Svensson) har spurgt, om man også skal betale ejendomsværdiskat af en bolig i udlandet. Jeg har oplyst efter samtale med Ivar Nordland, at hvis ejendommen i udlandet står til rådighed som bolig for en i DK hjemmehørende, så skal der betales ejendomsværdiskat. Men ejendomsværdiskatten nedsættes med udenlandske ejendomsskatter eller andre skatter, der relaterer sig til ejendommens værdi. Hvis ejendommen i udlandet ikke står til rådighed, men udlejes, skal der ikke betales ejendomsværdiskat.”

Peter Loft skrev kl. 16.57 tilbage med kopi til Ivar Nordland:

”Er svaret til EB vedr. fast ejendom rigtigt? Hvis ejendommen ikke står til rådighed skal der vel betales alm. indkomstskat af lejeindtægterne?”

Perioden fra den 29. juli til den 9. august 2010

Kl. 16.59 svarede Mette Thorn med kopi til Ivar Nordland, at Peter Loft havde ret, men at Ekstra Bladet var gået skridtet videre og havde spurgt til ejendomsværdiskatten.

Den 6. august 2010 kl. 10.33 skrev Helle Thorning-Schmidt til Justitsministeriet, Civillkontoret:

”Jeg henvendte mig den 14. oktober 2009 til Civillkontoret for at ansøge om, at min mand Stephen Kinnock kunne være medejer af vores bolig. Jeg er blevet opmærksom på, at de oplysninger jeg skrev ikke var tilstrækkelig præcise. Det var et hurtigt formuleret forsøg på at anskueliggøre vores livsform. Jeg ønsker med denne mail at beskrive vores livsførelse mere korrekt, således at civillkontoret kan vurdere den afgivne tilladelse i lyset af de mere udførlige oplysninger. Jeg skal naturligvis beklage at jeg var upræcis i min første mail.

Vores livsform er således, at Stephen så vidt muligt opholder sig i Danmark i weekenderne. Det kan ikke altid lade sig gøre på grund af hans arbejde. Det har vekslet over årene, men han har altid opholdt sig størstedelen af årets weekender i Danmark. Ligesom han også over årene har brugt nogle af sine fridage i Danmark.

Jeg vil naturligvis være parat med yderligere og mere uddybende oplysninger hvis Civillkontoret måtte have behov for det.”

Samme dag havde SKAT København afholdt møde med Frode Holm. Af referat fra mødet udarbejdet af Inger Kirstine Sommer Hansen fremgår:

”...

I mødet deltog

Frode Holm fra Revitax. ...

Søren Hansen, Hanne Dahl Kofod og Inger Sommer Hansen

...

Frode Holm medbragte en specificeret opgørelse over ophold i Danmark i form af kalenderopgørelse underbygget af flybilletter. Der mangler dokumentation for flyrejser foretaget med Oplyste at tvivlsomme/ikke dokumenterede dage var medregnet som ophold i Danmark.

Brudte døgn i Danmark medregnet som hel dag i Danmark.
Materialet blev afleveret til Søren.

Dage i Danmark ifølge opgørelse:

2007	153 dage
2008	121 dage
2009	132 dage

Den 8. august 2009 var Stephen Kinnoek til møde med ... i København for sin arbejdsgiver i Schweiz. Arbejdsgiveren har betalt for denne rejse. Der er derfor ikke taget befordringsfradrag for denne rejse.

Indkomståret 2009

Selvangivet som fuld skattepligtig og med Danmark som domicilland.
Der bliver ikke fremsendt dokumentation for skattepligt til Schweiz.

Bankkonti.

...

Ejendommen i England

England har beskatningsretten, jf. den dansk – engelske overenskomst art. 6.

...

Dobbeltdomicil

Der bliver ikke indsendt attestation af bopæls- og skattepligtsforhold til Schweiz.

Art. 4 blev diskuteret. SKAT er umiddelbart af den opfattelse, at den familiemæssige tilknytning til Danmark tæller med end det faktum at lønnen tjenes i Schweiz. Problematikken blev diskuteret.

Indkomstårene 2007 og 2008

Frode Holm mente ikke, at der var grundlag for at statuere skattepligt til Danmark for disse år.

Frode Holm oplyste at der ikke var udført arbejde i Danmark i forbindelse med ansættelsen ved British Council.

Perioden fra den 29. juli til den 9. august 2010

Lønnen fra British Council er selvangivet i England, og Kinnock har arbejdet for British Council i 15 år.

I henhold til art 19 i den dansk – engelske overenskomst ville indkomsten være skattefritaget, såfremt Kinnock havde arbejdet for British Council i København. Så langt desto mere når arbejdet for British Council var udført i 3. lande.

Efter mødet blev Frode Holm kontaktet. Han lovede også at sende en begrundet redegørelse for hvorfor lønnen fra British Council ikke kan komme ind under dansk beskatning.

Kinnock havde også ejendommen i England i disse år.

Det blev diskuteret hvorfor der var skattepligt til Danmark for 2009 (selvangivet) og ikke for 2007 og 2008.

2009:

Jobbet i Schweiz har en anden karakter end jobbet for British Council.

Der er tale om privat ansættelse i Schweiz.

Det er et job, der medfører tjenesterejser – også til København. I 2010 har Kinnock været i København 3 gange.

Konkl.

Det afleverede materiale skal gennemgås af SKAT.

Revitax sender korrektioner, bl.a. om bankkonti.

Frode Holm overvejer om ejendommen skal i virksomhedsordningen.

Revitax's begrundet redegørelse for, hvorfor lønnen fra British Council ikke kan komme ind under dansk beskatning.”

Den 9. august 2010 talte Inger Kirstine Sommer Hansen med Frode Holm. Inger Kirstine Sommer Hansen udarbejdede følgende telefonnotat om samtalen:

”Frode Holm ringede til undertegnede med følgende bemærkninger/oplysninger:

...

Beskrivelse af lempelsesmetode for så vidt angår løn fra British Council trækker lidt ud, men den er på vej.

Dobbelt domicil – der ønskes en begrundet stillingtagen til problemstillingen.

...

Der bliver sandsynligvis indkaldt til pressemøde, når SKATs afgørelse foreligger.”

Samme dag, den 9. august 2010, skrev Thomas Nørmark Krogh til Peter Loft med nogle spørgsmål om beskatning af vederlag for udførelse af hverv for British Council, og om andre indtægter såsom udlejning af boliger, renteindtægter osv. ligeledes var skattefrie, såfremt personen ikke kunne beskattes.

Peter Loft videresendte mailen til Mette Thorn og bad hende om at få en til at se på det. Mette Thorn skrev tilbage, at alle de andre journalister, der havde spurgt om cirka det samme, havde fået oplyst, at det kom for tæt på en konkret sagsbehandling. Endvidere skrev hun, at hvis der skulle ændres på denne melding, skulle alle journalister orienteres. Mailstrengen sendte hun kort efter også til Peter Arnfeldt, og senere videresendte hun den til Ivar Nordland og skrev, at når Ivar Nordland havde tid, ville Peter Loft under alle omstændigheder gerne kende svaret på spørgsmålene.

Lisbeth Rasmussen har i sin dagbog for uge 31, den 2.-8. august anført:

”Jeg møder 2/8 efter sommerferie. Jeg har ikke før min sommerferie dvs. i juni og juli beskæftiget mig med sagen, jeg har kun hørt om, at vi har den gennem Peter Møller Jensen.

Torsdag den 5/8 drøftes sagen med Erling Andersen. I mødet deltager Peter Møller Jensen, Hanne Dahl, Inger Sommer Hansen, jeg selv og Erling Andersen (mødet fremgår af kalender og deltagerne kan ses af aftalen)”.

Jan Kjærgaard har forklaret⁹³:

Vidnet blev foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 15.08 fra Peter Arnfeldt til ham.

93 Protokol 6, side 3-4.

...

Han forklarede, at en række medarbejdere ved Ekstra Bladet, nok 10-12 personer var i gang med dækningen af skattesagen, men omkring 1. august 2010 fik han hovedansvaret for den fortsatte dækning af historien om Stephen Kinnocks skattemæssige forhold. Det var vel set i det lys, at mailen af 4. august 2010 dukkede op og genetablerede hans og Peter Arnfeldts "normale intime kontakt". Han husker ikke nogen forudgående kontakt med Peter Arnfeldt efter hjemkomsten fra sin ferie og frem til mailen.

Dele af mailen blev læst op. Han forklarede, at der forudgående havde været telefonisk kontakt mellem ham og Peter Arnfeldt omkring starten af august 2010. Han husker dog ikke indholdet af samtalen, men der var noget, Peter Arnfeldt ville vise ham, et tip eller lignende. Han syntes, at indholdet af mailen var noget vidtløftigt. Han noterede sig inputtet, men foretog sig ikke yderligere.

Peter Arnfeldt har forklaret⁹⁴:

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 15.08 fra vidnet til Jan Kjærgaard, forklarede han, at Jan Kjærgaard højst sandsynligt havde ringet forud for mailen. Når Jan Kjærgaard havde skrevet en artikel, som, han mente, kunne have interesse for vidnet, var det sædvanligt, at Jan Kjærgaard ringede ham op for, som han selv kaldte det, at "sludre". Jan Kjærgaard havde den 2. august lavet en artikel om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks lejlighed i London, hvor han skrev noget i retning af, at parret tjente "fedt" på lejligheden. Som han husker det, ringede Jan Kjærgaard til ham den 3. august og spurgte, hvad der var gældende for dit og dat. Han svarede, at det vidste han grundlæggende ikke, men at han havde fået et tip, og han sendte efterfølgende en mail med dette tip.

Jan Kjærgaard brugte aldrig "tippet" til en historie, måske fordi det, der stod i "tippet", var, at den konstruktion, som parret betjente sig af, var fuldt ud lovlig. Mailen var som sagt en opfølgning på den historie, som Ekstra Bladet havde skrevet den 2. august, hvor vidnet opfattede indholdet sådan, at der var en insinuering af, at konstruktionen nærmest var ulovlig.

94 Protokol 7, side 5 og 6, og protokol 8, side 8.

Da Jan Kjærgaard ringede op og spurgte, hvad han syntes om dit og dat, svarede han derfor, at han mente at have hørt, at det var fuldt ud lovligt og sendte derfor mailen til Jan Kjærgaard. Han måtte videregive oplysninger, som han modtog fra offentlige kilder. Han skrev derfor i mailen, at det var fra kilder "ude i virkeligheden". Han så ikke problemer i at videregive oplysningen. Han erindrer ikke, at han orienterede nogen i Skatteministeriet om mailen. Personen, som han havde fået "tippet" fra, er en gammel studiekammerat, som han ikke har set i lang tid. Personen havde læst artiklen den 2. august og sendte herefter mailen til ham.

...

Forespurgt af Niels Fenger, forklarede vidnet, at han modtog mailen fra personen som privatperson og videresendte den som embedsmand. Han mente, det var indenfor rammerne. Den saglige begrundelse var, at det var en opfølgning på Jan Kjærgaards artikel. Mailen var et causeri over, hvorfor det, der blev beskrevet i artiklen, var fuldt ud lovligt, hvor Jan Kjærgaard insinuerede, at det var ulovligt.

...

Foreholdt BT's artikel af 29. juli 2010 med overskriften: "Helles dobbeltspil", hvori Helle Thorning Schmidt blev beskyldt for at have løjet overfor enten Justitsministeriet eller skattemyndighederne, kan han ikke udelukke, at han har talt med ministeren om artiklen og de efterfølgende artikler den 30.-31. juli og 1. august, men han har ikke nogen klar erindring om det.

Artiklerne alene gav ikke anledning til særlige overvejelser i Koncerncentret, men det var lige omkring dette tidspunkt, at Helle Thorning-Schmidt kom hjem fra sin ferie og udtalte sig til pressen. Hun sagde bl.a. noget om, at hun ville "lægge alt frem". Disse udtalelser foranledigede pressen og andre til at tro, at hun ville offentliggøre afgørelsen. Han begyndte herefter at gøre sig tanker om presseberedskab og begyndte i praksis at tage artikler fra til senere brug.

Efter hjemkomsten fra sin ferie drøftede han de konkrete artikler med ministeren, men ikke den konkrete udvikling. Han erindrer ikke at have drøftet de politiske implikationer og deltog ikke i overvejelser om ministerens politiske strategier. Det var heller ikke noget, der blev drøftet på de ugentlige frokostmøder med Venstres presserådgivere.

Troels Lund Poulsen har forklaret⁹⁵:

Henvist til BT's artikel af 29. juli 2010 med overskriften "Helles dobbelt-spil", forklarede han, at artiklen ikke gav anledning til noget. Han diskuterede muligvis artiklen med Arnfelddt, som også var på ferie i denne periode. Han erindrer ikke at have drøftet den med andre – heller ikke med nogen fra Venstre – udover sin kæreste, som han var på ferie med.

Den 16. august 2010 var han tilbage i ministeriet efter sin ferie.

Henvist til mail fra Ivar Nordland til Peter Loft den 2. august 2010 indeholdende bemærkninger til nogle udtalelser, som Frode Holm var kommet med til Ekstra Bladet om beskatning af indtægter fra British Council, videresendt samme dag fra Peter Loft til vidnet, oplyste han, at han ikke ved, hvorfor han skulle involveres i denne lidt tekniske diskussion. Peter Loft sendte den vel til orientering, for at han skulle vide, at der var denne diskussion i Ekstra Bladet. Han erindrer ikke at have talt med Peter Loft om mailen.

Foreholdt dele af BT's artikel af 30. juli 2010 med overskriften "V anklager Helle for skattesnyd", hvor Peter Christensen kommer med nogle udtalelser, og henvist til, at samme budskab fra Peter Christensen fremgår af Berlingske Tidendes artikel af 30. juli 2010 med overskriften "Straffesag truer Helle Thorning", Ekstra Bladets artikel af 30. juli 2010 med overskriften "Sløse fejl i endnu en mail til myndighederne" og Politikens artikel af 30. juli 2010 med overskriften "Helle Thorning gentog vildledning i skattesag", oplyste han, at han ikke var bekendt med, om der i Venstre var truffet beslutning om, at der skulle iværksættes en pressestrategi. Hårde kommentarer er en del af det politiske spil, og vidnet syntes, at det var helt naturligt, at der i politisk sammenhæng blev angrebet, når der blev svaret forkert til flere forskellige offentlige myndigheder. Han var i øvrigt stadig på ferie på dette tidspunkt og ikke i landet. Han erindrer ikke at have været i kontakt med Peter Christensen i løbet af ferien.

95 Protokol 9, side 8.

Peter Christensen har forklaret⁹⁶:

Henvist til BT's artikel af 30. juli 2010 med overskriften "V anklager Helle for skattesnyd", forklarede han, at han nok har tænkt, at dette ikke var en sag, der sådan lige gik væk, men han gjorde sig som sådan ikke andre overvejelser. Han besvarede bare journalisthenvendelser. Det var sommerferietid, og ham bekendt gjorde man sig på dette tidspunkt ikke overvejelser i Venstre om, hvad dette kunne ende med.

Foreholdt dele af BT's artikel af 30. juli 2010 med overskriften "V anklager Helle for skattesnyd", sammenholdt med Jyllands-Postens artikel af 30. juli 2010 med overskriften "Hullet hukommelse kan koste bøde" og avisartikler fra diverse medier af 30. juli 2010, oplyste han, at det blot var en mistanke, han havde, om at Helle Thorning-Schmidt talte usandt. Han havde ikke noget grundlag for at vide det.

Peter Brüchmann har forklaret⁹⁷:

Dette var en almindelig rullende journalistisk sag, indtil den udviklede sig. Det første reelle kvantespring kom, da Helle Thorning-Schmidt afbrød sin ferie og rejste hjem fra Frankrig for at undskylde, at hun havde afgivet forkerte oplysninger til Justitsministeriet. Det betragtede han som et kvantespring. Der var to til tre kvantespring derefter, men det første var, da hun afbrød sin ferie. Da var han klar over, at det var en historie, der havde en vis gennemslagskraft. Det kunne også ses på opløbet i lufthavnen. Næste kvantespring i historien var, da afgørelsen kom i september og især, da parret valgte ikke at fremlægge afgørelsen, som de ellers havde lovet, at de ville gøre fuldt og uredigeret.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret⁹⁸:

Første møde i sagen blev afholdt i begyndelsen af august 2010. De skulle have fundet ud af, hvordan retsreglerne var, og de skulle have sagen oplyst. Hun var mest interesseret i retsreglerne.

...

96 Protokol 9, side 20.

97 Protokol 10, side 11.

98 Protokol 12, side 4, 6-7 og 12.

Foreholdt mail af 29. juli 2010 fra Peter Møller Jensen til Winnie Jensen, forklarede hun, at Winnie Jensen sad i Koncerncentret. Hun kender ikke Winnie Jensen og har ikke kendskab til mailen. Peter Møller Jensen kunne have spurgt hende. Hun går ud fra, at Juridisk service er en teoretisk afdeling i Koncerncentret. Hun har aldrig haft kontakt med dem. Winnie Jensen var kontorchef i en juridisk afdeling i Koncerncentret. Hun vidste ikke, at der blev truffet en sådan beslutning. Så ville hun være blevet fornermet. På et tidspunkt blev hun bedt om at være med på sagen, men hun husker ikke hvornår. Hun har ikke fået at vide, at hun skulle holde kontakt til nogen i Koncerncentret. Hun kan ikke svare på, om mailen vedrører denne VIP-sag. Hun er ikke blevet påduttet en kontaktperson fra Koncerncentret. De træffer selv deres afgørelser. Hvis der er noget teoretisk, man ikke kan finde ud af, kan man vende det med Koncerncentret. Hun kender ikke til andre kontakter mellem regionen og Koncerncentret i juli.

...

Hanne, Søren og vidnet havde et møde med Frode Holm den 6. august 2010. Frode Holm kom hjem fra ferie for at deltage i mødet. Han havde ferie frem til omkring den 20. august. Mødet den 6. august blev afholdt for at få sagen mere oplyst. Hun har ikke opfattet, at de i SKAT København var uenige om, hvordan reglerne skulle forstås.

...

Henvist til mødereferat af 6. august 2010, forklarede hun, at mødet med Frode Holm blev afholdt for at finde ud af, hvad status var, og hvad der yderligere skulle ind. De var igennem alle de punkter, der er anført i notatet.

Foreholdt telefonnotat af 12. august 2010, forklarede hun, at det var en opfølgning på mødet den 6. august med hensyn til British Council og dobbeltdomicil. Frode Holm skulle komme med nogle yderligere oplysninger, og det er dem, der er nævnt i notatet.

Hanne Dahl Kofod har forklaret⁹⁹:

Foreholdt mail af 29. juli 2010 fra Peter Møller Jensen til Winnie Jensen, forklarede hun, at hun ikke kender mailen. Hun har ikke kendskab til, at en VIP-sag skulle kvalitetssikres af Juridisk service. Hun mener, at Juridisk service er en del af Jura og Samfund. Hun har aldrig tidligere oplevet, at en sag skulle kvalitetssikres af Juridisk service eller Koncerncenteret. Hun kom fra ferie torsdag den 5. august og begyndte at beskæftige sig med sagen igen samme dag.

Lisbeth Rasmussen har forklaret¹⁰⁰:

Første gang, hun blev opmærksom på sagen, var, da hun kom tilbage fra ferie mandag den 2. august 2010. Hun var da nyudnævnt skattedirektør, og første dag efter ferien fortalte Peter Møller Jensen, at han havde sagen. Han havde lånt en afdelingsleder og en medarbejder fra vidnets afdeling til sagen. Det var Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen. Vidnet vidste ikke, at der var oprettet en sag i SKAT i juni-juli 2010. Hun vidste kun det, der fremgik af pressen. Hun fik senere en stak mails i kopi fra Peter Møller Jensen, da hun overtog sagen.

...

Foreholdt mail af 29. juli 2010 fra Peter Møller Jensen til Winnie Jensen, cc Erling Andersen, bekræftede hun, at Winnie Jensen er leder af det kontor, der hedder Jura og Samfund, hvor vidnet også tidligere har siddet – dog med den forskel, at kontoret da henhørte under Told- og Skattestyrelsen og ikke departementet. Hun kender ikke noget til beslutningen om, at Juridisk service skulle kvalitetssikre sagens endelige afgørelse, men hun hørte tidligt, da hun kom ind i sagen, at man havde drøftet, at SKAT København skulle sparre med det juridiske kontor i Jura og Samfund, og det var det, der senere førte til, at der blev et møde. Hun ved ikke, om mailen vedrører denne skattesag.

Hun ved, at det er blevet drøftet, at SKAT København kunne sparre med Jura og Samfund. Der var lagt op til, at de selv skulle finde ud af, hvordan de gjorde det. Det var et spørgsmål, som Peter Loft, Erling Andersen og

99 Protokol 12, side 15.

100 Protokol 13, side 8, 14 og 15, og protokol 14, side 30 og 31.

Steffen Normann Hansen havde drøftet. Hun ved ikke, hvem der havde fremsat ønske om, at Juridisk service skulle ind over. Hun ved ikke, om det var SKATs ønske, eller om initiativet kom fra Koncerncentret.

...

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 10.25 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen, 1.-2. afsnit, forklarede hun, at hun var klar over Carsten Vesterøs overvejelser, idet hun havde talt med ham, og han udtrykte, at de gerne ville drøfte de faglige spørgsmål, juraen i det, men at der jo var den her adskillelse imellem dem. Hun svarede, at det var hun fuldstændig klar over, og at hun nok skulle sikre, at de gjorde alt for at holde sig på den kant. Derfor aftalte hun også med ham, at de ventede lidt.

Forespurgt, om hun var bekendt med, om Carsten Vesterø gik og overvejede problemstillingen, om ministeren kom for tæt på, svarede hun, at det var hun ikke. Hun var klar over, at Carsten Vesterø havde det meget præsent, at her skulle de ikke overtræde nogle af de kompetenceflader, der var mellem SKAT København og Koncerncentret.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 12.27 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen, 1. afsnit, forklarede hun, at hun tror, at det er Erling Andersen, der omtales i mailen, men den giver ikke nogen mening for hende i den sammenhæng. Det var helt åbent, at de på et tidspunkt, når de syntes, at det var det rigtige i forhold til deres undersøgelser, skulle tage en drøftelse med Jura og Samfund.

Vidnet blev foreholdt, at det ud fra mailen tyder på, at Jan Lund, Carsten Vesterø eller Peter Møller Jensen var af den opfattelse, at Erling Andersen skulle mene, at man ikke behøvede at sparre med Jura og Samfund og få den hjælp, der kunne komme derfra. Hertil forklarede hun, at hun godt kunne forstå, at man kunne få den tanke. Det, der dog for hende står klart, er, at da hun kom ind, så blev der talt om det møde, og der blev talt om, at det gav mulighed for at sparre med hinanden – netop også fordi de her var på et område, hvor der kunne være nogle retssager, og i givet fald havde Jura og Samfund overblikket over disse. Koncerncentret havde også Skatterådet, der var en anden vigtig vinkel i dette. De vidste noget om juraen, som SKAT København ikke kunne få på anden måde end at tale med dem. Det var så naturligt, så mailen virker forkert. Det var jo netop også derfor, at hun på et tidspunkt talte med Ivar Nordland.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 11.55 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund og foreholdt, at det tydede på, at der var nogen, der ønskede, at mødet skulle afholdes og andre, der ikke ønskede, mødet skulle afholdes, forklarede hun, at hun ikke har været involveret heri. Hun var godt klar over, at Steffen Normann Hansen, Peter Loft og Erling Andersen havde drøftet spørgsmålet, og som sagt overtog hun sagen. Hun var også godt klar over, at Carsten Vesterø havde sine betænkeligheder, men det drøftede hun med ham, og hun mente, at de betænkeligheder kunne de godt klare, når de var helt bevidste om ikke at komme galt af sted.

...

Af advokat K.L. Németh foreholdt mail af 6. august 2010 fra Helle Thorning-Schmidt til Justitsministeriet, 1. afsnit, og forespurgt, om SKAT – efter at de havde indhentet den første mail fra Justitsministeriet – drøftede spørgsmålet med Frode Holm, svarede hun benægtende. Hun kan ikke svare på, hvorfor Helle Thorning-Schmidt rettede denne henvendelse til Justitsministeriet.

...

Af advokat K. L. Németh henvist til mail af 29. juli 2010 fra Peter Møller Jensen til Winnie Jensen, cc Erling Andersen, om hjælp til kvalitetssikring og forespurgt, om der hos SKAT København efterfølgende blev truffet beslutning om, at der ikke skulle ske kvalitetssikring, forklarede vidnet, at sådan en beslutning havde de ikke truffet. Da hun kom ind i sagen, var udgangspunktet, at de skulle gå i dialog med Jura og Samfund, og det var også det, de gjorde. Koncerncentret måtte ikke beskæftige sig med konkrete sager, men SKAT kunne godt drøfte faglige spørgsmål med dem.

Advokat K. L. Németh foreholdt vidnet, at SKAT først rettede henvendelse, fordi de gerne ville have hjælp til kvalitetssikring, og spurgte, om SKAT hen ad vejen internt drøftede, at det skulle de alligevel ikke, for så fik Koncerncentret for meget at vide. Hertil svarede vidnet benægtende.

Peter Møller Jensen har forklaret¹⁰¹:

Foreholdt mail af 29. juli 2010 kl. 12.53 fra vidnet til Winnie Jensen, cc Erling Andersen, forklarede han, at han meget svagt kan huske mailen. VIP-sagen, der omtales, er denne sag.

På dette tidspunkt ville han gerne have, at Jura og Samfund skulle stå stand by, hvis der senere skulle opstå en situation, hvor der var behov for at få generel back up eller få sparring i forbindelse med sagen. SKAT kunne i så fald få kvalitetssikret, at de fik truffet den rigtige afgørelse. Det lå også i formuleringen, at hvis det var sådan, at SKAT ikke fik det behov, så ville de klare sig selv. Det var ikke en tilkendegivelse om, at det ikke var SKAT København, der skulle træffe afgørelsen helt solo. Det var bestemt ikke en invitation til en femte sagsbehandler, og det kom der for øvrigt heller ikke.

Foreholdt mailens 3. linje ”er det besluttet” og forespurgt, hvem der havde besluttet det, forklarede han, at det var en mail, der var sendt på hans initiativ. Beslutningen måtte derfor være hans. Forespurgt af formanden, om det kunne være Erling Andersen, svarede han benægtende. Han mener, Erling Andersen var på ferie på dette tidspunkt. Før eller efter mailen havde vidnet en snak med Winnie Jensen, og de var enige om, at det, der var tale om, var information og sparring af generel karakter.

Foreholdt mail af 29. juli 2010 kl. 16.28 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund, 5.-8. punktum, ”Jeg har foreslået...”, forklarede han, at så vidt han erindrer, var det hans initiativ, at Jura og Samfund skulle stå dem bi, hvis der blev behov herfor. Han sendte sin mail til Jura og Samfund og ingen andre. Han havde ikke interesse i eller tænkt på andre end Jura og Samfund.

Foreholdt mail af 29. juli kl. 17.21 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen, 1.-2. afsnit ”København har bedt J&S...”, forklarede han, at han ikke erindrer nogen planer om konkrete møder, men han erindrer, at han på et tidspunkt havde en telefonsamtale med Carsten Vesterø, hvor denne spurgte ham – meget loyalt og uden at presse – om SKAT havde noget behov for sparring, hvortil han svarede, at det havde de ikke på det tids-

101 Protokol 17, side 20-22.

punkt. Han mindes ikke, at der skulle have været et møde under opsejling på dette tidspunkt.

Henvist til mailkorrespondance af 2. august 2010 mellem Steffen Normann Hansen, Jan Lund, Peter Loft, cc Mette Thorn, vedrørende en pressemeddelelse, der skulle sendes ud og forespurgt, om han havde været involveret i at udarbejde en pressemeddelelse, der skulle sendes ud, forklarede han, at det havde han ikke.

Foreholdt mail af 2. august 2010 kl. 19.51 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen og forespurgt, om han havde fået et telefonopkald den 3. august 2010, gentog han, at han ikke havde været med til at udforme nogen pressemeddelelse. Foreholdt mail af 2. august 2010 kl. 19.56 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund og forespurgt, om en SKM meddelelse er en Skatteministeriemeddelelse altså en departementsmeddelelse, forklarede han, at det tror han.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 10.25 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen og forespurgt, om han kan huske, at der havde været sådan en samtale med Carsten Vesterø, forklarede han, at han havde en telefonsamtale med Carsten Vesterø, og han mener, at det var den 5. august 2010. Under samtalen spurgte Carsten Vesterø, om SKAT København havde et behov. Han mindes ikke at have deltaget i et møde den 5. august 2010 om sagen. Omkring den 5.-6. august 2010 trådte han ud af sagen, fordi der blev truffet beslutning om, at den hørte til Kundeservice. Forespurgt, om han kan huske, hvad Carsten Vesterø sagde under telefonsamtalen, forklarede han, at som han umiddelbart mindes det, så var det, om SKAT København havde et behov for at få sparring. På det tidspunkt svarede vidnet, at SKAT København slet ikke var kommet så langt i sagsbehandlingen.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 12.27 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen og forespurgt, om han kan huske, om han havde denne samtale med Carsten Vesterø, forklarede han, at det erindrer han ikke. Han husker kun samtalen den 5. august.

Forespurgt, om han kan fortælle, hvad der skete internt i SKAT København fra den 29. juli 2010, hvor han var af den opfattelse, at det var en mulighed, at SKAT kunne få et behov for sparring med Jura og Samfund og frem til den 4. august 2010, hvor de kom frem til, at der ikke var brug for bistand, forklarede han, at på dette tidspunkt – den 4. august – var

den konkrete sagsbehandling slet ikke i gang. De vidste ikke præcist, i hvilken retning sagen trak. Hvis der var skattepligt, så var det én type spørgsmål, og var der ikke skattepligt, så var det en anden type spørgsmål. Han mener, at Erling Andersen stadig var på ferie på dette tidspunkt, og holdningen var, at så længe SKAT København ikke havde nogle konkrete spørgsmål, så havde de ikke behov for bistand.

Foreholdt, at de forskellige mails gav indtryk af, at man tilsyneladende aflyste muligheden for et beredskab, forklarede han, at han grundlæggende mente, at Jura og Samfund skulle stå til rådighed, såfremt SKAT København måtte ønske det. SKAT København havde ikke spørgsmål på dette tidspunkt. Hvad der senere skete, var han ikke en del af. Han mindes ikke, at de aflyste et konkret beredskab, men det blev præciseret overfor alle parter, at det var SKAT København, der traf beslutningen, og at det var SKAT København, der havde initiativet, hvis behovet var der. Han kan ikke udelukke at have haft en samtale med Erling Andersen herom, men han erindrer det ikke. På ny foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 12.27, 1. afsnit, 2. punktum, og foreholdt, at det tyder på, at han havde haft en samtale med Erling Andersen, forklarede han, at det bekræftede det, han lige havde sagt.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret¹⁰²:

I 2010 holdt hun sommerferie fra den 28.-29. juni og hele juli. Hun kom tilbage i starten af august. Normalt var hun tilbage den første uge i august, fordi der var forberedelser til Venstres sommergruppemøde. Hun havde ikke noget med sagen at gøre under sin ferie. Hun var i Danmark, da Helle Thorning-Schmidt kom hjem i juli måned, men fulgte det kun i pressen.

Foreholdt dele af BT's artikel af 30. juli 2010 med overskriften "V anklager Helle for skattesnyd", dele af Jyllands-Postens netartikel af 30. juli 2010 med overskriften "V klandrer Thorning for skattesvig og løgn, henvist til avisartikler fra diverse medier af 30. juli 2010 og forespurgt, om hun har kendskab til, om Peter Christensen i forbindelse med sagens opblussen var i kontakt med ministre eller embedsmænd om sagen, forklarede hun, at Peter Christensen talte med Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt, når de en gang imellem var på hendes og Mikael Børstings kontorer. De sad på den samme gang, og ofte sad Peter Christensen på hendes eller Mikael

102 Protokol 19, side 5-6.

Børstings kontor, når Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt kom forbi, så selvfølgelig talte han med dem – også om pressehåndtering af sagen. Forespurgt, om hun ved, hvad de ellers talte om, svarede hun benægtende.

Søren Hansen har forklaret¹⁰³:

Han skulle have været tilbage fra ferie mandag den 9. august 2010, men han kom tilbage to dage før, fordi Hanne Dahl Kofod kom hjem til ham onsdag den 4. august 2010 og spurgte, om han kunne komme på arbejde torsdag og fredag. Torsdag var der et møde med Erling Andersen, og fredag var der et møde med Frode Holm. Han afbrød derfor sin ferie og mødte torsdag den 5. august 2010. På mødet med Erling Andersen fik de en opdatering på, hvad der var sket, siden brevet blev sendt. Han kan ikke huske, om de talte om noget i forhold til Koncerncentret.

Foreholdt mail af 29. juli 2010 fra Peter Møller Jensen til Winnie Jensen, cc Erling Andersen, og forespurgt, om han har kendskab til, om der på dette tidspunkt var drøftelser mellem regionen og Koncerncentret om, at Koncerncentret skulle med ind over sagen, svarede han benægtende.

Forespurgt, hvornår han første gang blev orienteret om eller fik kendskab til, at Koncerncentret skulle ind over sagen med henblik på at hjælpe, bistå eller kvalitetssikre, forklarede han, at det havde han ikke nogen sikker erindring om. I løbet af august 2010 nævnte Erling Andersen det på et par af de møder, der blev holdt. De holdt mange møder. Både møder hvor Erling Andersen var med, og møder hvor det kun var Hanne Dahl Kofod, Inger Kirstine Sommer Hansen, Lisbeth Rasmussen og vidnet selv, der drøftede sagen. På flere møder sagde Erling Andersen, at de skulle holde et møde med nogle fra ministeriet. Forespurgt, om det var vidnets indtryk, at det var en aftale, eller om det nærmere var et pålæg fra ministeriet, forklarede han, at som han opfattede det, var det et pålæg. Et ønske, nærmere et krav fra ministeriet, at det møde skulle holdes.

Erling Andersen har forklaret¹⁰⁴:

Han kom tilbage fra ferie den 4. august 2010. I den sidste uge af sin ferie havde han flere telefonsamtaler med Peter Møller Jensen, som var kom-

103 Protokol 19, side 11.

104 Protokol 20, side 12-13.

met tilbage fra ferie. Samtalerne gik på, hvordan de fik fremdrift i sagen, og at sagen nu var blevet til en kundeservicesag. Vidnet valgte da at sige, at det burde være Lisbeth Rasmussen, der indgik i gruppen. Hun var også den, der havde den bedste kompetence i forhold til en skattepligtssag.

Foreholdt mail af 29. juli 2010 fra Peter Møller Jensen til Winnie Jensen, cc ham, forklarede han, at mailen vedrører denne sag. Forespurgt, hvad det var for en afgørelse, som Jura og Samfundsøkonomi skulle ind over og kvalitetssikre, forklarede han, at det foregik i den uge, hvor han stadig havde ferie, og hvor Peter Møller Jensen var tilbage. De havde flere telefonsamtaler om fremdriften i sagen, og hvem der skulle sættes på osv. Herunder havde de også drøftelser om, at de burde spille bold med Jura og Samfundsøkonomi på et eller andet tidspunkt. Det fandt vidnet fuldstændigt naturligt at gøre i en sag som den foreliggende.

Han undrede sig lidt over formuleringen i mailen, da han så den, fordi han ikke var bevidst om, at han på noget tidspunkt havde besluttet, at noget skulle kvalitetssikres. Det var lige præcis det, de ikke skulle bruge Jura og Samfundsøkonomi til. De skulle spille bold, og herefter var det SKAT København, der skulle træffe afgørelsen. Det var ikke meningen, at Jura og Samfundsøkonomi skulle være overreferenter på regionen.

Han havde som sagt ferie på dette tidspunkt og har ingen erindring om, at han har været medvirkende til en beslutning om, at Jura og Samfundsøkonomi skulle være med til at kvalitetssikre. Han er sig bevidst, at han i den sidste uge af sin ferie havde flere samtaler med Peter Møller Jensen, da vidnet nok var lidt bekymret for, om det var de rigtige folk, de havde på sagen, og om sagsbehandlingen gik hurtigt nok. Det var i øvrigt en dialog, han havde i flere andre sager. Han var ikke utilpas ved, at Lisbeth Rasmussen trådte ind i sagsbehandlergruppen og var med til at styrke den.

Forespurgt, hvorfor han havde denne bekymring, når han efter sin egen forklaring havde valgt de bedste folk, forklarede han, at der var 550 medarbejdere i Indsats og Kundeservice. Det, der skete, da de nedsatte sagsbehandlergruppen, var, at han måtte læne sig op af nogle vurderinger af, hvem de bedste folk ville være. Det hindrede ikke, at han, da han kom tilbage fra ferie, havde en dialog med sin indsatsdirektør om, hvorvidt der var den rigtige fremdrift i sagen, og om det var de rigtige folk, de havde fundet. Heri lå ikke nogen indikation af, at han på det tidspunkt havde fornemmelse af, at der var svage kort i sagsbehandlergruppen – tværtimod.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 10.25 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen og mail af samme dag kl. 11.55 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund og forespurgt, om han har kendskab til en aftale mellem Steffen Normann Hansen og Peter Loft om, at der skulle holdes et møde, forklarede han, at som han erindrer det, var Steffen Normann Hansen stadig på ferie i udlandet på det tidspunkt og kommunikerede derfor pr. telefon. Han har ikke anden erindring, end at det var det set-up, der var da. Peter Loft og Steffen Normann Hansen syntes, at sagen skulle vende Jura og Samfundsøkonomi, inden den skulle afgøres, således at de fik spillet bold med denne enhed. Det var vidnet fuldstændig enig i. Han tror, at der i feriedagene kom lidt "kluntethed" i det fra både den ene og den anden side vedrørende spørgsmålet, om der skulle holdes et møde, og nogle blev bekymrede for, om man nu kunne det i en sådan sag osv.

Han har ikke erindring om, at der blev holdt et møde den følgende dag, men på de møder, som han efterfølgende havde med Peter Loft, talte de om, at SKAT København burde vende det med Jura og Samfundsøkonomi. Det var også en dialog, som han havde løbende med Steffen Normann Hansen, og som resulterede i mødet den 30. august 2010.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 12.27 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen, forklarede han, at han ikke har nogen klar erindring om den dialog, der var der, men den handlede om, hvilken rolle Jura og Samfundsøkonomi skulle have, og vidnets opfattelse var, at enheden ikke skulle ind i sagsbehandlingen på nogen måde. Hans opfattelse var, at der skulle spilles bold på et tidspunkt, når SKAT København var klar til det.

Forespurgt, om han havde opfattelsen af, at Koncerncentret havde en anden opfattelse af, hvilken rolle Jura og Samfundsøkonomi skulle have, forklarede han, at han havde den opfattelse, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen syntes, at det var naturligt at bruge Jura og Samfundsøkonomi til at spille bold med, inden SKAT København afgjorde sagen.

En ting, som man skal være opmærksom på her, er, at det kun var 7-8 måneder siden, at den nye struktur blev etableret og dermed også etableringen af Jura og Samfundsøkonomi. Det giver altid anledning til drøftelser, hvordan man skal bruge en sådan ny juridisk enhed hensigtsmæssigt. Det gjorde det også i dette tilfælde.

Foreholdt mail af 29. juli 2010 kl. 16.28 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund, 5.-8. punktum, mail af 29. juli 2010 kl. 17.21 fra Jan Lund til

Steffen Normann Hansen, afsnittet: "København har bedt J&S..." og foreholdt, at det tyder på, at toget på dette tidspunkt var kørt lidt af sted efter initiativ fra måske Koncerncentret, og at vidnet var lidt brøstholden over den situation, forklarede han, at det kunne udsprøgeren have ret i. I denne periode var der næppe en dag, hvor han ikke havde en samtale med Steffen Normann Hansen om sagen, fordi den poppede op i pressen konstant med alle mulige vinkler på. Hans erindring er ikke, at Koncerncentret gik ind i det, og han tror ikke, at det var det, der foregik.

Jan Lund har forklaret¹⁰⁵:

Forespurgt, om han havde afsluttet sin ferie, da sagen blussede op igen i pressen omkring den 29. juli 2010, og Helle Thorning-Schmidt måtte afbryde sin ferie, forklarede han, at han ikke kan huske, om han havde afsluttet sin ferie på dette tidspunkt. Forespurgt, om han vidste, om den fornyede omtale gav anledning til overvejelser i departementet, svarede han, at det gjorde det ikke, udover at man fulgte med for at finde ud af, om der skulle foretages tiltag af forskellig slags.

Foreholdt mail af 29. juli 2010 kl. 16.28 fra Steffen Normann Hansen til vidnet, oplyste han, at "Peter" er Peter Møller Jensen, og at han tror, at "JM" er Justitsministeriet. Forespurgt, hvordan det kan være, at han fik denne mail, hvori Steffen Normann Hansen tilsyneladende drøfter konkret sagsbehandling med ham og giver ham instrukser, forklarede han, at det var sådan en opgave med at skabe kontakt mellem SKAT København og departementets juridiske enhed Jura og Samfund. Det var ikke for, at han skulle kigge på det som sådan. Det ville de ikke sætte ham til. Atter foreholdt fra mailen, "Det vi skal være ... undersøge sagen ordentligt", og forespurgt, hvad det var for en sag, der skulle undersøges ordentligt, forklarede han, at det var hele sagen.

Advokat Noaman Azzouzi henviste til slutningen af den foreholdte mail og starten af mailkorrespondancen.

Af udsprøgeren foreholdt mail af 29. juli 2010 kl. 16.00 fra vidnet til Steffen Normann Hansen og forespurgt, om de ikke i korrespondancen drøftede sagsbehandlingen, svarede han benægtende. Sådan læser han ikke mailen. Det handlede om at få skabt kontakten. Han læser ikke korrespon-

105 Protokol 22, side 7-10.

dancen som om, at han skulle kigge på tingene. Det var ikke sådan, det var ment. Han skulle ikke gennemgå de skatteretlige regler. Det ville man for øvrigt aldrig sætte ham til.

Igen foreholdt mailen kl. 16.28, 5. punktum, "Jeg har foreslået ...", og forespurgt, hvorfor Steffen Normann Hansen skrev således, forklarede han, at der var noget tvivl om, hvorvidt man skulle eller ikke skulle holde møde. Det havde svinget lidt frem og tilbage. Det havde han nævnt for Steffen Normann Hansen, der åbenbart også havde nævnt det for Peter Loft, og Peter Loft syntes åbenbart, at det var en god ide. Det endte med, at nogen fra SKAT København og Jura og Samfund rent faktisk holdt et møde.

Henvist til mail af 29. juli 2010 kl. 17.21 fra vidnet til Steffen Normann Hansen med udkast til meddelelse til pressen fra Peter Møller Jensen, foreholdt afsnittet: "København har bedt J&S...", og forespurgt, hvornår han blev orienteret om, at SKAT København bad Jura og Samfund om en medarbejder, der kunne være inde over sagsbehandlingen, forklarede han, at han kort tid efter at have sendt den første mail, om at BT var ved at kigge på det, nævnte for Peter Møller Jensen, at de kunne tale med Jura og Samfund. Han og Peter Møller Jensen havde sikkert også talt om, at Jura og Samfund ikke måtte involvere sig for meget i sagen, og hvad snittet var for at involvere sig i sagen. Det måtte de tage med Jura og Samfund, så der ikke opstod formaliaproblemer.

Forespurgt, om han kunne forklare baggrunden for, at tanken om at tale med Jura og Samfund opstod, og om det var en juridisk kompliceret sag, forklarede han, at det var han ikke den rette til at vurdere. Det var også derfor, han lagde op til, at det måtte SKAT København vurdere, men det ville være ærgerligt, hvis de ikke kunne trække på departementets juridiske ekspertise, hvis de mente, at det gav mening.

Foreholdt mail af 30. juli 2010 fra Steffen Normann Hansen til vidnet, sidste punktum: "Det er godt du er i løbende dialog med Peter", forklarede han, at "Peter" er Peter Møller Jensen. Henvist til mail af 30. juli 2010 fra Mette Thorn til Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt, Peter Loft, Steffen Normann Hansen, Erling Andersen og Peter Møller Jensen med en artikel fra BT om de hævdede urigtige oplysninger, som Helle Thorning-Schmidt skulle have afgivet, og forespurgt, om han ved, om artiklen gav anledning til, at man i Koncerncentret foretog sig noget eller gjorde sig overvejelser udover det, der allerede har været nævnt, forklarede han, at der ikke var

specielle overvejelser. Han er sikker på, at man har tænkt over det, hvilket mailen også giver udtryk for. I hvilket omfang SKAT København, som kiggede på den konkrete sag, mente, at det kunne have betydning, vidste han ikke.

Foreholdt mail af 2. august 2010 kl. 16.22 fra Steffen Normann Hansen og forespurgt, om han kan huske, om han blev involveret i at udarbejde en sådan pressemeddelelse, forklarede han, at han ikke kan huske, om pressemeddelelsen er den, som allerede har været nævnt, eller om der er tale om en anden. Foreholdt, at mailen er fra den 2. august 2010, og at den tidligere omtalte pressemeddelelse var fra den 29. juni 2010, forklarede han, at så kan han ikke erindre den.

Foreholdt mail af 2. august 2010 kl. 19.36 fra Steffen Normann Hansen til vidnet, oplyste han, at "skm" er Skatteministeriet. Foreholdt mail af samme dato kl. 19.51 fra vidnet til Steffen Normann Hansen og mail af 2. august 2010 kl. 19.56 fra Steffen Normann Hansen til vidnet, forklarede han, at "drm" i sidstnævnte mail nok skal være "dem". Forespurgt, om han vidste, hvad Steffen Normann Hansen mente med bemærkningen, hvis man antager, at der skulle stå "dem": "Regeringen mødes torsdag og fredag og vi skal helst ikke have dem til at involvere os", forklarede han, at det ikke hang sammen med "dem", og han kan ikke huske, hvad der menes med forkortelsen "drm", eller hvad det nu er. Forespurgt, om det var noget, som han drøftede med Steffen Normann Hansen, forklarede han, at han ikke kunne huske det, så det var ikke noget, der havde fyldt meget hos ham.

Foreholdt mail af 2. august 2010 kl. 14.36 fra Mette Thorn til vidnet og henvist til mail af samme dato, hvor vidnet videresendte mailen til Ivar Nordland, samt forespurgt, hvorfor han sad med pressehenvendelserne i denne periode, forklarede han, at de fleste pressehenvendelser hørte hjemme i Borger og Virksomhed. De havde en pressefunktion, og det betød, at langt det meste i praksis hørte under Steffen Normann Hansen, som var vidnets øverste chef. De havde en postfunktion, hvor det drejede sig om at få koblet nogle sammen, som kunne tale sammen. Det samme gjaldt på presseområdet. Han sendte denne mail til Ivar Nordland, som blandt andet havde med udlandsbeskatning at gøre.

Foreholdt mail af 2. august 2010 fra Ivar Nordland til vidnet, 1. punktum, og forespurgt, om det gav anledning til, at man begyndte at kigge nærmere på den lejlighed, som ægteparret havde i London, forklarede han,

at det vidste han ikke noget om. Han tror, at SKAT København i forvejen var bekendt med de elementer, og at det dermed allerede indgik i overvejelserne.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 12.27 fra vidnet til Steffen Normann Hansen og forespurgt, om han kan forklare, hvorfor Carsten Vesterø havde meddelt Peter Møller Jensen, at Jura og Samfund ikke ønskede at deltage, forklarede han, at det kunne skyldes flere ting. Det kunne være, at Carsten Vesterø syntes, at de kom for tæt på sagen. Det kunne også være, at Vesterø ikke mente, at de kunne bidrage med noget, men vidnet kendte ikke hans konkrete forklaring.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 10.25 fra vidnet til Steffen Normann Hansen, 1. afsnit, sammenholdt med mail af 4. august 2010 kl. 12.27 fra vidnet til Steffen Normann Hansen og forespurgt, om han kan huske, hvilke overvejelser der pågik i Jura og Samfund, forklarede han, at meningen med mailen alene var at sige: "Det kan godt være, at Carsten Vesterø synes det, men var Jura og Samfund nu enig i, at de kom for tæt på". Han spurgte derfor Steffen Normann Hansen, om de skulle gøre noget ved det, og Steffen Normann Hansen drøftede det med Peter Loft, som syntes, at der burde holdes et møde jf. mail af 4. august 2010 kl. 11.55 fra Steffen Normann Hansen til vidnet.

Forespurgt, hvilke overvejelser Jura og Samfund gjorde sig, forklarede han, at det ville være gætværk, hvis han skulle svare herpå. Han havde ikke talt med Carsten Vesterø om det.

Foreholdt mail af 4. august kl. 12.27, 2. punktum, fra vidnet til Steffen Normann Hansen, forklarede han, at han formentlig havde talt med Peter Møller Jensen om det i udkanten af et møde eller i telefonen. Forespurgt, om Peter Møller Jensen forklarede, hvorfor Erling Andersen mente, at SKAT København kunne klare sig selv, forklarede han, at han ikke vidste, hvor dybt det lå i SKAT København, om de syntes, der skulle holdes et møde eller ej. Som sagt mundede det ud i, at man til sidst syntes, at der skulle holdes et møde, og som han har forstået det, var begge parter glade for mødet.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 20.52, 1. punktum, fra vidnet til Steffen Normann Hansen og mail af samme dato kl. 21.15 fra Steffen Normann Hansen til vidnet samt forespurgt, om han vidste, hvad det var for en orientering, der skulle gives, og som Steffen Normann Hansen tilsy-

neladende var irriteret over ikke blev givet, forklarede han, at han husker det sådan, at det tidligere havde været nævnt, at der ville blive holdt et møde med Jura og Samfund. Mødet blev alligevel ikke afholdt på dette tidspunkt, men kom lidt senere på banen igen. Det irriterede Steffen Normann Hansen, at der faktisk var information, som ikke var blevet rettet. Forespurgt, om han ved, hvem der skulle orienteres opad til, forklarede han, at det må være Peter Loft. Forespurgt, om han ved, om der blev orienteret videre end til Peter Loft, forklarede han, at der havde været orientering af ministeren, men om det lige havde været om de her konkrete ting, kunne han ikke huske. Han kan ikke redegøre for, hvad der var orienteret om.

Forespurgt, om han har kendskab til, om ministeren blev orienteret i perioden fra slutningen af juli til begyndelsen af august 2010, svarede han benægtende. Han kan ikke huske, hvornår ministeren blev orienteret. Han var ikke selv involveret i ministerens orientering.

Michael Frank har forklaret¹⁰⁶:

Foreholdt mails af 4. august 2010 kl. 10.25, 1. punktum, og kl. 12.27, 1. punktum, fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen, samt forespurgt, om det var nogle overvejelser, som Carsten Vesterø drøftede med vidnet, forklarede han, at det er muligt, at de vendte det. Det, som Carsten Vesterø gav udtryk for i mailen, er det samme, som han husker. De havde da ikke noget ønske om at troppe op hos SKAT København, men siden hen fik de kredset ind, hvad der var deres rolle til mødet, og så kunne de ikke se, at der var noget galt i det. De fik det også clearet med Peter Loft.

Forespurgt, hvad baggrunden var for bekymringen for, at ministeren kom for tæt på, forklarede han, at han ikke ved, hvorfor Carsten Vesterø har brugt det ordvalg, men de kunne se, at det var en sag, hvor der ikke var plads til nogen form for fejl. De var fra naturens side meget forsigtige. Derfor havde de ikke noget brændende ønske om at holde møde.

Forespurgt, hvad det var for en afklaring, der skete, så det blev i orden at holde møde, forklarede han, at han nok ikke er den rigtige at spørge, for han var ikke særlig aktiv i denne proces.

106 Protokol 23, side 6.

Steffen Normann Hansen har forklaret¹⁰⁷:

Han gik på ferie i den weekend, der startede med den 31. juli eller 1. august, og var væk de to første uger i august. Han startede igen mandag den 16. august 2010. Han husker ikke, at der skete noget i sagen i juli måned, men der var stadig en masse polemik i pressen.

Foreholdt mail af 29. juli 2010 kl. 16.28 fra vidnet til Jan Lund og forespurgt, hvilken rolle Jan Lund havde i skattesagens behandling i Koncerncentrets regi på det tidspunkt, forklarede han, at Jan Lund var hans stedfortræder, da han tog på ferie. Derudover koordinerede han med pressen, men havde ikke nogen større rolle. Forespurgt, hvorfor han eller Jan Lund skulle være opmærksomme på, at der i selvangivelsen var rejst tvivl om skattepligten, forklarede han, at han havde en dialog med Jan Lund om, hvad der var vigtigt i sagen, og hvad der kunne være vigtigt at give videre til dem, der sad og behandlede sagen i forhold til, hvad de skulle være opmærksomme på. Det var det eneste, der foregik. Han brugte i mailen igen "vi" på en måde, som han måske ikke skulle have gjort.

Forespurgt, om han forventede, at Jan Lund skulle give disse retningslinjer eller anbefalinger videre til dem, der skulle behandle sagen, svarede han benægtende. Det var en dialog mellem Jan Lund og ham. Han gik ud fra, at han og Jan Lund kunne bruge det, hvis der skulle holdes et møde mellem juristerne i Jura og Samfundsøkonomi. Jan Lund skulle på det tidspunkt forberede sig til, at vidnet holdt ferie.

Forevist mail af 29. juli 2010 kl. 16.28 fra ham til Jan Lund, 4.-7. linje, og forespurgt, hvad Jan Lund skulle bruge det til, hvis han ikke skulle give det videre til regionen eller lade det indgå i sagsbehandlingen, forklarede han, at der foregik en dialog mellem en overordnet og en underordnet. Jan Lund skulle ikke tage stilling til sagen. Hvis der skulle gives noget videre, skulle det i givet fald gøres af vidnet. Han er enig i, at mailen kan lyde som om, at der burde tages nogle skridt i den her sag, men det var ikke en bestilling til Jan Lund om, at han skulle gøre det. Det var blot en dialog, som Jan Lund og han havde. Foreholdt samme mail linje 9-11, og forespurgt hvilken "Peter", han henviste til her, forklarede han, at det nok var Peter Møller Jensen. Han kan ikke huske, om det var Peter Møller

107 Protokol 24, side 17-21, og protokol 29, side 23-24.

Jensen, der sad med sagen på det tidspunkt, eller om den var overgået til Lisbeth Rasmussen. Jan Lund havde sikkert talt med Peter Møller Jensen.

Forespurgt, hvorfor han sammen med Jan Lund i Koncerncentret overvejede, om der skulle være et møde med skatteyderen og ægtefællen, forklarede han, at han gik ud fra, at det var sådan, man normalt gjorde. Han var i en dialog med Jan Lund om, at sådan kunne man håndtere sagen, og de råd kunne de give videre. Han ved ikke, om Jan Lund gav rådene videre.

Forespurgt af formanden om oplysningerne til Justitsministeriet, der er nævnt i mailen, er de oplysninger, som Stephen Kinnock havde givet i forbindelse med, at han havde søgt om at komme til at eje halvdelen af parrets ejendom, svarede han bekræftende. Forespurgt, hvem "vi" er i sætningen: "Om nødvendigt må vi gøre brug af de oplysninger...", forklarede han, at det var en dialog med Jan Lund om, hvordan man kunne rådgive om at komme videre i sagen. Han mener, at det var regionen, der om nødvendigt skulle gøre brug af de oplysninger, som et råd fra Skatteministeriet til regionen. Med "om nødvendigt" mener han, at det var et spørgsmål om at få samlet dokumentation sammen, der kunne belyse sagen fra alle sider.

Forespurgt, om de herved blandede sig i sagsbehandlingen, forklarede han, at det ved han ikke, om de gjorde. Et råd er vel ikke at blande sig. Det var andre, der skulle tage stilling til om, man skulle gøre det. Han havde ingen kompetence til at sige, at man skulle, men han nævnte, at der var nogle oplysninger, som man kunne bruge, hvis man ville. Forespurgt, om det, der var skrevet, var udtryk for vidnets mening, svarede han bekræftende.

Af udspørgeren foreholdt mail af 29. juli 2010 kl. 11.06 fra vidnet til Jan Lund og forespurgt, om han i mailen refererede til artiklen i BT, når han skrev, at det ikke så godt ud for dem, forklarede han, at det må være en reference til artiklen. Forespurgt, om han havde læst artiklen, svarede han, at han ikke kunne have skrevet sådan, hvis han ikke havde læst artiklen, så det må han have gjort.

Foreholdt artikel af 29. juli 2010 i BT med overskriften "Helles dobbeltspil", afsnittet "I Danmark hver weekend", og forespurgt, om det var de oplysninger, han refererede til, når han skrev, at det ikke så godt ud for dem, svarede han bekræftende. Forespurgt, om de oplysninger, han henvisede til, da han skrev, at man om nødvendigt måtte gøre brug af de oplys-

ninger, der var afgivet til Justitsministeriet, var de oplysninger, der fremgik af artiklen, svarede han, at det er han ret sikker på.

Forespurgt, hvad konklusionen på skattepligtsspørgsmålet ville blive, hvis man gjorde brug af de oplysninger, forklarede han, at han ikke kendte oplysningerne, så han ved ikke, hvad konklusionen på skattepligtsspørgsmålet ville blive. De kunne ikke drømme om at lægge vægt på noget, som fremgik af avisen, medmindre de havde været nede og undersøge dokumenterne. Hvis man antog, at BT's oplysninger var korrekte, måtte konklusionen være – uden at vidnet er den fulde skattekyndige – at de 208 dage oversteg det, der måtte være, for at man var skattepligtig. Men det var igen en dialog, han havde med Jan Lund. Det var ikke noget, han gav videre.

Forespurgt af Niels Fenger, forklarede vidnet, at han foreslog, at der skulle være et møde, fordi han syntes, det var et kompliceret skatteområde, hvor der var meget skøn. Det gjorde de af og til, hvis det var et vanskeligt område. Så tog man de juridiske eksperter med, som sad med den ultimative juridiske skattemæssige viden på området. Der var andet, der skulle tages stilling til, end om det var over eller under 180 dage i forhold til sådan en skattesag. Det kan godt være simpelt, om man har været der i mere eller mindre end 180 dage, men det var ikke et ukompliceret område at have med personskatteområdet og udlandsophold at gøre. Det var et spørgsmål om at få diskuteret retsgrundlaget med dem, der havde den dybeste indsigt på området. Det havde de også gjort i andre sager.

Forespurgt, om han kan mindes personskattesager, hvor man fra departementets side havde sagt, at SKAT København havde behov for at blive tænkt højt med, svarede han benægtende, men han kan formentligt komme i tanke om andre områder end lige regionen bl.a. momssager og punktafgiftssager, hvor det har været nødvendigt. De højeste skatteeksperter, der havde kommenteret i pressen, havde været uenige om forskellige ting, og derfor havde det også haft en indflydelse på den holdning, han havde haft til, at det var vigtigt, at de fik det juridiske grundlag fuldstændigt på plads, inden sagen var helt færdig.

Foreholdt mail af 30. juli 2010 kl. 14.43 fra vidnet til Jan Lund og forespurgt, hvorfor han og Jan Lund skulle holde tungen lige i munden, forklarede han, at det skulle de i princippet heller ikke. Det var regionen, der skulle det, med alle de oplysninger, der var. Jan Lund orienterede ham om, at han af og til talte med Peter Møller Jensen, men Jan Lund

orienterede ham ikke om, hvad der udspillede sig i den dialog. Jan Lund var meget bevidst om, at han ikke havde nogen som helst mulighed for at øve indflydelse på sagen, og at han alene rådgav osv. Jan Lund vidste godt, hvem der skulle træffe afgørelsen, og at han ikke kunne blande sig i sagen. Skatteministeriet var ikke et rædselsregime, og folk sagde fra, hvis de ikke syntes, at et godt råd var et godt råd, og kunne godt vurdere, om et godt råd var et godt råd.

Forespurgt af formanden, om Erling Andersen syntes, at det var et godt råd at skrive til parret den 28. juni 2010, forklarede han, at de havde en dialog, og han oplevede som sagt ikke dialogen som konfliktfyldt. De talte ikke om, at det var et godt råd. De havde en dialog om, hvorvidt det var hensigtsmæssigt.

Af udspørgeren foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 10.25 fra Jan Lund til vidnet, forklarede han, at Carsten Vesterø var kontorchef for personbeskatningskontoret, der lå i Jura og Samfundsøkonomi. Carsten Vesterø refererede til Birgitte Christensen og var kontorchef for de eksperter, det ville være godt at tale med. Peter Møller Jensen var fra SKAT København. Han var ikke klar over, at der var planlagt et møde til afholdelse den 5. august 2010. Han havde været med til at argumentere for, at der burde holdes et møde og havde været i dialog med Winnie Jensen om, at mødet skulle afholdes. Winnie Jensen var fagdirektør på niveau med Jan Lund i Jura og Samfundsøkonomi. Man kan sige, at hun var Carsten Vesterøs chef.

Forespurgt, om han tidligere havde hørt, at problemstillingen, om frygten for at ministeren kom for tæt på, havde været rejst, svarede han benægtende. Den bekendtgørelse, der var udstedt, indebar netop, at ministeren ikke skulle komme for tæt på. Det var de selvfølgelig bange for. Derfor var det vigtigt, når man skulle holde den slags møder, at det var retsgrundlaget, der blev drøftet og ikke den konkrete sag.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 11.55 fra vidnet til Jan Lund, forklarede han, at "PL" var Peter Loft. Forespurgt, hvornår han aftalte med Peter Loft, at der skulle afholdes et sådan møde, forklarede han, at det kan han ikke huske præcist. De havde af og til talt om, at det var hensigtsmæssigt, at de fik de juridiske regler fuldstændigt klarlagt, inden de gjorde sagen færdig. De var enige om, at der skulle afholdes et møde, og de holdt øje med, at det blev holdt.

Forespurgt, om departementschefen og produktionsdirektøren kunne pålægge regionen at holde et møde, forklarede han, at det kunne departementschefen vel godt. Han mener, at mødet blev afholdt sidst i august eller deromkring. Han kan ikke huske, om han drøftede med Erling Andersen, om der skulle holdes et sådant møde, men det vil ikke overraske ham, hvis han havde. Fra den 1. juli til afgørelsen blev truffet, talte han i telefon med Erling Andersen af og til, hvor han spurgte til, hvordan det gik, og hvor langt de var nået. I sådan en samtale vil han ikke afvise, at han har talt med Erling Andersen om, at der skulle afholdes et møde.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 12.27 fra Jan Lund til vidnet, forklarede han, at han ikke kan huske, om han svarede på denne mail. Han var på ferie på det tidspunkt, men han talte af og til med Erling Andersen. Han kan ikke huske, at han talte med Jan Lund i sin ferie, men han vil ikke afvise det.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 20.52 fra Jan Lund til vidnet og forespurgt, om han har kendskab til, hvad der gjorde, at Carsten Vesterø fra kl. 12.27 til kl. 20.52 skiftede holdning til, at han ville holde et møde, forklarede han, at han på et tidspunkt talte med Winnie Jensen om, at et sådant møde skulle afholdes, men han mener, at det var senere. Han ved ikke, om der var nogen, der havde talt med Carsten Vesterø. Han talte ikke med Carsten Vesterø om det, og han tror ikke, at han talte med andre om det. Han ville tage en dialog med Winnie Jensen, hvis det møde ikke blev afholdt. Det var ikke vigtigt, om det skulle afholdes den 4. eller den 30, men det var vigtigt for dem, at det blev afholdt, og at de fik den juridiske ekspertise til at redegøre for retsgrundlaget.

Forevist mail af 4. august 2010 kl. 21.15 fra vidnet til Jan Lund og forespurgt, hvad det var, der ikke blev orienteret om, forklarede han, at de havde en aftale om, at de løbende skulle orienteres om, hvad der foregik. Når han orienterede videre, ville han gerne være sikker på, at han orienterede om det rigtige. Erling Andersen skulle ikke orientere om alle sagsbehandlingskridt, og Erling Andersen bestemte selv, hvad han ville orientere vidnet om, men derfor kunne han vel godt give udtryk for at være irriteret, hvis der ikke blev orienteret om noget vigtigt. Han havde en forventning om, at han skulle orienteres om alle vigtige sagsbehandlingskridt i sagen.

Forespurgt, om det, han var irriteret over, var, at han ikke havde fået at vide, at Frode Holm først kunne mødes efter den 19, forklarede han, at det kan han ikke huske. Det kunne det godt være. Forespurgt, hvorfor det

var vigtigt for Koncerncentret at få at vide, at SKAT København holdt et møde med Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks rådgiver, forklarede han, at han gerne ville have haft et møde med de juridiske eksperter så tidligt som muligt, sådan at man var sikker på, at man havde det fuldstændige grundlag for at belyse sagen, når man holdt de møder og kunne spørge om det rigtige – både til fordel og naturligvis også til ulempe.

Forespurgt, hvad den saglige begrundelse var for, at han skulle vide, hvornår regionen holdt et møde med skattekonsulentens rådgiver, forklarede han, at det var hans vurdering. Det var som udgangspunkt for at få holdt det juridiske møde, og han kunne se, at det ikke kunne lade sig gøre at holde det møde, inden møderne med skattekonsulenterne kom op at køre. Når man startede interview op med skattekonsulent eller skattekonsulentens rådgiver, skulle man have retsgrundlaget fuldstændig klart, ellers kunne man ikke stille de rigtige spørgsmål. Han orienterede alene opad til Peter Loft og havde ikke fornemmelse af, om Peter Loft orienterede ministeren.

Forespurgt, om det skal forstås sådan, at Peter Loft på intet tidspunkt frem til den 4. august 2010 havde givet indtryk af, om han orienterede ministeren eller Peter Arnfeldt, svarede han bekræftende.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 21.37 fra Jan Lund til vidnet og mail af 4. august 2010 kl. 22.32 fra vidnet til Jan Lund, forklarede han, at "en gul" var en skriftlig orientering, der gik gennem sekretariatet. Forespurgt, hvem "vi" var i sætningen: "Vi har lige bekræftet hinanden i at Frode Holm har ferie indtil den 19", forklarede han, at det ved han ikke. Han var forbindelsesleddet mellem departementschefen og regionsdirektøren, hvis der var VIP-sager, hvor de skulle have en holdning ude fra en regionsdirektør. Hvis han ikke fik en korrekt information, som han gav videre, vil det irritere ham til hver en tid.

Foreholdt mail af 2. august 2010 kl. 16.22 fra vidnet til Mette Thorn og Peter Loft, 1. afsnit, mail af 2. august 2010 kl. 19.05 fra Peter Loft til vidnet, cc Mette Thorn, mail af 2. august 2010 kl. 19.56 fra vidnet til Jan Lund og forespurgt, hvad SKM meddelelse betyder, forklarede han, at det må henvise til en meddelelse på Skatteministeriets papir. Der findes også officielle SKM meddelelser, men det er noget andet. "Drm" skulle nok være "dem".

Forespurgt, hvorfor han havde den tanke, at pressemeddelelsen skulle ud onsdag, fordi regeringen ikke skulle blande sig, forklarede han, at det står

helt for hans egen regning. Han kan godt se, at det ser fuldstændig tåbeligt ud, at han har skrevet sådan. Det har formentligt været en kvik bemærkning til Jan Lund. Det var alene spørgsmålet om, at der havde været al den hype i pressen om, at de snart ville have afgørelsen, og for at medarbejderne fik ro til at træffe afgørelse. Han kan ikke beskrive, hvad baggrunden var for, at han kunne have den tanke, at regeringen ville blande sig.

Forespurgt af Niels Fenger, om hvem "os" er, forklarede han, at der nok skulle have stået "sig". Han kan ikke forklare, hvorfor han skrev det til Jan Lund. Der var ikke nogen, der havde antydnet over for ham, at der var regeringsseminar, og at der nok var nogen, der ville blande sig i det. Pressemeldelsen kom ud, fordi der var virkeligt meget hype omkring, og pres på sagsbehandlerne. Han mener, at han talte med Erling Andersen om, at der skulle en pressemeldelse ud, fordi de oplevede det pres. Det var det, der var udgangspunktet for, at pressemeldelsen kom ud.

Forespurgt hvad der var aftalt, at vidnet skulle orientere Peter Loft om, forklarede han, at det var der ikke lavet nogen aftale om. Når han fik informationer fra regionerne, vurderede han, hvad han ville lægge op til Peter Loft, og så vurderede Peter Loft, om han vil lægge det videre op. Vidnet kunne selv vurdere, hvis der kom en sag ind, at den skulle til ministeren, og så gik den via Peter Loft til ministeren. Han havde ikke lavet nogen konkret aftale med Peter Loft om, hvad Peter Loft skulle levere videre op. Han orienterede løbende Peter Loft, men ved som sagt ikke, om Peter Loft orienterede videre.

Forespurgt, hvorfor det kunne interessere Peter Loft, hvornår SKAT København havde møder med Frode Holm, forklarede han, at det ved han ikke. Han vurderede, at det var interessant for Peter Loft, fordi møderækken med skatteyder var gået i gang. Han ved ikke, om Peter Loft har brugt oplysningen til noget.

...

Advokat Nicolai Westergaard foreholdt mail af 2. august 2010 kl. 19.56 fra vidnet til Jan Lund, og foreholdt, at vidnet om den mail har forklaret, at det skulle opfattes som en kvik bemærkning, men at han i øvrigt ikke kunne forklare, hvorfor han havde skrevet på den måde, som han gjorde. Foreholdt, at man kan se, at han en mandag aften sætter en kollega under pres til at levere en pressemeldelse allerede om onsdagen med henvisning til, at regeringen tilsyneladende kan gøre et eller andet, der kan blive

ubehageligt, og forespurgt, hvad det er, der er kvikt ved denne bemærkning, forklarede han, at han og Jan Lund talte om mange ting. At regeringen havde seminar torsdag og fredag havde absolut ingen betydning for det, som de drøftede. Han var måske lidt klog overfor Jan Lund. Han havde ikke overvejet, at regeringen på nogen som helst måde ville involvere sig. Bemærkningen står helt for hans egen regning.

Foreholdt, at vidnet er i sin gode ret til ikke at svare på de spørgsmål, der bliver stillet, og forespurgt, om sandheden ikke er, at han ikke ønsker at svare på, hvad indholdet i mailen er og ikke, at han ikke kan svare, svarede han benægtende. Det er en del af en dialog med en god kollega, som han skriver sammen med hver eneste dag om alle mulige ting. Han kan ikke svare på, hvorfor han lige præcis skrev bemærkningen om regeringen, som han betragter som en kvik bemærkning.

Birgitte Christensen har forklaret¹⁰⁸:

Henvist til mail af 29. juli 2010 kl. 16.28 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund om sagsbehandlingen og forespurgt, om det var noget, han drøftede med hende, forklarede hun, at det gjorde han ikke.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 10.25 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen, 1. afsnit, og forespurgt, om hun som Carsten Vesterøs chef blev involveret i den betænkelighed, som Carsten Vesterø skulle have givet udtryk for, forklarede hun, at det gjorde hun ikke, så vidt hun husker. Hun mener, at hun på et tidspunkt drøftede med Winnie Jensen, hvorvidt de generelt kunne drøfte reglerne, og de var enige om, at det kunne man godt. Hvis regionen mente, at der var et behov for at drøfte regelgrundlaget, så kunne de godt stille op til det. Forespurgt, om hun har kendskab til, om Steffen Normann Hansen og Peter Loft havde en holdning til, om der skulle holdes sådan et møde eller ej, svarede hun benægtende.

Carsten Vesterø har forklaret¹⁰⁹:

Foreholdt mail af 29. juli 2010 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund, 5. punktum, forklarede han, at han ikke har set mailen før. Forespurgt, om han kan huske, at han blev kontaktet af nogen vedrørende et møde, for-

108 Protokol 25, side 11.

109 Protokol 27, side 9-12.

klarede han, at han blev kontaktet af Winnie Jensen den 4. august 2010. Hun sagde, at Steffen Normann Hansen havde sagt til hende, at han havde lovet ministeren og Peter Loft, at fagkontoret tog en faglig snak med SKAT København, inden regionen skulle træffe afgørelse. Han lavede et notat fra samtalen samme dag, som han havde talt med Winnie Jensen, fordi han tænkte, at han måske kunne få brug for det, og fordi han i første omgang syntes, at det var en lidt dårlig ide. Han noterede det ned på et stykke papir, som han efterfølgende har gemt.

Forespurgt, om Winnie Jensen sagde noget nærmere om, hvad mødet skulle gå ud på, forklarede han, at hun gik meget op i, at de ikke skulle behandle den konkrete sag. Hun sagde, at SKAT København ville komme med nogle spørgsmål af principiel karakter. Fagkontoret skulle svare på de principielle spørgsmål og sikre SKAT København, at der ikke var truffet nye afgørelser, som de ikke var opmærksomme på. Fagkontoret skulle for alt i verden ikke se den konkrete sag og de konkrete papirer osv.

Forespurgt, om han kan huske, at Winnie Jensen anvendte udtrykket, at de "for alt i verden ikke skulle ind i den konkrete sag og ikke se papirerne", svarede han, at han sagde til hende, at han syntes, det var lidt specielt, da han ikke havde et ønske om at blande sig i den konkrete sag. Hun har så formentlig sagt noget i retning af, at det skulle han heller ikke. Hun sagde i hvert fald, at hvis SKAT København tog nogle papirer frem, så skulle fagkontoret sige, at de ikke ville se dem, og hun sagde, at fagkontoret kun skulle tage til mødet for at tale om reglerne vedrørende skattepligt.

Vidnets bekymring gik på, at han godt kunne diskutere skattepligtsregler i princippet, men han vidste jo godt hvilken sag, der lå bag, så det kunne blive en lidt underlig situation og lidt svært at sikre sig, at man holdt sig helt til det principielle.

Foreholdt, at han har forklaret, at det var normalt og en del af deres arbejde at vejlede regionerne – også om konkret regelforståelse – så længe de ikke kom ind i de konkrete sager, og at han af Winnie Jensen fik at vide, at han skulle vejlede regionen omkring regelforståelse, men at han skulle sørge for ikke at komme ind i den konkrete sag, og forespurgt, hvorfor han så var bekymret, forklarede han, at det var fordi, det var denne sag. Han er normalt et meget flinkt menneske, så hvis der var nogen fra regionerne, der ringede og bad om vejledning, så ville han til enhver tid tage en snak med dem, hvis der var behov for det. Det var på grund af den konkrete sag, at han tænkte "uha – skal vi nu blandes i det på den måde".

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 10.25 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen, 1. punktum, og forespurgt, hvad det var for et møde, der var planlagt til den 5. august, forklarede han, at det var det møde, som først blev gennemført senere. Forespurgt, om han vidste, hvem der havde planlagt mødet den 5. august 2010, svarede han benægtende. Forespurgt, om han af Winnie Jensen blev bedt om at deltage i et møde den 5. august 2010, svarede han benægtende.

Det hører som sagt med til historien, at han ikke syntes, at mødet var nogen særlig god ide. Han talte med Ivar Nordland, der i allerhøjeste grad var enig med vidnet i, at det var en dårlig ide. Vidnet stod lidt i vildrede, fordi Winnie Jensen sagde, at Steffen Normann Hansen havde sagt, at Peter Loft havde sagt osv. Han fandt Peter Lofts mobiltelefonnummer og ringede til ham i Frankrig, hvor han var på ferie. Han spurgte Peter Loft, om han syntes, at mødet var en god ide. Peter Loft svarede, at det kunne de vel godt, hvis de bare tog ud og snakkede om de principielle aspekter vedrørende skattepligt. Da han havde ok fra Peter Loft, så gjorde de det.

Foreholdt, at der vist var nogle mellemregninger mellem samtalen med Peter Loft og mødet den 30. august 2010, forklarede vidnet, at det var der. Han kan ikke huske, om han ringede til Peter Møller Jensen, eller om han lagde en besked, men han gjorde det, før han fik fat på Peter Loft. Han meddelte Peter Møller Jensen, at han syntes, at det var en dårlig ide at mødes.

Forespurgt, om han kan huske, om han lagde en besked med begrundelsen, at ministeren kom for tæt på, forklarede han, at det var ”ministeriet”. Det var en almindelig henvisning til, at de ikke måtte gå ind i de konkrete sager.

Forespurgt, hvorfor han ikke ringede til Steffen Normann Hansen, når Winnie Jensen havde sagt, at Steffen Normann Hansen havde lovet ministeren og Peter Loft, at der skulle holdes et møde, forklarede han, at der var temmelig mange mellemænd i arrangementet, men han talte en del med Ivar Nordland om det, og Ivar Nordlands gode råd var at kortslutte processen ved at ringe direkte til Peter Loft. Winnie Jensen stod jo også bare som en budbringer.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 12.27 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen, 1. punktum, og foreholdt, at der måtte have været flere kontakter mellem vidnet og Peter Møller Jensen i løbet af formiddagen,

forklarede han, at det tror han ikke. Hvis han ikke havde set kommissionens materiale, så ville han formentlig have glemt alt om, at han havde kontakt med Peter Møller Jensen.

Foreholdt, at Jan Lund skrev to mails til Steffen Normann Hansen den 4. august 2010 – en kl. 10.25 med oplysning om, at man ikke kunne deltage, og en kl. 12.27 med oplysning om, at man ikke ønskede at deltage – forklarede han, at han mellem de to mails formentlig havde talt med Ivar Nordland, der i høj grad opildnede ham til at fastholde synspunktet om ikke at deltage. Han tror, at han gik hen til Ivar Nordland. Problemet var, at vidnets overordnede var på ferie. Peter Loft var som sagt i Frankrig og Birgitte Christensen var også på ferie, så vidt han husker. Ellers ville han nok have grebet fat i hende.

Foreholdt af formanden, at Peter Loft ikke støttede Ivar Nordlands synspunkt, svarede han bekræftende. Det havde de måske regnet med, at han ville have gjort, men det gjorde han ikke.

Foreholdt af Niels Fenger, at han har forklaret, at beskeden fra Winnie Jensen gik på, at Peter Loft og ministeren ønskede et møde, men at Peter Loft sagde, at det var ok at holde et møde, da vidnet ringede til ham, og forespurgt, om Peter Lofts svar i telefonen var af instruktionskarakter, eller om det var en bemyndigelse, forklarede han, at det blev sagt på en for Peter Loft meget typisk måde i retning af: ”nåh, men det kan vi vel godt, hvis det bare handler om, at vi skal diskutere de principielle ting”. Det interessante var, at det, som Winnie Jensen havde sagt om, at Peter Loft skulle have bedt om det, det havde Peter Loft ikke nogen erindring om. Vidnet noterede Peter Lofts udsagn ned, da han talte med ham. Peter Loft kendte ikke noget til det og sagde, at det havde han ikke hørt noget om, men han havde ikke noget imod det. Peter Loft sagde også, at han syntes, at SKAT København skulle komme med nogle spørgsmål om, hvad det var, de gerne ville tale om.

Foreholdt, at det var lidt interessant, at man aftalte at holde et møde, før man vidste, hvad man skulle diskutere, forklarede han, at Peter Loft ville få Steffen Normann Hansen til at afklare med sine folk, hvad de var i tvivl om, og hvad de ville spørge om. Sagen lå hos en kompetent kollega, Lisbeth Rasmussen, og han havde svært ved at forestille sig, hvad hun kunne være i tvivl om, som han kunne gøre sig mere klog på, end hun selv kunne.

Forespurgt, om han fik det indtryk, at den oprindelige besked om, at det var en ordre, der kom helt oppe fra ministeren og departementschefen, ikke var korrekt, forklarede han, at Peter Loft i hvert fald ikke havde nogen erindring om det. Forespurgt, om Peter Loft nævnte noget om ministeren i den sammenhæng, svarede han benægtende. Det var kun Winnie Jensen, der nævnte, at Steffen Normann Hansen angiveligt skulle have sagt det.

Udspørgeren foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 11.55 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund og forespurgte, om det blev viderekommunikeret til ham, at formålet med mødet var at klæde SKAT København på til at kunne stille de rigtige spørgsmål til skatteyderen, forklarede han, at det kunne han ikke huske præcist. Peter Loft sagde til ham under telefonsamtalen, at Koncerncentret kunne holde et møde med SKAT København efter, at regionen havde holdt deres første møde med Frode Holm. Steffen Normann Hansen ville givetvis sikre sig, at regionen ikke gjorde noget forkert. Det var formentligt Steffen Normann Hansens tankegang, at han gerne ville have fagkontoret til at nikke til, at alt var rigtigt forstået, hvis der var nogle tvivlsspørgsmål. Det var her, vidnet tænkte, hvad behovet kunne være, da der ikke skete noget epokegørende på området i den tid. Det byggede på en gammel praksis med meget få afgørelser, som SKAT København klart måtte have kendskab til.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 20.52 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen og foreholdt, at det tydede på, at andre havde været af den opfattelse, at det møde, der skulle holdes mellem fagkontoret og SKAT København, skulle have været holdt inden mødet med skatteyderen, svarede han bekræftende.

Forespurgt, hvornår han talte med Peter Loft, forklarede han, at han på notatpapiret har skrevet "4. august eftermiddag". Han brugte dagen til at tale med Ivar Nordland og folkene på kontoret. Han havde også problemer med at finde det rigtige telefonnummer til Peter Loft.

Forespurgt, om han havde erindring om, hvad han gjorde efter samtalen med Peter Loft, forklarede han, at han talte med Jan Lund, og de aftalte, at vidnet skulle sige til Peter Møller Jensen, at det var i orden. Han tror, det endte med at være en telefonbesked, han lagde til Peter Møller Jensen. Forespurgt, om han også havde talt med Jan Lund tidligere på dagen, forklarede han, at Jan Lund måske ringede og rykkede for svar, men det er han ikke sikker på. Som han husker det, kom Winnie Jensen forbi og

spurgte til det. Han kan ikke huske det, men det er meget sandsynligt, at en af de to har rykket ham for svar, efter at han i første omgang gav den lidt negative melding.

Forespurgt, om han erindrede, om andre forsøgte at overtale ham eller pålagde ham, at mødet skulle afholdes, svarede han benægtende. Han var sådan set med på at tage til mødet, når der var ok fra Peter Loft. Det generede ham bare lidt med alle de mellemænd, der var, når han fik en melding, som han ikke var helt sikker på. Han stod uden sin direktør Birgitte Christensen, som havde ferie, og Peter Loft, som var i Frankrig, så han syntes, det var lidt utilfredsstillende. Efter at han fik ok fra Peter Loft, var han som sagt med på, at de kunne tage til mødet.

Joan Simkus har forklaret¹¹⁰:

Forespurgt, om hun havde kendskab til, om der foregik aktiviteter i ministersekretariatet, hos ministeren, Peter Loft eller Peter Arnfeldt i relation til skattesagen i juni eller juli måned 2010, forklarede hun, at hun kun havde kendskab til sagen gennem medierne. Forespurgt, om hun havde kendskab til, om der foregik noget i relation til skattesagen i ministersekretariatet i august 2010, forklarede hun, at hun ikke bed mærke i, om der foregik noget.

Ivar Nordland har forklaret¹¹¹:

Forespurgt, hvornår han holdt sommerferie i 2010, forklarede han, at han tror, at det var de fire uger i juli. Han mener, at han kom tilbage den 2. august 2010. Han husker ikke, at han blev kontaktet om sagen i ferien.

Foreholdt, at der i begyndelsen af august 2010 var kontakt mellem SKAT København og Koncerncentret vedrørende spørgsmålet, om der skulle afholdes et møde mellem jurister fra Jura og Samfundsøkonomi og nogle af Erling Andersens medarbejdere, og forespurgt, om det var noget, han var involveret i eller hørte om, svarede han benægtende. Carsten Vesterø fortalte ham om det, men han mener, at det var på et senere tidspunkt.

110 Protokol 28, side 2.

111 Protokol 30, side 5-7.

Foreholdt mail af 29. juli 2010 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund, ”Jeg har foreslået ... stilling til sagen”, og mail af 4. august 2010 kl. 10.25 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen, 1. afsnit, samt forespurgt, om Carsten Vesterø fortalte om sine overvejelser i relation til mødet, forklarede han, at det gjorde Vesterø ikke på dette tidspunkt. Han mener, at han talte med Carsten Vesterø tættere på den 30. august 2010. Carsten Vesterø sagde, at der var nogen, der ville have, at han skulle holde møde med SKAT København om sagen, og det var han ikke meget for, hvortil vidnet gav udtryk for, at det kunne han godt forstå. De talte lidt om, hvor Peter Loft var henne i det her, så vidnet foreslog Carsten Vesterø at ringe til Peter Loft, hvilket han mener, at Vesterø gjorde.

Foreholdt, at Carsten Vesterø har forklaret, at han ringede til Peter Loft den 4. august 2010, forklarede han, at han tror, at det var senere. Foreholdt, at man i materialet kan se, at Carsten Vesterø skiftede mening i løbet af den 4. august 2010, at Carsten Vesterø har forklaret, at han drøftede spørgsmålet med vidnet, og at de blev enige om, at Carsten Vesterø skulle ringe til Peter Loft. Carsten Vesterø ringede til Peter Loft, der var på ferie, og Peter Loft mente godt, at man kunne holde mødet. Vidnet forklarede, at han kan tage fejl, men han husker det som senere. Han mener, at Carsten Vesterø talte om, at det var Lisbeth Rasmussen, de skulle mødes med, og i vidnets verden kom Lisbeth Rasmussen først ind i billedet den 13. august 2010.

Forespurgt, hvad hans og Carsten Vesterøs betæneligheder gik ud på, forklarede han, at de vel havde den samme betænelighed, nemlig at de ville blive mistænkt for at blande sig i den konkrete sagsbehandling, hvis de holdt møder med sagsbehandlerteamet. Foreholdt, at andre har forklaret, at det ikke var usædvanligt, at man konsulterede Koncerncentrets specialister i konkrete sager, hvis man blot holdt det på et tilstrækkeligt abstrakt plan, forklarede han, at det sikkert er rigtig nok, men nu var det trods alt en meget højt profileret konkret sag. Forespurgt, om Carsten Vesterø vendte tilbage og fortalte, at mødet skulle holdes alligevel, forklarede han, at Carsten Vesterø fortalte ham, at Peter Loft havde sagt, at de godt kunne holde mødet.

Advokat Lars Svenning Andersen bemærkede, at Carsten Vesterø har afleveret et notat af 4. august 2010, hvoraf fremgår, at han samme dag havde talt med Peter Loft, der var på ferie.

Henvist til mailkorrespondance af 2. august 2010 mellem Mette Thorn, Peter Loft og vidnet om dobbeltbeskatningsoverenskomsten med England og forespurgt, om diskussionen om beskatning af løn fra British Council gav anledning til, at man dyrkede problemstillingen i Koncerncentret, forklarede han, at så vidt han husker, var det enten BT eller Ekstra Bladet, der rejste problemet og skrev om det. Herefter kom alle pressefolkene og ville have en briefing på, hvad der var op og ned. Han mener også, at Peter Loft selv spurgte, hvad der var op og ned. Vidnet dyrkede det lidt og kom frem til, at man ikke kunne beskatte Stephen Kinnocks løn fra British Council uanset hvad.

Foreholdt, at der tilsyneladende er en sondring mellem på den ene side at være ansat ved British Council i København og med bopæl her i landet, og på den anden side at være ansat ved British Council i udlandet, men med bopæl her i landet, og at der er nogle, der mener, at man muligvis ikke var omfattet af undtagelsen i dobbeltbeskatningsoverenskomsten, hvis man arbejdede for British Council i udlandet og forespurgt, om det var noget, han var inde over, forklarede han, at han tror, at han skrev, at ligegyldigt om arbejdet var i Danmark eller udlandet, så kunne man ikke beskatte lønnen. Det var i hvert fald hans opfattelse. Der var på et tidspunkt også nogle detaljer omkring lempelsesmetode, men det var ikke noget, han beskæftigede sig nærmere med.

Henvist til mails af 2. august 2010 mellem Peter Loft og Mette Thorn, ce vidnet, foreholdt, at det heraf fremgår, at der blev rejst spørgsmål om parrets lejlighed i London og den skattemæssige behandling af eventuelle indtægter eller det, der tidligere hed lejeværdi af egen bolig, og forespurgt, om det gav anledning til særlige overvejelser i Koncerncentret, forklarede han, at spørgsmålene igen kom via pressefolkene, der ikke kunne finde ud af reglerne. Han legede fuldmægtig på bedste beskab og måtte forsøge at læse op på det, men spørgsmålet var kun relevant i det omfang, at Stephen Kinnoek rent faktisk var skattemæssigt hjemmehørende i Danmark. Forespurgt, om der – udover hans besvarelse til pressefolkene – blev lavet et særligt beredskab i Koncerncentret herom, forklarede han, at det i hvert fald ikke var noget, som han var blandet ind i.

Foreholdt mail af 9. august 2010 kl. 14.31 fra Mette Thorn til vidnet om British Council-problemstillingen og mail af samme dato kl. 11.38 fra Thomas Nørmark Krog til Peter Loft, og forespurgt, om det gav anledning til noget, forklarede han, at det, som BT fiskede efter, var, om man kunne beskatte Stephen Kinnoek, hvis han havde andre indtægter, hvortil svaret

var ja, hvis han var skattemæssigt hjemmehørende i Danmark. Mailens pkt. 1 havde han allerede svaret på i en tidligere mail eller i et notat.

Peter Loft har forklaret¹¹²:

Foreholdt BT's artikel af 1. august 2010 med overskriften "Skat tjekker Kinnock hos flyselskaber", afsnittet "Det er helt normalt, ... der er departementschef i Skatteministeriet", og foreholdt, at BT dagen efter bragte en berigtigelse, hvor avisen oplyste, at vidnet kun havde udtalt sig generelt, samt forespurgt, om det var en udtalelse, han havde fremsat, svarede han benægtende. Han stod i Nordfrankrig, da han talte med BT, og han gentog, at han ikke ville ind på den konkrete sag. BT spurgte, hvordan man lavede kontrol mv., hvortil han svarede, at man vel prøvede at finde relevante oplysninger. BT spurgte, om det f.eks. kunne være flybilletter, hvortil han svarede, at hvis det var relevant for sagen, så var det vel ikke utænkeligt, at det var noget af det, SKAT ville gå i gang med. Han prøvede i brede vendinger at sige, at SKAT danner sig sit eget indtryk. Det er ikke noget, de henter i Justitsministeriet eller ved at læse ugeblade. Da Mette Thorn ringede til ham og fortalte, hvordan det var blevet bragt, reagerede han straks og fik hende til at kontakte BT og sige, at de ikke syntes, at det var en retfærdig måde, de havde gengivet hans udtalelse på. Det bragte BT også, om end i en meget lille notits.

Forespurgt, om vidnet havde drøftelser med Peter Arnfeldt eller andre presserådgivere om, hvordan man skulle håndtere situationen, svarede han benægtende. Spørgsmålet om, hvorvidt de overhovedet skulle udtale sig, og hvordan man holdt distancen, havde han ikke talt med nogen om. Det var i hans øjne i højere grad en juridisk og administrativ vurdering, der skulle til. Hvis han f.eks. spurgte Peter Arnfeldt eller ministeren, ville de muligvis komme med en eller anden politisk vurdering, som han ikke syntes var relevant her. Hver gang han skulle udtale sig, prøvede han at rådføre sig med sine teknikere, primært Ivar Nordland, men den konkrete ordlyd, og hvordan han slap fra det, står helt og holdent for hans egen regning.

...

112 Protokol 31, side 11-12 og 20-25.

Han var med ministeren i Grønland i starten af juli 2010, og han mener, at han selv tog på sommerferie i den sidste halvdel af juli og den første uge af august. Forespurgt, om han havde kontakt med Koncerncentret om skattesagen i ferieperioden, forklarede han, at det havde han som sådan ikke. Forespurgt, om han havde kontakt med ministeren, forklarede han, at han havde lidt kontakt. Departementet var i slutningen af juli måned praktisk talt affolket. Ministeren ringede til ham nogle gange. Ministeren var selv på ferie i Spanien. Han havde lidt på fornemmelsen, at ministeren regnede med, at han var tæt inde over og talte med Koncerncentret hver dag. Det gjorde han ikke. Han holdt ferie, så han vidste egentlig ikke, hvad der foregik. Han gik ud fra, at intet nyt var godt nyt. Han sagde derfor til ministeren, at der ikke skete noget, når denne ringede.

Forespurgt, om ministeren ringede for at høre til skattesagen, svarede han benægtende. Men det var dog rent faktisk ministeren, der kunne orientere ham om, at BT var begyndt at skrive om aspektet med Justitsministeriet. Det skete, mens han var på ferie, og det var ikke noget, han var opmærksom på. Det lyttede han til, og så foretog han sig ikke andet, end at han godt kunne se, at hans telefon begyndte at ringe en del igen, og han besvarede nogle af de pressehenvendelser, der var, men han lod de fleste forblive ubesvarede. Foreholdt, at han blandt andet besvarede henvendelsen fra BT, der resulterede i artiklen om flybilletterne, forklarede han, at han vist ikke besvarede ret mange andre end den.

Forespurgt, om der var anden kontakt med ministeren, forklarede han, at der alene var almindelig kontakt om, hvordan det gik derhjemme, og om der var sket noget. De talte sammen en del gange. Han var væk i tre uger, men han ved ikke, hvor længe ministeren var væk. I den periode, hvor de begge var væk, vil han tro, at de talte sammen omkring hver tredje dag. Forespurgt, om det var om skattesagen, forklarede han, at da sagen blussede op igen, fortalte ministeren ham om det nye aspekt, der var kommet op. Vidnet læste ikke aviser. Han ved ikke, om han havde adgang til presseklip via sin iPhone, men han var ikke særlig godt orienteret. Han fulgte dog med, så godt han kunne i den ændrede udvikling. Han kom hjem fra ferie omkring den 6., 7. eller 8. august 2010.

Foreholdt mail af 29. juli 2010 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund og forespurgt, om han havde drøftet problemstillingen om, hvordan sagen skulle oplyses med Steffen Normann Hansen, svarede han benægtende. Forespurgt, om han havde drøftet spørgsmålet om afholdelse af et møde, forklarede han, at han ikke har erindring om, at han har drøftet det med

Steffen Normann Hansen på dette tidspunkt. På et tidspunkt ringede Carsten Vesterø til ham herom. Foreholdt, at det var denne dag, at sagen igen eksploderede i pressen og forespurgt, om han var i kontakt med Steffen Normann Hansen den 29. juli 2010, forklarede han, at det tror han ikke. Det var som sagt fra ministeren, at han første gang hørte om "geneksplosionen" i pressen. Det ville have været nærliggende, at Steffen Normann Hansen havde fortalt om den udvikling, som sagen havde taget, hvis han havde talt med ham.

Foreholdt, at Steffen Normann Hansen i mailen skriver, "jeg har foreslået Peter Loft, at sagsbehandlerne i Kbh. mødes med gode jurister", og forespurgt, om det var fri fantasi, forklarede han, at ellers måtte det være noget, som de havde talt om, inden han tog på ferie. Han har ingen erindring om, at han havde talt med Steffen Normann Hansen om det. Foreholdt sætningen "Jeg har netop fået sms fra Mette, hvor hun fremsender et citat fra Peter Loft til pressen og som jeg har aftalt med PL her til formiddag" forklarede han, at han ikke husker, at han har talt med Steffen Normann Hansen om formiddagen. Han kan huske, at han talte med Mette Thorn om den BT-artikel, som tidligere har været omtalt, og det er den eneste erindring, han har om citater fra sin ferie. Når Steffen Normann Hansen skrev, som han gjorde, så har vidnet ingen grund til at tro, at det ikke passer, men han kan ikke huske det.

Forespurgt af formanden, om han har nogen bemærkninger til Steffen Normann Hansens brug af ordet "vi" i mailen, forklarede han, at han går ud fra, at Steffen Normann Hansen mente hele SKAT. I denne periode havde han egentlig ikke ret meget fornemmelse af, hvad der foregik. Erling Andersen orienterede ham nogle uger senere om tilrettelæggelsen, så hvad der præcist foregik her, vidste han ikke. Han vil sige, at det var en ret sædvanlig jargon at sige "vi". Det er ministeriet, og man skal ikke deri lægge, at nu begyndte de at rane noget til sig, som ikke var deres kompetence. Hvis han i dag sad og læste mailen med lup, ville han ikke studse over, at Steffen Normann Hansen brugte ordet "vi".

Af udspørgeren foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 10.25 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen, 1. afsnit, og Steffen Normann Hansens svar samme dag kl. 11.55 til Jan Lund samt forespurgt, om han kan huske, om han på dette tidspunkt havde en aftale med Steffen Normann Hansen om, at der skulle holdes et møde med SKAT København, eller om de havde drøftet det, svarede han benægtende. Han kan ikke huske, hvornår han talte med Carsten Vesterø, men det var første gang, at han mindes at have

taget egentlig stilling til spørgsmålet om et møde. Ikke dermed være sagt, at de ikke kunne have talt om det, inden han tog på ferie, men det har han så glemt alt om. Forespurgt, om han kan huske, om han og Steffen Normann Hansen havde drøftelser og overvejelser omkring sagsbehandlingen, før han tog på ferie, forklarede han, at det kan han ikke.

Forespurgt, om den problemstilling, som Steffen Normann Hansen var inde på i mailen af 4. august 2010 kl. 11.55, ”De skal jo ikke tage konkret stilling, men vende juraen så der kan være 100 procent sikkerhed ...”, også var en overvejelse, som vidnet gjorde sig i relation til, hvad man kunne tillade sig og ikke tillade sig på sådan et møde, forklarede han, at han er enig i betragtningen. Årsagen til, at Steffen Normann Hansen og han overhovedet befattede sig med sagen, var, at sagen var af en helt anden karakter end normalt. Det var en sag, som i det tekniske uden tvivl hørte under SKAT København, idet det var dem, der skulle træffe afgørelsen, men det var ubestrideligt også en kæmpemæssig politisk sag – og politiske sager lå i departementet eller Koncerncentret. Så det var en sag, der involverede begge, uagtet den ene part ikke kunne træffe afgørelse i sagen. Alt det pressemæssige og den politiske stillingtagen var typisk noget, som man ville vende med ham.

Forespurgt, hvilken politisk stillingtagen der kunne komme på tale i forbindelse med en konkret ligningssag, forklarede vidnet, at når man havde en sag af denne karakter, var det klart, at der skulle træffes en afgørelse. Den skulle træffes på den måde, som en afgørelse skulle træffes på. Det vil sige, den skulle være juridisk korrekt og truffet af kompetente mennesker osv. Når det er sagt, var der ingen tvivl om, at afgørelsen adskilte sig fra alle andre afgørelser, som SKAT nogensinde havde truffet, og formentligt ville komme til at træffe. Man gik ud fra, hvilket viste sig at være fejlagtigt, at afgørelsen til sin tid ville blive offentliggjort. Afgørelsen ville blive læst med lup af alle politiske kommentatorer, alle juridiske kapaciteter og rådgivere, der repræsenterede skatteydere i andre lande, og som ikke kunne vende hjem.

Foreholdt, at de på dette tidspunkt ikke vidste noget om, at den ville blive offentliggjort, forklarede vidnet, at de sådan set hele tiden – som en hypotese – havde regnet med, at afgørelsen ville blive offentliggjort, eller at de i hvert fald i et eller andet omfang ville komme til at forsvare sagsbehandlingen. Det var SKATs sagsbehandling, men det ville blive ham, der skulle forsvare den. Forespurgt, om det var det, han mente med det politiske, svarede han bekræftende. Han mente, at denne afgørelse adskilte sig fra

alle andre afgørelser, som SKAT nogensinde havde truffet. Det var ikke på juraen, men på den måde, reaktionen ville være, når afgørelsen kom, og det var det, der gjorde denne sag helt anderledes. Erling Andersen udtrykte det meget fornuftigt ved at citere Hans Engell i sin redegørelse.

Foreholdt, at vidnet blev ringet op af Carsten Vesterø, og forespurgt, om han kan huske samtalen, forklarede han, at han var i Nordfrankrig, men han kan faktisk ikke huske ret meget af det, og det han kan huske, ved han ikke, om han kan huske, eller om det er fordi, han har fået det genopfrisket ved at følge afhøringerne for kommissionen. Forespurgt, om Carsten Vesterø gav nogen begrundelse for, hvorfor denne ringede, forklarede han, at med det forbehold, at han som sagt ikke har nogen klar erindring om det, så mener han ikke, at Carsten Vesterø ringede og sagde: "Der er to skoler i huset herhjemme, der diskuterer vildt og inderligt, om man kan tage et møde eller ej".

Carsten Vesterø forelagde for vidnet, at der havde været talt om, hvorvidt det var hensigtsmæssigt, at de, som skulle træffe den konkrete afgørelse, og jurister, der havde generel indsigt i substantiv skatteret, holdt et møde. Vidnet blev spurgt, om han havde nogen mening herom, idet det vist endda skulle være hans egen ide. Dertil svarede han, at han ikke mente, at det var en ide, som han havde hørt meget om tidligere, men han havde ikke noget at indvende imod det. Han syntes, det var klogt nok, forudsat at de selvfølgelig holdt sig indenfor de grænser, som de alle kendte – nemlig at afgørelseskompetencen entydigt lå i SKAT København. Han så det ikke som noget opsigtsvækkende eller usædvanligt. Han kan ikke remse adskillige eksempler herpå op, men at man rådspurgte den generelle viden var ikke usædvanligt. Det var netop noget af det, som de prøvede at tilvejebringe med deres struktur, nemlig at de forskellige enheder med forskellige indsigter gerne skulle tale med hinanden.

Forespurgt, om Carsten Vesterø nævnte, at denne havde det indtryk, at det var et ønske, som vidnet og ministeren havde, forklarede han, at han ikke kan huske, at Carsten Vesterø nævnte ministeren, men han mener, at Vesterø sagde, at det skulle være vidnets egen ide. Til det svarede han, at det mente han sådan set ikke, det var, men han havde ikke noget imod den. Foreholdt Carsten Vesterøs telefonnotat af 4. august 2010, 1. afsnit, og forespurgt, om han har nogen ide om, hvor Winnie Jensen kan have fået det nævnte indtryk fra, forklarede han, at han er ret sikker på, at han ikke har drøftet denne mulighed med ministeren, og han mener heller

ikke, at han har drøftet den med andre. Han kan huske, at han drøftede den med Erling Andersen på det første af de fem møder.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 21.15 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund og forespurgt, om han ved, om det var ministeren Steffen Normann Hansen tænkte på, når han skrev "orienterer opad", og om Steffen Normann Hansen var bekendt med, hvad vidnet orienterede ministeren om, forklarede han, at han ikke tror, at han på dette tidspunkt havde orienteret Steffen Normann Hansen herom. Han havde ikke haft alverden at orientere ministeren om på dette tidspunkt. Når Steffen Normann Hansen skrev "opad", vil han antage, at det var ham, Steffen Normann Hansen tænkte på.

Foreholdt mail af samme dag kl. 22.32 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund og forespurgt, om han havde været i kontakt med Steffen Normann Hansen sidst på eftermiddagen eller først på aftenen den 4. august 2010, forklarede han, at det tror han bestemt ikke. Foreholdt fra mailen, "vi har lige bekræftet hinanden i at Frode Holm har ferie indtil den 19.", forklarede han, at ikke havde nogen anelse om, hvornår Frode Holm havde ferie. Han ved ikke, hvordan han skulle kunne bekræfte noget om dette, og han var jo selv på ferie.

Foreholdt mail af 2. august 2010 kl. 14.36 fra Mette Thorn til Jan Lund, mail af samme dato kl. 15.38 fra Jan Lund til Ivar Nordland, og mail af samme dato kl. 16.29 fra Ivar Nordland til Jan Lund, 1. afsnit, og forespurgt, om han kan huske samtalen med Ivar Nordland, forklarede han, at han mener svagt at kunne huske, at Ivar Nordland ringede og spurgte, om han var enig i, at de ikke skulle udtale sig, og det var han. Forespurgt, hvorfor de ikke ville udtale sig, når han havde lagt en strategi, hvorefter man godt ville udtale sig om de generelle skatteretlige regler, forklarede han, at som Ivar Nordland forelagde det, så gav det god mening ikke at svare. Han kan ikke huske det så nøje. Der var en fase, hvor det hele flød, og alle udtalte sig.

Han mente, at det var en naturlig opgave for Skatteministeriet også at prøve at komme med en neutral og loyal orientering om, hvordan reglerne var. Han mener også, at det var nærliggende, at de prøvede ikke at kommentere længere, da sagen den 1. juli blev en egentlig skattesag. Han blev taget lidt på sengen ved at tage et telefonopkald fra BT, da han stod i en eller anden nordfransk by, men bortset fra det, så tror han nok, at de var

enige om, at nu havde de sagt, hvad der kunne siges generelt om denne sag, og nu måtte det køre, så godt det kunne i det ordinære system.

Henvist til mail af 2. august 2010 kl. 11.30 fra Mette Thorn til vidnet, hvoraf fremgår, at Frode Holm havde udtalt til Ekstra Bladet, at Stephen Kinnock ikke havde nogen skatteproblemer i relation til den indkomst, han havde fået fra British Council og foreholdt mail af samme dato kl. 14.15 fra Mette Thorn til Ivar Nordland samt forespurgt, om han kan huske, hvorfor han, der var på ferie, begyndte at interesse sig for denne problemstilling, forklarede han, at han ikke forstod det, der stod. Det var et forsøg på at holde sig ajour med reglerne. Han mener at kunne huske, at artiklen undrede ham lidt, så han ville lige høre Ivar Nordland, om denne kunne forklare ham det. Det var ikke noget, han gik voldsomt op i, men han ville gerne vide, om det var rigtigt eller forkert, det der stod. Spørgsmålet kunne nok nogenlunde klares med et ja eller nej.

Foreholdt mail af 2. august 2010 kl. 15.51 fra Ivar Nordland til vidnet, cc Mette Thorn, mail af samme dato kl. 19.07 fra vidnet til Troels Lund Poulsen og forespurgt, om han havde drøftet dobbeltbeskatningsproblemstillingen med Troels Lund Poulsen denne dag, forklarede han, at det er meget tænkeligt, at Troels Lund Poulsen i en af deres telefonsamtaler har spurgt ham om, hvad der var op og ned i artiklen i Ekstra Bladet, hvilket så gjorde, at han måtte ringe hjem og høre, hvad der stod. Vidnet fik denne redegørelse og sendte den videre til Troels Lund Poulsen.

Foreholdt Troels Lund Poulsens forklaring, protokol 9, side 8, 5. afsnit: ”Henvist til mail fra Ivar Nordland til Peter Loft den 2. august 2010, indeholdende bemærkninger til nogle udtalelser som Frode Holm var kommet med til Ekstra Bladet om beskatning af indtægter fra British Council – videresendt samme dag fra Peter Loft til vidnet – oplyste vidnet, at han ikke ved, hvorfor han skulle involveres i denne lidt tekniske diskussion”, forklarede han, at han ikke kunne forestille sig andet, end at Troels Lund Poulsen havde spurgt ham. Forespurgt, hvad Troels Lund Poulsens interesse gik på, forklarede han, at det kan han ikke så godt huske, men det var lidt et ændret synspunkt, der kom ind. Det havde meget været et spørgsmål om, hvorvidt det var tilflytning, fraflytning eller ophold. Så kom spørgsmålet ind, om Stephen Kinnock i virkeligheden havde diplomatstatus, og dermed kunne det blive et spørgsmål om skattepligt til UK og ikke Danmark eller Schweiz. Det var et nyt aspekt, og han opfattede det lidt sådan, at det, som de havde talt om tidligere, måske ikke var det relevante, men

at det var et helt andet sted, at sagen skulle finde sin afgørelse. Det spurgte han Ivar Nordland om, og denne svarede ved mailen af 2. august 2010.

Forespurgt, hvilken kommunikation han havde med ministeren herom, forklarede han, at han ikke kan huske andet, end at han tror, at ministeren spurgte, om han havde læst Ekstra Bladet. Det måtte han indrømme, at han ikke havde, og så spurgte ministeren, om han ikke kunne finde ud af, om Frode Holms udtalelser ændrede på noget, og om sagen skiftede karakter. Vidnet var ikke i stand til at afgøre det på det grundlag, som han havde.

Winnie Jensen har forklaret¹¹³:

Foreholdt mail af 29. juli 2010 fra Peter Møller Jensen til vidnet, oplyste hun, at hun da var på ferie. Peter Møller Jensen troede nok, at hun var tilbage, men det var hun ikke. Forespurgt, om hun kan huske, om hun læste mailen, forklarede hun, at det tror hun, at hun gjorde. Hun kan ikke huske, om hun svarede eller foretog sig noget. Hun kan ikke sige, om hun overfor Carsten Vesterø nævnte, at SKAT gerne ville have bistand til lovforklkningsdelen.

Foreholdt mail af 29. juli 2010 kl. 16.28 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund, fra start til "ideen med et møde, og hvad siger du", og forespurgt, om Steffen Normann Hansen drøftede de sagsbehandlingsovervejelser, han gjorde sig, med hende, svarede hun benægtende. Hun mener ikke, at hun havde kontakt med Steffen Normann Hansen på dette tidspunkt. Han ringede til hende i hendes ferie, men hun mener, at det først var ugen efter. Han ringede for at sikre, at de ville stille deres viden til rådighed om det retsgrundlag, der lå. Det vil sige deres viden om retskilder, domme på området og det der var i den juridiske vejledning. Det var fuldstændigt, som de gjorde i alle mulige andre sager. Forespurgt, om hun og Steffen Normann Hansen drøftede den nærmere afgrænsning for, hvor langt de skulle gå i denne sag, svarede hun benægtende. Det var helt klart for hende, hvor afgrænsningen var. Hun og Steffen Normann Hansen havde jævnligt kontakt om sager, og hun har ikke oplevet, at han har været i tvivl om, hvad de kunne bistå med, og hvad de ikke kunne.

113 Protokol 32, side 18-19 og 24.

Foreholdt mail af 4. august 2010 kl. 10.25 fra Jan Lund til Steffen Normann Hansen, 1. afsnit, og Steffen Normann Hansens svar til Jan Lund samme dag kl. 11.55 og foreholdt, at Carsten Vesterø har forklaret, at han også var i kontakt med vidnet, samt forespurgt, om der var sådan en kontakt, svarede hun bekræftende. Hun kan huske, at hun – efter Steffen Normann Hansen havde ringet til hende i ferien og bedt om, at de skulle stå til rådighed med juridisk viden – ringede til Carsten Vesterø, fordi han havde fagkontoret på området. Hun bad ham om, at de prioriterede at stå til rådighed for et møde med SKAT København. Forespurgt, om hun kan huske, hvad Carsten Vesterø sagde til hende i den forbindelse, svarede hun benægtende. Hun husker svagt, at han talte om, at han ville vende spørgsmålet med Peter Loft, men hun kan ikke huske samtalen præcist. Hun husker ikke, om han fortalte, hvad han ville vende med Peter Loft.

Foreholdt Carsten Vesterøs telefonnotat dateret 4. august og forespurgt, om hun kan huske, om hun har sagt, som det er refereret i notatet, forklarede hun, at hun ikke erindrer, at Steffen Normann Hansen skulle have sagt til hende, at det var ministeren eller departementschefen, der havde bestilt mødet. Hun erindrer, at Steffen Normann Hansen ønskede, at de stod til rådighed, og hun mener også, at det var sådan, hun gav det videre til Carsten Vesterø. Forespurgt, om hun erindrer, hvad Carsten Vesterøs svarede, forklarede hun, at som hun husker det, ville Carsten Vesterø tage kontakt til Peter Loft.

Forespurgt, om hun ringede til Carsten Vesterø og sagde, at hun og Steffen Normann Hansen mente, at han skulle tage et møde med SKAT København og hjælpe med den generelle regelforståelse og regel anvendelse, og at Carsten Vesterø svarede, at han så ville ringe til Peter Loft, svarede hun bekræftende. Hun kan ikke huske hvorfor. Hun havde ikke været der hele sommeren og anede ikke, hvad der var foregået. Hun begyndte heller ikke at spørge om det, men hvis Carsten Vesterø følte, at han gerne ville have en dialog med Peter Loft inden, kunne hun ikke se noget til hinder for det.

Forespurgt af Niels Fenger, om hun ikke blev overrasket, når en overordnet ringede til en underordnet og sagde ”gør det her”, hvortil den underordnede svarede, at han gerne ville tale med en højere oppe i systemet herom, forklarede hun, at det havde hun ikke noget problem med. Hun er ikke særlig hierarkisk indstillet, og hvis Carsten Vesterø følte, at han ville have nemmere ved at udføre opgaven ved først at have en dialog med Peter Loft, var det helt okay med hende.

...

Af advokat Nicolai Westergaard foreholdt mail af 2. august 2010 kl. 19.56 fra Steffen Normann Hansen til Jan Lund og forespurgt, om vidnet var involveret i spørgsmålet om udsendelse af en pressemeddelelse, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at hun havde en telefonsamtale med Steffen Normann Hansen i sin ferie – ca. en uge efter den 29. juli 2010 – forklarede hun, at hvis datoen er korrekt på Carsten Vesterøs telefonnotat, så var det den 4. august 2010, hun talte med Steffen Normann Hansen. Forespurgt, om Steffen Normann Hansen ikke kom ind på problemstillingen med presseberedskabet eller pressemeddelelsen, svarede hun benægtende. Hun havde ikke noget med pressefunktionen at gøre.

Mikael Børsting har forklaret¹¹⁴:

Foreholdt, at Helle Thorning-Schmidt kom hjem fra ferie i slutningen af juli foranlediget af en historie i BT og de øvrige medier om, at hun havde givet forkerte oplysninger til enten Justitsministeriet eller til skattevæsnet og henvist til Berlingske Tidendes artikel af 30. juli 2010 med overskriften ”Straffesag truer Helle Thorning”, hvoraf fremgår, at Helle Thorning-Schmidt overfor Justitsministeriet skulle have forklaret, at hendes mand stort set var hjemme hver weekend, men at hun overfor skattevæsnet havde afgivet andre oplysninger, samt forespurgt, om de i Venstre havde kendskab til, at Helle Thorning-Schmidt på den ene side sagde én ting til skattevæsnet, og at hun på den anden side sagde noget andet til Justitsministeriet, udover det der stod i aviserne, forklarede han, at han ikke havde andet kendskab end det, der blev videregivet i aviserne, og som Peter Christensen skulle forholde sig til.

Forespurgt, om han talte med nogle personer, embedsmænd, politikere eller ministre, der tilkendegav, at de vidste noget mere end det, der stod i aviserne, svarede han benægtende.

Foreholdt, at Peter Christensen også i denne anledning kom med nogle udtalelser i avisen og foreholdt Berlingske Tidendes artikel af 30. juli 2010 med overskriften ”Straffesag truer Helle Thorning”, afsnittet ”Jeg

114 Protokol 37, side 4-6.

kan ikke slippe ... Det er utroværdigt”, Jyllands-Postens netartikel af 30. juli 2010, 4. afsnit, 1. punktum, og dele af BT's artikel af 4. august 2010 med overskriften ”Sløsede fejl ...”, samt forespurgt, om han havde drøftet de udsagn med Peter Christensen, inden Peter Christensen fremkom med dem, eller om linjen havde været drøftet i Venstres pressetjeneste, forklarede han, at han tror, at de helt sikkert drøftede, at det var ekstraordinært, at oppositionens leder var havnet i en situation, hvor medierne kunne fortælle, at hun havde givet urigtige oplysninger til offentlige myndigheder.

Han blev foreholdt Politikens netartikel af 6. december 2011 med overskriften ”Løkkes rådgiver: Skattesagen skulle klæbe til Thorning”, afsnittene ” I denne hektiske situation lagde de politiske modstandere i Venstre den linje, ... selvfølgelig drøftet i Venstre«.” Forespurgt, om det var et korrekt citat, forklarede han, at det er han ret sikker på, det er. Forespurgt, om han deltog i at lægge den fælles partilinje, som Peter Christensens udsagn var en del af, forklarede han, at det var Peter Christensen, der lagde den politiske linje – også i denne sag – men vidnet havde helt sikkert talt med ham om sagen og linjen.

Forespurgt, om Peter Christensen under samtalerne gav udtryk for, om han havde andre oplysninger, der kunne begrunde, at han havde et solidt fodfæste, når han kom med udsagn om, at der muligvis forelå skattesvig, forklarede han, at Peter Christensen prøvede at bygge et forbehold ind, hver gang han udtalte sig om sagen, og det, han udtalte sig om i den pågældende sag, var, at oppositionens leder – ifølge medierne – havde givet urigtige oplysninger til offentlige myndigheder.

På ny foreholdt Jyllandspostens netartikel af 30. juli: ”så er der givet usande oplysninger, eller også har der været skatteunddragelse”, og forespurgt, om det i den politiske debat var sædvanligt, at man sagde: ”Min politiske modstander har muligvis begået et kriminelt forhold”, forklarede han, at det kunne han ikke svare på. Forespurgt, om han kan nævne andre eksempler på, at politikere har beskyldt hinanden for kriminelle forhold, svarede han benægtende – ikke på stående fod, men det var meget usædvanligt, at oppositionslederen ifølge medierne havde givet urigtige oplysninger til offentlige myndigheder.

Forespurgt, om han drøftede med Peter Christensen, hvad Peter Christensens grundlag var for at komme med udsagnene, svarede han benægtende. Peter Christensen havde rimelig stor erfaring fra Skatterådet, og han

var den type politiker, at hvis man skulle gøre noget, så var det måske snarere at træde lidt på bremsen.

Forespurgt, om han havde drøftelser med Peter Arnfeldt i forbindelse med sagen og i givet fald hvornår, forklarede han, at han helt sikkert har vendt sagen med Peter Arnfeldt. Han kan ikke nærmere tidsfæste det, men det har primært været over telefonen.

Forespurgt, om han drøftede sagen med Peter Arnfeldt før sin første sommerferie i Frankrig, svarede han benægtende. Forespurgt, om han drøftede sagen mellem de to ferier, forklarede han, at det gjorde han muligvis. Forespurgt, om han kan huske, hvad de drøftede, forklarede han, at det var den pressemæssige del af sagen. I denne sag var det Peter Christensen, som udtalte sig om sagen. Ministeren udtalte sig ikke. Det var normal praksis, at når der kom en pressehenvendelse til ministeriet, og ministeren ikke svarede på den, så ringede den pågældende særlige rådgiver til pressechefen i Venstre. Det var ikke noget, der skete hver gang, men det skete en gang i mellem. Det var en del af pressebetjeningen.

Foreholdt, at der kom rigtig mange henvendelser til ministeren og ministeriet i denne sag, og forespurgt, om han ofte talte med Peter Arnfeldt, svarede han benægtende. Forespurgt, om det var mere eller mindre end en gang om ugen, forklarede han, at det kan han ikke huske. Foreholdt, at det er forklaret, at de mødtes fast to gange om ugen, mens denne sag kørte i pressen, og forespurgt, om der var møder, hvor de ikke talte om denne sag, forklarede han, at han ikke tror, at sagen fyldte så meget i pressen fra midten af august 2010 og indtil afgørelsen forelå i september. Forespurgt, om de holdt møder fra den 23. juli og til midten af august 2010, svarede han benægtende. Der var en sommerpause. Der har nok været møder, da han var i Frankrig i slutningen af juni 2010.

Karsten Dybvad har forklaret¹¹⁵:

Henvist til Berlingske Tidendes artikel af 30. juli 2010 med overskriften ”Straffesag truer Helle Thorning”, hvoraf fremgår, at Helle Thorning-Schmidt overfor Justitsministeriet skulle have forklaret, at hendes mand stort set var hjemme hver weekend, men at hun overfor skattevæsnet havde afgivet andre oplysninger, og forespurgt, om han var på sommerferie på

115 Protokol 37, side 10.

dette tidspunkt, forklarede han, at han mener, at han formelt stadig var på sommerferie den 30. juli 2010. Forespurgt, om det efter hans erindring gav anledning til overvejelser i Statsministeriet, da sagen på dette tidspunkt genopblussede i pressen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han på dette tidspunkt eller efter, at han kom hjem fra ferie, har kendskab til, om embedsmænd eller ministre havde faktuelle oplysninger om sagen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, om ministre eller embedsmænd i centraladministrationen havde overvejelser om, hvordan sagen eventuelt kunne udnyttes politisk, svarede han benægtende. Det var en konkret sag, så ingen havde nogen form for aktier i den. Han gik selvfølgelig ud fra, at den konkrete sag kørte, og den lå ressortmæssigt under et ministerium definatorisk, men det var ikke noget, der var relevant i selve centraladministrationen i departementerne.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret¹¹⁶:

Henvist til mail af 3. august 2010 fra Kristian Jensen til Lars (Barfoed), foreholdt mails af samme dato kl. 23.30 fra Peter Loft til Kristian Jensen og kl. 23.30 fra Kristian Jensen til Peter Loft samt forespurgt, om vidnet på noget tidspunkt er blevet konfronteret med rygten om, at SKAT var færdig med en afgørelse i august måned, svarede han benægtende. Forespurgt, om Kristian Jensen orienterede ham om, at denne havde kontakt til Peter Loft, svarede han benægtende. Forespurgt, om han havde kendskab til kontakten, svarede han benægtende.

116 Protokol 37, side 18.

Skattesagskommissionen

Kapitel 9, afsnit 9.7-9.11

Beretning afgivet af Skattesagskommissionen

Publikationen kan bestilles

via Justitsministeriets hjemmeside (www.jm.dk)

eller hos

Rosendahls - Schultz Distribution

Herstedvang 10

2620 Albertslund

Telefon: 43 22 73 00

Fax: 43 63 19 69

distribution@rosendahls.dk

ISBN: 978-87-92760-82-1 (tryk)

ISBN: 978-87-92760-84-5 (internet)

ISBN: 978-87-92760-81-4 (e-bog)

Tryk: Rosendahls - Schultz Grafisk A/S

Pris: Kr. 750,- pr. sæt incl. moms

9.7 Perioden fra den 10. til den 12. august 2010

Den 10. august 2010 kl. 10.00 skrev Thomas Nørmark Krogh til Peter Arnfeldt med nogle spørgsmål om beskatning af vederlag for udførelse af hverv for British Council. Han spurgte endvidere, om der heller ikke kunne ske beskatning af andre indtægter, såsom udlejning af boliger, renteindtægter osv., hvis der ikke kunne ske beskatning af vederlaget.

Reuters Finans bragte den 10. august 2010 en netartikel skrevet af Erik Matzen. Af artiklen fremgik bl.a., at en gennemgang af dobbeltbeskatningsaftalen mellem Danmark og Storbritannien viste, at der skulle meget til, før Stephen Kinnock blev skattepligtig til Danmark.

Den 11. august 2010 kl. 14.49 sendte Jan Kjærgaard artiklen til Peter Arnfeldt og skrev:

”Reuters i går 15.20 – har Matzen fat i noget?”

Af en specifikationsliste fra Jan Kjærgaards telefon fremgår, at Jan Kjærgaard forinden, kl. 14.38, havde haft en samtale med Peter Arnfeldt af en varighed på 7 minutter og 27 sekunder.

Samme dag, den 11. august 2010, havde Winnie Jensen kl. 11.30 skrevet til Carsten Vesterø:

”... hvornår har I aftalt møde med København om generelle skattepligts problemstillinger???? mere hvis Steffen tager fat i mig”

Carsten Vesterø svarede kl. 11.32:

”Intet mødetidspunkt endnu. Peter Møller Jensen ringede i fredags og fortalte, at de endnu ikke var klar med eventuelle spørgsmål. Så vi afventer.”

Af hensyn til forståelsen af forklaringerne refereres her et sagsbehandlernetotat udarbejdet af Søren Hansen. Det notat, som kommissionen har modtaget, er på 24 sider. På forsiden er som overskrift anført ”Internt notat”, og derudover er der opstillet diverse rubrikker. I rubrikken ”Dato” er anført ”25-08-2010 og hvor skrivning i internt notat er stoppet”. I rubrikken ”År” er anført ”2007, 2008, 2009”. Derudover anføres Stephen Kinnocks navn, CPR-nr. og rådgiver. Nederste rubrik har overskriften ”Sagens problemstillinger i nummerrækkefølge” og her angives følgende:

Perioden fra den 10. til den 12. august 2010

- ”1a. Skattepligtsforhold 1998-2006 om der er indtruffet fristgennembrud (Skatteforvaltningslovens § 27).
- 1b Skattepligtsforhold 2007-2009.
- 1c. Indkomst fra British Council, Storbritannien for 2007 og 2008.
- 1d. Dobbelt domicil med Schweiz som skattemæssigt hjemsted for 2009.
- 1e. Ændring af skatteansættelsen for 2009.”

Første afsnit i notatet, der er på tre sider, omfatter en tidslinje med startdato den 6. april 1996 og slutdato den 10. august 2010 med en oversigt over Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks personlige forhold. Herefter gengives Stephen Kinnocks arbejdsforhold på en tidslinje fra 1993-94 til den 5. januar 2009.

Næste afsnit, der fylder cirka en side, har overskriften ”CV Her kan du læse om en række betydningsfulde begivenheder i Helle Thorning-Schmidts liv hidtil. Begivenhederne er anført i kronologisk rækkefølge”. Herefter følger et afsnit på fem sider med overskriften ”Oplysninger for tidligere indkomstår (indkomstår 1998 til og med indkomstår 2006)” indeholdende forskellige skattemæssige oplysninger for de angivne indkomstår. Efter disse oplysninger gengives bl.a. uddrag af to breve af 1. maj 2007 og 4. juli 2008 fra Stephen Kinnocks daværende revisor til Skat-Betalingscentret og Skattecenter Nærum.

Resten af notatet omhandler – udover en gengivelse af uddrag af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Schweiz – indkomstårene 2007, 2008 og 2009 og indeholder detaljerede oplysninger relaterende til de pågældende indkomstår. Endvidere gengives en række breve fra revisor Frode Holm med oplysninger for disse indkomstår.

I Lisbeth Rasmussens dagbog under uge 32, den 9.-15. august er anført:

”I denne uge bliver jeg egentlig inddraget i sagen, og Erling Andersen mener, at det er en sag, der hører hjemme i Kundeservice, og derfor er det en sag, som jeg skal tage mig af og sørge for sagsbehandlingen af. Det er fortsat afd. leder Hanne Dahl og sagsbehandlinger Søren samt afd. leder Inger Sommer Hansen, der i øvrigt arbejder med sagen.

Sagen drøftes med Erling Andersen den 10/8. Ifølge kalender deltager Peter Møller Jensen, jeg selv og Erling Andersen.

Den 12/8 2010. Bekendtgørelse nr. 965 af 12/8 2010 udsendes. Ministeren bekendtgør, at Skatteministeriet består af Koncerncenteret og SKAT. SKAT udøver de kompetencer vedrørende forvaltningen af lovgivningen af skatter m.m. Der er hermed trukket en grænse mellem Koncerncenteret og ministeren overfor SKAT.”

Af Erling Andersens redegørelse fremgår:

”Tilbage fra ferie begynder sagsbehandlingen for alvor at tage form. Jeg beslutter derfor at det vil være hensigtsmæssigt at kontakte departementschef Peter Loft og orientere ham om sagen, presseomtalen osv.

Det sker på et møde på hans kontor i Nicolai Eigtveds Gade den 10. august 2010.

Der er tale om et kort møde på mit initiativ, uden dagsorden og referat.

Det skulle vise sig at blive det første af 5 møder med departementschefen. De holdes den 10. august 2010, den 13. august 2010, den 1. september 2010, den 3. september 2010 og den 13. september 2010. På alle 5 møder blev departementschefen kort orienteret om sagens fremdrift og pressens enorme interesse blev drøftet. Møderne har været holdt på et uformelt plan, der ikke gav anledning til at overveje formelle nedskrevne dagsordener og referater.

Jeg har i dette forløb været opmærksom på notatpligten. Notatpligten pålægger mig at notere oplysninger om faktiske omstændigheder, som har betydning for afgørelsen, og som ikke fremgår af sagens øvrige dokumenter.

Jeg har vurderet, at der ved møderne primært blev udvekslet generelle oplysninger og drøftet generelle problemstillinger, som ikke havde karakter af konkrete fakta, der skulle/ville indgå i sagen. Derfor blev der ikke taget notat i yderligere omfang end i de situationer, som er anført i denne redegørelse.

Vi aftaler et nyt møde til fredag den 13. august 2010 på departementschefens kontor i Nicolai Eigtveds Gade, hvor også skattedirektør Lisbeth Rasmussen, SKAT København og fagdirektør i international skat Ivar Nordland, Koncerncenteret deltager.”

Peter Loft har i sin redegørelse anført:

”Udover de indledende kontakter mellem koncerntret og SKAT København bestod kontakten mellem koncerntret og SKAT København under behandlingen af Stephen Kinnocks sag i fem møder, hvori jeg deltog, samt et møde mellem SKAT København og fagkontoret i koncerntret.

De fem møder, hvori jeg deltog, fandt sted den 10. august, den 13. august, den 1. september, den 3. september og den 13. september – alt sammen 2010. Møderne fandt efter min hukommelse alle sted i koncerntret.

Efter min hukommelse deltog i det første møde alene skattedirektør Erling Andersen og jeg.”

Jan Kjærgaard har forklaret¹¹⁷:

Forespurgt om der havde været kontakt mellem vidnet og Peter Arnfeldt forud for mail af 11. august 2010 kl. 14.49 oplyste han, at der havde været telefonisk kontakt mellem ham og Peter Arnfeldt den 11. august 2010 – bekræftet af specifikationslisten fra TDC. Telefonsamtalen angik bl.a., at vidnet fik ros af Peter Arnfeldt for nogle artikler, som han havde skrevet efter samtaler med Frode Holm, der var Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatterådgiver. Blandt andet kom det i en af artiklerne frem, at Frode Holm havde oplyst, at hans honorar på 2.650 kr. i timen blev betalt af Socialdemokraterne, hvilket gav noget ballade, da han skrev om det og affødte en del artikler efterfølgende. Han kan ikke huske præcist, hvad Peter Arnfeldt sagde, men essensen var, ”nu er Ekstra Bladet kommet ind i kampen”. Han mener ikke, at der kom noget svar på spørgsmålet i mailen af 11. august 2010, i hvert fald ikke på skrift.

Peter Arnfeldt har forklaret¹¹⁸:

Han blev ringet op af flere journalister i august 2010. Det blev relativt sent tilkendegivet, at Helle Thorning-Schmidt ville offentliggøre afgørelsen, og først på det tidspunkt fik vidnet en rolle i den sag. Når afgørelsen ville blive offentliggjort, kunne det forventes, at ministeriet og ministeren ville blive

117 Protokol 6, side 4.

118 Protokol 7, side 4 og 5-6, og protokol 8, side 8.

foreholdt kommentarer o. lign. til afgørelsen, og der skulle derfor laves presseberedskab.

...

Foreholdt mail af 11. august 2010 kl. 14.49 fra Jan Kjærgaard til vidnet, forklarede han, at han ikke svarede på mailen.

Foreholdt specifikationslisten, der viser telefonkontakt med Jan Kjærgaard den 11. august 2010 kl. 14.38, forklarede vidnet, at han ikke kan huske, hvad de snakkede om og heller ikke, om der var en forudgående henvendelse.

...

Foreholdt mail af 10. august 2010 kl. 10.00 fra Thomas Nørmark Krogh til vidnet, hvor Thomas Nørmark Krogh har stillet nogle spørgsmål til § 19, stk. 3, i overenskomsten mellem DK og UK, kan han ikke huske, om Thomas Nørmark Krogh havde ringet forud for mailen, men det kan han godt have gjort. Henvendelsen er meget illustrerende for den måde, som journalister arbejder på. Thomas Nørmark Krogh havde jo dagen før sendt nøjagtigt de samme spørgsmål og var blevet afvist. Han afviste naturligvis også at svare på spørgsmålene, men han har sikkert meddelt Thomas Nørmark Krogh, at han allerede havde fået svar på sin forespørgsel, jf. mails af 9. august 2010 om emnet.

Han var ikke klar over, at der blev holdt møder mellem Koncerncentret og skatteregion København om sagen. Det fik han først kendskab til, da der blev skrevet om det i Politiken. Han har aldrig mødt eller talt med Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen.

Troels Lund Poulsen har forklaret¹¹⁹:

Vidnet blev ikke orienteret om, at der var et møde mellem Peter Loft, Erling Andersen og nogle andre embedsmænd den 10. august 2010, hvor man drøftede sagen, men han blev på et tidspunkt i løbet af august orienteret om, at der var en dialog med SKAT København i forhold til nogle principielle spørgsmål. Han kendte ikke til møderne, og 3 ud af 5 møder

119 Protokol 9, side 9.

Perioden fra den 10. til den 12. august 2010

blev holdt på dage, hvor han ikke var i ministeriet. Han erindrer ikke, at Peter Loft sagde noget om, hvor han forventede, at sagen ville ende.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret¹²⁰:

Foreholdt at Erling Andersen i sin redegørelse har nævnt et møde, der blev afholdt den 10. august, forklarede vidnet, at hun ikke har kendskab til et møde den 10. august. Hun erindrer ikke på noget tidspunkt, at de har været uenige om, hvordan regelsættet var. Erling Andersen har spurgt til sagen. Sagen var jo i pressen hele tiden. Erling Andersen har ikke blandet sig i sagsbehandlingen. Hun har aldrig fået besked på at mene andet, end det hun gjorde.

Foreholdt mailkorrespondance af 11. august 2010 mellem Carsten Vesterø og Winnie Jensen, forklarede hun, at hun ikke er blevet orienteret om, at de skulle samle spørgsmål til et møde med Koncerncentret. Peter Møller Jensen kom ud af sagen på et tidligt tidspunkt. Sagen kom over under Lisbeth Rasmussen. Lisbeth Rasmussen og Peter Møller Jensen er sideordnede. Da Lisbeth kom ind i sagen, trådte han ud af sagen. Det er muligt, at Lisbeth Rasmussen ikke havde overtaget sagen den 11. august. Hun kendte ikke noget til en aftale mellem regionen og Koncerncentret.

Hanne Dahl Kofod har forklaret¹²¹:

Foreholdt, at det af Erling Andersens redegørelse fremgår, at der blev afholdt et møde den 10. august mellem Erling Andersen og Peter Loft, forklarede vidnet, at hun ikke kender noget til et møde den 10. august 2010. Hun ved godt, at der var nogle møder. Hun ved ikke, hvad de talte om til mødet. Mødet gav ikke anledning til, at de skulle gribe tingene anderledes an.

Lisbeth Rasmussen har forklaret¹²²:

Foreholdt mail af 11. august 2010 kl. 11.30 fra Winnie Jensen til Carsten Vesterø, mail af samme dag kl. 11.32 fra Carsten Vesterø til Winnie Jensen og forespurgt, om vidnet i starten af august måned var involveret i

120 Protokol 12, side 7.

121 Protokol 12, side 15.

122 Protokol 13, side 14-15 og 15-16.

planlægningen af sådan et møde, forklarede hun, at hun havde hørt, at man havde drøftet mulighederne, og man talte om at holde et møde, når man var klar til det. Det var en opgave, som hun overtog samtidig med, at hun overtog sagen. Hun drøftede det med Carsten lidt senere og nævnte for ham, at de havde den her problemstilling, og at hun gerne ville have drøftelsen med dem, men de var også enige om at vente lidt. De havde brug for lidt mere tid til at komme dybere ned i sagen, så de var klar på, hvad de skulle drøfte. De skulle ikke bare tage en teoridrøftelse.

...

Henvist til Erling Andersens redegørelse, hvoraf fremgår, at der blev afholdt et møde den 10. august 2010 mellem Erling Andersen og Peter Loft, forklarede hun, at hun godt vidste, at mødet – som var det første møde ud af 5 – blev afholdt, men hun deltog ikke. Hun husker ikke, at hun havde fået at vide, at mødet skulle holdes, før det blev afholdt. Hun har forstået, at der på mødet var en løs drøftelse af, at nu var sagen gået i gang, og at man ville arbejde med forskellige ting. Det lå i luften, at de på et tidspunkt ville vende det med Jura og Samfund, så hvis der var noget, de ikke vidste, kunne der tages højde for det. Hun fik at vide, at mødet den 10. handlede om en løs, generel snak. Hun ved ikke, om der var dokumenter på bordet. Hun ved ikke, om Koncerncentret under mødet gav Erling Andersen instruktioner eller kom med forslag til sagsbehandlingsskridt. Hun kan dog sige, at det i så fald ikke var noget, der smittede af på arbejdet i sagsbehandlergruppen.

Forespurgt, om der efter mødet var telefonisk kontakt mellem Steffen Normann Hansen, Peter Loft, Erling Andersen eller hende selv, forklarede vidnet, at det ved hun ikke. Hun havde ikke selv nogen telefonisk kontakt. Hun kan ikke sige, om der har været telefoniske henvendelser fra cheferne i Koncerncentret til Erling Andersen, men hun ved, at der var en løbende drøftelse – også når de mødtes ugentligt til koncernmøder eller til møde i produktionsforum. Erling Andersen kom nogle gange efterfølgende hjem og sagde, at de havde vendt forskellige ting, men hun kan ikke redegøre for indholdet, hvornår og antallet.

Peter Møller Jensen har forklaret¹²³:

Foreholdt mail af 11. august 2010 kl. 11.32 fra Carsten Vesterø til Winnie Jensen og oplyst, at fredag var den 6. august 2010, samt forespurgt, om han kunne huske noget af den samtale, han skulle have haft med Carsten Vesterø den 6. august 2010, forklarede han, at han mindes, de snakkede sammen. Det må så have været den 6. august og ikke som tidligere forklaret den 5. august 2010. Han sagde til Carsten Vesterø, at SKAT ikke da havde konkrete spørgsmål, som de havde behov for at have en sparring omkring. Vidnet følte ikke noget pres om, at der skulle være et samarbejde.

Foreholdt, at han tidligere har forklaret, at han fra den 5.-6. august var ude af sagen, forklarede han, at han mener, det var fra det tidspunkt, men han er lidt usikker, da der var et mindre møde den 10. august 2010, hvor han kan se, at han vist nok har været med. Han mener, at beslutningen blev truffet den 6. august 2010. Mødet den 10. august 2010 var et internt møde i København mellem ham, Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen. Han kan ikke huske, hvad der skete på mødet, men han tror, det var der, at sagen blev overdraget endeligt. Han mindes ikke at have haft med sagsbehandlingen at gøre efter den 10. august 2010.

Søren Hansen har forklaret¹²⁴:

Foreholdt mail af 11. august 2010 kl. 11.32 fra Carsten Vesterø til Winnie Jensen og forespurgt, om vidnet havde faglige eller tekniske spørgsmål, som, han fandt, ville være hensigtsmæssige at drøfte med specialister fra Koncerncentret, svarede han benægtende. Forespurgt, om der i perioden frem til den 30. august 2010 opstod sådanne spørgsmål, forklarede han, at det gjorde der ikke for hans vedkommende. Som han husker det, gav Hanne Dahl Kofod og Inger Kirstine Sommer Hansen heller ikke udtryk for at være usikre på noget.

Forespurgt, hvilke faktuelle oplysninger SKAT skulle have frem for at kunne afgøre, om Stephen Kinnock var skattepligtig eller ej, forklarede han, at SKAT København typisk skulle vide, om der var bopæl til rådighed i Danmark, og det var der. Så opfyldte man som udgangspunkt kildeskatte-

123 Protokol 17, side 22.

124 Protokol 19, side 12.

lovens § 1, men fuld skattepligt indtrådte efter § 7 først, når man også tog ophold. De skulle således finde ud af, om der var taget ophold.

Reglerne var rimeligt klare – uafbrudt ophold her i landet i tre måneder eller et samlet ophold på 180 dage indenfor en 12 måneders periode. De skulle derfor have afdækket, hvor meget Stephen Kinnock var i Danmark. De indkaldte forskellige bilag, herunder kontoudtog fra samtlige konti i Schweiz, Storbritannien og Danmark, flybilletter og kontospecifikationer for de kreditkorthævninger, der var. De oprettede et ark, hvor de krydsede af, hvornår pågældende var i Danmark ud fra materialet.

Forespurgt, om den metode, som de fulgte, var i overensstemmelse med sædvanlig praksis, forklarede vidnet, at det var helt normal praksis. Her gjorde de også det, at de krydsede af, hvilke weekender Stephen Kinnock var i Danmark. Henvist til afkrydsningsskema benævnt ”Oversigt over ophold i Danmark” og forespurgt, om det var sådan et afkrydsningsskema, de brugte, svarede han bekræftende. De opgjorde antal dage både på kalenderårsbasis og over en vilkårlig 12 måneders periode. Han har selv lavet en løbende 12 måneders periodeopgørelse, som er i kommissionens materiale. Opgørelsen blev også brugt til at se, om Stephen Kinnock havde været i Danmark i tre sammenhængende måneder.

Forespurgt, hvordan de skaffede faktuelle oplysninger til vurdering af arbejde i Danmark, forklarede han, at ud fra det materiale, som SKAT København havde, var der intet, der indikerede, at Stephen Kinnock havde noget arbejdsforhold i Danmark. De spurgte ind til, om Stephen Kinnock havde arbejdet i Danmark, og i så fald hvor meget, hvordan og hvorledes. Det drejede sig alene om en dag i 2009 og vist to dage i 2010, men 2010 lå udenfor sagen.

Forespurgt, om SKAT København primært baserede det på Stephen Kinnocks egne oplysninger, som blev afgivet via revisor eller mundtligt på et møde, svarede han bekræftende. Forespurgt, om det var en sædvanlig fremgangsmåde, forklarede han, at man kunne have en medspiller- og en modspillersituation. Her var der tale om en medspillersituation, dvs. man troede lidt mere på pågældendes oplysninger, især hvis de også var underbygget af dokumentation. Hvis det havde været en modspiller, kunne man have valgt at beslaglægge computere osv., men det fandt man ikke relevant i denne situation.

Forespurgt, hvad der var afgørende for, om man valgte medspiller- eller modspillerrollen, forklarede han, at det var, om folk kom med de oplysninger, som man bad om, og det var tilfældet her. Oplysningerne kom meget hurtigt, og de kunne sammenholde de forskellige oplysninger og se, at det var en medspiller, som de havde med at gøre. Forespurgt, om den metode, de valgte i forbindelse med vurderingen af arbejdet, var afvigende i forhold til, hvad de ellers plejede at gøre, svarede han benægtende.

Erling Andersen har forklaret¹²⁵:

Foreholdt, at det af sagens materiale fremgår, at der var en forventning om, at parret ville offentliggøre afgørelsen og forespurgt, om det var noget han var orienteret om, forklarede vidnet, at de på et tidligt tidspunkt i august 2010 fra Frode Holm fik meldinger om, at der var en forventning om, at man ville offentliggøre afgørelsen. Det var ikke noget, han personligt fik at vide. Det fremgik også af pressen på forskellig vis, at pressen havde en forventning om offentliggørelse.

Vidnet erindrer, at Frode Holm sagde noget i retning af: ”Regn med, at når de får afgørelsen, så putter de den i en kopimaskine og sender den ud”. Det var klart, at det også gav anledning til at gennemtænke denne situation. Man var nødt til at respektere, at de stod med en sag, der var meget omtalt, og som vel også ville blive vendt, drejet, vægtet og vendt på hovedet. Helt frem til, at agterskrivelsen den 16. september 2010 blev udleveret til Frode Holm, arbejdede de ud fra den forudsætning, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock ville udlevere afgørelsen til pressen.

Forespurgt, om det var en problemstilling, der blev drøftet med folk i Koncerntret, forklarede han, at det primært var noget, som de talte om i sagsbehandlergruppen, og på de møder, de havde med Peter Loft, var det løbende til drøftelse. Forespurgt, om det gav anledning til, at agterskrivelsen fik et andet indhold eller en anden udformning end normalt, forklarede han, at han havde den opfattelse, at agterskrivelsen havde et omfang, som nok er usædvanligt i en skattepligtssag af denne karakter. Således beskrev de i princippet tidslinjen helt tilbage til slutningen af 90’erne.

125 Protokol 20, side 10-11 og 13-14, og protokol 21, side 23.

Han ved ikke, om afgørelsen fik en anden form, men han erindrer, at han var sig meget bevidst, at agterskrivelsen gerne skulle kunne afklare spørgsmålene i stedet for at give anledning til at stille nye spørgsmål. Det skal en agterskrivelse altid, men her måttet de gå ud fra, at der ville være en større gruppe skatteadvokater, der ville kigge på den, også fordi advokaterne allerede havde været på banen med alle mulige tolkninger.

Forespurgt, om det skal forstås sådan, at agterskrivelsen ikke alene var et svar til skatteyder, men også til den offentlighed, som SKAT forventede ville kritisere afgørelsen, forklarede han, at det er en strid om ord. Det var en afgørelse, som gerne skulle være så god, rigtig og informativ, som overhovedet muligt overfor skatteyder og vedkommendes ægtefælle, men også en afgørelse, som var udarbejdet i lyset af, at det var en meget omtalt VIP-sag, der angik et kendis-par, og at man havde en forventning om, at den ville blive offentliggjort i sin helhed.

Forespurgt, om han kort kunne ridse op, hvad hovedproblemstillingerne var, og hvad de skulle have afklaret for at kunne afgøre sagen, forklarede han, at det i første række var vigtigt, at man fik alt det faktuelle på plads, så langt man kunne kigge tilbage. Hvor vedkommende havde været skattepligtig, at han var britisk statsborger, hun var dansk, hvad tidslinjen havde været, hvor man havde boet, og hvor man havde til- og fremeldt sig. Når man ser på skattepligtssager, skal man finde ud af, om der er tale om en fraflytningssituation, en tilflytningssituation, eller der er tale om, at man har domicil flere steder.

Forholdsvist hurtigt kom sagsbehandlerne til den opfattelse, at der var tale om en tilflyttersag, fordi Stephen Kinnock fraflyttede i 1999. Når der var tale om en tilflyttersag, så var spørgsmålet, hvor meget man havde opholdt sig i landet, og om man havde udført arbejde her. Det var de ting, som sagsbehandlerne begyndte at arbejde med. Han var ikke tæt på sagsbehandlingen. Han er direktør og deltager ikke i sagsbehandlingen. Han er nødt til at stole på, at han har medarbejdere, som kan foretage en kvalificeret sagsbehandling på hvilket grundlag, de kan afgøre sagen.

Forespurgt, om han havde orienteret sig om, i hvilket omfang sagsbehandlergruppen fulgte sædvanlige praksis i forbindelse med opgørelse af dage og taget de sædvanlige sagsbehandlingsskridt bl.a. med hensyn til arbejde her i landet, forklarede han, at det sikrede han sig ved, at han løbende mødtes med sagsbehandlergruppen og fik en orientering om, hvor langt man var, og hvilke tiltag man mente var nødvendige. Med hensyn til

spørgsmålet om optælling af dage havde han tillid til, at sagsbehandlerne opgjorde det på sædvanlig vis. Fra dag ét sendte han det klare signal – hvilket han i øvrigt gør i alle sager i SKAT København – at man skulle aflevere en gennemarbejdet sag og en rigtig afgørelse. Han tror ikke, at sagsbehandlergruppen var i tvivl om, at han specielt i denne sag kerede sig om, at sagen ikke på nogen måde måtte kunne kritiseres. Den skulle afgøres fuldstændig korrekt.

...

Foreholdt mail af 11. august 2010 kl. 11.30 fra Winnie Jensen til Carsten Vesterø og mail af samme dag kl. 11.32 fra Carsten Vesterø til Winnie Jensen, forklarede han, at han opfatter det som en dialog, der varmede op til mødet den 30. august 2010. Fra begyndelsen af august 2010 var de ikke uenige om, at sagen skulle omkring Jura og Samfundsøkonomi på den måde, at de kunne spille juridisk bold om den. De skulle så finde ud af, hvornår det var et passende tidspunkt, og hvornår de var klar til det.

Foreholdt, at når man først havde konstateret, at der var tale om en tilflyttersag, så gjaldt det vel kun om at kunne tælle til 180 dage og konstatere, om folk havde arbejdet/arbejdet for meget, mens de havde været i Danmark, og forespurgt, hvorfor det overhovedet var nødvendigt at vende det med specialister, forklarede han, at det var en sag, der var meget hektisk. Den buldrede i pressen, og der var politikere og skatteadvokater, der udtalte sig til pressen. Det var derfor vigtigt at kunne sige, at de var helt sikre på, at de havde foretaget de skridt, som var fornødne. De skulle lukke flanker af, og der var en flanke, der hed Jura og Samfundsøkonomi. Når de var klar med agterskrivelsen, skulle de holde et møde med dem og se, om de var enige om de juridiske vurderinger.

Forespurgt, om det synspunkt også indebar den fordel, at hvis der efterfølgende rejste sig en bølge af kritik rettet mod afgørelsen, så var der flere, der havde et medansvar for den, forklarede han, at sådan ser han ikke på det. Han kan godt tage ansvar for de sager, der bliver afgjort i regionen. Han havde ikke behov for, at det stod noteret, at der havde været et møde i Jura og Samfundsøkonomi, således at han kunne sige, at de selv havde været med til det, hvis der blev opstandelse over afgørelsen.

Henvist til vidnets redegørelse, hvoraf fremgår, at der blev afholdt et møde den 10. august 2010 og forespurgt, hvem der tog initiativ til mødet, forklarede han, at det gjorde han. Sagen var rimelig hektisk, og han mente, at de

havde rimeligt godt fat i sagsbehandlingen, at han havde truffet de beslutninger, der skulle til, og iværksat det, der skulle til. Han syntes derfor, at det var naturligt, at han orienterede Peter Loft om fremdriften i sagen. Det var alene ham og Peter Loft, der deltog i mødet, der foregik på Peter Lofts kontor. Vidnet orienterede om sagens fremdrift, og de diskuterede forskellige aspekter, herunder at det var en tilflyttersag. De spillede lidt bold om aspekterne. Blandt andet talte de om at have arbejde under ophold i Danmark sammenholdt med moderne livsførelse med sms, mails osv.

Peter Loft syntes, at det kunne være godt, hvis SKAT København prøvede at gå lidt videre med et par af de tekniske ting. Peter Loft ville gerne have sin indsatsdirektør Ivar Nordland med til et møde, og vidnet syntes i så fald, at også Lisbeth Rasmussen burde deltage. Forespurgt, hvilke tekniske aspekter de skulle gå videre med, forklarede han, at han ikke kan huske i detaljer, hvad det var, men det drejede sig om tilflytterspørgsmålet og arbejdsdelen. Det var en ren teknisk dialog om, hvordan tingene hang sammen og hvilken linje, de skulle lægge sig på.

Vidnet følte ikke, at der var tale om, at han tog sagen under armen og gik op til Peter Loft for at få løst et par tekniske ting. Det var en dialog mellem to topchefer omkring en meget hektisk sag. Han havde behov for at tilkendegive overfor Peter Loft, at han havde styr på sagsbehandlingen. Peter Loft tilkendegav, at det ville være hensigtsmæssigt, at han senest tre dage før, agterskrivelsen skulle sendes, blev orienteret om det, så han havde mulighed for at orientere ministeren og eventuelt udarbejde et presseberedskab.

Foreholdt, at han har forklaret, at han og Peter Loft havde diskuteret kriteriet for, hvor meget man kunne tillade sig at arbejde i Danmark, før man blev skattepligtig, hvis man i øvrigt havde bolig til rådighed. Forespurgt, om han og Peter Loft forinden havde orienteret sig i de afgørelser, der forelå herom, forklarede han, at mødet ikke handlede om at afklare tekniske ting, men denne problemstilling havde han drøftet med sagsbehandlerne om formiddagen. Han nævnte det for Peter Loft som et eksempel på noget af det, som de tumlede med.

Det endte med, at de aftalte to ting. Det ene var, at Peter Loft skulle orienteres tre dage før agterskrivelsen, og det andet var, at de aftalte at mødes igen den 13. august 2010, hvor de ville få lejlighed til at drøfte de tekniske aspekter lidt nærmere. Peter Loft ville tage Ivar Nordland med til mødet, og vidnet ville tage Lisbeth Rasmussen med. Som han erindrer det, så var

mødet den 10. august af en halv times varighed. Der blev ikke aftalt noget, som havde betydning for sagen. Han havde ikke haft møder med andre, fra han kom hjem fra ferie den 4. august og til den 10. august 2010.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at han stort set talte i telefon med Steffen Normann Hansen hver dag, forklarede han, at han naturligt nok talte en del med Steffen Normann Hansen. Det kunne være om toldopgaver og meget andet. Han har ikke nogen erindring om, at der i denne periode var nogen telefonsamtaler om løsning af et konkret problem i denne sag.

Forespurgt, om der var kontakt i perioden fra den 10. august til den 13. august 2010, forklarede han, at der ikke var møder, men han kan ikke udelukke, at der har været telefonisk kontakt.

...

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen, om det var en sag, der var så lidt usædvanlig for Skatteministeriet, departementet og Peter Loft, at der alligevel var behov for en særlig orientering af Peter Loft fem gange, forklarede vidnet, at det var en sag, der var mega presse på. Der viste sig også at være en vis politisk interesse for den, idet han kunne læse i de daglige presseklip, at også folketingspolitikere fra andre partier havde gode råd til, hvad SKAT burde tjekke. Skatteadvokaterne stod i hobetal med kommentarer. Vidnet valgte derfor den 10. august 2010 at orientere Peter Loft om, at han havde styr på sagsbehandlingen. Det var så Peter Lofts initiativ, at denne godt ville drøfte nogle tekniske aspekter lidt mere og tage et yderligere møde. Det gjorde de tre dage efter, hvor Ivar Nordland og Lisbeth Rasmussen var med. De tre andre møder af de fem blev holdt, fordi Peter Loft allerede den 10. august 2010 meget naturligt sagde til vidnet, at det var en stor sag, der skulle afgøres, og at han derfor gerne senest 3 dage før afgørelsen ville orienteres, så han var sikker på, at han kunne nå at orientere ministeren.

Carsten Vesterø har forklaret¹²⁶:

Foreholdt mail af 11. august 2010 kl. 11.30 fra Winnie Jensen til vidnet og mail af 11. august 2010 kl. 11.32 fra vidnet til Winnie Jensen samt forespurgt, om han havde noget indtryk af, at Steffen Normann Hansen fulgte

126 Protokol 27, side 12.

op i forhold til Winnie Jensen, svarede han benægtende. Det var meget naturligt, at hun sendte en rykker, da hun af Steffen Normann Hansen var blevet bedt om at sige det videre til vidnet. Hun følte nok, at det var hendes sag at få afklaret, om der skete noget i den anden ende.

Ivar Nordland har forklaret¹²⁷:

Foreholdt, at der blev holdt nogle møder i august og september 2010 mellem Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Peter Loft og Steffen Normann Hansen samt et møde, hvor vidnet deltog, og forespurgt, om han hørte om mødet mellem Peter Loft og Erling Andersen den 10. august 2010, svarede han, at han hørte om mødet den 12. august 2010, hvor Peter Lofts sekretær ringede og bad ham komme til Peter Lofts kontor, hvilket han gjorde. Peter Loft sagde, at han ville tale med ham om Stephen Kinnocks skattesag. Peter Loft indledte med homorygtet, idet han sagde, at der gik alle mulige rygter om, at parret ikke havde noget normalt samliv, og at Stephen Kinnock var homoseksuel. Vidnet svarede, at ”rygter udmærker sig ved at være rygter”, hvortil Peter Loft sagde, ”ja ja, det har selvfølgelig ingen betydning for sagen”. Peter Loft sagde ikke, hvor han havde rygtet fra, og vidnet spurgte heller ikke.

Peter Loft fortalte, at han havde haft et møde med Erling Andersen om sagen den 10. august, og at de skulle have et nyt møde den 13. august 2010. Han ville gerne have vidnet med til mødet, for han stolede ikke på SKAT Københavns juridiske vurderinger, fordi SKAT København åbenbart ved en fejl havde smidt Stephen Kinnock ud af skattepligten. Fejlen betød ikke så meget op til 2008, fordi man ikke kunne beskatte hans løn fra British Council alligevel, men efter 2009 betød det en hel del, fordi det var et spørgsmål om, hvorvidt man kunne beskatte lønnen fra World Economic Forum. Det kunne man godt. Stephen Kinnock havde indbetalt skatten frivilligt sammen med selvangivelser for 2009 som et sidste øjeblikks forsøg på at undgå at stå til ansvar for, hvad der var sket.

Peter Loft ville som sagt gerne have ham med til mødet den 13. august 2010. Han opfattede det nærmest som en form for juridisk sparring eller en juridisk second opinion.

127 Protokol 30, side 7-8.

Foreholdt, at han har forklaret, at Peter Loft sagde, at SKAT København ved en fejl havde smidt Stephen Kinnock ud af skattepligten, forklarede han, at Peter Loft ikke sagde, hvor han havde det fra. Han sagde blot, at SKAT København åbenbart ved en fejl havde smidt Stephen Kinnock ud af skattepligten. Det skulle måske også ses i den sammenhæng, at Stephen Kinnock rent faktisk havde selvangivet sig som fuldt skattepligtig for 2009. Foreholdt, at Stephen Kinnock også i perioden fra 1999 og frem til 2006 eller 2007 indgav selvangivelser og først derefter blev slettet af skattelisterne, forklarede han, at det talte Peter Loft ikke om.

Vidnet skulle med til mødet dagen efter og spurgte, om der var nogle papirer, som han skulle se på. Peter Loft havde modtaget et notat fra Erling Andersen, som opsummerede alt, hvad de vidste om sagen. Erling Andersen havde sagt, at det var nemmere, at Peter Loft fik hele notatet, end at Erling Andersen skulle sortere i, hvad der var relevant, og hvad der ikke var relevant for Peter Loft. Vidnet fik notatet. Henvist til internt notat af 25. august 2010 og foreholdt, at sagsbehandler Søren Hansen har forklaret, at notatet løbende blev ændret, samt forespurgt, om det notat, som han fik af Peter Loft, lignede dette, forklarede han, at han kan genkende forsiden.

Da han fik notatet, sagde han til Peter Loft, at han ville komme tilbage med det, når han havde læst det. Han syntes, at det var ret oplagt, at han ikke skulle have det liggende på sit skrivebord. Han havde vel notatet i 1-1½ time, inden han afleverede det igen.

Det, som han husker tydeligst fra notatet, var, at man kunne læse korrespondancen med Helle Thorning-Schmidts tidligere rådgiver, der skrev til SKAT København, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig til Danmark, men at han gerne ville være det, for så vidt angik ejendommen i ...gade. SKAT København replicerede mere end et år senere, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig, og de genoptog Stephen Kinnocks sag for 2006 og 2007 med den virkning, at Helle Thorning-Schmidt ikke fik noget personfradrag for de år. Han kan også huske den CV-agtige indledning på notatet. Efter mødet med Peter Loft den 12. august 2010, og efter han havde afleveret notatet igen, gik han hjem og bogede den.

Forespurgt af formanden, om han gjorde notater ud fra notatet, svarede han benægtende. Han konstaterede, at der ikke var noget, der tydede på, at de ikke skulle være fraflyttet i 1999, og der var ikke noget, der entydigt tydede på, at Stephen Kinnock skulle være genindtrådt i skattepligten.

Der stod mange detaljer i notatet, som han sådan set blot skimmede igennem, og han var for så vidt noget usikker på, hvad rækkevidden af notatet var, men der var ikke noget, der pegede på, at der skulle være noget galt.

Forespurgt af Niels Fenger, om Peter Loft sagde noget om, hvorfor denne havde fået det indtryk, at det var fejlagtigt, at skattepligten var konstateret ophørt, svarede han benægtende. Forespurgt, om han efter at have læst notatet mente, at det, der var foregået, var korrekt, forklarede han, at han ikke selv havde dannet sig nogen mening om, hvad der var sket. Han kendte ikke sagen. Når han læste notatet, måtte han efter den præsentation, som han fik, gå ud fra, at når ægteparret var flyttet til Bruxelles, så var de flyttet dertil med hud og hår, og der var ikke noget, der entydigt pegede på, at Stephen Kinnocks skattepligt skulle være indtrådt igen. Han kan ikke huske, om skemaerne med optælling af dage var i det notat, han så. Der var ingen alarmklokker, der ringede.

Forespurgt af udspørgeren, om han sagde noget til Peter Loft, da han gav ham notatet tilbage, svarede han benægtende. Peter Loft stod udenfor sit kontor og talte med andre, så han gav ham blot notatet. Forespurgt, om der skete mere den 12. august 2010 i relation til sagen, forklarede han, at der ikke skete andet, end at han forberedte sig til mødet. Det, han fandt af relevant materiale, skrev han ud den 13. august 2010, da han kom på arbejde, så han kunne tage de vigtigste afgørelser med til mødet.

Peter Loft har forklaret¹²⁸:

Foreholdt, at der blev holdt et møde mellem vidnet og Erling Andersen den 10. august 2010, og forespurgt, hvem der bad om mødet, forklarede han, at det gjorde Erling Andersen. Erling Andersen fortalte, at SKAT København var ved at gå ind i den egentlige sagsbehandling efter ferien, og Erling Andersen ville gerne have lejlighed til at orientere om, hvordan han havde tilrettelagt arbejdet og generelt give en orientering om sagsbehandlingen. Erling Andersen foreslog, at denne gjorde det ved et møde, og det, syntes vidnet, var en god ide. Han mener, at mødet blev holdt på vidnets kontor. Han husker ikke tidspunktet på dagen. Det var kun ham og Erling Andersen, der deltog.

128 Protokol 31, side 25-29.

På mødet talte de om, at det var en sag, som – udover at være en almindelig skattepligtssag – havde en helt anden karakter, fordi den ville blive fulgt så uhyggeligt nøje af så mange forskellige, kommentatorer af forskellig art, advokater mv. Der ville være en enorm interesse knyttet til sagen. Uanset om det var kommet frem på dette tidspunkt, eller om det bare var en formodning, som de havde, så arbejdede de med den mulighed, at afgørelsen ville blive offentliggjort. De talte derfor om, at det var vigtigt, at SKAT var meget påpasselig med den måde, som de udtrykte sig på, og at denne sag ville få en anden behandling, end SKATs mange mere rutinemæssige afgørelser ville få. De talte om, at vidnet gerne ville have et par dages respekt, når afgørelsen til sin tid var klar, så han kunne få bygget et presseberedskab op af de grunde, som han lige har nævnt.

Erling Andersen nævnte lidt om, hvordan sagsbehandlingen var tilrettelagt, herunder at SKAT Københavns medarbejdere som udgangspunkt havde adgang til skatteoplysninger, men han havde låst sagen, så uvedkommende i SKAT København ikke kunne gå ind og kigge i den. Vidnet mener også, at Erling Andersen sagde, at han havde lavet en log på dem, der havde været inde at kigge, før de fik den låst. De ville undersøge, om medarbejderne havde haft en plausibel grund til det, og hvis ikke ville det få konsekvenser. Det var klart, at dette skulle køres i et snævert løb. Han er ret sikker på, at Erling Andersen allerede på dette tidlige tidspunkt sagde, at de var klar over, at skattepligten var ophørt, og hvis det var noget, så var det en tilflyttersag, hvilket indsnævrede arbejdsfeltet ganske væsentligt. Det gav også en første pejling af, hvor den mest sandsynligt ville lande til sin tid.

Erling Andersen nævnte også den komplikation, mere var det vel ikke, at der havde været en fejlagtig registrering i Københavns Kommune af skattepligtsforholdene i de mellemliggende år. Så vidt vidnet husker, var det fra år 2000 og frem til omkring 2006. Uagtet, at skattepligten ophørte i 1999, havde Stephen Kinnoek stået opført på mandtallet som fuldt skattepligtig i de mellemliggende år. Erling Andersen sagde, at der ikke var tvivl om, at det var en fejlagtig registrering, men de var enige om, at det nok ville kunne blive en komplikation, som de måtte forholde sig til i en i forvejen lidt anderledes sag. Forespurgt, om Erling Andersen sagde dette til ham på første møde, forklarede han, at Erling Andersen nævnte det. Generelt har han dog svært ved at huske forskel møderne, især de tre første møder.

Foreholdt, at Michael Frank i telefonnotatet af 9. juni 2010 er inde på, at der var en registreringsproblemstilling, og foreholdt telefonnotatets 3. sidste afsnit, "Der kan være ... skullet håndtere", samt forespurgt, om han er sikker på, at det ikke var ham, der tog det op, forklarede han, at det ikke var noget, som han havde kædet sammen med den fejlagtige registrering. Han tror ikke, at han og Erling Andersen diskuterede det særligt indgående på mødet den 10. august 2010. Erling Andersen nævnte det blot. Han er ret sikker på, at det var Erling Andersen, der nævnte det for ham og ikke omvendt.

Forespurgt, om han modtog konkrete oplysninger om sagen, forklarede han, at han fik den konkrete oplysning, at det var en tilflyttersag, hvis det var noget. Forespurgt, om han fik andre konkrete oplysninger, f.eks. oplysninger om hvor mange opholdsdage, de havde talt op, eller andre faktuelle oplysninger om parrets forhold, forklarede han, at det er han ikke sikker på, men han mener, at Erling Andersen allerede på dette møde sagde, at det umiddelbart ikke så ud til, at Stephen Kinnock havde været i Danmark i 180 dage.

Forespurgt, om de diskuterede, hvilken betydning det kunne have for skattepligten, hvis man arbejdede under ophold i Danmark, herunder grænsen for brug af sms'er og telefonopkald, idet Erling Andersen har forklaret, at de diskuterede, hvor meget man måtte arbejde osv., svarede han, at det ikke var noget, han kunne huske. Han ville ikke kunne tage aktiv del i en sådan diskussion, for det var ikke noget, han vidste alverden om, men hvis det blev nævnt, kan det godt have været medvirkende årsag til, at han sagde, at han gerne ville drøfte det videre med deltagelse af Ivar Nordland.

Foreholdt Erling Andersens forklaring – protokol 20, side 14, 8.- 14. linje, "Blandt andet talte ... og arbejdsdelen" – og forespurgt, om det forklarede stemmer overens med hans oplevelse, forklarede han, at det lyder meget sandsynligt. Det var en ret overordnet orientering, han fik om et felt, som han ikke havde voldsomt stor indsigt i. Forespurgt, om han modtog nogle dokumenter, forklarede han, at han har på fornemmelsen, at han fik et oversigtsark med en tidsliste.

Henvist til internt notat af 25. august 2010 på 24 sider udarbejdet af Søren Hansen, forklarede han, at det godt kunne være et tilsvarende, men om det var 24 sider langt på dette tidspunkt, er han ikke sikker på. Foreholdt, at det var et internt notat, der blev ført løbende, og at det formentligt ikke var på 24 sider den 10. august 2010, og forespurgt, om han kan genkende

det, forklarede han, at han ikke kan huske så meget, men han synes, at tidslinjen og opstillingen ser bekendt ud. Erling Andersen gav ham en mundtlig redegørelse, så han gik ud fra, at det, der stod i dokumentet, nogenlunde dækkede det, som Erling Andersen havde fortalt. Han kiggede derfor ikke nærmere på det. Han mener bestemt, at han gav Ivar Nordland et eller andet, inden de havde det næste møde, og han vil antage, at det var dette dokument. Hvor tykt det var på dette tidspunkt, har han ingen erindring om, men han husker det ikke som værende ret tykt.

Forespurgt, om han og Erling Andersen drøftede sagens politiske implikationer på mødet den 10. august 2010, forklarede han, at det tror han ikke, men det lå underforstået, at det var en sag, hvor det var vigtigt, at der ikke blev begået fejl. Det må der vel aldrig, men her var det særligt vigtigt, at sagen skulle behandles efter alle kunstens regler. De talte om, at SKAT ville blive kigget nøje i kortene, og at der ville blive stillet spørgsmål om stort set alt. Det skulle SKAT, men også han, være rustet til at kunne klare. Afgørelsen skulle kunne klare 10 atmosfæres tryk, hvor en almindelig afgørelse kunne klare sig med en eller to atmosfæres tryk. Det talte de en del om, og det var i virkeligheden også årsagen til, at de overhovedet havde mødet, og vel også årsagen til, at Erling Andersen fulgte sagen meget tættere, end han går ud fra, at Erling Andersen gjorde med de ca. 1 mio. andre sager, der kørte i SKAT København.

Forespurgt, om der blev aftalt et nyt møde, svarede han bekræftende. De blev enige om, at de hver især ville tage en kyndig person med til mødet. Han kan ikke huske, om de på mødet aftalte en ny dato, eller om de aftalte det efterfølgende. Forespurgt, hvad ideen skulle være med at holde et nyt møde med kyndige personer, forklarede han, at det blandt andet skulle dreje sig om nogle af aspekterne, herunder betydningen af at arbejde her osv. Vidnet ville gerne til næste møde have en med, som kunne sige, om det lød som den rigtige vej at gå, for det var han ikke i stand til. Erling Andersen sagde, at så måtte det hellere være hende, som kunne forklare det på den rigtige måde, som denne tog med. De berørte også ideen om at holde et teknikermøde. Forespurgt, om det var det teknikermøde, som også var blevet drøftet mellem Carsten Vesterø, Steffen Normann Hansen og Jan Lund, svarede han bekræftende.

Foreholdt, at Ivar Nordland har forklaret, at han havde et møde med vidnet den 12. august 2010 forklarede han, at han godt kan huske, at han orienterede Ivar Nordland om, at han gerne ville have ham med til mødet med Erling Andersen. Han har nok også på dette tidspunkt vidst, at Lis-

beth Rasmussen skulle med, og han har nok også sagt det. Han mener, at han gav Ivar Nordland det notat, som han havde fået. Foreholdt, at Ivar Nordland har forklaret, at han fik det interne notat i en tidligere model, og forespurgt, om han havde haft lejlighed til at kigge notatet igennem, inden han gav det videre til Ivar Nordland, forklarede han, at han havde haft muligheden, men han tror ikke, at han gjorde det.

Forespurgt, hvorfor han gav det til Ivar Nordland, forklarede han, at det var det materiale, som han havde, og hvis Ivar Nordland gerne ville sætte sig lidt ind i sagen inden mødet, var det den mulighed, vidnet havde. Han refererede også det, som han vidste. Han havde ikke nogen forventning om, at Ivar Nordland skulle gå notatet nøje igennem. Erling Andersen havde ment, at vidnet kunne have interesse i at have det, og han mente, at han hellere ville have en til at læse det, som kunne læse det. Han ville ikke selv have fået noget særligt ud af det.

Forespurgt, om Erling Andersen sagde noget om, hvorfor han mente, at vidnet kunne have interesse i at have det, svarede han, at det tror han ikke. Foreholdt, at hvis man løber notatet igennem, indeholder det primært faktuelle oplysninger fra sagen og ikke meget jura, forklarede han, at hvis man gik et skridt dybere, så var det for at fortælle, hvilken juridisk og faktisk gennemgang SKAT København havde indledt og var i færd med. Det var ikke meningen, at Ivar Nordland eller vidnet skulle forholde sig til det. På den anden side skulle de vel også vide, hvad det handlede om, så de på mødet havde mulighed for at sige, ”er det ikke mærkeligt”, eller ”burde man overveje”. Til det formål fik han de faktuelle oplysninger. Det gav i hvert fald en mand som Ivar Nordland, som er ganske godt inde i subjektiv skattepligt, et rimeligt godt grundlag for at sige, hvilke retsregler der skulle anvendes, om SKAT var på det rigtige spor, eller om han syntes, at der skulle tages noget andet i overvejelse.

Foreholdt, at formålet vel så var, at Ivar Nordland skulle overveje subsumptionen i sagen, og forespurgt, om man ikke fik resultatet, hvis man begyndte at sætte juraen og faktum sammen, forklarede han, at hvis Erling Andersen gerne ville orientere dem om den fremgangsmåde, som de havde anvendt, så var det vel også nærliggende, at de havde de oplysninger, som gjorde det muligt at stille spørgsmål. Hvis man forestillede sig, at SKAT København kom og sagde, at de havde indfordret en række faktuelle oplysninger, og at de ville vurdere det i forhold til kildeskattelovens § 2, og der så var en, der spurgte, om det ikke hørte under § 1, kunne han ikke se, at man tiltog sig afgørelseskompetencen ved at stille dette spørgsmål.

For at det skulle give mening at modtage en orientering, så var man også nødt til at have lidt viden om, hvad sagen gik ud på. Som han husker det, syntes han, at tidslinjen gav et meget godt indblik i sagen. Forespurgt, om han kan huske, hvor længe Ivar Nordland havde notatet, forklarede han, at det vist ikke var så længe.

Forespurgt, om han havde andre drøftelser med Ivar Nordland om sagen inden mødet den 13. august 2010, forklarede han, at han nævnte for Ivar Nordland, at sådan som han havde fået det oplyst af Erling Andersen, var der ingen tvivl om, at skattepligten var ophørt i 1999, men at Stephen Kinnock havde stået fejlagtigt registreret i de 6 efterfølgende år. Han sagde til Ivar Nordland, at det godt kunne medvirke til at gøre det sagsforløb, der skulle beskrives i afgørelsen, en anelse mere kompliceret, end det ellers ville være. Han har hørt, at Ivar Nordland har forklaret, at vidnet skulle have sagt, at han havde mistillid til SKAT København på grund af dette. Det mener han på ingen måde. For det første var det ikke SKAT København, der havde lavet fejlen, men Københavns Kommune, så han kan ikke rigtig se, hvorfor det skulle smitte af på SKAT København, og for det andet, var det ikke udtryk for, at han var bange for, at de ikke kunne håndtere sagen.

Han var bare opmærksom på, at hvis man f.eks. forestillede sig, at SKAT København ikke omtalte det i afgørelsen, men oplyste, at skattepligten ophørte i 1999, hvorefter en avis dagen efter kom og sagde, at det var lidt sjovt, fordi Stephen Kinnock havde stået som skattepligtig i 2000, 2001, 2002 osv., så kunne det blive meget ubehageligt. De skulle huske at vende, hvordan man forholdt sig til denne situation. Han tror såmænd ikke, at det var noget Ivar Nordland gik specielt op i. Forespurgt, om han fik en tilbagemelding fra Ivar Nordland inden mødet den 13. august 2010, forklarede han, at det mindes han ikke.

Foreholdt, at Ivar Nordland har forklaret, at han under mødet med vidnet den 12. august 2010 fik andre oplysninger om parrets personlige forhold udover det, der stod i det interne notat, forklarede han, at han havde set, at Ivar Nordland har forklaret, at vidnet skulle have talt om den påståede homoseksualitet, men det kan han med 100% sikkerhed udelukke. Han havde aldrig hørt det rygte, før Erling Andersen nævnte det for ham telefonisk omkring den 31. august 2010. Derimod kan han meget vel have sagt, at der gik rygte om, at de ikke var samlevende, for det gjorde der, men han kan umuligt have sagt det andet. Han kan huske sin egen reaktion, da

Erling Andersen nævnte det andet for ham. Han kan ikke have sagt noget, som han først fik at vide 16-17 dage senere.

Winnie Jensen har forklaret¹²⁹:

Forespurgt af udspørgeren, om hun kan huske, om hun havde samtalen med Carsten Vesterø efter, at hun kom tilbage fra ferie, forklarede hun, at hun havde for vane at følge op på de ting, som hun satte i gang, så hun skrev en mail til Carsten Vesterø og spurgte. Henvist til mail af 11. august 2010 kl. 11.30, forklarede hun, at det var denne mail, som hun tænkte på. Hun var ikke blevet bedt om at indlevere materiale, men hun fandt den i sin mailboks og sendte den til kommissionen. Da hun kom tilbage fra ferie, spurgte hun Carsten Vesterø, om de havde aftalt et møde med SKAT København om de generelle skattepligtsproblemstillinger, således at hun vidste det, hvis Steffen Normann Hansen spurgte hende. Hun kan af mailstrengen se, at Carsten Vesterø svarede hende samme dag. Hun mener ikke, at der var anden dialog mellem dem. Hun har muligvis drøftet afholdelsen af mødet med Birgitte Christensen og nævnt for hende, at de ville holde et møde.

Erling Andersen har supplerende forklaret¹³⁰:

Henvist til internt notat af 25. august 2010 på 24 sider udarbejdet af Søren Hansen, og foreholdt, at det af protokol 31, side 27, 2. afsnit, fremgår, at Peter Loft har forklaret, at han mener, at han muligvis fik et tilsvarende notat udleveret af vidnet på mødet den 10. august 2010, forklarede han, at han ikke har erindring om, at han overhovedet havde noget med på skrift til mødet den 10. august 2010.

Foreholdt Peter Lofts forklaring – protokol 31, side 27, 1. afsnit, 4. linje til og med 2. afsnit, ”Forespurgt, om han modtog ... værende ret tykt” – og foreholdt Ivar Nordlands forklaring – protokol 30, side 8, 1. afsnit, 1-10. linje ”Vidnet skulle med til mødet ... liggende på sit skrivebord” – forklarede han, at det ikke hjalp på hans hukommelse. Han har ingen erindring om, at han udleverede noget til Peter Loft den 10. august 2010.

129 Protokol 32, side 19-20.

130 Protokol 43, side 13-14.

9.8 Perioden fra den 13. til den 25. august 2010

Den 13. august 2013 blev der afholdt et møde med deltagelse af Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Peter Loft og Ivar Nordland. Ivar Nordland har til kommissionen udleveret følgende håndskrevne A4-ark med oplysninger, som han skulle have noteret ned under dette møde:

202317

dokumentation for arbejdet? skemaer?
mere →

[2007] →

Repræsentation i 2009 som den første
realtidsstille

50% indbyggervelfærd i Norden. [for lægges]
22000 + andre [50000 melle skudstille]

2007	184	153	Mængde flyttestillinger
2008	149	121	
2009	142	132	

to i CH 3. UH 1. del
fordel ved oplysning
2009 i UH

fra og fra anonyme:
7. Anvendelsesregler

[holvender. dygt med!]

19/8 eller mere → (over buster)

I forbindelse med afhøringen af Ivar Nordland har hans bisidder fremlagt noterne i maskinskrevet form:

”

Dokumentation for ophold? Selvangivelser?

mere →

[2007] →

Genoptaget i 2009 sommerhus bogø
renteudgifter

[for begge]

50% udlejningsejendom London
2.2000 ± renter

[5000 netto overskud]

2007	154	[153
2008	149		121
2009	142		132

Et antal flybilletter

To i CH 3 i UK 1 dk

Credit kort oplysning
2009 i UK

Hr og fru anonym:

helvedes dybt ned !

÷ kreditkortoplysninger

19/8 eller senere → hvor hurtigt”

Lisbeth Rasmussen og Peter Loft har forklaret, at Ivar Nordland under mødet den 13. august 2010 gav oplysninger om et notat, der var fundet frem fra arkivet, og som omhandlede en tidligere sag om Helle Thorning-Schmidts skatteforhold. Ivar Nordland modtog notatet på en mail den 27. august 2010 fra Erik Jørgensen, men af hensyn til forståelse af forklaringerne medtages notatet her. Af notatet fremgår:

”Bidrag til besvarelse af henvendelse fra MEP Helle Thorning-Schmidt til statsministeren.

Vedrørende det skattemæssige skal jeg bemærke, at skattepligten til Danmark ikke er betinget af registrering i CPR eller af andre formelle kriterier. Det vigtigste kriterium for fuld skattepligt til Danmark er, at den pågældende har sin bopæl her. En anden vigtig regel er, at man bliver fuldt skattepligtig til Danmark, hvis man opholder sig her i mindst 6 måneder, selv om man ikke har sin bopæl her.

Det er rigtigt, at Udenrigsministeriets medarbejdere opretholder deres fulde skattepligt til Danmark under udstationering i udlandet. Dette gælder i øvrigt for alle, som er udsendt af staten eller kommunerne. Skattepligten for udsendte personer fremgår af en særlig bestemmelse i kildeskatteloven og har ikke sammenhæng med CPR-registrering, ophold her i landet eller andet.

Som medlem af Europa-Parlamentet er du ikke udsendt af den danske stat. Du skal derfor opfylde de almindelige danske skattepligtkriterier, hvis du ønsker at opretholde din fulde skattepligt til Danmark.”

Af en specifikationsliste fra Jan Kjærgaards telefon fremgår, at Jan Kjærgaard den 16. august 2010 sendte 2 sms beskeder og foretog et telefonopkald med en varighed på 8 sekunder til Peter Arnfeldt.

Den 17. august 2010 kl. 15.32 sendte Simon Andersen følgende mail til Erling Andersen:

”Vi har forstået på revisor Frode Holm, at Skat i arbejdet med Stephen Kinnocks skattesag alene lægger oplysningerne fra parret om, at han alene har været i Danmark 33 gange i 2009, til grund.

Uagtet at jeg af tidligere Skat-afgørelser kan se, at det besluttes fuld skattepligt på baggrund af et langt mindre ophold, tillader jeg mig alligevel – før afgørelsen foreligger – at spørge om det er sandt. Det skyldes især, at parret i en række andre tilfælde har givet modsatte oplysninger: Nemlig at han stort set er i Danmark hver weekend.

- I bogen “Borgens Dronninger” (Gunilla Rojjer, Schultz’ Forlag, 2006, side 60 mf.) hedder det: ”Siden har tilfældet villet det sådan, at Stephen har fået job i Skt. Petersborg i Rusland, hvor han er fire dage om ugen og hjemme på lang weekend.”

- I bogen "Den Første" (Noa Redington, Peoples Press, 2007, side 167 nederst) hedder det: "Jeg tager det meste i hverdagene. Stephen tager så en del i weekenden. Han kommer hjem hver uge, enten torsdag eftermiddag eller fredag og rejser så til Skt. Petersborg mandag morgen, efter at børnene er sendt i skole."
- I bladet "Femina" (nr. 17, 28. april 2010, side 77): "... familien bor i et byforeningshus på Østerbro..." (side 78) "Når folk spørger os, hvordan Helle og jeg kan få tingene til at hænge sammen, så kan vi svare, at det kan vi fordi ... det system, vi har i Danmark, med børnehaver, fritidshjem og klub til de store, er simpelthen så fantastisk. Vi har en masse ressourcer, og vi bor i et avanceret samfund med mange muligheder." (side 78): "Og når han kommer hjem torsdag aften eller fredag eftermiddag, er det ham, der tager over i huset – laver mad, vasker tøj og kører børnene til aktiviteter, hvis de skal det, siger Helle Thorning-Schmidt."
- I bladet Børsen Pleasure (30. april 2009, side 30): "Vores to døtre ... er i en god, lokal folkeskole, og vores hjem er helt og aldeles her på Østerbro. Jeg nyder at komme hjem til vores base i København, som er et trygt og levende sted med megen familie og venner. Nu hvor jeg er fast hos WEF i Geneve, er jeg jo som regel heller aldrig mere end et par timers flyvetur fra Danmark, siger Stephen Kinnock."
- Dagbladet Politiken (14. juli 2009, side 5), interview med Stephen Kinnock: "Lige nu arbejder han i Geneve fire-fem dage om ugen, så fra mandag til torsdag eller fredag, er det Helle Thorning-Schmidt, der skal få familiens hverdag til at gå op. Men i weekenden overtager Stephen Kinnock: "Når jeg kommer hjem om fredagen, overtager jeg huset. Jeg laver mad, vasker tøj og kører børnene til alle deres aktiviteter. Jeg er et kendt ansigt i SuperBest på Østerbrogade, hvor Camilla og jeg handler ind hver weekend, siger Stephen Kinnock."
- Dagbladet B.T. (27. september 2009, 2. sektion, side 6): "I dag arbejder Stephen Kinnock for World Economic Forum, hvor han flyver til om mandagen og hjem om fredagen. Nogle uger hopper han allerede på flyet hjem til København om torsdagen, for at få mere tid til familien: Han tager fuldstændig over, når han kommer hjem. Alle de huslige pligter. Køber ind til hele ugen, køber gaver til fødselsdage og kører børn til sportsaktiviteter, siger Helle Thorning-Schmidt."

Perioden fra den 13. til den 25. august 2010

- Nordjyske Stiftstidende (10. januar 2010, side 10): "Det kræver planlægning [at styre huset], men man skal huske, at min mand kommer hjem og er der tre nætter hver uge. Her overtager han alt det huslig, så det er en fin arbejdsdeling, siger Helle Thorning-Schmidt."
- Mail til Justitsministeriet, den 15. oktober 2009: "Min mand er i Danmark hver weekend fra fredag til mandag hele året rundt." Genbekræftes i mail af 18. oktober 2009: "Det har han siden 2004 [været i Danmark hver weekend.] Før var det mindre regelmæssigt, men dog således, at han var i Danmark 1-2 gange om måneden."

Den 19. august 2010 bragte Ekstra Bladet en artikel af Jan Kjærgaard, hvoraf bl.a. fremgik:

"Under hånden

Frode Holm 'forventer en fuldstændig ren erklæring' fra Skat i næste uge.

Holm 'forventer' også, at S-ledelsen vil offentliggøre erklæringen fra Skat i sin helhed og uden nogen former for redigering.

- På den måde får offentligheden det klareste billede af Skats afgørelse, mener Holm.

Meget tyder på, at Frode Holm allerede har fået meddelt indholdet i Skats afgørelse under hånden, og at han derfor udtaler sig meget skræmsikkert om udfaldet. Det er formentlig baggrunden for, at Helle Thorning på samme måde udtalte sig meget skræmsikkert om sagen på partiets pressemøde i Rørvig i går."

Den 19. august 2010 kl. 8.29 skrev Peter Loft til Steffen Normann Hansen:

"Prøv lige at se Ekstra Bladet. Jeg synes vi er nødt til at melde et eller andet ud."

Samme dag kl. 9.16 bragte ekstrabladet.dk følgende artikel af Jan Kjærgaard:

"Helle kender SKAT's afgørelse

Derfor er hun så cool – har sandsynligvis under hånden fået at vide at Stephen Kinnock vil få en 'ren erklæring' fra SKAT

Thorning har sandsynligvis fået beskeden om, at ægtemanden får en 'ren erklæring'. ...

S-formand Helle Thorning-Schmidt kender sandsynligvis allerede indholdet i SKAT's kommende afgørelse vedrørende skatteundersøgelsen af hendes mands skatteforhold i perioden 2007-2009.

Meget tyder på at S-formanden allerede et par dage har vidst, at der er udsigt til en 'ren erklæring' fra SKAT. Og at hun af samme grund optræder meget skråsikker i sin sag.

S-formandsparrets skatterådgiver Frode Holm antyder kraftigt over for ekstrabladet.dk, at han kender det nærmere indhold af erklæringen. Og at han har haft den viden nogle dage. Frode Holm har i mange år arbejdet hos netop SKAT. Og han har så selvfølgelig i givet fald visket sin viden videre til sine klienter.

Holms viden

Frode Holm siger til ekstrabladet.dk, at han forventer 'en fuldstændig ren erklæring' fra SKAT vedrørende årene 2007, 2008 og 2009 senest i næste uge.

- Min klare forventning er, at undersøgelsen ledsages af en erklæring, der fastslår, at Kinnoek efter reglerne betalte skat i England i årene 2007 og 2008, at Stephen Kinnoek er skattejæmhørende i Danmark fra 2009, og endelig som det tredje, at han er skattefastsat i overensstemmelse med den indleverede selvangivelse.

Holm betegner en sådan erklæring med det nævnte indhold som 'en ren erklæring', der beviser, at Thorning-Schmidt og hendes gemal har båret sig korrekt ad.

Problemet: DK eller ej

Han erkender, at en sådan erklæring ikke opklarer spørgsmålet om, om Kinnoek skal betale skat i Danmark eller ej:

- Det er jo nu et hypotetisk spørgsmål i og med at Kinnoek har indgivet sin selvangivelse i Danmark og har bedt om at være skattejæmhørende i Danmark. SKAT begiver sig ikke af med at besvare hypotetiske spørgs-

mål. Nu bliver situationen, at Kinnock løbende gennem 2009 har betalt indkomst skat af sin indkomst i Schweiz, at han bliver skattejæmhørende i Danmark – og så vil de danske skattemyndigheder simpelthen modregne i det beløb, som Kinnock allerede har betalt til Schweiz.

- Ville Stephen Kinnock mon have bedt om at blive skattejæmhørende i Danmark, hvis ikke hans skatteforhold var endevendt af pressen?

- Se det spørgsmål er slet ikke mit bord. Jeg har hjulpet parret med at gøre Kinnock skattejæmhørende i Danmark. Det bliver han nu. Hvad der har været situationen – eller ikke situationen – bagud, er ikke mit bord, siger Frode Holm til ekstrabladet.dk.

Alt forberedt

Frode Holm antyder tilmed over for ekstrabladet.dk at også omstændighederne omkring offentliggørelsen af den kommende erklæring fra SKAT allerede i flere dage har været nøje planlagt af S-toppen:

- Min klare forventning er, at Socialdemokraterne vil offentliggøre erklæringen fra SKAT i sin helhed og i uredigeret form. På den måde får offentligheden det klareste billede af SKAT's afgørelse, siger Frode Holm til ekstrabladet.dk".

Denne artikel sendte Peter Arnfeldt kl. 10.17 til Troels Lund Poulsen, Peter Loft og Mette Thorn.

Forinden havde Simon Andersen kl. 9.18 sendt følgende mail til Erling Andersen:

"Ekstra Bladet skriver – med Frode Holm som kilde – at parret i næste uge vil "modtage en fuldstændig ren erklæring" vedrørende parrets skatteforhold, og at Frode Holm (det fremstår han ikke direkte som kilde til, men det er angiveligt tilfældet) "under hånden fra medarbejdere i SKAT" har modtaget oplysninger om, at der intet er at komme efter, hvilket er årsagen til, at Helle Thorning-Schmidt på partiets sommergruppemøde i går kunne sige, at hun var sikker på at blive frikendt.

Det, der nævnes, er, at Frode Holm skulle have modtaget denne "frifindelse" under et møde med SKAT den 17. august, altså for to dage siden.

Håber du kan svare på følgende:

- 1) Er det rigtigt, at erklæringen ventes i næste uge – i så fald må det vel antages, at der ikke er foretaget tjek af flybilletter m.v.?
- 2) Er det rigtigt, at medarbejdere i SKAT under hånden har givet denne meddelelse?"

Samme dag, den 19. august 2010, kl. 9.26 sendte Simon Andersen yderligere en mail til Erling Andersen med et spørgsmål om, hvorvidt det var forkert eller ulovligt ikke løbende at betale skat.

Kl. 10.12 havde Signe Højgaard Nielsen fra Fagbladet Journalisten sendt følgende mail til Mette Thorn:

"Tak for det tilsendte. Jeg fremsender hermed Peter Lofts citater i overensstemmelse med Journalistens citatregler.

<http...>

Da vi har endelig deadline for magasinet i dag, skal jeg bede om meget hurtigt svar, såfremt I har faktuelle rettelser, eller hvis der er direkte misforståelser.

...

B.T. skriver på forsiden af avisen d. 24. juni, at Helle Thorning-Schmidt får et dobbelt rentefradrag på sit hus i Danmark. Problemet er blot, at det ikke kan lade sig gøre at få dobbelt så meget i rentefradrag som andre. Hun får det rentefradrag, som hun skal have. Hverken mere eller mindre. Begrebet "dobbelt rentefradrag" er noget B.T. selv finder på.

Det bekræfter flere skatteeksperter.

»Hun får det samme som alle andre. Hvis han havde været mindre smart, havde hun kun fået det halve,« siger departementschef i Skatteministeriet Peter Loft. Han forholder sig ikke til den konkrete sag, men til om det kan lade sig gøre at få et dobbelt rentefradrag helt generelt, og det kan det ikke.

I B.T.'s artikel den 24. juni optræder departementschef Peter Loft selv som kilde. I oplægget til citatet står der: "Men hendes (Helle Thorning-Schmidts, red.) forståelse af reglerne afvises af den øverste embedsmand i Skatteministeriet, departementschef Peter Loft:" og han citeres direkte for at sige: »Retten til at overføre negativ indkomst – det kan være renteudgifter, underskud i virksomheder eller andet – mellem ægtefæller kræver, at de begge er skattepligtige i Danmark.«

Over for Journalisten bekræfter Peter Loft, at hans citat er korrekt. Han siger, at han har gjort B.T. opmærksom på, at han ikke udtaler sig om den konkrete sag, men han synes, at det er i orden, at B.T. ikke gør opmærksom på det i artiklen.

»Jeg forholder mig til de generelle regler, men jeg vidste godt, hvorfor jeg blev spurgt, « siger han.»

Kl. 11.56 skrev Inger Kirstine Sommer Hansen til Søren Hansen, cc Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod:

"Jeg har ringet til Frode Holm, som aftalt i går.

Jeg har oplyst ham om, at SKAT satser på at holde et afsluttende møde i sagen fredag den 27. august 2010.

Har sagt, at det ville være optimalt såfremt sky kunne være til stede – dette bl.a. begrundet med alle de citater der fremgår af mediedækningen.

Frode Holm bringer dette 'ønske' videre

Aftalt at holde afsluttende møde her på Sluseholmen fredag den 27. august 2010, kl. 9:00.

Frode Holm fik oplyst, at jeg regnede med at direktør for SKAT København Erling Andersen, direktør for kundeservice Lisbeth Rasmussen, Hanne Kofod, Søren Hansen og mig ville være til stede".

Kl. 14.21 sendte Mette Thorn følgende pressemeddelelse til Erling Andersen, cc Steffen Normann Hansen. I emnefeltet er angivet "Pressemed. til din godkendelse. OK?":

"Sagens gang hos SKAT II

SKAT København lader sig ikke stresse af betydelig medieomtale i behandlingen af skattesager.

Af dagens medier fremgår det, at SKATs afgørelse i sagen vedrørende Stephen Kinnock skulle være meddelt under hånden. SKAT kan ikke udtale sig om konkrete sager, men generelt vil SKAT gerne understrege, at sådanne tillkendelser aldrig forekommer.

SKAT træffer altid afgørelser på baggrund af de oplysninger, der er meddelt i en sag, og de undersøgelser SKAT selv initierer.

SKAT kan ikke på forhånd sige, hvor længe en skattesag er om at blive behandlet. Det afhænger af den dialog, der foregår mellem SKAT og skatteyder samt fremdriften i undersøgelserne. En skattesag kan vare alt mellem 14 dage og flere måneder. Men både SKAT og skatteyder har normalt en interesse i, at sagsbehandlingen afsluttes hurtigst muligt.

SKAT har en ubetinget tavshedspligt og kan ikke oplyse om konkrete sager, eller ikke om hvornår en konkret sag afsluttes.”

Den 22. august 2010 bragte Politiken en artikel, hvori bl.a. er anført:

”I sidste ende er det kun skattemyndighederne, der kan afgøre spørgsmålet, og på den baggrund undrer det Aage Michelsen, hvor villig Skatteministeriets departementschef Peter Loft har været til at kommentere spørgsmål i relation til Thorning-affæren. For det er hans embedsmænd, der lige nu sidder og behandler sagen om oppositionslederen og hendes mand:

»Tidligere var skattemyndighederne mere uafhængige, men nu er de blevet slået sammen med Skatteministeriets departement. Så den øverste chef i denne sag er i virkeligheden skatteministeren, og er han helt uvildig? Jeg tror ikke på, at embedsmændene vil lade sig påvirke af det politiske, men hvad nu hvis afgørelsen er på vippen? Mistanken i sig selv er farlig« siger Aage Michelsen.

Peter Loft afviser, at han eller ministeren kan blande sig i Thorning-familien skattesag:

»Hvis jeg ringede til en skattedirektør og bad ham nå til et bestemt resultat, ville han sige rend og hop. Der er vandtætte skotter mellem os og i dette tilfælde Skat København, og hvis nogen er utilfreds, kan de desuden

Perioden fra den 13. til den 25. august 2010

gå til Landsskatteretten. Jeg har bestræbt mig på ikke at bære brænde til bålet, men det ville være forkert, hvis Skatteministeriet slet ikke måtte udtale sig om de generelle skatteregler. Men vi skal holde os langt væk fra den konkrete sag, som jeg ikke kender«, siger departementschefen.”

I Lisbeth Rasmussens dagbog under uge 33, den 16.-22. august er anført:

”Mandag den 16/8 holder Hanne Dahl, Søren Hansen, Inger Sommer og jeg selv møde i sagen.

Sagen drøftes den 18/8 med Erling Andersen. Hanne Dahl, Søren Hansen og jeg selv deltager.”

Lisbeth Rasmussen anfører til slut i sin dagbog:

”Møde uden dato (glemt hvornår det sker, men det ligger tidligt i forløbet):

Møde med Peter Loft, Ivar, Erling Andersen og jeg selv – der findes gl. notat fra 1999/2000 angående Helles skattepligt. Departementet udtalte sig generelt – det var tydeligt, at hun ikke var skattepligtig, men det antages, at det er ledelsen i Socialdemokratiet, der giver hende klar besked om, at hun skal betale skat i Danmark og dermed er der taget stilling til spørgsmålet om skattepligt.

Ivar ringer efterfølgende til Erling og siger – hold fast i, at det er jeres afgørelse, og han siger i øvrigt at han er enig i vores vurdering af de forskellige spørgsmål i sagen.”

Af Erling Andersens redegørelse fremgår:

”Vi aftaler et nyt møde til fredag **den 13. august 2010** på departementschefens kontor i Nicolai Eigtveds Gade, hvor også skattedirektør Lisbeth Rasmussen, SKAT København og fagdirektør i international skat Ivar Nordland, Koncerncentret deltager.

Der er tale om et kort møde uden dagsorden og referat.

På mødet tales der bl.a. om, at sagsbehandlingen i sagen nu er så langt fremme, at det er SKAT Københavns vurdering, at Kinnock næppe er skattepligtig til Danmark.

I ugen efter mødet den 13. august 2010 bliver jeg uventet ringet op af fagdirektør Ivar Nordland. Han understreger over for mig, at det er SKAT København – og kun SKAT København – som skal træffe beslutning i denne sag. Han er i øvrigt enig i, at meget tyder på, at Kinnock ikke er skattepligtig.

På kanten af et møde i Østbanegade medio august 2010 – jeg husker det som **mandag den 16. august 2010** – taler Peter Loft, Steffen Normann Hansen og jeg kort sammen. Peter Loft udleverer et antal kopier af presseklip, hvor en række skatteeksperter o.lign. har givet deres bud på skattesagen. Han beder mig om jeg kan få en sagsbehandler til at læse dem igennem og vurdere ”påstandene”. Skattedirektør Lisbeth Rasmussen udarbejder et notat, hvor hvert presseklip kommenteres. Dette notat ajourføres løbende under sagsbehandlingen.

Produktionsdirektøren og departementschefen har flere gange i forløbet foreslået, at SKAT Københavns tolkninger afprøves i en dialog med Jura & Samfundsøkonomi i Koncerncentret. Det er sædvanligt med den form for faglig sparring vedr. komplicerede juridiske emner.”

Peter Loft har i sin redegørelse anført:

”De fem møder, hvori jeg deltog, fandt sted den 10. august, den 13. august, den 1. september, den 3. september og den 13. september – alt sammen 2010. Møderne fandt efter min hukommelse alle sted i koncerncentret.

...

I det andet møde – mener jeg – deltog tillige fagdirektør Ivar Nordland, som er koncerncentrets ekspert i international beskatning. Muligvis deltog også skattedirektør Lisbeth Rasmussen, SKAT København.

Ifølge min hukommelse deltog Steffen Normann Hansen og Lisbeth Rasmussen – udover Erling Andersen og jeg – i de sidste 3 møder.

11. Efter min erindring orienterede Erling Andersen på de to første møder – den 10. august og 13. august – mig alene om, hvordan sagen blev behandlet i SKAT København – dvs. alene en orientering om sagens organisatoriske placering og om generelle bemandingsspørgsmål.

På dette stadium mener jeg således ikke at have haft kendskab til sagens materielle indhold – andet end fra avislæsning ...”

Jan Kjærsgaard har forklaret¹³¹:

Vidnet husker, at der i denne periode var noget, der irriterede Peter Arnfeldt, og det havde de samtaler om. Det, der irriterede Peter Arnfeldt, var, at Ekstra Bladet som de første skrev artikler med spot på, at det kunne ende med en såkaldt ren påtegning, en frifindelse i sagen Stephen Kinnoek/Helle Thorning-Schmidt. Denne rene påtegning kom jo ud til offentligheden den 17. september, men her i august havde han nogle artikler, der begyndte at vurdere på, om det nu kunne blive resultatet. Der var ting i sol og måne, der tydede på, at det gik den vej.

Det var artikler, som Peter Arnfeldt syntes havde ”en lidt kedelig klang”, og derfor blev det anholdt, og det blev diskuteret, hvordan i alverden vidnet kunne skrive sådan. I artiklerne var der udtalelser fra Frode Holm, der havde det grundsynspunkt, at han regnede med en ren påtegning, og Ekstra Bladet byggede også andre ting op og havde andre informationer end fra Frode Holm. Peter Arnfeldt var i det hele taget ikke så meget for Frode Holm og mente ikke, at vidnet burde lytte så meget til Frode Holm. Han erindrer ikke, om Peter Arnfeldt nævnte andre, som han i stedet burde lytte til.

Foreholdt specifikationsliste fra vidnets telefon, hvoraf fremgår, at han havde sendt to sms-beskeder og foretaget et opkald til Peter Arnfeldt den 16. august 2010, oplyste han, at han ikke husker, hvorfor han kontaktede Peter Arnfeldt, men kontakten lykkedes ikke. Sms’erne var typisk små opfordringer, såsom ”ring til mig”.

Han ved, at han fik kontakt med Peter Arnfeldt den 19. august 2010 om eftermiddagen, hvor Peter Arnfeldt ringede til ham. Samtalen drejede sig om en artikel i Ekstra Bladet samme dag, hvor Frode Holm antydede, at han måske allerede havde styr på, hvad den endelige afgørelse blev. Peter Arnfeldt ringede for at ”pumpe” ham for oplysninger om, hvad Frode Holm mere præcist havde sagt til ham. Peter Arnfeldt ville gerne vide, hvad Frode Holm byggede det på. Peter Arnfeldt anfægtede Frode Holms troværdighed. Peter Arnfeldt var irriteret over, at han brugte Frode Holm

131 Protokol 6, side 4-5.

som sandhedsvidne. Han fornemmede ikke på dette tidspunkt, at Peter Arnfeldt havde kendskab til afgørelsen. Peter Arnfeldts anbringende var mere, hvorfor han ansoeg en optimistisk tone på Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks vegne, havde han belæg for det, og hvilket belæg havde Frode Holm. Peter Arnfeldt udfrittede ham bl.a. om, hvorvidt Frode Holm henviste til nogen bestemt i det officielle skattesystem. Oplysninger som han ikke kunne hjælpe med.

Peter Arnfeldt har forklaret¹³²:

Foreholdt specifikationsliste fra Jan Kjærgaards telefon, hvoraf 2 sms-kontakter samt et telefonopkald den 16. august 2010 fremgår, forklarede vidnet, at han ikke kan huske, hvad sms'erne gik ud på, men vil tro, at det var noget i retning af "Ring snarest".

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 19. august 2010, afsnittet "Thorning tog fejl", og foreholdt, at Jan Kjærgaard i relation til artiklen har forklaret, at vidnet havde ringet ham op og bebrejdet ham, at han lyttede for meget til Frode Holm, ligesom vidnet skulle have sagt, at Jan Kjærgaard ikke skulle være sikker på, at Frode Holm havde ret. Vidnet afviste, at skulle have sagt noget i den retning til Jan Kjærgaard. Han kan ikke afvise, at der fandt en samtale sted, men han kan i det hele afvise at have sagt det, som Jan Kjærgaard har forklaret.

...

Foreholdt uddrag af Erling Andersens redegørelse, hvor Erling Andersen omtaler nogle presseklip, forklarede han, at de omtalte presseklip godt kan være de presseklip, som han havde samlet sammen og givet til Troels Lund Poulsen. Troels Lund Poulsen har muligvis givet dem videre til Peter Loft.

Foreholdt mail af 19. august 2010 fra vidnet til Troels Lund Poulsen, Peter Loft og Mette Thorn vedhæftet artikel fra ekstrabladet.dk med overskriften: "Helle kender SKAT's afgørelse", forklarede han, at han i denne artikel særligt hæftede sig ved, at afgørelsen ifølge Frode Holms udtalelser nederst i artiklen allerede så ud til at være færdig. Frode Holm udtalte også, at hans forventning var, at Socialdemokraterne ville offentliggøre

132 Protokol 7, side 6, og protokol 8, side 8-9 og 14.

erklæringen i sin helhed og i uredigeret form. Artiklen gav anledning til, at han skulle til at have overblik over presseberedskabet, så han kunne være forberedt på alle de spørgsmål, som journalisterne ville stille.

Hans opgave i forbindelse med presseberedskab bestod i, at han samlede artikler og stillede alle de spørgsmål, som journalisterne forventedes at ville stille, typisk ud fra en gennemgang af de påstande og kommentarer der havde været i artiklerne. Han samlede materialet sammen, og de mennesker, der havde forstand på påstandene dvs. embedsværket, udarbejdede svarene. Han forberedte ikke pressemeddelelser eller udtalelser. På dette tidspunkt ringede alle og spurgte til, hvornår afgørelsen kom, hvilket han jo ikke kunne svare på. Han mindes ikke ministerens eller Peter Lofts reaktion på artiklen.

I august 2010, måske medio august, fik han af Troels Lund Poulsen oplyst, at Peter Loft havde fået at vide, at Stephen Kinnock skulle være homoseksuel eller biseksuel. Han gik til Peter Loft for at få oplysningen bekræftet. Peter Loft kunne bekræfte og sagde, at Erling Andersen havde oplyst ham om, at "det var kittet, der fik forklaringerne i pressen til at hænge sammen". Steffen Normann Hansen kom ind på kontoret under samtalen, og han var også bekendt med oplysningen. Vidnet blev noget paf over oplysningen, men han spurgte ikke ind til, hvordan det kunne være kittet, der fik det hele til at hænge sammen. Det burde han måske have gjort, men han var på det tidspunkt ret målløs og spurgte ikke mere ind til det.

Kort efter – måske 4-5 dage efter det korte møde med Peter Loft – blev han kaldt ind på Peter Lofts kontor, og Peter Loft fortalte, at oplysningen alligevel ikke havde nogen betydning for afgørelsen.

Han deltog ikke i denne periode i nogen form for politisk strategiplanlægning.

...

Forespurgt af advokat Karen-Margrethe Schebye forklarede han, at Peter Loft, da han i august kaldte ham ind på sit kontor for at fortælle, at oplysningerne om Stephen Kinnocks seksualitet alligevel ikke havde betydning for afgørelsen, ikke gav nogen forklaring på, hvorfor han var kaldt ind, eller nogen forklaring på hvorfor han skulle have at vide, at oplysningerne alligevel ikke havde nogen betydning. Det var ikke noget egentlig møde, men blot en kort samtale, der varede omkring to minutter.

Troels Lund Poulsen har forklaret¹³³:

I midten af august 2010 blev vidnet bedt om at komme ind til en meget kort snak hos Peter Loft, hvor Peter Loft fortalte, at han af Erling Andersen var blevet orienteret om, at Frode Holm havde oplyst, at Stephen Kinnock var homoseksuel. Vidnet vidste ikke, hvad han skulle bruge denne viden til, men konstaterede bare, at det åbenbart var en information, han skulle have. Han foretog sig ikke noget udover at orientere Peter Arnfeldt om, at han havde talt med Peter Loft og fortalte, hvad Peter Loft havde oplyst. Han syntes, Peter Arnfeldt skulle vide det, og han fortalte det med den klare ro i maven, at Peter Arnfeldt havde håndteret personfølsomme sager gennem hele sit virke.

Peter Arnfeldt skulle som sådan ikke bruge oplysningen til noget, men han var ansat som særlig rådgiver, og vidnet syntes derfor, det var vigtigt, at Arnfeldt vidste det. Ligeegyldigt om oplysningen var korrekt eller ej, så kunne den være med til at forklare, hvorfor der havde været stor debat om uoverensstemmelserne i forhold til, hvor meget og hvor lidt man havde været i Danmark eller et andet sted. Hverken vidnet eller Peter Arnfeldt deltog i sagsbehandlingen af Stephen Kinnocks skattesag, men det forventedes, at afgørelsen ville blive offentliggjort, og man skulle derfor forholde sig til sagen.

Han erindrer ikke, at Peter Loft gav nogen forklaring på, hvad han skulle bruge oplysningen til, og Peter Loft gav ikke andre oplysninger om skattesagen på det meget korte møde. Han spurgte ikke selv Peter Loft om, hvad han skulle bruge informationen til.

...

Foreholdt uddrag af Erling Andersens redegørelse om et møde den 13. august, hvoraf fremgår, at sagsbehandlingen var så langt fremme, at det var SKAT Københavns vurdering, at Stephen Kinnock næppe var skattepligtig i Danmark, forklarede vidnet, at han ikke fik referat fra møderne. Han fik ikke oplysning om, at SKAT København regnede med at træffe en afgørelse om, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig.

133 Protokol 9, side 8-10.

Af samme redegørelse fremgår, at der også blev holdt et møde den 16. august 2010, hvor der blev udleveret nogle presseklip. Vidnet forklarede, at de omtalte presseklip var indsamlet af Peter Arnfeldt, som gav dem til ham. Han afleverede presseklippene til Peter Loft og bad om, at der blev lavet et presseberedskab. Vidnet har ikke kendskab til, at presseklippene blev givet videre til SKAT København. Han mener, at de omtalte presseklip er originale artikler, fotokopier eller eventuelt udskrevet fra Infomedia.

Oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering har vidnet ikke på noget tidspunkt givet til andre end Peter Arnfeldt.

...

Foreholdt mail af 19. august 2010 fra Peter Arnfeldt til vidnet, Peter Loft og Mette Thorn indeholdende Ekstra Bladets artikel af 19. august 2010 med overskriften "Helle kender SKAT's afgørelse", mener vidnet, at han stillede spørgsmålstejn ved, om det var rigtigt. Han kan ikke huske, hvem han drøftede det med. Han gik ikke ned i sagen og bad om notater eller andet, men han spurgte, om det, der var anført i artiklen, var rigtigt. Han erindrer ikke, om han stillede spørgsmålet til Peter Loft, og han kan ikke huske, hvad svaret var, hvis der overhovedet kom et svar. Han mener ikke, at han modtog noget svar.

Henvist til uddrag af Erling Andersens redegørelse, hvoraf fremgår, at Erling Andersen, Peter Loft, Lisbeth Rasmussen og Ivar Nordland deltog i mødet den 13. august 2010, og hvor det blev oplyst, at SKAT Københavns vurdering var, at Stephen Kinnock næppe var skattepligtig til Danmark – hvilket også var den oplysning, der kom frem i Ekstra Bladet den 19. august 2010 – kunne vidnet stadig ikke huske, hvem han drøftede det med. Han kan have drøftet med Peter Arnfeldt, at det virkede besynderligt, at der allerede på forhånd var nogen, der skulle kende afgørelsen. Det var ikke den eneste historie, der var på dette tidspunkt. Nogle uger efter blev de også ringet op af TV2, der oplyste, at de kendte afgørelsen. Han husker ikke at have modtaget et notat på, hvordan oplysningen kunne komme til pressen.

Simon Andersen har forklaret¹³⁴:

Foreholdt mail af 17. august 2010 kl. 15.32, 2. afsnit, fra vidnet til Erling Andersen, og foreholdt, at der her sendes en række udklip, der belyser Stephen Kinnocks tilstedeværelse i Danmark og mail af 26. august 2010 kl. 14.07, 1. afsnit, 1. punktum, fra vidnet til Erling Andersen, samt foreholdt, at der i mailen omtales en skatteretlig afgørelse, forklarede vidnet, at det var en kompleks sag fra starten. Både han og Thomas Nørmark Krog brugte ufattelig lang tid på at prøve at forstå det skatteretlige for at kunne se, om der i det hele taget var en historie at gå i gang med. Spørgsmålet var: Forelå der en mulighed for, at Stephen Kinnock var skattepligtig? De brugte mange timer på i samarbejde med de kilder, der ville hjælpe dem, at bore sig ned i det spørgsmål.

At han sendte en række mails til Erling Andersen, var med det formål at forsøge at ryge ham ud og få ham til at hjælpe med at give nogle oplysninger om, hvad det var, der skulle lægges vægt på. For eksempel i forhold til SKM 2007.353 SR afgørelsen med de 2-3 år. Hvis den afgørelse blev fulgt, ville det give skattepligt. De havde vanskeligt ved at få nogen i systemet til at forholde sig til, om det var tilfældet. Der var eksperter nok, der havde alle mulige meninger både til citat og uden for citat. Det afgørende for BT var, om de kunne få nogen af dem, der sad med materien, til at komme med brugbare svar. Det er normalt, at man forsøger at få nogen, der skal afgøre sagen, til at udtale sig i sagen.

Det hele var jura og juridiske aspekter. Det handlede ikke om, at få Erling Andersen til at sige, hvad han syntes eller følte. Det handlede om at få belyst sagen. De havde den udfordring, da de startede med sagen, at de ikke var særlig skatteretligt kyndige.

Problemet var også, at når de ringede til en professor i skatteret eller en højt estimeret partner i et revisionsfirma og oplyste, at de var fra tabloidavisen BT, så startede folk med at tænke, om de virkelig skulle lægge alt deres skattekyndig viden i deres hænder. Typisk ringede man til kilder og sagde, "Hør her, jeg tænker sådan og sådan ...", også selvom det var kilder, man ikke havde talt med. I denne sag ville de gerne vise kilderne, at de havde arbejdet seriøst med sagen og havde gjort alt, hvad de kunne for at forstå disse regler. Det er også derfor, at der var et hav af skriftlige

134 Protokol 10, side 5-6.

spørgsmål og derfor, at de stillede spørgsmål, som viste, at de havde et stort juridisk bagkatalog. Det var ikke en normal metode at henvise til lange juridiske afklaringer eller stille lange skriftlige spørgsmål, men her var det vigtigt, da det var ekstremt komplekst stof, og de var afhængige af, at kilderne ville tale med dem og hjælpe dem. Den eneste måde, det kunne lykkes på, var at vise, at kilderne kunne have tillid til, at de ikke bare ville lave et eller andet halvdårligt arbejde, hvor de skulle mose en statsministerkandidat, men at de gerne ville prøve at forstå reglerne og lave et stykke nuanceret journalistik. En af måderne var at vise, at de havde læst på lektien.

Når det handler om ekstremt komplekse ting, hvor de skal have kilder, som skal føle tillid til dem, til at give nogle svar, som har politisk voksende implikationer, så vil de gerne servere et ordentligt grundlag. Hvis han skal ringe og spørge vagthavende ved politiet i Roskilde, om en mand har kørt over for rødt, så sender han ikke noget sådant.

Forespurgt, om Erling Andersen svarede på de nævnte mails, nægtede vidnet at svare med henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, om de ikke havde overvejet at bede en skatteretsekspert om et juridisk resposum, forklarede vidnet, at der formentlig ikke var en eneste person i SKAT, som enten Thomas eller han ikke havde talt med om disse spørgsmål. Derudover var det ikke muligt at finde en revisor under en vis karakter, som dette ikke havde været drøftet med. De arbejdede på en bred vifte af kilder og muligheder for at finde ud af, hvad der var op og ned.

Foreholdt mail af 17. august 2010 kl. 15.32, 1. og 2. afsnit, fra vidnet til Erling Andersen, forklarede han, at mailen blev sendt for at få nogle svar. Kendsgerningen var, at Frode Holm offentligt fortalte til alle, der ville høre om det, at den sag var afgjort. Det havde han styr på. Der bredte sig blandt nogle kilder den mistanke, at SKAT København ikke var voldsomt optaget af at belyse alle de dybereliggende ting. Derfor ville de spørge om, hvordan SKAT København havde arbejdet med det her, om SKAT havde tjekket det her osv. Altså et forsøg på at få Erling Andersen til at svare. Det er tidligere lykkedes for ham at få nogen til at sige noget, de ikke skulle have sagt. Vidnet ønskede ikke at oplyse, hvorvidt han tidligere havde fået en højtstående embedsmand til at tale over sig.

Olav Skaaning Andersen har forklaret¹³⁵:

Henvist og delvist foreholdt en række mails fra Simon Andersen til Erling Andersen, forklarede vidnet, at journalistik handler om at skaffe oplysninger til veje, og dette var en af de måder, BT gjorde det på. Man kan blive overrasket over, hvor mange højt placerede folk der svarer på spørgsmål, som, andre måske måtte synes, ikke er relevante i en vis sammenhæng.

BT ville gerne oplyse sine læsere om sagens karakter. Havde de fået svar tilbage fra Erling Andersen, ville de have brugt oplysningerne efterfølgende i artikler. Det var spørgsmål, der blev stillet til Erling Andersen om sagen. Det var relevante spørgsmål, som de har skrevet om i avisen. Havde de fået vigtige informationer, havde de bragt dem videre. Det var en klar og relevant måde at arbejde på.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret¹³⁶:

Foreholdt, at det af Erling Andersens redegørelse, fremgår, at Erling Andersen fik en telefonopringning fra Ivar Nordland, forklarede vidnet, at hun ikke har noget kendskab til telefonopringningen fra Ivar Nordland. Hun har heller ikke kendskab til mødet den 13. august 2010 mellem Peter Loft, Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen og Ivar Nordland, der også er omtalt i Erling Andersens redegørelse. Hun har ikke deltaget i møder uden for huset. Der var aldrig nogen, der direkte fortalte hende, hvad der foregik. Hun har på et tidspunkt spurgt om, hvad der foregik. Lisbeth Rasmussen sagde da til hende: "Er du sikker på, at du vil vide det?", hvilket hun svarede nej til. Hun har fornemmet, at der var møder uden for huset. Hun havde på fornemmelsen, at hun skulle holde sig i uvidenhed.

Hun skulle sørge for, at sagen var tilstrækkeligt oplyst. Det var også derfor, hun ikke læste aviser. Hun har heller ikke læst Erling Andersens redegørelse. Det var nok omkring tidspunktet for afgørelsen, hvor det blev hektisk, at hun spurgte Lisbeth Rasmussen, hvad der foregik. Pressen holdt på parkeringspladsen, og da var der hektisk aktivitet for at få sagen lukket. På tidspunktet omkring den 13. august var alt normalt i sagsbehandlingen.

135 Protokol 10, side 12.

136 Protokol 12, side 7.

Hun har ikke kendskab til et møde den 16. august 2010. Den oprindelige opfattelse af, hvordan regelsættet var, holdt hele vejen igennem forløbet. Det kan altid diskuteres, hvornår sagen er tilstrækkeligt oplyst. Det lå klart fra start, at sagen skulle belyses fuldt ud. Hun kan ikke huske at have set en samling presseklip.

Forevist notat om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag, forklarede hun, at hun først har set notatet inden for den sidste måned.

Hanne Dahl Kofoed har forklaret¹³⁷:

Foreholdt, at det af Erling Andersens redegørelse, fremgår, at der blev afholdt et møde den 13. august, hvor også Lisbeth Rasmussen og Ivar Nordland deltog, forklarede vidnet, at Ivar Nordland er fagdirektør i Koncerncenteret med subjektiv skattepligt som fagområde. Hun har ikke hørt, hvad der skete på mødet den 13. august 2010. Lisbeth Rasmussen ændrede ikke opfattelse af, hvordan tingene skulle gribes an. Foreholdt, at der endvidere blev afholdt et møde den 16. august mellem Erling Andersen, Peter Loft og Steffen Normann Hansen, forklarede hun, at hun ikke var klar over, at der var et møde den 16. august 2010. Hun har hørt noget om nogle presseklip.

Lisbeth Rasmussen har forklaret¹³⁸:

Henvist til Erling Andersens redegørelse hvoraf fremgår, at der blev holdt et møde den 13. august 2010 med deltagelse af Erling Andersen, Peter Loft, Ivar Nordland og vidnet, bekræftede hun, at det var mødedeltagerne. Erling Andersen kom ret sent til hende og bad hende om at deltage i mødet. Hun vidste godt, at han havde holdt møde med Peter Loft den 10. august, og at de havde aftalt at holde møde igen den 13. august. Hun fik ikke at vide, hvad de skulle, men forstod, at der skulle ske en generel drøftelse af sagen. Da hun vidste, at Ivar Nordland var inviteret, vidste hun også, at de skulle tale faglighed. Det var hendes indgangsvinkel til det møde.

Det var også det, der skete. Ivar og vidnet drøftede nogle faglige spørgsmål omkring kildeskattelovens §§ 1 og 7. Hun spurgte ind til det, fordi Ivar sad

137 Protokol 12, side 15.

138 Protokol 13, side 16-17, 18-20 og 22-23, og protokol 14, side 19-20.

meget tættere på nogle ting, herunder Skatterådet og verserende retssager. Hendes spørgsmål var bl.a., om der var noget nyt, som de skulle være opmærksom på? Det kunne sådan set gå til begge sider. Var der særlige skatterådssager, som de skulle være særligt opmærksomme på? Var der tendens til stramninger? Det var åbne spørgsmål, da hun ikke havde adgang. Det meste af det, som vidnet og Ivar forholdt sig til, var juridiske spørgsmål. Efter at de havde løbet §§ 1 og 7 igennem, var Ivar Nordland og vidnet meget på linje. Der var ikke noget, som hun ikke vidste i forvejen eller noget særligt, som de skulle ind over. Han gav hende nogle oplysninger, som hun også har nævnt til sidst i dagbogsnotaterne.

Vidnet forklarede, at Peter Loft under mødet var helt optaget af og fokuseret på, at det var svært at forstå, hvordan de – med det billede som Helle Thorning-Schmidt selv havde tegnet af hende og familien – kunne stå i den situation, som de stod i her. Hvordan kunne de forklare situationen? Ingen ville kunne forstå det. Hun vidste ikke, hvem ”ingen” var, men det afgørende måtte være, hvad SKAT kunne forstå. Det var på et meget tidligt tidspunkt i sagsbehandlingen, så det var jo en fair bekymring at have og en fair ting, at de tænkte det igennem. Hun noterede sig bekymringen, men hun blev lidt irriteret over, at Peter Lofts tanker gik i den retning. Hun og Ivar Nordland interesserede sig for faktum, og hvad der var op og ned, og så måtte man bagefter forholde sig til, hvad folk kunne forstå. Så måtte de jo gå ud og bruge deres bedste kundskaber til at forklare folk det. Det måtte være muligt.

Forespurgt, om Peter Loft interesserede sig for andre forhold end opholdsdage, svarede vidnet benægtende.

Forespurgt, om Erling Andersen interesserede sig for særlige forhold, svarede vidnet, at han var lyttende på mødet. Det handlede meget om hendes og Ivar Nordlands drøftelser. Erling Andersen supplerede med oplysninger om, hvad SKAT var i gang med, hvor langt de var og det fremadrettede arbejde. Forespurgt, om man var inde på, hvilken retning afgørelsen gik, svarede vidnet benægtende.

Forespurgt, hvad Peter Loft havde svært ved at forstå, forklarede vidnet, at Peter Lofts bekymring gik på, at alle mulige sagde noget og havde en mening om det her. Det kunne give udtryk for, at når så mange sagde det og var enige, så kunne der være noget om det. De sad dog med et billede, som nok kunne være mere nuanceret. Forespurgt, om Peter Loft sagde noget om, hvad det var, ”de” mente, forklarede hun, at det drejede sig

om de mange presseartikler, der var. Hun ved ikke, hvad han ville med det, bortset fra at det var en bekymring, som han havde, og den kunne da være rimelig nok, men situationen var den, at der er mange skatteregler, der er svære at forklare og svære at forstå, men det var jo bare en opgave, der skulle løses.

Foreholdt dele af Erling Andersens redegørelse, forklarede vidnet, at under de forbehold – at de slet ikke var færdige med at gennemgå antallet af opholdsdage, men ud fra det, de vidste på dette tidspunkt, om antal dage, karakteren af hans ophold her, og hvad det arbejdsmæssige var – så havde det en retning mod, at Kinnock næppe var skattepligtig til Danmark. De orienterede om, at hvis tendensen fortsatte, så var det sandsynligt, at de ville ende der.

Forespurgt om Peter Lofts fokus omkring presse mv. fremkom før eller efter, at de havde orienteret om, hvilken retning afgørelsen havde, forklarede vidnet, at Peter Loft startede mødet med det, og at hun og Ivar Nordland efterfølgende gik over til de øvrige drøftelser.

Forespurgt om Peter Loft eller Ivar Nordland kom med forslag til sagsbehandlingsskridt eller kom med antydninger af, at der var noget i sagen, der var vigtigere end andet, svarede vidnet, at det var de ikke inde på.

Vidnet forklarede, at Ivar Nordland eller en af hans sagsbehandlere havde været i kælderen og fundet et notat, som han refererede. Det drejede sig om oplysninger, der går ud over det, der står i dagbogsnotatet...

...

Forespurgt, hvilke yderligere oplysninger udover de juridiske Ivar Nordland gav på mødet den 13. august 2010, forklarede vidnet, at han kunne oplyse, at man havde været nede og finde et notat i gamle arkiver. Af notatet kunne man se, at man tidligere havde forholdt sig til et skatte spørgsmål, der vedrørte Helle Thorning-Schmidt. Det, SKAT forholdt sig til i denne sag, var Helle Thorning-Schmidts ægtefælles skattemæssige forhold, og det var dem, de havde undersøgt, og dem, de havde truffet en afgørelse på grundlag af. Derfor var der nu nogle elementer imellem den afgørelse, de havde truffet, og det her notat, hvor de havde lavet et fravalg, en sagstilsikring.

Notatet handlede om et gammelt forhold tilbage i 1999/2000, hvor parret fraflyttede Danmark og bosatte sig i udlandet i en årrække. Der var nogen/én – hun kan ikke sige, hvem det var, for det ved hun ikke – der over for ministeriet havde rejst et spørgsmål om beskatningen af Helle Thorning-Schmidts vederlag. Ministeriet havde undersøgt det og fundet ud af, at hun ikke var skattepligtig, og det blev meddelt til hende. Til trods for det var der nogen, der alligevel mente, at hun skulle betale skat her. Det oplyste Ivar Nordland vidnet om. Han antog, at det var ledelsen i Socialdemokratiet, der havde taget stilling hertil. Vidnet fik således oplyst, at Thorning-Schmidt fra 1999 måske ikke skulle være skatteansat, men det var ikke det, de var sat til at undersøge, og det var i øvrigt også år, der var forældede. De var således afskåret fra at røre ved det. De valgte at parkere det, men det var dog en oplysning, som de havde.

Det viste, at der var andet end juraen og de retsregler, der gælder på området, der åbenbart var inde over sagen og bestemte, om man betalte eller ikke betalte. Udgangspunktet for hende er, at det er loven, der angiver, om man betaler eller ikke gør.

I den videre sagsbehandling så de helt bort fra notatet. Det betød, at de lagde til grund, at hun var skattepligtig uden at forholde sig til, om det var rigtigt eller ej. Det indebar, at Helle Thorning-Schmidt fik nogle fradrag, som hun ikke skulle have haft efter den præmis, men hvis hun ikke var skattepligtig, så kunne man jo godt sige, at det ikke var utvetydigt, at hun faktisk uretmæssigt havde fået fradrag. Dette spørgsmål har de dog ikke drøftet under sagen. Hun så nøgternt på det og tænkte, at det var hans forhold, de undersøgte, men med det in mente, at der lå et eller andet latent fra 1999. Det tændte dog lidt en advarselslampe for hende om, at det måske ikke var helt lige ud ad landevejen, det her foregik. Der var nogle, der sådan gik og småblandede sig.

Foreholdt dele af Erling Andersens redegørelse, og forespurgt, om hun blev orienteret om telefonsamtalen mellem Ivar Nordland og Erling Andersen, forklarede vidnet, at det gjorde hun. Erling Andersen fortalte meget kort, at Ivar Nordland havde ringet ham op og sagt, at Erling bare skulle vide, at Ivar var helt på linje med SKAT i deres forståelse og det, de havde sagt, de mente omkring afgørelsen, og at det var deres afgørelse. Vidnet forklarede, at man dog stadig skulle tage i betragtning, at det alene var en retningsangivelse, de havde givet. Hun overhørte ikke samtalen.

Hun kender Ivar Nordland og opfattede det bare som en besked, han gerne ville have afleveret, uden at der var mere i det. Erling Andersen kender nok ikke Ivar Nordland helt så godt og undrede sig måske lidt over henvendelsen. Ivar Nordland sagde ikke noget tilsvarende under mødet den 13. august 2010, men med den dialog, der var på mødet, viste han, at han var enig i synspunkterne, men han understregede ikke, at afgørelsen skulle træffes af SKAT København. Det kom han ikke ind på.

Henvist til Erling Andersens redegørelse, hvoraf fremgår, at Erling Andersen den 16. august 2010 talte med Peter Loft og Steffen Normann Hansen, forklarede vidnet, at hun hørte om mødet efterfølgende. Som hun forstod det, var det i forbindelse med et andet møde, at de havde talt sammen og da drøftet nogle spørgsmål. Det var i den forbindelse, at Erling Andersen kom hjem med en stak presseklip og bad hende om at kigge på dem og forfatte nogle kommentarer til dem.

Bemærkningerne fremkom hun med i et notat. Bemærkningerne starter på side 3 i notatet. Notatet findes i flere udgaver. Hun så det i sammenhæng med de bemærkninger, som Peter Loft var fremkommet med, ikke mindst på mødet den 13. august 2010. Peter Loft henviste til aviser og artikler, som han nu gerne ville have en bearbejdning af. Kunne de sige noget om det her? Var det rigtig eller ikke? Var det i øvrigt noget, der gav dem nogle oplysninger? osv. Hun forstod det sådan, at hun skulle gennemgå presseklippene og se, om der eventuelt kunne være noget interessant, som de kunne bruge. Det kunne være en oplysning, en viden, som de ikke havde, og som de måtte efterprøve. Hun bestemte sig for selv at foretage gennemgangen. Der var ikke noget i artiklerne, som de kunne bruge til noget. Erling Andersen gav hende ikke specifikke instruktioner om, hvordan materialet skulle gennemgås.

...

Forevist mails af 17. august 2010 fra Simon Andersen til Erling Andersen og fra sidstnævnte til vidnet, mail af 19. august 2010 fra Simon Andersen til Erling Andersen, mail af 30. august 2010 fra Erling Andersen til vidnet, mail af 19. august 2010 fra Simon Andersen til Erling Andersen, mail af 30. august fra Erling Andersen til vidnet, mail af 27. august 2010 fra Simon Andersen til Erling Andersen og mail af 30. august 2010 fra Erling Andersen til vidnet, forklarede hun, at materialet ikke indgik i sagsbehandlingen af skattesagen.

Foreholdt dagbogsnotat under uge 34, 1. afsnit, sammenholdt på ny med mails af 17. august 2010 fra Simon Andersen til Erling Andersen videre-sendt til vidnet, og forespurgt, om "andre sammenhænge" kunne være de sammenhænge, som BT og Simon Andersen sendte til Erling Andersen, forklarede hun, at det ikke havde været drøftet. Sagsbehandlergruppen kendte til skrivelserne, men lagde alene vægt på den dokumentation, der fremkom under skattesagen.

Forespurgt, om der på mødet den 13. august 2010 blev drøftet faktuelle oplysninger, f.eks. at man havde opgjort, at Stephen Kinnock havde været i landet i 142 dage i 2007, eller at de havde konstateret, at han havde så og så meget arbejde, forklarede vidnet, at det ikke var så præcist. Det, SKAT refererede, var, at de arbejdede omkring opgørelse af dage, og at de stadigvæk lå under 180 dage. Det så ikke ud til, at der var meget erhvervsarbejde eller anden mødeaktivitet. Tættere kom man ikke på det.

Foreholdt vidnets forklaring om det notat, som Ivar Nordland havde fundet, forklarede hun, at der var blevet stillet et spørgsmål til Skatteministeriet, og Skatteministeriet havde afgivet et svar. Svaret gik den ene vej, og så fik vidnet den oplysning, at nogen fra Socialdemokratiet vist havde været inde over og beslutte det modsatte. Hun sagde til sig selv: Hvad er det, der foregår? Hvem er det, der påvirker her? Hvem er det, der går ind og har en anden holdning og gennemtrumfer den? Det noterede hun sig og tog med.

Forespurgt, om det var hendes indtryk, at Socialdemokratiet havde pålagt Helle Thorning-Schmidt at blive ved med at være skattepligtig til Danmark, svarede vidnet bekræftende. Det indtryk fik hun på baggrund af det, som Ivar Nordland sagde. Da de sad med sagen, uden at det blev særligt konkret, kom det op, at der tidligere havde været ret meget avisomtale og skrivelser omkring det fra 1999. Det var ikke noget, de dyrkede, og de havde heller ikke tanker om at gøre det, men med den oplysning in mente var det, at hun sagde, at det her havde hun bemærket.

Henvist til dagbogsnotaterne, og forespurgt, om der var nogen sammenhæng mellem det, som hun lige havde redegjort for og det forhold, at hun begyndte at skrive dagbog, forklarede vidnet, at meldingen den 13. august 2010 og det, der skete, noterede hun ned på papir, altså at de havde haft et møde samt nogle stikord. Hun havde da ikke gjort op med sig selv, om hun ville skrive en dagbog. Men hun fortsatte, og det her var blandt andet en af grundene til, at hun gjorde det. Efter mødet den 13. august 2010 fik

hun ikke noteret datoen for mødet, men kun stikordene. Det betyder, at man på dagbogsnotaternes sidste side kan se et notat om et møde uden dato. Hun var efterfølgende godt klar over, at datoen var den 13. august 2010, men hun gik ikke tilbage og rettede dagbogen.

...

Advokat Lars Svenning Andersen henviste til dagbogsnotaterne og forespurgte, hvornår vidnet gik fra at skrive lapper til at skrive dagbogsnotater i skemaform. Vidnet forklarede, at hun lavede side 1 på baggrund af sin egen kalender – sin elektroniske kalender. Derefter begyndte hun at notere mere og mere ned, og det begyndte at blive mere dagligt. Fra uge 34 startede en daglig notering, enten ved at lave nogle stikord med håndskrift i kalenderen eller ved at lave en gul lap, som hun lagde ind. Hun tror, at hun startede med at notere nogle af møderne i uge 33, men den egentlige prosatekst skete fra uge 34.

Foreholdt, at hun tidligere har forklaret, at hun begyndte at skrive noget mere, fordi der blandt andet var lidt utryghed omkring den melding, som Ivar Nordland gav den 13. august 2010 om en tidligere sag, svarede vidnet, at det var et af de eksempler, som hun havde givet. Det var der, hun syntes, det begyndte at blive en smule uklart, hvor de måske landede hende, så hun ville gerne have helt styr på møder mv.

Forespurgt, om der var andre eksempler, forklarede vidnet, at på det tidspunkt, hvor hun overtog sagen, var der allerede diskussioner om, hvor meget man skulle drøfte med departementet. Som det også har fremgået, så var departementet lidt tilbageholdende med at komme på banen for at drøfte noget med SKAT, fordi de godt vidste, at der var et kompetence-spørgsmål. De mange spørgsmål, som i øvrigt allerede skulle undersøges fra begyndelsen af, tangerede, at de var ude i en sag af meget intensiv karakter med undersøgelser. De vendte mange sten i denne sag, og de begyndte derfor at have det sådan: Hvorfor gør vi det? Var det nødvendigt?

Forespurgt, om hendes svar skulle forstås på den måde, at en anden bekymring var, at ministeriet ikke ville gå ind i sagen, svarede vidnet, at hun syntes, det var helheden af, at når de ikke ville gå ind i sagen, så var det et udtryk for, at de så, hvor betænkeligt nogle af delene i sagen var – eller kunne blive. Det var først, når det var blevet betænkeligt, at SKAT kunne have et behov for at vende tilbage og se, hvad de de facto foretog sig.

Forespurgt, hvad årsagen var til, at vidnet ikke noterede Ivar Nordlands bemærkning den 13. august 2010 ned, svarede hun, at hun havde glemt bemærkningen, og umiddelbart skrev hun bare ind, at der havde været det møde. Hun kunne ikke lige huske datoen, og hun fik ikke fulgt op på det på daværende tidspunkt – og så gik hun ikke tilbage og rettede. Hun mener ikke, at bemærkningen er sat ind efterfølgende.

Foreholdt linjen ”Møde uden dato...” og foreholdt, at det ikke tyder på, at det var det, der var anledningen til at lave dagbogsnotatet, og hvis den var lavet på et tidspunkt, der lå tæt på mødet, så ville vidnet vel ikke have glemt datoen, svarede hun, at lige netop den del, om hvornår det var, var ikke så afgørende. Det, som var afgørende, var spørgsmålet om den interesse, der var for det. Hun holdt øje med, hvem der blev ved med at spørge. Der var mange avisartikler om, om SKAT nu undersøgte alle muligheder. Det var deraf den opmærksomhed fremkom. Det gamle notat om Socialdemokratiet gav anledning til utryghed, men det var ikke kun det, der gav hende anledning til at skrive dagbogsnotatet.

Foreholdt, at hun tidligere har forklaret, at Ivar Nordland ringede og sagde, at nu skulle de holde fast i deres afgørelse og ikke lade sig påvirke af ministeriet, og forespurgt, om Ivar Nordland tænkte på, at de ikke skulle lade sig påvirke af hans synspunkter eller andres. Hertil forklarede vidnet, at det havde Ivar Nordland ikke sagt, og hun har heller ikke forklaret, at Ivar Nordland sagde, at de ikke skulle lade sig påvirke af ministeriet. Ivar Nordland ringede og sagde, at han var helt enig i det, han havde hørt. Han mente, at det virkede som det rigtige resultat, og at det var SKATs afgørelse.

Foreholdt dagbogsnotaterne, sidste afsnit og forespurgt, om det var fordi, Ivar Nordland var blevet betænkelig ved, at han havde givet sin mening til kende, eller om han var betænkelig ved, at andre skulle give deres mening til kende lige så firkantet som ham, svarede vidnet, at hun ikke oplevede, at Ivar Nordland var betænkelig ved de faglige drøftelser, de havde haft. Hvad der lå bag ved opringningen, ved hun ikke. Hun har ikke talt med ham om det.

Frode Holm har forklaret¹³⁹:

Henvist til artikel af 19. august 2010 fra ekstrabladet.dk, forklarede vidnet, at han blev rasende over, at Jan Kjærgaard jo nærmest insinuerede, at han havde talt med vidnet. Jan Kjærgaard havde ikke talt med vidnet, og vidnet var derfor lidt rasende, fordi han fremstillede det som om, han havde snakket med ham.

Forespurgt, om vidnet erindrer at have talt med Jan Kjærgaard på noget tidspunkt indtil den 19. august 2010, forklarede han, at det havde han. For at være helt sikker på ikke at løbe ind i en sag, hvor man ikke havde overholdt selvangivelsesfristen, kastede de helt indledningsvist en selvangivelse ind den 30. juni 2010. I selvangivelsen lavede de en opgørelse, hvor de blandt andet havde befordringsfradrag fra København til Geneve og tilbage igen med. Jan Kjærgaard skrev da en artikel om, at det var for galt, at man kunne trække så meget fra, hvorefter vidnet sagde til ham, at det måske også var galt, at Stephen Kinnock havde et personfradrag, ligesom andre har. Vidnet sagde til Jan Kjærgaard, at de desværre ikke kunne kommunikere mere, når det var på det niveau. Det skete i forlængelse af indleveringen af selvangivelsen, og før vidnet tog på ferie, så det må have været i juli måned 2010. Han har ikke talt med Jan Kjærgaard i perioden fra juli 2010 til september 2011.

Henvist til samme artikel fra ekstrabladet.dk, forklarede vidnet, at det, der hidsede ham op, var 1. afsnit. Når han ikke havde talt med Kjærgaard, så var det flot, at vidnet skulle have antydnet noget overfor ham, og bagefter skulle vidnet så have sagt noget jf. 2.-3. afsnit. Vidnet har heller ikke i anden sammenhæng fremsat udsagn af denne karakter, men han havde drøftet det med Helle Thorning-Schmidt. Det kan godt være, at han overfor andre journalister havde sagt, at han ikke mente, at Stephen Kinnock var skattepligtig, men han ved positivt, at han ikke har snakket med Jan Kjærgaard. Han husker det sådan, at det lå lidt indirekte i artiklen, at fordi han kendte de pågældende medarbejdere ved SKAT, så havde han nok nærmest fået lidt at vide.

Forespurgt, om vidnet kendte nogle af medarbejderne, forklarede vidnet, at det gjorde han. Da han var i Statsskattedirektoratet, var Lisbeth Rasmussen der også. Inger Kirstine Sommer Hansen har han i flere omgange

139 Protokol 17, side 3-4 og 16.

prøvet at hverve til Revitax. Han har også haft sager med hende. Hanne Dahl Kofod har han nok ikke arbejdet så meget sammen med. Søren Hansen, der optrådte i starten af sagen, har han undervist, den gang han var lektor på Forvaltningshøjskolen. På et tidspunkt var vidnet fællestillidsmand for akademikerne, og Erling Andersen blev formand for tjenestemændene, så de kendte godt hinanden, men han vil ikke kalde det et samarbejde.

Han fik ikke indikationer om sagens udfald fra nogen af medarbejderne, men det var ikke svært at finde ud af, at hvis man holdt op med at diskutere centrum for livsinteresser og i stedet gik over til udelukkende at interessere sig for 180-dagesreglen, og om der var arbejdet i Danmark, så var man i kildeskattelovens § 7 og ikke i dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Det behøvede man ikke at sidde og fortælle hinanden. Fra det øjeblik, hvor fokus undersøgelsesmæssigt og dokumentationsmæssigt flyttede sig til de 180 dage, og i hvilket omfang Stephen Kinnoek havde arbejdet i Danmark, så havde man sagt, at der var tale om en tilflyttersag, og at man var i kildeskattelovens § 7.

Mellem den 6. og 18. august 2010 blev han klar over, at der var tale om en tilflyttersag. Han kom hjem fra ferie og var til et møde den 6. august 2010 og efterfølgende til et møde den 18. august 2010, hvor han fik lidt at vide om dagsordenen til et møde, der skulle afholdes den 27. august 2010. Mødet den 27. august 2010 skulle de have for at tilrettelægge, hvordan de skulle dokumentere de 180 dage, og hvordan de skulle beskrive, hvad der havde været af arbejde.

Forespurgt, om han på et tidspunkt har tilkendegivet over for SKAT, at det var en mulighed, at skatteyder ville offentliggøre afgørelsen, forklarede han, at det var holdningen hos hans klient. Han ved, at nogle journalister har prøvet at finde et sted, hvor Helle Thorning-Schmidt skulle have sagt det. Det har de ikke kunnet finde, men det var arbejdshypotesen, og derfor kan vidnet have sagt det.

Formanden bemærkede, at det var kommissionens umiddelbare opfattelse, at vidnet ikke har pligt til at udtale sig om, hvad han har talt med Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnoek om.

...

Advokat Peter Trudsø henviste til artikel af 19. august 2010 fra ekstrabladet.dk og spurgte, om vidnets forklaring skal forstås sådan, at de ting, han er citeret for, ikke er korrekt, og at han ikke har talt med Jan Kjærgaard. Vidnet gentog, at han ikke har talt med Jan Kjærgaard. Der er faktuelle ting, der er korrekte, men han har ikke udtalt sig.

Søren Hansen har forklaret¹⁴⁰:

Vidnet blev foreholdt, at der blev holdt et møde den 10. august 2010 mellem Erling Andersen og Peter Loft. Hertil forklarede han, at han ikke havde været bekendt med, at der på bestemte datoer havde været møder, men han var klar over, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen var med til møder, og der kom nogle oplysninger derfra, når sagsbehandlergruppen var samlet. Forespurgt, om han har nogen erindring om, at der efter mødet den 10. august 2010 mellem Erling Andersen og Peter Loft kom oplysninger videre til ham, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Forespurgt, om han husker, om der efter mødet den 13. august 2010 mellem ledelsen i regionen og ledelsen i Koncerncentret kom oplysninger videre til ham, forklarede han, at han ikke kan huske, om der kom noget specielt. Der var tale om en kontinuerlig sagsbehandling, som rent faktisk beskæftigede ham hver dag. Forespurgt, om han kan huske, om Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen sagde noget fra møderne i august til ham eller andre kolleger, svarede han benægtende. Det skete først hen i september 2010.

Erling Andersen har forklaret¹⁴¹:

Mødet den 13. august 2010 blev afholdt på Peter Lofts kontor. Peter Loft, Ivar Nordland, Lisbeth Rasmussen og vidnet deltog i mødet. De drøftede forskellige aspekter. Vidnet er ikke i stand til at give en fuldstændig redegørelse. Det var ikke emner, der havde betydning for sagen på en sådan måde, at han havde pligt til at notere noget ned. Det var ligesom kaffemødet den 10. august 2010, hvor de havde en dialog, og denne gang havde de to teknikere med, som kunne gå lidt tættere på nogle ting. Han kan ikke erindre nøjagtigt, hvilke emner de drøftede.

140 Protokol 19, side 12-13.

141 Protokol 20, side 14-17 og 22-23.

Henvist til protokol 13, side 18, sidste afsnit, hvoraf fremgår, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at Ivar Nordland havde et notat med til mødet, og forespurgt, om vidnet kan huske, om der var et notat med, forklarede han, at han ikke kan huske, at der var et notat med, men han kan huske, at Ivar Nordland nævnte notatet. Det gik på, at Helle Thorning-Schmidt i princippet kunne have sluppet sin skattepligt, da hun i 1999 flyttede til Bruxelles med Stephen Kinnock, men at hun valgte fortsat at være skattepligtig. Han forstod det sådan, at notatet var udarbejdet af Skatteministeriet efter en henvendelse fra Statsministeriet om, hvordan man skulle betragte Helle Thorning-Schmidts skattesituation, når hun og hendes familie flyttede til Bruxelles. Forespurgt, om man kan vælge at opretholde sin skattepligt, forklarede vidnet, at det kan man principielt ikke. Han husker ikke, om de drøftede dette på mødet.

Henvist til notatet ”Bidrag til besvarelse af henvendelse fra MEP Helle Thorning-Schmidt til statsministeren”, erindrer vidnet ikke, at notatet var med på mødet, men han mener, at det blev sagt, at nogle åbenbart efterfølgende havde syntes, at hun stadig skulle betale skat. Man kan så gå videre af det spor og spørge, hvordan hun kan opretholde skatten. Så vidt vidnet kan se, træder man ikke automatisk ud af skattepligten, selvom man melder sig fra i folkeregisteret. Hvis man fortsat indgiver selvangivelse, så er det et ligningsspørgsmål hos SKAT.

Forespurgt, om de på mødet den 13. august 2010 tilkendegav, hvilken vej de forventede, afgørelsen ville gå, forklarede vidnet, at det blev drøftet. De tilkendegav, at de ville vende hver en sten, og hvis gennemgangen af alt det materiale, som de fik, viste det samme, som det de allerede vidste, så tydede det på, at Stephen Kinnock ikke ville være skattepligtig til Danmark, med mindre dagsopgørelserne viste, at han havde været her mere end 180 dage.

Foreholdt, at de ikke havde fået ret meget materiale ind den 13. august 2010, og at de ikke havde talt med skatteyderen, forklarede vidnet, at der var en igangværende dialog med Frode Holm. De kendte tidslinjen, og alt tydede på, at hvis ikke dagsopgørelserne, arbejdsdelen eller andet talte til ugunst for det, så kunne Stephen Kinnock ikke være skattepligtig til Danmark. De vidste, at der var tale om en tilflyttersag, fordi de havde sluttet skattepligten på ham. SKAT København havde ikke det fulde overblik på dette tidspunkt, men Frode Holm havde tilkendegivet, at han ikke mente, at Stephen Kinnocks ophold her oversteg 180 dage årligt.

Forespurgt, om de talte om andet på mødet, forklarede vidnet, at det var et forholdsvist kort møde, og han erindrer ikke præcist, hvad der blev nævnt af emner, men det var ikke noget, der havde betydning for sagen. Udgangen på sagen blev den samme aftale, som de havde fra den 10. august 2010, at Peter Loft skulle have en orientering tre dage før agterskrivelsen. Forespurgt, om de havde nogen fornemmelse af, om Peter Loft orienterede opad om fremdriften i sagen på dette tidspunkt, forklarede han, at han ikke har nogen erindring om, at Peter Loft på noget tidspunkt sagde til ham, at han orienterede Troels Lund Poulsen, men vidnets fornemmelse var, at Peter Loft var i løbende dialog med ministeren. Ministeren var vel også interesseret i fremdrift i sagen.

Forespurgt, om der skete noget mellem den 13. og 16. august 2010, forklarede vidnet, at Ivar Nordland ringede til ham umiddelbart efter mødet den 13. august 2010. Ivar Nordland var international direktør i departementet, og dybest set kendte han ikke Ivar Nordland særlig godt. De havde ikke haft sager sammen. Det undrede ham, at Ivar Nordland ringede, men Nordlands budskab var, at han mente, at SKAT København så rigtigt – altså at det var en tilflyttersituation, og at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig, hvis de foreliggende oplysninger kunne bekræftes. Ivar Nordland opfordrede vidnet til at holde fast i, at det var SKAT København, der skulle træffe afgørelsen. Vidnet sagde det videre til Lisbeth Rasmussen. Han syntes, at det var lidt mærkeligt, at Nordland ringede, men han hæftede sig ikke mere ved det.

Forespurgt, om Ivar Nordland sagde noget andet under telefonsamtalen, end han havde sagt på mødet den 13. august, svarede vidnet benægtende. Vidnet opfattede telefonsamtalen således, at Ivar Nordland havde et eller andet behov for at få sagt til ham, at SKAT København var på rette vej, at Nordland var fuldstændig teknisk enig med dem, og at de skulle holde fast i, at det var SKAT København, der skulle træffe afgørelsen. Han har ingen erindring om, at Nordland sagde noget andet under mødet. Forespurgt, om der under mødet var indikationer af, at det ikke skulle være SKAT København, der skulle træffe afgørelsen, svarede han benægtende. Vidnet er enig i, at han godt kunne have spurgt Ivar Nordland om, hvorfor han ringede, men det gjorde han ikke.

Den 16. august 2010 blev der holdt et meget kort møde mellem produktionsdirektøren, departementschefen og vidnet. De stak hovederne sammen, og Peter Loft havde en stak presseklip med. Han gav dem til vidnet og bad om, at en sagsbehandler øjede dem igennem for at se, om der var

noget i det, der blev nævnt. Det var typisk udtalelser fra skatteadvokater. Vidnet sagde ja til det og tog presseklippene med. Han opfattede det sådan, at SKATs pressefunktion havde samlet klippene sammen og givet dem til departementschefen, som gav dem videre til ham. Forespurgt, om Peter Loft bad om, at der blev lavet et notat eller en redegørelse herom, svarede han benægtende, men tilføjede, at når Lisbeth Rasmussen får en sådan opgave, så bliver der lavet et notat. Henvist til notat af 31. august 2010 underskrevet af Lisbeth Rasmussen, forklarede vidnet, at det må være notatet.

Henvist til notat med overskriften "Noter vedrørende presseklip" og forespurgt, om vidnet drøftede med hende, hvorledes notatet skulle udformes, svarede han benægtende. Han gav presseklippene til Lisbeth Rasmussen og fortalte hende, at han havde haft et møde med Steffen Normann Hansen og Peter Loft, og at Peter Loft havde givet ham bunken med presseklip og bedt om, at der var en medarbejder, der løb dem igennem. Det valgte Lisbeth Rasmussen så at gøre selv. Foreholdt, at der i notatet også står, hvilke sagsbehandlingsskridt man har foretaget sig, forklarede vidnet, at han ikke kerede sig herom. Han tror, at Lisbeth Rasmussen i forbindelse med sin gennemgang af presseklippene også begyndte at lægge enkelte fakta-oplysninger ind, så hun havde det samlet.

Forespurgt, om der på mødet den 16. august 2010 blev udvekslet andre oplysninger om sagen, eller om der blev drøftet andre aspekter, forklarede vidnet, at det var på "kanten" af andre møder, at de mødtes og talte kort sammen. Forespurgt, om det var Peter Loft, der bad om et notat, svarede han bekræftende. Peter Loft sagde, at han havde de her presseklip og bad vidnet om at få en medarbejder til at øje det igennem og kommentere og se om der var noget i det. Det pres, som de var under, hvor anerkendte skatteadvokater gik ud i medierne, gjorde, at det vel ikke var unaturligt, at en departementschef kerede sig lidt om det og bad vidnet om at øje det igennem for det tilfælde, at en skatteadvokat havde fundet de vise sten.

Foreholdt af formanden, at vidnet først har forklaret, at Peter Loft ikke bad om at få et notat om presseklippene og forespurgt, om han holdt fast i det, svarede vidnet, at det holdt han fast i.

Forespurgt af udspørgeren, om der i perioden fra den 16. august til den 30. august 2010 var kontakt mellem vidnet og Koncerncentret, forklarede han, at der var den kontakt, han tidligere havde fortalt om, mellem pro-

duktionsdirektøren og vidnet. Han har ikke nogen erindring om at have været i kontakt med Peter Loft i perioden.

...

Foreholdt mail af 17. august 2010 kl. 15.32 fra Simon Andersen til vidnet, 1. og 2. afsnit, henvist til mails af 19. august 2010 kl. 9.18, af 19. august 2010 kl. 9.26 og af 27. august 2010 kl. 14.24 alle fra Simon Andersen til vidnet og forespurgt, om vidnet besvarede henvendelserne, svarede han benægtende. Vidnet forklarede om baggrunden, at han nogle dage før den 17. august 2010 fik en opringning fra pressefunktionen om, at Peter Arnfeldt havde været i dialog med Simon Andersen. Vidnet kan ikke huske detaljerne, men pressefunktionen sagde, at der var en, der skulle ringe op til Simon Andersen for at høre, hvad han ville. Peter Loft ville selv have ringet til Simon Andersen, men havde ikke mulighed herfor, så han bad via pressefunktionen vidnet ringe.

Vidnet talte ganske kort med Simon Andersen. Han husker ikke, hvad de talte om, men det var noget ufarligt i denne sammenhæng. Til sidst sagde Simon Andersen, at det var hyggeligt at tale med vidnet, og om det ikke var sådan, at han måtte ringe en gang i mellem og drøfte aspekter i sagen. Han svarede, at Simon Andersen som andre kunne ringe til ham. Næste dag fik Simon Andersen også hans mailadresse. Vidnet skrev samtidig, at Simon Andersen ikke skulle forvente, at han havde nogen mening om sagen. Vidnet havde ubetinget tavshedspligt og de mails, som Simon Andersen måtte sende med forskellige hints, ville forblive ubesvarede. Det, mente Simon Andersen, var fair nok. Vidnet gjorde ikke andet, end at han stort set sendte alle mails videre til Lisbeth Rasmussen. Han forholdt sig ikke til dem og læste dem knap nok. I situationen opfattede han det på den måde, at Simon Andersen forsøgte at "ryge ham ud". Han forsøgte at få vidnet til at tale over sig og bryde sin tavshedspligt.

Henvist til mail af 17. august 2010 kl. 15.32 fra Simon Andersen til vidnet og foreholdt, at mailen indeholder mange konkrete citater, som man kunne ønske at foreholde skatteyderen, og forespurgt, om vidnet ved, om henvendelserne fra Simon Andersen indgik i sagsbehandlingen, forklarede han, at det har han ikke indtryk af. Forespurgt, om det ikke var disse oplysninger, som Helle Thorning-Schmidt skulle ind og kommentere på, forklarede vidnet, at det var hele setuppet. Helle Thorning-Schmidt brugte de offentlige medier, og hun var i den forbindelse kommet med forskellige udtalelser. Hun havde også stået på direkte TV og sagt, at hun havde sju-

sket med nogle oplysninger. Det var i denne sammenhæng, at han mente, det var hensigtsmæssigt at få afdækket disse forhold.

Michael Frank har forklaret¹⁴²:

Forespurgt, om han havde kendskab til, at der blev holdt et møde fredag den 13. august 2010 mellem Peter Loft, Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen og Ivar Nordland vedrørende Stephen Kinnoeks skattesag, svarede han, at det mener han ikke. Senere gik det op for ham. Forespurgt, hvor meget senere det var, forklarede han, at han vidste det, inden afgørelsen blev truffet. Han vil tro, at det var Carsten Vesterø, der orienterede ham herom.

Steffen Normann Hansen har forklaret¹⁴³:

Henvist til Erling Andersens redegørelse og forespurgt, om han har erindring om, at der var et kort møde, hvor Erling Andersen, Peter Loft og vidnet deltog den 16. august 2010, forklarede han, at det var det første møde af tre, som han deltog i. Han har ikke nogen erindring om det møde udover, at han kunne fornemme, at han kom ind i en møderække. Der havde været holdt nogle møder i forvejen. Der blev givet en status på, hvor de var henne, men han kan ikke præcist erindre mere om det.

Forevist det anførte i redegørelsen om presseklip, forklarede han, at han kan huske, at Peter Loft havde en stak presseklip, som han gav til Erling Andersen på et tidspunkt. Han kan ikke huske, om det lige præcist var den 16. august 2010.

Foreholdt afsnittet i redegørelsen, hvor det anføres, at vidnet og Peter Loft havde foreslået en dialog med Jura og Samfundsøkonomi, forklarede han, at han ikke kan huske, at den problemstilling var oppe på mødet den 16. august 2010. Han havde været i dialog med Winnie Jensen om, at det møde skulle afholdes, og han havde talt med Peter Loft om, at det var hensigtsmæssigt at holde et sådant møde. Han kan ikke huske, at Peter Loft skulle have spurgt ind til, om mødet var blevet afholdt. Han tror heller ikke, at Peter Loft havde spurgt Erling Andersen om det, men han ved det ikke.

142 Protokol 23, side 6.

143 Protokol 24, side 22-23.

Han var klar over, at der tidligere havde været møder mellem Peter Loft og Erling Andersen, hvor vidnet ikke havde deltaget, fordi han – som tidligere forklaret – havde en løbende dialog med Erling Andersen, som havde holdt ham orienteret. Han vurderede så, hvad han ville orientere videre om til Peter Loft. Det var ikke alt, han orienterede Peter Loft om. På et tidspunkt, da han var på ferie, ringede Erling Andersen til ham og sagde, at han havde i sinde at invitere sig selv på en kop kaffe hos Peter Loft. Det ville Erling Andersen blot orientere om, og vidnet sagde, at det var fint og en god idé, at de satte sig sammen. Så i hans ferie havde Erling Andersen sådan set startet orienteringen af Peter Loft op direkte udenom ham.

Forespurgt, om han kan huske, om de på mødet den 16. august 2010 drøftede sagens stadi, og hvilke sagsbehandlingsskridt der konkret var foretaget, forklarede han, at de godt kunne have fortalt, at de havde undersøgt flybilletter, men han mener ikke, at de på det tidspunkt var tæt på at træffe en afgørelse. De kan godt have fortalt, hvilke revisionskridt de havde taget. Han erindrer, at det var på et forholdsvist tidligt tidspunkt, at regionen sagde, at de var nået til, at de forventede, at der ikke var skattepligt. Han kan ikke huske, om det var på et møde eller i telefonen, at han fik besked om det. Det kan godt have været i en telefonsamtale, da han jo var i løbende dialog med Erling Andersen. Han erindrer, at det var på et forholdsvist tidligt tidspunkt, at man havde den opfattelse i regionen, og han er overbevist om, at det var i august måned. Det var efter, at han kom hjem fra ferie. Måske var det på mødet den 16. august 2010.

Forholdt mail af 19. august 2010 kl. 08.29 fra Peter Loft til vidnet og henviset til mail med artikel af 19. august 2010 fra Ekstra Bladet, forklarede han, at han ikke kan erindre, om det var den artikel, som Peter Loft henlydte til. Der var så meget skriveri i den periode.

Forholdt mail af 19. august 2010 kl. 14.21 fra Mette Thorn til Erling Andersen, cc vidnet, forklarede han, at han kan huske to pressemeddelelser – én hvor de aftalte med regionen, at de skulle have arbejdsro, og én hvor de var nødt til at sige, at regionen skulle bruge den tid, de skulle, for at træffe afgørelsen.

Forevist artikel af 19. august 2010 i Ekstra Bladet, forklarede vidnet, at han ikke huske artiklen, men han er ret sikker på, at han har set den, da det første, han gjorde hver morgen, var at læse de presseklip, der var kommet. Forespurgt, om artiklen gav anledning til andre tiltag end pressemeddelelsen fra Koncerncentrets side, svarede han, at det husker han

ikke. Sagen kørte i regionen. Forespurgt, om det ikke gav anledning til overvejelser, at Frode Holm ifølge oplysningerne i artiklen tilsyneladende kendte afgørelsen, forklarede han, at han havde fuld tillid til, at der var den fortrolighed ude i regionen, som der skulle være. Han husker ikke at have talt med Erling Andersen eller regionen om det, og han husker ikke nogen dialog om, at der var nogen, der skulle have lækket afgørelsen. Han har ikke kendskab til ministerens eller Peter Arnfeldts reaktion på artiklen og har ikke talt med nogen af dem om det. Han kan ikke forestille sig andet end, at han talte med Peter Loft om det, men han husker det ikke.

Camilla Lau Baymler har forklaret¹⁴⁴:

Hun mener, at hun kom tilbage fra ferie i midten af august måned. Hun har ikke erindring om, at der foregik noget i Koncerncentrets ledelse i august måned i tilknytning til skattesagen. Forespurgt, om hun observerede noget i forbindelse med sit arbejde, forklarede hun, at hun som sagt havde hørt, at sagen blev behandlet i SKAT København, men hun havde ikke bemærket eller hørt, at der blev talt ekstra om det i Koncerncentret.

(Vidnet har efterfølgende oplyst, at hun holdt ferie den 5.-23. juli 2010 og den 4.-22. oktober 2010.)

...

Henvist til liste over hvilket materiale forskellige medarbejdere fra Koncerncentret havde indleveret til kommissionen, hvoraf det fremgår, at hun har afleveret et dokument, som var fundet på ministeriets fællesdrev, og henvist til notat om Stephen Kinnock og spørgsmålet om eventuelt beskatning i Danmark, som var det dokument, hun havde afleveret, samt forespurgt, om hun kan forklare, hvordan hun fandt notatet, forklarede hun, at hun husker det sådan, at Peter Arnfeldt skulle have ny computer, og det hjalp hun ham med. Hun tror, at det var i august 2010. For at sikre data på hans computer tog hun en backup af skrivebordet, så hun var sikker på, at han ikke mistede de dokumenter, han havde gemt der. Hun regnede med, at han havde gemt alle andre dokumenter på fællesdrevet, så dem kiggede hun ikke på. Hun var ikke bekendt med, at hun havde haft backuppen liggende på sin egen computer, før hun senere skulle rydde op. Backuppen lå på et arbejdsdrev, som hele forkontoret havde adgang til. Den lå i en

144 Protokol 25, side 2 og 3.

mappe, der var døbt med hendes initialer. Mappen var ikke beskyttet af et password, så alle fra forkontoret kunne gå ind i mappen.

Birgitte Christensen har forklaret¹⁴⁵:

Foreholdt, at der i løbet af august måned 2010 blev holdt møder mellem Koncerncentrets ledelse, Erling Andersen og til dels også Lisbeth Rasmussen, og forespurgt, om hun havde kendskab til møderne, der blev afholdt den 10. og 13. august 2010, eller om hun efterfølgende blev orienteret om møderne, svarede hun benægtende. Foreholdt, at Ivar Nordland deltog i mødet den 13. august 2010, og at han ifølge Lisbeth Rasmussens forklaring havde fremskaffet et notat vedrørende Helle Thorning-Schmidts skattemæssige forhold omkring årtusindskiftet, og forespurgt, om hun har kendskab hertil, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun har kendskab til et kortere møde mellem Peter Loft, Steffen Normann Hansen og Erling Andersen den 16. august 2010, hvor Peter Loft afleverede nogle presseklip til Erling Andersen, svarede hun benægtende. På et tidspunkt i forløbet vidste man godt, at der blev holdt møder, men hun havde ikke noget kendskab til de konkrete møder, eller hvad der blev diskuteret på daværende tidspunkt.

Henvist til mail af 19. august 2010 fra Peter Arnfeldt til Troels Lund Poulsen, Peter Loft og Mette Thorn med ekstrabladet.dk's artikel af 19. august 2010 med overskriften "Helle kender SKAT's afgørelse", og foreholdt, at Frode Holm tilsyneladende havde udtalt sig til Jan Kjærgaard på en sådan måde, at journalisten havde fået det indtryk, at Frode Holm allerede på dette tidspunkt var blevet orienteret om, hvordan sagen ville falde ud, samt forespurgt, om hun har kendskab til, om artiklen gav anledning til drøftelser eller overvejelser i Koncerncentret, og om hun så artiklen, svarede hun, at de fik presseklip, men det var ikke noget, hun hæftede sig ved. Hvis det var noget med proceduren eller processerne, så var det snarere Steffen Normann Hansen, der i givet fald ville tage sådan en sag.

145 Protokol 25, side 11.

Carsten Vesterø har forklaret¹⁴⁶:

Forespurgt, om han havde kendskab til, at der blev afholdt møder mellem Peter Loft, Ivar Nordland, Steffen Normann Hansen, Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen i august 2010, svarede han benægtende. Han talte jævnligt med Ivar Nordland, så han vidste godt, at Ivar Nordland på et eller andet tidspunkt deltog i et møde med den kreds, men han kan ikke huske, hvornår det var. Forespurgt, om han kan huske, om Ivar Nordland fortalte noget mere specifikt fra mødet, svarede han benægtende. Ivar Nordland fortalte selvfølgelig, at det handlede om sagen, og at de havde snakket frem og tilbage om alle mulige aspekter, hvordan sagen kunne gribes an osv., men det var ikke en detaljeret tilbagemelding. Forespurgt, om han kan huske, at der blev fundet et gammelt notat frem vedrørende Helle Thorning-Schmidts skattepligtsforhold i forbindelse med hendes fraflytning, svarede han benægtende.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret¹⁴⁷:

Forespurgt, om hun havde kendskab til, at der i august måned 2010 blev afholdt møder om skattesagen med deltagelse af Peter Loft, Erling Andersen og i nogle tilfælde Lisbeth Rasmussen, Ivar Nordland og Steffen Normann Hansen, forklarede hun, at hun har læst om det i pressen sidenhen, men hun kan ikke huske noget særligt fra sidste halvdel af august, hvor hun var kommet tilbage fra ferie.

Henvist til mail af 19. august 2010 fra Peter Arnfeldt til Troels Lund Poulsen, Peter Loft og Mette Thorn med Ekstra Bladets artikel af samme dato med overskriften "Helle kender SKAT's afgørelse", og foreholdt, at Frode Holm i artiklen udtaler, at han forventer "en fuldstændig ren erklæring" fra SKAT, ligesom han kommer med udtalelser, der giver indtryk af, at Frode Holm var klar over, hvordan skattesagen ville falde ud, samt forespurgt, om hun kan huske, om artiklen gav anledning til overvejelser eller drøftelser i Koncerncentret, forklarede hun, at hun desværre overhovedet ikke kan huske det. Hun har ikke kendskab til, om der foregik noget i Koncerncentret ledelse i relation til sagen, ligesom hun ikke har kendskab til, om Peter Loft orienterede ministeren om sagen.

146 Protokol 27, side 12.

147 Protokol 28, side 6.

Morten Jensen har forklaret¹⁴⁸:

Foreholdt, at der var møder mellem ledelsen i Koncerncentret og ledelsen i SKAT København i løbet af august måned 2010, og forespurgt, om han har kendskab til, at disse møder blev afholdt, svarede han benægtende.

Henvist til mail af 19. august 2010 fra Peter Arnfeldt til Troels Lund Poulsen, Peter Loft og Mette Thorn med Ekstra Bladets artikel af samme dato med overskriften ”Helle kender SKAT’s afgørelse”, hvori Frode Holm nærmest antyder, at han kender resultatet af skattesagen, og at han forventer ”en fuldstændig ren erklæring”, og forespurgt, om han har kendskab til, om artiklen gav anledning til overvejelser i Koncerncentret om, hvorvidt der var en læk i systemet, forklarede han, at det havde han ingen erindring om. Forespurgt, om han kan huske, om man i øvrigt drøftede artiklen i Koncerncentret, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han kan huske, om der foregik overvejelser eller drøftelser i Koncerncentret – herunder også omfattende ministeren – i relation til skattesagen, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har deltaget i møder, hvor ministeren blev orienteret om skattesagens forløb, svarede han benægtende. Han har ikke nogen erindring om, at sagen blev drøftet i august 2010. Forespurgt, om den heller ikke blev drøftet kollegjalt, forklarede han, at han ikke kan afvise, at der har været almindelige drøftelser om nogle af de presseting, der blev skrevet, men han har ingen erindring om, at sagsbehandlingen blev drøftet.

Ivar Nordland har forklaret¹⁴⁹:

På mødet den 13. august 2010 deltog Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Peter Loft og vidnet. Det blev holdt på Peter Lofts kontor kl. 11-12. Der var ikke nogen dagsorden, men han havde fået at vide, at man skulle drøfte sagen. Så vidt han husker, startede mødet med, at Peter Loft kom med en kort indledning om, hvordan man fik sagen landet og fik taget højde for alt det, der stod i pressen. Derefter faldt mødet nærmest i to dele. Erling Andersen tog sig af præsentationen af det faktum, som de mente var relevant, mens Lisbeth Rasmussen tog over på den juridiske del.

148 Protokol 28, side 13-14.

149 Protokol 30, side 8-11, 11-13, 26-28 og 31.

Erling Andersen sagde, at det, de kiggede på, var fra 2007 og frem, idet alt andet var forældet. Henvist til de håndskrevne noter, han har udleveret til kommissionen, forklarede han, at han skrev noterne på bagsiden af en landsskatteretsafgørelse, som han havde udskrevet samme dag. Da Erling Andersen begyndte at tale, vendte han siden og begyndte at notere. Erling Andersen startede som sagt med at sige, at de så på 2007 og frem, fordi de tidligere år var forældede. Dem var der ikke grund til at kigge på. Erling Andersen sagde, at de vidste, at Helle Thorning-Schmidt i 2009 havde fået genoptaget sin selvangivelse vedrørende renteudgifter for et sommerhus på Bogø, vist nok for indkomståret 2008. Erling Andersen fortsatte med at fortælle, at de havde set på den lejlighed, som parret havde i London, og som de lejede ud. De ejede hver en halvdel, og der var samlet set en udlejningsindtægt på 22.000 kr. Nettooverskuddet var på 5.000 kr. til hver, hvilket vil sige, at der må have været 17.000 kr. i renteudgifter.

Erling Andersen gik over til at redegøre for, hvad parret havde oplyst om antal dage, som Stephen Kinnock havde været i Danmark. Tallene er anført i den kantede parentes på midten af siden. SKAT København havde sat en mand til at tjekke, om det var talt korrekt sammen, og han var kommet frem til et lidt højere tal, men stadig under de 180 dage. Disse tal har vidnet anført ved siden af parentesens. SKAT København havde et antal flybilletter og de oplysninger, som parret selv havde opgivet. På et tidspunkt spurgte Peter Loft ind til kontrollen af oplysningerne. Erling Andersen sagde, at man skulle være klar over, at i sådan en sag, hvor folk kom og lagde kortene på bordet og indbetalte pengene, så ville man normalt ikke begynde at kontrollere dybere. Hvis tingene så fornuftige ud, ville man tage pengene og lukke sagen, hvis det var ”hr. og fru anonym”, som der står nederst til venstre i vidnets noter.

Peter Loft spurgte, om der var kreditkortoplysninger, hvortil Erling Andersen sagde, at det var der ikke, men at de var i gang med at undersøge det. Vidnet forstod det sådan – og noterede ned – at Stephen Kinnock havde to schweiziske kreditkort, tre britiske og et dansk. De var vist nok ved at indhente kreditkortoplysninger for 2009 fra UK, men han kan have taget fejl. Det kan også være, at de havde bedt Stephen Kinnock om at levere kontoudtog for konti i UK.

I firkanten nederst står ”helvedes dybt ned!”. Mens Peter Loft kiggede i sine egne papirer, som vidnet går ud fra, var det interne notat, sagde han ligesom en afslutningsreplik noget i retning af, ”at i denne sag var det nu alligevel vigtigt at gå helvedes dybt ned”. Forespurgt, hvordan Erling An-

dersen reagerede på den bemærkning, forklarede han, at der ikke rigtig var nogen reaktion. Man ville åbenbart gøre, hvad man kunne for at skaffe flere oplysninger. Så vidt han husker, spurgte Peter Loft herefter, hvornår han kunne få en ny sagsfremstilling. Erling Andersen sagde, at han havde en aftale med Frode Holm den 19. august 2010, så det blev nok senere end det.

Forespurgt, hvordan vidnet opfattede udtrykket "sagsfremstilling", forklarede han, at Peter Loft vel ville have noget med nogle flere kontroloplysninger på og vel også nogle juridiske vurderinger. I det interne notat var der ingen juridiske vurderinger. Det var blot en samling fakta og nogle uddrag fra nogle afgørelser. Peter Loft ville gerne have yderligere materiale, og han ville gerne vide, hvor hurtigt det kunne gå.

Forespurgt, om der på dette tidspunkt var nogen, der overvejede, om det var i overensstemmelse med skatteforvaltningslovens § 14 og den bekendtgørelse, der var udstedt dagen før, forklarede han, at tanken kom til ham, men først efter mødet. Han rejste ikke spørgsmålet under mødet, og det gjorde andre heller ikke. Efter at Peter Loft havde bedt om en ny sagsfremstilling, gik de over til den juridiske del. Han tog ikke flere notater, da han ligesom selv var på.

Vidnet forklarede videre, at Lisbeth Rasmussen herefter startede med at redegøre for juraen. SKAT København betragtede det som en tilflyttersag, og som de så det, var der ikke dage nok til, at Stephen Kinnock blev skattepligtig. Hertil sagde Peter Loft, at Stephen Kinnock da måtte være skattepligtig på grund af centrum for livsinteresser. Så kom vidnet på banen og sagde, at begrebet centrum for livsinteresser var fra dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, og det kunne ikke bruges til at konstatere, at man var fuldt skattepligtig her til landet, fordi det var et bopælsbegreb, man skulle anvende. Centrum for livsinteresser var derfor ikke relevant i denne sammenhæng. Så sagde Peter Loft "jamen, kan vi så ikke indfortolke centrum for livsinteresser i dansk skattepligt". De sad lidt og virrede med hovedet.

Forespurgt, om Peter Loft uddybede, hvad han mente med at "indfortolke", svarede han benægtende. Sætningen kom bare. Det var ligesom en samtale eller diskussion, om man vil.

Efter Peter Loft havde foreslået, om man kunne indfortolke centrum for livsinteresser, sagde Lisbeth Rasmussen til vidnet, "du Ivar, vil det ikke

være en praksisændring”, hvortil vidnet svarede, ”jo, det vil det være efter min opfattelse, og oppositionslederen er næppe den første, du skal lave en praksisændring på”. ”Nå”, sagde Peter Loft så og fortsatte, ”kan vi så ikke skrive, at han ikke er skattepligtig her til landet, men har centrum for livsinteresser her”. Alle sagde i munden på hinanden, at det ikke var relevant, og at det kunne man ikke. Så var det ligesom om, at den stoppede der, bortset fra, at vidnet fik sagt, at hvis det var sådan, at rejsemønstret var ens for 2007, 2008 og 2009, så skulle Stephen Kinnock i princippet have pengene tilbage for 2009, fordi han ikke kunne se, hvordan skattepligten kunne være indtrådt i 2009. Til det sagde Peter Loft, at dette måtte man grave videre i, når man fortsatte undersøgelsen af, om der var dage nok til, at Stephen Kinnock blev skattepligtig. Det var enden på diskussionen.

Lisbeth Rasmussen nævnte kort noget om British Council, som han ikke rigtigt kan huske. Derefter sluttede mødet.

Forespurgt, om Peter Loft gav nogen begrundelse for, hvorfor det var relevant at skrive ind i afgørelsen, at Stephen Kinnock havde centrum for livsinteresser i Danmark, svarede han benægtende.

Foreholdt af formanden, at han vel heller ikke forklarede, at det skulle skrives ind i afgørelsen, forklarede han, at han forstod det sådan, at man skulle sige, at han ikke var skattepligtig, men at han havde centrum for livsinteresser her. Han forstod det sådan, at det skulle stå i afgørelsen. Forespurgt, om han sagde det, forklarede han, at Peter Loft sagde, ”kan vi så ikke sige, at han ikke er skattepligtig, men at han har centrum for livsinteresser i Danmark”. Juridisk set er det noget vrøvl.

Forespurgt af udspørgeren, om de spurgte Peter Loft om en nærmere begrundelse for, hvorfor man skulle indtage denne juridiske position, svarede han benægtende, men Peter Loft vendte ikke tilbage til det, og så var der ikke den store anledning til at pirke mere til ham i den forbindelse.

Foreholdt, at Peter Loft under deres samtale den 12. august 2010 skulle have sagt, at det var en fejl, at Stephen Kinnock var blevet smidt ud af skattepligten, forklarede vidnet, at det ikke blev drøftet på mødet den 13. august 2010, og de tidligere år blev heller ikke drøftet. Hele spørgsmålet om, hvorvidt skattepligten i 1999 kørte ud i et, blev slet ikke berørt på mødet den 13. august 2010.

Forespurgt, om han vendte tilbage til Peter Loft i august måned og fortalte, hvad hans opfattelse af sagen og sagens rette afgørelse var, svarede han benægtende.

Forespurgt, om der blev truffet aftale om nye møder på mødet den 13. august 2010, forklarede han, at det ved han ikke. Han blev i hvert fald ikke inviteret til flere møder. Forespurgt, om der var papirer på bordet på mødet, forklarede han, at han mener, at alle havde papirer, men hvad det var for nogle, ved han ikke. Som han husker det, blev der ikke udvekslet papirer.

Henvist til mail af 27. august 2010 fra Erik Jørgensen til vidnet vedhæftet notatet "Bidrag til besvarelse af henvendelse fra MEP Helle Thorning-Schmidt til statsministeren", og foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at notatet var fremme på mødet den 13. august 2010, og at vidnet havde været i kælderen og hente det, forklarede han, at det ikke kan passe. Den 13. august 2010 drøftede de ikke Helle Thorning-Schmidts gamle skatteansættelse. Han kan heller ikke rigtig se, hvilken anledning de skulle have til det.

På et tidspunkt efter mødet kom han i tanke om, at der var noget med Helle Thorning-Schmidt og de gamle år. Han kunne svagt huske en diskussion mellem ham og Erik Jørgensen om, at Helle Thorning-Schmidt dårligt kunne være skattepligtig her til landet, mens hun var udsendt som medlem af Europa-Parlamentet. Han bad Erik Jørgensen om at finde, hvad der var på den gamle sag. Erik Jørgensen fandt notatet og sendte det til ham. Forespurgt, om det ikke var muligt, at problemstillingen havde været nævnt på mødet den 13. august 2010, forklarede han, at den i hvert fald ikke havde været drøftet.

...

Forespurgt, om han efterfølgende har drøftet notatet eller problemstillingen med Lisbeth Rasmussen, forklarede han, at han nævnte det for hende den 16. september 2010, da de havde en samtale.

Foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at vidnet ringede til ham efter mødet den 13. august 2010, forklarede han, at det er korrekt. Han ringede den efterfølgende mandag eller tirsdag. Om mandagen spurgte han sin kollega Preben Underbjerg Poulsen om, hvornår bekendtgørelsen om kompetenceopdelingen ville komme. Preben Underbjerg Poulsen oplyste,

at bekendtgørelsen lige var kommet. Han kiggede på den og tænkte, at han lige ville ringe til Erling Andersen. Forløbet af mødet kunne godt give anledning til overvejelser om, hvordan kompetencefordelingen egentlig var.

Han ringede til Erling Andersen for at minde ham om, at det var Erling Andersen, der bestemte. Vidnet takkede for et godt møde, hvor de havde været enige om, hvordan sagen skulle bedømmes, men nævnte også, at SKAT København fremover ville være mere alene i verden, nu hvor bekendtgørelsen var kommet. Koncerncentret var ude af billedet, og SKAT København skulle have det godt med den afgørelse, der blev truffet, fordi det ville være dem, der kom til at stå på mål for den. Det erklærede Erling Andersen sig enig i.

Forespurgt af formanden, om han også ringede til Peter Loft, svarede han benægtende.

Forespurgt af udspørgeren, om han fandt anledning til at nævne for Peter Loft, at der kunne være et kompetenceproblem ved den måde, som det blev håndteret på, svarede han benægtende. Peter Loft vidste godt, hvad han gjorde, og han kendte reglerne på det processuelle område bedre end vidnet. Reglerne havde han jo selv fået lavet, og han havde lige været igennem øvelsen med ombudsmanden.

Forespurgt, om han kender Erling Andersen godt, svarede vidnet benægtende. Han kender ham ikke. Vidnet blev forespurgt, hvorfor han følte sig foranlediget til at ringe til Erling Andersen og sige, at SKAT København havde forstået sagen rigtigt, og at de skulle sørge for, at de selv traf afgørelsen, og om der ikke deri lå, at vidnet mente, at Peter Loft gik for langt, når han blandede sig så meget, som han gjorde på mødet den 13. august. Han forklarede at han ikke nævnte Peter Loft ved navn, men Erling Andersen var selv med til mødet, og han vidste, hvad der var foregået. Det primære var at minde Erling Andersen om, hvordan kompetencereglerne var. Der lå en spritny bekendtgørelse på det. Erling Andersen var den øverst ansvarlige for den sagsbehandling, der skulle foregå. Det var netop ikke Peter Loft. Det var en kombination af forløbet af mødet og den nye bekendtgørelse, der gjorde, at han ringede. Bekendtgørelsen var nok det, der gav skubbet.

Forespurgt, hvad det var på mødet, der foranledigede ham til at ringe, forklarede han, at der vel var to ting. For det første blev der efterlyst mere

kontrol, og for det andet stillede Peter Loft – egentlig uden at have nogen god grund til det – pludselig forslag om det stik modsatte af det, som SKAT København lige havde foreslået. Forespurgt, hvad det stik modsatte var, forklarede han, at det var, at Stephen Kinnoek var skattepligtig til Danmark. Forespurgt, om Peter Loft på mødet den 13. august sagde, at afgørelsen efter hans opfattelse burde gå ud på, at Stephen Kinnoek var skattepligtig til Danmark, forklarede han, at sådan forstod han det. I realiteten fiskede Peter Loft ad to omgange efter en afgørelse, der gik ud på det modsatte. Under telefonsamtalen sagde Erling Andersen ikke andet end, at det var et godt møde, og at han var enig.

Henvist til mail af 14. november 2011, som vidnet har sendt til sig selv, vedhæftet egne noter fra mødet den 13. august 2010, og forespurgt, hvorfor han havde sendt en kopi til sig selv, forklarede han, at det var for at have en elektronisk kopi. Han tror, at det skete i en periode, hvor sagen kom op igen på grund af afhøringer af politiet. Han havde en rodebunke med gamle dokumenter, hvori han gemte notatet den dag, hvor han så, at Peter Loft havde forklaret til Politiken, at departementet skulle holde sig langt væk fra sagen, som Peter Loft i øvrigt ikke kendte. Det var vist den 22. august 2010. Vidnet tænkte da, at han ville beholde notatet som en souvenir.

Foreholdt, at der var et kort møde den 16. august 2010 mellem Steffen Normann Hansen, Peter Loft og Erling Andersen, og forespurgt, om han har hørt om det møde, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han blev konsulteret af Peter Loft igen om sagen i august, forklarede han, at han har rekonstrueret sig frem til, at der må have været en telefonsamtale mellem ham og Peter Loft, lige før Peter Loft rejste til Tyrkiet. Peter Loft bad ham om at skrive, hvordan han så på sagen. Ellers husker han ikke, at der var nogen kontakt i den periode.

Henvist til Ekstra Bladets artikel af 19. august 2010 med overskriften ”Helle kender SKAT’s afgørelse” og forespurgt, om han kan huske, om den gav anledning til overvejelser eller drøftelser i Koncerncentret, forklarede han, at det ikke var noget, han kendte til.

...

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen, om vidnet selv tog stilling, da Peter Loft på mødet den 12. august 2010 var inde på, at han var

utryk, idet SKAT København tidligere havde begået fejl, forklarede han, at det gjorde han ikke. Han tog overhovedet ikke stilling til, om de havde lavet fejl eller ej, men det var det, der var årsagen til, at han skulle med til mødet den 13. august 2010. Forespurgt, om den fejl, som Peter Loft talte om, var den fejl, der efterfølgende gengives i agterskrivelsen, svarede han benægtende. I den sammenhæng, det blev sagt, var fejlen, at Stephen Kinnock var blevet smidt ud af skattepligten, forstået på den måde, at hvis man skulle lægge det, der blev sagt til grund, ville det rigtige have været, at Stephen Kinnock havde været skattepligtig hele tiden.

Forespurgt, om Peter Loft på dette tidspunkt gav udtryk for, at Stephen Kinnock burde have været skattepligtig hele tiden, og at det var en fejl, forklarede han, at det var sådan, han måtte forstå det. Forespurgt, hvorfra Peter Loft skulle have fået den viden, forklarede han, at det kan han ikke vide noget om, udover at Peter Loft havde møde med Erling Andersen den 10. august 2010.

Vidnet blev foreholdt, at det af materialet fremgår, at Peter Loft på et senere tidspunkt, da man drøftede agterskrivelsen, gjorde opmærksom på, at SKAT København i agterskrivelsen burde skrive, at man havde lavet en fejl, men at det ikke havde noget at gøre med det, som vidnet sagde. Hertil forklarede han, at her blev fejlen vendt på hovedet, ved at fejlen var, at der blev overført et personfradrag. Dybest set kunne man spørge sig selv, om det vitterligt var en fejl. Hvis Helle Thorning-Schmidt slet ikke var skattepligtig til Danmark i de fem år, så gav det ingen mening.

Forespurgt, om han mener, at Peter Lofts opfattelse inden mødet den 10. august 2010 var, at Stephen Kinnock var skattepligtig, forklarede han, at han ikke har sagt noget om Peter Lofts opfattelse. Han har alene refereret, hvad Peter Loft sagde – at SKAT København havde smidt Stephen Kinnock ud af skattepligten ved en fejl. Forespurgt, om det ikke var det samme som at sige, at Stephen Kinnock burde være skattepligtig, forklarede han, at det vil han overlade til andre at vurdere.

Foreholdt, at det er nyt, at Peter Loft, allerede inden møderækken begyndte, havde en opfattelse af, at Stephen Kinnock skulle være skattepligtig til Danmark, og forespurgt, om det var det, Peter Loft sagde, forklarede han, at man kun kunne forstå det sådan, at SKAT København ved en fejl havde smidt Stephen Kinnock ud af skattepligten.

Forespurgt, om Peter Loft på mødet den 13. august 2010 sagde, at SKAT København havde begået en fejl, svarede han benægtende. Det blev slet ikke nævnt. Der blev ikke talt om fejl eller personfradrag på mødet. Foreholdt, at hvis Peter Loft havde en bestemt opfattelse af, at der var skattepligt, så var det vel ikke helt uinteressant at nævne det på mødet, forklarede han, at det ikke blev nævnt.

Foreholdt, at han har forklaret, at Peter Loft talte om centrum for livsinteresser på mødet den 13. august 2010, og forespurgt, om han er sikker på, at der blev talt om dette, svarede han bekræftende. Foreholdt, at hverken Lisbeth Rasmussen eller Erling Andersen har forklaret, at man var inde på dette punkt, forklarede han, at det ved han godt, men han kan ikke forklare andet end det, som han husker. Forespurgt, hvad der skulle være formålet, forklarede han, at det var Peter Loft, der bragte det på bane, efter at Lisbeth Rasmussen havde forklaret, at de anså sagen som en tilflyttersag, og at der ikke var dage nok. Så brød Peter Loft ind og sagde: ”Nej, han må da være skattepligtig på grund af centrum for livsinteresser”. Hvorfor Peter Loft sagde det, kan han ikke vide noget om. Det, som Peter Loft herved foreslog, var det stik modsatte af, hvad Lisbeth Rasmussen lige havde foreslået.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen på mødet gjorde opmærksom på, at det gik i retning af en bestemt afgørelse, og forespurgt, om Peter Loft mente, at det var forkert, forklarede vidnet, at Peter Loft i hvert fald rejste spørgsmålet ved at komme med bemærkningen om centrum for livsinteresser. Foreholdt, at andre vidner har forklaret, at Peter Loft hverken skriftligt eller mundtligt har givet konkret udtryk for, at han var uenig i den afgørelse, det endte med, men at Peter Loft ifølge vidnets forklaring skulle have givet udtryk for det på mødet den 13. august 2010, uden at det gjorde indtryk på Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen, forklarede han, at det ved han ikke, om det gjorde, men det var her, han kom på banen og sagde, at centrum for livsinteresser ikke var et relevant begreb i denne situation.

Foreholdt, at der ikke står noget i Lisbeth Rasmussens dagbog om, at Peter Loft havde en anden holdning, forklarede vidnet, at det gør der ikke, og han synes, at det er bemærkelsesværdigt, at der ikke står noget om den 13. august 2010 i dagbogen. Hvis det sidste, der står i dagbogen, skulle vedrøre den 13. august 2010, så mener han, at det er forkert. Han blev foreholdt, at det er ret vigtigt at få fastslået, om der blev rejst et spørgsmål om livsinteresser, eller om Peter Loft gjorde opmærksom på, at afgørelsen

var forkert. Han forklarede, at han har forklaret det så præcist, som han husker det, uden at han sådan set tolker på det.

Forespurgt, om et udkast til agterskrivelse var fremme på mødet den 13. august 2010, svarede han benægtende. Forespurgt, om de talte om agterskrivelsen, forklarede han, at han ikke tror, at den var lavet på dette tidspunkt. Foreholdt, at han har forklaret, at han forstod det sådan, at det var Peter Lofts ønske, at det med livsinteresser skulle ind i agterskrivelsen, forklarede han, at Peter Loft mente, at centrum for livsinteresser var centralt. Dette diskuterede de og afviste. Derefter foreslog Peter Loft, at det kunne indfortolkes. Det blev også afvist. Så foreslog Peter Loft i stedet for, at man skrev, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig, men at han havde centrum for livsinteresser her. Vidnet kan ikke komme det nærmere.

Forespurgt, om det var hans fortolkning af det, der skete, eller om det blev sagt, at centrum for livsinteresser skulle ind i agterskrivelsen, som man i øvrigt ikke diskuterede, og som man heller ikke var begyndt at arbejde på, forklarede han, at det, som han har forklaret, er det, som blev sagt. Forespurgt, om det blev sagt, at det skulle ind i agterskrivelsen, svarede han benægtende. Der blev ikke talt om nogen agterskrivelse.

Forespurgt, om vidnet på mødet den 13. august 2010 gav udtryk for, at det måtte ende, som SKAT København antydede, forklarede han, at det gjorde han vel ikke, men han støttede dem, og det drev i den samme retning. Det, han sagde, endte således med det samme resultat, som SKAT København foreslog. Forespurgt, om han på mødet sagde, at han var enig med SKAT København, svarede han benægtende.

Forespurgt, om vidnet efterfølgende talte med Peter Loft om, hvorvidt han var enig med SKAT København eller med Peter Loft, svarede han benægtende, men man skal lægge mærke til, hvad der skete. Man kunne ikke klart se, hvor Peter Loft var henne undtagen ud fra det, som han har forklaret, at Peter Loft sagde. Peter Loft sluttede af med at sige, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig, men at han havde centrum for livsinteresser her. Man kan sige, at Peter Loft var fleksibel nok i sin tilgang til sagen, men man kommer ikke uden om, at Peter Loft foreslog det stik modsatte. Peter Loft sagde: "kan vi så ikke skrive, at han ikke er skattepligtig, men har centrum for livsinteresser her i landet". Det var det, som han og de øvrige mødedeltagere sagde, at man ikke kunne skrive, fordi det var noget vrøvl.

Forespurgt af formanden, hvad oplysningen i givet fald skulle bruges til, forklarede vidnet, at det var et godt spørgsmål. Han ved det ikke.

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen, om vidnet ikke var med til mødet for at rådgive departementschefen, og at det vel ikke ville være et dårligt råd, hvis han efterfølgende havde sagt til Peter Loft, at det var en dårlig ide at tage bemærkningen om livsinteresser med, forklarede han, at det var det, han gjorde på mødet. Forespurgt, om Peter Loft så rettede ind, forklarede han, at man ikke kunne se, hvor Peter Loft var henne, men Peter Loft forfulgte det ikke videre på mødet.

Foreholdt, at vidnet alligevel var så utryk ved det, at han efterfølgende ringede til Erling Andersen, forklarede han, at det var en kombination af det, der blev sagt på mødet og den nye bekendtgørelse. Han syntes bestemt, at Peter Loft var langt fremme i skoene på mødet. Man spurgte sig selv, hvem der sad for bordenden her, i forhold til hvad der skulle ske. Forespurgt, om han tænkte over, om det var illoyalt overfor chefen, at han gik bag om ryggen på ham og til Erling Andersen, forklarede han, at han ikke gik bag om ryggen. Dybest set sagde han til Erling Andersen, at bekendtgørelsen var kommet, og at det var Erling Andersen, der bestemte. I samtalen med Erling Andersen nævnte han ikke Peter Loft med et ord. Forespurgt, hvad formålet var med at ringe, forklarede han, at det var for at minde Erling Andersen om, at det var ham og ikke Peter Loft, der bestemte.

Foreholdt, at det vel også havde været en god ide at nævne bekendtgørelsen for Peter Loft, hvis vidnet var usikker på, om Peter Loft vidste, hvem der bestemte, forklarede han, at bekendtgørelsen lige havde passeret Peter Loft, der var bedre inde i de processuelle regler end vidnet. Det var Peter Loft, der havde fået lavet organisationen. Foreholdt, at han lige har forklaret, at Peter Loft ikke havde forstået, at han ikke skulle blande sig, forklarede vidnet, at Peter Loft godt vidste, hvad de processuelle regler gik ud på. Det var også derfor, Peter Loft den 22. august 2010 sagde til Politiken, at man skulle holde sig langt væk fra den konkrete sag.

...

Advokat K. L. Németh foreholdt vidnet, at der i Lisbeth Rasmussens dagbog ikke var oplysninger om mødet den 13. august 2010, som var det eneste møde, han deltog i, men at det muligvis er beskrevet til slut under et møde uden dato. Forespurgt, om han har bemærkninger til denne gengivelse, forklarede han, at "kældernotatet" først kom frem den 27. august

2010. Så vidt han forstår, var det i øvrigt ikke et notat, der var hentet i kælderen, men en udskrift af en fil fra en computer. Han drøftede som forklaret problemstillingen med Lisbeth Rasmussen den 16. september 2010 – ikke den 13. august 2010.

Peter Loft har forklaret¹⁵⁰:

Forespurgt, om han kan huske, hvor mødet den 13. august 2010 foregik, forklarede han, at det vist også var på hans kontor. Han kan ikke huske tidspunktet på dagen. Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Ivar Nordland og han selv deltog i mødet. Det meste af det, der blev drøftet på mødet, var i virkeligheden en lidt grundigere gentagelse af det, som Erling Andersen i grove træk havde nævnt for ham et par dage tidligere. Det vil sige, at skattepligten var ophørt i 1999, at man på baggrund af de foreløbige opgørelser syntes at kunne konstatere, at Stephen Kinnock ikke var i nærheden af de 180 dage, og at man ikke havde nogen særlig viden om hans arbejdsmæssige forhold, men at der ikke var meget, der tydede på, at der var udført arbejde i noget videre omfang.

Ivar Nordland nævnte en ældre sag om Helle Thorning-Schmidts skattepligt fra den tid, hvor hun var europaparlamentariker. Han husker det mest som noget, som Lisbeth Rasmussen og Ivar Nordland drøftede, mens han og Erling Andersen sad og kiggede lidt væk. Han tror ikke, at det kom som den store overraskelse for ham, at Helle Thorning-Schmidt var skattepligtig til Danmark, og at hun havde været det siden 1999 eller 2000 var ikke noget, der flyttede alverden. Der var ikke nogen, der talte om, hvad det havde af konsekvenser for Stephen Kinnock, at Helle Thorning-Schmidt var skattepligtig, altså om der gjaldt en eller anden form for smitte, som der gjorde i fraflytningssager. Det blev ikke berørt. Det kunne han godt have brugt, for det var noget af det, som han selv blev afhørt i en måned senere.

Foreholdt Ivar Nordlands forklaring – protokol 30, side 9, 3. afsnit, ”På et tidspunkt spurgte Peter Loft ind til kontrollen af oplysningerne ... nederst til venstre i vidnets noter” – og henvist til Ivar Nordlands noter fra mødet den 13. august 2010, samt forespurgt, om han kan huske, om ordene om hr. og fru anonym var faldet, forklarede han, at han ikke kan huske, at de talte om hr. og fru anonym, men det passer meget godt med den dis-

150 Protokol 31, side 29-33, protokol 38, side 11-12, og protokol 39, side 9-12.

kussion, som han havde med Erling Andersen på mødet inden. Her talte de om, at der under normale omstændigheder var én behandling, men at dette ikke var normale omstændigheder. Afgørelsen skulle virkelig kunne holde til et hvilket som helst tryk, og det var et meget voldsomt tryk, den ville blive udsat for fra alle de forskellige grupper.

På dette tidspunkt er han ret sikker på, at de havde en begrundet formodning om, at afgørelsen ville blive offentliggjort. Alle de spørgsmål, der kunne blive stillet, ville måske være vanskelige at besvare på grund af tavshedspligten, men hvis parret selv offentliggjorde afgørelsen, og der i den blev taget stilling til alle de spørgsmål, der med rette – og måske endda også med urette – kunne stilles, så havde man løst den presseopgave, som både Erling Andersen og vidnet så som meget vigtig og nok også som temmelig kompliceret.

Foreholdt, at Ivar Nordland har forklaret, at vidnet skulle have spurgt, om der var kreditkortoplysninger, og forespurgt, om han kan huske, om han spurgte herom, forklarede han, at han tror, at han spurgte, hvad man gjorde for at oplyse sådan en sag: Spørger man luftfartsselskaber, kigger man på hævninger til køb af flybilletter eller hvad? Han prøvede at få verificeret det, som han måske allerede antog.

Henvist til Ivar Nordlands notat og forklaring, hvoraf fremgår, at vidnet skulle have sagt, at man skulle ”helvedes dybt ned” og forespurgt af formanden, om han brugte dette udtryk, forklarede han, at det kan han ikke udelukke. Det kunne godt falde i hans mund at udtrykke det på den måde. Uanset hvilket udtryk han brugte, har han sagt, at det var vigtigt, at man fra SKATs side var virkelig grundig i denne sag. Nu blev forløbet lidt anderledes, fordi afgørelsen ikke blev offentliggjort før to år senere, men det, som de forberedte sig på, skete jo alt sammen. Der var nogen, der sagde, at i andre sager ville man have forhørt sig hos de arbejdsgivere, som man havde været til møde hos osv. Al den kritik, som de regnede med, kom sådan set over de næste par år.

Udspørgeren henviste på ny til Ivar Nordlands noter, årstal og talbokse midt på siden. Foreholdt, at Ivar Nordland har forklaret, at det var tallene for opholdsdage i Danmark, som man fik oplyst på mødet – tallene inde i boksen var dem, som skatteyder selv havde oplyst, og tallene udenfor boksen var dem, som SKAT havde opgjort – samt forespurgt, om vidnet kan huske, om de diskuterede antallet af opholdsdage og opgørelsesmetoder, forklarede han, at de ikke diskuterede det, men det blev nævnt, hvad

SKATs foreløbige opgørelser viste. Det var på så tidligt et stadie, at der ikke var nogen, der hæftede sig ved det og undrede sig over, hvordan der kunne være 28 dages forskel i 2008. Der var ingen diskussion, men ren information, som ret entydigt pegede i en bestemt retning.

Foreholdt, at Ivar Nordland har forklaret, at vidnet bad om en ny sagsfremstilling, forklarede han, at det mener han bestemt ikke, at han bad om. Han havde ikke ret meget at bruge skriftligt materiale til. Han var der for at blive orienteret. Som han har forklaret, havde han ikke brugt meget tid på at læse det, som han allerede havde fået, så han kunne ikke se, hvorfor han skulle bede om noget nyt. Han kan ikke fuldstændigt sige, det ved jeg, at jeg ikke har gjort, men han kan ikke huske, at han gjorde det, og han kan ikke forestille sig, at han har gjort det. Foreholdt Ivar Nordlands forklaring, "Så vidt han husker, spurgte Peter Loft herefter, hvornår han kunne få en ny sagsfremstilling", og forespurgt, om det siger ham noget, svarede han benægtende. Forespurgt, om han kan huske, om de drøftede juridiske problemstillinger, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Foreholdt Ivar Nordlands forklaring – protokol 30, side 10, 3. afsnit, 1.-4. linje, "Vidnet forklarede videre, at Lisbeth Rasmussen herefter startede med at redegøre for juraen ... centrum for livsinteresser" – forklarede han, at det kunne han godt udelukke, at han har sagt. Han har – og det vil han fastholde for alle møderne – på intet tidspunkt udtalt sig om, hvad udfaldet af sagen skulle være eller burde være.

Han kan ikke udelukke, at han, nu hvor han havde disse teknikere til rådighed, kan have spurgt, om det havde nogen betydning, hvor der var centrum for livsinteresser. Som tidligere nævnt havde han overfor pressen rodet lidt rundt i det begreb, og det var faktisk først på et relativt sent tidspunkt, at han fik at vide, hvor det havde betydning, og det havde det kun i meget specielle relationer. Han vil ikke sige, at han ikke kan have spurgt om det, men som han hører gengivelsen af Ivar Nordlands forklaring, så skulle vidnet have bedt om, at det skulle lægges til grund, eller at det skulle have betydning, og det er han helt uenig i.

Foreholdt Ivar Nordlands forklaring, side 10, 3. afsnit, 4.-8. linje, "Så kom vidnet på banen ... i dansk skattepligt", forklarede vidnet, at det var helt "plim" efter hans mening. Han kan fuldstændig afvise at have sagt dette. Foreholdt Ivar Nordlands forklaring, videre samme afsnit, forklarede han, at de ikke sad og formulerede en afgørelse i luften. De havde papir på bordet, men de talte ikke om, hvad der skulle skrives. Han har ikke an-

fægtet, hvad SKAT København lagde frem – hverken på dette tidspunkt eller senere – og det her var jo et udtryk for, at han skulle plædere for en bestemt afgørelse. Det kan han godt udelukke at have gjort.

Forespurgt, om han fuldstændig kan afvise, at han under dette møde har foreslået, at man skulle begynde at orientere sig mod centrum for livsinteresser som et led i begrundelsen for afgørelsen, svarede han bekræftende. Han kan ikke udelukke, at han har spurgt om det, men han kan godt udelukke, at han har sagt, at det skulle være afgørende for sagens udfald eller skulle indgå i afgørelsen.

Henvist til mail af 27. august 2010 fra Erik Jørgensen til Ivar Nordland vedhæftet et notat ”Bidrag til besvarelse af henvendelse fra MEP Helle Thorning-Schmidt til statsministeren”, og forespurgt, om han efter mødet fik notatet eller blev orienteret om det, forklarede han, at det mener han ikke.

Foreholdt, at han har forklaret, at han ikke havde fået noget at vide om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, før Erling Andersen ringede til ham omkring den 31. august 2010, og forespurgt, om det var korrekt forstået, svarede han bekræftende.

Foreholdt, at det for kommissionen er forklaret, at der på kanten af et andet møde var en kontakt mellem Erling Andersen og vidnet den 16. august 2010, og forespurgt, om han kan huske dette, forklarede han, at han ikke kan huske, hvad det andet møde handlede om, men det er rigtig, at de var sammen i anden forbindelse. Han havde en stak presseklip med, som han gav Erling Andersen. Han havde selv lavet sin egen samling af presseklip, men samme dag eller dagen før gav ministeren ham sin samling og sagde: ”Kan du ikke gå det her igennem og bygge et presseberedskab op?”. Han konstaterede, at ministerens samling af presseklip var tykkere end hans, så han smed sin egen samling ud og tog en kopi af ministerens.

Han gav et sæt videre til Erling Andersen og sagde, da det var hans folk, der havde sagsbehandlingen: ”Gider I øje det her igennem og lave sådan en slags presseberedskab ud fra betragtningen, at det nok er argumenter af denne karakter, vi vil blive mødt med, når afgørelsen til sin tid falder. Så lad os bygge et presseberedskab op – hvad er påstanden? Hvad er svaret? Nogen siger, man bør gøre det der, har vi gjort det?” osv. De skulle simpelthen gå det hele igennem som djævlens advokat. Det tog Erling

Andersen imod og sagde, at det var okay. Forespurgt, om der skete andet under samtalen, forklarede han, at han husker ikke andet.

Foreholdt mail af 19. august 2010 kl. 8.29 fra vidnet til Steffen Normann Hansen og henvist til mail af 19. august 2010 kl. 10.17 fra Peter Arnfeldt til Troels Lund Poulsen, vidnet og Mette Thorn med Ekstra Bladets netartikel af samme dato med overskriften "Helle kender SKAT's afgørelse", samt forespurgt, om det var den artikel, hans mail til Steffen Normann Hansen drejede sig om, forklarede han, at det er det givetvis.

Det var et rygte, der kørte under hele processen fra start til mål. Det var også det, som Kristian Jensen hentydede til. Han ved ikke nøjagtigt, hvorfra det stammede, men han blev selv fra tid til anden ringet op af journalister, der angav Frode Holm som kilden. Om Frode Holm var kilden, ved han ikke. Journalisterne sagde: "Frode Holm siger, at han kender afgørelsen, og han får den i løbet af ..." og så et relativt kort tidsrum.

Han ved ikke, hvad han i mailen kl. 8.29 mener med, at de var nødt til at melde et eller andet ud, fordi det var lidt svært at melde noget ud her, men det generede voldsomt. Han syntes, at det var en meget hård beskyldning. Hvis det var rigtigt, så sagde Frode Holm sådan set, at SKAT's folk var korrupte eller noget i den stil, og det var der ikke antydning af grund til at tro. Det var fuldkomment grundløst at tro, at de gik rundt og sagde: "Bare rolig. Vi har afklaret sagen. Du får det, som du vil have det. Vi skal lige have lidt tid til at gå, og så skal den nok komme". Men det stressede systemet på en eller anden måde. Han fik adskillige forespørgsler af den nævnte karakter. Det gav også anledning til andre artikler, hvor man sagde, at SKAT var lemfældig. De kontrollerer ingenting, de har allerede afgjort sagen på forhånd osv.

Foreholdt Ekstra Bladets netartikel af 19. august 2010, 1. afsnit, og forespurgt, om det gav anledning til, at ministeren reagerede i forhold til vidnet, svarede han bekræftende. Vidnet hørte selv rygten nogle gange. Peter Arnfeldt kom ind til ham og sagde, at der igen var en, der havde ringet ham op, og ministeren kom også en del gange og sagde, at der igen var et rygte om, at afgørelsen lå parat, og at den ville komme i løbet af no time. Det var hver gang Frode Holm, der blev tillagt rygten.

Foreholdt, at artiklen var et eksempel på, at det også stod i avisen, og forespurgt, hvad de gjorde i relation hertil, forklarede han, at han gjorde det, at han blev endnu mere påpasselig med, at der ikke måtte kunne

findes fodfejl. Nu stod de endda med et rygte om, at SKAT var lemfældig, og at det var klaret på forhånd. Han har ikke på noget tidspunkt næret tillid til rygтет. Han har haft fuld tillid til, at de folk, der sad med sagen, behandlede den, som de skulle, at de brugte den tid, de skulle, og at det, de orienterede ham om, også var det, de var nået til osv., men det stillede hele systemet under et vist pres.

Han syntes ikke rigtig, at han selv kunne gøre andet end at sige, at det var endnu en grund til, at SKAT var endnu mere grundig, og når afgørelsen kom, så ville alle kunne se, at der ikke havde været hold i rygterne. Han mener, at ministeren selv gik ud og sagde noget til en avis. Foreholdt, at der ikke i artiklen stod noget om, at SKAT var lemfældig, forklarede han, at det var der andre aviser, der skrev.

Foreholdt, at netartiklen tyder på, at Frode Holm havde en god forbindelse i skattesystemet, så han kendte resultatet, og at det var det samme resultat, som vidnet havde fået at vide på møderne den 10. og den 13. august 2010, samt forespurgt, om det ikke gav ham anledning til at undersøge, om der kunne være en læk i systemet, svarede han benægtende. Han kan ikke engang huske, at han har drøftet det med Erling Andersen. Den læk skulle i så fald have været der allerede fra omkring 1. august. Han kunne se, at Kristian Jensen allerede da havde hørt rygтет. Vidnet havde også hørt rygтет, mens han var på ferie. Det skrev han i hvert fald til Kristian Jensen. Det kan godt være, at det tog en yderligere drejning i artiklen, men han stolede fuldt og helt på, at det havde Erling Andersen tjek på, og at der ikke var nogen læk i systemet. Forespurgt, om det ikke gav ham anledning til at drøfte sikkerheden omkring sagen med Erling Andersen, svarede han, at det mener han ikke.

Foreholdt af formanden, at vidnet har forklaret, at ministeren reagerede på netartiklen fra den 19. august 2010, og forespurgt, hvorledes ministeren reagerede, forklarede han, at dels reagerede ministeren ved, hver gang rygтет kom til hans kundskab, at komme til ham og spørge: "Hvad er nu det? Nu er den der igen", men på et tidspunkt – han kan ikke huske hvornår – gik ministeren selv i pressen og sagde, at nu måtte SKAT have arbejdsro.

Foreholdt af udspørgeren, at det var omkring slutningen af august 2010 forklarede vidnet, at det var hans klare indtryk, at ministeren gik til pressen foranlediget af den stadige rygtestrøm. Ministeren sagde det vist også til ham.

Forespurgt af Niels Fenger, i hvilket omfang ministeren blev orienteret om de møder med SKAT København, som vidnet har forklaret om, forklarede han, at efter hvert møde – i hvert fald de sidste fire, og han tror også det første – orienterede han ministeren om, at han havde været til mødet, og han orienterede ministeren efter første møde om de generelle forhold om sagens tilrettelæggelse. Han vil skyde på, at han allerede efter første, men i hvert fald efter andet møde, orienterede ministeren om, at det var en potentiel tilflyttersag, og at de foreløbige opgørelser tydede på, at Stephen Kinnock ikke havde været i Danmark de foreskrevne 180 dage. Ministeren har således fra et relativt tidligt tidspunkt – engang i midten af august – vidst, i hvilken retning det bar, og at det så ud til, at det ville ende med, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig. Han tror ikke, at han gik i detaljer, men han orienterede løbende efter de følgende møder.

...

Henvist til mail af 19. august 2010 fra Peter Arnfeldt til Troels Lund Poulsen, vidnet og Mette Thorn med Ekstra Bladets netartikel af samme dag, hvori Frode Holm antyder, at han kender resultatet, og at der vil blive tale om "en ren erklæring", og forespurgt, om det var noget, som ministeren bekymrede sig om, idet det var en forholdsvis kendt sag, at Erling Andersen havde været faglig leder på et tidspunkt og dermed måske var orienteret mod Socialdemokratiet, forklarede han, at han ikke mener, at de nogensinde specifikt har talt om, at der skulle være urent trav eller om, at Erling Andersen skulle have socialdemokratiske præferencer. Det mener han ikke, at ministeren har sagt eller insinueret. Vidnet sagde, at han kendte Erling Andersen og hele systemets ubestikkeligthed godt nok til, at han med stoisk ro turde afvise det, der stod i artiklen. Han ved ikke, om ministeren delte hans stoiske ro.

...

Vidnet blev foreholdt Signe Højgaard Nielsens mail af 19. august 2010 kl. 10.12 til Mette Thorn og forespurgt, om han er enig i, at det, som han godkendte i Signe Højgaard Nielsens mail, vedrørte Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock, forklarede han, at det første citat, der starter med "Hun får det samme som alle andre" osv., kan han ikke huske noget som helst om. Den anden del har han tidligere forklaret om, og det vedkender han sig.

Foreholdt, at Mette Thorn på skrift godkendte et citat på vegne af ham, og foreholdt, at dette vel må have været konfereret mellem ham og Mette Thorn, forklarede han, at det tror han også. Han husker det ikke, men Mette Thorn ville ikke skrive sådan uden at have spurgt ham først. Foreholdt, at en presseansvarlig i Skatteministeriet må have været opmærksom på det citat, som vidnet blev tillagt og citeret for – ”Hun får det samme som alle andre. Hvis han havde været mindre smart, havde hun kun fået det halve, siger departementschef i skatteministeriet Peter Loft” – og forespurgt, om det ikke ville være usædvanligt, hvis hun overså det, svarede han bekræftende. Han ved bare ikke, hvor citatet blev bragt.

Forespurgt, hvad vidnet mente med ordene ”hvis han havde været mindre smart”, forklarede han, at avisen prøvede at sige, at man på denne måde fik dobbeltfradrag. Til det sagde han, at der ikke var noget, der hed dobbeltfradrag. Man fik det fulde fradrag. Det kan være, at man kunne have indrettet sig så uhensigtsmæssigt, så man ikke fik det fulde fradrag. Han prøvede sådan set bare at normalisere diskussionen. Avisen prøvede at sige, at på denne måde fik man noget, som man ikke havde ret til. Han prøvede at sige, at på denne måde fik man det, som alle andre ville få.

Forespurgt, hvorfor han bevægede sig ind i den konkrete sag, forklarede han, at det burde han måske heller ikke have gjort, men det interessante for ham var ikke sagen, men derimod spørgsmålet om, hvorvidt der var noget illegitimt. Ved at bruge ordet dobbeltfradrag indikerede man, at man fik noget, som man ikke havde ret til, og det, han prøvede at sige, var, at man har ret til rentefradraget i Danmark, og man kan indrette sig på en sådan måde, at man ikke mister halvdelen af det. Det er ikke det samme, som at man har tilranet sig et dobbeltfradrag. Han opfatter det mere som en principiel diskussion. Er det, at få det samme som alle andre, når ens situation er lidt anderledes, skattetænkning eller er det bare hensigtsmæssig skatteplanlægning?

Forespurgt, om vidnet forsøgte at tale den ned ved at sige, at de ikke havde skattetænkt, svarede han bekræftende. Forespurgt, hvorfor han lod sig citere for ordene ”hvis han havde været mindre smart”, idet det vel antydede det modsatte, forklarede han, at det i hvert fald ikke var det, der var hensigten. Man kunne jo også hænge sig i første halvdel af det citerede – ”Hun får det samme som alle andre”.

Foreholdt, at citatet ligger langt væk fra det, som vidnet efterfølgende skrev i sin redegørelse om, at han alene bestræbte sig på at oplyse om

skattereglerne og forståelsen heraf, forklarede han, at det er han ikke enig i. Det, som han talte om i citatet, var det generelle spørgsmål om, hvorvidt man måtte udnytte regler, som førte til en bedre situation, end man ellers ville have haft, men som var i 100% overensstemmelse med loven. Hvis man ikke kunne lide dette, så skulle man lave loven om. Der var ikke noget urimeligt i at bruge en regel, der var der. Det kunne man ikke kalde dobbelt fradrag. Det måtte hedde fuldt fradrag. Dobbelt beskatning og dobbelt ikke-beskatning var to ting, man altid prøvede at undgå. Det her havde ikke noget med dobbelt ikke-beskatning at gøre. Forespurgt, om han kan huske, om der efterfølgende kom nogen reaktioner på artiklen i Journalisten, svarede han benægtende.

Henvist til Politikens artikel af 22. august 2010, hvoraf fremgår, at Aage Michelsen udtaler, at det er problematisk, at der er kompetencesammenblanding, efter at den nye ordning blev indført, og forespurgt, om han kan huske, at Aage Michelsen var ude med denne udtalelse, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han fik at vide, at Aage Michelsen havde været ude med det synspunkt, inden vidnet selv udtalte sig, forklarede han, at det tror han ikke.

Foreholdt Politikens artikel af 22. august 2010, ”I sidste ende er det ... siger departementschefen”, og forespurgt, hvad han mente med udtalelsen ”Der er vandtætte skotter mellem os og i dette tilfælde Skat København”, forklarede han, at bortset fra de sidste fire ord, ”som jeg ikke kender”, er han enig i det, han er citeret for. Han mener fortsat, at han godt kunne stille spørgsmål, men når afgørelsen skulle træffes, så smækkede de vandtætte skotter i, og så kunne han sådan set stå og råbe lige så tosset, han ville på den ene side – SKAT København sad på den anden side, og det var dem, der traf afgørelsen.

Forespurgt, hvad han mente med udtalelsen, ”vi skal holde os langt væk fra den konkrete sag”, forklarede han, at de ikke skulle blande sig i afgørelsen. Foreholdt videre ”som jeg ikke kender”, forklarede han, at han nok tog munden lidt for fuld med de sidste fire ord. Forespurgt, hvorfor han udtalte sig således til Politiken den 22. august 2010, forklarede han, at det gjorde han, fordi han blev spurgt. Foreholdt, at det tegnede et helt forkert billede af den konkrete situation, forklarede han, at det synes han egentlig ikke.

Foreholdt udtalelsen ”Der er vandtætte skotter mellem os og i dette tilfælde Skat København”, og foreholdt, at det var der ikke på dette tidspunkt,

idet informationerne flød frit, forklarede han, at med "vandtætte skotter" mente han, at når det gjaldt afgørelseskompetencen, så sad SKAT i et enenum, hvor ingen andre kunne trænge ind i. Han har dog aldrig opfattet adskillelsen mellem de to myndigheder som en garanti mod, at man ikke måtte stille relevante spørgsmål, der kunne føre til en bedre afgørelse, som han ikke var med til at træffe.

Foreholdt udtalelsen, "vi skal holde os lang væk fra den konkrete sag", og foreholdt, at han den 22. august 2010 havde haft to møder med Erling Andersen, og at han havde fået et notat om sagsbehandlingen, hvor der var en række konkrete oplysninger, samt forespurgt, hvordan dette harmonerer, forklarede han, at essensen var, at Aage Michelsen sagde, at departementet kunne påvirke afgørelsen. Til det vil vidnet fastholde, at det kunne han ikke. Han kunne påvirke nogle formuleringsmæssige ting, fordi den skulle offentliggøres, og han kunne stille nogle relevante spørgsmål, som måske kunne gøre det mere sikkert, at afgørelsen blev korrekt. Han har på intet tidspunkt kunnet gå ind og sige, at han gerne ville nå et bestemt resultat, eller at SKAT skulle lægge det og det til grund.

Vidnet blev foreholdt, at det, som han udtaler i artiklen, giver et billede af en departementschef, som siger, at departementet er meget langt væk fra sagen, at man ikke kender noget til den, og at man ikke kunne drømme om at blande sig i den og foreholdt, at han både har skrevet i sin redegørelse og forklaret for kommissionen, at han havde lov til at stille spørgsmål og havde lov til at få oplysninger. Forespurgt, hvorfor han forsøgte at tegne et andet billede i artiklen, forklarede han, at han er helt uenig.

Forespurgt, hvorfor han sagde, at han ikke kendte noget til sagen, hvis han syntes, at det var helt i orden at stille spørgsmål og få oplysninger fra sagen, forklarede han, at udtalelsen, "jeg kender ikke noget til det", som forklaret var at tage munden for fuld. Alt det andet stod han fuldstændig inde for. Det tegnede et billede af en departementschef, der ikke blandede sig i den konkrete afgørelse, og det gjorde han heller ikke.

Forespurgt, hvorfor han ikke fortalte, at han holdt møder, når det kunne have været en vigtig oplysning i den sammenhæng, som han udtalte sig i, forklarede han, at han ikke blev spurgt. Forespurgt, om citatet var forkert, svarede han benægtende. Essensen af udtalelsen er, at han ikke har blandet sig i afgørelsen. Han mener, at han tegnede et rigtigt billede og for at tegne et rigtigt billede, var man nødt til at udtrykke sig rimelig klart. Den vinkling, som journalisterne ville give, var han ikke herre over.

Vidnet erkender som sagt, at han tog munden for fuld ved at sige ”som jeg ikke kender”, men han synes, at han tegnede det helt klart retvisende bilde med de øvrige udtalelser. Han tror, at han havde på fornemmelsen, at det nok ikke var en venligsindet artikel. Det gjaldt for ham om at få skåret ud i pap, at han godt mente, at man kunne spørge ind, men at det ikke var at blande sig i en afgørelse. Sådanne nuancer tror han ikke, at han kunne få frem i en avis, som ikke var ham venligt stemt på forhånd.

Per Hvas har forklaret¹⁵¹:

Forespurgt, om vidnet havde kendskab til, at der blev afholdt møder mellem ledelsen i Koncerncentret og Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen fra SKAT København i august 2010, forklarede han, at det erindrer han først at have stiftet bekendtskab med i forbindelse med behandlingen af ombudsmandssagerne. Der kom aktindsigtsanmodninger i kalendere og omkring mødeafholdelse. Han tror, at de på et tidspunkt var oppe på at behandle omkring 100 aktindsigtsanmodninger. Forespurgt, om han under behandlingen af ombudsmandssagerne havde drøftelser med nogen af de pågældende – Peter Loft, Erling Andersen, Ivar Nordland, Steffen Normann Hansen eller Lisbeth Rasmussen – om, hvad der var foregået på møderne, svarede han benægtende. Det var fuldstændig irrelevant for hans og andres behandling af klagesagerne.

Forespurgt, om han fik orientering eller viden om, hvad der foregik af overvejelser og aktiviteter i Koncerncentret i august 2010 i relation til skattesagen, svarede han benægtende.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret¹⁵²:

Foreholdt dele af et interview i TV2 Nyhederne den 5. december 2011 kl. 19.00, og foreholdt, at man heraf får det indtryk, at vidnet havde deltaget i møder og drøftelser om skattesagen, samt forespurgt, om han deltog i møder om skattesagen, da han kom hjem fra ferie i august 2010, svarede han benægtende. Interviewet skete i december 2011 og på baggrund af et interview, der havde fundet sted tidligere på dagen, som de fleste nok er bekendt med. Sidstnævnte interview efterlod et noget skævt og unu-

151 Protokol 32, side 5-6.

152 Protokol 37, side 15-17, 18 og 19.

anceret indtryk, og derfor følte han, at han havde behov for at bestille tid på begge tv-stationer samme aften for at tegne et mere nuanceret billede.

Vidnet prøvede under interviewene at yde sit bidrag til at skabe lidt afklaring i en sag, der rent mediemæssigt var et stort rod. Han gjorde det efter bedste, men sikkert også fattige, evne. Han undgik at svare på de spørgsmål, der blev stillet – specielt i interviewet med DR – og insisterede på at prøve at komme af med sin egen systematik.

Jævnfør den samtale han havde haft med Søs Marie Serup Laybourn, havde det fra starten været centralt for ham, at denne sag ikke var én sag, men to sager. Der var en ligningssag, som i sagens natur var ude af deres hænder. Deres engagement var alene, at de havde lavet en lovgivning, som skulle administreres i et system, som de ikke havde nogen indflydelse på eller indseende i.

Derudover var der en politisk sag. Han havde som forklaret deltaget i en drøftelse om den politiske sag, før han tog på ferie. Om han deltog på møder i øvrigt? Med "et møde" forstår han et møde, der er indkaldt til med dagsorden, med et formål og med henblik på at tage en beslutning. Var der sådan nogle møder i Venstre? Ikke ham bekendt, og han deltog ikke i nogen.

I perioden fra sankthans og frem til sagen blev afgjort, deltog han heller ikke i møder i Venstre, hvor skattesagen blev drøftet som emne udenfor dagsorden med en enkelt undtagelse, som han kan genkalde sig.

Det var et fredagsministermøde i Venstre, som vidnet kan stedfæste til den 13. august 2010, når han ser i sin kalender, da det var det eneste fredagsministermøde i august måned, som han selv deltog i. Med al respekt havde han i denne periode også andre gøremål – besøg i Downing Street, forberedelse af FN's generalforsamling, en rejse til Afghanistan, forberedelse af et regeringsseminar, to politiske udspil om en ghettoplan, Danmark i balance og et europæisk topmøde omkring den europæiske gældskrise.

Han beskæftigede sig også med andre ting i perioden end de nævnte, men der var en fredag, hvor han deltog i de uformelle fredagsmøder, som de altid havde haft. Venstres ministre for sig og Konservatives ministre for sig. Møderne blev holdt kl. 8-9. Han kan genkalde sig, at der var en kollega, der spurgte til skattesagen. Han kan ikke huske, hvem der spurgte, men han kan huske, at der blev spurgt til sagen, fordi han i situationen faktisk

fandt det lidt upassende. Han gav i sagens natur ordet videre til skatteministeren, som oplyste, at sagen var i proces og i behandling hos SKAT København. Det var det eneste møde – i den forstand han har forsøgt at definere et møde – hvor han kan erindre, at sagen blev diskuteret.

Det har rimeligvis også været sådan, at man mand og mand imellem har talt om sagen. Hvis der lå en avisforside eller en karikaturtegning, så vil han tro, at der faldt ord mand og mand imellem. Forespurgt, om de ord også faldt med ham som deltager, forklarede han, at han ikke kan undslå sig, at han mand og mand imellem har vendt ord omkring ”det fylder godt noget meget det her”, eller hvad det nu kan have været.

På ny foreholdt fra interviewet i TV2 Nyhederne den 5. december 2011, og forespurgt, hvad vidnet mente hermed, forklarede han, at når han sagde ”vi” i interviewet, så forsøgte han i forhold til offentligheden at tegne et billede af koncernen Venstre og også i forhold til offentligheden at dække sit parti ind ovenpå det noget unuancerede indtryk, som han selv bidrog til at skabe samme formiddag. Så var der ”ham” og i forhold hertil, havde han deltaget i den ene drøftelse, som han har forklaret om. Det var den drøftelse, som han deltog i, fra sagen sprang mediemæssigt, og indtil den blev afgjort, med den tilføjelse han gav før.

Den ligningsmæssige sag var en sag, som de ikke havde nogen indflydelse på, og som teoretisk kunne have et af to udfald – A, der var et skatteproblem, B, der var ikke noget skatteproblem. Det var i sagens natur ude af deres hænder. Den politiske sag, som handlede om ufinansierede skattelettelser, skæv kampagne, millionærskat og ”vi løser alle ting på 12 minutter”, stod uanset udfaldet af ligningssagen. Da han sendte et signal om, at det var Peter Christensen, der kørte den politiske sag, var det også et signal om, at den politiske sag skulle forvaltes på en måde, hvor den ikke stod og faldt med, om ligningssagen faldt ud til A eller B.

I den forstand havde der været en analyse, selvom han tror, at han allerede nu under denne forklaring har brugt flere ord på det, end han gjorde i samtalen med Søs Marie Serup Laybourn. De skulle således holde sig til den politiske side af sagen. Alt andet ville være tåbeligt. Dels fordi de ikke havde nogen indflydelse på ligningssagen, og dels fordi en forvaltning af den politiske sag på en måde, hvor man lagde sig op af en bestemt forventning om et bestemt udfald, kunne give bagslag. Foreholdt fra Jyllands-Postens netartikel af 30. juli 2010: ”- Helle Thorning-Schmidt er endt i ... skatteunddragelse”, og forespurgt, om det var ”på ryggen” af de overve-

jelser, der havde været i Venstre, som vidnet har refereret til i interviewet, svarede han benægtende. Det var på anledning af den instruks, som han havde givet Søs Marie Serup Laybourn. Han havde fuldstændig entydigt sagt, at han ikke engagerede sig i sagen, med mindre det departementale system fandt et behov for det. Politisk måtte den håndteres af dem. Det var det, man havde en politisk ordfører til.

Foreholdt af formanden, at meldingen var, at de skulle være ”påpasselige”, forklarede vidnet, at han tror, at man overgør samtalen med Søs Marie Serup Laybourn og måske også forventningen om, hvordan politik i virkeligheden fungerer. Hvis man ser en større analyse for sig og så en beslutning om et defineret mandat, så er det ikke måden, det her foregik på. Med al respekt så havde han i hele denne periode en række andre gøremål. Søs Marie Serup Laybourn sagde til ham på mødet mellem sankthans og sommerferien: ”Så er der også den her skattesag”. Han ved ikke, om han holdt sig for ørerne, men han sagde, at han ikke ville have noget med sagen at gøre. Det måtte de håndtere, og det håndterede Peter Christensen så.

I den periode fulgte han ikke dagligt med i, på hvilken måde og med hvilke citater det blev håndteret. Man kan jo se, at der i mange af artiklerne er en betydelig diskrepans mellem citaterne af Peter Christensen og den kontekst og de overskrifter, som de er sat ind i. I perioden var han ikke af andre blevet gjort opmærksom på og følte heller ikke selv, at der var anledning til at gribe ind. Man kan naturligvis altid i et historisk efterstudie, når man vejer ordene af på atomvægte, sige, at der kunne være citater, der så lidt skæve ud. Det er nok en krigsskadeomkostning i det politiske arbejde.

Af udspørgeren på ny foreholdt fra interviewet i TV2 Nyhederne, ”Der var en sag, der handler om sagsbehandlingen i skattevæsenet, og den har vi selvfølgelig også vendt i Venstre. Hvad betyder det, hvis der er en frikendelse, hvis der ikke er en frikendelse”, og foreholdt, at vidnet har forklaret, at han ikke deltog i drøftelser på det punkt, samt forespurgt, hvem der deltog og vendte sagen om sagsbehandlingen i skattevæsenet, forklarede han, at han ikke er vidende om, at nogen har vendt sagen på den måde. Han har før forsøgt at svare på, hvad der var baggrunden for de konkrete formuleringer. Dels var det for at nuancere et skævt indtryk, som han selv havde sat, og han har også forklaret om samtalen med Søs Marie Serup Laybourn, hvor han gjorde det klart, at det her var politik, og at det skulle håndteres af den politiske ordfører. Det skulle håndteres på en måde, hvor udfaldet af den juridiske sag ikke var styrende, for det kunne man ikke bero på i den politiske debat, allerede fordi det var ude af deres hænder.

Forespurgt, om vidnet har kendskab til nogen i Venstre, der har drøftet sagsbehandlingen i skattevæsenet, svarede han benægtende. Det har han intet kendskab til, men det ville undre ham såre, om der ikke mand og mand imellem havde været snak om sagen, og hvordan den mon endte, ligesom der havde været rundt omkring på mange andre danske arbejdspladser.

...

Forespurgt, om vidnet på noget tidspunkt, i perioden fra sagen startede og indtil den 17. september 2010, drøftede sagen med Troels Lund Poulsen mand til mand over frokostbordet, til et møde uden dagsorden, til et møde med dagsorden eller i et hvilket som helst andet format, svarede han benægtende. Han drøftede ikke ligningssagen, og har heller ikke med Troels Lund Poulsen haft nogen drøftelser om den politiske sag. Han kan ikke udelukke, at han kan have været i samme lokale som Troels Lund Poulsen, hvor der kan være faldet en bemærkning, der relaterede sig til sagen. Tidligere har han jo henvist til mødet den 13. august 2010.

Forespurgt af formanden, hvem der deltog i mødet den 13. august 2010, forklarede vidnet, at han ikke er i stand til at sige, hvad det præcise fremmøde var. Setuppet på møderne var, at der hver fredag var morgenkaffe i Egetræssalen for Venstres ministre, Venstres gruppeformand, den politiske ordfører og lederen af Venstres CKP. Som han tidligere har forklaret, deltog han kun én gang i hele perioden pga. rejseaktivitet. Han er ikke i stand til at sige, hvem der præcist var med på mødet den 13. august 2010. Forespurgt, hvor mange man antalsmæssigt kunne nå op på, forklarede han, at det må have været omkring 15, men der var typisk ikke 100% fremmøde.

Forespurgt af udspørgeren, om han kan huske, om Troels Lund Poulsen deltog i mødet, idet udspørgeren mener, at Troels Lund Poulsen har forklaret, at han først mødte på arbejde igen den 16. august 2010, forklarede vidnet, at han knivskarpt kan huske, at Troels Lund Poulsen var der, men han kan ikke helt huske, om det var den 13. august 2010. Den dato mener han at kunne ræsonnere sig frem til på baggrund af sin kalender.

...

Henvist til mail indeholdende Ekstra Bladets netartikel af 19. august 2010 med overskriften "Helle kender SKAT's afgørelse", og forespurgt, om vid-

net blev gjort opmærksom på denne artikel, svarede han benægtende. Det kan han ikke huske. Det var ikke denne sag, der fyldte mest i hans liv på det tidspunkt. Den 19. august 2010 var han på officielt besøg på Færøerne. Forespurgt, om han bed mærke i, at der var en historie ude omkring den 20. august 2010 om, at Helle Thorning-Schmidt kendte afgørelsen før alle andre, forklarede han, at hvis han læste avisen den dag, var han blevet bibragt denne viden, men han kan ikke huske, om han læste avisen. Han fik i øvrigt også først aviserne dagen efter.

Erling Andersen har supplerende forklaret¹⁵³:

Foreholdt, at der blev holdt et møde den 13. august 2010 med deltagelse af vidnet, Lisbeth Rasmussen, Peter Loft og Ivar Nordland, og foreholdt, at det af protokol 30, side 10, fremgår, at Ivar Nordland om dette møde har forklaret, at Peter Loft rejste spørgsmålet om, hvorvidt centrum for livsinteresser var af betydning for afgørelsen, samt forespurgt, om det er noget, han kan genkalde sig, forklarede han, at det på mødet med Peter Loft den 10. august 2010 blev besluttet, at de ville holde et nyt møde, hvor vidnet skulle tage Lisbeth Rasmussen med og Peter Loft skulle tage Ivar Nordland med, så de kunne drøfte de forskellige aspekter. Herunder har de givet drøftet tilflyttersituationen, fraflyttersituationen, og hvad der i øvrigt er omkring skattepligt. Han kan ikke komme det nærmere.

Foreholdt Ivar Nordlands forklaring – protokol 30, side 10, 3. afsnit, 1.-3. punktum: ”Vidnet forklarede videre, at Lisbeth Rasmussen herefter startede med at redegøre for juraen. SKAT København betragtede det som en tilflyttersag, og som de så det, var der ikke dage nok til, at Stephen Kinnock blev skattepligtig. Hertil sagde Peter Loft, at Stephen Kinnock da måtte være skattepligtig på grund af centrum for livsinteresser” – forklarede han, at han ikke kan erindre, at der skulle have været sådan en speciel ordveksling.

Foreholdt videre – samme side, 3. afsnit, 4.-9. punktum: ”Så kom vidnet på banen og sagde, at begrebet centrum for livsinteresser var fra dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, og det kunne ikke bruges til at konstatere, at man var fuldt skattepligtig her til landet, fordi det var et bopælsbegreb, man skulle anvende. Centrum for livsinteresser var derfor ikke relevant i denne sammenhæng. Så sagde Peter Loft ”jamen, kan vi så ikke indfor-

153 Protokol 43, side 13.

tolke centrum for livsinteresser i dansk skattepligt". De sad lidt og virrede med hovedet. Forespurgt, om Peter Loft uddybede, hvad han mente med at "indfortolke", svarede han benægtende. Sætningen kom bare" – og forespurgt, om han kan huske det, forklarede han, at det husker han intet om.

Fortsat foreholdt fra samme side, 3. afsnit, 11. punktum: "Efter Peter Loft havde foreslået, om man kunne indfortolke centrum for livsinteresser, sagde Lisbeth Rasmussen til vidnet, "du Ivar, vil det ikke være en praksisændring", hvortil vidnet svarede, "jo, det vil det være efter min opfattelse, og oppositionslederen er næppe den første, du skal lave en praksisændring på", forklarede han, at de talte sammen en times tid frem og tilbage, og den ordveksling kan sagtens have været der, men det er ikke noget, han kan erindre.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret¹⁵⁴:

Forespurgt, om han i nogen sammenhænge har udvekslet oplysninger om skattesagen med Venstre-folk, svarede han benægtende, men på et Venstre-ministermøde, der fandt sted fredag den 13. august 2010, var der en, der havde et helt overordnet spørgsmål til skattesagen. Den daværende statsminister, Lars Løkke Rasmussen, gav ordet til ham, og han oplyste ikke andet, end at sagen var i proces, og at han af gode grunde ikke kunne sige noget om sagen. Det var det, der blev sagt på det tidspunkt. Forespurgt, hvem der stillede spørgsmålet, forklarede han, at mødet efterhånden ligger langt tilbage, og han kan ikke huske, hvem der spurgte.

Foreholdt sin forklaring, protokol 9, side 8, sidste afsnit, til side 9. 1. linje, foreholdt, at Peter Loft, Steffen Normann Hansen og Erling Andersen samstemmende har forklaret, at oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering blev givet i slutningen af august 2010, og forespurgt, om han holder fast i, at det var i midten af august 2010, svarede han benægtende. Han må erkende, at der er ret mange ting, der har figureret i denne sag, så han må helt stilfærdigt sige, at han tror, at de husker bedre, end han gør. Han har nok ikke fået det at vide før dem.

...

154 Protokol 52, side 32 og 35-36.

Vidnet blev foreholdt sin forklaring, protokol 9, side 9, 2. hele afsnit, 1.-2. punktum, 3. hele afsnit, 1. punktum, og side 11, 5. hele afsnit: "Vidnet blev ikke orienteret om, at der var et møde mellem Peter Loft, Erling Andersen og nogle andre embedsmænd den 10. august 2010, hvor man drøftede sagen, men han blev på et tidspunkt i løbet af august orienteret om, at der var en dialog med SKAT København i forhold til nogle principielle spørgsmål. Vidnet kendte ikke til møderne, og 3 ud af 5 møder blev holdt på dage, hvor vidnet ikke var i ministeriet" ... "Foreholdt uddrag af Erling Andersens redegørelse af 25. november 2011 om et møde den 13. august, hvoraf fremgår, at sagsbehandlingen var så langt fremme, at det var SKAT Københavns vurdering, at Stephen Kinnock næppe var skattepligtig i Danmark, forklarede vidnet, at han ikke fik referat fra møderne" og "Af Erling Andersens redegørelse af 25. november 2011 fremgår det, at der var et møde den 1. september 2010. Vidnet oplyste hertil, at han på et eller andet tidspunkt blev orienteret om, at der var en dialog med SKAT København, men han blev kun orienteret på et meget overordnet plan og deltog ikke selv i møderne. Han modtog heller ikke referat fra møderne eller baggrundsrapport".

Forespurgt, om han har yderligere at tilføje om den orientering, som han har modtaget, svarede han benægtende. Han synes, at det er en meget fair gengivelse.

Vidnet blev foreholdt Peter Lofts forklaring – protokol 31, side 33, 2. afsnit, 1. og sidste punktum, side 38, sidste afsnit, 1.-2. punktum og sidste punktum, side 44, 5. afsnit, 1. punktum, og side 45, 1. hele afsnit, 1. punktum – "Forespurgt af Niels Fenger, i hvilket omfang ministeren blev orienteret om de møder med SKAT København, som vidnet har forklaret om, forklarede han, at efter hvert møde – i hvert fald de sidste fire, og han tror også det første – orienterede han ministeren om, at han havde været til mødet, og han orienterede ministeren efter første møde om de generelle forhold om sagens tilrettelæggelse", "Han tror ikke, at han gik i detaljer, men han orienterede løbende efter de følgende møder", "Foreholdt Troels Lund Poulsens forklaring – protokol 9, side 9, 3. afsnit – forklarede han, at dette kunne han ikke nikke genkendende til. Der kan godt have været en eller to dages forsinkelse mellem, at ministeren fik en stadig øget viden om, hvordan sagen ville ende, men han havde holdt ministeren orienteret under hele forløbet", "Han er nok enig i, at han ikke orienterede ministeren om mødet den 30. august 2010, og han ved ikke, om han har sagt, at han havde nøjagtig fem møder, men han holdt løbende ministeren orienteret om, at der var en jævnlig mødeaktivitet, og at han fulgte sagen, ligesom

ministeren blev orienteret om sagens gradvist stigende oplysningsniveau”, ”Forespurgt, om ministeren blev orienteret om mødet, og hvad der havde foregået på mødet, forklarede vidnet, at han orienterede løbende” og ”Forespurgt, om der var nogle oplysninger, som vidnet ikke gav til ministeren i begyndelsen af september, forklarede han, at han ikke tror, at han nævnte spørgsmålet om fejlregistrering for ministeren på dette tidspunkt.”

Foreholdt, at det heraf fremgår, at det er Peter Lofts opfattelse, at han havde holdt ham løbende opdateret om møderne, og forespurgt, om han vil afvise, at det er sket, svarede han bekræftende. Det vil han gerne afvise.

Vidnet henviste til Peter Lofts redegørelse, ”Efter min erindring orienterede Erling Andersen på de to første møder – den 10. august og 13. august – mig alene om, hvordan sagen blev behandlet i SKAT København – dvs. alene en orientering om sagens organisatoriske placering og om generelle bemanningsspørgsmål. På dette stadium mener jeg således ikke at have haft kendskab til sagens materielle indhold – andet end fra avislæsning” og forklarede, at han er helt enig med Peter Loft i, at det var den orientering, han fik. Det betyder, at det, som Peter Loft har forklaret, at vidnet skulle have vidst, vidste vidnet overhovedet ikke.

Foreholdt, at Peter Loft i redegørelsen henviser til møderne den 10. og 13. august 2010, svarede han bekræftende. Han bekendt var der kun to møder i august måned – den 10. og den 13. – og han kan ikke nikke genkendende til, at han i august skulle have fået at vide, hvordan skattesagen faldt ud.

Forespurgt, om han kan nikke genkendende til, at han blev orienteret om, at der var møder den 10. og den 13. august 2010, svarede han benægtende. Han vidste ikke, hvor meget dialog der havde været, men han havde i helt overordnede vendinger fået en orientering, men han vidste ikke, at der havde været holdt 5 møder, og han vidste heller ikke hvilke datoer. Det var først noget, han blev klar over, da han modtog kommissionens materiale.

Forespurgt, hvornår han første gang blev klar over, at der blev holdt møder mellem Koncerncentret og SKAT København, forklarede han, at det kan han ikke huske. Måske i slutningen af august, men han kan ikke sætte nogen dato på.

Forespurgt, om Peter Loft oplyste, hvor han havde oplysningen om Stephen Kinnocks seksualitet fra, da han gav oplysningen til ham, forklarede han, at Peter Loft sagde, at oplysningen kom fra Erling Andersen.

Forespurgt, om samtalen sidst i august 2010 kun handlede om, at Erling Andersen havde fortalt Peter Loft, at Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel, eller om oplysningen blev givet i forbindelse med, at Peter Loft oplyste om møderne med Erling Andersen om sagen, forklarede han, at der ikke er noget forandret ved hans forklaring i forhold til sidst. Det var kun en meget kort orientering om det, som Erling Andersen havde nævnt om Stephen Kinnocks seksuelle orientering. Der blev ikke nævnt noget om nogle møder eller andet.

Foreholdt sin forklaring, protokol 9, side 9, 2. hele afsnit, 1. punktum: "Vidnet blev ikke orienteret om, at der var et møde mellem Peter Loft, Erling Andersen og nogle andre embedsmænd den 10. august 2010, hvor man drøftede sagen, men han blev på et tidspunkt i løbet af august orienteret om, at der var en dialog med SKAT København i forhold til nogle principielle spørgsmål", og forespurgt, om han kan huske, hvilke principielle spørgsmål det drejede sig om, forklarede han, at det kan han ikke. Han husker, at han bl.a. blev orienteret om den bemandingsmæssige situation, og hvordan sagsbehandlingen blev grebet an. Foreholdt, at "principielle spørgsmål" var hans egne ord, og foreholdt, at det næppe var et principielt spørgsmål, hvordan man greb sagsbehandlingen an og den bemandingsmæssige situation, og forespurgt, om han kunne komme det nærmere, svarede han benægtende.

På ny foreholdt sin forklaring, protokol 9, side 11, 5. hele afsnit, og foreholdt Peter Lofts forklaring, protokol 31, side 44, 5. afsnit, og forespurgt, om han helt vil afvise, at han blev orienteret om, hvor tæt man var på sagsbehandlingen ved at tælle dage og se på kreditkortoplysninger, forklarede han, at han ikke kan genkalde sig, at han skulle have fået en så detaljeret orientering.

Vidnet blev foreholdt Peter Lofts forklaring, protokol 31, side 35, sidste afsnit til side 36, 10. linje og side 36, 2. afsnit, 1. og 4.-5. punktum: "Ministeren sagde ikke, at "det ikke kunne passe". Ministeren spurgte, "jeg kan ikke forstå, at det ikke er flere dage" og henviste som sagt til de oplysninger, der var givet til Justitsministeriet. Han nævnte også nogle interviews, der havde været i forskellige blade. Vidnet havde sagt til ministeren, at det ikke var ligningsmæssigt relevante oplysninger. Forespurgt, om han kan

huske, hvornår i forløbet ministeren begyndte at stille disse spørgsmål, forklarede han, at det kom lidt hen af vejen. Relativt kort tid efter hans første møde med Erling Andersen, fortalte han ministeren, at det var en tilflyttersag. Hans forklaring er nu lidt efter hukommelsen, men efter det næste møde sagde han, at det var en tilflyttersag, og at det tydede på, at 180 dages reglen langt fra var opfyldt. Forespurgt, om det var efter den 13. august 2010, svarede han bekræftende. Som han har forklaret, var det omkring midten af august, at han sagde det. Om det var umiddelbart derefter, eller om det var nogle dage efter, kan han ikke huske, men det skete et par gange, at ministeren sagde ”jeg kan stadigvæk ikke rigtig forstå, at SKAT er kommet til det resultat, at der er så langt fra de 180 dage til det, der er talt op”. I starten sagde vidnet, at han ikke havde noget svar på det, men at han kunne garantere, at SKAT havde talt op på alle tænkelige måder. SKAT København havde også fortalt ham, at hvis der var tvivl, så lagde de sig i den høje ende”, ”Forespurgt, om vidnet f.eks. også orienterede ministeren om, hvor mange dage man havde talt op til, forklarede han, at han vist gav en størrelsesorden” og ”Han ved, at han på et tidspunkt orienterede ministeren om, at man tjekkede flybilletter, men han kan ikke huske hvornår. Man kunne kun tjekke flybilletterne delvist, fordi de luftfartselskaber, der ikke var dansk skattepligtige, ikke havde nogen oplysningspligt”.

Forespurgt, om han fuldstændig kan afvise at have drøftet antallet af opholds dage med Peter Loft, svarede han bekræftende, og det står heller ikke i relation til det, som Peter Loft har forklaret i samme protokol, side 45, da han blandt andet blev spurgt om kommunikation. Vidnet henviste til side 45, 2. afsnit, 5. linje, ”Det var i princippet ren envejskommunikation. Han orienterede, og han forventede ikke – og fik heller ikke – nogen reaktion”.

På vidnets foranledning oplæste advokat K. L. Németh Lisbeth Rasmussens forklaring, protokol 14, side 3, 4. hele afsnit, 3.-4. punktum. Vidnet forklarede, at han ikke går ud fra og håber ikke, at de var i en situation, hvor man i august 2010 kunne afgøre, hvordan en sag skulle ende, når den ikke var fuldt oplyst. Hvis man er i en situation, hvor en offentlig myndighed kan sige, hvordan en sag falder ud uden at have et fyldestgørende materiale og en fuldt oplyst sag, så har han meget lidt tillid til myndigheden, og selvom han har været i politik i nogle år, så har han alligevel fuld tillid til den.

Vidnet blev af udspørgeren foreholdt sin forklaring, protokol 9, side 9, 2. hele afsnit, sidste punktum, 3. hele afsnit, sidste punktum, og side 11, sidste afsnit, 1.-2. punktum: "Vidnet erindrer ikke, at Peter Loft sagde noget om, hvor han forventede, at sagen ville ende", "Han fik ikke oplysning om, at SKAT København regnede med at træffe en afgørelse om, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig" og "Vidnet blev først, da han fik agterskrivelsen den 16. september 2010, orienteret om, at Stephen Kinnock ikke blev gjort skattepligtig til Danmark. Vidnet mener ikke forinden at have fået en indikation af, i hvilken retning afgørelsen gik".

Forespurgt, om det stadigvæk er hans opfattelse, at det forholder sig sådan, svarede han bekræftende.

Foreholdt Peter Lofts forklaring, protokol 31, side 33, 2. afsnit, 5.-9. linje, side 36, 1. afsnit, 1.-2. punktum, side 38, 1. hele afsnit, 1.-4. linje, protokol 38, side 13, 3. afsnit, 1.-2. punktum: "Han vil skyde på, at han allerede efter første, men i hvert fald efter andet møde, orienterede ministeren om, at det var en potentiel tilflyttersag, og at de foreløbige opgørelser tydede på, at Stephen Kinnock ikke havde været i Danmark de foreskrevne 180 dage. Ministeren har således fra et relativt tidligt tidspunkt - engang i midten af august - vidst, i hvilken retning det bar, og at det så ud til, at det ville ende med, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig" ... "Relativt kort tid efter hans første møde med Erling Andersen, fortalte han ministeren, at det var en tilflyttersag. Hans forklaring er nu lidt efter hukommelsen, men efter det næste møde sagde han, at det var en tilflyttersag, og at det tydede på, at 180 dages reglen langt fra var opfyldt", "Forespurgt, om vidnet gav ministeren de samme faktuelle oplysninger fra sagen, som han modtog, forklarede han, at i overordnede træk fortalte han, at det var en tilflyttersag, at SKAT Københavns foreløbige opgørelser tydede på, at Stephen Kinnock ikke havde været i landet i 180 dage i nogen af de tre år, at SKATs oplysninger var yderligere blevet verificeret, og at SKAT kiggede lidt på, om der var udført arbejde" og "Forespurgt, om det ville være en fordel, hvis Peter Arnfeldt kendte det sandsynlige resultat af sagen, svarede vidnet benægtende. Det var ministeren, som vidnet orienterede om sagens udfald og status".

Forespurgt, om han kan afvise, at han af Peter Loft fik en sådan orientering om, hvad sagen kunne ende med før den 16. september 2010, svarede han bekræftende. Det kan han bestemt afvise. Hvis han havde vidst, hvordan alting var, så kan man diskutere, hvorfor han overhovedet skulle

stille spørgsmål til sagen den 16. september 2010, da han fik agterskrivelsen forelagt.

Vidnet oplæste fra Peter Lofts redegørelse: ”Den ganske betydelige omtale af sagen nødvendiggjorde, at jeg var i stand til løbende at orientere skatteministeren overordnet om sagens udvikling” og forklarede, at han er enig heri.

9.9 Perioden fra den 26. til den 28. august 2010

Den 26. august 2010 kl. 16.17 skrev Hanne Dahl Kofod til Lisbeth Rasmussen, Erling Andersen, Inger Kirstine Sommer Hansen og Søren Hansen: ”Hermed materialet til i morgen.” Mailen var vedhæftet 7 filer herunder ”Sørens talepapir”, ...”Opgørelse af dage”, ”Bemærkninger til opgørelse af dage” og ”Portrætbøger”. Af førstnævnte fil fremgår:

”Sørens talepapir – oplæg til indkaldelse af materiale.

1. Portrætbøger:

Deres kommentarer til de enkelte punkter

2. Manglende dok/redegørelse i forbindelse med transport ...

3. Bopæls/skattepligtsforhold. Selvangivelser indgivet til Storbritannien 2007, 2008 og 2009 (inkl. regnskab for lejligheden i London.) Selvangivelse til Schweiz 2009. Har han været skattemæssigt hjemmehørende i Rusland? Er der indgivet selvangivelse?

4. Lejligheden i Storbritannien. Slutseddel på ejendom. Er hele lejligheden udlejet? Lejekontrakten. Hvordan er Pengestrømmen med betaling af udgifter til Lejligheden i London? Dokumentation for udgifterne? Underliggende bilag for udgifter.

5. Har SK været rigtig diplomat?

6. Bankforhold.

...

Perioden fra den 26. til den 28. august 2010

Hvad er begrundelsen for, at SK er fuldt skattepligtig til Danmark 2009?
Vi ønsker skriftlig begrundelse. Har der været arbejdet i Danmark under weekend-opholdene (telefonsamtaler mv.).

Kontaktes han slet ikke af personalet i weekenderne?

Vil man stadig påberåbe sig domicil til fordel for Schweiz Hvis nej – ønskes skriftlig tilbagekaldelse.

...

Husk gamle år.”

Forinden skrev Inger Kirstine Sommer Hansen den 26. august 2010 kl. 16.10 til Søren Hansen:

”Frode Holm fra Revitax var til møde her på grund af selskabssag.

SK-sagen drøftet (kort)

...

Opgørelse af dage i 2008:

DK (sikre) 121 dage

DK (?) 7 dage

Usikre 14 dage

I alt incl. mere eller mindre usikre: 142 dage”.

Af hensyn til forståelsen af forklaringerne refereres her dele af en avisartikel med overskriften ”Revisor beklager rygte om Kinnock” bragt i Berlingske den 29. oktober 2012. Af artiklen fremgår bl.a.:

”For første gang erkender skatterådgiver Frode Holm, at han i sommeren 2010 kaldte statsminister Helle Thorning-Schmidts (S) mand, Stephen Kinnock, for bi- eller homoseksuel. Samtidig forklarer Frode Holm nu, hvorfor han viklede rygten om Kinnocks seksualitet ind i skattesagen.

Rygtet har spillet en markant rolle under afhøringerne i skattesagskommissionen og kan blive afgørende for sagens udfald, fordi det måske kan relateres til læk og magtmisbrug. Rygtet vandrede fra Skat København til Skatteministeriet og daværende skatteminister Troels Lund Poulsen (V) og endte hos dagbladet BT.

Thorning dementerede rygtet i august, og dengang sagde Frode Holm, at der var tale om ”en misforståelse.” Men efter at have talt forløbet igennem med Skat København erkender han at være ophavsmand. Ifølge Frode Holm var han hos Skat København den 26. august 2010 og fortalte, at Thorning ikke personligt ville deltage i et møde om Kinnock-sagen. Hårdt presset sagde han, at Thorning ikke ville redegøre for parrets samliv, fordi Kinnock var ”bifil eller homoseksuel.”

”Jeg erkender, at de ord om bifil og homoseksualitet kom ud af munden på mig, men jeg fik ikke sagt – som jeg burde – at jeg i øvrigt aldrig havde vendt det med parret selv. Det var alene et argument for, hvorfor de ikke ville møde frem og havde intet med selve skattesagen at gøre. Det var en fejl, som jeg i dag er ret beklemt over,” siger Frode Holm.

Han har ”ingen kommentarer” til, om han mente, at Kinnock faktisk var bi- eller homoseksuel.

...”

Den 26. august 2010 kl. 14.07 sendte Simon Andersen følgende mail til Erling Andersen:

”Belyser I også rækkevidden af denne – har haft svært ved at forstå det. Men sådan som jeg forstår reglerne, kan SKAT kun godkende kortvarige ophold i egen bolig – i Danmark – som feriemæssige, hvis det ikke varer mere end 2-3 år. Se nedenstående afgørelse. Altså: Man kan ikke rejse hjem ”på ferie” i årevis, så er det ophold. Efter det oplyste, har Stephen Kinnock siden 2004, hvor parret købte hus, haft disse mange kortvarige ophold.

”... den tilsvarende forudsætning gælder for spørgeren, idet det er SKATs opfattelse, at opholdene kun kan anerkendes som feriemæssige, såfremt der er tale om en midlertidig ordning, der ikke strækker sig ud over 2-3 år. En længerevarende periode vil give opholdene en så fast karakter, at den fulde skattepligt vil indtræde ved første opholdsdag.

Se også [http://www ...](http://www...)

Den 27. august 2010 sendte Simon Andersen yderligere to mails til Erling Andersen. I den første mail var i emnefeltet anført ”Du kender den sikkert...”. Mailen gengav en afgørelse fra Landskatteretten af 20. oktober 2009. I den anden mail var anført:

”Har du set SKM2007.353.DR – SKAT ligger til grund, at en skatteyder, hvis fulde skattepligt er ophørt, IKKE bliver fuld skattepligtig, hvis han (han har bopæl og arbejde i Belgien hos en belgisk arbejdsgiver) besøger sin familie i Danmark i deres bolig, idet der er tale om ”kortvarige ophold i Danmark på grund af ferie eller lignende”.

MEN:

Følgende bemærkes:

”Situationen er sammenlignelig med den situation, der forelå i den nævnte kendelse fra Landsskatteretten (TfS 1992,388) – det bemærkes dog, at Landsskatteretten som begrundelse for ikke at anfægte den feriemæssige karakter af opholdene hos ægtefællen i Danmark blandt andet tillagde det vægt, at der var tale om et midlertidigt opholdsmønster, som skyldtes, at den pågældende person skulle afslutte et projekt i udlandet, inden han bosatte sig i Danmark. Dette vil ske i løbet af 2-3 år. Den tilsvarende forudsætning gælder for spørgere, idet det er SKATs opfattelse, at opholdene kun kan anerkendes som feriemæssige, såfremt der er tale om en midlertidig ordning, der ikke strækker sig ud over 2-3 år. En længerevarende periode vil give opholdene en så fast karakter, at den fulde skattepligt vil indtræde ved første opholdsdag”.

Den 27. august 2010 sendte Erik Jørgensen en mail til Ivar Nordland vedhæftet notatet ”Bidrag til besvarelse af henvendelse fra MEP Helle Thorning-Schmidt til statsministeren”, der er refereret i afsnit 9.8. Erik Jørgensen skrev i mailen:

”Trods megen eftersøgning & hjælp fra Karin har jeg kun kunnet finde vedhæftede om den gamle sag”.

Af et mødereferat udarbejdet af Lisbeth Rasmussen fra et møde afholdt den 27. august 2010 fremgår:

”Deltagere er:

Direktør Erling Andersen

Skattedirektør/Kundeservice Lisbeth Rasmussen

Afdelingsleder Hanne Dahl Kofod

Specialkonsulent Søren ... Hansen

Adm. direktør Frode Holm, REVITAX

Møde angående skattesagen vedrørende Stephen Nathan Kinnock.

Der blev afholdt møde fredag den 27. august 2010 hos SKAT København for at drøfte sagen på det foreliggende grundlag efter flere ugers undersøgelser herunder i samarbejde med skatteydere repræsenteret af Frode Holm fra REVITAX, de skattemæssige spørgsmål, som sagen giver anledning til og for at afklare hvilke udeståender der endnu er i sagen, og som afklares inden den endelige afgørelse træffes.

Erling Andersen refererede indledningsvis til den uformelle drøftelse, der havde været dagen tidligere mellem ham og Frode Holm, hvor det især var familiens forhold beskrevet ved ophold- og bopælsforhold. Der er enighed om, at det er undersøgt og beskrevet i tilstrækkeligt omfang og de eventuelle udestående spørgsmål der måtte komme, vil Frode Holm sørge for bliver besvaret.

Herefter fulgte en række konkrete eksempler på spørgsmål angående dokumentation for ophold m. m.

1. Der er udarbejdet en opgørelse over opholdsdage i Danmark for årene 2007, 2008 og 2009 på baggrund af kalendernotater, udarbejdet af skatteyder, sammenholdt med de flybilletter, der er modtaget.

Opgørelsen blev fremlagt og udleveret på mødet til Frode Holm.

Der er en række afvigelser mellem Frode Holms opgørelse og vores, og det erkender han, at det var en opgørelse, der blev lavet under stort tidspres, og han er derfor enig i, at der for 2008 er en misforståelse i de angivelser, han har oplyst.

...

2. Angående bopæls- og skattepligtforholdene ønskes selvangivelserne indgivet til Storbritannien for 2007, 2008 og 2009 udleveret. De modtages i kopi ved mødet.
3. Det aftales, at Frode Holm fremskaffer selvangivelsen til Schweiz for 2009.
4. På spørgsmålet om skatteyder er hjemmehørende i Rusland, og om han har indgivet selvangivelse dertil, svares der, at det har han ikke, da han er omfattet af Wienerkonventionen.
5. Der rejses spørgsmål om lejligheden i Storbritannien. Der ønskes slutseddel, lejekontrakt, pengestrømme samt tilhørende bilag.

...

6. Angående skatteydere diplomatstatus kan kun oplyses, at han har haft diplomatpas, og at det er afleveret ved udgangen af 2008 samtidig med, at han ophørte med at arbejde for British Council.
7. Bankforhold;

...

8. Skattepligtsspørgsmålet for 2007, 2008 og 2009 blev drøftet.

Lisbeth Rasmussen indledte drøftelserne med en opsummering af sagen med udgangspunkt i det første tidspunkt, der er året 1996, hvor der indtræder omstændigheder, der kan danne grundlag for en vurdering af skattepligten til Danmark.

Baggrunden for at starte tilbage i tiden er, at der er tale om en tilflytnings-situation, da skatteyder ikke har været skattepligtig til Danmark siden 2005, som er det sidste registrerede skattepligtsår for ham.

De bliver gift i 1996, men den første bopæls erhvervelse for ham i Danmark bliver i 1998, hvor de flytter til Danmark, og han får ansættelse i British Council i København. De har hidtil været bosiddende i Bruxelles, hvor de begge arbejder.

Ansættelsesforholdet til British Council i København ophører ultimo 1999, og de forlader begge Danmark og bosætter sig i Bruxelles.

I en række måneder er der ingen bolig i Danmark og hustruen er alene registreret ifølge folkeregisteret hos sin mor.

Den næste væsentlige ændring i deres bopæls mæssige forhold sker i 2005, hvor hustruen vender tilbage til Danmark, mens han fortsætter sit ansættelsesforhold i udlandet, hvor han har bolig til rådighed.

Han er registreret skattepligtig for 1998 til og med 2005 uagtet, at han er fraflyttet i 1999, og han ikke opfylder betingelserne for skattepligt efter fraflytningen.

Han har indgivet selvangivelse (printselvangivelse) til og med indkomståret 2006, men i forbindelse med en henvendelse fra hans daværende revisor om ændring til begrænset skattepligt, som imidlertid afvises, da han ikke opfylder disse regler, bliver der også taget stilling til den fulde skattepligt, og det resulterer i, at hans skattepligt for 2006 helt ophæves, og dette følges op for 2007 og 2008.

Hermed er der lagt op til, at bedømmelsen af hans skattepligt skal ske ud fra bestemmelserne i kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med kildeskattelovens § 7.

Kildeskattelovens § 7 – ophold – er en ren matematisk regel, hvor der tæles dage. Disse opgørelser viser, at han ikke har opholdt sig her i landet i mere end 180 dage indenfor 12 måneder eller 3 måneder i sammenhæng. Ved mødet er der enighed om dette.

Spørgsmålet er om han har opholdt sig her på grund af ferie eller lignende. Der blev herefter en drøftelse af, hvordan praksis vurderer ophold her i landet, der sædvanligvis foregår fra fredag – mandag det vil sige weekender, og resten af tiden anvendes som hovedregel i arbejdslandet. Der var enighed om, at praksis peger på, at det er omfattet af ferie eller lignende, uanset om det sker hver eneste weekend i årets løb. Der er ikke praksis el-

ler andet grundlag for at anse sådanne "internationale arbejdere" for udelukket fra opholdsreglens almindelige betingelser i kildeskattelovens § 7. Skatteyderen har en livsførelse i de pågældende år, der minder om dette.

Arbejds-mæssige og erhvervs-mæssige ophold her i landet medfører derimod som udgangspunkt, at skattepligten indtræder fra begyndelsen af opholdsperioden, når der arbejdes her i landet. Det skal dog være tale om regelmæssige ophold, hvor opholdet her i landet er betinget af det arbejds-mæssige.

Da skatteyderen ikke har opholdt sig her i landet arbejds-mæssigt for 2007 og 2008 og ikke arbejder hjemmefra, opfylder han bestemmelsen om ferie eller lignende i kildeskattelovens § 7, og han er ikke skattepligtig til Danmark.

For 2009 har han arbejdet her i landet på en lørdag den 8. august 2009, hvor han i øvrigt sædvanligvis er her i landet. Det drejede sig om et møde, der varede tre kvarter. Han har ikke arbejdet her i landet fra en hjemme-arbejdsplads i 2009. Hvis undersøgelser viser, at der ikke er tale om en fortsættende adfærd med at arbejde i Danmark fra tid til anden, kan hverken det ene arbejdsforhold i Danmark i 2009 eller set i sammenhæng med arbejdsforhold her i landet i 2010 føre til skattepligt til Danmark for 2009.

Det er Frode Holm enig i.

Frode Holm undersøger arbejdsforhold i Danmark for 2010."

Den 27. august 2010 kl. 16.54 sendte Inger Kirstine Sommer Hansen "Notat om skattepligtens indtræden" til Lisbeth Rasmussen, der videresendte det til Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen den 30. august 2010. I notatet er bl.a. anført:

"KSL § 1, stk. 1, nr. 1

Der foreligger fuld skattepligt for personer, der har bopæl her i landet.

Ved afgørelsen af, om betingelsen for bopæl er opfyldt, lægges der vægt på, om den pågældende ved at etablere husstand, leje sig bolig eller ved andre foranstaltninger har tilkendegivet, at vedkommende har til hensigt at have hjemsted her i landet.

I praksis vil statuering af bopæl være afhængig af, om den pågældende har rådighed over en helårsbolig her i landet. Udgangspunktet er, at en sådan rådighed vil være en nødvendig og tilstrækkelig betingelse til at statuere bopæl.

De konkrete omstændigheder kan dog, specielt i en fraflytningssituation, være af en sådan art, at afgørelsen af, om der foreligger bopæl, må foretages efter en samlet bedømmelse. (Se nærmere LV under afsnit D.A.1.1.2)

...

Tilflytning – Bopæl og ophold (KSL § 1, stk. 1, nr. 1 og KSL § 7, stk. 1)

(LV D.A.1.1.1)

I tilflytningssituationer indtræder skattepligten først, når den pågældende tager ophold her. Fulde skattepligt indtræder altså ikke ved erhvervelse af bopæl her i landet. Den fulde skattepligt indtræder først når den pågældende tager ophold her i landet. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende.

Ferie eller lignende

Ifølge praksis anses et uafbrudt ophold her i landet af en varighed på mere end 3 måneder, eller samlede ophold på i alt mere end 180 dage **inden for et tidsrum af 12 måneder**, ikke for kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende. Ved beregningen af opholdets varighed her i landet medregnes ethvert påbegyndt døgn som et fuldt døgn. I øvrigt lægges der ved afgørelsen vægt på den pågældendes øvrige tilknytning til landet.

De nævnte 3 måneder, respektive 180 dage, betragtes som et maksimum for ophold, uden at skattepligten indtræder på grund af bopæl her. Dette maksimumsophold accepteres i almindelighed, når der er tale om personer, hvis ophold her har et (overvejende) feriemæssigt præg, og således ikke er nødvendiggjort af en regelmæssig (løbende) personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, fx hyppig deltagelse i eller tilsyn med ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet. Det forannævnte lægges i hvert fald til grund, hvor der er tale om personer, der i øvrigt har bopæl i og anden fast tilknytning (nær familie, indtægtsgivende hverv, statsborgerskab osv.) til et andet land, således at opholdene i Danmark med rette kan siges at have karakter af "ferie eller lignende" fra det pågældende land.

Erhvervsmæssig beskæftigelse

I andre tilfælde må der foretages en mere konkret vurdering af, om opholdet her har det fornødne feriemæssige præg. Efter omstændighederne kan den fulde skattepligt indtræde straks fra begyndelsen af det første ophold efter bopæls erhvervelsen.

SKM2007.353.SR (Kopi vedlagt)

Dette kan være tilfældet, hvor der foreligger varetagelse af indtægtsgivende erhverv her i landet. Skatterådet bekræfter i et bindende svar, at der ikke indtræder fuld skattepligt for spørgeren, såfremt han midlertidigt opholder sig hos sin familie i weekender og ferier i en bolig, de erhvervede i Danmark i 2005 efter at have boet en årrække i USA. Familien flyttede til Danmark 1. august 2006, og samme dato flyttede spørgeren til Belgien, hvor han arbejder mandag til fredag. Såfremt spørgeren udfører arbejde under sine ophold i Danmark, vil den fulde skattepligt indtræde første gang, han arbejder her. Spørgeren vil i givet fald blive anset for hjemmehørende i Danmark efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Belgien, idet hans eneste tilknytning til Belgien er arbejdet.

Særlig klart vil forholdet være, hvis boligen her tillige benyttes til helårsbeboelse af den pågældendes familie eller faste samlivspartner.

Selv om dette var tilfældet i TfS 1992, 388 LSR, indtrådte der dog ikke fuld skattepligt under hensyn til, at skatteyderen i en begrænset periode opretholdt bolig og arbejde i udlandet, og først efter udløbet af denne periode flyttede til Danmark. (Kopi vedlagt)

...

Afgørelser, som drejer sig om den situation, hvor en person flytter til Danmark senere end ægtefællen og hvor personen først bliver skattepligtig til Danmark, når personen tager ophold i Danmark.

...

Konklusion

Ved erhvervelse af bopæl indtræder den fulde skattepligt først, når der tages ophold i Danmark. Som ophold medregnes ikke kortvarige ophold i Danmark på grund af ferie eller lignende.

Det altovervejende udgangspunkt er at der tælles dage, når der er tale om ophold her i landet, der ikke har noget med indtægtserhvervelsen at gøre.

Såfremt der under ophold her i landet udføres arbejde indtræder skattepligten.

SK har ikke været på tjenesterejser i Danmark i 2007 og 2008.

Arbejdet i British Council har ikke medført, at han har arbejdet i København. Arbejdet er ikke udført fra boligen i København.

Pr. 1. januar 2009 bliver SK ansat som direktør i World Economic Forum i Schweiz. Lørdag den 8. august 2009 har SK, som følge af dette ansættelsesforhold et møde med ... Mødet har ifølge det oplyste en varighed på ca. en time.

SK arbejder i øvrigt ikke hjemmefra. Dog kan det ikke udelukkes, at SK har talt i telefon – arbejdsmæssigt – fra Danmark.

Det i Danmark afholdte møde anses at udgøre en så lille del af SK job som direktør i World Economic Forum i Schweiz, at det efter SKATs opfattelse ikke har karakter af regelmæssig personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, hvorfor opholdene i Danmark må betragtes som kortvarige på grund af ferie eller lignende.

Jf. nedennævnte afgørelser.....

...

Dobbeltdomicil

Hvis en skatteyder er undergivet fuld skattepligt såvel til Danmark som til et andet land, foreligger der dobbeltdomicil.”

Perioden fra den 26. til den 28. august 2010

Af et notat på 5 sider om beskatning af løn fra British Council af 27. august 2010 udarbejdet af Hanne Dahl Kofod fremgår indledningsvist:

”Nærværende notat har til formål at klarlægge den skattemæssige behandling i Danmark af lønindkomst til britiske statsborgere, der er ansat ved British Council og fuldt skattepligtige til Danmark efter kildeskattelovens § 1, stk.1, nr. 1 som skattemæssigt hjemmehørende her i landet i medfør af DBO (dobbeltskatningsoverenskomsten) mellem Storbritannien og Danmark, art. 4.

Notatet belyser både de situationer, hvor der arbejdes ved British Council i en afdeling uden for Danmark og ved British Council i København.

...”

I Lisbeth Rasmussens dagbog er under uge 34 den 23.-29. august anført:

Der er løbende drøftelser med Erling Andersen og den lille arbejdsgruppe i ugens løb angående undersøgelserne og det kommende møde, hvor vi ønsker at de personligt skal fortælle om deres familiemønster og opholdene i Danmark. De oplyste dage/ophold i Danmark svarer ikke til det indtryk og mønster, som Helle T S har givet i andre sammenhænge.

Inger taler med Frode, aftaler mødet og angiver, at vi ønsker et møde, hvor de er til stede. Det bliver onsdag klart, at det ønsker de ikke.

Torsdag den 26/8 2010. Inger drøfter mødet med Frode Holm på Erling Andersens kontor, som skal være den følgende dag. Vi ønsker at SK og HTS skal møde. Det vil de ikke ifølge Frode Holm. Efter længere tids drøftelse fortæller Frode Holm, at SK er biseksuel/homoseksuel. HTS vil ikke møde og redegøre for familiemønster. Det beslutes, at mødet holdes med Frode Holm.

Fredag den 27/8 2010 er der møde med Frode Holm på Erling Andersens kontor.

Der drøftes

- kontoudtog
- ejendomme
- ophold
- arbejde under ophold i Danmark

samt spørgsmål om skattepligt. Det resulterer i, at Frode Holm anmodes om at skaffe en lang række dokumenter. Der er udarbejdet en liste, som vi ønsker samt oversigt over ophold skal verificeres.”

Simon Andersen har forklaret¹⁵⁵:

Foreholdt mail af 26. august 2010 kl. 14.07, 1. afsnit, fra vidnet til Erling Andersen forklarede han, at så vidt han kunne bedømme, stod 2007 afgørelsen som en fuldstændig beton-klods i forhold til et frifindelsesspørgsmål. Det var afgørende for ham at finde ud af, hvad han skulle lægge i den afgørelse. Var det en afgørelse, der havde en retsvirkning, så den afgørelse alene kunne medføre en skattepligt osv. BT forsøgte ikke at involvere sig i afgørelsen, men ønskede at få nogle svar.

Foreholdt mail af 27. august 2010 kl. 14.24 fra vidnet til Erling Andersen, hvor vidnet sender en afgørelse fra Landsskatteretten, forklarede han, at han formentlig mente, at det var interessant at få den afgørelse belyst, da den havde noget med det aktuelle spørgsmål at gøre. Formålet med mailen var at få Erling Andersen til at sige noget. Erling Andersen har også senere udtalt, at han opfattede alle de nævnte mails som et forsøg på, at få ham til at bryde sin tavshedspligt og udtale sig om sagen eller forståelsen af sagen. Som sagt var hensigten med alle disse mails at ryge Erling Andersen ud og få ham til at fortælle noget, som vidnet kunne bruge enten i den konkrete situation eller senere.

Foreholdt mail af 27. august 2010 kl. 17.03 fra vidnet til Erling Andersen forklarede han, at spørgsmålet i mailen var: ”Blokerer denne her afgørelse ikke for, eller afgør den ikke sagen? Sempelthen bare på den her?”. Han forsøgte at få Erling Andersen eller nogle af hans folk til at fortælle ham noget.

Olav Skaaning Andersen har forklaret¹⁵⁶:

Henvist til mailen af 27. august 2010 fra Simon Andersen til Erling Andersen, forklarede vidnet, at det er en del af en korrespondance fra Simon Andersen til Erling Andersen. Vidnet kan forsikre, at BT ikke har noget ønske om en bestemt retning i sin journalistik. De har et ønske om at

155 Protokol 10, side 6-7.

156 Protokol 10, side 13.

bedrive kritisk journalistik på BT Det er det, de har gjort i denne sag. Det var helt relevant at tage sagen op, og det var relevant at stille spørgsmål i sagen, hvis man gerne vil have svar tilbage.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret¹⁵⁷:

Samtalen med Frode Holm den 26. august 2010, hvor Frode Holm kom med personlige oplysninger om Stephen Kinnock, var i forbindelse med et møde. Det begyndte med, at hun havde et møde med Frode Holm og en af sine medarbejdere i en selskabssag om formiddagen. Hun modtog på dette møde noget materiale til skattesagen. Det vedrørte vist opgørelse af dage eller ejendomme. Hun skrev til Søren, at hun havde modtaget det. Det var skriftligt materiale, som hun afleverede til Søren.

Frode Holm afleverede materialet til hende, og de gik derefter op til Erling Andersen. Hun husker ikke, hvorfor de gik op til Erling Andersen. Det var ikke aftalt på forhånd. Forud havde de diskuteret, at der skulle være et sagsbehandlermøde den 27. august, hvor vidnet skulle deltage.

Nogle dage forinden havde hun talt med Frode Holm og sagt, at de gerne ville have, at Stephen Kinnock og/eller hustruen kunne komme til mødet. Nogle dage før mødet fik hun at vide, at de ikke ønskede at deltage. Den 26. august 2010 tog hun Frode Holm med op til Erling Andersen. Det må have været for at diskutere, hvorvidt SKAT ønskede, at Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt skulle deltage i mødet. Der var ingen diskussion om sagen, for det kunne de have gjort på hendes kontor.

På Erling Andersens kontor blev det diskuteret, hvorvidt de ønskede et møde med Stephen Kinnock og/eller hustru. Hun ved ikke konkret, hvorfor hustruen skulle deltage, men skulle man have sagen oplyst, ville det være relevant, om begge parter f.eks. var enige om, at han aldrig arbejdede derhjemme.

Frode Holm var tydeligvis ikke interesseret i, at Helle Thorning-Schmidt skulle møde. Han prøvede at slippe udenom det. Det var Erling Andersen og Frode Holm, der talte sammen. Vidnet var kun til stede. Der var ikke andre til stede. Svaret fra Frode Holm på, hvorfor parret ikke skulle møde op, kan man læse i avisen – personfølsomme oplysninger. Det var på

157 Protokol 12, side 5-6, 8, 11 og 12.

det møde, at Frode Holm forklarede, at Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel. Hun husker ikke præcist, hvordan ordlyden var. Hun noterede det ikke ned, da det efter hendes mening ikke havde relevans for sagens afgørelse. Frode Holm gav ikke andre oplysninger om Stephen Kinnocks seksuelle forhold, og der blev ikke drøftet andre ting vedrørende Stephen Kinnocks personlige forhold. Der blev muligvis aftalt et møde med Stephen Kinnock, men da var hun ikke til stede.

Hun husker ikke, om der skete andet på mødet. Frode Holm sagde ikke noget om, hvad oplysningen skulle bruges til. Det var ikke hendes indtryk, at Frode Holm mente, at Stephen Kinnock var dobbeltdomicileret. Det havde ingenting med sagen at gøre. Der var selvangivet som skattepligtig. Man kommer aldrig ind i dobbeltdomicil, hvis skattepligten til Danmark ikke er der. På dette tidspunkt havde de aftalt sagsbehandlermøde den 27., og der skete derfor ikke mere til mødet.

Hun fulgte Frode Holm ud. De var på 5. sal, og Frode Holm skulle ned i stuen. Hun vendte herefter tilbage til Erling Andersen. Erling Andersen sagde kort til hende, at dette skulle hun ikke sige til nogen. Det havde hun ikke gjort alligevel. Hun lavede ikke noget notat. Hun sagde det heller ikke til Hanne eller Søren, så dem, der har behandlet sagen, vidste det ikke. Hun ved ikke, om Erling Andersen lavede et notat. Det næste, hun hørte om det, var, da hun kom hjem fra ferie i august 2012 og kunne læse det i avisen.

...

Forevist notat om beskatning af løn fra British Council, forklarede vidnet, at hun ikke har sat sig ind i det. Det var Hanne, der skrev notatet. Hun har læst notatet. Hun ved ikke, om notatet er blevet udleveret til Koncerncentret. Problemstillingen blev, som hun husker det, ikke aktuel i sagen.

Forevist skema med oversigt over ophold i Danmark forklarede hun, at hun ikke ved, om dette skema eller lignende skemaer er udleveret til Koncerncentret.

Foreholdt mail af 27. august 2010 vedhæftet notat om skattepligtens indtræden fra vidnet til Lisbeth Rasmussen, forklarede hun, at hun i notatet refererede forskellige relevante afgørelser og redegjorde kort for, hvad der gjaldt. Hun var teoretisk sparringspartner. Hanne Dahl var Sørens chef, så Hanne var tættere på sagsbehandlingen. Foreholdt sin konklusion i nota-

tet om skattepligtens indtræden, forklarede vidnet, at begrundelsen for, at Stephen Kinnock ikke blev skattepligtig, selvom han havde udført arbejde i Danmark, var, at efter praksis kunne der udføres arbejde en enkelt dag eller en enkelt gang, uden at der indtrådte skattepligt.

...

Foreholdt mail af 19. august 2010 fra vidnet til Søren Hansen, cc Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod, og mail af 26. august 2010 fra vidnet til Søren Hansen forklarede vidnet, at den sidste mail beskriver det møde med Frode Holm, hvor de sammen gik op til Erling Andersen. Hun fortalte ikke nogen, hvad hun hørte på mødet.

Foreholdt Lisbeth Rasmussens dagbog under uge 34, 3. afsnit, torsdag den 26. august 2010 forklarede vidnet, at det anførte har Lisbeth Rasmussen fået at vide af Erling Andersen. Hun har ikke fortalt det til hende.

Det er ikke unormalt at holde møder på revisors kontor. Deres holdning er generelt, at de gerne vil være synlige og komme ud i byen. Hun deltog ikke i mødet hos Frode Holm.

...

Foreholdt avisartikel af 29. oktober 2012 fra Berlingske med overskriften "Revisor beklager rygter om Kinnock", hvor det anføres: "Thorning dementerede rygten i august, og dengang sagde Frode Holm, at der var tale om »en misforståelse.« Men efter at have talt forløbet igennem med SKAT København erkender han at være ophavsmand", forklarede hun, at hun har talt med Frode Holm efterfølgende. De talte ikke om sagen, men om datoer.

Frode Holm var kommet i tvivl om, hvorvidt hun var med til mødet den 27. august 2010. De diskuterede slet ikke noget om homo-rygten. Da hun gjorde ham opmærksom på, at han var hos SKAT København den 26. august 2010 i forbindelse med en anden sag, kunne han huske, at han kom direkte fra Landsskatteretten. De talte ikke om, hvad der blev talt om på mødet. Hun sagde, at de gik op til Erling Andersen bagefter. Det var i oktober 2012, hun talte med Frode Holm, og det skete i forbindelse med en anden forespørgsel fra Revitax.

...

Hun har ikke hørt om BT's forespørgsler til Erling Andersen. Hun har ikke på noget tidspunkt under sagsbehandlingen haft kontakt med Troels Lund Poulsen.

Hanne Dahl Kofod har forklaret¹⁵⁸:

Hun har ikke kendskab til, at der var et møde den 26. august 2010 på Erling Andersens kontor med Frode Holm. Hun har senere fået kendskab til mødet gennem pressen.

...

Forevist notat om beskatning af løn fra British Council, forklarede hun, at det er hende, der har skrevet notatet.

Lisbeth Rasmussen har forklaret¹⁵⁹:

Inger Kirstine Sommer Hansen, Frode Holm og Erling Andersen deltog i mødet den 26. august 2010. Vidnet deltog ikke i mødet. Efterfølgende blev hun af Erling Andersen orienteret om, hvad der var passeret på mødet. Foreholdt at Inger Kirstine Sommer Hansen tidligere har forklaret, at Frode Holm på mødet oplyste, at Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel, og foreholdt dagbogsnotatet under torsdag den 26. august 2010, hvorefter Frode Holm har oplyst, at Stephen Kinnock er biseksuel/homoseksuel, bekræftede hun, at det ligger indenfor rammen af det, som hun fik at vide af Erling Andersen. Hun fik på daværende tidspunkt ikke yderligere at vide med hensyn til den seksuelle orientering.

Den seneste uge op til mødet, hvor man var langt henne i sagsbehandlingen, var der en helt klar opfattelse af, at det ville være givtigt at få Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidts egne forklaringer. Der var meget dokumenteret om faktum, men mødet var ligeså meget for at få afæsket det, der ikke var faktum. De stillede mange spørgsmål til Frode Holm, og han var meget hurtig til at levere svar tilbage, men den form for ping-pong tog alligevel et stykke tid, så det kunne være givtigt med et møde. Det var derfor, at Erling Andersen var meget optaget af at få dem til at møde.

158 Protokol 12, side 14 og 16.

159 Protokol 13, side 10-12, og protokol 14, side 32-33.

Da de ikke ville møde, blev det sådan lidt, hvorfor vil de nu ikke det, det måtte da være i deres egen interesse, og hvad gør vi så. Erling Andersen orienterede hende om Frode Holms udtalelse om, at Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel, fordi hun skulle være med til at tage stilling til, hvordan de skulle forholde sig til det videre forløb – om det skulle betyde, at de stod uden mulighed for at have drøftelsen direkte. Det ville typisk være vidnet, der skulle ind og vurdere, hvordan de skulle få løst tingene, og om der så eventuelt var yderligere skriftlige spørgsmål, der skulle stilles dem. Resultatet blev, at de arbejdede videre på det grundlag, de havde, krævede mere materiale ind og havde et afsluttende møde med Stephen Kinnock.

Foreholdt dagbogsnotat under uge 33, 2. afsnit, den 18. august, og uge 34, 1. afsnit bekræftede hun, at det var det forløb, hun lige havde refereret. Hun forklarede, at optællingen af dage var et væsentligt element, men ikke eneste element. De var også nødsaget til at undersøge omstændighederne i øvrigt ved deres bopælsforhold.

Forespurgt hvilke omstændigheder i øvrigt der nødvendiggjorde, at parret personligt skulle møde op og redegøre for forholdene, oplyste hun, at det jo var hans forhold, de vurderede, og det afgørende var: Hvad var så hans situation? Han havde taget ophold, han havde et fast arbejde, og han havde en international karriere i udlandet, hvilket var en væsentlig begrundelse for, at han ikke kom til Danmark. Derfor var det væsentligt i den sammenhæng, og det var det, de så på.

Hun er ikke helt sikker på, at hun var enig med Erling Andersen i, at det var nødvendigt, at Helle Thorning-Schmidt skulle være med til mødet, men Erling Andersen havde en opfattelse af, at begge ægtefæller burde deltage.

Som nævnt orienterede Erling Andersen hende om mødet den 26. august 2010. Det skete på Erling Andersens kontor. De drøftede, hvad deres situation var, og hvad de skulle gøre. Hun spurgte ham om, hvem der skulle kende oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering. De var helt enige om, at det var der ingen andre, der skulle vide.

...

Oplysningen fra Frode Holm var den eneste oplysning, som vidnet kendte som begrundelse for, at parret ikke ville møde op.

Henvist til mødereferat fra møde afholdt den 27. august 2010 om Stephen Kinnocks skattesag forklarede vidnet, at så vidt hun husker, blev der ikke talt om andet end det, der fremgår af notatet.

...

Advokat Poul Heidmann henviste til mail af 27. august 2010 fra Erik Jørgensen til Ivar Nordland vedhæftet et notat med bidrag til besvarelse af henvendelse fra Helle Thorning-Schmidt til statsministeren og foreholdt, at vidnet – i forbindelse med afhøring om mødet den 13. august 2010 – havde forklaret, at Ivar Nordland havde været i kælderen og fundet et notat. Forespurgt, om dette kunne være notatet, svarede hun bekræftende. Hun så dog ikke notatet, og Nordland forklarede, at han selv havde fundet notatet. Forespurgt, om hun så, at han sad med det, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun er sikker på, at temaet omkring Helle Thorning-Schmidts skattepligt i forbindelse med fraflytningen til Bruxelles blev drøftet på mødet den 13. august 2010, forklarede hun, at hun er helt sikker på, at Ivar Nordland på mødet startede med at meddele, at man havde fundet et notat, som beskrev, hvordan Skatteministeriet havde været inde og tage stilling til spørgsmålet om skattepligt i forbindelse med Helle Thorning-Schmidts udrejse. Han nævnte, at det drejede sig om skattepligten i forbindelse med parlamentsarbejdet, og at hun ikke var udsendt af den danske stat.

Foreholdt, at mailen er af 27. august 2010, og at det kunne indikere, at notatet først var dukket op den 27. august 2010 og derfor ikke forelå på mødet, forklarede hun, at hun refererer det, som Ivar Nordland sagde.

Henvist til dagbogsnotatet uden dato og forespurgt, om linjerne var skrevet væsentligt senere end den 13. august 2010, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, om hun skrev det ind i dagbogen 3 eller 4 dage eller en uge efter. Forespurgt, om det kunne være 2 måneder efter, svarede hun benægtende.

Frode Holm har forklaret¹⁶⁰:

Vidnet blev foreholdt, at Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret, at vidnet den 26. august 2010 var til møde på Sluseholmen i forbindelse med en anden sag, og at hun og vidnet efter mødet gik op og talte med Erling Andersen. Han forklarede, at der skete det, at da Inger Kirstine Sommer Hansen og han var færdige med sagen, sagde Inger Kirstine Sommer Hansen, at de hellere måtte gå op til Erling Andersen. De gik op til Erling Andersens kontor og vidnet fortalte så, at Helle Thorning-Schmidt ikke kom til mødet næste dag. Det var en kort samtale, hvor man diskuterede, hvorfor Helle Thorning-Schmidt ikke ville komme personligt til mødet næste dag. Stephen Kinnock havde meldt afbud, fordi han var i udlandet. Erling Andersen begrundede ikke, hvorfor det var en god ide, at Helle Thorning-Schmidt skulle komme.

Forespurgt, om Erling Andersen eller Inger Kirstine Sommer Hansen bad om at få en nærmere begrundelse for, hvorfor Helle Thorning-Schmidt ikke ville komme, forklarede han, at det blev sagt i form af "hvorfor det", og "det var da noget mærkeligt noget". Det var Erling Andersen, der talte. Som forklaring kunne vidnet have sagt to-tre forskellige ting. Han kunne have sagt, at der i lovgivningen ikke er hjemmel til at indkalde ægtefællen, men med den entusiasme Erling Andersen lagde i spørgsmålet, var han klar over, at det ikke var noget, der skaffede ham pluspoint til næste dags møde, hvis han begyndte at fortælle Erling Andersen om, hvad der stod i skatteforvaltningsloven.

Forespurgt, hvilken vej vidnet så valgte at gå, forklarede han, at han valgte den, der har været i pressen. Forespurgt, om han sagde noget om Stephen Kinnock som begrundelse for, at Helle Thorning-Schmidt ikke ville komme, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han sagde noget om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, svarede han bekræftende.

Forespurgt, om han sagde, at grunden til, at Helle Thorning-Schmidt ikke ville komme, var, at Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel, forklarede han, at som han husker det, sagde han, at "det kan der være mange gode grunde til", og så nævnte han det her. Han er meget ked af, at han ikke præciserede, at det kun var en mulighed, og at han ikke sluttede af med at sige, at det i øvrigt ikke var noget, han vidste noget om.

160 Protokol 17, side 4-6 og 10-11.

Forespurgt, om han sagde, ”det kunne være en mulighed”, ”en mulig forklaring på, hvorfor hun ikke ville komme”, forklarede han, at sådan opfattede han det, men at han ikke fik udtrykt sig tydeligt nok, for der er ingen tvivl om, at det blev opfattet som et statement nærmest. Det er han dybt ked af på familiens vegne. Der kunne være mange grunde til ikke at ville møde, men uheldigvis nævnte han kun en eller to grunde og ikke flere.

Forespurgt, om han angav, at det var tænkte eksempler, svarede han benægtende og forklarede, at han må indrømme, at han ikke var omhyggeligt nok. Man kan kalde ham sjusket eller hurtig, eller hvad man nu vil. Udtalelsen har intet med sagen at gøre.

Forespurgt, hvordan Erling Andersen reagerede på denne oplysning, forklarede han, at det var som om, at Erling Andersen accepterede, at det var en god grund til ikke at ville sidde og fortælle om sit familieliv. Så opfattede vidnet det sådan, at alle var glade.

Det blev ikke drøftet, hvorvidt der skulle udarbejdes et notat om mødet. Vidnet ved ikke, hvor få minutter mødet varede, og han ikke er den type, der holder møder med skattevæsnet og så lige spørger, om de husker at opfylde deres notatpligt. Det er ikke den måde, man kommer frem i verden på. Efter mødet fulgte Inger Kirstine Sommer Hansen ham ned og låste ham ud. Han har efterfølgende hørt, at Erling Andersen indskærpede hende, at hun ikke måtte sige noget om det. Det er ret morsomt, når Erling Andersen selv for ind i ministeriet og sagde det.

Foreholdt fra Berlingskes artikel af 29. oktober 2012 med overskriften ”Revisor beklager rygter om Kinnock”, forklarede vidnet, at han godt kunne genkende udsagnet, som han kom med, efter han fik at vide, at han skulle have sagt det i forbindelse med det lille møde. At det var en misforståelse, var noget, han sagde oprindeligt, fordi han var fuldstændig fokuseret på, hvad der skete under skatteforhandlingerne, og på intet tidspunkt havde det været inde i sagen. Det klikkede først, da han fik den ekstra oplysning, at det var kommet frem i forbindelse med et møde i en anden sag. Om det var pressen, der kom med oplysningen, eller om det var Inger Kirstine Sommer Hansen, der fortalte det, skal han ikke kunne sige. Inger Kirstine Sommer Hansen havde skrevet en dagsrapport, og der havde hun noteret det ned.

Forespurgt, i hvilken forbindelse han drøftede det med Inger Kirstine Sommer Hansen, forklarede vidnet, at der brød et uvejr ud efter Helle

Thorning-Schmidts artikel i Politiken. Han ringede til Inger Kirstine Sommer Hansen, som fortalte, at det var fuldstændig rigtigt. De havde haft et møde om en dødsbosag og var derefter gået op til Erling Andersen. Det var vel noget med, at Inger Kirstine Sommer Hansen tog telefonen og ringede op for at finde ud af, om Erling Andersen var der. Det var han, og så gik de derop. Det var vel så meget sagt at kalde det et møde. Det tog måske to minutter højst.

Henvist til mødereferat fra møde den 27. august 2010 om skattesagen vedrørende Stephen Kinnock, forklarede vidnet, at Inger Kirstine Sommer Hansen ved en fejl ikke står nævnt som mødedeltager. Hun var også med. Foreholdt 2. afsnit og forespurgt, om det var en korrekt gengivelse af det, Erling Andersen sagde, forklarede han, at det, Erling Andersen sagde, var, at de accepterede, at Helle Thorning-Schmidt ikke kom personligt, og at vidnet måtte bidrage til de ting, som SKAT ville have undersøgt.

Foreholdt, at Erling Andersen ifølge notatet indledningsvist henviser til "uformelle drøftelser, der havde været dagen tidligere mellem ham og Frode Holm, hvor det især var familiens forhold beskrevet ved ophold- og bopælsforhold", og forespurgt, om der på mødet den 26. august 2010 blev drøftet andre forhold, end det, der allerede er blevet nævnt, svarede vidnet benægtende. Han modtog ikke referat af mødet. Han opfattede det, som Erling Andersen sagde, på den måde, at de havde snakket om det her, Helle Thorning-Schmidt kom ikke, og til gengæld havde vidnet påtaget sig – måske endda en udvidet pligt til – at skaffe dokumentation i det omfang, det var nødvendigt.

Forespurgt af udspørgeren, om de på mødet den 27. august 2010 drøftede tidshorizonten for en afgørelsen, forklarede vidnet, at de kun drøftede, hvilke ting, der skulle på bordet og gennemgås.

...

Forespurgt af Niels Fenger, hvad det var for en dagsrapport, som Inger Kirstine Sommer Hansen førte, forklarede vidnet, at det er noget, han kalder det. Det hedder vel timesagsregnskab. Hun skrev op, hvad hun brugte sin tid til. Hun kunne herved se, at der havde været møder og varigheden af møderne. Han er sikker på, at der ikke står noget konkret. Han har ikke set det.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at det var Inger Kirstine Sommer Hansen, der mindede ham om, at de havde haft samtalen den 26. august 2010, forklarede han, at han snakkede med Inger Kirstine Sommer Hansen mandag den 27. august 2012. Det var lige efter den weekend, hvor Helle Thorning-Schmidt havde været i Politiken. Han kunne også i sit eget timesagsregnskab se, at der var noteret et møde med Inger Kirstine Sommer Hansen af en times varighed den 26. august 2010 vedrørende et selskab. Vidnet tænkte, at der havde de i hvert fald ikke snakket om den anden sag.

Foreholdt af advokat Nicolai Westergaard, at vidnet har forklaret, at han først ikke kunne huske, om han havde fået oplysningen om mødet den 26. august 2010 fra Inger Kirstine Sommer Hansen eller fra pressen, og efterfølgende har forklaret, at han helt præcist kunne huske, at han havde talt med Inger Kirstine Sommer Hansen den 27. august 2012, og forespurgt, hvordan det hænger sammen, forklarede han, at når han sagde, at han ikke kunne skille det ad, så var det fordi, der i pressen var henvist til mails, der var blevet slettet og gendannet igen. Om han læste det først eller snakkede med Inger Kirstine Sommer Hansen først, kunne han ikke skille ad. Han er sikker på, at han talte med Inger Kristine Sommer Hansen den 27. august 2012. Her uddybede de lidt mere, hvilket møde de havde været sammen til den 26. august 2010. Det havde jo ikke stået i pressen.

Foreholdt, at Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret, at det eneste, som de havde snakket om, var, at vidnet gerne ville have fastlagt, hvornår mødet fandt sted, forklarede han, at han kunne se i sit timesagsregnskab, at han havde haft et møde på en time med Inger Kirstine Sommer Hansen om en helt anden sag. De snakkede ikke om indholdet af mødet på Erling Andersens kontor den 26. august 2010.

Søren Hansen har forklaret¹⁶¹:

Foreholdt, at der var et møde med Frode Holm den 27. august 2010, hvor vidnet deltog, henvist til vidnets talepapir med oplæg til indkaldelse af materiale og forespurgt, om det var et notat, som han havde lavet til mødet, svarede han bekræftende. Forespurgt, om de drøftede talepapiret inden mødet med Frode Holm, forklarede han, at det mener han, men han er ikke sikker. Han udarbejdede notatet for at kunne huske, hvad han

161 Protokol 19, side 13-14.

skulle spørge Frode Holm om. Foreholdt referat fra møde den 27. august 2010 om skattesagen, 2. afsnit og forespurgt, om de kom nærmere ind på, hvad det var, der var drøftet på mødet dagen i forvejen, svarede han, at det mener han ikke.

Foreholdt, at Frode Holm på mødet den 26. august 2010 fortalte Erling Andersen og Inger Kirstine Sommer Hansen, at Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel, og forespurgt, om det var en oplysning, der tilgik vidnet under sagsbehandlingen, svarede han benægtende, heller ikke antydningvist. Han havde intet hørt om det, før det kom frem i pressen i 2012.

Foreholdt sit talepapir pkt. 1 om portrætbøger sammenholdt med internt notat med sagens problemstillinger og foreholdt, at der ikke er skrevet om portrætbøgerne i notatet, samt forespurgt, hvilke portrætbøger han tænkte på, forklarede han, at han mener, det var de ting, der havde været fremme i nogle kulørte ugeblade om, hvor tit Stephen Kinnock var hjemme, og hvordan parrets familieliv var. Forespurgt, hvordan SKAT København kom i besiddelse af oplysninger fra ugebladene, forklarede han, at de var kommet i forbindelse med behandlingen af sagen. Han husker ikke hvordan. Foreholdt Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater under uge 33, sidste linje og 34, 1. afsnit, og forespurgt, om "andre sammenhænge" var en henvisning hertil, forklarede han, at som han husker det, så drejede det sig også om nogle oplysninger, som var givet til Justitsministeriet i forbindelse med et boligkøb.

Foreholdt, at Simon Andersen på et tidspunkt sendte en mail til Erling Andersen med en række klip af forskellige udtalelser til forskellige portrætbøger, hvoraf mailen, der er fra 17. august 2010, fremgår, og forespurgt, om mailen var gået videre til vidnet, forklarede han, at han formentlig havde set den. Forespurgt, om det var de udsagn, de tænkte på, da de drøftede sagen den 18. august og i uge 34, forklarede han, at det var det samt de oplysninger, der var afgivet til Justitsministeriet.

Forespurgt, om udsagnene blev drøftet på mødet den 27. august 2010 med Frode Holm, forklarede han, at det vil han tro. På mødet var de også inde på, hvornår der kunne forventes en afgørelse. Frode Holm ville gerne have en hurtig afgørelse, men SKAT København manglede stadig nogle få oplysninger. De fik de oplysninger, som de bad om. Atter henvist til sit talepapir og forespurgt, om de fik de heri nævnte oplysninger, forklarede

han, at det gjorde de. De fik dem relativt hurtigt efter mødet den 27. august 2010.

Foreholdt, at han i pkt. 4 i talepapiret er inde på lejligheden i Storbritannien, og forespurgt, hvilken interesse denne lejlighed havde for skattepligtsspørgsmålet, forklarede han, at hvis Stephen Kinnock ikke var skattepligtig, havde lejligheden ingen betydning. Den havde betydning for Helle Thorning-Schmidt, da hun var medejer af lejligheden, og der var en udlandsindkomst, der skulle gøres op. Hvis Stephen Kinnock var blevet fuldt skattepligtig til Danmark, så havde den også betydning, så det var de nødt til at få afklaret.

Forespurgt, om det var rent opgørelsmæssigt, at de skulle have denne oplysning, forklarede han, at oplysningen skulle bruges til både Helle Thorning-Schmidt og også til Stephen Kinnocks sag, hvis han var skattepligtig. Den kunne også bruges for at se, om der var aktiviteter i boligen, hvor tit pågældende var derovre, blev den udlejet osv. Der var også nogle selvangivne indtægter, som de skulle have tjekket for at få et helhedsindtryk af sagen. Med "helhedsindtryk" tænker han også på, hvad der var fremvist af forskellige kontoudskrifter, underliggende bilag til kreditkorthævninger, flybilletter, kalendere, aktiviteter i Danmark, aktiviteter i udlandet osv.

Erling Andersen har forklaret¹⁶²:

Foreholdt, at der var et møde den 26. august 2010 mellem ham og Frode Holm, forklarede han, at denne sag var kendetegnet ved, at det var en skattepligtssag, hvor de konkrete oplysninger om skatteydere gøren og laden havde en betydning. Det var også en sag, hvor skatteyder og ægtefællen havde været i medierne med oplysninger af forskellig art, herunder hvor meget man var hjemme i weekenderne osv. SKAT København indkrævede meget materiale og endevendte alle ting. De kommunikerede udelukkende med skatteydere repræsenteret af Frode Holm.

Vidnet havde på dette tidspunkt – lidt over midten af august – den opfattelse, at det ville være vigtigt, at SKAT København fik mulighed for en afsluttende forhandling med både skatteyder og vedkommendes ægtefælle, fordi det ville give mulighed for face to face at få afprøvet de oplysninger, der indgik i sagen og sagsafgørelsen. Det ville også sætte vidnet i stand til

162 Protokol 20, side 18, 19-20 og 22.

at svare, hvis nogen bagefter skulle stille spørgsmålet, om han havde talt med de pågældende, eller om han bare havde lænet sig op af det, som repræsentanten oplyste. Det gør SKAT København ikke konsekvent i denne type sager, men han fandt det meget fornødent i denne sag, at de på den ene side kunne få bekræftet face to face, at det her var oplysningerne, og at han kunne lukke den flanke af, der hed, ”har der overhovedet været et afsluttende møde med parten, eller har I kun kommunikeret med Frode Holm?”. Det sagde han til Inger Kirstine Sommer Hansen, som på daværende tidspunkt havde kontakten til Frode Holm.

Han mener, der er en mail fra midten af august, hvori Inger Kirstine Sommer Hansen orienterede om, at hun havde talt med Frode Holm herom, og hvor Frode Holm havde svaret, at det ville han tale med parret om. De fik en melding tilbage, at man ikke ville deltage i et møde, men alene lade sig repræsentere af Frode Holm. Det, syntes vidnet, ikke var tilfredsstillende, og derfor bad han Inger Kirstine Sommer Hansen om, at han kunne få et møde med Frode Holm.

Den 26. august 2010 var Frode Holm til møde med Inger Kirstine Sommer Hansen i huset i en anden sag, og vidnet aftalte med Inger Kirstine Sommer Hansen, at hun skulle komme til hans kontor med Frode Holm efter mødet, så de kunne drøfte spørgsmålet. Han ville tale med Frode Holm om det, fordi han fandt det besynderligt, at man ikke selv ønskede at møde op og afgive forklaring.

På mødet, der foregik på hans kontor, deltog Frode Holm, Inger Kirstine Sommer Hansen og vidnet. Han tilkendegav over for Frode Holm, at han havde et ønske om et møde med skatteyder og ægtefælle med den begrundelse, som han netop har skitseret. Frode Holm talte udenom. Vidnet var ret insisterende på, at han ville have afsluttet sagen med et møde, og at SKAT København var parat til at møde op det sted, som Frode Holm og hans klienter måtte ønske. Det er ikke usædvanligt, at SKAT København tilbyder dette. Der er mange revisions-sager og kontrolsager, hvori der i virksomheden holdes et afsluttende møde.

På et tidspunkt kiggede Frode Holm direkte på ham og spurgte, om han virkelig gerne ville vide, hvad der var begrundelsen for, at de ikke ville komme. Det sagde han ja til, og Frode Holm sagde herefter direkte: ”Kinnoek er biseksuel, og hun – det vil sige Thorning – vil under ingen omstændigheder sidde ved siden af ham på et møde hos jer og redegøre for deres personlige forhold”. Samtidig oplyste Frode Holm ham om, at han,

siden han påtog sig sagen, havde været orienteret om, at Stephen Kinnock var biseksuel. Da han påtog sig sagen, fik han denne oplysning. Det fik han oplyst af vedkommende, som tog kontakt til ham.

(Erling Andersen afgav herefter en kort forklaring for lukkede døre.)

Forespurgt af udspørgeren, hvorfor Helle Thorning-Schmidt skulle deltage i et afsluttende møde, forklarede han, at det var en meget usædvanlig sag, hvor der havde været en voldsom pressepolemik om oplysninger, som var givet i diverse dameblade og til pressen på forskellig vis. Der havde også været skrevet om oplysninger afgivet til Justitsministeriet. Der havde været en situation, hvor Helle Thorning-Schmidt i en tv-udsendelse havde udtalt, at det var en sjuskefejl osv. Alt dette skulle samlet afdækkes i forbindelse med sagen. Derfor fandt han, at det var væsentligt, at begge var til stede ved det afsluttende møde.

Foreholdt, at den faktuelle problemstilling vel kunne koges ned til antallet af dage, og om Stephen Kinnock havde arbejdet her i landet, og forespurgt, hvad det var, Helle Thorning-Schmidt kunne bidrage med til at belyse disse problemstillinger, forklarede han, at de fra repræsentanten fik forelagt en opgørelse over, hvor mange dage Stephen Kinnock havde været i Danmark og hvordan og hvorledes. Samtidig fremgik det af pressen, at Helle Thorning-Schmidt havde givet andre oplysninger om, hvor mange weekender Stephen Kinnock havde været her. Derfor fandt han det væsentligt, at de fik mulighed for at tale med parret herom.

...

Henvist til Lisbeth Rasmussens referat af møde den 27. august 2010 og forespurgt, om vidnet fik referatet, forklarede han, at han formentlig har fået det. Han fik generelt ikke meget på papir, og det, han fik, makulerede han efter at have læst det.

Foreholdt samme referat, 2. afsnit, og forespurgt, om det er en korrekt gengivelse af det, der var foregået på mødet den 26. august 2010, forklarede han, at på mødet den 26. august 2010 foregik der kun den ordveksling, som han tidligere har forklaret om. Han kan dog ikke sige, om der blev talt om andet, eventuelt mellem Frode Holm og Inger Kirstine Sommer Hansen. Der var i hvert fald ikke noget at referere fra mødet den 26. august 2010.

Atter foreholdt samme referat, 2. afsnit, 2. punktum, og forespurgt, om han har nogen erindring om, hvorvidt det var det, der blev givet udtryk for på mødet den 27. august 2010, forklarede han, at Frode Holm den 26. august 2010 præciserede, at han godt kunne levere yderligere oplysninger. Da de gik fra hinanden den 26. august 2010, resterede der stadig nogle oplysninger, som Frode Holm skulle levere, ligesom de talte om, at de eventuelt kunne holde et møde med Stephen Kinnoek. Det var det møde, der blev afholdt den 9. september 2010.

Forespurgt, om han erindrer, om der på mødet den 27. august 2010 var enighed om, at familiens opholds- og bopælsforhold var undersøgt og beskrevet i tilstrækkeligt omfang, sådan som det angives i referatet, forklarede han, at han ikke har nogen præcis erindring, men på det tidspunkt var de nok så langt i sagsbehandlingen, at de grundlæggende havde de oplysninger, som de skulle have. Inger Kirstine Sommer Hansen havde således allerede den 19. august 2010 lagt op til, at mødet den 27. august 2010 kunne blive det afsluttende.

Foreholdt samme referat, side 4, 4. og 5. afsnit, forklarede vidnet, at han ikke har erindring om, at de på noget tidspunkt overfor Frode Holm tilkendegav, hvorledes sagen ville blive afgjort, men de talte løbende om de aspekter, der skulle afdækkes. Han er overbevist om, at Frode Holm på dette tidspunkt godt vidste, i hvilken retning pilen pegede. De drøftede de forskellige aspekter, og det blev herunder nævnt, at hvis de kunne afklares, pegede det i en bestemt retning.

Michael Frank har forklaret¹⁶³:

Henvist til mail af 27. august 2010 fra Erik Jørgensen til Ivar Nordland vedhæftet notat med bidrag til besvarelse af henvendelse fra MEP Helle Thorning-Schmidt til statsministeren og forespurgt, om han var bekendt med, at notatet blev fremskaffet, forklarede han, at han først har hørt om notatet i forbindelse med undersøgelsen.

Forespurgt, om han har kendskab til, hvad der foregik af overvejelser eller handlinger i Koncerncentret i forhold til skattesagen i perioden den 1.-29. august 2010, svarede han benægtende.

163 Protokol 23, side 6.

Erik Jørgensen har forklaret¹⁶⁴:

Henvist til mail af 27. august 2010 fra vidnet til Ivar Nordland vedhæftet "Bidrag til besvarelse af henvendelse fra MEP Helle Thorning-Schmidt til statsministeren" og forespurgt, hvornår det vedhæftede blev fundet, forklarede han, at Ivar Nordland på et tidspunkt sagde til ham, at der havde været en tidligere sag med Helle Thorning-Schmidt, og bad ham finde det, som var på sagen. Ivar Nordland må have sagt det til ham i starten eller midten af august, fordi vidnet holdt ferie i juli. Han søgte sammen med den i mailen nævnte Karin, og de fandt frem til notatet. Det var et bidrag til besvarelse af et brev, som Helle Thorning-Schmidt åbenbart havde sendt til statsministeren. Han ved ikke, hvorfor bidraget skulle findes frem.

Henvist til, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun mener, at notatet var på bordet til et møde den 13. august 2010, og forespurgt, om han har bemærkninger hertil, forklarede han, at han først sendte notatet til Ivar Nordland ved mailen af 27. august 2010. Foreholdt, at det kunne være, at det var fremfundet igen, svarede han benægtende. Notatet blev fundet på hans pc. Han tror på det foreliggende grundlag ikke på, at Ivar Nordland har haft det før den 27. august 2010.

Ivar Nordland har forklaret¹⁶⁵:

Henvist til mail af 27. august 2010 fra Erik Jørgensen til vidnet vedhæftet notatet "Bidrag til besvarelse af henvendelse fra MEP Helle Thorning-Schmidt til statsministeren", og foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at notatet var fremme på mødet den 13. august 2010, og at vidnet havde været i kælderen og hente det, forklarede han, at det ikke kan passe. Den 13. august 2010 drøftede de ikke Helle Thorning-Schmidts gamle skatteansættelse. Han kan heller ikke rigtig se, hvilken anledning de skulle have til det.

På et tidspunkt efter mødet kom han i tanke om, at der var noget med Helle Thorning-Schmidt og de gamle år. Han kunne svagt huske en diskussion mellem ham og Erik Jørgensen om, at Helle Thorning-Schmidt dårligt kunne være skattepligtig her til landet, mens hun var udsendt som

164 Protokol 23, side 22.

165 Protokol 30, side 11.

medlem af Europa-Parlamentet. Han bad Erik Jørgensen om at finde, hvad der var på den gamle sag. Erik Jørgensen fandt notatet og sendte det til ham. Forespurgt, om det ikke var muligt, at problemstillingen havde været nævnt på mødet den 13. august 2010, forklarede han, at den i hvert fald ikke havde været drøftet.

...

Forespurgt, om han efterfølgende har drøftet notatet eller problemstillingen med Lisbeth Rasmussen, forklarede han, at han nævnte det for hende den 16. september 2010, da de havde en samtale.

Peter Loft har forklaret¹⁶⁶:

Henvist til mail af 27. august 2010 fra Erik Jørgensen til Ivar Nordland vedhæftet et notat "Bidrag til besvarelse af henvendelse fra MEP Helle Thorning-Schmidt til statsministeren" og forespurgt, om han efter mødet (den 13. august 2010) fik notatet eller blev orienteret om det, forklarede han, at det mener han ikke.

9.10 Perioden fra den 29. august til den 2. september 2010

Den 30. august 2010 kl. 12.28 skrev Peter Møller Jensen til Erling Andersen vedhæftet en fil benævnt "tidslinie vip sag.doc":

"Kun til din baggrundsviden – ikke til udlevering.

Kommer der en officiel anmodning om en tidslinie – skal det være med officielt papir mm.

Jeg har knyttet nogle subjektive betragtninger – derfor kun til dit brug – og baggrundsviden."

Den vedhæftede fil havde følgende indhold:

"8. juni kontaktes jeg af Jan Lund – BT rumler en artikel om Helle Thorning og Stephen Kinnoek om skattepligtsforhold. I mailen anbefales, at

166 Protokol 31, side 31.

København tager sig af en evt. sag. Jeg ringer til Jan Lund – så vidt jeg husker dagen efter for at høre nærmere. Jan anbefaler, at jeg kontakter Michael Frank, der skulle vide mere om sagen.

Mailer den 10. juni til Michael Frank for at få at vide om der konkret er en artikel i BT. Har også på et tidspunkt en mundtlig samtale, om han kan sige noget nærmere om sagen. Han oplyser, at han ikke konkret kan sige mere ud over det nævnte om skattepligtsforhold som anført i mailen. Han ved ikke, hvornår artiklen bliver offentliggjort, men BT kontakter ham jævnligt – så det må forventes, at der kommer en artikel.

Allerede den 7. juni skriver Rikke Madsen til Jan Lund om, at hun anbefaler, at nogen kigger på denne sag i SKAT. Ikke en ministerbestilling – blot hendes anbefaling. Denne mail videresendes til mig den 8. juni.

Jeg bliver først orienteret om, at en artikel i BT måske er på vej den 8. juni.

I forløbet drøftes sagen et par gange med Jan Lund – og det er mit indtryk – at koncerncenteret er fuldt orienteret om sagen. Mailen den 8. juni er fx cc Steffen. Der fandtes derfor på dette tidspunkt ikke grundlag for at informere “op” i systemet, da Koncerncenter var fuldt ud informeret. På dette tidspunkt har vi heller ingen viden om, hvordan sagen vil udvikle sig.

Erling Andersen orienteret om, at “noget” om Helle Thorning og Stephen Kinnoek skattepligtsforhold er på vej, uden at det bliver konkret. For vi har ingen konkret viden ud over indhold af mail. Erling Andersen kunne heller ikke have handlet anderledes – end at se om den nævnte artikel udkommer, og herefter vurdere indholdet.

Jeg har generelt svært ved at se, hvad der generelt kunne være gjort anderledes. I tidsrummet fra vor viden om, at “noget” er på vej i BT – og til artiklen kommer – så vidt jeg husker den 22. juni – går der max. 2 uger – og vi kunne vel ikke gøre andet end at forberede os på, at en sag ville komme. Vi havde da en formodning om, at det ville være en artikel om skattepligtsforhold jf. mail – men selvfølgelig ikke med den detailviden, som vi har i dag, og slet ikke nogen viden om den mediedækning som artiklen udløste. I perioden fremskaffes årsopg. m.m.

Jeg har ikke kendskab til, hvordan Michael Frank i første omgang er kommet på sagen.

Perioden fra den 29. august til den 2. september 2010

Sagen bør efter min opfattelse få SKAT til at revurdere definitionen af VIP-ligning.”

Forinden havde Carsten Vesterø sendt en mail til Michael Frank og Erik Jørgensen, hvori en mail fra Lisbeth Rasmussen blev gengivet. I mailen skrev Carsten Vesterø:

”Lisbeth R. vil gerne mødes med os, jf. nedenfor. Jeg vil gerne, at I to er med til mødet.

Lad os lige holde et “formøde” klokken 13.”

Lisbeth Rasmussens mail:

”Kære Carsten

Jeg vil gerne anmode om et møde på mandag, da jeg har nogle generelle spørgsmål om skattepligt m.v. som jeg gerne vil drøfte med dig.

Jeg ved, at du lige kommer tilbage fra ferie, men det er et vigtigt møde, som jeg i øvrigt har drøftet med Winnie Jensen.

Jeg foreslår, at det holdes på mit kontor på Sluseholmen, men hvis det passer dig bedre, at holde det hos dig, er det naturligvis i orden.”

Af et referat udarbejdet af Lisbeth Rasmussen fra et møde den 30. august 2010 fremgår:

”Mødereferat angående drøftelse af principielle skattepligtsspørgsmål m.m. med Jura og Samfund.

Mandag den 30/8 2010 afholdes møde med Jura og Samfund (Carsten Vesterø, Michael Frank og Erik Jørgensen) samt (Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl og Søren ... Hansen) for at drøfte principielle skattepligtsspørgsmål.

Lisbeth Rasmussen opridser sagens fakta, og det refereres, hvordan SKAT København ser på skattepligtsspørgsmålet. Det har Jura og Samfund ikke bemærkninger til.

Tilflytning og opholdsreglen drøftes. Der er enighed om, at det er en skematisk regel, der kan udnyttes fuldt ud. Der er ingen vægtning af midtpunkt for livsinteresser.

Erhvervsmæssig aktivitet skal forstås som en løbende og tilbagevendende tilknytning hertil af en vis substans. Der er enighed om fortolkningerne.

Der drøftes også British Council – Erik Jørgensen mener, at det er overenskomsteksten, der skal lægges til grund, andre udmeldinger i tidligere meddelelse fra Skattedepartementet og i øvrigt Ligningsvejledningen er forkerte og kan tilsidesættes, formentlig kun fremadrettet. De vil se på sagen.”

Af et referat udarbejdet af Michael Frank fra samme møde fremgår:

”...

Drøftelse af generelle skattepligtsspørgsmål

For at sikre en korrekt anvendelse af skattepligtsreglerne havde Skattecenter København anmodet Skatteministeriet, Jura og Samfundsøkonomi, Pension og Udland om et møde.

Mødet fandt sted i Skattecenter København, Sluseholmen den 30. august kl. 15.00-16.30.

Der var 2 principielle spørgsmål:

- 1) Anvendelse af 180 dages reglen ved indtræden. København ønskede en drøftelse af, hvorvidt den praksis, der er på området, kan anses for fast, eller om der var afgørelser på området, der kunne tages til udtryk for en gradvis stramning på området.
- 2) Spørgsmålet om beskatning af ansatte ved British Council i henhold til den dansk/britiske dobbeltbeskatningsaftale Artikel 19, stk. 1, litra c.

Ad 1)

Det var SKAT Københavns opfattelse, at der er en mangeårig og fast praksis for anvendelse af 180 dages reglen i forbindelse med skattepligtens indtræden, når der tages ophold i Danmark.

Således har mange udlændinge fået tilkendegivelser på, at hvis de ikke overskrider betingelserne i KSL § 7, stk. 1, for ”kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende, er der ikke indtrådt skattepligt”. Tilkendegivelserne er gået ud på, at det er i orden med et ophold her i landet af en varighed på op til 3 måneder, eller samlede ophold på i alt op til 180 dage indenfor et tidsrum af 12 måneder.

Med hensyn til betydningen af ”ferie eller lignende” henviste SKAT København til, at man i flere afgørelser har hæftet sig ved, at den pågældende anses for at have taget ophold, hvis aktiviteterne i Danmark har en sådan karakter, at de udgør en løbende personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv.

Det medfører ikke i sig selv skattepligt, hvis personen fx besvarer en sms/mail eller deltager i et møde under sit ophold i Danmark, hvis opholdet i Danmark i øvrigt har til formål at være sammen med sin familie. De handlinger kan ikke sidestilles med løbende personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv. Se SKM.2002.252.LR.

Forskellige afgørelser berørt, herunder SKM2006.41.SR, SKM2007.353.SR, SKM2009.813.LSR, SKM2002.252.LR og TfS1992.388.

Præmissen i SKM2007.353.SR om, at opholdet i udlandet skal have en begrænset varighed, er der ikke belæg for. Den bygger på en misforståelse af TfS1992.388.

Der var enighed om, at der foreligger en mangeårig og fast praksis for, hvornår en person har taget ophold, jf. KSL § 7, stk. 1, og at praksis ikke synes skærpet af de nævnte afgørelser.

Ad 2)

Efter bestemmelsen beskattes lokalt ansatte ved British Council i København altid i Storbritannien, uanset om den pågældende er hjemmehørende i Danmark forud for ansættelsen og uanset statsborgerskabsforhold. Det blev konstateret, at der er en uoverensstemmelse mellem LV og dobbeltbeskatningsoverenskomstens faktiske indhold. Ifølge LV gives der fuld exemption, mens der efter DBO'en gives almindelig exemption. Skatteministeriet vil se nærmere på dette.

SKAT København mente ikke, at man kan beskatte en ansat ved British Council andre steder anderledes/hårdere end en person ved British Council i København. Der var enighed om, at dette i et dansk perspektiv kun er relevant, hvis den pågældende er hjemmehørende i Danmark. En person, som er hjemmehørende i Danmark, og som modtager løn for britisk offentlig ansættelse uden for Danmark, beskattes efter dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 19 kun i Storbritannien.”

På sidste side i notatet om British Council af 27. august 2010 udarbejdet af Hanne Dahl Kofod (omtalt i afsnit 9.9) er efter Hanne Dahl Kofods navn tilføjet:

”Drøftet med Koncerncentret Jura og Samfund den 30. august 2010. De mener, at overenskomstteksten er afgørende, og at der derfor kun kan være tale om ny exemption i relation til hele artikel 19. De anerkender et problem angående den offentliggjorte afgørelse fra Skattedepartementet og LV. De vil overveje, at genoprette tilstanden ved at få det berigtiget ved en offentliggørelse og ændret LV.”

Den 31. august 2010 kl. 9.11 sendte Michael Frank en mail til Karin Brinkbæk og bad hende om at oprette en sag for mødet med emnet: ”Drøftelse af generelle spørgsmål om skattepligt med SKAT København”.

Samme dag, kl. 14.09 skrev Frode Holm i en mail til Lisbeth Rasmussen:

”De tre møder er på to dage.

Fredag den 11. juni 2010, et møde i ... af 1 times varighed i forbindelse med weekendbesøget.

Onsdag den 16. juni 2010 kommer Stephen med flere i privatfly til forretningsbesøg på ... (med frokost). De har efterfølgende et møde i ..., hvorefter man flyver tilbage til Schweiz samme dag.

Det tyder på skattepligt senest den 16. juni 2010, ikke?

...”

Lisbeth Rasmussen videresendte samme dag kl. 15.22 mailen til Søren Hansen, cc Hanne Dahl Kofod, og spurgte samtidig Søren Hansen, om Frode Holm tidligere skriftligt havde bekræftet et møde den 8. august, der varede ¾ time.

Den 31. august 2010 kl. 15.15 sendte Anne Katrine Salling følgende mail til Erling Andersen:

”Til din orientering skal ministeren svare Uffe Thorndahl på en række henvendelser. Thorndahl mener bl.a., at du i forbindelse med nedenstående har overtrådt tavshedspligten.

Ministeren svarer derfor følgende i svarudkastet:

Efter nøjere gennemgang af pressemateriale kan jeg godt medgive, at det kan fremstå, som om Erling Andersen fik sagt lidt for meget til pressen, efter offentligheden havde fået kendskab til sagen. Det medfører naturligvis ikke, at den fortrolighed, alle borgere har krav på, kan brydes efterfølgende.

Bare så du er informeret om det.”

Nederst i mailen var gengivet den pressemeddelelse, der var blevet udsendt den 1. juli 2010 (omtalt i afsnit 9.5).

Samme dag kl. 15.52 skrev Anne Katrine Salling til Erling Andersen:

”Steffen er naturligvis enig med dig, så afsnittet omformuleres til:

Erling Andersens udtalelse i den omhandlede pressemeddelelse skal ses som en generel beskrivelse af sagsgangene i SKAT. Uanset at – og måske netop især når – en sag kører i pressen, medfører det ikke, at den fortrolighed, alle borgere har krav på, kan brydes.”

Lisbeth Rasmussen har udarbejdet et notat dateret den 31. august 2010 – ”presseklipnotatet”. Af notatet fremgår:

”Sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag.

Sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag er gennemført ud fra egne registrerede oplysninger, foreliggende dokumenter og oplysninger fra skatteydere repræsenteret af Frode Holm.

Selvangivelser for 1998 – 2009 for Stephen Nathan Kinnock
Der foreligger printselvangivelse for 1998 og 1999.

Der foreligger printselvangivelser for 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 og 2006 samt 2007. De to sidst nævnte år bliver ophævet efter en sagsbehandling 2008. Der foreligger ingen selvangivelse/printselvangivelse for 2008.

Der er indgivet selvangivelse for 2009.

Selvangivelser 2007, 2008 og 2009 til Storbritannien.

Selvangivelserne er modtaget i kopi og gennemgået.

Selvangivelse til Rusland

Frode Holm, REVITAX har oplyst, at der ikke er indsendt selvangivelse til Rusland, da Stephen Nathan Kinnock er diplomat og dermed anses for skattefri.

Selvangivelse til Schweiz.

Den fremskaffes.

Erklæringer/oplysninger fra fremmede stater (England, Rusland og Schweiz).

Det vurderes, at der ikke er behov for at rette henvendelse til landene for evt. oplysninger, da det ikke har betydning for sagen.

Selvangivelser for ægtefællen.

Der foreligger selvangivelser, evt. printselvangivelser for alle årene 1998 – 2009. ...

Undersøgelser i SKAT's sagsregistre KMD-ligning, Captia, Remedy.

Opførelse af opholdsdage i Danmark i relation til Kildeskattelovens § 7
Der er gennemført en optælling af opholdsdage (brudte og hele døgn) i Danmark ud fra kalenderfortegnelse, flybilletter, der i øvrig er sammenholdt med kontoudtog. Det er undersøgt om flypassagerlister kan anvendes. De er ikke tilgængelige mere end 6 mdr. tilbage, med mindre SKAT skal stille en direkte forespørgsel til samtlige flyselskaber. Det er vurderet, at det ikke er nødvendigt, idet de øvrige oplysninger giver en tilstrækkelig overbevisning om, at deres oplysninger er korrekte.

Ansættelseskontrakter.

Der er modtaget kopi af ansættelseskontrakter fra British Council for Rusland, Sierra Leone og UK. Der er modtaget ansættelseskontrakt for World Economic Forum.

Undersøgelse af bankkonti

...

Undersøgelse af danske ejendomme

Stephan Nathan Kinnock har i perioden 2007, 2008 og 2009 ikke ejet eller været medejer af ejendomme i Danmark.

Han har i 1998 og 1999 været medejer (50%) af deres fælles bolig ...

Han har ikke der ud over ejet ejendomme i Danmark.

Ægtefællens ejendomme i Danmark er vurderet og har indgået i grundlaget for sagens bedømmelse.

Undersøgelse af udenlandske ejendomme

Stephen Nathan Kinnock ejer i sameje med sin ægtefælle en ejendom i England. Der er tale om en lejlighed på 35 kvadratmeter. Den er udlejet gennem et udlejningsbureau. De økonomiske forhold vil blive klarlagt.

Undersøgelse af skattemæssige andre aktiver

...

Noter vedrørende presseklip:

BT, 1. sektion side 13 (1. august 2010) SKAT tjekker Kinnock hos flyelskaber.

- at SKAT efter alt at dømme ikke nøjes med at tage Kinnock dokumentationen for givet -
- indhente passagerlister -
- kreditkorttransaktioner -
- oplysninger til Justitsministeriet er ét - til SKAT noget andet.

SVAR: Vi bedømmer helheden ud fra de almindelige vinkler men vi bruger ikke passagerlister, da det kræver konkret forespørgsel til over 50 selskaber. Det er uforholdsmæssigt i forhold til det der skal undersøges. Alle bankkonti og dermed transaktioner indgår i undersøgelsen. Det kan virke, som om der opgives forskellige oplysninger, og antallet af weekend i Danmark er ikke "alle weekend", men som hovedregel.

BT, 1. sektion side 7 (2. august 2010)

- rig familie, han antages at have en formue. Det oplyses, at det har han ikke ud over sin indkomst.

SVAR: ...

Jyllands Posten, 5. august 2010. – Jesper Høberg

- Skat har bedt om oplysninger for 2007 – 2009 –
- Lejlighed i England.

SVAR: Der er bedt om oplysninger for 2007 – 2009. En række spørgsmål rækker længere tilbage.

Lejligheden i England undersøges. Der er tale om en 35 kvadratmeter lejlighed, der udlejes. Det er ifølge regnskaberne i England ikke store beløb, der er involveret i denne ejendom.

Jyllands Posten, 1. sektion side 2, 31. juli 2010.

- vi har indleveret en selvangivelse, som er fuldstændig korrekt. Min mand kunne godt vælge ikke at betale skat i Danmark, men vi har jo netop sagt, at på trods af, at han ikke er skattepligtig i Danmark, har vi nu valgt, at han skal betale skat i Danmark.

SVAR: Når skattemyndighederne gennemgår en sag og skal tage stilling til den, kan der kun være tale om at træffe en korrekt afgørelse og det gælder både i skatteyderens favør og det modsatte. Den skal være korrekt. Alle forvaltningsretlige principper binder os.

Berlingske, 23. juni 2010. SKAT vægter arbejde mod familie.

- arbejder fra bopælen –

SVAR: det er drøftet med Frode Holm, og når det oplyses, at han ikke gør det, må vi lægge det til grund. Vi har ikke andet at holde os til. Det svarer i øvrigt til mange andre sager, især bindende svar, hvor mange af disse også mennesker med tilsvarende livsmønster med familie i Danmark og arbejde i udlandet og ophold hos familien i weekend.

BT, den 23. juni 2010. Helle: Vi følger reglerne.

- diskussionen om 180 dage er irrelevant, hvis livsinteresser er i Danmark

SVAR: Forkert. 180 dages reglen er en matematisk regel. Der tælles dage. Livsinteresser kommer kun på tale ved afgørelse om dobbelt-domicil. Spørgsmålet om opholdenes karakter ferie og lign. contra arbejde har derimod betydning.

BT, den 23. juni, side 6 og 8.

- flere eksperter (bl.a. Ole Bjørn) udtaler sig – Han er skattepligtig
- naboerne har ikke set ham

SVAR: Ole Bjørn, Inge Nilsson og flere udtaler sig i retning af, at ophold af den karakter p.g.a. familie får betydning for vurdering af 180 dages reglen. De siger, men ingen henvisninger eller lign. der kan godt-

gøre deres synspunkter nærmere. Jeg har ikke fundet nogle steder, hvor de kan støtte deres vurdering på. Ole Bjørn har aldrig i sin tid som Ligningsrådsformand støttet disse synspunkter i nogen sag. Naboernes kendskab til Stephen Kinnock er ikke afgørende.

Berlingske, 23. juni 2010, Thorning beder SKAT undersøge sin mand.

- hun siger, at han arbejder i Schweiz, opholder sig størsteparten der og betaler skat der.
- Hun siger, at man kan vælge, hvor man betaler skat.
- Ole Bjørn siger igen, alle sine ferier og weekend – så er det tæt på.

SVAR: Det er rigtigt at han arbejder i Schweiz, opholder sig mere der end i Danmark, betaler skat der ...

Ole Bjørn viser nu også "usikkerhed" i sine udtalelser.

Bemærk at Amby siger nej til skattepligt.

BT, den 29. juni 2010, Vi skal punge ud, Helle

- Flere danskere udtaler, at de i lign. situationer skal betale skat i Danmark.

SVAR: Kender ikke sagerne, men det ligner danskere, der tager arbejde i udlandet uden at opgive bopæl og derfor er det en anden situation.

FRAFLYTTET temaet. Opholdsreglen 180 – dage gælder ikke her.

BT, den 29. juni Klagestrøm på vej mod SKAT.

- hvis Stephen Kinnock ikke skal betale vil "vi" have vores sag genoptaget.

SVAR: Det må vi så tage, men de kan ikke sammenligne situationen.

BT, side 7, 26. juni 2010, Arbejder i USA – betaler dansk skat.

- Direktør Gorm Teichert, bor og arbejder i USA, har familie i Danmark, - siger umuligt for mig at garantere, at jeg ikke arbejder, når jeg er på weekend i Danmark hos kone og børn.

SVAR: Hvis det er en generel adfærd, vil det være arbejde udført her i landet, og derfor kan det ikke være ferie og lign. i forbindelse med kildeskattelovens § 7 – nu er det bare sådan, at han ikke er omfattet af Kildeskattelovens § 7 (han har haft bopæl i DK) og fraflytter og derfor gælder der ingen begrænsninger – han skal helt opgive bopæl, og det kan han kun, når familien også opgiver bopæl.

Jyllands-Posten, side 4, 26. juni 2010.

- Kinnock må slet ikke eje huset.

SVAR: Det gør han heller ikke og det har i øvrigt ingen betydning for skattepligten – hvis han er ejer bliver han begrænset skattepligtig. Om han er medejer eller hun ejer giver ham under alle omstændigheder bopæl – men han tager ikke ophold.

BT, 26. juni 2010. Holder han virkelig fri?

- alle eksperterne udtaler, at han ikke må ringe eller tjekke arbejds-mail i Danmark – så koster det.

SVAR: Hvis der er tale om hjemmearbejde regelmæssigt (løbende) arbejde er det korrekt. Han har ikke computer til rådighed og bruger det ikke.

Folkebladet Lemvig 24. juni 2010, Thorning satser på SKAT i penibel sag.

- Ole Bjørn – alle weekender og ferier – tæt på at det er skattepligt.

SVAR: Det er ikke faktum og ikke i overensstemmelse med praksis.

Børsen, 25. juni 2010. Stephen Kinnock kan have været for meget hjemme.

- der tælles dage ud fra, at han er her hver weekend samt ferier, det bliver mere end 180 dage, så er der skattepligt og dobbeltdomicil.

SVAR: Korrekt, men den faktiske optælling viser noget andet. Ellers det korrekt hvad Tommy V Christiansen siger, det er bare ikke gældende i denne sag.

Ekstra Bladet, 24. juni 2010, reglerne er komplicerede.

- hvis man før har været skattepligtig i Danmark, stiller det større krav til den skattepligtige at vise, at man har kappet båndene til Danmark, end hvis man aldrig har arbejdet eller boet i Danmark –

SVAR: Der er forskel på tilflytter og fraflytter. Det forhold, at man for år tilbage har været skattepligtig – den er ophørt – betyder ikke, at der igen skal tages stilling til tilflytningssituationen.

BT, 24. juni 2010. Forkasteligt, Helle

- de har brugt skattereglerne til at få det gunstigste resultat –

SVAR: Bortset fra det er fordelagtigt at blive beskattet i udlandet frem for i Danmark, er der ikke noget, der tyder på, at de har opnået nogen fordele. Hele spørgsmålet om rentefradrag er det rene ”vrøvl”.

Jyllands-Posten, 1. august 2010, Rohde vil se Thornings kontoudtog.

- Rohde vil have forelagt kontoudtog for at tjekke oplysninger om ophold –
SVAR: Der er / bliver undersøgt.

Ritzau 23. juni 2010, SKAT vægter arbejde mod familie

- skattepligt hvor man arbejder og opholder sig mest –
SVAR: Denne vurdering bliver først rigtig afgørende, når man har afgjort skattepligten. Det er kriterier vedr. dobbeltdomicil.

Ritzau 23. juni 2010. K kræver klarhed om Kinnocks skat.

- K vil have oplysninger og klarhed om skat –
– Amby er ikke enig med eksperterne –
SVAR: – kan kun noteres som synspunkter.

Jyllands-Posten, 24. juli 2010. Hvor er man skattepligtig

- når man aldrig er blevet fanget af den danske skattepligt –
SVAR: Taler om tilflytning og i øvrigt kriterier. Intet nyt.

Frederiksborg Amtsavis 30. juli 2010.

- Sløseri eller spekulation –
SVAR: Da de forskellige angivelser ingen betydning får for skattesagen eller justitsministeriets vurdering – kan det kun være simpel uagtsomt!

Jyllands-Posten, 30. juli 2010. Thornings løgn.

- anvende bedst egnede argumenter –
SVAR: der er ikke et klart billede heraf, om det ene eller andet er mere gunstigt.

Ekstra Bladet, 31. juli Sådan er skattereglerne.

- Niels Winther Sørensen, bopæl samt ophold. Siger at de skal lade sig skille og flytte fra hinanden, forlade landet for at slippe for at betale skat.
SVAR: Det er principielt rigtigt, men han kender ikke sagen og har et forkert udgangspunkt.

Ekstra Bladet 31. juli 2010. Hendes forklaring er ikke god nok.

- to forskellige sager – hvor forklaringer bør være ens
SVAR: Skattesagen afgøres ud fra fakta – når det er klart, er det ligegyldigt at der er andre oplysninger vedrørende justitsministeriet – det er deres problem.

Kristelig Dagblad, 31. juli 2010. Helle Thorning-Schmidt ramt på sit ømme punkt.

- livsinteresser –

SVAR: Det er stadig en forkert opfattelse.

Politiken, 30. juli 2010. Britisk Council.

- beskattes ikke, men der kan være andre indtægter –

SVAR: Den dansk/britiske overenskomst, artikel 19, Stk. 1 og lempelsesmetoden er fuld ekception indtil det offentlig er tilkendegivet, at være anderledes. Se særskilt notat.

Ekstra Bladet, 2. august 2010. Derfor slap Helles mand for skat.

- Britisk Council –

SVAR: Intet nyt.

Politiken, 4. august 2010. Ekspert: Skattesagen mod Thorning-familien er svag.

- Aage Michelsen udtaler – han er beskyttet af overenskomsten.

SVAR: Enig.

BT, 3. august 2010. SKAT betale dansk skat.

- Frode Holm udtaler (siges det) Stephen Kinnock er fuld skattepligtig og skal betale skat – indgiver selvangivelse – erklæring fra Schweiz.

SVAR: Der er indsendt selvangivelse, ingen erklæring fra Schweiz. Uvæsentligt for vores afgørelse og behandling.

Ekstra Bladet, 3. august 2010. Lejlighed kan fælde Helles mand.

- der ejes en lejlighed i UK.

SVAR: Der ejes en lejlighed i fællesskab – 50% hver. Der er regnskab i den engelske selvangivelse. Små beløb.

Frode Holm har oplyst, at den er på 35 kvadratmeter og udlejes gennem et udlejningsbureau.

...

Jyske Vestkysten, 24. juni 2010. Pind: Thorning er en skattehykler.

- selvfølgelig kan man indbetale –

SVAR: Det er korrekt, at man kan indbetale, fordi der er oprettet en sådan konto, men man kan ikke vælge sin skattemæssige status. Det er bestemt af lovgivningen.”

Inden havde Peter Arnfeldt den 30. august 2010 kl. 11.48 sendt en mail til sin hot-mailadresse med følgende notat (notatet benævnes i det følgende ”notat version 1”), der fremstår som sendt fra Simon Andersen:

”Stephen Kinnock og spørgsmålet om eventuel beskatning i Danmark.

Spørgsmål om skattepligt til Danmark afgøres af følgende forhold:

”Personer, der har ophold i Danmark, er fuld skattepligtige til Danmark.” (kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1), men den fulde skattepligt indtræder først, når ”der tages ophold i Danmark.” (kildeskattelovens § 7, stk. 1).

”Som ophold medregnes ikke kortvarige ophold i Danmark på grund af ferie eller lignende. Efter praksis anses et uafbrudt forhold her i landet af en varighed på mere end 3 måneder, eller samlede ophold på i alt mere end 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder ikke for kortvarige ophold på grund af ferie eller lignende”.

De 180 dage betragtes ”som et maksimum for opholdet, uden at skattepligten indtræder på grund af bopæl her. Dette maksimumsophold accepteres i almindelighed, når der er tale om personer, hvis ophold her har et (overvejende) feriemæssigt præg, og således ikke er nødvendiggjort af en regelmæssig (løbende) personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, eksempelvis hyppig deltagelse i eller tilsyn med ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet. Det foran nævnte lægges i hvert fald til grund, hvor der er tale om personer, der i øvrigt har bopæl i og anden fast tilknytning (nær familie, indtægtsgivende hverv, statsborgerskab etc.) til et andet land, således at opholdene i Danmark med rette kan siges at have karakter af ”ferie eller lignende” fra det pågældende land. (Ligningsvejledningen 2008-4, afsnit D.A.I.1.1.)

Stephen Kinnock vil være ”fuld skattepligtig” til Danmark, idet han har bolig til rådighed i Danmark. Hvis en person findes ”fuld skattepligtig” til Danmark skal det ”skattemæssige hjemsted” afgøres. Kan hjemstedet ikke afgøres efter det første kriterium, skal det næste i rækkefølgen vurderes, indtil det skattemæssige hjemsted er fundet. Kriterierne i prioriteret rækkefølge er:

- Hvor har den pågældende fast bolig til sin rådighed
- Hvor er de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for livsinteresser)

- Hvor opholder personen sig sædvanligvis
- Hvor er personen statsborger

Om Stephen Kinnocks forhold:

- Britisk statsborger (først 1. januar 1970)
- Bosiddende – folkeregister-adresse i Danmark – formentlig fra 1997 til udrejse XX 1999.
- Indleverede muligvis selvangivelse i 1997, 1998 og 1999 i Danmark, men betalte ikke skat.
- Gift siden 1996 med Helle Thorning-Schmidt, far til døtrene xxxxx
- Bopæl på Østerbro i København. Huset blev købt i HTS' navn i 2004.
- Ansat ved World Economic Forum i Schweiz siden 1. januar 2009. Adgang til mindre lejlighed i Geneve, der er lille, og kun anvendes til overnatning.
- Opholder sig ofte i Danmark – om opholdenes hyppighed er der angivet skiftende forklaringer. HTS har i en række sammenhænge sagt, at Stephen Kinnock er hjemme hver weekend, ofte allerede fra torsdag, men i redegørelse til SKAT nævnes 33 weekender.
- SK oplyser, at han i 2009 har deltaget i fire arbejds møder i Danmark under tre tjenesterejser, ligesom han besvarer mails og telefonopkald m.v. under sine feriemæssige ophold i landet.

Forhold og sager af betydning for vurderingen af Stephen Kinnocks skattesag:

Som nævnt er følgende fire forhold afgørende når det skattemæssige hjemsted skal vurderes:

- 1) Hvor har den pågældende fast bolig til sin rådighed?
- 2) Hvor er de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for livsinteresser).
- 3) Hvor opholder personen sig sædvanligvis?
- 4) Hvor er personen statsborger.

1. – Bolig

Det er ubestridt, at Stephen Kinnock har fast bolig til sin rådighed i Danmark. Da han imidlertid har fast bolig til sin rådighed i både Danmark og Schweiz, er det ikke tilstrækkeligt til at vurdere det skattemæssige hjemsted.

2. – Midtpunkt for livsinteresser

Det næste, der skal afgøres, er derfor hvor Stephen Kinnock har ”midtpunkt for livsinteresser”. Det ligger fast, at Stephen Kinnock arbejder for en schweizisk organisation i Geneve. Det taler for, at hans ”økonomiske livsinteresser” er i Schweiz. Omvendt er det ubestridt, at hans kone og børn bor i København, hvorfor hans ”personlige livsinteresser” er i Danmark.

Det afgørende er således, hvorvidt ”de økonomiske” (Schweiz) eller ”personlige” (Danmark) livsinteresser vejer tungest.

- Skatteministeriet oplyste i 2007 følgende: ”Hvis man for eksempel arbejder i udlandet, og både har bolig i udlandet og i Danmark, kan det være svært at afgøre, om man skal beskattes det ene eller det andet sted. Ofte vil det dog være sådan, at det er det sted, hvor familien befinder sig, der vil være den egentlige bopæl.” <http://www.skm.dk/publikationer/udgivelses/skattenidanmarki2007/afsnit2hvordanbeskatterviindkomst/>

Sager af betydning for afgørelsen:

- Skatteankenævnet besluttede, at en mand (hvis skattepligt til Danmark var ophørt i 1995), var ”skattemæssigt hjemhørende i Danmark” fra august 2008. Da flyttede hans kone og to børn på 11 og 13 år fra Tyskland, hvor familien boede sammen, til Danmark. Manden blev boende i Tyskland, hvor han boede i en 3-værelses lejlighed, var medlem af flere lokale foreninger m.v. Han udførte arbejde for et tysk selskab og udførte overvejende sit arbejde i Tyskland. Landsskatteretten ændrede afgørelsen, således at manden ikke blev skattemæssigt hjemhørende i Danmark, idet retten fandt, at de personlige og økonomiske livsinteresser vejede lige tungt. Det skattemæssige hjemsted skulle derfor afgøres ud fra det sted, hvor han sædvanligvis opholder sig – hvilket var i Tyskland (LSR af 20/10-09, journal 09-01309). Afgørelsen i denne sag taler således, hvis den betragtes alene, for, at Stephen Kinnock IKKE er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, om end der var uenighed mellem skattemyndighederne og Landsskatteretten.
- SKAT besluttede, i et bindende svar til Søren Scheuer (journal 09-036811), at en mand, der arbejdede for et irsk forsikringselskab, fra august 2009 ville blive ”skattemæssigt hjemmehørende” i Danmark, når hans kone og to børn rejste fra Irland og bosatte sig i Danmark. SKAT lagde vægt på, at den pågældende havde ”centrum for livsinter-

resser” i Danmark. SKAT lagde vægt på, at den pågældende havde en formue i Danmark, samt ”bolig og bil til rådighed.” Afgørelsen i denne sag taler således, hvis den betragtes alene, for, at Stephen Kinnoek ER skattemæssigt hjemmehørende i Danmark.

- SKAT besluttede, at en skatteyder (SKM 2007.353.SR), der ikke havde været skattepligtig i Danmark siden 2000, ville blive skattepligtig og skattemæssigt hjemmehørende i Danmark pr. 1. august 2006, hvor skatteyderens familie flyttede fra USA til Danmark, mens han selv flyttede til Belgien. SKAT lagde i denne afgørelse til grund, at Danmark var centrum for skatteyderens livsinteresser, ”idet hans eneste tilknytning til Belgien er at han udfører arbejde for en virksomhed i Belgien. Han har ikke tidligere boet i Belgien, og der er således ikke tale om, at han opretholder bolig i den anden stat på grund af tilknytning til denne stat.”Afgørelsen i denne sag taler for, at Stephen Kinnoek også er hjemmehørende i Danmark, idet hans tilknytning til Schweiz alene er jobmæssig.

For vurderingen af skattepligt i situationer, hvor en i udlandet bosiddende person ”besøger” nær familie i Danmark i flere år, som tilfældet er for Stephen Kinnoek, har også andre afgørelser betydning:

- Ligningsrådet (det nuværende Skatterådet) besluttede i 1992, (TFS 1992,388) at en direktør, der boede og arbejdede i udlandet, mens hvis ægtefælle ville købe en bolig i Danmark, ville ”blive anset for fuld skattepligtig til Danmark ved første ophold hos ægtefællen i Danmark, idet boligen i Danmark måtte anses for familiens primære bolig.” Afgørende for sagen var, at direktøren efter et par år ville vende hjem til Danmark. Landsskatterådet ændrede afgørelsen, således at direktøren ikke blev skattepligtig, men anvendte den begrundelse, at der skulle tages hensyn til længden af mandens ophold i udlandet. Retten mente ikke at ville ”statuere indtræden af fuld skattepligt” under hensyn til længden af de pågældende ophold – altså, at han kun i to-tre år ville være bosiddende i udlandet.
- SKAT (Skatterådet) klargjorde yderligere dette synspunkt i anden afgørelse (SKM2007.353.SR), hvor en skatteyder anmodede om et bindende svar på, hvorvidt han “ville blive anset for fuld skattepligtig til Danmark, hvis han bor i Belgien, arbejder mandag til fredag i Belgien og kun besøger familien i Danmark i weekender og ferier, indtil han flytter til Danmark,” hvilket ville ske to år efter. SKAT

besvarede spørgsmålet med et nej – han var ikke fuld skattepligtig til Danmark – men lagde i afgørelsen vægt på følgende: “Spørgeren bliver som udgangspunkt ikke fuld skattepligtig til Danmark i forbindelse med kortvarige ophold i Danmark på grund af ferie og lignende. Situationen er sammenlignelig med den situation, der forelå i den nævnte kendelse fra Landsskatteretten, TfS 1992,388. Det bemærkes dog, at Landsskatteretten som begrundelse for ikke at anfægte den feriemæssige karakter af opholdene hos ægtefællen i Danmark bl.a. tillagde det vægt, at der var tale om et midlertidigt opholdsmønster, som skyldtes, at den pågældende person skulle afslutte et projekt i udlandet, inden han bosatte sig i Danmark. Dette vil ske i løbet af 2-3 år. Den tilsvarende forudsætning gælder for spørgeren, idet det er SKATs opfattelse, at opholdene kun kan anerkendes som feriemæssige, såfremt der er tale om en midlertidig ordning, der ikke strækker sig ud over 2-3 år. En længerevarende periode vil give opholdene en så fast karakter, at den fulde skattepligt vil indtræde ved første opholdsdag. Dette synes at tale for, at Stephen Kinnock er skattepligtig og skattehjemhørende i Danmark, idet hans ”ferieophold” i Danmark ikke kan anses som værende en midlertidig ordning, idet det har fundet sted siden 2004, hvor parret købte hus, altså i fem-seks år.

Afgørende for vurderinger er også, hvorvidt der udføres arbejde under ophold i Danmark.

- SKAT (Skatterådet) fastslog i afgørelse om en skatteyder (SKM2007.353.SR), der opholdt sig i Belgien fra mandag til fredag, men ønskede en ugentlig arbejdsdag i Danmark i forbindelse med besøg hos sin familie, der boede i Danmark, hvor den pågældende havde rådighed over bolig, at ”den fulde skattepligt ville indtræde første gang, han udfører arbejde her.” SKAT lagde desuden vægt på, at det er ”uden betydning, om arbejdet udføres for en dansk eller udenlandsk arbejdsgiver.” Der var dog i denne sag tale om en (ikke fast) ugentlig arbejdsdag, hvor Stephen Kinnock ikke fast har arbejdet i Danmark i 2009, men dog deltaget i fire møder og besvaret mails og telefonopkald m.v.
- SKAT fastslog i afgørelse om en skatteyder (SKM2006.41.SR), der opholdt sig i udlandet, mens hvis familie boede i Danmark, og nu ønskede at gennemføre 16 tjenesterejser til Danmark på fem måneder, at

“den pågældende ville blive fuld skattepligtig til Danmark i det øjeblik, hvor han gennemførte sin første tjenesterejse.”

- SKAT fastslog i afgørelse om skatteyder (SKM2009.813.LSR), der opholdt sig i udlandet SAMMEN MED SIN FAMILIE, men ønskede at deltage i fire bestyrelsesmøder i Danmark i et dansk selskab, ville blive skattepligtig i det øjeblik, han købte en bolig, uagtet at hans familie fortsat boede i udlandet. I dette tilfælde var det tilstrækkeligt for at opnå fuld skattepligt, at den pågældende ejede en bolig og deltog i fire møder. SKAT lagde desuden vægt på. ”Endvidere må [den pågældendes] besvarelse af e-mail og telefonopkald som led i direktørarbejdet ... betragtes som arbejde, som klageren udfører under sit ophold her i landet.”
- SKAT nåede i to andre afgørelser (TFS 1997.590 LSR om en operasager, der boede i Schweiz, men ejede helårsbolig i Danmark, og som nu skulle optræde i Danmark i kortere varighed i løbet af et år) samt (SKM2002.252 LR om en person, der var bosiddende i Schweiz, men ejede helårsbolig i Danmark, men nu under ferieophold i Danmark i op til 14 dage ville forberede undervisning, der skulle finde sted i Schweiz), at de pågældende ikke var skattepligtige. ”Fælles for de to afgørelser er, at skatteyderne havde skattemæssigt hjemsted udenfor Danmark, hvor de således normalt opholdt sig, sammen med familien,” hed det i SKATs afgørelse.

Dertil kommer Stephen Kinnocks egne udtalelser, der tyder på stærke livsinteresser til Danmark:

- ”Vores to døtre ... er i en god, lokal folkeskole, og vores hjem er helt og aldeles her på Østerbro. Jeg nyder at komme hjem til vores base i København, som et trygt og levende sted med megen familie og venner. (Børsen Pleasure, 30. april 2009, side 30).
- ”Når jeg kommer hjem om fredagen, overtager jeg huset. Jeg laver mad, vasker tøj og kører børnene til alle deres aktiviteter. Jeg er et kendt ansigt i SuperBest på Østerbrogade, hvor Camilla og jeg handler ind hver weekend. (Dagbladet Politiken, 14. juli 2009, side 5.)
- ”Han tager fuldstændig over, når han kommer hjem. Alle de huslige pligter. Køber ind til hele ugen, køber gaver til fødselsdage og kører børn til sportsaktiviteter.” (Dagbladet B.T., 27. september 2009, 2. sektion, side 6.)

Henset til den praksis, der er gældende, taler meget for, at Stephen Kinnocks livsinteresser vil siges at være i Danmark, idet han har udført arbejde her, har en stærk tilknytning til sin familie, ligesom de feriemæssige ophold i Danmark langt fra kan siges at have en "midlertidig karakter," der er angivet som nødvendige i tidligere afgørelser. Dertil kommer, at tilknytningen til Schweiz er begrænset, idet han kun udfører arbejde dér, bor i en lille lejlighed, og ikke ser ud til at have anden tilknytning til landet end det arbejdsmæssige, ligesom han ifølge det oplyste ikke tidligere har boet i landet.

Skulle SKAT vurdere, at de "økonomiske" og "personlige" livsinteresser vejer lidt tungt, og at det skattemæssige hjemsted derfor ikke kan fastslås, skal Stephen Kinnoek beskattes dér, hvor han opholder sig mest.

3. – Hvor opholder personen sig sædvanligvis.

Spørgsmålet er vanskeligt at afklare uden adgang til flybilletter og kreditkort. Helle Thorning-Schmidt har oplyst, at hendes mand i 2009 opholdt sig 33 weekender i Danmark. Regnes en weekend fra fredag til mandag morgen, er det fire skattedage (132 dage), dertil kommer ferie og fridage. Det vil betyde, at Stephen Kinnoek bliver skattemæssigt hjemmehørende i Schweiz.

Det står dog klart, at parret tidligere har oplyst, at Stephen Kinnoek er i Danmark langt oftere end de til SKAT oplyste 33 weekender.

- "... siden har tilfældet villet det sådan, at Stephen har fået job i Skt. Petersborg i Rusland, hvor han er fire dage om ugen og hjemme på lang weekend." ("Borgens Dronninger", Gunilla Rojjer, Schultz' Forlag, 2006, side 60 mf.)
- "Jeg tager det meste i hverdagene. Stephen tager så en del i weekenden. Han kommer hjem hver uge, enten torsdag eftermiddag eller fredag og rejser så til Skt. Petersborg mandag morgen, efter at børnene er sendt i skole." ("Den Første", Noa Redington, Peoples Press, 2007, side 167 nederst).
- "... og når han kommer hjem torsdag aften eller fredag eftermiddag, er det ham, der tager over i huset – laver mad, vasker tøj og kører børnene til aktiviteter, hvis de skal det..." (Femina, nr. 17, 28. april 2010, side 77).

- “Lige nu arbejder han i Geneve fire-fem dage om ugen, så fra mandag til torsdag eller fredag, er det Helle Thorning-Schmidt, der skal få familiens hverdag til at gå op. (Dagbladet Politiken, 14. juli 2009, side 5).
- “I dag arbejder Stephen Kinnock for World Economic Forum, hvor han flyver til om mandagen og hjem om fredagen. Nogle uger hopper han allerede på flyet hjem til København om torsdagen, for at få mere tid til familien.” (Dagbladet B.T., 27. september 2009, 2. sektion, side 6).
- “Det kræver planlægning [at styre huset], men man skal huske, at min mand kommer hjem og er der tre nætter hver uge. Her overtager han alt det huslige, så det er en fin arbejdsdeling. (Nordjyske Stiftstidende, 10. januar 2010, side 10).
- “Min mand er i Danmark hver weekend fra fredag til mandag hele året rundt.” (Mail til justitsministeriet, den 15. oktober 2009.): Genbetræktes i mail af 18. oktober 2009: “Det har han siden 2004 [været i Danmark hver weekend.] Før var det mindre regelmæssigt, men dog således, at han var i Danmark 1-2 gange om måneden.”

Vurdering:

Meget taler for, at Stephen Kinnock vil være skattepligtig til Danmark og skattemæssigt hjemmehørende til Danmark, om end afgørelsen naturligvis baserer sig på et skøn”.

I forbindelse med, at Skatteministeriet blev anmodet om at sende relevant materiale til kommissionen, blev et identisk notat fundet på Koncerncentrets fællesdrev i en ”mappe” tilhørende en sekretær. ”Mappen” var tilgængelig for ministersekretariatet. Det er af Skatteministeriet i brev af 3. maj 2012, punkt G, oplyst, at dokumentet stammer fra Peter Arnfeldts computer og er blevet lagt i ”mappen” i forbindelse med, at Peter Arnfeldt fik taget en back up af sin computer.

SKAT København har i forbindelse med undersøgelsen udleveret et notat til kommissionen, der fremtræder som en udbygning af notat version 1, (notatet benævnes i det følgende ”notat version 2”). De væsentligste ændringer/tilføjelser i forhold til version 1 er af kommissionen markeret med kursiv:

”Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark

Spørgsmål om skattepligt til Danmark afgøres af følgende forhold:

“Personer, der har ophold i Danmark, er fuld skattepligtige til Danmark.” (kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr.1), men den fulde skattepligt indtræder først, når “der tages ophold i Danmark.” (kildeskattelovens § 7, stk. 1.)

“Som ophold medregnes ikke kortvarige ophold i Danmark på grund af ferie eller lignede. Efter praksis anses et uafbrudt forhold her i landet af en varighed på mere end 3 måneder, eller samlede ophold på i alt mere end 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder ikke for kortvarige ophold på grund af ferie eller lignende”.

De 180 dage betragtes “som et maksimum for opholdet uden at skattepligten indtræder på grund af bopæl her. Dette maksimumsophold accepteres i almindelighed, når der er tale om personer, hvis ophold her har et (overvejende) feriemæssigt præg, og således ikke er nødvendiggjort af en regelmæssig (løbende) personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, eksempelvis hyppig deltagelse i eller tilsyn med ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet. Det foran nævnte lægges i hvert fald til grund, hvor der er tale om personer, der i øvrigt har bopæl i og anden fast tilknytning (nær familie, indtægtsgivende hverv, statsborgerskab etc.) til et andet land, således at opholdene i Danmark med rette kan siges at have karakter af ”ferie eller lignende” fra det pågældende land. (Ligningsvejledningen 2008-4, afsnit D.A.I.1.1.)

Stephen Kinnock vil være ”fuld skattepligtig” til Danmark, idet han har bolig til rådighed i Danmark. Hvis en person findes ”fuld skattepligtig” til Danmark skal det ”skattemæssige hjemsted” afgøres. Kan hjemstedet ikke afgøres efter det første kriterium, skal det næste i rækkefølgen vurderes, indtil det skattemæssige hjemsted er fundet. Kriterierne i prioriteret rækkefølge er:

- Hvor har den pågældende fast bolig til sin rådighed
- Hvor er de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for livsinteresser)
- Hvor opholder personen sig sædvanligvis
- Hvor er personen statsborger

Om Stephen Kinnocks forhold:

- Britisk statsborger (først 1. januar 1970.)

- Bosiddende – folkeregister-adresse i Danmark – fra 1997 til udrejse i 1999, hvor *de begge flyttede til Bruxelles*.
- Indleverede muligvis selvangivelse i 1997, 1998 og 1999 i Danmark, men betalte ikke skat.
- Gift siden 1996 med Helle Thorning-Schmidt, far til døtrene ... (*født ...*) og ... (*født ...*).
- Bopæl på Østerbro i København. Huset blev købt i HTS' navn i 2004.
- Ansat ved World Economic Forum i Schweiz siden 1. januar 2009. Adgang til mindre lejlighed i Geneve, der er lille, og kun anvendes til overnatning.
- Opholder sig ofte i Danmark – om opholdenes hyppighed er der angivet skiftende forklaringer. HTS har i en række sammenhænge sagt, at Stephen Kinnock er hjemme hver weekend, ofte allerede fra torsdag, men i redegørelse til SKAT nævnes 33 weekender.
- SK oplyser, at han i 2009 har deltaget i fire arbejds møder i Danmark under tre tjenesterejser, ligesom han besvarer mails og telefonopkald m.v. under sine feriemæssige ophold i landet.

Forhold og sager af betydning for vurderingen af Stephen Kinnocks skattesag:

Som nævnt er følgende fire forhold afgørende når det skattemæssige hjemsted skal vurderes:

- 1) Hvor har den pågældende fast bolig til sin rådighed?
- 2) Hvor er de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for livsinteresser).
- 3) Hvor opholder personen sig sædvanligvis?
- 4) Hvor er personen statsborger.

1. - Bolig

Det er ubestridt, at Stephen Kinnock har fast bolig til sin rådighed i Danmark. Da han imidlertid har fast bolig til sin rådighed i både Danmark og Schweiz, er det ikke tilstrækkeligt til at vurdere det skattemæssige hjemsted.

2. - Midtpunkt for livsinteresser

Det næste, der skal afgøres, er derfor hvor Stephen Kinnock har "midtpunkt for livsinteresser."

Det ligger fast, at Stephen Kinnock arbejder for en schweizisk organisation i Geneve. Det taler for, at hans "økonomiske livsinteresser" er i Schweiz. Omvendt er det ubestridt at hans kone og børn bor i København, hvorfor hans "personlige livsinteresser" er i Danmark.

Det afgørende er således, hvorvidt de "økonomiske" (Schweiz) eller "personlige" (Danmark) livsinteresser vejer tungest.

- Skatteministeriet oplyste i 2007 følgende: "Hvis man for eksempel arbejder i udlandet, og både har bolig i udlandet og i Danmark, kan det være svært at afgøre, om man skal beskattes det ene eller det andet sted. Ofte vil det dog være sådan, at det er det sted, hvor familien befinder sig, der vil være den egentlige bopæl."

Sager at betydning for afgørelsen:

- Skatteankenævnet besluttede, at en mand (LSR af 20/10-09, journal 09-01309) (hvis skattepligt til Danmark var ophørt i 1995), var "skattemæssigt hjemhørende i Danmark" fra august 2008. Da flyttede hans kone og to børn på 11 og 13 år fra Tyskland, hvor familien boede sammen, til Danmark. Manden blev boende i Tyskland, hvor han boede i en 3-værelses lejlighed, var medlem af flere lokale foreninger, altså var aktiv i det lokale foreningsliv, m.v. Han udførte arbejde for et tysk selskab og udførte overvejende sit arbejde i Tyskland. Landsskatteretten ændrede afgørelsen, således at manden ikke blev skattemæssigt hjemhørende i Danmark, idet retten fandt, at de personlige og økonomiske livsinteresser vejede lige tungt. Det skattemæssige hjemsted skulle derfor afgøres ud fra det sted, hvor han sædvanligvis opholder sig – hvilket var Tyskland. Afgørelsen i denne sag taler således, hvis den betragtes alene, for, at Stephen Kinnock IKKE er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, om end der var uenighed mellem skattemyndighederne og Landsskatteretten.
- SKAT besluttede i et bindende svar til Søren Scheuer (journal 09-036811), at en mand, der arbejdede for et irsk forsikringselskab, fra august 2009 ville blive "skattemæssigt hjemmehørende" i Danmark, når hans kone og to børn rejste fra Irland og bosatte sig i Danmark. SKAT lagde vægt på, at den pågældende havde "centrum for livsinteresser" i Danmark. SKAT lagde vægt på, at den pågældende havde en formue i Danmark, samt "bolig og bil til rådighed." Afgørelsen i denne

sag taler således, hvis den betragtes alene, for, at Stephen Kinnock ER skattemæssigt hjemmehørende i Danmark.

For vurderingen af skattepligt i situationer, hvor en i udlandet bosiddende person "besøger" nær familie i Danmark i flere år, som tilfældet er for Stephen Kinnock, har også andre afgørelser betydning:

- Ligningsrådet (det nuværende Skatterådet) besluttede i 1992, (TFS 1992,388) at en direktør, der boede og arbejdede i udlandet, mens hvis ægtefælle ville købe en bolig i Danmark, ville "blive anset for fuld skattepligtig til Danmark ved første ophold hos ægtefællen i Danmark, idet boligen i Danmark måtte anses for familiens primære bolig." Afgørende for sagen var, at direktøren efter et par år ville vende hjem til Danmark. Landsskatterådet ændrede afgørelsen, således at direktøren ikke blev skattepligtig, men anvendte den begrundelse, at der skulle tages hensyn til længden af mandens ophold i udlandet. Retten mente ikke at ville "statuere indtræden af fuld skattepligt" under hensyn til længden af de pågældende ophold" – altså, at han kun i to-tre år ville være bosiddende i udlandet.
- SKAT (Skatterådet) klagjorde yderligere dette synspunkt i anden afgørelse (SKM2007.353.SR), hvor en skatteyder anmodede om et bindende svar på, hvorvidt han "ville blive anset for fuld skattepligtig til Danmark, hvis han bor i Belgien, arbejder mandag til fredag i Belgien og kun besøger familien i Danmark i weekender og ferier, indtil han flytter til Danmark," hvilket ville ske to år efter. SKAT besvarede spørgsmålet med et nej – han var ikke fuld skattepligtig til Danmark – men lagde i afgørelsen vægt på følgende: "Spørgeren bliver som udgangspunkt ikke fuld skattepligtig til Danmark i forbindelse med kortvarige ophold i Danmark på grund af ferie og lignende. Situationen er sammenlignelig med den situation, der forelå i den nævnte kendelse fra Landsskatteretten, Tfs 1992,388. Det bemærkes dog, at Landsskatteretten som begrundelse for ikke at anfægte den feriemæssige karakter af opholdene hos ægtefællen i Danmark bl.a. tillagde det vægt, at der var tale om et midlertidigt opholdsmønster, som skyldtes, at den pågældende person skulle afslutte et projekt i udlandet, inden han bosatte sig i Danmark. Dette vil ske i løbet af 2-3 år. Den tilsvarende forudsætning gælder for spørgeren, idet det er SKATs opfattelse, at opholdene kun kan anerkendes som feriemæssige, såfremt der er tale om en midlertidig ordning, der ikke strækker sig ud over 2-3 år. En

længerevarende periode vil give opholdene en så fast karakter, at den fulde skattepligt vil indtræde ved første opholdsdag.

- SKAT fastslog (SKM2006.41.SR), at en skatteyder, der siden 2003 havde boet i udlandet, men hvis familie i marts 2005 flyttede til Danmark ville blive skattepligtig, hvis han udførte arbejde her. SKAT tog ikke stilling til, hvorvidt manden ville have været skattepligtig, hvis han IKKE havde udført arbejde her. Det var til sagen oplyst at han i februar eller marts 2006 ville flytte tilbage til Danmark – altså et år efter at familien var flyttet – når han havde afsluttet sit arbejde i udlandet. SKAT tog altså ikke direkte i afgørelsen stilling til, om det kortvarige omfang af opholdet i udlandet efter at familien flyttede hjem, kunne betyde, at der ikke indtrådte skattepligt for den pågældende mand, som det er anført i det ovenfor nævnte: “... idet det er SKATs opfattelse, at opholdene kun kan anerkendes som feriemæssige, såfremt der er tale om en midlertidig ordning, der ikke strækker sig ud over 2-3 år. En længerevarende periode vil give opholdene en så fast karakter, at den fulde skattepligt vil indtræde ved første opholdsdag.”

Sagen er dog nævnt i SKATs redegørelse for sagen LSR 20/10-2009, hvor det vurderes, om et kortvarigt ophold i udlandet, mens familien bor hjemme, har betydning for, om der skal betales skat. Her anfører Skatteankenævnet: “Det er imidlertid ikke så enkelt [at spørgsmål om livsinteresser ikke kan afgøres, fordi de økonomiske er i udlandet og de personlige i Danmark] idet der i afgørelsen i SKM2006.41 blev bemærket, at der var tale om en forholdsvis kortvarig periode hvor [den pågældende] ville være hjemmehørende i udlandet, da det var hans agt at afvikle arbejdet der. Nævnet [Skatteankenævnet] mener derfor, at der også kan lægges vægt på, om situationen varigt vil være som beskrevet eller om der er tale om en midlertidig løsning.”

Dette synes at tale for, at Stephen Kinnock er skattepligtig og skattehjemhørende i Danmark, idet hans “ferieophold” i Danmark ikke kan anses som værende en midlertidig ordning, idet det har fundet sted siden 2004, hvor parret købte hus, altså i fem-seks år.

Afgørende for vurderingen er også, hvorvidt der udføres arbejde under ophold i Danmark.

- SKAT (Skatterådet) fastslog i afgørelse om en skatteyder (SKM2007.353.SR), der opholdt sig i Belgien fra mandag til fredag, men ønskede en ugentlig arbejdsdag i Danmark i forbindelse med besøg hos sin familie, der boede i Danmark, hvor den pågældende havde rådighed over bolig, at ”den fulde skattepligt ville indtræde første gang, han udfører arbejde her.” SKAT lagde desuden vægt på, at det er ”uden betydning, om arbejdet udføres for en dansk eller udenlandsk arbejdsgiver.” Der var dog i denne sag tale om en (ikke fast) ugentlig arbejdsdag, hvor Stephen Kinnock ikke fast har arbejdet i Danmark i 2009, men dog deltaget i fire møder og besvaret mails og telefonopkald m.v.

Spørgsmålet er, om Stephen Kinnocks arbejde i Danmark har en karakter, hvor der er tale om “regelmæssig (løbende) personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, eksempelvis hyppig deltagelse i eller tilsyn med ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet.” En ordret fortolkning af bestemmelsen giver ikke holdepunkter for, at Kinnocks adfærd skulle være skattepligtig, men praksis i sagerne synes hårdere end bestemmelsens ordlyd lægger op til.

- SKAT fastslog i afgørelse om en skatteyder (SKM2006.41.SR), der opholdt sig i udlandet, mens hvis familie boede i Danmark, og nu ønskede at gennemføre 16 tjenesterejser til Danmark på fem måneder, at “den pågældende ville blive fuld skattepligtig til Danmark i det øjeblik, hvor han gennemførte sin første tjenesterejse.”
- SKAT fastslog i afgørelse om skatteyder (SKM2009.813.LSR), der boede i Dubai med sin familie med havde eller ville få helårsbolig i Danmark – i modsætning til andre sager og Kinnocks sag, hvor familien bor i Danmark - men ønskede at deltage i fire bestyrelsesmøder i Danmark i et dansk selskab, ville blive skattepligtig i det øjeblik han deltog i det første møde. I dette tilfælde var det tilstrækkeligt for at opnå fuld skattepligt, at den pågældende ejede en bolig og samtidig deltog i fire møder. SKAT lagde desuden vægt på. “Endvidere må [den pågældendes] besvarelse af e-mail og telefonopkald som led i direktørarbejdet ... betragtes som arbejde, som klageren udfører under sit ophold her i landet.”
- SKAT nåede i to andre afgørelser (TFS 1997.590 LSR om en operasanger, der boede i Schweiz, men ejede helårsbolig i Danmark, og som nu skulle optræde i Danmark i kortere varighed i løbet af et år) samt

(SKM2002.252LR om en person, der var bosiddende i Schweiz, men ejede helårsbolig i Danmark, men nu under ferieophold i Danmark i op til 14 dage ville forberede undervisning, der skulle finde sted i Schweiz), at de pågældende ikke var skattepligtige. Fælles for de to afgørelser er, at skatteyderne havde skattemæssigt hjemsted udenfor Danmark, hvor de således normalt opholdt sig, sammen med familien,” hed det i SKATs afgørelse. Disse er således ikke sammenlignelige med Kinnocks sag, idet hans familie opholder sig i Danmark.

Dertil kommer Stephen Kinnocks egne udtalelser, der tyder på stærke livsinteresser til Danmark:

- Vores to døtre ... er i en god, lokal folkeskole, og vores hjem er helt og aldeles her på Østerbro. Jeg nyder at komme hjem til vores base i København, som et trygt og levende sted med megen familie og venner. (Børsen Pleasure, 30. april 2009, side 30).
- “Når jeg kommer hjem om fredagen, overtager jeg huset. Jeg laver mad, vasker tøj og kører børnene til alle deres aktiviteter. Jeg er et kendt ansigt i SuperBest på Østerbrogade, hvor Camilla og jeg handler ind hver weekend. (Dagbladet Politiken, 14. juli 2009, side 5.)
- “Han tager fuldstændig over, når han kommer hjem. Alle de huslige pligter. Køber ind til hele ugen, køber gaver til fødselsdage og kører børn til sportsaktiviteter.” (Dagbladet B.T., 27. september 2009, 2. sektion, side 6.)

Henset til den praksis, der er gældende, taler meget for, at Stephen Kinnocks livsinteresser vil siges at være i Danmark, idet han har udført arbejde her, har en stærk tilknytning til sin familie, ligesom de feriemæssige ophold i Danmark langt fra kan siges at have en “midlertidig karakter,” der er angivet som nødvendige i tidligere afgørelser. Dertil kommer, at tilknytningen til Schweiz er begrænset, idet han kun udfører arbejde dér, bor i en lille lejlighed, og ikke ser ud til at have anden tilknytning til landet end det arbejdsmæssige, ligesom han ifølge det oplyste ikke tidligere har boet i landet.

Skulle SKAT vurdere, at de “økonomiske” og “personlige” livsinteresser vejer lidt tungt, og at det skattemæssige hjemsted derfor ikke kan fastslås, skal Stephen Kinnock beskattes dér, hvor han opholder sig mest.

3. - Hvor opholder personen sig sædvanligvis.

Spørgsmålet er vanskeligt at afklare uden adgang til flybilletter og kreditkort. Helle Thorning-Schmidt har oplyst, at hendes mand i 2009 opholdt sig 33 weekender i Danmark. Regnes en weekend fra fredag til mandag morgen, er det fire skattedage (132 dage), dertil kommer ferie og fridage. Det vil betyde, at Stephen Kinnock bliver skattemæssigt hjemmehørende Schweiz.

Det skal dog bemærkes, at de 180 dage er et maksimum. Dette maksimum accepteres "almindeligvis", men det fremgår af ligningsvejledningen 2008-5, afsnit D.A.I.1.1., at denne almindelige accept af de 180 dage "lægges til grund", "hvor der er tale om personer, der i øvrigt har bopæl i og anden fast tilknytning (nær familie, indtægtsgivende hører, statsborgerskab etc.) til et andet land, således at opholdene i Danmark med rette kan siges at have karakter af "ferie eller lignende" fra det pågældende land.

Dertil kommer, at andre skatteydere er blevet pålagt skattepligt til Danmark, selv om deres ophold i Danmark var langt under 180 dage, alene fordi de pågældendes familie havde bopæl i Danmark. I sag Journal nummer 09-036811 (Skattecenter Frederikssund) blev en person fuld skattepligtig til Danmark og skattemæssigt hjemmehørende i Danmark til trods for, at den pågældende oplyste kun at ville opholde sig i Danmark, hvor familien boede i 61 dage (mellem 1. juni 2008 og et år frem) og 90 dage (mellem 1. juni 2009 og et år frem.)

Det står samtidig klart, at parret tidligere har oplyst, at Stephen Kinnock er i Danmark langt oftere end de til SKAT oplyste 33 weekender.

Af tidligere udtalelser kan nævnes:

- "... siden har tilfældet villet det sådan, at Stephen har fået job i Skt. Petersborg i Rusland, hvor han er fire dage om ugen og hjemme på lang weekend." ("Borgens Dronninger", Gunilla Roijer, Schultz' Forlag, 2006, side 60 mf.)
- "Jeg tager det meste i hverdagene. Stephen tager så en del i weekenden. Han kommer hjem hver uge, enten torsdag eftermiddag eller fredag og rejser så til Skt. Petersborg mandag morgen, efter at børnene

er sendt i skole.” (“Den Første”, Noa Redington, Peoples Press, 2007, side 167 nederst).

- “... og når han kommer hjem torsdag aften eller fredag eftermiddag, er det ham, der tager over i huset – laver mad, vasker tøj og kører børnene til aktiviteter, hvis de skal det...” (Femina, nr. 17, 28. april 2010, side 77).
- “Lige nu arbejder han i Geneve fire-fem dage om ugen, så fra mandag til torsdag eller fredag, er det Helle Thorning-Schmidt, der skal få familiens hverdag til at gå op. (Dagbladet Politiken, 14. juli 2009, side 5).
- “I dag arbejder Stephen Kinnock for World Economic Forum, hvor han flyver til om mandagen og hjem om fredagen. Nogle uger hopper han allerede på flyet hjem til København om torsdagen, for at få mere tid til familien.” (Dagbladet B.T., 27. september 2009, 2. sektion, side 6).
- “Det kræver planlægning [at styre huset], men man skal huske, at min mand kommer hjem og er der tre nætter hver uge. Her overtager han alt det huslige, så det er en fin arbejdsdeling. (Nordjyske Stiftstidende, 10. januar 2010, side 10).
- “Min mand er i Danmark hver weekend fra fredag til mandag hele året rundt.” (Mail til justitsministeriet, den 15. oktober 2009.): Genbekræftes i mail af 18. oktober 2009: “Det har han siden 2004 [været i Danmark hver weekend.] Før var det mindre regelmæssigt, men dog således, at han var i Danmark 1-2 gange om måneden.”

4. - Statsborgerskab.

Betydningen af, at Stephen Kinnock ikke har dansk statsborgerskab er vanskelig at få fuldt belyst, men idet han heller ikke har statsborgerskab i Schweiz har statsborgerskabet (for skatteåret 2009) næppe nogen særlig betydning.

Vurdering:

Meget taler for, at Stephen Kinnock vil være skattepligtig til Danmark og skattemæssigt hjemmehørende til Danmark for 2009, om end afgørelsen naturligvis baseres på et skøn:

Hvad taler for skattepligt i Danmark?

BOLIG:

- *Stephen Kinnock har siden 2004 haft bolig i Danmark.*

LIVSINTERESSER:

- *Stephen Kinnock har oplyst, at "vores hjem er helt og aldeles her på Østerbro" og han har på andre lignende måder tilkendegivet, at han hører "til her."*
- *SKAT har i journal 09-036811 lagt vægt på, at en i Irland boende skatteyder, hvis familie boede i Danmark, var skattemæssigt hjemmehørende (og havde livsinteresser) i Danmark, idet hans familie boede i Danmark, at han havde "positiv nettoformue i Danmark" og "bolig og bil til rådighed i Danmark."*
- *SKAT har i TFS1992,388 og SKM2007.353.SR (og dekret i 2006.41.SR) godkendt, at personer, der boede i udlandet, men hvis familier var flyttet til Danmark, ikke blev skattepligtige til Danmark. Myndighederne lagde dog i især de to første, og i mindre tydelig grad i det tredje tilfælde vægt på, at der var tale om et "midlertidigt opholdsmønster", idet de begge indenfor to-tre år ville flytte til Danmark. Det fremgik, at "... det er SKATs opfattelse, at opholdene kun kan anerkendes som feriemæssige, såfremt der er tale om en midlertidig ordning, der ikke strækker sig ud over 2-3 år. En længerevarende periode vil give opholdene en så fast karakter, at den fulde skattepligt vil indtræde ved første opholdsdag." Stephen Kinnock har siden 2004 været på "ferieophold" i Danmark.*
- *Til belysning af, om Stephen Kinnock samlet set vurderes at have sine livsinteresser i Danmark eller Schweiz, skal også inddrages spørgsmål om, hvorvidt han udfører arbejde her: Stephen Kinnock har ifølge Helle Thorning-Schmidt gennemført fire arbejds møder i Danmark i 2009, og det er oplyst, at han besvarer e-mails og telefonopkald under sine "feriemæssige" ophold i landet.*

SKAT har i SKM2009.813 fastslået at en skatteyder fra Dubai, hvis familie ikke opholder sig i Danmark, er skattepligtig, hvis han har rådighed over bolig i Danmark, og deltager i det første af fire plan-

lagte bestyrelsesmøder i et dansk selskab. I samme afgørelse fastslås, at "besvarelse af email og telefonopkald ... betragtes som arbejde, som [den pågældende] udfører under sit ophold her."

Myndighederne har desuden i SKM2006.41.SR fastslået, at en person, der boede i Belgien og der arbejdede for en belgisk arbejdsgiver, ville blive skattepligtig i det øjeblik, han gennemførte den første af 16 planlagte tjenesterejser.

Om disse afgørelser skal tolkes således, at Stephen Kinnock ville blive skattepligtig i forbindelse med blot én tjenesterejse til Danmark, når det samlede antal gennemførte rejser kun er fire, er uklart, men at praksis er meget hård, ses af, at direktøren fra Dubai blev anset for skattepligtig ved udsigten til kun fire bestyrelsesmøder i Danmark, uagtet at hans familie ikke opholder sig i Danmark. Forskellen er dog, at det selskab, direktøren for Dubai arbejdede i, var dansk, hvorimod Stephen Kinnock har udført arbejde for en schweizisk arbejdsgiver.

Til sammenligning kan oplyses, at SKAT i to andre sager har godkendt, at personer bosiddende i udlandet, men med adgang til bolig i Danmark, ikke er blevet skattepligtige, til trods for, at de udførte arbejde i Danmark. Der var tale om personer, der henholdsvis forberedte undervisningsmateriale under ferieophold i Danmark (til brug i Schweiz) og – for en operasangers vedkommende – optrådte i Danmark i en begrænset periode. I begge tilfælde var der dog, i modsætning til Stephen Kinnocks sag, tale om, at de pågældende boede fast i Schweiz og har deres familie der.

OPHOLD:

- *HTS har oplyst, at Stephen Kinnock har opholdt sig under 180 dage i Danmark, nemlig 33 weekender. Hvilket svarer til 132 skattedage (fredag til mandag morgen.) SKAT har fastslået at de 180 dage normalt accepteres som et maksimum. Men det følger af forståelsen, at dette maksimum "kun" kan udnyttes af personer, der synes at have deres samlede livsinteresser i et andet land, og hvor der ikke er diskussion om, hvorvidt opholdet i Danmark har karakter af ferie.*

- *Dertil kommer, at parret ved en række lejligheder har givet udtryk for, at Stephen Kinnock har opholdt sig langt mere i Danmark end de angivne 33 weekender.*

Samlet set kan det gøres gældende, at Stephen Kinnock har bolig i Danmark, at Stephen Kinnock har sine personlige livsinteresser i Danmark, at tilknytningen til Schweiz alene er arbejdsmæssig, at Stephen Kinnocks "ophold på ferie" i Danmark ikke har midlertidig karakter, men har stået på i fem-seks år, at Stephen Kinnock har udført arbejde under sit ophold i Danmark, og at hans ophold i Danmark har været betydeligt, men ikke er dokumenteret værende ud over 180 dage, hvilket alene vil give fuld skattepligt."

Dette notat er – bortset fra en indledning – identisk med et notat, der har været offentliggjort på Journalistforbundets hjemmeside. Som indledning er på Journalistforbundets hjemmeside anført:

"Dette notat er udfærdiget på B.T. som et substansnotat forud for og i forbindelse med lanceringen af artikler om Stephen Kinnocks skatteforhold."

I forbindelse med afhøring af Simon Andersen den 30. oktober 2012 udleverede han en kopi af notat version 1 og notat version 2 med en påtegning om, at de var sendt til Peter Arnfeldt pr. mail henholdsvis den 29. august 2010 kl. 23.41 og den 31. august 2010 kl. 13.46.

Et udkast til agterskrivelse dateret "x. september 2010" og forsynet med nogle håndskrevne bemærkninger gengives i det følgende:

12. *findes*

Udleveret kopi til Peter Loft (31)
v.m.gode.

Stephen Nathan Kinnock
[redacted]
2100 København Ø

Sluseholmen 8 B
2450 København SV
Telefon 72 22 18 18
E-mail via www.skat.dk/kontakt
x. september 2010

Sagsnr. 9724915
Indkomstår: 2007, 2008, 2009

Søren Hansen@Skat.dk
Direkte nr. 72 38 21 70

Søren Hansen
København

Vi foreslår at fastholde grundlaget for din skat for 2007 og 2008 samt ændre grundlaget for din skat for 2009 sådan:

Indkomstår	2007	2008	2009
Senest ansat skattepligtsforhold	Ingen skattepligt	Ingen ansættelse	Fuldt skattepligtig
Skatteforvaltningens ansættelse	Ingen skattepligt	Ingen skattepligt	Ingen skattepligt

SKATs afgørelse.

Du er ikke fuldt skattepligtig for indkomstårene 2007, 2008 og 2009, da du ikke har taget bopæl her i landet efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, jævnfør kildeskattelovens § 7, stk. 1.

SKATs sagsfremstilling.

Skatteansættelserne genoptages for indkomstårene 2007, 2008 og 2009 med hjemmel i skatteforvaltningslovens § 26, som fastslår, at Told- og Skatteforvaltningen ikke kan sende varsel om foretagelse eller ændring af en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat senere end den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb.

Betingelserne for genoptagelse af tidligere indkomstår ses ikke at være til stede, da dette kræver, at der er tale om særlige omstændigheder, som nærmere er opregnet i skatteforvaltningslovens § 27. Efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 5, kan en skatteansættelse genoptages ekstraordinært, hvis den skattepligtige forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at SKAT har foretaget en ansættelse på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.

Der ses ikke at foreligge forkerte ansættelser, som skyldes forsætlig eller groft uagtsomt adfærd fra din side. Bestemmelsen er således ikke relevant i den foreliggende situation.

Det er ikke relevant at vurdere eventuel anvendelse af de øvrige bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 27.

Du er ikke registreret som fuldt skattepligtig til Danmark i indkomstårene 2007 og 2008, men har været bosiddende i Danmark som fuldt skattepligtig her til landet i perioden den 1. april 1998 til den 20. oktober 1999, hvor du og din familie flyttede til Belgien. I forbindelse med fratrykningen blev

Andet hjem for bopælet det "mindre" fulgte med hele perioden!

jeres fælles danske ejerbolig afhændet, hvorefter du ikke længere havde bopæl til rådighed her i landet.

Herefter havde hverken du eller din ægtefælle bopæl til rådighed her i landet. Din ægtefælle meldte dog adresseændring til sin moders adresse for at have en postadresse. Mens I boede i Belgien, erhvervede din ægtefælle successivt to ejerlejligheder i Danmark til brug for hendes arbejdsophold i Danmark.

→ ægtefællen har kunnet udnytte "hans fradrag".

Betingelserne for ophør af skattepligt var til stede allerede ved fraflytningen i 1999, men du selv gav fortsat for de efterfølgende år (printselsvangivelser), og først efter henvendelser fra din daværende revisor i 2007 og 2008, bliver skattepligtsforholdet rigtigt registreret, idet din skattepligt ophæves for indkomstårene 2006 og 2007. — *burde have været afsluttet skattepligt*

Bestrives i det vedse.

I 2004 erhvervede din ægtefælle en ejendom i Danmark, og flyttede her til landet med jeres to børn. Du tog efter det oplyste ophold i denne bolig, når arbejdet tillod det, hovedsagelig i weekends. Dette mønster har været fulgt lige siden.

+ (best) justitsministeriet!

På baggrund af den betydelige pressedekning omkring dig og din ægtefælle vedrørende skattepligt, indkaldte SKAT ved brev af den 28. juni 2010 materiale for indkomstårene 2007, 2008 og 2009 for at fastslå, om din skattepligtsmæssige status for de pågældende år er korrekt, eller om du burde være registreret som fuldt skattepligtig for et eller flere af de pågældende indkomstår. Der er indhentet oplysninger for tidligere indkomstår i det omfang, det har været nødvendigt for bedømmelsen af skattepligtsforholdet i indkomstårene 2007, 2008 og 2009.

*Adlydes
Talamis*

Den 1. juli 2010 blev der indgivet selvangivelse for indkomståret 2009 for dig som fuldt skattepligtig til Danmark og med Danmark som skattemæssigt hjemsted, hvilket de seneste korrektioner til selvangivelsen samt korrespondance og oplysninger fra din revisor bekræfter. Der bliver således ikke tale om at tage stilling til dobbeltdomicilsprogsmalet om, hvorvidt dit skattemæssige hjemsted er i Schweiz, jævnfør overenskomstens artikel 4.

*kompligt
Stromma
07.*

Du har i en længere årrække forud for indkomståret 2007 og indtil udgangen af indkomståret 2008 været ansat af British Council i Storbritannien. British Council i Storbritannien har udbetalt dig løn under din tjeneste i- som udenfor Storbritannien.

I perioden den 1. april 1998 til den 20. oktober 1999 arbejdede du ved British Council i København og i de efterfølgende år til og med 2008 ved afdelinger af British Council i andre lande såvel i- som udenfor Storbritannien.

I hele året 2007 og i januar måned 2008 var du Director North West Russia/Regional Commissioning Manager i St. Petersburg i Rusland, med diplomatisk status og diplomatpas.

Fra den 4. februar 2008 var du Programme Manager, Climate Security, i London i Storbritannien, fra den 5. marts 2008 Acting Director i Sierra Leone, og fra den 6. oktober 2008 Programme Leader Reconnect i London i Storbritannien.

*kompligt
Stromma
07.*

Erns den skattepligtige leder.

Med virkning fra den 1. januar 2009 har du været ansat som Director, Head of Europe i World Economic Forum i Geneve i Schweiz.

SKAT har lagt til grund, at du i 2007 - 2009 har bolig til rådighed på adressen [redacted] 2100 København Ø, hvor din ægtefælle og børn bor permanent.

I tilflytningssituationer indtræder fuld skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, om bopæl dog først, når du tager ophold i den bolig, du har til rådighed her i landet. Som ophold anses ikke kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende, jævnfør kildeskattelovens § 7, stk. 1.

Ifølge praksis anses et uafbrudt ophold her i landet af en varighed på mere end 3 måneder, eller samlede ophold på i alt mere end 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder, ikke for kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende. Ved beregningen af opholdets varighed her i landet medregnes ethvert påbegyndt døgn som et fuldt døgn. I øvrigt lægges der ved afgørelsen vægt på den pågældendes øvrige tilknytning til landet.

For at få fastlagt om du har taget ophold her i landet, har SKAT indkaldt materiale, som din repræsentant har fremlagt.

Vi har gennemgået og sammenholdt det modtagne materiale fra din repræsentant.

Materialet består af:

- Kalender for 2007, 2008 og 2009,
- Kontooversigt over flybilletter fra SAS for 2007, 2008 og 2009,
- Ansættelseskontrakter vedrørende Rusland, Storbritannien, Sierra Leone og Schweiz,
- Kontoudskrifter fra konti i Danmark, Storbritannien og Schweiz, *både hvor du er ansat og medgår.*
- Kreditkorthævninger med underliggende bilag,
- Selvangivelser indgivet til Storbritannien,
- Selvangivelse indgivet til Schweiz for indkomståret 2009,
- Bilag for løbende udgifter samt engelsk regnskab, slutseddel og lejekontrakt vedrørende ejendommen i London i Storbritannien, samt
- Redegørelser fra repræsentant blandt andet om ansættelses- og arbejdsmæssige forhold.

Angtænkeligt

På grundlag heraf er SKAT og repræsentant enige om, at du i indkomstårene 2007, 2008 og 2009 *det oplyst, at du har haft* har haft følgende opholdsdage (fuldt døgn som påbegyndt døgn) i Danmark:

I indkomståret 2007 har du haft 155 opholdsdage.

I indkomståret 2008 har du haft 156 opholdsdage.

I indkomståret 2009 har du haft 145 opholdsdage.

For så vidt angår antal weekends i Danmark af mindst sammenhængende opholdsdages varighed som en lørdag og en søndag (fuldt døgn som påbegyndt døgn), er der for indkomstårene 2007, 2008 og 2009 tale om henholdsvis 35, 27 og 30 weekends.

Opgørelse af opholdsdage og antal weekends i Danmark er vedlagt som bilag.

Du har arbejdet:
I relation til din ansættelse ved British Council har du ikke udført nogen form for arbejde under dine opholdsdage (fuldt døgn som påbegyndt døgn) i Danmark i indkomstårene 2007 og 2008.

Dit arbejdsforhold i indkomståret 2009 som ansat Director, Head of Europe i World Economic Forum i Geneve i Schweiz har medført, at du lørdag den 8. august 2009 har deltaget i et møde i København af ca. tre kvarters varighed med en stor dansk virksomhed i din arbejdsgivers regi. Arbejdsgiveren har betalt for denne rejse.

Efterfølgende har du i indkomståret 2010 indtil nu deltaget i to møder i Danmark.

Det første møde var fredag den 11. juni 2010 i Statsministeriet af 1 times varighed i forbindelse med weekendbesøget.

Det andet møde var onsdag den 16. juni 2010 hvor du sammen med flere personer kom i privatfly til forretningsbesøg i et privat firma (med frokost). Deltagerne havde efterfølgende et møde i Statsministeriet, hvorefter alle fløj tilbage til Schweiz samme dag.

SKATs konklusion.

Myndigheden har ikke været forholdstjenlig gennemgået
— du — myndighedstil

Du er ikke fuldt skattepligtig for indkomstårene 2007, 2008 og 2009, da du ikke har taget bopæl her i landet efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, jævnfør kildeskattelovens § 7, stk. 1.

Du har ikke haft et uafbrudt ophold her i landet af en varighed på mere end 3 måneder, eller samlede ophold på i alt mere end 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder i nogen af indkomstårene 2007, 2008 og 2009.

Selv om de nævnte 3 måneder, respektive 180 dage betragtes som et maksimum for ophold, viser praksis, at der er tale om en skematisk regel, hvor rammen kan udnyttes fuldt ud.

TfS 1992.388 LSR

Et ægtepar, bosiddende i udlandet, som erhvervede en ejendom i Danmark. På grund af mandens arbejdsmæssige forhold ville han først kunne tage fast ophold godt et år efter erhvervelsen, hvorimod ægtefællen umiddelbart efter købet flyttede til Danmark og tog permanent ophold på ejendommen. Landsskatteretten fandt, at såfremt mandens ophold hos ægtefællen ikke oversteg 3 måneder i sammenhæng eller 180 dage indenfor en 12-måneders periode, ville hans fulde skattepligt først indtræde, når han tog permanent ophold i Danmark.

I TfS 2002.504 har LR svaret, at en person ikke bliver fuld skattepligtig, såfremt personen alene opholder sig i Danmark i mindre end 180 dage inden for en 12 måneders periode og mindre end en varighed på 3 måneder i sammenhæng, når opholdet i Danmark primært er i feriemæssig sammenhæng og lignende, og personen 14 dage om året udfører arbejdsmæssige opgaver i form af forberedelse af undervisningsmateriale m. v. for schweiziske arbejdsgivere.

Det, der lægges vægt på ved afgørelsen er, om der er udført indtægtsgivende erhverv under opholdet i Danmark, jævnfør således også

SKM2007.353. SR

hvor Skatterådet i et bindende svar bekræfter, at der ikke indtræder fuld skattepligt for spørgeren, såfremt han midlertidigt opholder sig hos sin familie i weekender og ferier i en bolig, de erhvervede i Danmark i 2005 efter at have boet en årrække i USA. Familien flyttede til Danmark den 1. august 2006, og samme dato flyttede spørgeren til Belgien, hvor han arbejder mandag til fredag. Såfremt spørgeren udfører arbejde under sine ophold i Danmark, vil den fulde skattepligt indtræde første gang, han arbejder her. Spørgeren vil i givet fald blive anset for hjemmehørende i Danmark efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Belgien, idet hans eneste tilknytning til Belgien er arbejdet.

I ligningsvejledningen afsnit D.A.1.1.1 anføres "De nævnte 3 måneder, respektive 180 dage, betragtes som et maksimum for ophold, uden at skattepligten indtræder på grund af bopæl her. Dette maksimumsophold accepteres i almindelighed, når der er tale om personer, hvis ophold her har et (overvejende) feriemæssigt præg, og således ikke er nødvendiggjort af en regelmæssig (løbende) personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, fx hyppig deltagelse i eller tilsyn med ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet. Det foranævnte lægges i hvert fald til grund, hvor der er tale om personer, der i øvrigt har bopæl i og anden fast tilknytning (nær familie, indtægtsgivende hverv, statsborgerskab etc) til et andet land, således at opholdene i Danmark med rette kan siges at have karakter af 'ferie eller lignende' fra det pågældende land."

Der ses ikke at foreligge nogen praksis, hvor der er statueret fuld skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, jævnfør § 7, stk. 1, med ophold her i landet af en varighed på mindre end 3 måneder, eller samlede ophold på under i alt 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder, hvis ikke der

har været erhvervmæssig beskæftigelse under opholdet i Danmark. Betydningen af den personlige tilknytning til Danmark, som at ægtefælle og børn bor her i landet, ses ikke i nogen afgørelser at være udslagsgivende, hvor der statueres fuld skattepligt til Danmark.

Det er karakteristisk for de afgørelser, der statuerer skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, jævnfør § 7, stk. 1, med erhvervmæssige forhold som afgørende faktor, at der er fokuseret på en vis sammenhæng mellem arbejde og ophold, regelmæssighed i varetagelsen af erhvervet og nødvendigheden af fysisk tilstedeværelse.

Ovennævnte afgørelse, refereret i SKM2007, 353 anføres at "Såfremt spørgeren udfører arbejde under sine ophold i Danmark, vil den fulde skattepligt indtræde første gang, han arbejder her".

Men det betyder ikke, at der indtræder skattepligt ved et enkeltstående arbejdsophold i Danmark. F.eks. fandt Landsskatteretten i TFS 1997, 590 LSR, at en i Schweiz bosat operasangers ophold her i landet, i forbindelse med et enkeltstående arrangement af kortere varighed inden for et år, ikke i sig selv ville føre til indtræden af fuld skattepligt, uanset at den pågældende her var ejer af en helårsbolig.

Den umiddelbart mest restriktive afgørelse, der ses refereret, er SKM2006.41. SR, hvor Skatterådet har bestemt, at en person, der har bopæl til rådighed her i landet, vil blive anset for fuld skattepligtig fra det tidspunkt, hvor han fortog sin første tjenesterejse til Danmark, idet den pågældende på dette tidspunkt havde taget ophold i Danmark.

Men der står den første tjenesterejse, hvilket må forstås som den første af flere rejser og ikke en enkelt ad hoc rejse. I den aktuelle sag forventedes afholdt 16 tjenesterejser.

I TFS 2002.504 har LR svaret, at --- når opholdet i Danmark primært er i feriemæssig sammenhæng og lignende, og personen 14 dage om året udfører arbejdsmæssige opgaver i form af forberedelse af undervisningsmateriale m. v. for schweiziske arbejdsgivere, indtræder der ikke fuld skattepligt.

Et enkeltstående møde lørdag den 8. august 2009 og efterfølgende i indkomståret 2010 indtil nu to møder henholdsvis fredag den 11. juni 2010 og onsdag den 16. juni 2010 i Danmark af erhvervmæssig karakter, kan således efter SKATs opfattelse ikke begrunde indtræden af fuld skattepligt hverken den 1. januar 2009 eller den 8. august 2009, ligesom besvarelse af få enkeltstående telefonopkald og eventuelle mails findes ikke at kunne føre til et andet resultat. Der er ikke herved påbegyndt en regelmæssig fast og kontinuerlig varig erhvervmæssig beskæftigelse eller varetagelse af indtægtsgivende erhverv her i landet.

Opholdene her i landet i indkomstårene 2007, 2008 og 2009 er således kortvarige på grund af ferie eller lignende.

Herefter sker der ikke nogen ændring af skattepligtsforholdet for indkomståret 2007 og ingen ansættelse for indkomståret 2008, medens skattepligtsforholdet for indkomståret 2009 ændres fra fuld skattepligt til ingen skattepligt.

For indkomståret 2009 betyder det yderligere, at vi ændrer din beskatning, så du ikke længere er sambeskattet med din ægtefælle.

Når du ikke er skattepligtig, udelukker dette sambeskatning mellem samlevende ægtefæller, jævnfør kildeskattelovens § 4, stk. 2 om, at det er en betingelse for sambeskatning at begge ægtefæller er skattepligtige her i landet efter kildeskattelovens § 1.

I SKATs brev af d. d. til din ægtefælle er denne gjort bekendt med, at du for indkomståret 2009 er skatteansat til ingen skattepligt og begrundelsen herfor.

Det tilføjes, at der ved skatteansættelsen for indkomstårene 2007, 2008 og 2009 ikke herved er taget stilling til skattepligtsforholdet efter indkomståret 2009.

Henvi sning til lovregler og teori og praksis.

Lovregler:

Kildeskatteloven.

§ 1, stk. 1, nr. 1 (om bopæl).

§ 7, stk. 1 (om ophold).

Teori og praksis:

SKATs Ligningsvejledning: Dobbel tbeskatning 2007, 2008 og 2009.

Afsnit D.A.1 Ful d skattepligt.

Afsnit D.A.1.1 KSL § 1, stk. 1, nr. 1 - Bopæl.

Afsnit D.A.1.1.1 Til flytning - Bopæl og ophold. Hvad er kortvarigt ophold? Erhvervsmæssig beskæftigelse.

Hvis du er enig

Er du enig i forslaget, behøver du ikke gøre noget. Efter fristen den <D> får du i løbet af ca. 14 dage en ny årsopgørelse i din skattemappe, hvor du kan se, hvad ændringerne betyder for din samlede skat. Du finder skattemappen på www.skat.dk → *TastSelv*.

Hvis du er uenig

Er du uenig i forslaget, beder vi dig komme med dine bemærkninger senest den <D>. Du kan enten ringe eller skrive til os. Hvis du ønsker et møde, beder vi dig ringe og aftale en tid. Husk at tage dette brev med til mødet.

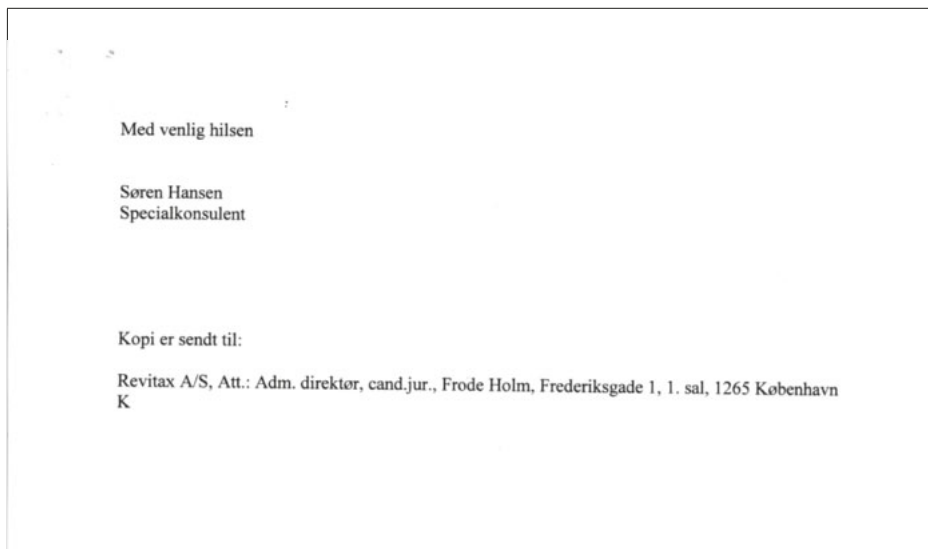
Hvis vi hører fra dig senest den <D>, sender vi senere et nyt brev til dig, hvor vi har taget stilling til dine bemærkninger.

Love og regler

Vi sender dig dette brev på grundlag af skatteforvaltningslovens § 20 samt de i øvrigt ovenfor nævnte lovregler og teori og praksis.

Du kan finde de love og afgørelser, vi henviser til, på www.skat.dk → *Rådgiver* → *Love og regler* → *Gældende skattelove*, eller *Rådgiver* → *Afgørelser*.

Hvis du har spørgsmål, er du velkommen til at ringe til mig på telefon 72 38 21 70.

Kommissionen har fra SKAT København modtaget et dokument på to sider med krydsmarkeringer i tre diagrammer med dage og måneder for 2007, 2008 og 2009. Dokumentet har overskriften "Oversigt over ophold i Danmark". Af dokumentet fremgår bl.a., at antallet af opholdsdage fra 1. januar–31. december i årene 2007, 2008 og 2009 var henholdsvis 155, 156 og 145 dage.

I et brev fra Frode Holm til SKAT København att: Lisbeth Rasmussen dateret 1. september 2010 – med en håndskreven påtegning i venstre hjørne, hvor der står: "afleveret personligt 1.9.2010 kl. 17.30" – er anført:

"Hej Lisbeth her er følgende:

1. ...
 2. Lejekontrakt – Londonlejligheden.
 3. Prioritetslånet ved lejlighedskøbet.
 4. ...
- ..."

Af en ”Forelæggelse for departementschefen”, udarbejdet af Michael Frank, godkendt den 1. september 2010 af Carsten Vesterø og underskrevet af Peter Loft den 3. september 2010, samt påført en håndskrevet påtegning, fremgår:

”Anledning: Mødet med SKAT København den 30. august 2010 om generelle skattepligtsspørgsmål

Frist: Senest fredag

Sagen kort: SKAT København og Jura og Samfundsøkonomi, Pension og Udland, har på initiativ af SKAT København afholdt møde med henblik på drøftelse af generelle skattepligtsforhold. På mødet ønskede SKAT København en drøftelse af 180 dages reglen og af anvendelsen af den dansk/britiske dobbeltbeskatningsaftale Artikel 19, stk. 1, litra c, der omhandler British Council.

Der vedlægges mødereferat, hvoraf det fremgår, at der er enighed om, at 180 dages reglen i forbindelse med tilflytning er udtryk for en mangeårig og fast praksis, og at der ikke er holdepunkter for at antage, at den seneste praksis på området viser en generel opstramning af reglen. Det fremgår endvidere, at DBO’ens Artikel 19, stk. 1, litra c, alene giver exemption og ikke fuld exemption, som det fremgår af ligningsvejledningen, men denne afklaring har kun betydning i tilfælde af, at skatteyderen anses for hjemmehørende i Danmark, hvilket forudsætter, at den fulde skattepligt er indtrådt.

SKAT København gav i øvrigt på mødet en kort orientering om sagen vedrørende Stephen Kinnock.

For SKAT København er det afgørende, om Stephen Kinnock har taget ophold i Danmark efter KSL § 7, stk. 1.

SKAT København vurderer, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock i 1999 efter fraflytning til udlandet stod uden bolig, idet Helle Thorning-Schmidts postadresse hos hendes mor, ikke kan begrunde bopæl efter KSL § 1. Da parret således vurderes som fraflyttet, er det alene spørgsmålet, om Stephen Kinnock har taget ophold her efter, at Helle Thorning-Schmidt erhvervede bolig i København.

I mandags var de sidste undersøgelser endnu ikke afsluttet, men der var – ud fra det materiale og den dokumentation, som SKAT København lå inde

med – ikke noget der tydede på, at skattepligten var indtrådt som følge af Stephen Kinnocks ophold her i landet.

Det gælder også for 2009, idet SKAT København dog manglede en redegørelse for, hvilke møder Stephen Kinnoek har deltaget i og karakteren af disse møder. Det var SKAT Københavns opfattelse, at man ikke kan vælge at blive fuldt skattepligtig i Danmark, hvis man ikke opfylder kriterierne.

Stephen Kinnocks ophold i Danmark var opgjort således, at alle dage, der kunne være tvivl om, var talt med som ophold i Danmark. Imidlertid ligger antallet af opgjorte dage for de enkelte år en del under de 180 dage.

Opholdet i Danmark opgøres til 155 dage for 2007, 156 dage for 2008 og 145 dage for 2009.

I øvrigt oplyste SKAT København, at SKAT i 2007 selv havde taget initiativ til at få Stephen Kinnoek af mandtallet for begrænsede skatteydere, fordi han ikke stod som ejer af boligen i København. Stephen Kinnoek havde indtil da indgivet selvangivelse som begrænset skattepligtig, men det var ifølge SKAT København ikke fornødent.

Det var SKAT Københavns vurdering, at sagen snart kunne slutes, måske allerede fredag denne uge.

Indstilling: Ingen

Presseinitiativ m.v.:

1) Der kan komme kritik af, at reglerne er for komplicerede. Der har været en del gisninger om sagens udfald i medierne, og såkaldte ”skatteeksperter” har været indbyrdes uenige. Selvom skattereglerne på området er lidt komplicerede, giver sagen i sig selv ikke anledning til at kritisere skattereglerne. **Det indstilles**, at ministeriets holdning må være, at den store uenighed i dækningen af sagen ikke skal henføres til skattereglerne, men til det forhold, at kun skatteydere egen repræsentant og SKAT København har haft kendskab til sagens faktum.

2) Der kan komme kritik af, at reglerne er for lempelige. Efter KSL § 7, stk. 1, udløser kortvarige ophold her i landet på grund af ferie eller lignende ikke skattepligt. 180 dages reglen er udtryk for en lempelig praksis, idet 180 går væsentlig udover, hvad man almindeligvis forstår ved kort-

varige ophold. Spørgsmålet er, om man rent politisk vil stramme op på reglen fremadrettet.

...

Håndskrevet:

Som før nævnt vil jeg gerne som beredskab have notat om

- gældende praxis mht. til- og fraflytning

- eventuelle justeringer i gld.praxis/ret således at den skattemæssige behandling i de to situationer tilnærmes

3/9-2010 PLoft”

Af en specifikationsliste fra Jan Kjærgaards telefon fremgår, at Jan Kjærgaard den 31. august 2010 har sendt 3 sms beskeder til Peter Arnfeldt, og at han den 1. september 2010 har foretaget et telefonopkald på 23 sekunder og sendt en sms til Peter Arnfeldt.

I Lisbeth Rasmussens dagbog under uge 35, den 30.-31. august og den 1.-5. september er anført:

”Mandag den 30/8 afholdes møde med Jura og Samfund (Carsten Vesterø, Michael Frank og Erik Jørgensen) samt (Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl og Søren) for at drøfte principielle skattepligtsspørgsmål.

Sagens fakta refereres.

Tilflytning og opholdsreglen drøftes. Der er enighed om at det er en skematisk regel, der kan udnyttes fuldt ud. Der er ingen vægtning af midtpunkt for livsinteresser. Erhvervsmæssig aktivitet skal forstås som en løbende og tilbagevendende tilknytning hertil af en vis substans. Der er enighed om fortolkningerne.

Der drøftes også British Council – Erik Jørgensen mener, at det er overenskomstteksten, der skal lægges til grund, andre udmeldinger i tidligere meddelelse fra Skattedepartementet og i øvrigt Ligningsvejledningen er forkerte og kan tilsidesættes, formentlig kun fremadrettet. De vil se på sagen.

Den 1/9 2010 holdes orienterende møde med Peter Loft, Steffen, Erling Andersen og jeg selv. Peter er frygtelig bekymret for, at vores afgørelse vil

blive opfattet som ”svag”, fordi man tror, at vi ikke har været dybt nok nede, at vi har begået fejl tidligere, og at det ikke vil virke overbevisende, når vi sætter faktum op.”

Af Erling Andersens redegørelse fremgår:

”Produktionsdirektøren og departementschefen har flere gange i forløbet foreslået, at SKAT Københavns tolkninger afprøves i en dialog med Jura & Samfundsøkonomi i Koncerncentret. Det er sædvanligt med den form for faglig sparring vedr. komplicerede juridiske emner.

Dette sker på et møde den **30. august 2011** [2010] med deltagelse af kontorchef Carsten Vesterø og chefkonsulent Michael Frank fra Jura & Samfundsøkonomi, skattedirektør Lisbeth Rasmussen, afdelingsleder Hanne Dahl Kofod og specialkonsulent Søren ... fra SKAT København.

Den 1. september 2010 holdes et orienterende møde på departementschefens kontor i Nicolai Eigtveds Gade. Jeg husker ikke hvem der tog initiativet til mødet, men det var nok mig der gjorde det for at orientere om, hvor langt vi var med sagen.

Deltagere var departementschef Peter Loft, produktionsdirektør Steffen Normann Hansen, skattedirektør Lisbeth Rasmussen og jeg selv.

Der er tale om et kort møde uden dagsorden og referat.

Departementschefen udleverer et notat til mig. Det er uden angivelse af, hvem der har forfattet det. Jeg spørger selvfølgelig Peter Loft om dette, men får det svar, at det ved han ikke. Det er bare ”dukket op”.

Han beder os – Lisbeth Rasmussen og jeg – om at læse notatet og tage det med i overvejelserne. I notatet vurderes forskellige aspekter i forhold til skattepligt, men med en samlet konklusion om, at Kinnock må være skattepligtig til Danmark.

Lisbeth Rasmussen tager notatet med – og det akteres i skattesagen.

Jeg skal tilføje, at skattedirektør Lisbeth Rasmussen har oplyst, at notatet ikke bruges, da forudsætningerne i notatet ikke er korrekte i forhold til de faktiske omstændigheder i skattesagen.

Departementschefen er på mødet bekymret for, om vi har været dybt nok nede i alle aspekter.

Peter Loft udleverer også to A4-ark, som departementschefen selv har udarbejdet, hvor en række problemstillinger er opregnet – både i relation til sagen og generelt i relation til Skatteministeriets praksis i skattepligtsager.

Lisbeth Rasmussen tager notatet med, og det akteres i skattesagen. De to A4-ark bruges ikke til andet end det som det er – nemlig nogle relevante stikord.”

De to A4-ark, som Erling Andersen refererer til i de sidste to afsnit, er – efter de afgivne forklaringer herom – citeret i afsnit 9.11

Peter Loft har i sin redegørelse anført:

”... Desuden blev det aftalt, at SKAT København skulle konsultere koncerncentrets fagkontor på dette område for at sikre sig, at der var enighed om den bagvedliggende jura m.v. Dette skete ved et møde den 30. august 2010, hvori deltog kontorchef Carsten Vesterø Jensen, chefkonsulent Michael Frank og specialkonsulent Erik Jørgensen, alle sammen koncerncentret, samt skattedirektør Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl Kofod og Søren ... Hansen, alle sammen SKAT København. Den konkrete sag drøftedes – efter hvad jeg har fået oplyst – heller ikke på dette møde, idet alene de bagvedliggende retsregler og deres rækkevidde drøftedes.”

Peter Loft har i sin supplerende redegørelse anført:

”5. I sin redegørelse af 25. november 2011 nævner Erling Andersen, at jeg på mødet mellem blandt andre ham og mig den 1. september 2010 udleverer et notat, som jeg ikke ved, hvor stammer fra. Jeg mener, at jeg fik notatet udleveret af skatteministeren eller af hans særlige rådgiver, Peter Arnfeldt. Jeg er ikke bekendt med, hvorfra notatet stammede – muligvis fra Venstres pressetjeneste. Da notatet efter min erindring alene indeholdt de udsagn, der havde været gengivet i pressen, fandt jeg det naturligt at overdrage det til SKAT København som led i presseberedskabet. Jeg tillagde således ikke notatet anden betydning, end at det indeholdt en række af de påstande og synspunkter, som på ny ville blive fremført, når afgørelsen blev afsagt og forventeligt offentliggjort. Derfor overdrog jeg notatet til SKAT København uden i øvrigt at forholde mig til indholdet.

Dette notat såvel som de kopier af presseklip, som Erling Andersen omtaler, at jeg udleverede den 16. august 2011, førte til, at SKAT København udarbejdede det presseberedskabsnotat, som jeg omtaler i min redegørelse af 25. november under pkt. 6.

6. Erling Andersen omtaler to A4-ark, som jeg havde udarbejdet, hvor en række problemstillinger er opregnet. Der var alene tale om mine personlige noter m.h.p. at skabe mig et overblik over sagen. Der er som oplyst af Erling Andersen tale om nogle relevante stikord, som jeg udarbejdede, da jeg ønskede at sikre mig, at alle vinkler i sagen var grundigt belyst.”

Jan Kjærgaard har forklaret¹⁶⁷:

Foreholdt 3 sms'er fra den 31. august 2010, forklarede vidnet efter opslag i egne noter, at han ikke umiddelbart kan se nogen kontakt til Peter Arnfeldt mellem den 19. august og den 31. august 2010. Kontakten den 31. august 2010 drejede sig om informationer til en artikel i Ekstra Bladet dagen efter med titlen ”Til angreb på Helles håndlangere i skattesag”. Initiativet og ideen til artiklen kom oprindeligt fra Peter Arnfeldt. Sms'en fra den 1. september handlede om, at Peter Arnfeldt skulle huske at se artiklen i Ekstra Bladet.

Peter Arnfeldt har forklaret¹⁶⁸:

Foreholdt et telefonopkald samt 3 sms'er fra den 31. august 2010 samt en sms fra den 1. september 2010 fra Jan Kjærgaard til vidnet, forklarede han, at han ikke kan huske, hvad sms'erne drejede sig om, men han kan forestille sig, at Jan Kjærgaard havde ringet op og sms'et for at følge op på en artikel. Måden, Jan Kjærgaard arbejdede på, var, at Jan Kjærgaard ringede op, når han var ved at skrive noget og meget ofte også, når han havde skrevet noget. Så ringede han op og fortalte og uddybede, hvad han havde skrevet i håbet om, at der faldt nye oplysninger af. Det var Jan Kjærgaards arbejdsmetode. Han erindrer ikke nogen specifik kontakt med Jan Kjærgaard i perioden fra den 1.-18. september 2010.

...

167 Protokol 6, side 5.

168 Protokol 7, side 6, og protokol 8, side 9-10.

Foreholdt et 9 siders notat om "Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark", som Erling Andersen modtog på et møde den 1. september 2010 med Peter Loft og sammenholdt med et uddrag af Peter Lofts supplerende redegørelse af 30. december 2011, forklarede han, at notatet kun kan være udleveret til Peter Loft af ministeren, da vidnet ikke har givet Peter Loft notatet. Han har aldrig været i besiddelse af det 9 sider lange notat, men kun det 5 sider lange notat. Han modtog notatet på 5 sider fra Simon Andersen. Han kan ikke huske den præcise dato, men det må have været omkring den 30. august, hvor han også videresendte notatet fra sin hjemmemail til sin arbejdsmail.

Simon Andersen ringede flere gange i denne periode, ligesom mange andre journalister gjorde. Simon Andersen opridsede alle mulige scenarier og stillede konkrete spørgsmål til sagen. Samtalerne gik mest ud på, at Simon Andersen forsøgte at pumpe ham, og han kunne blot henholde sig til, at han ikke kunne sige noget konkret om sagen.

Én af de gange, hvor Simon Andersen ringede, fortalte vidnet ham, at han var i gang med at lave presseberedskab, da det jo forventedes, at afgørelsen ville blive offentliggjort. Han spurgte Simon Andersen til de artikler og cases, som BT havde bragt. I presseberedskabet var det vigtigt at være på forkant med sager fra borgere, der eventuelt ville kunne sammenligne deres afgørelser med Stephen Kinnocks. Simon Andersen sendte da notatet til ham, og han fandt det meget nyttigt. Her var netop en opsummering af de udsagn, der var bragt i pressen, og det var en stor hjælp for hans videre arbejde med presseberedskabet.

Den 30. august 2010 afleverede han notatet til ministeren, så ministeren sammen med de presseklip, som vidnet tidligere havde afleveret, kunne videregive det til de embedsmænd, der til presseberedskabet skulle forberede svar på de påstande, der var i materialet. Han kunne som tidligere nævnt ikke bede embedsværket om at udføre arbejde. Han kunne give tingene til Peter Loft eller ministeren, der så kunne bede nogle medarbejdere om at se på det. Det var tilfældigt, at det var ministeren og ikke Peter Loft, der fik artikelsamlingen og notatet. Han kan både have givet notatet elektronisk og i kopi til ministeren, men han husker ikke specifikt hvordan.

Han har intet kendskab til, hvordan notatet efterfølgende er blevet ændret eller til hvem, der har gjort det. Det er første gang i dag, at han ser divergensen. Han så ikke notatet igen efter den 30. august, og han ved som sagt ikke, hvad der er sket med notatet sidenhen. Han bemærkede dog,

at notatet ikke indgik i det endelige presseberedskab, hvilket han undrede sig over.

Foreholdt Skatteministeriets brev af 3. maj 2012 til Skattesagskommissionen, punkt G, og notatet på 5 sider oplyste han, at han godt kan have lagt notatet over på sit skrivebord for at læse det senere. Han er ikke klar over, hvornår den omtalte back up af hans computer fandt sted.

Troels Lund Poulsen har forklaret¹⁶⁹:

Vidnet blev ikke orienteret om, at der blev afholdt et møde den 30. august 2010, hvor der var juridiske overvejelser om de skatteretlige regler. Første gang, han stiftede bekendtskab med omfanget af mødeaktiviteten, og hvad temaerne var, var i Peter Lofts redegørelse.

...

I slutningen af august var der igen skriverier om skattesagen, men vidnet gjorde sig fortsat hverken politiske eller strategiske implikationer om sagen. De eneste overvejelser, han gjorde, og som han også sagde offentligt, var, at alle skatteydere skal behandles ens.

Vidnet er ikke bekendt med, om man i Venstre overvejede at lave strategiske eller politiske angreb i forhold til skattesagen.

Foreholdt uddrag af Peter Lofts supplerende redegørelse sammenholdt med et 9 siders notat om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark, oplyste han, at han gav det 9 sider lange notat til Peter Loft. Han fik det i fysisk form af Peter Arnfeldt tirsdag den 31. august 2010 om eftermiddagen. Han erindrer, at Peter Arnfeldt sagde, at han havde fået en lang række påstande og ting vedrørende henvendelser fra pressen i et notat fra BT. Han skimmede det og gav det videre til Peter Loft. Han drøftede ikke notatets indhold med Peter Loft.

Da vidnet gav notatet til Peter Loft, bad han om, at der blev lavet et presseberedskab som en del af sagen. Skattesagen skulle jo offentliggøres, og derfor syntes han, at det var fint, at her var en lang række påstand både

169 Protokol 9, side 9, 10-11, 13-14 og 17-18.

i avisartikler og andre steder, som de fik kendskab til, inden afgørelsen blev offentliggjort, for det gjorde det nemmere at lave et presseberedskab.

Henvist til mail af 30. august 2010 sendt fra Peter Arnfeldt til dennes hot-mail-adresse indeholdende et 5 siders notat fra Simon Andersen, gentog vidnet, at Peter Arnfeldt oplyste, at notatet på 9 sider stammede fra BT. Vidnet var ikke i ministeriet den 30. august 2010.

Foreholdt, at Peter Arnfeldt har forklaret, at det var notatet på 5 sider, der blev givet videre til vidnet, forklarede han, at han er helt sikker på, at det var notatet på 9 sider, som han fik den 31. august 2010, og at han kun fik det i fysisk form. Der har været store konspirationsteorier om, at han skulle have siddet og lavet notatet, og han vil gerne slå fuldstændig fast, at han ikke har lavet dette notat. Han har blot givet det videre. Han er heller ikke så skattekompetent, at han ville være i stand til at lave det.

Der har ikke på noget tidspunkt været drøftelser mellem ham og andre personer end embedsmænd i Koncerncentret om de skatteretlige problemstillinger i sagen. Han har ikke fået råd om skatteretlige problemstillinger fra andre end embedsmænd fra ministeriet. Han vil igen slå fast, at Venstre ikke har medvirket til udarbejdelsen af notatet. Det er fuldstændig soleklart, at han fik de 9 sider i fysisk form – ikke elektronisk – og han havde notatet i meget kort tid, før han gav det videre til Peter Loft. Notatet fik han endda vist i en kuvert. BT tog også selv ejerskab til de 9 sider. Han oplyste ikke Peter Loft om, at notatet var fra BT, men bad blot om at få lavet et presseberedskab. Peter Loft spurgte heller ikke om, hvor notatet stammede fra.

Han har ikke kendskab til, at der er udarbejdet andre notater af denne type vedrørende Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold.

Henvist til Ekstra Bladets artikel af 6. december 2011 med underoverskriften ”Troels: Jeg lavede notatet” – oplyste han, at det notat, han henviste til her, var samlingen af presseklip. Han vil medgive, at han nok ikke skulle have kaldt det et notat, for det har medvirket til at skabe enormt mange konspirationsteorier. Han burde have sagt, at det var en samling presseklip.

Han er ikke bekendt med, om Peter Loft eller andre embedsmænd i Koncerncentret har udleveret notater til SKAT København i forbindelse med

skattesagens behandling. Han er ikke klar over, hvordan presseberedskabet blev lavet, men han kunne efterfølgende se på sagen, at presseberedskabet var lavet af SKAT København.

Han har heller ikke kendskab til, at Peter Loft eller andre fra Koncerncentret på dette tidspunkt skulle have fået notater fra SKAT København.

Vidnet blev henvist til, at det af Erling Andersens redegørelse fremgår det, at der var et møde den 1. september 2010. Han oplyste hertil, at han på et eller andet tidspunkt blev orienteret om, at der var en dialog med SKAT København, men han blev kun orienteret på et meget overordnet plan og deltog ikke selv i møderne. Han modtog heller ikke referat fra møderne eller baggrundsrapport.

...

Med hensyn til notatet på de 9 sider, spurgte Peter Loft ikke, hvor det stammede fra, og vidnet fortalte det ikke. Havde Peter Loft spurgt, havde han også fortalt det. Det var ikke fordi, at han ønskede at holde det hemmeligt. Han vil medgive, at når man skimmer de 9 sider igennem, ser det ud til at være skrevet af en med et relativt stort kendskab til skattelovgivningen, men når man bladrer det igennem, så er der også henvisninger til artikler og udsagn. Det fremstår ikke kun som et skatteteknisk notat.

...

Forespurgt af advokat K. L. Németh, forklarede han, at han ikke var orienteret om, at der blev afholdt et møde den 30. august 2010 om drøftelse af generelle skattepligtsspørgsmål, hvor tre medarbejdere fra ministeriet og tre medarbejdere fra SKAT København deltog, jf. mødereferat udfærdiget af Michael Frank. Han er klar over, at Peter Loft i sin redegørelse har skrevet, at der har været nogle møder, men omfanget og indholdet af møderne så han først ved gennemgang af bisiddermaterialet. Her erfarede han første gang, at der havde været afholdt møde den 30. august 2010. Han var derfor heller ikke bekendt med hvilke generelle skattepligtsregler, der blev drøftet, eller at Michael Frank i mødereferatet anfører, at der ikke er belæg for præmisserne i en afgørelse fra 2007 om, at opholdet i udlandet skal have begrænset varighed, og at det bygger på en misforståelse af en afgørelse fra 1992.

Vidnet var ikke bekendt med, om Ligningsvejledningen blev ændret umiddelbart efter mødet den 30. august 2010. Han blev heller ikke ham bekendt orienteret om den ændring af Ligningsvejledningen, der skete i januar 2011.

Advokat K. L. Németh oplæste ændringen i Ligningsvejledningen af 21. januar 2011: ”I afgørelsen er der yderligere indsat som forudsætning, at opholdene kun kan anerkendes som feriemæssige, såfremt der er tale om midlertidig ordning, der ikke strækker sig ud over 2-3 år. Denne forudsætning kan imidlertid ikke indlægges.”

Vidnet oplyste, at han som sagt ikke blev orienteret om ændringen. Der var rig mulighed for og anledning til, at embedsmændene skulle have orienteret ham, men det blev han ikke – hverken ved udlevering af agterskrivelsen i september 2010, eller da der den 29. oktober 2010 blev stillet ham et spørgsmål, spørgsmål 59, i Folketinget, hvor han fik udkast til svar omkring den 1. december 2010. Han besvarede spørgsmålet i marts 2011 – stadig uden at være blevet orienteret.

Peter Christensen har forklaret¹⁷⁰:

Han modtog ikke på noget tidspunkt før sin ministerperiode nogen oplysninger om skattesagen fra Troels Lund Poulsen eller andre embedsmænd.

Henvist til et 9 siders notat om Stephen Kinnoek og spørgsmålet om beskatning i Danmark, oplyste han, at han aldrig har set notatet før og heller ikke har set andre lignende notater, der beskæftigede sig med den juridiske problemstilling omkring Stephen Kinnoeks skattepligt.

Thomas Nørmark Krog har forklaret¹⁷¹:

Henvist til notat om Stephen Kinnoek og spørgsmålet om beskatning i Danmark, der bortset fra nogle få linjer er identisk med et notat om Stephen Kinnoek og spørgsmålet om beskatning i Danmark, fundet på Journalistforbundets hjemmeside og foreholdt, at Troels Lund Poulsen under sin forklaring for kommissionen oplyste, at han fik notatet (notat version 2) udleveret af Peter Arnfeldt den 31. august 2010, og umiddelbart der-

170 Protokol 9, side 20.

171 Protokol 10, side 3-4.

efter gav det videre til Peter Loft, og at det af de skriftlige redegørelser fremgår, at Peter Loft afleverede det videre til Erling Andersen, forklarede vidnet, at notatet blev oprettet som en form for arbejdsdokument, fordi det var kompliceret stof. Her skrev de forskellige afgørelser ind og for og imod, at Stephen Kinnock skulle være skattepligtig til Danmark. Efter, at artiklen blev bragt den 23. juni 2010, voksede sagen, og der kom flere journalister på. Han mener ikke, at der har været andre, der skrev på dokumentet. Det var ham og Simon Andersen, der skrev notatet, men primært Simon.

De udformede notatet som et bilag til den metoderapport, der skulle sendes ind til Foreningen for Undersøgende Journalistik den 1. september 2010. Det var blandt andet input fra de skatteeksperter, de havde talt med, der blev skrevet ind i notatet. De talte med rigtig mange skatteeksperter. Nogle ville kun tale til baggrund og blev derfor ikke citeret i avisen. Han har selv talt med blandt andet Ole Bjørn, Inge Nilsson, Michael Tell, Tommy V. Christiansen og Niels Hansen fra Deloitte. Der var temmelig mange. Eksperterne henviste til nogle afgørelser, og nogle fandt de selv. De har ikke ham bekendt fået input fra andre end skatteeksperter til notatet.

Notatet blev vist til Foreningen for Undersøgende Journalistik og måske også til Cavling prisen. Det var ca. en måned efter. Det var efter, at afgørelsen var kommet. Vidnet har ikke sendt notatet til nogen. Simon Andersen har efterfølgende fortalt, at han sendte notatet til Peter Arnfeldt, men han husker ikke, hvornår han fik det at vide. Han mener, at det var i forbindelse med, at de skrev om sagen. Simon Andersen fortalte ikke mere om den kontakt, han havde med Peter Arnfeldt, og han fortalte ikke, om han havde kontakt med andre i SKAT.

Foreholdt mail af 30. august 2010 kl. 11.48 fra Peter Arnfeldt til Peter Arnfeldt forklarede han, at han ikke ved, hvornår Simon Andersen sendte notatet til Peter Arnfeldt.

Simon Andersen har forklaret¹⁷²:

Henvist til mail af 30. august 2010 kl. 11.48 fra Peter Arnfeldt til Peter Arnfeldt forklarede vidnet, at de på BT fra maj og frem havde skaffet sig uddrag af bøger, skatteafgørelser, vurderinger osv. I løbet af sommeren

172 Protokol 10, side 8-9 og 10.

var der en voksende kritik i nogle medier af, at BT havde trukket tre dovne eksperter i en automat og så bare videregivet deres halvdårlige vurdering af, hvorvidt der var skattepligt eller ej.

I august – på vidnets initiativ – opstod ideen om at formalisere et meget rodet arbejdsblad og lave det meget punktvis, således at de kunne bruge det til indstillingen til Foreningen for Undersøgende Journalistikks pris, men også til alle der måtte have interesse i at se, hvilket grundlag de havde arbejdet ud fra. Chefer, kollegaer og nye folk på sagen, der arbejdede på BT, kunne få det. Det blev mere og mere et fast notat. Han skrev 99% af notatet. Der var mange, der hjalp med at forstå ting og sager, hvilke afgørelser der kunne være relevante, og hvilke der ikke kunne, men der er ikke nogen, der har skrevet én linje i notatet udover vidnet og Thomas Nørmark Krogh.

Han var i forbindelse med Peter Arnfeldt omkring den 30. august 2010. Peter Arnfeldt ringede, fordi denne var ved at lave et beredskab over, hvilke kritikpunkter der kunne blive rejst. Det var vidnets indtryk, at hele Skatteministeriet var i en form for undtagelsestilstand. Hvis det var en frifindende afgørelse, ville der stå 10.000 dansk-schweizere nede foran Skatteministeriet og demonstrere, og hvis Stephen Kinnock blev kendt skattepligtig, ville alle socialdemokrater sidde og finde fejl i afgørelsen. Så alle var sygeligt optaget af, at der ikke måtte være noget at kritisere.

Han nævnte for Peter Arnfeldt, at han var ved at lave notatet. Peter Arnfeldt ringede, fordi han skulle bruge nogle artikler, som han ikke kunne finde. Der var særligt en sag, som de havde brugt, med en dansker, der boede i Irland, hvis forhold så ud til at være identiske med det, de kunne se. Der var også nogle andre ting. Han sendte ikke artikler til Peter Arnfeldt, men han mener, at han bad Thomas Nørmark Krogh sende nogle artikler, som han havde liggende.

Han nævnte, at han var ved at lave dette notat, som skulle være færdigt omkring den 1.-4. september. Peter Arnfeldt spurgte, om det var et notat, som han måtte se eller få. Vidnet tænkte, at det måtte han vel gerne. Det var stort set færdigt, og det skulle alligevel offentliggøres. Notatet var i forskellige varianter blevet sendt til alle mulige mennesker.

Var han blevet spurgt i dag, om han ville sende et notat til én, ”der bærer det ind til en minister, der bærer det hen til en departementschef, der bærer det ud i SKAT København, og at ham i SKAT København synes, at

det er et forsøg på påvirkning, eller hvad han synes, og nu sidder vi her to år efter, så havde han fodret sin hund med det her notat”. På det tidspunkt var det en fuldstændig dagligdags handling, som han ikke brugte 20 sekunder på at tænke over. Med den viden han har i dag, ville han ikke have udleveret notatet. Ikke fordi han mistænker Peter Arnfeldt for at forsøge at påvirke nogen med det, men en af grundene til denne undersøgelseskommission, er dette notat. Så det ville han gerne have beholdt for sig selv, indtil det 5-6 dage senere lå offentligt.

Henvist til notatet (version 2) forklarede han, at han sendte to notater til Peter Arnfeldt. Han sendte et den 29. august 2010 og et den 31. august 2010. Det notat, han sendte den 29. august, var i hans version på 8 sider, men det kan have noget at gøre med skriftstørrelsen.

(Vidnet har efterfølgende oplyst, at han mailede de to versioner henholdsvis den 29. august 2010 kl. 23.41 og den 31. august 2010 kl. 13.46)

Vidnet havde medbragt begge versioner af sit notat uden fremsendelses-mails.

Notatet (version 2) er vidnets notat. Det er det stort set færdige notat. Han mener, at det er et udmærket og nuanceret notat, der tager højde for den research, der var lagt og kom med argumenter for og imod. Det er et stykke grundigt arbejde, som han er glad for.

Foreholdt første afsnit under ”Vurdering:”, forklarede han, at det svarer fuldstændigt til det, Frode Holm sagde. Frode Holm erklærede parret fuldt skattepligtig. De havde en situation, hvor parret på dette tidspunkt havde indleveret en selvangivelse, og Frode Holm havde sagt, at man anså parret for at være skattepligtig. Så for dem var det primært for at belyse om fuld skattepligtig også betød, at han var skattemæssigt hjemmehørende i Danmark. Det var det, de brugte kræfterne på, på dette tidspunkt.

Forespurgt af formanden, forklarede han, at det første notat, som han sendte til Peter Arnfeldt den 29. august, var fuld af fejl og X'er, og to dage efter var han ved at være færdig med notatet. Han havde ikke en ny samtale med Peter Arnfeldt. Han sagde til Peter Arnfeldt, at han godt kunne sende notatet til ham. Det var åbenbart vigtigt for Peter Arnfeldt ikke at vente på, at notatet blev offentliggjort den følgende uge. Han ved ikke, om Peter Arnfeldt havde en deadline. Han tillagde det ikke betydning. Kunne han gøre det om, havde han ikke sendt notatet. Det var ikke et forsøg på at

påvirke nogen eller noget som helst, men et forsøg på at være venlig. Han var igen optaget af, om Peter Arnfeldt eller andre i Skatteministeriet ville hjælpe ham med at belyse nogle af spørgsmålene, der fortsat var ubesvarede for dem. Det ville være fantastisk at få et retursvar på det.

Henvist af udspørgeren til, at notatet (version 2), som lå på Journalistforbundets hjemmeside, er dateret den 28. august 2010, forklarede vidnet, at det er en forkert dato, der er angivet på notatet. Det var den 3.-4. september, at han sendte det til Foreningen for Undersøgende Journalistik. Det var det endelige færdige notat. Det svarer fuldstændig til det notat, som vidnet sendte til Peter Arnfeldt den 31. august 2010. Det eneste, han tilføjede, inden han sendte det til Foreningen for Undersøgende Journalistik, var, at notatet var udfærdiget af BT. Den 28. august er en fejldatering. Vidnet sad derhjemme og skrev på notatet om aftenen, fordi det var et rod af løse optegnelser. Tidsfristen for indlevering til Foreningen for Undersøgende Journalistik var vist den 4. september.

...

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen om, hvorfor nogle mails blev sendt hjem til Peter Arnfeldt og andre til Peter Arnfeldt i ministeriet, forklarede han, at det, der blev sendt hjem, er sendt om aftenen, så Peter Arnfeldt har formentlig bedt ham om det. Han tillagde det ikke nogen betydning. Han antog, at Peter Arnfeldt senere ville sende det ind i ministeriet. Han kommunikerede som regel med Peter Arnfeldt på skattemailen, men Peter Arnfeldt må have spurgt ham, om han ikke kunne sende det hjem, da det var om aftenen. Det blev sendt ret sent den aften.

Peter Brüchmann har forklaret¹⁷³:

Henvist til notatet (version 2) om Stephen Kinnoek og spørgsmålet om beskatning i Danmark og foreholdt, at Simon Andersen har forklaret, at det primært var ham, der havde lavet notatet, forklarede han, at BT ikke – efter hans kendskab – havde en skattekyndig person tilknyttet. Det er en forholdsvis normal arbejdsmetodik at have et arbejdsdokument, der bliver delt af flere journalister. Han mener, at dette er det, man kalder et ”Google Docs”, hvor man arbejder i et Google dokument, og hvor man kan invitere folk, som så kan skrive og redigere i dokumentet. Det kører

173 Protokol 10, side 11-12.

på alle større sager, hvor der er flere journalister på. Man deler fakta, juridisk bagkatalog, telefonnumre, hvad er der sagt af ekspertvurderinger, og hvad er der sagt af kilder. Denne sag var meget kompleks. Det kan ingen være i tvivl om i forhold til de juridiske afgørelser. Typisk deler man det i et sådant dokument, som ofte kan være ret ustruktureret og rådt, og sådan er dette notat formentlig også startet.

BT's dækning skete på grundlag af eksperter. Han vil ikke påberåbe sig at være ekspert i så kompleks skattejura, så han lændede sig som chefredaktør op ad, hvad skatteeksperter sagde om denne sag. I denne fase blev de blæst omkuld af henvendelser om cases, der var sammenlignelige. Altså om folk som arbejdede i udlandet og flyttede til og fra. Der var så eksperter, der vurderede, om sagen var direkte sammenlignelig eller ikke. Hvad talte for og imod.

Han skulle som chefredaktør så vurdere, om der var et tilstrækkeligt bredt udvalg af eksperter – om der kunne være nogen form for "bias" i disse eksperter. Han havde ikke indtryk af, at der var "bias" i de eksperter, der blev brugt. De eksperter, der blev brugt, fremgår vel af dækningen. Han husker ikke de specifikke navne. Der optrådte en lang række. De blev efterfølgende konfronteret med nogle af eksperternes navne i nogle af de mediedebatter, de deltog i. Det kørte der en debat om i blandt andet Presseløgen, P1 og andre medier.

Olav Skaaning Andersen har forklaret¹⁷⁴:

Vidnet oplyste, at han har kendskab til, at BT i deres journalistik løbende havde eksperter på, der gik ind og nuancerede spørgsmålet om, hvorvidt Stephen Kinnock skulle betale skat i Danmark. Notatet om beskatning er fejlagtigt blevet fremstillet i pressen som om, det entydigt gik på, at der skulle betales skat i sagen. På det tidspunkt, hvor BT skrev artiklerne og notatet i 2010, var opfattelsen blandt de fleste eksperter, som de talte med, og de eksperter som andre medier talte med, at der skulle betales skat.

Henvist til notatet (version 2) om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark forklarede han, at notatet blev til på baggrund af Simon Andersens samtaler med mange mennesker. Det var et internt ar-

174 Protokol 10, side 13.

bejdsnotat. Notatet blev så brugt til at sende rundt til folk, som havde interesse i sagen – personer som de kunne bruge som eksperter og kilder. Han vil ikke sige noget om hvem, notatet blev sendt til.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret¹⁷⁵:

Forevist Erling Andersens redegørelse, hvoraf fremgår, at der blev afholdt et møde den 30. august 2010, forklarede hun, at hun havde glemt, at der blev holdt et møde mandag den 30. august, som hun ikke deltog i. Det var ikke meningen, at hun skulle med. Hun har i øvrigt ikke hørt, hvad der blev talt om på mødet.

Forevist SKATs mødereferat angående drøftelse af principielle skattepligtsspørgsmål m.m. med Jura og Samfundsøkonomi, forklarede hun, at hun ikke har set dette referat. Forevist Koncerncentrets mødereferat om drøftelse af generelle skattepligtsspørgsmål forklarede hun, at det referat har hun heller ikke set.

Forevist notat om beskatning af løn fra British Council, forklarede hun, at hun ikke har sat sig ind i det. Det var Hanne Dahl Kofod, der skrev notatet. Hun har læst notatet. Hun ved ikke, om notatet er blevet udleveret til Koncerncentret. Problemstillingen blev, som hun husker det, ikke aktuel i sagen.

Forevist oversigt over ophold i Danmark, forklarede vidnet, at hun ikke ved, om dette skema eller lignende skemaer er udleveret til Koncerncentret.

...

Foreholdt referat af drøftelse af generelle skattepligtsspørgsmål, forklarede hun, at hun kender afgørelsen i SKM 2007.353.SR. De havde overvejet afgørelsen i forhold til den konkrete sag. Hun ved ikke, om afgørelsen gav særlig anledning til overvejelser. Det er normalt, at man læser de kendelser, der henvises til i Ligningsvejledningen. Kendelsen er nævnt i Ligningsvejledningen, men begrundelsen er ikke citeret. Den henviser til en afgørelse fra 1992, hvor man har den tilflytningssituation, at den ene ægtefælle flytter hjem, mens den anden ægtefælle bor i udlandet.

175 Protokol 12, side 8-9 og 12.

Ligningsrådet prøvede med et begreb, der hed ”primær bolig”. Det blev påklaget til Landsskatteretten, hvor man fik at vide, at det var der ikke noget, der hed, hvorefter ægtefællen også blev fri for fuld skattepligt.

De to kendelser i forening kan ikke føre til en praksis. De to sager var bindende svar. Ved et bindende svar får du svar på det, der bliver spurgt om. Hun har ikke opfattet 2-3 års reglen som en fast praksis. Hun har ikke kunnet finde afgørelser efter varighedsprincippet, der eksempelvis siger, at fordi det er sket over en periode på 5 år, bliver du skattepligtig med det samme. Sådanne afgørelser findes ikke. Det bindende svar fra 2007 henviser til 1992-afgørelsen, som henviser til en meddelelse fra Skattedepartementet fra 1972. Der er ikke et hav af afgørelser i mellemtiden, for så ville det ikke være nødvendigt at henvise til meddelelsen fra 1972. Hun var som sagt ikke med til mødet.

Forespurgt af formanden, om hun ved, hvorfor spørgsmålet blev bragt op på mødet mellem regionen og Koncerncenteret, forklarede hun, at de vel bare gik igennem notatet fra A-Z. Hun ved det ikke.

Forespurgt af udspørgeren, forklarede hun, at hun ikke tror, at de har sagt, at de ikke kunne finde ud af det her. De diskuterede det i begyndelsen af august, og da rettede de ikke henvendelse til Koncerncenteret for at få deres teoretiske mening om det. De var som sagsbehandlere enige om, at der ikke var en fast praksis. Hun var ikke klar over, at hun var ved at overtræde en fast praksis, og det er hun stadig ikke. Der er ikke afgørelser, hvor nogen bliver skattepligtig, hvis de opholder sig i udlandet for evigt.

Det blev overvejet, om Stephen Kinnock reelt var fraflyttet. Der blev selv-angivet for 2009. Fristreglerne var, at de kunne gå tre år tilbage, og de valgte at se tilbage på 2007, 2008 og 2009. De kunne ikke se længere tilbage, da der er nogle fristregler. Der er dog mulighed for fristgennembrud. De har kigget tilbage i sagen for at sikre sig, at der ikke var grundlag for at komme længere tilbage. Der var jo en beskrivelse af faktum med alle de ejendomme. Der var ingen mulighed for at gå længere tilbage, hvis det var, og de var enige i, at der ikke var noget forkert forud.

Forevist udkast til agterskrivelse, forklarede hun, at hun mener, at udkastet må være udarbejdet, mens hun var væk. På det sidste sagsbehandlermøde, hvor hun var med, den 27. august manglede de stadig oplysninger. Der tegnede sig da et billede af, hvordan det skulle være, men der mangle-

de stadig noget. Der var status vel, at hvis gerningsindholdet blev opfyldt, ville der komme en frikendelse.

Da hun tog af sted på ferie, lå der ikke et udkast til afgørelse, fordi sagen ikke var fuldstændig oplyst endnu. Hun så Søren's udkast, da hun kom fra ferie den 14. september. Hun ved ikke, om Søren lavede flere udkast. Hun ved ikke, hvordan Søren's udkast blev ændret frem til den endelige afgørelse.

Forespurgt af formanden, om hun genkender håndskriften på udkastet til agterskrivelse, forklarede hun, at det gør hun ikke.

...

Advokat K. L. Németh foreholdt Lisbeth Rasmussens dagbog under uge 35, mandag den 30. august, og hun forklarede, at mødet blev afholdt for at være forberedt fra A-Z.

Hanne Dahl Kofod har forklaret¹⁷⁶:

Forevist notat af 31. august 2010 om sagsbehandlingen af Stephen Kinnocks skattesag, forklarede hun, at hun ikke så notatet på daværende tidspunkt. Hun mener, at det var Lisbeth Rasmussen, der kommenterede presseklippene.

Forevist mødereferater vedrørende møde den 30. august 2010, forklarede hun, at hun ikke ved, på hvis foranledning mødet blev afholdt. Hun fik at vide, at hun skulle deltage i mødet. Hendes fornemmelse var, at det var Koncerncentret, der havde bedt om mødet. Hun kan ikke sige, hvad fornemmelsen var baseret på. Hun kan ikke huske, hvornår hun hørte om mødet, og hun husker ikke, hvem der fortalte hende det.

Foreholdt mails af 11. august 2010 mellem Winnie Jensen og Carsten Vesterø, forklarede hun, at hun havde hørt, at der skulle være et møde, hvor de skulle drøfte nogle principielle spørgsmål. Det var som sagt hendes fornemmelse, at Koncerncentret gerne ville have mødet. Temaet for mødet den 30. august 2010 var, at de skulle se, om de havde den samme

176 Protokol 12, side 15-17, 17-18 og 21.

fortolkning af reglerne. De drøftede tilflytningsreglen i kildeskattelovens § 7 og noget med British Council.

...

Forevist notat om beskatning af løn fra British Council, forklarede hun, at det er hende, der har skrevet notatet. Der blev ikke udvekslet papirer på mødet den 30. august. Hun mener ikke, at notatet var med på mødet. Hele sagsbehandlergruppen kendte til notatet. Hun mener ikke, at notatet blev fremvist på mødet. De drøftede på mødet, om man skulle anvende den ene eller anden nedslagsmetode.

Forevist Koncerncentrets mødereferat fra møde den 30. august 2010, forklarede hun, at Koncerncentret mente, man skulle give nedslag efter exemptionsmetoden, og de mente, man skulle give fuld exemption. Det var et spørgsmål, man ikke blev helt enig om. Det blev ikke relevant for afgørelsen, så det var ikke interessant at gå videre med. De drøftede ikke opgørelsen af opholdsdage. De drøftede fortolkningen af kildeskattelovens § 7 og 180-dagesreglen generelt. De drøftede, hvordan man skulle fortolke § 7, og hvordan anvendelsen og praksis var. De drøftede ikke, hvordan man skulle tælle opholdsdagene. Det vidste de godt i forvejen.

Forevist mail af 27. august 2010 vedhæftet notat fra Inger Kirstine Sommer Hansen til Lisbeth Rasmussen, som Lisbeth Rasmussen sendte videre til vidnet og Søren Hansen ved mail af 30. august, forklarede hun, at hun ikke husker, om hun fik notatet før mødet den 30. august 2010. Hun havde ikke notatet med til mødet. Lisbeth havde måske nogle afgørelser med. Hun husker ikke, hvem der havde hvilke papirer med. Hun mener ikke, at Koncerncentret havde papirer med, som blev forevist. Det var en ren generel drøftelse.

På ny forevist mødereferat fra mødet den 30. august 2010, forklarede hun, at hun deltog i drøftelsen af SKM 2007.353.SR. Hun opfatter denne afgørelse som en enkeltstående afgørelse, der ikke danner praksis. Går man tilbage til afgørelsen fra 1992, mener hun ikke, at man kan udlede af den, at der skulle være en praksis for, at opholdet i udlandet kun må have en varighed af 2-3 år. De undersøgte, om der var andre afgørelser, der anvendte et tilsvarende varighedskriteriet, men hun mener ikke, at de fandt nogen.

De mente ikke, at 2007-afgørelsen var udtryk for praksis, selvom den var nævnt i ligningsvejledningen. Hvis der havde været efterfølgende afgørelser, havde man nok været opmærksom på det der og taget diskussionen op. På mødet den 30. august 2010 drøftede de ikke emnet fraflytning. De diskuterede ikke den konkrete sag på mødet overhovedet. De havde tidligere været inde og undersøge faktum og fristregler i relation til fraflytning. De gik ikke ind og tog den gamle afgørelse op igen. De var inde og konstatere, at skattepligten var ophørt. Det så de ikke noget forkert i. Der blev ikke drøftet andet på mødet end det, der fremgår af referatet.

Forespurgt af formanden, om de nævnte den konkrete sag, forklarede hun, at mødet jo var foranlediget af sagen. De diskuterede de generelle problemstillinger på grundlag af fakta fra sagen. De to referater blev ikke udvekslet.

De fik ikke nogen tilkendegivelse fra Koncerncentret om, hvordan sagen burde afgøres. De talte ikke konkret om sagen. De fortalte ikke Koncerncentret, hvordan de ville afgøre sagen.

Foreholdt fra Erling Andersens redegørelse, og forevist notatet (version 2) om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark, forklarede hun, at der blev akteret et notat på sagen, og hun mener, at det var dette notat.

Forevist de to sider med påtegningen ”Peter Lofts notater”, forklarede hun, at hun har set notaterne på sagen. Hun fik at vide, at de havde været fremme til mødet den 1. september 2010. Det var enten Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen, der oplyste det. De kom tilbage med disse papirer, som de alle kiggede på og akterede på sagen. Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen talte ikke om, hvad de havde talt om på mødet. De skulle bare se notatet igennem, hvilket de gjorde.

Henvist til notatet (version 2) om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark, forklarede hun, at de ikke følte, at de kunne bruge dette notat til noget, da det ikke passede på de fakta, der var i sagen. Søren Hansen, Lisbeth Rasmussen og vidnet gennemgik notatet sammen. Inger Sommer Hansen var på ferie.

Peter Lofts notat, der delvist blev oplæst, kan efter vidnets vurdering godt ligne en metode til at opbygge en afgørelse. Hun er ikke bekendt med, om der var et udkast til kendelsen med til mødet.

Forevist udkast til agterskrivelse for Stephen Kinnock, forklarede hun, at hun har set udkastet hos sin bisidder. Hun mener ikke, at det var det første udkast til afgørelse. Søren Hansen havde udkast med, når de havde møder, hvor de snakkede om dem. Når der så kom et nyt udkast, blev det foregående makuleret. Hun ved ikke, om udkastet var med til mødet den 1. september 2010, men hun mener, at der blev drøftet et udkast til agterskrivelse på et møde den 13. september 2010. De fik de to notater omkring den 1. september 2010.

Hun vidste ikke, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen skulle til møde den 1. september 2010 med Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Hun ved ikke, om Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen har udleveret et udkast til afgørelse til Koncerncentret eller Peter Loft. Det kan være, at de bare har forevist et udkast.

...

Hun er sikker på, at det er Lisbeth Rasmussen, der har skrevet sit eget navn på udkast til agterskrivelsen af "x. september 2010". Hvis der er en anden håndskrift i udkastet, kender hun den ikke. Hun har hørt på et tidspunkt, at der var et udkast til agterskrivelse, der var blevet drøftet, men hun ved ikke, om det var på det ene eller andet møde. Hun har ikke viden om, at der skulle være udleveret noget. Drøftelserne gav ikke anledning til, at de ændrede noget.

...

Forespurgt af advokat K. L. Németh til mødereferat vedrørende mødet den 30. august 2010 sammenholdt med dele af notat om beskatning af løn fra British Council, forklarede hun, at det, hun henviste til i notatet, var den uoverensstemmelse, der forelå om nedslagsmetoden. De var ikke uenige om, at Storbritannien havde beskatningsretten. Så vidt hun ved, kom der ikke en offentliggørelse af ændringen i Ligningsvejledningen.

Lisbeth Rasmussen har forklaret¹⁷⁷:

Der blev ikke lavet interne mødereferater i sagsbehandlergruppen eller ved møder med Erling Andersen. Der blev ikke taget referat ved møderne

177 Protokol 13, side 9-10, 12, 20-22 og 23-25, og protokol 14, side 19, 29-30, 32 og 35.

med Koncerncentret. Det var udelukkende rene orienteringer – det var i hvert fald udgangspunktet. Hun overvejede ikke at begynde at skrive referater, trods sine betænkeligheder ved sagen i august 2010. Den beslutning, hun traf, var at tage materiale, som kunne være relevant, ind som dokument på sagen. Det, der optog hendes tanker, var mere processen omkring sagen. Det faktuelle skulle selvfølgelig ind på sagen, mens hun umiddelbart ikke syntes, at den anden del skulle direkte ind på sagen. Der var en del, som var irrelevant.

Forespurgt af formanden – og med henvisning til SKATs oversigt over materiale i Stephen Kinnocks skattesag pkt. 31 – forklarede hun, at det materiale, der blev taget ind på sagen, kunne være dokumenter fra møder, som indeholdt noget faktisk til selve sagsbehandlingen, og som kunne have betydning for afgørelsen. Et eksempel på dette er agterskrivelsen af "x. september 2010" under pkt. 31, som er et udkast på et meget foreløbigt plan, men hvor der blev udvekslet nogle synspunkter, som hun noterede ned. Udkastene udgik af sagen, men nogle blev gemt. Lige netop dette udkast blev gemt, fordi der blev drøftet og vendt nogle synspunkter på et møde.

Vidnet deltog i 4 ud af de 5 møder med Koncerncentret. Hun skrev ikke referat, men tog noter på den måde, at hun dels skrev stikord ned på omdelte dokumenter, dels ganske kort noterede ned på sin papirkalender, hvem der deltog i mødet, og hvis der ellers var noget særligt. Dagbogssnoterne er som sagt skrevet efterfølgende efter hendes hukommelse. Erling Andersen er flittig til at tage noter, men hun erindrer ikke at have set ham tage noter til disse møder. Hun bemærkede ikke, om Steffen Normann Hansen eller Peter Loft tog noter.

Henvist til udkast til agterskrivelse dateret den "x. september 2010" med håndskrevne noter, forklarede hun, at der næsten ingen tvivl er om, at der havde været tidligere udkast. Dette udkast var blot det, der lå på mødet den 1. september 2010. Man gik fra dette udkast til den faktiske afgørelse, der startede med en agterskrivelse den 16. september 2010 og en endelig afgørelse den 17. september 2010. De tidligere og mellemliggende udkast, kan man ikke se, fordi systemet ikke gemte dem.

Dokumentet blev nok næsten dagligt rettet til, fordi der blev ved med at komme nye oplysninger. Man havde også hele tiden nogle formuleringsmæssige drøftelser. Dette udkast blev gemt på sagen, fordi det indeholdt hendes noter og for at fastholde, at det var det, de havde drøftet, og at

det var det, de havde givet departementschefen en orientering om på baggrund af hans ønske herom. Det håndskrevne er dels noteringer om det, der blev sagt, men også egne indskydelser. Før noterne blev skrevet på, havde sagsbehandlergruppen og Erling Andersen set udkastet. Erling Andersen ville gerne have, at de lavede en samling af dokumenter til at tage med til departementet.

...

Efter mødet med Frode Holm den 27. august 2010 havde hun og Erling Andersen et møde med departementschefen og produktionsdirektøren den 1. september 2010. På det møde fortalte de, at de havde holdt møde med Frode Holm, hvordan mødet var forløbet og hovedessensen i det.

Erling Andersen omtalte den oplysning, som Frode Holm havde givet. Hun ved ikke, hvorfor Erling Andersen omtalte det. Hun blev ret overrasket. Hun sagde efter mødet til ham, at det syntes hun ikke, at han skulle have sagt. Det sagde Erling Andersen ikke rigtig noget til. Hun ved ikke, om andre på daværende tidspunkt fik oplysningen. Først i forbindelse med folketingsvalget i 2011, blev hun overbevist om, at oplysningen var leveret videre. Det var i forbindelse med det, der skete omkring de dage, hvor Bjarne Corydon ringede til hende, men ikke fordi han fortalte hende noget.

...

Henvist til Erling Andersens redegørelse, hvoraf fremgår, at der blev afholdt et møde den 30. august 2010 med deltagelse af Carsten Vesterø, Michael Frank, Hanne Dahl Kofod, Søren Hansen og vidnet, forklarede hun, at mødet kom i stand ved, at hun ringede til Carsten Vesterø og aftalte mødet en lille uges tid før. Koncerncentret ville gerne deltage i mødet.

Henvist til mødereferat fra mødet den 30. august 2010, hvoraf fremgår, at Hanne Dahl Kofod, Søren Hansen, Carsten Vesterø, Michael Frank, Erik Jørgensen og vidnet deltog i mødet, bekræftede hun, at det var de 6 personer, der deltog. På mødet drøftede man ikke Stephen Kinnocks ansættelsesforhold. Det, ville hun nok også synes, ville være lidt spøjst.

Det, de bl.a. drøftede, var en divergens mellem, hvad der stod i Ligningsvejledningen, og som havde stået der i mange år, og som de havde opereret efter med fuld exemption, sammenholdt med den overenskomst, der

var på området og en offentliggørelse om en tillægsaftale, hvor man havde aftalt nogle ændringer, som så ud som om ikke var gennemført. Det kom til en lidt længere drøftelse. Forespurgt om diskussionen drejede sig om, hvorvidt der skulle være fuld exemption, som det følger af overenskomsten, hvis det er en British Council-medarbejder, der bor her i landet i modsætning til en British Council-medarbejder, der ikke bor her i landet, og hvor det så er lempelse efter princippet om ny exemption, svarede hun bekræftende.

Henvist til notat om beskatning af løn fra British Council, forklarede hun, at notatet var med til mødet forstået på den måde, at de havde det med i deres hukommelse. De udleverede det ikke. De fremlagde deres iagttagelser, og så kom drøftelserne, uden at der egentlig var lagt op til det, for det var ikke det, de ville drøfte. Det var et kapitel for sig, og sådan som tingene var, var de ikke i tvivl om, at Kinnock skulle have fuld exemption.

Henvist til Skatteministeriets mødereferat fra mødet den 30. august 2010, forklarede hun, at hun ikke havde set referatet før denne undersøgelse.

Foreholdt sidste afsnit i referatet, og foreholdt, at det antydes, at Koncerncentrets folk måske havde en anden opfattelse af, om der var fuld exemption i det foreliggende tilfælde, forudsat at Stephen Kinnock var skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, forklarede hun, at Koncerncentret var lidt tvivlende over for det, men de bestred ikke det, som stod i Ligningsvejledningen.

På mødet blev det endvidere drøftet, hvordan reglen om opholdsdage, der stammer helt tilbage fra 1972, kunne indpasses i dag. Var det sådan, at man kunne være her helt op til 180 dage og udnytte dette helt op til kanten år efter år? Hvilke andre elementer påvirkede denne 180-dages regel, eventuelt i nedadgående retning? Det var den vinkel, de havde på i forhold til de forskellige afgørelser, de kendte på området. Hvad ville Koncerncentret, der var ansvarlige for sagerne i Skatterådet, selv mene, hvis det pågældende spørgsmål blev forelagt Skatterådet i en sag? Konklusionen på det spørgsmål var, at man kunne udnytte reglen op til 180 dage, og det kunne man i princippet år efter år, så længe man overholdt alle andre regler. Koncerncentret havde ikke materiale med på mødet.

Henvist til notat om skattepligtens indtræden udarbejdet af Inger Kirstine Sommer Hansen og forespurgt, om notatet var med på mødet den 30. august 2010, svarede hun benægtende.

Forespurgt om de drøftede problemstillingen om, hvad der skete, hvis man begyndte at arbejde, mens man talte til de 180 dage, svarede hun, at de gennemgik de forskellige synspunkter, domme og afgørelser på området. De var enige om, at der skulle en vis del til – altså regelmæssigt, tilbagevendende og indtægtsgivende arbejde – og at det i øvrigt afhang af en konkret vurdering. Forespurgt, om der er forskel på, om man holder møde med en, man har en fastere relation til i forvejen eller med en tilfældig forretningsforbindelse, forklarede hun, at det vægter anderledes, hvis der f.eks. er tale om et foretagende, der er hjemmehørende i Danmark, eller har afdelinger her, som man samarbejder med. Det har en anden vægt, end hvis der er tale om tilfældige møder.

Foreholdt dele af Skatteministeriets referat fra mødet den 30. august 2010, sammenholdt med afgørelsen SKM2007.353.SR, og forespurgt, hvorfor denne afgørelse gav anledning til særlige overvejelser, og om det havde noget at gøre med, at det på side 3 i afgørelsen under spørgsmål 1 anføres, at det er en forudsætning, at det er et kortere varende ophold af 2-3 års varighed, forklarede hun, at det, Koncerncentret skriver, refererer direkte til denne bemærkning.

Det er vigtigt at fastslå, at de ikke bare sad og havde en teoretisk diskussion. Diskussionen rettede sig mod de specifikke spørgsmål, som de havde i denne skattesag. Det betød, at de ridsede op, hvad det var, de havde af skattemæssige spørgsmål, som de skulle have vurderet og afklaret. Derefter begyndte Skatteministeriets folk at fortælle om deres syn på spørgsmålene. Der kom denne bemærkning, om at der ikke var belæg for præmissen, og at den byggede på en misforståelse, ind som en konstatering fra Koncerncentrets side.

Her kunne det måske godt opfattes som om, der havde været en diskussion, og at de havde siddet med afgørelsen fremme og diskuteret, men det havde de ikke. Det, som de især diskuterede, var den vægtning, der ligger mellem at have 180 dage her og samtidig noget erhvervmæssigt. En vinkel, som nogle forfattere på området kalder, kan 0 + 0 blive til 1. Dermed forstås, at kan det være sådan, at selvom man ikke opfylder 180 dage separat, og man måske ikke har overskredet, hvad man må have erhvervmæssigt, men hvis man lægger de to dele sammen, hvor ingen af delene er opfyldt til at være det udslagsgivende, kan det så være sådan, at det fører til, at man siger, at det ikke er kortvarigt. Det var jo det, som var meget af essensen og meget af diskussionen i det her.

Det var derfor de afgørelser – og det var ikke fordi, der var så mange – de blev meget væsentlige at sidde med. Der var ikke noget af det, der var ens og fuldstændig identisk, så man bare kunne sætte lighedstegn, men det var den diskussion. Det var her, de sagde, at umiddelbart, med det her som et faktum, som en konstatering, så var denne her afgørelse (SKM2007.353.SR) ikke korrekt på det punkt – resten var korrekt. Det var en opfattelse, de også sad med hos SKAT. Det var der mange grunde til, men de endte altså med slet ikke at have en diskussion om det.

Forespurgt, om de, i forbindelse med at Koncerncentret konstaterede dette, sad og overvejede, om de havde kendskab til, at der kunne være andre sager end den her fra 2007.353, hvor man havde anvendt et lignede varighedskriterium, forklarede hun, at det var det, de var overbeviste om, at de ikke havde – at det ikke var anvendt.

Hvis man ikke har arbejde, så kan man være her 180 dage, og så er der ikke noget. Men hvis man ligger meget tæt på 180 dage, og man har noget arbejde – det kan godt være, det ikke er i et stort omfang – men det kan vise noget om, at man har planlagt det, og at det er sædvanligt for en at lave det her, så selvom det er få møder, få dage, så kan det altså godt komme til at betyde noget i det samlede. Jørn Qviste har skrevet en artikel i 2010 om denne problematik. En problematik, der er rigtig svær at håndtere – hvornår man er derovre. Det er det svære i disse afgørelser.

De drøftede ikke fraflytningsspørgsmålet på mødet den 30. august 2010.

Udgangspositionen for vidnet og resten af sagsbehandlergruppen var, at de havde en borger, der ikke var skattepligtig – den blev slettet i 2007. Det kunne umiddelbart give anledning til at sige, at man stod i en tilflytnings-situation. De undersøgte dog forholdene, fordi de ønskede, at få det bedst mulige grundlag – også for at se, om der skulle være fristgennembrud i noget af det. De kunne ikke lige se, hvad der var sket der.

Det var en kendsgerning, at han ikke var skattepligtig, og det var en kendsgerning, at nogle af de år var de umiddelbart afskåret fra at tage op, men alligevel kunne de – og det var det, de gerne ville – gå den vej tilbage og skrue tilbage til et fast tidspunkt, hvor de havde et udgangspunkt, hvor de kunne sige, at her var det måske mere faktisk belyst for dem, og derefter skrue fremad. Det var derfor, de lavede den øvelse, hvor de var tilbage til 2006. Den kunne de egentlig godt tage udgangspunkt i, og det ville man måske også have gjort i mange andre sager, men de prøvede at gå tilbage

til 1999, så de havde et godt faktisk grundlag. Når de så rullede den frem, så var de helt sikre på, at de var på rigtig grund med hensyn til deres vurderinger fremadrettet.

Der blev ikke rejst andre spørgsmål på mødet den 30. august 2010.

De udleverede eller viste ikke materiale til Koncerncentret. De fik ikke noget fra Koncerncentret, og Koncerncentret foreviste heller ikke noget.

På mødet diskuterede man ikke afgørelsen i skattesagen, men det var oplagt for deltagerne, som var superspecialister på området, at man godt kunne se, hvor det kunne bære hen, forudsat at der ikke kom nye oplysninger og forudsat, at de stadigvæk fik de afgivne oplysninger bekræftet i de sidste undersøgelser. Koncerncentrets folk gav ikke udtryk for, hvor de mente, sagens afgørelse bar hen.

...

Henvist til dagbogsnotat under uge 35, den 1. september 2010, forklarede hun, at Erling Andersen aftalte møderne. Dagsordenen for mødet var en almindelig orientering, og så ville Erling Andersen gerne have, at de tog noget med – nogle af de papirer, de havde lavet, selvom de var i udkast, og selvom man ikke måtte lægge mere i det end som så, fordi det var kladder. De tog det med for at vise, hvad det var, de lavede. De ville gerne berolige Peter. Det var fair nok, at han spurgte, om de nu var sikre på at have undersøgt forskellige forhold, jf. et bilag, som nok vil blive omtalt senere. Mødet blev afholdt i departementet på Peter Lofts kontor.

Foreholdt dagbogsnotatet under den 1. september 2010, forklarede hun, at det var sådan lidt det samme, som de havde hørt den 13. august 2010. At der var mange andre, der havde meninger om det her. Peter Loft anerkendte fuldt ud deres undersøgelser og resultater, men blev ved med at fastholde, at det var svært at forklare og at de ville blive mødt af kritik. Der var kun en ting at sige, og det var, at de måtte arbejde videre, indtil de var så sikre på deres sag, så de kunne sige, at kritikken måtte høre op.

På dette tidspunkt havde Peter Loft ikke set, hvordan de satte faktum op, udover det de havde drøftet, og den kladder de havde med. Hun kunne godt have lidt svært ved at forstå Peter Loft, men måtte erkende, at det var det, han sagde og blev ved med at gentage. Der måtte være et eller andet, der klemte, men det kom ikke frem, hvad det var. Hun gjorde sit bedste

for at overbevise ham med de notater, hun skrev. Det var også derfor, hun gerne gennemgik presseklippene, men hans bekymring fortsatte.

Foreholdt dagbogsnotatets bemærkning om, at SKAT havde begået fejl tidligere, forklarede hun, at det refererede til forholdet, at Stephen Kinnocks ophør af skattepligt i 1999 ikke var blevet registreret rigtigt i systemerne. Det var ikke en generel svada.

Henvist til notatet (version 2) Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark, forklarede hun, at de modtog notatet på mødet den 1. september 2010. Hun havde ikke hørt det omtalt tidligere. Peter Loft sagde ikke noget om, hvor han havde det fra. Mens de sad ved bordet, tog han notatet frem og gav det til dem. De tog imod det og kiggede på det. Da de spurgte om, hvem der havde lavet det, og hvor det kom fra, svarede han, at det bare var dukket op. Der blev sådan en tavshed, og man begyndte til sidst at føle en lille smule ubehag. Steffen Normann Hansen ville gerne sige et eller andet og sagde, "det ved vi ikke", eller også sagde han, "det ved jeg ikke". De tog det og tog det med. De gennemgik ikke notatet på mødet. Så vidt hun husker, sagde Peter Loft noget i retning af, "det kan I jo kigge på og lade indgå". De spurgte ikke mere ind til det og lagde det i tasken.

Hun læste notatet og gav det til sagsbehandlerne. Hun kan godt være lidt usikker på, om Søren Hansen fik det, men det gjorde Hanne Dahl Kofod i hvert fald. De læste og drøftede det. Det skinnede meget igennem – det var meget synligt – hvilken konklusion det havde. Når man så gik tilbage og kiggede det igennem, var der rigtig mange steder, hvor man tænkte, hvor kommer det fra? Der var også andre ting, de var uenige i. De valgte ikke at bruge det til noget. Der var ikke afgørelser i notatet, som bibragte noget nyt. Der var afgørelser, som de godt kendte i forvejen, og som de også selv havde brugt. Det bar præg af, at man ikke troede på det, der var oplyst.

Henvist til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010", forklarede hun, at der var tale om et meget tidligt udkast, et arbejdsudkast, som de tog med på mødet den 1. september 2010 for at bruge til orientering. Som hun husker det, medbragte de også notatet om British Council. De var omkring flere faglige emner.

Henvist til oversigt over ophold i Danmark, forklarede hun, at denne opgørelse også var med for at vise arbejdsmetoden.

Henvist til notat om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag, husker hun, at det var med i en version ved mødet. Der var en stak sammenklipset papir på ca. 1 cm med på mødet. Peter Loft og Steffen Normann Hansen fik udleveret et sæt hver. De havde taget kopier af materialet, så de hver havde et sæt til mødet. De drøftede udkastet til agterskrivelse af "x. september 2010", og hun tog løbende nogle notater, som man kan se på udkastet.

Henvist til et to sideres notat, hvorpå der med håndskrift er anført "Peter Lofts notater", forklarede hun, at hun ikke mener, at dette notat var på bordet den 1. september 2010. Hun erindrer, at de fik det til frokostmødet den 3. september 2010.

Det var meningen, at de på mødet den 1. september 2010 skulle give en generel orientering. Da de havde udleveret materialet, som helt naturligt blev bladret igennem, begyndte Peter Loft og Steffen Normann Hansen at kommentere det, og det var ikke lige det, Erling Andersen og hun havde forventet. Kommentarerne blev skrevet ind i materialet. Det er stort set hendes håndskrift det hele. Der er enkelte steder, hvor hun kan se, at der er skrevet med en anden håndskrift. Hun har forgæves forsøgt at finde ud af, hvem der kan have skrevet det, men det er ikke lykkedes hende.

Forespurgt, om de håndskrevne notater på udkastet til agterskrivelse er refleksioner af det, som Peter Loft sagde til dem, bekræftede hun dette. Hun kan dog ikke afvise, at der var noget selvstændigt, således at når de har siddet og snakket, at der så var noget, hun selv kom i tanke om, som hun skulle huske og så har skrevet ind. Det skal ikke forstås som et diktat.

...

Foreholdt, at der på udkast til agterskrivelse er skrevet "12.00 fredag", forklarede hun, at det håndskrevne refererer til, at de lavede en aftale til fredag den 3. september 2010 kl. 12. På udkastet er hendes navn skrevet på med håndskrift, da det var hendes eksemplar.

Hun kan på den foreliggende kopi ikke tyde, hvad der med håndskrift står øverst på udkastet.

Foreholdt udkastet, side 2 mellem 2. og 3. afsnit om, at ægtefællen har kunnet udnytte "hans fradrag", forklarede hun, at det var et spørgsmål, der blev rejst og drøftet. Hun mener, at det var Peter Loft, der rejste

spørgsmålet. Hvis der var tale om en situation, hvor der var sket udnyttelse af fradraget, så skulle de tænke over at få det taget med og beskrevet. Han gav ikke nogen begrundelse for at tage det med, men de var heller ikke synderligt uenige om, at det var et fornuftigt punkt at tage med.

Foreholdt samme side, det håndskrevne mellem 3. og 4. afsnit, forklarede hun, at der er tale om stikord fra det, som de drøftede.

Foreholdt udkastet side 4, det håndskrevne øverst samt de øvrige kommentarer, forklarede hun, at bemærkningerne gav dem anledning til yderligere overvejelser i det fortsatte arbejde med udbygning og færdiggørelse af afgørelsen.

...

Advokat Nicolai Westergaard henviste til Skatteministeriets mødereferat fra mødet den 30. august 2010, hvoraf fremgår, at man var inde på en Skatterådsafgørelse fra 2007 og spørgsmålet om begrænset varighed af opholdet i udlandet, og forespurgt, om man på mødet diskuterede spørgsmålet, eller om der var tale om en efterretningssag. Hun forklarede, at der ikke var nogen diskussion. Det fremgik, at repræsentanterne fra ministeriet selv havde overvejet spørgsmålet og var enige i, at der ikke var belæg for præmissen.

...

Advokat K. L. Németh foreholdt hende, at hun og tidligere vidner fra SKAT København har tilkendegivet, at sagen var blevet behandlet med meget stor grundighed. Forespurgt, om SKAT havde tjekket Stephen Kinnocks computer, telefon eller telefonregning, svarede hun benægtende. Det fandt de ikke nødvendigt. Forespurgt, om computer og telefonregninger var noget, man i lignende sager undersøgte eller brugte til at afdække oplysninger med, svarede hun, at det kunne man i visse sager, men hun kunne slet ikke se sammenhængen til denne sag.

Foreholdt mail af 31. august 2010 fra Frode Holm til vidnet, med linjen "Det tyder på skattepligt senest den 16. juni 2010, ikke?", og forespurgt, hvad det efter hendes opfattelse var, Frode Holm sagde, forklarede hun, at det ikke var en oplysning, som hun havde behandlet. Den gik direkte videre til sagsbehandlerne. Foreholdt, at mailen var sendt til hende i en højprofileret sag, hvor der var holdt møder, og der var en 5-mands gruppe,

henholdt vidnet sig til, at medarbejderne fik materialet og behandlede det. Hun var ikke inde over.

Henvist til referat dateret den 21. oktober 2010 af mødet den 30. august 2010 og foreholdt, at hun tidligere havde forklaret, at hun ikke kendte det andet referat fra mødet udfærdiget af Michael Frank, bekræftede hun dette. Forespurgt, hvorfor der gik knap to måneder, før referatet blev lavet, forklarede hun, at hun sikkert tidligere havde skrevet nogle notater og først lavet referatet færdigt på dette tidspunkt.

Forespurgt, om den 21. oktober 2010 var en speciel dag, hvor der skulle forelægges noget for nogen, forklarede hun, at de denne dag ryddede op i sagen og systemiserede, og i den forbindelse blev notatet gjort færdigt.

...

Advokat Jon Lauritzen henviste til mødet den 30. august 2010 og foreholdt, at det tidligere har været antydnet, at der på mødet blev aftalt en praksisændring med hensyn til 2-3 års reglen, samt forespurgte, om der blev lavet en praksisændring, og om hun kendte til en 2-3 års regel, forklarede hun, at det ikke blev drøftet indgående på den måde. Carsten Vesterø, Erik Jørgensen og Michael Frank kom med en del afgørelser. De vidste godt, at man talte om en tilflytningssituation, og lagde ud med den melding, at de anså præmissen herom for at være forkert. Det gjorde SKAT også.

Hvis man gik tilbage til 1992-afgørelsen, så viste det sig, at man ikke kunne finde noget grundlag herfor. Præmissen blev imidlertid sat ind i 2007-afgørelsen. Ingen kommenterede ved 2007-afgørelsen eller efterfølgende, at SKAT herved havde fået statueret en ny praksis, eller at de havde fået bekræftet en gammel praksis. Det var heller ikke nævnt i Ligningsvejledningen. Hvis det var en del af reglen i § 7, stk. 1, så ville det være optegnet som et element, hvor man havde 180 dage, 3 måneder osv. De fandt ingen lærebøger, hvor det var anført, og hun kunne ikke finde nogen artikler om det overhovedet. Det var således ikke anerkendt på nogen som helst måde. De har heller ikke kunnet finde nogen steder, at andre har henvist til den eller brugt den. Der skete derfor ikke nogen praksisændring.

...

Af udspørgeren henvist til udkast til aĝterskrivelse og skema med oversigt over ophold i Danmark og forespurgt, om Peter Loft beholdt en kopi, eller om de tog det med hjem igen, forklarede hun, at det kan hun ikke huske.

Frode Holm har forklaret¹⁷⁸:

Henvist til udkast til aĝterskrivelse af "x. september 2010" og forespurgt, om han tidligere har set en sagsfremstilling, der ligner denne, forklarede han, at han stykvis kan g enkende mange af oplysningerne. Efter at have genneml est udkastet til sagsfremstillingen forklarede han, at den minder meget om den endelige. Han har ikke modtaget udkastet.

...

Af advokat K. L. N emeth foreholdt mail af 31. august 2010 fra vidnet til Lisbeth Rasmussen med bem erkningen "Det tyder på skattepligt senest den 16. juni 2010, ikke?" og foreholdt, at han tidligere har forklaret, at han havde været i kontakt med SKAT vedrørende år 2010 og søgt, at der ikke var skattepligt, forklarede han, at det var i forbindelse med, at de skulle lave selvangivelsen for dette år. Hvis man kom frem til – og man skal lige være opmærksom på, at den anden sag ikke var afgjort endnu – at der var arbejdet for meget, og at Stephen Kinnock derved var skattepligtig for 2009, som var året, der blev behandlet, s  blev konsekvensen jo, at selvom man s gde, at i 2009 havde han kun en dag – og det var for lidt – og så s gde i 2010, at man gik ud fra, at de 3 dage var nok, så var de enige om, at det tidligst kunne ske fra den første mødedag. Det er ikke sådan, at hvis man arbejder i december, så bliver man skattepligtig fra primo januar.

Advokat K. L. N emeth foreholdt, at han tog det frem, fordi han mente, vidnet tidligere i sin forklaring s gde noget andet, med hensyn til hvad han indstillede. Hertil forklarede vidnet, at s  måtte advokat K. L. N emeth have misforstået. Det, han talte om tidligere i sin forklaring, var selvangivelsen – og denne mail er fra længe inden, indkomståret 2010 var slut.

178 Protokol 17, side 7 og 15.

Peter Møller Jensen har forklaret¹⁷⁹:

Foreholdt mail af 30. august 2010 kl. 12.28 fra ham til Erling Andersen vedhæftet tidslinje med gennemgang af sagsforløbet i juni 2010, forklarede han, at han sendte mailen til Erling Andersen, fordi han syntes, det var vigtigt, at Erling Andersen fik viden om, hvordan vidnet så sagen. Mere lå der ikke i det. Han havde nogle betragtninger om VIP-beskatning, som han også ville gøre Erling Andersen bekendt med. Det kunne godt være uddybet betydeligt mere end det, der stod i tidslinjen. Det var ikke en dagbog, en sådan har han ikke ført. Han havde ikke forud drøftet med Erling Andersen, at han skulle lave tidslinjen, og han mindes ikke at have drøftet tidslinjen efterfølgende med ham.

Foreholdt sidste linje, og forespurgt, hvad han mente med det, forklarede han, at det var lidt en anden diskussion. Han havde kommunal baggrund og havde haft VIP-ligninger ude i kommunerne og været skattechef der. Her var det borgmestre og kommunaldirektører, der var bosiddende i kommunen, som var VIP-folk, fordi de på en eller anden måde kunne udøve indflydelse i den kommunale verden. Da det så blev statsliggjort, havde borgmestre og kommunaldirektører ikke længere samme mulighed. Han havde den opfattelse, og det har han givet udtryk for i SKAT, at VIP-personer måske burde lignedes/kontrolleres centralt af en særlig enhed. Han mente, at denne her sag viste, at særlige VIP-personer måske ikke skulle ind til en tilfældig overassistent.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret¹⁸⁰:

Forespurgt, om hun har kendskab til, om ministre eller embedsmænd i perioden fra juli-september 2010 deltog i overvejelser om, hvordan man politisk kunne udnytte en eventuel sag mod Stephen Kinnock, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun eller hendes medarbejdere i samme periode havde kontakt med ministre eller embedsmænd vedrørende sagen, forklarede hun, at hun som sagt havde givet sine medarbejdere besked om, at det måtte de ikke, men de var 24 mennesker, så hun kunne ikke garantere, at der ikke var én af dem, der havde spurgt til et eller andet. Hvis det var

179 Protokol 17, side 22.

180 Protokol 19, side 6-7.

sket, så var det sket mod en meget eksplicit instruks, der blev givet ved flere lejligheder.

Hun spurgte selv Troels Lund Poulsen direkte om nogle forståelsesmæssige ting i sagen. Det var meget almindeligt, at man gjorde det, hvis man havde en minister ved hånden. Hun kan ikke huske præcist, hvornår hun talte med Troels Lund Poulsen, heller ikke om det var før eller efter hendes sommerferie. Hun spurgte ind til, hvordan man skulle forstå 180-dagesreglen. Venstres økonom var ikke skatteøkonom og kunne derfor ikke forklare hende eller andre, hvordan sådan nogle skatteregler skulle forstås. I Venstre fik de en masse henvendelser omkring de her ting, og de refererede alle henvendelser af mere teknisk karakter videre til Skatteministeriet. De talte med både borgere og journalister om Venstres syn på sagen, når de ringede. I den sammenhæng var der ofte nogen, der ringede og fortalte hende, hvordan hun skulle forstå 180-dagesreglen. Hun syntes derfor, at det ville være rart at vide, hvordan det var fra en fagperson. Den fagperson, hun havde tættest ved hånden, var ministeren. Det var en af de ting, hun kan huske at have spurgt ham om.

Forespurgt, hvad ministeren oplyste, forklarede hun, at det handlede om, at man samlet set ikke måtte være i Danmark mere end 180 dage om året, ligegyldigt hvilket tidspunkt man slog ned på indenfor de 180 dage. Forespurgt, om hun talte med Troels Lund Poulsen om andre ting af skatteretlig karakter, forklarede hun, at det, hun netop har forklaret, er det eneste, hun specifikt kan huske, men hun kan ikke udelukke, at der har været et par andre spørgsmål til ham fra hendes side.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om andre ministre, embedsmænd eller andre forsøgte at indsamle skattemæssig viden om den her problemstilling, svarede hun benægtende.

Henvist til notatet (version 2) om Stephen Kinnoek og spørgsmålet om beskatning i Danmark og forespurgt, om hun har kendskab til, om andre havde produceret et tilsvarende notat vedrørende Stephen Kinnoek og Helle Thorning-Schmidts skatteforhold, forklarede hun, at hun ikke har kendskab til nogen, der havde produceret notater om parrets skatteforhold. Der var i hvert fald ikke nogen i Venstre, der havde gjort det med hendes vidende.

Søren Hansen har forklaret¹⁸¹:

Henvist til brev af 1. september 2010 fra Frode Holm til SKAT København, hvormed man bl.a. sendte oplysninger vedrørende London-lejligheden og forespurgt, om han genkender håndskriften øverst til højre, svarede han benægtende. Det er ikke hans. Uden at han kan huske det, så fik han formentlig brevet samme dag eller dagen efter. Der er tale om et brev på papir. På dette tidspunkt lå materialet fysisk på sagen hos ham. Det var først i løbet af oktober 2010, at det blev scannet og afskærmet. Forespurgt, om han erindrer, om materialet forlod sagen efterfølgende og blev udleveret til f.eks. Lisbeth Rasmussen eller Erling Andersen, forklarede han, at det gjorde det ikke, mens han var ansat i SKAT. Det var kun, når han var til møde i sagsbehandlergruppen eller på Erling Andersens kontor, at han havde det med, som skulle drøftes. Resten af materialet var låst inde.

Koncerncentret indkaldte til mødet den 30. august 2010 samme sted. I mødet deltog tre personer fra ministeriet, og fra regionen deltog Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl Kofod og vidnet. Henvist til mødereferat fra mødet udarbejdet af Lisbeth Rasmussen og forespurgt, om der blev lavet andre referater, eller om han selv tog notater på mødet, forklarede han, at han ikke tog notater, men han var bekendt med Lisbeth Rasmussens referat.

Henvist til referat fra samme mødet udarbejdet af Michael Frank og forespurgt, om han under sagsforløbet så dette referat, svarede han benægtende. Henvist til side 1 i notat om beskatning af løn fra British Council udarbejdet af Hanne Dahl Kofod og forespurgt, om han erindrer, hvad problemet var omkring British Council-beskatningen, forklarede han, at de skulle have en afklaring af, hvordan beskatningsretten var i Danmark, hvis Stephen Kinnoek ville blive fuldt skattepligtig til Danmark. Kunne man se bort fra indkomsten, gjorde den ham skattepligtig, eller var der forskellige andre former for nedslag? Hvordan forholdt det sig med overenskomsten med Storbritannien og de hertil knyttede vejledninger? Notatet drejer sig herom, og det var blandt andet disse spørgsmål, som blev drøftet ganske overordnet. SKAT København havde ikke notatet eller andet med til mødet.

181 Protokol 19, side 14-17, 17-18 og 24-25.

Forespurgt, om det var sædvanligt, at man kom til et møde uden at have noget med, forklarede han, at det kunne godt ske. Personligt havde han ikke noget med, og han mener helt klart, at det havde Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod heller ikke. Mødet angik alene nogle helt generelle overordnede problemstillinger.

Henvist til, at det af Hanne Dahl Kofods notat fremgår, at der på mødet var drøftelser om ny/gammel exemption, hvis der var skattepligt, og forespurgt, hvad problemstillingen var, forklarede han, at som han husker det, var der lidt uoverensstemmelse mellem formuleringen i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Storbritannien, og de bilag der hørte til. Der var også vedrørende British Council en problemstilling, der angik forholdet, om man var ansat i København eller i udlandet. En problemstilling der ikke var ganske klar. Mødedeltagerne fra ministeriet tog det på sig og kunne godt se, at der var en problemstilling, der ikke var løst. De drøftede ikke spørgsmålet om opgørelse af opholdsdage.

Henvist til mail af 30. august 2010 fra Lisbeth Rasmussen til Hanne Dahl Kofod og ham vedhæftet notat om skattepligtens indtræden udarbejdet af Inger Kirstine Sommer Hansen og forespurgt, om de drøftede kildeskattelovens § 7-problemstillingen på mødet, forklarede han, at det mener han, at de gjorde overordnet set. Forespurgt, om der var afgørelser, der gav anledning til særlige overvejelser fra deres side, forklarede han, at det var der ham bekendt ikke. Foreholdt Skatteministeriets mødereferat, 4.-5. afsnit og forespurgt, hvilke overvejelser man var inde i vedrørende 2007-sagen, forklarede han, at det var en afgørelse fra Skatterådet, hvorefter der pludselig indtrådte en 2-3 års regel. Den havde ingen gang på jorden.

Forespurgt, om han eller andre undersøgte, om 2007-afgørelsen var en enlig svale, forklarede han, at det var en enlig svale. Afgørelsen bygger på en tidligere afgørelse fra 1972, hvori der var en oplysning om en periode på 2-3 år, som man lagde ind i Skatterådets afgørelse fra 2007. Når man gik tilbage til lovbestemmelsen, forarbejderne hertil og til afgørelsen fra 1972 og fremefter, var der ingen 2-3 års begrænsning. De undersøgte, om der var andre afgørelser, der inspireret af 2007-afgørelsen havde anvendt et varighedskriterium, og det var der ikke. Det var Inger Kirstine Sommer Hansen, som undersøgte dette.

Forespurgt, om der var tilkendegivelser fra Koncerncentret om, at man ville tage hånd om det, svarede han bekræftende. Foreholdt, at man kunne se, at 2007-afgørelsen var nævnt i den gældende Ligningsvejledning

og dermed havde en plads i retskildehierarkiet, forklarede han, at sådan som han har fået det oplyst, så er det blevet rettet i en senere udgave af Ligningsvejledningen, således at man er gået tilbage til den praksis, der har været hele tiden.

Forespurgt, om man på mødet den 30. august 2010 drøftede, hvorvidt Stephen Kinnock reelt var fraflyttet Danmark i 1999, svarede han benægtende. Han mener kun, at de drøftede British Council og skattepligtsreglerne. Forespurgt, om de overfor kollegerne i Koncerncentret nævnte, i hvilken retning afgørelsen ville gå, svarede han benægtende. Forespurgt, om de modtog nogle indikationer fra medarbejderne i Koncerncentret om, hvordan afgørelsen burde træffes, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han efter mødet mellem regionen og koncerncentret den 1. september 2010 blev orienteret om det, forklarede han, at Hanne Dahl Kofod og han sad på Hanne Dahl Kofods kontor og ventede på, at Lisbeth Rasmussen skulle komme tilbage fra mødet. Hun kom sidst på eftermiddagen. Hun var godt oprevet og vred. Han spurgte, hvad der var sket, og hun svarede, at hun sammen med Erling Andersen på mødet havde fået at vide af Peter Loft, at Stephen Kinnock skulle være skattepligtig til Danmark. Han er helt sikker på, at det var den 1. september 2010. Lisbeth Rasmussen fortalte ikke så meget andet fra mødet. De gik videre med at sagsbehandle det, som de havde på dette tidspunkt.

Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen uddybede, at Stephen Kinnock skulle være skattepligtig til Danmark, svarede han benægtende. De arbejdede videre ud fra, at de mente, at Stephen Kinnock ikke skulle være skattepligtig til Danmark. Det var der allerede meget klare indikationer af på dette tidspunkt, fordi dagene var talt op, og de havde en klar fornemmelse af hans arbejdsforhold.

Udspørgeren henviste til referatet fra mødet med Frode Holm den 27. august 2010, og foreholdt vidnet, at man får indtryk af, at de på dette tidspunkt indikerede, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig. Forespurgt, om det også blev verbaliseret overfor Frode Holm, forklarede han, at det kan han ikke huske. Foreholdt, at det i mødereferatet er anført: "Det er Frode Holm enig i", forklarede han, at det drejede sig om de ting, som man skulle lægge vægt på for at opfylde kildeskattelovens § 7. Foreholdt afsnittet ovenover i referatet, hvor omfanget af arbejdsaktiviteten i 2009 bl.a. beskrives, og forespurgt, om det var SKAT Københavns opfattelse,

svarede han bekræftende. Det var primært vidnet og Lisbeth Rasmussen, der udtalte sig på mødet.

Forespurgt, om den indikation, som de arbejdede med på mødet den 1. september 2010, om at der ikke var skattepligt, også var i luften på mødet den 27. august 2010, svarede han bekræftende.

Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen havde nogle papirer med tilbage fra mødet den 1. september 2010, forklarede han, at det havde hun. Han mener, at det var et oplæg til et forslag til afgørelse. Henvist til notatet (version 2) om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark og Peter Lofts to siders notat, forklarede han, at han kender bilagene, men han kan ikke sige noget præcist om, hvorvidt de var med på mødet den 1. september 2010.

Forespurgt, om han havde fået udleveret notatet om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark i forbindelse med sagsbehandlingen, forklarede han, at det har han ingen erindring om. Forespurgt, om der var elementer i bilagene, der indgik i deres sagsbehandlingsovervejelser, forklarede han, at han havde læst dem igennem eller skimmet materialet for at se, om der var oplysninger, som de kunne bruge.

Forespurgt, om han kan huske, om Lisbeth Rasmussen efter mødet den 1. september 2010, men før mødet den 3. september 2010 udleverede papirer, som var modtaget i Koncerncentret, forklarede han, at hun havde noget med tilbage fra mødet den 1. september 2010. Det var som sagt et udkast til en agterskrivelse.

Henvist til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010", forklarede han, at han mener, at det var det, som Lisbeth Rasmussen havde med tilbage. Foreholdt, at det fremgår af dokumentet øverst til højre, at det var vidnet, der var sagsbehandler, og atter forespurgt, om det var det dokument, Lisbeth Rasmussen havde med tilbage fra mødet den 1. september 2010, svarede han bekræftende. Det er ham, der har forfattet dokumentet.

Sagsbehandlernavnet blev senere ændret til Lisbeth Rasmussen. Hver gang de lavede en tilføjelse, rettelse eller omformulering, så printede han et nyt eksemplar ud til deres næste møde. På et tidspunkt var de oppe på tre forskellige udgaver af agterskrivelsen på en dag. Der blev ikke oprettet et nyt dokument hver gang, idet han skrev videre på det oprindelige do-

kument. Udkastet af "x. september 2010" var det dokument, der ændrede form til den endelige agterskrivelse, der kom senere i september måned.

Forespurgt, hvilke kommentarer Lisbeth Rasmussen havde til de håndskrevne ændringer, forklarede han, at det var hans opfattelse, at der var tale om ændringer, der var blevet gennemgået på mødet med Erling Andersen og personer fra ministeriet. Forespurgt, om han ved, hvem der blev holdt møde med, forklarede han, at han ved, at Peter Loft blev nævnt, men ellers ved han ikke konkret, hvem der var med.

Foreholdt forsiden af udkast af "x. september 2010" – "Lisbeth Rasmussen" skrevet med håndskrift – og forespurgt, om han fik en forklaring på, hvorfor det var hende, der skulle stå som sagsbehandler, forklarede han, at der vist var to forklaringer. Den ene var, at han gik på pension, og den anden var, at det var for at løfte byrden fra vidnet og Hanne Dahl Kofod, der ville have været den anden underskriver, hvis der skulle have været en parafering. Det blev derfor Erling Andersen, der underskrev og Lisbeth Rasmussen, der medunderskrev.

Henvist til udkast til agterskrivelse, foreholdt, at der var håndskrevet en del ændringsforslag og kommentarer, og forespurgt, om Lisbeth Rasmussen gav ham nogen forklaring på, hvorfor ændringerne skulle laves, forklarede han, at det gjorde hun ikke, som han husker det. Det gælder i hvert fald ændringerne på side 2. Han hæftede sig mere ved nogle andre ting. Forespurgt, om det var ham, der skrev det næste udkast på baggrund af notaterne, forklarede han, at han skrev videre på oplægget, efter de havde drøftet det. Nogle af ændringerne kom med, andre ikke.

Foreholdt det håndskrevne "ægtefællen har kunnet udnytte "hans fradrag", "burde have været afmeldt skattepligt", og "ingen betingelser /+ fået fordel hos ægtefællen", og forespurgt, om der ikke kom nogen forklaring på, hvad det betød, og hvad der skulle gøres ved det, forklarede han, at det kan han ikke huske uden at se den endelige agterskrivelse.

Henvist til agterskrivelse af 16. september 2010 og forespurgt, om han var pennefører hele vejen frem til denne agterskrivelse, svarede han bekræftende. Der kom nogle rettelser hen ad vejen, der blev nogle omformuleringer, og de satte på et tidspunkt overskrifter på for at gøre det tydeligere. Når Hanne Dahl Kofod, Inger Kirstine Sommer Hansen, Lisbeth Rasmussen, vidnet og nogle gange Erling Andersen holdt møde, havde vidnet et

oplæg med til agterskrivelsen. Det drøftede de, og så kunne det være, at der kom nogle rettelser og omformuleringer til, som han skrev ind.

...

Formanden henviste til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010" og forespurgte, hvilke rettelser han specielt hæftede sig ved. Han forklarede, at der var specielt en, han hæftede sig ved. Det var på side 1 i udkastet vedrørende indkomståret 2008. Under "senest ansat skattepligtsforhold" havde vidnet skrevet "ingen ansættelse". Det ville man have ændret til "ingen skattepligt". Når han skrev "ingen ansættelse" for 2008, var det fordi, der ikke var foretaget nogen skatteansættelse, og det var der ikke vedrørende Stephen Kinnock. Skrev man derimod "ingen skattepligt", var der taget stilling til skattepligtsforholdet. Det var derfor teknisk forkert at ændre "ingen ansættelse" til "ingen skattepligt". Som han forstod det, var det noget Peter Loft ville have ændret, men det er som sagt en andenhåndsuplysning, som han havde fået fra Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen.

Foreholdt, at formanden havde forstået, at det var Lisbeth Rasmussen, der kom med udkastet, da han sad og ventede sammen med Hanne Dahl Kofod, og forespurgt, hvornår vidnet havde talt med Erling Andersen herom, forklarede han, at det nok var to dage efter – altså fredag den 3. september 2010. Forespurgt, om der var andre ændringer, han specielt hæftede sig ved, svarede han benægtende. Der var dog en konsekvensændring. I udkastet stod der oprindeligt "Herefter sker der ikke nogen ændring af skattepligtsforholdet for indkomståret 2007 og ingen ansættelse for indkomståret 2008", men det blev ændret til "ingen skattepligt".

Udspørgeren foreholdt ham, at han har forklaret, at da Lisbeth Rasmussen kom tilbage fra mødet den 1. september 2010, var hun ophidset, fordi Peter Loft ville have, at man skulle fastslå, at Stephen Kinnock var skattepligtig til Danmark. Foreholdt, at der ikke var noget i det håndskrevne på udkastet til agterskrivelse, der tydede herpå, og at det må de have undret sig over, forklarede han, at det gjorde de helt afgjort, men sagen var så langt fremme. Der var ikke indikationer på andet, end at han ikke var skattepligtig. Peter Loft ville imidlertid gerne have, at Stephen Kinnock var skattepligtig. Det var det indtryk, som han fik på anden hånd af det, som Lisbeth Rasmussen fortalte. Han spurgte ind til det, men hun gav ikke rigtig nogen forklaring. Han spurgte kun ind til, hvorfor hun så så ophidset og irriteret ud, og så fik han denne forklaring. Forespurgt, om

Lisbeth Rasmussen havde andet end udkastet til agterskrivelse med tilbage, svarede han, at han ikke husker, om hun havde andet med.

Vidnet blev foreholdt, at Lisbeth Rasmussen ikke har forklaret, at Peter Loft under mødet havde indikeret, at han ønskede en anden afgørelse, og forespurgt, om han kan huske, hvor de var, da Lisbeth Rasmussen kom tilbage. Hertil forklarede han, at de som sagt sad og ventede på Hanne Dahl Kofods kontor. Det var Hanne Dahl Kofod og ham, der var til stede. Senere kom Lisbeth Rasmussen. Det kan ikke have været en anden dag end den 1. september 2010. Det var sidst på dagen.

Foreholdt, at han har forklaret, at der ikke rigtig blev givet nogle kommentarer til det håndskrevne på udkastet, og forespurgt, om Hanne Dahl Kofod spurgte ind til det, forklarede han, at det gjorde hun ikke, som han erindrer det.

Foreholdt af formanden, at han har forklaret, at Lisbeth Rasmussen så oprevet ud, og forespurgt, hvad han sagde til hende, forklarede han, at han spurgte, hvorfor hun så meget oprevet og vred ud. Hun sagde, at det var fordi, Peter Loft ville have, at Stephen Kinnoek skulle være fuldt skattepligtig til Danmark. Sådan opfattede han det meget klart. Han spurgte ikke yderligere ind til det.

...

Af advokat Lars Svenning Andersen foreholdt første side af udkast til agterskrivelse af "x. september 2010", "Vi foreslår ...", og forespurgt, om det var rigtig forstået, at det var her, at Peter Loft ville have skrevet "ingen skattepligt" i alle rubrikker under 2007 og 2008, forklarede han, at det var rigtigt. Forespurgt, om det var udtryk for en ændring, og om det havde noget at gøre med den konklusion, der ville komme, forklarede han, at det ikke ændrede konklusionen, men hvis der stod "ingen ansættelse", så havde SKAT ikke foretaget nogen form for sagsbehandling eller ansættelse. Hvis man skrev "ingen skattepligt", havde SKAT rent faktisk truffet en afgørelse. Derfor var der teknisk forskel på de to ting. Forespurgt, om det ikke for SKAT København bare var at sige, at det kunne man ikke rette, forklarede han, at Erling Andersen gerne ville have det, og det accepterede han. Det ændrede ikke noget ved det materielle i sagen.

Forespurgt, om de forskellige tilskrivninger i udkast til agterskrivelse var beskrivelser, uddybninger, eller om der var tale om faktuelle ændringer,

der ændrede på konklusionen, forklarede han, at de ikke ændrede konklusionen. Der var nogle tekstmæssige rettelser og måske lidt tydeliggørelser. Forespurgt, om han mente, at det var dette udkast, man drøftede den 1. september 2010, svarede han bekræftende. Foreholdt, at advokat Lars Svenning Andersen af Lisbeth Rasmussens forklaring, hendes dagbog, og Erling Andersens redegørelse havde forstået, at man havde udkastet liggende og diskuterede det den 13. september 2010, og forespurgt, om han er sikker på, at man drøftede udkastet den 1. september 2010, forklarede han, at der var flere udkast.

Som han har forklaret, var der på et tidspunkt faktisk tre forskellige udkast samme dag. Foreholdt, at der på udkastet stod "x. september 2010", forklarede han, at det kunne være lavet den 1. september 2010 og fremefter. Han brugte denne formulering, fordi han var klar over, at agterskrivelsen nok skulle sendes i løbet af september måned.

Foreholdt side 3, 3. afsnit, 1. og 2. linje – " Vi har gennemgået og sammenholdt det modtagne materiale fra din repræsentant. Materialet består af:" – og forespurgt, hvornår han fik de informationer, forklarede han, at han fik dem løbende. Forespurgt, om han havde fået oplysningerne den 1. september 2010, forklarede han, at det mener han. Ellers ville oplysningerne ikke have været med i udkastet. Foreholdt, at det også kunne være, at han huskede forkert med datoen den 1. september 2010, forklarede han, at det gjorde han ikke.

Foreholdt side 2 i SKAT Københavns referat fra mødet den 27. august 2010, 1.-4. linje, og foreholdt, at man kan se, at der løbende kom informationer i starten af september 2010, samt forespurgt, om han stadig mener, at oplysningerne var kommet inden den 1. september 2010, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han var sikker på det, forklarede han, at alt materiale kom meget hurtigt, efter de havde bedt om det.

Erling Andersen har forklaret¹⁸²:

Foreholdt mail af 31. august 2010 fra Anne Katrine Salling til ham og foreholdt, at det fremgår af andet materiale, at det gav anledning til, at han blev noget brøstholden, forklarede han, at han modtog mailen under et tolddirektørmøde i Finland. Han følte, at svarudkastet var fuldstændig

182 Protokol 20, side 9-10, 17, 20-21, 21-22 og 23-35, og protokol 21, side 21, 24-25, 28 og 30.

urimeligt. Han var den 1. juli blevet sat i den situation, at han fik stoppet en pressemeddelelse ned i halsen, fordi ministeren åbenbart ønskede, at der skulle udsendes en sådan. Det blev ikke sagt, at det var på ministerens vegne, at de skulle gå ud, men når pressemeddelelsen skulle godkendes af ministeren, inden den kunne sendes, så må han gå ud fra, at ministeren har haft en eller anden rolle i forbindelse med pressemeddelelsen.

På mødet i Finland blev han af Anne Katrine Salling orienteret om, at man ville lægge det svar, der fremgår af mailen, ind til ministeren. Det reagerede han voldsomt på, for han ville ikke både have puttet en pressemeddelelse ned i halsen, og at ministeren så bagefter skulle skrive ud til Uffe Thorndahl, at han havde været på kanten til at have overtrådt sin tavshedspligt. Han kontaktede Steffen Normann Hansen og sagde meget markant til ham, at han ikke ville lægge navn til pressemeddelelsen og bagefter hænges ud i et ministersvar for at have overtrådt sin tavshedspligt. Det var Steffen Normann Hansen enig i. Der gik en times tid, hvorefter der kom et nyt udkast, hvor ministeren svarede, at der ikke var sket nogen som helst overtrædelse af tavshedspligten.

Forespurgt af Niels Fenger, om det er hans opfattelse, uanset om ordene var blevet lagt ham i munden, at det, han havde sagt, var en overtrædelse af tavshedspligten eller ej, forklarede han, at det var en lidt vanskelig situation, som de var i på dette tidspunkt. En situation som de forsøgte at håndtere sammen med Mette Thorn, der var kommet sammen med ministeren fra Miljøministeriet og ikke var vant til skattesager. Hun havde kun været der i 3-4 måneder.

Vidnets ubetingede tavshedspligt bestod, uanset at parten f.eks. havde været ude i pressen. Det forhold, at Stephen Kinnock var gået ud i pressen og havde sagt, at han nu indgav selvangivelse, gav ikke vidnet ret til at kommentere sagen i pressen. Da der var et ønske fra departementschefen om, at der skulle laves en pressemeddelelse, måtte de balancere på en knivsæg, hvor de på den ene side sagde, at det var en af de mest omtalte sager overhovedet – pressen buldrede jo løs – og hvis de overhovedet skulle sige noget, så skulle det være noget i retning af, at de også læste aviser, og at de ville kigge på det. Han mener ikke, at udtalelsen var en overtrædelse af tavshedspligten.

...

Henvist til Koncerncentrets mødereferat fra møde den 30. august 2010, og forespurgt, hvilket kendskab han har til mødet, forklarede han, at det var klart, at der skulle være et dialogmøde med Jura og Samfundsøkonomi, inden SKAT København udsendte den endelige agterskrivelse.

Allerede den 19. august 2010 var sagsbehandlergruppen så langt, at de kunne holde et afsluttende møde med skatteydere repræsenteret, og umiddelbart derefter ville man kunne udsende agterskrivelsen. Der var et forløb, hvor der var møder med Frode Holm den 26. og 27. august 2010. Han deltog i begge møder. Mødet den 27. august 2010 vil han betegne som en forhandling. Efter mødet, stod tingene så klart, at man var i stand til at have mødet med Jura og Samfundsøkonomi den 30. august 2010. Medarbejderne havde styr på sagen, og man havde forholdt sig til de foreliggende domme og Skatterådets bindende svar mv. Man vidste, hvad man skulle tale med Jura og Samfundsøkonomi om. Mødet blev afholdt på Lisbeth Rasmussens kontor.

Efter mødet orienterede Lisbeth Rasmussen vidnet om, at Jura og Samfundsøkonomi havde været enig i de vurderinger og forslag, som SKAT København havde i forhold til sagens afgørelse.

Forespurgt, hvilke særlige problemstillinger SKAT København overvejede i relation til sagen, forklarede han, at han som sagt ikke deltog i sagsbehandlingen, og sagsbehandlerne diskuterede ikke med ham, hvilke ting der skulle afklares, men han var orienteret om, at der var lavet et notat, hvori man så på de domme, som man mente, der kunne anvendes i forhold til sagens afgørelse. Han mener også, at man diskuterede noget omkring British Council og de ting, der kunne være der i en dobbeltbeskatningssituation.

Atter henvist til mødereferatet fra mødet den 30. august 2010 og forespurgt, om de var fuldstændig afklarede på spørgsmålet om, hvor meget eller hvor lidt, man kunne tillade sig at arbejde, uden at skattepligten af den årsag indtrådte, forklarede han, at hans indtryk var, at man havde styr på så meget omkring de faktuelle ting, at man mente, at det var afklaret. Det blev i hvert fald ikke forelagt ham som et spørgsmål.

Spørgsmålet om arbejde var ét af de emner, som han og Peter Loft vendte ord om på deres møde den 10. august 2010, og som sagsbehandlergruppen også havde vendt ord med ham om, herunder hvordan arbejdsdelen spiller sammen med moderne livsførelse. Han tror, at han og Peter Loft

havde den opfattelse, at det muligvis var noget, som man skulle vurdere på, men at det næppe var i forbindelse med denne sag, at de afgørende skulle ændre praksis. Der var et par domme, der kunne bruges, og man havde en dialog med Stephen Kinnock om, hvor meget han havde deltaget i møder osv. Han var ikke på noget tidspunkt inde i en vurdering af, om der specielt her var et problem. Vidnet tilføjede, at han jo ikke havde været sagsbehandler på den sag her.

Forespurgt, om SKAT København overvejede, om varigheden af Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks arrangement – at hun og børnene boede i Danmark, han boede i Schweiz, og han fløj hjem i weekender – havde betydning for den skatteretlige vurdering, forklarede han, at han ikke har været med i de konkrete overvejelser omkring 2007-bindende svaret. Det var en af de ting, som sagsbehandlergruppen havde vurderet på og drøftet med Jura og Samfundsøkonomi på mødet den 30. august 2010. De var enige om, at der ikke var hjemmel i kildeskatteloven til det. Forespurgt, om han har andet kendskab til, hvad der passerede på mødet end det, han lige har forklaret, svarede han benægtende.

...

Forespurgt, hvilken betydning han tillagde oplysningen om den seksuelle orientering i forhold til sagsbehandlingen, eller om den fik nogen betydning, forklarede han, at oplysningen ikke fik nogen betydning i forhold til sagsbehandlingen, men den fik dog den betydning, at han besluttede, at de måtte finde en anden løsning. Det kunne være, at Stephen Kinnock selv mødte op til et møde, og det var det, som han efterfølgende gjorde den 9. september 2010. Det var klart, at oplysningen var noget, som indgik i beslutningen om, at de ikke stod fast på kravet om at mødes med Helle Thorning-Schmidt, men alene med skatteyderen.

Forespurgt, om han drøftede med andre, om den nævnte oplysning kunne have nogen betydning for skattesagen, forklarede han, at det gjorde han ikke. Forespurgt, om han og Inger Kirstine Sommer Hansen overvejede at lave et notat om samtalen og lægge det på sagen, forklarede han, at det gjorde de ikke. Han talte efterfølgende med Inger Kirstine Sommer Hansen og understregede overfor hende, at han syntes, at det var en oplysning, der skulle holdes i en snæver kreds. Det var vigtigt for ham at sige til Inger Kirstine Sommer Hansen, at det var en oplysning, der skulle holdes mellem mødedeltagerne.

Han orienterede Lisbeth Rasmussen om, at det var derfor, at han gik med til, at de ikke stod fast på kravet. Han orienterede den 1. september 2010 også departementschefen om, at den del, der hed et afsluttende møde med parret, blev klaret på den måde, at der var blevet aftalt et møde med Stephen Kinnock den 9. september 2010. Det var en information, som han gav for at begrunde over for departementschefen, hvorfor SKAT ikke havde holdt møde med Helle Thorning-Schmidt. Det var en oplysning, som han syntes var meget personlig, og som de skulle omgøre med megen varsomhed. Det mente han også, de gjorde ved at holde det mellem dem, der var med til mødet, skattedirektøren, som var ansvarlig for sagsbehandlergruppen [Lisbeth Rasmussen] og departementschefen.

Forespurgt, om det ikke var tilstrækkeligt at sige til Peter Loft, at Thorning-Schmidt ikke ville komme til et møde, forklarede han, at det kunne godt have været tilstrækkeligt, men han var af den opfattelse, at han godt kunne give departementschefen denne oplysning. Han gik så ud fra, at departementschefen holdt det mellem dem. Forespurgt, hvorfor Peter Loft ikke måtte give oplysningen videre, hvis Peter Loft syntes, den skulle gives videre, forklarede han, at han vurderede, at den ikke på nogen måde var af betydning for den orientering, der eventuelt skulle gives uden for lokalet, hvor han og Peter Loft var.

Forespurgt, hvorfor det så havde betydning at give oplysningen til Peter Loft, forklarede han, at han følte, at det var vigtigt, at han overfor sin nærmeste chef gav et samlet billede af sagsbehandlingen, og hvad der havde været af overvejelser. Det syntes han, at hans departementschef skulle have overblik over. Men hvis det handlede om at give oplysningen videre til ministeren og hans spindoktor, så lå detaljeringsgraden efter vidnets opfattelse klart ud over, hvad han overhovedet i sin vildeste fantasi havde forestillet sig, at departementschefen kunne gøre.

Man kan godt nu spørge, hvorfor han gav Peter Loft oplysningen, og hvis han havde vidst, hvordan Peter Loft ville håndtere oplysningen, så havde Loft aldrig fået den, men på det tidspunkt fandt han, at der var fuldstændig trykthed omkring, at departementschefen fik den samlede orientering.

Foreholdt, at han tidligere har forklaret, at han under forløbet forventede, at Peter Loft orienterede opad i et rimeligt omfang, selvom Peter Loft ikke udtrykkeligt havde sagt det, forklarede han, at man måtte forvente, at departementschefen, når der blev orienteret opad til ministeren, kunne sortere i, hvad han skulle opad med. Han opfattede helt klart situationen

således, at det var en oplysning, som han gav sin departementschef under den forudsætning, at den ikke kom videre.

Forespurgt, hvordan Steffen Normann Hansen og Peter Loft reagerede, da de fik oplysningen på mødet den 1. september 2010, forklarede han, at han ikke erindrer, at de reagerede anderledes end "nå ja, men det var så det". De sad ikke og analyserede på oplysningen.

Forespurgt af Niels Fenger, om Peter Loft på noget tidspunkt bad om, at der skulle afholdes et møde med begge ægtefæller, svarede han benægtende. Forespurgt, om Peter Loft spurgte, om der ville blive afholdt et sådant møde, svarede han, at de havde drøftet sagsafslutningen den 13. august 2010. De drøftede da ganske kort, at man ville satse på et afsluttende møde. Det var det, som de i første omgang arbejdede hen imod til den 27. august 2010.

Beslutningen om, at det var SKAT Københavns ønske, at begge ægtefæller skulle møde op til et afsluttende møde, var udelukkende vidnets. Forespurgt, om Peter Loft på det tidspunkt, hvor vidnet gav oplysningen om den seksuelle orientering, spurgte, hvorvidt der var afholdt et møde med begge ægtefæller, forklarede han, at han på det tidspunkt orienterede om, hvor de var henne med de forskellige dele af sagen. Han orienterede herunder om, at der ville blive afholdt en afsluttende forhandling, hvor kun Stephen Kinnock ville være til stede.

Forespurgt, om det var noget, som han selv syntes var naturligt at fortælle, selvom Peter Loft ikke havde efterlyst et møde med begge ægtefæller, forklarede han, at han klart fornemmede, at han var nødt til at afdække alle flanker. Dette var en flanke, som han herved afdækkede. Forespurgt, hvad det var, der gjorde, at Peter Loft havde behov for oplysningen, og om det var for at retfærdiggøre, at der ikke blev afholdt et møde, som Peter Loft ikke selv havde bedt om, forklarede han, at Peter Loft ikke direkte havde bedt om et møde med begge, men de havde haft den gensidige forståelse i hele forløbet, at sagen skulle afsluttes på en måde, der viste, at man havde været inde på alle aspekter. Han og Lisbeth Rasmussen orienterede Peter Loft om alle de vinkler, de arbejdede med.

...

Forespurgt af udspørgeren, om Lisbeth Rasmussen havde kommenteret, at han videregav oplysningen, svarede han bekræftende. Da de kom tilba-

ge på deres kontorer efter mødet den 1. september 2010, sagde Lisbeth Rasmussen til ham, at han ikke skulle have nævnt denne oplysning til Peter Loft, fordi han ville gå ind og fortælle det til ministeren. Det var en holdning, som hun havde. Han kan ikke erindre, hvad han svarede, men han har nok sagt, at han fandt det væsentligt at fortælle det til Peter Loft for at få dækket flanken af. Foreholdt, at Lisbeth Rasmussens udmelding godt kunne have givet anledning til, at han ringede til Peter Loft og sagde, at han gik ud fra, at oplysningen blev mellem dem, forklarede han, at han på det tidspunkt ikke i sin vildeste fantasi kunne tro, at Peter Loft ville fortælle det til ministeren.

Forespurgt, om han er sikker på, at det var på mødet den 1. september 2010, han gav denne oplysning videre, idet andre, herunder ministeren og hans særlige rådgiver, har forklaret, at de fik oplysningen omkring medio august måned, forklarede han, at han ikke ved, hvor de har det fra. Aspektet blev drøftet den 26. august 2010 med Frode Holm og 1. september 2010 med Peter Loft. Han kendte ikke til oplysningen medio august.

...

Forespurgt, hvem der deltog i mødet den 1. september 2010, forklarede han, at det gjorde departementschefen, produktionsdirektøren, Lisbeth Rasmussen og vidnet. Det var et møde, der kom i stand, fordi de var ved at nærme sig tredages fristen. Deres opfattelse efter mødet den 27. august 2010 var, at det var ved at nærme sig noget, så der skulle kommunikeres færdigt med departementschefen, og så ville de herefter kunne udsende en agterskrivelse. De var dog ikke klar til at udsende agterskrivelsen. Han erindrer ikke præcist, om det var ham eller Peter Loft, der tog initiativ til mødet den 1. september 2010, men han er helt overbevist om, at det var ham selv. Der skulle efterfølgende holdes møde med Stephen Kinnock, men de var ved at være derhenne. Mødet blev afholdt på Peter Lofts kontor. Mødets tema var det udkast til agterskrivelsen, som forelå på det tidspunkt – SKAT Københavns bilag 31. Det var udgangspunktet for snakken.

Foreholdt fra sin redegørelse samt Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater om den 1. september 2010 og forespurgt, om han i dag kan huske, hvad Peter Lofts bekymring nærmere gik ud på, forklarede han, at han ikke kan sige, at den gik på et bestemt aspekt, men det var klart, at den departementschef, som de mødte den 1. september 2010, stillede en række spørgsmål og var generelt bekymret for, om de havde været inde over det hele. Han syntes, det var en legal bekymring forstået på den måde, at

Peter Loft var øverste chef for Skatteministeriet, og mødet angik denne meget omtalte sag.

Forespurgt, om han opfattede mødet den 1. september 2010 som et afsluttende møde, forklarede han, at det var et afsluttende møde på den måde, at de efterfølgende skulle holde et møde med Stephen Kinnoek, og hvis mødet bekræftede de foreliggende oplysninger, var de klar til at sende en agterskrivelse.

På ny henvist til Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater om mødet, hvorefter Peter Loft skulle have nævnt, at SKAT København tidligere havde begået fejl, og forespurgt, om han har nogen erindring om, at Peter Loft skulle have sagt dette på mødet, svarede han benægtende. Det har han ingen erindring om.

Henvist til notatet (version 2) om Stephen Kinnoek og spørgsmålet om beskatning i Danmark forklarede han, at de fik udleveret notatet på mødet den 1. september 2010. Det lå på Peter Lofts skrivebord. Peter Loft gav under mødet notatet til ham og sagde, at de kunne tage det med og kigge på det. Han spurgte, hvor det var kommet fra, men det vidste Peter Loft ikke – ”det var bare dukket op”. Forespurgt, om han spurgte yderligere ind til det, svarede han benægtende.

De kiggede ikke på notatet under mødet. Efter mødet bad han Lisbeth Rasmussen om at læse det igennem. Hun oplyste senere, at forudsætnin-
gerne var forkerte, idet man i notatet gik ud fra, at der var tale om en fraflytningssituation. Notatet blev akteret på sagen, og andet skete der ikke med det. På det tidspunkt var han ikke klar over, at notatet indeholdt en del af de mails, som Simon Andersen havde sendt. Det var nok for ham, at Lisbeth Rasmussen sagde, at de ikke kunne bruge notatet til noget.

Henvist til udkast til agterskrivelse af ”x. september 2010” og forespurgt, om det var udkastet, som de havde med på mødet, svarede han bekræftende. Henvist til oversigten over ophold i Danmark og forespurgt, om de havde det med på mødet den 1. september 2010, forklarede han, at han mener, at oversigt over ophold i Danmark, notat om beskatning af løn fra British Council og notat om sagsbehandlingen i Stephen Kinnoeks skatte-sag var med til mødet.

Det var SKAT Københavns mening, at det skulle med på mødet, så de havde et udgangspunkt, når de skulle tale om, hvad de ville på disse felter.

Kommentarerne til presseklippene havde de med, fordi de rettede sig mod de presseklip, som Peter Loft havde afleveret 14 dage før.

Han havde ikke på nogen måde fået besked fra Peter Loft eller fra andre om, hvilket materiale der skulle med på mødet. Det var alene Lisbeth Rasmussen og hans afgørelse. Han mener, at de havde materialet med i fire eksemplarer, fordi Steffen Normann Hansen også var med til mødet udover Lisbeth Rasmussen, Peter Loft og vidnet.

Forespurgt, om Steffen Normann Hansen og Peter Loft beholdt de eksemplarer, de fik udleveret, forklarede han, at det gjorde de. På mødet sad de og talte ud fra udkastet til agterskrivelse.

Håndskriften øverst på side 1 i udkastet ligner Lisbeth Rasmussens. Han kan ikke forklare, hvorfor der står Lisbeth Rasmussen under Søren Hansen. Foreholdt det håndskrevne øverst til venstre på samme side og forespurgt, hvad det refererer til, forklarede han, at han kan forestille sig, at det er Lisbeth Rasmussen, der har noteret, at de sluttede af med at aftale, at de skulle mødes igen fredag den 3. september 2010 kl. 12.00.

Foreholdt det håndskrevne på side 2 i udkastet: ”→ ægtefællen har kunnet udnytte ”hans fradrag”, og ”- burde have været afmeldt skattepligt, - ingen betingelser /+ fået fordel hos ægtefællen” og måske med en anden skrift ”beskriv lidt bedre”, og længere nede ”Uddybes” og formentlig igen med den første håndskrift ”Peter enig!”, og forespurgt, om han ved, hvem der har skrevet det med ægtefællen, forklarede han, at han tror, det er Lisbeth Rasmussen. Mens de sad og talte, var det hende, der noterede ned med stikord. Det eneste, som han kan være lidt i tvivl om, er det, der er skrevet til venstre under midten – ”sprogligt strammes op”. Det ligner vidnets skrift. Han sad ved siden af Lisbeth Rasmussen, og han kan godt have skrevet det på hendes eksemplar. ”Beskriv lidt bedre” er ikke hans skrift.

Foreholdt det håndskrevne på side 3: ”både hvor du er eneejer og med-ejer”, forklarede han, at det godt kunne være hans håndskrift.

Forespurgt, om han kan huske, om de ting, som han skrev ind, også blev drøftet under mødet, svarede han bekræftende. ”Krydskontrol” er ikke hans skrift. Han henviste til det håndskrevne midt på side 3 – ”det opgjort, at du har haft” – og oplyste, at det også er hans skrift.

Forespurgt, om de drøftede de sproglige formuleringer i agterskrivelsen, forklarede han, at det faldt der bemærkninger om. De sad fire personer og talte om agterskrivelsen, og herunder fremkom der gode ideer til, hvordan man kunne stramme op. Peter Loft er ganske habil hertil, og vidnet opfattede det ikke som andet, end at teksten blev strammet lidt op. De læste udkastet sammen og arbejdede med det. Det var primært Peter Loft, der kommenterede.

Forespurgt, om han og Lisbeth Rasmussen var tilfredse med kommentarerne, forklarede han, at han undrede sig over, så tæt Peter Loft gik på. Det havde han ikke haft nogen forventning om. Han har ikke nogen erindring om, at der var uenighed om det, som Peter Loft foreslog. Han husker ikke, at de var særlig meget inde over det øvrige materiale.

Forespurgt, om det ikke var at gå et væsentligt skridt videre end en orientering, når man udleverede udkast til agterskrivelsen, forklarede han, at han ikke fandt det unaturligt at have det med som grundlag for mødet. Man kan spørge, om det var unaturligt, at Steffen Normann Hansen og Peter Loft fik lov til at tage materialet med, og det var det da, men det foregik i en atmosfære, hvor han stadig havde tiltro til, at det blev behandlet, som sådan noget skal behandles. Det, der skete her, var, at SKAT var i gang med at orientere departementschefen og produktionsdirektøren om, hvordan de ville afgøre sagen, og de tog udgangspunkt i det foreliggende forslag til agterskrivelse. Det undrede vidnet såre, så meget Peter Loft kerede sig om det, men det var så det.

Vidnet opfattede det ikke sådan, at der direkte foregik fælles sagsbehandling. Forespurgt, om det gav anledning til overvejelser af, om det var betimeligt eller ej, forklarede han, at det, der gav anledning til overvejelser, var, at Peter Loft på de to møder gik så tæt ind i sagen og blev ved med at spørge om nye oplysninger og nye ting.

Forespurgt, om han erindrer, om der blev udleveret noget fra Peter Lofts side, forklarede han, at han i sin redegørelse har skrevet, at de to sider, som Peter Loft havde lavet med noter om sagen, blev udleveret på mødet den 1. september 2010. Der er på dette punkt tale om en erindringsforskydning, for det var først den 3. september 2010, at de fik de to sider med noter.

...

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at kommissionen havde været interesseret i spørgsmålet om årsagen til, at han meddelte Peter Loft de oplysninger, som han havde fået fra Frode Holm om Stephen Kinnocks seksualitet, og forespurgt, om han, før han gav Peter Loft oplysningerne, havde sagt til Peter Loft, at der skulle holdes et møde med familien Kinnock/Thorning-Schmidt, forklarede han, at han ikke var bevidst om, i hvor høj grad de nævnte det under mødet den 13. august 2010. Men det havde hele tiden ligget i det, at de skulle have bekræftet oplysningerne, som nu blev givet – også i relation til, at Helle Thorning-Schmidt havde været meget aktiv med at give oplysninger om familielivet i pressen. Den del skulle afdækkes.

Forespurgt, om svaret skulle forstås på den måde, at han ikke på noget tidspunkt har sagt til Peter Loft, at han agtede at bede sagsbehandlerne om at holde et møde med familien Kinnock/Thorning-Schmidt, forklarede han, at han ikke kan sige præcist, om de den 13. august 2010 talte om det, men det havde ligget i det hele tiden, at der var et behov for at få afdækket tingene, så de var sikre på, at det var rigtige oplysninger, der var blevet givet.

Forespurgt, om han, da han fortalte det til Peter Loft den 1. september 2010, havde nogen oplevelse af, at hvis han ikke forklarede, hvorfor der ikke blev holdt et møde, så ville Peter Loft spørge ind til det, forklarede han, at det var hans opfattelse, at Peter Loft var meget bevidst om, at tingene skulle afdækkes, og at de skulle være helt sikre på, at den flanke, der hed: ”Har I talt med Helle Thorning-Schmidt om hendes damebladsudtalelser”, var helt dækket af. Det var helt klart vidnets opfattelse, at han var nødt til at give Peter Loft en rimelig forklaring.

Forespurgt, om han ikke blot kunne have sagt til Peter Loft, at mødet ikke ville blive afholdt, og det havde vidnet sine grunde til, forklarede han, at det ikke havde været gangbar mønt. Det ville Peter Loft ikke have accepteret, fordi det var så væsentligt med alt det, der var fremme i pressen. Det var hans vurdering, at hvis han skulle lukke denne af, så skulle han give Peter Loft en eksakt forklaring på, hvorfor de havde ageret, som de gjorde.

...

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen, om han – efter mødet mellem hans folk og departementets folk, hvor man diskuterede, om afgørelsen fra 2007 holdt stik – blev orienteret om, at man havde besluttet,

at skatterådsafgørelsen fra 2007 var forkert, forklarede han, at han ikke selvstændigt blev orienteret om, at man anså skatterådsafgørelsen for forkert. Han blev efter mødet den 30. august 2010 orienteret om, at Jura og Samfundsøkonomi havde været enig i de konklusioner, som hans folk havde draget.

Forespurgt, om han ikke blev orienteret om, at man underkendte den nævnte skatterådsafgørelse, forklarede han, at han ikke mener, at man underkendte nogen afgørelse fra Skatterådet. Hvis man tog tekstdelen i Ligningsvejledning, var det meget præcist beskrevet, hvad praksis var. Han mener, at alle Skatterådets bindende svar blev optrykt i Ligningsvejledningen. Hvis der var nogle, der ikke var rigtige, tog man højde for det. Det var det, man rettede i 2010, da man blev opmærksom på det. Han blev ikke inddraget, spurgt eller orienteret om det, men som han så det bagefter, så havde hans folk ageret fuldstændig korrekt.

Foreholdt, at han forklarede, at der ikke var tale om en underkendelse, og forespurgt, om man ikke blev enige om, at den afgørelse, som Skatterådet havde truffet tre år før, var forkert, forklarede han, at man på mødet bl.a. drøftede 2007 afgørelsen og besluttede, at der ikke i kildeskatteloven var hjemmel til den tidsmæssige begrænsning. Sagt på en anden måde, var det bindende svar forkert.

Foreholdt, at den afgørelse, der var truffet i Skatterådet i 2007, var en afgørelse, der hvilede på en indstilling fra SKAT, og at det derfor kunne være meget nærliggende i denne højeksplosive sag at forelægge det på et af møderne med Peter Loft, svarede han, at det gjorde man ikke.

Foreholdt, at han har forklaret, at Lisbeth Rasmussen, efter at han havde orienteret Peter Loft om oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, havde skældt ham ud, fordi hun var sikker på, at Peter Loft ville gå videre med oplysningen, og forespurgt, om han på dette tidspunkt ringede til Peter Loft herom, forklarede han, at det gjorde han ikke. Han havde tillid til, at Peter Loft ikke ville gå videre med oplysningen.

Forespurgt, om der på mødet den 1. september 2010 var noget særligt ved agterskrivelsen, siden den blev gennemgået, men ikke de øvrige bilag, der var med på mødet, forklarede han, at setuppet omkring agterskrivelsen var, at de forventede, at afgørelsen ville blive offentliggjort. Derfor var det klart, at der blev arbejdet med agterskrivelsen, for at den skulle kunne tale et offentligt søgelys.

Forespurgt, om de var bevidste om, at der i pressen var markante meldinger om, at mange mente, at resultatet skulle være det modsatte, forklarede han, at han ikke ved, om man kan sige, at der i pressen var markante meninger. De oplevede en kæmpe interesse, og hver dag havde en ny skatteadvokat sin mening. Foreholdt, at han og Peter Loft vel havde en fælles interesse i, at det blev så præcist som muligt, forklarede han, at han og Peter Loft absolut havde en fælles interesse i, at den afgørelse, der blev truffet i Kinnock/Thorning-sagen, kunne stå på mål i alle sammenhænge, at der ikke kunne sættes et eneste spørgsmålstejn ved den. Det var det signal, han sendte til sine folk konstant i den periode, og det var det, han fornemmede, at Peter Loft konstant var enig med ham i.

...

Forespurgt af advokat K. L. Németh, forklarede han, at omkring den 1. september 2010 var det også Steffen Normann Hansen, som han kommunikerede med. Det er korrekt, at han ikke på noget tidspunkt valgte, at tage kontakten direkte til departementschefen. Foreholdt, at han jo havde kontakt til departementschefen regelmæssigt, og at han har forklaret, at han havde møder med departementschefen uden mødereferat, fordi det var møder mellem to topembedsmænd, og forespurgt, hvorfor han ikke sagde til departementschefen, ”Peter, hvad fanden er det, der foregår?”, forklarede han, at det gjorde han ikke.

...

Advokat Jon Lauritzen foreholdt ham, at det ud fra advokat Lars Svenning Andersens spørgsmål om skatterådsafgørelsen fra 2007 synes at være forudsat, at skatterådsafgørelsen var forkert, og at advokat K. L. Németh var lidt inde på det samme. Forespurgt, hvor tæt han havde været inde i skatterådsafgørelsen, og hvor godt han kendte den, forklarede han, at han har redegjort for, at han i forløbet ikke var inddraget i overvejelserne omkring skatterådsafgørelsen. Han kan ikke komme det nærmere, end at hans opfattelse er, at det er en rigtig afgørelse, men med en forkert præmis med hensyn til tidsaspektet på 2-3 år.

Jesper Skovhus Poulsen har forklaret¹⁸³:

Forespurgt, om han har nogen erindring om, hvad han hørte fra Peter Loft og andre kolleger, da han kom hjem fra ferie, forklarede han, at han ikke har nogen konkret erindring om samtaler som sådan, men han havde indtryk af, at man beskæftigede sig med en for ministeriet kompliceret sag. Sagen var ikke nødvendigvis juridisk kompliceret, men det drejede sig om en sag, som man burde interessere sig for, fordi den kunne have forskellige implikationer, hvis den ikke blev afgjort rigtigt osv. Det var det indtryk, han fik hele vejen igennem. Der blev arbejdet hårdt på at sejle ministeriet samlet set godt igennem forløbet.

De fem møder havde han, som han husker det, ikke kendskab til. Han deltog ikke i dem og var ikke med i forberedelsen af møderne. Peter Loft og Steffen Normann Hansen fortalte ikke konkret om sagen. Forespurgt, om det ikke var sådan, at hvis Peter Loft blev syg eller tog orlov, så var det vidnet, der skulle være departementschef, svarede han bekræftende. Det ville gælde alle Peter Lofts sager, og dem kendte han heller ikke nødvendigvis til. Forespurgt, om der var nogen sager, der optog ministeriet mere i august 2010 end denne skattesag, forklarede han, at der var nogen, der optog ham mere, men ikke ministeriet som helhed. Peter Loft orienterede ham ikke løbende om sagen. Hvis han blev orienteret, var det helt overordnet, f.eks. om hvor man var i tidsplanen frem mod en afgørelse.

Michael Frank har forklaret¹⁸⁴:

Han fik indkaldelse til mødet den 30. august 2010 fra Lisbeth Rasmussen. En dag eller to i forvejen var han af sin kontorchef blevet adviseret om, at Lisbeth Rasmussen ville indkalde til et møde. Han oplevede det således, at det var et ønske fra SKAT København at holde mødet.

Forespurgt, om han har kendskab til, at der muligvis havde været overvejelser om, hvorvidt det var betimeligt at holde mødet, forklarede han, at det havde der. Der var ingen på hans kontor, der havde ønske om at komme til møde hos SKAT København og vende nogen som helst ting. Carsten Vesterø havde også fortalt ham, at denne tog kontakt til Peter Loft for at høre, om det var i orden, at de mødtes med SKAT København, fordi

183 Protokol 22, side 17.

184 Protokol 23, side 6, 6-9 og 18-20.

de selvfølgelig skulle have stien ren. Hvis mødet tjente et legitimt formål, skulle de selvfølgelig holde det.

...

Henvist til mail af 31. august 2010 fra ham til Karin Brinkbæk og forespurgt, om det var sædvanligt, at man i Koncerncentret oprettede en sag om et møde, forklarede han, at det var hans fornemmelse, at hvis de tog mødet med SKAT København, ville han stå stærkest, hvis der var god dokumentation for rammerne for, hvad man talte om. Der skulle oprettes en sag, så man kunne lægge mødereferatet derpå. Forespurgt, om det var sædvanligt, forklarede han, at det ikke var nogen sædvanlig sag.

Henvist til referat fra mødet den 30. august 2010, hvoraf fremgår, at mødedeltagerne var Lisbeth Rasmussen, Søren Hansen, Hanne Dahl Kofod, vidnet, Erik Jørgensen og Carsten Vesterø og forespurgt, om der var andre til stede, svarede han benægtende. Foreholdt side 1 i referatet, 1. afsnit under pkt. Ad 1), og forespurgt, om det foregik sådan, at SKAT København indledte med at fastslå, hvordan deres opfattelse var, forklarede han, at det var SKAT København, der tog alle emnerne op. Det stod Lisbeth Rasmussen for. Det var et af de springende punkter, hvordan man skulle forstå 180-dagesreglen. I ministeriet kendte man de gældende vejledninger, de trufne afgørelser og lovgrundlaget, men man vidste ikke helt, hvad der foregik i det daglige ude ved skrankerne. Det fortalte Lisbeth Rasmussen lidt om.

Forespurgt, om der var nogen tvivl om 180-dagesreglen, svarede han benægtende. Han husker ikke, at der på noget tidspunkt var uenighed under mødet. SKAT København tog emnerne op og sagde, hvad de mente, og Koncerncentret nikkede. Foreholdt, at det af referatet fremgår, at de var inde på spørgsmålet om "ferie eller lignende" i forhold til arbejde, og forespurgt, om man kom nærmere ind på, hvor grænsen gik med hensyn til afholdelse af møder og læsning af mails, forklarede han, at han mener, at de talte om, hvor meget der skulle til. Forespurgt, om de prøvede at få fastlagt, hvor grænsen gik for den arbejdsmæssige aktivitet, svarede han bekræftende. Det, som, de mente, var gældende, fremgår af referatet.

Vidnet blev foreholdt, at det endvidere fremgår af referatet, at de diskuterede afgørelsen SKM2007.353.SR og forespurgt, om det er korrekt, at Koncerncentret virkede som sekretariat for først Ligningsrådet og nu Skatterådet i forbindelse med indstillinger til Skatterådets afgørelser. Det-

te bekræftede vidnet. Der har været utallige organisationsændringer siden afgørelsen i SKM2007.353.SR, men i princippet er det korrekt. I 2010 var der et særligt sekretariat, der betjente Skatterådet. Det var der ikke, da afgørelsen blev truffet i 2007.

Da aviserne begyndte at skrive om sagen, gik Koncerncentret deres vejledninger igennem, lovgivningen samt mange af de afgørelser, der var refereret. I den forbindelse gik de også SKM2007.353.SR igennem, og de kunne se, at der var en fejl i et af spørgsmålene. Svaret var som udgangspunkt godt nok, men der blev indbygget en tidsmæssig begrænsning på 2-3 år. De diskuterede det inden mødet med SKAT København. Han havde diskuteret det bl.a. med Carsten Vesterø og Erik Jørgensen. De nåede frem til, at begrænsningen på 2-3 år stred mod kildeskattelovens § 7, stk. 1, der jo anviser, at der kun skal tages hensyn til, om der er taget ophold her i landet. Der står intet i § 7, stk. 1 om, at ægtefællen kan trække den anden med ind i skattepligten. Begrænsningen på 2-3 år var således ulovlig. Han tror, at afgørelsen havde været nævnt i en artikel i et af dagbladene. De stødte i hvert fald på den. De var på det rene med, hvad de mente om afgørelsen inden mødet med SKAT København.

Forespurgt, om konklusionen gav anledning til noget i Koncerncentret, svarede han, at de præciserede det ved den efterfølgende revision af Ligningsvejledningen. Afgørelsen byggede, som også anført i referatet, på en misforståelse af en landsskatteretskendelse fra 1992. Forespurgt, om de rekvirerede arkivsagen vedrørende SKM2007.353.SR, forklarede han, at han mener, at de var inde på sagen, men der var ingenting.

Forespurgt af formanden, om de forelagde deres overvejelser om den tidsmæssige begrænsning højere oppe i systemet i ministeriet, svarede han benægtende. De skrev ikke til Peter Loft, og de lavede ikke et notat til Peter Loft herom. Det kunne de have gjort. De fik i hvert fald ikke en bestilling, men det var også alene dem selv, der havde kendskab til problemstillingen.

Forespurgt af Niels Fenger, om de på forhånd forelagde, hvad de havde tænkt sig at gøre, svarede han benægtende. Hvis det havde været noget, som, de syntes, var tvivlsomt, ville de have været meget påpasselige. Her var man ikke inden for et skønsfelt.

Forespurgt af udspørgeren, om spørgsmålet om beskatning af ansatte ved British Council gav anledning til særlige overvejelser på mødet, svarede

han benægtende. De talte ikke særlig længe om det. Det var relevant, hvis den pågældende var skattepligtig og hjemmehørende i Danmark. Henvist til referatet fra mødet, side 2, hvoraf fremgår under pkt. Ad 2), at man var inde på overvejelser omkring exemption efter gamle eller nye regler, og at Skatteministeriet ville se nærmere på det, samt forespurgt, om de så på det efter mødet, forklarede han, at han ikke har set nærmere på det. Han ved ikke, om andre så på det.

Der blev ikke udleveret oplysninger eller materiale på mødet, men Lisbeth Rasmussen gav nogle faktuelle oplysninger fra sagen. Hun fortalte lidt om det sandsynlige forløb af sagen. Forespurgt, om det var udfaldet, hun talte om, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han kan huske, hvilke faktuelle oplysninger de fik, forklarede han, at det var noget med antal dage, som Stephen Kinnock havde været i Danmark i forskellige perioder. Oplysningerne viste, at Kinnock havde været her mere i nogle perioder end i andre. Disse oplysninger noterede han ned. Muligvis sagde Lisbeth Rasmussen også noget om, hvilken mødeaktivitet Stephen Kinnock havde haft.

Forespurgt, om de drøftede SKAT Københavns konklusion, svarede han benægtende. De drøftede ikke subsumptionen. Det, som hun fortalte, havde mest orienterende karakter. De drøftede, hvad der var gældende ret. De parrede det ikke med de oplysninger, som de fik fra sagen. De så ingen dokumenter. Lisbeth Rasmussen styrede mødet, og de nikkede til hendes juridiske konklusioner.

Foreholdt forelæggelse for departementschefen vedrørende mødet med SKAT København den 30. august 2010 om generelle skattepligtsspørgsmål og forespurgt, hvad der var baggrunden for denne forelæggelse, forklarede han, at han syntes, at det var rettidig omhu. De havde aftalt med Peter Loft, at de tog til mødet, og vidnet var 100% sikker på, at der var en forventning om, at de også afrapporterede, hvad der var foregået på mødet. Forespurgt, hvem der lavede aftalen med Peter Loft, forklarede han, at kontorchefen kontaktede Peter Loft, der sagde ok til, at de tog til mødet med SKAT København.

Foreholdt, at afgørelsen fra 2007 var omtalt i mødereferatet, at han har forklaret, at de var af den opfattelse, at den var forkert, at det efterfølgende gav anledning til at lave en korrektion i Ligningsvejledningen, og forespurgt, om det gav anledning til overvejelser om, hvorvidt man skulle nævne det for Peter Loft, forklarede han, at det fremgik af mødereferatet,

at de havde talt om stramninger. Vidnet oplæste fra mødereferatet: ”Præmissen i SKM2007.353.SR om, at opholdet i udlandet skal have en begrænset varighed, er der ikke belæg for” og forklarede, at de godt kunne have skrevet det mere udførligt, men der var alene tale om et mødereferat. I pressen har der været meget fokus på afgørelsen fra 2007, men i situationen dengang var det faktisk nogle andre ting, som de kiggede meget på, f.eks. til- og fraflytningssituationer. Når man talte om sådan en sag, så var der 100 vinkler på den.

Forespurgt, hvem der besluttede, at der skulle udarbejdes en skriftlig forelæggelse for departementschefen, forklarede han, at der kun var en rigtig beslutning, og at han tog initiativet hertil. Forespurgt, om han har kendskab til, hvordan Peter Loft modtog orienteringen, forklarede han, at Peter Loft kom med et par bestillinger som følge af orienteringen, hvilket også fremgår af det håndskrevne nederst. Peter Loft ønskede bl.a. et notat om gældende praksis med hensyn til til- og fraflytning, så han havde et beredskab til at kunne svare pressen. Man prøvede at lave et beredskab, der pædagogisk kunne forklare forskellene på til- og fraflytning. Den anden bestilling var mere lovgivningsmæssig, om man kunne forestille sig, at reglerne i til- og fraflytningssituationerne blev tilnærmet sig hinanden.

...

Forespurgt af advokat Nicolai Mallet om baggrundsmaterialet for skatterådsafgørelsen fra 2007 blev hentet på arkivet, forklarede han, at som han husker det, var der kun forelæggelsen for Skatterådet. Forespurgt, om Skatterådet blev forsynet med en indstilling fra Told- og Skattestyrelsen, forklarede han, at der var en indstilling. Det var alt sammen gengivet i afgørelsen, som var opbygget på den måde, at der som udgangspunkt ikke var brug for supplerende oplysninger. Han mener ikke, at der i denne sag var supplerende spørgsmål eller oplysninger til Skatterådet.

Forespurgt, om Skatterådet fulgte den indstilling, der var i forhold til spørgsmålet om 2-3 års reglen – altså relevansen af varigheden af opholdet vedkommende havde i udlandet – svarede han bekræftende.

Foreholdt, at Ligningsvejledningen, som de sad med i august 2010, havde en fortolkning, som vidnet mente var forkert, forklarede han, at hvis man kiggede i Ligningsvejledningen, så var 2-3 års reglen ikke nævnt. Afgørelsen var refereret, men 2-3 års fristen var ikke refereret. Det var det, de

rettede op på i januar 2011, idet de kommenterede, at denne begrænsning ikke havde nogen gang på jorden.

Forespurgt, om det på embedsmandsniveau bliver afgjort, om præmisser i skatterådsafgørelser er forkerte eller ej, og om Ligningsvejledningen skal rettes, forklarede han, at det først og fremmest handler om at finde den rigtige retstilstand. Man må ikke udsætte borgere for en ulovlig praksis. Hvis man konstaterer det, er det vigtigste, at man får rettet fejlen. I det her tilfælde rettede de fejlen i Ligningsvejledningen ved den førstkommende ajourføring. Det er kontorchefen, der har ansvaret for Ligningsvejledningen.

Forespurgt, hvem det er i hierarkiet, der afgør, hvorvidt der overhovedet er tale om en fejl, og hvem der har kompetence til at ændre Skatterådets afgørelse, forklarede han, at det har den, der er beslutningsdygtig. En fuldmægtig har også kompetence og pligt til at ændre ting, hvis de er forkerte. Proceduren for ændringer i Ligningsvejledningen er således, at det er den pågældende kontorchef, der står inde for ændringerne. Foreholdt, at det vil sige, at skatterådsafgørelser kan ændres på fuldmægtigniveau med en kontorchefs godkendelse, forklarede han, at der ikke var nogen regler om, at det nødvendigvis skulle præsenteres for Peter Loft, hvis det var det, der var spørgsmålet.

Forespurgt, om kontorchefen har ansvaret for, at der er tale om en fejl, svarede han bekræftende. Det var således Carsten Vesterø, der havde svaret i dette tilfælde. Der var i øvrigt ikke tale om en praksisændring, men en fejlrettelse. Forespurgt, om det blev afgjort på kontorchefniveau, om der var tale om det ene eller det andet, forklarede han, at det var kontorchefen, der havde ansvaret for, at det kom til at stå rigtigt i Ligningsvejledningen, nu Den juridiske vejledning.

Forespurgt, om det, at "det stod rigtigt", var et spørgsmål om, at skatterådsafgørelsen stod rigtigt refereret, sådan som den var truffet, eller om det var et spørgsmål om, hvorvidt skatterådsafgørelsen var rigtig eller forkert, forklarede han, at de refererede skatterådsafgørelsen mere fyldestgørende i januar 2011. Der stod ikke noget om en 2-3 års regel i den tidligere udgave. Det var kun noget, man fandt ud af, når man læste selve afgørelsen.

Forespurgt, om han selv havde ansvaret for Ligningsvejledningen på dette punkt, forklarede han, at han selv havde skrevet teksten. Forespurgt, om

han også havde deltaget i udformningen af den Ligningsvejledning, der var gældende i 2010, forklarede han, at han i 2010 og 2011 havde ansvaret for Ligningsvejledningen. Det havde han haft sammen med andre kolleger, siden han kom i SKATs hovedcenter.

Forespurgt, om Koncerncentrets vurdering af sagen, som de gav på mødet den 30. august 2010, ville være faldet anderledes ud, hvis de havde lagt 2007-afgørelsen til grund, svarede han, at hvis man har lavet en fejl, har borgerne ikke retsgaranti for, at man gentager fejlen. Kildeskattelovens § 7, stk. 1, handler om, hvornår man tager ophold her i landet. Det er på det tidspunkt, hvor man tager ophold her i landet og har en bolig til rådighed, at man bliver skattepligtig. Der står ikke noget i kildeskattelovens § 7, stk. 1, om, at det er anderledes, hvis din ægtefælle har taget ophold. Det hensyn kan man ikke tage. Det var en åbenbar fejl, at det var skrevet i afgørelsen.

Forespurgt, om sagen ville have fået et andet udfald, hvis man havde fulgt skatterådsafgørelsen, som den var med fejlen, forklarede han, at det er rent hypotetisk. Det gjorde man jo ikke.

Forespurgt af advokat Jon Lauritzen, om de i Koncerncentret drøftede skatterådsafgørelsen fra 2007 op til mødet den 30. august 2010, eller om det var tidligere, forklarede han, at det ikke kun var denne afgørelse, som de drøftede, men alt der havde med skattepligt at gøre. I den forbindelse så de på afgørelsen og fandt ud af, at der var en svaghed i afgørelsen, som faktisk var lovstridig. Forespurgt, om det var noget, de kiggede på som forberedelse til mødet, forklarede han, at det var noget, de havde klaret af inden mødet. Han kunne ikke den nøjagtige dato, men de tog det vist op flere gange. Forespurgt, om det var noget, de gjorde som særskilt forberedelse til mødet den 30. august, forklarede han, at det var en del af en generel oprustning på området. De vidste ikke, hvorfra de kunne blive udsat for pres. Den viden, de tilegnede sig i forbindelse med denne oprustning, kunne de bruge til at nikke, da Lisbeth Rasmussen helt uafhængigt heraf fremlagde sit synspunkt. De talte ikke særlig længe om det, fordi der var fuld enighed herom.

Erik Jørgensen har forklaret¹⁸⁵:

Han blev kun spurgt om sagen i én forbindelse, og det var i forbindelse med mødet den 30. august 2010. Forespurgt, hvem af kollegerne der beskæftigede sig med sagen, forklarede han, at i relation til deres eget kontor, Pension og Udland, var det Michael Frank. Han husker ikke, hvornår Michael Frank fik sagen.

...

Forespurgt, om han havde kendskab til, at der blev afholdt møder mellem ledelsen i Koncerncentret og ledelsen i regionen i august og september måned 2010, svarede han benægtende.

Henvist til referat fra mødet den 30. august 2010 mellem Koncerncentret og SKAT København og forespurgt, om han kan huske, hvem der indkaldte til mødet, forklarede han, at Carsten Vesterø sagde, at der skulle være et møde mellem Koncerncentret og Lisbeth Rasmussen og hendes folk om forståelsen af reglerne, og Carsten Vesterø spurgte, om han ville tage med. På mødet skulle der diskuteres et spørgsmål i forbindelse med den dansk-britiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, som han havde kendskab til. Forespurgt, om han ved, om der var overvejelser om, hvorvidt det var betimeligt at deltage i sådan et møde, svarede han benægtende. Lisbeth Rasmussen, Søren Hansen, Hanne Dahl Kofod, Michael Frank, Carsten Vesterø og vidnet deltog i mødet.

På mødet blev der drøftet to problemstillinger, hvoraf den ene var 180-dagesreglen, og den anden var spørgsmålet om dobbeltbeskatningsoverenskomsten i forhold til vederlaget fra British Council. Henvist til de to afsnit i referatet, hvoraf fremgår, at man drøftede, hvad kortvarigt ophold, ferie og forholdet til arbejde var, og forespurgt, om han husker, hvad drøftelserne nærmere gik ud på, svarede han benægtende. De afgørelser, som er nævnt i referatet, havde han ikke noget kendskab til, da de tog til mødet.

Forespurgt, om han i øvrigt kan huske noget fra mødet, forklarede han, at Lisbeth Rasmussen førte ordet og gennemgik, hvordan SKAT København fortolkede de forskellige regler, og spurgte, om de var enige heri. Det var de. Han har ikke nogen nærmere erindring om, hvilke spidsfindigheder

185 Protokol 23, side 21, 22-23 og 24.

der blev diskuteret. Han mener ikke, at han selv sagde noget på mødet. Det var der åbenbart ikke behov for.

Forespurgt, om der var materiale på bordet under mødet, forklarede han, at det var der ikke, og der var ingen udveksling af skriftligt materiale. Forespurgt, om de fik faktuelle oplysninger fra sagen, svarede han benægtende. De var selvfølgelig klar over, hvad det handlede om, men SKAT København sagde ikke til dem, at Stephen Kinnoek f.eks. havde været i Danmark i 179 dage. Lisbeth Rasmussen sagde, at de var i gang med at undersøge forskellige ting, som f.eks. at tælle dage, men hvad de var nået frem til, og hvordan de gjorde, kom hun ikke ind på.

Henvist til forelæggelse for departementschefen om mødet den 30. august 2010 og foreholdt afsnittet: "Opholdet i Danmark opgøres til 155 dage for 2007, 156 dage for 2008 og 145 dage for 2009", og at Michael Frank har forklaret, at Lisbeth Rasmussen oplyste antallet af dage på mødet, forklarede han, at så husker Michael Frank bedre, end han gør.

Atter henvist til referatet fra mødet den 30. august 2010, punkt 2, hvoraf fremgår, at Skatteministeriet ville se nærmere på en problemstilling om fuld exemption eller almindelig exemption, og forespurgt, om han kunne huske, om Skatteministeriet så nærmere på det, svarede han benægtende. Han har også svært ved at se, hvad relevansen skulle være i forhold til det problem, som man havde på bordet. Foreholdt, at problemstillingen måske var, at der var lidt uklarhed i Ligningsvejledningen i forhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten, forklarede han, at det var en lille teknisk detalje. Forespurgt, om de gjorde noget ved det, forklarede han, at han ikke har været involveret i opdateringen af Ligningsvejledningen. Om den er taget med i den seneste opdatering, ved han ikke.

Foreholdt fra referatet: "SKAT København mente ikke, at man kan beskatte en ansat ved British Council andre steder anderledes/hårdere end en person ved British Council i København" og forespurgt, om de var enige i det synspunkt, forklarede han, at der efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne er en generel regel om, at løn ved offentlig ansættelse bliver beskattet i det land, som man arbejder for. Hvis en person er ansat af den britiske stat til udførelse af offentlig virksomhed i British Council, og personen bor og er hjemmehørende i Danmark, så vil personen blive beskattet i Storbritannien og ikke i Danmark. Så er spørgsmålet, hvad man skal gøre i Danmark, når man skal lempe for dobbeltbeskatning. Hvis personen er hjemmehørende og skattepligtig i Danmark, men arbejder for den

britiske stat og bliver beskattet i Storbritannien af indkomsten, skal man ved skatteberegningen i Danmark tage hensyn til, at der skal gives lempelse for den indkomst, der er fra Storbritannien. Der er flere måder at gøre det på. Forskellen var, så vidt han kunne se, et progressionsforbehold.

Foreholdt, at det fremgår af de nævnte to linjer, at hvis man er ansat ved British Council i København, så bliver man beskattet efter exemption efter den gamle metode uden progressionsforbehold, forklarede han, at det var lidt usikkert. Forespurgt, om Koncerncentret var enig i det standpunkt, som SKAT København meldte ud, forklarede han, at det kan han ikke huske, men standpunktet var sandsynligvis rigtigt.

Vidnet blev på ny henvist til forelæggelse for departementschefen med Peter Lofts håndskrevne anmodning om notat til beredskab og forespurgt, om han var involveret i udarbejdelse af dette. Hertil svarede han benægtende.

Forespurgt, om han var involveret i sagen efterfølgende, svarede han benægtende. Forespurgt, om han havde kendskab til, om der foregik en videre sagsbehandling udover Michael Franks notater, svarede han benægtende.

...

Advokat K. L. Németh foreholdt vidnet Lisbeth Rasmussens referat fra mødet den 30. august 2010, sidste afsnit og dagbogsnotat under den 30. august 2010, sidste afsnit og forespurgte, om han kan huske dette. Han forklarede, at det kan han ikke, men hvis Lisbeth Rasmussen har skrevet det i sin dagbog, og det var noteret umiddelbart efter, så var det vel rigtigt.

Steffen Normann Hansen har forklaret¹⁸⁶:

Henvist til mail af 31. august 2010 kl. 15.15 fra Anne Katrine Salling til Erling Andersen og foreholdt mail af 31. august 2010 kl. 15.52 fra Anne Katrine Salling til Erling Andersen, forklarede han, at der blev sendt en pressemeddelelse ud, og en fuldmægtig blev bedt om at lave en ministerforelæggelse om, hvad ministeren skulle svare Uffe Thorndahl. Det var så den formulering. For at være på den sikre side, bad vidnet om, at før han

186 Protokol 24, side 16-17 og 23-27, og protokol 29, side 2-5 og 22.

så den, skulle man have været i dialog med Erling Andersen, og som han husker det, reagerede Erling Andersen på formuleringen og henvendte sig til ham. Han sagde til Erling Andersen, at han var fuldstændig enig i, at sådan kunne man ikke skrive, og formuleringen blev så ændret. Som det første svar fra den 31. august 2010 var formuleret, så det ud som om, at man skød Erling Andersen i skoene, at han havde misbrugt sin tavshedspligt, og det var helt uacceptabelt. Erling Andersen blev gal, og det ville vidnet også selv være blevet. Det blev selvfølgelig rettet i samme øjeblik, at der var nogen, der konstaterede det.

...

Henvist til mødereferat fra møde afholdt den 30. august 2010, forklarede han, at han var vidende om, at mødet blev afholdt. Han blev ikke orienteret om, hvad der skete på mødet, før de holdt det næste møde med de fire personer.

Forespurgt, om han blev orienteret om eller fik kendskab til, hvorfor Carsten Vesterø i perioden fra den 4. til den 30. august 2012 øjensynligt havde skiftet mening om, at man nu godt kunne holde et møde, forklarede han, at Carsten Vesterø gav udtryk for, at hans betæneligheder var gået på, at han syntes, at ministeren kom for tæt på. Ellers har han intet kendskab til det. Han havde holdt øje med, at mødet blev afholdt.

Foreholdt forelæggelse for departementschefen om mødet den 30. august 2010, side 1 til side 2, 4. afsnit, og det håndskrevne notat nederst på side 2 forklarede han, at han ikke har fået notatet, og har ikke set det. Han fik heller ikke internt fra Koncerncentret oplysninger om, hvad der stod i notatet. Han fik oplysninger fra Erling Andersen om, hvad resultatet blev. Forespurgt, om han har kendskab til, at Erling Andersen på et af de møder, der blev holdt, indgik en aftale med Peter Loft om, at Peter Loft skulle have besked 3 dage før afgørelsen blev sendt ud, svarede han bekræftende. Han mener, at denne aftale blev indgået på det første møde, som han var med til, altså den 16. august 2010.

Forespurgt, om han har kendskab til, om ministeren i september måned blev orienteret om sagen eller sagens udvikling, forklarede han, at han på et eller andet tidspunkt havde indtryk af, at ministeren vidste, at der var en afgørelse på vej. Om det var i slutningen af august eller i starten af september, kan han ikke huske, men det har nok været i starten af september. Han ved ikke, hvor detaljeret ministeren blev orienteret, men

han er ret sikker på, at ministeren havde fået en tillkendegivelse af, hvor det bar hen. Han husker, at de på møderne med regionen på et ret tidligt tidspunkt fik at vide, at det gik i retning af, at der ikke var skattepligt, og det havde han ikke andet indtryk af, end at Peter Loft nikkede til. Peter Loft tillkendegav i hvert fald ikke andet, end at det var han enig i.

Forespurgt, om han havde kendskab til, om der var andre aktiviteter i Koncerncentrets regi i august måned, end det han allerede har fortalt om, forklarede han, at han bedst husker de møder, de havde med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen. Han var ikke særligt involveret i mellemtiden. Forespurgt, hvem der orienterede ministeren, forklarede han, at det har været Peter Loft. På møder med ministeren, kunne ministeren godt spørge ind til sagen, lige inden man gik ud. Han havde da det indtryk, at ministeren var blevet orienteret, men han ved ikke hvordan, Peter Loft havde orienteret ministeren. Han deltog i mange møder med ministeren, men kun et enkelt eller to gange spurgte ministeren på kanten af mødet til, hvordan det gik med sagen. Vidnet kunne da have svaret og givet en status, der gik på, hvor langt sagen var fremme. De talte ikke om sagens detaljer.

Han har ikke på noget tidspunkt orienteret ministeren om sagens udfald. Det var alene en orientering om, hvor langt regionen var fremme, og hvornår regionen forventede at være færdig med sagen. Han fortalte ikke ministeren andet. Det har været et halvt minut. Peter Arnfeldt har ikke deltaget i sådanne møder, hvor vidnet har været til stede.

Forespurgt, om han har kendskab til, om der i Koncerncentret eller ministerens regi foregik overvejelser om sagens politiske implikationer i slutningen af august og begyndelsen af september, svarede han benægtende. Han talte alene med Peter Loft om sagen, når de var til de møder og på et enkelt tidspunkt, hvor Peter Loft udleverede noget papir til ham.

Han deltog i et møde den 1. september 2010. I de møder, som han deltog i, deltog Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Peter Loft og ingen andre. Han kan ikke huske, hvem der indkaldte til mødet den 1. september 2010 eller på hvis foranledning, det blev afholdt, men han mener, det var på Peter Lofts. Formålet var at få en status på, hvor man var henne.

Hans indtryk var, at man på det første møde, Erling Andersen havde haft med Peter Loft og Lisbeth Rasmussen, hvor vidnet ikke deltog, havde aftalt, at man skulle holde hinanden underrettet. Det var det, møderækken

gik ud på. Han havde forstået det sådan, at der var en aftale om løbende orienteringsmøder. Mødet blev afholdt i Nicolai Eigtveds Gade. Han kan ikke huske i hvilket mødelokale, men det var ikke på Peter Lofts kontor. Umiddelbart vil han mene, at mødet blev holdt om eftermiddagen.

Forespurgt, om de på mødet var inde på spørgsmålet om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, og om de drøftede, at Stephen Kinnock skulle være homo- eller biseksuel, forklarede han, at han ikke kan huske, at de på nogen af de 3 møder diskuterede dette i detaljer.

Foreholdt Erling Andersens forklaring i protokol 20, side 21, 2. afsnit, 7.-14. linje, hvor Erling Andersen har forklaret, at han gav Peter Loft orientering om den seksuelle orientering på mødet den 1. september 2010 og baggrunden herfor, forklarede han, at han kan huske, at det blev nævnt på et møde, hvor Lisbeth Rasmussen var med, men han fik ikke den oplysning første gang på det møde. Han fik oplysningen første gang en aften, hvor Erling Andersen ringede til ham. Det var i ugen op til det møde, hvor det blev nævnt. Hvis det blev nævnt på mødet den 1., har det været lige inden den 1.

I begyndelsen af telefonsamtalen talte de, som han husker det, om undersøgelsen af flybilletter. De havde en dialog om, at de havde fået udskrifter fra SAS, og at de havde talt flydage op. Erling Andersen sluttede samtalen af med at sige, at vidnet bare skulle vide, at det forholdt sig sådan, at Stephen Kinnock var homoseksuel. Vidnet sagde, at det havde han ikke brug for at vide, og det kunne ikke have i sit hoved. Erling Andersen gav ingen begrundelse for at fortælle det til ham. Det var blot en konstatering. Det var i slutningen af samtalen, og vidnet byggede ikke noget ind i det. Han vidste ikke, hvad han skulle med den oplysning, og han kunne ikke lide at sidde med den. Han sagde til sig selv, at det aldrig nogensinde kom ud af hans mund. De talte ikke videre om det, og samtalen var ved at være slut. Han tror som sagt, at han sagde til Erling Andersen, at det havde han ikke brug for at vide, og at det kunne han ikke rumme eller et eller andet i den stil.

Forespurgt af Niels Fenger, forklarede han, at han ikke fortalte oplysningen videre.

Forespurgt af udspørgeren, om han har nogen erindring om, hvorvidt Stephen Kinnocks seksualitet blev diskuteret eller nævnt på et møde, forklarede han, at på det sidste møde, hvor de diskuterede de sætninger, blev

det ganske kort strejft, men ikke som et diskussions-issue. Han vil ikke afvise, at det også blev nævnt på mødet den 1., som Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen har forklaret. De brugte ikke oplysningen til noget.

Samme aften, som Erling Andersen ringede, blev han klar over, at Peter Loft også havde den oplysning. Peter Loft ringede en halv times tid senere og spurgte ham, om han havde talt med Erling Andersen. Han sagde, at det havde han. Peter Loft spurgte om, han fik noget nyt, og han svarede, at han altid fik nyt, når han talte med Erling Andersen. Peter Loft spurgte, om Erling Andersen havde sagt noget om "det". Peter Loft ville have ham til at sige det og pumpede ham for det, men han havde besluttet sig for, at han ikke ville sige det. Peter Loft spurgte til sidst direkte, om Erling Andersen fortalte, at Stephen Kinnock var homoseksuel, og han svarede: "Ja, det gjorde han". Peter Loft sagde ikke noget om anledningen til, at han havde talt med Erling Andersen. Vidnet gav overfor Peter Loft udtryk for det samme som overfor Erling Andersen, at det havde han egentligt ikke brug for at have i sit hoved. De talte ikke om, at det kunne have nogen indflydelse på noget, for det mente de umiddelbart ikke, at det kunne. Det var hans indtryk, at Peter Loft ringede for at få bekræftet, at vidnet også vidste det.

Forespurgt, om man på mødet den 1. september 2010 drøftede, om der havde været afholdt et møde med ægtefællerne, forklarede han, at han mener, at de fik at vide, at de havde holdt det møde, men han kan ikke huske det. Han kan ikke holde de 3 møder ude fra hinanden. På et af møderne fik de at vide, at der havde været afholdt et møde. Han mener, at Erling Andersen fortalte, at der havde været afholdt et møde med Stephen Kinnock, hvor Helle Thorning-Schmidt ikke var til stede. Han kan ikke huske, hvornår det var, og han kan ikke huske, om Erling Andersen gav nogen nærmere begrundelse for, at der ikke var et møde med ægtefællen. Han kan heller ikke huske, om han eller Peter Loft efterspurgte en begrundelse for, at hun ikke skulle til møde, men han mener ikke, at det blev efterspurgt. Forespurgt, om Peter Loft gav udtryk for, at han var bekymret for kvaliteten af sagsbehandlingen, svarede han benægtende. Peter Loft og vidnet spurgte ind til, om man nu havde kigget på det og det, og det fik de bekræftet. De spurgte bl.a. ind til forholdene om fly, og om man kunne regne med optællingen af dage.

Forespurgt, om han kan genkende Erling Andersens og Lisbeth Rasmussens forklaringer om deres indtryk af den bekymring og interesse, der var for sagsbehandlingskvaliteten, forklarede han, at det kan han ikke.

Peter Loft spurgte ind til, om man havde gjort det ene og det andet. Han kan huske, at der havde været nogle avisskriverier, hvor man i aviserne betvivlede, om SKAT havde været grundige nok. Han og Peter Loft spurgte stille og roligt ind til, om tingene var gjort, og når SKAT svarede på de spørgsmål, så har det været det. Han og Peter Loft krydsforhørte ikke Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen på møderne. Når Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen fortalte, hvad de gjorde, tog han og Peter Loft det til efterretning.

Forevist notatet (version 2) om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark og forespurgt, om notatet var fremme på mødet den 1. september 2010, forklarede han, at han inden et af møderne havde fået et notat af Peter Loft, der lignede det foreviste. Peter Loft bad ham læse det igennem for at se, om han syntes, der kunne være noget nyt i det. Han læste det igennem inden mødet og sagde til Peter Loft, at det var hans vurdering, at der ikke var noget i notatet, som de ikke havde hørt fra Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, at de havde taget hensyn til, men han var jo ikke jurist. Peter Loft fortalte ikke, hvor han havde notatet fra. Han gav det bare til ham og spurgte, om han vil læse det igennem. Han interesserede sig ikke for, hvem notatets ophavsmand var. Han havde en 10 minutters tid til at læse det, og så gav han det tilbage til Peter Loft igen. Han fik notatet før mødet, men det var ikke på vej hen til mødet.

Han læste notatet ved sit eget skrivebord og gik op og gav det til Peter Loft igen. Han fik ingen indikationer fra Peter Loft om hvor, han havde notatet fra. Han kan ikke huske om de nærmere omstændigheder, da Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen fik notatet, men det var ikke vidnet, der gav dem notatet. Han kan ikke huske, at Peter Loft gav notatet til dem, men han kan heller ikke sige, at Peter Loft ikke gav dem notatet.

Foreholdt Erling Andersens forklaring i protokol 20, side 24, 3.-5. linje, hvor Erling Andersen forklarer, at han spurgte, hvor notatet kom fra, og Peter Lofts svar, forklarede han, at han ikke kan sige, hvad der præcist blev sagt på hvilket tidspunkt. Foreholdt Lisbeth Rasmussens forklaring i protokol 13, side 24, 3. afsnit, 3.-6. linje, hvor Lisbeth Rasmussen forklarede, at de fik notatet og spurgte hvem, der havde lavet det, og hvor det kom fra, samt svaret fra Peter Loft, forklarede han, at det sågtens kan være sådan, han kan bare ikke huske det.

Foreholdt samme forklaring, side 24, 6.-8. linje, hvor Lisbeth Rasmussen bl.a. forklarede, at der blev tavshed, og forespurgt, om han kan huske, at

der skulle have været en ubehagelig mødestemning, forklarede han, at han ikke kan huske, at der var et eneste møde, hvor der ikke var en god og fredelig dialog. Han kan ikke detaljeret huske eller holde de tre møder ude fra hinanden. Han kan ikke huske, om de ”løb” notatet igennem på mødet, men han tror, han ville have kunnet huske det, hvis der havde været læsefred, og hvis han havde læst notatet igennem.

Forespurgt af formanden, forklarede han, at han ikke kan huske at have set, at notatet blev udleveret, men vil bestemt ikke afvise det. Han er ret sikker på, at de ikke har siddet og haft læsepause.

Forespurgt af udspørgeren, om han kan huske, at der på mødet den 1. september 2010 blev udleveret andet materiale, svarede han benægtende. På et af møderne og ikke det sidste havde Peter Loft en disposition i sit hoved, som han havde skrevet ned i hånden. Han kan ikke huske, om det var den 1. september, eller om det var på mødet lige efter.

Henvist til udkast til agterskrivelse af ”x. september 2010” forklarede han, at han mener, at de fik udkastet på det første møde, og at de fik en ny version på det andet møde.

Henvist til oversigten over ophold i Danmark forklarede han, at det fik de også udleveret, eller de så det i hvert fald på mødet.

Henvist til presseklipnotatet af 31. august 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag forklarede han, at han ikke kan huske, om dette notat blev udleveret på mødet, men vil ikke afvise det. Han kan huske agterskrivelsen.

Henvist til notat om beskatning af løn fra British Council forklarede han, at han ikke kan huske, om det var med på mødet. Hvis det var bilagt agterskrivelsen, så kan det sagtens have været med.

Foreholdt Lisbeth Rasmussens forklaring i protokol 13, side 24, 6. afsnit, 2.-4. linje, om at der var en stak sammenklipset papir på ca. 1 cm med på mødet, og at han og Peter Loft fik udleveret et sæt hver, forklarede han, at det så har ligget som det, han betragtede som en agterskrivelse. Det er korrekt, at der var taget kopier af materialet, så de hver havde et sæt til mødet. Han har helt sikkert beholdt materialet, da han aldrig lod noget ligge i et kontor, som han forlod, medmindre han har husket at give det

tilbage. Han mener, at han tog det med. Han kan ikke huske, om Peter Loft tog det med.

Forespurgt, hvem der havde foranlediget, at materialet skulle med på mødet, forklarede han, at han er helt sikker på, at det ikke var noget, de havde bedt om. Det var noget, regionen selv havde med. Han ved ikke, om Peter Loft havde bedt om det, men han havde i hvert fald ikke.

...

Henvist til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010", foreholdt, at han har forklaret, at han og Peter Loft fik en kopi af udkastet sammen med de øvrige dokumenter, der blev udleveret på mødet, og forespurgt, hvordan man gennemgik og drøftede udkastet, forklarede han, at Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen gav en status for, hvor man var henne i sagen og redegjorde for sagens kendsgerninger. Peter Loft stillede et par enkelte spørgsmål om det. Han ved ikke, om Lisbeth Rasmussen skrev noget ned undervejs, men der var ikke en detaljeret gennemgang af udkastet på mødet.

Foreholdt det håndskrevne på side 2 i udkastet: "→ ægtefællen har kunnet udnytte "hans fradrag", og "- burde have været afmeldt skattepligt, - ingen betingelser /+ fået fordel hos ægtefællen", og forespurgt, om man i forbindelse med gennemgangen af udkastet til agterskrivelse var inde på den problemstilling, at Stephen Kinnocks personfradrag og andre fradrag var overført til Helle Thorning-Schmidt og anvendt i forbindelse med opgørelsen af hendes skattepligtige indkomst, forklarede han, at problemstillingen om, at man havde lavet en fejl, da Stephen Kinnock rejste ud i sin tid, blev vendt, men ikke sådan at der blev taget noter om det. I hvert fald ikke som han husker det. Han husker ikke tydeligt, hvad det var for en fejl, der var lavet i forbindelse med Stephen Kinnocks udrejse, men han husker det sådan, at SKAT havde accepteret, at han var rejst ud, uden at man så på, om han var rejst ud og blev beskattet rigtigt i forbindelse med udrejsen. Forespurgt, om han kan huske, hvem der var inde på, at ægtefællen kunne udnytte Stephen Kinnocks fradrag, svarede han benægtende.

Foreholdt Erling Andersens forklaring i protokol 20, side 25, 3.-5. linje, "De læste udkastet sammen ... så tæt Peter Loft gik på", og foreholdt Lisbeth Rasmussens forklaring i protokol 13, side 25, 1.-4. linje, "Da de havde ... håndskrift det hele" og 6.-9. linje, "Forespurgt om de ... noget selvstændigt", forklarede han, at han husker det sådan, at der var en ge-

nerel diskussion, hvor Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen redegjorde for det, de havde skrevet i udkastet til agterskrivelse, og så var der en diskussion om, hvad der var sket dengang, skatteyder var fraflyttet. Han så som sagt ikke, om Lisbeth Rasmussen skrev ned.

Forespurgt, om han kan afvise, at gennemgangen foregik på den måde, som Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen har forklaret, forklarede han, at han gengiver det, som han husker det. Hvis Lisbeth Rasmussen har taget notater fra samtalen, så kan han ikke afvise, at det var mere detaljeret, men han forholdt sig i hvert fald ikke til nogle af de ting. Forespurgt, om Peter Loft gjorde det efter hans erindring, forklarede han, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen som sagt redegjorde for, hvordan agterskrivelsen var sat sammen, og Peter Loft spurgte ind til nogle ting undervejs. Blandt andet havde de en drøftelse af, at der var forskel på, om man var flyttet fra, og om hvilken situation, der var opstået, da Stephen Kinnock var flyttet fra. Sådan husker vidnet mødet.

Foreholdt videre i Lisbeth Rasmussens forklaring samme side, 5. afsnit, 1.-2. punktum, hvoraf fremgår, at Lisbeth Rasmussen mener, at det var Peter Loft, der rejste spørgsmålet om udnyttelse af fradrag, og forespurgt, om han kan komme det nærmere, hvem der bragte spørgsmålet ind i debatten, forklarede han, at han husker samtalen, som han har redegjort for. Han kan ikke huske, om der var nogen, der i detaljer spurgte ind til det ene og det andet.

Henvist til oversigten over ophold i Danmark og forespurgt, om han erindrer, om man drøftede skemaerne på mødet, forklarede han, at Lisbeth Rasmussen viste dem og fortalte, hvordan de havde opgjort dagene.

Henvist til presseklipnotatet af 31. august 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag og forespurgt, om man gennemgik eller drøftede notatet på mødet, forklarede han, at det vist er det notat, som Lisbeth Rasmussen skrev på baggrund af de presseklip, som Peter Loft havde givet dem på et tidligere møde. Han mener ikke, at notatet blev gennemgået.

Henvist til notat af 27. august 2010 om beskatning af løn fra British Council og forespurgt, om de gennemgik det, forklarede han, at det erindrer han ikke.

Forespurgt, om han – evt. sammen med Peter Loft – forud for mødet eller på mødet overvejede, hvorvidt den forholdsvis tætte gennemgang af mate-

rialet og udlevering af mange faktuelle oplysninger var i overensstemmelse med den kompetencefordeling, der var fastslået i den bekendtgørelse, der lige var blevet udsendt, forklarede han, at der ikke var tvivl om, at SKAT København skulle træffe afgørelsen. SKAT København forklarede, hvordan de havde i sinde at håndtere sagen og orienterede om, hvor den stod og viste notater. Der blev spurgt ind til noget af det, men han mener ikke, at de har gjort noget ulovligt i forhold til bekendtgørelsen. Han overvejede det ikke, men det ville han helt sikkert have gjort, hvis han følte, at de kom for tæt på.

Forespurgt, om han erindrer, om man var inde på spørgsmålet om parrets lejlighed i London, forklarede han, at han har svært ved at holde møderne den 1. og 3. september 2010 adskilt, men de fik på et af møderne en orientering om, at parret havde en lejlighed i London. Forespurgt, om han erindrer, om Peter Loft bad om at få oplysninger vedrørende lejligheden i London, forklarede han, at det mener han bestemt ikke, men lejligheden blev nævnt, og Peter Loft spurgte, hvilken betydning det havde for skattepligten.

Foreholdt Erling Andersens forklaring i protokol 20 fra, side 26, 2. afsnit, 1.-2. punktum, hvoraf fremgår, at der var en diskussion om lejligheden i London, og at Peter Loft bad om, at der blev skaffet flere ejendomsoplysninger, forklarede han, at det ikke siger ham noget. Han kan huske, at de talte om lejligheden, men at Peter Loft bad om ekstra oplysninger, hæftede han sig ikke ved.

Foreholdt Lisbeth Rasmussens forklaring i protokol 14, side 27, 3. sidste afsnit, 2.-3. punktum, hvor Lisbeth Rasmussen har forklaret, at Peter Loft havde bestilt oplysninger hos SKAT om den engelske ejendom, forklarede han, at hvis det havde været omtalt på mødet, så er han sikker på, at han ville kunne huske det, og det kan han ikke.

Foreholdt videre i Lisbeth Rasmussens forklaring i samme protokol, side 34, 5. afsnit, 5.-9. linje, og 6. afsnit, 1. og 2. punktum, hvor Lisbeth Rasmussen bl.a. har forklaret, at de bestilte dokumenter om den engelske ejendom hos Frode Holm, fordi Peter Loft havde bedt om at se dokumenterne, samt henvist til brev af 1. september 2010 fra Frode Holm til SKAT, pkt. 2 og 3, og forespurgt, om han erindrer, om materialet er kommet fra SKAT København til Koncerncentret på en eller anden måde, forklarede han, at han er 100% sikker på, at han ikke har været involveret i det. Han har set det første gang i forbindelse med kommissionssagen. Han er sik-

ker på, at det ikke er blevet udleveret på nogle af de møder, som han har deltaget i.

Forespurgt af Niels Fenger, om han kan forklare, hvordan det i givet fald kunne have været relevant for skattesagen, forklarede han, at hvis der var skattepligt, så skulle man også beskattes af ejendommen i udlandet. Derfor kunne det have interesse for den samlede sag. Ikke for at finde ud af om vedkommende var skattepligtig eller ej, men hvis vedkommende havde været det, så skulle der betales skat af den udenlandske ejendom.

Forespurgt af udspørgeren, om han har kendskab til, om Peter Loft på noget tidspunkt har drøftet den engelske ejendom med Peter Arnfeldt, svarede han benægtende.

Foreholdt videre i Erling Andersens forklaring i protokol 20, side 26, 2. afsnit, 3.-10. linje, "Forespurgt, hvad det var ... noget gemt her", og forespurgt, om han, fra de møder han deltog i, erindrer, at Peter Loft har været inde på den problemstilling og nævnt Peter Arnfeldts navn, forklarede han, at han ikke kan afvise, at Peter Loft har nævnt Peter Arnfeldts navn, men om han lige gjorde det i denne forbindelse, husker han ikke. Foreholdt videre fra samme protokol side 26, 2. afsnit, 12.-15. linje, "Forespurgt, om Peter Loft gav ... blev dækket af", og forespurgt, om han havde et indtryk af, at Peter Loft på møderne var budbringer for Peter Arnfeldt, forstået på den måde at når Peter Arnfeldt interesserede sig for noget, så ville Peter Loft have det dækket af, forklarede han, at sådan husker han det ikke. Han husker ikke, at der blev talt særlig meget om lejligheden.

Forespurgt, om der blev talt om andre forhold på mødet den 1. september 2010 udover det, der allerede er kommet frem under afhøringen, eller om der blev aftalt et nyt møde, forklarede han, at som han husker det, så talte de om sagen, der blev stillet nogle spørgsmål, og de fik set tabellen med opholds dage, som Lisbeth Rasmussen gennemgik. Han husker ikke, om der var yderligere specifikke ting. Han husker ikke, om mødet den 3. september 2010 blev aftalt på mødet den 1. september 2010, men det blev aftalt, at de skulle mødes igen. Forespurgt, om han kan huske, hvem der foreslog, at de skulle mødes igen, forklarede han, at hans fornemmelse var, at de var kommet ind i en møderække, hvor SKAT København holdt Koncerncentret orienteret, indtil sagen var slut, så de kunne forberede sig på, hvordan pressen skulle håndteres. Han erindrer ikke, om det var den ene eller den anden, der tog initiativ til det næste møde.

Foreholdt, at han nævnte, at de kunne forberede sig på, hvordan pressen kunne håndteres, og forespurgt, om det var noget, man også drøftede på møderne med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, forklarede han, at det på alle møder blev nævnt, hvad der havde stået i pressen, og hvordan man i givet fald kunne håndtere pressen.

Forespurgt, om han erindrer, om han havde kontakt med Erling Andersen mellem møderne den 1. og 3. september 2010, forklarede han, at han ikke er sikker på, at de har talt om sagen mellem møderne, men han har helt sikkert været i kontakt med Erling Andersen.

Forespurgt, om han har kendskab til, om ministeren eller Peter Arnfeldt i slutningen af august/begyndelsen af september 2010 blev orienteret om, hvordan sagen stod i SKAT København, forklarede han, at det i givet fald ville være Peter Loft, der havde orienteret, og det har han ikke fortalt vidnet noget om.

Forespurgt, om han har deltaget i nogle møder, hvor ministeren og Peter Arnfeldt har været til stede, og hvor de har drøftet sagen, forklarede han, at som tidligere forklaret har ministeren på vej ud af døren efter et andet møde ved en til tre lejligheder sagt: ”Hvor er status egentlig henne - hvornår er der noget?”. Om et af de møder har været i denne periode, tør han ikke sige.

...

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at han har forklaret, at ministeren på kant af andre møder har spurgt til, hvordan det gik med sagen, og forespurgt, om han ved, om Peter Loft havde aftalt med ministeren, at Peter Loft skulle holde ministeren orienteret om gangen i sagen, svarede han benægtende. Det er en departementschefs pligt at holde ministeren orienteret om, hvad der måtte være, så det havde vidnet taget som en selvfølge. Han har ikke oplysninger om, at Peter Loft har sagt, at han havde aftalt med ministeren, at nu skulle der gøres sådan og sådan.

Forespurgt, hvem der svarede, når ministeren stillede spørgsmål på kanten af et møde, forklarede han, at de par gange, det var sket, havde det været ham. Peter Loft havde ikke nødvendigvis været til stede. Det var, når vidnet havde været på vej ud af døren, at ministeren havde spurgt. Han svarede, at ”vi kan forvente, at der sker noget inden for en uge eller fjorten dage”. Forespurgt, om han ved, hvorfor ministeren havde spurgt ham og

ikke Peter Loft, hvis det var Peter Lofts opgave at holde ministeren orienteret om sagen, forklarede han, at ministeren vel var klar over, at han var i dialog med Erling Andersen om sagen en gang imellem. Erling Andersen refererede til ham.

Birgitte Christensen har forklaret¹⁸⁷:

Foreholdt, at mødet, som Carsten Vesterø havde betænkeligheder ved, blev holdt den 30. august 2010, og at hun kom tilbage fra ferie den 8. august 2010, samt forespurgt, hvornår hun og Winnie Jensen drøftede problemstillingen om, hvorvidt det var betimeligt at holde mødet, forklarede hun, at de sagtens kunne have talt i telefon sammen, selvom hun var på ferie, men hun har ikke nogen klar erindring om, hvornår det var. Hun husker, at de talte om, at det var vigtigt, at det drejede sig om de generelle regler, og at det var en god ide at lave referat af mødet.

Henvist til referat fra mødet den 30. august 2010 udarbejdet af Michael Frank og forespurgt, om hun ved, hvem der tog initiativet til mødet, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun fik referatet efter mødet, forklarede hun, at det mener hun ikke. Forespurgt, om hun havde et møde med Carsten Vesterø eller andre om de problemstillinger, som sagen eventuelt kunne rejse på det generelle niveau, forklarede hun, at det havde de ikke på dette tidspunkt. Carsten Vesterøs kontor havde ekspertisen på området. Som juridisk direktør var hun ikke ekspert ud i alle skatterettens hjørner.

Forespurgt, hvornår hun blev orienteret om mødet, forklarede hun, at det af materialet fremgår, at Peter Loft blev orienteret om mødet senere. Orienteringen skete via "en gul". Forelæggelsen gik op i systemet og retur igen. Hun skrev den ikke under, da den gik op, fordi hun var ude at rejse, men hun kan have set den, da den kom retur. Både hun og Ivar Nordland var i Rom i starten af september. Det var Carsten Vesterø, der lagde orienteringen direkte til Peter Loft. Hun vil mene, at hun fik orienteringen efterfølgende.

Foreholdt, at mødereferatet var vedhæftet orienteringen, og henvist til, at det af referatet fremgår, at afgørelsen i SKM2007.353.SR gav anledning til overvejelser, samt forespurgt, om hun på daværende tidspunkt blev kon-

187 Protokol 25, side 11-12.

fronteret med disse overvejelser, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun sidenhen blev konfronteret med dem, f.eks. da der blev udsendt en pressemeddelelse, svarede hun bekræftende. Hun blev konfronteret med dem, da det blev problematiseret. I den mellemliggende periode var der en ministerforelæggelse, hvor der blev skrevet noget om samme problemstilling.

Foreholdt SKATs indstilling og begrundelse ad spørgsmål 1, 3. afsnit, i denne sag, som Skatterådet tiltrådte: "Den tilsvarende forudsætning gælder for spørgeren, idet det er SKATs opfattelse, at opholdene kun kan anerkendes som feriemæssige, såfremt der er tale om en midlertidig ordning, der ikke strækker sig ud over 2-3 år", og forespurgt, om det var sædvanligt, at medarbejdere på sagsbehandlerniveau kunne overrulle en forholdsvis klar præmis i en skatterådsafgørelse, forklarede hun, at de vurderede, at der ikke var lovhjemmel til at lægge den fortolkning ind. Det var det, som de tilkendegav overfor regionen, der i øvrigt havde den samme opfattelse. Det stod også meget lidt tydeligt i Ligningsvejledningen, at dette skulle være en gældende præmis. Det var medarbejdernes vurdering, at der ikke var tale om en praksis, der blev lavet om, fordi det havde stået så utydeligt i Ligningsvejledningen. Det midlertidige, der stod anført, kunne lige så godt gå på de 180 dage, som det kunne gå på de 2-3 år.

Forespurgt, om det ikke ville have været naturligt, at hun som juridisk direktør var blevet orienteret, og at også Skatterådet var blevet orienteret, forklarede hun, at det ikke skete på dette tidspunkt. Forespurgt, om det var sædvanligt, at man gjorde noget sådant uden at bringe sagen op på et højere niveau, forklarede hun, at det ikke var så ofte, at denne type sag dukkede op, så hun vil ikke sige, at der var noget, der var sædvanligt.

Henvist til notatet (version 2) om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark og forespurgt, om hun på noget tidspunkt fik det forelagt eller hørte om det, mens sagen blev behandlet, svarede hun benægtende.

Henvist til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010", som skulle være drøftet på et møde den 1. september 2010, hvori Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Peter Loft og Steffen Normann Hansen deltog, og forespurgt, om hun fik forelagt udkastet, forklarede hun, at hun ikke så dette udkast, men hun så agterskrivelsen af 16. september 2010. Hun modtog ikke faktuelle oplysninger om sagen.

Carsten Vesterø har forklaret¹⁸⁸:

Forespurgt, om han havde kendskab til, at der blev afholdt møder mellem Peter Loft, Ivar Nordland, Steffen Normann Hansen, Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen i august 2010, svarede han benægtende. Han talte jævnligt med Ivar Nordland, så han vidste godt, at Ivar Nordland på et eller andet tidspunkt deltog i et møde med den kreds, men han kan ikke huske, hvornår det var.

Forespurgt, om han kan huske, om Ivar Nordland fortalte noget mere specifikt fra mødet, svarede han benægtende. Ivar Nordland fortalte selvfølgelig, at det handlede om sagen, og at de havde snakket frem og tilbage om alle mulige aspekter, hvordan sagen kunne gribes an osv., men det var ikke en detaljeret tilbagemelding.

Forespurgt, om han kan huske, at der blev fundet et gammelt notat frem vedrørende Helle Thorning-Schmidts skattepligtsforhold i forbindelse med hendes fraflytning, svarede han benægtende.

...

Foreholdt mail af 30. august 2010 fra ham til Michael Frank og Erik Jørgensen indeholdende Lisbeth Rasmussens mail om mødet med SKAT København samme dag og forespurgt, om han havde drøftelser med Lisbeth Rasmussen inden mødet, svarede han benægtende. Mailen var den eneste kontakt. Han fik således ikke de spørgsmål, man havde talt om. Han rykkede heller ikke for dem. Inden mødet vendte Michael Frank, Erik Jørgensen og han selv hurtigt, hvad det kunne tænkes, at regionen ville tale om. De læste, hvad der stod i deres vejledninger, så de var nogenlunde opdateret på, hvad Skatterådet havde truffet af afgørelser. Deres forventning var, at der ikke ville være så meget dramatik om det, da de var overbeviste om, at Lisbeth Rasmussen og hendes folk havde helt styr på regelsættet.

Henvist til referat fra mødet den 30. august 2010 udfærdiget af Michael Frank og forespurgt, hvilke problemstillinger der blev taget op i forhold til 180-dagesreglen, forklarede han, at Lisbeth Rasmussen gennemgik, hvordan hun mente, at regelsættet skulle opfattes. Hun holdt et lille foredrag for dem om, hvornår skattepligt indtræder, betingelserne herfor og de væ-

188 Protokol 27, side 12-15.

sentligste hovedpunkter. Det nikkede de til. Hun spurgte, om der sidenhen var truffet yderligere afgørelser, som ikke var hende bekendt. De fortalte hende, at det var der ikke.

Henvist til referatet, hvoraf fremgår, at man var inde på skatterådsafgørelsen SKM2007.353.SR, og forespurgt, hvad det var, der særligt gav anledning til overvejelser, forklarede han, at afgørelsen indgik i Lisbeth Rasmussens almindelige foredrag. Den havde ikke nogen særlig fremherskende status på mødet. Hun nævnte, hvad hun mente, der gjaldt, og på et tidspunkt sagde hun noget i retning af, at de vel også var enige om, at man kunne se bort fra det anførte i 2007-afgørelsen om, at der skulle gælde en tidsbegrænsning for, hvor længe man kunne opholde sig i udlandet. Det nikkede de til. I juni 2010 havde de selv gjort den iagttagelse, at der lå en halvgammel skatterådsafgørelse, der var forkert. Det var vist Michael Frank, der havde fundet den, så de kunne meget hurtigt bekræfte, at de var enige med Lisbeth Rasmussen i, at den var forkert.

Forespurgt, hvorfor de havde været inde og kigge på afgørelsen i juni 2010, forklarede han, at de fik en del spørgsmål om skattepligt. Han kan ikke huske, hvad der præcist var anledningen, men der var nogle folketingsspørgsmål osv. Det medførte, at Michael Frank var inde og kigge i Ligningsvejledningen og opdatere sig. Han fandt herunder ud af, at afgørelsen fra 2007 ikke holdt vand. De havde på tidspunktet for mødet internt afklaret, at næste gang, de skulle revidere Ligningsvejledningen, ville de præcisere, hvad der gjaldt. Det var lidt af et gravearbejde, fordi man skulle et godt stykke ned i afgørelsen for at finde fejlen.

Forespurgt, om de fandt skatterådssagen frem, svarede han bekræftende. De fandt ud af, at 2-3 års begrænsningen, der kom ind i 2007-afgørelsen, var baseret på, at man fejllæste en landsskatteretsafgørelse fra 1992. Fejl-læsningen gik ud på, at det, som var et faktum, gjorde man til en præmis. Det fik lov til at stå i lang tid, uden at nogen opdagede, at teksten var misvisende. I 1992-afgørelsen udtalte Landsskatteretten, at der ikke var noget krav til, hvor længe man måtte opholde sig i udlandet. Det var begrundet i, at Ligningsrådet havde forsøgt at sige, at man ikke kunne holde ferie hos sin egen kone. Sagt med andre ord skulle 180-dagesreglen ikke gælde, hvis man havde familie i Danmark. Det blev underkendt af Landsskatteretten. Afgørelsen refererede man lidt forkert i Ligningsvejledningen, men dog ikke mere forkert, end at man kunne læse det mange gange uden at opdage fejlen. Det havde Lisbeth Rasmussen opdaget.

Foreholdt, at afgørelsen i mødereferatet fik en særskilt omtale, og forespurgt, om det ikke var udtryk for, at den var gjort til genstand for lidt nærmere overvejelser på mødet, svarede han benægtende. Lisbeth Rasmussen sagde blot, at regionen vel kunne se bort fra den, og det nikkede Michael Frank til. Det var Michael Frank, der lavede udkastet til referatet, så det afspejlede sig måske også lidt, at Michael Frank syntes, at det var en meget god pointe, at SKAT København var kommet frem til det samme.

Forespurgt, om det ikke var korrekt, at Skatterådet havde en højere retskildeværdi end Koncerncentret og regionen, svarede han bekræftende. Foreholdt, at departementschefen og produktionsdirektøren kunne være interesseret i at vide, at Koncerncentret og regionen var nået frem til den fælles forståelse, at man burde se bort fra 2007-afgørelsen, forklarede han, at de blev orienteret via referatet.

Forespurgt, om der på mødet var papirer på bordet, svarede han benægtende. De fik heller ikke faktuelle oplysninger fra sagen, men man kunne selvfølgelig ikke holde et møde som dette uden at nævne, hvad det handlede om. De spurgte Lisbeth Rasmussen, hvordan det gik med sagen, og hun fortalte, at det gik godt, og at de snart var færdige. De havde talt dage og rejser, og så vidt de kunne se, var der ikke problemer i forhold til 180-dagesreglen og 3-månedersreglen. De manglede dog nogle få oplysninger om et eller andet. Hun fortalte, hvordan de metodisk havde været nede i alle faktuelle oplysninger om Stephen Kinnocks gøren og laden.

Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen nævnte noget om antallet af dage, forklarede han, at han tror, at hun nævnte, at det ikke tangerede noget, hvor man skulle have omtælling. Henvist til forelæggelse for departementschefen af 1. september 2010 om mødet den 30. august 2010, 2. afsnit, og forespurgt, om oplysningerne om opholdsdage i Danmark kunne stamme fra et andet sted end mødet, svarede han benægtende. Han mener, at oplysningen stammer fra mødet, hvor Lisbeth Rasmussen nævnte antallet af dage.

Henvist til samme forelæggelse, hvoraf fremgår, at SKAT København forventede, at sagen snart kunne afsluttes, at den foreløbige vurdering var, at der ikke var skattepligt, og at mødereferatet var vedlagt, og forespurgt, om det var sædvanligt at lave sådan et notat til departementschefen, svarede han benægtende, men det var også usædvanligt at holde den slags møder og en usædvanlig sag. Det skete nogle gange, at SKAT havde en vigtig sag, som de ikke kunne lide, eller en sag, som de var bange for, og så var

det hver gang fagkontorets vurdering, hvornår der var behov for at melde opad i systemet, og hvornår det skulle ske. Her var det oplagt at melde tilbage, da det var en bestilling oppefra, at mødet skulle holdes.

Forespurgt, om det var hans indtryk fra mødet, at der var nogen fra SKAT København, der havde betænkeligheder ved sagen, altså betænkeligheder ved forståelse af juraen eller ved sagens politiske betydning, svarede han benægtende. Han tror, at Lisbeth Rasmussen sagde, at hun glædede sig til, at sagen var færdig. Det var kun Lisbeth Rasmussen, der sagde noget fra regionens side, så vidt han husker.

På ny henvist til forelæggelsen, hvoraf fremgår, at han og Michael Frank har underskrevet forelæggelsen for departementschefen, og forespurgt, om den blev lagt direkte til Peter Loft, forklarede han, at han lagde den i en skuffe, der hed "Direktionen". Direktionen bestemte selv, hvem der tog skuffen, men det plejede altovervejende at være Birgitte Christensen, der tog den, hvis det handlede om skattejura. Hendes navn står dog ikke på forelæggelsen. Forespurgt, om han helt generelt havde drøftelser med Peter Loft i anledning af mødet, svarede han benægtende.

Foreholdt, at Peter Loft havde skrevet en påtegning på side 2, og forespurgt, om han fik denne tilbagemelding, svarede han bekræftende. Det var en tilbagemelding til ham og hans kontor. Foreholdt de to øverste linjer af Peter Lofts påtegning: "Som før nævnt ...", og forespurgt, hvornår der havde været kontakt med Peter Loft, forklarede han, at han ikke tror, at han havde kontakten. Han mener kun, at han talte med Peter Loft en gang i sagsforløbet. Det var en gang, hvor Peter Loft skulle have fremskaffet en afgørelse. Det var sikkert Birgitte Christensen, Peter Loft havde haft kontakt til.

Forespurgt, om han kan huske, hvornår Peter Loft bad ham fremskaffe den nævnte afgørelse, forklarede han, at det var meget tidligt i forløbet. Det må givetvis have været inden hans sommerferie. Afgørelsen var en af de stramme tilflytningsafgørelser. Det var enten den, hvor man blev skattepligtig ved at arbejde i Danmark, eller også var det den afgørelse, der handlede om bestyrelsesarbejde. Han kan ikke huske, hvordan Peter Loft præcist formulerede sig, da han bad ham finde afgørelsen, men Loft nævnte noget i retning af, at der kørte en sag med Stephen Kinnoek, som han brugte noget tid på.

Forespurgt, om Peter Loft bad ham finde alt relevant materiale frem, svarede han benægtende. Peter Loft bad alene om en konkret afgørelse, som han havde hørt om. Det var en af de få meget stramme afgørelser, hvor man gjorde en mand skattepligtig på baggrund af forholdsvis lidt arbejde. Han kan huske, at Peter Loft sagde, at så kunne det vist heller ikke blive mere stramt. De var enige om, at man ikke kunne gå længere i relation til at gribe folk i skattepligt på grund af arbejde. Peter Loft henvendte sig på et tidspunkt, hvor alle andre havde ferie, bortset fra vidnet. Forespurgt, om det kunne have været i juni måned, forklarede han, at det kan han ikke sige.

Foreholdt Peter Lofts påtegning på forelæggelsen og forespurgt, om han var klar over, hvad der nærmere lå i ”eventuelle justeringer i gld. praxis/ret således at den skattemæssige behandling i de to situationer tilnærmes”, forklarede han, at han har hørt Peter Loft sige nogle gange – og også hørt andre sige – at det kunne være svært at forstå, at der var så stor forskel på tilflytnings- og fraflytningssituationen. I normalsituationen var de meget restriktive med fraflytning, således at de fastholdt folk i skattepligt, hvis de havde rådighed over en helårsbolig, som de ikke fik solgt eller udlejet. I tilflytningssituationen derimod kunne man komme og være i Danmark 180 dage årligt, selvom man havde rådighed over bolig og familie her. Det kunne være svært at forklare, hvorfor der var så stor forskel.

Henvist til notatet (version 2) om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark og forespurgt, om han havde set det eller fået det udleveret, svarede han benægtende.

Henvist til Peter Lofts notat på to sider og forespurgt, om Peter Loft havde drøftelser med ham eller medarbejdere fra hans kontor om de problemstillinger, som blev nævnt i notatet, eller om han havde set notatet, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han udover de forhold, der allerede har været fremme under afhøringen, havde kendskab til, at der i august 2010 pågik overvejelser eller andet i Koncerncentret i relation til sagen, svarede han benægtende.

Forespurgt af Niels Fenger, om de på mødet den 30. august 2010 diskuterede, hvorfor de overhovedet holdt mødet, svarede han benægtende. Lisbeth Rasmussen gik straks i gang med at redegøre for sin opfattelse af regelsættet.

Ivar Nordland har forklaret¹⁸⁹:

Henvist til referat fra mødet den 30. august 2010 udfærdiget af Michael Frank og forespurgt, om han blev konsulteret før eller efter mødet den 30. august 2010 i relation til de problemstilliner, der blev drøftet på mødet, forklarede han, at han kun husker, at han inden mødet talte med Carsten Vesterø om, hvorvidt de overhovedet skulle deltage i mødet. Han fik referatet at se, men først langt senere efter en samtale med Michael Frank. Han tror, at det var i slutningen af september.

Henvist til at det af referatet fremgår, at man var inde på afgørelsen SKM.2007.353.SR, og forespurgt, om det var en problemstilling, som Carsten Vesterø eller andre havde nævnt for ham i tilknytning til mødet, forklarede han, at han er usikker på, om han drøftede den med Carsten Vesterø. Det kan godt være, at han gjorde det. Han mener, at han selv så afgørelsen i den stak afgørelser, som han skrev ud, men som han ikke har mere. Han tænkte ved sig selv, at det havde de ikke hjemmel til. Det gav ingen mening at sige, at de korte ophold i 3 og 4 bevirkede, at de korte ophold i 1 og 2 ikke var korte mere. Han betragtede det som en ulovhjemlet bemærkning i en bindende forhåndsbesked, som givetvis ikke havde betydning for skatteyderne, fordi den ikke blev appelleret.

Henvist til forelæggelse for departementschefen af 1. september 2010 om mødet med SKAT København den 30. august 2010 og forespurgt, om han har set denne forelæggelse, forklarede han, at han tror, at han fik den i slutningen eller midten af september 2010. Henvist til mail af 16. september 2010 fra Michael Frank til vidnet vedhæftet blandt andet forelæggelsen for departementschefen af 1. september 2010 forklarede han, at han fik forelæggelsen den 16. september 2010 af Michael Frank. Han må have ringet til Michael Frank og bedt om den samme dag.

Forespurgt, om han hørte, om sagen blev drøftet med ministeren eller Peter Arnfeldt i løbet af september 2010, eller om Peter Loft orienterede ministeren om den, svarede han benægtende. Der skete først noget, der berørte ham den 16. september 2010.

Forespurgt af Niels Fenger, om han gjorde sig overvejelser om, hvorfor han ikke var med i møderækken mere efter det første møde den 13. august

189 Protokol 30, side 13-14.

2010, forklarede han, at man ikke kunne drage anden konklusion, end at Peter Loft ikke havde brug for hans bistand mere. Forespurgt af udspørgeren, om han gjorde sig nogen overvejelser om, hvorfor Peter Loft ikke havde brug for hans bistand mere, svarede han benægtende.

Foreholdt, at der blev holdt møder mellem Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Steffen Normann Hansen og Peter Loft den 1., 3. og 13. september 2010, og forespurgt, om han havde kendskab til eller fik noget at vide om disse møder, svarede han benægtende.

...

Henvist til notatet (version 2) om Stephan Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark og forespurgt, om han har set eller fået en kopi af notatet, svarede han benægtende. Han læste det første gang i forbindelse med undersøgelsen. Forespurgt, om Peter Loft i forløbet drøftede nogle af de problemstillinger, som notatet rejser, med ham, forklarede han, at der i det store hele var radiotavshed mellem Peter Loft og ham fra den 13. august 2010 til den 16. september 2010.

Henvist til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010" og forespurgt, om han har set eller fået forelagt udkastet på noget tidspunkt, svarede han benægtende. Han så først den endelige afgørelse, da den blev offentliggjort i Politiken.

Henvist til oversigter over ophold i Danmark og forespurgt, om han har fået forevist skemaerne, svarede han benægtende, men de kan have været i det interne notat, som han fik af Peter Loft den 12. august 2010. Han har ikke deltaget i møder, hvor der har været optællingsskemaer fremme.

Henvist til notat af 31. august 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag og forespurgt, om han har set dette notat, svarede han benægtende. Det gælder også notatet af 27. august 2010 om beskatning af løn fra British Council.

Henvist til Peter Lofts notat på to sider og forespurgt, om han har set dette notat, eller om han er blevet bedt om at komme med input hertil, svarede han benægtende.

Peter Loft har forklaret¹⁹⁰:

Henvist til mail af 31. august 2010 fra Anne Katrine Salling til Erling Andersen, cc Tina R. Olsen, forklarede han, at Tina R. Olsen var Anne Katrine Sallings kontorchef. Foreholdt mailen, og forespurgt, om han havde noget at gøre med udformningen af svaret til Uffe Thorndahl, forklarede han, at det havde han ikke. Han tror, at det, der skete, var, at Tina R. Olsen gav henvendelsen til Steffen Normann Hansen, der uden rigtigt at læse den igennem, gav den til Erling Andersen og spurgte, om han havde nogen kommentarer. Det havde Erling Andersen selvfølgelig. Først bad de ham om at sende en pressemeddelelse ud, og så kritiserede de ham for det. Det stod helt og holdent for de pågældende medarbejders egen opfattelse. Han er helt uenig og kan godt forstå, at Erling Andersen blev vred. Han tror kun, at han hørte om det, fordi Erling Andersen på et møde udtrykte sin forbitrelse over forløbet. På vej hjem fra mødet spurgte han Steffen Normann Hansen, hvad det drejede sig om.

...

Foreholdt af udspørgeren, at der blev holdt et møde mellem personer fra Jura og Samfundsøkonomi samt SKAT København den 30. august 2010, og forespurgt, om han inden den 30. august 2010 var orienteret om, at nu kom mødet, og om han havde hørt om mødets planlægning op til den 30. august 2010, forklarede han, at efter han den 10. august 2010 talte med Erling Andersen om, at det nok var en god ide at holde mødet, havde han faktisk ikke spekuleret meget mere over det. Han tror heller ikke, at han hørte mere om det.

Foreholdt forelæggelse for departementschefen af 1. september 2010 om mødet med SKAT København den 30. august 2010 og henvist til referat fra mødet den 30. august 2010 udarbejdet af Michael Frank samt forespurgt, om han læste mødereferatet, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han studsede over noget i referatet, svarede han benægtende. Han læste også forelæggelsen. Forespurgt, om han havde spørgsmål til fremstillingen af faktum og konklusionerne, svarede han benægtende. Han bad om et yderligere notat som beredskab, men han tog referatet til efterretning. Det, som han kunne læse ud af referatet, var ikke forskelligt fra det, som han vidste i forvejen.

190 Protokol 31, side 19, 33-43 og 44-45, protokol 38, side 2-3, og protokol 39, side 23-24.

Forespurgt, om der var nogen diskrepans mellem det, han fik at vide i mødereferatet og det, som han havde fået at vide tidligere på møder og i de notater, han tidligere havde modtaget, svarede han benægtende. Under afhøringerne for kommissionen er det dog kommet frem, at der på mødet var nogle flere drøftelser, end man kan læse ud fra mødereferatet, nemlig om spørgsmålet om 2007-afgørelsen. Han går ud fra, at når man i forelæggelsen skrev, "at der ikke er holdepunkter for at antage, at den seneste praksis på området viser en generel opstramning af reglen", er det en henvisning til 2007-afgørelsen. Han må erkende, at det fangede han ikke. Forespurgt, om det var noget, han overvejede på daværende tidspunkt, svarede han benægtende. Han anede ikke, at der var en problemstilling. Han havde ikke læst de afgørelser, der var refereret til i mødereferatet, og det var man sådan set nødt til, hvis man skulle forstå det.

Foreholdt af formanden fra mødereferatet: "Præmissen i SKM2007.353. SR om, at opholdet i udlandet skal have en begrænset varighed, er der ikke belæg for. Den bygger på en misforståelse af TfS1992.388", forklarede vidnet, at hvis man mente, at han skulle forholde sig til denne problemstilling, var det ikke gjort med de to linjer. Der står ikke, hvilken præmis der var tale om, så han synes, at man skulle have nogle okkulte evner for at kunne læse, hvad der stod i de linjer.

Forespurgt af udspørgeren, hvornår han første gang modtog oplysninger om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, forklarede han, at det gjorde han, da Erling Andersen ringede ham op en aften. Han mener, at det var den 31. august 2010. Det var før mødet den 1. september 2010. Erling Andersen fortalte, at han havde haft et møde med Frode Holm, og at Frode Holm havde oplyst, at Stephen Kinnock var biseksuel. Vidnet tror ikke engang, at sammenhængen med, om parret ville komme til møde eller ej, gik op for ham. Han fik bare oplysningen råt for usødet.

Erling Andersen fortalte, at han havde haft et møde med Frode Holm samme dag. Mødet handlede primært om, hvorvidt parret ville have lejlighed til at komme til møde med SKAT København. Han kan ikke huske den præcise formulering, så han fabulerer lidt. Erling Andersen sagde, at der skete det opsigtsvækkende under mødet, at Frode Holm på et tidspunkt med en lidt kryptisk formulering fortalte, at Stephen Kinnock skulle være biseksuel. Vidnet svarede formentlig noget i retning af, "det var satans". Han tror, at det allerede var på dette tidspunkt, at han og Erling Andersen blev enige om, at det ikke var en oplysning, som de kunne bruge til noget som helst. Den var skattemæssigt irrelevant. De havde været lidt inde på

det med centrum for livsinteresser, men det var ligesom manet i jorden, så han tror, at han endegyldigt havde forstået, at de regler ikke var relevante her. Herefter sluttede de på en eller anden måde samtalen. Han kan ikke huske, om der blev sagt noget yderligere.

Forespurgt, om det blev flettet ind i en begrundelse for, hvorfor der ikke skulle holdes møde med Helle Thorning-Schmidt, svarede han benægtende. Han mener, at det først var næste dag, at denne sammenhæng kom frem, men det er han ikke 100% sikker på.

Lidt efter samtalen med Erling Andersen ringede vidnet til Steffen Normann Hansen for at høre, om han havde fået samme oplysning. Vidnet vidste ikke rigtig, hvad han skulle stille op med oplysningen. Steffen Normann Hansen var hans sendebud i mange relationer mellem Erling Andersen og ham. Han ville egentlig godt vide, om det var en oplysning, som kun han havde, eller om det også var en oplysning, Steffen Normann Hansen havde. Det prøvede han at lokke ud af ham på forskellig vis, men Steffen Normann Hansen var for snu, så til sidst måtte vidnet fortælle, at Erling Andersen havde fortalt ham det og spørge Steffen Normann Hansen, om han også vidste det. Steffen Normann Hansen fortalte, at han også lige havde fået det at vide.

Forespurgt, hvorfor han interesserede sig for, om Erling Andersen havde fortalt det til Steffen Normann Hansen, forklarede han, at Erling Andersen ikke nævnte noget overfor vidnet, men det var ret nærliggende med det tætte parløb, som vidnet havde med Steffen Normann Hansen, at det var noget, han kom til at nævne. Han ville derfor finde ud af, om Steffen Normann Hansen vidste det.

Forespurgt af Niels Fenger, hvorfor det var nærliggende, forklarede han, at de havde et meget tæt samarbejde om det her. Foreholdt, at det ifølge hans forklaring ikke var relevant, svarede han, at hvis det ikke var relevant, hvorfor fik han det så overhovedet at vide? Forespurgt, om han spurgte Erling Andersen herom, svarede han benægtende. Det tror han ikke, at han gjorde, men han opfattede det i virkeligheden sådan, at de var under den samme tavshedspligt, og at de arbejdede tæt, godt og i hans øjne frugtbart sammen om deres forskellige dele af dette sagskompleks. Da Erling Andersen fik en bemærkelsesværdig oplysning, delte han den således med ham. Han tænkte egentlig ikke så meget over det. Han er enig i, at han ikke havde noget at bruge oplysningen til, men i den fortrolighed, der herskede mellem dem, overraskede det ham ikke, at Erling Andersen

sagde det. Erling Andersen måtte have ment det samme, siden han allerede havde orienteret Steffen Normann Hansen, før vidnet ringede til Steffen Normann Hansen. Han vil skyde på, at alle tre samtaler var indenfor et meget snævert tidsrum.

Foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at han fortalte det til vidnet, fordi han ønskede at begrundede, hvorfor Helle Thorning-Schmidt ikke skulle deltage i et møde, og forespurgt, om han kan genkende denne forklaring, forklarede han, at det kunne han delvist. For det første tror han som sagt, at det først var næste dag, at denne sammenhæng kom frem. For det andet blev han fra starten orienteret om, at det var sædvanligt, at skatteyder havde mulighed for at komme og forklare sig. Denne mulighed, mente Erling Andersen, skulle selvfølgelig også stå til rådighed her, og det var vidnet sådan set enig med ham i. Den var måske meget relevant i en sag, der var så vigtig som denne.

Erling Andersen nævnte det for ham som en facilitet, som de fleste var glade for at kunne benytte sig af. Vidnet havde ikke på noget tidspunkt været specielt optaget af, om Stephen Kinnock udnyttede den, eller om de begge udnyttede den.

Erling Andersen fortalte, at parret havde sammenstykket deres oplysninger fra forskellige kanter, og vidnet havde ikke nogen grund til at nære nogen formodninger om, at de skulle kunne ændres. Partsforklaringen ville vel ikke kunne ændre på noget. Hvis SKAT København havde tredjehåndsindberetninger, kontoudtog mv., ville Stephen Kinnocks forklaring om noget andet ikke flytte alverden. I øvrigt var der ikke noget, der skulle flyttes, da SKAT København havde gjort op, at der var et betydeligt spillerum op til de 180 dage. Han syntes ikke, at Erling Andersen skyldte ham nogen forklaring på det manglende fremmøde. Det var ikke noget, han nogensinde havde gået specielt højt op i. Derfor behøvede Erling Andersen heller ikke at begrundede, hvis kun den ene af parterne ønskede at møde op. Han ved ikke, om det er kutyme, at man også taler med ægtefællen i subjektive skattepligtssager.

Forespurgt, om han fortalte oplysningen til andre end Steffen Normann Hansen, svarede han bekræftende. Hvis man skal følge kronologien, så fik han dagen efter oplysningen én gang til, serveret på en måde så Lisbeth Rasmussen, der også var med til mødet, må have formodet, at det var første gang, han hørte det. Han kan huske, at han fornemmede, at der var et

skuespil, som han hellere måtte tage del i. Det fangede Steffen Normann Hansen åbenbart også.

På mødet den 1. september 2010 talte de om, at det nok ikke var en oplysning, som de skulle gå videre med, og det var han sådan set enig i. Men det var jo ikke nogen hemmelighed, at skatteministeren spurgte ham en del gange: ”Du siger, at det er en tilflyttersag, og det har jeg ingen grund til at betvivle. Du siger, at de er væsentligt fra de 180 dage, men jeg kan bare ikke forstå, at de kan være det, fordi de til Justitsministeriet og til forskellige ugeblade har oplyst ... – alt sammen noget, der giver 180 eller flere dage”. De første gange stod han imod og sagde, at SKAT København havde talt på alle leder og kanter, og at der ikke var nogen grund til at nære tvivl om det. Da ministeren spurgte endnu en gang, fortalte han ham, at det kunne hænge sammen med den oplysning, som de havde fået fra skatteydernes egen repræsentant – nemlig at han muligvis havde det her seksuelle forhold.

Det var sådan set ikke det seksuelle, der var interessant. Det var mere det, at det forklarede, hvorfor der var færre dage. Frode Holm kunne lige så godt have fortalt, at Stephen Kinnock var bjergbestiger. Så ville man ikke være så ofte i Danmark, fordi der er så få bjerge. Nu gav det her en forklaring på, at man ikke nødvendigvis var hjemme i alle weekender.

Ministeren sagde ikke, at ”det ikke kunne passe”. Ministeren spurgte, ”jeg kan ikke forstå, at det ikke er flere dage” og henviste som sagt til de oplysninger, der var givet til Justitsministeriet. Han nævnte også nogle interviews, der havde været i forskellige blade. Vidnet havde sagt til ministeren, at det ikke var ligningsmæssigt relevante oplysninger.

Forespurgt, om han kan huske, hvornår i forløbet ministeren begyndte at stille disse spørgsmål, forklarede han, at det kom lidt hen af vejen. Relativt kort tid efter hans første møde med Erling Andersen, fortalte han ministeren, at det var en tilflyttersag. Hans forklaring er nu lidt efter hukommelsen, men efter det næste møde sagde han, at det var en tilflyttersag, og at det tydede på, at 180-dagesreglen langt fra var opfyldt. Forespurgt, om det var efter den 13. august 2010, svarede han bekræftende. Som han har forklaret, var det omkring midten af august, at han sagde det. Om det var umiddelbart derefter, eller om det var nogle dage efter, kan han ikke huske, men det skete et par gange, at ministeren sagde, ”jeg kan stadigvæk ikke rigtig forstå, at SKAT er kommet til det resultat, at der er så langt fra de 180 dage til det, der er talt op”. I starten sagde vidnet, at han ikke

havde noget svar på det, men at han kunne garantere, at SKAT havde talt op på alle tænkelige måder. SKAT København havde også fortalt ham, at hvis der var tvivl, så lagde de sig i den høje ende. Hvis man fløj hjem om natten klokken tolv, var det så et minut over tolv eller et minut i tolv? SKAT København fortalte, at hvis der var tvivl, tillagde de dagene.

Forespurgt, om han f.eks. også orienterede ministeren om, hvor mange dage man havde talt op til, forklarede han, at han vist gav en størrelsesorden. Forespurgt, om han også fortalte, at SKAT København var i gang med at tjekke kreditkort og økonomiske oplysninger, forklarede han, at han ikke tror, at han var så detaljeret på dette tidspunkt. Han sagde, at man var grundig i sin kontrol, men tror ikke, at han orienterede om, hvad kontrollen gik ud på. Han ved, at han på et tidspunkt orienterede ministeren om, at man tjekkede flybilletter, men han kan ikke huske hvornår. Man kunne kun tjekke flybilletterne delvist, fordi de luftfartselskaber, der ikke var dansk skattepligtige, ikke havde nogen oplysningspligt. Man kunne kun spørge SAS, eller det kunne man vist ikke engang, fordi det var et svensk selskab, men SAS havde dog vist nok rykket ud med oplysningerne. Det var sådan lidt partielle oplysninger, som man havde fået. Det kan han huske, at han orienterede ministeren om på et tidspunkt, men han mener, at det var langt senere i forløbet.

Foreholdt Troels Lund Poulsens forklaring, hvor Troels Lund Poulsen bl.a. har forklaret, at han fik oplysningen om den seksuelle orientering i midten af august, hvor han blev bedt om at komme ind til Peter Loft, forklarede han, at han fastholder sin egen udlægning. Det var som sagt i relation til spørgsmålet om, hvorfor der var væsentligt færre dage, end parret selv havde givet udtryk for ved andre lejligheder og måske også færre dage, end man umiddelbart ville tro, når man har familie i Danmark.

Han ved ikke præcist, hvad ministeren byggede dette på, men det er jo rigtig nok, også hvis man kigger på, hvad mange af kommentatorerne sagde i begyndelsen af forløbet. Der var en formodning om, at man var langt over 180 dage. Det var så den formodning, som han ved Erling Andersen og Lisbeth Rasmussens mellemkomst vidste langt fra holdt. Der var en bred margen op til de 180 dage. Det havde han løbende orienteret ministeren om, og det var i forbindelse med den stadige tvivl om, hvorfor de havde sagt noget andet i interviews, og hvorfor de havde sagt noget andet til Justitsministeriet, at vidnet sagde, at han ikke skulle kunne sige, hvorfor de havde sagt noget andet, men at det lave tal muligvis kunne have sammenhæng med det nævnte forhold.

Foreholdt Peter Arnfeldts forklaring, hvor Peter Arnfeldt bl.a. har forklaret, at han fik oplysningen midt i august og de øvrige omstændigheder omkring dette og foreholdt, at både Peter Arnfeldt og ministeren har forklaret, at de fik oplysningen af vidnet medio august, forklarede han, at han ikke har vidst noget før den 31. august 2010 om aftenen. Forespurgt, om han kan huske samtalen med Peter Arnfeldt, svarede han benægtende, men bemærkede, at han kan huske, at nogle dage efter, at han havde talt med Troels Lund Poulsen om det, kom Peter Arnfeldt ind og sagde, "det har jo betydning for sagen", hvortil vidnet svarede, "nej, det kan umuligt på nogen måde få betydning det her. Det er en i skattemæssigt henseende irrelevant oplysning". Det med "kittet" siger ham ikke noget.

Foreholdt videre fra Peter Arnfeldts forklaring, og forespurgt, om han kan huske, at han skulle have kaldt Peter Arnfeldt ind på sit kontor, forklarede han, at han kun kan huske, at han har drøftet det en gang med Peter Arnfeldt. Han er ret sikker på, at han ikke på noget tidspunkt har sagt noget til Troels Lund Poulsen, der kunne tages til indtægt for, at dette havde skattemæssig betydning.

Foreholdt af Niels Fenger, at det, vidnet havde gjort, var, at han havde forklaret noget for Troels Lund Poulsen, som han ikke mente, havde relevans for sagen, forklarede han, at det ikke havde relevans for skattepligtsspørgsmålet, men det havde den relevans, at det kunne forklare diskrepansen.

Forespurgt, om ministeren havde et sagligt behov for at vide det, forklarede han, at skatteministeren havde samme tavshedspligt, som han havde. Der var en meget høj grad af fortrolighed mellem en departementschef og en minister. Man var nødt til hele tiden at vurdere, om det her var noget, hvortil ministeren med rette kunne sige: "Hvad fanden, du ved jo meget mere end jeg. Jeg kan ikke stole på dig, fordi du åbenbart er meget selektiv i din orientering af mig". Når det gælder ministeren, kan man ikke anlægge et fuldstændig stringent fagligt kriterium for, hvad der skal orienteres om. En departementschef og en minister udgør på mange punkter en helhed, der udveksler oplysninger i et væk for at være på nogenlunde samme vidensniveau, uden man præcist kan sige, om departementschefen behøver at vide, hvorfor en eller anden politisk forhandling i regeringen er mere besværlig, end godt er. Det behøver departementschefen måske ikke at vide, men hvis han skal forstå, hvad der sker omkring ham, så kan det være en god oplysning af have. Der er et ret vidt spillerum. Sådan har han i hvert fald opfattet det.

Forespurgt, om oplysningen om Stephen Kinnock kunne være god at have for ministeren, forklarede han, at det var den ikke nødvendigvis. Han opfattede det lidt som sin opgave at skabe en generel tillid til, at det, SKAT København lavede, var korrekt, og at der ikke var grund til at nære bekymringer for, at de var grundige, og at deres oplysninger var korrekte. Når han fik flere forespørgsler om det samme, og han mente, at han kunne stoppe det ved at fortælle oplysningen, så videregav han oplysningen.

Foreholdt af udspørgeren, at vidnet har forklaret, at oplysningen ikke havde nogen juridisk betydning, og at den ikke havde nogen betydning for sagens afgørelse, og at det derfor på en måde var et falsk lod, han forsøgte at kaste i ministerens vægtskål, svarede han benægtende. Ministeren stillede det vel ikke specielt overraskende spørgsmål: "Hvorfor når SKAT frem til et helt andet resultat, end det parterne selv har oplyst?". Ministeren blev ved med at stille dette spørgsmål, og det, syntes vidnet i og for sig, var en forundring, som han godt kunne forstå. Vidnet sagde, at en årsag måske kunne være dette. Han synes ikke, at det var et falsk lod. Han synes, at det var en forklaring på, at der kunne være en diskrepans mellem nogle oplysninger, der var givet, og de oplysninger som SKAT København havde fundet frem.

Forespurgt, om det ikke var et spørgsmål om bevisvurdering, svarede han benægtende. SKAT København havde fra flere kilder en mur- og nagelfast viden om opholdet. Der kunne ikke herske nogen tvivl. Uanset om SKAT København spurgte den ene, den anden eller den tredje vej, så nåede de til de samme tal. Det var ikke engang sådan, at hvis man undersøgte det ene, så gav det 140 dage, og hvis man undersøgte det andet, så gav det 141 dage. Det gav det samme, ligegyldigt hvilken vej man gik. Der var ingen grund til at nære tvivl om tallene. Det var den viden, som han sad med. Den prøvede han at viderelevere til ministeren, og ministeren sagde, at han ikke havde grund til at betvivle det, som vidnet sagde, men han kunne stadigvæk ikke forstå det. Så kunne man så sige, at det var irrelevant, hvad ministeren kunne forstå eller ej, men det ville nok være en usædvanlig måde at svare ministeren på.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at han talte med ministeren om sagen hver gang, der havde været holdt møde, og forespurgt, hvor mange gange han drøftede sagen med ministeren i løbet af august måned 2010, forklarede han, at han vil skyde på, at denne sag jævnligt blev drøftet på stort set alle arbejdspladser, herunder også i Skatteministeriet. Han vil skyde på, at han har været hos ministeren med konkrete, faktuelle og juridiske

orienteringer af stigende intensitet de fem gange, hvor der havde været møder, men sagen havde været drøftet flere gange end det. Hvis det kun var antal gange i løbet af august, så var det 2-3 gange.

Forespurgt, om han gav ministeren de samme faktuelle oplysninger fra sagen, som han modtog, forklarede han, at i overordnede træk fortalte han, at det var en tilflyttersag, at SKAT Københavns foreløbige opgørelser tydede på, at Stephen Kinnoek ikke havde været i landet i 180 dage i nogen af de tre år, at SKATs oplysninger var yderligere blevet verificeret, og at SKAT kiggede lidt på, om der var udført arbejde. Han vil ikke udelukke, at denne oplysning først blev givet hen i september, men der var ikke noget, der tydede på, at arbejdet havde et sådan omfang, at det flyttede skattepligtsspørgsmålet. Det var i grove træk, hvad han orienterede ministeren om.

Forespurgt, om han forklarede noget om intensiteten i SKAT Københavns sagsbehandling for at betrygge ministeren, svarede han bekræftende. Der var hele tiden et rygte, så han fortalte ministeren, at han ret indgående havde drøftet med Erling Andersen, at det var vigtigt, at hver en sten blev vendt. Det var vist det udtryk, som Erling Andersen havde brugt, hvorimod han åbenbart havde sagt "helvedes dybt ned". Han fortalte ministeren, at med det indtryk han havde, havde SKAT København arbejdet med al den grundighed, man kunne forvente i en sag af denne karakter, uden han skulle gøre sig til kontrolspecialist. Til de senere møder havde han Steffen Normann Hansen med, og han var kontrolmand. Han kan ikke huske, om han sagde det, men han tror, at han lod ministeren forstå, at man nok også var mere grundig, end man var med hr. og fru anonym.

Forespurgt, om vidnet orienterede ministeren om de konkrete undersøgelsestiltag, der blev foretaget, svarede han benægtende. I september måned forberedte han, at han på et tidspunkt ville orientere ministeren om det, men han er ikke sikker på, at han nogensinde fik det gået minutiøst igennem. Han havde en plan om at gøre det inden offentliggørelsen. Han ville fortælle ministeren om alt, hvad der stod i afgørelsen, hvad SKAT København havde gjort, og hvad det viste. Det var til det formål, at han lavede notatet på to sider.

Foreholdt Troels Lund Poulsens forklaring – protokol 9, side 9, 3. afsnit, bl.a. om at Troels Lund Poulsen ikke erindrer, at Peter Loft har sagt noget om, hvor han forventede, at sagen ville ende – forklarede han, at dette kunne han ikke nikke genkendende til. Der kan godt have været en

eller to dages forsinkelse mellem, at ministeren fik en stadig øget viden om, hvordan sagen ville ende, men han havde holdt ministeren orienteret under hele forløbet. Foreholdt samme side, 4. afsnit, 4.-6. linje, samme side, 7. afsnit, og side 11, sidste afsnit, 1.-2. punktum, hvor Troels Lund Poulsen ligeledes har forklaret, at han ikke blev orienteret om sagens forventede udfald og ikke havde kendskab til omfanget af mødeaktiviteten, forklarede han, at dette var han helt uenig i. Han er nok enig i, at han ikke orienterede ministeren om mødet den 30. august 2010, og han ved ikke, om han har sagt, at han havde nøjagtig fem møder, men han holdt løbende ministeren orienteret om, at der var en jævnlig mødeaktivitet, og at han fulgte sagen, ligesom ministeren blev orienteret om sagens gradvist stigende oplysningsniveau.

Forespurgt, om der var et pres fra ministerens side for at fremskaffe flere oplysninger fra sagen, svarede han benægtende – ikke som sådan. Når han svarer, som han gør, så hænger det lidt sammen med, at han (vidnet) var ret optaget af pressevinklen for at sige det mildt. Nogle af de spørgsmål, som han stillede – han har set det beskrevet som byger af spørgsmål, men han vil kalde det en ret lille byge – var foranlediget af oplysninger, som han havde fået fra enten ministeren eller typisk fra Peter Arnfeldt. Der kan godt have været nogle fra ministeren. Det gjaldt for eksempel spørgsmålet om London-lejligheden.

Forespurgt, om Peter Arnfeldt deltog i de orienteringer, som vidnet gav ministeren, forklarede han, at som han husker det, så var han ikke med ved nogen af dem.

Foreholdt af Niels Fenger, at Peter Christensen har forklaret, at han af vidnet blev orienteret om Stephen Kinnocks seksuelle forhold, forklarede han, at det var et år senere. Efter afgørelsen blev lækket til BT og offentliggjort i valgkampen, fik han en henvendelse fra Erling Andersen i en weekend under valgkampen. Den nuværende finansminister [Bjarne Corydon] spurgte, om de kunne sende en pressemeddelelse ud. I den forbindelse orienterede han Peter Christensen.

Forespurgt, om der skete andet i august måned 2010, som ikke har været nævnt, svarede han, at det tror han ikke.

Foreholdt, at der blev holdt et møde den 1. september 2010, og forespurgt, om han kan huske, hvem der deltog, forklarede han, at det gjorde Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Steffen Normann Hansen og vidnet. Det

var Erling Andersen, der tog initiativet til mødet. Formålet med mødet var at orientere om status på sagen. Han vil tage det forbehold, at han har meget vanskeligt ved at huske forskel på møderne den 1. og 3. september 2010, men hvis han ikke husker helt forkert, så de et første, temmelig foreløbigt udkast til en agterskrivelse på mødet den 1. Han mener, at mødet blev afholdt på hans kontor. Den 3. september 2010 spiste de frokost, så mødet blev nok holdt i kantinen denne dag.

Forespurgt, om han kan huske, hvad Erling Andersen fortalte på mødet den 1. september 2010 i relation til Stephen Kinnocks seksualitet, forklarede han, at Erling Andersen nogenlunde fortalte det samme, som han gjorde i telefonen dagen forinden, altså at Frode Holm havde givet ham denne oplysning. På mødet kom han lidt mere ind på, at han havde fået oplysningen, fordi det var begrundelsen for, at i hvert fald ægtefællen ikke ville komme til møde i SKAT. Vidnet hæftede sig lidt ved det, fordi han ikke rigtigt kunne se, hvad de to oplysninger havde med hinanden at gøre. Forespurgt, om han spurgte Erling Andersen om, hvordan det kunne være begrundelse for, at ægtefællen ikke ville komme til et møde, svarede han, at det tror han ikke. Hele mødeaspektet var noget, Erling Andersen gik mere op i end vidnet.

Foreholdt, at han har forklaret, at han lidt spillede med på et skuespil til ære for Lisbeth Rasmussen, og forespurgt, hvordan Lisbeth Rasmussen reagerede på oplysningen, forklarede han, at det husker han ikke. Erling Andersen sagde, at de i øvrigt havde fået en usædvanlig oplysning af Frode Holm dagen før. Han gik ud fra, at det var til ære for Lisbeth Rasmussen, da de øvrige vidste det i forvejen. Han har under afhøringerne for kommissionen hørt, at Lisbeth Rasmussen bebrejdede Erling Andersen det, men det var ikke noget, han hæftede sig ved.

Foreholdt fra Erling Andersens redegørelse og Lisbeth Rasmussens dagbogsnotat under den 1. september 2010 samt forespurgt, om han på dette møde eller på mødet den 3. september 2010 gav udtryk for bekymring for sagsbehandlingen, svarede han, at han ikke var enig i fremstillingen. Han blev ved med at påtage sig rollen som den, der stillede alle de spørgsmål, som han gik ud fra, at pressen, kommentatorer, advokater, rådgivere og andre ville stille bagefter. Han havde lidt "Rasmus Modsæt-rollen" – "kan I nu garantere det?" og "har I nu været grundige nok?". Han kunne især mærke på Lisbeth Rasmussen, at hun følte sig lidt fagligt intimideret – "stoler du ikke på os?" og "hvorfor bliver du ved med at stille de spørgsmål?".

Han havde det indtryk, at Erling Andersen var enig i rollefordelingen. Det faglige, det materielle og det juridiske stod SKAT København for. Det mere udadvendte, hvordan man fik det landet, uden SKAT København blev kritiseret sønder og sammen, det stod vidnet for. Han sørgede for, at de med formuleringer og grundighed kunne svare på alle de spørgsmål, som, han gik ud fra, ville blive stillet, når afgørelsen forventeligt blev offentliggjort.

Forespurgt, om han havde drøftet med Erling Andersen, at de skulle lave denne rollefordeling, svarede han, at Erling Andersen jo selv henvendte sig til ham i august og spurgte, om det ikke ville være godt, hvis de talte sammen om det her. Det gjorde Erling Andersen ikke i andre sager. Om det var på dette møde eller næste møde, husker han ikke, men Erling Andersen sagde netop, at hver en sten skulle vendes.

Det var hele tiden i den sammenhæng, der hed, at denne afgørelse ville blive læst med lup af personer, der aldrig tidligere havde interesseret sig for SKATs afgørelser. Det anerkendte Erling Andersen. SKAT København kunne træffe ganske glimrende afgørelser, men de blev som regel kun læst af klienten og hans revisor og ikke andre. Denne afgørelse ville blive læst med lup af 2 mio. mennesker, og Erling Andersen var enig i, at det nok var noget, vidnet var mere hjemme i. Det var vidnets gebet. Han var vant til, at der var enorm offentlighed om alt, hvad der skete i departementet.

Han havde en fornemmelse af, at Lisbeth Rasmussen ikke rigtig ville acceptere den rollefordeling, og at hun følte, at han kiggede dem over skulderen. Han nærede ikke på nogen måde mistillid til det, de lavede, men han havde påtaget sig rollen at være den, der sagde: ”Er det nu godt nok, det I gør?”. Det blev nok ikke sagt så tydeligt, som han har forklaret.

Hvis Erling Andersen gerne ville orientere ham, var det vel ikke for, at han bare skulle sidde med ved møderne. Der måtte være en forventning om, at han også gav udtryk for et eller andet. Hvad var det, han skulle give udtryk for? Det var ikke det juridiske, for det måtte han ikke, men han kunne godt spørge, om afgørelsen var formuleret på den rigtige måde, og om det var klogt, at eleven havde fået opgaven, hvis det var det, Erling Andersen havde gjort. Det var den slags spørgsmål, som han stillede.

Henvist til notatet (version 2) om Stephen Kinnoek og spørgsmålet om beskatning i Danmark og forespurgt, om han har set notatet før, svarede han bekræftende. Han havde notatet med til et møde, men husker ikke, om det var til mødet den 1. eller den 3. september 2010. Han havde fået

notatet af ministeren dagen forinden. Han fik det under lidt ejendommelige omstændigheder. Ministeren gav ham det og sagde: ”Tag lige det her og kig på det”. Han spurgte, hvad det var, hvortil ministeren svarede: ”Tag det nu bare”. Han læste det og kunne se, at det var et sammensurium af, hvad der havde stået i aviserne.

Notatet var skrevet med en klar forventning om, at det var en fraflytningssag. Han var derfor ikke specielt optaget af det. Det bygger på en grundlæggende forkert præmis. Han opfattede det lidt ligesom presseklippene. Det gav mulighed for at forberede sig på de argumenter, som SKAT København og departementet ville blive mødt med, når afgørelsen blev offentliggjort, så han mente, at notatet kunne bruges som led i presseberedskabet.

Forespurgt, om han spurgte ministeren, hvor han havde notatet fra, svarede han bekræftende, men ministeren svarede: ”Tag det nu bare”. Forespurgt, om det skulle forstås på den måde, at ministeren ikke ville oplyse ham om, hvor det kom fra, forklarede han, at han aldrig fik at vide, hvor det kom fra. Forespurgt, om ministeren sagde mere, end at han skulle tage det, forklarede han, at ministeren sagde, at han skulle kigge det igennem og se, om der var noget i det. Forespurgt, om han vendte tilbage til ministeren og fortalte, hvad han mente om notatet, forklarede han, at det gjorde han ikke rigtigt. Da han afleverede presseklippene til Erling Andersen, havde han sagt, at de gerne ville have lavet et presseberedskab på baggrund af dem. Han regnede med, at notatet skulle indgå som et element i dette. Der var i høj grad de samme oplysninger i notatet, som der var i de forskellige presseklip.

Foreholdt, at notatets konklusion var, at Stephen Kinnock skulle være skattepligtig til Danmark, og at notatet kredsede om problemstillingen med midtpunktet for livsinteresser, samt forespurgt, hvor vidnet så det med fraflytning, forklarede han, at det er et stykke tid siden, han har læst notatet. Han henviste til nederst på side 1 i notatet, ”Stephen Kinnock vil være ”fuld skattepligtig” til Danmark, idet han har bolig til rådighed i Danmark”, og forklarede, at det sådan set var rigtig nok, hvis det var en fraflytningssag. Hvis det var en tilflytningssag, så manglede der en ret væsentlig tilføjelse ”og han har taget ophold i den i mere end 180 dage”. Notatet var ikke 100% stringent, men essensen var, at det nok var en fraflytningssag.

Han kunne ikke udelukke, at der på side 8 stod et eller andet tricky argument, som det ville rart, at de tog højde for i presseberedskabet, så derfor

gav han det til Erling Andersen og sagde: "Gå det igennem, for hvad det måtte være værd". Han sad i en lidt akavet situation, fordi han ikke vidste, hvor notatet stammede fra. Erling Andersen spurgte selvfølgelig, ligesom han havde gjort, hvortil han svarede, at han havde fået det af ministeren, men at han ikke vidste, hvorfra det stammede.

Forespurgt, om han overvejede, om de synspunkter, der var fremsat i notatet, kunne forurene sagsbehandlingen og give en falsk påvirkning, svarede han benægtende. De grundlæggende spørgsmål havde SKAT København for længst taget stilling til. Hvis notatet skulle have interesse, skulle det være fordi, der kunne stå en eller anden konkret argumentation, der kunne være rar at tage højde for, men hele den grundlæggende melodi var irrelevant. Det var også Lisbeth Rasmussens umiddelbare reaktion. Han mener, at hun på mødet skrålæste den første side og sagde, at notatet var grundlæggende forkert.

Henvist til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010" og forespurgt, om udkastet var fremme på mødet den 1. september 2010, forklarede han, at det tror han, det var. Henvist til tabel med oversigt over ophold i Danmark og forespurgt, om han kan huske, om den var fremme, forklarede han, at det tror han, men det var ikke noget, de kiggede nærmere på. Henvist til presseklipnotatet om sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag og forespurgt, om han kan huske, om det var med, forklarede han, at hans umiddelbare svar er, at det var det ikke. Hvis det var med, så var det i hvert fald ikke noget, de kiggede på. Henvist til side 3 i notatet, hvoraf fremgår, at der var skrevet noter til presseklippene, og forespurgt, om det sagde ham noget i relation til mødet den 1. september 2010, svarede han benægtende. Henvist til notat om beskatning af løn fra British Council, forklarede han, at han ikke kan udelukke, at det har været med, men det var ikke noget, de kiggede på eller snakkede om. Det var heller ikke noget, som han havde været med i overhovedet.

Forespurgt, om han fik kopi af de dokumenter, som han kan huske, forklarede han, at det kan han ikke huske. Han kan ikke udelukke det. Det er nok primært agterskrivelsen, som han kunne have fået. Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen har forklaret, at papirerne blev udleveret, og foreholdt Lisbeth Rasmussens forklaring i protokol 13, side 24, 6. afsnit, 2.-4. punktum "Der var en stak ... sæt til mødet", samt forespurgt, om han kan huske, at de hver sad med et sæt papirer, forklarede han, at de havde en snæver tekstmæssig gennemgang af udkastet til agterskrivelse, og det var det. Hvis det andet har været der, og det har

han ingen grund til at betvivle, når Lisbeth Rasmussen siger det, var de ikke nede i det, og han tror ikke, at han nogensinde har læst det. Hans fokus var på teksten i agterskrivelsen, og han husker intet om det andet. Han sad der jo heller ikke som sagsbehandler, så det var ikke noget, der interesserede ham.

Forespurgt, hvordan udkastet til agterskrivelsen blev gennemgået, forklarede han, at det var her, at han mente, at hans force kunne komme til sin ret. Agterskrivelsen ville i et eller andet omfang blive ”pressemeddelelsen”, kan man kalde det, og SKAT Københavns kommunikation udadtil om, at de havde været grundige og gjort det efter alle kunstens regler.

Han gik tekstmæssigt ret tæt på her. Eksempelvis tror han nok, at det var ham, der undrede sig over, hvorfor man i de tre øverste kolonner på udkastet til agterskrivelsen af ”x. september 2010” brugte flere benævnelser for det samme: ”ingen skattepligt” og ”ingen ansættelse”. Han forstod ikke helt den sprogbrug, man havde brugt.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at de fleste af de notater, der er gjort i dokumentet, er sket efter bemærkninger fra hans side, og forespurgt, om de gennemgik det afsnit for afsnit, forklarede han, at han ikke tror, at de gennemgik det på den måde, at man spurgte, om der var bemærkninger til afsnit et osv., men de gik det kronologisk igennem. Det var nok mest ham, der sagde noget. Han tror også, at Erling Andersen bidrog, og muligvis også Steffen Normann Hansen, men han vil antage, at ret mange af de anførte ændringer er foranlediget af ham.

Foreholdt det håndskrevne på side 2 i udkastet til agterskrivelsen – ”→ ægtefællen har kunnet udnytte ”hans fradrag” og ”- burde have været afmeldt skattepligt, - ingen betingelser /+ fået fordel hos ægtefællen” – og forespurgt, om det var ham, der var inde på tanken om, at ægtefællen Helle Thorning-Schmidt kunne udnytte Stephen Kinnocks fradrag, svarede han bekræftende, men det var med en lidt anden vinkel end den, der fremgår her. Det havde en vis sammenhæng med fejlregistreringen. Det var en anden ting, som de diskuterede ret indgående på mødet. Vidnet sagde – og det tror han, at Erling Andersen var enig med ham i – ”lad os prøve at give et svar på alle de spørgsmål, der kan stilles”. Et spørgsmål, der naturligt ville komme frem, når der var en fejlregistrering, var, om det ikke betød, at ægtefællen så havde udnyttet et fradrag. Hans tese var, at det skulle skrives, men at det måtte anses for en myndighedsfejl.

Så vidt han ved, bliver uudnyttede personfradrag automatisk flyttet over, hvis det ikke er udnyttet. Man skulle altså regne baglæns for at finde ud af, at man havde fået et andet personfradrag end alle andre i dette land, og at SKAT havde gjort et eller andet forkert. Det kan man ikke forvente af nogen som helst. For det tilfælde, at afgørelsen ville blive offentliggjort, måtte de hellere tage på det offentliges kappe, at den fejl, der var begået, var 100% undskyldelig set fra skatteydernes side. Det var et af de forhold, som han gerne ville have frem, men det kan godt være, at der var en diskussion om, hvorvidt man overhovedet skulle skrive noget herom. Hvis de ikke skrev noget om det, ville der være nogen, der fandt ud af det, og man kunne ikke skrive, at det ikke var parrets skyld uden at skrive, at de havde fået et fradrag, som de ikke skulle have haft.

Han mener, at de havde en diskussion om, hvorvidt man behøvede at skrive, at Helle Thorning-Schmidt havde kunnet udnytte Stephen Kinnocks fradrag. Han sagde, at hvis nogen blev opmærksomme på det, ville det pludselig blive et diskussionsemne. Det syntes han ikke, at det burde være, fordi han ikke syntes, at Helle Thorning-Schmidt havde begået nogen som helst fejl ved ikke selv at opdage, at hun havde fået mandens personfradrag overført. Derfor sagde han, at man måtte skrive, at det var en fejl, der var begået af myndighederne. Man havde haft Stephen Kinnock på det forkerte mandtal i 6-7 år, og det havde haft den konsekvens, at hun havde kunnet udnytte et fradrag, men det havde hun ikke haft en kinamands chance for at kunne forholde sig til. Det skulle man nærmest være skatte-specialist for at kunne. Hvis man ikke skrev, at hun havde fået et fradrag, kunne man ikke skrive, at det ikke var hendes skyld.

Vidnet blev foreholdt, at afgørelsen vedrørte 2007 og 2008, og at der, så vidt man kunne se, ikke var overført noget fradrag for 2007 og 2008, fordi det blev reguleret. Foreholdt, at man vel kunne overveje, om man i en afgørelse vedrørende 2007 og 2008 skulle beskæftige sig med en problemstilling, der vedrørte en anden årrække, og forespurgt, om man også skulle have omtalt det, hvis parret i 2002 havde fået et for stort kørselsfradrag, forklarede han, at det vidste han ikke, men hvis hans betragtning var forkert, at det ikke skulle med, så var det noget Lisbeth Rasmussen eller Erling Andersen burde have sagt til ham. Han havde ikke denne indsigt. Han havde bare sagt, at han vidste, at der var en fejlagtig registrering, og han havde på fornemmelsen, at den havde som resultat, at der havde været et uudnyttet fradrag, som ikke skulle have været der, og at han mente, at det var myndighedernes fejl. Hvis det var et irrelevant år, som han berørte, måtte Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen have sagt, at hans

pointe var god nok, men at den var irrelevant i denne forbindelse, men det gjorde de ikke. Han påpegede blot et problem.

Forespurgt, om han har nogen erindring om, om han tog dokumenter med fra mødet, svarede han benægtende.

...

Forespurgt, om der foregik andet på mødet den 1. september 2010, forklarede han, at det tror han ikke. Forespurgt, om de aftalte et nyt møde på mødet, forklarede han, at som han erindrer det, ville SKAT København prøve at rigge et udkast til agterskrivelse til efter de retningslinjer, som de havde talt om, og som alle var af sproglig karakter. Herudover var der det med, at de på en eller anden måde var nødt til at tage brodden af den kritik, der ville komme, hvis nogen blev opmærksom på fejlregistreringen.

Han var lidt bange for, at man ville vende tingene på hovedet og sige, at det ikke var erkendelsen af, at skattepligten ophørte i 1999, der var den rigtige, og registreringen der var den forkerte. Hvis man ikke nævnte det, og nogen blev opmærksom på, at Stephen Kinnoek rent faktisk havde været registreret som fuldt skattepligtig i de seks mellemliggende år, kunne han forestille sig, at helvede brød løs. Derfor sagde han, at han mente, at de skulle skrive, at der var lavet en fejl, men at fejlen ikke var beslutningen om, hvad der skete i 1999. Han foregreb herved lidt det, der skete senere. Forespurgt, om der blev drøftet andre ting på mødet end udkastet til agterskrivelse, problemstillingen med fejlregistreringen og oplysningen om Stephen Kinnoeks seksuelle orientering, forklarede han, at det tror han ikke.

Forespurgt, om ministeren blev orienteret om mødet, og hvad der havde foregået på mødet, forklarede han, at han orienterede løbende. Det vil sige hver gang, han havde noget at orientere om. Han tror såmænd ikke, at han orienterede om, at de havde lavet stilistiske øvelser i et første udkast til en agterskrivelse, men han fortalte løbende om, at man var kommet videre i sagsbehandlingen. Det vil sige at man på forskellig vis blev ved med at få verificeret de optællinger, som man allerede havde lavet, og at man indhentede oplysninger, som formentlig var uvedkommende for sagens afgørelse, men som skulle med, for at afgørelsen kunne dække det hele.

Forespurgt, hvilke oplysninger der var uvedkommende, forklarede han, at han ikke ved, om de var uvedkommende, men det var ikke nogle, der

var afgørende for skattepligtsspørgsmålet, men for at beskrive situationen fuldstændt, som f.eks. spørgsmålet om London-lejligheden.

Forespurgt, om de drøftede London-lejligheden på mødet den 1. eller 3. september 2010, forklarede han, at det var på et af møderne. Forespurgt, om han drøftede London-lejligheden med ministeren, svarede han benægtende. Der havde stået lidt i aviserne om lejligheden, og der var ikke rigtig nogen, der kunne finde ud, om der var en lejlighed, og om den var stor eller lille.

Forespurgt, om ministeren fik noget at vide herom, forklarede han, at der var en løbende afrapportering med, hvad han vidste. Det var egentlig ikke fordi, at han vidste noget nyt, men han mener bestemt, at han kom tilbage til ministeren og sagde, at det kørte af det spor, som det hele tiden havde kørt af. Der var ikke kommet nye oplysninger fra andre. Man arbejdede sig dybere og dybere ned, men jo dybere man kom, jo mere bekræftet blev man i den formodning, der havde været siden det første møde.

Forespurgt, om der var nogle oplysninger, som han ikke gav til ministeren i begyndelsen af september, forklarede han, at han ikke tror, at han nævnte spørgsmålet om fejlregistrering for ministeren på dette tidspunkt. Forespurgt, om han har indtryk af, at de oplysninger, som sagen nu havde, og sagens karakter i det hele taget gav ministeren anledning til overvejelser om, hvorvidt han skulle gøre noget, svarede han benægtende. Det var i princippet ren envejskommunikation. Han orienterede, og han forventede ikke – og fik heller ikke – nogen reaktion.

...

Forespurgt, om han mellem møderne den 1. og 3. september 2010 havde drøftelser med ministeren, eller om der var kommunikation med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, forklarede han, at han ikke havde nogen kommunikation med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen. Som han tidligere har forklaret, så refererede han løbende for ministeren, hvad der skete på de enkelte møder. Han kan ikke huske hvornår, men han vil antage, at han mellem den 1. og den 3. september orienterede ministeren om mødet den 1. september.

Forespurgt, om han bookede tid til orienteringerne, forklarede han, at han ikke tror, at han bookede tid til orienteringerne. Han mener, at når han kunne se, at ministeren var ledig, så gik han ind på hans kontor og sagde,

at han gerne lige ville orientere om, hvor langt de var nået. Det skete på ren mundtlig basis og som regel rimelig kortfattet. Det var ikke egentlige formelle møder, der var sat i kalenderen.

Forespurgt, om ministeren blev orienteret om, i hvilken retning afgørelsen gik, idet det fremgik af det udkast til afgørelse, som de arbejdede med på mødet den 1. september 2010, forklarede han, at efterhånden, som man kom hen i forløbet, blev han nok med stigende intensitet mere og mere grundig. Orienteringerne gik hele tiden på, hvad SKAT København vidste, hvor langt de var, og hvad det pegede på. Han har tidligere forklaret, at han har lidt svært ved at huske forskel på de enkelte møder, og det vil han gerne gentage, men allerede i første halvdel af august havde han fået en vis indikation af, i hvilken retning det gik. Den videregav han. Den blev så bygget mere og mere op. Der kom flere og flere oplysninger på.

Han tror ikke, at han på noget tidspunkt gik i detaljer og sagde, at der var nøjagtig 146 opholdsdage i et eller andet bestemt år, men han sagde, at SKAT København vidste, at det var en tilflyttersag og startede med at sige, at det ikke så ud til, at Stephen Kinnock havde været i Danmark i 180 dage. Næste gang sagde han, at det var ret klart, at Stephen Kinnock ikke havde været i Danmark i 180 dage, og at der var en ganske betydelig margen op til de 180 dage osv. På et tidspunkt gik man lidt ind i, om der havde været arbejdsmæssig aktivitet osv. Så efterhånden som Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen orienterede ham bedre, orienterede han skridtet videre uden at gå i alt for mange detaljer, men han vil antage, at konturerne af sagen stod Troels Lund Poulsen rimelig klart.

Forespurgt, om han orienterede ministeren om, at man tjekkede bankkonti, flybilletter osv., svarede han benægtende. Han mener, at han sagde, at man tog de nødvendige kontrolskridt. Han har måske også eksemplificeret det og sagt, at man tjekkede kontoudtog. Til at begynde med troede han, at man spurgte alle relevante flyselskaber, men det fandt han ud af, at man ikke kunne, fordi flyselskaberne ikke havde nogen oplysningspligt overfor det danske skattevæsen. Det var derfor nok kun SAS, som man spurgte. Han tror ikke, at han var så specifik, at han fortalte, hvordan man kontrollerede, men han fortalte, at man kontrollerede rimelig konkret, og at der ikke var nogen grund til at tro, at SKAT København ikke sad med alle nødvendige og relevante oplysninger.

Foreholdt, at han på mødet den 1. september 2010 fik oplysning om, at det lå forholdsvist fast, at afgørelsen kom til at gå i retning af, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig til Danmark, og forespurgt, om han gav denne oplysning videre, forklarede han, at efter hans bedste hukommelse sagde han efter det første møde til ministeren, at "det tydede på", at Stephen Kinnock ikke blev skattepligtig, efter det næste møde "det tyder endnu mere på", efter tredje møde "nu må det anses for relativt sikkert, med mindre der kommer nogle helt nye oplysninger, som han ikke rigtig kunne se, hvor skulle komme fra". Graden af tvivl blev mindre og mindre, men han mener, at efter den 10. august 2010 var der ret meget, der tydede på, at sagen endte der, hvor den endte. Det videregav han også.

...

Advokat Nicolai Westergaard henviste til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010", den håndskrevne bemærkning, "→ ægtefællen har kunnet udnytte "hans fradrag" og forespurgt, om det forhold, at man overvejede at sætte noget ind om nogle fradrag, som Helle Thorning-Schmidt kunne udnytte, ikke gav anledning til overvejelser om, hvorvidt det var relevant i en afgørelse, der vedrørte Stephen Kinnock. Vidnet svarede, at han koncentrerede sig sådan set ikke så meget om, hvorvidt det stod i den ene eller den anden agterskrivelse.

Hans betragtning var, at hvis de var nødt til at nævne, at der havde været en fejlagtig registrering i 2000-2006 – og det mente de, at de var nødt til for at komme eventuelle misforståelser i forkøbet – så ville de også signalere, at ægtefællerne havde haft adgang til et fradrag, som de ikke burde have adgang til. Derved lagde de sådan set lidt gift ud for ægteparret, når afgørelsen ville blive offentliggjort, og dette ville være helt uberettiget. Det var for at imødegå denne kritik, som ægteparret ville blive udsat for, at han sagde, at de nok hellere måtte skrive, at det havde den konsekvens, men at det ikke var ægteparrets skyld.

Om det skulle stå i den ene eller den anden afgørelse var ikke noget, som han rigtig beskæftigede sig med. Han kom blot med et synspunkt. Hvor det passede ind, gik han ikke særlig højt op i. Det er selvfølgelig rigtig nok, at det kun burde stå i den ene afgørelse, men det var ikke noget, som de drøftede.

Forespurgt, om det ikke var Stephen Kinnocks afgørelse, de drøftede på mødet, svarede han bekræftende, men det var her, at han mener, at Erling

Andersen eller Lisbeth Rasmussen kunne have sagt, at hans synspunkt sådan set var rigtigt, men at det skulle stå i den anden afgørelse. Forespurgt, om han var klar over, at det var Stephen Kinnocks afgørelse, som de kiggede på, forklarede han, at han så på den problemstilling, som han lige har forklaret om, og at han overlod det trykt til sagsbehandlerne at finde ud af, hvor det skulle stå.

Forespurgt, om han udtrykkeligt tilkendegav, at det kunne være, at bemærkningerne skulle stå et helt andet sted, svarede han benægtende. Det var slet ikke noget, som han tænkte over, og det var der ingen af dem, der gjorde. Hvis nogen havde været opmærksom på det, så havde de nok spurgt, om det ikke var den gale afgørelse at skrive det i. Han gik ud fra, at de, der skrev teksten, fandt ud af, hvor det hørte hjemme. Forespurgt, om der i overvejselsen indgik en overvejelse i relation til tavshedspligten, hvis man anførte oplysninger om en borger i en anden borgers afgørelse, svarede han benægtende. Det var ikke noget, de talte om.

Winnie Jensen har forklaret¹⁹¹:

Foreholdt mail af 30. august 2010 fra Carsten Vesterø til Michael Frank og Erik Jørgensen, indeholdende en mail fra Lisbeth Rasmussen og forespurgt, om hun har haft en dialog med Lisbeth Rasmussen om mødet, svarede hun, at det kan hun ikke huske, men hvis Lisbeth Rasmussen skriver det, så har de givetvis haft en dialog.

Forespurgt, om hun har kendskab til, at der i august 2010 blev afholdt møder mellem Peter Loft, Steffen Normann Hansen og Ivar Nordland fra Koncerncentret og Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen fra regionen, forklarede hun, at det havde hun ikke på daværende tidspunkt. Hun fik først kendskab til det i forbindelse med kommissionsundersøgelsen.

Forespurgt, om hun havde kendskab til, om der i Koncerncentret foregik andre aktiviteter i relation til Stephen Kinnocks skattesag, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun har kendskab til, at der i september 2010 blev afholdt møder mellem Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Steffen Normann Hansen og Peter Loft, svarede hun benægtende.

191 Protokol 32, side 20.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret¹⁹²:

Foreholdt, at der i sagen var et notat fra BT, hvor man prøvede at finde ud af, hvad der var op og ned i sagen, og forespurgt, om han har kendskab til, om nogen i Venstre på samme måde prøvede at prognosticere på udfaldet af sagen, svarede han benægtende.

Erling Andersen har supplerende forklaret¹⁹³:

Han blev foreholdt, at han til protokol 20, side 20, har forklaret, at han af Frode Holm fik oplysning om, at Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel, at vidnet talte med Inger Kirstine Sommer Hansen om det, og at han orienterede Lisbeth Rasmussen om det. Foreholdt protokol 20, side 20, 3. afsnit, 8-13. linje: ”Han orienterede den 1. september 2010 også departementschefen om, at den del, der hed et afsluttende møde med parret, blev klaret på den måde, at der var blevet aftalt et møde med Stephen Kinnock den 9. september 2010. Det var en information, som vidnet gav for at begrunde over for departementschefen, hvorfor SKAT ikke havde holdt møde med Helle Thorning-Schmidt. Det var en oplysning, som vidnet syntes var meget personlig, og som de skulle omgøre med megen varsomhed”, og foreholdt Peter Lofts forklaring i protokol 31, side 34, 1. afsnit, 1.-6. linje: ”Forespurgt af udspørgeren, hvornår han første gang modtog oplysninger om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, forklarede han, at det gjorde han, da Erling Andersen ringede ham op en aften. Han mener, at det var den 31. august 2010. Det var før mødet den 1. september 2010. Erling Andersen fortalte, at han havde haft et møde med Frode Holm, og at Frode Holm havde oplyst, at Stephen Kinnock var biseksuel. Vidnet tror ikke engang, at sammenhængen med, om parret ville komme til møde eller ej, gik op for ham. Han fik bare oplysningen råt for usødet”.

Forespurgt, om han har erindring om, at der var sådan en telefonsamtale dagen før mødet den 1. september 2010, forklarede han, at det har han på ingen måde en erindring om. Han har overhovedet ikke nogen erindring om det, og han har i øvrigt også den opfattelse, at det ”at ringe til departementschefen” ikke var noget, han begav sig ud i. Han kommunikerede typisk med departementschefen via produktionsdirektøren. Forespurgt,

192 Protokol 37, side 17.

193 Protokol 43, side 14-15.

om han vil afvise, at han ringede til Peter Loft, forklarede han, at det vil han, for han har ingen erindring om det.

Vidnet blev foreholdt samme side af Peter Lofts forklaring, 2. afsnit, 1-8. linje: "Lidt efter samtalen med Erling Andersen ringede vidnet til Steffen Normann Hansen for at prøve at høre, om han havde fået samme oplysning. Vidnet vidste ikke rigtig, hvad han skulle stille op med oplysningen. Steffen Normann Hansen var hans sendebud i mange relationer mellem Erling Andersen og ham. Han ville egentlig godt vide, om det var en oplysning, som kun han havde, eller om det også var en oplysning, Steffen Normann Hansen havde. Det prøvede han at lokke ud af ham på forskellig vis, men Steffen Normann Hansen var for snu, så til sidst måtte vidnet fortælle, at Erling Andersen havde fortalt ham det og spørge Steffen Normann Hansen, om han også vidste det. Steffen Normann Hansen fortalte, at han også lige havde fået det at vide".

Hertil forklarede vidnet, at dette har han til gengæld en erindring om. Omkring dette tidspunkt talte han og produktionsdirektøren ofte sammen, og en aften omkring den 30. august 2010 talte de sammen om nogle andre ting, og i den forbindelse talte de også om, hvor stedet var i forhold til, at de skulle mødes den 1. september 2010. Han fortalte da Steffen Normann Hansen, at der var den her problemstilling. Det kan han klart erindre. Da han blev afhørt første gang, havde han ikke tænkt på det, men når han får det at vide på denne måde, kan han godt huske, at han talte med Steffen Normann Hansen.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret¹⁹⁴:

Foreholdt Søs Marie Serup Laybourns forklaring, protokol 19, side 6, 4. afsnit, 1-4. punktum, og 5. afsnit, samt forespurgt, om han har drøftet 180-dagesreglen med Søs Marie Serup Laybourn, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har drøftet de materielle skatteretlige regler, der knyttede sig til denne problemstilling i Stephen Kinnoeks skattesag, med andre, svarede han benægtende. Som han har forklaret, så har han ikke drøftet sagens konkrete eller materielle indhold med andre.

Forespurgt af Niels Fenger, om han ikke havde drøftet det med nogen udenfor departementet eller nogen som helst, forklarede han, at det vist

194 Protokol 52, side 32.

står helt tydeligt, at der var nogle spørgsmål, da der kom en afgørelse. Han drøftede det med nogle internt i Skatteministeriet.

Forespurgt af formanden om han med ”sagens konkrete materielle indhold” mener oplysningerne i sagen – altså hvordan parterne har indrettet sig, hvordan de har boet og ikke boet sammen osv. – og om det var det, han ikke havde drøftet med nogen eller videregivet til andre, forklarede han, at det er fuldstændig korrekt.

Foreholdt, at man godt kan have drøftet juraen, og foreholdt, at han har forklaret, at han ikke drøftede 180-dagesreglen med nogen, forklarede han, at han ikke har nogen erindring eller viden om, at han skulle have drøftet skattetekniske problemstillinger med andre end dem, der skulle rådgive ham i Skatteministeriet.

Forespurgt af udspørgeren, hvem det var, forklarede han, at det har han forklaret om tidligere, og svaret er det samme. De folk, der rådgav ham, var ansat i Skatteministeriet – ikke i SKAT København. Han vil gerne understrege, at han ikke har haft nogen som helst kontakt med SKAT København.

9.11 Perioden fra den 3. til den 12. september 2010

SKAT København har til kommissionen udleveret følgende to sider:

Peter Loft's notater (40)

SNK – HTS.

Kendelse:
(agterskrivelse)

- skattepligt i 2009, 2008, 2007.
ingen kriminelle forhold, der berettiger genoptagelse for 2004 og tidligere år.

Begrundelse: Tilflytningssituation (modsat fraflytning med fuld skattepligt).

- 180 dages reglen ikke opfyldt.
- Ikke arbejde fra bopælen.
- Ikke 3 på hinanden følgende måneders ophold.

1. HAR SKAT VÆRET TILSTRÆKKELIG GRUNDIG?

Afgørelsen bygger på

- optalte antal dage i Danmark
- ingen systematisk arbejde udført fra Danmark.

SKATs verifikation af egne forklaringer:

- Fremlagte kalendere for 2007, 2008 og 2009
- Bankkontoudtog
- SAS-kontoudtog.

Hvorfor kun SAS?

- Hvis kontrol via passagerlister:
Omfatter 50 flyselskaber.
- Krydskontrol SAS/BANK giver sikkerhed + overensstemmelse med kalenderangivelser.

- Mht. arbejde foreligger alene egne oplysninger. Meget vanskeligt at se, hvad der yderligere kan tilvejebringes.

Meget nøje kontrol vedr. det angivne møde i DK [redacted] 2009.
(STMet m.v. var i 2010).

- Oprindelig difference mellem F.H's optælling og SKAT's optælling af hjemmedage beroede på en ren (og tydelig) fejltælling.
- Justitsministeriets oplysninger:
Korrigeret overfor JM i overensstemmelse med SKAT's oplysninger.
- seneste akter indhentes
(hvis ikke allerede).

2. NYE OPLYSNINGER?

Hvordan sikrer vi os, at alle relevante oplysninger foreligger?

- indkomst- og formueforhold grundigt gennemgået (for begge parter).
4 danske konti: Kontoudtog mangler.

3 schweiziske konti: 2 kontoudtog mangler.
2 engelske konti: Visse endnu ubesvarede spørgsmål.

- lejlighed i UK.
35m², udlejet via bureau – ringe afkast.
oplysninger udestår endnu

3. 1999 & 2006 FORLØBET.

Af selve agterskrivelsen/kendelsen skal det fremgå
at fraflytning fandt sted i 1999
at betingelserne for ophør af skattepligt uden tvivl var opfyldt
at afmelding ikke fandt sted og derfor
at ægtefællen uretmæssigt har oppebåret uudnyttede fradrag i årene 2000
til 2005 (checkes)?
Anføres formentlig, at den kommunale skattemyndighed i vid
udstrækning bærer ansvaret herfor (?).
at skattepligtsforholdene først registreres korrekt med virkning fra 2006,
men
at der dermed ingen skattepligt til Danmark bestod i årene forud for de 3
år, som er blevet undersøgt.
Dvs at der ikke forelå en fraflytningssituation, men derimod muligvis en
tilflytningssituation.

4. DER KAN PÅVISES EKSEMPLER PÅ AT ANDRE LIGNENDE
SKATTEYDERE ER BLEVET KENDT FULDT SKATTEPLIGTIGE.

Alle hidtil fremdragne eksempler har vedrørt fraflytningssituationen.
Kendelsen er ret udførlig på dette punkt.

Der laves særskilt notat om praksis i de to situationer: Tilflytning og fraflytning.

5. RETSREGLERNE/PRAKSIS ER URIMELIG.

Praksis viser, at det fra fuld dansk skattepligt er meget svært at bringe skattepligten til ophør, mens der i tilflytningssituationen stort set alene lægges vægt på den lempelige 180 dages regel.

Der udarbejdes et særskilt notat om hensigtsmæssigheden/rimeligheden i den
bestående retstilstand. Umiddelbart forekommer den mindre rimelig.

Beredskabsnotat – næppe kloget selv at melde ud, at reglerne er uhensigtsmæssige;
derimod kan man tilslutte sig synspunktet.

Af en "Forelæggelse for skatteministeren" dateret den 3. september 2010 fremgår:

"Anledning: Presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser i anledning af skattepligtssagen vedrørende Stephen Kinnock.

Frist: 3/9-2009 [2010]

Sågen kort: Det forventes, at SKAT København muligvis allerede i dag, fredag, afgør sågen vedrørende Stephen Kinnock således, at han ikke skal betale dansk skat i 2007, 2008 og 2009.

Stephen Kinnock anses ikke skattemæssigt for at have taget ophold her i landet efter, at hans hustru og børn flyttede til Danmark, idet hverken hans ophold eller erhvervsmæssige aktiviteter her i landet har haft et tilstrækkeligt stort omfang.

Når resultatet er kendt, er det sandsynligt, at dele af pressen ønsker en kommentar fra ministeren. Det kan for mange være svært at forstå, hvorfor en person, der arbejder i udlandet, men som har familie og børn i Danmark og som opholder sig her i landet i ikke ubetydeligt omfang, ikke skal betale skat her.

I andre situationer, hvor en skatteyder ønsker at tage arbejde i udlandet, opleves det modsat, at det er vanskeligt at slippe ud af den danske skattepligt.

Gennemgående har pressen i "Stephen Kinnock-sagen" ikke tilstrækkelig klart forstået betydningen af, om skatteyderen befinder sig i en tilflytningssituation eller i en fraflytningssituation.

Der vedlægges et notat, der illustrerer, hvorledes skattereglerne virker forskelligt i de 2 situationer. Notatet kan eventuelt udleveres til pressen.

Der kan komme et ønske om at få vurderet dels om reglerne for, hvor meget der skal til, før skattepligten indtræder ved tilflytning, er for lempelige, dels om reglerne for udtræden af skattepligt ved fraflytning er for restriktive. Spørgsmålet er, om man rent politisk vil se på, om der er et behov for justeringer af disse regler.

Der kan komme kritik af, at reglerne er for komplicerede. Der har været en del gisninger om sågens udfald i medierne, og såkaldte "skatteeksperter" har været indbyrdes uenige. Den store uenighed i dækningen af sågen kan ikke henføres til skattereglerne, men til det forhold at kun skatteydernes egen repræsentant og SKAT København har haft kendskab til sågens faktum."

Forelæggelsen udbygges i de følgende dage og findes i en let udbygget version dateret den 7. september 2010, der ikke gengives. Denne version blev den 8. september 2010 kl. 9.28 sendt fra Michael Frank til Carsten Vesterø, cc Ivar Nordland, med beskeden ”Til eventuel videre fornøjelig bearbejdning”.

Af en version af forelæggelsen dateret den 8. september 2010, vedhæftet et notat benævnt ”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning”, fremgår:

”Sagen kort: Det forventes, at SKAT København inden længe træffer afgørelse i sagen vedrørende Stephen Kinnock. Uanset sagens udfald vil afgørelsen give anledning til reaktioner og spørgsmål fra pressen.

Spørgsmål kan tænkes at dreje sig om følgende emner:

1. Sondring mellem tilflytnings- og fraflytningssituation.

Gennemgående har pressen i ”Stephen Kinnock-sagen” ikke tilstrækkelig klart forstået betydningen af, om skatteyderen befinder sig i en tilflytningssituation eller i en fraflytningssituation.

Mange har svært ved at forstå, at der efter 180 dages reglen skal relativt meget til, før fuld skattepligt indtræder for en person, der befinder sig i en ”tilflytningssituation” (som Stephen Kinnock). Denne regel kan opleves som meget lempelig.

Omvendt skal der tilsvarende meget til før en fuld skattepligtig person kommer ud af dansk skattepligt, idet det i forbindelse med fraflytning som udgangspunkt kræves, at personen afhænder sin bolig eller lejer den ud uopsigeligt i mindst 3 år. Den regel kan opleves som restriktiv.

Der vedlægges et notat, der illustrerer, hvorledes skattereglerne virker forskelligt i de 2 situationer. Notatet kan eventuelt udleveres til pressen.

2. Hvorfor er reglerne for til- og fraflytning forskellige?

I tilflytningssituationen er udgangspunktet, at personen er skattepligtig i et andet land, og der skal relativt meget til før, at det står klart, at den pågældendes tilknytning her til landet er tilstrækkelig til at medføre skattepligt.

I fraflytningssituationen er udgangspunktet, at den pågældende er skattepligtig til Danmark, og at der skal relativt meget til at vise, at personen har til hensigt at opgive sin tilknytning til Danmark.

3. Hvorfor er de såkaldte livsinteresser ikke afgørende for skattepligten?

Det er bopæls- og opholdsbestemmelserne i kildeskattelovens § 1, der er afgørende for, om en person er fuld skattepligtig til Danmark eller ej. Er personen skattepligtig her, og er han samtidig fuld skattepligtig til et andet land, skal det afgøres, hvilket land der har beskatningsretten.

Først når der er skattepligt i 2 lande, har det betydning at få afgjort, i hvilket land den pågældende har sine livsinteresser.

4. Behov for lovændringer?

Det kan virke påfaldende, hvis den konkrete sag fører til en stærk kritik af reglerne, idet 180 dages reglen har været fuldt accepteret i praksis indtil nu. Reglerne har bestået i en årrække uden, at der har været et politisk ønske om en skærpelse.

Der kan imidlertid komme et ønske om at få vurderet, om der kan skabes større lighed i behandlingen af skatteyderne i en til- og fraflytningssituation. Spørgsmålet er, om man rent politisk vil se på, om der er et behov for justeringer af disse regler.

Reglerne kan på grund af den eksisterende lovgivning og domstolspraksis ikke ændres administrativt, men alene gennem ny lovgivning.

Reglerne for indtræden af skattepligt ved tilflytning kunne f.eks. skærpes ved at fjerne 180 dages reglen således, at skattepligten indtræder i forbindelse med eller kort tid efter indrejse til Danmark, når den pågældende forinden har erhvervet bolig her i landet. En sådan ændring vil være meget vidtgående.

Alternativt kan det overvejes at ændre 180 dages reglen ved at nedsætte antallet af dage fra 180 til f.eks. 90, hvilket vil begrænse en persons mulighed for ophold i Danmark uden, at skattepligten indtræder.

Sådanne skærpselser skal imidlertid vurderes sammen med andre regler, herunder lempelsesreglen i ligningslovens § 33 A, der reelt fritager en

lønmodtager for beskatning af lønindkomst i udlandet, når lønmodtageren opholder sig uden for riget i mindst 6 måneder, idet der tillades et samlet ophold her i landet på højst 42 dage. Den pågældende må endvidere gerne udføre nødvendigt arbejde under opholdet her, og reglen finder anvendelse, uanset om den pågældende bevarer sin bolig i Danmark.

Også den situation, hvor en skatteyder har rådighed over et sommerhus skal i givet fald vurderes nærmere. Som udgangspunkt statuerer et sommerhus ikke bopæl efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1. Det betyder, at selv om mange sommerhuse har helt de samme faciliteter som helårsboliger, vil en skærpende af 180 dages reglen som udgangspunkt ikke ramme en ejer af et sommerhus. Det kan opleves som et hul i forhold til sommerhusejere.

Imidlertid vil en gruppe af sommerhusejere – pensionister som bor i udlandet – blive omfattet af en sådan skærpende, i det omfang de efter planloven får ret til at benytte sommerhuset som helårsbolig. Den fulde skattepligt vil i så fald genindtræde, hvis de pågældende har opholdt sig i Danmark udover den fastsatte frist.

Det vil også være en konsekvens af skærpede regler i tilflyttersituationen, at der kommer flere sager, hvor der skal tages stilling til ophævelse af dobbeltbeskatning og til en afklaring af i hvilket land, den pågældende skal anses for hjemmehørende.

Selvom skattepligten indtræder i Danmark, vil kildelandet (den udenlandske stat) fortsat have beskatningsretten til lønindkomsten. Det betyder som udgangspunkt, at Danmark alene kan beskatte forskellen mellem den udenlandske og danske skat.

5. Komplicerede regler

Der kan komme kritik af, at reglerne er for komplicerede. Der har været en del gisninger om sagens udfald i medierne, og såkaldte ”skatteeksperter” har været indbyrdes uenige. Såfremt du vælger at kommentere herpå, vil det være nærliggende at svare, at den store uenighed i dækningen af sagen ikke kan henføres til skattereglerne, men til det forhold at kun skatteydernes egen repræsentant og SKAT København har haft kendskab til sagens faktum.

6. Sagsbehandlingstiden

Pressen kan ønske en kommentar til, hvorfor sagen kan tage så lang tid at få afgjort, når nu reglerne ikke er så komplicerede. Såfremt du vælger at kommentere herpå, må udgangspunktet være, at vi ikke kender til sagsbehandling af den konkrete sag, men at det i sådanne sager generelt tager tid at få skabt overblik over de faktiske forhold. Der er ofte behov for at undersøge og indsamle dokumentation for forhold, der ligger langt tilbage i tiden, og det er ressource- og tidskrævende undersøgelser. Du har derfor ikke kommentarer til sagsbehandlingstiden.”

Det vedhæftede notat:

”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning

Den fulde skattepligt til Danmark er knyttet til rådighed over helårsbolig og ophold her i landet. Der gælder to forskellige regelsæt for henholdsvis tilflytning og fraflytning.

Tilflytning

En mand har i en årrække opholdt sig i udlandet med sin familie. Ved fraflytningen fra Danmark afhændede familien den helårsbolig, som udgjorde deres fælles hjem. Skattepligten til Danmark ophørte i forbindelse hermed.

Hustruen og børnene vender efter nogle år tilbage til Danmark, hvor de erhverver en ny helårsbolig. Manden bevarer sit job i udlandet, men besøger sin familie, når arbejdet tillader.

Familien har således erhvervet bolig her i landet, men manden bliver efter skattelovgivningen først skattepligtig, når han tager ophold her i landet. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende.

Efter praksis anses et ophold af en varighed på under 3 måneder, eller et samlet ophold på mindre end 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder for et kortvarigt ophold.

Opholdet skal have karakter af ferie eller lignende. Den pågældende kan godt besøge sin ægtefælle og familie uden, at han derved har taget ophold. Besøget må blot ikke overstige 3 måneder eller sammenlagt 180 dage.

Den pågældende anses i praksis for at have taget ophold, hvis han udfører erhvervsarbejde i Danmark.

Det medfører ikke i sig selv skattepligt, hvis personen fx besvarer en sms/mail eller deltager i et møde under sit ophold i Danmark, hvis opholdet i Danmark i øvrigt har til formål at være sammen med sin familie. De handlinger kan ikke sidestilles med løbende personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv.

Om personen har rådighed over helårsboligen, er altså uden betydning. Efter skattelovgivningen bliver personen først skattepligtig til Danmark, når den pågældende tager ophold.

Fraflytning

En skatteyder ønsker at rejse til udlandet for at tage arbejde. For at slippe ud af fuld skattepligt til Danmark skal familien afhænde deres helårsbolig her i landet.

Det følge af den danske skattelovgivning, at en person er fuldt skattepligtig, når den pågældende har bopæl her i landet. Skatteyderen har bopæl her i landet, når vedkommende råder over en helårsbolig, og skattepligten består indtil skatteyderen opgiver sin bopæl endeligt.

Når den skattepligtige flytter til et andet land for at arbejde, kan han undgå dansk beskatning ved at afhænde sin helårsbolig eller udleje boligen uopsigeligt i 3 år.

Hvis den skattepligtige hverken afhænder sin bolig eller udlejer den uopsigeligt i en 3-årig periode, har den pågældende bevaret sin bopæl, og han vil fortsat være skattepligtig her i landet.

Derfor kan en person, der rejser til udlandet for at arbejde i en årrække, og som i den periode beholder rådigheden over sin ejerbolig i Danmark, ikke fritages for beskatning.

Perioden fra den 3. til den 12. september 2010

I hvilket omfang den skattepligtige opholder sig i Danmark, har ingen betydning for skattepligten. I denne situation er det alene afgørende om familien fortsat råder over en helårsbolig.”

Denne forelæggelse og notatet sendte Birgitte Christensen den 9. september 2010 kl. 9.21 til Peter Loft, cc Ivar Nordland, Carsten Vesterø og Michael Frank, og skrev:

”Jeg har lagt vedlagte forelæggelse med notat til dig. Hvis du keder dig under et møde ☺ og læser på det, må du – hvis du har mulighed for det – endelig give besked, hvis du har bemærkninger. Så kan vi bruge dagen i dag til at få rettet det til og så få det lagt videre til ministeren i morgen.”

Peter Loft svarede kl. 9.42:

”Så langt som jeg foreløbig er nået: jeg synes vi skal fjerne () om SKs konkrete situation. Ret beset kender vi ikke den endnu.

Jeg læser videre senere”.

Birgitte Christensen skrev tilbage kl. 9.56 med kopi til Michael Frank og Carsten Vesterø:

”Godt set. Vi fjerner teksten, der var en reminiscens fra 1. udgave, som vi to talte om i telefonen.”

I en senere version af forelæggelsen for skatteministeren, dateret og underskrevet den 9. september 2010 af Michael Frank og Carsten Vesterø og af Peter Loft den 10. september 2010, findes følgende håndskrevne bemærkning, der fremstår som skrevet på en post-it seddel eller lignende:

”Dette er alene et beredskabsnotat.
Gennemgang af de konkrete udsagn/spørgsmål etc. følger mandag”

Forelæggelsen er næsten identisk med versionen dateret den 8. september 2010. Forskellen er, at ”(som Stephen Kinnoek)” i pkt. 1, 2. afsnit, er fjernet.

I et brev af 16. december 2011 om aktindsigt har Statsministeriet oplyst, at det af daværende departementschef Karsten Dybvads kalender fremgår, at Karsten Dybvad har holdt møde med skatteministeriets departementschef den 7. september 2010 kl. 10 i Statsministeriet.

Af et mødereferat dateret den 21. oktober 2010 udarbejdet af Lisbeth Rasmussen fra et møde den 9. september 2010 fremgår:

”Deltagere er:

Skattedirektør Lisbeth Rasmussen
Afdelingsleder Hanne Dahl Kofod
Stephen Nathan Kinnock
Adm. Direktør Frode Holm, Revitax

Torsdag den 9/9 2010 holdes et afklarende møde med Stephen og Frode Holm på Frode Holms kontor.

De har på forhånd fået tilsendt vedlagte notat angående de faktiske forhold, som vi skal drøfte.

Ved mødets start viser det sig, at de kun har én rettelse til oplysningerne. Det drejer sig om mødet i København i 2009, hvor de alle forlader Danmark samme dag, men til Norge/Oslo i stedet for som hidtil antaget tilbage til Schweiz.

Stephen forklarer, at han ikke arbejder hjemme, når han er i Danmark, da han som følge af, at han arbejder i udlandet og ikke kan være hjemme til hverdag. Det betyder, at han arbejder mere om aftenen og i øvrigt bliver der i weekenden, hvis arbejdet kræver det.

Den reviderede opgørelse over opholdsdage i årene 2007, 2008 og 2009 forelægges dem under mødet. Frode Holm erklærer, at de ikke har bemærkninger til den. De har selv deltaget i arbejdet med udarbejdelsen af den.

De spørger til hvornår de kan forvente en afgørelse. Frode Holm synes ikke det er helt tilfredsstillende, at de skal afvente en hel uge inden de ved noget. Jeg lover at ringe mandag for at orientere ham om det videre forløb og hvornår den endelige afgørelse fra SKAT kan forventes at foreligge. Vi har stadig en aftale om, at Frode Holm afhenter afgørelsen hos SKAT.

Frode Holm rejser i øvrigt det kritisable ved, at Venstres Ungdom har anmeldt Stephen og Helle til Politiet. Stephens arbejdsgiver er kritisk overfor, at én af deres direktører har en sådan sag verserende, og de spørger ivrigt til den, og hvornår den afklares. Jeg oplyser, at jeg har en aftale

Perioden fra den 3. til den 12. september 2010

med Københavns Politi om, at de får vores opgørelse over opholdsdage efter dette møde, hvor de har haft mulighed for at se de seneste rettelser.”

Mødereferatet var som anført vedlagt et notat på tre sider med overskriften: ”Faktiske forhold” og underoverskrifterne: ”Perioden 1998-1999”, ”Perioden 2000-2005”, ”Perioden 2006, 2007, 2008, 2009”, ”Ansættelsesforhold”, ”Erhvervsmæssig beskæftigelse i Danmark” og ”Økonomiske forhold”.

Den 10. september 2010 sendte Mark Arnecke fra Revitax en mail til Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod med forskellige korrektioner bl.a. med hensyn til udlejningen af engelsk ejendom.

I Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater er under uge 35 og 36 bl.a. anført:

”Den 3/9 2010 holdes møde med Erling Andersen.

Den 3/9 2010 holdes et orienterende møde med Peter Loft, Steffen, Erling og jeg selv i Departementet. Peter Loft giver frokost.

Mandag den 6/9 (morgen) taler jeg med Erling om sagen. Fremdriften og hvornår vi må kunne afgive afgørelsen.

Mandag den 6/9 modtages 3 mails fra Frode Holm med yderligere materiale i sagen.

Tirsdag den 7/9 (8.30 – 10.) har jeg møde med Erling om sagen og sagsfremstillingen.

Tirsdag den 7/9 modtages mail fra Frode Holm angående en række posteringer.

Onsdag den 8/9 (14-16) har jeg møde med Erling om sagen og sagsfremstillingen.

Onsdag den 8/9 modtages mail med yderligere materiale i sagen fra Frode Holm.

Torsdag den 9/9 holdes det afklarende møde med Stephen og Frode Holm på Frode Holms kontor. De har på forhånd fået teksten angående de faktiske forhold, som vi skal drøfte. Ved mødets start viser det sig, at de kun har én rettelse til oplysningerne. Det drejer som om mødet i Køben-

havn i 2009, hvor de alle forlader Danmark samme dag, men til Norge/Oslo i stedet for som hidtil antaget tilbage til Schweiz. Stephen forklarer, at han ikke arbejder hjemme, når han er i Danmark, da han som følge af, at arbejde i udlandet og ikke være hjemme til hverdag, arbejder mere om aftenen og i øvrigt bliver der i weekenden, hvis arbejdet kræver det.

Den reviderede opgørelse over opholdsdage i årene 2007, 2008 og 2009 forelægges dem under mødet. Frode Holm erklærer, at de ikke bemærkninger til den. De har selv deltaget i arbejdet med udarbejdelsen af den.

De spørger til hvornår de kan forvente en afgørelse. Frode Holm synes ikke det er helt tilfredsstillende, at de skal afvente en hel uge inden de ved noget. Jeg lover at ringe mandag for at orientere ham videre om forløbet.

Frode Holm rejser i øvrigt det kritisable ved, at Venstre Ungdom har anmeldt Stephen og Helle til Politiet. Stephens arbejdsgiver er kritisk overfor, at én af deres direktører har en sådan sag verserende og de spørger ivrigt til den, og hvornår den afklares. Jeg oplyser, at jeg har en aftale med Københavns Politi om, at de får vores opgørelse over opholdsdage efter dette møde, hvor de har haft mulighed for at se de seneste rettelser.

Fredag den 10/9 færdiggøres kladden til afgørelsen.

Fredag den 10/9 modtages en mail fra Frode Holm angående de sidste rettelser til Helles selvangivelse.

Søndag aften den 12/9 har jeg en telefonisk drøftelse med Erling om sagen. Jeg orienterer ham om mødet med Stephen og Frode.”

Af Erling Andersens redegørelse fremgår:

”Vi aftaler et nyt møde **den 3. september 2010**, hvor vi vil spise frokost sammen.

Der er tale om et kort møde uden dagsorden og referat.

Deltaagerne var departementschef Peter Loft, produktionsdirektør Steffen Normann Hansen, skattedirektør Lisbeth Rasmussen og jeg selv.

Mødet blev afholdt i et mødelokale i forbindelse med kantinen i Nicolai Eigtveds Gade.

Lisbeth Rasmussen og jeg orienterede om nogle få vinkler i sagsbehandlingen, samt om at der indenfor de kommende dage skulle være nogle afsluttende møder og udarbejdes endelig agterskrivelse/sagsfremstilling.

Orienteringen tog også udgangspunkt i nogle relevante dokumenter, som var medbragt i kopi.

Det er i skattesagen referatført, at disse dokumenter har været brugt til orienteringen.

Der arbejdes videre med sagen – og i løbet af den følgende uge aftales der møde **den 13. september 2010.**”

Peter Arnfeldt har forklaret¹⁹⁵:

Foreholdt forelæggelse for skatteministeren af 3. september 2010 med presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser i anledning af skattepligtssagen vedrørende Stephen Kinnock, oplyste han, at han aldrig har set den forelæggelse. Den type presseberedskab, som han så og beskæftigede sig med, var en lang perlerække af spørgsmål og kommentarer til artikler, som også findes i kommissionens materiale. Han ved heller ikke, om ministeren har set den, for så ville det typisk være skrevet på den.

Han modtog i perioden op til afgørelsen ingen faktuelle oplysninger om skattesagen, men fik kun oplysninger gennem pressen med spekulationer om dette og hint.

Han er ikke klar over, om ministeren blev orienteret om skattesagen af Peter Loft eller andre i Koncerncentret i perioden fra 1.-15. september 2010. Han er heller ikke bekendt med, om Troels Lund Poulsen modtog oplysninger om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks forhold.

Han drøftede pressens dækning af skattesagen med ministeren i denne periode. Troels Lund Poulsen var – ligesom resten af Danmarks befolkning nok var det – lidt forvirret over, hvad denne sag ville ende med. Pressedækningen blev tillige drøftet løst på gangene i ministeriet. I ugen op til afgørelsen kom Ivar Nordland forbi vidnets kontor, og de fik en snak

195 Protokol 8, side 10-11.

om til- og fraflytningsproblematikken, som Nordland var ekspert i. Det var et spørgsmål, der interesserede pressen meget. Han drøftede ellers ikke skattesagen med nogen, men han orienterede Troels Lund Poulsen og Peter Loft om diverse henvendelser fra pressen.

Han har ikke kendskab til, om nogen i denne periode udenfor SKAT København forsøgte at påvirke den afgørelse, som SKAT København skulle træffe.

Foreholdt forelæggelse for skatteministeren af 7. september 2010, forelæggelse for skatteministeren af 8. september 2010 og en udateret forelæggelse for skatteministeren – alle vedrørende presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser i anledning af sagen – oplyste han, at han ikke erindrer nogensinde at have set nogen af forelæggelserne før, og han kan slet ikke gænkende den type af notater.

Troels Lund Poulsen har forklaret¹⁹⁶:

Foreholdt forelæggelse for skatteministeren dateret den 3. september 2010 vedrørende presseberedskab, oplyste han, at han plejede at notere sine initialer og dato på det, han så. Han mindes ikke at have set udkastet før, og han kan i materialet se, at udkastet forandrede sig undervejs.

Henvist til forelæggelse for skatteministeren dateret den 7. september 2010 vedrørende presseberedskab og forelæggelse for skatteministeren dateret den 8. september 2010 vedrørende presseberedskab – begge med væsentlig samme indhold som forelæggelsen af 3. september 2010 – mindes vidnet heller ikke at have set disse udkast, men presseberedskabet kan meget vel ændre sig, før det når ministeren. Han mener, at der må være et presseberedskab, der er dateret senere.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret¹⁹⁷:

Forespurgt om et møde den 9. september 2010, forklarede hun, at da var hun i Bhutan. Hun var med til mødet fredag den 27. august 2010. Hun havde et heldagsmøde om selskabsskat om mandagen, fløj om tirsdagen og kom tilbage den 14. september. Der skete ikke andet på mødet den

196 Protokol 9, side 12.

197 Protokol 12, side 6 og 9.

27. august 2010 end det, der fremgår af mødereferatet. Det var det første store sagsbehandlermøde, hvor Søren gennemgik, hvad status var, og hvad de yderligere skulle have oplyst.

...

Forevist dele af Erling Andersens redegørelse forklarede hun, at hun ikke har hørt noget om eller fra et møde den 3. september 2010.

Hanne Dahl Kofod har forklaret¹⁹⁸:

Forevist mødereferat fra møde den 9. september 2010, forklarede vidnet, at hun mener, at det faktuelle da var ved at være på plads. De havde lavet en skrivelse med en beskrivelse af de faktiske forhold, som de havde med til mødet, og som de skulle have Stephen Kinnock til at bekræfte. Stephen Kinnock bekræftede skrivelserne med en enkelt rettelse af mindre betydning. Det er svært for hende at sige, hvorfor der skulle gå en uge, inden agterskrivelsen kunne udleveres. Den skulle tilrettes og skrives. Hun mener, at de havde et udkast klar omkring den 13. september 2010. Hun mener, at der var noget med, at de skulle afvente, at departementschefen kom tilbage fra en udlandsrejse, inden de måtte sende agterskrivelsen. Hun tror ikke, at de arbejdede i weekenden op til mandag den 13. september 2010. Udkastet var som sagt klar den 13., og der skulle herefter kun renskrives en agterskrivelse, inden den var klar til at gå af sted.

...

Foreholdt dele af Erling Andersens redegørelse, forklarede hun, at hun ikke ved, hvad det er for en referatførelse og hvilke dokumenter, der henvises til. Hun ved ikke, om det var til dette møde den 3. september, at udkastet var med.

...

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen til referat af møde den 9. september 2010, hvor Frode Holm i næstsidste afsnit giver udtryk for, at det ikke var helt tilfredsstillende, at de skulle afvente en uge, inden de vidste noget, forklarede hun, at Frode Holm på mødet må have fået at vide,

198 Protokol 12, side 14, 17, 20 og 21.

at der ville gå en uges tid, inden der forelå en afgørelse. Han var utilfreds med, at det skulle vare så længe. Hun mener ikke, at de på dette tidspunkt vidste noget om, at Peter Loft skulle på tjenesterejse. Det har nok været for at give Frode Holm en tidsramme. De forsøgte ikke at presse afgørelsen hurtigere igennem.

...

Forevist Peter Lofts notat på to A4 sider forklarede hun, at hun ikke ved, hvad der ligger bag notatet. De opfattede det sådan, at Peter Loft ville være helt sikker på, at de havde husket det hele og havde kigget alt igennem. Der var ikke noget i notatet, der tydede på, at Peter Loft mente, at de skulle komme frem til en anden afgørelse. De to sider var bare nogle stikord. Tilfældet med Stephen Kinnoek blev i notatet beskrevet som en tilflytningssituation.

Lisbeth Rasmussen har forklaret¹⁹⁹:

Det var hendes fornemmelse, at spørgsmålet om offentliggørelse af afgørelsen var ret aktuelt i begyndelsen. Frode Holm sagde, at han nok havde en forventning om, at afgørelsen ville blive offentliggjort, men ugen før agterskrivelsen, kom der nogle andre signaler. Han var ikke sikker på, den ville blive offentliggjort. Han sagde det på et møde, men hun kan ikke huske, hvornår det blev sagt. Det kan dog godt have været i forbindelse med en telefonsamtale, for det blev ikke sagt på mødet med Stephen Kinnoek den 9. september 2010. Det blev således ikke sagt, mens Stephen Kinnoek var til stede. Vidnet talte løbende med Frode Holm, og de fik til sidst det signal, at han ikke var sikker på, at afgørelsen ville blive offentliggjort. Hun mener, at hun tydeligt sagde dette videre til Erling Andersen, men hun ved ikke, om Erling Andersen sagde det videre til Peter Loft eller andre i Koncerncentret. Da Frode Holm i begyndelsen nævnte, at Stephen Kinnoek og Helle Thorning-Schmidt overvejede at offentliggøre afgørelsen, blev det ikke sagt som et faktum, men at det lå i deres overvejelser. Da han senere kom og sagde, at det ikke var sikkert, opfattede vidnet det som om, at de igen overvejede situationen. Det var ikke noget, der påvirkede vidnet.

...

199 Protokol 13, side 10, 12-14, 25, 25-26, 26 og 28, og protokol 14, side 23, 30, 33, 34 og 36.

Henvist til mødereferatet fra møde afholdt den 9. september 2010 med vidnet, Hanne Dahl Kofod, Stephen Kinnoek og Frode Holm, forklarede hun, at der ikke var andre deltagere end de fire. Der var en vigtig årsag til at holde mødet. Det var det, som blev sendt frem dagen før – notatet med faktiske forhold. Det var helt afgørende for SKAT København at få løbet faktum igennem. Frode Holm og Stephen Kinnoek skulle stå inde for, at SKAT havde fået alle nødvendige oplysninger med. Det var meget vigtigt, at de fik vendt spørgsmålet om Stephen Kinnoeks mulige arbejde, og det viste sig også, at der var en lille unøjagtighed om et af møderne.

Det var helt afgørende for dem, samtidig med den generelle snak om hvad det var for et resultat, de var i nærheden af. De gav ikke Frode Holm og Stephen Kinnoek en indikation af, i hvilken retning afgørelsen ville gå. Hun ved ikke, hvor meget Stephen Kinnoek kendte til skatteretten, men på baggrund af hele den drøftelse, der havde været med Frode Holm, og de spørgsmål de stillede, så kunne Frode Holm godt selv se retningen.

Notatet om faktiske forhold blev sendt til Frode Holm dagen før mødet. Notatet blev udarbejdet en af de sidste dage op til mødet. Oplysningerne om de faktiske forhold var lavet som copy paste fra agterskrivelsen. Notatet blev lavet af Hanne Dahl Kofod. Der var ikke andre kommentarer til notatet end dem, der fremgår af mødereferatet. SKAT havde arbejdet meget længe omkring opgørelsen af dage og finpudsningen af den, og den optælling havde Frode Holm også fået. På mødet bekræftede Frode Holm optællingen og sagde, at de var helt enige – og at de jo også selv havde været med til at bidrage til den.

På tidspunktet for dette møde havde SKAT været omkring alle de hjørner, som skulle dokumenteres. Et er, hvad Helle Thorning-Schmidt måtte have sagt om familiemønsteret – hvis hun overhovedet er rigtigt refereret rundt omkring – men nu stod de i en situation, hvor de havde helt klar dokumentation for alle ting, herunder familiemønsteret. Hun ønskede, at Stephen Kinnoek forstod, hvad det betød, når de stillede spørgsmålet omkring arbejde, og han forklarede på mødet, hvordan han arbejdede. Det var fuldt tilfredsstillende, og så behøvede hun ikke spørge mere ind til, om Helle Thorning-Schmidt nu havde sagt det ene eller det andet i en eller anden artikel.

Foreholdt dagbogsnotat under fredag den 10. september 2010, første linje, oplyste hun, at hun åbenbart havde fundet anledning til at notere, at kladden til afgørelsen blev færdiggjort. De havde formentligt siddet og brugt

rigtigt mange timer den dag på at færdiggøre. Det fremgår også af dagbogsnotatet, at Frode Holm samme dag kom med nogle tilføjelser.

Foreholdt mødereferat fra møde afholdt den 9. september 2010, næstsidste afsnit, 1. og 2. punktum, og forespurgt, hvorfor de ikke fik sendt agterskrivelsen den 10. september 2010, når det ifølge dagbogsnotatet så ud til, at de var færdige med den, forklarede hun, at så færdiggjort var den heller ikke. Selvom Frode Holm spurgte til, hvornår de kunne forvente en afgørelse, ligesom han forståeligt nok også havde spurgt hertil mange gange tidligere, så manglede de stadig nogle kontoudtog. Som hun husker det, fik de materiale også ugen efter, nemlig tirsdag den 14. september. Om onsdagen fik de nogle enkelte kontoudtog fra Frode Holm, som de skulle tjekke igennem. Der var således stadig nogle småhjørner, der skulle laves.

Når de skal tage stilling til skattepligt efter kildeskattelovens § 1, så går de efter at afdække, hvilke boligmuligheder der er. De undersøger alle de forskellige former for at have en bolig. Det vil typisk dreje sig om, at man ejer eller lejer noget, men de vurderer også andre opholdsmuligheder. Bopælsbegrebet i kildeskatteloven er bredere end en fysisk bolig. Der lægges også vægt på andre omstændigheder, f.eks. hvor man arbejder, om man har en familie, og hvor familien opholder sig henne. Det kan også have en vis betydning, hvem familien som sådan er. Har man børn, betyder også noget i denne sammenhæng. Alle de ting, som de har noteret, bliver undersøgt.

I sådan en situation her, hvor man har flere boliger, er spørgsmålet også – uden man skal lægge noget i primær eller sekundær bolig – hvor er det, man sædvanligvis opholder sig. Det er der, man mange gange kan se de forskellige tilknytningsmomenter, som vi har som mennesker. F.eks. hvilke foreninger vi er medlem af osv. Det indgår i undersøgelsen, og det blev også undersøgt i denne sag. De så på, hvor man havde formue, og om man havde erhvervsinteresser. Til sidst undersøgte de – ud fra det udgangspunkt, at skatteborgeren ikke var skattepligtig i forvejen – om han så ved at have en bolig til rådighed her i Danmark havde taget ophold i den. Det var her, at den såkaldte 180-dagesoptælling kom ind i billedet plus diverse undersøgelser af, hvad det var for en karakter, det havde, når han opholdt sig her. Var det ferie eller lignende, eller var der andet end det. Typisk bliver der set på, om man har arbejdsmæssige relationer, erhvervmæssige relationer eller økonomiske relationer.

Optælling af dage startede ud med, at de fik kalendermateriale, som også ligger på sagen. Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock udfyldte for

de tre år selv kalender, som SKAT fik ind. Det gav umiddelbart et billede af, hvornår han havde opholdt sig her. Oplysningerne blev sammenholdt med flybilletter og andre oplysninger, der blev leveret, herunder kontoudtog, der viste, hvornår og hvor der var hævet penge. Hvis der var købt noget i lufthavnen i Heathrow, passede det sammen med, at han ikke var i Danmark på det tidspunkt.

Sådan afstemte de det og nåede frem til en meget nøjagtig opgørelse af, hvornår Stephen Kinnock havde været i Danmark. Ved de unøjagtigheder, der i øvrigt var, lagde de til grund efter at have præsenteret det for Frode Holm, at Stephen Kinnock var i Danmark. Derfor var der en række dage, hvor der har været tvivl, og disse dage blev talt med som dage i Danmark. Så der var en vis grad af omvendt bevisbyrde her, hvad der ellers ikke gælder i skatteretten. Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen havde i deres meget minutøse optælling og oversigt markeret de dage, hvor der var usikkerhed. Så havde parret mulighed for igen at se, om de kunne finde dokumentation, der kunne fjerne den usikkerhed. Der var ikke tale om et stort antal dage, men der var nogle stykker.

Man talte op dag for dag og arbejdede med brudte døgn. Når man således ankom her en fredag aften kl. 22, så talte man denne fredag med. Det første, man gjorde, var at tage alle tre år og tælle det hele op år for år. Herefter talte man op ved at forskyde perioden måned for måned. Det er det, reglen går ud på. Som hun har forstået det, så er der også talt op ved at forskyde på dage-niveau. Sagsbehandlingen i denne sag var præget af stor grundighed.

Forespurgt, om SKAT i denne sag havde gjort noget anderledes i forhold til behandlingen i andre sager, forklarede hun, at de som sådan ikke havde gjort noget anderledes, fordi de enkelte elementer måske også kan genfindes i andre sager. Det samlede billede var dog, at de havde været mere grundige i denne sag end i de fleste andre sager. Der blev hverken foretaget positiv eller negativ særbehandling i denne sag.

Vurderingen af Stephen Kinnocks arbejdstilknytning til Danmark var den sædvanlige. Der var et par møder inde i billedet, og dem havde de bedt ham om at redegøre for. Det var på mødet den 9. september 2010 vigtigt at fortælle, hvad de havde fået oplyst, og hvis der var mere, så skulle det oplyses. Man tror sædvanligvis på det, folk fortæller, og lægger det til grund for en afgørelse. Der skal være et særligt grundlag for at rette henvendelse til andre. Det vil være en overtrædelse af tavshedspligten.

Forespurgt, om de fik andre oplysninger vedrørende sagens faktuelle grundlag end dem, de havde fået fra Frode Holm, eller om der var andet, vidnet ønskede at fortælle om selve sagsoplysningen, svarede hun, at det var der umiddelbart ikke.

...

Foreholdt dele af Erling Andersens redegørelse, forklarede hun, at hun erindrer, at det var den 3. september 2010, at Peter Lofts to A4-ark blev udleveret. Hun har godt bemærket, at Erling Andersen mener, at det var den 1. september 2010. Hendes erindring hænger sammen med, at hun kan huske, at de den 3. september netop havde en drøftelse af et af de elementer. Det var ikke sådan, at de gennemgik det hele den 3. september, men et af spørgsmålene var, om reglerne var for stramme, og hvor hele spørgsmålet var ændring af regler, ændring af praksis – og det var jo udelukket, som Peter Loft kom ind på, at tro, at man kunne ændre noget på de her regler på nogen som helst måde. Hvis der skulle ændres på reglerne, så skulle det ske via lovgivning. Hun erindrer klart, at det var den 3., at det skete. Den 3. september 2010 skete der i øvrigt ikke så meget. Mødet var mere orienterende end nogle af de andre. De spiste frokost, og der var en anden verserende sag, som de også drøftede.

...

Foreholdt dele af Peter Lofts notat på to A4 sider og forespurgt, om Peter Loft gav nogen begrundelse for at have været så langt nede i overvejelserne, svarede hun benægtende. Hun forstod, at han selv havde lavet notatet. Hun fik ikke indtryk af, at andre havde hjulpet ham. Han havde lavet det for at opsummere og syntes, at det her var en meget god måde. Der var nogle stikord, der kunne bruges som huskeliste. Hun ved ikke, om han havde mere materiale, end det SKAT havde udleveret.

De gennemgik ikke notatet på mødet. Han præsenterede det selv som en liste, han havde lavet, en huskeseddel med notater, som man kunne bruge, som man havde lyst. Han fortalte, at han syntes, at det var godt for ham selv at få det repeteret og gennemgået, så han vidste, hvor de var henne, og hvor han selv var henne. Hun henviste til notatets pkt. 5, med overskriften "retsreglerne/praksis er urimelig", og forklarede, at Peter Loft vendte, at det havde han siddet og gennemtænkt. Man havde tidligere prøvet at tage det spørgsmål op, men det havde ikke kunnet lade sig gøre. Notatet gav ikke anledning til ændringer i agterskrivelsen. Hanne Dahl

Kofod og vidnet læste notatet, men de syntes selv, at de havde de anførte elementer med. På en lang række områder var de længere, så notatet fik på den måde ikke den store betydning.

...

Foreholdt dele af udkast til aģterskrivelse af ”x. september 2010”, aģterskrivelsen af 16. september 2010, Peter Lofts notat og foreholdt, at det ser ud til, at udkastet blev ændret efter de retningslinjer, der fremgik af Peter Lofts notat, forklarede hun, at eller også kan man sige, at de var helt klar over, at de på dette tidspunkt var i et meget tidligt udkast. De var slet ikke færdige med at skrive på det på dette tidspunkt. Og de var enige i, at de skulle ind og have nogle af disse ting med. Man kan sige, at det er rigtigt, at det, de til sidst kom ud med, indeholdt nogle af de samme ting, som Peter Loft var inde på. Det er klart, at de havde læst notatet, men det var ikke sådan, at de sad med notatet og gengav notatets punkter i aģterskrivelsen.

...

Forespurgt af Niels Fenger til Peter Lofts bekymring om afgørelsen – der hypotetisk kunne dreje sig om både argumentationen eller konklusionen – og om Peter Loft nærmere uddybde, hvad bekymringen burde lede til, svarede hun benægtende. Meldingen fra Peter Loft var, at de skulle gøre det grundigt og gøre alt, hvad de kunne for at sikre sig og imødegå de ting, der kunne blive rejst. Også selvom det måske kunne virke lidt urimeligt og helt ude på kanten, så skulle de gå derud og tage det med.

Forespurgt, hvordan hun mener, at dette hænger sammen med kompetencereglen, forklarede hun, at der ikke er tvivl om, at departementschefen havde det overordnede ansvar. På sin vis var det helt i tråd med, hvad der var gældende. At man dels stillede krav og også gelejdede ind og ville have gjort noget mere udførligt, så længe det var sagligt forsvarligt inden for afgørelsen. I så fald så hun ikke noget til hinder for hans spørgsmål. Han var den øverst ansvarlige og havde ansvaret i den sidste ende. Det, der er spørgsmålet, er grænsen. Hun syntes, at de balancerede og tog det ind, som de fik forelagt. De lyttede til alle argumenterne og vurderede dem selv. Det er også velkendt, at der var ting, hvor de sagde, at det var de ikke enige i. Det var deres eget produkt det her. Det var ikke sådan, at Peter Loft helt bogstaveligt gav instruktion. Han kvitterede mange gange med at sige, at han var enig, men hans vedholdenhed med, at han var bekymret,

og at de stod i en situation, hvor de ville blive kritiseret, den fastholdt han på den anden side.

Forespurgt af udspørgeren, forklarede hun, at hun ikke mener, at der på mødet den 3. september 2010 blev udleveret andet end de to A4-ark med Peter Lofts notater.

Hun mener ikke, at der skete noget i perioden fra den 3. september til den 12. september 2010 mellem SKAT København og departementet. De havde møde med Frode Holm, og de havde travlt på de interne linjer. Hun var ikke med til drøftelser eller møder med departementet før om morgenen den 13. september 2010. Hun har ikke kendskab til, om departementet rettede henvendelse til SKAT i perioden.

...

Advokat Lars Svenning Andersen henviste vidnet til Peter Lofts notat på to sider, hvor overskriften til pkt. 1 er "Har SKAT været tilstrækkelig grundig?", og overskriften til pkt. 2 er "Nye oplysninger?", som hun har forklaret, var noget Peter Loft var bekymret for og stillede mange spørgsmål til. Foreholdt bemærkningerne i indledningen og forespurgt, om det ikke skulle være afgørelsens hovedtræk, svarede hun, at det ved hun ikke. Hun opfattede det umiddelbart som nogle stikord til noget af det, der kunne indgå, men det var bestemt ikke en fyldestgørende begrundelse. Forespurgt, om det anførte var en begrundelse for, at der var tale om en tilflytningssituation, bekræftede hun dette.

Foreholdt pkt. 3, og forespurgt, om det anførte i dette punkt var en begrundelse for, at det var en tilflytningssituation, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om der på dette tidspunkt var nogen uenighed om, at det var den vej, de arbejdede, svarede hun, at det var der ikke.

Forespurgt, om der var noget i notatet, der rejste spørgsmål ved konklusionen, svarede hun benægtende.

...

Forespurgt af advokat K. L. Németh, om den 21. oktober 2010 var en speciel dag, hvor der skulle forelægges noget for nogen, forklarede hun, at de denne dag ryddede op i sagen og systematiserede, og i den forbindelse blev notatet gjort færdigt.

Henvist til mødereferat dateret den 21. oktober 2010 fra mødet den 9. september 2010 med Stephen Kinnoek og Frode Holm og forespurgt, hvorfor der gik fra den 9. september til den 21. oktober 2010, før referatet blev skrevet, forklarede hun, at hun ikke kunne sige andet end, at det blev lavet færdigt på dette tidspunkt, og det er derfor, at det er blevet opdateret som seneste dato. Forespurgt, hvor man kan se, at referatet er under opdatering, svarede hun, at det kan man ikke se nogen steder. Hun har taget sine notater og måske også skrevet det ind og lavet en kladde, og så har hun lavet det færdigt der.

...

Forespurgt af advokatfuldmægtig Tina Tolstrup Bak Jensen, om der på mødet den 3. september 2010 blev diskuteret andre sager, svarede hun bekræftende. Der blev drøftet en anden sag – helt generelt, som intet havde med denne sag at gøre.

...

Udspørgeren foreholdt vidnet, at hun havde nævnt, at Peter Loft interesserede sig meget for problemstillingen med den engelske ejendom, og at hun havde sagt, at han havde fået skødet til gennemsyn. Udspørgeren forespurgte, hvilke oplysninger Peter Loft helt præcist havde fået om skattesagen, som ikke har været nævnt tidligere, og om man havde bragt andre dokumenter over end dem, som hun havde redegjort for. Hun svarede, at det var der ikke. En gang i august kom Erling Andersen til hende og sagde, at Peter Loft gerne ville se dokumenterne på den engelske ejendom – skødet og prioriteringerne. Det bestilte de ved Frode Holm. Hun henviste til et brev af 1. september 2010 fra Frode Holm til SKAT. Hun kan huske, at da de modtog materialet, fik hun det i hænderne af enten Hanne Dahl Kofod eller Søren Hansen og gav det videre til Erling Andersen. De havde det med over til departementet til et af møderne. Hendes tanke var, at Peter Loft vel ville komme og drøfte det eller et eller andet.

Brev af 1. september 2010 fra Frode Holm blev fundet frem, og hun blev forespurgt, hvad det var, der blev taget med over til departementet. Hun forklarede, at hun tror, at det var det, der er nævnt under punkt 2 og 3. Hun tog det med til Peter Loft og regnede med, at det var en kopi. Hun tænkte ikke lige over, at det var det, de havde modtaget fra Frode Holm, så det er derfor, at de simpelthen mangler den kopi af det.

Foreholdt håndskriften i øverste højre hjørne, forklarede hun, at det er hendes håndskrift. Brevet blev afleveret personligt til hende, hvorefter hun afleverede det til sagsbehandlerne.

Forespurgt, hvornår de holdt møde den 1. september 2010, forklarede hun, at det var fra morgenstunden. Det kunne derfor ikke være på det møde, at dokumenterne var blevet afleveret til Peter Loft, når hun først modtog dem kl. 17.30. Det måtte så være på mødet den 3. september 2010. Peter Loft vendte ikke tilbage med hensyn til dokumenterne. Forespurgt, om de blev rekvireret på Peter Lofts ønske, svarede hun bekræftende.

...

Forespurgt af Niels Fenger, hvordan prioriteterne i et hus kan have betydning for spørgsmålet, om man er skattepligtig eller ej, forklarede hun, at det kan det heller ikke. Hun kunne ikke se nogen sammenhæng, men departementschefen bad om oplysningerne, og de rekvirerede det. Så forventede hun nok at høre et eller andet fra ham, men det gjorde hun ikke.

Frode Holm har forklaret²⁰⁰:

Henvist til SKATs mødereferat fra møde den 9. september 2010 med Stephen Kinnock og vidnet, forklarede han, at han ikke modtog kopi af referatet. Forespurgt, om der efter hans erindring var udestående forhold, der skulle afklares efter mødet, svarede han benægtende. SKAT ønskede ikke yderligere bilag. Det samme var tilfældet efter det foregående møde, men så ringede Lisbeth Rasmussen og sagde, at Erling Andersen insisterede på at høre det fra Stephen Kinnocks egen mund. Så tog de mødet den 9. september 2010.

Forespurgt, om det var usædvanligt at tage et møde med skatteyderen i sådan en sag, svarede han benægtende. Forespurgt, om det var sædvanligt i en tilflyttersag, forklarede han, at temaet for mødet ikke var 180-dagesreglen, brudte døgn eller rullende kalendere. Temaet var, at Stephen Kinnock skulle fortælle, hvordan hans arbejdssituation var. Det er ikke unormalt, når man skal vurdere, om der er taget ophold efter kildeskattelovens § 7, herunder om det er en løbende erhvervsmæssig indsats, eller om det kun er rent sporadisk. Da er det helt naturligt, at skatteyder selv kommer og

200 Protokol 17, side 6-7, 10 og 12.

forklarer om det. Stephen Kinnocks arbejdssituation var i øvrigt speciel på grund af nogle sikkerhedsmæssige forhold.

Henvist til et notat om faktiske forhold og forespurgt, om han kan huske, hvornår han fik notatet, svarede han benægtende. Det var en løbende proces, og han fik flere udkast. SKAT ville sikre sig, at man var enige om faktum, så hver gang, der kom et helt afsnit på, fik de spørgsmålet, om de havde bemærkninger. Han har ikke de forskellige udkast på sagen.

Henvist til de to sidste afsnit på første side og forespurgt, om han har nogen erindring om, hvorvidt afsnittene vedrørende det overførte personfradrag var med i de tidligere udkast, forklarede han, at det havde han ikke fået forelagt. Det så han første gang i agterskrivelsen den 16. september 2010.

Vidnet blev foreholdt SKATs mødereferat fra mødet den 9. september 2010, 2. afsnit, og oplyst, at det notat, der omtales, er notatet om faktiske forhold. Han blev endvidere gjort bekendt med, at notatet er enslydende med den beskrivelse af de faktiske forhold, der er i agterskrivelsen. Hertil forklarede han, at han godt kan genkende afsnittene fra agterskrivelsen. Notatet om de faktiske forhold var ikke på bordet ved mødet den 9. september 2010. Stephen Kinnock havde ikke set det. Vidnet havde heller ikke set det i denne form. Det er han sikker på. Problemstillingen blev ikke drøftet på mødet den 9. september 2010.

...

Foreholdt SKATs mødereferat fra mødet den 9. september 2010, 2. sidste afsnit, 1. og 2. punktum, og forespurgt, om han kan huske, at der har været spurgt til, hvornår der ville komme en afgørelse, svarede han bekræftende. Han havde spurgt flere gange, og han havde den opfattelse, at det var Erling Andersen, der var bange for at have overset noget. Vidnet troede, at de fulgte reglerne, så det var Erling Andersens afgørelse og ham, der havde problemet, hvis den ikke var rigtig, eller hvis der var nogle oplysninger, som ikke passede. Han havde ikke fantasi til at tro, at der var noget andet, der kunne være årsag til det. Det viste sig først senere, at de havde haft 5 møder i departementet, men det anede han intet om. Han var fuldstændig uvidende om kontakten mellem departementet og SKAT, indtil Politiken fik aktindsigt i 2011.

...

Af advokat Lars Svenning Andersen henvist til mødereferatet fra møde den 9. september 2010 og forespurgt, hvilket svar SKAT gav på, at de ikke kunne træffe afgørelsen med det samme, forklarede han, at der ikke var noget svar. SKAT ville gøre det så hurtigt, som de kunne.

Søren Hansen har forklaret²⁰¹:

Foreholdt, at der var et nyt møde mellem ledelsen i regionen og ledelsen i Koncerncentret den 3. september 2010, og forespurgt, om han hørte noget om mødet efterfølgende, svarede han benægtende. Han var godt klar over, at der var nogle møder. Erling Andersen gav lidt referat af, hvad der var sket på møderne, men det var ikke forfærdelig meget, han fik at vide.

Forespurgt, om han kan erindre, om der kom mere materiale med retur fra Koncerncentret, forklarede han, at der kom de såkaldte "fire linjer". De dukkede op på et af de møder, som de holdt i sagsbehandlergruppen.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun havde fået et notat på to sider af Peter Loft, og forespurgt, om vidnet havde set notatet i forbindelse med sagsbehandlingen, forklarede han, at det har han ingen erindring om. Han mener dog, at han har set det. Han har sikkert læst det igennem, drøftet det med de andre, og de har konkluderet, at de havde de oplysninger, som de skulle, og at deres antagelse stadigvæk var den samme. Det gav sig senere udslag i agterskrivelsen. Han husker ikke, hvem der gav ham notatet. Forespurgt, om han kunne huske, hvem han drøftede det med, forklarede han, at det helt sikkert var den udvidede sagsbehandlergruppe bestående af Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Inger Kirstine Sommer Hansen, Hanne Dahl Kofod og vidnet.

Foreholdt, at man af notatet kan se, at der havde været et rimeligt godt indblik i, hvilke oplysninger SKAT København havde, og forespurgt, om han havde indtryk af, om der var gået andre oplysninger til Peter Loft end dem, der fremgår af udkastet til agterskrivelsen, forklarede han, at han på et tidspunkt efter et møde i den udvidede sagsbehandlergruppe kopierede en hel del materiale, bl.a. et oplæg til agterskrivelsen og opgørelsen af antal opholdsdage, som Erling Andersen fik udleveret. Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen skulle have dem med til et møde i ministeriet. Forespurgt, om det var før eller efter mødet med Frode Holm den 27. august

201 Protokol 19, side 18-20, 23, 24 og 25.

2010, forklarede han, at han mener, at det var efter. Han tror, at det var omkring den 3. september 2010. Forespurgt, om materialet kunne have været med til mødet den 3. september 2010, svarede han bekræftende.

Forespurgt, om han kan huske, om der var andet med i det kopierede udover udkastet til agterskrivelse og opgørelsen af dage, forklarede han, at han mener, at der var mere med. Henvist til internt notat om sagens problemstillinger forklarede han, at han ikke har erindring om, om det var med i det kopierede. Henvist til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010" forklarede han, at det meget vel kunne være denne agterskrivelse, der var med. Henvist til oversigt over ophold i Danmark forklarede han, at han er meget overbevist om, at den var med. Henvist til notat om beskatning af løn fra British Council, forklarede han, at han ikke har nogen erindring om, hvorvidt det var med. Henvist til notat om sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag, forklarede han, at han ikke husker, om det var med. Han kan se, at det ikke er scannet ind på sagen, da det ikke har noget sagsid-nr. Henvist til side 20-21 i notatet om sagens problemstillinger, hvoraf en del faktuelle oplysninger fra kontoudtog mv. fremgår, forklarede han, at ingen konkrete bilag var med. Hverken kontoudskrifter, de underliggende bilag til kontokorthævninger, flybilletter eller den kalender, som SKAT København fik fra Frode Holm på et tidspunkt, var med.

Henvist til brev af 1. september 2010 fra Frode Holm til SKAT København og foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at der blev udleveret nogle oplysninger vedrørende ejendommen i London samt forespurgt, om han kan huske, om han kopierede oplysninger vedrørende ejendommen i London, svarede han benægtende. Forespurgt, om han kan huske, om der blev udleveret oplysninger om den engelske ejendom ved anden lejlighed, forklarede han, at det har han i hvert fald ikke medvirket til.

Forespurgt, om han har erindring om, om der var udleveret andet materiale end det allerede omtalte, før agterskrivelsen gik ud, svarede han benægtende.

Forespurgt, om der kom instrukser eller anvisninger efter mødet den 3. september 2010, forklarede han, at der kom ham bekendt ikke instrukser eller andet. Han fortsatte sagsbehandlingen og rettede det til, der nu måtte være.

Henvist til referat fra møde den 9. september 2010 med Stephen Kinnock og Frode Holm og forespurgt, om han havde kendskab til mødet, forklarede han, at han godt var klar over, at Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod skulle til møde på Frode Holms kontor med Stephen Kinnock. Han deltog ikke selv. Sagen var da så færdig, som den stort set kunne være. Det eneste, der manglede, var at få set Stephen Kinnock i øjnene og spurgt ind til, hvor meget eller hvor lidt han havde arbejdet i Danmark. Forespurgt, om der manglede oplysninger om konti eller andet faktisk, svarede han benægtende.

Henvist til notatet om "Faktiske forhold" og foreholdt referatet fra mødet den 9. september 2010, 2. afsnit, samt forespurgt, hvem der havde skrevet nævnte notat, forklarede han, at det havde han. Det var trukket ud fra oplægget til agterskrivelsen. Forespurgt, om der kom kommentarer tilbage til dette notat, forklarede han, at man var enig. Han går ud fra, at notatet blev udleveret til Frode Holm under mødet. Igen foreholdt referatet fra mødet, 2. afsnit, forklarede han, at notatet nok var blevet sendt til Frode Holm på forhånd, men han har ikke har sendt det.

Forespurgt, hvad han fik at vide efter mødet, forklarede han, at han fik at vide, at man havde set Stephen Kinnock i øjnene, og at denne havde oplyst, at der alene var afholdt et møde i 2009 og to møder i 2010.

Forespurgt, om han foretog ændringer i agterskrivelsen fra den 9. til den 16. september 2010, forklarede han, at der kun blev foretaget ændringer af kosmetisk karakter. Lisbeth Rasmussen læste også korrektur. Forespurgt, om han vidste, hvorfor agterskrivelsen ikke blev sendt straks efter mødet den 9. september 2010, forklarede han, at der dels var nogle kosmetiske rettelser, som skulle igennem. Dels var der noget med, at Peter Loft skulle komme hjem fra en rejse.

...

Advokat Lars Svenning Andersen foreholdt vidnet, at han har forstået hans forklaring således, at det kun var vidnet, Hanne Dahl Kofod og Inger Kirstine Sommer Hansen, der havde adgang til sagsakterne i perioden frem til afgørelsen. Han svarede bekræftende herpå. Forespurgt, om der var nogen udover sagsbehandlerne, der havde brug for eller adgang til informationer, som var modtaget fra skatteyder, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han noterede på sagen, hvis han blev bedt om at udlevere f.eks. oplysninger om kreditkort eller andre personlige oplysninger, forklarede han, at han fik en henvendelse fra en i Økonomisk kriminalitetsafdelingen, der gerne ville have en kopi af afgørelsen. Mailen herom afleverede han til Erling Andersen, der ekspederede den med et nej.

Forespurgt, om han ville udlevere bilag, hvis der internt fra SKAT København eller fra departementet kom en henvendelse om, at man gerne ville se nogle bilag, svarede han benægtende. Forespurgt, om han havde gjort det i denne sag, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han havde udleveret kontoudtog, skøder eller andet, svarede han benægtende. Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen mente, at man på et tidspunkt havde rekvireret informationer om skøde og andet om den engelske ejendom, og forespurgt, om det var noget han kendte til, svarede han benægtende. Forespurgt, om det kunne udleveres, uden at dem med adgang til sagen noterede det på sagen, forklarede han, at man kunne trække oplysningerne eller gå ned i sagen og kigge, men det var ikke noget, han havde kendskab til.

Forespurgt, om man fysisk kunne hente det uden at have snakket med vidnet eller en af de to andre, forklarede han, at det kun kunne være sket i forbindelse med, at han fotokopierede udkast til agterskrivelse og opgørelser over opholdsdage. Som han tidligere har forklaret, kopierede han muligvis også nogle yderligere bilag. Han har ikke udleveret informationer fra skatteyder.

...

Af advokat Lars Svenning Andersen foreholdt, at vidnet har forklaret, at Lisbeth Rasmussen kom noget oprevet tilbage fra mødet den 1. september 2010, og henvist til Peter Lofts to siders notat samt forespurgt, om dette notat blev afleveret den 1. september 2010, forklarede han, at han ikke mener, at det blev afleveret denne dag. Han tror, det først kom til hans kendskab den 3. september 2010. Den 1. september 2010 var det kun rettelserne til udkast til agterskrivelse, der kom.

På ny henvist til Peter Lofts notat og foreholdt, at pkt. 1 og 2 handler om, hvorvidt SKAT København har været grundige nok, og foreholdt, at indledningen vel var et forslag til begrundelse for en kendelse, og om

konklusionen ikke her var, at det var en tilflytningssituation, svarede han bekræftende.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at Peter Loft altså skulle have afleveret notatet to dage efter den 1. september 2010 med bemærkninger om, at afgørelsen skulle have en konklusion, som SKAT København var enige i, forklarede han, at deres konklusion på et meget tidligt tidspunkt var, at Stephen Kinnoek ikke var fuldt skattepligtig til Danmark. Forespurgt, om det ikke også var det, notatet gav udtryk for, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han kan forklare, hvorfor Peter Loft to dage før, at han afleverede notatet, skulle have forlangt det modsatte resultat, svarede han benægtende. Forespurgt, om det var det eneste notat, han havde fået fra Peter Loft, svarede han bekræftende. Foreholdt af formanden, at vidnet tidligere har forklaret, at han har svært ved at erindre, om han har set de to sider før, og foreholdt af advokat Lars Svenning Andersen, at vidnet har forklaret, at han havde læst det igennem, forklarede han, at han sikkert har scannet det ind og skimmet det igennem.

Advokat Lars Svenning Andersen foreholdt vidnet pkt. 3 i Peter Lofts notat og forespurgte, om SKAT København var enig i det anførte. Han svarede bekræftende. De var enige i, at det var en tilflytningssituation. Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen efter modtagelse af dette notat sagde til vidnet, at det var helt forkert, at hun havde været ophidset den 1. september 2010, for nu mente Peter Loft det modsatte, forklarede han, at det sagde hun ikke noget om.

Forespurgt, om han er helt sikker på, at hendes ophidselse ikke var den 13. september 2010, forklarede han, at det var det ikke ifølge hans erindring. Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at forløbet kulminerede den 13. september 2010, og at det var på dette tidspunkt, at hun syntes, at de evindelige spørgsmål, som Peter Loft stillede, førte til, at hun i virkeligheden troede, at han mente det modsatte, jf. også hendes dagbog, og forespurgt, om det ikke var sådan, vidnet erindrede det, svarede han benægtende. Forespurgt, om han ikke hørte noget som helst til den meget klare dagbogsbeskrivelse af, at det var der, man havde et opgør, forklarede han, at han ikke kender noget til dagbogen.

Forespurgt, om han efter mødet den 13. september 2010 fik en tilbagemelding, forklarede han, at det har han ingen erindring om. Foreholdt, at han kun havde fået en tilbagemelding, hvor Lisbeth Rasmussen var ophidset, forklarede han, at det skete den 1. september 2010, og så blev nogle

af tingene yderligere drøftet den 3. september 2010. Forespurgt, om det også var på mødet den 1. september 2010, at man diskuterede udkastet til aģterskrivelse, svarede han bekræftende.

...

Af advokat Lars Svenning Andersen foreholdt, at han har forklaret, at de håndskrevne linjer kom frem på et møde den 3. september, og foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at det var noget, som man diskuterede på mødet den 13. september 2010, forklarede han, at han mener, at det var den 3. september 2010. Forespurgt, om han kan huske, hvornår Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen kom tilbage, og om det var et frokostmøde, forklarede han, at det husker han ikke. Allerede på det tidspunkt havde de stort set de oplysninger, som de skulle bruge. Forespurgt, om linjerne ikke skulle opfattes som en indledning eller en afslutning, og hvad ønsket var fra Peter Loft, forklarede han, at SKAT København var af den opfattelse, at de havde skrevet det, som skulle stå i aģterskrivelsen.

Erling Andersen har forklaret²⁰²:

Forespurgt, om der var kontakt med Koncerncentret i perioden fra mødet den 1. september 2010 og til mødet den 3. september 2010, forklarede han, at der i hvert fald ikke var nogen kontakt mellem ham og Peter Loft. Det er ikke utænkeligt, at vidnet og Steffen Normann Hansen den mellem-liggende dag har talt sammen og kort vendt ord om et eller andet aspekt i sagen. På mødet den 1. september 2010 havde de været rundt om de problemstillinger, som de syntes, der var, men der var stadig noget, som de skulle hjem og overveje, så de blev enige om at spise frokost sammen den 3. september og vende de sidste ting. Det var den samme mødekreds, der mødtes den 3., og mødet foregik i et lokale i forbindelse med kantinen i Skatteministeriet.

Henvist til Peter Lofts notat på to sider, bekræftede han, at det var det notat, der blev udleveret på mødet den 3. september 2010. Det blev præsenteret som værende udarbejdet af Peter Loft selv. Han opfattede det sådan, at Peter Loft havde haft behov for at få samling på sagen ud fra det, som de havde drøftet med hinanden den 1. september 2010, og derfor havde no-

202 Protokol 20, side 25-29, og protokol 21, side 2-3, 9, 25 og 27-28.

teret disse ting. Peter Loft gav det til dem til inspiration. Det virkede som om, at departementschefen var meget interesseret i at give SKAT hint.

Den 1. september 2010 var det vidnets opfattelse, at de skulle orientere deres departementschef om, hvilken retning de gik i sagen. De tog udgangspunkt i agterskrivelsen og diskuterede problemstillingerne. Departementschefen blev ved med at spørge ind til ting. De blev så enige om at fortsætte på et frokostmøde, hvor departementschefen så mødte op med de her ting. Det begyndte at være sådan lidt, "hvad er egentlig departementschefen ærinde i det her?" Han havde i hvert fald aldrig nogensinde oplevet det før.

Forespurgt, om Peter Loft sagde noget om, hvad han mente, at afgørelsen skulle gå ud på, svarede han benægtende. Det erindringshan ikke. Han erindringshan, at notatet blev skrålæst på mødet og indgik i den almindelige drøftelse.

På mødet blev der en diskussion om lejligheden i London, i hvilken forbindelse Peter Loft bad dem om at skaffe nogle flere ejendomsoplysninger. Som vidnet erindringshan det, var Lisbeth Rasmussen af den opfattelse, at de havde de oplysninger, som de skulle have.

Forespurgt, hvad det var for en diskussion, der var omkring lejligheden i London, forklarede han, at som han husker det, så var der to felter. Han har ikke nogen erindringshan om, at Peter Loft tilkendegav, hvorfor han spurgte om nogle givne ting på møderne, men der var to felter, hvor han sagde, at han havde talt med Peter Arnfeldt. Peter Arnfeldt undrede sig over to ting. Det ene var 1999-problemstillingen, som gik ud på, at Stephen Kinnock frameldte sig, og så blev der kort efter købt en lejlighed. Det er vidnets indtryk, at Peter Arnfeldt i hele forløbet holdt fast i, at det så besynderligt ud. Peter Loft sagde også, at Peter Arnfeldt undrede sig over lejligheden i London, og om der kunne være noget gemt her.

Han kan ikke i detaljer huske, hvad de havde af oplysninger på lejligheden i London. Som han husker det, var det ejendomsoplysninger, som skulle skaffes. Forespurgt, om Peter Loft gav nogen begrundelse for, hvad det var, der kunne være gemt i lejligheden i London, svarede han benægtende, men han så sammenhængen sådan, at det var noget Peter Arnfeldt havde interesseret sig for, og så ville Peter Loft også gerne have, at den del blev dækket af. Lisbeth Rasmussen knurrede lidt over, at der skulle indhentes

yderligere oplysninger, og lejligheden havde heller ikke så stor betydning, men de fik fremskaffet de oplysninger, som Peter Loft gerne ville have.

Vidnet resumerede, at der blev holdt møder den 1. og den 3. september 2010 med samme deltagere. Peter Loft stillede et hav af spørgsmål og havde et hav af vinkler. På intet tidspunkt nævnte Peter Loft, hvorfor han spurgte. Det var f.eks. ikke noget med ”som jeg lige vendte ord med Ivar Nordland om” eller andet. Han spurgte på egne vegne, men der var dog to situationer – og vidnet erindrer, at det var den 3. september – hvor Loft direkte sagde, at han havde talt med Peter Arnfeldt, og at Peter Arnfeldt stadig gik og undrede sig over, det med 1999-problemstillingen og det med lejligheden i London. Det gjorde så med hensyn til lejligheden, at Lisbeth Rasmussen aftalte med Frode Holm, at de skulle have nogle ekstra oplysninger.

Foreholdt protokol 14, Lisbeth Rasmussens forklaring, side 34, 5. afsnit, 4.-9. punktum, hvor Lisbeth Rasmussen bl.a. har forklaret, at vidnet var kommet til hende og havde sagt, at Peter Loft ønskede at se dokumenterne på den engelske ejendom, henvist til brev af 1. september 2010 fra Frode Holm til SKAT og foreholdt, at det næppe kunne være på mødet den 3. september 2010, at Peter Loft bad om yderligere oplysninger, forklarede han, at han mener, at der blev bedt om yderligere ejendomsoplysninger på lejligheden den 3. september 2010. Han kan ikke i detaljer huske hvilke yderligere oplysninger.

Foreholdt Lisbeth Rasmussens forklaring, side 34, 6. afsnit, 1. og 2. punktum, hvor Lisbeth Rasmussen har forklaret, at det var det i brevet under pkt. 2 og 3, der blev taget med over til departementschefen, sammenholdt med brev af 1. september 2010 fra Frode Holm til SKAT, hvoraf fremgår, at punkt 2 angår lejekontrakt vedrørende London-lejligheden, og at punkt 3 angår prioritetslånet ved lejlighedskøbet, forklarede han, at han ikke kan komme det nærmere. Det er hans erindring, at Lisbeth Rasmussen havde den opfattelse, at de havde indhentet de oplysninger, de skulle vedrørende lejligheden, men Peter Loft spurgte ind til nogle yderligere specifikke oplysninger. Lisbeth Rasmussen gik herefter med til at hente disse oplysninger.

Forespurgt, hvad Peter Arnfeldt vidste om engelske lejligheder, hvilken betydning Arnfeldts mening kunne have i relation til en sagsbehandling af denne karakter, og om de ikke havde tavshedspligt, forklarede han, at Peter Arnfeldt også havde tavshedspligt. Vidnet præciserede, at hans

forklaring ikke skal forstås sådan, at der var tale om en bane, hvor Peter Arnfeldt talte med Peter Loft, og hvor Peter Loft herefter på mødet den 3. september fortalte om samtalen og sagde, at de af den grund skulle indhente yderligere oplysninger. Peter Loft var på de to møder på intet tidspunkt inde på, hvorfor han spurgte om noget, men han nævnte, at han havde drøftet de to eksempler med Peter Arnfeldt. Derfor bad Peter Loft dem om at fremskaffe en yderligere oplysning.

Forespurgt, om der efterfølgende blev bragt materiale over til departementet vedrørende lejligheden, forklarede han, at Peter Loft fik det materiale, som han havde bedt om. Forespurgt, om han havde overvejet, hvad det rimelige i dette var, og hvad departementschefen skulle bruge disse oplysninger til, der næppe kunne have betydning for afgørelsen af skattepligtsspørgsmålet, forklarede han, at det undrede ham da, hvad Peter Loft skulle bruge oplysningerne til.

Det, der foregik den 1. og 3. september 2010, efterlod spørgsmålet om, hvorfor Peter Loft næsten var inde og sagsbehandle tingene. Det er korrekt, at man bagefter kan sige, at den oplysning, som Peter Loft fik fra SKAT København, burde han dybest set ikke have haft, men det fik han. Han fik den, fordi han bad om den. Forespurgt, om der ikke blev stillet spørgsmål om, hvad han skulle bruge den til, forklarede han, at han erindrer, at de diskuterede, om det var nødvendigt, og at Lisbeth Rasmussen havde nogle argumenter for, at de havde de dokumenter, som de skulle bruge vedrørende lejligheden, men Peter Loft ville have yderligere oplysninger og bad om, at de blev indhentet.

Forespurgt, om Peter Loft ikke antydede, hvad problemet kunne være og foreholdt, at det vel havde været interessant for SKAT København at få at vide, hvis Peter Loft mente, at der var et eller andet, der var problematisk i forhold til lejligheden. Hertil svarede vidnet, at den eneste erindring, han har, er, at Peter Loft ville have afdækket alle ting i forhold til lejligheden.

Forespurgt, om Peter Arnfeldts problematisering af fraflytningen i 1999 gav anledning til yderligere sagsbehandlingsovervejelser, indhentelse af yderligere materiale eller ændringer i agterskrivelsens sproglige udformning, forklarede han, at det har han ikke nogen erindring om, men det mener han ikke, at det gjorde.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at de på mødet den 3. september 2010 gik Peter Lofts to siders notat igennem, forklarede han, at Peter Loft sag-

de, at han havde sammenstillet nogle ting. Han gav dem notatet med til inspiration. På intet tidspunkt på de to møder stillede Peter Loft et ultimativt krav om, at "det her skal med", eller "den her vinkel skal være der". Det var en dialog, der foregik på begge møder, hvor Loft spillede rigtig meget ind hele tiden. Det efterlod en betydelig undren hos SKAT København, at departementschefen var så tæt nede i sagen. Det var også klart, at det fik vidnet til at spidse ører, når Peter Arnfeldts navn blev nævnt et par gange, men der var ikke noget tidspunkt på de to møder, hvor Peter Loft sagde, at "den der sætning bør udgå", "det vil jeg kræve, den skal", eller "de her notater jeg har skrevet her, skal I tage ad notam". Det blev præsenteret som hans indspark til sagsbehandlingen.

Foreholdt Peter Lofts to siders notat under pkt. 3: "Af selve agterskrivelsen/kendelsen skal det fremgå", forklarede han, at det ikke blev præsenteret som krav.

Vidnet blev foreholdt, at man vel må gå ud fra, at Peter Loft tog udgangspunkt i udkastet til agterskrivelse fra mødet den 1. september 2010, da han skrev notatet. Ved at sammenligne kan man se, at de tre første og de tre sidste at'er under pkt. 3 i Peter Lofts notat er med i udkastet. Foreholdt, at det fjerde "at" om ægtefællens uberettigede fradrag ikke ses at være med i udkastet, og forespurgt, om han kan huske, om det var med, forklarede han, at det erindrer han ikke præcist, men han tror ikke, at det var med.

På baggrund af at det fjerde "at" ikke var med i udkastet til agterskrivelse, henviste udspørgeren til agterskrivelsen af 16. september 2010, pkt. 2,3, 3. og 4. afsnit og forespurgt, hvorfor denne overførsel af personfradraget skulle omtales. Han forklarede, at det, der var grundlaget for hele udarbejdelsen af agterskrivelsen, var, at den skulle fremstå som et hele, som også talte at blive offentliggjort. Dermed havde de også et ønske om, at alle aspekter skulle være med.

Med hensyn til overførsel af personfradrag var der gået nogle år, hvor Stephen Kinnock ikke havde taget initiativ til ændring. På et tidspunkt tog han initiativ til at få foretaget en ændring ved sin daværende revisor, men ved en fejl i SKAT blev ændringen ikke foretaget. Det var tilbage i 2005, at man henvendte sig til Skattecentret i Nærum, der ikke fik sat Stephen Kinnock rigtigt ind i systemet som ikke skattepligtig. I 2008 henvendte en anden revisor sig og oplyste, at Stephen Kinnock ikke stod rigtigt. Det

rettede SKAT – og det rettede administrationen tilbage til indenfor forældelsesreglen.

De diskuterede, hvilken betydning dette aspekt havde, og det havde ikke anden betydning for sagen, end at de blot kunne konstatere det. Hvis man havde afgjort en hvilken som helst anden skattepligtssag, ville man måske ikke have taget det med, men de valgte at gøre det, fordi de syntes, at agterskrivelsen skulle være dækkende for alle de problemstillinger, der var.

Forespurgt, om de valgte at tage det med, fordi Peter Loft bad om det, eller om det var fordi, han gjorde opmærksom på det, og de syntes, det var rigtigt, forklarede han, at han erindrer, at det var et fælles ønske, at det skulle indgå i agterskrivelsen. Det blev diskuteret allerede den 1. september 2010. Han har ikke nogen erindring om, at det egenhændigt var Peter Lofts ønske, at aspektet om personfradraget skulle med. Han erindrer, at der var en fælles interesse for at afdække hele forløbet, og derfor skulle det med.

Forespurgt, om der på mødet den 3. september 2010 blev drøftet andre aspekter udover problemstillingerne med Peter Lofts notat og de engelske dokumenter, forklarede han, at de endte med at beslutte, at der skulle arbejdes lidt videre med nogle forskellige ting, og de skulle have mødet med Stephen Kinnock afholdt. De aftalte, at de skulle have et møde igen, når de var klar med agterskrivelsen. Forespurgt, hvem det var, der besluttede dette, forklarede han, at der blev opnået fælles forståelse om, at det var sådan, de ville gøre. Det var vidnets orientering af departementschefen, der endte med, at vidnet fandt, at det var en rimelig måde at gøre det på.

Forespurgt, hvad der skulle undersøges nærmere, forklarede han, at agterskrivelsen skulle skrives færdig, der skulle holdes møde med Stephen Kinnock, og han tror nok, at der manglede noget materiale, men det har han ikke været inde over. Forespurgt, om der var andre vinkler i sagsbehandlingen, der blev drøftet, forklarede han, at det har han ingen erindring om.

Foreholdt af Niels Fenger, at vidnet brugte ordene, at han var overrasket over, hvor dybt Peter Loft var i sagen, og forespurgt, om overraskelsen alene gik på, at han var dybt i sagen, eller om Peter Loft – set fra vidnets side – havde et ønske om eller en tendens til at flytte indholdet af sagen, forklarede han, at som sagen var afdækket på dette tidspunkt, ville Stephen Kinnock alt andet lige ikke være skattepligtig. Peter Loft ønskede konstant at få afdækket nye ting, nye indspark osv. Hvis man spørger direkte, om

der var nogen entydighed i det, som Peter Loft sagde, som skulle bevæge afgørelsen i en anden retning, så er vidnet ikke i stand til at sige det. Peter Loft blev bare konstant ved med at stille spørgsmålstejn til sagen og komme med nye vinkler. Forespurgt, om det lige så vel kunne være med henblik på at sikre, at afgørelsen var rigtig, svarede han bekræftende.

...

Forespurgt af udspørgeren, om han har nogen erindring om, hvad der skete efter mødet den 3. september 2010 med Steffen Normann Hansen, Peter Loft, Lisbeth Rasmussen og vidnet, hvor Peter Lofts to sideres notat blev gået igennem, og hvor de var inde på spørgsmålet om yderligere oplysninger vedrørende den engelske lejlighed, forklarede han, at de stod overfor at gøre sagen færdig, og hans sagsbehandlere skulle holde et afsluttende møde med Stephen Kinnock. De havde modtaget notater og måttet lytte til en byge af spørgsmål om alle mulige aspekter. Det gjorde, at Lisbeth Rasmussen og han drøftede, hvad der var gang i. De var ret overbeviste om, at Peter Loft ikke af egen drift udviste så stor aktivitet, som han gjorde under møderne den 1. og 3. september 2010. De troede, at nogen bad ham om at være aktiv, og det var de nødt til at forholde sig til.

Vidnets vurdering var, at uanset hvad der fik departementschefen til at være så uhørt aktiv, så skulle de besvare det, som de havde gjort på de to møder. De skulle også gennemlæse det materiale, de havde fået fra ham, og herefter skulle de koncentrere sig om at afgøre sagen fuldstændig korrekt. Han lagde et yderligere pres på sagsbehandlerne gående ud på, at de skulle være inde over hver eneste detalje. Sagsbehandlerne gik meget tæt på. Man bad således om Helle Thorning-Schmidts private konti for minuttøst at gennemgå dem og se, om hun f.eks. havde betalt en middag for to på et tidspunkt, hvor Stephen Kinnock havde oplyst, at han var i udlandet. Han mener, at de første kontoudskrifter blev rekvireret i begyndelsen af ugen efter møderne, men han skal ikke kunne sige, om de havde dem på forhånd.

Vidnet var ikke med til mødet den 9. september 2010 med Stephen Kinnock. Mødet foregik på Frode Holms kontor. Han fik den tilbagemelding, at Stephen Kinnock på mødet havde bekræftet det, som tilkendegivelserne og det skriftlige materiale fra Frode Holm havde angivet. De var herefter klar til at udsende agterskrivelsen. Henvist til SKAT Københavns referat fra mødet den 9. september 2010 og forespurgt, om han fik noget at vide om, at der var sket andet end det, der fremgår af referatet, forklarede han,

at det erindrer han ikke. Han fik den orientering, at man havde drøftet det, der var relevant. Den lille del om, at Frode Holm besværede sig over, at Venstre Ungdom havde anmeldt parret til politiet, var ikke noget, der vedrørte SKAT København.

Forespurgt, om han i denne periode havde kendskab til, hvad der i øvrigt foregik under sagsbehandlingen, forklarede han, at han ikke fulgte sagsbehandlingen. Han blev kun orienteret om, at man arbejdede minutiøst. Når agterskrivelsen forelå, skulle der ikke være nogen flanker, der ikke var undersøgt. Forespurgt, om han har positiv viden om, at Helle Thorning-Schmidts egen konto blev gennemgået i perioden fra den 3. til den 10. september 2010, forklarede han, at han har en erindring om, at Helle Thorning-Schmidts kontoudtog blev rekvireret til sidst i forløbet. Han kan dog ikke give nogen garanti herfor.

Forespurgt, om han har positiv erindring om andre sagsbehandlingstiltag, der blev foretaget i samme periode, forklarede han, at han ikke har anden erindring, end at han blev orienteret om opgørelsen af opholdsdage og alle de vinkler, der var på det. Forespurgt, om han blev orienteret om forløbet af mødet med Stephen Kinnock den 9. eller den 10. september 2010, forklarede han, at det kan han ikke huske.

...

Foreholdt af Niels Fenger, at vidnet i starten af dagens afhøring talte om, at Peter Loft havde forsynet dem med en byge af spørgsmål i forbindelse med møderne den 1. og 3. september 2010, og forespurgt, hvilken byge det var, forklarede han, at det, han har erindring om, var, at Peter Loft stillede en lang række spørgsmål. Han havde mødtes med Peter Loft fire gange, og hver gang havde der været stillet langt flere spørgsmål end normalt i en sådan sag.

Foreholdt, at Niels Fenger husker det forklarede således, at de nærmest besvarede spørgsmålene på mødet, men at bevæggrunden for det næste møde var, at de fik en hjemmeopgave med en byge af spørgsmål, svarede han, at det gjorde de ikke. Der blev rejst en række ting, og de blev enige om at spise frokost sammen den 3. september 2010, og her fik de Peter Lofts notat. Peter Loft kunne med føje gå ud fra, at de ville forholde sig hertil. Det var det, de havde med. Han har ikke nogen erindring om, at de havde en spørgsmålsliste.

...

Af advokat Lars Svenning Andersen foreholdt Peter Lofts to siders notat, afsnittet "Begrundelse: ..." i indledningen, og forespurgt, om der var tvivl om, hvad begrundelsen skulle indeholde, forklarede vidnet, at Peter Loft vel blot havde skrevet ned, hvordan han opfattede, at sagen stod. Foreholdt, at der i notatet står, "180 dages reglen ikke opfyldt", forklarede han, at Peter Loft skrev notatet, efter at han havde set agterskrivelsen. De to sider opfattede vidnet som indeholdende lidt faktisk samtidig med, at Peter Loft påpegede, at de skulle være opmærksomme på forskellige forhold og kigge på det. De opfattede det som relevante stikord. Forespurgt, om der i to siders notatet var noget, der indikerede, at Peter Loft havde andre hensigter, end at få det grundigt belyst, forklarede han, at der ikke var afsnit, der gik på, at hvis det kunne opfyldes, så var Stephen Kinnock skattepligtig. Han opfattede det som stikord, og som forklaret var der den 1. og 3. september 2010 ikke nogle tilkendegivelser fra Peter Loft om, at Stephen Kinnock skulle være skattepligtig. Der blev stillet et hav af spørgsmål, og der blev afleveret papir.

Forespurgt, om det var fornuftige spørgsmål, der blev stillet på de to sider, forklarede han, at han syntes, det var fornuftige spørgsmål, og det har han også skrevet i sin redegørelse.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at Peter Loft ønskede yderligere oplysninger om London-lejligheden, foreholdt to siders notatet, side 2 øverst, "- lejlighed i UK. ...", og forespurgt, om det var det, Peter Loft tog fat i, forklarede han, at det blandt andet var det. Peter Loft bad om at få nogle ejendomsoplysninger, og han nævnte, at Peter Arnfeldt også havde været inde på det. Lisbeth Rasmussen sagde, at de havde de oplysninger, der var fornødne om lejligheden. Alligevel bad Peter Loft om oplysninger, vist engelske registreringsoplysninger. Foreholdt, at Peter Loft på det nævnte sted havde skrevet "oplysninger udestår endnu", forklarede han, at det mente Loft åbenbart, men Lisbeth Rasmussens reaktion var, at det mente hun ikke.

Forespurgt, om de oplysninger, som Peter Loft specifikt havde bedt SKAT København om, og som Loft havde fået overbragt, var oplysninger, som Loft bad om, for at SKAT skulle tjekke dem som led i deres egen sagsbehandling, eller om det var oplysninger, som skulle afleveres til ham, forklarede han, at det var oplysninger, som Frode Holm skulle skaffe, og

så skulle de afleveres til Peter Loft. Hvordan det rent faktisk foregik, må man spørge Lisbeth Rasmussen om.

Forespurgt, om vidnet ved, hvem der afleverede oplysningerne til Peter Loft, svarede han benægtende. Forespurgt, om han ved, om oplysningerne overhovedet er blevet afleveret, forklarede han, at det har Lisbeth Rasmussen jo forklaret, at de var. Forespurgt, om der i sagen er et notat om, at oplysningerne er blevet afleveret, forklarede han, at ham bekendt er der ikke et notat i sagen herom. Han er enig i, at det burde fremgå af et notat, hvis der er afleveret sådanne oplysninger til Peter Loft. Forespurgt, om det førte til, at han måske alligevel ikke troede, at der var blevet afleveret noget, svarede han benægtende.

...

Advokat Lars Svenning Andersen foreholdt, at vidnet havde taget initiativ til de 5 møder med Peter Loft. Hertil forklarede han, at det ikke var korrekt. Han tog initiativ til det første møde, hvor Peter Loft tilkendegav, at inden SKAT udleverede agterskrivelsen, ville han orienteres tre dage før. Peter Loft bad om, at de skulle tale lidt mere teknik, og derfor blev mødet den 13. august 2010 aftalt. Mødet den 1. september 2010 var vidnets første forsøg på at sige, at de var ved at være der henne, hvor de godt kunne tale færdig med departementschefen og så afgøre sagen. Han tog således selv initiativ til det første møde den 10. august 2010, og derefter var der det nævnte forløb.

Advokat Lars Svenning Andersen foreholdt, at han nok havde læst vidnets redegørelse anderledes. Vidnet forklarede, at det er rigtigt, at der i redegørelsen ved mødet den 1. september står, at det nok var ham, der tog initiativ til det. Det gjorde han, fordi Peter Loft den 10. august 2010 sagde, at når de var ved at nærme sig slutningen, så ville han orienteres.

Foreholdt, at man ifølge redegørelsen på det første møde aftalte det næste møde, og at man den 1. september aftalte at spise frokost den 3. september 2010, og herefter var der et møde uden dagsorden og referat, forklarede han, at han tog initiativ til møderne, men det var fordi, de havde en aftale om, at de skulle holde et møde, inden agterskrivelsen blev udleveret.

Advokat Lars Svenning Andersen foreholdt, at han havde forstået det sådan, at mellem disse møder havde vidnet ikke snakket med Peter Loft om sagen, forklarede han, at det havde han ikke nogen erindring om. Der var

5 møder, men hvis man skulle være præcis, så havde de også et lille møde den 16. august 2010, hvor han fik udleveret presseklippene.

Forespurgt, hvem der afgjorde, hvad der var med på møderne, og hvor meget man ville orientere departementschefen om, forklarede han, at det vel var ham. Forespurgt, om hans vurdering af, hvor meget Peter Loft skulle have at vide, styrede, hvor meget materiale de tog med til møderne, svarede han bekræftende. Foreholdt, at det var det materiale, som han forelagde, som Peter Loft forholdt sig til, forklarede han, at det var korrekt.

Jesper Skovhus Poulsen har forklaret²⁰³:

Forespurgt, om vidnet i september 2010 hørte noget fra Peter Loft eller andre om, hvordan det stod til med sagen, forklarede han, at han formentlig blev orienteret om, at man arbejdede frem mod en afgørelse midt i måneden. Det var på det niveau.

Foreholdt, at han har forklaret, at han var involveret i pressefunktionen, og forespurgt, om han havde nogen erindring om, at han satte noget særligt beredskab i værk, svarede han benægtende. Uanset, hvordan man vendte og drejede det i denne sammenhæng, så var sagen faktisk meget nem at håndtere rent pressemæssigt, fordi der var en tommelfingerregel om, at de ikke udtalte sig. Hele pressehåndteringen og beredskabet bestod i at melde ud, at det var Peter Loft, der udtalte sig i sagen, og i øvrigt sagde han ikke noget. Det, han sagde, var rammet ind af ganske få linjer om sagens eksistens. Det var ikke noget, som han havde drøftet med Peter Loft.

Forespurgt, om vidnet var presseansvarlig, svarede han, at han var ansvarlig for deres kommunikation bredt. Forespurgt, om Peter Loft havde kommunikeret ud, at han tog pressen og i øvrigt ikke sagde noget, svarede han bekræftende. Forespurgt, om det var baggrunden for, at han ikke deltog i nogen forberedelse af presseberedskab, forklarede han, at der som sagt var meget lidt presseberedskab, men det var baggrunden.

Foreholdt, at andre har forklaret, at der var et presseberedskab, der kunne svare på generelle spørgsmål, f.eks. om man burde lave kildeskattelovens § 7 om, og forespurgt, om han havde kendskab til, at man forberedte muligheden for at kunne udtale sig generelt om lovgivningens hensigtsmæs-

203 Protokol 22, side 17-18.

sighed, forklarede han, at han er ret sikker på, at den del af presseberedskabet ikke blev lavet af pressefolkene, men lavet af dem, der havde siddet fagligt på sagen. De ansatte, der sorterede under ham, var dem, der havde med journalisthenvelser at gøre. Det kan sagtens være forekommet, at nogle har siddet med et beredskab på, hvordan reglerne skulle forklares og forsvares, men det er ikke en del af det presseberedskab, der laves i presseafdelingen.

Michael Frank har forklaret²⁰⁴:

Henvist til forelæggelse for skatteministeren af 3. september 2010 med presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser i anledning af skattepligtssagen vedrørende Stephen Kinnock og forespurgt, om det var svar på en bestilling, forklarede han, at det var det første forsøg på et presseberedskab. Foreholdt 1. linje, hvorefter sagen muligvis samme dag ville blive afgjort, og forespurgt, om denne oplysning baserede sig på de samme oplysninger, som blev givet under mødet den 30. august 2010, svarede han bekræftende. Der var ikke tilgået ministeriet flere oplysninger.

Formanden foreholdt vidnet, at det fremgår af forelæggelsen for departementschefen om mødet den 30. august 2010 med Peter Lofts håndskrevne påtegning af 3. september 2010, at Peter Lofts bestillinger var af samme dato som forelæggelsen for skatteministeren af 3. september 2010, og forespurgte, om forelæggelsen var svar på Peter Lofts bestillinger. Han forklarede, at han faktisk er lidt i tvivl. Han kunne godt have skrevet forelæggelsen på et par timer. Han mener, at dette var det første spæde forsøg på at svare på den ene bestilling.

Foreholdt af Niels Fenger, at bestillingen var fra Peter Loft, men besvarelsen var til ministeren, og forespurgt, om han kan huske, hvorfor man valgte at gå fra embedsmandsniveau til ministerniveau i forelæggelsen, svarede han benægtende. Han har givet spurgt, hvem forelæggelsen skulle adresseres til, og fået svaret, at man skulle skrive ministeren.

Forespurgt af udspørgeren, om det notat, der henvises til i forelæggelsen for ministeren, er notatet "Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning", svarede han bekræftende. Det var et meget kortfattet notat, som alene omhandlede til- og fraflytningssituationen. På

204 Protokol 23, side 9-11.

ny henvist til ministerforelæggelsen af 3. september 2010 og forespurgt, om han kan huske, om der kom nogen reaktion fra departementschefen, forklarede han, at det gjorde der ikke. Han tror ikke, at forelæggelsen har været omkring Peter Loft, fordi Birgitte Christensen ikke har skrevet på den. Det var først, når hun havde underskrevet den, at man kunne forvente, at den blev lagt videre til Peter Loft.

Henvist til forelæggelse for skatteministeren af 7. september 2010 med presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser i anledning af skattepligtssagen vedrørende Stephen Kinnock og forespurgt, om han kan huske, hvad baggrunden var, for at man skrev lidt yderligere til i forelæggelsen, forklarede han, at han tror, at Birgitte Christensen ville have flere detaljer med.

Henvist til forelæggelse for skatteministeren af 8. september 2010 med presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser i anledning af skattepligtssagen og forespurgt, hvad begrundelsen var, for at gå fra to til nu tre sider, forklarede han, at det var ønsket om at få flere ting med. Birgitte Christensen gav ham dessiner om, hvad der skulle med. Henvist til sidste side, hvoraf fremgår, at Birgitte Christensen har skrevet under, forklarede han, at hun godkendte forelæggelsen.

Foreholdt mail af 8. september 2010 fra vidnet til Carsten Vesterø, cc Ivar Nordland, vedhæftet forelæggelse for skatteministeren og forespurgt, om det var det udkast til forelæggelse, der blev viderearbejdet til forelæggelsen af 8. september 2010, forklarede han, at de mindede meget om hinanden, men at sidstnævnte forelæggelse var lidt mere fyldestgørende. På ny foreholdt teksten i mail af 8. september 2010 til Carsten Vesterø og forespurgt, om de var ved at være lidt trætte af at skrive det om, forklarede han, at det altid var godt at få tingene i hus i første hug. Det var tydeligvis noget, de skulle arbejde med, og tingene skulle vægtes. Oplysningerne skulle først og fremmest være korrekte, og det var der en del arbejde med.

Foreholdt mail af 9. september 2010 kl. 9.21 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, cc Ivar Nordland, Carsten Vesterø og vidnet, vedhæftet forelæggelse for ministeren og forespurgt, om det var første gang, at han blev bekendt med, at forelæggelsen blev lagt videre til Peter Loft, eller om det kunne være sket tidligere, forklarede han, at det vidste han ikke. Møde-referatet og orienteringen blev lagt videre til Peter Loft. Det er muligt, at det først var den 9. september 2010, at Peter Loft fik noget anden gang. Han kan ikke vide, hvad Birgitte Christensen og Peter Loft talte om. Fore-

spurgt, om han ved, om det gav anledning til reaktioner fra Peter Loft, forklarede han, at han ikke mener, at der blev arbejdet ret meget videre med forelæggelsen. Han mener, at forelæggelsen blev læst som en information. Der blev ikke handlet på den, og han fik den ikke tilbage. Han stod stadig som hovedskribent.

Foreholdt mail af 9. september 2010 kl. 9.42 fra Peter Loft til Birgitte Christensen og forespurgt, om han vidste, hvad der lå bag henvisningen til "() om SKs konkrete situation", forklarede han, at det kan være en henvisning til forelæggelsen. Han tolker det således, at Peter Loft ville have parentesen ud, muligvis fordi forelæggelsen var stilet til skatteministeren. Forespurgt, om han havde fået en begrundelse for, at der ikke her måtte stå Stephen Kinnock, når det stod i indledningen og 2. afsnit, forklarede han, at det havde han ikke.

Advokat Lars Svenning Andersen foreholdt vidnet samme afsnit, "Mange har svært ved...(som Stephen Kinnocks)", og forespurgte, om det, som Peter Loft anførte, måske var, at man ikke kunne vide, om det var en tilflytningssituation, før afgørelsen blev truffet. Hertil forklarede han, at det var den rigtige forklaring.

Forespurgt af udspørgeren, om han den gang fik en forklaring, svarede han benægtende.

Forespurgt af formanden, om det godt kunne være det, som netop var blevet foreholdt, Peter Loft henviste til, svarede han bekræftende.

Udspørgeren henviste til Peter Lofts håndskrevne påtegning af 10. september 2010 på forelæggelsen for skatteministeren af 9. september 2010, og forespurgte, om denne besked kom retur til vidnet. Han forklarede, at han ikke kan huske at have set den.

Forespurgt, om han kan huske, om der fra den 9.-10. september til den 16. september 2010 blev udarbejdet flere notater, forklarede han, at han arbejdede på tingene hele tiden, men det var først den 17. september 2010, at han afleverede noget igen. Forespurgt, om han havde kendskab til, om der i perioden fra den 1. til den 16. september 2010 foregik aktiviteter i Koncerncentret om sagen udover det, der har været nævnt, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han havde kendskab til, at der blev holdt møder mellem Peter Loft, Steffen Normann Hansen og personer fra ledelsen i SKAT København, forklarede han, at han på det tidspunkt givet har vidst, at der var en møderække i gang.

Birgitte Christensen har forklaret²⁰⁵:

Henvist til Peter Lofts to siders notat og forespurgt, om hun i perioden frem til den 2.-3. september 2010 drøftede sagens skatteretlige indhold eller faktum med Peter Loft, svarede hun benægtende. De drøftede ikke, hvornår der forelå tilflytning, og hun hørte ikke om dette notat.

Forespurgt, hvem Peter Loft ville tale med, hvis han skulle drøfte problemstillingen omkring kildeskattelovens §§ 1 og 7, forklarede hun, at hun tror, at han ville tage fat i Ivar Nordland, der var deres internationale fagdirektør. På daværende tidspunkt vidste hun ikke, at de to talte sammen.

Forespurgt, om hun havde kendskab til, om der i perioden frem til den 2.-3. september 2010 foregik andre aktiviteter eller overvejelser i Koncerntret om, hvordan sagen skulle håndteres, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun havde kendskab til, i hvilket omfang ministeren og hans særlige rådgiver blev orienteret om, hvordan sagen udviklede sig i perioden frem til den 2.-3. september 2010, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun havde kendskab til, om der hos ministeren og hans tætte kreds i perioden frem til den 2.-3. september 2010 foregik overvejelser om sagens politiske betydning, svarede hun benægtende.

Henvist til forelæggelse for skatteministeren af 3. september 2010 med presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser om sagen og forespurgt, om hun så forelæggelsen, forklarede hun, at siden hun ikke har skrevet den under, må Ivar Nordland have stoppet den, eller også har hun selv sendt den tilbage, fordi der skulle rettes noget.

Henvist til forelæggelse for skatteministeren af 7. september 2010 og forespurgt, om vidnets underskrift på notatet betød, at hun havde godkendt det, svarede hun bekræftende. Notatet kunne således gå videre til næste niveau.

205 Protokol 25, side 12-14.

Henvist til forelæggelse for skatteministeren af 8. september 2010 og foreholdt, at forelæggelsen nu var blevet yderligere udbygget, samt forespurgt, om hun har nogen erindring om, hvorfor der kom en ny version, og om den havde været omkring Peter Loft, forklarede hun, at forelæggelsen godt kunne have været omkring Peter Loft. Der var en påtegning på forelæggelsen med referatet fra tidligere, hvor der var nogle ønsker til, hvad man også gerne ville have ind. Det kan godt have været det, der gjorde, at man i mellemtiden tænkte, at det skulle udbygges yderligere.

Foreholdt mail af 9. september 2010 kl. 9.21 fra vidnet til Peter Loft, cc Ivar Nordland, Carsten Vesterø og Michael Frank, vedhæftet forelæggelse for skatteministeren og forespurgt, om hun kan huske, hvorfor man gik væk fra at skrive, at man forventede, at afgørelsen ville gå ud på, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig, og hvad baggrunden var for, at forelæggelsen var blevet mindre relateret til den konkrete sag, forklarede hun, at hun ved, at Peter Loft som svar på hendes mail med det første udkast sagde, at man måske ikke skulle nævne Stephen Kinnock specifikt. Det kom måske for tæt på sagen. Foreholdt mail af 9. september 2010 kl. 9.42 fra Peter Loft til vidnet og forelæggelse for skatteministeren forklarede hun, at de tog "(som Stephen Kinnock)" ud.

Foreholdt seddel påsat forelæggelsen for skatteministeren med Peter Lofts håndskrevne bemærkninger og forespurgt, hvad det var for en gennemgang af de konkrete udsagn/spørgsmål, Peter Loft tænkte på, forklarede hun, at det kendte hun ikke noget til. Det var en seddel, der var sat på efterfølgende. Forespurgt, om hun vidste, om denne forelæggelse, som Peter Loft godkendte den 10. september 2010, blev lagt videre til ministeren, forklarede hun, at det vil hun tro.

Forespurgt, om hun havde møder eller samtaler med Peter Loft om sagen i perioden den 3.-10. september 2010, svarede hun benægtende. De mødtes dagligt, så om der var faldet en bemærkning, ved hun ikke, men det er ikke noget, hun husker. Forespurgt, om hun erindrer, om Peter Loft under disse daglige møder gav udtryk for sin holdning til sagen, forklarede hun, at det talte han ikke med hende om.

Forespurgt, om hun kan huske, om der i perioden den 10.-16. september 2010 blev udarbejdet andre versioner af forelæggelsen, forklarede hun, at det mener hun ikke.

Carsten Vesterø har forklaret²⁰⁶:

Foreholdt af udspørgeren, at der primo september blev fremstillet en række notater af Michael Frank og vidnet til brug for forelæggelse for ministeren, og henvist til forelæggelse underskrevet af Michael Frank og vidnet den 3. september 2010, samt forespurgt, hvad det indikerede, når et notat var underskrevet af sagsbehandleren og kontorchefen, forklarede han, at det normalt viste, at kontorchefen havde læst notatet og var enig i det. Ofte kunne der være nogle rettelser eller bidrag fra ham, men det kunne man ikke se, da det i så fald var indarbejdet. Når han havde godkendt notatet, skete der typisk det, at han lagde det i en særlig kasse, der hed "Direktionen", idet Koncerncentret havde en flydende direktion. Normalt ville man lægge det til den direktør, der skulle se på det, men de havde altså bestemt, at de ville have en fælles kasse.

Forespurgt, om der kom nogen tilbagemelding på notatet fra den 3. september 2010, forklarede han, at hvis der kom en reaktion, skulle den gerne stå under hans underskrift, når sagen gik tilbage. Foreholdt, at man kunne se, at der kom et nyt notat, der var større og mere udbygget, forklarede han, at Birgitte Christensen sikkert havde bedt om at få det ændret. Henvist til side 2, hvoraf fremgår, at Ivar Nordland og Birgitte Christensen nu også havde underskrevet notatet, og forespurgt, om han ved, om dette notat blev lagt til Peter Loft, forklarede han, at det i hvert fald var det, der var meningen. Med dette notat var der givetvis sket det, at Birgitte Christensen havde tilføjet nogle rettelser, som Michael Frank havde ført ind, hvorefter hun sikkert havde sagt, at de skulle lade Ivar Nordland se på det. Det gjorde hun typisk, når det handlede om udenlandsbeskatning. Ivar Nordland havde formentlig ikke rettelser til det. Herefter var det blevet lagt videre til Peter Loft. Han erindrer ikke konkret, om Peter Loft havde bemærkninger til notatet.

Henvist til forelæggelsen af 8. september 2010 og foreholdt, at Birgitte Christensen har skrevet under, forklarede han, at Peter Loft nogle gange gjorde det samme som Birgitte Christensen – altså kom tilbage med notatet og foreslog rettelser. Det var formentlig det, der var sket, men han har ikke nogen erindring om det. Han husker dog, at Peter Loft flere gange havde ønske om, at forskellene på til- og fraflytning skulle gøres tydeligere.

206 Protokol 27, side 15-17.

Foreholdt mail af 8. september 2010 fra Michael Frank til vidnet, forklarede han, at det skrevne om fornøjelig bearbejdning vist var et udtryk for, at Michael Frank syntes, det var utroligt, så meget man kunne fedte rundt i småting. Der blev ikke lavet meget om i notaterne. Basalt set var det oprindelig notat godt nok, men der blev hele tiden puslet om det, uden det flyttede sig ret meget. Forespurgt, om det var sædvanligt, forklarede han, at det er forskelligt fra chef til chef. Birgitte Christensen var meget i detaljerne og rettede meget. Ivar Nordland og Peter Loft rettede ikke så meget. Det forekommer ofte, at der bliver rettet meget frem og tilbage, inden man har det endelige produkt.

Foreholdt mail af 9. september 2010 kl. 9.21 vedlagt forelæggelse fra Birgitte Christensen til Peter Loft, cc Ivar Nordland, Michael Frank og vidnet, og Peter Lofts bemærkninger på forelæggelsen, bekræftede vidnet, at håndskriften er Peter Lofts. Forespurgt, om han vidste, om notatet blev lagt til ministeren, forklarede han, at det måtte det være blevet. Han har ikke oplevet, at en forelæggelse ikke var blevet lagt videre, hvis Peter Loft havde underskrevet den. Forespurgt, hvad det var for en gennemgang, der skulle følge mandag, og om det var noget, som de arbejdede med, forklarede han, at det ved han ikke. Som han husker det, leverede de kun beredskabsnotatet, der blev lagt til ministeren. Det giver i hvert fald ingen mening, at beskeden skulle være til fagkontoret, og han har ikke tidligere set disse bemærkninger fra Peter Loft.

Foreholdt mail af 9. september 2010 kl. 9.42 fra Peter Loft til Birgitte Christensen og forelæggelse for skatteministeren med presseberedskab, pkt. 1., 2. afsnit: "Mange har svært ved ...", og forespurgt, om han har kendskab til, hvorfor henvisningen til Stephen Kinnock skulle fjernes, forklarede han, at han har en erindring om, at Birgitte Christensen gik meget op i, at notaterne var så objektive som muligt og således ikke decideret handlede om Stephen Kinnocks situation. Parentesen var formentlig bare tænkt som en lille hjælp til læseren.

Forespurgt, om han erindrer, om der i perioden fra den 10. til den 16. september 2010 blev udarbejdet andre notater fra hans kontor, forklarede han, at det mener han ikke.

Forespurgt, om han havde kendskab til, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen i løbet af september 2010 holdt møder med Peter Loft og Steffen Normann Hansen, forklarede han, at han ikke vidste andet, end at Ivar Nordland fortalte, at han deltog i det første af møderne. Foreholdt,

at dette møde var i august, forklarede han, at han godt ved, at der blev holdt en række møder mellem de nævnte, men hvornår, det kom ham til kendskab, kan han ikke huske.

Forespurgt, om han har kendskab til, at der for så vidt angår skattesagens behandling skete andet i Koncerncentrets regi frem til den 16. september 2010, svarede han benægtende.

Steffen Normann Hansen har forklaret²⁰⁷:

Forespurgt, om han har kendskab til, om Troels Lund Poulsen omkring den 1. og 3. september 2010 havde fået nogle oplysninger fra skattesagen, svarede han benægtende. Han ved ikke, hvornår Peter Loft havde orienteret Troels Lund Poulsen. Som han tidligere har forklaret, sad han ikke fysisk på samme adresse, så han hørte ikke, hvad der blev talt om, og hvornår der var møder. Han var kun i Nicolai Eigteds Gade, når han havde et ærinde derovre. Det er rigtigt, at han har forklaret, at han havde indtryk af, at Peter Loft orienterede ministeren, men hvornår og hvordan har han ingen viden om.

Forespurgt, om det er korrekt, at det var Peter Loft, Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen og vidnet, der deltog i mødet den 3. september 2010, svarede han bekræftende. Mødet blev holdt i Nicolai Eigteds Gade. Han kan ikke huske, om det var om formiddagen eller om eftermiddagen. De drøftede det samme igen. De så på et nyt udkast til agterskrivelse og fik at vide, hvor SKAT København var henne med sagen. Han har som sagt svært ved at holde møderne den 1. og 3. september 2010 adskilt, fordi de var meget ens.

Foreholdt, at han nu forklarer, at der var et nyt udkast til agterskrivelse med til mødet den 3. september 2010, forklarede han, at det mener han, at der var. Han kan ikke huske, om han fik en kopi med fra mødet. Enten den 1. eller 3. september 2010 fik han et udkast til agterskrivelse, som han tog med og makulerede. Han er ret sikker på, at der var en agterskrivelse til stede på begge møder.

Forespurgt, om han kan huske, om SKAT forklarede, om der var sket en udvikling i agterskrivelsens indhold mellem mødet den 1. og mødet den

207 Protokol 29, side 5-7 og 22-23.

3. september 2010, svarede han benægtende, men det går han ud fra, at der havde været. Efter hans bedste overbevisning gennemgik de ikke agterskrivelsen i detaljer, ligesom de heller ikke gjorde det på mødet den 1. september 2010. Det var Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen, der redegjorde for, hvad der stod i den.

Forespurgt, om man drøftede fraflytningen i 1999 på mødet den 3. september 2010, forklarede han, at han kan forestille sig, at den blev drøftet på begge møder. Fraflytningen var et issue. Ikke at det kom til at betyde noget for skattesagen, men det kunne det have gjort, fordi der var forskel på den skattemæssige situation, når man flyttede fra, og når man flyttede til. Fejlbehandlingen, da de fraflyttede, havde indflydelse på, at det nu var en tilflyttersag.

Forespurgt, hvilke forhold der var fejlbehandlet, forklarede han, at fejlbehandlingen var, at de fik lov til at flytte, uden at SKAT tog sagen op og vurderede, om reglerne var overholdt. Det var SKATs egen fejl, at man ikke havde gjort noget. Forespurgt, hvad SKAT skulle have gjort, forklarede han, at der var nogle regler for, hvordan skattepligten var i forbindelse med udrejse, men han kan ikke i detaljer huske, hvad det var. Han kan kun huske, at det blev drøftet.

Forespurgt, om han kan huske, om man var inde på den engelske ejendom på mødet den 3. september 2010, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han kan huske, om der blev udleveret eller drøftet dokumenter på mødet udover det nye udkast til agterskrivelse, forklarede han, at eftersom han ikke kan huske de to møder fra hinanden, så kan nogle af de dokumenter, som udsøgeren tidligere har henvist til, lige så vel være udleveret på mødet den 3. september som den 1. september 2010.

Forespurgt, om han kan huske, om Peter Loft havde dokumenter med, forklarede han, at han kan huske, at Peter Loft sad med et stykke papir foran sig, men det var ikke et dokument, som han direkte så. Henvist til Peter Lofts to siders notat og foreholdt, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen har forklaret, at de fik notatet udleveret af Peter Loft på mødet den 3. september 2010, samt forespurgt, om det var det papir, Peter Loft havde med, forklarede han, at det kunne det godt have været, men han kan ikke sige det med sikkerhed.

Forespurgt, om han har nogen erindring om, hvad Peter Loft forklarede i relation til notatpapiret, forklarede han, at Loft ikke forklarede noget. Peter Loft så nogle gange ned i papiret, når han stillede spørgsmål. Han har ikke drøftet notatet med Peter Loft efterfølgende, og han kan ikke mindes at have set notatet før. Han kan være stødt på det i forbindelse med ombudsmandssagen, men han husker det ikke. Han kan heller ikke huske, om Peter Loft gav notatet til Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen.

Forespurgt, om Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen sagde noget om det forventede udfald af skattesagen, forklarede han, at han er ret sikker på, at de på begge møder tilkendegav, hvordan sagen ville ende. Forespurgt, om han havde indtryk af, at Peter Loft skulle have forsøgt at trække afgørelsen i en anden retning end det, som Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen tilkendegav, forklarede han, at det havde han på intet tidspunkt indtryk af. Han har ikke på noget tidspunkt hørt Peter Loft sige, at det ikke var den rigtige afgørelse.

Forespurgt, om han kan huske, om der skete mere på mødet den 3. september 2010, svarede han benægtende.

Forespurgt, om mødet den 13. september 2010 blev aftalt på mødet den 3. september 2010, forklarede han, at det ikke blev aftalt, at det skulle være den 13., men han er ret sikker på, at det blev aftalt, at de skulle mødes igen. Han kan ikke huske, hvem der sagde det, men der var en fælles forståelse om, at de skulle mødes igen.

Forespurgt, om han har kendskab til, i hvilket omfang ministeren eller Peter Arnfeldt blev orienteret om sagen mellem den 3. og 16. september 2010, svarede han benægtende. Han ved, at ministeren blev orienteret den 16. september 2010, men ellers ikke. Forespurgt, om han har kendskab til, om der i perioden fra den 3.-13. september 2010 foregik noget i Koncerncentret i relation til forberedelse eller overvejelser af sagen, svarede han benægtende.

Henvist til forelæggelser for skatteministeren vedrørende presseberedskab, forklarede han, at han intet har haft med forelæggelserne at gøre. Han har ikke set dem, og han er ikke blevet orienteret om dem.

Forespurgt, om der fra mødet den 3. september 2010 og frem til mødet den 13. september 2010 var drøftelser mellem vidnet og Erling Andersen om skattesagen, forklarede han, at han vil mene, at de nok har haft en

telefonsamtale om, hvor langt sagen var henne. Forespurgt, om der var drøftelser mellem vidnet og Peter Loft i samme periode, forklarede han, at det var der ikke, som han husker det. Han vil ikke afvise, at Peter Loft på kanten af et direktionsmøde kan have spurgt til sagen, men ikke på en sådan måde, at vidnet gik til Erling Andersen med det. I denne periode var han ved at forberede det møde, som de skulle have i Tyrkiet, så han sad meget på sin egen plads i Østbanegade.

...

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at det enten på mødet den 1. eller den 3. september 2010 var oppe at vende, at der muligt var sket en fejl i forbindelse med fraflytningssituationen i 1999, og forespurgt, om de var så langt nede i overvejelserne, at de også diskuterede, hvad konsekvensen af fejlbehandlingen var, forklarede han, at de ikke var så langt nede i, hvad konsekvensen var. Hvis der var en konsekvens, burde det fremgå af agterskrivelsen. Det talte de om. Foreholdt, at de altså ikke i detaljer drøftede, hvad konsekvensen var, forklarede han, at det gjorde de ikke, som han husker det. Han har været til stede og forholdt sig til, hvordan sagen udviklede sig, men har ikke været detaljeret nede i de principielle skattemæssige diskussioner. Det var ikke hans gebet.

Ivar Nordland har forklaret²⁰⁸:

Henvist til forelæggelser for skatteministeren med presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser i anledning af Stephen Kinnocks skattesag og mail af 9. september 2010 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, cc vidnet, Carsten Vesterø og Michael Frank, med den endelige forelæggelse for skatteministeren og forelæggelsen underskrevet den 10. september 2010 af Peter Loft samt forespurgt, i hvilket omfang han var involveret i udarbejdelsen af forelæggelserne, forklarede han, at som han husker det, ville Birgitte Christensen gerne have, at de briefingnotater, der gik til ministeren, passerede ham først. Han har også underskrevet på en eller måske flere af forelæggelserne. Han betragtede dem som rimeligt neutrale. Så vidt han husker, var han en del i udlandet på det tidspunkt, så det kan være, at det er derfor, det er hakket noget i stumper, hvad han skrev under på, og hvad han ikke skrev under på. Forespurgt, om han havde drøftelser

208 Protokol 30, side 14-15.

om forelæggelserne med de folk, som havde ansvaret for udarbejdelsen heraf, forklarede han, at det mener han ikke.

Foreholdt, at forelæggelsen blev omskrevet mindst fire gange, at det voksede, og forespurgt, hvad baggrunden herfor var, forklarede han, at det ved han ikke. I ledelsen var der åbenbart et vist behov for, at det blev pindet mere og mere ud. Forespurgt, hvem han tænkte på i ledelsen, forklarede han, at det var svært at vide, når Peter Loft ønskede, at det skulle gå gennem Birgitte Christensen, men et godt gæt vil være Peter Loft. Forespurgt, om det i forbindelse med udarbejdelsen af forelæggelserne var et issue, hvorvidt fraflytningen i 1999 var i reel, forklarede han, at det var det ikke, så vidt han husker. Forespurgt, om han fik en tilbagemelding på, hvordan den endelige forelæggelse blev modtaget, svarede han benægtende. Det kneb i det hele taget med tilbagemeldinger.

Henvist til den endelige forelæggelse for skatteministeren og forespurgt, om der blev udarbejdet yderligere notater i perioden fra den 9. til den 16. september 2010, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Peter Loft har forklaret²⁰⁹:

Henvist til vidnets eget to siders notat og forespurgt, hvor han havde oplysningerne fra, hvis han ikke havde dem fra agterskrivelsen eller andre dokumenter fra SKAT København, forklarede han, at notatet formentligt blev nedfældet umiddelbart efter mødet den 1. september 2010, hvis det var den 3. september 2010, han gav det til Erling Andersen. Primært af hensyn til ham selv prøvede han at nedfælde forløbet, som han havde forstået det. Der var også den bagtanke, at han på et eller andet tidspunkt skulle ind og orientere ministeren, og så var det rart at have det stående. Foreholdt, at det er forholdsvis detaljerede oplysninger, der er i notatet, og forespurgt, hvad han byggede det på, forklarede han, at han mener, at han byggede det på sin hukommelse fra mødet, men han kan godt have siddet med udkastet til agterskrivelsen. Han kan ikke afvise, at han havde det.

Forespurgt af formanden, om vidnet kunne have brugt det interne notat, som han fik den 10. august 2010, og forespurgt, hvor det egentlig blev af, forklarede han, at han havde en bunke liggende på sit skrivebord med

209 Protokol 31, side 43-44, og protokol 38, side 3-11 og 12-13.

forskellige ting fra skattesagen, herunder presseklipkopierne, men det var ikke noget, som han sad og kiggede i.

Forespurgt af udspørgeren, om bunken voksede med tiden, forklarede han, at den ikke var så tyk endda. Han fik ikke ret mange akter, og han var heller ikke interesseret i det. Han gav SKAT København input, som de kunne gøre med, hvad de ville. Det var ikke meningen, at han skulle gå dem efter i sømmene, som hvis det var et notat fra hans eget hus og med hans navn.

Forespurgt af formanden, om det notat, som vidnet fik udleveret af Erling Andersen den 10. august 2010, kan have ligget i bunken på hans skrivebord, forklarede han, at det kunne det godt.

Forespurgt af udspørgeren, hvad han gjorde med bunken, efter sagen var slut, forklarede han, at bunken også indeholdt agterskrivelsen og afgørelsen. Han lod bunken ligge i ca. 14 dage, hvor han stadig ikke var helt klar over, om afgørelsen ville blive offentliggjort. Da der ikke skete mere, rev han det i stykker og smed det i sin egen papirspand.

Vidnet mener, at mødet den 3. september 2010 var om morgenen. Han husker ikke, hvor det blev holdt. Der var et møde, der blev holdt på hans kontor og et møde, der blev holdt i kantinen. Hvis det var det møde, hvor de spiste frokost, var det i et sidelokale til kantinen. Han har som sagt svært ved at huske forskel på de enkelte møder. Forespurgt, hvad de drøftede på mødet den 3. september 2010, forklarede han, at de på mødet forinden havde været relativt langt nede i teksten. Det var de ikke på dette møde. Han havde til sig selv lavet det, som han nærmest vil kalde en disposition, og den gav han til Erling Andersen. Dispositionen var ikke noget, de drøftede. Han tror, at han i ret vid udstrækning skrev den kort tid efter det foregående møde. Det var en gennemgang, som han lavede med øje for det møde, som han regnede med, at han skulle have med ministeren på et tidspunkt, hvor han detaljeret gik det hele igennem, inden sagen blev afgjort. På mødet den 3. september 2010 drøftede de ikke notatet ret meget.

Forespurgt, om der var et nyt udkast til agterskrivelse med, forklarede han, at det tror han bestemte, at der var. Forespurgt, om de gennemgik det eller fik det udleveret, forklarede han, at de fik det udleveret, men han tror ikke, at de gennemgik det. Forespurgt, om han beholdt det, forklarede han, at det mener han, at han gjorde. Han kan ikke huske, at han beholdt

det, men han kan ikke huske noget møde, hvor han sagde, at de hellere måtte få det igen. Det vil han tro, at han ville kunne huske.

Forespurgt, om der blev udleveret andre dokumenter end udkast til agterskrivelse og hans eget notat, forklarede vidnet, at de vist nok på et af møderne fik første udkast til det, der senere hen blev ”14. september-notatet” – det notat, der kommenterede pressen, BT-notatet osv. Han kan ikke huske, om det var på dette møde, de fik det, men det var ikke noget, de talte om. Han tror sådan set ikke, at de overhovedet så på det. Foreholdt, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen har forklaret, at notatet om presseklippene blev udleveret i en første udgave på mødet den 1. september 2010, og at det drejede sig om notatet af 31. august 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag, forklarede han, at det ikke var et notat, som de talte om.

Henvist til vidnets to siders notat/disposition og forespurgt, hvornår notatet blev udarbejdet, forklarede han, at han skrev det umiddelbart efter mødet den 1. september, den 2. september eller om morgenen den 3. september. Det bygger i vid udstrækning på de drøftelser, som de havde den 1. september 2010. Foreholdt, at det er relativt detaljeret, og forespurgt, om han tog mange notater fra møderne, svarede han benægtende. Han tog ikke udførlige notater, men han kan godt have siddet med en blok og skrevet stikord, som han kunne støtte sig til. Foreholdt, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen har forklaret, at de udleverede udkast til agterskrivelse og andre bilag, og forespurgt, om han brugte udkastet til agterskrivelse som basis for notatet, forklarede han, at det kunne han godt have gjort, men han mener ikke, at han gjorde det.

Forespurgt, om han drøftede notatet med sine medarbejdere og trak på de interne kompetencer i huset, svarede han benægtende. Af natur er han den type, der helst skal skrive tingene ned for at kunne se, om han har forstået tingene rigtigt. Notatet var som sagt til eget brug og for at resumere, hvad han havde fået at vide gennem de forskellige møder, og for at se, om der var steder, hvor der manglede en eller anden form for argumentation, eller hvor det stod svagt. Det var hele tiden forholdet til pressen, der var i hans tanker. Han har nok også haft det forsæt med at skrive det, at han på et eller andet tidspunkt skulle orientere ministeren. Notatet var bygget lidt op som en disposition for den orientering, som han godt kunne tænke sig at give ministeren, men som han i øvrigt aldrig fik givet.

Forespurgt, om han kan huske, hvornår han udleverede notatet til Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen under mødet den 3. september 2010, svarede han benægtende. Han vil skyde på, at det var i starten af mødet. De gennemgik det ikke. Han tror, at Erling Andersen løb det hurtigt igennem, men de gik ikke nærmere ind i notatet. Forespurgt, om Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen i øvrigt havde kommentarer eller reaktioner på, at de modtog notatet, svarede han benægtende. Han tror nok, at han ret tydeligt tilkendegav, at hans ønske var, at de korrigerede eventuelle fejl, som han måtte have begået. Det var deres reaktion til ham og ikke hans reaktion til dem, der var det relevante.

Forespurgt, om vidnet gav notatet andre kommentarer med på vejen om afgørelsen og grundigheden, forklarede han, at han hele tiden havde liggende i baghovedet, om der var en eller anden svag vinkel, hvor man kunne stå lidt dårligt, når man i et eller andet omfang skulle ud og forsvare afgørelsen, når den til sin tid kom, stadig ud fra den betragtning, at den ville blive offentliggjort. Han vil ikke udelukke, at han kan have spurgt: "Har I nu været omhyggelige nok?" osv., for det gjorde han ifølge forklaringerne åbenbart på alle møderne, men han kan ikke specifikt huske det. Foreholdt, at han i notatet ikke inddrager spørgsmålet om, hvorvidt fraflytningen i 1999 var reel, og forespurgt, om det var en overvejelse, han havde på dette tidspunkt, svarede han, at det var det på ingen måde.

Foreholdt notatets pkt. 3 og forespurgt, hvad hans hensigt var med at skrive "skal det fremgå", og om han herved gav Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen instruktion om, at de skulle tage det med i agterskrivelsen og afgørelsen, svarede han benægtende. Det var hans egen huskeseddel, og som han tidligere har forklaret, var det et lidt indviklet forløb.

Hvis det efter offentliggørelsen af afgørelsen kom frem, at det rent faktisk fremgik af SKATs oplysninger, at Stephen Kinnock stod som fuldt skattepligtig til Danmark i de 6 følgende år efter fraflytningen, men at man i afgørelsen lagde vægt på, at skattepligten ophørte i 1999, syntes han, at SKAT stod med et alvorligt forklaringsproblem. Derfor var det magtpåliggende for ham – og det var helt klart hans opfattelse, at Erling Andersen var fuldstændig enig med ham – at de skulle tage tyren ved hornene og skrive, at der ikke var nogen tvivl om, at skattepligten ophørte i 1999, men at man desværre havde begået en formfejl ved at registrere forkert. Det skulle man skrive for at komme den konklusion i forkøbet, at det var registreringen, der var den rigtige, og præmissen om fraflytningen i 1999 der var den forkerte.

Hvis man skrev det, ville nogen også kunne komme og sige: ”Hov, har det ikke som konsekvens, at den nuværende statsminister har kunnet oppebære et fradrag, som hun egentlig ikke havde adkomst til?”, og det førte til vidnets tredje betragtning om, at de nok blev nødt til at skrive, at det kunne hun ikke gøre for. Det var lidt en følgeslutning. Det ene var nødvendigt, det medførte det næste, og det afstedkom, at man var nødt til at skrive det tredje. Det var for at være sikker på, at han havde det hele med og for at holde tungen lige i munden, at han skrev ”at’erne”. ”Skal” i pkt. 3, første linje, burde nok have været ”vil det fremgå”.

Formanden henviste til notatets første side, 1. linje, og forespurgte, hvordan den lille strek foran ”skattepligt i 2009, 2008, 2007” skulle læses. Hertil forklarede han, at stregen er et minus.

Forespurgt af Niels Fenger, om vidnet udleverede notatet til Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen med henblik på, at de skulle korrigere hans misforståelser, eller om det var med henblik på, at det netop var, hvad der skulle ind i afgørelsen, forklarede han, at det var hans hensigt, at de skulle sige, hvis der var noget, han havde misforstået. Han havde ingen forestilling om, at afgørelsen skulle bygges op på den måde, der er angivet i notatet. Han havde jo set afgørelsen, og den var, så vidt han husker, ikke bygget sådan op. Der var måske noget med ”at’erne”, som gik igen, men spørgsmålet om, hvorvidt SKAT København havde været grundige nok, var mere af hensyn til ham selv og måske også til den efterfølgende drøftelse, som han regnede med at skulle have med ministeren.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at det var ham magtpåliggende, at der kom bestemte passager ind i afgørelsen, forklarede han, at det var et tema, som de primært havde fremme på mødet den 1. september, men han havde sådan set berørt det med Erling Andersen et par gange tidligere. De var begge to lidt bange for, om nogen, når afgørelsen kom, kunne komme til den lidt modsatte konklusion, at det var registreringen i de 6 år, der var rigtig, og derfor ville anfægte hele den grundlæggende præmis om, at det var en tilflyttersag, fordi fraflytning havde fundet sted i 1999. Han tror nok, at Erling Andersen og han var enige om, at det ville være meget uheldigt, hvis de blev bragt i den situation, hvor de pludselig skulle ud og forsvare sig imod, at ”I bygger det på noget, som I ikke selv tror på”, eller ”noget I ikke selv har lagt til grund”. Han spurgte, om det ikke var vigtigt at få dette med, og det sagde Erling Andersen, at han sådan set var helt enig i.

Udspørgeren foreholdt, at alle, der har afgivet forklaring vedrørende London-lejligheden, har haft svært ved at huske præcist, om diskussionen om lejligheden foregik den 1. eller den 3. september 2010. Forespurgt, om han kan huske, om lejligheden blev drøftet på nogen af de møder, som de havde haft, forklarede han, at han tror, at lejligheden blev drøftet på det andet møde. På baggrund af presseforlydender om, at parret havde en lejlighed i London, spurgte han, om de vidste, hvad det gik ud på. Han mener, at det stod ham rimeligt klart, at lejligheden i sig selv ikke ville få betydning for skattepligtsforholdet, så det var udelukkende en oplysning, som han ønskede for at være sikker på, at SKAT København havde været hele raden rundt.

Han kan ikke huske, at de havde nogen specifik diskussion om lejligheden den 1. eller den 3. september 2010, men han kan huske, at han på et tidspunkt spurgte, og han har vel også fået svar på et tidspunkt, og det var nok ved to forskellige møder. Når han spurgte, var det fordi, at han af Peter Arnfeldt havde fået at vide, at et blad, vist nok Ekstra Bladet, sammen med en britisk avis havde sat sig for at prøve på at finde lejligheden. Han tror såmænd ikke, at der var noget interessant ved lejligheden, men der var ved at blive bygget en pressehistorie op om den hemmelige lejlighed, som ingen kunne finde. Han tænkte derfor, at de hellere måtte få på det rene, at der var en lejlighed, men at det nok ikke var noget, der kunne tillægges nogen skatteretlig interesse.

Vidnet var bekymret for, at afgørelsen skulle komme ud uden at omtale den engelske lejlighed, og at pressen derefter kunne sætte en stor artikel op om "Se vi kunne finde den – SKAT kunne ikke". Det var sådan set den eneste interesse, han nærrede for lejligheden. Han har set et sted, at han blev citeret for, at han nærmest skulle være Peter Arnfeldts budbringer i denne sag. Sådan opfattede han det ikke selv. Peter Arnfeldt havde nævnt avissamarbejdet om at finde lejligheden for ham, og på denne baggrund tillagde han det en vis interesse, at SKAT havde de samme oplysninger som dem, der muligvis kunne komme frem i pressen.

Foreholdt Erling Andersens forklaring, protokol 20, side 26, 2. afsnit, 1. punktum, hvor Erling Andersen har forklaret, at vidnet på mødet den 3. september 2010 bad dem skaffe nogle flere ejendomsoplysninger, forklarede han, at han ikke ved, om han bad om flere oplysninger om lejligheden. Han spurgte til den, men har aldrig bedt om at se noget skøde, pantebrev eller andet. Han spurgte alene, om SKAT København kendte lejligheden og vidste, hvad det var. På et eller andet tidspunkt sagde man,

at det var en relativ lille udlejningslejlighed. Han fik åbenbart også at vide, at den var på 35 m² og udlejet via et bureau. Han husker det ikke, men oplysningerne står i hans notat. Mere interesse udviste han ikke for den.

Foreholdt Lisbeth Rasmussens forklaring, protokol 14, side 27, 7. afsnit, 2. og 3. punktum, hvor Lisbeth Rasmussen har forklaret, at vidnet havde bestilt oplysninger om den engelske ejendom og havde fået skøde m.v. til gennemsyn, og henvist til brev fra Revitax til SKAT København modtaget den 1. september 2010 kl. 17.30, samt forespurgt, om han har erindring om, at han fik overbragt nogle dokumenter, forklarede han, at han ingen erindring har om det, og han vil næsten gå skridtet videre og sige, at han aldrig har set eller modtaget skøde, pantebrev mv. Han bestrider Lisbeth Rasmussens forklaring på dette punkt, men tager dog det forbehold, at SKAT København i forbindelse med møderne medbragte underbilag. Det gælder f.eks. det 28 sider lange notat, som han ikke mente at have set, men det har han nok. Hvis skødet har været i en stak papirer, som de har haft med, har han haft mulighed for at se det, men han tror godt, at han kan udelukke, at det skulle være blevet bragt eller sendt over til ham. Hvis han har haft lejlighed til at se det ved et møde, har han ikke gjort det. Han mener heller ikke, at han nogensinde har bedt om det. Forespurgt, om der blev drøftet andre forhold vedrørende den engelske ejendom end det, han allerede har været inde på, forklarede han, at det tror han ikke.

Forespurgt, om han kan huske nærmere, hvad Peter Arnfeldt sagde om ejendommen, forklarede han, at Peter Arnfeldt sagde, at han var bekendt med, at en dansk avis, vidnet husker det som værende Ekstra Bladet, sammen med en britisk avis prøvede at lokalisere lejligheden. Det var ikke fordi, der var noget særlig mystisk ved den, og han tror ikke, at SKAT København havde de store problemer med at finde ud af, hvad det var for en lejlighed. Han må have spurgt SKAT København omkring det tidspunkt, hvor han talte med Peter Arnfeldt. På det tidspunkt vidste SKAT ikke noget endnu, og det er derfor, han mener, at det nok nærmere har været ved det andet møde, at han spurgte. Frode Holm kunne vel heller ikke have samlet alle bilag sammen til den 1. september 2010, hvis det var den 1. september 2010, vidnet havde spurgt.

Foreholdt Erling Andersens forklaring, protokol 20, side 26, 5.-12. linje, og forespurgt, om vidnet har nogen erindring om, at fraflytningsproblestillingen blev bragt op på mødet den 1. eller den 3. september 2010, svarede han benægtende. Det har han bestemt ikke. Den diskussion kom som en gevaldig overraskelse for ham den 16. september 2010. Han ville sådan

set ønske, at de havde rejst spørgsmålet på de nævnte møder, for så ville han have været bedre rustet. Han mener, at det var en diskussion, som aldrig tidligere havde været nævnt, i hvert fald ikke på en sådan måde at de var gået ind i en substansdrøftelse af den. Han undrer sig meget over det, som Erling Andersen er citeret for vedrørende 1999-problemstillingen. Vedrørende den anden del om lejligheden er det korrekt, at han spurgte til lejligheden, men heller ikke mere.

Forespurgt, om han kan erindre andre forhold, der blev drøftet på mødet den 3. september 2010 udover dem, der allerede er nævnt, svarede han benægtende. Lisbeth Rasmussen har forklaret, at de også havde talt om et andet emne, men han aner ikke hvilket.

Forespurgt, om han orienterede ministeren om, hvad der var forløbet på mødet den 3. september 2010, forklarede han, at han ikke havde nogen specifik erindring om det. Forespurgt, om han orienterede Peter Arnfeldt, forklarede han, at han næsten vil tro, at han sagde til ham, at SKAT København havde lokaliseret lejligheden, at de havde de oplysninger, som de skulle bruge om den, og at det ikke så ud som noget, der kunne afstedkomme de store overskrifter.

Forespurgt, om der var forskel på de oplysninger, som vidnet gav Peter Arnfeldt og ministeren, hvis han talte med Peter Arnfeldt om sagen, forklarede han, at der ikke var indholdsmæssige forskelle, men der var omfangsmæssige forskelle. Han var betydelig mere informativ overfor ministeren end overfor Peter Arnfeldt, men han vil ikke udelukke, at en enkelt eller to af orienteringerne fra møderne skete, hvor de begge var til stede.

Forespurgt, hvilke kriterier der indgik i vidnets vurdering af, hvad han kunne sige til ministeren, og hvad han kunne sige til Peter Arnfeldt, forklarede han, at de var underkastet samme tavshedspligt, som han var. Hans rolle var netop at sikre, at SKAT København og Skatteministeriet kunne håndtere den pressemæssige side af sagen, som de forventede ville blive en ganske voldsom del af sagen. I den relation var de to de nærmeste for ham. De var de andre to, der ville have med pressedækningen at gøre. Hans overvejelser i den relation var vel, at de oplysninger, som han havde, også var relevante for dem.

Foreholdt, at han har forklaret, at han orienterede ministeren mere detaljeret, end han orienterede Peter Arnfeldt, og forespurgt, om der var en tanke bag det, forklarede han, at der ikke var anden end, at ministeren var

hans chef, og at Peter Arnfeldt var ministerens rådgiver. Det måtte således være op til ministeren at orientere ham. Det er klart, at der var presse-mæssige aspekter, hvor han rådspurgte sig med og havde sine oplysninger fra Peter Arnfeldt, der var en vidende person på pressedækningsområdet.

Foreholdt, at vidnet tidligere har været inde på, at sagen optog ministeren i begyndelsen af forløbet, og forespurgt, om ministeren havde politiske overvejelser omkring sagen i slutningen af august/begyndelsen af september, som han delte med ham, eller om ministeren kom med bemærkninger om sin stilling til sagen, forklarede han, at det gjorde han ikke som sådan. For vidnet var det stadigvæk et kontinuum, hvor han har meget svært ved at placere de enkelte begivenheder i forhold til hinanden. Det faste indtryk, som egentlig ikke ændrede sig på noget tidspunkt, var 1: "Nå, sådan falder sagen ud, og det kan ikke være anderledes", og 2: "Men det undrer mig, fordi der er de der oplysninger både til Justitsministeriet og forskellige blade, så det overrasker mig, at I kommer til det resultat". Det havde de en del snak om, men ikke noget derudover, og slet ikke juridiske diskussioner om, hvordan man var nået til, at Stephen Kinnock var fraflyttet i 1999 osv.

Henvist til brev af 16. december 2011 fra Statsministeriet til Politiken, hvoraf fremgår, at vidnet havde et møde med departementschef Karsten Dybvad i Statsministeriet den 7. september 2010, og forespurgt, om han på dette møde eller et andet møde, eventuelt perifert, var inde over skattesagen med Karsten Dybvad, forklarede han, at mødet den 7. september 2010 ikke handlede om skattesagen. Det ville nok være unaturligt, hvis de ikke vekslede et par ord om sagen, men han har aldrig været nede i en egentlig substantiel drøftelse med Karsten Dybvad eller andre departementschefer om sagen.

De har dels talt om det politiske i, at det var en ubehagelig sag at stå med, og hvordan man håndterede den osv. Han kan huske, at han overfor enkelte af sine kolleger forklarede, at man havde tilflytningssager og fraflytningssager, at de meget skråsikre udtalelser, der fremgik af aviserne, gik på, at der var tale om en fraflytningssag, men at dette ikke var afklaret. Dette kunne man sådan set ikke sige med sikkerhed. Han kan huske, at han også drøftede med en, hvordan man talte dage i forhold til 180-dagesreglen. Han kan huske, at den, han diskuterede det med, hvem det så end var, syntes, at det var bindegalt, når man nærmest talte et minut i et påbegyndt døgn med. Han har aldrig diskuteret sagens udfald, dens mere

juridiske dele, ministerens optræden eller tilsvarende med nogen af sine kolleger.

Forespurgt, om man kunne tænke sig, at han under en drøftelse kan have givet Karsten Dybvad en indikation af, hvilken vej det kunne tænkes, at sagen gik, f.eks. at der var skrevet meget om, at Stephen Kinnock var skattepligtig, men at det skulle man ikke være helt sikker på blev resultatet, forklarede han, at det kunne man vel godt tænke sig, men han tror faktisk ikke, at han gjorde det. Han mener ikke, at han orienterede Karsten Dybvad om sagens udfald, og denne har heller ikke spurgt ham herom.

Forespurgt, om vidnet har drøftet sagen med andre medarbejdere i Statsministeriet frem til afgørelsen faldt i september 2010, svarede han benægtende. Forespurgt, om han talte med nogen efterfølgende, forklarede han, at han prøvede at få fat på Karsten Dybvad den dag, hvor afgørelsen faldt, fordi den nuværende statsminister kritiserede vidnet ret skarpt i Jyllands-Posten. Det var han ked af, og han ville gerne have et godt råd fra Karsten Dybvad, som var primus inter pares blandt departementschefer. Vidnet lagde en telefonbesked, men Karsten Dybvad vendte ikke tilbage. Dagen efter blev det offentliggjort, at Karsten Dybvad var blevet administrerende direktør i DI, og det var formentlig derfor, at han aldrig vendte tilbage.

Henvist til, at der blev udarbejdet fire udkast til forelæggelse for skatteministeren om presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser om sagen, og foreholdt udkast til forelæggelse af 3. september 2010 samt forespurgt, om han har set dette udkastet, forklarede han, at det tror han bestemt ikke, at han har.

Henvist til udkast til forelæggelse af 7. september 2010 og forespurgt, om han kan erindre at have set det udkast, svarede han benægtende. Når Birgitte Christensen har skrevet under, er det et udtryk for, at hun havde godkendt det. Forespurgt, hvad den naturlige proces herefter ville være, forklarede han, at det sædvanlige var, at han fik det efter hende. Han mener, at første udkast, som han så, fik han sendt over til Finansministeriet, hvor han sad i møde. Han tror ikke, at han har fået udkastet af 7. september 2010.

Henvist til udkast af 8. september 2010, hvoraf det i 1. afsnit under "Sagen kort" fremgår, at der er sket en ændring, således at der ikke er en indikation af, hvordan sagen ender, og forespurgt, om vidnet har været inde over

ændringen, forklarede han, at det tror han ikke. Hvis nogen havde spurgt ham på dette tidspunkt, synes han også, at det var en rigtigere måde at skrive det på. Ministeren vidste godt, hvorfor han fik forelæggelsen og behøvede ikke at få det relateret til en bestemt person. Når der ikke var truffet en afgørelse, skulle man heller ikke foregribe den.

Foreholdt, at udkast til forelæggelse af 8. september 2010 er væsentlig udbygget, og at Birgitte Christensen igen har underskrevet det, samt forespurgt, om han kan huske, om han så denne forelæggelse, forklarede han, at han har set det på et eller andet tidspunkt, men han tror ikke, at han så det på dette tidspunkt i processen.

Henvist til mail af 9. september 2010 fra Birgitte Christensen til vidnet, cc Ivar Nordland, Carsten Vesterø og Michael Frank, med udkast til forelæggelse og notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning, forklarede han, at det eneste, han kan huske herom, er, at han modtog mailen, som han læste på sin telefon på et møde i Finansministeriet. Han tror nok, at han gik ud og skrev tilbage, at han syntes, at de skulle fjerne parenteser, hvor der stod ”som Stephen Kinnock”. Han ved ikke, om han har set det tidligere, men det ville undre ham, hvis Birgitte Christensen sendte udkastet til ham, hvis han allerede havde set det tidligere.

Foreholdt, at man kunne forestille sig, at vidnet ville have lavet nogle ændringer, forklarede han, at man i udkastet prøvede at forklare, at der var to forskellige begreber. Det kan godt være, at det på dette tidspunkt stod alle og enhver klart, at der var to begreber, men det gjorde det ikke, da man startede sagsforløbet. Det var vigtigt at få det slået fast, at der var to forskellige typer, og det fremgik indirekte, at det var tilflytningssituationen, man skulle koncentrere sig om. Derefter kom de mere politiske betragtninger under pkt. 4. Nogle ville spørge, om de marginale forskelle i faktuelle forhold virkelig kunne have så store skattemæssige konsekvenser. Han kunne godt se, at det kunne blive en ret nærliggende politisk kritik af regelsættet. Det var måske ikke det sværeste i sagen, men man burde dog også tage højde for, at denne kritik ville komme, udover al den kritik som de i øvrigt regnede med ville komme.

Det, der står i udkastet om sagsbehandlingstiden, er ikke noget, som han har tænkt så meget over, og at reglerne var komplicerede var jo ikke et særkende. Det ligner et udkast, som han kan have bestilt, og det ligner også noget, han kunne have godkendt, men han undrer sig over, hvorfor

hans navn ikke står på det, for han skrev altid sit navn på. Udspørgeren henviste til, at han har skrevet på notatet, hvilket fremgår af sidste side på den endelige forelæggelse af 9. september 2010.

Foreholdt, at Birgitte Christensen havde godkendt udkastet to gange tidligere, og foreholdt, at der måtte være nogle grunde til, at det blev lavet om, samt forespurgt, hvorfor det skulle forstærkes, når hun tilsyneladende havde været tilfreds med det, forklarede vidnet, at han godt kan have taget udkastet under armen og spurgt, om de kunne udbygge det, men han husker det ikke.

Henvist til sidste side i forelæggelsen af 9. september 2010 og forespurgt, om det er ham, der har godkendt og skrevet under den 10. september 2010, svarede han bekræftende. Han har også skrevet lappen med teksten, "Dette er alene et beredskabsnotat. Gennemgang af de konkrete udsagn/spørgsmål etc. følger mandag". Forespurgt, om forelæggelsen blev lagt til ministeren, forklarede han, at han ikke specifikt kan huske det, men når han havde skrevet under og tilmed sat en gul post-it på, ville det undre ham meget, hvis det ikke var blevet lagt til ministeren. Om ministeren læste det, ved han ikke.

Forespurgt, om vidnet var tilfreds med de to notater, da han skrev på dem, eller om han godkendte dem, fordi han var tidspresset, forklarede han, at den 10. september 2010 havde han ikke nogen forventning om, at afgørelsen var lige op over. Han kan ikke huske det, men han plejede normalt ikke at lægge tingene videre, før det havde det udseende, som han syntes, det skulle have. Der kunne selvfølgelig være pressede situationer, hvor man måtte acceptere det, man havde, men den foregående proces tyder på, at de havde rimelig god tid.

Forespurgt, om han kan huske, om der kom kommentarer tilbage fra ministeren, svarede han benægtende. Det tror han ikke, at der gjorde. Han tror, at det, som han skrev på post-it'en, må være en henvisning til det møde, som ikke fandt sted, og hvortil han havde lavet sit to siders notat. Forespurgt, om post-it'en gik med ind til ministeren, svarede han bekræftende. Forespurgt, om der blev lavet andre beredskabsnotater i perioden frem til den 16. september 2010, forklarede han, at han ikke kan huske andre. Han mener ikke, at han har bestilt andre i departementet.

Foreholdt mail af 9. september 2010 kl. 9.42 fra vidnet til Birgitte Christensen og henvist til parentesen i forelæggelsen forklarede han, at afgø-

relsen ikke var truffet endnu. Som notatet var skrevet, var det ikke den store hemmelighed, og koncipisten må have haft en formodning om, at ministeren også vidste, hvordan afgørelsen ville falde ud, idet det ellers var et meget kortfattet referat. Rent ordensmæssigt syntes han ikke, at de skulle skrive, at de var bekendt hermed. Det var ikke fordi, de havde noget at skjule, men det var unødvendigt, og han syntes ikke, at det formelt var helt korrekt at skrive det. Dagen efter kunne SKAT København jo også få en eller anden epokegørende oplysning, der ændrede det hele. Ikke at han regnede med dette, men det kunne ske.

Forespurgt, om han kan huske, om der var andre aktiviteter i Koncerncentrets regi mellem den 3. og den 13. september 2010 udover udarbejdelsen af forelæggelsen og notatet om forskellene, svarede han benægtende. Det kan han ikke huske.

Formanden henviste til mail af 9. september 2010 kl. 9.42 fra vidnet til Birgitte Christensen og forespurgte, hvad han mente med "ret beset kender vi ikke den endnu", forklarede han, at i kraft af at han og Steffen Normann Hansen havde været med til en række møder, så vidste de, hvilken vej det gik. Det gjaldt for så vidt også for dem, der havde deltaget i mødet den 30. august. De havde en viden om, at sagen med 99,9% sikkerhed ville falde ud på denne måde, men hvis man spurgte ham ud fra en juridisk betragtning, om han vidste, at det var resultatet, så måtte han sige nej. Det var Erling Andersen og hans folk, der traf den beslutning, og de havde orienteret om, i hvilken retning den gik. Det var ikke det samme, som at han vidste det. Med "ret beset" mente han, "hvis man skal være meget pennittengryn".

Foreholdt af udspørgeren, at vidnet har forklaret, at han orienterede ministeren om mødet den 3. september 2010 efter mødet, og forespurgt, om han fra denne orientering og frem til mødet den 13. september 2010, havde drøftelser med ministeren eller Peter Arnfeldt i relation til skattesagen, forklarede han, at han ikke har specifikke erindringer, men det ville undre ham, hvis der gik 10 dage, hvor de ikke talte om sagen.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at det var ham, der tog initiativet til orienteringerne, og forespurgt, hvem der tog initiativet til almindelige samtaler eller drøftelser om sagen, forklarede han, at det lige så godt kunne være ministeren som ham. Der, hvor der kom substantielle oplysninger på bordet, var det ham, der tog initiativet hver gang. Han gik ind til ministeren og sagde, at han havde haft et møde med Erling Andersen og referere-

de derefter, hvad han nu vidste. Derudover kan de godt have drukket kaffe sammen eller været til møde i anden sammenhæng, hvor de har talt om sagen. Bortset fra de gange, hvor der var egentlige oplysninger at lægge på bordet, vil han antage, at han ikke ligefrem tog sagen op af egen drift, når han ikke havde noget at sige.

Forespurgt, hvordan ministeren kom ind på sagen, hvis denne tog den op uformelt, forklarede han, at det tit var på baggrund af avisartikler. Blandt andet var en af anledningerne det stædige rygte om, at det hele var aftalt spil, at Frode Holm havde fået det hele at vide, og at der ikke var nogen grund til at være bekymret. Rygtet spøjte i hele processen. Han har tidligere forklaret, at Kristian Jensen allerede kendte til det den 1. august 2010. Det var nærmest før SKAT København begyndte at behandle sagen. Det kørte under hele perioden, og det har nok adskillige gange været en anledning til at tage det op.

Forespurgt, hvad ministeren sagde, forklarede han, at ministeren spurgte, hvorfor det blev ved med at køre, og han spurgte vel også vidnet om, hvorvidt han var fuldstændig sikker på, at der ikke var noget om det og spurgte, hvor rygtet kunne stamme fra. Ministeren sagde også, at det var for galt, at rygtet blev ved med at være der, og at det satte hele organisationen under stress. Ministeren var også lidt inde på det forhold, at hvis man sagde, at afgørelsen var klokkeklar, og at man ville få den indenfor 2-4 dage, var det nærliggende politisk at gøre sig den overvejelse: "Hvorfor kommer den så ikke? Er det fordi ham ministeren sidder og blander sig?". Det satte jo ministeren lidt under pres.

...

Forespurgt, om vidnet havde drøftelser med Peter Arnfeldt om skattesagen i perioden fra den 3. til den 13. september 2010, forklarede han, at det havde han nok, men han kan ikke stedfæste dem eller referere dem nærmere. Som forklaret fyldte sagen uendeligt meget i pressen, i Skatteministeriet og formentlig også i det politiske liv, så der blev talt meget om den. Det gjaldt også der, hvor han var.

Niels Fenger foreholdt, at vidnet har forklaret, hvordan han afleverede budskaber til ministeren og Peter Arnfeldt, at ministeren undrede sig, og at denne undren vel navnlig var i sammenhæng med de oplysninger, der var givet til Justitsministeriet og i øvrigt. Foreholdt, at man kan undre sig på mange niveauer, forklarede han, at ministeren aldrig har sagt, at han

ikke troede på det, og har heller ikke signaleret, at han ikke troede på det, men ministeren undrede sig over det på det tekniske niveau og mente, at de måtte gøre noget ved oplysningerne. Vidnet sagde til ham, at oplysningerne absolut var mindre relevante end dem, som SKAT København selv havde indhentet. Man kunne ikke sidde med et dameblad i den ene hånd og kontoudskrifter i den anden hånd og sige, at de vejede nogenlunde lige tungt.

Forespurgt, om ministeren bad vidnet om at tjekke fakta, svarede han benægtende. Vidnet tjekkede ingenting, men sagde hver gang, at han havde sikret sig, at SKAT København var virkelig grundig. Det kan godt være, at det var nogle af de samtaler, der fik Lisbeth Rasmussen til at blive ret irriteret på ham. Han blev ved med at spørge, fordi der både i pressen og måske til en vis grad også hos ministeren var sådan en ”det var nu alligevel mærkeligt”-holdning. Pressen skrev det ikke, men de skrev, at sagen var klokkeklar, og at den måtte ende med ”det der”, og hvis den endte med noget andet, så var det nærmest fordi, det var aftalt spil, og ministeren stillede spørgsmål til, hvorfor rygtet kørte, og hvorfor der var nogle helt andre oplysninger til både dameblade og Justitsministeriet.

Forespurgt, om ministeren ønskede at blive klogere, svarede vidnet bekræftende, og det var vel også nærmest det, der påvirkede vidnets gøren og laden under møderne. Forespurgt, om han og ministeren diskuterede vidnets rolle i forhold til SKAT København, herunder vidnets deltagelse i møderne, svarede han benægtende. Han kan huske, at han én gang sagde for sjov til ministeren, at denne lige måtte huske, at det her var Danmark og ikke Rusland, hvor der var en eller anden oligark, der sad i fængsel – angiveligt på grund af skattesvig, men formentlig mere fordi, at han var uenig med præsident Putin. Det blev sagt med et grin. I Danmark har vi en ret klar opdeling, der gør, at vidnet – i hvert fald ifølge hans egen udlægning af teksten – må følge sagen, men han må ikke blande sig. Han er heller ikke på noget tidspunkt blevet bedt om at blande sig. Han sagde det nævnte om oligarken for sjov for lige at markere, at der var grænser for, hvor meget ministeren måtte bede ham om eller spørge ham om.

Forespurgt, om det er rigtig forstået, at grunden til, at Peter Arnfeldt skulle vide noget om sagen, var pressevinklen, svarede han bekræftende. Forespurgt, hvorfor Peter Arnfeldt skulle vide noget om sagen løbende og ikke først, når afgørelsen var klar, forklarede han, at man agerede på de skriverier, der var i aviserne hver dag. Hvis der stod noget en dag, så diskuterede han det med Peter Arnfeldt, og hvis vidnet havde oplysninger,

der på en eller anden måde kunne sætte det på plads, eller hvis han kunne sige, at de ikke behøvede at tage sig af det nu, så gav han Peter Arnfeldt oplysningerne. Der var jo en løbende pressedækning, selvom det godt kan være, at de ikke gik ud og sagde noget.

Foreholdt, at de havde besluttet, at de ikke ville sige noget som helst, forklarede han, at det havde han selv besluttet. Han kunne ikke beslutte, hvad ministeren og hans spindoktor gik ud og sagde. Foreholdt, at det vel ville være ulovligt, hvis de sagde, hvilken vej det forventedes, at sagen ville falde, svarede han bekræftende, men bemærkede, at de godt kunne sige – som ministeren f.eks. gjorde – at man måtte holde op med at presse SKAT til at komme med en eller anden bestemt dato, og at man måtte give SKAT arbejdsro.

Forespurgt, om det ville være en fordel, hvis Peter Arnfeldt kendte det sandsynlige resultat af sagen, svarede vidnet benægtende. Det var ministeren, som vidnet orienterede om sagens udfald og status. Han vil som forklaret ikke udelukke, at Peter Arnfeldt også var med til nogle af møderne. Da vidste vidnet, at Peter Arnfeldt via ministeren var orienteret om sagen, og så tjente det ikke rigtig noget formål, at han gik rundt og lod som om, at Peter Arnfeldt ingenting vidste. Når vidnet orienterede ministeren, vidste han godt, at Peter Arnfeldt formentlig nok også ville få det at vide ret hurtigt.

Karsten Dybvad har forklaret²¹⁰:

Henvist til brev af 16. december 2011 fra Statsministeriet til Politiken, hvoraf fremgår, at vidnet havde nogle møder med Peter Loft bl.a. et møde den 7. september 2010, og forespurgt, om skattesagen blev nævnt eller drøftet på dette møde, svarede han benægtende. Det var ikke formålet med mødet. Det var en helt anden sag. Forespurgt, om den anden sag på nogen måde havde forbindelse til Helle Thorning-Schmidt eller Stephen Kinnocks skattesag, svarede han benægtende. Forespurgt, om de en passant drøftede den pressemæssige og politiske dækning af sagen, svarede han benægtende. På mødet var det den anden sag, som var vigtig, da de skulle have afsluttet noget bestemt i sagen. Han tror, at man generelt på Slotsholmen og på kanten af møder osv. har talt om sagen, men kun som

210 Protokol 37 side 10-11.

alle andre mennesker talte om den. Ingen har talt om den sagsbehandling, der foregik – heller ikke en passant.

Foreholdt, at Peter Loft på dette tidspunkt havde klare indikationer for, at sagen ville falde ud til Stephen Kinnocks fordel, og forespurgt, om han har nogen erindring om, hvorvidt Peter Loft kunne have indikeret, at man nok ikke skulle forvente, at der kom så meget ud af sagen eller noget i den retning, svarede han benægtende.

Forespurgt af formanden, om vidnet og Peter Loft på kanten af mødet talte om skattesagen, forklarede han, at de alle sammen har talt om sagen ved forskellige lejligheder. Han har dog ingen erindring om, at han skulle have talt med Peter Loft om sagen den 7. september 2010. Vidnet havde forholdsvist travlt den dag, og det var vigtigt at komme et skridt videre i den sag, som han holdt møde med Peter Loft om.

Foreholdt af udspørgeren, at han har forklaret, at han ved andre lejligheder har talt med Peter Loft om sagen – måske ikke om den konkrete skattesag, men om det der verserede i det offentlige rum vedrørende Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock – ligesom alle andre gjorde, og forespurgt, om Peter Loft nogensinde gav ham nogle indikationer af, hvordan man kunne forvente, at sagen ville falde ud, forklarede han, at det har han ingen erindring om, men det mener han ikke. Der var sådan lidt frem og tilbage, om det mon var den ene vej eller den anden vej, men det, der gjaldt generelt, var en for lille viden. Han havde ikke selv nogen indsigt i reglerne, så han ville ikke ane, hvad der var op og ned, og til hvilken side den ville falde. I det job, han havde, blev han meget opmærksom på, at man skal være meget forsigtig, og at man skal være sig meget bevidst om, hvad man ved, og hvad man ikke ved. Han vil næsten sige, at på det her niveau lå han på det stadie, som var ubevidst inkompetent. Han havde ikke engang viden om, hvor lidt han vidste om det. Man stræbte vel altid på at komme til det næste niveau, som var bevidst inkompetent – at man i hvert fald var vidende om, hvad man ikke vidste – og erkendte det.

Det betød i virkeligheden nok også, at man ikke klogede sig så meget på tingene. Man kunne godt tale om sagen – også med venner og bekendte – men man kunne ikke på nogen måde være autoritativ eller sige, hvilken vej sagen gik. Han har mødt rigtig mange mennesker undervejs, som har haft bestemte meninger om sagen, men netop fordi han havde vænnet sig til, at der næsten altid var nogle ting, som man ikke vidste, skulle man være forsigtig, inden man kategorisk udtalte sig. Alene af den grund hav-

de han ikke været inde og udtale sig om sagen og heller ikke forventet, at nogen af hans kolleger skulle have viden til at udtale sig.

Foreholdt af formanden, at han har forstået det sådan, at vidnet løseligt har talt med Peter Loft om skattesagen, idet han har forklaret, at "det var frem og tilbage", og "om det var den ene vej eller den anden vej", og forespurgt, om han kunne uddybe det, forklarede han, at gennem den periode, sagen kørte, har han erindring om, at der blev talt om sagen ved forskellige lejligheder med dem, der var omkring én. Forespurgt, om han talte med Peter Loft om det, forklarede han, at Peter Loft også havde været til stede i sammenhænge, hvor sagen blev rundet. Forespurgt, om "den ene vej eller den anden vej" havde relation til, om det var en tilflytter- eller fraflyttersag, forklarede han, at det havde det overhovedet ikke. Han har aldrig været inde i sagen. Når man var beskæftiget i centraladministrationen og så på, hvordan det politiske landskab så ud, så var der mange ting, der kunne påvirke det. Denne sag, var én af de sager, der kunne påvirke det. Derfor var man selvfølgelig lidt optaget af det og fulgte med i det.

Forespurgt af Niels Fenger, om de sad i en kreds af departementschefer, hvor Peter Loft var til stede, og talte om sagen, forklarede han, at de ikke talte om sagen. Det var bare bemærkninger som: "Har I set sidste nyt?" eller "Det går hårdt for sig derude nu" eller noget i den stil. Forespurgt, hvad Peter Loft helt konkret tilkendegav, forklarede han, at han ikke har nogen erindring om, at Peter Loft skulle have bevæget sig væk fra det meget overordnede niveau. Forespurgt, om Peter Loft udtalte sig om sagen, forklarede han, at Peter Loft ikke udtalte sig om den konkrete sag eller om sagsbehandlingen i den forbindelse. Forespurgt, hvad Peter Loft så udtalte sig om, forklarede han, at han ikke har nogen specifik erindring om andet, end at der blev talt lidt om sagen – som om alle andre sager men det er enormt vigtigt at sondre mellem hvad, man talte om i relation til sagen – om man talte om sagen eller om relationen til den. Forespurgt hvad Peter Loft sagde, forklarede han, at det kan han ikke huske. Peter Loft var i hvert fald ikke på nogen måde inde og redegøre for nogen sag eller kommentere på en sag.

Skattesagskommissionen

Kapitel 9, afsnit 9.12-9.15

Beretning afgivet af Skattesagskommissionen

Publikationen kan bestilles

via Justitsministeriets hjemmeside (www.jm.dk)

eller hos

Rosendahls - Schultz Distribution

Herstedvang 10

2620 Albertslund

Telefon: 43 22 73 00

Fax: 43 63 19 69

distribution@rosendahls.dk

ISBN: 978-87-92760-82-1 (tryk)

ISBN: 978-87-92760-84-5 (internet)

ISBN: 978-87-92760-81-4 (e-bog)

Tryk: Rosendahls - Schultz Grafisk A/S

Pris: Kr. 750,- pr. sæt incl. moms

9.12 Perioden fra den 13. til den 15. september 2010

Kommissionen har fra SKAT København modtaget to sider med håndskrift på begge bagsider. De to sider, der er udarbejdet på Finansministeriets brevpapir, er en dagsorden til et møde mandag den 6. september 2010. Deltagerne er angivet som Christian Kettel Thomsen, Michael Ditmer, Michael Lunn, Peter Loft, Jacob Holbrad og Torben Steen Hansen.

På bagsiden af side 2 er anført (materialesamlingen side 100.342):

De og din repræsentant har fremlagt en række oplysninger. Brevet 7. marts 2010 på Itra J. smand.

SKAT har sammenholdt de oplysninger du og din repræsentant har indgivet mod de oplysninger SKAT selv er i besiddelse af eller har indhentet. SKAT findes på denne baggrund at kunne verificere de afgivne oplysninger, som yderligere bekræftes af de oplysninger, som du og din repræsentant har afgivet om [den måde din og din families ~~hver~~ dagligdag er indrettet på].

[] Jeres erhvervs- og familiemæssige forhold

Dette er siden blevet betegnet "de fire linjer".

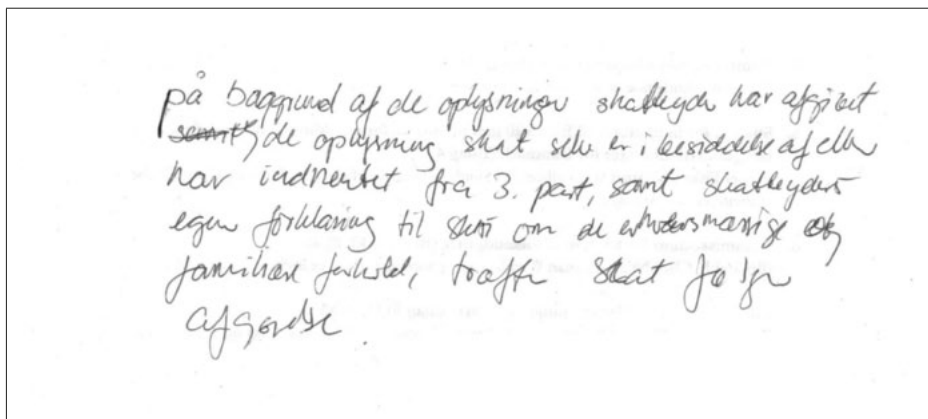
Kommissionen har lavet følgende renskrift af linjerne med undtagelse af de første to, der er streget over:

Perioden fra den 13. til den 15. september 2010

”Skat har sammenholdt de oplysninger du og din repræsentant har indgivet, med de oplysninger SKAT selv er i besiddelse af eller har indhentet fra 3. mand. SKAT finder på denne baggrund at kunne verificere de afgivne oplysninger, som yderligere bestyrkes af de oplysninger, som du og din repræsentant har afgivet om [den måde din og din families dagligdag er indrettet på].

[] jeres erhvervs- og familiemæssige forhold”

På bagsiden af side 1 er anført (materialesamlingen side 100.343):

På baggrund af de oplysninger skatteyder har afgivet samt de oplysninger skat selv er i besiddelse af eller har indhentet fra 3. part, samt skatteydens egen forklaring til skat om de erhvervs- og familiemæssige forhold, træffer skat følgende afgørelse.

Kommissionen har renskrevet linjerne således:

”på baggrund af de oplysninger skatteyder har afgivet og de oplysninger skat selv er i besiddelse af eller har indhentet fra 3. part, samt skatteydens egen forklaring til SKAT om de erhvervs- og familiemæssige forhold, træffer Skat følgende afgørelse.”

Notatet benævnt presseklipnotat, der er citeret i afsnit 9.10, findes endvidere i en version, der er dateret den 13. september 2010. På forsiden af dette notat er øverst i højre hjørne med håndskrift anført ”2. version”, og over Erling Andersens navn øverst i venstre side er anført ”Fortroligt”.

Den 15. september 2010 kl. 12.00 skrev Hanne Dahl Kofod til Lisbeth Rasmussen og Gergana Trasborg: ”Så har jeg rettet op på skemaet.” Mailen var vedhæftet et skema med oversigt over opholdsdage opstillet på samme måde som den oversigt, der er refereret i afsnit 9.10. Af oversigten fremgår bl.a., at antallet af opholdsdage fra

den 1. januar til den 31. december i årene 2007, 2008 og 2009 udgør henholdsvis 157, 161 og 149.

I Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater er under uge 37 bl.a. anført:

”Mandag den 13. september 2010 møder jeg til formøde med Erling Andersen før mødet med Departementschef Peter Loft og Produktionsdirektør Steffen Normann.

På formødet (kl. 7.00 – 8.00) drøftes sagen. Udkastet til agterskrivelsen er klar og ligger i kladde. Den skal forelægges på mødet. Vi er klar til at færdiggøre afgørelsen og udlevere den til repræsentanten tirsdag den 14. september 2010.

Mødet kl. 8.30 med Peter Loft og Steffen foregår i Departementet, og de er ikke enige i, at afgørelsen må udleveres i de dage, hvor Peter Loft ikke er hjemme, hvilket han ikke er tirsdag – torsdag (i udlandet til møde). Han ønsker at være hjemme, når afgørelsen bliver afleveret. Peter Loft vender tilbage til, at det er mærkeligt og uforståeligt for andre, at SNK og HTS har et sådan familiemønster, når de i anden sammenhæng har givet udtryk for at han er her hver weekend. Peter borer i SNK’s særlige seksuelle forhold, som vi tidligere er blevet bekendt med. Han vil have en tilføjelse ind i sagsfremstillingen, hvor vi giver udtryk for, at de faktiske oplysninger, som lægges til grund er blevet bestyrket og verificeret af de bilag og andre dokumenter, som vi har undersøgt i forbindelse med sagsbehandlingen. Selv om vi siger, at det står der allerede og ikke giver nogen mening at gentage, ligesom vi ikke vil skabe ”mistanker” mod SNK som i øvrigt ikke har nogen betydning for afgørelsen, bliver Peter ved med dette. Vi får en tekst, som vi ser på.

Et af de problematiske forhold ved det, han foreslår, er, at det ser ud som om begrebet livsinteresser har nogen selvstændig betydning for sagen, og det har det ikke.

Erling siger til Peter, at han ikke har rykket sig i flere uger (Peter har helt fra begyndelsen givet udtryk for, at han må være skattepligtig på grund af ophold, der overstiger 180 dage og ud fra det billede, som er tegnet af familien i forskellige medier). Sagsbehandlingen har faktisk vist, at faktum ikke er forskellig fra de oplysninger m.v., der foreligger, og det er blevet underbygget igen og igen.

Peter giver udtryk for at han ikke er enig med Erling og at han faktisk er helt enig med os i afgørelsen/den faglige begrundelse og sikker på, at undersøgelserne er gode nok, men han mener, at det ikke er til at overbevise f.eks. pressen, journalister og andre om det. SKAT vil blive angrebet for mistanke om, at der mangler "noget".

Erling vil have sagen afgjort – det er magtfordrejning – at lade den afvente, når den faktisk er klar. Vi bliver igen presset af uvedkommende kræfter. Han nævner også episoden med en pressemeddelelse, som han fik leveret i færdig stand og blot skulle lægge navn til, og senere ville en medarbejder i Departementet kritisere ham offentlig for at have misbrugt som tavshedspligt ved et svar til Folketinget. Steffen afværger det, at det jo bare var en medarbejder, der havde skrevet noget i en forelæggelse til ministeren, som jo blev stoppet (men på Erlings initiativ).

Peter fastholder, at han ikke vil have sagen afgjort før han er tilbage dvs. torsdag. Det bliver dermed afgjort, at vi indkalder repræsentanten til torsdag eftermiddag for at afhente afgørelsen.

Peter vil i øvrigt gerne have en opdateret udgave af notatet om sagsbehandlingen. Et notat af ..., hvor det beskrives, hvad der er undersøgt og en lang række avisartikler er kommenteret. Han vil udlevere det til ministeren.

Mandag eftermiddag den 13. september 2010 ringer jeg til Frode Holm for at spørge til et spørgsmål om kapitalafkastordningen for Helle og jeg fortæller, at afgørelsen vil blive afgivet sidst på ugen, og han vil blive kontaktet, når vi kender det nærmere tidspunkt.

Mandag aften den 13/9 2010 ringer Erling til mig angående det omtalte notat om sagsbehandlingen. Det skal nu afleveres inden tirsdag den 14/9 kl. 9.00, da Peter skal tale med ministeren om sagen.

Tirsdag morgen den 14/9 bliver det reviderede notat nu dateret den 13/9 påført, at det er fortroligt til Erling Andersen. Erling har forklaret Steffen, at Peter ikke må give det til ministeren. Det meddeler Steffen efterfølgende telefonisk til Erling, at Peter ikke er enig i.

Erling og jeg taler om det problematiske i, at Peter ud over en orientering af ministeren, drøfter sagen med ham, udleverer notatet og nu tror vi ikke

længere på, at han undlader også at udlevere kladden til afgørelsen, trods det at han har sagt den 13/9, at han ikke vil gøre det.

Afdelingsleder Hanne sendes med Taxa over for at aflevere notatet til ministersekretæren.

Erling giver udtryk for, at hvis der i løbet af dagen eller onsdag sker offentliggørelse af detaljer, der kun kan stamme fra, at ministeren nu er orienteret, vil vi udlevere afgørelsen straks.

Planen er tirsdag den 14/9 2010, at vi holder næste møde i den lille gruppe onsdag eftermiddag, ringer til Frode og indkalder ham til møde torsdag kl. 15.00. Afgørelsen skal så udleveres.

Onsdag den 15/9 2010. Der afholdes møde i den lille gruppe angående sagens endelige underskrivelse.”

Af Erling Andersens redegørelse fremgår:

”Der arbejdes videre med sagen – og i løbet af den følgende uge aftales der møde **den 13. september 2010**.

Mødet holdes i et mødelokale i Nicolai Eigtveds Gade – og der er tale om et kort møde uden dagsorden og referat.

Deltagere er departementschef Peter Loft, produktionsdirektør Steffen Normann Hansen, skattedirektør Lisbeth Rasmussen og jeg selv.

Udkastet til agterskrivelse er nu klar og Lisbeth Rasmussen og jeg orienterer om dette.

Departementschef Peter Loft fremlægger et håndskrevet forslag til en formulering, som han mener skal med i agterskrivelsen. Aspektet har tidligere været drøftet.

Jeg finder ikke, at dette aspekt er skattemæssigt relevant – og dermed ikke af betydning. Jeg mener derfor ikke, at formuleringen skal med i kendelsen/sagsfremstillingen.

Departementschefen fastholder, at formuleringen skal med i sagsfremstillingen, hvilket jeg siger klart nej til. Jeg går dog med til, at tage arket med

den håndskrevne formulering med for evt. videre overvejelse i forbindelse med endelig udformning af agterskrivelse/sagsfremstilling.

Departementschefen vil dernæst ikke have at vi udleverer agterskrivelsen i de kommende dage, da han er på tjenesterejse til Tyrkiet. Det må vente til han kommer hjem. Dette finder jeg voldsomt utilfredsstillende. Sagen er efter min opfattelse klar – og revisor Frode Holm har mere og mere markant efterspurgt en afgørelse.

Jeg tilkendegiver, at der vil blive aftalt møde med Frode Holm til torsdag den 16. september 2010, kl. 15.00 på mit kontor, hvor agterskrivelsen vil blive udleveret.

Departementschefen og produktionsdirektøren vil ankomme fra Tyrkiet torsdag eftermiddag kl. 16.30 – og jeg vil sørge for, at der ligger en lukket kuvert i toldfiltret i Københavns Lufthavn med den foreløbige, egentlige VIP-orientering, dvs. en kopi af agterskrivelsen/sagsfremstillingen.

Den 13. september 2010 ringer produktionsdirektøren om aftenen. Si-ger at Peter Loft ønsker at orientere skatteministeren om sagen næste formiddag. Departementschefen vil til det brug gerne have en kopi af det ajourførte notat med bl.a. kommentarer til presseklip.

Tirsdag den 14. september 2010 taler jeg om morgenen igen med produktion-
tionsdirektøren. Og en medarbejder fra sagsbehandlergruppen sendes af
sted i en taxa med det ønskede notat, som afleveres til ministersekretæren
med henblik på levering til Peter Loft.”

Peter Loft har i sin redegørelse anført:

”12. På de sidste møder, hvori jeg deltog, blev jeg løbende orienteret om SKAT Københavns sagsbehandling, foreløbige iagttagelser og til sidst om SKATs afgørelse. På møderne forelå notater eller foreløbige udkast til agterskrivelse, som jeg så under møderne, men ikke fik udleveret. Jeg fik dog som tidligere nævnt udleveret et notat om pressens dækning af sagen.

Møderne havde, som forudsat efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, alene karakter af en uformel orientering fra SKAT København om sagsbehandling, hvordan sagen søgtes oplyst og hvilke foreløbige konklusioner, SKAT København havde draget. Desuden drøftedes pressespørgsmål. Sagens materielle indhold blev ikke diskuteret.

Endelig drøftedes visse konkrete formuleringer i udkastene – hvilket bl.a. skulle ses i lyset af, at der som nævnt var en forventning om, at afgørelsen i sin helhed ville blive offentliggjort.

Efter min hukommelse skete dette i to – og kun to – tilfælde:

1. Det fremgik af udkastet til agterskrivelse, at der vedrørende tidligere indkomstår er sket en fejlagtig registrering i SKATs systemer. Fejlen var uden betydning for sagens afgørelse.

Jeg foreslog derfor, at det blev fremhævet, at denne fejl måtte tilregnes skattemyndighederne samt at den var uden betydning for sagens afgørelse.

Der var enighed om denne ændring, der alene tjente til at gøre afgørelsen klarere og imødegå misforståelse.

2. I pressen blev der i slutningen af august 2010 fremført en vis kritik af SKATs sagsbehandling for at være lemfældig. For at imødegå denne beskyldning, når afgørelsen forventeligt blev offentliggjort, foreslog jeg en passus om, at de af SKAT tilvejebragte oplysninger, de af parterne udleverede faktuelle oplysninger og de under sagen videregivne oplysninger om parternes praktiske tilrettelæggelse af dagligdagen samlet set gav SKAT et bestyrket billede.

SKAT København fandt denne tilføjelse unødvendig, og den er derfor ikke medtaget i afgørelsen.

Det har i den forbindelse været fremme, at jeg skulle have fremsendt en formulering, som jeg ønskede indføjet i agterskrivelsen. Dette er ikke korrekt.

Der var tale om, at jeg – til støtte for mig selv – under mødet søgte at formulere den nævnte passus på et ark papir, som Erling Andersen i lighed med de øvrige papirer i sagen tog med sig.”

Peter Loft har i sin supplerende redegørelse anført:

”7. Vedrørende mødet den 13. september 2010 oplyser Erling Andersen, at jeg på mødet ”fremlægger et håndskrevet forslag til en formulering...”. Det samme forløb er beskrevet i min redegørelse af 25. november 2011

under pkt. 12. Som anført der, var der ikke tale om, at jeg fremlagde et forslag, men derimod om, at jeg under mødet nedskrev en formulering, som vi drøftede. Som nævnt i min redegørelse var der tale om en tekst, der ikke relaterede sig til afgørelsens materielle indhold, men alene omhandlede omfanget af SKATs sagsoplysning. Ifølge min hukommelse var der ikke egentlig uenighed om teksten, kun om den tjente til at underbygge konklusionen i agterskrivelsen eller ej. Hvis afgørelsen blev offentliggjort, var det væsentligt, at begrundelsen var så udførlig som muligt. Som nævnt af Erling Andersen fandt han den uden betydning og valgte derfor efterfølgende ikke at medtage den i den endelige agterskrivelse.

8. Erling Andersen nævner, at jeg bad om, at agterskrivelsen ikke blev afsendt, mens jeg var på tjenesterejse i perioden 14.-16. september 2010. Baggrunden herfor var, at jeg som også nævnt i min redegørelse forventede en indgående diskussion og kritik af SKATs afgørelse, der som også tidligere nævnt forventedes offentliggjort af parterne. Jeg ønskede derfor selv at være til stede, når agterskrivelsen blev afsendt, for at kunne varetage SKATs interesse. Herudover var jeg enig i, at agterskrivelsen skulle afgives hurtigst muligt.”

Peter Arnfeldt har forklaret²¹¹:

Han har ikke kendskab til, om der i perioden frem til den 15. september 2010 blev afholdt møder mellem Koncerncentret og skatteregion København om skattesagen. Han har heller ikke kendskab til, om der blev afholdt møder mellem departementschefen og andre personer fra Koncerncentret eller mellem departementschefen og andre personer fra andre ministerier – herunder Statsministeriet om sagen.

Troels Lund Poulsen har forklaret²¹²:

Foreholdt uddrag af Erling Andersens redegørelse, erindrer vidnet ikke at have haft et møde med Peter Loft eller andre embedsmænd den 14. september 2010, men han kan ikke udelukke det. Han kan i sin kalender se, at han havde et møde i Slotsholmsgade om morgenen, men ikke hvad indholdet af mødet var. Han kan endvidere se, at Peter Loft skulle flyve til Istanbul kl. 10.30, og at han selv havde en rundvisning kl. 10. Der kan

211 Protokol 8, side 10.

212 Protokol 9, side 11.

godt være afholdt møde med Peter Loft uden, at det står anført i hans kalender.

Henvist til notat udfærdiget af Lisbeth Rasmussen til Erling Andersen den 13. september 2010, forklarede han, at notatet er udfærdiget på baggrund af de presseklip og det notat, som han gav til Peter Loft. Han tror, at han så notatet på et møde den 16. september 2010 som en del af det presseberedskab, der var lavet til sagen.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret²¹³:

Forevist Erling Andersens redegørelse, forklarede hun, at hun ikke har hørt noget fra eller om et møde den 13. september 2010.

Forevist Peter Lofts håndskrevne notat, forklarede hun, at agterskrivelsen var fra den 16. september. De har i sagsbehandlergruppen sandsynligvis haft et formøde. Hun kunne ikke undgå at høre, at der var nogle linjer, de ikke ville have med ind i afgørelsen. Hun spurgte ikke ind til noget, der ikke kom hende ved. Hun hørte om linjerne, som Søren, Hanne og Lisbeth ikke mente skulle med, men hun husker ikke, hvad begrundelsen var for, at de ikke skulle med. Det var muligt, at det var afklaret, at linjerne ikke skulle med.

Forevist notat om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag af 13. september 2010 og Erling Andersens redegørelse herom, forklarede hun, at hun ikke har noget kendskab til dette notat. Hun har indenfor den sidste måned hørt om det.

Hun mødte på arbejde efter ferien den 14. september 2010. Hun mener ikke, at der skete noget i sagen fra den 14. til den 16. september, hvor de sendte VIP-orienteringen. Hun mener ikke, at hun var involveret i sagen disse dage. Hun mener dog, at der var et møde den 15. september i sagsbehandlergruppen. Det var sandsynligvis Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Søren Hansen, Hanne Dahl og vidnet, der deltog. Det står i hendes kalender, så hun har været der. De drøftede nok spørgsmål som, var afgørelsen helt afpuddet og noget praktisk med, at Frode Holm skulle komme og hente afgørelsen. De var ikke i noget hastværk.

Hanne Dahl Kofod har forklaret²¹⁴:

213 Protokol 12, side 9-10.

214 Protokol 12, side 17, 18-19 og 20.

Hun mener, at udkast til agterskrivelse af "x. september 2010" forelå omkring den 13. september 2010. Efter gennemlæsning af udkastet forklarede hun, at hun tror, at det er temmelig langt henne. Det er ved at være tæt på det endelige.

...

Foreholdt dele af Erling Andersens redegørelse, forklarede hun, at hun efterfølgende fik at vide, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen havde været til møde den 13. september 2010. De kom tilbage med det håndskrevne notat. Notatet blev lagt på sagen. De – Søren Hansen, vidnet, Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen – drøftede notatet, men fandt ikke, at de kunne bruge det. Hun husker ikke, om Inger Hansen stadig var på ferie. De syntes, at det var overflødigt. De mente, at deres afgørelse indeholdt det, den skulle. Hun husker ikke, at de drøftede andet end "de fire linjer" på mødet. Hun vidste ikke, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen havde haft udkastet til afgørelsen med til mødet. Hun kunne efterfølgende se, at de havde haft udkastet med. Erling Andersen var lidt utilfreds med, at Peter Loft kom med "de fire linjer".

Forespurgt af formanden, hvad hun baserer det på, at Erling Andersen var lidt utilfreds, forklarede hun, at Erling Andersen sagde, at det var dem, der skulle træffe afgørelsen i sagen, og at det ikke var relevant for afgørelsen.

Forespurgt af udspørgeren, forklarede hun, at hun ikke husker, om Erling Andersen ytrede sig om andet.

Forespurgt af formanden, om Lisbeth Rasmussen sagde noget til det håndskrevne notat, forklarede hun, at det husker hun ikke. Lisbeth Rasmussen var enig med Erling Andersen i, at de ikke kunne bruge notatet. Hun ved ikke, hvad der ligger bag "de fire linjer".

Forespurgt af udspørgeren, forklarede hun, at Peter Loft må have ment, at "de fire linjer" var relevante. Ud fra det, der står i "de fire linjer", mente de, at de havde de ting med, der var nødvendige. Foreholdt begge sider med håndskrevne notater, forklarede hun, at hun har set begge sider. De drøftede ikke, hvad Peter Loft mente. Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen fortalte ikke noget nærmere om notatet. De fortalte, at Peter Loft gerne ville have det med i afgørelsen, men de kunne som sagt ikke se, at det var relevant.

Henvist til notat af 13. september 2010 vedrørende sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag, forklarede hun, at hun ikke på dette tidspunkt så notatet.

Foreholdt dele af Erling Andersens redegørelse, forklarede hun, at det var hende, der var ovre med notatet. Hun så ikke notatet, hun blev bare sendt af sted med en kuvert. Hun fik besked om, at kuverten skulle afleveres til ministersekretær Anne Simonsen. Der blev ikke givet beskeder med. Hun afleverede blot kuverten til Anne Simonsen. Hun ved ikke, om notatet medførte nogen reaktion fra Koncerncentret. Hun ved ikke, om der var nogen kontakt mellem SKAT og Koncerncentret, i tiden fra da og til VIP-orienteringen blev fremsendt den 16. september 2010. Hun var ikke involveret i udformningen og afsendelsen af VIP-orienteringen.

...

Forvist Peter Lofts håndskrevne notater, forklarede hun, at hun mener, at begge sider med de håndskrevne udkast kom samtidigt, og de fandt begge udkast irrelevante. Hun ved ikke, hvilken rækkefølge de er skrevet i. Der stod ikke noget i udkastene, der stred mod deres afgørelse, men det var bare overflødigt.

Gergana Trasborg har forklaret²¹⁵:

Foreholdt mail af 15. september 2010 fra Hanne Dahl Kofod til Lisbeth Rasmussen og vidnet vedhæftet en opgørelse over dage, hvor Stephen Kinnocek har opholdt sig her i landet, forklarede hun, at hvis hun ikke husker helt galt, så fik hun mailen i forbindelse med, at hun skulle oprette en sag i journalsystemet Captia. Det var på et tidspunkt, hvor politiet efterforskede i sagen og skulle have noget materiale. Hun skulle aktere alle bilagene, som politiet fik, og lavede bl.a. et notat om videregivelse af oplysninger til politiet. Hun erindrer ellers ikke at have været i nærheden af sagen i august/september 2010. Hun havde hørt om den, men vidste ikke mere, end der havde stået i medierne.

215 Protokol 13, side 3.

Lisbeth Rasmussen har forklaret²¹⁶:

Henvist til notat af 13. september 2010 om sagsbehandlingen af Stephen Kinnocks skattesag og forespurgt, om notatet blev brugt internt i sagsstyrelsen, eller om det mere var en service opadtil, oplyste hun, at det mere var en service opadtil.

...

Henvist til dagbogsnotat under uge 37, den 13. september 2010, forklarede hun, at Erling Andersen og hun havde et formøde om, hvor de stod. De tog over til departementet og mødtes med Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Der skulle være en generel orientering og generel drøftelse. Det var afslutningen og udleveringen af agterskrivelse, som var temaet. Hun havde lidt en forventning om, at der var blevet sagt presse så mange gange, at det også var et spørgsmål, der kunne komme op. Ikke fordi hun havde nogen forventninger om, at hun skulle forholde sig til det – det plejede departementet selv at gøre – men det kunne være, at de skulle levere noget til det eller indgå i noget.

Forespurgt, om de havde papirer med, forklarede hun, at hun kan se, at hun har noteret, at de åbenbart havde en kopi med, men hun kan ikke huske, hvad det var. Det kan have været en kopi, de havde med for at sige, at sådan ser den ud nu, men det var ikke noget, der blev drøftet. Det var ikke den, der kom til diskussion på mødet.

Man diskuterede kort spørgsmålet om, hvor står vi nu? Der kom en afgørelse, og det var klart, hvor den pegede hen nu. Det var ikke en afgørelse, der stemte overens med den opfattelse, som visse andre gjorde sig til talsmænd for. Med visse andre hentyder hun først og fremmest til pressen. På dette tidspunkt var de også overbeviste om, at de samme spørgsmål kom fra ministeren. Det var en fornemmelse, hun havde. Nok lyttede man til pressen, men man har jo været vant til at tackle den slags ting – også selv om pressen havde en anden holdning. Det var jo noget, man kendte. Når man havde det, så gik deres tanker til, at ministeren også stillede masser af spørgsmål, og at det kom derfra.

216 Protokol 13, side 10 og 29-32, og protokol 14, side 2-3, 4-6, 23-27 og 35.

Foreholdt dele af dagbogsnotatet under 13. september 2010 og foreholdt, at hun tidligere havde forklaret, at afgørelsen først var færdig torsdag den 16. september 2010, og at der kom nogle flere informationer om onsdagen, forklarede hun, at der ingen tvivl var om, at de gerne ville gøre det færdigt. Hvis det havde kunnet lade sig gøre, så havde de også gjort det. Hun er ikke helt sikker på, at de kunne være blevet færdig før den 16., men det, at de allerede om mandagen fik at vide, at det ikke kunne lade sig gøre at udlevere den før, det var det, Erling Andersen reagerede overfor. Det var ikke sådan, at de på forhånd havde afstemt, at de var klar f.eks. tirsdag eller onsdag, men de var så klar, som de overhovedet kunne være, og de kunne blive det meget hurtigt. Den 14. om morgenen havde de en ny situation med det notat, som de lagde over. Erling Andersen sagde, at hvis der blev ved med at flyde oplysninger, og de kunne blive ved med at læse ting i pressen, som de syntes, de meget klart kunne gænge fra deres eget, så røg afgørelsen altså, selvom Peter Loft og Steffen Normann Hansen var i Tyrkiet.

På mødet den 13. september 2010 blev der ikke udleveret andre dokumenter. Hun har i dagbogsnotatet skrevet, at de havde en kopi af agterskrivelsen med over, men hun kan ikke erindre det.

Foreholdt dele af dagbogsnotatet under samme dato og forespurgt, om Peter Loft sagde noget nyt, eller om det var den bekymring, han hele tiden havde haft, forklarede hun, at der ikke var noget nyt. Det var vel også det, der gjorde, at irritationstærsklen begyndte at blive synlig.

Foreholdt dagbogsnotat under samme dato, 2. afsnit, 1. punktum, forklarede hun, at det var lidt tveægget. På den ene side blev Peter Loft ved med at sige det, som hun har skrevet, men når de forklarede, hvordan de havde gennemgået det hele, så var han på den anden side helt enig. Så tænke man lidt: "Hvordan kommer man snart ud af det her?" Hun kunne ikke opfatte det på anden måde, end at han var presset et sted fra. Han var presset over et eller andet, fordi der var nogen, der ville have en anden afgørelse.

Forespurgt om det ikke kunne være et pres fra Peter Loft selv, fordi han ville være helt sikker på, at alt var gennemgået, fordi det ellers ville komme til at se mærkeligt ud, når Simon Andersen i en artikel nævnte 10 citater fra Helle Thorning-Schmidt om, at de stort set altid er sammen. Hertil svarede hun, at det kunne da sagtens være en forklaring, men han var jo nødt til at sætte sig ud over det, når man nu havde vendt tingene.

Hans egne folk havde også været inde over. Der var jo ikke noget, der overhovedet på dette tidspunkt talte for, at de skulle være kommet til et resultat, der sagde skattepligt. Peter Loft sagde ikke noget konkret om, at der manglede noget. Det ville have været hjælpsomt, hvis de havde haft noget håndgribeligt at tage fat i.

Foreholdt dele af dagbogsnotatet under samme dato, forklarede hun, at det var Peter Loft, der bragte spørgsmålet på banen. Det skal ses i sammenhæng med, at han på mødet fremlagde et papir med nogle håndskrevne linjer.

Henvist til de håndskrevne linjer og forespurgt, hvem der har skrevet det, forklarede hun, at hun godt tør give et bud på, hvem der har skrevet noget af det. Det har Peter Loft. Om det er ham, der har skrevet det hele, ved hun ikke. Sådan som de to stykker papir de facto er, så skal side 100.343 være forrest og derefter side 100.342. Side 100.343 er skrevet bag på dagsordenen til et møde i Økonomiudvalget, som havde været torsdagsfredag ugen før den 13. september 2010. Peter Loft medbragte siderne til mødet, og det meste var skrevet. Det, som han skrev på mødet den 13. september 2010, er det, der står midt på side 100.342 i en klamme – ”jeres erhvervs- og familiemæssige forhold”.

Ved sammenligning af håndskriften på side 100.343 og på side 100.342 øverst er vidnet enig i, at de to håndskrifte ikke ligner hinanden. Det har hun også undret sig over, men hun vil sige, at den håndskrift, der er på side 100.342, ligner Peter Lofts. Hun mener, at det, der er skrevet øverst og midt på side 100.342, er skrevet af Peter Loft. Hun har ingen ide om, hvem der kan have skrevet det, der står på side 100.343, men hun kan i hvert fald udelukke, at det er hende eller Erling Andersen.

Ret tidligt i mødet den 13. september 2010 tog Peter Loft de håndskrevne linjer op og sagde, at han havde tænkt over det og siddet og griflet, og at han havde det her, hvor han havde griflet på bagsiden. Så lagde han det frem foran dem, og Erling Andersen og vidnet, der sad ved siden af hinanden, læste det. Der gik et splitsekund, da de læste det, og så sagde de, at der ikke skulle laves nogen antydninger eller have noget indirekte stående. Det forehold, som havde været drøftet, var lukket. Det havde ingen betydning, og de ville ikke tage det ind som et moment. Teksten på side 100.343 diskuterede de ikke ret meget. Det var teksten på side 100.342, de drøftede.

Man havde lavet en indledning, hvor man prøvede at samle det hele. Det kunne være fornuftigt nok, men det, de gerne ville her, var, at man startede med at opliste en række af oplysninger, som man havde fået fra repræsentanten og oplysninger, som SKAT selv var i besiddelse af eller havde indhentet. Så fandt de på den baggrund at kunne "verificere de afgivne oplysninger, som yderligere bestyrkes af de oplysninger, som du og din repræsentant har afgivet om /den måde din og din families dagligdag er indrettet på / jeres erhvervs- og familiemæssige forhold". Henvisningerne til familiens dagligdag og oplysningerne fra repræsentanten – det vidste de jo nøjagtigt, hvad drejede sig om. Sådan oplevede de det, og sådan reagerede de.

Forespurgt, om de oplevede det som en hentydning til Stephen Kinnocks seksuelle orientering, svarede hun bekræftende. Det sagde de også til Peter Loft, men sådan skulle det ikke forstås, sagde han. Det var ikke det, der lå i det. Det var for at få samlet det hele op og få en samlet konklusion. Det var Erling Andersen og hendes pointe, at hvis de gik tilbage i deres afgørelse, som godt nok stadig kun lå i udkast, så havde de oplistet alle de forhold, som de havde undersøgt, konklusionerne på det og hvilken vægt, de havde lagt på det. Der var ikke mere. Hvis der var mere, så skulle det stå der, således at de pågældende havde mulighed for at forholde sig til det.

Forespurgt, om hun havde sagt tilsvarende til Peter Loft, som hun lige har forklaret, svarede hun, at det sagde Erling Andersen til ham på den måde, at det ville de ikke være med til det her – at begynde at lave antydninger og gemme, at der var andre oplysninger.

Fra den 1. september 2010, hvor Peter Loft fik et udkast til agterskrivelse og frem til den 13. september 2010, hvor han modtog et nyt udkast, mener hun ikke – og hun har heller ikke noteret noget om – at Peter Loft skulle have fået udkast udleveret.

Hun bekræftede, at de håndskrevne linjer kan forstås på den måde, at man endnu en gang besværges, at man har været meget grundige.

Forespurgt, om de ikke foreholdt Peter Loft, hvorfor han ville have de håndskrevne linjer med, når han ikke havde læst den endelige afgørelse, svarede hun, at det gjorde de ikke.

Efter at Erling Andersen havde sagt til Peter Loft, at de ikke ville tage det med i afgørelsen, ventede de lidt på en reaktion. Peter Loft prøvede lige-som igen at forklare dem det og overtale dem til at tage det med. De trak det stik, der hedder, vi tager det med, og så vil vi overveje det.

Forespurgt, om Peter Loft sagde til dem, at det skulle med, forklarede hun, at i dag vil hun sige, at han ikke sagde til dem, at det skulle med, og hun mener også, at de med tydelighed sagde, at det ville de vurdere, og så ville de afgøre det. De var ikke i tvivl om, at han syntes, det skulle med. De var heller ikke i tvivl om, at de syntes, at det ikke skulle med.

Forespurgt, om der ikke skulle meget til at sige nej til at tage noget med, når det var departementschefen, der sagde det, og hun tidligere havde forklaret, at han var den øverste ansvarlige, svarede hun, at det var klart, at det var meget fornuftigt, det Peter Loft havde sagt hen ad vejen om nogle af tingene, så det kunne de jo ikke være uenige i, og så var det også kommet med. Men her kom de altså til, at der var udstedt en bekendtgørelse omkring den 12. august 2010, hvor man endnu mere havde understreget, at afgørelser kun kan træffes af SKAT. Den havde departementet selv meget bevidst udstedt. SKAT lyttede gerne og tog gerne alle gode ting ind. De var jo fornuftige og professionelle mennesker, men når det kom hertil, så var linjen bare trukket.

Forespurgt, om det spillede ind i denne situation, at i hvert fald Erling Andersen var af den opfattelse, at Peter Loft måske mente, at sagen burde have en anden afgørelse, svarede hun, at det spillede ind, at nu havde de arbejdet så længe, og de følte virkelig, at de havde været omkring alle punkterne, og Peter Loft havde også kvitteret positivt for, at han var enig i både det, de havde gjort og de resultater, de var kommet til, men han blev ved med at fastholde. Så begyndte de lidt at syntes, at nu var det nok.

Efter de havde fået papiret med linjerne og lagt det i tasken, fortsatte drøftelserne om, hvornår agterskrivelsen skulle sendes. Det endte med, at de sagde torsdag. Erling Andersen tilkendegav i den forbindelse, at han var utilfreds med forløbet, fordi det havde kørt så langt, og fordi det ikke havde ændret sig. Der havde været nogle småsager hen ad vejen. Der var noget med de breve af 28. juni 2010, som tidligere har været fremme. Der havde været en væsentlig irritation over, at de var blevet pålagt at skrive to breve den samme dag, og der var en pressemeddelelse, som de også skulle sende ud sådan på befaling. Der var sådan lidt gammelt, lidt "vi har samarbejdet, men nu er det nok". Så kom det her. De skulle vente, og det

var dem, der skulle stå og forklare, at der stadig ville gå nogle dage, inden agterskrivelsen ville blive sendt ud.

Forespurgt, om det var et reelt problem, for de havde jo allerede fortalt Stephen Kinnock og Frode Holm, at der ville gå en uge, svarede hun, at hun ikke var sikker på, at Erling Andersen erkendte, at de selv ville være kommet i tidsnød. Hvis de virkelig havde stået hårdt på, at agterskrivelsen skulle ud tidligere, havde de skullet lave natarbejde.

Foreholdt dagbogsnotat under samme dag, 2. afsnit, forklarede hun, at Erling Andersen brugte udtrykket magtfordrejning. Han sagde til Peter Loft, at det var magtfordrejning, det her. Vidnet tror, det var bredere ment end bare det at vente med udsendelsen af agterskrivelsen. De fik den her tekst, og de havde store problemer med den, og så var der de andre ting, som gjorde, at tålmodigheden var lidt ved at briste, og så kom det. Peter Loft blev lidt ”paf” og svarede, at det ikke var det, der var meningen.

Forespurgt, hvad der mon så var meningen, forklarede hun, at Peter Loft nok havde tænkt, at han gerne ville være hjemme, når agterskrivelsen skulle sendes ud. Der ville være et pressemæssigt fokus på det, og han skulle orientere ministeren.

Forespurgt, om det ikke var et rimeligt nok hensyn at tage, svarede hun, at det kunne man ikke afvise, men hvis de i al almindelighed har afgørelser, der skal køres, så bliver de kørt. Så må departementschefen bestemme, hvad der er vigtigst – om han vil sidde i Tyrkiet, eller om han vil passe denne sag i forhold til pressen og politisk.

Foreholdt, at hun havde forklaret, at de sad og manglede nogle oplysninger, som først kom ind om onsdagen, og at det derfor var lidt svært at forstå, at det kunne blive til et issue, svarede hun, at det kunne hun godt forstå, men det var den her pressede situation, som gjorde, at Erling Andersen gerne ville have den færdig. Sagen var, at de ikke vidste, hvornår de fik de ekstra kontoudtog, som var et ekstra tjek. De havde ingen forventninger om at finde noget i det, og det gjorde de heller ikke. Hvis de skulle have afgjort sagen tidligere, så havde de været nødt til at ringe til Frode Holm og bede om oplysningerne med det samme.

...

Udspørgeren oplyste, at kommissionen siden sidste møde har modtaget det originale dokument på to sider med de håndskrevne linjer skrevet på de to bagsider. Linjerne er skrevet bag på Finansministeriets papir.

Vidnet forklarede, at det var dette dokument, som Peter Loft medbragte på mødet den 13. september 2010. Hun huskede det sådan, at Peter Loft sagde, at han havde skrevet linjerne bag på en dagsorden til et Ø-udvalg. Hun studerede ikke dagsordenen nærmere, for det vedkom jo ikke hende. Da hun fandt dokumentet frem efter sidste møde i kommissionen kunne hun se, at det ikke er en dagsorden til et Ø-udvalgsmøde, men et formøde blandt departementscheferne.

Vidnet forklarede, at da de kom hjem med de håndskrevne linjer efter mødet den 13. september 2010, havde hun en kort snak med Erling Andersen om teksten og kaldte på de to sagsbehandlere, Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen. Inger Kirstine Sommer Hansen var stadig på ferie. På daværende tidspunkt var de langt fremme i sagsbehandlingen og kunne også gøre agterskrivelsen færdig på 1-2 dage. Vidnet viste dokumentet til de to, og de havde et længere møde, hvor de drøftede indholdet og teksten. De læste teksten sætning for sætning og sammenholdt det med deres udkast. Hun fik klare meldinger fra sagsbehandlerne hele vejen igennem, at de ikke kunne se noget nyt eller nogen tydeliggørelse. De kunne ikke se relevansen. Hun fortalte dem ikke om det, som hun og Erling Andersen havde drøftet med Peter Loft på mødet. De var ikke vidende om den oplysning, som Frode Holm havde givet den 26. august 2010.

De sad på Erling Andersens kontor og gennemgik teksten, men han var ikke til stede. De nåede frem til, at de var ret godt dækket ind med det budskab, der var i udkastet til agterskrivelse, og de fandt på den baggrund ikke anledning til at gøre brug af teksten. De snakkede derefter videre om bl.a. nogle mindre rettelser af sagsfremstillingen.

Lidt senere tog vidnet fat i Erling Andersen og sagde, at hun havde gennemgået teksten med sagsbehandlergruppen. Der var to vinkler. Den ene var, at de skulle fastholde deres opfattelse af teksten, som de havde givet udtryk for overfor Peter Loft og Steffen Normann Hansen på mødet om morgenen. Den anden var, at hun sammen med sagsbehandlerne havde gennemdrøftet teksten, og de kunne ikke se noget nyt. Hun meddelte ham, at hendes holdning var, at de ikke skulle tage det med. Det var han enig i, og det kom ikke op til drøftelse igen før torsdag aften.

Vidnet ønskede at tilføje et par ting til sin tidligere forklaring. Omkring færdiggørelsen af udkastet til agterskrivelse har hun været tilbage i sagen og gennemgået sagsforløbet en gang til, ligesom hun har talt med Hanne Dahl Kofod om, hvornår de fik materiale ind. De fik materiale ind den 6., 7. og 8. september 2010. De tre dage fik de temmelig meget materiale ind, bl.a. yderligere kontoudtog. De havde møde med Frode Holm og Stephen Kinnoek den 9. september 2010, og de fik materiale ind igen fredag den 10. september 2010. Det var det sidste materiale, de fik ind på sagen. Det var temmelig meget materiale, og hun er ikke sikker på, at de var helt færdige, da de fredag eftermiddag gik på weekend. Der blev sikkert også arbejdet på det om mandagen. Mandag ringede hun til Frode Holm og fik nogle telefoniske oplysninger og orienterede ham i øvrigt samtidig om, at det ville blive i løbet af ugen, at de ville komme med en afgørelse. Der kom ikke mere materiale.

Da de kom tilbage fra mødet i departementet med Peter Loft den 13. september 2010, der fandt sted fra kl. 8 til 9, orienterede hun om, at de havde planlagt at udlevere agterskrivelsen om torsdagen. Dermed havde sagsbehandlerne den tid at løbe på. Hvis de havde holdt samme kadence som hidtil, kunne de godt have været færdige om tirsdagen, men da de fik den tid, så brugte de den også.

...

Forespurgt, hvad vidnet byggede indtrykket på, at Peter Loft var under pres, at nogen pressede ham, forklarede hun, at hun byggede det på den måde, han omtalte de mange spørgsmål. Det var meget kendetegnende for hele forløbet, at han stillede rigtig mange spørgsmål ind til, om man havde undersøgt "det". Selvom de havde undersøgt "det", vendte han ofte tilbage til det samme. "Det" refererede til Stephen Kinnoeks ansættelsesforhold, boligforhold, til ejendomme i England, opholdene, de arbejdsmæssige ophold og de formuemæssige dele. De bemærkede den meget store interesse og den føling, han hele tiden ønskede på sagen. Han ønskede at tage pressedækningen. Hun syntes, at hans anspændthed og nervøsitet pegede på, at det var inde fra ministeriet – altså ministeren og den politiske sfære, der omgav ministeren – han følte et pres fra. Når "noget" lagde et pres på Peter Loft, så var det skatteminister Troels Lund Poulsen, hun mente.

Foreholdt Erling Andersens redegørelse under overskriften "En helt almindelig skattepligtssag – og dog..." med citat af Hans Engells kommen-

tar i en klumme i Ekstra Bladet og forespurgt, om Peter Lofts nervøsitet ikke kunne være forståelig nok set i lyset af Hans Engells politiske analyse, forklarede hun, at det ikke kan fejles af som et af momenterne, at Peter Loft havde en fuldstændig berettiget interesse i og en rolle i at sikre sig, at det her kom til at foregå på en ordentlig måde, men hun mener ikke, at det ændrer ved, at det var klart, at der lå et pres på ham fra Troels Lund Poulsens side i denne her sag. Hele tiden var der et pres om at undersøge spørgsmål, ligesom der hvilede en "tvivlende ånd" over det hele – om det nu kunne passe. Når man først havde fået nogle oplysninger sort på hvidt, og man havde kontrolleret dem, så virkede det på et tidspunkt mistænkeligt, at man kunne blive ved med at sætte spørgsmålstegn ved noget, der stod klokkeklart på et stykke papir. Hendes fornemmelse, som hun lige har redegjort for, fik hun ikke fra noget konkret i form af et stykke papir eller direkte i en telefonsamtale. Det var først efter det, der skete torsdag den 16. september 2010 om aftenen, at det blev helt konkret for hende, at hun havde haft ret i sin opfattelse.

Den 13. september 2010, vist nok om aftenen, ringede Erling Andersen til hende. Han kom ind på det notat med presseklippene, som vidnet havde skrevet om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag, da Peter Loft gerne ville have en opdatering af det. Erling Andersen havde fået besked om, at de gerne ville have det leveret til ministersekretæren tirsdag den 14. september 2010 senest kl. 9.00. Ministeren sad i Folketinget, og det skulle bringes over, fordi Peter Loft skulle have en drøftelse med skatteminister Troels Lund Poulsen om sagen i Folketinget. Det betød, at hun mødte tidligt den 14. september 2010. Dokumentet var færdigt, der var ikke mere at revidere. Hun tog det frem og kiggede på det sammen med Erling Andersen. De besluttede sig for at lave én tilføjelse. På et tidspunkt var notatet blevet stilet til Erling Andersen. Tilføjjelsen bestod i at skrive "Fortroligt" over Erling Andersens navn.

Det står med håndskrift på kommissionens eksemplar, men det blev i virkeligheden tilføjet på maskine, og hun husker, at hun under forberedelsen til afhøringerne har set, at det ligger i Skatteministeriets materiale i den rigtige form, hvor det er maskinskrevet. De lavede tilføjjelsen, fordi de på daværende tidspunkt var bekymrede for, at Peter Loft ville udlevere det til Troels Lund Poulsen, og det mente de ikke, at han skulle. Samtidig var Erling Andersen også begyndt at blive bekymret for, om Peter Loft ville udlevere det senest foreliggende udkast til agterskrivelse, som de havde haft med og udleveret på mødet den 13. september 2010.

Efter at vidnet havde tilføjet ”Fortroligt” og skrevet notatet ud, lagde de det i en kuvert, lukkede den og bad Hanne Dahl Kofod om at bringe den til ministersekretæren som aftalt. Det blev gjort inden kl. 9.00. Erling Andersen ringede efterfølgende til Steffen Normann Hansen og sagde, at det notat, der var blevet afleveret, måtte Peter Loft ikke udlevere til ministeren. Hun ved ikke, om Steffen Normann Hansen svarede herpå, men der skete det, at han kontaktede Peter Loft, vendte tilbage til Erling Andersen og sagde, at det var Peter Loft ikke enig i. Det var det, der gjorde, at de blev bestyrkede i tanken om, at de kunne være i en situation, at det hele blev mere åbent, end godt var med hensyn til udkastet til agterskrivelse og de oplysninger, der stod i notatet, og med hensyn til hvem der burde vide det. Det var selvfølgelig kun de implicerede i SKAT København, Peter Loft og Steffen Normann Hansen, der skulle vide det.

De mente ikke, at det, der var fortrolige oplysninger, kunne gives videre til ministeren. Oplysningerne på notatets side 1-3 var fortrolige. Fra side 3 har hun kommenteret på en række presseklip, og heri var der også personlige oplysninger. På side 4 nævnes der f.eks. noget helt specifikt om lejligheden i London. Hun ved ikke, om det tidligere havde været offentliggjort. Notatet indeholdt fuldstændig personlige oplysninger, der var så præcise, som de kunne være, og de mente ikke, at ministeren skulle vide det så præcist. Det var ikke det behov, han havde.

Forespurgt, om man ikke trygt kunne overlade dette spørgsmål til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, der måtte kende grænsen for ministerbetjening, svarede hun, at hun og Erling Andersen hele vejen igennem forsøgte at agere ud fra de regler om tavshedspligt, der gjaldt for dem, og i øvrigt også efter kompetencereglerne. Det var vel derfor naturligt nok, at de gjorde opmærksom på forholdet, men afgørelsen af, om det skulle videregives, var helt rigtigt Peter Lofts. De vidste ikke, om Peter Loft ville give udkastet videre, men Erling Andersen så det som en mulighed.

Forespurgt af Niels Fenger, hvad bevæggrunden var for, at ministeren, som er øverste forvaltningschef, ikke måtte vide det samme om en sag som departementschefen, svarede hun, at udgangspunktet i skatteforvaltningsloven er, at det er negativt afgrænset således, at ministeren ikke må træffe konkrete afgørelser. Deri ligger også, at hvilket behov skulle han have for at vide specifikke oplysninger helt ned på det detailniveau? En generel orientering om det, han skulle forholde sig til, ville stemme meget bedre overens med den rolle, som han har efter skatteforvaltningslovens regler. Departementschefen må heller ikke træffe afgørelser, men han er i

langt højere grad tættere på som den administrative chef. Der er også en grænse for, hvad man giver videre til departementschefen. Det skal i hvert fald være på grundlag af en saglig vurdering, og det skal ligge indenfor området af brugbare oplysninger. Det var her, ministeriet kom ind ved gennemførelsen af enhedsforvaltningen, hvor man fusionerede hele SKAT – altså det gamle Told- og Skattestyrelsen – med departementet, den administrative del af koncernen. Det var også det, der gjorde, at resten af departementets chefer og medarbejdere holdt afstand til SKAT, som gjorde, at de ikke havde oplysningerne. Hver gang de skulle foretage sig et eller andet – skrive et notat, som der er skrevet adskillige af eller orienteringer til ministeren – så ringede de til hende for at få den ramme, som de skulle bruge til at skrive, hvad sagen handlede om. De fik korte oplysninger, men uden detailindhold. Det var den situation, de var i.

Foreholdt dagbogsnotat under tirsdag den 14. september 2010, 4. afsnit, forklarede hun, at det var en bemærkning, som Erling Andersen kom med til hende efter, at de havde afleveret notatet, og efter han havde fået den tilbagemelding, at det var Peter Loft uenig i. De vidste ikke, om han ville udlevere det, men på daværende tidspunkt havde de en fornemmelse af, at noget af det, som artiklerne i pressen handlede om, var så tæt på. Der kunne være situationer, hvor de havde det direkte fra ministeriet. På en eller anden måde uden at de vidste det, uden at de havde nogen konkret anelse om nøjagtigt hvordan. Det var denne situation, Erling Andersen gav udtryk for overfor hende. Det blev mellem dem, de sagde ikke noget til sagsbehandlerne, og de så tiden an.

Fra den 14. til den 16. september 2010 er hun ikke bekendt med, om der skete noget mellem koncerncentret og regionen. Tirsdag eftermiddag havde hun et møde med sagsbehandlerne, hvor de drøftede det praktiske bl.a. med hensyn til udlevering af agterskrivelsen.

...

Foreholdt af advokat Lars Svenning Andersen, at vidnet havde forklaret, at SKAT medbragte et udkast til agterskrivelse på mødet den 13. september 2010, så alle havde et eksemplar at kigge på, forklarede hun, at udkastet blev udleveret, men det blev ikke drøftet. De fik nok udkastet med hjem, hun husker i hvert fald ikke at have fået det med tilbage. Det er således noget, hun antager.

Foreholdt dagbogsnotat under 13. september 2010, 2. afsnit, "Peter giver udtryk for..." og forespurgt, om det er et korrekt referat, svarede hun, at det var et referat af hendes oplevelser i forkortet form. Forespurgt, om hun ikke tog det for gode varer, svarede hun, at det kunne hun jo ikke, fordi Peter Loft stadigvæk stillede spørgsmålstejn. Hun følte ikke, at han pegede på noget i kvaliteten af afgørelsen, men han stillede stadigvæk spørgsmålstejn ved resultatet. Det blev ved med ligesom at simre, "det kan da ikke være rigtigt, når man nu giver det udtryk personligt for, at man lever på en anden måde og har en anden livsform".

Forespurgt, om Peter Loft på noget tidspunkt i forløbet, inklusive den 13. september 2010, gav udtryk for, at det ikke var en tilflytningssituation, svarede hun benægtende. Forespurgt om hun alligevel troede, at det mente han nok ikke, svarede hun, at Loft blev ved med at stille de nævnte spørgsmål.

Forespurgt, om Peter Loft på noget tidspunkt gav udtryk for, at de måtte nå en anden afgørelse, svarede hun, at man stadigvæk godt kunne have en tilflytningssituation, men spørgsmålet var så, om man kom over de 180 dage. Indirekte stillede Peter Loft spørgsmålstejn ved de 180 dage. Det hang sammen med spørgsmålet, om man kunne være her så ofte som så at sige hver weekend. En umiddelbar udregning vil jo vise, at hvis man vitterligt var her hver weekend, eller tilnærmelsesvis hver weekend, så ville man komme over 180 dage.

Forespurgt, om Peter Loft gav udtryk for, at der var belæg for, at der var mere end 180 dage, svarede hun, at han alene koblede det med de udsagn, som alle kunne læse i pressen. Det var pressens udsagn, der var hans bekymring.

Forespurgt, om det rigtige tidspunkt – hvis man nu ønskede at få lavet en afgørelse om – ville være en måned før, eller dagen før afgørelsen var færdig, hvis man havde kendt resultatet en måned før, svarede hun, at det selvfølgelig var naturligt at komme måneden før og ikke dagen før.

Forespurgt, om hun alligevel følte, at Peter Loft mente det modsatte og hele tiden havde ment det modsatte, idet han igen stillede spørgsmål den 13. september 2010, svarede hun bekræftende.

Vidnet blev foreholdt, at det fremgår af forløbet, at SKAT ikke var tilfreds med, at Peter Loft insisterede på at skubbe udleveringen af agterskrivel-

sen til den 16. september 2010, og forespurgt, om det var afgørende for SKAT, om det blev den 14., 15. eller 16. september, at agterskrivelsen blev udleveret, når der den 9. september var blevet sagt til Frode Holm, at han kunne forvente en afgørelse indenfor en uge. Hun forklarede hertil, at det ud fra en reel betragtning godt kunne se ud til ikke at være afgørende, men de var nået rigtig langt, og Stephen Kinnock var meget interesseret i at få sagen afgjort. Hans arbejdsgiver havde også rejst spørgsmål om sagen. Det var derfor sagligt, at når man var færdig med sagsbehandlingen, så blev sagen afgjort.

Hun ringede til Frode Holm mandag den 13. september 2010 og fik de sidste mundtlige oplysninger. De sidste skriftlige oplysninger modtog SKAT fredag den 10. september 2010.

De tog ikke weekenden i brug for at gøre agterskrivelsen færdig. Hvis de havde haft behov for det, så havde de gjort det.

Foreholdt, at SKAT København fandt det upassende, at Peter Loft ville være hjemme, og forespurgt, hvem der skulle håndtere pressen, forklarede hun, at man stadigvæk ikke måtte kommentere på sagen. Ministeren havde samme tavshedspligt og kunne heller ikke kommentere på en sådan sag. Det, man kunne gøre politisk, var det, som Peter Christensen senere gjorde, idet han konstaterede, at hvis det var konsekvensen af reglerne, så ville han bede nogle om at kigge på reglerne.

Forespurgt, om man vidste, at når afgørelsen kom, så væltede fjernsyn, aviser og andre ind over, forklarede hun, at det i hvert fald var berettiget at forvente, at der var ret mange, der ville være interesseret i at bringe budskaberne.

Forespurgt, om det var overraskende, at chefen for departementet ønskede at være til stede, når det skete, svarede hun, at hun kun kan sige, at Erling Andersen ikke kunne se, hvorfor sagen skulle vente.

Foreholdt dagbogsnotat under 13. september 2010, 2. afsnit, og forespurgt, om det var magtfordrejning, svarede hun, at hvis man bevidst udskyder og skubber en afgørelse, til at den bliver passet ind, så er det magtfordrejning.

Forespurgt, om magtfordrejning ikke betyder, at man forfølger usaglige formål, og om det var et usagligt formål, at man ville være til stede for

at kunne informere presse og minister, når den mest ventede afgørelse i Danmark kom, og om det var magtmisbrug, at man ikke ønskede at sidde i Tyrkiet, svarede hun, at i den her sammenhæng ville man ikke kunne bidrage med noget som helst. Man ville have fuldstændig tavshedspligt.

Forespurgt, om det var hende, Erling Andersen eller departementschefen, der skulle foretage denne vurdering, eller var det Erling Andersens eller departementschefens vurdering, svarede hun, at hun alene refererede en dialog, som andre havde haft.

Hun var ikke helt afvisende over for tanken om, at det var magtfordrejning, fordi der var sket så meget. Hun så det i en noget bredere sammenhæng. Derfor kunne hun godt følge Erling Andersen umiddelbart, at det her tangerede noget, som godt kunne være magtfordrejning.

Forespurgt, om det var fordi SKAT København mente, at det var deres sag, og det var ikke noget, som departementschefen skulle blande sig i eller udtale sig om, svarede hun bekræftende til, at de mente, at det var deres sag.

Foreholdt dagbogsnotat, 1. afsnit, sidste sætning, og forespurgt, hvad hun baserede den vurdering på, svarede hun, at det så ud som om, at Peter Loft lagde afgørende vægt ind i, at det skulle være et afgørende moment i forhold til skattereglerne, hvor man havde centrum for sine livsinteresser – familiemæssigt, arbejdsmæssigt og økonomisk. Det skulle overrule det øvrige. De havde et helt fast begreb – bopælsbegrebet – og der lå det indeni, hvad der nu var omkring bopælsbegrebet i øvrigt. Den udvidelse af det her med at man også skulle have et vist forhold til det familiemæssige og dermed samhörig og være med sin familie – altså han udstrakte det dertil.

Henvist til de håndskrevne linjer, forklarede hun, at Peter Loft havde papiret med til mødet. Han skrev ikke linjerne på mødet, og det var ikke en af de andre mødedeltagere, der skrev det på mødet. Hun kan med sikkerhed sige, at det ikke var Steffen Normann Hansen, der skrev det på mødet.

Forespurgt, om det er forkert forstået, at man ønskede begge citater indsat i starten af afgørelsen som en slags opsummering, svarede hun, at hun bestemt tror, at det var meningen, at det skulle stå til sidst.

Foreholdt side 100.342 – det håndskrevne inklusive ændringen ved den kantede parentes – forklarede hun, at det var en ændring til det, der først

var skrevet. Den første tekst var, ”den måde din og din families dagligdag er indrettet på”. Det var blandt andet det, SKAT pegede på. Det var her, spørgsmålet om livsinteresser gjorde sig gældende, og det var her, de så en ”connection”. Så sagde Peter Loft: ”Så kunne man måske også” og tilføjede ændringen i parentes. Der var ingen tvivl om, at ”jeres erhvervs- og familiemæssige forhold” var meget rummelig, men det var stadigvæk et spørgsmål om livsinteresser, man vendte tilbage til.

Forespurgt, hvor hun så noget om seksualitet eller andre ting i sætningerne, forklarede hun, at da de så teksten i forhold til den viden, de havde, faldt det dem klart ind, at det var det, man gerne ville have en hentydning ind om. Det var stadig et problem, selvom sætningen blev lavet om.

Forespurgt, hvordan denne kobling kom, forklarede hun, at den skyldtes formuleringen i det midterste af det håndskrevne ”verificere de afgivne oplysninger, som yderligere bestyrkes af de oplysninger, som du og din repræsentant har afgivet”. Hvis repræsentanten havde oplyst, hvor parten havde været eller været ansat, så var det disse oplysninger, der skulle have været med i afgørelsen.

Forespurgt, om ikke hovedparten af de oplysninger, der blev givet, var givet af repræsentanten, svarede hun, at de i hvert fald var fremskaffet gennem repræsentanten. Forespurgt, om det ikke var naturligt, at når man skrev, ”de dokumenter du er kommet med, og dem din repræsentant er kommet med, hvad vi selv har fundet, og hvad vi har set andre steder”, så hang det sammen, og om det ikke var mere farligt at undlade at skrive noget, svarede vidnet benægtende.

Foreholdt notatet af 13. september 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag, 1. afsnit, og forespurgt, om det så ikke var farligt at skrive det her, svarede hun benægtende, da notatet var til internt brug. Forespurgt, om der stod andet, end der stod i de håndskrevne linjer, svarede hun, at det synes hun, der gjorde.

Foreholdt de håndskrevne linjer på side 100.343 forklarede hun, at denne tekst ikke blev drøftet. Hun så den, men deres vurdering var, at de ikke skulle sidde og sagsbehandle på mødet den 13. september 2010. De var mødtes for at orientere og for at aftale de sidste ting, så derfor gik de ikke ind i denne tekst.

Foreholdt, at hvis man nu tænkte, at her var der en, der forsøgte at lave et eller andet nummer, så var det måske nærliggende, at man så kiggede på den anden formulering og tænkte, at den der, den kunne han i hvert fald ikke lave nogen numre med, den napper vi, og forespurgt, om hun ikke tænkte sådan, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at hvis man nu tænkte, at hvis han havde skrevet den formulering, så havde han åbenbart ikke haft den hensigt, for der stod ikke noget om skatteyderens repræsentant, og forespurgt, om det strejfede hende, svarede hun benægtende.

Henvist til dagbogsnotaterne under 13. og 14. september 2010, hvoraf det fremgår, at Peter Loft gerne ville have en opdateret udgave af notatet om sagsbehandlingen, fordi han skulle tale med ministeren om sagen, og forespurgt, om det kun var notatet, man bad om, og ikke det endelige udkast til agterskrivelse, bekræftede hun, at det kun var notatet. Erling Andersen og vidnet syntes ikke, at Peter Loft skulle aflevere det til ministeren.

Forespurgt, om det ikke var departementschefens vurdering, og om ministeren ikke havde tilsvarende pligt til at holde fortrolige oplysninger fortrolige, og om hun ikke stolede på det, svarede hun, at det ikke var det, der var spørgsmålet her. Sagen var, at ministeren ikke havde noget behov for det.

Forespurgt, om det ikke var departementschefens vurdering, hvor meget og hvor lidt ministeren skulle se af sådan et notat, svarede hun, at det, der var meningen, var, at ministeren skulle orienteres. Det skulle notatet bruges til, og det kunne man godt gøre mundtligt.

...

Foreholdt af udspørgeren, at de havde et udkast til agterskrivelse med på mødet den 13. september 2010 og forespurgt, om Peter Loft fik det udkast, svarede hun bekræftende, men hun husker ikke, om de drøftede det.

Forespurgt, om der var andet, der blev udleveret til Koncerncentret udover det, der nu havde været omtalt, forklarede hun, at den nye version af sagsbehandlingsnotatet blev leveret den 14. september 2010, og så fik Koncerncentret VIP-orienteringerne. Koncerncentret har ikke modtaget f.eks. kontoudtog.

Frode Holm har forklaret²¹⁷:

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen, om vidnet talte med nogen efterfølgende – altså frem til agterskrivelsen den 16. september 2010 – svarede han bekræftende. Der skete det, at de fik agterskrivelsen lovet ca. en uge før, de fik den. Først fik de at vide, at de kunne afhente den, og så fik de en meddelelse om, at SKAT ikke kunne nå at få den færdig, så det kunne først blive næste torsdag. Han kan ikke huske, hvornår han fik det at vide.

Forespurgt, om han talte med Lisbeth Rasmussen om mandagen den 13. september 2010, forklarede han, at det tør han ikke sige.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at man ville vende tilbage og foreholdt mødereferatet, 2. sidste afsnit, 3. punktum, forklarede han, at hvis hun skrevet det sådan, så gjorde hun det efter mødet.

Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen bad om nogle yderligere små-oplysninger, forklarede han, at det gjorde hun ikke. Efter hans bedste hukommelse var der intet, der ikke stod krystalklart.

Advokat Lars Svenning Andersen foreholdt vidnet, at Lisbeth Rasmussen oprindeligt har forklaret, at man helt frem til om onsdagen bad om yderligere oplysninger. Hun korrigerede senere sin forklaring, så det var til om mandagen, man bad om yderligere oplysninger.

Formanden oplyste, at det var telefonisk, at SKAT skulle have fået nogle oplysninger om mandagen. De sidste skriftlige oplysninger fik SKAT efter forklaringen om fredagen.

Vidnet forklarede, at der ikke var noget af det, som Stephen Kinnock sagde på mødet, der affødte yderligere ønsker om dokumentation eller andet.

217 Protokol 17, side 12.

Søren Hansen har forklaret²¹⁸:

Forespurgt, om han havde kendskab til, at der blev holdt et møde mellem ledelsen i regionen og ledelsen i Koncerncentret den 13. september 2010, svarede han benægtende.

Henvist til materialesamlingens side 100.342-343 – de håndskrevne linjer – og forespurgt, om han havde set dem før, svarede han bekræftende. Han så dem formentlig omkring den 3. september 2010. Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun fik papiret udleveret på mødet den 13. september 2010, og at det samme fremgår af Erling Andersens skriftlige redegørelse, forklarede han, at han mener, at det var tidligere. De havde drøftet det i sagsbehandlergruppen. Erling Andersen sagde, at han havde fået det med fra Peter Loft, og at Peter Loft gerne ville have de såkaldte fire linjer med ind i aģterskrivelsen. Det drøftede de meget indgående, men nåede til den konklusion, at det, som de ville have i aģterskrivelsen, allerede stod der. Der var ingen grund til, at ”de fire linjer” eller noget tilsvarende kom med ind i aģterskrivelsen.

På mødet, hvor det blev drøftet, deltog Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl Kofod, Inger Kirstine Sommer Hansen og vidnet. Forespurgt, om Erling Andersen gav et nærmere indblik i, hvorfor Peter Loft gerne ville have linjerne med, forklarede han, at Erling Andersen sagde, at Peter Loft pressede meget på for at få de fire linjer med. Det blev afvist af sagsbehandlergruppen, da indholdet allerede stod i aģterskrivelsen. Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen var enige.

Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen eller Erling Andersen gav yderligere oplysninger om, hvad der eventuelt var passeret i forbindelse med, at de fik ”de fire linjer”, forklarede han, at han ikke erindrer noget. Forespurgt, om der blev givet udtryk for irritation eller en vis træthed over, at man havde fået linjerne med i hånden, svarede han bekræftende. Man syntes ikke, at Peter Loft eller andre udenfor SKAT København skulle blande sig i deres sagsbehandling. Det var dem, der traf beslutningerne, og det var dem, der traf afgørelsen. Forespurgt af formanden, hvem der mente det, forklarede han, at det var Erling Andersen og resten af sagsbehandlergruppen.

218 Protokol 19, side 20-22 og 25-26.

Henvist til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010" og forespurgt, hvordan Lisbeth Rasmussen forholdt sig til at blive rettet, forklarede han, at det i princippet var ham, der blev rettet, og det tog han stille og roligt. Forespurgt, hvorfor de så ikke tog det stille og roligt, at Peter Loft kom med "de fire linjer", forklarede han, at det kun kunne blive gætværk fra hans side. Han blev foreholdt, at sagsbehandlergruppen på den ene side mente, at Peter Loft med hensyn til "de fire linjer" ikke skulle blande sig, men at Peter Loft på den anden side havde fået en del kommentarer med i udkastet til agterskrivelse, og at det også havde medført ændringer i agterskrivelsen. Forespurgt, hvorfor der ikke var den samme reaktion til de to ting, forklarede han, at det havde han ingen kommentarer til.

Forespurgt, om de i sagsbehandlergruppen drøftede, om det var betimeligt ikke at tage "de fire linjer" med, når Peter Loft trods alt var den øverste administrative ansvarlige, forklarede han, at det var SKAT København, der havde afgørelsen, og det var der ikke andre, der skulle blande sig i. Det indhold, der stod i "de fire linjer", var som sagt allerede i agterskrivelsen. Kommentarerne til udkast til agterskrivelse blev taget med i det omfang, de var relevante. Nogle af kommentarerne var i øvrigt alene formuleringsrettelser. Foreholdt side 100.342 – "de fire linjer" – og foreholdt, at der i udkastet til agterskrivelse ikke var en henvisning til den måde, som familien havde indrettet deres dagligdag på, forklarede han, at det, der stod i agterskrivelsen, var tilstrækkeligt. Forespurgt, om de drøftede, hvad linjerne hentydede til, svarede han benægtende. De mente, at det, der er anført under pkt. 2.6.3 i agterskrivelsen, var fuldt ud tilstrækkeligt.

Forespurgt, om han har kendskab til, om der var andre kontakter i perioden 3.-13. september 2010 mellem Koncerncentret og regionen, svarede han, at det var der ham bekendt ikke.

Udspørgeren vendte tilbage til de håndskrevne linjer for at få tidsfæstet, hvornår det møde, hvor de blev udleveret, fandt sted. Forespurgt, om han husker, om det var før eller efter mødet med Frode Holm den 9. september 2010, forklarede han, at det var før dette møde. Han mener fortsat, at det var den 3. september 2010. Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen kom lige fra Koncerncentret og indkaldte sagsbehandlergruppen, svarede han bekræftende. Mødet blev holdt på Erling Andersens kontor, men han husker ikke tidspunktet på dagen. Udover at drøfte de håndskrevne linjer drøftede de, hvor langt sagen var, hvad konklusionen efterhånden var, og om der manglede noget.

Forespurgt, om Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen fortalte, hvad der var passeret på mødet, udover at de havde fået de håndskrevne linjer, svarede han benægtende. Forespurgt, om der ikke blev refereret til en drøftelse af, hvornår sagen skulle afgøres, svarede han benægtende. Foreholdt, at han har forklaret, at der var et møde den 1. september 2010, hvor Lisbeth Rasmussen kom tilbage og var meget ophidset og mente, at Peter Loft ville have, at Stephen Kinnoek skulle være skattepligtig, og forespurgt, om der blev drøftet eller refereret noget tilsvarende efter mødet den 3. september 2010, svarede han, at det gjorde der ham bekendt ikke.

Forespurgt, om vidnet havde indtryk af, om der skete andre udvekslinger mellem Koncerncentret og regionen i perioden, fra de håndskrevne linjer blev drøftet i sagsbehandlergruppen, og til agterskrivelsen blev udleveret, svarede han benægtende.

...

Af advokat Lars Svenning Andersen foreholdt, at han har forklaret, at man til mødet den 9. september 2010, hvor han ikke var med, faktisk var stort set færdige, og foreholdt, at det af mødereferatet fremgår, at man på mødet sagde, at man ville udlevere agterskrivelsen en uge efter, samt forespurgt, om vidnet inden mødet havde drøftet med deltagerne fra SKAT København, at der nok ville gå en uges tid, svarede han benægtende. Agterskrivelsen var som sagt stort set parat. Der resterede kun nogle finpudsninger, nogle siderrettelser, og så skulle man åbenbart vente på, at Peter Loft kom hjem. Forespurgt, hvad årsagen var til, at man ikke på dette tidspunkt tilkendegav, at Stephen Kinnoek kunne få agterskrivelsen fredag, forklarede han, at der stadig var nogle småting, der skulle rettes til, og det kan godt tage tid.

Vidnet blev foreholdt, at Lisbeth Rasmussen på første afhøringsdag har forklaret, at de sidste informationer kom den 15. september 2010, og at hun på anden afhøringsdag har forklaret, at hun havde tjekket det, og at det var en fejl. De sidste informationer kom den 13. september 2010. Han forklarede, at det ikke var noget han umiddelbart kendte til. Formanden oplyste, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at det sidste skriftlige materiale blev modtaget fredag den 10. september 2010, og de oplysninger, der kom mandag den 13. september 2010, var telefoniske. Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen, om det var noget, der sagde vidnet noget, svarede han benægtende.

Erling Andersen har forklaret²¹⁹:

Forespurgt, hvornår det var vidnets indtryk, at agterskrivelsen var klar til at blive udsendt, forklarede han, at det var den i løbet af ugen frem til fredag den 10. september 2010. Han aftalte så mødet den 13. september 2010 med Steffen Normann Hansen samtidig med, at han tillkendegav, at sagens afgørelse var, som det hele tiden havde tegnet til, at Stephen Kinnoek ikke var skattepligtig.

Det var vidnet, der indkaldte til mødet den 13. september 2010, fordi han stadig havde en forpligtelse til at orientere departementschefen i henhold til den aftale, som de havde indgået den 10. august 2010.

Forud for møderne den 1. og 3. september 2010 havde de egentlig været ved at være klar. De havde orienteret departementschefen om det, de burde orientere om, men departementschefen sendte på møderne en byge af spørgsmål og bilag, og det gjorde, at de arbejdede noget mere med agterskrivelsen. I slutningen af ugen kontaktede vidnet Steffen Normann Hansen og aftalte et kort møde den 13. september 2010 om morgenen.

Forespurgt, hvad de skulle holde møde om, når afgørelsen var den samme, som ved orienteringerne den 1. og 3. september 2010, forklarede han, at han som nævnt havde en aftale med departementschefen tilbage fra den 10. august 2010 om, at nogle få dage før agterskrivelsen skulle departementschefen orienteres endeligt om, hvordan agterskrivelsen ville blive udformet. Han er overbevist om, at departementschefen havde den opfattelse, at han på møderne havde rejst en række spørgsmål, som skulle undersøges. Peter Loft ville så på det efterfølgende møde have det endelige bud på, hvordan afgørelsen ville blive i sagen.

Forespurgt, om de sendte agterskrivelsen i udkast til Steffen Normann Hansen og Peter Loft, inden de kom til mødet, svarede han benægtende. De havde den med. Mødet blev afholdt i et mødelokale i Koncerncentret. Peter Loft, Steffen Normann Hansen, Lisbeth Rasmussen og vidnet deltog i mødet, der startede kl. 8.30. Vidnet og Lisbeth Rasmussen var mødtes kl. 7 for at afstemme de sidste ting. De havde ikke andet med til mødet end udkastet til agterskrivelse.

219 Protokol 21, side 3-9, 9-12 og 26.

På mødet gik departementschefen og produktionsdirektøren agterskrivelsen igennem. Lisbeth Rasmussen sagde nogle få ord om, at de havde afstemt nogle forskellige ting, og at de nu mente, at agterskrivelsen lå i en sådan form, at den kunne udleveres til Frode Holm. Hun nævnte også, at der var et betydeligt ønske fra Frode Holm om at få en hurtig afgørelse på sagen. SKAT København var sådan set klar til at sende agterskrivelsen samme eftermiddag, men hvis Peter Loft havde behov for kort at informere ministeren om afgørelsen, var der plads til det. Der var sket det, at efter den 3. september 2010 havde Koncerncentrets folk arbejdet på et pressenotat til ministeren. Det forelå den 9. september 2010, så vidt han kan se. Der var tale om et udmærket pædagogisk notat med en rent teknisk briefing om bl.a. til- og fraflytning, som ministeren selvfølgelig med rette skulle have.

Forespurgt, hvor lang tid det tog at gennemgå agterskrivelsen, og om den blev gennemgået linje for linje, svarede han benægtende. Han har ikke nogen erindring om, at det tog ret lang tid. Departementschefen virkede ikke interesseret i detaljer. Det var som om, at departementschefen havde en erkendelse af, at sådan måtte sagen ende. Departementschefen tog under mødet et ark papir frem, idet han ville have en formulering med. Henvist til de håndskrevne linjer på bagsiderne af en indkaldelse fra Finansministeriet til et møde den 6. september 2010 bekræftede han, at det var det papir, Peter Loft tog frem. Linjerne på side 100.342 var den formulering, som, Peter Loft mente, var vigtig at få med, fordi han syntes, at det ville være med til at præcisere agterskrivelsen. Vidnet erindrer det sådan, at siden blev lagt på bordet, således at de kunne se på det i fællesskab.

Forespurgt, om Peter Loft sagde noget om, hvor det kom fra, forklarede han, at Peter Loft ikke sagde andet, end at det var fra ham selv. Det er også Peter Lofts håndskrift på side 100.342. Han kender Peter Lofts håndskrift udmærket. Henvist til de håndskrevne linjer på side 100.343 og foreholdt, at håndskriften på denne side måske ikke var tilsvarende håndskriften på side 100.342 midt i den skarpe parentes, forklarede han, at det er han enig i. Forespurgt, om de på noget tidspunkt drøftede det oplæg, der er på side 100.343, forklarede han, at det har han ikke nogen erindring om. Det mener han faktisk ikke. Han husker kun linjerne på side 100.342, der helt klart er Peter Lofts håndskrift. Det, der står på side 100.343, kan ikke være Peter Lofts notat, for Loft har en betydelig mere firkantet skrifttype.

Forespurgt af formanden, om han kan genkende skriften på side 100.343, forklarede han, at han ikke kan genkende den, men det er ikke hans.

Udspørgeren henviste igen til side 100.342 – håndskriften øverst, der er streget ud – og forespurgt, om det er Peter Lofts håndskrift, svarede han bekræftende. Hvis man sammenholder med det store håndskrevne afsnit på samme side, er han ikke særligt i tvivl om, at det er Peter Lofts. Peter Loft er sandsynligvis startet og har så fortrudt, hvorefter han har skrevet videre nedenfor. Som han erindrer det, så var det et departementschef-formøde til et møde i regeringens økonomiudvalg. Henvist til linjerne skrevet med sort ved den skarpe parentes midt på siden, forklarede han, at han også tror, det er Peter Lofts håndskrift.

Forespurgt, hvad Peter Loft sagde om tekstafsnittet, og hvad begrundelsen var for at se på det, forklarede han, at Peter Lofts begrundelse var, at han syntes, det var vigtigt, at de fik præciseret, at de havde haft alle oplysninger på bordet, at de havde gennemgået dem, og at de havde fået bekræftet de oplysninger, som de skulle have bekræftet i denne sammenhæng. Det, syntes Peter Loft, var vigtigt at få med i agterskrivelsen i et afsnit som skitseret på papiret.

Lisbeth Rasmussen og vidnet læste det igennem og fandt det fuldstændig uforholdsmæssigt. Vidnet mente, at agterskrivelsen var udformet, som den skulle. Han var nok heller ikke til sinds på dette tidspunkt at diskutere yderligere detaljer. Agterskrivelsen var klar til at blive skudt af, og derfor var det ikke vidnets udgangspunkt, at der skulle diskuteres flere detaljer. Han mener også, at hvis man læser de 9 sider i agterskrivelsen, så skrev de det samme på forskellige steder. De listede heri meget minutiøst op, hvad de havde hentet af materiale, hvad de havde gjort ved det, og hvilke konklusioner de drog ud fra det.

Når man så kom ned i teksten, hvori det anføres ”som du og din repræsentant har afgivet om den måde din og din families dagligdag er indrettet på” eller ”jeres erhvervs- og familiemæssige forhold”, så var der to problemer i det. Det ene var, at man begyndte at antyde noget med familiemæssige forhold, muligvis centrum for livsinteresser, som ikke havde betydning i en tilflyttersag. Det andet var, at Lisbeth Rasmussen og vidnet havde vendt ord om det, som han havde fortalt Peter Loft den 1. september 2010 om Stephen Kinnock og begrundelsen for, at de ikke skulle mødes med parret, og her stod det fuldstændig tydeligt for ham, at Peter Loft havde været inde ved ministeren med det her, og at det nu ikke mere handlede om at få præciseret en skatteafgørelse. Det handlede om tilsvining af Helle Thorning-Schmidt.

På dette tidspunkt opfattede de det sådan, at agterskrivelsen ville blive offentliggjort i sin helhed. Når den blev offentliggjort, kunne det godt være, at man ikke kunne gøre noget ved afgørelsen, men man kunne så i hvert fald sætte Peter Arnfeldt til at kontakte diverse journalister og sige: ”Prøv lige at spørge ind til det afsnit her om de familiemæssige forhold”. Afsnittet kunne kun tjene et formål, og det var at lægge en kile ind, som der kunne spørges til. Således opfattede han situationen, og det ville han ikke være med til.

Forespurgt, om han drøftede denne tolkning med Lisbeth Rasmussen under mødet, svarede han benægtende. Han sagde det direkte til Peter Loft. Han sagde noget i retning af: ”Det her, det handler jo reelt om, at det rygte eller den faktor-oplysning nu skal placeres ind i det her”. Det reagerede Peter Loft meget kraftigt på og sagde, at det slet ikke havde noget med det at gøre. Det havde udelukkende at gøre med, at linjerne skulle bruges til at præcisere skatteafgørelsen. Det drøftede de så på forskellig vis. Peter Loft holdt fast i, at han ville have det med. Peter Loft argumenterede stort set i ring, ligesom vidnet måske også argumenterede i ring.

Enden af det blev, at vidnet gik med til at tage afsnittet med hjem og vurdere, om det kunne skrives ind i agterskrivelsen. Han ville ikke på mødet give tilsagn om, at det kom med. Han mente stadig ikke, at det skulle med. For at komme ud af situationen med en insisterende departementschef på dette punkt, gik han med til at sige, at han og Lisbeth Rasmussen ville tage det med. Forespurgt, om de forsøgte at forhandle om en modificeret udgave, forklarede han, at det kan han ikke huske, men det er rigtigt, at det undervejs blev drøftet, om det kunne skrives på en anden måde.

Forespurgt af formanden, om det med sort skrift ved den kantede parentes blev skrevet på mødet, forklarede han, at han har ikke anden erindring, end at hele teksten – også teksten ved den kantede parentes – stod der i forvejen.

Foreholdt af udspørgeren teksten side 100.342 – ”SKAT har sammenholdt de oplysninger, du og din repræsentant har indgivet, med de oplysninger SKAT selv er i besiddelse af eller har indhentet fra 3. mand. SKAT finder på denne baggrund at kunne verificere de afgivne oplysninger, som yderligere bestyrkes af de oplysninger, som du og din repræsentant har afgivet om ...” – og forespurgt, hvad der var galt hermed, forklarede han, at der ikke var noget galt. Det var bare uforholdent. Akkurat det samme, som

stod her, stod et andet sted i agterskrivelsen. Forespurgt, om der ville have været noget galt i at sætte det ind, svarede han benægtende.

Foreholdt tekstens fortsættelse ”den måde din og din families dagligdag er indrettet på” eller ”jeres erhvervs- og familiemæssige forhold”, og forespurgt, om det ikke lige så godt kunne have været en henvisning til, at Stephen Kinnock boede i Geneve og rejste hjem i weekenderne osv., forklarede han, at det kunne det måske, men han mente, at det var aldeles uforholdent at have henvisningerne til ”familiemæssige forhold” og ”dagligdag” med. Han opfattede det i situationen, at det var her, at kilen skulle lægges ind.

Foreholdt Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater fra den 13. september 2010, ”Peter Loft vender tilbage til...”, og forespurgt, om han kan huske, om Peter Loft sagde noget i den retning, forklarede han, at han kun kan huske, at det var med i ordvekslingen omkring ”de fire linjer”. Foreholdt 6.-7. linje og forespurgt, om det svarer til vidnets erindring, forklarede han, at det gør det, men her står det som om, at Peter Loft borede i det særlige seksuelle aspekt og så smed ”de fire linjer” på bordet. Han erindrer det sådan, at Peter Loft smed ”de fire linjer” på bordet, og at aspektet var en del af den debat, der herefter var om ”de fire linjer”.

Foreholdt af Niels Fenger, at man ud af dagbogsnotaterne kan læse, at Peter Loft borede i det seksuelle forhold, men at vidnet før forklarede, at Peter Loft mente, at ”de fire linjer” intet havde med det seksuelle forhold at gøre, forklarede han, at han erindrer, at han bebrejdede Peter Loft det og sagde til ham, at ”de fire linjer” havde noget med det at gøre. Det sagde Loft, at de ikke havde. Der blev vendt ord om det seksuelle forhold. Forespurgt, hvad der så ligger i, at man borede i dette forhold, hvis Peter Loft sagde, at det var fuldstændig ligeegyldigt, og at det ikke havde noget med det at gøre, forklarede han, at det måtte kommissionen spørge Lisbeth Rasmussen om. Han erindrer ikke, at Peter Loft borede specielt i det. Han erindrer, at ordene faldt i den dialog, som de havde omkring ”de fire linjer”.

Forespurgt af udspørgeren, om vidnet opfattede det sådan, at Peter Loft ville have ”de fire linjer” med, fordi ægteparret havde disse særlige forhold, svarede han benægtende. Peter Loft ville have det med, fordi der var specielle forhold omkring deres familiemønster, og det ville han have præciseret - at man havde indhentet alle oplysninger, at man havde afstemt dem og fået bekræftet oplysningerne.

Foreholdt dagbogsnotater fra samme dato, 2. afsnit, 1. punktum, og forespurgt, om vidnet har nogen erindring om, at han har givet udtryk for det synspunkt, svarede han bekræftende. Undervejs i debatten blev de en smule højrostede, selvom det ikke ligger til ham. Han erindrer, ligesom Lisbeth Rasmussen har refereret, at han på et tidspunkt sagde til Peter Loft: "Du har ikke rykket dig overhovedet. Den her sag har hele tiden peget mod, at Kinnock ikke er skattepligtig, og du bliver ved med at stille spørgsmål. Du bliver ved med at sætte aspekter ind som – kan vi få det bekræftet, er vi over de 180 dage, har vi undersøgt det hele, kunne der være et aspekt, så han var skattepligtig alligevel". Da vidnet kom til mødet, var han af den opfattelse, at de var klar til at sende agterskrivelsen, og nu startede festen en gang til. Det var det, vidnet tilkendegav overfor Peter Loft, som svarede, at sådan var det selvfølgelig ikke. Peter Loft kunne godt se, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig, sådan som fakta lå.

Forespurgt, om vidnet kan have sagt det, der står i parentes – "Peter har helt fra begyndelsen ..." – forklarede han, at det kunne han godt have sagt, men Peter Loft bedyrede derefter, at han var fuldstændig enig i sagsbehandlingen og konklusionen. Forespurgt, hvordan Peter Loft reagerede på, at vidnet sagde til ham, at han hele tiden havde villet have Stephen Kinnock til at være skattepligtig, forklarede han, at Peter Loft som nævnt reagerede ved at svare, at han var fuldstændig enig i agterskrivelsen og forløbet i sagen.

Foreholdt dagbogsnotater fra samme dato, 2. afsnit, og forespurgt, om vidnet sagde dette, forklarede han, at det har han en klar erindring om, at han gjorde. Han brugte ordet magtfordrejning i den betydning, at man bruger sin position til at opnå en usaglig udgang på en sag. Han syntes, det var dybt usagligt, at de ikke kunne få lov til at afgøre sagen. På den ene side kan man have en vis forståelse for, at departementschefen gerne ville være i landet, når agterskrivelsen skulle udleveres i sådan en sag. Men han erindrer klart, at hans vurdering på dette tidspunkt var, at det måske ikke handlede så meget om det, men mere om at "holde flyveren i luften", at kunne blive ved med at sætte spørgsmålstejn ved afgørelsen og arbejde med den. Når agterskrivelsen var udleveret, vidste Peter Loft godt, at det ville være en svær vej tilbage.

Forespurgt, hvad Lisbeth Rasmussen sagde til vidnet om sagens oplysninger, før de tog til mødet den 13. september 2010, forklarede han, at han fik det indtryk, at de var klar til at sende agterskrivelsen samme dag. Der var nogle små-finesser, afpudsning osv., der måske skulle til, men ellers

var de klar. Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at man ikke var helt færdig, men at der var nogle småting, der skulle vendes, og at man nok skulle have været på overarbejde, hvis agterskrivelsen skulle sendes ud før den 16., forklarede han, at det ikke er den erindring, han har.

Forespurgt, hvordan Peter Loft reagerede, da vidnet beskyldte ham for magtfordrejning, forklarede han, at Peter Loft holdt fast i, at det alene skyldtes, at han ville være i landet, når agterskrivelsen blev udleveret. For at finde en løsning på det sagde vidnet, at de ville aftale med Frode Holm, at han kunne afhente agterskrivelsen torsdag, og de ville få lagt en kuvert i toldfilteret i lufthavnen med en VIP-orientering med agterskrivelsen, så de kunne få den, når de landede. Det var ham, der traf denne beslutning.

Foreholdt dagbogsnotater under samme dato, 2. afsnit, og forespurgt, om det blev tilkendegivet på mødet, at Lisbeth Rasmussen og vidnet mente, at uvedkommende kræfter bag Peter Loft pressede ham eller motiverede ham til at gøre, som han gjorde, forklarede han, at det har han ikke nogen erindring om, men han er enig i Lisbeths Rasmussens bemærkning om, at der var uvedkommende kræfter. De havde klart en fornemmelse af, at ministeren havde været voldsomt inde over det her, for hvad skulle være departementschefen ærinde i at få "de fire linjer" med?

Det var hans fornemmelse, og den tror han, at han delte med Lisbeth Rasmussen, at Peter Arnfeldt og Troels Lund Poulsen havde været inde over for at få lagt "de fire linjer" ind. Efter flere uger hvor de havde vendt alle mulige spørgsmål og arbejdet med agterskrivelsen, kunne vidnet ikke forklare, hvorfor departementschefen ønskede "de fire linjer" med, medmindre det var en situation, hvor Peter Loft sammen med ministeren og Peter Arnfeldt havde måttet gøre op, at SKAT København ville afgøre sagen med, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig, og så kunne man i stedet få lagt denne lille vinkel ind, som man kunne bruge til almindelig tilsvining bagefter.

Forespurgt, hvad der i øvrigt skete på mødet den 13. september 2010, forklarede han, at der ikke skete mere. Forespurgt, om han ikke har nogen erindring om, at der også blev talt om et notat, som Peter Loft gerne ville have og henvist til dagbogsnotater under samme dato, nederste linje, forklarede han, at han ikke har nogen erindring om, at Peter Loft nævnte det på mødet. Som han har skrevet i sin redegørelse, blev han om aftenen kontaktet af Steffen Normann Hansen, der sagde, at Peter Loft ville have

dette notat. Han har heller ikke erindring om, at de på mødet skulle have sagt, at Peter Loft ikke kunne få notatet.

Forespurgt, om der skete noget i sagen efter mødet, og indtil Steffen Normann Hansen ringede om aftenen, svarede han benægtende. Steffen Normann Hansen ringede om det notat, som var lavet på baggrund af presseklippene, som han havde modtaget den 16. august 2010. Det var hans opfattelse, at presseklippene kom fra SKATs pressefunktion. Notatet indeholdt en række forskellige detaljer, også af mere personlig art. Da Steffen Normann Hansen ringede og sagde, at de gerne ville have notatet, sagde vidnet, at de som udgangspunkt godt kunne få det. Vidnet talte derefter med Lisbeth Rasmussen. På dette tidspunkt troede de, at alt, som de gav til Peter Loft, endte hos ministeren. Derfor var Lisbeth Rasmussen bekymret for at give Peter Loft notatet i den affattelse, som det havde.

Det gjorde, at han næste morgen fik fat i Steffen Normann Hansen og sagde, at de var bekymrede. De havde ikke noget imod, at departementschefen fik notatet, men han måtte under ingen omstændigheder give det til ministeren, fordi der var flere oplysninger fra sagen i notatet og ikke kun kommentarer til presseklippene. Det kontaktede Steffen Normann Hansen departementschefen om og sagde, at vidnet havde den holdning. Steffen Normann Hansen ringede senere tilbage og sagde, at det var Peter Loft ikke enig i, og at han skulle udlevere notatet. Peter Loft skulle nok selv finde ud af, hvad han skulle bruge det til. De sendte herefter en afdelingsleder over til departementschefen med det ønskede notat.

Henvist til notat af 13. september 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag bekræftede han, at det var det, der blev sendt over til departementschefen. Han mener, at det er Lisbeth Rasmussen, der med håndskrift har skrevet "Fortroligt" på dokumentet, inden de udleverede notatet. Forespurgt, om hun skrev dette efter aftale med ham, forklarede han, at det har det givet været. Som han fik det forelagt, så var problemet, at Lisbeth Rasmussen følte, at notatet indeholdt for mange konkrete oplysninger til, at ministeren skulle have det. Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen sagde noget om, hvilke konkrete oplysninger, det var, som ikke allerede var i det tidligere udleverede, forklarede han, at de ikke tidligere havde udleveret noget til ministeren. Foreholdt, at de tidligere havde udleveret materiale til Peter Loft, forklarede han, at på dette tidspunkt var der en dyb mistro til, at Peter Loft gav alt videre til ministeren.

Henvist til noterne om presseklippene og forespurgt, hvad der ville være gålt i, at ministeren fik disse, forklarede han, at det ville der ikke være noget gålt i, men de overvejede ikke at dele notatet op. Forespurgt, om det ikke ville være rimeligt, at ministeren fik adgang til presseklippene, så han kunne forberede sig på den eventuelle pressestorm, der måtte komme, forklarede han, at ministeren havde fået et udmærket pressenotat, som forelå den 9. september 2010. Det var udarbejdet af Koncerncentret og forklarede ministeren alt, hvad han skulle vide om skatteret i denne sammenhæng.

Henvist til forelæggelse af 9. september 2010 for skatteministeren med presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser i anledning af skattepligtssagen vedrørende Stephen Kinnoek, bekræftede han, at det var det pressenotat, han mente. Peter Loft havde godkendt forelæggelsen den 10. september 2010. Forespurgt, hvornår vidnet fik dette pressenotat, forklarede han, at han ikke fik papiret, men han blev orienteret om, at der blev lavet et pressenotat. Henvist til mail af 16. september 2010 kl. 10.31 fra Mette Thorn til vidnet, videresendt af ham til Lisbeth Rasmussen den 17. september 2010 kl. 8.51, forklarede han, at han ikke har nogen erindring om, at han op til den 13.-14. september 2010 blev orienteret om pressenotatet, men han måtte så have fået det den 16. september 2010. Forespurgt, om de ikke overvejede at klippe notatet om sagsbehandlingen over i to, så ministeren kunne få pressedelen af det, svarede han benægtende.

Formanden bemærkede, at Lisbeth Rasmussen dog havde forklaret, at der også i kommentarerne til presseklippene var oplysninger fra sagen og henviste til, at der var oplysninger om lejligheden i England. Det var Lisbeth Rasmussens forklaring på, at det ikke kunne lade sig gøre at dele notatet.

Forespurgt af udspørgeren, om der kom en reaktion tilbage på beskeden om, at notatet ikke måtte udleveres til ministeren, forklarede han, at der som sagt kom den reaktion tilbage fra Peter Loft, at det var han uenig i, og at han bare ville have notatet. Så skulle han nok selv afgøre, hvad han brugte det til. Han ved ikke, om notatet blev udleveret til ministeren.

Forespurgt, om de på mødet den 13. september 2010 udleverede en kopi af udkastet til agterskrivelse til Steffen Normann Hansen og Peter Loft, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Foreholdt dagbogsnotaterne fra 14. september 2010, 2. afsnit, ”Erling og jeg taler om ...”, forklarede han, at han ikke har viden om, hvad der skete med notatet, efter det blev afleveret til Peter Loft. Efterfølgende drøftede han og Lisbeth Rasmussen det, og de var bekymrede for, at hvis ministeren fik notatet, så kunne det give anledning til, at man måske begyndte at lække nogle ting omkring afgørelsen. Han tilkendegav derfor overfor Lisbeth Rasmussen, at hvis der begyndte at komme noget i pressen, der tydede på, at der var sket forkert brug af notatet, så ville han udsende agterskrivelsen. Så ville de ikke afvente, at Peter Loft kom hjem.

...

Af Niels Fenger foreholdt dagbogsnotaterne fra 13. september 2010, 2. afsnit, parenteser i 1.-2. linje, og forespurgt, hvornår Peter Loft gav udtryk for det, forklarede han, at det var hans opfattelse, at Peter Loft helt fra start mente, at Stephen Kinnock burde være skattepligtig, men Peter Loft har ikke på noget tidspunkt sagt det. Forespurgt, om Peter Loft på noget tidspunkt havde sagt, at der var mere end 180 opholds dage, forklarede han, at det var et aspekt, at Helle Thorning-Schmidt havde været ude i diverse dameblade og andre medier og sige, at hendes mand var hjemme hver weekend. Endvidere var der oplysningerne til Justitsministeriet, og det var i den sammenhæng, at Peter Loft nævnte det. Forespurgt, om han kan mindes, at Peter Loft på noget tidspunkt har sagt, at der var ophold over 180 dage, forklarede han, at Peter Loft havde refereret til Helle Thorning-Schmidts udtalelser. Forespurgt, om Peter Loft på noget tidspunkt har sagt, at SKAT Københavns opgørelse over opholds dage var forkert, svarede han benægtende.

Forespurgt af formanden, hvilke ord Peter Loft brugte, da han refererede til damebladene og oplysningerne til Justitsministeriet, forklarede han, at aviserne skrev herom, BT sendte vidnet mails om oplysningerne, hvorefter Helle Thorning-Schmidt helt konkret havde sagt, at Stephen Kinnock var hjemme hver weekend. Forespurgt, hvad Peter Loft sagde i relation til det, der blev refereret, forklarede han, at Peter Loft sagde, at noget kunne tyde på, at der var over 180 dage. Han kan ikke sige, hvilken dag Peter Loft sagde det. Det var indgået i den dialog, som de havde haft. I de referater, der var i pressen, var der en meget familiemæssig romantisk udlægning af det, hvorefter Stephen Kinnock kom hjem hver eneste torsdag, tog alle de huslige pligter og tog af sted mandag morgen. Undervejs var de helt enige om, at rejsemønsteret måtte afdækkes under sagsbehandlingen.

Forespurgt af udspørgeren, hvad Peter Loft efter vidnets opfattelse kunne udlevere til ministeren, forklarede han, at det er hans opfattelse, at departementschefen i princippet selv kan afgøre, hvad han vil give sin minister. Det er departementschefen, der afgør, hvad han vil orientere ministeren om. I en personsag som denne mente han efter formuleringen af forvaltningsloven og bekendtgørelsen, at det var vigtigt, at det eneste, som ministeren blev orienteret om, var, at der var truffet en afgørelse i sagen, og hvad resultatet var blevet. Ministeren kunne eventuelt også orienteres lidt om, hvad bevæggrundene havde været, og hvordan ministeren kunne besvare henvendelser i sagen. Derfor blev der lavet et pressenotat, som satte ham i stand til det.

Foreholdt vidnets redegørelse side 2 med gengivelse af bekendtgørelse om varetagelsen af told- og skatteforvaltningens opgaver § 1, stk. 2, og forespurgt, om det var den bekendtgørelse, han tænkte på, svarede han bekræftende. Bekendtgørelsen blev lavet i forbindelse med, at de fik den nye struktur. Indtil da havde de et departement og SKAT. Ved den nye struktur blev departementet og hovedcentret slået sammen til Koncerncentret, og herudover var der SKAT, som bestod af de 6 regioner. Det var man nødt til at forholde sig til, og det skete i bekendtgørelsen.

Forespurgt, om der efter hans opfattelse er vandtætte skotter mellem Koncerncentret på den ene side og de 6 regioner på den anden, forklarede han, at det er sådan, at bekendtgørelsen deler forvaltningen i to. Peter Loft er vidnets chef, og ministeren har det totale ansvar for hele sit ministerområde. VIP-ordningen er også udtryk for, at der kan flyde oplysninger fra SKAT til departementschefen og produktionsdirektøren i relation til sagsafgørelser og problemstillinger, som kan være af interesse for dem. Endvidere kan der orienteres opad til ministeren. Hvis spørgsmålet er, om de oplysninger, som var i notatet om sagsbehandlingen, kunne tilgå ministeren, så kunne de vel godt det efter departementschefens afgørelse. Det hindrede dog ikke, at han og Lisbeth Rasmussen var dybt bekymrede for, at ministeren skulle have flere konkrete oplysninger.

Forespurgt, hvad han byggede den bekymring på, forklarede han, at de nu i flere uger havde oplevet, at Peter Loft havde ågeret voldsomt interesseret i sagen. Der var de situationer, han tidligere har skitseret omkring den 22. juni, 28. juni, 1. juli og senest de oplevelser, de havde den 13. september 2010. Det efterlod et indtryk hos Lisbeth Rasmussen og vidnet af en endog meget interesseret minister og spindoktor omkring denne sag. Forespurgt, om Peter Loft på mødet den 13. september 2010 nævnte

ministerens eller spindoktorens interesse på samme måde, som han f.eks. nævnte Peter Arnfeldt interesse i den engelske lejlighed og fraflytningssituationen på mødet den 1. september 2010, forklarede han, at det gjorde Peter Loft ikke på noget tidspunkt.

Forespurgt, om det ikke er således, at ministeren er den øverste administrative ansvarlige, svarede han bekræftende. Forespurgt, hvad forskellen så var på, at oplysningen blev givet til Peter Loft, der på en måde er ministerens administrative hjælper, og til ministeren, forklarede han, at han mener, at han skulle give oplysningerne til sin departementschef, når han bad om dem, og det gjorde han den 14. september 2010. Så måtte vidnet med føje også gå ud fra, at Peter Loft – da der var tale om meget personfølsomme oplysninger, som vidnet ikke mener, en minister skal orienteres om – ikke gav dem videre. Da notatet indeholdt personoplysninger, udtalte han og Lisbeth Rasmussen deres bekymring og sagde til Peter Loft via Steffen Normann Hansen, at notatet ikke burde gives til ministeren.

Forespurgt, hvilken formel begrundelse der kunne være for, at Peter Loft ikke gav de personfølsomme oplysninger videre til ministeren i hans egen skab af at være den øverste administrativt ansvarlige for hele Skatteministeriets område – forstået således, at hvis man kunne give oplysningerne til den øverste embedsmand, var der så nogen forhindringer for, at den øverste embedsmand kunne give de samme oplysninger videre til ministeren, hvis departementschefen fandt, at det burde ministeren vide som den øverste ansvarlige – forklarede han, at efter hans opfattelse kan oplysninger formelt set vandre på den måde, som udspørgeren lige havde nævnt.

Ministeren havde dog selv lavet bekendtgørelsen, som betød, at alle personsager skulle træffes i SKAT. Det betød også, som han ser det, at i personsager skulle en minister ikke kunne fristes til at blande sig i afgørelsen af sagen, og endvidere skulle ministeren ikke kunne blive overrendt af skatteydere, som gerne ville have, at han afgjorde en sag på en speciel måde. Deraf måtte også følge, at når han informerede sin departementschef, så var det i det, som han ville betegne som det administrative system. Så var der det politiske system, som han mener, alene skulle informeres om, at der var en meget omtalt sag, og at SKAT København afgjorde den på denne her måde, ligesom ministeren skulle briefes om, hvordan han skulle tackle eventuelle henvendelser i sagen.

Foreholdt, at vidnet herved lagde til grund, at ministeren ikke var en del af det administrative system, og forespurgt, om det var fordi, han ikke

oplevede ministeren som den øverste administrative ansvarlige for SKAT, forklarede han, at han oplevede og bestemt mener, at ministeren er den øverste ansvarlige for SKAT. Forespurgt, om han er af den opfattelse, at ministeren ikke er den øverste administrative ansvarlige for SKAT, forklarede han, at ministeren har det totale ansvar for ministerieområdet.

Niels Fenger forholdt vidnet, at der i bekendtgørelsen er en sontring mellem den enhed, som vidnet er chef for, og Koncerncentret, og at vidnet vel var enig i, at der ikke var en sontring mellem departementschefen og ministeren. Forespurgt, hvad der så gjorde, at han kunne give oplysninger videre til Peter Loft, men at Peter Loft ikke kunne give dem videre til ministeren, forklarede han, at han mener, at de oplysninger, som han gav til Peter Loft, kunne departementschefen også give til ministeren som øverste ansvarlig. Men når de havde en forvaltning, der afgjorde skattesager og en bekendtgørelse, der helt bestemt forholdt sig til, hvem der afgjorde sagerne, så burde det være meget minimalt, hvad ministeren blev informeret om. Derfor agerede han også, som Peter Loft ønskede den 14. september 2010. Dette hindrede dog ikke vidnet i at sige til sin departementschef, at han ikke syntes, at departementschefen skulle give ministeren notatet. Departementschefen havde på den anden side lige så stor ret til at afgøre, hvad han gjorde.

Foreholdt af udspørgeren, at denne havde forstået det sådan, at grunden til, at ministeren ikke skulle have oplysningerne, var, at vidnet mente, at ministeren eventuelt ville misbruge dem, og forespurgt, om det kunne opsummeres på den måde, svarede han bekræftende. Foreholdt, at udspørgeren havde forstået det sådan, at det var begrundet i, at vidnet og Lisbeth Rasmussen så ministeren og Peter Arnfeldt som dem, der stod bag "de fire linjer", som de skulle bruge som platform til at genere Helle Thorning-Schmidt, forklarede vidnet, at han nu både skriftligt og mundtligt har redegjort for forløbet fra den 22. juni til den 14. september 2010. I hele forløbet havde de indtryk af en meget aktiv spindoktor og en interesseret minister. Det, som de oplevede den 13. september 2010 omkring "de fire linjer", fjernede for ham den sidste rest af tro på, at ministeren ikke ville bruge sagen på en eller anden måde.

Forespurgt, om vidnet ikke allerede på et langt tidligere tidspunkt havde den opfattelse, at ministeren gerne ville blande sig i sagen, svarede han bekræftende. Udspørgeren foreholdt vidnet, at han bl.a. tidligere har forklaret, at departementschefen havde bedt om, at der blev startet en kontrolsag om formiddagen den 28. juni 2010, og at det var helt usædvanligt.

Han har også forklaret, at der samme dag om eftermiddagen skulle skrives til Helle Thorning-Schmidt, idet Steffen Normann Hansen ringede til ham og pålagde ham det, fordi ministeren ikke ville have, at hun skulle slippe af sted med at stå og sige i pressen, at hun allerede var i kontakt med SKAT om problemstillingen. Udspørgeren foreholdt vidnet, at det virkede som om, at alle røde lamper lyste her, og når man sammenholdt dette med den forklaring, han har givet, om hvordan han interagerede med departementschefen frem til den 13. september 2010, så var det som om, at de røde lamper blev mindre røde i forløbet.

Forespurgt, om vidnets parader i forløbet blev sænket, forklarede han, at han ikke mener, at hans parader blev sænket på nogen måder. De havde at gøre med en minister, der var meget aktiv på forskellig vis og meget markerende i sin embedsførelse. Det er også hans indtryk, at det var ministeren i denne sag helt tilbage fra den 8. juni 2010. Han hæftede sig i den forbindelse ved, at da pressefunktionen sendte videre, at der havde været en henvendelse fra BT's Thomas Nørmark Krogh, så understregede man meget usædvanligt, at det ikke var en ministerhenvendelse. Det havde vidnet aldrig oplevet før. Det var som om, der allerede var noget, der rørte på sig der.

Vidnet mener ikke, at han har begået noget ulovligt på noget tidspunkt. Han udførte noget, fordi departementschefen ønskede det. Det er hans klare indtryk, at der var andre, der havde talt med Peter Loft, inden Loft udtrykte et sådant ønske overfor ham. Han havde tillid til, og det havde han helt frem til den 13. september 2010, at den dialog, som han havde med Peter Loft, var med henblik på at få løst sagen. Han havde også tillid til, at når han gav oplysninger fra sagen, så var det med henblik på at få den løst. Men efter initiativet den 13. september 2010 om morgenen stod det lysende klart for ham, at Peter Loft lod sig bruge fuldstændigt. Der var åbenbart ikke noget departementscheffilter tilbage. Man kan tale meget om, hvornår der blinker røde lamper, men den morgen blinkede de røde lamper.

Vidnet havde dog i hele forløbet en forpligtelse til at betjene sin departementschef, og det gjorde han. Det var afgørende for ham, at han ikke foretog sig noget ulovligt. Man kan så spørge, om han burde gøre de her ting, men det var det, han valgte at gøre. Han valgte også at have en dialog. Det var ham, der tog initiativet til mødet den 10. august 2010 med Peter Loft. Når det kun var Peter Loft og vidnet, der deltog, så var det fordi, at Steffen Normann Hansen var på ferie.

Forespurgt, om der for vidnets vedkommende skete yderligere i sagen mellem den 13. og 16. september 2010 udover, at de sendte notatet til Peter Loft, svarede han benægtende. Steffen Normann Hansen ringede til ham et par gange fra Tyrkiet om forskellige ting, og de vendte ord om sagen, men ikke af betydning.

...

Advokat Lars Svenning Andersen foreholdt vidnet, at han havde forstået det sådan, at vidnet mente, at SKAT København stort set var klar til at sende agterskrivelsen den 9. september 2010. Forespurgt, om det var noget, vidnet baserede på egen viden eller på en opfattelse, som han havde fået fra sine sagsbehandlere, forklarede han, at det er hans erindring, at sagen var på det stadi, at det udkast til agterskrivelse, som forelå den 13. september 2010, kunne sendes ud i den form, som den havde. Han kan ikke sige, om man skulle have tjekket nogle yderligere ting, siden den først blev udleveret den 16. september 2010, men de skulle i hvert fald have taget stilling til "de fire linjer". Han tror ikke, at de kunne have udleveret agterskrivelsen den 9. september 2010, hvor de holdt møde med Stephen Kinnock på Frode Holms kontor. Han kontaktede denne dag Steffen Normann Hansen og sagde, at de var klar, hvorefter de aftalte at holde et kort møde den 13. september 2010.

Henvist til side 100.342 og 343 – det håndskrevne bag på en dagsorden – og forespurgt, om der var noget af det, der blev skrevet på mødet, forklarede han, at han erindrer, at det hele fremgik af det papir, som Peter Loft lagde på bordet. Vidnet henviste til materialesamlingens side 100.342 og forklarede, at det var det papir, han mente. Forespurgt, om side 100.343 slet ikke blev omtalt, forklarede han, at det havde han ingen erindring om.

Vidnet blev forevist det originale dokument, hvorefter han forklarede, at han kun har erindring om at have set side 100.342.

Forespurgt, om de fik begge sider med hjem, svarede han bekræftende, men han så ikke mere på det. Forespurgt, om de ikke diskuterede, om det ene udkast var bedre end det andet, svarede han benægtende. Han var ikke sagsbehandler. Forespurgt, om det ikke var politik det her, forklarede han, at det, der var behov for, var at vide, om det skulle med eller ikke skulle med, og det var det, som Lisbeth Rasmussen drøftede med et par af sagsbehandlerne. Foreholdt, at det i pressen og andre sammenhænge har fremstået sådan, at disse stykker papirer, eller et af dem, i virkeligheden

var et stykke papir, der skulle plantes for at give en mulighed for senere at komme ind på Stephen Kinnocks seksualitet, og at det var det, der gjorde SKAT København ophidset, forklarede han, at det var korrekt.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen havde forklaret, at det, der gjorde, at man ud af disse banale linjer kunne læse, at der blev lagt en fælde, var henvisningen til oplysningen fra repræsentanten om erhvervs- og familiemæssige forhold, svarede vidnet bekræftende. Foreholdt, at der i teksten på side 100.343 ikke står noget om repræsentanten, og forespurgt, om man ikke bare kunne have valgt denne tekst, forklarede han, at han ikke har set teksten, hverken på mødet eller efterfølgende.

Foreholdt, at når man havde forklaret, at der lå en fælde i teksten ”repræsentanten havde forklaret om jeres erhvervs- og familiemæssige forhold”, og forespurgt, om Lisbeth Rasmussen og vidnet så ikke drøftede, at man kunne vælge teksten på side 100.343, idet der ikke stod noget om repræsentanten, svarede han benægtende. Foreholdt, at så ville Peter Loft have været lykkelig, og vidnet ville have været lykkelig, forklarede han, at han overlod det til Lisbeth Rasmussen, og hun meldte tilbage, at hun ikke mente, at det skulle med.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at de var nervøse for, at Peter Loft ville forsøge at påvirke afgørelsen i perioden fra den 13. til 16. september 2010, og forespurgt, om der i denne periode kom nogle påvirkninger eller tilbagemeldinger fra Peter Loft, forklarede han, at efter den 13. september 2010 havde de kun den kommunikation, som han havde via Steffen Normann Hansen næste morgen, i hvilken forbindelse Peter Loft afgjorde, at han ville kunne udlevere notatet til ministeren.

Birgitte Christensen har forklaret²²⁰:

Forespurgt, om hun havde kendskab til, at der blev holdt møder med deltagelse af Steffen Normann Hansen, Peter Loft, Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen den 1., 3. og 13. september 2010, svarede hun benægtende.

Henvist til materialesamlingens side 100.342 og 100.343 – ”de fire linjer” – og forespurgt, om hun havde kendskab til, at ledelsen i Koncerncentret

220 Protokol 25, side 14.

måske syntes, at det var hensigtsmæssigt, at linjerne kom med i regionens afgørelse, svarede hun benægtende.

Henvist til afhøring af vidnet til politirapport af 28. oktober 2011 og foreholdt side 2, sidste afsnit, forklarede hun, at hun godt kan have hørt om ”de fire linjer”, da hun blev afhørt, men ikke i 2010. Foreholdt første side, sidste afsnit, og forespurgt, om det var korrekt, at Peter Loft den 16. september 2010 foreviste hende agterskrivelsen, svarede hun bekræftende.

Forespurgt, om hun havde kendskab til, om der i Koncerncentret i perioden fra den 3.-16. september 2010 foregik andet i relation til sagen, svarede hun benægtende.

Joan Simkus har forklaret²²¹:

Forespurgt, om hun havde kendskab til, om der blev lagt notater om sagen til ministeren i september måned 2010, svarede hun benægtende. Når der kom sager til ministeren, gik sagsbehandlingen ikke forbi hende. Forespurgt, om hun har kendskab til, at der foregik drøftelser om sagen, svarede hun benægtende. Hun var ikke med til ministerens møder.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret²²²:

Forespurgt, om hun havde kendskab til, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen holdt møder om sagen med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen i september 2010, svarede hun benægtende. Hun har læst om det i pressen efterfølgende. Hun kan ikke udelukke at have set Erling Andersen på adressen i september, men han kan have været til så mange møder.

Forespurgt, om hun havde kendskab til, om der foregik overvejelser eller andet i Koncerncentret i relation til sagen i perioden fra slutningen af august til den 16. september 2010, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun havde kendskab til, at der blev lagt forskellige ministerorienteringer til ministeren, forklarede hun, at det ikke er noget, som hun erindrer noget om.

221 Protokol 28, side 2.

222 Protokol 28, side 6.

Foreholdt af formanden, at hun har forklaret, at forelæggelserne var et af hendes arbejdsområder, at hun sørgede for, at de blev bragt ind til ministeren og retur igen, hvis der var meddelelser fra ministeren, og at dette ikke var hvilken som helst sag, forklarede hun, at der havde været nogle forelæggelser, men hun husker det mere som om, at det var den 17. september 2010. Op til den 16. september 2010 kan hun ikke huske nogen forelæggelser. Det er hende, der håndterer forelæggelser, men der kan også gå forelæggelser til ministeren fra departementschefen, som hun ikke ser.

Morten Jensen har forklaret²²³:

Forespurgt, om han har kendskab til, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen i perioden frem til den 16. september 2010 holdt møder med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, om der i Koncerncentret i perioden fra slutningen af august og til den 16. september 2010 foregik overvejelser eller handlinger i relation til skattesagen, svarede han benægtende.

Steffen Normann Hansen har forklaret²²⁴:

Peter Loft, Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen og vidnet deltog i mødet den 13. september 2010. Mødet blev holdt i Nicolai Eigtveds Gade. Han mener, at mødet blev holdt om eftermiddagen. Hensigten med mødet var, at de skulle have en sidste opdatering, da SKAT København nu var ved at være helt færdige og klar til at aflevere aģterskrivelsen. Han kan ikke umiddelbart se aģterskrivelsen for sig, men han er næsten sikker på, at den var med på mødet. Han kan ikke huske, om der blev kigget på den, eller om den blot lå på bordet. Han husker ikke, at han efterfølgende havde noget med fra mødet. Forespurgt, om man gennemgik udkastet, forklarede han, at der ligesom ved sidste møde blev redegjort for udkastet.

Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen havde andre dokumenter med, forklarede han, at det husker han ikke. Forespurgt, om Peter Loft havde noget med, forklarede han, at lige inden mødet skulle starte, sagde Peter Loft til ham, at han syntes, at der i forhold til aģterskrivelsen,

223 Protokol 28, side 14.

224 Protokol 29, side 7-10 og 23.

som de havde set den 3. september 2010, manglede en konstatering af, at alle forhold var gennemgået. Peter Loft havde lavet en formulering hertil, som han gav til ham og spurgte, om han ikke lige kunne se på den.

Han syntes, at formuleringen var lidt snørklet, så mens folk var ved at komme på plads ved mødet, skrev han, hvordan han syntes, at formuleringen skulle være. Henvist til materialesamlingens side 100.342 og 343 forklarede han, at han har skrevet linjerne på side 100.343 på baggrund af formuleringen på side 100.342. Forespurgt, om den kantede parentes midt på side 100.342 allerede var der, da Peter Loft viste formuleringen til ham, forklarede han, at det kan han ikke huske. Han blev færdig med at skrive det, mens Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen kom på plads. Han skubbede papiret over til Peter Loft, der læste det.

Lisbeth Rasmussen startede med at gennemgå agterskrivelsen, og det var først i løbet af mødet, at diskussionen om "de fire linjer" kom op. Forespurgt, om Peter Loft gav vidnet nogen forklaring på, hvad han ønskede at opnå med formuleringen, da han gav papiret til vidnet, forklarede han, at der havde været en diskussion i pressen om, hvorvidt SKAT København var grundige nok i sagen. Peter Loft ønskede, at man fik sagt, at alle ting var kigget igennem, og at der var lavet en afgørelse, der tog hensyn til alting. Det var Peter Lofts argumentation for at aflevere papiret.

Foreholdt, at vidnet skrev en noget kortere tekst, men med samme indhold, forklarede han, at han havde skrevet en del i denne type sager, og at han syntes, at det, som han havde skrevet, bedre kunne læses og gå ind i en sag. Forespurgt, om Peter Loft først tog problemstillingen op, efter Lisbeth Rasmussen havde redegjort for agterskrivelsen, forklarede han, at det i hvert fald skete i løbet af mødet. Forespurgt, hvilken begrundelse Peter Loft gav Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen for at tage linjerne med i agterskrivelsen, forklarede han, at Peter Loft gav den samme begrundelse, som han havde givet vidnet. Forespurgt, om de diskuterede teksten, forklarede han, at Erling Andersen som udgangspunkt sagde, at han ikke mente, at det var nødvendigt. Erling Andersen mente, at det, der stod i teksten, var implicit i den måde, der var redegjort for sagen.

Forespurgt, om han kan huske, om begge tekstforslag blev drøftet, svarede han benægtende. Det blev drøftet som et tekstforslag. Peter Loft stak det over til Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen, så vidnet kunne ikke se, om det var det ene eller det andet tekstforslag, som de kiggede på. De læste det, og så konstaterede de, at de syntes, at det var overflødigt. Han er

sikker på, at Peter Loft også har skrevet ændringen i den kantede parentes på side 100.342. Ud fra den måde, som vidnet har formuleret sig på side 100.343, vil han tro, at den kantede parentes allerede var der, da han fik teksten, da han næsten har brugt den samme formulering.

Forespurgt, om han kan huske, hvordan han og Peter Loft reagerede på, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen ikke syntes, at teksten skulle med, forklarede han, at der var en dialog mellem Erling Andersen og Peter Loft, hvor Peter Loft argumenterede for, hvorfor han gerne ville have teksten med. Peter Loft syntes, at sagen var pakket bedre sammen, og at det rundede det af på en god måde overfor de mange specialister og eksperter, der havde skrevet i aviserne. Erling Andersen holdt fast i, at han syntes, at det stod implicit i agterskrivelsen, så han mente ikke, at det var nødvendigt. Dialogen resulterede i, at Erling Andersen tog papiret til sig, og at Peter Loft vist sagde, at Erling Andersen selv kunne formulere noget, hvis blot det var noget i den retning.

Peter Loft og vidnet havde en klar forventning om, at teksten blev en del af det, der kom til at stå i agterskrivelsen. Forespurgt, hvorfor de havde det, forklarede han, at de havde en dialog om det, og efter den måde, som dialogen endte på, så var han ikke i tvivl om, at det kom med. Han tror heller ikke, at Peter Loft var i tvivl. Forespurgt, om Peter Loft gav Erling Andersen et pålæg om, at han skulle tage det med, svarede han benægtende. Forespurgt, om Peter Loft sagde, at det var Erling Andersens valg, om han ville have det med eller ej, forklarede han, at det selvfølgelig var et valg, fordi det var Erling Andersen, der skulle stå inde for agterskrivelsen til sidst, men på den måde mødet sluttede, kunne man ikke have anden opfattelse, end at det kom med. Der var en ordveksling et par gange, og den sidste, der argumenterede, var Peter Loft, og så tog Erling Andersen papiret med. Derfor var de helt overbeviste om, at det kom med.

Foreholdt Lisbeth Rasmussens dagbogsnotat for den 13. september 2010, "Mødet kl. 8.30 ...", og forespurgt, om han kan huske, at problemstillingen om udleveringstidspunktet blev drøftet, forklarede han, at det blev drøftet på mødet. Peter Loft insisterede på, at han ville være i Danmark, når agterskrivelsen blev udleveret, fordi man havde en forventning om, at den ville blive offentliggjort. Det var Peter Loft, der skulle tage pressen på det, så han ville være i landet, når afgørelsen blev offentliggjort. Forespurgt, om han kan huske, hvad Erling Andersens holdning var hertil, svarede han benægtende. Han husker det sådan, at man godt kunne forstå dette, men man ville gerne have, at den kom ud så hurtigt som muligt.

Foreholdt samme sted, "Peter Loft vender tilbage ... er blevet bekendt med", og forespurgt, om han har nogen erindring om, at Peter Loft talte om Stephen Kinnocks "særlige seksuelle forhold" på mødet, svarede han benægtende. Det ville han have haft en klar erindring om, hvis det var tilfældet. Det eneste, som han kan huske, der snørpede derhenad, var en kommentar fra Erling Andersen om, at han syntes, at formuleringen gik for tæt på. Som vidnet husker det, argumenterede Peter Loft igen for, hvorfor han gerne ville have linjerne med. Foreholdt samme sted, "Et af de problematiske forhold ...", og forespurgt, om man på mødet diskuterede livsinteresser, forklarede han, at diskussionen gik på, om det forbedrede forståelsen af sagsfremstillingen.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen har forklaret, at de opfattede "de fire linjer" således, at det kunne være en hentydning til Stephen Kinnocks seksuelle orientering, og at man derved kunne give de udenforstående – f.eks. pressen – anledning til at skrive herom, og at det var baggrunden for, at de ikke ville have det med, og forespurgt, om han har erindring om, at det blev sagt så tydeligt, svarede han benægtende. Det er han helt sikker på, at han ville have erindring om, hvis det var blevet sagt. Erling Andersen sagde som sagt, at han syntes, at det gik lidt tæt på. Det blev ikke kommenteret, men Peter Loft argumenterede igen for, at han syntes, at formuleringen rundede afgørelsen bedre af.

Foreholdt dagbogsnotaterne og forespurgt, om han har erindring om, at Erling Andersen på mødet skulle have sagt noget i denne retning, svarede han benægtende. Efter hans bedste overbevisning har Peter Loft på intet tidspunkt givet udtryk for, at afgørelsen skulle være anderledes.

Foreholdt samme og forespurgt, om han har erindring om, at Erling Andersen skulle have sagt til Peter Loft, at der var tale om magtfordrejning, forklarede han, at han er helt sikker på, at han ville kunne huske det, hvis ordet magtfordrejning var blevet brugt. Erling Andersen argumenterede for, at han gerne ville have afgørelsen ud så hurtigt som muligt, og Peter Loft argumenterede for, at han under ingen omstændigheder ville acceptere, at det skete, mens han var i udlandet, fordi han skulle stå på mål for den. Forespurgt, om det kunne udlægges på anden måde, end at Peter Loft gav Erling Andersen en klar ordre, forklarede han, at det godt kan være, at ordvalget er forkert. Han kan ikke huske det præcise ordvalg, men de havde en lang diskussion om, at Peter Loft ville være hjemme, når afgørelsen blev afsagt, og det kunne vidnet godt forstå.

Advokat Torben Koch dokumenterede fra dagbogsnotaterne, ”Vi får en tekst, som vi ser på”.

Forespurgt af udspørgeren, om der blev drøftet andet på mødet, svarede vidnet benægtende. Foreholdt notat af 13. september 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag og forespurgt, om de på mødet var inde på, om der skulle laves en ny udgave af notatet, svarede han benægtende. Som han erindrer det, lavede Lisbeth Rasmussen notatet på baggrund af nogle avisclip, som Erling Andersen havde fået på et tidspunkt. Han kan ikke se, om det har udviklet sig.

Foreholdt Erling Andersens forklaring, ”Han sagde det direkte til Peter Loft. Han sagde noget i retning af: ‘det her, det handler jo om reelt, at det rygte eller den faktor-oplysning nu skal placeres ind i det her’. Det reagerede Peter Loft meget kraftigt på”, og forespurgt, om dette kunne hjælpe vidnet til at huske mere fra mødet den 13. september 2010, forklarede han, at det eneste, han husker af antydning i den retning, var, da Erling Andersen sagde, at det gik lidt tæt på. Hvis dette havde været antydning, ville han have afvist det fuldstændigt og nægtet at deltage i sådan en diskussion.

Foreholdt videre fra Erling Andersens forklaring, side 6, linje 1.-5, og forespurgt, om han erindrer, i hvilket omfang oplysningerne om den seksuelle orientering overhovedet var på bordet den 13. september 2010, forklarede han, at det eneste tidspunkt, han har hørt om Stephen Kinnocks seksuelle forhold, var, da Erling Andersen ringede til ham, og da Peter Loft efterfølgende også talte om det. Han erindrer ikke, at de har drøftet, om det kunne spille ind i skattesagen – heller ikke på mødet den 13. september 2010. Han ville have reageret, hvis det havde været anderledes.

Henvist til notat om sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag og foreholdt, at det blev overbragt til Koncerncentret den 14. september 2010, og at det er blevet forklaret, at han var involveret heri, samt forespurgt, om han har erindring herom, forklarede han, at de på et tidspunkt fik notatet udleveret på et møde. Han husker ikke, at de skulle have fået det overleveret senere via hans mellemkomst.

Foreholdt Erling Andersens forklaring – protokol 21, side 8, 1.-5. linje – forklarede han, at han godt kan huske, at de talte om et notat, men om det lige var dette notat, kan han ikke huske. Erling Andersen ringede til ham og sagde, at han ikke syntes, at Peter Loft skulle give notatet til ministeren. Det fortalte vidnet videre til Peter Loft, der sagde, at det var han

ikke enig i. Det var ikke et notat, som var udleveret via ham. Forespurgt, hvilket andet notat det kunne være, forklarede han, at det måske kunne være agterskrivelsen. Forespurgt, om Peter Loft sagde noget om, hvorfor han mente, at man godt kunne udlevere notatet til ministeren, forklarede han, at Peter Loft alene sagde, at han ikke var enig med Erling Andersen. Han ved ikke, hvad Peter Loft skulle bruge notatet til. Han gav efterfølgende Peter Lofts besked videre til Erling Andersen. Forespurgt, om han har kendskab til, om der blev udleveret notater eller andre bilag fra sagen udover agterskrivelsen til ministeren, svarede han benægtende.

...

Forespurgt af advokat Karen-Margrethe Schebye, hvordan Erling Andersens toneleje var, da han på mødet den 13. september 2010 sagde fra over for "de fire linjer", forklarede han, at det ikke var en konfliktfyldt dialog. Han er ikke i tvivl om, når Erling Andersen siger fra, og det gjorde Erling Andersen ikke. Erling Andersen syntes ikke, at linjerne hørte hjemme i afgørelsen, og at det anførte var dækket ind. Forespurgt, om de drøftede, hvor teksten i givet fald skulle sættes ind, svarede han, at det mener han ikke. Foreholdt, at han har forklaret, at "det bare skulle være noget i den retning", forklarede han, at Peter Loft argumenterede for, hvorfor han gerne ville have linjerne med. Om det kom til at stå lige, som Peter Loft eller vidnet havde skrevet det, var ikke det vigtige, bare det blev tydeliggjort.

Ivar Nordland har forklaret²²⁵:

Henvist til materialesamlingens side 100.342, "de fire linjer", og forespurgt, om han kan erindre, om Peter Loft var inde på det, som er beskrevet i linjerne – altså en henvisning til de afgivne oplysninger om bl.a. parrets familiemæssige forhold – eller om Peter Loft har drøftet det med vidnet, svarede han benægtende. Første gang, han hørte om linjerne, var, da han blev afhørt af politiet. Forespurgt, om han kan erindre, om der var drøftelser om, hvad en bestemt sprogbrug kunne indebære eller betyde, svarede han benægtende. Forespurgt, om det efter hans erfaring er ofte, at man fra skattemyndighedernes side bruger samlende, deskriptive udsagn i afgørelser, forklarede han, at det vil han ikke gøre sig klog på.

225 Protokol 30, side 13-14.

Peter Loft har forklaret²²⁶:

Forespurgt af udspørgeren, om han kan huske, hvem der foranledigede, at mødet den 13. september 2010 skulle holdes, forklarede han, at han tror, at det kom i stand gennem en aftale mellem Steffen Normann Hansen og Erling Andersen. Han mener, at Erling Andersen sagde til Steffen Normann Hansen, at de nu var så vidt, så de gerne ville holde et sidste møde. Han kan ikke nøjagtigt huske optakten, men det var klart efter mødet den 3. september 2010, at de var ved at være ret tæt på.

Forespurgt, om han kan huske, om der var anden begrundelse for at holde mødet, end at man var ved at være tæt på, og forespurgt, om der var noget konkret, man ville drøfte, forklarede han, at det kan han ikke huske. Så vidt han husker, var der den 3. september 2010 stadig nogle enkelte udeståender og oplysninger, de skulle have indhentet. Der var diskussionen om, at Erling Andersen gerne ville have møde med de pågældende. Det var ikke sagsbehandlingsskridt, som vidnet fulgte særligt nøje, men han forstod, at der var nogle udeståender, og det var vel så dem, der var faldet på plads. Helt tilbage fra starten af forløbet havde de aftalt, at han ville blive adviseret et par dagen inden aģterskrivelsen. Forespurgt, om han kan huske, hvornår mødet blev afholdt, forklarede han, at han tror, det var dette møde, der var om morgenen, og at det andet møde var til frokost.

Formanden bemærkede, at det fremgår af de kalenderoplysninger, som SKAT København har givet til Politiken, at mødet den 1. september 2010 blev holdt kl. 15.30-16.00, mødet den 3. september 2010 kl. 12.00-13.30 og mødet den 13. september 2010 kl. 8.30-9.30.

Forespurgt af udspørgeren, hvem der deltog i mødet den 13. september 2010, forklarede vidnet, at det var de sædvanlige fire – Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Steffen Normann Hansen og vidnet. Forespurgt, om Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen udleverede dokumenter på mødet, forklarede han, at han tror, at de havde et nyt udkast til aģterskrivelsen med. Forespurgt, om han fik en kopi af den, svarede han, at det mener han. Henvist til aģterskrivelse af 16. september 2010 og forespurgt, om der var væsentlig forskel på denne og den aģterskrivelse, der blev udleveret den 13. september 2010, forklarede han, at han husker dem som værende i alt væsentligt identiske. Forespurgt, om de gennemgik udkastet,

226 Protokol 38, side 13-22 og protokol 39, side 17, 17-18 og 20-21.

svarede han benægtende. De havde gennemgået det den 1. september 2010, hvor han kom med en række forslag. Han fulgte ikke op på det. Der var ingen uenighed.

Forespurgt, om vidnet ikke læste det igennem for at se, om hans forslag fra den 1. september var blevet implementeret, forklarede han, at han ikke læste udkastet igennem på mødet, men efterfølgende. Forespurgt, om han kan huske, om Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen udleverede andet på mødet, svarede han benægtende.

Henvist til notat af 13. september 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag og forespurgt, om dette notat var med på mødet, forklarede han, at hvis det var, så bemærkede han det ikke. Som han tidligere har forklaret, havde Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen nogle gange bilag og underbilag med, men de havde sådan set aldrig rigtig været nede og kigge i dem.

Forespurgt, hvad der skete på mødet, udover at de fik udleveret agterskrivelsen i udkast, forklarede vidnet, at han kom med sine berømte "fire linjer", som, han kan konstatere, nærmere er otte linjer. Det er de linjer, der fremgår af materialesamlingens side 100.342. Vidnet blev foreholdt, at dokumentet med linjerne består af to A4 ark fra Finansministeriet med indbydelse og dagsorden til et møde den 6. september 2010 i styregruppen for departementschefer med håndskrevne påtegninger på bagsiderne af de to ark. Foreholdt det håndskrevne på side 100.343 og forespurgt, om det er ham, der har skrevet dette, svarede han benægtende. Det blev skrevet af Steffen Normann Hansen under mødet. Som sagt er det vidnet, der har skrevet på side 100.342.

Mødet den 13. september 2010 blev, så vidt han husker, holdt i et sidelokale til deres kantine. Forespurgt, hvornår han skrev teksten på side 100.342, forklarede han, at han skrev det på sit eget kontor umiddelbart inden mødet. Forespurgt, om han drøftede det med nogen, inden han gik til mødet, forklarede han, at han tror, at han lige viste det til Steffen Normann Hansen og sagde, at han godt kunne tænke sig at have sådan en slags præambel til afgørelsen. De diskuterede dog ikke, hvor den skulle indsættes. Forespurgt, om det var efter denne drøftelse, at Steffen Normann Hansen satte sig ned og skrev sit forslag til tekst, svarede han benægtende. Han tror, at det nærmest var på vej ind i mødelokalet, at han viste linjerne til Steffen Normann Hansen.

På et eller andet tidspunkt præsenterede vidnet sine egne håndskrevne linjer. Han tror, at det var noget af det første på mødet. Han sagde, at han syntes, at det ville styrke afgørelsen, hvis man havde denne indledende opsummering af, hvad det var SKAT København havde bygget sin afgørelse på. Igen skal det ses lidt i lyset af rygter om, at SKAT København ikke havde været grundig, at sagen var aftalt osv. Han ville på en eller anden markant måde prøve at sige, at der ikke var noget at komme efter for dem, der måtte mene, at det var aftalt spil eller lignende, jf. artiklen fra før. BT havde også en artikel om, at SKAT København overhovedet ikke var grundig.

Forespurgt, om vidnet havde læst det udkast til agterskrivelse, som Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen havde med, før han gav dem sine håndskrevne linjer, svarede han, at det tror han ikke. Forespurgt om han forsøgte at forbedre en tekst, som han ikke havde læst, forklarede han, at det ikke var sådan, at han havde en konkret idé til, at linjerne skulle ind lige præcis mellem linje tre og fire. Foreholdt, at han må have haft en idé om, at linjerne skulle stå et eller andet sted, forklarede han, at idéen ikke gik længere, end at han gerne ville have, at man opsummerede, hvilke kilder SKAT København havde haft til sin sagsoplysning, og at disse kilder alle førte til samme resultat. Hvor det skulle stå, og hvordan det skulle passes ind, ville han overlade til andre at finde ud af. Der var ikke mere i det, end at han gerne ville have fremhævet, at der havde fundet en meget grundig og meget alsidig sagsoplysning sted. SKAT København havde spurgt, hvor man kunne spørge. Man sad med en dagbog, med kontoudskrifter, med flyoplysninger og med forklaringer, der pegede på det samme antal opholds dage, som var i klar afstand fra 180 dage. Det var for at mane enhver tanke om, at det her ikke skulle være grundig og behørig sagsbehandling til jorden.

Foreholdt side 100.342 – vidnets håndskrevne linjer og den alternative formulering i skarp parentes – og forespurgt, om den alternative formulering var med fra starten eller opstod under drøftelserne, forklarede han, at den opstod under drøftelserne. Han tror, at det var Erling Andersen, der spurgte, hvad han egentlig mente med den sidste linje. Han sagde til Erling Andersen, at det skulle forklare, at forklaringen om, hvor mange dage Stephen Kinnock var i Danmark, stemte overens med de objektive oplysninger, der forelå via bankudtog, flyoplysninger og også kalenderen. Linjerne skulle forklare, at den kadence, som Stephen Kinnock var i Danmark på, stemte overens med det tidligere nævnte, ligesom linjerne skulle forklare spørgsmålet om, hvorvidt han havde arbejdet i Danmark eller ej.

Forespurgt, hvordan Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen reagerede på tekstforslaget, forklarede han, at efter hans bedste hukommelse reagerede de i hvert fald ikke sådan, som han har forstået på pressedækningen af deres forklaringer, hvorefter de nærmest skulle have reageret med, ”hvad i alverden er det her for noget”. De så på teksten og spurgte, om det var nødvendigt, og om det ikke allerede stod i agterskrivelsen, hvortil han svarede, at det troede han sådan set nok, det gjorde. Det nye var, at han gerne ville fremhæve det og samle det ét sted. De diskuterede lidt frem og tilbage. Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen spurgte blandt andet, hvad der lå i den sidste linje. Det var det, han prøvede at forbedre lidt under mødet. Sideløbende skrev Steffen Normann Hansen sit tekstforslag, materialesamlingens side 100.343.

Vidnet blev foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at da de fik linjerne, blev de noget overraskede, og at han mente, at det var et forsøg på at indlægge et spor i afgørelsen, som kunne give journalister anledning til at spørge ind til rygten om Stephen Kinnocks seksualitet, Erling Andersens forklaring protokol 21, side 5, 7. til 9. linje, ”Han sagde det direkte til Peter Loft. Han sagde noget i retning af: ‘det her, det handler jo om reelt, at det rygte eller den faktor-oplysning nu skal placeres ind i det her’. Det reagerede Peter Loft meget kraftigt på”, og at Lisbeth Rasmussen stort set har forklaret det samme. Forespurgt, om han har nogen erindring om denne diskussion, forklarede han, at de ikke diskuterede rygter eller seksuelle præferencer. Han er meget uenig i den beskrivelse, der er givet.

Forespurgt, om Erling Andersen slet ikke protesterede mod linjerne, forklarede han, at det gjorde han. Han spurgte, om det var nødvendigt, og hvorfor det skulle med.

Vidnet har aldrig – og det kan måske godt være, at han ærgrede sig lidt på dette tidspunkt – diskuteret de vedvarende rygter med Erling Andersen. Det gjorde vidnet ikke, fordi han simpelthen syntes, at det var en ualmindelig grov beskyldning mod Erling Andersen og hans system. Han syntes ikke, at han havde noget som helst belæg for at videregive rygter, som i hans øjne ikke alene var uden hold i virkeligheden, men som også var aldeles grove. Han havde ikke grund til at tro, at de var rigtige. Hvis de var rigtige, var det vel et udtryk for, at de var korrupte eller lignende, så det ville han ikke gå videre med, men det var sådan set det, der lå i baghovedet. Så da Erling Andersen spurgte, om det var nødvendigt, måtte han svare, at han syntes, at det forbedrede afgørelsen.

Der gik ikke ret lang tid under drøftelserne, før Steffen Normann Hansen havde skrevet de andre linjer, og det var sådan set nok dem, vidnet troede, at de havde en enighed om. Forespurgt, om han troede, at det var Steffen Normann Hansens linjer, der skulle med i agterskrivelsen, svarede han bekræftende. De var ikke inde i en egentlig tekstgennemgang, bortset fra hvad der lå i de to sidste linjer. De diskuterede betimeligheden af at have sådan en passus eller ikke at have den. Mens de havde denne diskussion, skrev Steffen Normann Hansen sine linjer, som vel var udtryk for, at denne på baggrund af diskussionen mente at kunne skrive noget, der var en tand bedre end det, som vidnet havde lavet. Steffen Normann Hansen syntes, at det var mere præcist, og det var vidnet sådan set enig i.

Enden på det hele blev, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen tog begge tekstforslag med, men da Steffen Normann Hansens tekstforslag var det seneste – og det, der blev lavet under mødet – var det dette forslag, vidnet havde en forventning om, at de ville gå videre med. Hvis Steffen Normann Hansens tekstforslag var et spor, så skulle man da vist være noget af en blodhund for at kunne finde det.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen har forklaret, at de tog papiret med og sagde, at de ville kigge på det, og foreholdt, at Steffen Normann Hansen har forklaret, at det efter hans opfattelse blev aftalt, at det skulle med, samt forespurgt, om vidnet kunne forklare, hvordan det blev konkluderet, at teksten skulle med, forklarede han, at det hører med i billedet, at han overhovedet ikke kan genkende den lidt dramatiske stemning, som både Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen har forklaret om. Mødet foregik sådan set i rimelig fordragelighed. I starten var han ikke i tvivl om, at både Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen mente, at linjerne var overflødige, men heller ikke andet. Han argumenterede lidt for, at han syntes, at det ville have en forbedrende effekt. De sagde: "Nå ja, men så stik os da papirerne", så han vil nærmest lægge sig lidt i midten. Der blev ikke sagt: "Så er vi enige om det". At kalde det en aftale, var nok at gå et skridt videre, men han havde en forventning om, at de sådan set var blevet enige, at de godt kunne se, at det aldrig kunne skade, og at det godt kunne være, at det kunne gavne.

Forespurgt, om vidnets forventning rettede sig mod sit eget tekstforslag eller mod Steffen Normann Hansens, svarede han, at det også kunne være noget helt tredje. Hans forventning rettede sig nok mest mod Steffen Normann Hansens, fordi det var det reviderede udkast i forhold til vidnets. Han opfattede det sådan, at det var blevet rimelig klart for Erling Ander-

sen og Lisbeth Rasmussen, hvad han ville opnå, og hvis de ville sætte en helt tredje tekst ind, lå det sådan set også indenfor hans forventninger.

Foreholdt Lisbeth Rasmussens forklaring protokol 13, side 31, 1.-3. linje, og forespurgt, om han kan huske, at der havde været udtalt ord fra Erling Andersen og Lisbeth Rasmussens side om, at de mente, at der med linjerne kunne ligge en hentydning til rygтет om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, svarede han benægtende. Det mener han at kunne afvise. Forespurgt, om han kan afvise, at rygтет om Stephen Kinnocks seksuelle orientering blev nævnt på mødet den 13. september 2010, forklarede han, at det mener han faktisk godt, at han kan. Forespurgt, om han også kan afvise, at han bestred, at der skulle være en hentydning til det manglende familieliv, forklarede han, at dette ikke blev diskuteret. På ny foreholdt Erling Andersens forklaring protokol 21, side 5, 7.-9. linje, forklarede han, at han overhovedet ikke kan nikke genkendende hertil. Det mener han ikke fandt sted. Forespurgt, om han kan afvise, at ordene faldt i den retning, svarede han bekræftende.

Foreholdt, at vidnets håndskrevne linjer er en overordnet besværgelse om, at man havde været meget grundig, og forespurgt, om han tidligere har oplevet, at man i en skatteafgørelse havde lavet en besværgelse om, hvor grundig man havde været, forklarede han, at det havde han nok ikke, men sagen adskilte sig også fra de fleste andre ved, at afgørelsen skulle offentliggøres på en måde, som man normalt ikke ville se en afgørelse offentliggjort. Afgørelsen ville komme ud i en helt anden bred kreds, end afgørelser normalt gør. Den ville blive læst og citeret mere eller mindre ordret i hver eneste avis. Endvidere havde der været det der vedvarende rygте. Han kan ikke henvide til en konkret afgørelse, hvor der var sådan en indledning, men han synes ikke, at det virker så usædvanligt.

Det var meget fremme også i pressen, hvilket vidnet måske til en vis grad selv var skyld i, at det var et spørgsmål om vurderinger, og at reglerne ikke var 100% skarpe osv. Men når man først havde fundet ud af, at det ikke var en fraflytningssag, men at man var inde på tilflytningsområde, var det faktisk rimelig knivskarpt. Havde du været i Danmark i 180 dage eller havde du ikke, og der var ingen tvivl om, at Stephen Kinnock ikke havde været i Danmark i 180 dage i de tre år. Ideen med teksten var sådan set bare indledningsvist eller afslutningsvist at få slået fast, at der ikke var nogen basis for at være i tvivl om rigtigheden af afgørelsen. Det kan godt være, at man ikke havde sådan en tekst i andre afgørelser, men som han

tidligere har forklaret, regnede de med, at denne afgørelse nærmest kom til at agere som en pressemeddelelse.

Henvist til Lisbeth Rasmussen dagbogsnotater for den 13. september 2010, hvoraf fremgår, at mødet startede med drøftelse om, hvornår agterskrivelsen kunne udleveres, og forespurgt, om vidnet kan huske, at de drøftede denne problemstilling, svarede han bekræftende. Der er forskellige steder både i Erling Andersen forklaring for kommissionen og i hans redegørelse til skatteministeren, hvor Erling Andersen har givet udtryk for, at de var lodret uenige. Det her er nok det eneste sted, hvor vidnet kan ikke genkende til, at de var uenige.

Erling Andersen blev ret vred, da vidnet sagde, at han gerne ville have, at de ventede med at udlevere agterskrivelsen, til han var tilbage fra tjenesterejsen til Istanbul. De diskuterede det ret indgående. Han sagde, at han mente, at det var vigtigt, at han var hjemme henset til den rolle, som han givetvis ville få med den forventede pressedækning og også henset til de forventninger, som skatteministeren helt klart havde til vidnets opgave i den forbindelse. Han var rimelig stålfast og sagde, at de blev nødt til at vente til torsdag, hvor han var tilbage. Det kom lidt bag på ham, at det skulle gå så hurtigt. Der var gået 10 dage fra det foregående møde, hvor han havde fornemmelse af, at de var ret tæt på at træffe en afgørelse.

Han havde ikke lod og del i, at der skulle gå 10 dage fra den 3. til den 13. september 2010, og han havde en aftale om, at han ville få tre dages respit. Fra den 13. til den 16. september 2010 passede godt med tre dages respit, så det kom bag på ham, at der skulle være en diskussion. Det er rigtig nok, at Erling Andersen blev sur, men han husker ikke, at Erling Andersen skulle have sagt noget med magtfordrejning. Det er han ret sikker på, at han ville kunne huske, hvis han var blevet beskyldt for.

Foreholdt Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater og forespurgt, om de drøftede familiemønstret og det, at parret sagde et til dagbladene og noget andet til SKAT, forklarede han, at det nok var oppe på mødet, og hvis det ikke var, så kom det i hvert fald med "de fire linjer". Hans bevæggrund var hele tiden, at der var skabt en forventning om, at sagen ville gå en vej. Der var derudover nogle rygter om, at SKAT København ikke gjorde deres arbejde. De to ting tilsammen gjorde, at forsvarsopgaven, når afgørelsen til sin tid blev offentliggjort, blev en tak vanskeligere, fordi man var oppe mod et forventningspres, der gik i den stik modsatte retning.

Fra sagens start var der en klar forventning om, at Stephen Kinnock var skattepligtig. Enten fordi det var en fraflytningssag, eller fordi han var hjemme hver weekend. I offentligheden, der ikke havde været til 5 møder med Erling Andersen, var der en forventning om, at Stephen Kinnock var skattepligtig af den ene eller anden årsag. Dertil kom det vedvarende rygte om, at SKAT København ikke rigtig havde gjort sit arbejde, og at det var aftalt spil. Det sagde vidnet ikke, men det lå i luften, fordi han hele tiden spurgte "har vi dækket os godt nok af?".

Vidnet tror, at han sagde "vi", fordi han følte, at de var i samme båd. De skulle træffe en afgørelse, men det var nok ham, der kom til at stå på mål for den i et eller andet omfang. Forespurgt, om de havde været inde på familiemønstret den 13. september 2010, forklarede han, at det nok ikke var familiemønstret som sådan, men det med, at der var skabt en forventning om, at Stephen Kinnock var hjemme hver eneste weekend, og at de nu kom og sagde, at han dårligt nok var hjemme hver anden weekend. Han vil fastholde, at de ikke drøftede Stephen Kinnocks seksuelle forhold.

Foreholdt dagbogsnotaterne, 2. afsnit, 1-5. linje – "Erling siger til Peter ... enig med os i afgørelsen" – og forespurgt, om der var en ordveksling af denne karakter, forklarede han, at Erling Andersen godt kan have bjæffet lidt af vidnet og spurgt, hvorfor han blev ved med at stille de samme spørgsmål, men han mener ikke, at Erling Andersen på noget tidspunkt beskyldte ham for at mene, at sagen skulle gå i en anden retning. De havde haft ret mange anledninger til at drøfte dette spørgsmål, og han kan med stor sikkerhed sige, at han ikke på noget tidspunkt har udtrykt enighed eller uenighed. Han bestræbte sig på at lytte til, hvad de sagde, fordi han ikke havde nogen mening om sagen. Han havde nogle supplement, nogle spørgsmål og nogle risikoafdækninger, men han har på intet tidspunkt forholdt sig til den saglige side af sagen. Han mener ikke, at Erling Andersen beskyldte ham for, at han skulle have ønsket, at afgørelsen faldt anderledes ud, og det ville han nok kunne huske, hvis han havde fået sådan en beskyldning.

Forespurgt, hvorfor vidnet også på dette møde stillede de samme spørgsmål, forklarede han, at han kredsede om det samme emne – "er vi grundige nok og har vi dækket alle vinkler af" osv. – men han mener, at det var med forskellige vinkler. Erling Andersen har forklaret, at han stillede en byge af spørgsmål og kom med et hav af bilag. Vidnet kom med to bilag, og han vil skyde på, at han stillede seks eller otte spørgsmål, hvoraf nogle af dem kan være stillet to gange. Forespurgt, om han kan huske, hvad det

var, som man eventuelt var inde på af mere sagsoplysende og sagsbehandlingsmæssig karakter på mødet den 13. september 2010, svarede han, at det kan han faktisk ikke.

Han vil ikke udelukke, at han kan have sagt, at han håbede, at ”den holder” eller sådan noget. Det var hele tiden hans opgave at være den, der stillede de spørgsmål, som han gik ud fra, at pressen ville stille. Han havde en klar fornemmelse af, at det var en op ad bakke opgave, han stod overfor. Han tror, at hvis man læste samtlige ekspertudtalelser i aviserne igennem, så var der en klar overvægt i retning af, at Stephen Kinnock enten var skattepligtig, fordi det var en fraflytningssag, eller også var det en tilflyttersag, hvor han var her hver weekend.

Foreholdt, at reglen omkring fraflytning vel var, at hvis man opgav sin bopæl og tog sin familie med ud, hvad man jo gjorde, så ophørte skattepligten, forklarede vidnet, at det var korrekt, men han talte om, hvad pressen skrev. Forespurgt, om det ikke var et ekstremt nemt budskab at kommunikere ud, forklarede han, at han formentlig lidt senere skal forklare om mødet den 16. september 2010, hvor de faktisk brugte en del tid på at diskutere dette aspekt. Hvis de kunne gøre det der, kunne man vel også gøre det i pressen, så han er ikke helt sikker på, at det var så enkelt. Når man kom med et budskab, som var overraskende – og det tror han, at alle journalister vil give ham ret i – så krævede det bedre argumentation, end hvis man kom og sagde det, som alle forventede.

Foreholdt dagbogsnotaterne, ”Erling vil have sagen afgjort ... uvedkommende kræfter”, og foreholdt, at Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen har forklaret, at ordet ”magtfordrejning” blev sagt, samt forespurgt, hvad vidnets opfattelse var af denne del af mødet, forklarede han, at han ikke mener, at det blev sagt. Han vil kunne huske, hvis nogen beskyldte ham for at begå magtfordrejning. At det blev sagt, kan han klart afvise. Han er så meget jurist, at han tror, at han godt ville kunne argumentere imod, at det var magtfordrejning. Hvis hensynet var, at han gerne ville være til stede, var det så korruption eller hvad? Han tror, at han var gået ret hårdt i kødet på dem, hvis de var kommet med denne ret barske beskyldning mod ham.

Foreholdt sidste afsnit under den 13. september 2010, og forespurgt, om han bad om en opdateret udgave af notatet om sagsbehandlingen, forklarede han, at han tror, at han bad om det efter mødet via Steffen Normann Hansen, men han vil ikke udelukke, at han kan have bedt om det på mø-

det. Tanken var, at han regnede med at få mulighed for at gennemgå det med ministeren inden offentliggørelsen. Det var også i lyset af, at han selv skulle til udlandet, så der var et lidt presset forløb. Til denne gennemgang ville han gerne have presseklippene med. Deres presseberedskab bestod af kommenteringen af presseklippene, som SKAT København havde lavet, BT-notatet og de to notater, som han selv havde bestilt, om man politisk kunne kritisere reglerne, og hvad skulle de alternative regler i givet fald gå ud på.

Forespurgt, om de drøftede andet på mødet, end det vidnet har forklaret om, forklarede han, at det tror han ikke.

Forespurgt, om der blev aftalt andet på mødet, udover den tjenstlige befaling vidnet gav om, at agterskrivelsen først skulle udleveres den 16. september 2010, forklarede han, at det mener han ikke, men han kan ikke lide, at det bliver kaldt en tjenstlig befaling.

Forespurgt af Niels Fenger, om det er fordi, vidnet ikke mener, at ordene er dækkende, forklarede han, at han ikke ved, om han var i en situation, hvor han kunne give en tjenstlig befaling. Han tror, at han fik overbevist Erling Andersen om, at det nok alligevel var mest hensigtsmæssigt, at han ventede, om end det var en modstræbende Erling Andersen. Men hvis Erling Andersen havde insisteret på at offentliggøre agterskrivelsen dagen efter – som vel nok ville have givet dem nogle praktiske problemer, fordi de vist ikke var spor klar – så kunne han ikke have gjort noget. SKAT København afgjorde suverænt, hvornår de ville sende deres agterskrivelse ud. Han lægger ikke skjul på, at Erling Andersen var sur over hans andragende, men det var dog til syvende og sidst Erling Andersen, der besluttede at følge det.

Forespurgt, om det var et sagligt hensyn, at vidnet ønskede at være til stede, når ministeriet ikke var kompetent til at behandle sagen, forklarede han, at fra allerførste dag, hvor Erling Andersen bad om et møde med ham om sagen, var de enige om, at sagen rakte videre, end SKATs afgørelser normalt gjorde. Den havde en helt anden rækkevidde. Erling Andersen beskrev det selv godt med sin henvisning til Hans Engell i sin redegørelse. Arbejdsdelingen blev måske ikke skrevet ned på papir, og det kan også godt være, at der var nuancer i, hvordan de så på den, men han tror, at de grundlæggende var enige om, at Erling Andersen stod for det teknisk juridiske, og han stod for det udadvendte pressemæssige. Ikke nødvendigvis således at han skulle udtale sig til pressen, men han skulle være den, der

hele tiden tænkte igennem, hvad det betød, at sagen havde en interesse, der var langt bredere end SKATs andre afgørelser.

Det var helt klart den arbejdsdeling, der var imellem dem og årsagen til, at vidnet – på Erling Andersens foranledning – var inddraget i det. Da de så nåede frem til afslutningen – efter 5 møder, adskillige drøftelser og spørgsmål – sagde Erling Andersen: ”Jeg gør det i øvrigt, mens du er væk”. Vidnet sagde, at det ville han være meget ked af, og at de sådan set havde været enige om fra starten, at han skulle have tre dages respit, og at det var det, han bad om. Det undrer ham virkelig, hvis det er magtfordrejning. Han synes, at han mangler det uetiske forsæt.

Niels Fenger bemærkede, at det også var derfor, at han ville væk fra ordet magtfordrejning, og forespurgte, hvad det saglige hensyn var i, at en myndighed, som ikke måtte træffe afgørelsen, bad SKAT vente med afsigelsen, forklarede vidnet, at afgørelsen ville afstedkomme en voldsom pressedis-kussion. Han vil ikke sige, at det var ham, der skulle ud og udtale sig, og måske skulle de slet ikke udtale sig, men der var i hvert fald en række beslutninger, der skulle træffes i relation til pressens reaktion. Det ville primært være ham, der skulle gøre det, og selvom det måske ikke var ham, så er han sikker på, at Troels Lund Poulsen havde en klar forventning om, at det var vidnet, der gjorde det og var med til at styre den del af slaget.

Vidnet var også bindingsleddet mellem det politiske system og det administrative system. Det er meget nemt at mene, og det gælder formentlig ret højt op i rækkerne, at hvis man er administrator, så er det det, man kerer sig om, og så er alt det politiske mindre lodigt, men sådan fungerer et ministerium ikke. Det er i ret vid udstrækning departementschefen opgave at sørge for, at man også har det andet aspekt med, og det kunne han ikke, hvis han sad i Istanbul.

Forespurgt af udspørgeren, om det var en ydmyg forespørgsel, at SKAT København skulle holde agterskrivelsen tilbage, eller om det var chefen, der var oppe i stigbøjlerne, forklarede han, at han tror, at han signalerede, at SKATs synspunkt var uforståeligt i hans øjne.

Forespurgt, om ministeren blev orienteret om mødets forløb, forklarede han, at det er han ikke sikker på. Han skulle til Istanbul og mener, at han rejste den 14. september 2010 om eftermiddagen eller om aftenen og kom hjem den 16. om eftermiddagen. Han tror ikke, at han talte med ministeren den 13. september. Han forventede, at de skulle have et egentligt og

måske mere formelt kalendersat møde, hvor han i ro og orden gennemgik det hele på baggrund af den disposition, som han har forklaret om i forbindelse med mødet den 3. september 2010. Dette møde kom aldrig til at finde sted, men på en eller anden måde om ikke andet så via ministersekretærerne, må han have givet udtryk for, at agterskrivelsen kom den 16. september 2010. I og med Erling Andersen ville have agterskrivelsen ud med det samme, og vidnet først var hjemme den 16., lå det i luften, at den ville komme den 16. Han tror ikke, at de havde aftalt det med toldslusen på dette tidspunkt.

Forespurgt, om der blev berammet et møde med ministeren, allerede inden vidnet tog til Istanbul, svarede han benægtende, men han har nok givet udtryk for, at når han kom hjem, var det vigtigt, at han kunne komme til at tale med ministeren. Forespurgt, om han drøftede sagen med Peter Arnfeldt efter mødet den 13. september 2010 og frem, til han kom hjem fra Istanbul den 16. september 2010, forklarede han, at han ikke kan udelukke det, men han har ingen erindring herom.

Henvist til notat af 13. september 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag og forespurgt, om han kan huske, at notatet kom over til Koncerncentret, svarede han benægtende. Han kan bedre huske, at der var en diskussion inden. Steffen Normann Hansen kom ned og sagde, at Erling Andersen havde sagt, at vidnet vel godt måtte få notatet, men så skulle han love ikke at vise det til ministeren. Det undrede vidnet meget, for han havde bestilt notatet blandt andet med henblik på ministeren. Det skulle indeholde de svar, som han regnede med, at de skulle give omverdenen. Et fortroligt pressebriefingsnotat var lidt selvmodsigende, så det undrede ham meget. Han spurgte Steffen Normann Hansen, om denne ikke bare kunne sørge for, at han fik det.

Forespurgt, om vidnet gav det til ministeren, forklarede han, at ministeren i hvert fald fik det, og han mener bestemt, at ministeren havde det på mødet den 16. september 2010, men han kan ikke huske, hvordan han fik det. Det kan kun have været via vidnet. Forespurgt, om han medbragte det til mødet den 16., eller om han havde sørget for, at ministeren fik det inden mødet, forklarede han, at han tror, at han havde sørget for det inden mødet. Forespurgt, om ministeren havde fået tidligere versioner af notatet, svarede han benægtende. Han er i tvivl om, om han nogensinde selv har fået tidligere versioner.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at presseklippene, som bliver kommenteret i en del af notatet, blev udleveret til ham af ministeren, og at vidnet gav dem videre til Erling Andersen den 16. august 2010, og forespurgt, om ministeren eller Peter Arnfeldt på noget tidspunkt efterspurgte notatet, forklarede han, at det mener han ikke, at de gjorde. Men det kan godt være, de gjorde, og så har han nok sagt, at det smarteste var, at SKAT arbejdede på det helt frem til deadline, så de kunne have eventuelle medlemkommende og nye artikler med.

Foreholdt, at det er blevet forklaret, at notatet blev bragt til Koncernencetret den 14. september 2010 om morgenen, og forespurgt, om vidnet så det, da det kom, forklarede han, at det føler han sig ret overbevist om, men han kan ikke huske det. Han havde selv bedt om det, og det var ganske interessant. Det var et ret vigtigt element i den pressebriefing, som de var ved at bygge op, så han har givetvis læst det igennem, da han fik det.

Foreholdt, at der i notatet side 1-3 er en redegørelse for, hvilke sagsbehandlingsskridt man har foretaget, og at det blandt andet fremgår, hvilke bankkonti ægteparret har, og hvilke ejendomme de har, samt forespurgt, hvad det saglige grundlag var for, at ministeren skulle have så personlige og detaljerede oplysninger om ministerens politiske hovedmodstander, forklarede vidnet, at hvis SKAT havde revet de tre første sider ud, da de sendte det til ham, ville han aldrig have tænkt over det, og han ville ikke engang vide, at de manglede. Det var jo ikke dem, han efterspurgte. Han gjorde sig ikke overvejelser om, hvorvidt han selv skulle fjerne dem, for det var nederst fra side tre, at notatet begyndte at blive relevant for det formål, som han havde. Han tror nok, at han regnede med, at de fleste af de oplysninger, der var gengivet på de første tre sider, også ville stå i afgørelsen, som han regnede med ville blive offentliggjort.

Som han har nævnt før, så var der under alle omstændigheder et fortrolighedsrum mellem ministeren og en departementschef, så han syntes ikke, at der var noget mærkeligt i at give ministeren de oplysninger, som han selv havde. Han vidste godt, at Erling Andersen havde sagt, at han ikke rigtig ville ud med notatet, men vidnet har aldrig rigtig helt klart forstået, hvad der var galt. Vidnet tænkte på de sidste fem sider, og Erling Andersen tænkte måske på de første tre sider.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at han forventede, at der kom en pressestorm, og at det var den, han skalkede ministeriets luger for at modstå, samt forespurgt, om han gjorde noget for at sætte sine matroser klar til at sejle ind i stormvejret, forklarede han, at det ikke var så meget manpower, han havde brug for, da det formentlig ville blive ministeren og ham selv, der skulle tage stormen. Han gjorde det, at han bad SKAT om pressebriefingmaterialet. De havde haft lange diskussioner om afgørelsens udformning, som bevidst var møntet på offentliggørelse, og at den så vidt muligt skulle give svar på alle spørgsmål. Derudover havde han i sit eget hus bestilt de mere politiske notater – hvorfor der juridisk set var en markant forskel på forhold, der teknisk set lignede hinanden til forveksling, og om man kunne lave nye regler. Det var hans skalkning.

Forespurgt, om sagsbehandlingsnotatet også blev lagt til Peter Arnfeldt, forklarede han, at han aldrig lagde noget til Peter Arnfeldt.

Forespurgt, om han foreviste eller gav nogen af udkastene til agterskrivelser til ministeren, svarede han benægtende. Internt drøftede han dem kun med Steffen Normann Hansen på dette tidspunkt.

Forespurgt af formanden, om notatet med presseklip var det første fra SKAT, som ministeren fik, svarede han bekræftende. Tidsmæssigt var der formentlig ikke ret stor afstand mellem notatet og agterskrivelsen, men notatet må være det første. Han ved ikke, hvornår ministeren fik departementets notat, som havde ændret sig mange gange. Formanden bemærkede, at spørgsmålet rettede sig mod de papirer, som vidnet havde fået fra SKAT København, og vidnet forklarede, at så var notatet om presseklip det første og 50% af den samlede mængde.

...

Foreholdt af advokat Lars Svenning Andersen, at da presseklippene kom retur den 14. september 2010, omfattede pressenotatet tre sider, der indeholdt faktuelle ting, og forespurgt, om det var de rene presseklip, han afleverede til Erling Andersen, forklarede han, at der ikke var andet end presseklippene, bortset fra at han senere afleverede BT-notatet. Foreholdt, at der var faktuelle informationer på de første sider i pressenotatet, og forespurgt, om det var noget, som han bad om at få ind, svarede han benægtende. Uden han kan huske det, har han formentlig set førsteudgaven af pressenotatet. Han tror nok, at det var med i den pulje af papirer, som de fik til mødet den 1. eller den 3. september 2010. Det var dog ikke no-

get, de var nede i, og han kan sådan set ikke huske, at han overhovedet har kigget på det på det tidspunkt. Han havde ingen forventning om at få de første tre sider, og han har heller aldrig fokuseret på dem. Forespurgt, om han ved, hvorfor man havde skrevet det faktuelle ind, svarede han benægtende. Indholdsmæssigt hørte det ikke rigtig til i notatet.

Foreholdt, at det er forklaret for kommissionen, at der var forskellige dokumenter med til de forskellige møder, nogle gange med underbilag, og forespurgt, hvor mange dokumenter Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen havde medbragt, fordi han havde bedt dem om det, forklarede han, at han aldrig havde bedt dem om noget. Det var SKAT København, der forelagde tingene.

...

Forespurgt af advokat Jacob Aaes, hvad der skete helt præcist forud for mødet, hvor vidnets håndskrevne linjer kom på bordet, forklarede han, at som han husker det, så nåede han lige inden mødet at vise Steffen Normann Hansen det, som han selv havde skrevet.

Forespurgt af formanden, om han havde skrevet det på sit kontor, svarede han bekræftende. Ikke at han kan huske det, men han kan ikke forestille sig, hvor han ellers skulle have skrevet det. Han viste linjerne til Steffen Normann Hansen og sagde, at han egentlig godt kunne tænke sig, at man supplerede afgørelsen med noget i den stil. De havde ikke nogen diskussion om linjerne. Steffen Normann Hansen nåede lige at læse dem igennem og ikke andet.

Forespurgt af advokat Jacob Aaes, om de otte linjer var blevet til de fire, inden mødet startede, forklarede han, at da mødet startede, så teksten ud, som han først havde skrevet den. Der var noget, der var streget ud øverst, men den firkantede parentes var der ikke. Han satte den firkantede parentes ind under mødet, og nogenlunde samtidig skrev Steffen Normann Hansen den korte version.

Foreholdt, at advokat Jacob Aaes har talt med Steffen Normann Hansen om dette, og han har fortalt, at "de fire linjer" var skrevet, da mødet startede, forklarede vidnet, at han husker det sådan, at Steffen Normann Hansen skrev linjerne under mødet. Forespurgt, om vidnet vil afvise, at de mødtes inden, svarede han benægtende. Men Steffen Normann Hansens linjer blev skrevet efter vidnets linjer og med udgangspunkt i, at vidnet

havde sådan et ønske. Han troede, at det var under mødet, men det har så været under et formøde. Det vil han ikke afvise.

Formanden foreholdt, at linjerne er skrevet på to ark papirer, der er klippet sammen, og at Steffen Normann Hansens tekst er skrevet bag på den første side, og vidnets tekst er skrevet bag på den anden side, så teksterne kan ikke være skrevet samtidig. Vidnet forklarede, at det passede meget godt med, at han havde skrevet sit først, givet dokumentet til Steffen Normann Hansen, der så havde skrevet sin tekst.

Advokat Lars Svenning Andersen foreholdt, at han mener, at Steffen Normann Hansen har forklaret, at han skrev linjerne lige inden, de kom ned at sidde på mødet, altså i starten af møde.

Formanden oplæste Steffen Normann Hansens forklaring, protokol 29, side 8, 1. afsnit, ”Han blev færdig ... der læste det”.

Advokat Jacob Aaes forespurgte, om det passede med vidnets erindring, hvilket han bekræftede. Forespurgt, om det var Steffen Normann Hansens version, der blev drøftet, forklarede han, at de vel startede med at drøfte vidnets. Bortset fra at der var lidt diskussion om den del, hvor han havde sat en parentes, var det sådan set mere spørgsmålet, om der var behov for sådan en præambel. Det kunne også godt være en afslutning, men han tror, at han havde i tankerne, at det skulle være oppe i starten af agterskrivelsen. Vidnet kunne godt se, at Steffen Normann Hansen, der havde vidnets tekst som udgangspunkt, nok havde skrevet det lidt bedre, så uden det blev sagt direkte, var det vidnets forventning, at det, som de drøftede – da han troede, at de var enige om at tage noget ind – var Steffen Normann Hansens tekst.

Man kan ikke fuldstændig klart sige, at det var en beslutning, der blev truffet. Man kan jo også se, at der er meget delte meninger om, hvad det egentlig var, der blev besluttet, men han gik fra mødet med den opfattelse, at SKAT København egentlig syntes, at det var helt ok med Steffen Normann Hansens tekst. Der var også den mulighed, at SKAT København skrev noget helt tredje, som havde samme formål. Forespurgt, om Steffen Normann Hansen blot bearbejdede det ønske, som vidnet havde om, at der skulle noget med, svarede han bekræftende.

...

Af advokat Karen-Margrethe Schebye foreholdt, at vidnet flere gange har forklaret, at der er forskel på at være ”presset af” og være ”presset til”, og forespurgt, om hans ageren på de forskellige møder kunne give anledning til at føle, at man var ”presset af”, forklarede han, at han var opmærksom på, at han trods alt i et eller andet omfang var Erling Andersens chef. Han var således klar over, at han godt kunne udtrykke sig formelt spørgende, men reelt ordregivende. Han var hele tiden ret opmærksom på at indtage en attitude, hvor ingen skulle føle, at han på en eller anden måde lagde pres på dem. Det gjorde han faktisk en del ud af. Om det lykkedes, ved han ikke.

Forespurgt, om han sagde til Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, at det ikke var for at presse dem, men at han gjorde det fordi sådan og sådan, forklarede han, at han ikke kan huske, om han sagde det, men han tror i hvert fald, at han signalerede det. Forespurgt, på hvilken måde han signalerede det, forklarede han, at det var med sin generelle attitude. Man siger f.eks. ikke ”enhver må sgu da kunne forstå, at der skal stå sådan her”, eller ”hvis man skrev det der, ville det så ikke give nogle fordele”. Han synes, at han spurgte meget åbent. Erling Andersen er en ganske brysk og stærk mand, så hvis denne havde følt, at vidnet på en eller anden måde trådte ham over tæerne, så tror han, at Erling Andersen ville have sagt det til ham.

Foreholdt, at det mener Erling Andersen også, at han (Erling Andersen) har gjort, forklarede vidnet, at Erling Andersen i sin redegørelse ikke gik af vejen for at sige, at Koncerncentret prøvede at anfægte afgørelsen og alt muligt, men Erling Andersen skrev på intet tidspunkt noget om, at møderne forløb i en eller anden ubehagelig ånd.

9.13 Den 16. september 2010

Den 16. september 2010 udleverede SKAT København følgende afgørelse til Stephen Kinnock:

”Vi foreslår at fastholde grundlaget for din skat for 2007 og 2008 samt ændre grundlaget for din skat for 2009 sådan:

Indkomstår	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>
Senest ansat skattepligtsforhold	<u>Ingen skattepligt</u>	<u>Ingen skattepligt</u>	<u>Fuldt skattepligtig</u>
Skatteforvaltningens ansættelse	<u>Ingen skattepligt</u>	<u>Ingen skattepligt</u>	<u>Ingen skattepligt</u>

1. SKATs afgørelse.

Du er ikke fuldt skattepligtig for indkomstårene 2007, 2008 og 2009, da du ikke har taget bopæl her i landet efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, jævnfør kildeskattelovens § 7, stk. 1.

2. SKATs sagsfremstilling.

2.1. Skatteforvaltningslovens fristregler

Skatteansættelserne genoptages for indkomstårene 2007, 2008 og 2009 med hjemmel i skatteforvaltningslovens § 26, som fastslår, at Told- og Skatteforvaltningen ikke kan sende varsel om foretagelse eller ændring af en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat senere end den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb.

Betingelserne for genoptagelse af tidligere indkomstår ses ikke at være til stede, da dette kræver, at der er tale om særlige omstændigheder, som nærmere er opregnet i skatteforvaltningslovens § 27. Efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 5, kan en skatteansættelse genoptages ekstraordinært, hvis den skattepligtige forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at SKAT har foretaget en ansættelse på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.

Der ses ikke at foreligge forkerte ansættelser, som skyldes forsætlig eller groft uagtsom adfærd fra din side. Bestemmelsen er således ikke relevant i den foreliggende situation.

Det er ikke relevant at vurdere eventuel anvendelse af de øvrige bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 27.

2.2. Perioden 1998 - 1999

Du blev registreret som fuldt skattepligtig til Danmark den 1. april 1998, hvorefter du tilmeldte dig adressen ..., 2900 Hellerup. Din ægtefælle var i forvejen tilmeldt denne adresse. Tilflytningen til Danmark skete i forbindelse med, at du som ansat ved British Council i Storbritannien blev tilknyttet afdelingen i København. Efter afslutning af arbejdsforholdet flyttede du ultimo oktober 1999 sammen med din ægtefælle og jeres barn til Belgien i lejet hus på en 5 årig lejeaftale. Herved havde du varigt bosat dig med din familie i Belgien, og i forbindelse med fraflytningen blev jeres fælles danske ejerbolig afhændet, hvorefter hverken du eller din ægtefælle havde bopæl til rådighed her i landet.

2.3. Perioden 2000 - 2005

Din ægtefælle meldte samtidig med fraflytningen til Belgien i 1999 adresseændring til sin moders bopæl for at have en postadresse i Danmark og erhvervede efterfølgende successivt to ejerlejligheder i Danmark til brug for sine private – og arbejdsmæssige ophold i Danmark: Den 15. februar 2000 erhvervedes ejendommen ..., 2300 København S, som blev solgt igen den 1. september 2001, hvorefter ejendommen ..., 2300 København S, blev erhvervet. Det er fra pressen bekendt, at din ægtefælle fik dispensation fra boligreguleringslovens regler om bopælspligt til at have disse ejerboliger til disposition, selv om din ægtefælles ophold i Danmark var mindre end 180 dage om året.

Den 11. marts 2004 flyttede din ægtefælle og jeres børn tilbage til Danmark på adressen ..., 2300 København S. Den 1. maj 2004 købte din ægtefælle ejendommen ..., 2100 København Ø og tilmeldte sig selv og børnene denne adresse fra 7. juni 2004. Du tog efter det oplyste ophold i denne bolig, når arbejdet tillod det, hovedsagelig i weekends. Dette mønster har været fulgt lige siden.

SKAT konstaterer herved, at betingelserne for ophør af skattepligt var til stede allerede ved fraflytningen i 1999, hvor din skattepligt burde være bragt til ophør. Skattemyndighederne var ikke opmærksomme herpå, og du selv angav fortsat for de efterfølgende år som fuldt skattepligtig til Danmark (printselvangivelser). Den fejlagtige registrering havde ingen reel skattemæssig betydning for dig selv, da der for intet af årene var positiv skattepligtig indkomst.

Der skete imidlertid overførsel af negativ skattepligtig indkomst og skatteværdi af personfradrag m.v. til din ægtefælles årsopgørelser. Der er tale om tekniske beregningsmæssige forhold, som alene fremgår af årsopgørelsens skatteberegning. På grund af skatteforvaltningslovens fristregler i § 27 om forældelse, kan SKAT ikke genoptage skatteansættelserne for disse år, ligesom hverken du eller din ægtefælle kan få genoptaget skatteansættelserne.

2.4. Perioden 2006, 2007, 2008 og 2009

Først efter henvendelser fra din daværende repræsentant i 2007 og 2008, blev skattepligtsforholdet rigtigt registreret, idet din skattepligt ophævedes for indkomstårene 2006 og 2007.

På baggrund af den betydelige pressedækning omkring dig og din ægtefælle vedrørende skattepligt, indkaldte SKAT København ved brev af den 28. juni 2010 materiale for indkomstårene 2007, 2008 og 2009 for at fastslå, om din skattepligtsmæssige status for de pågældende år er korrekt, eller om du burde være registreret som fuldt skattepligtig for et eller flere af de pågældende indkomstår. Der er indhentet oplysninger for tidligere indkomstår i det omfang, det har været nødvendigt for bedømmelsen af skattepligtsforholdet i indkomstårene 2007, 2008 og 2009.

Den 1. juli 2010 blev der indgivet selvangivelse for indkomståret 2009 for dig som fuldt skattepligtig til Danmark. Det fremgår af selvangivelsen og den øvrige korrespondance, der har været med din repræsentant, at det har været jeres opfattelse, at du er hjemmehørende her i landet i relation til dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Schweiz, artikel 4. Betydningen heraf, er, at du i overensstemmelse med statsskatteovens § 4 skal medregne samtlige indkomster på din danske selvangivelse, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. I det omfang et andet land i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er tillagt beskatningsretten til indkomsten, skal Danmark efter de bestemmelser, der er i den pågældende

dobbeltbeskatningsoverenskomst, give nedslag i skatterne efter overenskomstens bestemmelser herom.

2.5. Ansættelsesforhold

Du har i en længere årrække forud for indkomståret 2007 og indtil udgangen af indkomståret 2008 været ansat af British Council i Storbritannien. British Council i Storbritannien har udbetalt dig løn under din tjeneste såvel i Storbritannien som uden for Storbritannien.

I perioden den 1. april 1998 til den 20. oktober 1999 arbejdede du for British Council i København. I de efterfølgende år til og med 2008 var du tilknyttet forskellige afdelinger af British Council såvel i Storbritannien som uden for Storbritannien.

I 2007 og i januar måned 2008 var du Director North West Russia/Regional Commissioning Manager i St. Petersburg i Rusland, med diplomatisk status og diplomatpas.

Fra februar 2008 var du tilknyttet kontoret i London i Storbritannien som Programme Manager, Climate Security. Fra marts 2008 til og med september 2008 var du tilknyttet kontoret i Sierra Leone som Acting Director, og fra oktober 2008 var du tilknyttet kontoret i London i Storbritannien, hvor du tiltrådte som Programme Leader.

Med virkning fra den 1. januar 2009 har du været ansat som Director, Head of Europe i World Economic Forum i Geneve i Schweiz.

2.6. Vurdering af skattepligt

2.6.1. Bolig

SKAT har lagt til grund, at du i 2007 - 2009 har bolig til rådighed på adressen ..., 2100 København Ø, hvor din ægtefælle og børn bor permanent.

2.6.2. Tilflytning

I tilflytningssituationer indtræder fuld skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, om bopæl dog først, når du tager ophold i den bolig, du har til rådighed her i landet. Som ophold anses ikke kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende, jævnfør kildeskattelovens § 7, stk. 1.

2.6.3. *Ophold*

Skattepligt indtræder ifølge praksis ikke, når der er tale om kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende.

Ved kortvarigt ophold forstås ophold her i landet af en varighed

- der maksimalt er 3 måneder, eller
- samlede ophold, der maksimalt er på i alt 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder.

Ved beregningen af opholdets varighed her i landet medregnes ethvert påbegyndt døgn som et fuldt døgn.

I øvrigt lægges der ved afgørelsen vægt på din øvrige tilknytning til landet.

For at få fastlagt om du har taget ophold her i landet, har SKAT indkaldt materiale, som din repræsentant har fremlagt.

Vi har gennemgået og sammenholdt det modtagne materiale fra din repræsentant.

Materialet består af:

- Kalender for 2007, 2008 og 2009,
- Kontooversigt over flybilletter fra SAS for 2007, 2008 og 2009,
- Ansættelseskontrakter vedrørende Rusland, Storbritannien, Sierra Leone og Schweiz,
- Kontoudskrifter fra konti i Danmark, Storbritannien og Schweiz, såvel hvor du er registreret som ene-ejer som medejer.
- Kreditkorthævninger med underliggende bilag,
- Selvangivelser indgivet til Storbritannien,
- Selvangivelser indgivet til Schweiz for indkomståret 2009,
- Bilag for løbende udgifter samt engelsk regnskab, slutseddel og lejekontrakt vedrørende ejendommen i London i Storbritannien, samt
- Redegørelser fra repræsentant blandt andet om ansættelses- og arbejdsmæssige forhold.

På grundlag heraf er det opgjort, at du i indkomstårene 2007, 2008 og 2009 har haft følgende opholdsdage (fuldt døgn som påbegyndt døgn) i Danmark:

I indkomståret 2007 har du haft 157 opholdsdage.

I indkomståret 2008 har du haft 161 opholdsdage.

I indkomståret 2009 har du haft 149 opholdsdage.

For så vidt angår antal weekends i Danmark af mindst to sammenhængende opholdsdages varighed som en lørdag og en søndag (fuldt døgn som påbegyndt døgn), er der for indkomstårene 2007, 2008 og 2009 tale om henholdsvis 34, 28 og 31 weekends.

SKAT har sammenholdt det materiale og de redegørelser, du og din repræsentant har indgivet, med de oplysninger SKAT selv er i besiddelse af eller har indhentet.

SKATs undersøgelser har bestyrket de afgivne og foreliggende oplysninger.

2.6.4. Erhvervsmæssig beskæftigelse i Danmark

Du har oplyst, at du ikke har udført nogen form for arbejde i Danmark på opholdsdage (fuldt døgn som påbegyndt døgn) her i landet i indkomstårene 2007 og 2008, medens du var ansat ved British Council.

Dit arbejdsforhold i indkomståret 2009 som ansat Director, Head of Europe i World Economic Forum i Geneve i Schweiz har medført, at du lørdag den 8. august 2009 har deltaget i et møde i København af ca. tre kvarters varighed med en stor dansk virksomhed i din arbejdsgivers regi. Arbejdsgiveren har betalt for denne rejse.

Efterfølgende har du i indkomståret 2010 indtil nu deltaget i to møder i Danmark. Det første møde var fredag den 11. juni 2010 i Statsministeriet af 1 times varighed i forbindelse med weekendbesøget.

Det andet møde var onsdag den 16. juni 2010 hvor du sammen med flere personer kom i privatfly til forretningsbesøg i et privat firma (med frokost). Deltagerne havde efterfølgende et møde i Statsministeriet, hvorefter alle fløj videre til Norge samme dag.

2.6.5. Økonomiske forhold

Inden for den undersøgte periode 2007 - 2009 ejer du ingen fast ejendom eller andre investeringer i form af for eksempel aktier og obligationer i Danmark. Du er ikke medejer af jeres fælles bolig ..., 2100 København Ø.

Du og din ægtefælle ejer i lige sameje en lejlighed på 35m² i London i Storbritannien. Ejendommen lejes ud via et udlejningsbureau.

Du har bankkonti i Danmark, Storbritannien og Schweiz. Kontiene i Danmark er fælleskonti med din ægtefælle.

Din hovedindtægt hidrører udelukkende fra ansættelsesforhold i udlandet.

2.7. Afklarende møde

Forholdene vedrørende

- Perioden 1998 - 1999,
- Perioden 2000 - 2005,
- Perioden 2006, 2007, 2008 og 2009,
- Ansættelsesforhold,
- Erhvervmæssig beskæftigelse i Danmark, og
- Økonomiske forhold

samt opholdsperioder i Danmark har været drøftet mellem dig, din repræsentant og SKAT på et møde den 9. september 2010.

3. SKATs konklusion

Du er ikke fuldt skattepligtig for indkomstårene 2007, 2008 og 2009, da du ikke har taget bopæl her i landet eller kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, jævnfør kildeskattelovens § 7, stk. 1.

At skattemyndighederne ikke har været opmærksomme på den systemmæssige forkerte registrering af din skattepligtsmæssige status i årene efter din fraflytning i 1999 og først får rettet op på dette i 2008, for indkomstårene 2006 og 2007, er uden betydning for afgørelsen, som er truffet på baggrund af de faktiske forhold.

Din skattemæssige situation skal bedømmes efter reglerne for tilflyttere.

Du har ikke haft et uafbrudt ophold her i landet af en varighed på mere end 3 måneder, eller samlede ophold på i alt mere end 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder i nogen af indkomstårene 2007, 2008 og 2009.

Selv om de nævnte 3 måneder, respektive 180 dage betragtes som et maksimum for ophold, viser praksis, at der er tale om en skematisk regel, hvor rammen kan udnyttes fuldt ud.

SKAT har herved henset til følgende afgørelser:

Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1992.388 Landsskatteretten

Et ægtepar, bosiddende i udlandet, som erhvervede en ejendom i Danmark. På grund af mandens arbejdsmæssige forhold ville han først kunne tage fast ophold godt et år efter erhvervelsen, hvorimod ægtefællen umiddelbart efter købet flyttede til Danmark og tog permanent ophold på ejendommen. Landsskatteretten fandt, at såfremt mandens ophold hos ægtefællen ikke oversteg 3 måneder i sammenhæng eller 180 dage indenfor en 12-måneders periode, ville hans fulde skattepligt først indtræde, når han tog permanent ophold i Danmark.

I *Tidsskrift for Skatter og Afgifter 2002.504* har Ligningsrådet svaret, at en person ikke bliver fuld skattepligtig, såfremt personen alene opholder sig i Danmark i mindre end 180 dage inden for en 12 måneders periode og mindre end en varighed på 3 måneder i sammenhæng, når opholdet i Danmark primært er i feriemæssig sammenhæng og lignende, og personen 14 dage om året udfører arbejdsmæssige opgaver i form af forberedelse af undervisningsmateriale m. v. for schweiziske arbejdsgivere.

Det, der lægges vægt på ved afgørelsen er, om der er udført indtægtsgivende erhverv under opholdet i Danmark, jævnfør således også:

Skatteministeriets Meddelelser 2007.353 Skatterådet

Skatterådet bekræfter i et bindende svar, at der ikke indtræder fuld skattepligt for spørgeren, såfremt han midlertidigt opholder sig hos sin familie i weekender og ferier i en bolig, de erhvervede i Danmark i 2005 efter at have boet en årrække i USA. Familien flyttede til Danmark den 1. august 2006, og samme dato flyttede spørgeren til Belgien, hvor han arbejder mandag til fredag. Såfremt spørgeren udfører arbejde under sine ophold i Danmark, vil den fulde skattepligt indtræde første gang, han arbejder her. Spørgeren vil i givet fald blive anset for hjemmehørende i Danmark efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Belgien, idet hans eneste tilknytning til Belgien er arbejdet.

I ligningsvejledningen afsnit D.A.1.1.1 anføres *"De nævnte 3 måneder, respektive 180 dage, betragtes som et maksimum for ophold, uden at skattepligten indtræder på grund af bopæl her. Dette maksimumsophold accepteres i almindelighed, når der er tale om personer, hvis ophold her har et (overvejende) feriemæssigt præg, og således ikke er nødvendiggjort af en regelmæssig (løbende) personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, fx hyppig deltagelse i eller tilsyn med ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet. Det forannævnte lægges i hvert fald til*

grund, hvor der er tale om personer, der i øvrigt har bopæl i og anden fast tilknytning (nær familie, indtægtsgivende hverv, statsborgerskab etc.) til et andet land, således at opholdene i Danmark med rette kan siges at høre karakter af 'ferie eller lignende' fra det pågældende land."

Der ses ikke at foreligge nogen praksis, hvor der er statueret fuld skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, jævnfør § 7, stk. 1, med ophold her i landet af en varighed på mindre end 3 måneder, eller samlede ophold på under i alt 180 dage inden for et tidsrum af 12 måneder, hvis ikke der har været erhvervmæssig beskæftigelse under opholdet i Danmark. Betydningen af den personlige tilknytning til Danmark, som at ægtefælle og børn bor her i landet, ses ikke i nogen afgørelser at være udslagsgivende, hvor der statueres fuld skattepligt til Danmark.

Det er karakteristisk for de afgørelser, der statuerer skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, jævnfør § 7, stk. 1, med erhvervmæssige forhold som afgørende faktor, at der er fokuseret på en vis sammenhæng mellem arbejde og ophold, regelmæssighed i varetagelsen af erhvervet og nødvendigheden af fysisk tilstedeværelse.

I ovennævnte afgørelse, refereret i *Skatteministeriets Meddelelser 2007.353* anføres at "Såfremt spørgeren udfører arbejde under sine ophold i Danmark, vil den fulde skattepligt indtræde første gang, han arbejder her".

Men det betyder ikke, at der indtræder skattepligt ved et enkeltstående arbejdsophold i Danmark. For eksempel fandt Landsskatteretten i *Tidskrift for Skatter og Afgifter 1997.590 Landsskatteretten*, at en i Schweiz bosat operasangers ophold her i landet, i forbindelse med et enkeltstående arrangement af kortere varighed inden for et år, ikke i sig selv ville føre til indtræden af fuld skattepligt, uanset at den pågældende her var ejer af en helårsbolig.

Den umiddelbart mest restriktive afgørelse, der ses refereret, er *Skatteministeriets Meddelelser 2006.41 Skatterådet*, hvor Skatterådet har bestemt, at en person, der har bopæl til rådighed her i landet, vil blive anset for fuld skattepligtig fra det tidspunkt, hvor han foretog sin første tjenesterejse til Danmark. idet den pågældende på dette tidspunkt havde taget ophold i Danmark.

Men der står den første tjenesterejse, hvilket må forstås som den første af flere rejser og ikke en enkelt ad hoc rejse. I den aktuelle sag forventedes afholdt 16 tjenesterejser.

I *Tidsskrift for Skatter og Afgifter 2002.504* har Ligningsrådet svaret, at – når opholdet i Danmark primært er i feriemæssig sammenhæng og lignende, og personen 14 dage om året udfører arbejdsmæssige opgaver i form af forberedelse af undervisningsmateriale m.v. for schweiziske arbejdsgivere, indtræder der ikke fuld skattepligt.

Et enkeltstående møde lørdag den 8. august 2009 og efterfølgende i indkomståret 2010 indtil nu to møder henholdsvis fredag den 11. juni 2010 og onsdag den 16. juni 2010 i Danmark af erhvervsmæssig karakter, kan således efter SKATs opfattelse ikke begrunde indtræden af fuld skattepligt hverken den 1. januar 2009 eller den 8. august 2009, ligesom besvarelse af få enkeltstående telefonopkald og eventuelle mails findes ikke at kunne føre til et andet resultat. Der er ikke herved påbegyndt en regelmæssig fast og kontinuerlig varig erhvervsmæssig beskæftigelse eller varetagelse af indtægtsgivende erhverv her i landet.

Opholdene her i landet i indkomstårene 2007, 2008 og 2009 er således kortvarige på grund af ferie eller lignende, og dine økonomiske relationer er fortrinsvis til lande uden for Danmark.

Det betyder, at du fortsat ikke anses for skattepligtig for indkomstårene 2007 og 2008.

Skattepligtsforholdet for indkomståret 2009 ændres fra fuld skattepligtig til ingen skattepligt.

4. Følgenvirkninger for din ægtefælle.

For indkomståret 2009 betyder det yderligere, at vi ændrer din beskatning, så du ikke længere er sambeskattet med din ægtefælle.

Når du ikke er skattepligtig, udelukker dette sambeskatning mellem samlevende ægtefæller, jævnfør kildeskattelovens § 4, stk. 2 om, at det er en betingelse for sambeskatning, at begge ægtefæller er skattepligtige her i landet efter kildeskattelovens § 1.

I SKATs brev af d. d. til din ægtefælle er denne gjort bekendt med, at du for indkomståret 2009 er skatteansat til ingen skattepligt og begrundelsen herfor.

5. Tidsmæssig afgrænsning af afgørelsens rækkevidde.

Det tilføjes, at der ved skatteansættelsen for indkomstårene 2007, 2008 og 2009 ikke herved er taget stilling til skattepligtsforholdet efter indkomståret 2009.

6. Henvisning til lovregler og teori og praksis.

Lovregler:

Kildeskatteloven.

§ 1, stk. 1, nr. 1 (om bopæl).

§ 7, stk. 1 (om ophold).

Teori og praksis:

SKATs Ligningsvejledning; Dobbeltbeskatning 2007, 2008 og 2009.

Afsnit D.A.1 Fuld skattepligt.

Afsnit D.A.1.1 KSL § 1, stk. 1, nr. 1 – Bopæl

Afsnit D.A.1.1.1. Tilflytning – Bopæl og ophold. Hvad er kortvarigt ophold? Erhvervmæssig beskæftigelse.

Hvis du er enig

Er du enig i forslaget, behøver du ikke gøre noget. Efter fristen den 4. oktober 2010 får du i løbet af ca. 14 dage en ny årsopgørelse i din skattemappe, hvor du kan se, hvad ændringerne betyder for din samlede skat. Du finder skattemappen på www.skat.dk → *TastSelv*.

Hvis du er uenig

Er du uenig i forslaget, beder vi dig komme med dine bemærkninger senest den 4. oktober 2010. Du kan enten ringe eller skrive til os. Hvis du ønsker et møde, beder vi dig ringe og aftale en tid. Husk at tage dette brev med til mødet.

Hvis vi hører fra dig senest den 4. oktober 2010, sender vi senere et nyt brev til dig, hvor vi har taget stilling til dine bemærkninger.

Love og regler

Vi sender dig dette brev på grundlag af skatteforvaltningslovens § 20 samt de i øvrigt ovenfor nævnte lovregler og teori og praksis.

Du kan finde de love og afgørelser, vi henviser til, på www.skat.dk → *Rådgiver* → *Love og regler* → *Gældende skattelove*, eller *Rådgiver* → *Afgørelser*.

Hvis du har spørgsmål, er du velkommen til at ringe til Lisbeth Rasmussen, Skattedirektør/Kundeservice på telefon ...

Med venlig hilsen
Erling Andersen
Direktør

/Lisbeth Rasmussen
Skattedirektør/Kundeservice

Kopi er sendt til:

Revitax A/S, att.: Adm. direktør, cand.jur., Frode Holm, ...”

SKAT København udleverede samme dag en agterskrivelse til Helle Thorning-Schmidt for årene 2007, 2008 og 2009 med nogle mindre korrektioner.

Den 16. september 2010 kl. 10.31 sendte Mette Thorn en mail til Erling Andersen med emnet ”Beredskab”. Mailen var vedhæftet den forelæggelse for skatteministeren, der er dateret den 9. og 10. september samt forsynet med en håndskreven påtegning, som er nævnt og citeret i afsnit 9.11. Derudover var mailen vedhæftet notatet med overskriften ”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning”, der ligeledes er citeret i samme afsnit.

Den 16. september 2010 kl. 13.35 skrev Ivar Nordland i en mail til Peter Loft:

”Her er så hvad jeg har flikket sammen. Jeg tror ikke, at du skal sige så meget.”

Mailen var vedhæftet et notat benævnt ”Den lille forskel med stor betydning”, der gengives i det følgende med Peter Lofts håndskrevne bemærkninger:

→ INN

BILAG 26

Den lille forskel med stor betydning.

Det er en forudsætning for fuld dansk beskatning af al indkomst at skatteyderen har en bolig til rådighed her i landet.

- ① Denne vurdering er uafhængig af ægtefællens skattestatus. Derimod kan en person sagtens have bolig til rådighed hos en ægtefælle (eller anden person), som ejer en bolig her i landet.

Fuld dansk beskatning ophører først, hvis en person ikke længere har en bolig til rådighed her i landet. Enten skal boligen afhændes eller lejes ud (normalt 3 år uopsigeligt).

Ophør af fuld skattepligt sker ikke blot fordi skatteyderen ikke længere opholder sig her i landet.

- ② Hvis skattepligt først er ophørt og skatteyderen kommer tilbage til Danmark fra et andet land kan skatteyderen godt erhverve bolig her landet uden at der indtræder fuld skattepligt. Dette sker først, når skatteyderen har opholdt sig her i landet i mere end 180 dage inden for et år eller mere end 3 måneder i træk. Det forudsættes, at opholdet ikke har karakter af løbende varetagelse af indkomstgivende virksomhed eller lønarbejde. Det er ikke nogen fast tidsgrænse for, hvor længe vedkommende skal have været ude af landet inden vedkommende vender tilbage.
- ③

Der er således strenge betingelser for at slippe ud af dansk beskatning. Når man først er ude er det til gengæld nemt at undgå dansk beskatning, hvis man ikke har indkomst fra løn eller virksomhed i Danmark, og man opholder sig mere end halvdelen af tiden i udlandet. Sidstnævnte er en praktisk regel for at undgå skattesager hvor der reelt ikke er stor tilknytning her til landet.

Reglerne er for så vidt enkle. Derimod kan kontrollen være ganske vanskelig og tidskrævende.

1/ kan man frakomme uanset at ægtefællens opretholdelse fuld skattepligt status?

2/ Hvis i har praksis eksempler herpå?

3/ Hvis en ejendom udlejes for en 3-årig periode, men efter 1 år per måned tilbagekøbes - hvad sker der så? Det ligner jo en del del liberaliseringen, hvor der efterfølgende købes en ejendom?

Den 16. september 2010 kl. 14.00 skrev Jette Sørensen til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen:

”Hermed fremsendelse af følsom sag til underretning”.

Mailen var vedhæftet VIP skemaer samt agterskrivelserne for Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt. VIP skemaet for Stephen Kinnock var udfyldt således:

		100047	
			
SKAT København Følsom sag Forelæggelse/Orientering			
Dato: 16. september 2010	Afdeling: Administration 2	Ansvarlig skattedirektør: Erling Andersen	Virksomhed/person navn: Stephen Nathan Kinnock
Journalnr.: [REDACTED]	Personaleleder: Hanne Dahl Kofod	Sagsbehandler: Søren Hansen	CPR nr.: [REDACTED]
SÆT X ved sagstype:		Hvis KC skal orienteres sæt X ved årsagen	
Kontrolsag hvor virkningen > 10 mill. kr.		Større kontrolsag (virkning > 99 mill. kr.)	
Større straffesag		Forventet landsdækkende presseomtale	x
Forventet presseomtale	x	Organiseret misbrug af skattelovgivningen	
Kendt person/virksomhed involveret	x	Tvivel om praksis + betydning for et større antal personer og virksomheder	
Tilknytning til det politiske niveau	x	Sag om større virksomheder, som kan give anledning til betalingsstandsning, konkurs, masseafskedigelse eller betydelig påvirkning af aktiekurser, mv.	
Tvivel om praksis og sagen har betydning for andre personer eller virksomheder		Vigtig interesseorganisation, fagforening, idrætsorganisation mv. er involveret	
Klage over sagsbehandling		Minister, folketingsmedlem, kommunalpolitiker eller ombudsmanden er involveret	x
Forventet erstatningssøgsmål		EU eller udenlandske myndigheder er involveret	
Andet:		Sag om store eller børsnoterede selskabers betaling af skatter og afgifter af store beløb	
		Stor omstrukturering af børsnoterede selskaber	
		Sag, hvor de involverede parter eller sagsgenstanden kan have politisk interesse	x
		Principielle ombudsmandssager	
		Sag om lovfortolkning, der kan involvere store beløb	
		Andet:	

100048

Beskriv kort sagens faktum:
Skattepligtsforhold undersøgt.

Forslag til afgørelse om at Stephen Nathan Kinnock ikke er fuldt skattepligtig til Danmark for indkomstårene 2007; 2008 og 2009.

Dette er i overensstemmelse med grundlaget for skatten for så vidt angår indkomstårene 2007 og 2008, men en ændring af grundlaget for 2009, idet SNK har selvangivet sig som fuldt skattepligtig for indkomståret 2009.

Forslag til afgørelse vedlagt.

Beskriv kort, hvad SKAT Københavns regionsdirektions skal tage konkret stilling til:

Det er en sag, der allerede har givet landsdækkende presseomtale.

Der er sket underretning i sagen i forbindelse med udarbejdelse af pressemeddelelser den 1. juli; 5. august og 19. august 2010

Det skønnes, at sagen fortsat kan give anledning til presseomtale, idet sagen har/kan have politisk interesse.

Regionsdirektionen skal tage stilling til, hvem der skal underrettes og evt. forberede sig på henvendelse fra pressen.

*Enig. Sendes til depart. chef
og mod. dir.*

16.9.10
SET
Direktøren
SKAT-København

Kl. 20.53 skrev Michael Frank til Ivar Nordland:

”Det skulle kunne læses, men scanneren er ikke den bedste.

God fornøjelse med arbejdet.”

Mailen var vedhæftet forelæggelsen for skatteministeren, der er dateret den 8. september 2010 og citeret i afsnit 9.11, dog med den forskel, at forelæggelsen ikke er dateret eller underskrevet. Derudover var mailen vedhæftet notatet med overskriften ”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning”, der ligeledes er citeret i samme afsnit, forelæggelsen for departementschefen udarbejdet af Michael Frank, godkendt af Carsten Vesterø den 1. september 2010 og med Peter Loftsbemærkninger og underskrift af 3. september 2010, der er citeret i afsnit 9.10 samt Skatteministeriets mødereferat fra mødet den 30. august 2010, også citeret i afsnit 9.10.

I Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater er under uge 37 bl.a. anført:

”Torsdag den 16/9 2010. Frode mødte op kl. 15.00 som aftalt for at modtage afgørelsen. Jeg orienterede om indholdet.

Torsdag den 16/9 2010 kl. 16.30 ringer Frode Holm og anmoder om afgørelsen i morgen fredag den 17/9 2010. Han siger ”hvis jeg nu beder pænt” kan det lade sig gøre til kl. 9.30. Det vil jeg undersøge og vende tilbage.

Torsdag den 16/9 2010 kl. ca. 17.00 sms til Erling angående besked fra Frode Holm. Jeg ringer derefter umiddelbart til Inger Sommer Hansen angående formalitetsspørgsmålet om, hvornår vi kan sende afgørelsen. Drøftes telefonisk og vi aftaler at vi hver især undersøger sagen.

Torsdag den 16/9 2010 kl. 19.00 ringer jeg til Erling for at drøfte sagen. Forklarer, at Skatteforvaltningslovens regler direkte giver os mulighed for at afgive afgørelsen, hvis de frafalder kravet om høringsfrist. Vi bliver enige i, at jeg beder Frode Holm om at sende det skriftlig. Erling fortæller mig, at Steffen har ringet og beklaget sig over, at deres tekst-tilføjelse ikke er kommet med. Det fører til at Steffen og Erling endnu én gang har drøftet spørgsmålet om betydningen af de ”familiemæssige” forhold, som vi har holdt ude, når de ikke har nogen betydning, og hvor vi ikke vil signalere, at der er tale om ”unormale forhold” for at det kan give yderligere anledning til spørgsmål og gravning af hans seksuelle forhold.

Torsdag den 16/9 2010 efter nogle forsøg får jeg fat i Frode Holm og aftaler at vi får en skriftlig anmodning om afgørelsen.

Torsdag den 16/9 2010 ringer Ivar Nordland – han er lettere ophidset – Peter, Ministeren og Spindoktoren angriber vores afgørelse. Ivar har ikke forslaget, men ønsker en gennemgang af fakta for at drøfte bopælsforhold v. udrejse 1999 – er den nu også opgivet ? – hvad sker der i 2005 og de følgende år – SKAT har vist ikke behandlet sagen ordentlig vel ? og nu bliver de jo reddet af forældelsesreglerne.

Jeg drøfter salget og fraflytning i 1999 med Ivar og vi er enige om, at det der er sket er opgivelse i skattemæssig henseende. Forholdet at hun efter 3-4 måneder køber en mindre lejlighed ændrer ikke ved dette. Der findes ingen afgørelser, der stiller krav om en vis tidsmæssig adskillelse. Det efterfølgende forløb af deres etablering i udlandet og varigheden af

dette ophold sammenholdt med at de begge arbejder i udlandet er også kriterier, der underbygger bopælsopgivelsen.

Ivar er vred over, at Peter blander sig endnu mere at ministeren og hans spin-doktor gør det.

Ivar har fortalt Peter flere gange, at det er en korrekt/rigtig afgørelse vi træffer ud fra det han har fået at vide og det siger han til mig, at han stadig mener. Han vil sende denne meddelelse tilbage til Peter – lige mellem øjnene.

Torsdag 16/9 2010. Jeg orienterer Erling om min samtale med Ivar.”

Steffen Normann Hansen blev den 1. november 2011 afhørt af Københavns Politi. Af afhøringsrapporten, som ifølge rapporten er gennemlæst og underskrevet af Steffen Normann Hansen, fremgår bl.a.:

”Afh. deltog ligeledes i sidste møde med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen samt Peter Loft, hvor de blev gjort bekendt med, at skattesagen var næsten færdig og agterskrivelsen blev udsendt den 16/0910.

Afh. oplyste, at der under dette møde blev aftalt en formulering om, at det blev tydeliggjort, hvad grundlag sagens afgørelse var truffet på og ikke kun var truffet på juridiske kendsgerninger og der derfor ikke skulle rejses nogen form for tvivl om afgørelsen.

Afh. oplyste, at han torsdag den 16. sep. 2010 sammen med bl.a Peter Loft vendte hjem fra forretningsmøde i Tyrkiet, hvor der i SKAT i Københavns Lufthavn lå en kuvert hver til dem med agterskrivelsen.

Afh. åbnede kuverten på vej fra lufthavnen til Skatteministeriet og opdagede ved gennemlæsning af indholdet af afgørelsen, at formuleringen på de 4 linier ikke var med.

Afh. undrede sig over den manglende formulering på 4 linier i afgørelsen og henviste til, at det tidligere under møde med Erling Andersen var truffet aftale om, at formuleringen skulle med i afgørelsen.

Afh. oplyste, at han og Peter Loft skulle til Skatteministeriet for at arbejde resten af dagen og derfor benyttede lejlighed til indkaldelse til møde med Skatteminister Troels Lund Poulsen angående afgørelsen.

Til stede under mødet var udover ham selv Troels Lund Poulsen – hans særlig rådgiver Peter Arnfeldt – Peter Loft.

Afh. oplyste, at Peter Loft indledningsvis mundtlig orienterede Skatteministeren om indholdet af afgørelsen.

Afh. oplyste, at der var flere ting i afgørelsen, der skabte diskussion, hvor Troels Lund Poulsen og hans særlig rådgiver Peter Arnfeldt var toneangivende og tydeligvis var utilfreds med afgørelsen.

Afh. var ikke i tvivl om, at der var truffet den rigtige afgørelse i skattesagen.

Afh. oplyste vedr. Peter Arnfeldt, at han ikke var i stand til at huske om han var med fra start af mødet eller kom til stede under mødet.

...

Afh. var ikke i stand til at huske om han ringede til direktør Erling Andersen under turen fra Københavns Lufthavn til Skatteministeriet eller han foretog det før mødet med Skatteministeren.

Afh. var i stand til at huske, at han talte med Erling Andersen om årsagen til, at formuleringen ikke var med i afgørelsen, hvilket skabte en mindre diskussion mellem dem.”

Af Erling Andersens redegørelse fremgår:

”Torsdag den 16. september 2010, kl. 15.00 møder revisor Frode Holm – som aftalt – op på mit kontor på Sluseholmen 8B. Jeg meddeler Frode Holm vores afgørelse og udleverer agterskrivelse/sagsfremstilling.

TV2 holder med et tv-hold på p-pladsen nedenfor mit kontor – og Frode Holm må derfor forlade bygningen via en sideudgang under dække af en opslået SKAT-paraply.

Samme eftermiddag sendes den formelle VIP-indberetning til departementschefen og produktionsdirektøren pr. mail.

Ved 17-tiden bliver jeg ringet op af produktionsdirektør Steffen Normann Hansen. Han har sammen med departementschefen fået udleveret kuverten med VIP-orienteringen og kopien af agterskrivelsen.

Han meddeler mig, at Peter Loft ønsker en forklaring på, hvorfor hans håndskrevne tekst ikke er med i agterskrivelsen – og beder mig give en forklaring på dette.

Jeg tilkendegiver, at jeg – på samme måde som under mødet mandag – er af den opfattelse, at det ingen skattemæssig betydning har for sagen – og derfor er irrelevant.

Vi taler lidt frem og tilbage – og jeg slutter med at tilkendegive, at formuleringen ikke er med i agterskrivelsen – og heller ikke kommer det i den endelige kendelse.

Ved 19-tiden ringer skattedirektør Lisbeth Rasmussen. Frode Holm har henvendt sig og meddelt, at de ikke har bemærkninger til agterskrivelsen – og at de ønsker en endelig kendelse her og nu.

Lisbeth Rasmussen tilkendegiver, at skatteforvaltningsloven giver mulighed for, at skatteyder kan få en kendelse her og nu såfremt der ikke er bemærkninger til agterskrivelsen.

Vi aftaler, at bede Frode Holm om at tilkendegive dette skriftligt.

Senere torsdag aften bliver jeg igen ringet op af skattedirektør Lisbeth Rasmussen.

Hun var kort forinden blevet ringet op af fagdirektør Ivar Nordland, Koncerncentret. Han fortalte hende, at departementschef Peter Loft, særlig rådgiver Peter Arnfeldt og skatteminister Troels Lund Poulsen angriber SKAT Københavns afgørelse.

Skattedirektør Lisbeth Rasmussen og fagdirektør Ivar Nordland drøfter herefter nogle detaljer fra afgørelsen. Samtalen afsluttes med at fagdirektøren tilkendegiver, at han vil sende en meddelelse til departementschefen om, at han finder at SKAT Københavns afgørelse er både korrekt og rigtig.

Skattedirektør Lisbeth Rasmussen og jeg drøfter herefter situationen – og jeg beslutter at fastholde afgørelsen og udlevere endelig kendelse næste dag.”

Peter Loft har i sin supplerende redegørelse anført:

”9. I sin redegørelse af 25. november 2011 nævner Erling Andersen, at fagdirektør Ivar Nordland i en telefonopringning til skattedirektør Lisbeth Rasmussen den 16. september 2010 har givet udtryk for, at ”departementschef Peter Loft, særlig rådgiver Peter Arnfeldt og skatteminister Troels Lund Poulsen angriber SKAT Københavns afgørelse”.

Den opfattelse, som Ivar Nordland ifølge Erling Andersen tilkendegiver overfor Lisbeth Rasmussen, må jeg på det bestemteste afvise. Hjemkommet fra Tyrkiet orienterede Steffen Normann Hansen og jeg skatteminister Troels Lund Poulsen om agterskrivelsen og dens indhold. Den særlige rådgiver Peter Arnfeldt var også til stede. Efter min hukommelse så skatteministeren også agterskrivelsen på dette tidspunkt. Jeg gennemgik agterskrivelsen og skatteministeren stillede en række konkrete spørgsmål, herunder et teknisk spørgsmål vedrørende retspraksis på dette område. Da jeg ikke har et detaljeret kendskab til de pågældende regler rådspurgte jeg mig hos ministeriets specialist på dette område, Ivar Nordland. Han bekræftede min opfattelse, som også svarede til det resultat, SKAT København var nået til. Dette svar viderebragte jeg til skatteministeren.

Jeg har i øvrigt vanskeligt ved at forestille mig, at Ivar Nordland skulle have udtrykt sig som tilkendegivet af Erling Andersen via Lisbeth Rasmussen. Som nævnt rådspurgte jeg mig hos Ivar Nordland og vi var på intet tidspunkt uenige om det angivne spørgsmål. Jeg havde som anført af Erling Andersen i en længere periode været bekendt med, hvilket resultat SKAT København var nået til i sagen, og sammen med SKAT København drøftet, hvordan afgørelsen bedst kunne underbygges. Det giver ingen mening, at jeg skulle udtrykke tvivl om kendelsens rigtighed efter at den var afsendt. I øvrigt tillagde jeg spørgsmål til afgørelsen efter at den var truffet, ringe betydning.”

Peter Arnfeldt har forklaret²²⁷:

Den 16. september 2010 var der møde i ministeriet. Han blev kort inden mødet kaldt ind. Han fik på mødet udleveret agterskrivelsen. Hans rolle var at forberede et presseberedskab og skulle derfor bruge agterskrivelsen. Det var på dette tidspunkt opfattelsen, at Helle Thorning-Schmidt ville offentliggøre hele afgørelsen. Man forventede, at det ville give en del henvendelser til SKAT.

Da Helle Thorning-Schmidt den 17. september 2010 i medierne oplyste, at hun kun ville offentliggøre de tre øverste linjer, makulerede han afgørelsen. Hans funktion i forhold til skattesagen var herefter slut, da en almindelig skatteborger nu ikke kunne sammenligne med sin egen sag.

Efter at det blev kendt, at Helle Thorning-Schmidt ikke ville offentliggøre hele afgørelsen, talte vidnet med mange andre journalister end Jan Kjærgaard, der også efterspurgte afgørelsen, særligt BT var også meget aktive. Samtaler med øvrige journalister fra de større dagblade var relativt korte. Disse journalister var fuldt ud klar over, at det kun var Helle Thorning-Schmidt, der kunne offentliggøre den fulde afgørelse.

...

Han fik den 16. september 2010 kendskab til afgørelsen. Det var en overraskelse for ham, at der var truffet afgørelse. Han havde kun hørt gisninger om resultatet via de artikler, han havde set.

...

Han mener, at det var Anne Simonsen, der den 16. september 2010 hen på eftermiddagen gav besked om, at der var truffet en afgørelse i sagen, og at der ville blive holdt et møde på ministerens kontor. Peter Loft og Steffen Normann Hansen var ude at rejse, men kom hjem til mødet sidst på eftermiddagen ved 16-17 tiden. Deltagerne i mødet var ministeren, Peter Loft, Steffen Normann Hansen og vidnet. Han blev kaldt ind som sidste mand og fik udleveret en kopi af agterskrivelsen. Han husker ikke, om han også fik udleveret presseberedskabet (notatet om presseklippene

227 Protokol 7, side 9-10, og protokol 8, side 10 og 11-12.

med henvisninger til en række artikler) på mødet eller, om han havde fået det udleveret umiddelbart før mødet.

På mødet blev der talt om, hvad der skulle gøres i forhold til offentligheden. Han husker ikke ministerens holdning som ekstraordinær – hverken ophidset, sur eller vred. Politisk var afgørelsen nok ikke optimal for ministeren, men han viste ikke tegn på tilfredshed eller utilfredshed. Han var vel nærmest neutral i sin tilgang til afgørelsen.

Vidnet stillede ikke spørgsmålstejn ved afgørelsen, men presseberedskabet blev gennemgået. Det var ikke med henblik på udsendelse af en pressemeddelelse, for det var naturligvis skatteyder, der skulle offentliggøre afgørelsen. De var dog overbeviste om, at afgørelsen ville blive offentliggjort og skulle derfor være forberedt på pressehåndteringen.

Det blev besluttet, at ministeren i første omgang blot skulle udtale, at han tog afgørelsen til efterretning, men de var overbeviste om, at det ville ministeriet og ministeren ikke kunne slippe med, da pressen havde beskæftiget sig så meget med sagen.

Der var to temaer, der blev taget op i forhold til presseberedskabet nemlig 1) til- og fraflytningsspørgsmålet, der er et meget kompliceret område og 2) hvad praksis ville være, hvis en anden skatteborger kom med en identisk afgørelse, men med et andet udfald. Ville den anden skatteborger da kunne få omgjort sin afgørelse, eller skulle Stephen Kinnocks have omgjort sin afgørelse? Det sidste spørgsmål kom der ret hurtigt efter mødet et svar på, da Peter Loft oplyste, at SKATs afgørelse var endelig uanset hvad. Han erindrer ikke, om agterskrivelsen omtalte til- og fraflytningsproblematikken, men det var et emne, der interesserede mange journalister.

Han mindes ikke, hvad Peter Lofts reaktion på afgørelsen var, og han husker ikke nogen omtale af ”de fire linjer”. Han tror ikke, at der var andet i løbet af mødet, der kan have interesse for kommissionen. Han forlod mødet efter 10-15 minutter. Han kan ikke huske, om Steffen Normann Hansen forlod mødet sammen med ham eller umiddelbart efter. Troels Lund Poulsen og Peter Loft blev siddende og behandlede andre sager.

Foreholdt dele af Erling Andersens redegørelse oplyste han, at han ikke har angrebet afgørelsen. Han blev rimelig overrasket, da han læste redegørelsen.

...

Efter mødet den 16. september 2010 lagde han agterskrivelsen samt presberedskabet i et aflåst skab på sit kontor. Han husker ikke, at han talte med andre om skattesagen den dag.

Troels Lund Poulsen har forklaret²²⁸:

Vidnet blev først, da han fik agterskrivelsen den 16. september 2010, orienteret om, at Stephen Kinnoek ikke blev gjort skattepligtig til Danmark. Han mener ikke forinden at have fået en indikation af, i hvilken retning afgørelsen gik. Han har kun set agterskrivelsen én gang, og det var den 16. september 2010. Erling Andersen antyder, at Peter Loft skulle have givet vidnet agterskrivelsen i et tidligere udkast, men det har han ikke.

...

På mødet den 16. september 2010 modtog han en kopi af agterskrivelsen, og han er overbevist om, at det spørgsmål/svar-katalog, der netop er gennemgået, også blev udleveret på mødet eller måske inden. Han erindrer ikke tidligere at have modtaget agterskrivelser i forbindelse med VIP-orienteringer, men det er muligt.

På mødet torsdag den 16. september 2010 deltog Peter Loft, Steffen Normann Hansen, Peter Arnfeldt og vidnet. Der var ingen ministersekretærer til stede. Det var et meget kort møde omkring kl. 17-17.30, hvor Peter Loft og Steffen Normann Hansen lige var kommet hjem fra Istanbul. Han fik en gennemgang af den agterskrivelse, der nu lå på sagen, og han opfattede det sådan, at det var den endelige afgørelse. De drøftede ikke, om afgørelsen var rigtig, men han stillede et par supplerende spørgsmål, idet det var hele Danmarks forventning, at afgørelsen ville blive offentliggjort. Dette var i øvrigt også SKAT København og Skatteministeriets forventning.

Spørgsmålene var i forhold til et til- og fraflytningsnotat, som han havde modtaget den 14. september 2010 sammenholdt med afgørelsen. Han kan ikke huske den konkrete ordlyd af spørgsmålene, men han spurgte om retspraksis og også om hvordan til- og fraflytningsaspektet forholdt sig, når der i afgørelsen var præciseret det her spørgsmål om til- og fraflytning ikke mindst fraflytning tilbage i 1999. I notatet af 14. september anføres bl.a.: "I hvilket omfang den skattepligtige opholder sig i Danmark, har

228 Protokol 9, side 11, 12-13, 15 og 17.

ingen betydning for skattepligten. I denne situation er det alene afgørende om familien fortsat råder over en helårsbolig". Han spurgte i den forbindelse om to eller tre måneder var nok til at komme ud af skattepligten for så at etablere en bolig igen i Danmark. Det var, så vidt han husker, det konkrete spørgsmål han stillede.

Han spurgte også ind til retspraksis i forhold til den afgørelse, der nu var truffet. Han ville gerne have at vide, hvad den baserede sig på. Dette gjorde han for at sikre sig, at alle fik den samme behandling, uanset om man hed Jens Hansen eller Stephen Kinnock, og her fik han også formuleret et spørgsmål: "Hvad nu hvis der er en Jens Hansen, der har en identisk situation, men har fået en anden afgørelse, hvordan forholder det sig så?" Svaret fra embedsmændene var, at spørgsmålet ikke kunne besvares på stående fod, men der ville blive lavet et presseberedskab, som skulle være en del af det presseberedskab, der skulle bruges næste dag. Han mener, at det var Peter Loft, der sagde, at de ikke kunne besvare det på stående fod, og at de ville vende tilbage. Han mener ikke, at det var Steffen Normann Hansen, der sagde det.

Han erindrer ikke, at man på mødet drøftede, om Stephen Kinnocks seksuelle orientering kunne have betydning.

Peter Arnfeldt stillede et par supplerende spørgsmål på mødet, men han kan ikke huske hvilke. Det var spørgsmål, der lå i kølvandet på hans spørgsmål. Dette skete alt sammen for at sikre, at de dagen efter bedre kunne besvare spørgsmål fra pressen, hvis de ville blive spurgt om noget, og for selv at blive klogere.

Vidnet opfattede agterskrivelsen som afgørelsen, og han gjorde ikke mere ved det. Opgaven som minister var at lave lovgivning og ikke afgørelser. Afgørelsen var fortrolig viden, som han naturligvis ikke drøftede med nogen.

...

Vedrørende mødet den 16. september 2010 vil vidnet gerne slå fast, at de håndskrevne linjer, der foreligger i bisiddermaterialet, ikke er nogle, han har set før eller haft noget med at gøre. I forbindelse med mødet blev han gjort bekendt med, at der havde været en dialog mellem Erling Andersen, Peter Loft og Steffen Normann Hansen i forhold til at få to ting tydeliggjort og præciseret i agterskrivelsen. Det ene spørgsmål handlede om, at Helle

Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock ikke selv var skyld i det uretmæssige fradrag, de havde fået. Det var en præcisering, der skulle tydeliggøre afgørelsen, fordi den skulle offentliggøres – ikke ændre den. Han kan ikke gå nærmere ned i detaljeringsgrad, for sådan blev han ikke orienteret. Det andet forhold var, at Peter Loft ønskede, at det fremgik af afgørelsen, at de oplysninger, som var afgivet til sagen af parterne, også var de oplysninger, der lå til grund for den afgørelse, der blev truffet. Han spurgte selvfølgelig, hvor man kunne se det i afgørelsen.

Om det første forhold tror han, at han fik understreget i afgørelsen, at her stod det mere tydeligt, eller her stod det første aspekt, nemlig at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock ikke selv var skyldige, at det ikke var deres skyld, at de havde fået det uretmæssige fradrag, men at det var SKAT, der havde begået en fejl. Det andet forhold var ikke medtaget. Vedrørende det uretmæssige fradrag var det hans opfattelse, at Peter Loft ville sikre, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock ikke fik skyld for noget, de ikke skulle have skyld for – altså understregede, at det var SKAT København, der havde lavet en fejl, og dem man skulle klandre. Steffen Normann Hansen var også forundret over, at det kun var den ene præcisering af de to, der var med i afgørelsen. Dialogen om præcisering af de to forhold var forud for mødet – ikke under mødet.

...

På mødet den 16. september 2010 stillede han spørgsmål om til- og fraflytning og spurgte bl.a. om, hvor lang tid man skulle være fraflyttet Danmark, for at båndene blev kappet. Som han huskede reglerne, skulle man være væk fra landet i tre år, og han spurgte derfor ind til det i forhold til notatet og i forhold til den konkrete afgørelse, han så.

...

Henvist af advokat K. L. Németh til uddrag af Erling Andersens redegørelse sammenholdt med dagbogsnotat udfærdiget af Lisbeth Rasmussen oplyste han, at han ikke drøftede afgørelsen med Ivar Nordland, og Ivar Nordland var ikke med på mødet den 16. september. Ivar Nordlands udtalelse til Lisbeth Rasmussen kan heller ikke bero på en samtale, han har haft med vidnet.

Peter Christensen har forklaret²²⁹:

Første gang, han blev opmærksom på, at sagen kunne ende med, at Stephen Kinnoek ikke var skattepligtig, var, da journalisterne begyndte at henvende sig til ham, fordi de ville skrive om det. Han havde ikke forud for dette tidspunkt fået nogen indikation af eller oplysninger om, hvordan sagen ville ende. Han rettede ikke henvendelse til nogen, da han hørte resultatet. Han undrede sig over, at afgørelsen endte, som den gjorde, men han havde jo ikke noget at vurdere den ud fra, og det var jo ikke noget, han kunne gøre noget ved.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret²³⁰:

Forevist VIP-orienteringen vedrørende Stephen Kinnoek, forklarede vidnet, at det var hende, der udfyldte skemaet. Foreholdt, at det af VIP-orienteringens afkrydsning fremgår, at man for Stephen Kinnoek forventede landsdækkende presseomtale sammenholdt med VIP-orienteringen vedrørende Helle Thorning-Schmidt, hvor afkrydsningen ikke angiver, at der forventes landsdækkende presseomtale, forklarede hun, at det var lidt sent at underrette, da sagen havde været i pressen i to måneder. Sagsbehandleren burde nok have underrettet direktøren tidligere, men det var ikke relevant, da direktøren jo kendte sagen. Det var på dette sene tidspunkt, at de kom i tanke om, at de ikke havde udfyldt skemaerne. Hun mener, at Erling Andersen bad hende om at udfylde de to skemaer. Når der ikke er kryds i feltet forventet landsdækkende presseomtale i skemaet for Helle Thorning-Schmidt, er det fordi, hun ikke var omhyggelig nok.

Hun er ikke bekendt med, om der kom en reaktion fra Koncerncentret den 16. september 2010 fra middagstid og frem til kl. 16-17. Der var et møde med Frode Holm den 16. september 2010 i forbindelse med, at han hentede agterskrivelsen. Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Hanne, Søren, vidnet og Frode Holm var til stede, og de havde pressen til at holde på parkeringspladsen, så der var lidt drama. De gennemgik kort sagen, og hvordan agterskrivelsen var formuleret. Der var umiddelbart enighed om agterskrivelsen. Hun husker dog ikke, om Frode Holm ønskede en afgørelse allerede på det tidspunkt.

229 Protokol 9, side 21.

230 Protokol 12, side 10 og 11.

Forespurgt af formanden, om Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt ønskede en afgørelse straks, der svarede til agterskrivelsen, bekræftede hun dette. Hun undersøgte reglerne, for normalt har man 15 dages frist. Der fremkom en skriftlig erklæring fra Revitax om, at de var enige i afgørelsen.

Foreholdt dele af Erling Andersens redegørelse, forklarede vidnet, at hun ikke tror, at hun har hørt noget om den telefonsamtale mellem Erling Andersen og Steffen Normann Hansen.

Foreholdt andre dele af Erling Andersens redegørelse om, at afgørelsen blev angrebet, forklarede hun, at det nok var der, hun spurgte Lisbet Rasmussen om, hvad der foregik, og hvor Lisbeth Rasmussen spurgte hende, om hun virkelig ønskede at vide det. Hun har ikke noget kendskab til telefonsamtalen mellem Ivar Nordland og Lisbeth Rasmussen. På det tidspunkt var der også truffet afgørelse.

...

Agterskrivelsen blev udleveret til Frode Holm. Hun ved ikke hvem i SKAT København, der har fået agterskrivelsen udleveret. Hun mener ikke, at hun selv fik agterskrivelsen. Hun kunne gå ind på sagen og se den, men hun har ikke fået den udleveret i kopi. De var meget påpasselige med agterskrivelsen. Den fysiske udgave af agterskrivelsen var låst inde i et skab hos Søren. Hun ved ikke, hvor lang tid den blev i skabet. Hun ved ikke, om der er andre i SKAT end sagsbehandlergruppen, der har fået afgørelsen.

Hanne Dahl Kofod har forklaret²³¹:

Forevist udkast til agterskrivelse af "x. september 2010" og agterskrivelsen til Stephen Kinnock, forklarede vidnet, at der blev lavet nogle rettelser, men om det var større ting i forhold til udkastet, kan hun ikke huske. Afsnittet under pkt. 2.3, 3. afsnit, "SKAT konstaterer herved, ...", blev, som hun husker det, indsat ret sent i forløbet. De gennemgik selv afgørelsen i sagsbehandlergruppen. Det var helt igennem deres egen afgørelse og vurdering, hvad de satte ind i afgørelsen. De mente, at det var rigtigst at præcisere det. Der var et notat med nogle stikord, som de løb igennem for

231 Protokol 12, side 18, 19 og 20.

at se, om der var noget, de kunne bruge. Det var muligvis i disse stikord, der stod noget herom. Det var helt deres egen afgørelse.

Forespurgt af formanden, om notatet med stikord var de to sider fra Peter Loft, forklarede hun, at det var det.

Forespurgt af udspørgeren om det er sædvanligt, at man i en sag om skattepligtsforhold for 2007, 2008 og 2009 omtaler nogle forhold for en anden periode, forklarede vidnet, at det er det måske ikke, men for at klarlægge, at grundlaget var i orden, ville de nævne det. Det er korrekt, at Helle Thorning-Schmidt fik beregnet sin skat til et lavere beløb, end det ellers skulle have været. Foreholdt agterskrivelsen vedrørende Helle Thorning-Schmidt forklarede hun, at den blev lavet af Søren Hansen, men hun var bekendt med agterskrivelsen. Det er rigtigt, at afsnittet om perioden 2000-2005 ikke fremgår af agterskrivelsen til Helle Thorning-Schmidt. Hun ved ikke, hvad baggrunden herfor er.

...

Forevist mail af 16. september 2010 fra Jette Sørensen til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, forklarede hun, at hun ikke er bekendt med nogen reaktion fra Koncerncentret i anledning fremsendelse af VIP-skemaet.

Forevist dele af Erling Andersens redegørelse, forklarede vidnet, at hun efterfølgende har hørt om telefonsamtalen mellem Lisbeth Rasmussen og Ivar Nordland, men hun kan ikke sige hvornår hun hørte om den. Hun mener, at det var ved en sidebemærkning fra enten Lisbeth Rasmussen eller Erling Andersen. Det handlede vist om, at ministeren var utilfreds med afgørelsen. Det tænkte hun ikke mere over, nu var den truffet.

Foreholdt dele af Erling Andersens redegørelse, forklarede hun, at hun ikke mener, at have hørt om samtalen mellem Steffen Normann Hansen og Erling Andersen på det tidspunkt. Hun mener, at hun noget senere hørte, at nogen forsøgte at få sagen genoptaget. Hun husker ikke, hvem der fortalte det.

...

Forespurgt af formanden, om det var rigtigt, at Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen sagde, at Peter Loft var utilfreds med, at hans linjer ikke

var med i afgørelse, forklarede vidnet at, det er korrekt. Det hørte hun som en sidebemærkning. Det kan godt passe, at det var omkring den 16.-17. september 2010. Der var også en sidebemærkning om, at ministeren var utilfreds med afgørelsen. Det var ikke så længe efter afgørelsen. Hun mener, at det var Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen, der kom med den bemærkning.

Lisbeth Rasmussen har forklaret²³²:

Henvist til agterskrivelse af 16. september 2010 forklarede vidnet, at den blev lavet færdig onsdag eftermiddag den 15. september 2010. Hun mener, at de torsdag formiddag læste skrivelsen igennem en sidste gang sammen med Erling Andersen. Foreholdt side 1, hvor det fremgår, at hun er anført som sagsbehandler, forklarede hun, at det ikke var et udtryk for, at det var hende, der havde skrevet afgørelsen. Det var stadig sagsbehandlergruppen, der skrev.

...

Henvist til agterskrivelsen af 16. september 2010, hvoraf fremgår, at vidnet var medunderskriver, sammenholdt med udkast til agterskrivelse, hvoraf fremgår, at Søren Hansen stod som underskriver, forklarede hun, at de på et sagsbehandlermøde drøftede, hvem der skulle underskrive. Hun oplevede det på den måde, at sagsbehandlerne var godt tilpas med, at det var Erling Andersen og hende, der satte navn under. Ikke fordi man ikke ville være ved det, men hvis den blev offentliggjort, så måtte ledelsen stå frem og lægge navn til og tage ansvaret.

...

Henvist til Helle Thorning-Schmidts årsopgørelse for 2007, opgørelse nr. 1, hvor det fremgår, at der er overført fradrag fra ægtefælle, sammenholdt med Helle Thorning-Schmidts årsopgørelse for 2007, opgørelse nr. 2, hvor man kan se, at personfradraget for ægtefællen ikke er med, og forespurgt, om sådan en årsopgørelse er en afgørelse, svarede vidnet, at det er den i visse tilfælde. Det er den i dette tilfælde. Hvis den ikke påklages rettidigt, så er den endelig.

232 Protokol 13, side 10, 26 og 27-28, og protokol 14, side 3, 6-9, 19, 21-23, 27 og 33.

Forespurgt, om det er sædvanligt, at SKAT tager stilling til skatteberegninger, for så vidt angår skatteår, der er forældede, forklarede hun, at det er det ikke, men det kan være et led i den samlede vurdering af en sag, hvis man har flere år. Hvis der er mistanke om, at det ikke er den rigtige vurdering, så kan det være interessant at se, om man for nogen år har statueret skattepligt, uden at det var korrekt, og så har man måske igen genindført den eller truffet en anden afgørelse, så personen er blevet skattepligtig. Så sidder man pludselig og skal finde ud af, hvad er egentlig gældende for de tidligere år, og hvad skal der lægges vægt på. Skal der lægges vægt på, hvad der er det rigtige resultat, når man står fremme i 2012, eller skal man lægge vægt på nogle af de år, der er forkerte. Den vurdering kan man komme i.

Foreholdt agterskrivelse af 16. september 2010, hvoraf fremgår, at der er sket overførsel af negativ skattepligtig indkomst og skatteværdi af personfradrag m.v. til Helle Thorning-Schmidts årsopgørelser, og forespurgt, hvorfor det er nævnt, hvis problemstillingen, med at der var noget galt med registreringerne i perioden fra 2005-2006, alligevel ikke havde nogen betydning for afgørelsen, svarede vidnet, at når de nu var gået tilbage i tiden, så syntes hun også, det var rimeligt nok at sige, hvad nogle af konsekvenserne heraf var. Man kunne i hvert fald sige, at det var en oplysning om, hvad der var sket, og hvad det havde haft af betydning, at han ikke var blevet rigtigt registreret. Det var jo ham, der havde ansvaret for sin skattepligt – ikke hende. Stephen Kinnock var hovedpersonen, men det var Helle Thorning-Schmidts skatteberegning, som blev påvirket. Den havde ingen betydning for ham. Det blev taget med for at skabe en fyldestgørende gennemgang af sagen. Der var sket nogle forkerte registreringer, som ingen betydning havde, og som ikke kunne belaste skatteyderen.

Forespurgt, om man ville omtale det, hvis der nu havde været nogle forkerte fradrag i denne periode – i hans eller hendes selvangivelse – svarede hun, at det, de omtalte her, var behandlingen af hans skattepligtsforhold. Det var også hans skattepligt, der havde den følgerkning, at hendes potentielt kunne være forkert.

Forespurgt, hvorfor det var taget med i Stephen Kinnocks afgørelse og ikke var omtalt i Helle Thorning-Schmidts skatteafgørelse, når det var hendes skat, der var blevet beregnet forkert som følge af fejlen, forklarede vidnet, at det hang sammen med, at de behandlede hans skattemæssige forhold. Det var de forhold, der udsprang af hans skattepligt eller fejl i registreringerne hos ham, der var afgørende. Helle Thorning-Schmidt skulle jo

ikke stå på mål for hans skattepligt, og i øvrigt ville hun ikke selvstændigt kunne rejse et spørgsmål om hans skattepligt. Hun ville godt kunne rejse et spørgsmål om sin egen skatteberegning. Hvis hun f.eks. havde været berettiget til et ekstra fradrag/et personfradrag og ikke havde fået det som følge af, at de var gift og samlevende, så ville hun kunne få det, men hun kunne ikke rejse spørgsmålet om hans skattepligt.

...

Henvist til agterskrivelsen af 16. september 2010 og forespurgt, om der er steder, hvor der blev ændret i skrivelsen i forhold til det udkast, de havde med til mødet den 13. september 2010, forklarede vidnet, at hun ikke mener, at der skete væsentlige ændringer. Det var mest sproglige ting, der blev filet på.

...

Henvist til mail af 16. september 2010 kl. 10.31 fra Mette Thorn til Erling Andersen vedhæftet presseberedskab, videresendt af Erling Andersen til vidnet den 17. september 2010 kl. 8.51, forklarede hun, at hun ikke har kendskab til, at de tidligere havde modtaget materiale i denne form. Der var tale om en ministerforelæggelse på gult papir, og i øvrigt hørte der til forelæggelsen et bilag på ca. 1½ side, som fortalte noget om skattepligtsreglerne. Som hun erindrer, blev notatet modtaget til ren orientering. De brugte det ikke til noget, og der skete ikke noget i forhold til notatet.

Foreholdt mail af 16. september 2010 kl. 14.00 fra Jette Sørensen til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, cc Erling Andersen og vidnet, vedhæftet VIP-skemaer og agterskrivelser og forespurgt, om der skete noget mellem Koncerncentret og regionen om morgenen eller om formiddagen før de sendte mailen, forklarede hun, at hun kun husker, at hun mødtes med Erling Andersen og skrev brevene under. Agterskrivelserne blev sendt pr. e-mail, og herudover blev skrivelserne bragt ud, som hun har forstået det, i et fuldstændigt tilsvarende sæt til toldfilteret i lufthavnen, så de lå klar til udlevering til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, når de kom hjem med flyet.

Den 16. september 2010 kl. 15.00 var der møde med Frode Holm. Erling Andersen, Hanne Dahl Kofod, Inger Kirstine Sommer Hansen, Søren Hansen og vidnet deltog i mødet. De gennemgik agterskrivelserne i hoveddrids og fik en kop kaffe. Der skete ikke andet.

Samme aften ringede Frode Holm til vidnet og sagde, at de havde gennemgået agterskrivelserne. Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock havde ingen bemærkninger til dem. Han spurgte, om der var nogen mulighed for at få afgørelserne. Hun husker ikke, om hun var hjemme eller på kontoret, da Frode Holm ringede. Efter samtalen med Frode Holm ringede hun til Inger Kirstine Sommer Hansen og drøftede situationen med hende. Der er en høringsfrist på 15 dage, der er der af hensyn til parterne. I det omfang de pågældende er klar tidligere, kan man frasige sig fristen og bede om den endelige afgørelse. Ved SKAT har de en fast praksis for, at frasigelsen skal ske skriftligt.

Forespurgt, hvad begrundelsen var for, at SKAT havde så stort et hastværk, at afgørelserne kom ud allerede næste dag, og forespurgt om Frode Holm sagde noget om, hvorfor han mente, det skulle gå så stærkt, svarede vidnet, at hun og sagsbehandlerne havde den nøgterne tilgang til det, at de var færdige og ikke havde mere at tilføje. Det var derfor alene Frode Holm og parterne, der skulle vurdere, om de havde bemærkninger. SKATs opgave ville så være at forholde sig til de bemærkninger, som de eventuelt havde. Alle borgere har muligheden for at få afgørelsen straks. Derudover kan man i denne sag ikke se bort fra, hvor lang tid der var gået forud, og hvor meget kontakt der havde været mellem Frode Holm og SKAT – blandt andet mødet den 9. september 2010, hvor man afklarede og afstemte en række forhold. Det er direkte nævnt i forbindelse med den bestemmelse, der er i skatteforvaltningslovens regler på det her punkt, at det kan være borgeren, der ønsker at få en afgørelse f.eks. for at komme videre i klagesystemet. I denne sag var det vel ikke helt unaturligt, at Stephen Kinnock gerne ville stå med en afgørelse, der var definitiv.

Forespurgt, om det spillede ind i deres overvejelser, at hvis der først var lavet en afgørelse, så var der ikke mulighed for at ændre afgørelsen, svarede hun, at det ikke for hende at se spillede ind. Hun og Erling Andersen havde senere på aftenen nogle drøftelser, fordi Erling Andersen havde talt med Steffen Normann Hansen om de ting, der ikke var kommet med – de håndskrevne linjer. Det endte alt sammen ud i, at de ikke ville tage det med. Der var ingen punkter, de ville revurdere på.

Forespurgt, om vidnet og Erling Andersen overvejede, at hvis de fik afgørelsen af sted i en fart, så ville enhver diskussion mellem regionen og Koncerncentret vedrørende udformningen, herunder om ”de fire linjer”, blive standset rent juridisk i og med, at regionen derefter ikke kunne ændre indstilling med en ny agterskrivelse, svarede hun, at hun ikke sy-

nes, det var det mest afgørende. De tænkte ikke på det på den måde. De mente ikke, at der skulle undersøges mere. Afgørelsen var deres, og derfor lukkede de den.

Forespurgt, om det spillede ind i deres overvejelser, at hvis man traf afgørelse den 17. september 2010, så kunne Koncerncentret ikke presse dem længere, hvis det var det, de følte, svarede hun, at den overvejelse var der til dels, men det var ikke noget, som Erling Andersen og hun drøftede. Det lå i den tanke, at de var parat, og at det var deres afgørelse.

Formanden bemærkede hertil, at efter det oplyste var det Frode Holm selv, der havde bedt om afgørelsen, hvilket vidnet bekræftede.

Efter mødet med Frode Holm torsdag den 16. september 2010 havde vidnet to samtaler om aftenen – én med Erling Andersen og én med Ivar Nordland – udover det ringede hun til Frode Holm et par gange for at meddele, at de skulle have frasielsen af høringsfristen skriftligt før udlevering af afgørelsen den efterfølgende dag. Da hun talte med Erling Andersen, forklarede hun, hvad Frode Holm havde sagt til hende omkring spørgsmålet om udlevering. Det hele var undersøgt og i orden, så det tog Erling Andersen til efterretning.

Han fortalte derefter hende, at han var blevet ringet op af Steffen Normann Hansen. Hun forstod, at Steffen Normann Hansen og Peter Loft ankom ved 17-tiden til lufthavnen og fik udleveret agterskrivelsen. Allerede i bilen på vej til ministeriet havde de åbnet kuverten og set, at afsnittet ikke var med. Det havde Erling Andersen en drøftelse med Steffen Normann Hansen om. Som hun fik det forelagt, så var Steffen Normann Hansen og Peter Loft meget utilfredse med det. De mente, at det var en klar aftale og helt berettiget, at afsnittet skulle med. Erling Andersen havde svaret, at det var han helt uenig i. SKAT havde fået det forelagt, og det synspunkt, de havde dengang, havde de stadigvæk. Det var deres vurdering, at det ikke skulle med. Hun mener, at det var omkring kl. 19, hun talte med Erling Andersen.

Lidt senere blev hun ringet op af Ivar Nordland. Hun kunne godt høre på ham i telefonen, at han var lettere ophidset. Det kunne man høre på hans stemme, og han sagde det også. Inden han kom til det, det handlede om, startede han med at forklare, hvorfor han var så ophidset, som han var. Han var rigtig irriteret og vred på Peter Loft over, at Loft så indgående

diskuterede sagen med ministeren, Troels Lund Poulsen, og spindoktoren, Peter Arnfeldt.

Forespurgt, om Ivar Nordland fortalte, hvor han havde sin viden fra, svarede vidnet benægtende. Han oplyste, at Peter Loft havde bedt ham ringe. Om han selv havde hørt det, ved hun ikke. Hun ved ikke, om Nordland havde været til stede, men han gengav det som nævnt for hende.

Ivar Nordland var særligt irriteret på Peter Arnfeldt, fordi han stillede nogle spørgsmål og havde nogle synspunkter, som Ivar Nordland slet ikke mente, at Peter Arnfeldt havde noget grundlag for at vide så meget om – altså den skatteretlige del. Arnfeldt virkede bedrevidende. Hun og Ivar Nordland begyndte at tale om, hvad det egentlig handlede om. Det handlede om, at det var blevet drøftet meget indgående, hvad der var sket i 1999. I øvrigt nogle oplysninger som Ivar Nordland godt var lidt bekendt med i forvejen gennem deres drøftelser på teoretisk plan. Han sagde til hende, at han ikke havde afgørelsen, så Peter Loft ville gerne have, at han drøftede det med hende. Han spurgte, om hun kunne ridse det op for ham, og det gjorde hun. De begyndte at gå tingene igennem, herunder hvornår man opgav sin bopæl. Fokus kom her på et salg ved udrejse, en mellempriode, hvor der ikke var nogen bolig, indtil der blev anskaffet en ny bolig. Det var det, som Peter Arnfeldt havde kastet fokus på. Arnfeldt mente, at det kunne ses som en fortløbende adgang til bolig – at der ikke var noget interval, noget mellemrum – og at det måtte kunne bevises, at Helle Thorning-Schmidt sådan set hele tiden havde haft en bolig.

Forespurgt, om Ivar Nordland under samtalen sagde til vidnet, at det var Peter Arnfeldt, der havde lanceret den juridiske tese, at på trods af afbrudt bopæl så var det ikke nok med tre måneder til at afbryde skattepligten, svarede hun, at det var tilfældet. Det var grundlaget for, at de skulle have denne samtale og gennemgå sagen.

Forespurgt, om hun mere præcist kan huske, hvordan Ivar Nordland sagde, hvem der var ophavsmand til den juridiske tese, svarede hun, at han direkte sagde, at det var Peter Arnfeldt, der var inde på, at det ikke kunne være rigtigt. Arnfeldt troede ikke på, at der havde været den mellemliggende periode, hvor hun ikke havde haft bopæl. Han gik faktisk så vidt som til, at hvis man nu havde undersøgt det og havde kontaktet dem, der ejede ejendommene, så kunne man af den vej have fået bevist, at der faktisk var tale om et køb og salg, der havde krydset hinanden. Det var så grænseoverskridende, at hendes svar var, at det aldrig nogensinde ville

komme dertil, og det ville overhovedet ikke komme på tale. De havde dokumentation for køb og salg, og det var det.

Forespurgt, om man på noget tidspunkt tidligere i sagen havde haft en så detaljeret diskussion af fraflytningsproblematikken – hvor man havde været inde og se på om køb havde overlappet hinanden, svarede vidnet, at de på baggrund af alle de officielle oplysninger, som de var i besiddelse af, havde konstateret, at det var der ikke. De havde på teoretisk plan drøftet, blandt andet på mødet den 30. august 2010, om man kunne stille et krav om en vis periode. Hun vendte det igen med Ivar Nordland under samtalen, og det kunne man ikke.

Forespurgt, om man teoretisk set kan sælge sit hus, flytte til Malmø med ægtefælle og børn og derefter købe hus i Dragør dagen efter eller efter to måneder og derved blive tilflytter, bekræftede hun dette.

Forespurgt, om man kunne forestille sig, at Helle Thorning-Schmidt havde underskrevet slutseddel på den lille lejlighed i Danmark, inden de var flyttet ud af landet, svarede vidnet, at SKAT havde undersøgt alle officielle oplysninger, herunder også slutseddel og skøde. Hun havde bemærket, at der et sted i materialet stod skrevet, at hvis man solgte i dag og købte i overmorgen, så havde man en større bevisbyrde for, at man reelt havde lavet denne bopælsopgivelse. Men efter de oplysninger, som de havde om parrets nye bopælsforhold i Belgien på en kontrakt for 6 år samtidig med, at det var en meget mindre lejlighed, der blev købt i Danmark, var SKAT ikke i nærheden af at komme dertil, at den anden vinkel – altså realitet i opgivelse – skulle diskuteres.

Det var det væsentlige i samtalen med Ivar Nordland. Efterfølgende løb de i øvrigt afgørelsen igennem. Han sagde i telefonen, at han var enig i bedømmelsen, og at Koncerncentret selv havde bidraget til den.

Forespurgt, om Ivar Nordland sagde noget om, hvad det var, Peter Loft havde bedt ham om at få nærmere oplysninger om, svarede vidnet benægtende. Hun går ud fra, at da de startede ud med at drøfte 1999-problematikken, så var det det, Loft havde spurgt til.

Foreholdt dele af dagbogsnotaterne under 16. september 2010, og at det virkede som om, der havde været et betydeligt frispreg i ledelsen, forklarede vidnet, at dagbogsnotaterne jo ikke er et juridisk dokument, men det var det ordvalg – ”lige mellem øjnene” – som Ivar Nordland brugte. Hun

kan huske, at hun skrev dagbogen nøjagtigt på de her punkter samme aften. Hun opfattede det sådan, at Ivar Nordland var vred og syntes, at det var kompliceret, og at det blev kompliceret af, at man nu drøftede sagen med ministeren og begyndte at tillade, at de her spørgsmål kom frem, og at Peter Loft og alle gode kræfter jo i øvrigt havde været inde over. Ivar Nordlands udtalelser i telefonen blev sagt i vrede – nu ville han markere over for Peter Loft, hvad han mente. Han har sikkert ikke sagt det sådan til Peter Loft, men hun kan ikke forestille sig andet, end at beskeden er kommet skarpt tilbage til Peter Loft.

...

Forespurgt af advokat Nicolai Westergaard, om SKAT oplevede den endelige afgørelse som en afgørelse, der var tvivlsom, fordi man skulle ud i nogle lidt usikre hjørner, eller om det var en mainstreamafgørelse, der lå snorlige i forhold til de oplysninger, der var tale om, forklarede vidnet, at de var nået så langt, som man næsten kunne i at få en total afklaring af, hvordan fakta forholdt sig i sagen. Sammenholdt med alt det, de havde af-dækket, og alle de sten, der blev vendt, så må hun sige, at selvom der også var nogle skønsprægede elementer i afgørelsen, var det en afgørelse, som lå indenfor normalområdet. Det var ikke en afgørelse, som lå på kanten på nogen som helst måde. Hun ville heller ikke i dag have lagt navn til en afgørelse, som gik på det modsatte resultat.

Forespurgt, om afgørelsen ville være faldet ud til det samme, hvis man var blevet præsenteret for lignende omstændigheder i en tilsvarende sag, men hvor personen havde et andet navn, svarede vidnet, at nøjagtigt samme kriterier ville have ført til samme afgørelse for andre borgere.

...

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen, om hun var bekendt med, at afgørelsen kunne forventes offentliggjort, forklarede hun, at Frode Holm sagde det til en avis, vist nok i august 2010. Det, han sagde, var, at det var hans klare forventning. SKAT var således opmærksom på, at offentliggørelse var en mulighed.

Forespurgt, om det i forhold til grundigheden spillede ind, at pressen nærmest havde den modsatte holdning til resultatet, svarede hun, at alle de elementer, som pressen var inde på, var nogle, som sagsbehandlerne i forvejen havde i tankerne. Advokat Lars Svenning Andersen præciserede,

at det, han tænkte på, var, om det kunne påvirke grundigheden i sagsbehandling, hvis man vidste, at en afgørelse ville blive offentliggjort, og hvis man vidste, at der i pressen var nogle, der havde forventninger om det modsatte resultat. Hertil svarede hun, at det kunne man ikke komme udenom. Når der var så meget presse, så påvirkede det grundigheden.

Forespurgt, om det var noget, der optog Peter Loft, svarede hun bekræftende.

Forespurgt, om man havde talt om, hvem der skulle håndtere pressen, svarede vidnet, at hun fik at vide, at Peter Loft den 22. juni 2010 havde meddelt, at han tog sig af pressen.

Foreholdt, at hun i forbindelse med den hektiske fase havde sagt, at det var mærkeligt, at det var Peter Loft, der skulle tage pressehåndteringen, svarede hun, at det umiddelbart var nærliggende, at det var direktøren på området, der havde pressedækningen. Det var også den direktør, der var mest velinformeret og bekendt med sagen, men det ændrer dog ikke ved, at det, der for det meste skulle siges, var, at de ikke havde nogen kommentarer. De kunne og måtte ikke udtale sig.

Forespurgt, om hun fandt det mærkeligt, at departementschefen – i sådan en højpolitisk sag – ønskede, at det var den øverste embedsmand, der tog sig af pressedækningen, svarede hun, at Erling Andersen fandt det mærkeligt. De havde et par gange talt om, at det kunne de lige så godt selv have gjort.

Forespurgt, hvem der skulle informere ministeren og sørge for, at han var klædt ordentligt på, svarede hun, at det skulle Peter Loft. Forespurgt, om Erling Andersen lige så godt kunne have gjort det, forklarede hun, at systemet var sådan, at de rigtig gerne ville levere det, som skulle bruges. På nogle punkter kunne det måske være SKAT, som sad med en mere konkret og præcis viden, hvis ministeren skulle informeres.

Foreholdt at der i forløbet var noget, som SKAT København ikke mente, at departementschefen skulle informere ministeren om, og forespurgt, om det var noget, som SKAT København skulle blande sig i, forklarede hun, at de havde et ansvar for oplysningerne. De ville gerne – i det omfang, der var behov for det, og hvis det var fornuftigt og rimeligt – informere ministeren, men eftersom ministeren ikke skulle forholde sig til den konkrete

sag, så var det lidt meget at gå ned i det helt detailmæssige og pindehugge i, hvilke kontoudtog for hvilke år der var indkaldt.

Forespurgt, om hun mener, at ministeren i denne sag ikke skulle have haft afgørelsen, så han havde mulighed for at forholde sig til den og kommentere på den, svarede hun, at hun synes, at han skulle have haft en orientering om afgørelsen. Om ministeren skulle have haft selve afgørelsen, vil hun ikke forholde sig til. Det var Peter Lofts arbejde.

Forespurgt, om Peter Loft gav ministeren informationer, der lå ud over de informationer, som fremgik af afgørelsen, svarede vidnet, at det mener hun faktisk. Hun tror nok, at der var lidt flere informationer i det, men der er bestemt forskel på, om det skete før afgørelsen var truffet, eller om det skete i forbindelse med, at afgørelsen var truffet. De informationer, der ikke fremgik af afgørelsen, og som vidnet refererer til, var notatet om sagsbehandlingen med presseklippene.

Henvist til udkast til agterskrivelse side 2 samt den endelige agterskrivelse side 2 og forespurgt, hvorfor man tog med, at der var opereret med skattepligt efterfølgende, og skrev, at det var en fejl – svarede hun, at de tog det med for at danne det samlede billede. Det var et led i, at de som sagt havde vendt alle sten i sagen for at få det bedste billede – også tilbage i tid.

Forespurgt, om hun ved, om Peter Loft var enig i, at man var nødt til at tegne hele dette billede, svarede hun, at hun ikke havde hørt andet. Han bidrog med bemærkninger til det udkast, som de havde med på mødet i departementet, og som hun havde gjort notater på. De havde udkastet med mest som ren orientering, men Peter Loft bevægede sig ned i teksten og begyndte at kommentere og stille spørgsmål. Det gav vidnet anledning til at gøre notaterne – både om det han spurgte om, men også i øvrigt. Helt konkret er der et sted, hvor hun ud for 6. afsnit har skrevet, at det var Peter enig i. Der har været noget om uddybning af det.

Forespurgt, om det var Peter Loft, der gjorde opmærksom på, at man i afgørelsen skulle skrive, at der var sket fejl i sagsbehandlingen med hensyn til skattepligt og fradrag tidligere, bekræftede vidnet dette.

Forespurgt, om det så ikke tydede på, at der ikke var en dagsorden om at genere statsministerkandidaten mest muligt, men nærmere det modsatte, svarede hun, at hun opfattede det som en helt saglig objektiv ting, han

havde med på dette punkt. Hun håber ikke, at hun har givet udtryk for noget som helst andet.

...

Foreholdt af advokat Lars Svenning Andersen, at det ikke var nogen hemmelighed, at Peter Loft gav ministeren en kopi af agterskrivelsen den 16. september 2010, og forespurgt, om hun har hørt om, at Peter Loft på et tidligere tidspunkt skulle have informeret ministeren om, hvad resultatet kunne forventes at blive, svarede hun, at hun havde en klar fornemmelse fra de drøftelser, som hun løbende havde med Erling Andersen, at ministeren var orienteret herom. Det var noget, hun havde på fornemmelsen og ikke fra Peter Loft eller ministeren selv.

Forespurgt, om det var derfor, hun tænkte, at Peter Loft var under pres fra ministeren, svarede hun benægtende. Det, mener hun, fremgik af den måde, Peter Loft agerede på under de mange møder og af hans hentydninger til, at der var nogen, der ville vide noget. Han havde hele tiden behov for at få nogle informationer, som nogen skulle vide, og hvem skulle vide det? Det skulle ministeren. Når Peter Loft skulle holde så mange møder med dem, så var det selvfølgelig for at være klædt på til også at informere ministeren. Det var i orden, så længe det var sagligt.

Forespurgt, om hun ikke forventede, at ministerens reaktion var kommet på et langt tidligere tidspunkt, hvis han var informeret tidligere, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at hun havde forklaret, at Ivar Nordland ringede til hende den 16. september 2010 omkring det med de få måneders forskel på fraflytning og tilflytning og foreholdt, at hun havde forklaret, at det var Peter Arnfeldt, der kørte den problemstilling og forespurgt, om det var noget, de havde drøftet i forløbet, eller om der kunne være en særlig problemstilling her, svarede hun, at det mente hun ikke. Det var blevet tjekket.

Forespurgt, om hun fik indtryk af, at det kom bag på Peter Loft, at man slog ned på dette punkt, forklarede hun, at ejendomme havde deres interesse. Blandt andet havde Peter Loft bestilt oplysninger hos SKAT om f.eks. den engelske ejendom, som man var meget interesseret i. Peter Loft fik skøde, prioriteter og prioritetslån over til gennemsyn.

Forespurgt, om de på de møder, de havde frem til afgørelsen den 17. september 2010, havde særligt fokus på, at det kunne være et problem, at der alene var gået 3-4 måneder, svarede hun, at det ikke var noget, som var oppe som et enkeltstående element på møderne.

...

Af advokat Poul Heidmann foreholdt dagbogsnotatet uden dato og forespurgt, om der på mødet den 16. september 2010 havde været en drøftelse af 1999-situationen, forklarede vidnet, at det ikke handlede om det. Det, der var om 1999-situationen, handlede specifikt om det at lave bopælsopgivelse – altså afstå sin bopæl eller boliger på enhver måde, så man ikke længere rådede over en bolig. Der var en bolig, og den var solgt, og senere – efter en periode – blev der købt en anden. Det var ikke det her element.

Frode Holm har forklaret²³³:

Henvist til notat om faktiske forhold og forespurgt, hvornår vidnet første gang blev opmærksom på, at de to afsnit var nogle, som SKAT ville sætte ind i afgørelsen, forklarede han, at det gjorde han kl. 16.30 den 16. september 2010 på Revitax' kontor. Han kaldte de ledende medarbejdere sammen. De arbejdede stadigvæk ud fra den tese, at afgørelsen skulle offentliggøres. De gennemgik agterskrivelsen og snakkede om, at hvis der skulle være ro omkring det her indenfor et halvt til et helt år, så kunne det ikke nytte noget, at den blev offentliggjort i sin helhed. Der var meget, der kunne tages fat i, misforstås og diskuteres. De stregede dette ud med gult. Efterhånden så det for gult ud, og de måtte anbefale, at man kun nøjedes med at offentliggøre de to linjer.

Forespurgt af formanden, hvem de anbefalede det til, forklarede han, at Noa Redington var til stede. Det var Revitax' faglige anbefaling til Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock, at man ikke skulle offentliggøre hele afgørelsen. De overvejede ikke at ringe til SKAT for at høre, om afsnittene kunne udgå af afgørelsen.

Foreholdt af formanden, at man kunne argumentere med, at forholdene var forældede, forklarede han, at det var første gang i verdenshistorien, at

233 Protokol 17, side 7-8, 11 og 12.

man havde set en agterskrivelse på 9 sider, og at det ikke var almindeligt, at man gjorde så meget ud af en sagsfremstilling i en agterskrivelse. Der holder man sig til skatteproblemet, og det er ikke sådan som her, at man redegør fra 1999 og frem. Han ville dog alligevel betragte det som tidsspilde at henvende sig til Lisbeth Rasmussen herom.

Foreholdt af udspørgeren, at vidnet før var inde på, at han havde fået nogle tidligere udkast til notat om faktiske forhold, men at han ikke havde dem mere, og forespurgt, om det er fordi hans sag er destrueret eller bare udkastene fra SKAT, forklarede han, at den del af sagen er makuleret.

Forespurgt, om de forskellige udkast kom på mail eller på papir, forklarede han, at i og med det skulle være direkte til ham, kunne det godt være kommet på fax. Vidnet husker ikke i hvor mange tilfælde, han fik udleveret forskellige udkast til sagsfremstilling. Typisk fik han 8 eller 10 linjer, som han stemte af med klienterne.

Agterskrivelsen hentede han selv ved SKAT den 16. september 2010. Til stede var Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, og måske var Inger Kirstine Sommer Hansen kommet hjem fra ferie, men det husker han ikke. Han fik udleveret Revitax' egen agterskrivelse, hvor der stod kopi på alle siderne. Derudover fik han originalen, som han senere leverede videre til Noa Redington. Agterskrivelsen blev ikke sendt med post eller pr. mail, men kun udleveret ved afhentningen.

Da vidnet kom tilbage til Revitax, var Camilla Poulsen, Anne og en yderligere medarbejder fra Revitax samt Noa Redington til stede på hans kontor. Først fik den ene lov til at strege ud med gult, så fik den anden, og da den så landede hos ham, var det nærmest gult det hele. Der blev ikke taget kopier af dokumentet, og han har stadig den gule agterskrivelse. Heller ikke senere er der på hans kontor taget kopi af agterskrivelsen.

Forespurgt, om agterskrivelsen på noget tidspunkt er blevet sendt fra vidnets kontor som telefax eller som scannet PDF, forklarede han, at Mark Arnecke sendte den til Noa Redington den 8. september 2011, fordi de gerne ville have den i forbindelse med lækken samme dag i BT. Han mener, det var agterskrivelsen, der blev sendt. Mark Arnecke ville have dokumentation for, at det var den rigtige, der modtog agterskrivelsen, så han bad Noa Redington om at sende en mail herom. Ellers har agterskrivelsen ikke forladt Revitax' kontor i perioden fra 16. september 2010 til 8. september 2011.

Vidnet var til møde hos en anden klient hele formiddagen den 17. september 2010, så Mark Arnecke hentede afgørelsen ved SKAT. Der var sket det, at Socialdemokratiet havde sagt, at det var da meget godt med en agterskrivelse, men de ville have en afgørelse. Han ringede derfor til Lisbeth Rasmussen den 16. september 2010 omkring kl. 18. Hun sagde, at de kunne hente afgørelsen næste dag lige over middag. Der var kun én telefonsamtale.

Forespurgt, om han er sikker på, at der kun var én telefonsamtale, og at Lisbeth Rasmussen svarede under telefonsamtalen, forklarede han, at det er muligt, at hun sagde, at hun ville se, om det kunne lade sig gøre, og så ringede tilbage og sagde, at det var ok.

...

Vidnet blev af advokat Nicolai Westergaard foreholdt, at han har forklaret, at han havde en samtale med Lisbeth Rasmussen den 16. september 2010 om at få den endelige afgørelse med det samme. Under forklaringen var han først meget præcis med, at han kun havde en samtale med hende, og senere blev han lidt mere upræcis med hensyn til, om der kunne have været flere samtaler. Han blev endvidere foreholdt, at han havde forklaret, at der efter den eller de samtaler i øvrigt ikke skete noget, før en medarbejder afhentede afgørelsen. Han forklarede, at der helt naturligt skete det, at de frafaldt at gøre indsigelser gældende. Det gjorde Mark Arnecke på mail til Lisbeth Rasmussen om morgenen. Det ville hun selvfølgelig gerne have på tryk.

Han forklarede, at torsdag aften den 16. september 2010 sagde de fra Socialdemokratiets side, at det kun var en agterskrivelse, og at de ville have en afgørelse. Han ringede til Lisbeth Rasmussen, og hun gav stort set grønt lys for, at de kunne få afgørelsen dagen efter. Lisbeth Rasmussen skulle dog undersøge, om det kunne lade sig gøre rent maskinelt, andet skete der ikke torsdag aften.

Forespurgt, hvad der skete med frafald af høringsfristen, forklarede han, at det kom Lisbeth Rasmussen tilbage med næste morgen, hvor hun sagde, at hun skulle have på tryk, at de frafaldt fristen og ikke havde nogen bemærkninger. Foreholdt, at der så må have været en telefonsamtale om morgenen den 17. september 2010, forklarede han, at det måtte der have været, i og med at de sendte mailen. Der står intet sted, at en sag ikke kan afsluttes inden høringsfristen.

...

Vidnet blev af advokat Lars Svenning Andersen foreholdt, at han havde forklaret, at der kom en agterskrivelse, og at klienterne gerne ville være sikre på, at det nu også var den, der var den endelige, og forespurgt, om SKAT kan lave om på en agterskrivelse, forklarede han, at hvis SKAT fik nogle nye oplysninger, kunne de ændre deres holdning. Forespurgt, om SKAT kan fortryde en agterskrivelse, som klienterne er enige i, svarede vidnet benægtende.

Forespurgt, om en agterskrivelse er en skrivelse, som man skal tage stilling til som skatteyder, eller om en agterskrivelse også er en tilkendegivelse, som SKAT efter forgodtbefindende kan ændre, hvis de har fortrudt det, som de har fremsendt, forklarede han, at han tit har fået en ny agterskrivelse, uden han har gjort noget for det.

Jette Sørensen har forklaret²³⁴:

Foreholdt mail af 16. september 2010 fra vidnet til Peter Loft, Steffen Normann Hansen, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, med VIP-orientering vedlagt agterskrivelse og forespurgt, om det var den mail, hun sendte, svarede hun bekræftende. Erling Andersen kom fra sit kontor med dokumenterne i hånden og bad hende om at sende dem. Hun scannede dokumenterne og sendte derefter mailen. Dokumenterne gemte hun efterfølgende i et aflåst skab på sit kontor. Dokumenterne ligger stadig i skabet, og skabet er stadig aflåst. Hun har nøglen til skabet. Siden hun sendte mailen, har hun haft dokumenterne ude en enkelt gang, hvor Erling Andersen spurgte om noget i forbindelse med fremsendelsen. Hun mener, at han spurgte om, hvilken dag den var fremsendt. Det oplyste hun ham om og lagde dokumenterne ind i skabet igen. Der er ikke andre end hende, der har haft adgang til skabet.

Mailen er ikke videresendt til andre, og hun slettede den fra sin "Sendt post" efter et stykke tid. Hun husker ikke tidspunktet.

Hun har ikke haft noget med sagen at gøre efterfølgende. Hun er ikke bekendt med, om andre, end de fire hun sendte til, har haft agterskrivelsen.

234 Protokol 17, side 16-17.

Hun er heller ikke bekendt med, om nogen har givet den til andre. Hun har ikke selv givet agterskrivelsen videre til nogen.

Søren Hansen har forklaret²³⁵:

Henvist til Stephen Kinnocks agterskrivelse og foreholdt, at der i afsnittet om perioden 2000-2005 var kommet en del justeringer ind, blandt andet vedrørende ophør af skattepligt, samt forespurgt, hvornår det sidste kom ind, forklarede han, at det har han ingen erindring om. Det kom ind for at gøre det tydeligt. De var gået helt tilbage til tidspunktet, hvor Stephen Kinnock kom til Danmark første gang, og havde fundet ud af, hvad der var af bopæle, arbejde, samt til- og fraflytning.

Foreholdt, at der også var en beskrivelse i udkastet af "x. september 2010", og forespurgt, hvad baggrunden var for udbygningen af beskrivelsen, forklarede han, at det var for at gøre det tydeligere. Forespurgt, hvilken betydning det havde, at der var overflyttet et personfradrag til Helle Thorning-Schmidt, forklarede han, at det havde den betydning, at hun kom til at betale mindre i skat. Han er enig i, at det ikke havde betydning for Stephen Kinnocks skatteberegning, men det havde det for Helle Thorning-Schmidts.

Henvist til agterskrivelse af 16. september 2010 vedrørende Helle Thorning-Schmidt og forespurgt, om det også var vidnet, der havde skrevet denne, svarede han bekræftende. Han blev foreholdt, at der ikke stod noget om den nævnte problemstilling, og forespurgt, om han havde nogen forklaring på, hvorfor man ikke skrev det samme til Helle Thorning-Schmidt som til Stephen Kinnock, når man skulle tro, det var mere relevant at fortælle hende, at hendes skat var blevet forkert beregnet, end det var at fortælle det til Stephen Kinnock, når det ikke ændrede på hans skat. Han forklarede, at det eneste, han skrev til hende, var, at hun fra 2009 ikke var sambeskattet med sin ægtefælle længere, men han kom ikke ind på de tidligere år, da de kun tog 2007-2009 op for hendes vedkommende.

...

I løbet af formiddagen torsdag den 16. september 2010 færdiggjorde vidnet agterskrivelsen og printede den ud, så der var en original til under-

235 Protokol 19, side 17 og 22-23.

skrift og parafering. Der var både en til Stephen Kinnock og en til Helle Thorning-Schmidt. Der blev printet en kopi af begge ud til Frode Holm. På Erling Andersens kontor skrev Erling Andersen under på de to breve, og Lisbeth Rasmussen paraferede. De blev lagt i kuverter, og kuverterne blev lukket, således at de var klar til udlevering til Frode Holm, der skulle komme kl. 15.

Forespurgt, om han ved, hvornår Frode Holm fik besked om, hvornår SKAT København ville afgøre sagen, svarede han benægtende. Han vidste ikke andet, end at Frode Holm ville komme torsdag kl. 15. Den udvidede sagsbehandlergruppe deltog i mødet. Lisbeth Rasmussen gennemgik på mødet konklusionen på sagerne, primært Stephen Kinnocks sag. Det tog omkring et kvarters tid. Så gik Frode Holm med de to kuverter til Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt samt kuverten til sig selv med kopier. Han tog derefter hjem.

...

Foreholdt, at der den 16. september 2010 var en telefonsamtale mellem Ivar Nordland og Lisbeth Rasmussen, og forespurgt, om han havde kendskab til denne telefonsamtale, svarede han benægtende. Foreholdt, at der samme dag skulle have været en telefonsamtale mellem Erling Andersen og Steffen Normann Hansen primært vedrørende spørgsmålet om ”de fire linjer”, og forespurgt, om han havde kendskab til, at der skulle have været sådan en samtale, svarede han benægtende.

...

Forespurgt, om han ved, hvem der modtog kopi af agterskrivelsen og afgørelsen udover sagsbehandlergruppen i regionen, Frode Holm og hans repræsentant, forklarede han, at han printede to-tre eksemplarer til Erling Andersen, som han kunne tage med til ministeriet. Det var både af agterskrivelsen og afgørelsen. Han gav Erling Andersen eksemplarerne, samtidig med at han gav ham dokumenterne til underskrift. Forespurgt, hvorfor Erling Andersen skulle have to-tre kopier, som denne kunne tage med til Koncerncentret, forklarede han, at det bad Erling Andersen om. Det var hans indtryk, at Erling Andersen skulle til møde i ministeriet. Erling Andersen sagde ikke noget nærmere om, hvad mødet gik ud på. Forespurgt, om han printede andre papirer, som Erling Andersen skulle have med, svarede han benægtende.

...

Advokat K. L. Németh foreholdt vidnet, at han har forklaret, at han printede to-tre kopier til Erling Andersen både den 16. og den 17. september 2010, og at Erling Andersen skulle bruge kopierne af agterskrivelsen til et møde den 16. september 2010. Forespurgt, hvad Erling Andersen skulle bruge de to-tre eksemplarer af den endelige afgørelse til, forklarede han, at Erling Andersen også skulle bruge afgørelsen. Han ved ikke til hvad. Forespurgt af formanden, om Erling Andersen fik dem på samme tid, forklarede vidnet, at han fik dem af to omgange. Han fik agterskrivelsen den 16. september 2010 i forbindelse med underskrifterne, og så fik han afgørelsen den 17. september 2010 også i forbindelse med underskrifterne.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret²³⁶:

Forespurgt af udspørgeren, hvornår hun blev klar over, hvilken afgørelse der blev truffet i sagen, forklarede hun, at det gjorde hun, da den blev truffet – da den blev offentliggjort. Hun havde gjort sig store anstrengelser for at finde ud af, hvornår den ville komme, så de undgik at præsentere andre positive historier lige præcis den dag, men det lykkedes ikke for hende.

Erling Andersen har forklaret²³⁷:

Den 16. september 2010 blev agterskrivelsen kvalitetstjekket og underskrevet af Lisbeth Rasmussen, og han valgte at skrive under sammen med Lisbeth Rasmussen. Det gjorde han for at beskytte sine medarbejdere, idet der var en stor sandsynlighed for, at afgørelsen ville blive offentliggjort. Det var usædvanligt, at han skrev under. Det var faktisk den eneste agterskrivelse, han havde underskrevet i 2-3 år. Der blev samme dag sendt en VIP-orientering til ministeriet, han husker ikke tidspunktet. Udspørgeren henviste til mail af 16. september 2010 kl. 14.00 fra Jette Sørensen til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, cc. Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, med VIP-orienteringen.

Forespurgt, om der var et møde med Frode Holm den 16. september 2010, forklarede han, at det var der kl. 15. Frode Holm, Lisbeth Rasmussen og han deltog. Han husker ikke, om Hanne Dahl Kofod og Søren

236 Protokol 19, side 7.

237 Protokol 21, side 12-14, 21-22, 26-27 og 28-29.

Hansen var med. De udleverede agterskrivelsen til Frode Holm, og han fik en kort begrundelse for sagens afgørelse. Han kunne se, at TV2 holdt med en sendevogn på P-pladsen ved Sluseholmen. Det undrede ham såre, hvor TV-stationen vidste det fra, for ham bekendt var det en meget lille personkreds, der kendte til mødet. Det var sagsbehandlergruppen, vidnet selv, Peter Loft og Steffen Normann Hansen, og så må han gå ud fra, at ministeren også vidste det, fordi Peter Loft den 14. september 2010 havde orienteret ham om sagens afgørelse. Det viste sig, at TV2 også holdt med en sendevogn hos Frode Holm. Så nogen må have givet oplysningen til TV2 om, at afgørelsen skulle udleveres på det tidspunkt.

Forespurgt, hvornår Frode Holm fik at vide, at han skulle komme på vidnets kontor kl. 15, forklarede han, at det er han ikke klar over, men Frode Holm fik det vel at vide nogle dage før. Med hensyn til sendevognen kan man undre sig over, hvorfor TV2 holdt dernede, men Peter Arnfeldts kone var på det tidspunkt nyhedsredaktør på TV2. Forespurgt, om han havde fortalt Peter Loft, at Frode Holm skulle til møde hos SKAT, forklarede han, at det fik han at vide den 13. september 2010. Aftalen var, at Frode Holm skulle indkaldes til møde kl. 15 og have agterskrivelsen udleveret, og så passede det med, at Loft og Normann Hansen kunne få agterskrivelsen, når de landede omkring kl. 16.30. Efter mødet fulgte Lisbeth Rasmussen Frode Holm ud til sideudgangen, så det lykkedes ham at komme uset forbi pressen.

Kl. 16 kunne vidnet på NEWS som "Breaking news" se, at Stephen Kinnoek var frikendt. Frode Holm havde åbenbart, da han kom til sit kontor sagt til pressen noget i retning af, at det var gået, som de havde regnet med. Forespurgt, hvad vidnet gjorde, forklarede han, at han ikke gjorde noget.

Peter Loft modtog agterskrivelsen ved, at der blev sendt en kopi til toldfil-tret i lufthavnen. Da Loft ankom der, fik han den udleveret. Det blev aftalt på mødet den 13. september 2010. Forespurgt, om vidnet blev kontaktet af Koncerncentret den 16. september 2010, forklarede han, at han valgte at forlade kontoret omkring kl. 16.30. Lidt efter kl. 17 blev han ringet op i sin bil af Steffen Normann Hansen, som virkede oprevet over, at "de fire linjer" ikke var kommet med i afgørelsen. Normann Hansen sagde: "Nu sidder vi her og ser på det, og Peter undrer sig såre over, hvorfor de fire linjer ... jeg troede, vi havde en aftale om, at de skulle med". De må have siddet i tjenestebilen og set på agterskrivelsen. Han svarede ham, at det ikke var den aftale, de havde.

Det var en 9 siders agterskrivelse, så de måtte have koncentreret sig voldsomt om at finde ud af, om "de fire linjer" var med, for ellers kunne de næsten ikke have nået det på dette tidspunkt. Steffen Normann Hansen besværede sig over det og sagde, at "Peter er ikke glad for" eller "vred over, at "de fire linjer" ikke er kommet med. Det troede vi, at vi havde en aftale om, at de skulle". Forespurgt, om han kunne høre, om Steffen Normann Hansen sad i en bil, forklarede han, at det var lidt svært, fordi han selv sad i en bil, men det skete måske kl. 17.05, og Loft og Normann Hansen var ankommet kl. 16.30 og de skulle jo lige gennem bagagen.

Forespurgt, om han ved, hvem der var til stede sammen med Steffen Normann Hansen, forklarede han, at han ikke havde andet indtryk, end at det var Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Steffen Normann Hansen sagde også, at det var vigtigt for Peter, at de kom med, og at Peter Loft mente, det ville give en mere helstøbt afgørelse osv. Vidnet gentog, hvad han havde sagt den 13. september 2010, at han opfattede det således, at det var for at få lagt en kile ind, der kunne bruges til tilsvining af Helle Thorning-Schmidt bagefter, og derfor kom "de fire linjer" ikke med. Steffen Normann Hansen sagde, at "Peter vil jo gerne have dem med" osv. Som afslutning på samtalen sagde vidnet: "De er ikke med, de linjer, og de kommer det heller ikke i den endelige afgørelse".

Vidnet kom hjem, og ved 19-tiden ringede Lisbeth Rasmussen og sagde, at Frode Holm havde henvendt sig og oplyst, at de meget gerne ville have en endelig afgørelse allerede næste morgen. Der blev ikke givet nogen begrundelse, men det lå i luften, at man stod i den situation, at Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt havde en agterskrivelse, der i princippet godt kunne laves om. Han kunne godt forestille sig, at Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt gerne ville have den endelige afgørelse, før Thorning-Schmidt skulle ud og fortælle om den. Lisbeth Rasmussen havde vist haft Inger Kirstine Sommer Hansen og Hanne Dahl Kofod til at hjælpe sig med at finde ud af, at det gav skatteforvaltningsloven mulighed for. Hvis ægteparret ikke havde bemærkninger til agterskrivelsen, så kunne SKAT København udlevere den endelige afgørelse.

Det havde vidnet ikke noget imod, men det måtte fordre, at Frode Holm skriftligt meddelte, at han ikke havde bemærkninger. Det var Lisbeth Rasmussen enig i, og hun aftalte med Frode Holm, at han senest den næste morgen skulle sende et brev herom. Han og Lisbeth Rasmussen aftalte at mødes tidligt, for at gøre afgørelsen færdig, og Frode Holm ville lade en

medarbejder hente den. Forespurgt, om det var en service, enhver anden borger kunne få, svarede han bekræftende.

Forespurgt, om der skete mere denne dag, forklarede han, at ved 21.30-tiden ringede Lisbeth Rasmussen igen og sagde, at Ivar Nordland havde ringet. Han havde sagt, at Peter Loft, Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt angreb agterskrivelsen. Der havde været et møde og en vis opstandelse. Ivar Nordland havde ikke været med til mødet, men var blevet kontaktet af Peter Loft om nogle ting, der var blevet rejst og nogle tekniske spørgsmål. Lisbeth Rasmussen havde givet Nordland svar, og Ivar Nordland havde tilkendegivet, at det ville han gå videre med til Peter Loft.

Lisbeth Rasmussen ringede og var lidt bekymret over det, der var sket her. Man skal være opmærksom på, hvilket spændingsfelt man var i her torsdag aften, nemlig at der var udsendt en agterskrivelse, som stadigvæk havde det i sig, at det ikke var den endelige afgørelse. Hvis nogen kom til at ryste på hænderne, kunne det godt være, at man kunne benytte sig af den normaltid, man havde og genoverveje sagen. Derfor var det rystende, når de blev ringet op med den besked, at der på allerhøjeste niveau hos ministeren, spindoktoren og departementschefen havde været uenighed om sagen, dens rigtighed, og at der var behov for at indhente yderligere oplysninger. Det gjorde, at han og Lisbeth Rasmussen måtte synke mundvandet og tale om, hvad de skulle gøre. Det, at man forsøgte at tilkendegive overfor ham og Lisbeth Rasmussen, at der var uenighed om det her, var det reelt, at man gerne ville have, at afgørelsen ikke blev afsagt næste morgen?

Forespurgt, om det var medvirkende til, at de faktisk var interesserede i at få afgørelsen truffet næste morgen for dermed at cementere afgørelsen endeligt, forklarede han, at han ikke et øjeblik var i tvivl om, at afgørelsen nu skulle afsiges. Der havde været rystelser på forskellig vis. Han var blevet ringet op ved 17-tiden med besked om, at departementschefen var vred over det med de fire linjer osv. Han tilkendegav overfor Lisbeth Rasmussen, at han syntes, at de skulle afsige afgørelsen som planlagt, og det var hun ikke uenig i.

...

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at vidnet har forklaret, at efter agterskrivelsen blev udleveret, havde Lisbeth Rasmussen ringet til ham og sagt, at agterskrivelsen blev angrebet, og forespurgt, om han

på det tidspunkt overvejede at ringe til Peter Loft og spørge om, hvad der foregik, forklarede han, at det gjorde han ikke. Han følte, at han havde talt det, han skulle med Peter Loft om sagen. Da vidnet blev ringet op af produktionsdirektøren ved 17-tiden, blev der ikke gjort indsigelse mod afgørelsen, men alene mod at "de fire linjer" ikke var med. Han følte ikke behov for at ringe til Peter Loft og starte debatten en gang til. Han var for så vidt ligeglad med, hvem der måtte have angrebet eller forsvaret agterskrivelsen på et møde, der åbenbart havde foregået i Koncerncentret. Han fik det refereret af Lisbeth Rasmussen, som han havde skrevet det i sin redegørelse, at de tre nævnte havde mødtes og angrebet afgørelsen – ifølge Ivar Nordland.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at Steffen Normann Hansen viderebragte oplysninger og ordre til ham om dette eller hint fra Peter Loft, og forespurgt, om han på noget tidspunkt havde spurgt Peter Loft, om han ikke selv turde ringe, forklarede han, at som strukturen var på daværende tidspunkt, var det naturligt, at Peter Loft kommunikerede via produktionsdirektøren. Forespurgt, om det undrede ham, at han fik beskederne indirekte, forklarede han, at det omkring den 28. juni og 1. juli 2010 ikke undrede ham, at Peter Loft ikke selv ringede. Peter Loft kommunikerede med produktionen via produktionsdirektøren, og det var vel fair nok.

Forespurgt, om vidnet ikke spurgte Steffen Normann Hansen, om han måtte tale med departementschefen, da de sad i bilen og ringede, fordi "de fire linjer" ikke var med, svarede han benægtende. Han følte, at han havde nok i at tale med Steffen Normann Hansen, der ringede på vegne af Peter Loft, og det var sædvanligt.

...

Foreholdt af advokat Lars Svenning Andersen, at vidnet har forklaret, at de var nervøse for, at Peter Loft ville forsøge at påvirke afgørelsen i perioden fra den 13. til 16. september 2010, og forespurgt, om der i denne periode kom nogle påvirkninger eller tilbagemeldinger fra Peter Loft, forklarede han, at efter den 13. september 2010 havde de kun den kommunikation, som han havde via Steffen Normann Hansen næste morgen, i hvilken forbindelse Peter Loft afgjorde, at han ville kunne udlevere notatet til ministeren. Derudover havde han henvendelsen fra Steffen Normann Hansen den 16. september 2010 ved 17-tiden. Steffen Normann Hansen og han havde også et par telefonsamtaler, men de drejede sig ikke om sagen.

Foreholdt af formanden, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen var i Tyrkiet i denne periode, forklarede vidnet, at de ringede sammen.

Foreholdt af advokat Lars Svenning Andersen, at han havde forklaret, at Steffen Normann Hansen ringede til ham angående ”de fire linjer”, da de kom hjem fra Tyrkiet, men at de på det tidspunkt ikke gav udtryk for, at der i øvrigt var noget i afgørelsen, der var forkert, forklarede han, at den samtale, han og Steffen Normann Hansen havde ved 17-tiden den 16. september 2010, udelukkende gik på, at departementschefen besværede sig over, at ”de fire linjer” ikke var med. Det undrede vidnet, at hvis departementschefen kun ønskede ”de fire linjer” med for at styrke helhedsindtrykket, hvorfor var det så vigtigt at ringe til ham torsdag kl. 17 og meget markant tilkendegive, at man var voldsomt utilfreds med, at linjerne ikke var med. Hvis ”de fire linjer” kun havde den betydning for departementschefen, at de kunne styrke helhedsbilledet af agterskrivelsen, hvorfor reagerede han så ikke bare med, ”de kom så ikke med”? Forespurgt, om han spurgte, hvorfor det var så vigtigt for Peter Loft, forklarede han, at det gjorde han ikke.

Foreholdt, at vidnet – via en medarbejder, der ikke havde været til stede ved mødet med ministeren og Peter Loft den 16. september 2010 og via medarbejderens kontakt med Lisbeth Rasmussen – havde fået at vide, at Peter Loft og ministeren angreb afgørelsen, og forespurgt, om han ringede til Peter Loft for at spørge, om han havde ændret holdning, forklarede han, at det gjorde han som tidligere forklaret ikke. Han følte på det tidspunkt, at han havde kommunikeret det, han skulle med departementschefen. Det var vidnet, der skulle træffe afgørelsen, og han ville ikke starte en ny debat om afgørelsen.

...

Henvist til dele af agterskrivelsen af 16. september 2010 om 2007-afgørelsen af advokat K. L. Németh og foreholdt, at advokaten går ud fra, at de er enige om, at det var den skatterådsafgørelse, som man i embedsmandsgruppen tilsidesatte, forklarede vidnet, at han ikke var enig i, at man tilsidesatte afgørelsen. Det bindende svar var kendetegnet ved, at konklusionen var rigtig, men præmissen var ikke rigtig. Præmissen, hvor man indregnede et tidsaspekt på 2-3 år, var ikke korrekt, og det var det, man forholdt sig til. Forespurgt, hvorfor man ikke nævnte det i agterskrivelsen, forklarede han, at det gjorde man ikke. Han og Peter Loft blev heller ikke orienteret om det. Man anså det ikke for noget.

Forespurgt, om en tilfældig embedsmand bare kunne tilsidesætte en afgørelse, hvis man fandt ud af, at en præmis var forkert, eller afgørelsen var forkert, forklarede han, at i denne sammenhæng kunne man sige, at der var en klar praksis på området. Sådan opfattede han det. Der var tale om et bindende svar, hvor en præmis ikke var helt korrekt. Det forholdt man sig til, og så traf man beslutning om at se bort fra afgørelsen. Man kunne jo ikke lægge den præmis til grund, når der ikke var hjemmel til den i kildeskatteloven. Advokat K. L. Németh foreholdt ham, at Ligningsvejledningen blev ændret den 21. januar 2011, og at man der fandt anledning til at indføje, at der ikke var grundlag for præmissen. Forespurgt, hvorfor man ikke skrev det i agterskrivelsen, forklarede han, at det kunne han ikke give noget svar på.

Jan Lund har forklaret²³⁸:

Forespurgt, i hvilket omfang vidnet i øvrigt beskæftigede sig med sagen efter den 4. august 2010, forklarede han, at da VIP-orienteringen blev sendt ind den 16. september 2010, bemærkede han den, men han har ikke set eller læst selve afgørelsen. Han var ikke involveret i mødeaktiviteterne. Forespurgt, om han havde kendskab til mødeaktiviteterne, forklarede han, at han nogle gange fik at vide, at Steffen Normann Hansen havde været til møde, men han erindrer ikke, at Steffen Normann Hansen fortalte noget specielt herom.

Forespurgt, om han har kendskab til, om der foregik mødeaktivitet i ministeriet i anledning af VIP-orienteringen den 16. september 2010, forklarede han, at man kunne sige, at VIP-orienteringen ikke havde relevans, fordi orienteringen om sagen var på banen før VIP-orienteringen. Der var ikke noget nyt i VIP-orienteringen. Forespurgt, om han havde kendskab til, i hvilket omfang ministeren var orienteret om sagen, forklarede han, at han kun vidste, at ministeren var orienteret om sagen, men ikke hvornår og hvordan.

Jesper Skovhus Poulsen har forklaret²³⁹:

Foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at denne mente, at ministeren lagde pres på departementschefen, for at departementschefen skulle

238 Protokol 22, side 10.

239 Protokol 22, side 18-19 og 20-21.

hjælpe Erling Andersen med at træffe den rigtige afgørelse, og forespurgt, om vidnet havde nogen oplevelse af dette, svarede han benægtende. Forespurgt, om Peter Loft nogensinde havde omtalt for ham, at der var en interesse for sagen fra ministerens side, svarede han bekræftende. Peter Loft orienterede ministeren om, hvordan sagen stod. Forespurgt, om han har nærmere kendskab til, hvornår og i hvilket omfang Peter Loft orienterede ministeren, svarede han benægtende. Han havde ikke deltaget i hverken møderne om sagen eller i møder med ministeren, hvor denne blev orienteret. Peter Loft havde heller ikke meldt tilbage til ham, hvorledes Peter Loft havde orienteret ministeren eller hvad, der var blevet sagt.

Forespurgt, om han har drøftet sagen med f.eks. Peter Arnfeldt, forklarede han, at han ikke har drøftet sagen i nogen detalje overhovedet. Forespurgt, om han havde drøftet sagen overordnet, svarede han bekræftende ud fra, at der var mange henvendelser på sagen bl.a. fra pressen, og når sådanne henvendelser kom ind, var der drøftelser af det. Men han har ikke haft nogen indholdsmæssige drøftelser om sagen, hvor den var på vej hen, hvad afgørelsen var på vej til at ende med, eller hvad der var materielt op og ned i sagen. De ting, der normalt ville følge af at følge en sag, havde han ikke deltaget i.

Han forklarede, at han var med Peter Loft og Steffen Normann Hansen på tjenesterejse i Tyrkiet, hvorfra de kom hjem den 16. september 2010.

Vidnet blev bedt om at forklare, hvad der skete i lufthavnen den 16. september 2010, efter at han, Peter Loft og Steffen Normann Hansen landede om eftermiddagen efter tjenesterejsten. Han forklarede, at han ikke er sikker på, at han kan huske det præcist. Han vidste, at der var blevet lavet en aftale om, at mens de var i Tyrkiet – hvor de i øvrigt ikke talte om sagen, fordi de havde mange andre ting at lave ved OECD-mødet – ville der blive lagt en agterskrivelse i den udgave, som skulle sendes til skatteyderen, i toldslusen i lufthavnen. Agterskrivelsen blev hentet som aftalt, og de delte en taxa ind fra lufthavnen til ministeriet.

I taxaen blev agterskrivelsen fisket ud, og han overværede, at det blev konstateret, at de meget omtalte ”fire linjer” ikke var at finde i agterskrivelsen. De var tre i taxaen udover chaufføren. Forespurgt, hvem der sad ved siden af chaufføren, forklarede han, at det kunne han ikke huske. Han vil tro, at han gjorde det.

Forespurgt af formanden, hvem der konstaterede, at "de fire linjer" ikke var med, forklarede han, at Peter Loft vel var den, der fik kuverten, åbnede den, skrålæste ned igennem og konstaterede, at "de fire linjer" ikke var der.

Forespurgt af udspørgeren, hvad Peter Loft sagde, forklarede vidnet, at det gav anledning til en vis irritation. Han havde ikke været med til det pågældende møde nogle dage før, hvor man havde talt om "de fire linjer", og han havde ikke set linjerne eller udkastet til agterskrivelse, som man tænkte at sætte "de fire linjer" ind i, så det blev for hans vedkommende lidt som at deltage i en telefonsamtale, hvor man kun kan høre halvdel. Men det gav anledning til en vis irritation, og det, han fangede som problemet, var, at man mente, at der var blevet lavet en aftale om, at "de fire linjer" skulle ind. På bagsædet i taxaen gav det en vis irritation over, at de ikke var det.

Forespurgt, om det var begge, der var irriterede, forklarede han, at det både var Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Hans klare indtryk var, at de delte en opfattelse af, at der var en aftale, der ikke var blevet holdt. Forespurgt, om Peter Loft og Steffen Normann Hansen sagde andet til, at "de fire linjer" ikke var med, udover opfattelsen af at der var en aftale, der ikke var holdt, svarede han benægtende.

Som han husker det, så var det næste, der skete, at der blev sagt noget i retning af: "Find lige ud af, hvorfor fanden det ikke er sket". Herefter ringede Steffen Normann Hansen til Erling Andersen for at høre hvorfor. Som han husker det, gik det meste af taxaturen, som ikke var ret lang fra Kastrup til Christianshavn, med, at der blev snakket frem og tilbage om, hvad man havde aftalt og hvorfor. Det var en halv telefonsamtale, han hørte, men han fik det klare indtryk ud fra afrapporteringen umiddelbart efter, at det havde man ikke ment var nødvendigt. "De fire linjer" bragte ikke noget til agterskrivelsen, og det skulle man i øvrigt ikke blande sig i fra nogens side, om de skulle med.

Forespurgt, hvordan Peter Loft reagerede, da Steffen Normann Hansen fortalte herom, forklarede han, at det ikke gav anledning til, at irritationen blev mindre, men han husker ikke, at der blev drøftet yderligere på dette tidspunkt. Han tror, at taxaturen da var ved at være til ende, og de var tilbage i ministeriet.

Forespurgt, hvad der herefter skete, forklarede vidnet, at han gik hen til sin plads og var ikke med i det efterfølgende forløb. Som han husker det, gik Peter Loft og Steffen Normann Hansen op på etagen ovenover, hvor Peter Loft havde sit kontor, og hvor ministeren også havde sit kontor. Hvem de talte med og i hvilken rækkefølge, er han ikke bekendt med.

Forespurgt, om der under taxaturen eller tidligere blev aftalt et møde med ministeren, svarede han, at det kan han ikke huske. Forespurgt, om han havde kendskab til, at man havde overvejet, at ministeren skulle orienteres, når agterskrivelsen forelå, svarede han benægtende. Foreholdt, at man ved at læse Peter Lofts forklaring til politirapport kunne få det indtryk, at vidnet deltog i mødet med ministeren den 16. september 2010, forklarede han, at det var forkert. Han husker ikke, hvornår han tog hjem, men det kan godt have været efter kort tid.

...

Forespurgt af Niels Fenger, hvornår vidnet første gang hørte, hvilket resultat man forventede, at sagen ville få, forklarede han, at det var i dagene op til den 16. september 2010. Der havde været holdt møder med jurister mv., og han tror, at alle, der bare perifert havde hørt om sagen internt, havde en fornemmelse af, hvor den bar hen rent materielt. Forespurgt, om det var inden turen til Tyrkiet, svarede han bekræftende. Forespurgt, hvem der fortalte ham, hvor afgørelsen formentlig ville havne henne, forklarede han, at det var han ikke sikker på. Det kunne både være Peter Loft og Steffen Normann Hansen, men næppe andre.

Forespurgt, om han hørte om "de fire linjer" første gang inden taxaturen, eller om det var i taxaen, forklarede han, at det erindrede han ikke. Han vidste ikke, at det drejede sig om fire linjer, og han kendte ikke indholdet af linjerne eller agterskrivelsen.

Forespurgt om han, da de sad i taxaen og opdagede, at der var noget, der manglede, så vidste, hvad det var, svarede han benægtende og forklarede, at det var en samtale uden særlig meget indholdsmæssig referens for ham. Foreholdt, at han har forklaret, at han kun havde hørt den ene del af telefonsamtalen, men at den del, som han refererede, var den del, som Erling Andersen stod for, forklarede han, at det, som han forklarede, var baseret på Steffen Normann Hansens efterfølgende referat af samtalen. Forespurgt, om der i taxaen kom nogen argumentation for, hvorfor linjerne skulle med, forklarede han, at han husker det sådan, at de sagde, at det

var aftalt, at linjerne skulle være der og der. Argumentationen om, hvorfor linjerne var vigtige for sagen, husker han ikke fra bilen. Irritationen gik på, at det var aftalt.

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at vidnet netop har forklaret, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen under samtalen i taxaen havde givet udtryk for, at linjerne skulle være der og der, og forespurgt, om det var et direkte referat af, hvad der blev sagt, og at det dermed også blev antydnet, hvor præcist i agterskrivelsen "de fire linjer" skulle stå, svarede han benægtende. Der blev ikke talt om, hvor linjerne skulle stå.

Michael Frank har forklaret²⁴⁰:

Foreholdt mail af 16. september 2010 fra Ivar Nordland til Peter Loft vedhæftet et notat "Den lille forskel med stor betydning" og forespurgt, om han var involveret i udarbejdelse af dette notat, svarede han benægtende. Det er skrevet af Ivar Nordland, der prøvede at forklare problemstillingen pædagogisk. I notatet beskrives i kort form, hvornår man er i en tilflytningssituation, hvornår man er i en fraflytningssituation, og hvor stor en forskellig behandling de to situationer har. Ivar Nordland drøftede heller ikke notatet med ham, men Ivar Nordland lagde en kopi af notatet med Peter Lofts håndskrevne bemærkninger på vidnets skrivebord. Forespurgt, om Ivar Nordland drøftede Peter Lofts bemærkninger med ham, svarede han benægtende. Han fik det som inspiration til det videre arbejde.

Foreholdt, at der blev sendt en VIP-orientering til Koncernecentret den 16. september 2010 med agterskrivelsen, og forespurgt, hvornår han fik kendskab hertil, forklarede han, at han tror, at han læste det i avisen dagen efter. Han havde ikke kendskab til, at der havde været møde med ministeren herom den 16. september 2010.

Henvist til mail af 16. september 2010 kl. 20.53 fra vidnet til Ivar Nordland med forelægning for skatteministeren med presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser i anledning af sagen, notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning, forelægningen for departementschefen af 1. september 2010 med departementschefens håndskrevne bemærkninger af 3. september 2010 og vidnets referat fra mødet den 30. august 2010 med SKAT København, og forespurgt, om

240 Protokol 23, side 11-12.

han kan huske mailen, svarede han bekræftende. Baggrunden var, at Ivar Nordland også arbejdede med sagen. Ivar Nordland havde tilsyneladende ikke fået kopi af de vedhæftede ting, så han ringede til vidnet. Han mener, at han blev ringet op hjemme. Han tog ind på arbejdet, scannede dokumenterne og sendte dem til Ivar Nordland, der sad hjemme og arbejdede.

Forespurgt, om Ivar Nordland oplyste, at det hastede, forklarede han, at med denne sag skulle man gøre alting lidt ekstra hurtigt. Ivar Nordland har sikkert sagt noget med, at der blev arbejdet på sagen, og at man stadig overvejede lidt, og Ivar Nordland ville gerne se, hvad Koncerncentret havde lavet. Det var så det, han sendte til ham.

Foreholdt af formanden, at vidnet forklarede, at "man stadig overvejede lidt", og forespurgt, hvem "man" var, forklarede han, at det var Ivar Nordland sikkert den bedste til at svare på, men han går ud fra, at det var Peter Loft, der gerne ville være sikker i sin sag. Forespurgt, om Ivar Nordland brugte udtrykket "man", svarede han benægtende. Citatet kan ikke bruges som dokumentation for, hvordan formuleringen faldt tilbage i 2010, men hvis han skal genskabe det i sit eget hoved, så var det det, der var tale om. Forespurgt, hvad det var, man stadig overvejede lidt, forklarede han, at det ved han ikke.

Forespurgt af udspørgeren, om Ivar Nordland gav udtryk for nogen irritation over et eller andet under samtalen, forklarede han, at Ivar Nordlands holdning til sagen generelt var, at det var en afgørelse, som SKAT København "bare skulle træffe og så videre til næste dag". Han tror, at Ivar Nordland ville sige, at de overhovedet ikke skulle beskæftige sig med den. Foreholdt, at Ivar Nordland nu sad en torsdag aften og beskæftigede sig med sagen, og at vidnet tog ind på kontoret igen for at sende dokumenter til ham, så kunne det godt være, at der var kommet nogle bemærkninger ud mellem sidebenene, forklarede han, at han ikke kan sige andet om dialogen, end at der blev sagt, at der stadig var røre i sagen, interesse for sagen eller et eller andet, så om han lige kunne sende dokumenterne.

Camilla Lau Baymler har forklaret²⁴¹:

Foreholdt, at der var et møde på ministerens kontor torsdag den 16. september 2010 om eftermiddagen, hvor Peter Loft, Peter Arnfeldt, mini-

241 Protokol 25, side 2-3.

steren og Steffen Normann Hansen deltog, og forespurgt, om hun var på arbejde den dag, svarede hun bekræftende. Hun husker det sådan, at det var en dag, hvor forkontoret spiste middag sammen, så de gik fra kontoret i samlet flok. Forespurgt, om hun kan huske, at der var et møde mellem de nævnte, svarede hun benægtende. Det må have været efter, at forkontoret var gået.

Birgitte Christensen har forklaret²⁴²:

Foreholdt, at agterskrivelsen blev udleveret den 16. september 2010, og forespurgt, om hun var i Koncerncentret denne dag om eftermiddagen, svarede hun bekræftende, men hun tog forholdsvis tidligt af sted til et møde og efterfølgende hjem.

Henvist til mail af 16. september 2010 med notat om ”Den lille forskel med stor betydning” og forespurgt, om hun havde kendskab til, at Ivar Nordland udarbejdede dette notat, svarede hun benægtende. Det er Peter Lofts håndskrift på sidste side. Hun blev heller ikke efterfølgende orienteret om notatet.

Forespurgt, om hun blev kontaktet af Peter Loft eller andre i løbet af den 16. september 2010, forklarede hun, at hun blev ringet op om aftenen, mens hun var til møde. Peter Loft bad om et notat, der beskrev, hvordan reglerne var, hvis man ville genoptage en afgørelse. Det var hendes indtryk, at det var på baggrund af skattesagen. Forespurgt, om Peter Loft sagde noget om, at han havde haft møde med ministeren eller andre om sagen, forklarede hun, at hun ikke kan huske, hvordan ordene specifikt faldt. Forespurgt, om han gav udtryk for sin egen holdning til afgørelsen, svarede hun benægtende.

...

Forespurgt, hvad det nærmere var, Peter Loft gav udtryk for under telefonsamtalen den 16. september 2010, forklarede hun, at han gerne ville have et notat om skatteforvaltningslovens regler. Der er en regel om, at hvis et skatteankenævn træffer en forkert afgørelse, så har man mulighed for at forelægge for Skatterådet. Spørgsmålet var, om det kun gjaldt skatteråds-afgørelser, eller om det også gjaldt SKATs afgørelser. Der blev ikke blev

242 Protokol 25, side 14-15 og 15.

sagt noget om, at der var et ønske om at omgøre. Peter Loft sagde, at han gerne ville have, at de udarbejdede et notat, der beskrev, hvad regelgrundlaget var på området. Ordene husker hun ikke.

Forespurgt, om hun havde samtaler med Steffen Normann Hansen eller Ivar Nordland den 16. september 2010, svarede hun benægtende. Efter hun havde talt med Peter Loft, ringede hun til Winnie Jensen for at sætte notatet i værk. Winnie Jensen tog samme aften eller dagen efter kontakt til det kontor, der skulle beskrive reglerne.

Poul Erik Hjerrild-Nielsen har forklaret²⁴³:

Henvist til VIP-orientering af 16. september 2010 vedlagt agterskrivelse af samme dato og forespurgt, om han havde kendskab til, at regionen fremsendte VIP-orienteringen, svarede han benægtende. Han havde heller ikke kendskab til, om der var aktiviteter i Koncerncentret den 16. september 2010 i anledning af skattesagen, og han blev ikke kontaktet denne dag vedrørende sagen.

Carsten Vesterø har forklaret²⁴⁴:

Henvist til mail af 16. september 2010 fra Ivar Nordland til Peter Loft med notat ”Den lille forskel med stor betydning” og forespurgt, om han eller hans kontor var involveret i udarbejdelsen af notatet, forklarede han, at Ivar Nordland givetvis selv lavede notatet, men de talte sammen om at få tydeliggjort forskellen på de to situationer. Han ved ikke, om der kom en reaktion på notatet, men i forløbet undrede det ham, at det var så svært at forstå forskellen, fordi det allerede var forklaret meget tydeligt i tidligere notater.

Henvist til VIP-orientering vedhæftet agterskrivelse for Stephen Kinnock og forespurgt, om han den 16. september 2010 fik besked om, at regionen havde truffet afgørelse, forklarede han, at han ikke fik nogen formel orientering, men han vidste det godt. Han fik det formentligt at vide af Ivar Nordland den 16. september.

243 Protokol 27, side 2.

244 Protokol 27, side 17.

Foreholdt mail af 16. september 2010 kl. 20.53 fra Michael Frank til Ivar Nordland og foreholdt, at Michael Frank har forklaret, at han tog ind i ministeriet om aftenen, scannede dokumenterne og sendte det til Ivar Nordland, samt forespurgt, om det kunne have været i den forbindelse, at der var kontakt mellem vidnet og Ivar Nordland, forklarede han, at han havde den uformelle kontakt med Ivar Nordland, at Nordland ofte kom på op på vidnets kontor og talte med ham, og Nordland fulgte i september måned med stor interesse med i, hvornår sagen mon var færdig. Han mener derfor, at det var Ivar Nordland, der kom og fortalte, at sagen nu var afgjort, men han er ikke sikker. Foreholdt, at Michael Frank har forklaret, at han blev ringet op af Ivar Nordland, fordi denne skulle bruge noget materiale fra sagen, og forespurgt, om vidnet var i kontakt med Ivar Nordland om eftermiddagen eller aftenen den 16. september 2010, forklarede han, at det tror han ikke. Han mener i hvert fald ikke, at de havde kontakt udenfor arbejdstid. Han tror heller ikke, at han talte med Michael Frank om aftenen.

Forespurgt, om han havde kendskab til et møde, der blev holdt den 16. september 2010 mellem Peter Loft, Steffen Normann Hansen, ministeren og Peter Arnfeldt, svarede han benægtende. Han husker heller ikke, at Ivar Nordland har fortalt ham herom.

Joan Simkus har forklaret²⁴⁵:

Foreholdt, at andre har forklaret, at der blev holdt et møde mellem ministeren, Steffen Normann Hansen, Peter Arnfeldt og Peter Loft den 16. september 2010 omkring kl. 16-17 på ministerens kontor, og forespurgt, om hun var på arbejde denne dag, svarede hun bekræftende. Samme dag var der et arrangement om aftenen, hvor ministersekretariatet var ude at spise. Hun erindrer ikke, at der blev holdt et møde sidst på eftermiddagen. Hun så heller ikke mødedeltagerne gå ind på ministerens kontor. Det måtte være efter, at de var gået til nævnte arrangement. Hun hørte ikke noget om mødet eller fra mødet efterfølgende.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret²⁴⁶:

Henvist til agterskrivelse af 16. september 2010 til Stephen Kinnock og foreholdt, at agterskrivelsen blev sendt til ministeriet samme dag, samt

245 Protokol 28, side 2.

246 Protokol 28, side 6-7.

forespurgt, om hun var i Koncerncentret denne dag, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om hun også var der sidst på eftermiddagen, forklarede hun, at det var hun formentlig. Forespurgt, om hun modtog eller fik forevist agterskrivelsen den 16. september 2010, svarede hun benægtende. Hun fik den ikke den 16. september, men den 17. september 2010. Hun kan ikke decideret huske den konkrete situation, men hun må have fået den af Troels Lund Poulsen. Hun må have fået agterskrivelsen, fordi hun og Morten Jensen blev bedt om at finde de afgørelser frem, som der blev henvist til i agterskrivelsen.

Forespurgt, om hun kan huske, at der blev afholdt et møde på ministerens kontor den 16. september 2010 med deltagelse af ministeren, Peter Loft, Steffen Normann Hansen og Peter Arnfeldt, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at Peter Arnfeldt til protokol 8, side 11, linje 13-15, har forklaret, at han mener, at det var hende, der gav besked om, at der var truffet afgørelse i sagen, og at der skulle holdes møde på ministerens kontor, forklarede hun, at det kan hun på ingen måde huske. Foreholdt, at Joan Simkus har forklaret, at den 16. september 2010 var en lidt speciel dag, fordi der var et personalearrangement for ministersekretariatet om aftenen, forklarede hun, at det er korrekt. Hun husker ikke, hvornår de forlod ministeriet.

Steffen Normann Hansen har forklaret²⁴⁷:

Han mener, at de tog til Tyrkiet den 14. september 2010 om morgenen, og at de således kun havde to overnatninger dernede. Forespurgt, om der var kontakt mellem ham og Erling Andersen eller andre fra SKAT København om skattesagen, mens han var i Tyrkiet, forklarede han, at han mener, at han havde en telefonsamtale med Erling Andersen om formiddagen den 15. september 2010. Erling Andersen sagde, at Frode Holm gerne ville have agterskrivelsen. Han fortalte det til Peter Loft, men de ville gerne være hjemme, før den blev afleveret. De kom hjem den 16. september 2010 om eftermiddagen. Han havde aftalt med Erling Andersen, at der skulle ligge en forsegleet kuvert med agterskrivelsen til henholdsvis ham og Peter Loft i slusen i lufthavnen. Her hentede de den.

247 Protokol 29, side 10-15, 16, 21 og 23.

Henvist til mail af 16. september 2010 kl. 14.00 fra Jette Sørensen til Peter Loft og vidnet, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, vedhæftet VIP-orientering med agterskrivelse af 16. september 2010 og forespurgt, hvad der var med i kuverten, forklarede han, at de fik agterskrivelsen til Stephen Kinnock. Det var en kopi af agterskrivelsen, som var udleveret til Frode Holm om morgenen. Mailen med VIP-orienteringen og agterskrivelsen så han først den 17. september 2010.

Efter de havde fået kuverten i slusen, tog de en taxa til ministeriet. De læste agterskrivelsen i taxaen. De kunne konstatere, at det, som de mente, at de havde en aftale om, ikke var med. Forespurgt, om der var andre med i taxaen, forklarede han, at Jesper Skovhus Poulsen også var med. Forespurgt, hvad vidnets reaktion var på agterskrivelsen, forklarede han, at Peter Loft nåede at se det først. Peter Loft var overrasket over, at linjerne ikke var med, når de mente, at de havde en aftale om, at de skulle med. Vidnet havde sådan set samme reaktion. Peter Loft bad ham ringe til Erling Andersen og spørge, hvorfor de ikke var med. Det gjorde han så.

Han og Erling Andersen havde nærmest den samme diskussion, som Erling Andersen og Peter Loft havde under mødet den 13. september 2010. Erling Andersen syntes ikke, at det var nødvendigt at tage linjerne med, og vidnet prøvede at argumentere for, at de syntes, at det var nødvendigt, ligesom Peter Loft havde gjort. Men nu var linjerne jo ikke med, og agterskrivelsen var udleveret. Forespurgt, om han kan huske, om der var frustration, irritation eller vrede over, at linjerne ikke var med, forklarede han, at han i hvert fald ikke var frustreret over, at de ikke var med. Han var overrasket over det, og det har da kunnet afspejle sig i samtalen. Peter Loft var også tydeligt overrasket over, at det, som han troede, der var en aftale om, ikke var med. Han husker ikke nærmere, hvordan samtalen blev afsluttet.

Foreholdt Erling Andersens forklaring – protokol 21, side 13, sidste afsnit, 4.-7. linje, ”Lidt efter kl. 17 ... de skulle med” – forklarede han, at det næsten svarer til det, som han har forklaret. Foreholdt videre fra Erling Andersens forklaring, sidste afsnit, 8. linje, ”Vidnet svarede ham, at det ikke var den aftale, de havde”, og forespurgt, om han kan huske, at Erling Andersen bestred, at der skulle foreligge en aftale, forklarede han, at det kan han ikke huske. De havde heller ikke en juridisk bindende aftale, men på den måde mødet sluttede, var det deres forventning, at der var en aftale.

Foreholdt, at vidnet og Peter Loft var Erling Andersens overordnede, og forespurgt, hvorfor det var nødvendigt at lave aftaler med Erling Andersen om, hvordan afgørelsen skulle se ud, forklarede han, at Erling Andersen havde den suveræne afgørelse af, hvordan afgørelsen skulle se ud. Forespurgt, hvorfor de forsøgte at lave aftale med Erling Andersen om, hvordan afgørelsen skulle se ud, hvis det var ham, der havde den suveræne afgørelse, forklarede han, at det var fordi, Peter Loft syntes, at linjerne sluttede sagen af. Forespurgt, hvorfor de ikke blot accepterede, at Erling Andersen syntes noget andet, når de var inde på hans kompetenceområde, forklarede han, at de regnede med, at der var en aftale om, at linjerne skulle med. De diskuterede ikke kompetencereglerne. Forespurgt, om de ikke overvejede kompetencereglerne, forklarede han, at han ikke ved om Peter Loft overvejede reglerne, men han gjorde ikke.

Foreholdt videre fra Erling Andersens forklaring, side 13, sidste afsnit, "Steffen Normann Hansen besværede sig ... at de skulle", og foreholdt, at Erling Andersen havde en anden oplevelse af departementschefens sindstilstand end vidnet, forklarede han, at Peter Loft var overrasket. Han kunne ikke se, om Peter Loft var overrasket eller vred. Det kan godt være, at Peter Loft sagde, "at det var sgu da underligt", eller "hvad fanden er nu det for noget", men samtalen med Erling Andersen var den, som han har refereret, og den sluttede med "nå, jamen så er den ikke med, og så er det overstået".

Foreholdt Jesper Skovhus Poulsens forklaring – protokol 22, side 19, 3. afsnit, 1. punktum og 3.-5. punktum, samt 4. afsnit, 1.-2. punktum – og foreholdt, at det også lyder som om, at Jesper Skovhus Poulsen har opfattet, at graden af ophidselse var noget større, end det vidnet har givet udtryk for, forklarede han, at Jesper Skovhus Poulsen brugte ordet "irriteret", og vidnet brugte ordet "overrasket". Foreholdt, at Peter Loft skulle have sagt, "find lige ud af, hvorfor fanden det ikke er sket", forklarede han, at Peter Loft af og til bander, og det kan Loft godt have gjort ved denne lejlighed.

Forespurgt af formanden, hvorfor de egentlig ringede, når han har forklaret, at toget var kørt, forklarede han, at det var for at spørge, hvorfor det var sket. De regnede jo med, at de havde en aftale. Linjerne var der ikke, og så syntes de, at de ville gøre opmærksom på, at det kunne de ikke forstå.

Foreholdt af Niels Fenger, at der helt hypotetisk kan være to billeder af det her. Det ene er, at det egentlig er lidt underligt, når man føler, at man har

en ikke forbindende aftale, og den underordnede så ikke retter sig efter det. Det i sig selv kan fremkalde en irritation, uanset om man syntes, at det er en vigtig ting eller ej. Det andet er, når man mener, at det virkeligt er essentielt, at få sætningen med. Forespurgt, om det i denne situation var det ene eller det andet, forklarede han, at Peter Loft havde argumenteret for, at han syntes, at det var essentielt, at linjerne kom med. Det syntes vidnet også.

Niels Fenger foreholdt, at der i linjerne står, at der var indhentet oplysninger fra parret, og at SKAT selv havde gennemgået sagen. Det var der næppe nogen, der var i tvivl om. Derudover står, at SKAT har sammenlignet de to ting. Det ville vel have været meget overraskende, hvis de ikke havde gjort det. Forespurgt, hvad det var, der var essentielt, hvis man lægger til grund, at det på ingen måde handlede om at lægge et spor ud, forklarede han, at argumentet var, at stort set samtlige skattejurister havde udtalt sig om forskellige stader i sagen, og nogle var begyndt at sige, at den nok ikke var undersøgt ordentligt, og at beslutningen blev truffet på et forkert grundlag.

Han og Peter Loft mente, at "de fire linjer" opsummerede, at der faktisk var taget hensyn til alt, der kunne tages hensyn til. Foreholdt, at måden man så finder ud af, om en sag er godt nok oplyst, ikke er ved at beskrive det, som man rent faktisk har fået oplyst, men ved at lave en besværgelse, der siger, at det er gjort godt, forklarede han, at de ville være sikre på, at når sagen blev offentliggjort, så kunne alle forstå, at der var gjort alt, hvad man kunne, for at få den oplyst rigtigt. Det er den forklaring, han kan give.

Forespurgt af udspørgeren, hvad de gjorde, da telefonsamtalen med Erling Andersen var slut, forklarede han, at de kørte til Nicolai Eigtveds Gade. Peter Loft sagde, at de hellere måtte gå op og orientere ministeren om, at agterskrivelsen var færdig, afleveret, og hvad der mere præcist stod i den. Han mener ikke, at der sad nogen i forkontoret, men han husker det ikke. Peter Loft gik ind til ministeren og spurgte, om han havde tid, og derefter gik vidnet ind. Han husker ikke, om Peter Arnfeldt allerede var på ministerkontoret, eller om han kom lige efter dem. De stod op under mødet. Han husker ikke, om ministeren fik agterskrivelsen af Peter Loft, men han fik i hvert fald ikke vidnets. Peter Loft redegjorde for, hvad der stod i agterskrivelsen. Ministeren havde nogle tekniske spørgsmål til den.

Forespurgt, om han kan huske, hvad det var, man nærmere drøftede i forhold til agterskrivelsen, forklarede han, at Peter Loft gennemgik den

og gav den skattemæssige forklaring på, hvorfor man var kommet til afgørelsen. Forespurgt, om spørgsmålet om, hvorvidt fraflytningen i 1999 var reel, dukkede op, forklarede han, at han mener, at det var en del af informationen fra Peter Loft, da han gennemgik agterskrivelsen. Forespurgt, hvad Peter Loft gav udtryk for i relation til fraflytningen, forklarede han, at det kan han ikke specifikt huske. Forespurgt, om han kan huske, om Peter Arnfeldt gav udtryk for noget i relation til agterskrivelsen og fraflytningen i 1999, forklarede han, at Peter Arnfeldt på et tidspunkt gav udtryk for, at han egentlig ikke syntes, at afgørelsen var rigtig, fordi der var købt en ejendom ret hurtigt efter fraflytningen. Foreholdt, at det vel svarer til synspunktet, at hvis man sælger sin ejendom, fraflytter og umiddelbart derefter køber en ny ejendom, så er man i virkeligheden ikke fraflyttet, forklarede han, at det var sådan, han hørte, at Peter Arnfeldt argumenterede.

Forespurgt, om Peter Arnfeldt kom nærmere ind på, hvorfra han havde dette standpunkt, svarede han benægtende. Om han var blevet manuduceret af andre, kunne han ikke vide, men det var det, som Peter Arnfeldt gav udtryk for. Efter Peter Arnfeldt havde givet udtryk herfor, forklarede Peter Loft, hvordan det hang sammen, og at han stod fuldstændig inde for, at afgørelsen var rigtig.

På et tidspunkt sagde ministeren, at han faktisk heller ikke kunne forstå det. Peter Loft forklarede det igen og gentog, at han kunne stå inde for afgørelsen. Forespurgt, hvad ministeren svarede til det, forklarede han, at han ikke mener, at ministeren svarede. Peter Loft fortsatte med at redegøre for afgørelsen, og derefter talte de om pressehåndtering.

Forespurgt af formanden, om det var rigtig forstået, at Peter Arnfeldt og ministeren på dette tidspunkt var på linje, og begge ikke kunne forstå afgørelsen, men at Peter Loft i to omgange forsøgte at forklare, at den var rigtig nok, og at han kunne stå inde for den, svarede han bekræftende.

Forespurgt af udspørgeren, om han har erindring om, at man drøftede muligheden for omgørelse, forklarede han, at man ikke drøftede muligheden for omgørelse. Da de var på vej ud, sagde ministeren: "Jamen, hvad nu hvis den alligevel er forkert", og som han husker det, sagde Peter Loft hertil: "Så kan den vist komme for Skatterådet". Der var ikke en dialog om, hvorvidt det kunne lade sig gøre eller ikke lade sig gøre. Det var en udgangsreplik. Forespurgt, om man på dette tidspunkt drøftede frister for genoptagelse, forklarede han, at det drøftede de ikke.

Forespurgt, om ministeren gav udtryk for vrede eller irritation over afgørelsen, svarede han benægtende. Ministeren sagde alene til Peter Loft, at han var enig i Peter Arnfeldts synspunkt.

Henvist til politirapport med afhøring af vidnet den 28. oktober 2011 og forespurgt, om det er hans håndskrift og initialer, der er anført på siderne, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han har gennemlæst og godkendt rapporten, efter den er blevet skrevet, svarede han bekræftende. Vidnet blev foreholdt, at det fremgår, at han har forklaret, at de kom tilbage til ministeriet, og at der blev holdt et møde med deltagelse af Peter Loft, ministeren, Peter Arnfeldt og vidnet selv, og foreholdt: "Afh. oplyste, at Peter Loft indledningsvis mundtlig orienterede Skatteministeren om indholdet af afgørelsen. Afh. oplyste, at der var flere ting i afgørelsen, der skabte diskussion" samt forespurgt, om han kan huske, hvad man diskuterede udover fraflytningsproblematikken. Han forklarede, at sådan som han husker det, var det kun fraflytning og køb af lejlighed umiddelbart derefter, der blev diskuteret, men som Peter Loft redegjorde for.

Foreholdt videre: "hvor Troels Lund Poulsen og hans særlig rådgiver Peter Arnfeldt var toneangivende og tydeligvis var utilfreds med afgørelsen", og forespurgt, hvordan denne utilfredshed kom til udtryk, forklarede han, at den kom til udtryk ved, at de ikke kunne forstå, at det med lejligheden ikke spillede ind. De mente, at det var en forkert afgørelse i virkeligheden. Forespurgt, om de sagde, at afgørelsen var forkert, forklarede han, at Peter Arnfeldt sagde, at han mente, at den var forkert, og til det sagde Troels Lund Poulsen: "Jamen jeg kan heller ikke forstå det – at det skulle være rigtigt, at det forholdt sig sådan".

Der var ikke en dårlig stemning, men det samme spørgsmål blev stillet nogle gange, og Peter Loft svarede, at han stod fuldstændig inde for afgørelsen. Forespurgt, om han kan huske, om Troels Lund Poulsen spurgte ind til retspraksis, forklarede han, at Troels Lund Poulsen som sagt, da de var på vej ud, spurgte "hvad nu hvis den alligevel er forkert", hvortil Peter Loft svarede, at "så kan den formentlig komme i Skatterådet". Man kunne tydeligt høre på Peter Loft, at han ikke var sikker herpå.

Foreholdt Troels Lund Poulsens forklaring, protokol 9, side 12, 4. afsnit, 5. punktum: "De drøftede ikke, om afgørelsen var rigtig, men han stillede et par supplerende spørgsmål, idet det var hele Danmarks forventning, at afgørelsen ville blive offentliggjort", og forespurgt, om han er sikker på, at det var Peter Arnfeldt – muligvis understøttet af ministeren – der gav

udtryk for, at han mente, at afgørelsen var forkert, forklarede han, at Peter Arnfeldt i hvert fald ikke kunne forstå, at den kunne være rigtig, og derfor forklarede Peter Loft, hvordan det hang sammen. Forespurgt, om han helt sikkert kan huske, at Peter Loft to gange sagde, at han kunne indestå for afgørelsens rigtighed, svarede han bekræftende.

Foreholdt fra samme side, 4. afsnit, 10.linje, "han spurgte om retspraksis og også om hvordan til- og fraflytningsaspektet forholdt sig", og forespurgt, om han kan huske, at ministeren var inde på spørgsmålet om retspraksis under mødet, svarede han benægtende. Han kan huske, at Peter Loft forklarede problemstillingerne, men han kan ikke huske det ordret. Foreholdt fra samme side, sidste afsnit, 1.-3. linje, "Vidnet spurgte også ind til retspraksis i forhold til den afgørelse, der nu var truffet. Han ville gerne have at vide, hvad den baserede sig på. Dette gjorde han for at sikre sig, at alle fik den samme behandling, uanset om man hed Jens Hansen eller Stephen Kinnock", og forespurgt, om det var oppe på mødet, at ministeren ville være sikker på, at alle fik samme behandling, forklarede han, at han ikke kan huske det så detaljeret. Peter Loft gjorde meget ud af at forklare hele sammenhængen i afgørelsen.

Vidnet blev foreholdt fra samme side, sidste afsnit, 3.-6. linje, "her fik han også ... på stående fod", og foreholdt, at det formentligt drejede sig om, hvorvidt der kunne ske omgørelse, som vidnet har forklaret om. Forespurgt, om han kan huske, om ministeren var interesseret i, om man kunne gøre noget for en anden i en identisk situation, men som havde fået en anden afgørelse, forklarede han, at han ikke kan huske helt eksplicit, om dette spørgsmål var oppe. Peter Loft gjorde meget ud af at forklare de skattetekniske begrundelser for afgørelsen, og det kunne sagtens have været en del af det. Foreholdt, at det, som ministeren var inde på, var, om der var mulighed for at ændre andre afgørelser, hvis der kom en person med en afgørelse, hvor situationen var fuldstændig identisk med Stephen Kinnocks, men hvor afgørelsen var skattepligt, og forespurgt, om man drøftede denne problemstilling, forklarede han, at det kunne han ikke huske. Han kan huske, at det sidste, der blev sagt, var, "hvad nu hvis den alligevel var forkert".

Forespurgt af formanden, om det var en bestilling og noget, som Peter Loft skulle undersøge, svarede han benægtende. Det lød ikke som en bestilling.

Forespurgt af udspørgeren, om man gennemgik presseberedskabet, forklarede han, at Peter Loft startede med at tale om presseberedskabet. Lofts

holdning var, at man skulle lade være med at sige noget, men han havde også den forventning, at der var nogle, der ville stille generelle spørgsmål. Der kunne måske også komme en politisk diskussion om, hvorvidt reglerne var meget besværlige. Det redegjorde Loft lidt for. Forespurgt, om Loft nærmere redegjorde for presseberedskabet, forklarede han, at i forhold til, at afgørelsen var afleveret, og de forventede, at den ville blive offentliggjort, så var der umiddelbart ingen kommentarer til den konkrete sag, men Peter Loft havde en klar forventning om, at der ville komme generelle spørgsmål, som man ikke kunne undgå at svare på. Peter Loft redegjorde ikke for, hvad man skulle gøre ved det. Han sagde, at det ville han forberede sig på.

Forespurgt, hvad der skete efter mødet med ministeren, forklarede han, at de gik hver til sidst. Han tog tilbage til Østbanegade. De stod ikke og diskuterede sagen. Han tænkte for sig selv, at det måske godt kunne være værd at undersøge helt præcist, om sagen kunne komme for Skatterådet, fordi det lød til, at Peter Loft ikke var helt sikker.

Forespurgt, om han har kendskab til, at Peter Loft efter mødet kontaktede andre ledende medarbejdere i Koncerncentret om aftenen om sagen, svarede han benægtende.

...

Forespurgt af Niels Fenger, om han gjorde sig nogle refleksioner over, at Peter Arnfeldt var med til mødet den 16. september 2010, forklarede han, at de startede med at tale om pressehåndtering, så i den relation opfattede han det som normalt. Hvorfor Peter Arnfeldt i øvrigt var med, har han ikke gjort sig nogen refleksioner over. Forespurgt, om det var af intellektuel nysgerrighed, når en pressemedarbejder begyndte at betvivle indholdet af en afgørelse, forklarede han, at det vidste han ikke. Peter Loft svarede på Arnfeldts spørgsmål. Forespurgt om der var nogen, der forklarede Peter Arnfeldt, at han var pressemedarbejder, forklarede han, at Peter Loft svarede, at han stod bag afgørelsen.

...

Forespurgt af advokat Peter Trudsø, om han kan præcisere, om Peter Arnfeldt gav udtryk for, at han var uenig i afgørelsen, eller for at han ikke helt forstod, om den var rigtig, forklarede han, at Peter Arnfeldt ikke forstod, at afgørelsen kunne ende, som den gjorde, fordi han argumenterede for,

at der var det her forhold med et køb af en lejlighed et par måneder efter, at man var flyttet fra landet. Han mente, at det måtte have indflydelse på skattepligten. Forespurgt, om han forstår nuancen i spørgsmålet, om Peter Arnfeldt decideret sagde, at "det er forkert det her", eller at det var noget, Arnfeldt stillede spørgsmål til, forklarede vidnet, at han ikke kan huske præcist, hvilket udtryk Arnfeldt brugte, men Arnfeldt kunne ikke forstå, at afgørelsen var, som den var, fordi der var disse forhold. Foreholdt, at Peter Arnfeldt så stillede spørgsmål til det, svarede han bekræftende.

...

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at de fik udleveret en kuvert med agterskrivelsen i lufthavnen den 16. september 2010, at de åbnede kuverten i taxaen på vej derfra, og forespurgt, hvor lang tid der gik, fra de åbnede kuverten til de konstaterede, at linjerne ikke var med, forklarede han, at der ikke gik lang tid. Forespurgt, om de nåede at læse hele agterskrivelsen igennem, inden de ringede, svarede han benægtende. Forespurgt, hvordan de så kunne vide, at det ikke var med, forklarede han, at de i hvert fald kunne se, at der ikke var noget, der lignede "de fire linjer". Det kunne de ret hurtigt konstatere. De nåede således at skimme agterskrivelsen.

Foreholdt, at han har forklaret, at Peter Loft gerne ville have linjerne med, fordi Peter Loft skulle stå på mål for teksten, og forespurgt, hvad han mener med det og overfor hvem, Peter Loft skulle stå på mål, forklarede han, at det, som Peter Loft gav udtryk for, var, at der stort set ikke var nogen med forstand på skat, der ikke i pressen havde givet udtryk for, hvordan sagen skulle afgøres. Det var fra den ene yderlighed til den anden. Peter Loft vidste, at han på et eller andet tidspunkt skulle ud og forsvare, hvad der var sket i SKAT. Ikke nødvendigvis ved at omtale den konkrete sag, men Peter Loft ville være 100% sikker på, at sagen var rigtig håndteret, at han kunne stå inde for det og argumentere for det. Der ville blive formuleret spørgsmål af pressen eller andre, som ville tage noget generelt op – f.eks. til- og fraflytning, og hvad der ellers var af problemstillinger i sagen.

Forespurgt, om der efter vidnets og Peter Lofts bedste overbevisning ville blive færre spørgsmål, hvis "de fire linjer" blev taget med, svarede han bekræftende. Det var argumentationen for, at de ville have dem med. Forespurgt, om de havde drøftet med professionelle, f.eks. pressehåndteringsfolk, om det kunne lukke munden på journalisterne, forklarede han, at det havde han i hvert fald ikke. Peter Loft kom med linjerne, som han

havde skrevet lige inden mødet, og dem skrev vidnet om, fordi han mente, at det kunne formuleres bedre. Foreholdt, at de ikke havde drøftet med ministeriets pressefunktion, om det ville gøre en forskel i relation til pressen, forklarede han, at det havde han ikke, og han havde heller ikke drøftet det med Peter Loft.

Ivar Nordland har forklaret²⁴⁸:

Forespurgt, om han har kendskab til, om der udover udarbejdelsen af forelæggelsen foregik andre overvejelser eller handlingen vedrørende sagen i perioden frem til den 16. september 2010, forklarede han, at som han husker det, var han reelt ikke involveret før tæt på den 16. september 2010.

Forespurgt, om han har kendskab til, om ministeren blev orienteret om skattesagens udvikling frem til den 16. september 2010, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om Peter Arnfeldt blev orienteret frem til den 16. september 2010, svarede han benægtende.

Foreholdt mail af 16. september 2010 kl. 13.35 fra vidnet til Peter Loft vedhæftet notat om den lille forskel med stor betydning forklarede han, at der må have været en telefonsamtale fra Peter Loft til ham, inden de tog til Tyrkiet. Afgørelsen skulle komme, og så ville Peter Loft gerne høre igen, hvordan det var, at han så på reglerne. Forespurgt, om han mener, at Peter Loft bad ham om at lave notatet, svarede han bekræftende. Det må være sket forholdsvist kort tid før, Peter Loft tog til Tyrkiet. Forespurgt, om Peter Loft sagde, hvad han skulle bruge notatet til, forklarede han, at det må have været i forbindelse med, at aarterskrivelsen skulle komme, men han husker dog ikke samtalen.

Formanden foreholdt, at vidnet sendte notatet pr. mail til Peter Loft kl. 13.35 – altså 25 minutter før mailen med aarterskrivelsen blev sendt ud, og mens Peter Loft stadig var i Tyrkiet eller var på vej hjem. Han forklarede, at han må have haft en samtale med Peter Loft. Måske har han ringet ham op fra Tyrkiet.

Forespurgt af udspørgeren, hvem der har skrevet med håndskrift på notatet, forklarede vidnet, at det er Peter Loft. Han så først det håndskrevne i forbindelse med, at de samlede dokumenterne til kommissionen. Michael

248 Protokol 30, 15-20, 28-30, 31-32 og 33.

Frank kom og gav det til ham. Han tror, at notatet med det håndskrevne var røget med noget andet til sagsbehandlerne i Carsten Vesterøs kontor. Nogle af spørgsmålene, som Peter Loft havde skrevet på notatet, drøftede han med ham om aftenen den 16. september 2010.

Forespurgt, om han var i ministeriet om eftermiddagen den 16. september 2010, forklarede han, at han var i ministeriet, men han lavede ikke noget, der relaterede sig til sagen. Forespurgt, om han var bekendt med, at der blev afholdt et møde mellem Peter Loft, ministeren og nogle andre i løbet af eftermiddagen, før Peter Loft ringede til ham, forklarede han, at han mener, at han fra Carsten Vesterø hørte, at der skulle være et møde. Han fik at vide, at agterskrivelsen nu kom, men han anså ikke sig selv for at have en rolle i det. Foreholdt, at agterskrivelsen blev sendt ud kl. 14.00 og forespurgt, om han så den på dette tidspunkt, svarede han benægtende. For hans vedkommende startede det med, at Peter Loft ringede til ham omkring fyraftenstid eller lidt senere. Vidnet var på kontoret, men var ved at gøre klar til at gå hjem.

Peter Loft sagde, at nu var agterskrivelsen kommet, og at han havde drøftet den med ministeren og spindoktoren. Han sagde, at der havde været rejst spørgsmål om, hvorvidt skattepligten overhovedet var ophørt, og hvorfor man ikke lige så godt kunne sige, at skattepligten havde været der hele tiden, når Helle Thorning-Schmidt havde haft en postadresse ved sin mor og senere hen havde købt en lejlighed. Hvorfor kunne man ikke lige så godt sige, at det hele gik ud i et? Han var ikke forberedt på samtalen, så han bad Peter Loft læse passager op fra agterskrivelsen. Det gjorde Peter Loft.

Vidnet sagde noget i retning af, at det måtte være de faktiske forhold, der var af betydning. Dem måtte man lægge til grund, hvis man ikke havde andet. Peter Loft spurgte også om, hvorvidt man kunne kontrollere oplysningerne, hvortil han svarede, at det havde han vanskeligt ved at se, at man kunne. Der var ingen grund til at tro, at de ikke skulle være rigtige. Han forsøgte at forklare, at skattepligten for ægtefællerne ikke nødvendigvis hang sammen. De kunne godt have bolig forskellige steder, og sambeskatningen mellem ægtefællerne var ophævet for flere år siden.

Han forsøgte at forklare, at det ikke var indlysende, hvorfor Helle Thorning-Schmidt skulle flytte til Ishøj i anledning af, at hun var blevet medlem af Europa-Parlamentet, men det var en lidt grotesk samtale, fordi det var ligesom om, at spørgsmålet hele tiden gæntog sig. Peter Loft vendte hele

tiden tilbage til, hvorfor det ikke lige så godt kunne være modsat. Vidnet holdt fast på sit, og på et tidspunkt stoppede samtalen. Hvis parterne siger det samme, bliver man på et tidspunkt trætte af at høre på hinanden. Til sidst indfandt tavsheden sig, og han spurgte Peter Loft: "Hvad er det her for noget", og "hvor vil du hen". Peter Loft sagde: "Tja, jeg er jo altså under pres af den gode minister og en spindoktor". Han sagde til Peter Loft, at Loft måtte give ham noget mere tid, så han kunne se, hvad han kunne finde ud af.

Forespurgt, om Peter Loft ikke sagde noget om, hvad presset gik ud på, svarede han benægtende. Han sagde bare, at han var under pres. Han efterlyste argumenter for, at Stephen Kinnock skulle være skattepligtig i stedet for at være skattefri. Det var ret klart, at det var den vej, Peter Loft fiskede. Peter Loft sagde ikke noget om, hvorvidt han var enig i afgørelsen, men han spurgte bare hele tiden, hvorfor man ikke lige så godt kunne nå til det modsatte resultat. Vidnet forsøgte at forklare ham, at det var der ikke nogen grund til at tro, at man kunne. Det kunne han i hvert fald ikke se.

Forespurgt, om Peter Loft sagde noget nærmere om, hvad presset gik ud på, svarede han benægtende, men vidnet kædede det sammen med, at det måtte være noget med, at de var utilfredse med agterskrivelsen. Hvorfor skulle man efterlyse argumenter for det modsatte resultat, hvis det ikke var det, man ville have? Det var alarmerende. Det var ikke tid og sted for lige pludselig at skulle mene det modsatte. Forespurgt, om han kunne komme tættere på, hvad Peter Loft var inde på under samtalen, forklarede han, at det udelukkende var spørgsmålet om, hvad der skete i 1999, og om det hele ikke bare var gledet ud i et, så Stephen Kinnock reelt set aldrig var flyttet ud. Helle Thorning-Schmidt havde hele tiden selvangivet sig som fuldt skattepligtig til Danmark. Filosofien skulle så være, at Stephen Kinnock havde opretholdt bopæl hos hende hele tiden med den effekt, at det blev til en fraflyttersag, hvor han aldrig var kommet ud af skattepligten.

Foreholdt, at hvis det var blevet dokumenteret, at Stephen Kinnock reelt ikke havde opgivet sin bopæl i 1999, men at han var flyttet med over til postadressen i Ishøj, og forespurgt, hvilken betydning det ville have haft for den afgørelse, som SKAT København traf, forklarede han, at taget for pålydende ville det have betydet, at Stephen Kinnock havde været skattepligtig i hele perioden, indtil andet måtte vise sig. Der var så den detalje, som han i skyndingen ikke fik taget højde for i samtalen med Peter Loft,

at Helle Thorning-Schmidt heller ikke selv var skattepligtig til Danmark. Foreholdt, at hvis tanken kunne gennemføres i forhold til Stephen Kinnoek, så ville afgørelsen vende, svarede han bekræftende. Det var klart den dagsorden, som han fornemmede på det hele.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 8.27 fra vidnet til Peter Loft, 1. afsnit og sidste afsnit, og foreholdt, at Peter Arnfeldt må have udtrykt en kritik, samt forespurgt, om Peter Loft nævnte dette i samtalen, forklarede han, at det sagtens kan være, at Peter Loft nævnte Peter Arnfeldts navn i samtalen, men han husker det ikke i dag.

Under telefonsamtalen lovede han Peter Loft en tilbagemelding. I realiteten anede han ikke, hvad han skulle gøre, da han lagde røret på, men noget måtte man jo finde ud af. Inden samtalen med Peter Loft sluttede, sagde vidnet til ham, at det kunne være, at han ville ringe til SKAT København for at høre, hvad de mente, hvortil Peter Loft sagde ”ja, gør endelig det”. Lige pludselig havde Peter Loft mere travlt end før med at få afsluttet samtalen, som var trukket rigeligt ud. For at vidnet kunne gøre noget, var han næsten nødt til at få fat på agterskrivelsen for at se, hvordan den så ud.

Forespurgt, hvorfor han ikke gik ned til Peter Loft og fik en kopi, når de var i samme bygning, forklarede han, at det gjorde han ikke, fordi Peter Loft sad sammen med ministeren og Peter Arnfeldt. Forespurgt, om Peter Loft ringede til ham, mens Loft var til møde med ministeren og Peter Arnfeldt, forklarede han, at sådan måtte han tro, at det var. Da Peter Loft sagde, at han var under pres af den gode minister og hans spindoktor, blev det sagt ganske lavmælt og i et noget andet tonefald end resten af samtalen. Vidnet skulle ikke nyde noget af at rende ind i armene på Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt i forbindelse med den her sag. Telefonsamtalen fandt nok sted omkring 18-tiden, men det er lidt et gæt.

Forespurgt, om Peter Loft sagde andet under samtalen, forklarede han, at det gjorde Peter Loft ikke, så vidt han husker. Der kan sagtens være sagt mere, men han husker ikke mere. Forespurgt, om han kan huske, om han sagde andet til Peter Loft, svarede han benægtende. Han forholdt sig kun til, at han ikke kunne se, hvordan det skulle kunne lade sig gøre, at skattepligten var blevet ved, og herunder fik de den mere eller mindre absurde samtale. Forespurgt, hvad det absurde bestod i, forklarede han, at Peter Loft blev ved med at stille det samme spørgsmål, som han lige havde fået svar på.

Efter samtalen med Peter Loft spurgte han Carsten Vesterø, om han havde agterskrivelsen – i stedet for at tage direkte kontakt til SKAT København med det samme. Han havde den ikke. De talte lidt sammen om, hvad de så skulle gøre. De blev enige om, at der ikke var andet at gøre end at ringe til Lisbeth Rasmussen. Det kunne der vel ikke ske noget ved, for de var alle omfattet af tavshedspligten.

Under samtalen sagde Carsten Vesterø, at de kæmpede med Peter Arnfeldt om pressebriefingnotatet. Ligegyldigt hvad de lavede, så fik de det i hovedet igen. Carsten Vesterø spurgte, om han ikke på en eller anden måde kunne sige eller gøre et eller andet for at hjælpe dem med det. Han svarede, at han ville se, om han ikke kunne få det flettet ind et eller andet sted, idet han jo skulle melde tilbage til Peter Loft. Det var det, han henviste til nederst i sin mail af 17. september 2010 til Peter Loft. Det relaterede sig som sådan ikke til samtalen med Peter Loft. Forespurgt, om Carsten Vesterø sagde noget om, hvad Peter Arnfeldt var utilfreds med, svarede han benægtende, men han tror, at det hang sammen med, at der ikke var nogen, der forstod, hvorfor der skulle laves så mange versioner. Han læste den version, som Carsten Vesterø havde på det tidspunkt, og den så ganske uskyldig ud. Han vidste ikke, hvad problemet skulle være ved dette notat. Han forstod det sådan, at Peter Arnfeldt havde været inde over udkastene og bedt om ændringer.

Forespurgt, om der skete mere under samtalen med Carsten Vesterø, svarede vidnet benægtende. Han fandt et glasbur, hvorfra han kunne ringe til Lisbeth Rasmussen. Han refererede overfor hende, at Peter Loft spurgte til, om skattepligten kunne gå ud i et. Han spurgte, om hun ikke var enig i, at det ikke kunne forholde sig sådan. Det var hun meget enig i. Han spurgte, om han kunne få en kopi af agterskrivelsen. Den turde hun ikke selv give ham, så det ville hun spørge Erling Andersen om. Han sagde, at det ville være hjælpsomt, hvis hun kunne underbygge agterskrivelsen, og om hun havde yderligere oplysninger, f.eks. om karakteren af lejligheden. Det ville hun kigge på og vende tilbage. Hun ville se, om der var flere oplysninger, der kunne belyse problemstillingen omkring 1999. Han havde stillet Peter Loft i udsigt, at han ville vende tilbage omkring dette spørgsmål. Naturligt nok kom de også til at tale om, hvorfor Peter Loft stillede disse spørgsmål.

Vidnet sagde: ”De sidder dernede og angriber afgørelsen – det er det, de gør”. Det var det, der blev til Lisbeth Rasmussens udsagn i dagbogen. Det var hans tolkning af den samtale, som han lige havde haft med Peter Loft.

I den forbindelse orienterede han også Lisbeth Rasmussen om, at Peter Loft gik op i, om SKAT København lavede fejl. Han refererede for hende, at Peter Loft allerede på et møde den 12. august 2010 havde sagt, at han ikke stolede på SKAT København, og at de havde lavet en fejl ved at smide Stephen Kinnock ud af skattepligten. Nu ville det sikkert være en ny fejl, at de ikke havde smidt Stephen Kinnock ud tidligt nok med hensyn til personfradragene.

Forespurgt, om han ikke kunne uddybe dette, forklarede han, at Stephen Kinnock først blev smidt ud af skattepligten fra og med 2006. Det betød, at han havde været registreret som fuldt skattepligtig, men uden indkomst. Det betød også, at Helle Thorning-Schmidt havde fået overført hans ubrugte personfradrag. Det var en fejlagtig ansættelse af hende på grund af en fejlagtig ansættelse af ham i den her forbindelse. Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen sagde noget til det, svarede han benægtende. Han fortsatte med at fortælle Lisbeth Rasmussen, at den største fejl dog var, så vidt han kunne deducere sig frem til, at Helle Thorning-Schmidt heller ikke selv kunne være skattepligtig i de år, hvor hun var medlem af Europa-Parlamentet. Hun havde betalt dansk skat, uden at hun skulle det, men der lå formentlig en eller anden form for beslutning bag ved det, fordi der havde været noget mudder i Socialdemokratiet omkring partiets europaparlamentarikers skattebetaling, men det kunne han dybest set ikke vide noget om. Det var så den vej rundt, det kom.

Han tror, at samtalen sluttede med, at Lisbeth Rasmussen ville vende tilbage. Det gjorde hun senere på aftenen og oplyste, at den lejlighed, man talte om, var en 50 m² taglejlighed på Amager. Det skrev han også i mailen til Peter Loft. Helle Thorning-Schmidt havde ikke noget indtægtsgivende arbejde i Danmark i denne periode. Lisbeth Rasmussen meddelte også, at han ikke kunne få en kopi af agterskrivelsen, fordi Erling Andersen havde sagt nej. Han svarede hende, at det var ok, og at han ville bruge de oplysninger, han havde fået, så godt han kunne. Han forsøgte efter samtalen med Lisbeth Rasmussen at skrive mailen til Peter Loft. Han ville gerne opsummere det hele så kort, som han overhovedet kunne, samtidig med at Peter Loft, hvis han ville, kunne sende mailen videre til ministeren, så ministeren kunne få en forklaring på, hvad det her gik ud på. Det blev dog for sent, og han sendte først mailen den følgende morgen.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen til protokol 14, side 7 ff., har forklaret om telefonsamtalen, herunder side 7 nederst, at han var lettere ophidset, forklarede han, at han vel var lidt oppe at køre. Han vil tro, at det forhold,

at Peter Loft var oppe at køre, havde smittet af på ham. Det var relativt stærk tobak at skulle til at kigge på det på dette stadi. Forespurgt, hvordan Peter Loft "var oppe at køre", forklarede han, at hele Peter Lofts facon var meget insisterende. Foreholdt samme protokol, side 7, nederste linje, til side 8, 2. linje: "Han var rigtig irriteret og vred på Peter Loft over, at Loft så indgående diskuterede sagen med ministeren, Troels Lund Poulsen, og spindoktoren, Peter Arnfeldt", og forespurgt, om han kan huske, at han har sagt dette til Lisbeth Rasmussen, forklarede han, at det husker han ikke, men han kan ikke afvise det.

Foreholdt samme protokol, side 8, 6. til 8. linje: "Ivar Nordland var særligt irriteret på Peter Arnfeldt, fordi han stillede nogle spørgsmål og havde nogle synspunkter, som Ivar Nordland slet ikke mente, at Peter Arnfeldt havde noget grundlag for at vide så meget om – altså den skatteretlige del. Arnfeldt virkede bedreviddende", og forespurgt, om Peter Loft i telefonsamtalen med ham sagde noget om Peter Arnfeldts standpunkt, forklarede han, at han ikke kan afvise, at Peter Arnfeldts navn blev nævnt i den sammenhæng. Vidnet gik ud fra, at når Peter Loft sagde, at "det spørgsmål har været rejst", så måtte spørgsmålet komme fra ministeren eller Peter Arnfeldt.

Foreholdt, at det fremgår af Lisbeth Rasmussens forklaring, at man vendte tilbage til spørgsmålet om at opgive bopælen, og foreholdt samme protokol, side 8, linje 15-18: "Det var det, som Peter Arnfeldt havde kastet fokus på. Arnfeldt mente, at det kunne ses som en fortløbende adgang til bolig – at der ikke var noget interval, noget mellemrum – og at det måtte kunne bevises, at Helle Thorning-Schmidt sådan set hele tiden havde haft en bolig", samt forespurgt, om han kan genkende, at han fæstede bemærkningerne til Peter Arnfeldt, forklarede han, at de helt klart diskuterede emnet. Han kan bare ikke huske, at det specifikt skulle knytte sig op på Peter Arnfeldt.

Foreholdt samme side, 4. afsnit: "Forespurgt, om Ivar Nordland under samtalen sagde til vidnet, at det var Peter Arnfeldt, der havde lanceret den juridiske tese, at på trods af afbrudt bopæl så var det ikke nok med 3 måneder til at afbryde skattepligten, svarede vidnet, at det var tilfældet. Det var grundlaget for, at de skulle have denne samtale og gennemgå sagen", og forespurgt, om han kan huske at have sagt dette til Lisbeth Rasmussen, forklarede han, at det husker han ikke. Han kan ikke afvise, at han har sagt det. Han kan ikke huske, om Peter Loft specifikt har sagt til ham, at det var Peter Arnfeldt, der var årsag til tesen.

Foreholdt af Niels Fenger, at hvis vidnet har sagt det til Lisbeth Rasmussen, så havde han efter sin forklaring ikke belæg for det, forklarede han, at det havde Niels Fenger ret i.

Foreholdt af udspørgeren Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater under 16. september 2010, sidste afsnit, og forespurgt, om han har sagt noget i den retning, forklarede han, at han godt kan have brugt noget direkte sprog. Han tror dog ikke, at han har sagt, at han ville sende meddelelsen tilbage til Peter Loft "lige mellem øjnene", men han husker det ikke. Han meddelte Lisbeth Rasmussen, at han skulle levere et produkt tilbage til Peter Loft, og det var den mail, som han sendte den 17. om morgenen. Han skrev på mailen samme aften og morgenen efter. Forespurgt, om han kan huske, om han talte med Lisbeth Rasmussen om andet, svarede han benægtende.

Henvist til mail af 16. september 2010 kl. 20.53 fra Michael Frank til vidnet med nogle dokumenter forklarede han, at han ringede til Michael Frank og bad ham om at sende det, som Frank havde, så han bedre kunne navigere. Han mener, at han ringede til Michael Frank efter, at han var kommet hjem. Foreholdt, at Michael Frank har forklaret, at han tog tilbage til ministeriet for at scanne dokumenterne og sende dem til ham, og forespurgt, om det var så hastende, forklarede han, at han ikke kan huske, at Michael Frank tog tilbage, men vidnet havde et kraftigt behov for at vide mest muligt med henblik på den tilbagemelding, som han skulle give Peter Loft. Forespurgt, om Peter Loft havde givet ham en tidsramme for, hvornår han skulle melde tilbage, svarede han benægtende.

Forespurgt af formanden, om han den 16. september 2010 efter kl. 14 gjorde sig tanker om, hvorvidt agterskrivelsen kunne ændres, forklarede han, at det gjorde han ikke. Da han havde samtalen med Peter Loft, anede han ikke, at agterskrivelsen var sendt ud. Han gik ud fra, at Peter Loft blot havde et udkast til agterskrivelse. Han anede således ikke, hvad status på sagen var. Lisbeth Rasmussen sagde heller ikke noget om, at agterskrivelsen var sendt, da han talte med hende. Han blev overrasket over, at den var sendt ud, da han så netaviserne dagen efter. Han tænkte, at det var gået meget stærkt.

Udspørgeren henviste til mail af 27. august 2010 fra Erik Jørgensen til vidnet med "kældernotatet" og foreholdt, at han har forklaret, at der var radiotavshed mellem ham og Peter Loft fra den 13. august til den 16. september 2010 om skattesagen, samt forespurgt, hvad der så gjorde, at han begyndte at interessere sig for den gamle sag. Han forklarede, at det

var forløbet af møderne den 12. og 13. august 2010. Da han tænkte over sagerne, kom han i tanke om den gamle diskussion med Erik Jørgensen om Helle Thorning-Schmidts skattepligt. Det lå 10 år eller mere tilbage. Det var omkring det tidspunkt, hvor parret flyttede til Bruxelles. Han ville bare til sin egen oplysning vide, hvad der var sket den gang. Forespurgt, hvornår han drøftede den problemstilling, som notatet omhandlede, med Lisbeth Rasmussen, forklarede han, at han orienterede hende herom den 16. september 2010 om aftenen i forlængelse af hans oplysninger om, hvad Peter Loft havde sagt til ham på mødet den 12. august 2010.

...

Foreholdt af advokat Lars Svenning Andersen, at han har forklaret, at han ikke var involveret i en lang periode, og det stod lidt uklart, om der var en særlig grund til det, om det skulle forstås som en straffeekspedition, eller om hans holdning var, at det var unaturligt, at han ikke var involveret igen før den 16. september 2010, forklarede han, at han ikke havde nogen holdning hertil. Han konstaterede bare, at han ikke var med mere. Det var sådan set fint nok for ham.

Forespurgt, om det er rigtig forstået, at Peter Loft stadig sad i møde med ministeren og Peter Arnfeldt, da Peter Loft den 16. september 2010 ringede til vidnet, forklarede han, at det vidste han dybest set ikke. Peter Loft havde nok lige haft mødet, men det kunne han ikke vide noget om. Peter Loft sagde, at han havde haft et møde med ministeren og Peter Arnfeldt, men de sad jo "trip trap træsko" ned ad gangen. Foreholdt, at han har forklaret, at Peter Loft sænkede stemmen lidt, forklarede han, at han ikke tror, at Peter Loft ringede, mens han sad sammen med Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt.

Foreholdt, at han har forklaret, at Peter Loft nævnte, at han var under pres, forklarede han, at det sagde Peter Loft direkte. Forespurgt, om han sagde, at han var under pres for et andet resultat eller bare under pres, forklarede han, at diskussionen kørte i rundkreds. Peter Loft blev ved med at pirre rundt i, hvorfor man ikke lige så godt kunne sige, at de havde været skattepligtige hele tiden. Diskussion endte som sagt med, at han spurgte Peter Loft, hvad det var for noget, og hvor han ville hen, og hvor Peter Loft sagde, at han var under pres af den gode minister og hans spindoktor. Han uddybede det ikke nærmere, men i vidnets hoved blev det klart til, at hvis man efterlyste argumenter for noget, der pegede på det modsatte resultat, hvad monstro presset så kunne handle om? Han kunne ikke se

andet, end at de ledte efter argumenter for den modsatte afgørelse. Med det som han kendte til det, mente han ikke, at man kunne komme til den modsatte afgørelse.

Forespurgt, om Peter Loft gav udtryk for, hvad denne selv mente, svarede vidnet benægtende. Peter Loft tilkendegav ingen enighed med SKAT København eller vidnet. Han sagde bare, at han var under pres. Foreholdt, at der er forskel på, om man følte, at man blev presset til en anden afgørelse, eller man var enig i, at det var en forkert afgørelse, forklarede han, at det klarificerede Peter Loft ikke. Forespurgt, om det efterlod lidt usikkerhed hos vidnet, forklarede han, at han tolkede det sådan, at ministergangen ledte efter en anden afgørelse – eller argumenter for det. Ministergangen var Peter Loft, ministeren og Peter Arnfeldt.

Foreholdt, at han så fortolkede det sådan, at Peter Loft var enig i, at der skulle findes argumenter for en anden afgørelse, forklarede han, at det kunne han dybest set ikke vide noget om. Forespurgt, hvordan han så kunne fortolke det sådan, hvis han ikke vidste noget om det, forklarede han, at han syntes, at det var ret ligetil. Hvorfor skulle man på det her tidspunkt begynde at efterlyse argumenter, der gik stik imod den afgørelse, som de lige havde fået forelagt? Monstro det ikke skulle være for at få en anden afgørelse.

Foreholdt, at det kunne være, at der blev stillet spørgsmål til kvaliteten af afgørelsen, idet andre har forklaret, at der blev rejst spørgsmål om, hvorvidt man havde været opmærksom på overgangen ved fraflytningssituationen, forklarede han, at det bare var en besynderlig form for kvalitetskontrol, at man kom med forslag om det stik modsatte, uden at have nogen god grund til det. Forespurgt, hvem der kom med det forslag, forklarede han, at det var Peter Loft, der ringede og sagde: "kunne man ikke lige så godt ...". Forespurgt, om det var fordi Peter Loft ønskede en ændret afgørelse, forklarede han, at det må man spørge Peter Loft om.

Foreholdt, at Steffen Normann Hansen har forklaret, at Peter Loft, på mødet den 16. september 2010 umiddelbart før telefonsamtalen med vidnet, redegjorde for, hvordan afgørelsen var, og at Peter Loft kunne stå 100% inde for afgørelsen. Derefter blev der stillet nogle spørgsmål, som vidnet også har beskrevet, hvorefter Peter Loft endnu en gang sagde, at han kunne stå 100% inde for afgørelsen, forklarede han, at han ikke har sagt, at det var Peter Loft, der ønskede en anden afgørelse. Han har bare sagt,

at Peter Loft sagde til ham, at spørgsmålet var blevet rejst. Én i den kreds må have rejst spørgsmålet.

Henvist til mail af 16. september 2010 kl. 13.35 fra vidnet til Peter Loft med notatet om den lille forskel med stor betydning og foreholdt, at han har forklaret, at han ikke var sikker på, hvad notatet skulle bruges til, forklarede han, at han som forklaret ikke præcist kunne huske den telefonsamtale, som må have gået forud for notatet, men Peter Loft bad ham om at skrive kort, hvordan han så juraen. Foreholdt mailens ordlyd: ”Her er så hvad jeg har flikket sammen. Jeg tror ikke, at du skal sige så meget”, og forespurgt, hvad han mente med dette, forklarede han, at der var kommet en afgørelse, den måtte Peter Loft redegøre for overfor ministeren, og så var det vel det. Så måtte ministeren tage dette ad notam.

Forespurgt, om notatet i virkeligheden var et lille talepapir, hvorefter Peter Loft kort kunne forklare om forskellen på til- og fraflytning, forklarede han, at han ikke vidste, hvad Peter Loft skulle bruge det til, udover at Peter Loft fik det i nævnte anledning. Vidnet havde ikke fået agterskrivelsen eller noget som helst andet. Det sjove ved Peter Lofts arbejdsmetoder var, at Peter Loft henvendte sig til en række forskellige folk uafhængige af hinanden, hvorefter de så mere eller mindre arbejdede på det samme uden at vide det.

...

Foreholdt af advokat K. L. Németh, at han har forklaret, at Peter Loft under telefonsamtalen den 16. september 2010 sagde, at han var under pres, og forespurgt, om Peter Loft sagde, hvad ministeren ønskede at opnå ved at presse ham, svarede han benægtende.

Foreholdt, at han har forklaret, at han ringede til Lisbeth Rasmussen om aftenen den 16. september 2010, og at Lisbeth Rasmussen stillede spørgsmål om, hvorfor de stillede alle de spørgsmål, hvortil han skulle have svaret: ”De forsøger at angribe afgørelsen”, og forespurgt, hvad han mente med, at de forsøgte at angribe afgørelsen, forklarede han, at det var hans tolkning af det, som Peter Loft sagde til ham i telefonen. Forespurgt, hvad der lå i at ”angribe”, forklarede han, at det var, at man ville have en anden afgørelse. Forespurgt, om Peter Loft sagde det til ham, svarede han benægtende. Det var hans tolkning.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at spørgsmålene den 16. september 2010 måtte være kommet fra Troels Lund Poulsen eller Peter Arnfeldt, forklarede han, at spørgsmålene i hvert fald måtte være kommet fra nogle i den kreds, som Peter Loft havde drøftet det med. Forespurgt, om Peter Loft sagde ”ministeren har stillet de og de spørgsmål”, forklarede han, at Peter Loft ikke sagde ”ministeren”. Peter Loft redegjorde for, at han havde drøftet agterskrivelsen med ministeren og Peter Arnfeldt. Han sagde ikke noget om, at Steffen Normann Hansen var med til møder, men det var han åbenbart. Peter Loft sagde, at ”spørgsmålet er blevet rejst. Hvorfor kan man ikke lige så godt gøre ...”. Han ved dybest set ikke, hvem af de fire, der rejste spørgsmålet.

...

Advokat Nicolai Mallet foreholdt, at vidnet har forklaret, at Peter Loft under telefonsamtalen den 16. september 2010 sagde, at han var under pres. Forespurgt, om han kunne gentage, hvad Peter Loft sagde, forklarede han, at Peter Loft sagde, at han var under pres af ”den gode minister og hans spindoktor”. Foreholdt, at det altså var begge to, Peter Loft var under pres af, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han husker det tydeligt, svarede han bekræftende.

Per Hvas har forklaret²⁴⁹:

Forespurgt, om han fik orientering om eller kendskab til, at der var møder mellem Peter Loft, Steffen Normann Hansen, Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen i september 2010 om behandlingen af skattesagen, forklarede han, at det tror han også først, han hørte om i forbindelse med de pågældende klagesager.

Forespurgt, om vidnet har kendskab til, hvilke overvejelser og handlinger der foregik i relation til Stephen Kinnoeks skattesag i Koncerncentrets regi i september måned frem til den 16. september 2010, svarede han benægtende. Den viden, han havde om sagen, var det, som han kunne læse i aviserne ligesom alle andre.

Forespurgt, om han har kendskab til, at SKAT København den 16. september 2010 sendte en agterskrivelse i kopi til Koncerncentret i forbindelse

249 Protokol 32, side 6.

med en VIP-orientering, svarede han benægtende. Hele VIP-orienteringsforløbet var også noget, som han først fik kendskab til i forbindelse med de klagesager og aktindsigtssager, der kom efterfølgende. Forespurgt, om han har hørt, at der om eftermiddagen den 16. september 2010 blev holdt et møde med deltagelse af ministeren, Peter Arnfeldt, Peter Loft og Steffen Normann Hansen om sagen, svarede han benægtende. Han var ikke på nogen måde involveret i det konkrete sagsforløb.

Winnie Jensen har forklaret²⁵⁰:

Forespurgt, om hun har kendskab til, om der var aktiviteter i Koncerncentret i relation til skattesagen frem til den 16. september 2010, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun har kendskab til, at der var aktiviteter i Koncerncentret den 16. september 2010, svarede hun benægtende. Hun havde således ikke kendskab til, at der var et møde mellem ministeren, Peter Arnfeldt, Peter Loft og Steffen Normann Hansen den 16. september 2010.

Kent D. Sørensen har forklaret²⁵¹:

Forespurgt, om han kort kan forklare om sit kendskab til sikkerheden omkring VIP-sager i det system, som han sad med, forklarede han, at VIP-sagerne kun blev sendt til to personer nemlig Steffen Normann Hansen og Peter Loft. De blev sendt pr. mail, så der var ikke nogen fysisk papirudgave, der florerede rundt i systemet. Alle VIP-sagerne blev videresendt til ham pr. mail enten fra Steffen Normann Hansen eller Steffen Normann Hansens sekretær Lis Ovdal Madsen. Han sørgede for at aktere den videresendte mail i en lukket sag inde i deres journalsystem. Den blev oprettet som en helt normal journalsag, men man definerede efterfølgende, hvem der skulle have adgang til sagen. I den konkrete sag var det kun vidnet, Steffen Normann Hansen, Jan Lund og Lis Ovdal Madsen, der havde adgang til sagen. Det vil sige, at ingen andre i SKAT kunne komme ind og se, hvad der var af dokumenter eller lignende i sagen.

250 Protokol 32, side 20.

251 Protokol 36, side 2-3, 3 og 4.

Forespurgt, om han kan læse og ekspedere mails fra sin mobiltelefon, svarede han benægtende. Forespurgt, om Steffen Normann Hansen kan gøre det, svarede han bekræftende.

Forespurgt, hvad man gør for at slette VIP-orienteringerne fra de personlige mailbokse, når de er akteret i det lukkede system, forklarede han, at han sletter med det samme, men han tror ikke, at Steffen Normann Hansen sletter. Forespurgt, om han ved, hvad Lis Ovdal Madsen gør, svarede han benægtende, men hun får dem heller ikke direkte. I denne sag fik hun VIP-orientering, fordi hun på det tidspunkt havde mulighed for at gå ind i Steffen Normann Hansens mailboks.

Forespurgt, hvornår han første gang i Koncerncentrets regi blev involveret i overvejelser eller tanker om, hvordan Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesager skulle behandles, forklarede han, at han slet ikke blev involveret på noget tidspunkt. Forespurgt, om han havde kendskab til Steffen Normann Hansens arkiv, svarede han benægtende. Forespurgt, om han havde adgang til Steffen Normann Hansens mailboks, svarede han benægtende.

Henvist til mail af 16. september 2010 fra Jette Sørensen til Peter Loft, Steffen Normann Hansen, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, og forespurgt, om det var den mail, han modtog fra Lis Ovdal Madsen, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han gennemgik den, forklarede han, at det gjorde han faktisk ikke. Det var en viden, som han ikke havde lyst til at have.

Forespurgt, hvad han gjorde ved mailen, forklarede han, at han ikke gjorde ret meget andet end at aktere den på deres lukkede sag. De havde lavet en samlet sag til alle VIP-sager. Det gjorde de i starten af 2010. Det var lidt nemmere at have samling på alle VIP-orienteringer ét sted. Han akterede denne orientering og slettede mailen. Andet gjorde han ikke. Han videresendte den ikke til nogen. Han har én gang printet den ud til Steffen Normann Hansen, fordi denne på et tidspunkt spurgte, hvad der var på VIP-sagen. Steffen Normann Hansen var kommet i tvivl om, hvad VIP-orienteringen konkret omhandlede, så han bad om den. Han kan ikke huske helt præcist, hvornår det var, men han mener, at det var i december 2010 eller i januar 2011. Han gav den personligt til Steffen Normann Hansen og ved ikke, hvad Steffen Normann Hansen gjorde med den, men han fik den ikke retur.

...

Forespurgt, om han har hørt, at der blev afholdt et møde den 16. september 2010 mellem Steffen Normann Hansen, ministeren, Peter Arnfeldt og Peter Loft, hvor man diskuterede sagen, svarede han benægtende.

...

Forespurgt, af advokat K. L. Németh, om han nogensinde har haft agterskrivelsen i elektronisk form eller papirform, svarede han bekræftende. Agterskrivelsen var vedhæftet mailen som en del af VIP-indberetningen. Skemaet og selve agterskrivelsen var i samme mail.

Forespurgt af Niels Fenger, om det var normalt, at man sendte agterskrivelsen med, svarede han benægtende. Det var ganske enestående og ikke normal procedure. Forespurgt, om han kunne mindes, at det var sket før, svarede han benægtende. Det var ikke gjort i nogen af de andre 72 VIP-indberetninger. Normalt var det kun et skema, hvor man skulle udfylde forskellige rubrikker om, hvad det omhandlede, og hvorfor det var en VIP-sag. Det fyldte blot en side. Det var ikke sædvanligt, at agterskrivelsen eller andre bilag var med.

Forespurgt af formanden, hvor lang tid de 72 sager dækkede over, forklarede han, at det var ca. 2 år. Fra primo 2010 til den 31. december 2011. Foreholdt, at han altså har set 72 VIP-indberetninger i løbet af 2010 og 2011, og at dette var den eneste, hvor han havde set, at der var vedlagt en agterskrivelse, svarede han bekræftende.

Advokat Jacob Aaes henviste til vidnets afhøringsrapport og forespurgte, om det var rigtig forstået, at han ikke var blevet bedt om noget af Steffen Normann Hansen i dette forløb, svarede han bekræftende. Det var han ikke.

Lis Ovdal Madsen har forklaret²⁵²:

Forespurgt, om der var særlige forholdsregler, når de helt generelt havde fortrolige sager, forklarede hun, at fortrolige sager blev sendt ind til Steffen

252 Protokol 36, side 5-6.

Normann Hansen til orientering. Hun videresendte dem til Kent D. Sørensen, så han havde styr på dem.

Forespurgt, hvornår hun første gang blev opmærksom på, at man i Steffen Normann Hansens regi beskæftigede sig med Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag, forklarede hun, at det blev hun, da SKAT sendte sagen ind til orientering.

Henvist til mail af 16. september 2010 fra Jette Sørensen til Peter Loft, Steffen Normann Hansen, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, og forespurgt, hvordan hun blev opmærksom på mailen, forklarede hun, at hun havde adgang til Steffen Normann Hansens mailboks. VIP-orienteringerne blev ved fremsendelse enten betegnet som VIP-sag eller som en følsom sag. Proceduren var at videresende til Kent D. Sørensen.

Forespurgt, hvordan hun kom ind i Steffen Normann Hansens mailboks, forklarede hun, at den havde hun på sin computer. Hun kunne også logge sig på hjemmefra. Forespurgt, om hun også hjemmefra kunne gå ind og ordne Steffen Normann Hansens mails, svarede hun benægtende. Hun kunne gå ind i hans indbakke og lukke hans mails op hjemmefra, men hun kunne ikke videresende.

Forespurgt, om hun var på arbejde, da hun så mailen, svarede hun bekræftende. Hun sendte den videre til Kent D. Sørensen. Hun skrev den ikke ud og læste den heller ikke. Hun lod mailen ligge i Steffen Normann Hansens indbakke, så han kunne se den. Forespurgt, om hun ved, om den blev slettet i hans indbakke, forklarede hun, at det burde den ikke være, med mindre han selv har gjort det. Det eneste, hun slettede i hans mailboks, var kalender, bookinger og sådan noget.

Forespurgt, hvor mange VIP-orienteringer hun har behandlet, forklarede hun, at hun har behandlet dem, der kom i den periode, hvor hun var hans sekretær. Hun startede i 2008.

Foreholdt VIP-orienteringen, side 2, sidste linje i første rubrik: "Forslag til afgørelse vedlagt", og henvist til Stephen Kinnocks agterskrivelse af 16. september 2010 samt forespurgt, om hun har erindring om, i hvilket omfang man vedlagde VIP-orienteringerne andre dokumenter, som f.eks. forslag til agterskrivelse, forklarede hun, at det ved hun ikke, for hun har aldrig kigget i dem. Der var jo en grund til, at der stod fortrolig på dem.

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt har hørt om, at der var et møde den 16. september 2010 mellem Peter Loft, ministeren, Peter Arnfeldt og Steffen Normann Hansen, hvor man drøftede agterskrivelsen, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om der foregik aktiviteter i Steffen Normann Hansens regi vedrørende denne sag i perioden efter den 16. september 2010, svarede hun benægtende.

...

Forespurgt af advokat Jacob Aaes, om hun slettede mailen fra sin egen "Sendt post", da hun havde videresendt den til Kent D. Sørensen, svarede hun bekræftende.

Noa Redington har forklaret²⁵³:

Henvist til Stephen Kinnocks agterskrivelse af 16. september 2010 og Helle Thorning-Schmidts agterskrivelse af 16. september 2010 samt forespurgt, om han nogensinde har modtaget de to agterskrivelser eller eventuelt kun den ene af dem, forklarede han, at han hentede agterskrivelsen hos Revitax ved Frode Holm om eftermiddagen den 16. september 2010. Forespurgt, om det var originalen, han hentede, forklarede han, at han ikke studerede den, men han er ret overbevist om, at det var originalen, og at Frode Holm beholdt kopien.

Forespurgt, om han fik begge agterskrivelser, forklarede han, at det kan han ikke huske. Det, der havde interesse, var Stephen Kinnocks agterskrivelse. Forespurgt, om han fik andre oplysninger fra Frode Holm i forbindelse med modtagelsen af agterskrivelserne, forklarede han, at det husker han ikke.

Da han fik agterskrivelsen, lagde han den i sin taske, cyklede hjem til sin egen bopæl og overbragte den senere til Helle Thorning-Schmidt. Det var ikke muligt, at give den til hende med det samme, da hun var et andet sted.

253 Protokol 36, side 8-9.

Forespurgt, om agterskrivelsen lå i en forseglet kuvert, da han modtog den, forklarede han, at det kan han ikke huske. Forespurgt, om han tog nogen kopier af agterskrivelsen, svarede han benægtende. Han fik den ikke retur efter at have udleveret den til Helle Thorning-Schmidt.

Peter Loft har forklaret²⁵⁴:

Vidnet var på tjenesterejse til Istanbul sammen med Jesper Skovhus Poulsen, Steffen Normann Hansen. Der var tale om et OECD-møde. De kom hjem den 16. september 2010 sidst på eftermiddagen, og de landede i Kastrup Lufthavn.

Forespurgt, om han fik udleveret agterskrivelsen i Kastrup Lufthavn, forklarede han, at Steffen Normann Hansen hentede den i toldkontrollen på vej ud. Den lå i en kuvert. Han kan ikke huske, om der var flere eksemplarer, eller om der kun var det eksemplar, som Steffen Normann Hansen sad med. De kiggede i agterskrivelsen. Det kan godt være, Steffen Normann Hansen gik ud og hentede agterskrivelsen, mens de ventede på bagagen. Toldkontrollen er den sidste sluse, man går igennem, før man kommer ud i ankomsthallen. Steffen Normann Hansen og Erling Andersen havde aftalt, at SKAT København ville sørge for, at agterskrivelsen lå der, så de kunne få den, så snart de landede.

De havde kun få dage forinden haft lejlighed til at læse agterskrivelsen, og den var ikke rigtig undergået nogen forandringer, så det var ret hurtigt at se, om de havde taget den indledning eller afslutning, som de havde diskuteret, med eller ej. Det kunne de ret hurtigt se, at de ikke havde. Han tror, at de så det allerede i lufthavnen. Han spurgte Steffen Normann Hansen, om han ikke kunne ringe til Erling Andersen, når de kom ud i bilen, og spørge ham hvorfor. De skulle vist køre i en af ministeriets biler.

Forespurgt, om vidnet kan huske, hvad hans egen reaktion var på agterskrivelsen, forklarede han, at der var en antydning af irritation over, at der ikke var noget med i agterskrivelsen, når de nu havde drøftet det. Han havde fået det indtryk, at de sådan set var endt med at blive enige, og at Erling Andersen havde købt vidnets argumentation om, at der var behov for at samle op på tingene. Forespurgt, hvordan Steffen Normann Hansens

254 Protokol 38, side 22-28, 29-32 og 41-42, og protokol 39, side 18 og 21-22.

reaktion var på agterskrivelsen, forklarede han, at den var den samme som hans – at det var mærkeligt. De var forundrede.

Foreholdt, at Jesper Skovhus Poulsen har forklaret, at denne sad på forsædet ved siden af chaufføren, foreholdt hans forklaring, protokol 22, side 19, fra 3. afsnit, ”Men det gav ... ikke var blevet holdt”, og fra 4. afsnit, ”Som han husker det ... aftalt og hvorfor” og ”Forespurgt, hvordan ... på dette tidspunkt”, og foreholdt, at Jesper Skovhus Poulsen i hvert fald har fornemmet en vis irritation, forklarede vidnet, at en vis irritation er en meget god beskrivelse.

Forespurgt, om han kan huske, hvorfor han bad Steffen Normann Hansen ringe til Erling Andersen for at få en forklaring, svarede han benægtende. Som sagt havde de haft en drøftelse på mødet inden tjenesterejsten, og han havde helt klart den opfattelse, at de var endt med at være enige. De så, at der ikke var nogen tekst med i agterskrivelsen. Han bad derfor Steffen Normann Hansen finde ud af, hvad der var foregået – om de havde misforstået hinanden eller hvad.

Henvist til VIP-orientering af 16. september 2010 vedrørende Stephen Kinnock og forespurgt, om skemaet var med i kuerten, eller om det kun var agterskrivelsen, forklarede vidnet, at det husker han ikke. Han koncentrerer sig kun om agterskrivelsen. Forespurgt, hvor de mere præcist så efter linjerne, der skulle sættes ind, forklarede han, at de havde et ret klart billede af, hvordan agterskrivelsen fra den 13. september 2010 så ud, så de skimmede den endelige udgave igennem og så efter forskelle.

Foreholdt agterskrivelsens pkt. 2.6.3 og forespurgt, hvad det er, der står i ”de fire linjer”, som ikke står her, forklarede vidnet, at det mere var et spørgsmål om alt det, der også stod.

Vidnet blev foreholdt fra pkt. 2.6.3 ”SKAT har sammenholdt det materiale og de redegørelser, du og din repræsentant har indgivet, med de oplysninger SKAT selv er i besiddelse af eller har indhentet” og fra ”de fire linjer”: ”SKAT har sammenholdt de oplysninger du og din repræsentant har indgivet, med de oplysninger SKAT selv er i besiddelse af eller har indhentet fra 3. mand”, samt fra pkt. 2.6.3 ”SKATs undersøgelser har bestyrket de afgivne og foreliggende oplysninger” og videre fra ”de fire linjer”: ”SKAT finder på den baggrund at kunne verificere de afgivne oplysninger, som yderligere bestyrkes af de oplysninger, som du og din repræsentant har afgivet”. Forespurgt, om det ikke var det samme, der stod, svarede han

bekræftende. Det var vel også derfor, at det undrede ham, hvorfor man ikke kunne lave et koncentrat og skrive det indledningsvist. Dette her var den måde, som man ville lave en afgørelse på, men han havde det ønske, at den også skulle kunne tjene til offentliggørelse.

Forespurgt, hvorledes det skulle blive bedre af at skrive det på vidnets måde, forklarede han, at det ville blive fremhævet, og så havde han koncentreret det ned til de dele, som han mente måtte være interessante. I agterskrivelsen stod der noget om selvangivelse til Schweiz, selvangivelse til Storbritannien, London-lejligheden og andet, der ikke var særlig relevant i denne forbindelse. Forespurgt, hvad forskellen er på de to sidste afsnit i pkt. 2.6.3 og det, som han bad om at få sat ind, forklarede han, at han gerne ville have det fremhævet samlet – at man havde alle disse oplysninger, der pegede i samme retning, og at det gav et bestyrket resultat – og skrevet indledningsvist, så det var det første, man opdagede. Forespurgt, om det ikke var ligegyldigt, om man startede eller sluttede med det, forklarede han, at hvis man så lidt pressemæssigt på det, ved han ikke, om det var ligegyldigt.

Forespurgt af formanden, hvor linjerne skulle stå i agterskrivelsen, forklarede han, at det nok ville betyde nogle ombrydninger, men han havde forestillet sig, at man på en eller anden måde skulle skrive det indledningsvist. Forespurgt om det nærmest skulle være på side 1, svarede han bekræftende.

Forespurgt af udspørgeren, hvor det skulle stå på agterskrivelsens side 1, forklarede han, at hans ide som sagt bare var, at han gerne ville have det fremhævet og samlet. De diskuterede ikke, hvor det skulle stå. Det kunne sådan set også have været en anden formulering. Den blev allerede under mødet ændret til Steffen Normann Hansens formulering, sådan som han opfattede situationen.

Forespurgt af Niels Fenger, om det ikke mere var opremsningen af det modtagne materiale, der vidnede om det grundige frem for sammenfatningen, svarede vidnet bekræftende. Det var også derfor, han ikke kunne forstå, hvorfor det skulle være et problem. Forespurgt, om han troede, at det var nemmere at overbevise en journalist ved at sige, at man havde gjort det godt, frem for at sige hvad man havde gjort godt, forklarede han, at de netop fremhævede, hvad de havde gjort godt.

Udspørgeren bemærkede, at meningsindholdet efter hans opfattelse er det samme, hvis man sammenligner ”de fire linjer” med de to sidste afsnit i pkt. 2.6.3 bortset fra ordene i de skarpe parenteser: ”den måde din og din families dagligdag er indrettet på” eller ”jeres erhvervs- og familiemæssige forhold”. Forespurgt, om han er enig heri, forklarede han, at der ikke var nogen meningsmæssig forskel.

Vidnet fik lejlighed til at læse det igennem.

Forespurgt, hvorfor han mener, at agterskrivelsen ville blive klarere og mere kommunikationsbar, hvis ordene ”som yderligere bestyrkes af de oplysninger, som du og din repræsentant har afgivet om den måde som din og din families dagligdag er indrettet på” alternativt ”jeres erhvervs- og familiemæssige forhold” blev ført ind, når den øvrige del af teksten stod i de to sidste afsnit, forklarede han, at tanken ikke nødvendigvis var, at hans tekst var den rigtige. Den blev jo også ændret i Steffen Normann Hansens version.

Han ønskede, at man på ét sted samlet skrev, at SKAT havde fået oplysninger fra parten selv, at SKAT havde fået oplysninger, som parten havde videregivet, at SKAT selv havde været ude og hente oplysninger, og at SKAT i forvejen havde nogle oplysninger – f.eks. at skattepligten ophørte i 1999. Disse oplysninger sammenholdt med de forklaringer, der var givet, og som stod lidt i opposition til de forklaringer, der tidligere var givet til f.eks. Justitsministeriet, gav et samlet entydigt billede. Hans tanke var ikke, at der skulle stå noget andet og mere. Det var mere et spørgsmål om at fremhæve og koncentrere det. Han var bange for, at man ikke læste alle ni sider.

Foreholdt, at hans eget tekstforslag blot generisk nævnte ”oplysninger, som du og din repræsentant har afgivet” og ”oplysninger SKAT selv er i besiddelse af eller har indhentet fra 3. mand”, forklarede han, at der senere i agterskrivelsen stod, hvilke oplysninger, det var. Foreholdt ”For at få fastlagt om du har taget ophold her i landet, har SKAT indkaldt materiale ... Vi har gennemgået og sammenholdt det modtagne materiale ... Redegørelser fra repræsentant blandt andet om ansættelses- og arbejdsmæssige forhold”, og forespurgt, hvorfor hans forslag var bedre, forklarede han, at det ved han heller ikke, om det var. Hans tanke var at samle det, som var afgørende for, at afgørelsen ikke kunne falde anderledes ud og at underbygge alt det, som SKAT havde brugt mere end 1½ måned på.

Han ville ikke lægge noget nyt ind, men blot tydeliggøre teksten. I hans øjne gjorde det ikke noget at skrive det samme to gange. Det kan godt være, at det var forkert i forhold til aģterskrivelser, men denne aģterskrivelse var noget særligt. Han ville gerne fremhæve det og tydeliggøre det, og det syntes han, at han gjorde, fordi det i aģterskrivelsen fyldte to tredjedele af en side.

Foreholdt, at vidnet tidligere har forklaret, at det var Erling Andersens afgørelse, hvordan teksten skulle skrives, og forespurgt, hvorfor Erling Andersen skulle stilles til regnskab for, at linjerne ikke var med, forklarede han, at han ikke sagde, at han skulle "stilles til regnskab". De spurgte ham, om der ikke skulle være en indledning, og sagde til ham, at de troede, at de var enige om det – og så var den ikke længere. Erling Andersen svarede dem, at han havde besluttet, at det var overflødigt.

Foreholdt, at Jesper Skovhus Poulsen har forklaret, at samtalen mellem Steffen Normann Hansen og Erling Andersen stort set varede fra Kastrup til Christianshavn, så må der i givet fald have været talt om noget mere, forklarede vidnet, at han ikke tror, at der blev sagt mere. Han kan ikke huske, om samtalen virkelig varede hele vejen. Foreholdt Jesper Skovhus Poulsens forklaring, protokol 22, side 19 midt, "Som han husker det ... og tilbage", forklarede han, at han ikke kan komme det nærmere.

Formanden henviste til de to sidste afsnit i pkt. 2.6.3 og forespurgte, om de var med i det udkast til aģterskrivelse, der lå forud for vidnets tekstforslag. Han forklarede, at så vidt han husker, var de med i en eller anden form. Foreholdt, at formuleringerne lå meget tæt op ad hinanden, som udspørgeren havde været inde på, og foreholdt, at han vel må have set disse afsnit, før han skrev sine linjer, forklarede han, at han skrev "de fire linjer", før han så 13. september-udkastet, men han kan ikke huske, hvordan de tidligere udkast så ud, og om han havde set i dem.

Forespurgt af udspørgeren, hvad der skete, da de kom til Koncerncentret, forklarede vidnet, at de gik ind til ministeren. Han havde kontor ved siden af ministeren og Steffen Normann Hansen havde kontor på etagen nedenunder. De gik direkte til ministerens kontor. Uden han kan huske det med sikkerhed, vil han antage, at de gav aģterskrivelsen til en af medarbejderne på forkontoret og bad om tre kopier eller hvor meget, der nu skulle til. De gik ind til ministeren, og som han husker det, var de kun de tre i starten, men Peter Arnfeldt kom hurtigt. Han tror, at Peter Arnfeldt kom af sig selv, men husker det dog ikke.

De havde et eksemplar af agterskrivelsen hver. Forespurgt, om der var andre dokumenter fremme, forklarede vidnet, at 14. september-dokumentet godt kunne have været der, men det var ikke et papir, som de talte om. Forespurgt, om de gennemgik agterskrivelsen side for side, forklarede han, at han kortfattet redegjorde for, at nu var agterskrivelsen kommet, at den var blevet meddelt parterne samme dag, at sagen var blevet afgjort efter tilflytterreglerne, og at Stephen Kinnock ikke havde haft ophold i 180 dage i nogen af de tre år. Det var ikke den store overraskelse for nogen.

Forespurgt, om de var inde på spørgsmålet om ”de fire linjer”, svarede vidnet benægtende. Det kan godt være, at han i starten nævnte, at han sådan set havde bedt om at få en indledning, som skulle opsummere grundigheden, fordi de netop havde diskuteret rygten om, at afgørelsen var givet på forhånd. Det kan godt være, at han lige nævnte det kort, men det var ikke noget, som de drøftede. Forespurgt, om der var nogen, der kommenterede herpå, svarede han benægtende. Forespurgt, om han kan huske, om denne indledning havde været drøftet med ministeren inden den 16. september 2010, forklarede han, at det havde den ikke. Forespurgt, om rygten om Stephen Kinnocks seksuelle orientering kom op på mødet, forklarede han, at det gjorde det overhovedet ikke.

Forespurgt, om de diskuterede spørgsmålet om, hvorvidt fraflytningen i 1999 var reel, svarede han bekræftende. De kom ind i en lidt mærkelig diskussion, som kom noget overraskende for ham. Forespurgt, hvem der bragte spørgsmålet op, forklarede han, at han mener, at det var Peter Arnfeldt, der første gang stillede spørgsmålet. Diskussionen kørte mellem Peter Arnfeldt, Troels Lund Poulsen og vidnet. Forespurgt, om Peter Arnfeldt kom med en forklaring på, hvorfor han stillede spørgsmålet, forklarede han, at han ikke kan huske, hvornår det var Peter Arnfeldt, og hvornår det var Troels Lund Poulsen, der stillede spørgsmål. Det er lidt svært at forklare, fordi det kørte på to forskellige niveauer. Det startede med, at der blev spurgt til, om det virkelig var tilstrækkeligt for at komme ud af skattepligten, at man var ude af landet i bare tre måneder, hvor ægtefællen i øvrigt havde postadresse hos sin mor. Ordet ”proforma” blev ikke brugt, men han opfattede det lidt som et proforma-synspunkt.

Forespurgt, om de havde fået de faktuelle oplysninger fra agterskrivelsen, eller om det var noget, de havde fået at vide tidligere, forklarede vidnet, at han på et af orienteringsmøderne havde tegnet en tidslinje, hvor han havde anført årene 1999, 2000 med køb af lejligheden, de seks fejlregistrerede år, og 2007-2009, og forklaret ud fra denne tidslinje. Han havde således

tidligere orienteret om fraflytningen, der fandt sted i 1999, og at der var blevet købt en ny lejlighed. Forespurgt, om han kan huske, hvornår han gav denne orientering, forklarede han, at det mest sandsynligt var efter møde nr. to. Forespurgt, om Peter Arnfeldt da var til stede, forklarede han, at det kan han ikke huske. Han tegnede tidslinjen på en blok. Forespurgt, om han nævnte, at der var et hul på tre måneder i boligsituationen, forklarede han, at sådan beskrev han det ikke, for han opfattede det ikke som et hul. Han beskrev, at der skete fraflytning med hele familien, og at der tre måneder efter blev anskaffet en anden type bolig med et andet formål.

Forespurgt, om vidnet også nævnte problemstillingen med registreringen, forklarede han, at han havde nævnt det tidligere. Forespurgt, om han også nævnte, at det indebar, at Helle Thorning-Schmidt fik overført Stephen Kinnocks personfradrag, forklarede han, at han mener, at han nævnte det i forbindelse med tidslinjen, men det var ikke noget, de drøftede den 16. september 2010.

Den 16. september 2010 kom hurtigt til at dreje sig om det aspekt, som han forklarede om. Peter Arnfeldt og Troels Lund Poulsen spurgte, om tre måneder virkelig kunne være tilstrækkeligt, hvortil han svarede, at det var det givetvis. Det var ikke en diskussion, som de havde forberedt sig på. De havde forberedt sig på alt muligt, men ikke på dette. Han sagde til dem, at tre måneder var tilstrækkeligt, og gav dem et eksempel, som ikke direkte havde noget med det at gøre, men som han syntes underbyggede hans argumentation. Han sagde, at man i en fraflytningssituation, hvor betingelserne var meget strengere, kunne beholde et sommerhus. Hvis man havde to huse, kunne man sælge det ene eller udleje det uopsigeligt i tre år og beholde det andet – og alligevel være fraflyttet. Så meget desto mere, måtte man kunne købe et hus, når man var fraflyttet.

Ret hurtigt kom de ind i niveau nr. to, som vidnet vil kalde det, hvor de spurgte, om man godt kunne have en ægtefælle under fuld skattepligt siddende tilbage, uden at det smittede af på den fraflyttende ægtefælle. Han svarede, at det var et fraflytningstilfælde, de angav. I dette tilfælde var det imidlertid ikke et fraflytningstilfælde, men en tilflytningssag. Hertil bemærkede Peter Arnfeldt eller Troels Lund Poulsen, at det jo kun var fordi, at man lagde vægt på de tre måneder. Det blev en meget cirkulær argumentation, som var lidt svær at få hul på, og derfor blev det et lidt mærkeligt møde, hvor vidnet ikke helt kunne finde ud af, hvad han argumenterede imod på hvilket tidspunkt.

Forespurgt, om der var enighed mellem Peter Arnfeldt og ministeren om synspunktet, forklarede han, at det var spørgsmål, de stillede. De spurgte indgående ind til, om man ikke lige så godt kunne anlægge denne her betragtning, og det mener han, at de var enige om. Han kan huske, at skatteministeren spurgte, om det i virkeligheden ikke var sådan, at det var en vægtstang, som lige så godt kunne have hældt til den anden side. Hertil sagde vidnet: "Nej, det er ikke et skøn. Det er rimelig klart. Hvis der har fundet fraflytning sted, skal man ikke skønne over, om fraflytningen er god nok eller ej. Fraflytning er fraflytning, og i det tilfælde er man inde i 180-dagesreglen mv., som er rimelig skarpskåret".

Forespurgt, om det i virkeligheden var to skarpskårne regelsæt, hvor fraflytning krævede, at man opgav bopælen, og hvor tilflytning krævede, at man fik en ny bopæl plus, at man enten opholdt sig i landet eller arbejdede i landet, forklarede vidnet, at de to argumenter blev blandet lidt sammen, og derfor blev det set med hans øjne en meget forvirret og ikke særlig tilfredsstillende diskussion. Han syntes ikke rigtig, at han fik forklaret sig, som han gerne ville.

Forespurgt, om ministeren gav udtryk for, at han var utilfreds med agterskrivelsen, svarede vidnet benægtende, men ministeren spurgte, om den ikke akkurat lige så godt kunne være faldet ud til den anden side. Til dette svarede vidnet nej. Med de faktuelle oplysninger, der var, var der ingen tvivl om, at den kun kunne falde ud på den måde, som den var faldet ud på. Foreholdt, at spørgsmålet gik på, om ministeren var utilfreds med agterskrivelsen, forklarede han, at han ikke mener, at ministeren gav udtryk for direkte utilfredshed, men han spurgte: "Jamen, kunne I ikke akkurat lige så godt være kommet til det modsatte resultat". Ministeren sagde ikke, at "han gerne havde set".

Forespurgt af formanden, om skatteministeren brugte udtrykket, kunne "I" ikke lige så godt være kommet til et andet resultat, forklarede han, at han ikke kan huske, om ministeren identificerede ham med SKAT.

Foreholdt Steffen Normann Hansens forklaring, protokol 29, side 13 nederst til side 14 øverst, "De mente, at det var en forkert afgørelse i virkeligheden. Forespurgt, om de sagde, at afgørelsen var forkert, forklarede han, at Peter Arnfeldt sagde, at han mente, at den var forkert, og til det sagde Troels Lund Poulsen "jamen jeg kan heller ikke forstå det – at det skulle være rigtig, at det forholdt sig sådan"", og forespurgt, om han kan erindre, at der faldt ord af denne karakter, forklarede vidnet, at han ikke

direkte kan erindre det. Han husker det sådan, at de spurgte ret indgående ind til, hvorfor den betragtning, som han har forklaret om, ikke var den rigtige.

Forespurgt, om man drøftede omgørelsesmuligheden på mødet, forklarede han, at det ikke kom i direkte forlængelse. Det var ikke lige oveni, men relativt kort tid efter, at de havde nævnt diskussion, som kørte et par gange. På et tidspunkt spurgte Troels Lund Poulsen, "hvad nu hvis den er forkert – kan den så omgøres på en eller anden måde?". Vidnet syntes, det var et relativt uinteressant aspekt, fordi afgørelsen ikke var forkert. Hvis man alligevel antog, at afgørelsen var forkert, tror han nok, at han havde en vis fornemmelse af, at man ikke kunne ændre den, men han var ikke helt sikker. Det skyldtes, at de nogle få år tidligere havde lavet en lovændring, der gjorde det muligt for Ligningsrådet eller Skatterådet at ændre et ankenævns afgørelse.

Han kunne ikke huske, hvordan det var afgrænset. Da han blev stillet spørgsmålet, nåede det lige at foresvæve ham i kampens hede, at hvis ankenævnets – som i virkeligheden var skatteforvaltningens overordnede – afgørelse kunne omgøres, så skulle man tro, at så måtte den underordnetes myndigheds afgørelse så meget desto mere kunne. Men han havde en eller anden fornemmelse af, at det kunne den vist nok ikke. Derfor faldt han lidt af og sagde, at han måtte undersøge det.

Forespurgt, om Peter Arnfeldt gav udtryk for noget i relation til omgørelsesspørgsmålet, svarede vidnet benægtende. Forespurgt, om Steffen Normann Hansen gav udtryk for noget i den forbindelse, forklarede han, at han egentlig kun kan huske sit eget svar, og han mener, at det var Troels Lund Poulsen, der stillede spørgsmålet.

Foreholdt forelæggelse for skatteministeren af 17. september 2010 med vidnets håndskrift, "Vi kan ikke – som jeg ellers påstod – indbringe sagen for Skatterådet ...", og foreholdt, at det nærmest giver indtryk af, at han på mødet den 16. september 2010 havde været af den opfattelse, at man godt kunne indbringe sagen, forklarede han, at det godt kan være, at han sagde, at hvis afgørelsen var forkert, kunne Skatterådet måske omgøre afgørelsen. Men han opfattede spørgsmålet som teoretisk, og han gik sådan set også ud fra, at Troels Lund Poulsen stillede spørgsmålet i samme ånd, altså mere teoretisk.

...

Forespurgt, om de drøftede spørgsmålet om genoptagelsesfrister på mødet den 16. september 2010, svarede han benægtende. Forespurgt, om der foregik andre drøftelser i forhold til agterskrivelsen, end dem der allerede er nævnt, svarede han benægtende.

Forespurgt af Niels Fenger, om pressevinklen slet ikke var med, svarede han bekræftende. Det var sådan set anledningen til mødet. Det var det, der afstedkom spørgsmålet oprindeligt. Peter Arnfeldt – hvis det var ham, der åbnede, og det tror han egentlig, det var – sagde: ”Hvad nu hvis vi bliver stillet et spørgsmål om, hvorvidt tre måneder er nok”. Når han før forklarede, at han syntes, at mødet havde et utilfredsstillende forløb, var det blandt andet fordi, de havde øvet sig på alle tænkelige spørgsmål, og det første, som han blev mødt med, var et spørgsmål, de ikke havde øvet sig på. Han mente sådan set godt, at han kunne svare, men han sad med en fornemmelse af, at modtageren af hans svar ikke rigtig havde modtaget det.

Henvist til, at vidnet den 16. september 2010 kl. 13.15 modtog en mail fra Ivar Nordland vedhæftet et notat om ”Den lille forskel med stor betydning”, og forespurgt, om håndskriften på notatet er vidnets, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han havde bestilt notatet, forklarede han, at han tror, at det var noget, Ivar Nordland havde lavet af egen drift som et lille kortfattet støttenotat. Ivar Nordlands generelle tilgang var, at man ikke rigtig skulle sige noget. Forespurgt, om han kan huske, hvornår han læste notatet, svarede han benægtende. Han havde glemt dets eksistens, indtil han så det i kommissionens materiale. Forespurgt, om han kan huske, om det var efter mødet eller før mødet med ministeren, forklarede han, at det må være lavet inden mødet, men han har en eller anden idé om, at han først læste det efter mødet.

Vidnet forklarede, at hans spørgsmål under pkt. 1 på notatet var ganske relevant for den diskussion, som de havde senere. Det vedrørte ikke rigtig et aspekt, der havde været berørt tidligere. I fraflytningssituationer er det klart, at der smitter ægtefællerne af på hinanden. Hvis man vil ud af skattepligt, må man enten tage ægtefællen med sig eller lade sig skille. Man kunne altså ikke lade familien blive i Danmark, selv rejse ud og så være fraflyttet. Men her var spørgsmålet, om det smittede på den udeværende ægtefælle, hvis den ene ægtefælle flyttede tilbage. Det var et aspekt, som de ikke havde berørt, og det kom Ivar Nordland ganske kort ind på i sit notat. Det havde sådan set været en god støtte for vidnet, hvis han havde

nået at læse notatet inden mødet den 16. september 2010, men det mener han ikke, at han havde nået.

På mødet den 16. september 2010 kom de også ind på pkt. 2 i notatet om 180-dagesreglen, så Ivar Nordland var meget godt inde på de drøftelser, som de havde senere, uden vidnet mindes at have drøftet det med Ivar Nordland tidligere. Under pkt. 2 spurgte han Ivar Nordland, om der var eksempler på praksis, og det blev han belært om den følgende weekend. Pkt. 3 var mere et spørgsmål, han bare stillede sig selv – om man kunne blive skattepligtig uden skyld, hvis lejer eksempelvis pludselig sprang fra et lejemål for en treårig periode. Han tror aldrig, at han fik svar på dette spørgsmål.

Han har ikke rigtig nogen fornemmelse af, hvor lang tid mødet med ministeren tog – måske en time. Foreholdt, at Steffen Normann Hansen under sin forklaring var inde på, at vidnet flere gange sagde, at han stod fuldt bagved afgørelsen, forklarede han, at det mener han også, at han sagde. Han argumenterede for, at afgørelsen var rigtig. Han kom med det her ”så meget desto mere”-eksempel, og han prøvede så vidt muligt at holde de to lidt sammenflettede argumentationer ude af hinanden, så diskussionen blev så stringent som muligt. Det lykkedes ikke helt, så på et tidspunkt sagde han, at han havde fulgt sagen ganske nøje, og at han var ret sikker på, at SKAT København havde truffet den rigtige afgørelse. Det var ikke fordi, at han skulle gøre sig til stor specialist på området, men han havde som sagt fulgt tilblivelsen af afgørelsen, og efter alt han havde fået at vide – f.eks. også af Ivar Nordland – så var det den korrekte udlægning. Da vidnet ikke rigtig kunne argumentere den hjem, sagde han, at han stod fuldt og fast inde for, at afgørelsen var den rigtige.

Forespurgt, om ministeren tog hans garanti til efterretning og for gode varer, forklarede han, at det var både og. Som sagt gik han fra mødet med en uforløst fornemmelse af ikke rigtig at have fået sagen på plads, så svaret er vel nærmest nej.

Forespurgt, om ministeren gav nogen instrukser ved mødets slutning, svarede han benægtende. Foreholdt, at det godt kunne være, at ministeren havde sagt, at han ville have en fuldstændig redegørelse for de spørgsmål, han havde stillet, svarede han benægtende. Det eneste håndfaste, der kom ud af mødet, var, at han lovede ministeren notatet om Skatterådet.

Efter mødet ringede han bl.a. til Ivar Nordland. Han tror ikke, at det var foranlediget af notatet om den lille forskel, for det havde han vist nok stadig ikke set på dette tidspunkt, men han følte på en eller anden måde, at hans argumentation ikke havde virket efter hensigten. Derfor prøvede han at spørge Ivar Nordland, hvad argumentet var mod det argument, som han selv lige var blevet mødt med – altså at tre måneder ikke var tilstrækkeligt.

Han må indrømme, at han på mødet selv fik rodet lidt rundt i det, for var det virkelig sådan, at der var smitte den anden vej rundt, hvis ægtefællen notorisk var skattepligtig – først fordi hun opretholdt en postadresse og dernæst, fordi hun fik en varig adresse? Han fik i øvrigt også rodet rundt i, hvad betydningen var af, at det var en helårsbolig og en sommerbolig. Det brugte de også meget tid på, og det var en diskussion, han ikke var velbevandret i, hvilket vist også fremgår af den mailkorrespondance, der fulgte.

Han ville gerne fra Ivar Nordland have det argument, som satte tingene endegyldigt på plads. Han var ikke i tvivl om, at det, som han havde sagt, var rigtigt, men han var lidt i tvivl om, hvorvidt alle hans argumenter hang godt nok sammen. Det spurgte han Ivar Nordland om, og det kan godt være, at han gjorde det på en lidt bagvendt måde ved at spørge, hvad argumentet var mod følgende betragtning. Ivar Nordland svarede, at SKAT's afgørelse var rigtig. Til det spurgte vidnet igen, hvad argumentet var mod dette her. Ivar Nordland prellede af og svarede ikke rigtig. Derfor blev det også en lidt forvirret samtale. Han kan sådan set godt forstå, hvis Ivar Nordland ikke helt præcist vidste, hvad det var, han skulle svare på, men han kan ikke forstå, hvis Ivar Nordland var i tvivl om, hvad vidnets mening var om sagen.

Foreholdt, at Ivar Nordland – ligesom vidnet – har forklaret, at de drøftede argumentet om, at fraflytningen ikke var reel, og at samtalen nærmest gik i stå til sidst, og forespurgt, om det er noget, vidnet kan genkalde sig, svarede han bekræftende. Han søgte som sagt efter det endegyldige argument, som han kunne sætte sagen på plads med.

Foreholdt Ivar Nordlands forklaring, protokol 30, side 16, 2. afsnit, 5.- 8. linje, "Hvis parterne siger det samme, bliver man på et tidspunkt trætte af at høre på hinanden. Til sidst indfandt tavsheden sig, og vidnet spurgte Peter Loft: "Hvad er det her for noget", og "hvor vil du hen". Peter Loft sagde: "Tja, jeg er jo altså under pres af den gode minister og en spindoktor", og forespurgt, om vidnet kan huske at have sagt noget i den retning, svarede han, at det kan han godt have gjort, men han fornemmer lidt, at

Ivar Nordland i sin forklaring siger, at vidnet var under pres for at få ændret afgørelsen, og det mener han på ingen måde var tilfældet. Det var slet ikke en tanke, der strejfede ham. Han var presset, ligesom man er presset under f.eks. en afhøring for kommissionen eller ved en eksamen. Der er forskel på at være presset til noget og være presset af noget. Han var presset af noget. Det lægger han ikke skjul på. Til sidst på mødet sagde han endda, at han stod inde for afgørelsen, men det stoppede ikke dermed, så han var da presset, men han var ikke presset til noget.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at ministeren kun til dels tog hans indeståelse for gode varer, samt forespurgt, hvordan det kom til udtryk, forklarede han, at de ikke følte sig overbevist. Forespurgt, om ministeren og Peter Arnfeldt krævede mere, når de ikke følte sig overbevist om afgørelsen, selvom om han garanterede for den, forklarede han, at der var en ret vedvarende diskussion om de temaer, som han har nævnt. Han følte som sagt ikke rigtigt, at han fik tingene sat på plads, men det var ikke sådan, at konklusionen nærmest var, at afgørelsen så måtte være forkert. Han havde dog det problem, at det kunne ske, at han fik spørgsmålet dagen efter. Han var ikke sikker på, at det da stod ham helt klart, at man i virkeligheden havde blandet to argumenter sammen. Der var noget, som han måtte have bedre på plads, hvis han skulle stå på mål for afgørelsen overfor pressen. Det var mere ham selv, der tænkte, at det vist ikke var færdigt. Der var ikke en bestilling eller en forventning fra ministeren som sådan, men han havde måske nok en forventning om, at diskussionen ville blive genoptaget på et tidspunkt efter mødet.

Forespurgt af Niels Fenger, om der var en bestilling om at lave et notat om omgørelse, svarede vidnet bekræftende – et notat om muligheden for omgørelse.

Foreholdt af udspørgeren, at Ivar Nordland har forklaret, at han fik det indtryk, at vidnet ringede til ham under mødet, forklarede han, at han tror helt bestemt, at han gik ind på sit eget kontor, der lå lige ved siden af. Foreholdt, at Ivar Nordland har forklaret, at da vidnet kom ind på det med at være under pres, så sænkede vidnet ligesom stemmen, og det gav ham indtrykket af, at der blev ringet op fra mødet, og at de andre ikke skulle høre det, forklarede han, at det har han ikke nogen erindring om. Han ringede ikke fra mødet. Det ville også være mærkeligt, når det var så nemt for ham at gå ind på sit eget kontor lige ved siden af.

Forespurgt, om vidnet havde en samtale med Birgitte Christensen, svarede han bekræftende. Det var vel hende, han gav bestillingen om, hvad Skatterådet kunne og ikke kunne.

Forespurgt, om der skete mere den 16. september 2010, svarede han nægtende.

Niels Fenger foreholdt mail af 16. september 2010 kl. 13.35 fra Ivar Nordland til vidnet og bemærkede, at den næsten kun gav mening, hvis Ivar Nordland vidste, at der var noget, han skulle "flikke sammen". Forespurgt, om han er bekendt med, hvorfor Ivar Nordland fandt på at lave et "klædpå-notat" til det, der senere på dagen kom som en store overraskelse for vidnet, forklarede han, at han ikke havde givet anledning til det. Erling Andersen skulle have sagt, at Peter Arnfeldt havde rejst 1999-problemstillingen, men det kan han ikke huske. Ivar Nordland har sagt noget lignende, men han tror ikke, at det har været drøftet med vidnet. Han ved ikke, om Ivar Nordland kan have drøftet det med Peter Arnfeldt, der kan have sagt noget i den stil. Det var ikke en diskussion, som han kendte til. Han blev selv taget lidt med bukserne nede den 16. september 2010 om aftenen, da problemstillingen blev rejst.

...

Foreholdt, at en medarbejder fra Steffen Normann Hansens forkontor, som modtog alle VIP-indberetningerne, har forklaret, at dette var det eneste tilfælde, han har oplevet, hvor VIP-indberetningen var vedlagt selve afgørelsen, og forespurgt, om det stemmer overens med vidnets erindring, svarede han bekræftende, men bemærkede, at dette også var det eneste tilfælde, hvor de regnede med, at afgørelsen ville blive offentliggjort.

Vidnet blev henvist til VIP-indberetningen af 16. september 2010 vedrørende Stephen Kinnoek og foreholdt, at han har forklaret, at han gav ministeren en detaljeret orientering om sagen – både om faktum- og juradelen – i hvilken forbindelse ministeren fik mange oplysninger om ægteparrets forhold, herunder oplysninger, som muligvis kunne bruges på en ubehagelig måde for Helle Thorning-Schmidt – f.eks. at hun havde fået Stephen Kinnoeks personfradrag, selvom hun ikke skulle have det – samt foreholdt, at man godt kunne gøre sig nogle overvejelser om, hvorvidt der var et habilitetsspørgsmål.

Han forklarede, at ministeren var øverste chef for ministeriet. I den egenskab skulle ministeren efter hans opfattelse – og efter den måde vidnet har praktiseret det på – også orienteres om sager, hvor man måske kunne spørge, hvad ministeren skulle bruge det til. Ministeren kunne ikke udtale sig om sagerne, og han måtte ikke agere i dem, men det var nu en gang en oplysning, som han burde have som øverste chef. VIP-orienteringen var et element i systemet, men han har ikke forklaret om graden af detaljeringen. Det lå i systemet, at en minister også blev orienteret om denne slags sager. Det blev vurderet fra sag til sag, hvor meget man måtte orientere om. I denne sag vil han mene, at det ikke ville være nogen tilstrækkelig orientering, hvis man 4-5 gange bare sagde, at det så ud til, at Stephen Kinnock var skattefri, nu ser det endnu mere ud til, at han er skattefri, nu er det nok sikkert og vist, at han er skattefri osv.

Han mener helt klart, at det lå i den måde, man arbejdede på i et politisk departement, at man orienterede ministeren. Man kan diskutere, om nogle af oplysningerne på de første tre sider i 14. september-notatet skulle have været taget fra. Han vil sådan set ønske, at han bare havde fået det af SKAT København, som han bad om, og ikke noget ekstra. Nu var ministeren jo under tavshedspligt, men havde ikke noget at bruge de meget detaljerede oplysninger til. Vidnet havde hverken i denne eller andre sager, der mindede lidt om denne, tænkt over habilitetsbetragtningen. Han havde ment, at han var nødt til at orientere om sagerne, og i et enkelt tilfælde har han også måttet orientere Statsministeriet.

Forespurgt, om vidnet overvejede sin egen habilitet, svarede han benægtende.

...

Af advokat Jacob Aaes forespurgt, om det var vidnet, der instruerede Steffen Normann Hansen om at ringe Erling Andersen op under køreturen fra lufthavnen, svarede han bekræftende. Han tror, at han sagde: "Prøv lige at ringe ham op".

...

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at vidnet har forklaret, at han på mødet den 16. september 2010 nævnte for ministeren, at han gerne ville have haft nogle linjer med i agterskrivelsen, og forespurgt, hvorfor han nævnte det, når det ikke var noget, han tidligere havde omtalt

for ministeren, forklarede han, at han adskillige gange havde talt med ministeren om det evigt verserende rygte om, at SKAT ikke var grundige nok, og at Frode Holm vidste, hvad afgørelsen gik ud på. Det var noget, som ministeren gjorde en del ud af. Ministeren spurgte ham en del gange om, hvor rygtet kom fra, hvorfor det blev ved med at være der, og om der kunne være noget om det. Hver gang sagde han, at han anså det for fuldstændig grundløst, og at han ikke syntes, at ministeren skulle kere sig om det.

I begyndelsen af mødet den 16. september 2010 sagde vidnet, at han på baggrund af de rygter, der hele tiden havde været, havde foreslået, at man fremhævede grundigheden osv., men at det ikke var kommet med. Det var ikke noget, de drøftede, men han nævnte det. Det havde som sagt fyldt meget hos ministeren, hvorfor rygterne hele tiden kørte.

Forespurgt, om ministeren kunne have nået at læse agterskrivelsen på det tidspunkt, hvor vidnet sagde det til ham, svarede han benægtende. Han tror, at Steffen Normann Hansen har forklaret, at de nærmest stod op under mødet. Det gjorde de ikke, som han husker det. De sad ned under det meste af mødet, men lige netop bemærkningen om, at noget ikke var kommet med, kan godt være faldet, mens de stod op. Vidnet kan godt have sagt til ministeren, da de kom ind af døren: ”Her har vi kendelsen. Den fik vi ude i toldfiltret, og den er blevet sendt ud”, og på et eller andet tidspunkt i den forbindelse sagte: ”Jeg havde ønsket – men det er ikke kommet med”. Det var ikke noget de diskuterede.

Foreholdt, at han har forklaret, at han under mødet fik et spørgsmål, som han ikke var forberedt på – om de tre måneder var tilstrækkeligt til at betragte parret som værende fraflyttet – og forespurgt, om han blev usikker på, om det var den rigtige afgørelse, man havde truffet, da ministeren og Peter Arnfeldt stillede spørgsmålet, svarede han benægtende. Han var på intet tidspunkt usikker på agterskrivelsen. Han fik rodet lidt rundt i betydningen af sommerhus og hus til helårsbrug, men der var ingen slinger i valsen.

Som han tidligere har forklaret, havde han svært ved, at målet hele tiden rykkede sig. Når han argumenterede mod et argument, blev han mødt med andre argumenter, men han var ikke et sekund i tvivl om, at det var den rigtige afgørelse. Grunden til, at han var så skrāsikker, var, at han hele tiden sad med tanken om, at hvis man kunne beholde et sommerhus, så måtte man så meget desto mere efterfølgende kunne købe et hus. Han

vidste ikke, at der tidligere havde været en fire års regel, som var ophævet. Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen ville have nævnt for ham, hvis der havde været tvivl på dette punkt. Han var ikke i tvivl, men han kan godt have ønsket, at hans pædagogiske evner var bedre, eller at de spørgsmål, som han blev stillet, havde været lidt klarere.

Forespurgt, om man ikke spillede bold med Koncerncentrets presseafdeling, når man havde en formidlingsopgave – måske ikke i forhold til ministeren, men udadtil – forklarede han, at hvis det var et konkret spørgsmål om, hvordan man skulle formulere en pressemeddelelse, eller ministeren skulle holde et pressemøde, så drøftede man det med pressetjenesten.

Foreholdt, at han har forklaret, at han sad tilbage med en følelse af, at han ikke havde kunnet forklare det rigtigt for ministeren og Peter Arnfeldt, og at det egentlig også var et problem for ham, hvordan han skulle håndtere spørgsmålet, hvis det kom fra en anden side, og forespurgt, hvorfor han ikke spurgte nogle professionelle ud i formidlingskunsten, forklarede han, at han opfattede det sådan, at det var en juridisk forklaring, der skulle laves, og det vil han hellere drøfte med jurister end pressefolk.

Forespurgt, hvem det var, som han var bange for, at han ikke kunne svare på spørgsmål fra, forklarede han, at han i første omgang ikke syntes, at han havde svaret ministeren klart nok. Hvis afgørelsen blev offentliggjort, så ville det i en senere fase være den brede offentlighed, han skulle svare, hvis de skulle finde på at stille spørgsmålet – hvad der ikke var en given sag, fordi det var en ret specifik vinkel at komme ind på. Metoden var nok den, at man først fandt ud af, hvad det juridisk korrekte svar var, og så kunne det godt være, at man bagefter gik til en pressemedarbejder og sagde, ”prøv lige at udtrykke det her på en måde, der kan forstås af andre end jurister”. Med al respekt for Koncerncentrets pressemedarbejdere, så tror han ikke, at det var dem, han skulle spørge først.

Helle Bergenfelt har forklaret²⁵⁵:

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt har hørt om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag på arbejdet eller haft noget med den at gøre, forklarede hun, at hun ikke har haft noget med den at gøre.

255 Protokol 51, side 2-3.

Forespurgt, om hun har kendskab til, at SKAT København den 16. september 2010 sendte en VIP-orientering om sagen til Koncerncentret, svarede hun benægtende. Hun har ikke tidligere set VIP-orienteringen.

Forespurgt, hvem der arkiverede Peter Lofts papirer, forklarede hun, at hvis det var VIP-sager, så hun ikke papirerne, og hun ved ikke, hvor de var. Almindelige sager gik som regel retur til afdelingen. Forespurgt, om papirer, som Peter Loft eventuelt modtog på et møde, ikke skulle journaliseres, forklarede hun, at hun ikke journaliserede.

Foreholdt, at andre vidner har forklaret, at forkontoret efter arbejde skulle ud at spise sammen torsdag den 16. september 2010, og forespurgt, om hun var på arbejde den dag, forklarede hun, at hun er helt sikker på, at hun har været på arbejde, men husker ikke det nævnte arrangement.

Foreholdt, at der torsdag den 16. september 2010 sidst på eftermiddagen var et møde med deltagelse af Peter Arnfeldt, Steffen Normann Hansen, Peter Loft og ministeren, og forespurgt, om hun har hørt noget fra det møde, forklarede hun, at det har hun overhovedet ikke.

Lisbeth Rasmussen har supplerende forklaret²⁵⁶:

Udspørgeren foreholdt vidnet Stephen Kinnocks agterskrivelse af 16. september 2010, de to sidste afsnit under punktet "2.6.3. Ophold", og Peter Lofts håndskrevne tekst ("de fire linjer"): "Skat har sammenholdt de oplysninger du og din repræsentant har indgivet med de oplysninger SKAT selv er i besiddelse af eller har indhentet fra 3. mand". Foreholdt, at de to tekstafrsnit stort set har samme ordlyd, og foreholdt, at Peter Loft kom med "de fire linjer" på mødet den 13. september 2010, hvor de gennemgik det sidste udkast, samt forespurgt, om hun kan huske, hvornår de to nævnte afsnit i agterskrivelsen blev sat ind, forklarede hun, at hun ikke kan sige, hvornår de nøjagtigt er sat ind i udkastet, men de var sat ind før mødet den 13. september 2010.

Efter mødet med Peter Loft og Steffen Normann Hansen, tog hun og Erling Andersen "de fire linjer" med tilbage til SKAT København. Hun satte sig sammen med afdelingsleder Hanne Dahl Kofod og sagsbehandler Søren Hansen og så "de fire linjer" igennem. De læste teksten sætning for

256 Protokol 42, side 13-15.

sætning og så på den sagsfremstilling, der var på daværende tidspunkt. De følte, at der i sagsfremstillingen var gjort rede for stort det samme. De havde skrevet de to afsnit i forlængelse af, at de på samme side i agterskrivelsen listede de helt konkrete ting op. Det var på baggrund af de oplistede ting, at de lavede den opsummerende konklusion. Derfor gik deres lange diskussion også på, at de havde skrevet det, der burde stå. Det var tilstrækkeligt omtalt.

Forespurgt af formanden, om hendes forklaring skal forstås sådan, at de ikke efter den 13. september 2010 ændrede i agterskrivelsen, forklarede hun, at de ikke ændrede på det omtalte punkt. Efter den 13. september 2010 læste de agterskrivelsen igennem, og i den forbindelse kan de have rettet stavfejl og kommafejl. Hun henviste i øvrigt til sin tidligere forklaring herom.

Henvist til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010", der var med på mødet den 1. september 2010, forklarede hun, at de to afsnit ikke var med i dette udkast. Afsnittene kom således ind i perioden fra den 1. til den 13. september 2010. Forespurgt, om hun kan huske, hvad begrundelsen var for at sætte afsnittene ind, forklarede hun, at de – efter de oplistede konkrete ting i agterskrivelsen – trak op, at de sammenlagt nåede frem til deres resultat på grundlag af de oplysninger, som de selv havde og det, der var leveret. Det var vigtigt for dem at pointere, at hvis der var andre ting, som Stephen Kinnoek ikke havde oplyst, så kunne den skatteretlige vurdering blive en anden.

Forespurgt, om hun kan huske, hvem der foreslog at skrive dette, forklarede hun, at det sikkert var i fællesskab med hende, Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen. Det hang også sammen med, at de havde et møde med Stephen Kinnoek og Frode Holm torsdag den 9. september 2010. Det var den sidste opsummering, hvor de gav en redegørelse for, hvilke oplysninger de havde liggende, og hvad de lagde vægt på. På mødet blev det sagt, at hvis Stephen Kinnoek havde flere oplysninger af betydning, så var det nu, de skulle frem. Forespurgt, om de havde oversigten over materiale på bordet på mødet den 9. september 2010, forklarede hun, at de havde et bilag med, som handlede om de faktiske forhold, hvor de opsummerede oplysninger om arbejde, bolig osv.

Foreholdt af Niels Fenger, at hun har forklaret, at hun reagerede over for "de fire linjer", fordi der ifølge hendes opfattelse implicit var et budskab i linjerne, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om hun så ikke tænkte,

at de hellere måtte fjerne det fra udkastet til afgørelsen, hvis det kunne sende et forkert signal, forklarede hun, at det ikke var det, der stod i udkast til agterskrivelse, hun reagerede over. I udkastet var det faktuelle oplysninger, der blev sammenholdt, vurderet, analyseret, og som endte med en konklusion. Hun opfattede det, der stod i ”de fire linjer” sådan, at man drog et spørgsmål om nogle personlige livsværdier, personlige forhold ind i det. Det var som om, begrebet livsinteresser fra dobbeltbeskatningsoverenskomsten blev trukket ind. Det blev formuleret med nogle ord, der antydede, at der var noget specielt. Hun tænker på ordene: ”den måde din og din families dagligdag er indrettet på”. Det var de ord, der fik hende til at reagere på teksten.

Foreholdt, at SKAT Københavns bevæggrund for at medtage de to sidste afsnit under punktet ”Ophold” i agterskrivelsen var, at de ville lave en opsamling og forklaring på faktagrundlaget, og forespurgt, om det ikke var den samme bevæggrund, som Peter Loft angav for at medtage ”de fire linjer”, forklarede hun, at det kan hun ikke sige.

Hanne Dahl Kofod har supplerende forklaret²⁵⁷:

Foreholdt Stephen Kinnocks agterskrivelse af 16. september 2010, de to sidste afsnit under punktet ”2.6.3. Ophold”, og Peter Lofts håndskrevne linjer (”de fire linjer”) samt henvist til udkast til agterskrivelse af ”x. september 2010”, hvoraf fremgår, at disse to sidste afsnit under punktet ”Ophold”, ikke var medtaget på dette tidspunkt, og forespurgt, om hun har erindring om, hvornår de sidste to afsnit er kommet ind i agterskrivelsen, forklarede hun, at hun mener, at de var med den 13. september 2010.

Forespurgt, om det blev drøftet med nogen, at afsnittene skulle sættes ind, forklarede hun, at de havde sat afsnittene ind, før de modtog ”de fire linjer”. Forespurgt, om de havde drøftet, at afsnittene skulle sættes ind, eller om det bare var en fra sagsbehandlergruppen, der satte det ind, forklarede hun, at det kom ind, da de drøftede, hvordan teksten skulle være. Forespurgt, om hun kunne huske, at de drøftede, at det ville være en god idé at sætte afsnittene ind, forklarede hun, at det kunne hun ikke specielt huske. Forespurgt, om hun kan huske, hvem der foreslog, at afsnittene skulle sættes ind, forklarede hun, at det vel var Søren Hansen, som behandlede

257 Protokol 43, side 2.

sågen. Hun henviste til, at hun tidligere har afgivet forklaring, og at hun vel har redegjort for det der.

Foreholdt af advokat Lars Svenning Andersen, at når man sammenligner teksten i de to sidste afsnit i agterskrivelsen med "de fire linjer", så er det samme tekst, og at "de fire linjer" ifølge de afgivne forklaringer skulle være lavet inden den 13. september 2010, og forespurgt, om hun mener, at afsnittene var med inden den 13. september 2010, svarede hun bekræftende. Der blev ikke lavet ændringer på baggrund af "de fire linjer".

Erling Andersen har supplerende forklaret²⁵⁸

Foreholdt Stephen Kinnocks agterskrivelse af 16. september 2010, de to sidste afsnit under punktet "2.6.3. Ophold", og foreholdt "de fire linjer" samt foreholdt, at meningsindholdet i de to tekster stort set er det samme, samt forespurgt, hvornår de to sidste afsnit kom ind i agterskrivelsen, forklarede han, at han ikke er i stand til at sige, hvornår de præcist kom ind, men det er hans klare overbevisning, at der ikke blev foretaget andet end små redaktionelle ændringer af agterskrivelsen efter mødet den 13. september 2010. Han er ikke i stand til at sige, hvornår afsnittene præcist kom ind. Han har under sine tidligere afhøringer forklaret, hvordan han oplevede dette forløb, og den problemstilling, der var i forbindelse med det, havde ikke så meget med de første linjer i den håndskrevne tekst at gøre, men med de sidste linjer. Han er overbevist om, at afsnittene var med i agterskrivelsen inden mødet den 13. august 2010.

Henvist til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010" og foreholdt, at de foreholdte afsnit fra agterskrivelsen ikke er med i dette udkast, og at der ikke står noget tilsvarende, forklarede han, at udkastet er fra den 1. september 2010. Forespurgt, om afsnittene kom ind mellem den 1. og den 13. september 2010, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han kan huske, at det blev gjort til genstand for overvejelse, at de to afsnit skulle med, svarede han benægtende.

...

Advokat Lars Svenning Andersen henviste til Stephen Kinnocks agterskrivelse af 16. september, de to sidste afsnit under punktet "Ophold", og

258 Protokol 43, side 14 og 15.

foreholdt ”de fire linjer”: ”Skat har sammenholdt ... som du og din repræsentant har afgivet”, og forespurgt, om han kan give en forklaring på, at teksten næsten ordret er den samme, når han har forklaret, at afsnittene efter hans erindring ikke er kommet ind efter mødet den 13. september 2010. Vidnet svarede, at han ikke kan forklare det. Hans indtryk er, at der ikke blev skrevet nye afsnit ind efter den 13. september 2010. Der blev kun rettet kommaer, ordstillinger og lignende. Han vil igen præcisere, at han på mødet den 13. september 2010 ikke havde sin koncentration på den første del af Peter Lofts håndskrevne tekst, men på den sidste del. Forespurgt, om de sammenlignede de to tekster, så han kunne sige til Peter Loft, at de første fire linjer allerede stod der, så det kun var de sidste to, der manglede, forklarede han, at det har han ikke nogen erindring om.

Peter Loft har supplerende forklaret²⁵⁹:

Foreholdt Stephen Kinnocks agterskrivelse af 16. september 2010, de to nederste afsnit under punktet ”2.6.3. Ophold”, henvist til ”de fire linjer” og udkast til agterskrivelse af ”x. september 2010” og forespurgt, hvornår han erindrer de nævnte afsnit under punktet ”Ophold”, kom med i agterskrivelsen, forklarede han, at han blev lidt forvirret under den forrige afhøring, da udspørgeren kom ind på dette punkt. Det var først under forrige afhøring, at han blev opmærksom på, at den endelige afgørelse indeholdt de tre linjer (de to afsnit).

Sidst blev han spurgt om, om der ikke var en høj grad af lighed, og hvad hans særskilte ønske var, når det allerede stod i agterskrivelsen. Han var simpelthen ikke opmærksom på – og havde aldrig været det – at de tre linjer (de to afsnit) var i agterskrivelsen. Det var også derfor, at han og hans bisidder henvendte sig til kommissionen og bad om at se det udkast, der blev præsenteret på mødet den 13. september 2010, men det udkast findes åbenbart ikke.

Det er klarlagt under afhøringerne, at han har skrevet ”de fire linjer” tidligt om morgenen den 13. september 2010, at Steffen Normann Hansen kom med sit supplement senere samme morgen, og at de på mødet blev præsenteret for et udkast, der ikke eksisterer i kopi. Han kan ikke sige noget med sikkerhed, men han kan næsten ikke forestille sig andet, end at de tre linjer (de to afsnit) ikke var med udkastet. Dels synes han, at det

259 Protokol 52, side 2-4.

virker højst ejendommeligt, at de to tekster ligner hinanden så meget, og hvis linjerne var med i udkastet, så må linjerne være skrevet uafhængigt af hinanden.

På mødet havde de udelukkende en diskussion om, hvorvidt det var hensigtsmæssigt eller nødvendigt at tage ”de fire linjer” med. Hvis de tre linjer (de to afsnit) allerede havde stået der, så vil han tro, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen ville have henvist til linjerne og spurgt, om det ikke var godt nok. Der blev sagt ”står det der ikke allerede”, men efter hans erindring var det helt klart ment som, ”hvis du læser kendelsen, får du så ikke det indtryk, at vi har været grundige”. Hvis det var ham, så ville han have sagt ”det ønske du har – nemlig at prøve at imødegå det rygte, der havde været om, at det hele var givet på forhånd, og at SKAT ikke havde været grundig nok – er sådan set meget godt imødegået ved det, der står her”.

Han havde nok foreslået, at det stod lidt mere fremtrædende, men han havde ikke specifikke ønsker til, hvor det skulle stå. Han havde tænkt det som enten en præambel eller en afslutning.

Han var ikke opmærksom på det, da han skralæste agterskrivelsen i taxaen den 16. september 2010, og det var Steffen Normann Hansen heller ikke. Det var derfor, de ringede til Erling Andersen og spurgte, om det var der, og de fik klart det indtryk, at det var det ikke.

Foreholdt, at en anden forklaring på den ensartede tekst kunne være, at ordene allerede stod i udkastet til agterskrivelse fra den 3. eller 13. september 2010, forklarede han, at han er ret sikker på, at han ikke sad og kiggede på noget, da han skrev ”de fire linjer”. Det har heller ikke været muligt at finde det skriftsted, som han i givet fald skulle have kigget på, så for ham at se, så forekommer det mest sandsynligt, at det er det modsatte, der er sket.

Som han tidligere har forklaret, sagde Erling Andersen: ”Stik mig teksten, så kigger vi på det”. Det var også derfor, at han egentlig var lidt overrasket over, at det ikke var med i agterskrivelsen, da han fik den et par dage efter i lufthavnen. Han havde fået det indtryk, at Erling Andersen var enig med ham. Det behøvede ikke lige præcist at være den tekst, som han havde lavet, men noget i den stil. Det var derfor, det overraskede ham, at det ikke var der, men noget tyder jo på, at det var der alligevel.

Vidnet blev foreholdt sin forklaring – protokol 38, side 13, sidste linje til side 14, 7. linje – og Hanne Dahl Kofods forklaring – protokol 43, side 2, 12.-19. linje og 12.-5. linje fra neden – og henvist til Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 14, 2.-4. afsnit. Forespurgt, om det giver ham anledning til yderligere kommentarer, forklarede han, at han ikke på noget tidspunkt hæftede sig ved linjerne. Det undrer ham, hvordan de kan skrive omtrent det samme, og det undrer ham, at ingen gjorde ham opmærksom på det, hvis linjerne allerede var der. Man kunne have gjort ham opmærksom på det ved to lejligheder – både den 13. og 16. september 2010, men man gjorde det ikke.

Foreholdt, at både Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen har forklaret, at det ikke var den første del af ”de fire linjer”, de reagerede på, men den sidste del om de personlig og familiemæssige forhold, forklarede han, at de på mødet den 13. september 2010 ikke havde nogen diskussion om, hvorvidt det var tilsvining eller ej. De havde en meget stilfærdig diskussion om, hvorvidt det var nødvendigt eller ej. Han sagde, at det ikke var sikkert, at det var 100% nødvendigt, men at han i denne sag gerne ville gå med seler, livrem og påmalede bukser.

Han kan ikke huske, om han begrundede det med det langvarige rygte om, at sagen var afgjort på forhånd, men det var det, der lå bag. Hvis det allerede havde stået i udkastet, så havde det styrket deres argumentation imod teksten om de personlige og erhvervmæssige forhold, og de kunne have henvist til linjerne i udkastet og spurgt, om det ikke var godt nok, men det gjorde de ikke.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret²⁶⁰:

Forespurgt, om han har haft drøftelser med andre embedsmænd end Peter Loft om Stephen Kinnocks skattesag frem til den 16. september 2010, svarede han benægtende.

Foreholdt Steffen Normann Hansens forklaring – protokol 24, side 23, 5. hele afsnit, 1.-6. linje, og 6. hele afsnit, 5. linje til side 24, 2. linje – og forespurgt, om han kan erindre, at han en enkelt gang eller to har spurgt Steffen Normann Hansen, hvordan det gik med sagen, forklarede han, at han ikke har diskuteret sagens konkrete indhold med Steffen Normann

260 Protokol 52, side 36-38.

Hansen før mødet den 16. september 2010. I relation til, at der var en offentlig debat om, at SKATs afgørelse var på vej, og at afgørelsen var kendt af Frode Holm, skal han ikke udelukke, at han måske på et enkelt møde har spurgt, om afgørelsen var på vej.

Foreholdt vidnets forklaring, protokol 9, side 12, 4. afsnit, side 13, 3. afsnit, og forespurgt, hvorfor han interesserede sig for forløbet i 1999, forklarede han, at som han husker det, så stod der noget i afgørelsen herom. Forespurgt, om der stod noget om den problemstilling, at Helle Thorning-Schmidt igen købte en lejlighed, forklarede han, at han ikke husker, hvordan ordene faldt, men han spurgte, hvad der skulle til for at flytte ud af dansk skattepligt.

Forespurgt, om han var kritisk indstillet overfor afgørelsen eller tog den til efterretning, forklarede han, at som minister havde han en tilsynsforpligtelse med de afgørelser, der blev truffet. Han er ikke ekspert i skatteret, men han synes, at det var afgørende, at han forstod, hvad retspraksis var, og hvad kendelserne var, fordi han – ligesom den resterende del af Danmarks befolkning – havde en forventning om, at der skulle være en offentliggørelse af hele afgørelsen.

Det var ikke fordi, at han skulle kommentere på afgørelsen, men han skulle i hvert fald vide, hvilke ting der lå til grund for den. Han fik ikke rigtig svar, som han forstod, på de spørgsmål som han stillede. Det kan enten skyldes, at han ikke er videre godt begavet og skulle have det skåret ud i pap, men det kan også være fordi, at det var svært at svare på. Han spurgte for at opfylde sin tilsynsforpligtelse, og det, synes han, var vigtigt.

Forespurgt, hvad han undrede sig over i relation til fra- og tilflytningen i 1999-2000, forklarede han, at han ikke i detaljer kan genkalde sig, hvad han spurgte om. Han spurgte, hvad der skulle til for at ophøre med dansk skattepligt. Det var ikke nogen længere diskussion om til- og fraflytning.

Han havde fået et notat, som også er i kommissionens materiale, og i den forbindelse stillede han nogle spørgsmål til det, der stod i notatet. Det førte til, at der kom yderligere notater. Hvis man sammenligner det første notat med det sidste notat, så har det undergået en relativ stor udvikling. Der er ret stor forskel på, hvad der stod i det første notat, og hvad der står i det sidste notat. Den omfattende korrespondance i weekenden – som han har forklaret, at han ikke kendte noget til – viser, at et meget banalt spørgsmål åbenbart kan føre til meget omfattende arbejde.

I bund og grund spurgte han for at vise rettidig omhu, og det kan man så tro på eller lade være. Han har forstået, at der er nogle, der tillægger ham meget skumle motiver i forbindelse med, at han har tilladt sig at forstå landets love.

Foreholdt, at Peter Arnfeldt og han har forklaret, at det var vigtigt at have et presseberedskab på plads, og forespurgt, hvad hensigten var med presseberedskabet, forklarede han, at journalister tit har mange gode spørgsmål. Nogle gange kan det være ret nødvendigt at forstå, hvordan tingene rent faktisk hænger sammen for at være i stand til at svare på spørgsmålene. Det er en fordel som politiker, at man udtaler sig om noget, som man ved noget om. Det var lige præcis i den forbindelse, at presseberedskabet skulle være så godt som muligt. Det var ikke nødvendigvis, fordi han skulle udtale sig.

Han ville være så godt forberedt som muligt, hvis der var nogen, der kom og sagde, at der var lavet om i præmisserne i forhold til andre danske skatteborgere. Han anede det ikke på det tidspunkt, og han tillod sig at være djævlens advokat, ligesom Peter Arnfeldt også tillod sig at være djævlens advokat. Det var ikke nogen stor diskussion, og det foregik i en helt rolig atmosfære. Der var ikke nogen, der var "kede af det" eller oprevne.

Foreholdt, at han har forklaret, at han tillod sig at være djævlens advokat og forespurgt, om han stillede kritiske spørgsmål, svarede han benægtende. Det gjorde han ikke, og han skulle måske have brugt et andet ord end djævlens advokat. Det, han mente, var, at når der kom en diskussion om, hvorvidt det var en rigtig afgørelse eller ej, så vidste de, at alle landets skatterevisorer ville læse afgørelsen med lup for at se, om der var dannet en ny praksis, fordi det var en helt særlig person. Da ville han komme i en meget trist situation, hvis han ikke vidste, hvordan reglerne var.

Efterfølgende kom han i den situation, at han i forbindelse med en besvarelse til Folketinget spurgte, om der var ændret i praksis, og om Ligningsvejledningen var lavet om. Han fik det svar tilbage, at den ikke var lavet om. Senere har han konstateret, at den blev lavet om den 21. januar. Set bagudrettet synes han, at det var helt fornuftigt, at han prøvede at opfylde sin tilsynsforpligtelse. Han har så måttet konstatere, at der er nogen, der har givet ham og Peter Loft forkerte oplysninger, fordi Skatteministeriets Early Warning System, i forhold til at man opdagede, at ting blev lavet om, ikke blev brugt.

Forespurgt, om han den 16. september 2010 var djævlens advokat, eller om han tog agterskrivelsen til efterretning og alene stillede et par opklarende spørgsmål, forklarede han, at han ikke var djævlens advokat. Han tog agterskrivelsen til efterretning. Han skulle ikke angribe agterskrivelsen. Han skulle bare forsøge at forstå den. Han sagde på intet tidspunkt, at afgørelsen var forkert, eller at den skulle laves om. Han tog den helt stille og roligt til efterretning, men sagde, at han gerne ville have noget mere viden om, hvordan reglerne og retspraksis var.

Foreholdt Steffen Normann Hansens forklaring – protokol 29, side 13, sidste afsnit, 11. linje, til side 14, 6. linje – og forespurgt, om Steffen Normann Hansen tager fejl, forklarede han, at han tror, at Steffen Normann Hansen gav udtryk for, hvad Peter Arnfeldt sagde.

På ny foreholdt Steffen Normann Hansens forklaring, side 13, anden sidste linje, til side 14, 1. linje ”Forespurgt, om de sagde, at ... det skulle være rigtigt”, forklarede han, at det kan han ikke nikke gænkende til, men han tror, at han sagde, at han ikke forstod særlig meget af det, som Peter Loft fortalte omkring til- og fraflytning.

Forespurgt, om han kan afvise, at Steffen Normann Hansen har opfattet det på den måde, som han har forklaret til både politirapporten og til kommissionen, forklarede han, at det vist var en politirapport, som Steffen Normann Hansen tog afstand fra på flere punkter.

Foreholdt, at udspørgeren ikke mener, at Steffen Normann Hansen har taget afstand fra den, og at Steffen Normann Hansen har underskrevet rapporten, forklarede han, at han kun kan sige, at han ikke husker det sådan, som Steffen Normann Hansen har forklaret, og han kan heller ikke gænkende, at det var det, Peter Arnfeldt skulle have gjort.

9.14 Den 17. og den 18. september 2010

Den 17. september 2010 bragte Ekstra Bladet en artikel, hvoraf fremgik, at Stephen Kinnock ifølge oplysninger fra revisor Frode Holm var blevet frifundet for dansk skattepligt.

Samme dag kl. 8.12 sendte Mark Arnecke fra Revitax en mail til Lisbeth Rasmussen, hvori han skrev, ”Efter aftale med Frode Holm fremsendes vedlagte brev”. Mailen var vedlagt følgende brev:

”På vegne af vores klienter Stephen Nathan Kinnock og Helle Thorning-Schmidt skal vi under henvisning til SKATs forslag til ændringer af deres skatteansættelser for indkomstårene 2007, 2008 og 2009 i brev af 16. september 2010, hermed bekræfte, at vi er enige i de i forslagene påtænkte ændringer og derfor ikke har nogen bemærkninger til disse.

Vi skal endvidere bekræfte, at vi giver afkald på høringsfristen ifølge forslagene, således at SKAT kan træffe afgørelse med det samme i sagerne, jf. skatteforvaltningslovens §§ 19 og 20.

...”

Kl. 8.27 skrev Ivar Nordland til Peter Loft:

”Du spurgte i går om der kunne rettes kritik mod afgørelsens forudsætning om, at parrets fulde skattepligt var ophørt i oktober 1999 ved hele familiens fraflytning til Belgien til et hus lejet for 5 år. Alternativet kunne være, at parret hele tiden havde haft bolig til rådighed i Danmark dels ved at hun havde en postadresse hos sin mor, dels ved at hun medio februar 2000 købte en lejlighed i København, som siden hen blev udskiftet med andre lejligheder.

Skat København har yderligere oplyst, at den i februar 2000 erhvervede lejlighed var en 50 m² stor taglejlighed, og at hun i den efterfølgende periode ikke havde indtægtsgivende arbejde her i landet.

Det må være manifest at i perioden oktober 1999 og februar 2000 har parret ikke bolig til rådighed i Danmark. Der er ikke noget grundlag for at statuere, at flytningen fra Danmark ikke var reel, men at familiens hensigt var fortsat at have bolig her i landet.

At Thorning efter godt tre måneder køber en mindre lejlighed i Kbh formentlig af hensyn til sit partiarbejde ændrer ikke her på. Den har næppe været egnet til bolig for hele familien, og der er ingen grund til at tro, at lejligheden tillige kan betegnes som bolig for hendes ægtefælle, der havde fuldtidsarbejde og børn i Bruxelles.

Vurderingen af ægtefællernes bolig- og skattepligtsforhold foretages separat, om end den ene ægtefælles bolig nogen gange vil statuere bolig for den anden. Der er f.eks næppe tvivl om at Kinnock har bolig til rådighed i

Thorning's hus i dag, men omvendt er der vel ingen der påstår, at Thorning har bopæl i Kinncoks lejlighed i Geneve?

Det afgørende efter min bedste opfattelse er, at der for den samlede familie sker et definitivt cut i oktober 1999, hvor begge ægtefæller rykker deres arbejde og fælles bolig til Belgien. At Thorning efterfølgende køber en mindre lejlighed i København ændrer ikke på dette og slet ikke i forhold til ægtefællen. Kinncok har effektivt sluppet dansk skattepligt fra dette tidspunkt og kommer først ind igen, når han har været her mere end 180 dage. Og det har han ifølge afgørelsen ikke.

Jeg har læst briefingmaterialet til ministeren fra Carsten Vesterøs kontor. Jeg mener ikke at Peter Arnfeldt har belæg for at kritisere dette. Det er indres endvidere, at materialet netop ikke er udformet så det passer på fakta i sagen.”

Peter Loft svarede kl. 8.46, cc Birgitte Christensen og Steffen Normann Hansen:

”Tak for det tilsendte.

Jeg vil dog alligevel gerne have at I gennemgår det oprindelige notat meget nøje og udbygger det/tilretter det i et sådant omfang, så det også afspejler denne situation. Jeg har stadig ikke notatet men som jeg husker det, forekommer det misvisende i forhold til det, vi nu ved er den konkrete situation.”

Birgitte Christensen skrev kl. 9.09 til Ivar Nordland i samme mailstreng:

”Taler du med Carsten og Michael om udbygning af notatet.”

Kl. 10.38 skrev Ivar Nordland til Peter Loft, cc Birgitte Christensen og Steffen Normann Hansen (CV er Carsten Vesterø):

”CV har rettet til og du får den via Birgitte.”

Kl. 14.03 skrev Per Hvas til Birgitte Christensen, Winnie Jensen og Poul Erik Hjerild Nielsen, at han havde lagt følgende materiale videre til Peter Loft:

Forelæggelse for skatteministeren af 17. september 2010 (underskrevet af Per Hvas, Winnie Jensen og Birgitte Christensen):

”Anledning: Notat om mulighed for at ændre et udkast til afgørelse.

Frist

Sagen kort:

Til din orientering vedlægges notat, som overordnet redegør for retsvirkningen af SKATs udkast til afgørelser.

Som det fremgår, har regionerne som udgangspunkt mulighed for at tilbagekalde et udkast til en afgørelse (agter) og udsende et nyt udkast til afgørelse, når det sker indenfor den høringsfrist, der er fastsat ved udsendelse af det første udkast. Det vides ikke, hvor ofte regionerne har fundet det nødvendigt at tilbagekalde et udkast, men det antages at være undtagelsen.

Når der herefter er truffet en afgørelse, er mulighederne for at ændre begrænsede.”

Det vedlagte notat (underskrevet af Poul Erik Hjerrild-Nielsen):

”Notat om SKATs mulighed for at korrigere udkast til afgørelser (agterskrivelser)

Sammenfattende gælder:

- Når der er udsendt et forslag til afgørelse (agterskrivelse), kan SKATs regionale enhed inden udløbet af indsigelsesfristen på 15 dage frit korrigere forslaget. Det sker ved udsendelse af ny agterskrivelse.
- Når der herefter er truffet en afgørelse, kan SKATs regionale enheder kun ændre i skærpende retning, hvis afgørelsen er truffet på grundlag af et urigtigt eller mangelfuldt faktum.
- Skatteministeriets Koncerncenter har ingen kompetence i konkrete afgørelser.

Sammenfatningen er uddybet nedenfor:

1. Anvendelse af agterskrivelser.

I det omfang SKAT finder grundlag for at foretage eller ændre en skatteansættelse, er der efter SFL § 20, stk. 1, pligt til at varsle om forslaget til afgørelse.

Der er dog ikke noget til hinder for at varsle om et forslag til afgørelse, selv om der ikke måtte være pligt til det, f.eks. hvis forslaget til afgørelse ikke rummer en foretagelse eller en ændring af skatteansættelsen.

Fristreglerne i SFL § 26 er ensbetydende med, at varsling skal ske senest d. 1. maj i det 4. år efter udløbet af indkomståret. Dvs. at der i september 2010 kan varsles ændringer for indkomstårene 2007, 2008 samt 2009. Efter udløbet af denne frist skal betingelserne for ekstraordinær ansættelse være opfyldt, jf. SFL § 27.

2. Muligheden for korrektion af en udsendt agterskrivelse.

Når der er udsendt agterskrivelse, får adressaten normalt en 15-dages indsigelsesfrist. SKATs mulighed for at korrigere/skærpe agterskrivelsen inden udløbet af 15-dages fristen er alene begrænset af fristreglerne som nævnt ovenfor. SKAT er således – også uden fremkomst af nye oplysninger – frit stillet med hensyn til at korrigere agterskrivelsen i tiden indtil afgørelsen er truffet.

3. Muligheden for korrektion af en afgørelse om ansættelse.

Når SKAT har truffet den endelige afgørelse, er SKATs mulighed for en skærpende ændring yderst begrænset. Dette er en følge af de grundlæggende principper om tilbagekaldelse af forvaltningsafgørelser.

En afgørelse med virkning bagud i tid kan kun ændres i skærpende retning, hvis det efterfølgende viser sig, at afgørelsen er truffet på et urigtigt eller mangelfuldt faktisk grundlag, der har relevant betydning for afgørelsen, og dette ikke kan tilregnes SKAT. Som typisk eksempel på en situation, hvor en afgørelse kan ændres i skærpende retning, kan nævnes, at den skattepligtige har undladt at fremlægge alle relevante oplysninger. Endvidere kan SKAT foretage en skærpende ændring, hvis det undta-

gelsesvis må lægges til grund, at afgørelsen har haft et åbenbart ulovligt indhold.”

Derudover var Skatteforvaltningslovens § 20, § 26 og § 27 vedhæftet.

I samme mailstreng skrev Birgitte Christensen kl. 14.42 til Peter Loft, cc Per Hvas og Winnie Jensen:

”Jeg kom til at tænke på, at vores drøftelse i går, om Skatterådets evt. mulighed for at ændre på en afgørelse ikke afspejler sig i notatet. Begrundelsen er, at der ikke er en sådan mulighed i den aktuelle situation.

Efter skatteforvaltningslovens § 2, stk. 3, kan Skatterådet “efter indstilling fra told- og skatteforvaltningen ændre en åbenbart ulovlig afgørelse, der er truffet af et skatteankenævn, et vurderingsankenævn eller et motorankenævn.”

Bestemmelsen forudsætter altså en ankenævnsafgørelse. Den kan ikke bruges på forvaltningens egne afgørelser.”

Peter Loft svarede kl. 15.56:

”Men hvad så hvis skatteforvaltningen træffer en åbenbart forkert afgørelse? Hvis ankenævnet gør det, kan der gribes ind, hvis den underordnede myndighed gør det, kan der ikke gribes ind?? Det lyder meget ulogisk!”

Forelæggelsen for skatteministeren med notat af den 17. september 2010 findes endvidere i en udgave med følgende håndskrevne bemærkning af Peter Loft, dateret samme dag:

”Vi kan ikke – som jeg ellers påstod – indbringe sagen for Skatterådet. Det forudsætter, at sagen har været behandlet i et ankenævn. Og kun skatteyder kan klage til ankenævnet.”

Af en ”Forelæggelse for departementschefen” dateret den 17. september 2010 fremgår:

”**Anledning:** Afklaring af skattepligtsspørgsmål i forbindelse med tilflytning og fraflytning.

Frist: Snarest

Sagen kort: Du har ønsket en uddybning af, hvordan skattepligtsreglerne virker i forbindelse med tilflytning og fraflytning fra Danmark.

Vedlagte notat er udbygget med bl.a. henvisninger til de gældende lovregler og henvisninger til praksis.”

Forelæggelsen var vedhæftet notatet ”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning”, der er citeret i afsnit 9.11 med de forskelle, der er anført med kursiv nedenfor, og de tre afgørelser fra Tidsskrift for Skatter og Afgifter (TfS):

”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning

Den fulde skattepligt til Danmark er knyttet til rådighed over helårsbolig og ophold her i landet. Der gælder to forskellige regelsæt for henholdsvis tilflytning og fraflytning.

Tilflytning

En mand har i en årrække opholdt sig i udlandet med sin familie. Ved fraflytningen fra Danmark afhændede familien den helårsbolig, som udgjorde deres fælles hjem. Skattepligten til Danmark *efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1*, ophørte i forbindelse hermed.

Hustruen og børnene vender efter nogle år tilbage til Danmark, hvor de erhverver en ny helårsbolig. Manden bevarer sit job i udlandet, men besøger sin familie, når arbejdet tillader. *Hustruen og børnene bliver fuldt skattepligtige, fordi de efter at have erhvervet bolig i Danmark, tager ophold her i landet, jf. kildeskattelovens § 7. Mandens skattemæssige status til Danmark ændres ikke ved, at hustruen og børnene bliver skattepligtige her i landet.*

Familien har således erhvervet bolig her i landet, men manden bliver efter ~~skattelovgivningen~~ *kildeskattelovens § 7, stk. 1*, først skattepligtig, når han tager ophold her i landet. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende.

Efter praksis anses et ophold af en varighed på under 3 måneder, eller et samlet ophold på mindre end 180 dage inden for et tidsrum på 12 mæ-

der for et kortvarigt ophold, se fx 1990.465 HRD, TfS 1992,388 LSR og TfS 1998,795.

Opholdet skal have karakter af ferie eller lignende. Den pågældende kan godt besøge sin ægtefælle og familie uden, at han derved har taget ophold. Besøget må blot ikke overstige 3 måneder eller sammenlagt 180 dage.

Den pågældende anses i praksis for at have taget ophold, hvis han udfører erhvervsarbejde i Danmark.

Det medfører *efter praksis* ikke i sig selv skattepligt, hvis personen fx besvarer en sms/mail eller deltager i et møde under sit ophold i Danmark, hvis opholdet i Danmark i øvrigt har til formål at være sammen med sin familie. De handlinger kan ikke sidestilles med løbende personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, se fx TfS 1997.590 LSR.

Om personen har rådighed over helårsboligen, er altså uden betydning. Efter skattelovgivningen bliver personen først skattepligtig til Danmark, når den pågældende tager ophold.

Fraflytning

En skatteyder ønsker at rejse til udlandet for at tage arbejde. For at slippe ud af fuld skattepligt til Danmark skal familien afhænde deres helårsbolig her i landet.

Det følger af ~~den danske skattelovgivning~~ *kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1*, at en person er fuldt skattepligtig, når den pågældende har bopæl her i landet. Skatteyderen har efter praksis bopæl her i landet, når vedkommende råder over en helårsbolig, og skattepligten består indtil skatteyderen opgiver sin bopæl endeligt.

Når den skattepligtige flytter til et andet land for at arbejde, kan han undgå dansk beskatning ved at afhænde sin helårsbolig eller – *som det anerkendes i domspraksis – udleje boligen uopsigeligt i 3 år. Hvis hustruen bliver boende med børnene i deres fælles bolig, der således opretholdes, kan manden ikke slippe ud af dansk skattepligt.*

Hvis den skattepligtige hverken afhænder sin bolig eller udlejer den uopsigeligt i en 3-årig periode, har den pågældende som udgangspunkt bevaret sin bopæl, og han vil fortsat være skattepligtig her i landet. Derfor kan en

person, der rejser til udlandet for at arbejde i en årrække, og som i den periode beholder rådigheden over sin ejerbolig i Danmark, ikke fritages for *beskatning dansk skattepligt, se TfS 1992,316 HRD, hvor skatteyderen opholdt sig i 7 år i udlandet med sin familie og ikke havde anden tilknytning til Danmark end ejendomsretten til et parcelhus.*

I hvilket omfang den skattepligtige opholder sig i Danmark, har ingen betydning for skattepligten. I denne situation er det alene afgørende om familien fortsat råder over en helårsbolig.

Tilflytning efter fraflytning

Når skattepligten ophører efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, som følge af, at personen afhænder sin ejendom og flytter til udlandet med sin familie, har den pågældende mulighed for efterfølgende at anskaffe sig en bolig, uden at skattepligten genindtræder før at vedkommende igen tager ophold her i landet, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1."

Samme dag, den 17. september 2010, kl. 15.07 havde Morten Jensen sendt en mail til Peter Arnfeldts arbejdsadresse og hotmailadresse, cc Anne Simonsen, med emnet: "Spm 620-622 som ministeren ønsker, at du læser". Mailen var vedhæftet følgende forelæggelse samt udkast til spørgsmål og svar (udkast til spørgsmål og svar citeres ikke):

"Forelæggelse for skatteministeren

Anledning: SAU, alm. del, spm. 620-622.

Frist: 12.09.2010

Sagen kort: Der er vedlagt udkast til svar til Folketingets Skatteudvalg på spørgsmål 620-622 om ophør af skattepligt ved fraflytning.

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V), og tager udgangspunkt i et svar fra SKAT, hvor skattepligten for en person, der arbejder 2 år i udlandet, opretholdes, fordi han bevarer sin bolig i Danmark.

I spørgsmål 620 redegør du kort for reglerne om skattepligt ved fraflytning, og de hensyn der ligger bag. Det konkluderes, at skattepligten ikke ophører, når den pågældende bevarer sin bolig i Danmark.

I spørgsmål 621 svarer du, at den pågældende ikke har opgivet sin tilknytning til Danmark, hvis han allerede ved fraflytningen planlægger at vende tilbage efter 2 år.

I spørgsmål 622 svarer du, at du ikke har aktuelle planer om at ændre reglerne ved udtræden af dansk skattepligt.

Indstilling: At du svarer, jf. vedlagte udkast.

Presseinitiativ m.v.: Ingen”

Forelæggelsen var godkendt af Carsten Vesterø, Birgitte Christensen og Peter Loft. Sidstnævnte havde noteret, at han gerne ville drøfte svaret på spørgsmål 622 med Troels Lund Poulsen, hvis det var muligt.

Kl. 16.54 sendte Anne Simonsen følgende mail med bilag til Troels Lund Poulsen, cc Morten Jensen og Peter Arnfeldt:

”Jeg vedlægger en sag.

Derudover vedlægger jeg de gamle afgørelser.

Begge ting samt den yderligere sag får vi bragt hjem til dig i papir som aftalt.”

Mailen var vedhæftet 8 afgørelser fra Tidsskrift for Skatter og Afgifter: TfS 1992.388, TfS 2002.504, TfS 2009.311, TfS 2007.353, TfS 2007.738, TfS 1997.590, TfS 2006.191 og TfS 2002.504. Derudover var vedhæftet forelæggelsen for skatteministeren af 17. september 2010 med Peter Lofts håndskrevne bemærkning, ”Notat om SKATs mulighed for at korrigere udkast til afgørelser (agterskrivelser)” og bestemmelserne fra skatteforvaltningsloven.

Kl. 19.19 sendte Anne Simonsen en mail til Peter Arnfeldt, cc Morten Jensen, hvor hun vedhæftede kildeskatteloven, udskrift af Ligningsvejledningen pkt. ”D.A. Fuld og begrænset skattepligt”, forelæggelsen for departementschefen af 17. september 2010 med notatet ”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning” og de tre afgørelser fra TfS.

Af en specifikationsliste fra Jan Kjærgaards telefon fremgår, at Jan Kjærgaard den 18. september 2010 har sendt 2 sms beskeder og foretaget 3 opkald af en varighed

Den 17. og den 18. september 2010

på henholdsvis 15 sekunder, 8 sekunder og 13 minutter og 24 sekunder til Peter Arnfeldt.

Kommissionen har fra Jan Kjærgaard modtaget kopi af nogle håndskrevne noter udarbejdet på en journalistblok. På forsiden af blokken er med håndskrift anført:

*"Bånd-udskrifter:
Tlf-samtaler
Peter Arnfeldt
Skatte-sagen/Helle/Stephen*

Opgave: De 9 sider

Gemmes!"

Af Jan Kjærgaards noter for den 18. september 2010 fremgår:

*"18/9 ca 13.30
ca 14.00*

PA: "Helle er langt fra clean. Langtfra. Vælgerne skulle bare vide, hvad der står om statsministerkandidat Helle Thorning i den afgørelse. Der står utrolig belastende ting om Helle i den afgørelse"

PA: "For fanden altså, folk skulle bare vide"

Mig: "Hvis der virkelig står belastende ting om Helle i afgørelsen, så skal det sgu' frem. Selvfølgelig".

"Jeg beskytter dig 1000 procent".

"Vi vil ikke holde hånden over hende, hvis hun ikke er clean alligevel"

PA: "Der er noget helt galt med den afgørelse. Hvordan kan det være at Stephen i sin tid blev løftet ud af sin skattepligt til Danmark? Du skal tilbage til omkring 1999. Det er her kæden hopper af. Der er noget, der ikke stemmer"

"Jeg fatter ikke den afgørelse"

PA: "Det er alt for risikabelt. Er du klar over, hvad der sker med mig, hvis det frem, at jeg har lækket Helle skattepapirer? Jeg er færdig mand. Færdig på stedet."

Du kan ikke få kopi af de 9 sider.

18/9 PA overvejer

"Det er alt for farligt, for fanden altså".

”Slet ikke nu. Måske kan vi finde ud af noget senere. Jeg lover ingenting.
Det hele skal lige køle af”.

18/9 ca 16.30

PA: ”Jan, jeg tør sgu ikke. Det er for farligt, mand””

I Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater er under uge 37 bl.a. anført:

”Fredag 17/9 2010. Jeg modtager anmodningen om den endelig afgørelse pr. mail fra Frode Holm. Mark ... fra REVITAX henter afgørelsen (1 kuvert til REVITAX og 2 kuverter til henholdsvis Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt.)”

Af Erling Andersens redegørelse fremgår:

”Fredag den 17. september 2010 foreligger der om morgenen en skriftlig tilkendegivelse fra REVITAX/Frode Holm om, at man ingen bemærkninger har til agterskrivelsen.

Endelig kendelse udarbejdes herefter – og jeg underskriver denne.

Kl. 9.00 møder en medarbejder fra Frode Holms kontor op på mit kontor – og jeg udleverer kendelsen til vedkommende.

Derefter sender jeg en sms til departementschef Peter Loft om, at jeg nu har udleveret endelig kendelse. Departementschefen svarer: OK. Mvh. Peter.

Jeg hører ikke mere til sagen i løbet af dagen, men følger lidt med på TV2 NEWS og netaviserne – og ser reaktionerne efter at Helle Thorning-Schmidt har kommenteret afgørelsen offentligt.”

Jan Kjærgaard har forklaret²⁶¹:

Vidnet erindrer ikke, at der var kontakt mellem ham og Peter Arnfeldt i perioden fra den 1.-18. september 2010.

261 Protokol 6, side 5-7 og 10.

Foreholdt sms og telefonkontakt med Peter Arnfeldt den 18. september 2010 forklarede han, at han den 17. september 2010 blev kaldt til chef-redaktør Poul Madsens kontor og fik af Poul Madsen i opdrag at skaffe skatteafgørelsen på de 9 sider. Poul Madsen fandt det utilfredsstillende og skuffende, at man ikke kunne se, hvad der lå i afgørelsen. Poul Madsen foreslog ham at gå til "Helle-siden", og han sagde: "Overbevis dem om, at det er fuldstændig uholdbart, at det her holdes hemmeligt. Det kan kun give problemer sidenhen". "Så overbevis dem. Gå til alle, der kan krybe og gå på Helle Thorning-siden, og overbevis dem om det. At altså enten straight up, at de skifter mening, Helle Thorning skifter mening og officielt offentliggør det eller, at vi får det på den lovlige måde af Helle-siden under hånden".

Den spændende opgave at skaffe de 9 sider lå herefter på vidnets skuldre. Han var i forløbet efter den 17. september 2010 i direkte kontakt med Helle Thorning-Schmidt, Frode Holm og Noa Redington, og han forsøgte at etablere kontakt til Stephen Kinnock. Han forsøgte at præparere de forskellige til at udlevere afgørelsen. Han blev ved med at løbe panden mod muren i forsøget på at fremskaffe afgørelsen på lovlig vis og tog derefter på eget initiativ kontakt til Peter Arnfeldt, som han til tider havde et "ganske kreativt" samarbejde med.

Vidnet var overbevist om, at den 17. september 2010 ikke lige var dagen at kontakte Peter Arnfeldt, da Peter Arnfeldt formentligt havde det skidt efter Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks "frifindelse". Først den 18. september 2010 ringede han til Peter Arnfeldt. Han opnåede ikke kontakt og sendte en sms, hvorefter Peter Arnfeldt ringede tilbage ca. ½ time senere – omkring kl. 14. Han optog samtalen på bånd, selvom Peter Arnfeldt ikke ønskede det. Konkrete "båndudskrifter" af bl.a. denne samtale er sammen med en redegørelse indleveret til kommissionen. Båndudskrifterne er fuldstændig stringente udskrifter fra de originale bånd. Der er ikke tale om noter, men om båndudskrifter.

På forespørgsel fra advokat Henrik Stagetorn oplyste vidnet, at det, han betegner som båndudskrifter, er det håndskrevne, der er indleveret sammen med redegørelsen til kommissionen. Han har ikke andre båndudskrifter.

Advokat K.L. Németh anførte, at båndoptagelserne efter det oplyste i redegørelsen er slettet. Hertil oplyste han, at det, der er indleveret sammen med redegørelsen, er båndudskrifter.

Han producerede udskrifterne løbende umiddelbart efter hver samtale med uddrag af det for ham vigtigste på båndene. Han optog samtalen på digital optager og noterede ordret fra gang til gang, hvor langt Peter Arnfeldt var villig til at gå med henblik på lækage af afgørelsen. På denne måde kunne han hurtigt få overblik over, hvor langt forhandlingen var kommet, når der igen var kontakt med Peter Arnfeldt. Han optog i alt seks samtaler.

Foreholdt notat af 18. september 2010 ca. 14.00, oplyste vidnet, at her startede hans og Peter Arnfeldts forhandling om udlevering af afgørelsen. Peter Arnfeldt sagde direkte til ham i starten af samtalen: "Jeg har de 9 sider". Han noterede det ikke ned, da det væsentlige for ham var at notere, hvor langt de var kommet i forhandlingen om eventuel lækage. Han kan huske samtalen "fotografisk" ned til mindste detalje, fordi han har hørt den mindst 5 gange. Peter Arnfeldt var rystet og havde det meget dårligt over afgørelsen. Peter Arnfeldt var irriteret over, at Helle fremstod "clean", når hun slet ikke var det. Peter Arnfeldt sagde, at det fremgik meget tydeligt af oplysningerne i de 9 sider.

Han pressede ikke på for at få oplyst, hvilke belastende ting der stod om Helle Thorning-Schmidt, men ville føle sig ind på Peter Arnfeldt og have styr på, om han havde de 9 sider. Peter Arnfeldt sagde, at han havde haft adgang til de 9 sider, og han havde set dem. Peter Arnfeldt følte, at befolkningen var blevet fuppet, fordi Helle ikke var clean, og det var helt galt.

Peter Arnfeldt gav et hint om baggrunden for afgørelsen. Arnfeldts anbringende var, at Stephen Kinnock fejlagtigt var blevet løftet ud af sin skattepligt til Danmark omkring 1999. I løbet af samtalen, som vidnet mener varede omkring ½ time, havde Peter Arnfeldt mange anbringender. Hver sætning var meget væsentlig information for ham. Peter Arnfeldt talte ud, ret meget uden filter, og var derfor også ekstra uforsigtig. Peter Arnfeldt oplyste, at både han selv og Troels Lund Poulsen ikke kunne forstå afgørelsen. Peter Arnfeldt sagde noget i retning af "som jeg hører det", "som jeg hører kloge hoveder i ministeriet" og andet i den stil, og på den måde tog Peter Arnfeldt faglighed med ind i billedet uden at nævne navne.

Peter Arnfeldt sagde: "Jeg fatter ikke den afgørelse". Han sagde altså ikke: "Vi fatter ikke afgørelsen". Han har ikke noteret yderligere ned omkring den udtalelse, men han skrev ekstra meget ud i notatet fra denne første samtale. Han havde på det tidspunkt ikke fundet sin stringente arbejdsform, og efterfølgende skrev han mindre ned.

Peter Arnfeldts udtalelse: "Det er alt for risikabelt. Er du klar over, hvad der sker med mig, hvis det (kommer) frem, at jeg har lækket Helles skatpapirer?", var et svar på vidnets udtalelse: "Hvis der virkelig står stærkt belastende ting om Helle i afgørelsen, så skal det sgu' frem. Selvfølgelig". De begyndte her reelt en forhandling. Det egentlige tilbud fra Peter Arnfeldt med hensyn til eventuel lækage kom til slut i samtalen: "Måske kan vi finde ud af noget senere. Jeg lover ingenting. Det hele skal lige køle af". Peter Arnfeldt gav ikke nogen begrundelse for, at det hele skulle køle lidt af, og han spurgte ikke ind til det.

Foreholdt notat af 18. september ca. 16.30, forklarede vidnet, at han ringede til Peter Arnfeldt for at udfritte ham konkret om indholdet. Han havde i timerne fra den sidste samtale kl. ca. 14 til denne samtale kl. 16.28 gennemgået temaerne i dækningen af skattesagen gennem de seneste 3 måneder, og han havde nu en tese om, at Stephen Kinnocks arbejdsrelaterede møder i Danmark kunne være et af problemerne i forhold til afgørelsen. Der havde været skrevet om dette problem i BT, Jyllands-Posten og også i Ekstra Bladet. Han spurgte konkret Peter Arnfeldt, om det var et af problemområderne og måske en af grundene til, at offentligheden ikke måtte se de 9 sider. Efter lidt snak frem og tilbage skete der på dette tidspunkt en lækage, idet Peter Arnfeldt bekræftede, at det var et af problemområderne, men han konkretiserede det ikke.

Han kontaktede efter samtalen Noa Redington, Helle Thorning-Schmidts personlige rådgiver, og bad ham om at forholde sig til vidnets oplysning uden at angive, hvor oplysningen stammede fra. Noa Redington sendte en meddelelse på Helle Thorning-Schmidts vegne om, at hun ikke ønskede at kommentere henvendelsen. Så vidt han husker, kom meddelelsen på sms. Han har ikke sms'en længere, men dagen efter blev der bragt en artikel i Ekstra Bladet, hvor sms'en blev gengivet, og hvor han causerede over, hvad der tilsyneladende var en af bevæggrundene til, at Helle Thorning ikke ønskede at offentliggøre de ni sider nemlig, at der var et problem i papirerne om Stephen Kinnocks arbejdsrelaterede møder. Han havde forinden artiklen også kontaktet Frode Holm, der heller ikke ville kommentere sagen.

...

Vidnet forklarede, at han både har lavet udskrifter af indgående og udgående samtaler med Peter Arnfeldt. Notat af 18. september 2010 ca. kl.

14.00 var således en indgående samtale og fremgår derfor ikke af specifikationslisterne, som Ekstra Bladet har indleveret til kommissionen.

På advokat Henrik Stagetorns forespørgsel forklarede vidnet, at der ikke var nogen kontakt mellem ham og Peter Arnfeldt i perioden fra den 1.-18. september 2010. Når han i redegørelsen til kommissionen har skrevet, at han havde kontakt med Peter Arnfeldt op til offentliggørelsen af skatteafgørelsen, mener han samtalen den 11. august 2010 og en opringning fra Peter Arnfeldt den 19. august 2010 om eftermiddagen og den 30. og 31. august 2010.

Poul Madsen har forklaret²⁶²:

Han ved ikke, hvornår Jan Kjærgaard begyndte at tale med Peter Arnfeldt om Helle Thorning-Schmidts skatteforhold. I uge 40 i 2010 (4.-10. oktober 2010), da Jan Kjærgaard gav en briefing om status, fik han første gang oplysninger om, at Jan Kjærgaard havde et samarbejde eller en kontakt med Peter Arnfeldt. Han talte første gang med Jan Kjærgaard om skattesagen den 17. september 2010. Under denne samtale sagde vidnet til Jan Kjærgaard, at han syntes, det var vigtigt at få fat på de 9 sider, fordi det var i offentlighedens klare interesse at finde ud af, hvad der stod i de mange afsnit, der var overstreget, når man tog i betragtning, at det måske var Danmarks kommende statsminister, det handlede om.

Det undrede ham, at så meget var streget over, og det kan skærpe enhver journalists "nyhedsnæse" for, at der må være et eller andet, der ligger skjult her. Han sagde til Jan Kjærgaard, at det også måtte være i Helle Thorning-Schmidts interesse, at hele afgørelsen kom ud. Hans banale råd til Jan Kjærgaard var at gå til "Helle-lejren" for at få afgørelsen – enten fra Frode Holm, spindoktoren eller Helle Thorning-Schmidt selv. Det blev ikke diskuteret, hvad der eventuelt skulle gøres, hvis "Helle-lejren" ikke ønskede at udlevere afgørelsen. Han blev ikke løbende opdateret af Jan Kjærgaard i perioden fra 17. september til uge 40.

På dette tidspunkt var der ikke noget større scoop end at få fat på hele afgørelsen. Det var det, hele Danmark talte om.

...

262 Protokol 6, side 11 og 12.

Den 17. og den 18. september 2010

Foreholdt forsiden af blokken med Jan Kjærugaards notater og forespurgt af advokat Henrik Stagetorn, forklarede vidnet, at han ikke ved, hvorfor der står ”Gemmes!”.

Peter Arnfeldt har forklaret²⁶³:

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 17. september 2010 med overskriften ”Helles mand får 250.000 kroner tilbage”, forklarede vidnet efter at have kigget artiklen igennem, at han ikke kan erindre, om artiklen var dækkende for situationen, men han kan se, at det var lige omkring tidspunktet, hvor agterskrivelsen kom ud, og det kan se ud som om, at det er Frode Holm, der har givet oplysninger.

Vidnet blev foreholdt 2 sms'er, 1 telefonopkald samt 1 telefonsamtale den 18. september 2010 samt Jan Kjærugaards notater. Han forklarede, at han havde haft mulighed for at gennemgå notaterne. Der har helt sikkert været en telefonkontakt. Jan Kjærugaard var helt elektrisk over, at Helle Thorning-Schmidt ikke ville fremlægge afgørelsen, og vidnet blev kimet ned af ham. Kjærugaard var mere end interesseret i at få fat på afgørelsen, men han kan absolut ikke genkende hverken sprog eller indhold i Jan Kjærugaards noter.

Han ville f.eks. aldrig bruge formuleringen: ”Helle er langt fra clean”. Det er efter hans opfattelse et underligt sprogbrug, og han kan slet ikke genkende det. Når Jan Kjærugaard ringede op med en historie, eller noget han ville, indledte han først med at tale lidt om vind og vejr, derefter fortsatte han typisk med: ”Kan man forestille sig følgende?” efterfulgt af en meget lang udredning. Og herefter: ”Arnfeldt, hvad siger du?”, og han svarede typisk: ”Man kan forestille sig meget”. Det var en samtale, han godt kunne bruge til noget, for han fik mange oplysninger fra Jan Kjærugaard om andre, og om hvad der skete på Christiansborg.

Foreholdt Jan Kjærugaards noter under den 18. september ca. 14.00 midt i teksten, afviste vidnet, at han havde sagt til Jan Kjærugaard, at der var noget helt galt med den afgørelse. Han kan ikke genkende noget af det. Han synes i det hele taget, at det er underligt at skulle forholde sig til noget, som ikke eksisterer. Det er Kjærugaards noter og ikke en båndudskrift, og han kan som sagt ikke genkende indholdet. Han kan heller ikke genken-

263 Protokol 7, side 6-7, og protokol 8, side 12-13 og 13-14.

de citatet: "Hvordan kan det være, at Stephen i sin tid blev løftet ud af sin skattepligt til Danmark? Du skal tilbage til omkring 1999. Det er her kæden hopper af".

Han har, siden han så materialet, tænkt over, hvordan Jan Kjærgaard kunne få indføjet året 1999, og det eneste, han kan komme frem til, er, at Jan Kjærgaard i 2002 skrev artikler, hvor årstallet 1999 blev nævnt i forbindelse med Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnoek. Han har ikke på noget tidspunkt talt med Jan Kjærgaard om, at Kjærgaard skulle interessere sig for, hvordan Stephen Kinnoek kom ud af dansk skattepligt eller noget vedrørende årstallet 1999.

Han aldrig har sagt: "Jeg fatter ikke den afgørelse". Det er igen slet ikke hans sprogbrug. Som tidligere forklaret kan han ikke genkende noget i nogen af noterne.

Foreholdt, at der var en telefonsamtale den 18. september 2010 kl. 16.28 med varighed på 13 minutter og 24 sekunder, sammenholdt med Jan Kjærgaards noter under den 18. september kl. ca. 16.30, forklarede vidnet, at denne samtale er foregået som andre samtaler med Jan Kjærgaard, hvor Kjærgaard er startet med "Kan man forestille sig det ene eller det andet eller det tredje?" Jan Kjærgaard spurgte ham om mulighed for at lække afgørelsen, hvilket han naturligvis afviste. Jan Kjærgaard begyndte herefter sine causerier om, hvad der muligvis kunne indgå i afgørelsen eller stå i afgørelsen. Det var en helt klassisk samtale, hvor Kjærgaard fortalte, hvad han vidste, mens han bare sad og hørte på. Hvor Jan Kjærgaard havde sine oplysninger fra, vidste han ikke, for han kunne ikke kommentere det. Fra det øjeblik, hvor Helle Thorning-Schmidt valgte kun at offentliggøre tre linjer af afgørelsen, havde vidnet ingen funktion overhovedet.

...

Den 17. september 2010 fik han sidst på formiddagen eller omkring middag tilsendt et notat på 2-3 sider om til- og fraflytningsspørgsmål, som udestod i forbindelse med presseberedskabet. Han mener, at det var lige over middag, at Helle Thorning-Schmidt meddelte, at hun ville offentliggøre de tre øverste linjer, men ikke hele afgørelsen. Som han husker det, udsendte Socialdemokratiet en pressemeddelelse umiddelbart derefter, men han har ikke kunnet finde den igen.

Foreholdt forelæggelse for departementschefen af 17. september 2010 med notat om regler og eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning, forklarede han, at det var det notat eller noget, der lignede, som han fik om formiddagen den 17. september. Han modtog også senere den dag materiale om til- og fraflytning.

Foreholdt mail af 17. september 2010 fra Per Hvas til Birgitte Christensen, Winnie Jensen og Poul Erik Hjerrild-Nielsen vedhæftet forelæggelse for skatteministeren af samme dato med notat om mulighed for at ændre et udkast til afgørelse, oplyste han, at han ikke mener at have set det før.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 08.27 fra Ivar Nordland til Peter Loft, 1. og sidste afsnit, undrer han sig over ordet "kritik". Ivar Nordland må hentyde til snakken på vidnets kontor, hvor han ikke kritiserede brieingsmaterialet, men bare prøvede at forstå det og forsøgte at stille de kritiske spørgsmål, som journalisterne forventeligt ville komme med. På et tidspunkt opgav han at forstå spørgsmålet om til- og fraflytning.

Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 16.54 fra Anne Simonsen til Troels Lund Poulsen, Morten Jensen og vidnet vedhæftet notat og nogle skatteretlige afgørelser oplyste han, at han ikke ved, hvorfor han fik det tilsendt. Helle Thorning havde på dette tidspunkt meddelt, at den fulde afgørelse ikke ville blive offentliggjort. Han drøftede det ikke med Anne Simonsen. Der kan have ligget en bestilling hos ministersekretærerne, som først blev ekspederet på dette tidspunkt.

Foreholdt det håndskrevne nederst på forelæggelse for skatteministeren af 17. september 2010 med notat om mulighed for at ændre et udkast til afgørelse, oplyste han, at han tror, at det er Peter Lofts underskrift, der er nederst på siden.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 19.19 vedhæftet dokumenter om til- og fraflytning fra Anne Simonsen til vidnets arbejdsmail, hjemmemail og til Morten Jensen, oplyste han, at han ikke har kendskab til, hvorfor han fik det tilsendt. Han læste det i hvert fald ikke i løbet af weekenden, og han tror ikke, at han nogensinde nåede at læse det. Det blev jo mindre og mindre relevant. Han har ikke bedt om at få det tilsendt, og han mindes ikke, at han har talt med Anne Simonsen om det. Materialet blev formentlig sendt til ham, for at han kunne få en bedre forståelse af spørgsmålet om til- og fraflytning.

Han forsøgte også selv i den efterfølgende uge at sætte sig ind i reglerne om til- og fraflytning for sin egen skyld og af egen faglig interesse, hvilket bl.a. fremgår af en mail, hvor han har sendt et link fra Skatteministeriets hjemmeside til sin hjemmemail, hvor der er en noget mere pædagogisk fremstilling af spørgsmålet. Han har ikke erindring om at have drøftet det med ministeren, men han kan ikke afvise det. Han har ikke drøftet det med andre.

...

BT ved Simon Andersen forsøgte mere eller mindre indirekte at få fat på afgørelsen, og BT forfulgte også sagen efterfølgende. Måske ringede Thomas Nørmark Krog også, men han havde ikke så meget kontakt med. Svaret på alle disse henvendelser gav sig selv. Han kunne hverken af- eller bekræfte, om han havde eller havde haft adgang til afgørelsen.

Han mindes ikke at have modtaget andet materiale om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag end agterskrivelsen, som han makulerede sammen med presseberedskabet, da han fandt ud at, at Helle Thorning-Schmidt ikke ville offentliggøre afgørelsen. Ved gennemgang af kommissionens materiale undrer han sig over, at så mange har haft adgang til afgørelsen, og at agterskrivelsen også lå som pdf fil. Han blev af politiet bl.a. foreholdt, at kun fire mennesker havde haft adgang til agterskrivelsen, og det er jo helt forkert.

Troels Lund Poulsen har forklaret²⁶⁴:

Den 17. september 2010 kan vidnet ikke se opfølgende møder i sin kalender, men han kan ikke udelukke, at han kan have talt med Peter Loft sidst på eftermiddagen og måske stillet et opfølgende spørgsmål.

Han blev i løbet af den 17. september 2010 – han kan ikke huske tidspunktet – klar over, at Helle Thorning-Schmidt ikke ville offentliggøre afgørelsen. Han mener, at han sad i en bil på vej til Kalundborg, da han hørte det. Han mindes ikke, hvem der fortalte ham det. Det kan være, at han læste det på nettet eller fik en sms.

...

264 Protokol 9, side 13 og 14-15.

Henvist til forelæggelse for departementschefen dateret den 17. september 2010 vedrørende afklaring af skattepligtsspørgsmål i forbindelse med til- og fraflytning, forklarede vidnet, at han tror, at han har set dette notat. Hvis han havde en kommentar til notatet, hvilket han ikke kan udelukke at have haft, så ville det være, hvorfor det var forandret i forhold til det notat, som han så den 14. september 2010. Han tror ikke, at han bad om at få et nyt notat, men han har måske stillet et par opklarende spørgsmål vedrørende forskellen på de to notater. Der blev ikke holdt noget møde, men han kan have spurgt Peter Loft, hvad forskellen var.

Foreholdt mail fra Per Hvas til Birgitte Christensen, Peter Loft, Winnie Jensen og Poul Erik Hjerrild-Nielsen den 17. september 2010 kl. 14.03 samt forelæggelse for skatteministeren dateret den 17. september 2010 med håndskrevet notat nederst af Peter Loft vedrørende mulighed for at ændre et udkast til afgørelse, bekræftede vidnet, at han har fået notatet af den 17. september. Notatet var en opfølgning på det beredskab, han bestilte den 16. september 2010.

Foreholdt mail fra Birgitte Christensen til Peter Loft, cc Per Hvas og Winnie Jensen, den 17. september 2010 kl. 14.42 og Peter Lofts svar af 17. september 2010 kl. 15.56, oplyste vidnet, at der ingen overvejelser var om at gribe ind i den konkrete afgørelse. Spørgsmålet opstod, fordi han ønskede belyst, hvad der var retspraksis, hvis Jens Hansen kom med en afgørelse, der var fuldstændig identisk med Stephen Kinnocks, men med et andet udfald. Det var helt naturligt, da det måtte forventes, at en lang række skatteadvokater og revisorer ville gennemgå afgørelsen med en tættekam for at se, om der var knæsat nogle nye principper i forhold til det, der var gældende ret.

Han stillede derfor spørgsmålet for at vide, hvad han i den forbindelse kunne blive inddraget i. Det var ikke fordi, at han på nogen måde havde interesse i at blande sig, men blot for at leve op til sit ministeransvar ved at spørge begge veje. Han fik oplyst, at Stephen Kinnocks afgørelse ikke kunne ændres. Han bestilte ikke et notat på spørgsmålet om, hvorvidt Jens Hansen afgørelse så kunne ændres.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 8.27 fra Ivar Nordland til Peter Loft, 1. pkt., forklarede vidnet, at han stillede spørgsmålet om fraflytning på mødet den 16. september 2010, men han fulgte ikke op på det efterfølgende og har ikke snakket med Peter Loft om det.

På dette tidspunkt interesserede han sig også i øvrigt for emnet omkring fraflytning, da der var potentielt en sagsforelæggelse for ham om, hvorvidt man skulle lave om på reglerne vedrørende til- og fraflytning. Det hele skal også ses i lyset af det. Nu kom det aldrig dertil, at der blev lavet om på reglerne, som man ellers havde arbejdet med, men det var også derfor, at han interesserede sig for det. Han mener, at det var omkring efteråret 2010, at disse overvejelser stod på.

Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 16.54 med vedhæftede filer fra Anne Nørgaard Simonsen til vidnet, Morten Jensen og Peter Arnfeldt, forklarede han, at han fik mailen, da det var materiale, der udsprang af det, der blev talt om på mødet dagen før. Han læste ikke dommene i løbet af weekenden, men han læste nogle af de notater, der var lagt til ham. Han kan ikke helt konkret huske ordlyden af det spørgsmål, han stillede om til- og fraflytning. Han erindrer ikke at have kontakt med Peter Loft i løbet af weekenden. Han kan muligvis have haft en kort snak og et par supplerende spørgsmål til Peter Loft fredag eftermiddag.

Lisbeth Rasmussen har forklaret²⁶⁵:

Fredag den 17. september 2010 fik SKAT den skriftlige anmodning fra Revitax om at få afgørelsen, og at man frasagde sig indsigelsesfristen på 15 dage. SKAT havde gjort materialet klar, så klokken har nok været omkring 9-10, da der mødte en medarbejder op fra Frode Holms kontor og modtog kuverterne med afgørelserne. Erling Andersen sendte derefter en sms til Peter Loft om, at nu var afgørelsen sendt, og Loft svarede ok tilbage.

...

Foreholdt af advokat Lars Svenning Andersen, at når man læser dagbogsnotaterne igennem, er det meget symptomatisk, at vidnet bruger en bestemt form, når hun skriver – f.eks. skriver hun ”der er løbende drøftelser med Erling Andersen” og ikke ”i dag har vi haft” eller ”i morgen skal vi” eller ”i går” og forespurgt, om det var fordi, det var noget, hun samlede op på en gang i mellem, og hvorfor hun brugte en sådan formulering som ”der er løbende drøftelser”, hvilket kunne tyde på, at det var noget, der blev beskrevet efterfølgende, svarede hun, at hun ikke kunne erindre, at

265 Protokol 14, side 9, 20-21 og 29.

hun havde nogen speciel anledning til det. Det var nok hendes referatstil, der her tog over.

Forespurgt, om det var hver eneste dag i denne hektiske periode, at hun skrev i dagbogsnotatet, svarede hun, at der ikke skete noget hektisk hver dag. Der var mange møder og dage, hvor hun sad ved medarbejderne flere gange om dagen, men det var ikke det, hun noterede.

Advokat Lars Svenning Andersen præciserede, at han tænkte på dagene den 13.-18. september 2010, og forespurgte, om der blev samlet op på det hele i weekenden, eller om det var noget, hun skrev løbende. Hertil svarede vidnet, at det kunne være noget, som hun skrev samme aften, men det kunne også være skrevet 2-3 dage efter.

Foreholdt, at hun har forklaret, at det først var, da hun fik en tilbagemelding den 18. september 2010 – efter ministeren var blevet orienteret – at det hele faldt på plads, og hun kunne se, at det var rigtigt, at hun havde haft en nervøsitet for, at man blandede sig, og foreholdt, at det godt kunne påvirke referatet, hvis man først skrev det på det tidspunkt, svarede vidnet, at det havde hun ikke gjort. Referatet blev ikke i sin helhed skrevet efter den 18. september 2010. Notaterne gennem ugen er skrevet i flere ombæring.

Vidnet kan ikke huske, om der har været en sag med samme mediebevågenhed, men i hvert fald ingen af samme karakter. Forespurgt, om den blev behandlet grundigere end andre, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om det var usædvanligt, at man havde fem møder med departementschefen om en sag, svarede hun, at det måtte hun sige ja til.

...

Forespurgt af advokat K. L. Németh, hvad Frode Holm fik udleveret den 16. september 2010, forklarede vidnet, at han fik tre kuverter – en til hver af parterne og en til sig selv som rådgiver.

Forespurgt, hvad Frode Holm eller den medarbejder, der afhentede afgørelserne, fik udleveret den 17. september 2010, svarede hun, at det var de samme breve bare i endelig form.

Frode Holm har forklaret²⁶⁶:

Den 17. september 2010 hentede Mark Arnecke afgørelsen, og han udleverede afgørelsen til Noa Redington, der personligt kom forbi Revitax. Der var også en kopi til rådgiveren. Han kan ikke svare på, om kuerten med den originale afgørelse til Noa Redington var åbnet eller lukket, for han var der ikke selv. Revitax' kopi af afgørelsen blev lagt på sagen, som var to meter høj. Den blev lagt et sted midt i sagen, så ingen kunne finde den.

Peter Møller Jensen har forklaret²⁶⁷:

Forespurgt, om vidnet efter den 10. august 2010 og frem til sommeren 2011 havde kendskab til, at der havde været kontakt mellem regionen og Koncerncentret om sagen, forklarede han, at han ikke har været en del heraf. Forespurgt, om han havde hørt, at der havde været møder mellem Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen og personer fra Koncerncentret, forklarede han, at det kunne han næsten ikke undgå at vide. Han sad på kontor lige ved siden af Lisbeth Rasmussen og så, at der var en aktiv mødedeltagelse, men han deltog ikke. Han var på et tidspunkt inde og spørge Lisbeth Rasmussen om, hvordan det gik. Hendes svar var, ”det vil du ikke ønske at vide Peter”, og så holdt han sig væk.

Han havde det indtryk, at der havde været nogle møder med departementet omkring sagen, men hvad møderne konkret gik ud på, ved han ikke, og det ønskede han heller ikke at vide. Det var hans indtryk, at der var lagt et pres på SKAT København fra Koncerncentrets side i en eller anden sammenhæng, som han ikke kan definere nærmere, da han ikke ved det. Det var hans indtryk, at SKAT København havde nogle diskussioner med Koncerncentret, idet der var nogle uenigheder af en eller anden karakter. Det var det indtryk han fik, når han hørte de løselige kommentarer. Forespurgt, om det var et indtryk, han fik efterfølgende, altså efter den 16. september 2010, eller om det var et indtryk, han fik løbende, forklarede han, at det nok primært har været efter den 16. september 2010.

...

266 Protokol 17, side 8.

267 Protokol 17, side 22-23 og 23.

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen, hvem der gav ham indtrykket af, at SKAT København var under pres fra departementet, forklarede han, at det nok primært var Erling Andersen.

Søren Hansen har forklaret²⁶⁸:

Han mødte ind tidligt fredag den 17. september 2010. Lisbeth Rasmussen var, efter Frode Holm havde forladt kontoret, blevet orienteret om, at parret gerne ville have afsluttet sagen. Det fortalte hun vidnet, da han mødte. Han spurgte hende, om der var lovhjemmel hertil, da man normalt har 15 dages indsigelsesfrist. Da det er en frist af hensyn til skatteydernes retssikkerhed, kunne de godt give afkald herpå.

Både parret og repræsentanten Frode Holm havde frasagt sig at gøre indsigelse og havde skriftligt anmodet om at få afgørelserne. Brevet lagde han ind i sagen. Afgørelserne var klar til underskrift og parafering den 17. september 2010. Samme dag kom en repræsentant fra Frode Holms kontor og hentede afgørelserne. De lå i lukkede kuverter til Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock og med kopi af de to breve til Frode Holm. Forespurgt, om han havde kendskab til, om der efter den 17. september 2010 skete mere i forholdet mellem regionen og Koncerncentret, svarede han benægtende.

Erling Andersen har forklaret²⁶⁹:

Næste morgen mødtes de og lavede den endelige afgørelse. Vidnet underskrev den, og på det tidspunkt forelå der også en skriftligt tilkendegivelse fra Frode Holm om, at man ikke havde bemærkninger. Frode Holm sendte en medarbejder til hans kontor kl. 9 for at afhente afgørelsen. Da vedkommende var gået, sendte han en sms til Peter Loft om, at nu var afgørelsen afsagt. Peter Loft skrev ”ok, med venlig hilsen Peter” tilbage.

...

Foreholdt, at den endelige afgørelse blev truffet den 17. september 2010 og underskrevet af vidnet, og forespurgt, hvor mange eksemplarer han selv fik af den endelige afgørelse, forklarede han, at han ikke fik nogen.

268 Protokol 19, side 22.

269 Protokol 21, side 14-15 og 29.

Foreholdt, at Søren Hansen havde forklaret, at han tog 2 x 3 kopier af agterskrivelsen den 16. september 2010. Tre af dem gav man ifølge forklaringen til ham, og tre af dem gav man til Frode Holm. Søren Hansen havde endvidere forklaret, at da den endelige afgørelse kom, printede han to ekstra eksemplarer af afgørelsen og gav dem til han. Han forklarede, at han ikke kunne erindre, at han havde haft et eksemplar af den endelige afgørelse. Hvis han skulle have haft det, så var den makuleret, fordi alt, han havde modtaget i sagen, var blevet makuleret.

Michael Frank har forklaret²⁷⁰:

Henvist til forelæggelse for departementschefen af 17. september 2010 vedrørende afklaring af skattepligtsspørgsmål i forbindelse med tilflytning og fraflytning vedlagt nyt notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning og forespurgt, hvem der kontaktede ham og bad om et nyt notat, forklarede han, at det var Birgitte Christensen. Hun kontaktede ham den 16. eller 17. september 2010, vil han tro. Han kan ikke komme det tættere. Det var en af de to dage.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 9.09 fra Birgitte Christensen til Ivar Nordland forklarede han, at det så var den 17. september 2010, at Birgitte Christensen kontaktede ham.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 8.27 fra Ivar Nordland til Peter Loft og mail af 17. september 2010 kl. 8.46 fra Peter Loft til Ivar Nordland, cc Birgitte Christensen og Steffen Normann Hansen, og forespurgt, om Ivar Nordland, eller andre sendte mailen til ham, forklarede han, at han fik den på et tidspunkt. Han mener, at det fremgår af materialesamlingen, at Ivar Nordland sendte ham to mails med dokumentation eller mailkorrespondance, så han kunne følge med i, hvad andre havde talt om. Forespurgt, om Ivar Nordland talte med ham og Carsten Vesterø den 17. september 2010 om udbygning af notatet, forklarede han, at han mener, at der kom en bestilling på det via mail. Han mener ikke, at han havde nogen lang samtale med Ivar Nordland herom, men bestillingen gik i korte træk ud på, at der i notatet "Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning" skulle tilføjes et tredje afsnit, der kom til at hedde "Tilflytning efter fraflytning". Notatet blev i den følgende uge udbygget.

270 Protokol 23 side 12-13

Henvist til den tidligere foreholdte mail af 17. september 2010 kl. 8.27 vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt parret reelt var fraflyttet i 1999, og forespurgt, om denne problemstilling var blevet overvejet i detaljer i Koncerncentret, inden det kom op den 17. september 2010, forklarede han, at han erindrer, at Lisbeth Rasmussen på mødet den 30. august 2010 fortalte om fraflytningen, herunder at Helle Thorning-Schmidt havde fået postadresse hos moderen osv. Det havde de ingen kommentarer til. Forespurgt, om de overvejede, om der kunne være et problem, svarede han benægtende, og det var der heller ikke. Det var, som Ivar Nordland beskrev det, og det har vidnet sådan set aldrig været i tvivl om.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 8.27 fra Ivar Nordland til Peter Loft, sidste afsnit, 1.-2. punktum, og forespurgt, om vidnet på noget tidspunkt fik at vide, hvad Peter Arnfeldts kritik gik ud på, svarede han benægtende. Han kunne dog se ud af det, som Ivar Nordland tilsendte ham, at kritikken gik på det, som de i briefingmaterialet skrev om til- og fraflytning. Der er kun to muligheder, enten tilflytter man, eller også fraflytter man. Men der var en skatterådsafgørelse, der tog en problemstilling op, om man efter salg af bolig måtte købe en anden bolig, inden man flyttede ud af landet, og om man måtte købe et sommerhus, eller om man skulle sælge sit sommerhus inden udrejse. Det var tankerne omkring dette, som de helt sagligt udbyggede det oprindelige notat med.

Forespurgt, om han den 17. september 2010 blev orienteret om, at der måske var nogen i Koncerncentret, der mente, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnoek ikke var reelt fraflyttet i 1999, og at man skulle overveje denne problemstilling nærmere, forklarede han, at han alene beskæftigede sig med at beskrive reglerne. Han var ikke klar over, at der var nogen, der kritiserede. Han blev først klar over det, da Ivar Nordland sendte orienteringsmaterialet til ham.

Henvist til forelæggelse for departementschefen af 17. september 2010 vedlagt et nyt notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning og forespurgt, om han kan huske, hvem der bestilte det, forklarede han, at han mener, at det var Birgitte Christensen, der gav ham bestillingen. Forespurgt, om han havde kendskab til, om der fredag den 17. september 2010 i Koncerncentret foregik andre overvejelser udover udbygningen af notatet, forklarede han, at han talte med Birgitte Christensen, og han mener ikke, at hun nævnte noget om nogen overvejelser.

Henvist til mail af 17. september 2010 fra Per Hvas til Birgitte Christensen, Winnie Jensen og Poul Erik Hjerrild-Nielsen og foreholdt forelæggelse for skatteministeren af 17. september 2010 med notat om muligheden for at ændre et udkast til afgørelse og Peter Lofts håndskrevne bemærkning af 17. september 2010 på forelæggelsen for skatteministeren samt forespurgt, om han havde kendskab til de her overvejelser, forklarede han, at han først i forbindelse med undersøgelsen er blevet bekendt hermed. Forespurgt, om han observerede, om der skete andet i forhold til sagen den 17. september 2010, udover at notatet blev udbygget, svarede han benægtende.

Camilla Lau Baymler har forklaret²⁷¹:

Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 16.54 fra Anne Simonsen til Troels Lund Poulsen, cc Morten Jensen og Peter Arnfeldt, og foreholdt, at mailen var vedhæftet ca. 50 siders afgørelser og andet materiale, samt forespurgt, om hun kan huske, om Anne Simonsen var i gang med at samle materiale sammen den dag, svarede hun benægtende. Det var hun ikke bekendt med. Hun hørte heller ikke, at resultatet af sagen blev omtalt.

Birgitte Christensen har forklaret²⁷²:

Henvist til agterskrivelse af 16. september 2010 til Stephen Kinnock og forespurgt, hvordan hun fik den af Peter Loft, forklarede hun, at som hun husker det, fik hun den dagen efter på Peter Lofts kontor, da hun var omkring ham i anledning af det notat, som blev udarbejdet på baggrund af hans telefoniske henvendelse den 16. september 2010 om aftenen. De havde en drøftelse, hvor hun spurgte ind til notatet for at være sikker på, at notatet var dækkende, og så stak han hende agterskrivelsen.

...

Forespurgt, om hun i løbet af den 17. september 2010 fik oplysninger om, hvordan Peter Loft, ministeren eller Peter Arnfeldt opfattede agterskrivelsen, svarede hun benægtende.

271 Protokol 25, side 3.

272 Protokol 25, side 15 og 15-16.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 8.27 fra Ivar Nordland til Peter Loft, første afsnit og sidste afsnit, og forespurgt, om briefingmaterialet var forelæggelserne for skatteministeren, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om hun ikke interesserede sig for, hvilken kritik Peter Arnfeldt tilsyneladende havde af det materiale, som hun havde været med til at godkende, og om hun ikke spurgte ind til det, svarede hun benægtende. I hendes optik var Peter Arnfeldt ikke en, der kunne ændre på det, som de havde skrevet. De kunne stå på mål for det, som de havde lagt op, og hun var ikke en del af dialogen med Peter Arnfeldt. Forespurgt, om hun forsøgte at finde ud af, hvad Peter Arnfeldt var utilfreds med, svarede hun benægtende.

På ny foreholdt mailens 1. afsnit, og forespurgt, om det var første gang, at hun hørte om problemstillingen fra 1999, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om hun drøftede mailen med Ivar Nordland den 17. september 2010, forklarede hun, at hun ikke kan huske, om de talte om det, men man kan se, at de kommunikerede, og at hun sagde, at de skulle have udbygget det oprindelige notat, så der blev taget højde for det, som Peter Loft gerne ville have ind. Ivar Nordland sad ikke på den samme etage som hende i Koncerncentret. Han sad på 2. sal i en anden fløj, men det var ikke længere væk, end at de løb ind i hinanden.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 10.38 fra Ivar Nordland til Peter Loft, cc vidnet og Steffen Normann Hansen, og henvist til forelæggelse for departementschefen af 17. september 2010 om afklaring af skattepligts-spørgsmål i forbindelse med tilflytning og fraflytning samt forespurgt, om hun vidste, om notatet blev lagt videre til ministeren, forklarede hun, at hun ikke ved, om det lige blev den udgave. Hun kan godt forestille sig det, men hun ved det ikke. Peter Loft har skrevet under, og så går det normalt direkte til ministeren.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 14.03 fra Per Hvas til vidnet, Winnie Jensen og Poul Erik Hjerrild-Nielsen og mail af samme dato kl. 14.42 fra vidnet til Peter Loft, cc Per Hvas og Winnie Jensen, og forelæggelse for skatteministeren af 17. september 2010 med håndskrevet påtegning fra Peter Loft om at sagen ikke kunne indbringes for Skatterådet, og forespurgt, om hun ved, hvad Peter Lofts standpunkt var, og om han sagde til hende, hvordan han opfattede retsstillingen, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun vidste, om notatet blev lagt til ministeren, forklarede hun, at det mener hun, at det gjorde. Forespurgt, om hun kendte noget til ministerens reaktion på notatet, svarede hun benægtende.

Forespurgt af formanden, hvem Peter Lofts håndskrevne bemærkninger rettede sig til, forklarede hun, at det var til ministeren.

Udspørgeren foreholdt vidnet mail af 17. september 2010 kl. 15.56 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, at Peter Loft tilsyneladende ikke var helt tilfreds med denne udlægning af retsstillingen, og forespurgte, om hun svarede tilbage. Hun forklarede, at hun kan huske, at hun gik op til ham på hans kontor og forklarede, at logikken i det var, at når det var skatteforvaltningens egen afgørelse, så måtte man selv stå på mål for afgørelsen. Så kunne man ikke efterfølgende gå ind og indbringe den, hvorimod hvis det var et ankenævn, der havde truffet afgørelsen, var det udenfor myndighedens råden. Derefter lagde han sagen videre, kan man se. Det var inden, at han skrev under, at hun var på hans kontor. Hun vil tro, at det var ved den lejlighed, at hun fik agterskrivelsen.

Forespurgt, om Peter Loft under samtalen gav nogen nærmere begrundelse for, hvorfor man ville undersøge dette, svarede hun benægtende. Det generelle indtryk var, at han havde nogle drøftelser med ministeren i og med, at sagen også blev lagt op. Hun opfattede det sådan, at det var for at klæde ham på til at tage de drøftelser. Forespurgt, om Peter Loft sagde noget til hende om, hvad han var oppe imod i forhold til ministeren, siden han skulle klædes på, svarede hun benægtende.

Forespurgt af formanden, hvad hun baserede "det generelle indtryk" på, forklarede hun, at det gjorde hun på, at de skulle levere disse dokumenter.

Udspørgeren henviste til mail af 17. september 2010 fra Anne Nørgaard Simonsen til Troels Lund Poulsen, cc Morten Jensen og Peter Arnfeldt, med bilag og forespurgte, om vidnet var klar over, at man samlede juridisk materiale sammen og sendte det til ministeren og Peter Arnfeldt. Hun svarede, at det havde hun ingen erindring om. Forespurgt, om der havde været kontakt mellem hende og Anne Nørgaard Simonsen, forklarede hun, at det husker hun ikke.

Forespurgt, om hun i øvrigt har erindring om, at der foregik andre aktiviteter eller overvejelser vedrørende sagen i Koncerncentrets regi den 17. september 2010, svarede hun benægtende. Det, hun husker fra dagen, er de to notater, der skulle videre.

Hun har ikke nogen erindring om, at der foregik aktiviteter lørdag den 18. september 2010.

Poul Erik Hjerrild-Nielsen har forklaret²⁷³:

Henvist til mail af 17. september 2010 fra Per Hvas til Birgitte Christensen, Winnie Jensen og vidnet, vedhæftet forelæggelse for skatteministeren med notat om mulighed for at ændre et udkast til afgørelse og forespurgt, hvordan det kom til veje, at han lavede notatet, forklarede han, at Per Hvas kom til ham og sagde, at Peter Loft havde bedt om at få belyst, hvordan mulighederne var for at trække en agterskrivelse eller en afgørelse tilbage. Der blev ikke sagt noget om, at det havde noget med skattesagen at gøre, men da det – så vidt han husker – var samme dag, som agterskrivelsen blev sendt ud, var han selvfølgelig ret sikker på, at anledningen til at få belyst problemstillingen var skattesagen.

Han blev bedt om at gøre notatet kort. Han tror, at det var om formiddagen, at Per Hvas kom ind på hans kontor og bad ham lave notatet, og det skulle helst være færdigt senest næste dag, så vidt han husker. Foreholdt, at den 17. september 2010 var en fredag, forklarede han, at det så formentlig skulle være færdig samme dag. Han fik ikke yderligere instrukser om, hvordan notatet skulle udformes, og havde helt frie hænder. Forespurgt, om han fik instrukser om grundigheden af notatet, forklarede han, at hans klare indtryk var, at det skulle være ret kort. Normalt ville han lave sådan noget mere dybdegående. Det var sådan et slags pixi-notat, han havde lavet. Det skulle først og fremmest være et resultatorienteret notat, som skulle bruges hurtigt.

Henvist til forelæggelse for skatteministeren vedrørende notat om mulighed for at ændre et udkast til afgørelse og forespurgt, om det var vidnet, der havde skrevet forelæggelsen, svarede han benægtende. Han har først set forelæggelsen bagefter og ved ikke, hvem der har lavet det.

Foreholdt notat om SKATs mulighed for at korrigere udkast til afgørelser (agterskrivelser), 3. punkt: "Skatteministeriets Koncerncenter har ingen kompetence i konkrete afgørelser", og forespurgt, hvad baggrunden var for at bevæge sig ind på det område, forklarede han, at notatet både skulle belyse kompetenceforholdene og tilbagekaldelsesmulighederne. Det var det, bestillingen gik på. Forespurgt, om bestillingen gik på, om Koncerncentret kunne tilbagekalde regionens agterskrivelse eller afgørelse, svarede han benægtende. Bestillingen gik generelt på problemstillingen. Heri

273 Protokol 27 side 3-4 og 4

var kompetenceforholdene en integreret del, så det ville være ufuldstændigt, hvis han ikke beskrev, hvordan kompetenceforholdene spillede ind i tilbagekaldelsesmulighederne. Det var ikke noget, Per Hvas havde drøftet med ham. Han havde som sagt frie hænder til at komponere indholdet. Han mener, at notatet blev afleveret fredag eftermiddag. Han fik ikke feedback på indholdet og hørte intet til det efterfølgende.

Foreholdt forelæggelsen for skatteministeren, Peter Lofts håndskrevne bemærkning af 17. september 2010 og forespurgt, om Per Hvas sagde noget, der kunne indikere Peter Lofts opfattelse af problemstillingen, da han bad vidnet om at lave notatet, forklarede han, at det er muligt, at der kom en bemærkning om Skatterådets muligheder for at gøre noget. Han tror nok, at han bare fik det at vide. Det var en selvfølge, at Skatterådet kun kunne komme ind i billedet, hvis det drejede sig om en ankenævnsafgørelse. Han belyste det ikke i notatet, for der var ikke tale om en ankenævnsafgørelse, så det ville være et lidt irrelevant spor at følge.

Foreholdt, at han vel fik opgaven, fordi der var konkrete overvejelser i Koncerncentret, forklarede han, at det vidste han ikke. Han blev bare bedt om at belyse den generelle problemstilling. Han ville have lavet notatet med det samme indhold uanset hvilken sag, det drejede sig om.

På ny foreholdt 3. punkt i vidnets notat om SKATs mulighed for at korrigere udkast til afgørelser (agterskrivelser) og forespurgt, hvordan han opfattede kompetenceproblemet, om det var kompetence til at blande sig i sagsbehandlingen, eller om det var kompetence til at afgøre, forklarede han, at det var – som skrevet i punktet – i konkrete afgørelser som følge af bestemmelsen i § 14 i skatteforvaltningsloven.

...

Forespurgt, om han havde kendskab til, at der foregik andre overvejelser eller aktiviteter i Koncerncentret den 17. september 2010 i relation til skattesagen, svarede han benægtende. Han havde heller ikke kendskab til, at der foregik noget i Koncerncentrets ledelse i weekenden den 18.-19. september 2010, aktiviteter i Koncerncentret mandag den 20. september 2010 eller efterfølgende i perioden frem til september 2011.

Carsten Vesterø har forklaret²⁷⁴:

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 9.09 fra Birgitte Christensen til Ivar Nordland og forespurgt, om han så mailen, forklarede han, at det er han ikke sikker på. Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 8.27 fra Ivar Nordland til Peter Loft, 1. afsnit, om ophøret af skattepligt i 1999, og forespurgt, hvornår og hvordan han blev introduceret for denne problemstilling, hvis han ikke havde set mailen, forklarede han, at han ikke er sikker på, at han blev introduceret for problemstillingen på noget tidspunkt. På ny foreholdt mailen kl. 9.09 fra Birgitte Christensen til Ivar Nordland, og forespurgt, om han kan huske, om der var en drøftelse med Ivar Nordland om udbygning af notatet, svarede han, at det kan han ikke huske, men det har der givetvis været. De arbejdede hele tiden med notatet for at tydeliggøre, hvordan reglerne var.

På ny henvist til 1. afsnit i Ivar Nordlands mail kl. 08.27 til Peter Loft om problemstillingen om fraflytning, og forespurgt, om det var en problemstilling, der havde været drøftet i Koncerncentret inden den 17. september 2010, svarede han benægtende. Han mener ikke, at de inden denne dato specifikt blev bedt om at overveje spørgsmålet om udflytning efterfulgt af tilflytning eller køb af bolig. Foreholdt samme mail, sidste afsnit, og forespurgt, om han havde hørt om Peter Arnfeldts kritik af briefingmaterialet på dette tidspunkt, forklarede han, at det tror han ikke.

Foreholdt, at han tidligere har forklaret, at Ivar Nordland ofte kom på hans kontor og talte om sagen, og foreholdt, at det kunne være nærliggende, at Ivar Nordland havde nævnt kritikken, som rettede sig mod kontorets materiale, og fortalt, hvad den nærmere gik ud på, forklarede han, at det har han ikke nogen særlig god erindring om, men han kan se, at det drejede sig om spørgsmålet om køb af ny lejlighed kort tid efter fraflytning.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 10.38 fra Ivar Nordland til Peter Loft, cc Birgitte Christensen og Steffen Normann Hansen, og forespurgt, om det var ham, der rettede notatet til, svarede han benægtende. Forespurgt, om han kan huske, om der var drøftelser med Ivar Nordland denne formiddag, svarede han benægtende. Han kan huske, at Michael Frank fik at vide, at notatet ikke var forståeligt og tydeligt nok.

274 Protokol 27, side 17-19.

På ny foreholdt mailen den 17. september 2010 kl. 9.09 fra Birgitte Christensen til Ivar Nordland og mailen kl. 8.46 fra Peter Loft til Ivar Nordland, cc Birgitte Christensen og Steffen Normann Hansen, samt foreholdt, at hvis han ikke havde fået mailen, så måtte de på en anden måde have fået at vide, hvad der skulle rettes, forklarede han, at det kunne være Michael Frank, der selv havde lavet rettelserne. Han er ikke i tvivl om, at det handlede om at få sagt noget mere om situationen, at man var fraflyttet og kort tid efter købte igen. Foreholdt, at det vist ikke var en problemstilling, der blev omtalt i notaterne fra perioden den 3.-10. september 2010, forklarede han, at det vist var rigtigt. Han kan huske, at man fandt en afgørelse frem, der viste, at der havde været en sag før, hvor der var en forholdsvis kort periode mellem fraflytning og tilflytning. Det er muligt, at det var den afgørelse, som Birgitte Christensen fandt frem den 19. september 2010.

Henvist til forelæggelse for departementschefen af 17. september 2010 vedlagt notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning, underskrevet af Michael Frank, vidnet, Birgitte Christensen og Peter Loft, forklarede han, at notatet blev lagt til Peter Loft den 17. september. Han husker ikke, om det skete om formiddagen eller eftermiddagen. Forespurgt, om Birgitte Christensen godkendte det, som det var, eller om det kom tilbage til viderebearbejdning, forklarede han, at det godt kan være, at det kom tilbage. Forespurgt, om han kan huske, om Peter Loft havde kommentarer til notatet, da det blev lagt til ham, forklarede han, at de ikke fik bemærkninger fra ham. Han tror bestemt, at notatet blev lagt til ministeren.

Henvist til forelæggelse for skatteministeren med notat om SKATs mulighed for at korrigere udkast til afgørelser (agterskrivelser) udarbejdet af Poul Erik Hjerrild-Nielsen og forespurgt, om han havde kendskab til, at dette notat blev udarbejdet, svarede han benægtende. Forespurgt, om han havde kendskab til, om der foregik andre aktiviteter i Koncerncentret i relation til sagen den 17. september 2010, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han havde drøftelser med Ivar Nordland denne dag, svarede han, at det tror han ikke. Hvis de havde haft en drøftelse, ville den være gået på, at de var glade og tilfredse med, at afgørelsen var udsendt og endelig. Han mener, at han fik at vide, at afgørelsen var endelig. Forespurgt, hvorfor de var tilfredse med, at den endelige afgørelse var sendt, forklarede han, at de syntes, at der var gået lang tid siden, at de fra SKAT København havde hørt, at regionen var lige ved at være færdig med afgørelsen. Det havde de fået at vide på mødet den 30. august 2010.

Foreholdt mail af 17. september 2010 fra Anne Simonsen til Troels Lund Poulsen, cc Morten Jensen og Peter Arnfeldt, og forespurgt, om Anne Simonsen eller andre var i kontakt med ham den dag eller på et andet tidspunkt om fremskaffelse af juridisk baggrundsmateriale, svarede han benægtende. Han havde heller ikke kendskab til, at hun samlede materialet.

Forespurgt, om han havde kendskab til, om der foregik drøftelser mellem embedsmænd i Koncerncentret lørdag den 18. september 2010 om sagen, forklarede han, at han er helt sikker på, at han ikke var på arbejde denne dag.

Joan Simkus har forklaret²⁷⁵:

Forespurgt, om hun har kendskab til, at der var en vis aktivitet i relation til skattesagen i Koncerncentret den 17. september 2010 med hensyn til udarbejdelse af notater, der efterfølgende blev bragt til ministeren, forklarede hun, at det har hun ikke noget kendskab til. Hun hørte heller ikke noget om det fra Anne Nørgaard Simonsen eller Morten Jensen. Forespurgt, om hun har kendskab til, om Peter Loft, Ivar Nordland og Birgitte Christensen lavede notater i løbet af weekenden den 18.-19. september 2010, svarede hun benægtende.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret²⁷⁶:

Foreholdt, at regionen udleverede afgørelsen den 17. september 2010, og forespurgt, om hun var på arbejde den dag, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om hun har kendskab til, hvordan Peter Loft, Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt eller andre i ministeriet reagerede, da de fik oplysninger om, at der var truffet afgørelse, svarede hun benægtende.

Forespurgt, hvad vidnet fik besked på, da hun fik agterskrivelsen af Troels Lund Poulsen, forklarede hun, at hun ikke husker de konkrete omstændigheder særligt, men hun og Morten Jensen fik agterskrivelsen af Troels Lund Poulsen med besked om at finde de offentliggjorte afgørelser frem, som blev refereret i agterskrivelsen.

275 Protokol 28, side 3.

276 Protokol 28, side 7-9 og 10.

Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 16.54 fra vidnet til Troels Lund Poulsen, ce Morten Jensen og Peter Arnfeldt, vedhæftet bl.a. afgørelser, og forespurgt, om ministeren sagde, hvad han skulle bruge afgørelserne til, svarede hun, at det gjorde han ikke, som hun erindrer det. Foreholdt, at det var en fredag eftermiddag, og forespurgt, om hun tidligere havde oplevet, at ministeren efter modtagelse af en agterskrivelse skulle have sendt en række landsskatteretskendelser, udtalelser fra Skatterådet og højesteretsdomme hjem, forklarede hun, at hun blev bedt om utrolig mange ting af ministeren.

Forespurgt, om hun tidligere havde oplevet, at Troels Lund Poulsen havde bedt om at få sendt 7 landsskatteretskendelser hjem på baggrund af en konkret sag, formentlig fordi han gerne ville studere kendelserne, forklarede hun, at det kan hun ikke udelukke, men hun kan ikke huske det. Forespurgt, om hun efterfølgende har oplevet, at ministeren har været så interesseret i juraen, at han har bedt om at få sendt en stribe afgørelser hjem, forklarede hun, at hun laver utrolig mange opgaver hver dag, men at hun ikke kan huske det.

Forespurgt, om ministeren vendte tilbage til vidnet med kommentarer til agterskrivelsen eller det fremsendte materiale, eller om han evt. bad om noget mere, forklarede hun, at hun ikke kan huske, at hun havde mere kontakt med ministeren denne dag. Foreholdt, at det kunne være dagen efter eller flere dage efter, forklarede hun, at hun kiggede i sine gamle mails, da hun skulle udlevere materiale til undersøgelsen. Hun fandt to mails, som hun havde sendt den efterfølgende søndag. Den ene var en mail med diverse presseklip, og den anden var en mail med en artikel fra presseklippene. Hun har afleveret de to mails til kommissionen. På ny forespurgt, om hun – efter at have sendt afgørelserne den 17. september 2010 kl. 16.54 – havde kontakt eller drøftelser med ministeren om skattesagen eller afgørelserne, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at mailen af 17. september 2010 udover afgørelserne var vedhæftet en forelæggelse for ministeren af samme dato og et notat om SKATs mulighed for at korrigere agterskrivelser, og foreholdt Peter Lofts håndskrevne bemærkning på forelæggelsen: ”Vi kan ikke – som jeg ellers påstod – indbringe sagen for Skatterådet ...”, samt forespurgt, om hun ved, hvem der foranledigede notatet udarbejdet, svarede hun benægtende. Forespurgt, hvordan hun fik notatet, forklarede hun, at det kan hun ikke huske specifikt, men det er en forelæggelse, så den har hun helt sikkert fået fra departementschefen på helt sædvanlig vis. Forespurgt, om hun

kan huske, om der var en reaktion fra ministeren, Peter Arnfeldt eller Peter Loft på notatet, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at materialet – inklusive notatet – efterfølgende blev fundet i en lukket kuvert, som blev opbevaret i vidnets skab i ministeriet sammen med agterskrivelsen, og forespurgt, hvorfor hun opbevarede både agterskrivelse og de notater, domme og kendelser, som man havde fundet frem, sammen, forklarede hun, at hun og Morten Jensen ikke syntes, at de ville lade agterskrivelsen ligge frit fremme, så de havde lagt den i et skab. Hun kan ikke huske, hvorfor hun lagde det andet ved, men hun har sikkert tænkt, at det havde relation til agterskrivelsen. Som hun umiddelbart husker det, lå der også andre ting i kuverten, som ikke havde noget med skattesagen at gøre. Forespurgt, om det var en kuvert til ”de hemmelige ting”, svarede hun, at det var det ikke generelt. Kuverten blev opbevaret i et aflåst skab, som hun og ikke andre havde nøglen til. Der er ikke nogen, der har bedt om at få adgang til kuverten, og hun har ikke udleveret nøglen til nogen. Skabet står ved hendes skrivebord og er normalt låst. Nøglen ligger i et lukket rum i hendes private taske.

Forespurgt af formanden, om hun nogle gange forlader sin taske, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om de andre på forkontoret ved, at hun har nøglen liggende i tasken, forklarede hun, at Morten Jensen ved, at agterskrivelsen ligger i skabet, og at hun har nøglen, men hun tror ikke, at han præcist ved, hvor hun har nøglen.

Forespurgt af udspørgeren, om hun på noget tidspunkt har hørt bemærkninger fra ministeren, Peter Loft eller Peter Arnfeldt om deres holdning til afgørelsen i skattesagen, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun ville kunne huske det, hvis ministeren havde været rasende eller sur over afgørelsen, forklarede hun, at det kom an på situationen, og hvor han havde ytret sig. Hvis ministeren havde stået i det åbne kontorlandskab, kan det godt være, at hun kunne huske det. Hvis det havde foregået bag lukkede døre, havde hun jo ikke været til stede.

Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 19.19 fra vidnet til Peter Arnfeldt, cc Morten Jensen, vedhæftet hele kildeskatteloven, Ligningsvejledningen vedrørende kildeskattelovens §§ 1 og 7, tre afgørelser om skattepligtsspørgsmål og forelæggelse for departementschefen af 17. september 2010 med notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning, og forespurgt, hvem hun fik forelæggelsen og notatet fra, forklarede hun, at det kan hun ikke huske, men at det formentlig

kom fra departementschefen ligesom alle andre forelæggelser. Henvist til en højesteretsdom afsagt den 9. oktober 1990, en landsskatteretskendelse af 22. juni 1992 samt en landsskatteretskendelse af 8. oktober 1998 og forespurgt, hvem der havde bedt hende om at sende materialet til Peter Arnfeldt, forklarede hun, at hun ikke kan huske det, men at det må have været Peter Arnfeldt selv.

Forespurgt, om det er normalt, at en ministersekretær arbejder med at sende materiale til ministerens særlige rådgiver en fredag aften kl. 19, forklarede hun, at det er helt normalt for hende at være på arbejde på dette tidspunkt. Forespurgt, om det også er en helt normal opgave at sende tung skattejura til ministerens rådgiver, forklarede hun, at det er helt normalt at finde ting frem og sende til ham også. Forespurgt, om hun kan huske, hvordan hun havde udvalgt materialet, svarede hun benægtende, men bemærkede, at Peter Arnfeldt må have bedt om det. Foreholdt, at de tre afgørelser er nævnt i det medsendte notat, forklarede hun, at det kunne hun ikke huske. Forespurgt, om det var sædvanligt, at Peter Arnfeldt fik tilsendt afgørelser, uddrag af Ligningsvejledningen, lovgivning mv., forklarede hun, at hun ikke kan udelukke, at hun har gjort det i andre situationer, men hun kan ikke huske det.

Foreholdt af formanden, at han på hendes forklaring har forstået, at hun heller ikke kan huske tilfælde hverken før eller siden, hvor ministeren har fået en tilsvarende mængde afgørelser sendt hjem, forklarede hun, at hun ikke kan huske det, men hun kan ikke udelukke det.

Forespurgt af udspørgeren, om Peter Arnfeldt forklarede, hvad det skulle bruges til, da han gav hende opgaven, forklarede hun, at hun ikke kan huske den konkrete situation, hvor hun fik beskeden. Hun kan heller ikke huske, om Peter Arnfeldt vendte tilbage. Forespurgt, om hun kan huske, om Peter Arnfeldt tidligere eller sidenhen har interesseret sig for en juridisk problemstilling på dette detailniveau, svarede hun benægtende, men bemærkede, at man selvfølgelig skal kende juraen, hvis man skal forstå diverse sager, der kører. Forespurgt, om hun kan huske, om ministeren eller Peter Arnfeldt har interesseret sig for det juridiske grundlag i andre sager, efter afgørelsen var truffet, svarede hun benægtende.

Foreholdt Peter Arnfeldts forklaring – protokol 8, side 13, 2. afsnit, hvor Peter Arnfeldt bl.a. har forklaret, at han ikke ved, hvorfor han fik materialet tilsendt, og at han ikke har bedt om at få det tilsendt – forklarede hun, at materialet ikke var noget, som hun havde fundet frem på eget initiativ.

Forespurgt, om det kan være Peter Loft eller ministeren, der har bedt om, at det skulle sendes til Peter Arnfeldt, forklarede hun, at hun som sagt ikke kan huske den konkrete situation, men det tror hun ikke.

...

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt modtog oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet, før der blev skrevet om det i pressen i efteråret 2012, svarede hun bekræftende. Hun kan ikke huske den konkrete situation, men hun erindrer, at hun – i forbindelse med, at hun blev bedt om at finde de afgørelser, som var nævnt i agterskrivelsen – fik fortalt, at Stephen Kinnock skulle være homoseksuel. Det var Troels Lund Poulsen, der fortalte hende det. Hun ved ikke, om der var nogen særlig årsag til, at han fortalte det. Hun husker ikke præcist, hvordan det blev sagt, men det kan sagtens bare have været en sidebemærkning.

Forespurgt, af formanden, om der var nogen begrundelse for, at hun skulle vide det, svarede hun benægtende.

Foreholdt af Niels Fenger, at hun ikke er i tvivl om, at Troels Lund Poulsen sagde det, forklarede hun, at når hun tænker tilbage, havde hun hørt det før, at det kom frem i pressen, og det må have været denne dag.

Forespurgt af udspørgeren, om oplysningen efterfølgende er blevet gentaget for hende af andre, svarede hun benægtende. Hun har ikke selv fortalt det videre, heller ikke i en sidebemærkning.

Morten Jensen har forklaret²⁷⁷:

Foreholdt, at der blev udleveret en agterskrivelse den 16. september 2010, og forespurgt, om han så den eller fik den forevist, svarede han bekræftende. Han mener, at han så den første gang den 17. september 2010. Som han umiddelbart husker det, blev han kort kaldt ind på ministerens kontor sammen med Anne Nørgaard Simonsen, hvor de fik udleveret sagen. De fik udleveret nogle papirer, nærmere kan han ikke komme det. Henvist til agterskrivelsen af 16. september 2010 til Stephen Kinnock og forespurgt, om det var den, de fik udleveret, forklarede han, at det har han ikke erindring til at kunne svare på. Han så den meget kort.

277 Protokol 28, side 14-17.

Forespurgt, om der i 2010 var nogen sag, der var mere interessant eller mere omtalt i Skatteministeriets regi end Stephen Kinnocks skattesag, forklarede han, at det var der formentlig ikke. Forespurgt, om det kunne have været en anden agterskrivelse, han fik udleveret, forklarede han, at han ikke præcist kan sige, hvilken agterskrivelse han fik udleveret. Han havde den måske ikke en gang fysisk i hænderne. Forespurgt, om han og Anne Nørgaard Simonsen fik nogen besked af ministeren, forklarede han, at de blev bedt om at finde de afgørelser, der blev refereret i agterskrivelsen. Forespurgt, om ministeren sagde noget om, hvad han skulle bruge afgørelserne til, svarede han benægtende.

Forespurgt, om ministeren gav dem andre oplysninger, forklarede vidnet, at som en sidesætning fik de oplysninger om Stephen Kinnocks eventuelle seksualitet. Forespurgt, om han kan huske præcist, hvad ministeren sagde, svarede han benægtende. Forespurgt, om ministeren sagde noget om, at Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel, forklarede han, at det formentlig var noget i den retning. Forespurgt, om ministeren sagde, hvad de skulle bruge oplysningen til, svarede han benægtende. Forespurgt, om det kunne være fordi, at man bedre kunne forstå agterskrivelsen på denne baggrund, forklarede han, at han ikke erindrer nogen nærmere præcis sammenhæng i, at han fik oplysningen. Forespurgt, om det var om formiddagen eller om eftermiddagen, de fik agterskrivelsen, forklarede han, at han ikke husker det præcise tidspunkt. Det kan have været om formiddagen eller først på eftermiddagen. Forespurgt, om ministeren sagde noget om, hvad han syntes om agterskrivelsen, svarede han benægtende. Der var ingen meningstilkendegivelser.

Forespurgt, hvad der skete, da han og Anne Nørgaard Simonsen kom ud fra ministerkontoret, forklarede han, at Anne Nørgaard Simonsen fandt de afgørelser, der var refereret til i agterskrivelsen. Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 16.54 fra Anne Nørgaard Simonsen til Troels Lund Poulsen, cc vidnet og Peter Arnfeldt, vedhæftet en sag og nogle afgørelser, og forespurgt, om han hjalp med at finde det andet materiale frem, svarede han benægtende.

Henvist til forelæggelse for skatteministeren af 17. september 2010 med notat om muligheden for at ændre en agterskrivelse og forespurgt, om han har set eller hørt om dette notat, forklarede han, at nu han ser det, kan han godt huske, at det var vedhæftet. Forespurgt, om han så materialet før eller efter, at det blev sendt til ministeren, forklarede han, at det husker han ikke. Forespurgt, om han ved, om notatet blev lagt ind til ministeren,

eller om det kun blev sendt pr. mail til ministeren, forklarede han, at det højst sandsynligt er sendt pr. mail, idet ministeren ikke var i huset på det tidspunkt, men det er formentlig også lagt til ham. Han ved ikke, hvem der foranledigede notatet udarbejdet. Forespurgt, om han kan huske, hvordan ministeren forholdt sig til materialet, svarede han benægtende. Han hørte ikke yderligere til det. Foreholdt, at Peter Arnfeldt var cc på materialet og forespurgt, om han hørte kommentarer fra Peter Arnfeldt, svarede han benægtende.

Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 15.07 fra vidnet til Peter Arnfeldt og Peter Arnfeldts hotmailadresse, cc Anne Nørgaard Simonsen, og forespurgt, hvorfor det blev sendt til Peter Arnfeldts hotmailadresse, forklarede han, at det formentlig var af tekniske årsager, så Peter Arnfeldt kunne tjekke det på sin telefon. Foreholdt, at der i mailens emnefelt står: "Spm 620-622, som ministeren ønsker, at du læser", og foreholdt, at spørgsmålene drejede sig om til- og fraflytning, samt forespurgt, hvorfor ministeren ønskede, at Peter Arnfeldt skulle læse dem, forklarede han, at det kan han ikke svare på. Han fik ikke nogen reaktion fra Peter Arnfeldt. Forespurgt, om han kan huske, hvornår ministeren bad ham sende det til Peter Arnfeldt, forklarede han, at det formentlig var samme dag.

Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 19.19 fra Anne Nørgaard Simonsen til Peter Arnfeldt, cc vidnet, vedhæftet kildeskatteloven, Ligningsvejledningen vedrørende kildeskattelovens §§ 1 og 7, forelæggelse for departementschefen af 17. september 2010 med notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning samt tre yderligere afgørelser om skattepligtsspørgsmålet, og forespurgt, om han kan huske, hvorfor dette materiale blev fremsendt til Peter Arnfeldt, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har overhørt samtaler mellem Peter Arnfeldt og Anne Nørgaard Simonsen i løbet af den 17. september 2010, svarede han, at det har han ingen erindring om.

Henvist til forelæggelsen for departementschefen af 17. september 2010 med notatet med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning og forespurgt, og han tidligere har set notatet, forklarede han, at det har han ikke nogen præcis erindring om.

Forespurgt, om han har kendskab til, om der foregik andet i Koncerncentret, herunder i forkontoret eller hos ministeren, i relation til skattesagen den 17. september 2010, svarede han benægtende.

...

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at ministeren den 17. september 2010 fortalte ham og Anne Nørgaard Simonsen, at Stephen Kinnock var homoseksuel, forklarede han, at han ikke husker, hvordan ordene præcist faldt. Forespurgt, om han har videregivet oplysningen til nogen, svarede han benægtende.

...

Forespurgt af Niels Fenger, om han på andre tidspunkter har været i den situation, at ministeren har bedt om en række skatteafgørelser, eller om dette var den eneste gang, at han har været ude for, at ministeren har bedt om skatteafgørelser, forklarede han, at i en række tilfælde er han blevet bedt om at finde supplerende materiale til ministeren. Forespurgt, om det var i form af skatteafgørelser, notater fra ministeriet eller andet, forklarede han, at han ikke husker alle situationer, og hvad han har fundet frem. Forespurgt, om han nogensinde har skullet skaffe skattesager til brug for Peter Arnfeldt, forklarede han, at han i den periode, hvor han arbejdede med Peter Arnfeldt, var vant til at finde forskelligt materiale frem til ham. Han har dog ikke nogen konkret erindring om at have fundet afgørelser frem.

Foreholdt af udspørgeren, at han har forklaret, at han har fundet supplerende materiale frem til ministeren, og forespurgt, om han kan huske, om han har sendt skatteafgørelser, skattelovgivning med kommentarer eller uddrag af Ligningsvejledningen til ministeren, svarede han, at det har han ikke konkret erindring om.

Steffen Normann Hansen har forklaret²⁷⁸:

Forespurgt, hvornår han blev orienteret om, at regionen agtede at træffe afgørelse den 17. september 2010, forklarede han, at han havde en telefonsamtale med Peter Loft om en anden sag. Under telefonsamtalen fortalte Peter Loft, at SKAT København havde afsluttet sagen og sendt afgørelsen ud. Forespurgt, om der kom nogle kommentarer med, forklarede han, at det var en ren konstatering. Forespurgt, om det blev drøftet, eller om han overvejede, hvordan det kunne være, at man i denne sag fraveg 15

278 Protokol 29, side 15-16.

dages-fristen, forklarede han, at det overvejede han overhovedet ikke. Det ville i givet fald også have været ham uvedkommende. For ham var sagen afgjort efter mødet med ministeren, og om afgørelsen blev sendt den ene eller anden dag, gjorde han sig ikke overvejelser om.

Forespurgt, om han har kendskab til, at Peter Loft og Ivar Nordland efterfølgende drøftede fraflytningsspørgsmålet, svarede han benægtende. Han fik først kendskab til Ivar Nordlands involvering på mødet med Erling Andersen mandag den 20. september 2010. Han havde intet kendskab til, hvad der skete i løbet af weekenden den 18.-19. september 2010. Han var sat cc på en enkelt mail, som han så, mens han i øvrigt var på familiebesøg, men han forholdt sig overhovedet ikke til sagen i weekenden, og han hørte i øvrigt intet til den.

Forespurgt, om han havde anden kontakt til kollegerne i Koncerncentret den 17. september 2010 om formiddagen om skattesagen, svarede han benægtende. Han havde heller ikke kontakt med Erling Andersen om sagen den 17. september 2010.

Henvist til forelæggelse for departementschefen af 17. september 2010 vedlagt notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning og forespurgt, om han blev orienteret herom, forklarede han, at han ikke havde set nogen ministerforelæggelse om dette emne.

Henvist til mails af 17. september 2010 med forelæggelse for skatteministeren af samme dato vedlagt notat om SKATs mulighed for at korrigere udkast til agterskrivelser og forespurgt, om han havde kendskab til, at denne undersøgelse foregik, forklarede han, at det havde han ikke. Forespurgt, om han modtog en kopi af notatet, forklarede han, at han som sagt alene fik en enkelt cc-mail om et eller andet fra Ivar Nordland til Birgitte Christensen om lørdagen eller søndagen.

Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 16.54 fra Anne Simonsen til ministeren, cc Morten Jensen og Peter Arnfeldt, vedhæftet syv afgørelser, der var nævnt i agterskrivelsen, og forespurgt, om han er sikker på, at ministeren ikke var inde på spørgsmålet om retspraksis på området den 16. september 2010, forklarede han, at Peter Loft under mødet forklarede, hvordan det hang sammen, og mere husker han ikke.

Forespurgt, om han havde kendskab til, at Anne Simonsen sendte afgørelserne til ministeren, forklarede han, at fra det øjeblik, han gik ud af døren

fra ministeren den 16. september 2010, og indtil han talte med Erling Andersen den 20. september 2010, var han ikke involveret i sagen overhovedet. Han talte ikke med nogen om den bortset fra, at Peter Loft i anden anledning om fredagen fortalte, at afgørelsen var sendt.

...

Forespurgt, om han havde drøftelser med ministeren eller Peter Arnfeldt om afgørelsen i perioden fra den 16.-20. september 2010, svarede han benægtende. Han var i Østbanegade den 17. september 2010, og i week-enden var han som sagt på familiebesøg. Forespurgt, om han havde drøftelser om sagen med Peter Loft, forklarede han, at det havde han ikke bortset fra det, som han har forklaret om.

Ivar Nordland har forklaret²⁷⁹:

Foreholdt, at han har forklaret, at han den 17. september 2010 læste på netaviserne, at agterskrivelsen var blevet sendt, og forespurgt, om han samme dag blev orienteret om, at den endelig afgørelse også var blevet udleveret, svarede han benægtende. Han så det først på netaviserne og var sådan set overrasket over det, men det var jo fint nok.

Henvist til mailen af 17. september 2010 kl. 8.27 fra vidnet til Peter Loft og forespurgt, om han ændrede noget i mailen om morgenen, da han skrev videre på den, forklarede han, at han ikke tror, at der skete store ændringer. Forespurgt, om han havde telefoniske drøftelser med Peter Loft eller andre i tilknytning til mailen, svarede han benægtende. Han fik en mail tilbage fra Peter Loft kl. 8.46, hvor han kvitterede med tak for det tilsendte. Han var et eller andet sted en lille smule skuffet over, at Peter Loft ikke viste, hvor han var henne på det her.

Foreholdt mail af samme dato kl. 8.46 fra Peter Loft til vidnet, cc Birgitte Christensen og Steffen Normann Hansen, og mail af samme dato kl. 10.38 fra vidnet til Peter Loft, cc Birgitte Christensen og Steffen Normann Hansen, samt forespurgt, om han vidste, hvad det var, som Peter Loft ville have lavet, forklarede han, at det gjorde han ikke. Han fik det på en eller andet måde båret ned til Carsten Vesterø, da det handlede om briefingno-

279 Protokol 30, side 20-21, 30-31, 32 og 32-33.

tatet. Han kunne ikke sige, hvad det var, de skulle ændre, så det håbede han på, at de selv vidste.

Forespurgt, hvordan Carsten Vesterø skulle finde ud det, når det refererede til en samtale, som vidnet havde haft med Peter Loft den 16. september 2010 om aftenen, forklarede han, at bortset fra "tak for det tilsendte", så gik Peter Lofts mail på briefingnotaterne og ikke på samtalen, som han husker det. Det drejede sig om det briefingnotat, som han havde læst igennem, og som han fandt ganske uskyldigt. Hvad det var, som Peter Loft præcist ville have ind, ved han stadig ikke. Han kan i hvert fald ikke huske det. Han ved ikke, hvordan Carsten Vesterø fik information om, hvad han skulle, men det gik udenom ham og via Birgitte Christensen.

Foreholdt, at notatet blev rettet til, og henvist til forelæggelse for departementschefen af 17. september 2010 vedlagt notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning og forespurgt, om han har godkendt notatet, forklarede han, at det mener han ikke. Forespurgt, om Carsten Vesterø drøftede det med ham, forklarede han, at det tror han ikke, men han kan ikke huske det. Forespurgt, om han har kendskab til, om Peter Loft fik notatet, forklarede han, at Peter Loft har underskrevet forelæggelsen, så han må have fået notatet. Forespurgt, om der var nogen, der involverede ham i overvejelserne i relation til notatet, svarede han benægtende. Det kørte udenom ham. Forespurgt, om Peter Loft kontaktede ham for at drøfte notatet, svarede han benægtende.

Vidnet var i Koncerncentret den 17. september 2010. Henvist til mailkorrespondance af 17. september 2010 fra kl. 14.03 til kl. 15.56 mellem Per Hvas, Birgitte Christensen, Winnie Jensen, Poul Erik Hjerrild-Nielsen og Peter Loft, vedhæftet forelæggelse for skatteministeren af 17. september 2010 med notat om mulighed for at ændre et udkast til afgørelse, og forespurgt, om han blev introduceret til denne problemstilling, svarede han bekræftende, men meget sporadisk.

Der var et lille forløb den 17. september 2010, hvor han kom ned på ministergangen, efter at netaviserne var ude. Han mødte Peter Arnfeldt og sagde til ham, at nu var sagen da slut, hvortil Peter Arnfeldt sagde: "Overhovedet ikke – den kommer op igen. Det er jeg sikker på". Han spurgte hvorfor, og Peter Arnfeldt svarede: "Det kan jeg ikke sige, men det vil komme op igen". Han syntes, at det var noget underligt noget at sige, men han gik videre til sine gøremål. Lidt senere sad han ved et stort bord og bladrede i aviser nede på direktionsgangen. Steffen Normann Hansen

kom gående forbi og gik hen til en dør, som går op til ministergangen. Mens Steffen Normann Hansen gik forbi ham, rystede han på hovedet og sagde: "Nu vil de ændre afgørelsen". Steffen Normann Hansen sagde ikke andet, men gik bare forbi.

Vidnet rejste sig og gik ned til Per Hvas for at tjekke, hvad de havde gang i. Han sagde til ham, at han havde hørt rygter om, at man var i gang med at ville lave afgørelsen om. Hertil sagde Per Hvas, at de havde lavet et notat, men at han kunne være helt rolig, for notatet forholdt sig ikke til selve sagen. Det var et helt tonløst notat om de formelle regler for at lave en agterskrivelse om. Det var sådan set fint nok, men det interessante var, hvorfor man i det hele taget spurgte.

Senere mødte han tilfældigt Birgitte Christensen. Han sagde direkte til hende: "Hvis de forsøger på at overveje at lave afgørelsen om, så er de ikke rigtig kloge, for så kommer der jo simpelthen politisk storm". Hertil svarede hun, at hun ikke kunne forestille sig, at det ville ende sådan.

Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 16.54 fra Anne Simonsen til Troels Lund Poulsen, cc Morten Jensen og Peter Arnfeldt, vedhæftet et notat og nogle afgørelser, og forespurgt, om han havde kendskab til, at materialet blev sendt til ministeren, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han i andre sager har konstateret, at Troels Lund Poulsen har interesseret sig for de juridiske problemstillinger på et detailniveau, hvor han studerede afgørelser om problemstillingen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han i andre sager har konstateret, at Peter Arnfeldt har haft en så detailorienteret interesse for de juridiske problemstillinger, at han studerede afgørelser, svarede han benægtende. Ministre skal som regel ikke have noget, der er mere end en side, ellers går de kold i det. Foreholdt, at spørgsmålet gik på Peter Arnfeldt, og at det kunne være, at en spindoktor havde en større kapacitet end en minister, forklarede han, at det skal han ikke kunne sige.

Forespurgt, om han har kendskab til, at der var andre overvejelser om sagen i Koncerncentret den 17. september 2010, svarede han benægtende. Det samme gælder lørdag den 18. september 2010. Han mener først, at han blev involveret sent søndag eftermiddag.

...

Af advokat Lars Svenning Andersen henvist til mailkorrespondance af 17. september 2010 kl. 8.27, 8.46 og 10.38 mellem vidnet, Peter Loft, Birgitte Christensen og Steffen Normann Hansen, og foreholdt, at han har forklaret, at det var usædvanligt, at Peter Loft lavede små notater, samt forespurgt, om det er noget, han ved noget om, forklarede han, at det ikke var normalt, at departementschefen gik ind og skrev notater som sådan. Det plejede han at sætte folk til. Foreholdt, at Birgitte Christensen har forklaret, at det faktisk med mellemrum skete, at Peter Loft lavede en lille pædagogisk ting, og foreholdt, at det måske hænger sammen med det, som han selv har forklaret om, at ministre godt kan lide pædagogiske fremstillinger, samt forespurgt, om han er bekendt med, om det var noget, som Peter Loft gjorde med mellemrum, forklarede han, at det givetvis er sket. Han mener dog ikke, at det var sædvanligt, at man i den grad gik ind i sagsbehandlingen og skrev selv. Forespurgt, om det her var en normal sag, svarede han benægtende. Forespurgt, om det ikke er i de unormale sager, at man gør tingene lidt anderledes, svarede han bekræftende, men det var også unormalt i en unormal sag.

Forespurgt, hvad Peter Lofts notat endte med, forklarede han, at han mener, at det endte med, at Stephen Kinnock ikke skulle være skattepligtig, og det var jo det, der var det sjove ved det. Vidnet så det som et forsøg på at forklare ministeren, hvorfor afgørelsen endte, som den gjorde. Hvorfor Peter Loft så skulle forsøge på at genskrive det, skal han ikke kunne sige, men det måtte have noget at gøre med, hvordan Peter Loft mente, at ministeren ville se på den måde, man beskrev tingene på. Vidnet gjorde sit forsøg om morgenen den 17. september 2010.

Forespurgt, om ikke alle de øvelser, der gik hen over aftenen og næste morgen, gik på at lave en pædagogisk fremstilling af, hvordan resultatet var blevet, som det blev, forklarede han, at det er meget muligt. Han vidste ikke, at afgørelsen var endelig den 17. september, før han så det på netaviserne. Forespurgt, om hele øvelsen med Peter Lofts notat, som han bad andre se på, og som blev rettet til, drøftet, og rettet igen, ikke gik på at lave et pædagogisk notat til ministeren om, hvorfor afgørelsen var rigtig, svarede han bekræftende, men han syntes bare ikke, at Peter Lofts notat var pædagogisk. Vidnets eget notat var mere pædagogisk, og for den sags skyld var afgørelsen også mere pædagogisk. Derfor kunne han ikke forstå, hvad notatet skulle til for.

Vidnet blev foreholdt, at han i mailen af 17. september 2010 kl. 8.27 til Peter Loft, 1. afsnit, skriver, "Du spurgte i går om der kunne rettes kritik mod afgørelsens forudsætning om, at parrets fulde skattepligt var ophørt i oktober 1999", at han i næstsidste afsnit skriver "Det afgørende er...", og herefter forklarer, hvorfor afgørelsen er rigtig. Han blev endvidere foreholdt, at han i sidste afsnit skriver: "Jeg har læst briefingmaterialet til ministeren fra Carsten Vesterøs kontor. Jeg mener ikke at Peter Arnfeldt har belæg for at kritisere dette. Det er indres endvidere, at materialet netop ikke er udformet så det passer på fakta i sagen", samt foreholdt, at udgangspunktet vel var, at han blev spurgt om, hvorvidt der kunne rettes kritik mod afgørelsens forudsætning. Herudover blev han foreholdt mailen af samme dato kl. 8.46 fra Peter Loft til vidnet, hvoraf fremgår, at Peter Loft gerne ville have, at de uddybede notatet, så det omfattede denne situation.

Vidnet forklarede hertil, at der er omtalt to ting i mailen fra kl. 8.27. Den første store del af hans mail vedrører samtalen med Peter Loft. De to sidste linjer handler om det briefingmateriale, der blev lavet i Carsten Vesterøs kontor. Foreholdt, at han i sidste linje skriver, at materiale ikke er udformet, så det passer på fakta, og foreholdt, at Peter Loft i svaret kl. 8.46 skriver, at han gerne vil have, at de gennemgår det oprindelige notat meget nøje og udbygger det/tilretter det i et sådant omfang, så det også afspejler denne situation, samt forespurgt, om det ikke gik på det sidste afsnit i hans mail kl. 8.27, svarede han bekræftende.

...

Forespurgt af advokat K. L. Németh, hvornår han blev bekendt med, at den endelige afgørelse var truffet og udleveret den 17. september 2010, forklarede han, at det gjorde han via netaviserne samme dag omkring frokosttid.

...

Advokat Henrik Stagetorn foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 8.27 fra vidnet til Peter Loft, sidste afsnit, og forespurgt, om det, der tales om, er pressebriefing. Han svarede bekræftende og forklarede, at det var de briefing, som Carsten Vesterø havde lagt op. Foreholdt, at Peter Arnfeldt stod for kontakten til pressen, forklarede han, at det nok skal passe. Forespurgt, om man ville interessere sig for det fra pressens side, når afgørelsen kom, forklarede han, at der var snak om, at der skulle notater

ud, så pressen kunne forstå, hvad der foregik. Ham bekendt kom der ikke nogle notater ud.

Forespurgt, om han har kendskab til, om det var den almindelige forventning, at skatteyderen ville offentliggøre afgørelsen, når den kom, forklarede han, at han mener, at der stod noget i aviserne herom. Foreholdt, at han har forklaret, at han den 17. september 2010 mødte Peter Arnfeldt, at denne sagde, at sagen nok skulle komme op igen, og forespurgt, om han kan huske, om det var før eller efter, at Helle Thorning-Schmidt havde besluttet ikke at offentliggøre afgørelsen, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Per Hvas har forklaret²⁸⁰:

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 14.42 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, cc vidnet og Winnie Jensen, 1. afsnit, og forespurgt, hvornår han første gang blev kontaktet om mulighederne for at ændre afgørelsen, forklarede han, at han deltog i at lave et notat med en forelæggelse for skatteministeren den 17. september 2010. Han kan ikke huske, hvornår han blev kontaktet, men det må have været tæt på – hvis ikke samme dag, så dagen før. Han kan huske, at det var noget, som de lavede hurtigt.

Forespurgt, om han kan huske, hvem der kontaktede ham, forklarede han, at han er overbevist om, at det var Winnie Jensen, der kontaktede ham og orienterede om, at der var ønske om at få et kort notat med de faktuelle muligheder for at ændre en skatteansættelse. Han kan ikke huske, om Winnie Jensen fortalte ham, i hvilken forbindelse notatet skulle bruges, men på dette tidspunkt tror han ikke, at der var nogen tvivl om, i hvilken forbindelse det skulle bruges. Det var der i hvert fald ikke hos ham. Forespurgt, om han kan huske, hvilke instrukser Winnie Jensen gav ham i relation til, hvad notatet skulle tage stilling til, forklarede han, at han ikke kan huske andet, end at det skulle være en kort beskrivelse af regelsættet.

Henvist til notat om SKATs mulighed for at korrigere udkast til afgørelser (agterskrivelser) udarbejdet af Poul Erik Hjerrild-Nielsen og forespurgt, hvilke instrukser han gav Poul Erik Hjerrild-Nielsen, forklarede han, at han heller ikke tror, at Poul Erik Hjerrild-Nielsen fik nogen instrukser fra

280 Protokol 32, side 6-7.

ham, udover at de skulle lave et notat, der helt kort og overordnet beskrev mulighederne for at ændre en afgørelse.

Forespurgt, om han kan huske, hvorvidt man var inde på, at de også skulle overveje muligheden for at genoptage andre skatteyderes ansættelse, hvis Stephen Kinnocks skatteafgørelse blev offentliggjort, og der derefter kom en skatteyder og sagde, at hans situation var fuldstændig lig Stephen Kinnocks, men at skattemyndighederne var kommet frem til et andet resultat, forklarede han, at det kan han ikke huske noget om. Forespurgt, om han kan afvise, at de kan være blevet bedt om også at se på denne side af sagen, forklarede han, at han ikke kan huske det. De ville i øvrigt ikke offentliggøre en afgørelse i en konkret sag.

Foreholdt, at ledende medarbejdere i Koncerncentret har forklaret, at man opererede med den mulighed, at Stephen Kinnock selv ville offentliggøre sin afgørelse, forklarede han, at en vurdering af, om en konkret afgørelse har afsmittende effekt på andre, er en vurdering, der skal tages af det pågældende fagkontor på område. På ny forespurgt, om han kan huske, hvorvidt de blev bedt om også at undersøge de processuelle muligheder for at genoptage andre skatteyderes sager, hvis der var nogen, der kom og sagde, at deres situation var fuldstændig ens med Stephen Kinnocks, men at de var blevet kendt skattepligtige, og forespurgt, om man overvejede, om de kunne få deres sager genoptaget, forklarede han, at det vidste han ikke. Han erindrer ikke, at han har været involveret i drøftelser herom.

Forespurgt, om Winnie Jensen fortalte, hvem der havde bestilt notatet, forklarede han, at han ikke kan huske detaljerne, men i og med at de har stilet forelæggelsen til skatteministeren, må de på en eller anden måde have fået at vide, at det var ham, der skulle være modtageren. Forespurgt, om han har kendskab til, om notatet rent faktisk blev afleveret til ministeren, forklarede han, at han ikke erindrer, at de fik nogen tilbagemelding fra ministeren om, at han havde set det.

Henvist til forelæggelse for skatteministeren af 17. september 2010 med Peter Lofts håndskrevne bemærkninger af samme dato og forespurgt, om de fik Peter Lofts bemærkninger retur, forklarede han, at det erindrer han ikke. Han fik ikke en returnering om, hvad Peter Lofts reaktion på modtagelsen af notatet i øvrigt var.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 15.56 fra Peter Loft til Birgitte Christensen og forespurgt, om denne problemstilling blev forelagt ham, svarede han benægtende.

Niels Fenger henviste til notatet om mulighederne for at korrigere agterskrivelser og foreholdt vidnet, at når man kigger ned over notatet, får man indtryk af, at det alene handler om ændring til skærpe, og at det var den problemstilling, som Koncerncentret forholdt sig til. Forespurgt, om det var korrekt forstået, svarede han bekræftende. Foreholdt, at der var en konkret sag med en agterskrivelse, og at det alene handlede om, hvorvidt man kunne skærpe den, samt forespurgt, om det var det, de var blevet bedt om at kigge på, svarede han bekræftende.

Forespurgt af udspørgeren, om han har kendskab til, om der var andre aktiviteter i Koncerncentret i relation til Stephen Kinnocks skattesag den 17. september 2010, forklarede han, at det har han ingen erindring om. Han var ikke selv involveret i andet. Forespurgt, om han har hørt om andet, forklarede han, at han ikke kan huske det.

Winnie Jensen har forklaret²⁸¹:

Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 14.42 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, cc Per Hvas og vidnet, om muligheden for at ændre en afgørelse, og forespurgt, hvornår hun første gang fik kendskab til, at denne overvejelse var i Koncerncentret, forklarede hun, at så vidt hun husker, ringede Birgitte Christensen til hende. Hun kan ikke huske, hvornår hun ringede. Birgitte Christensen bad hende om at udarbejde et notat stilet til skatteministeren om genoptagelsesmuligheder. Denne bestilling gav hun videre til Per Hvas. Per Hvas og hans medarbejdere lavede notatet. På vej op i systemet godkendte hun notatet.

Forespurgt, om hun kan huske, hvad Birgitte Christensen sagde i forbindelse med bestillingen, svarede hun benægtende. Hun erindrer ikke, om Birgitte Christensen specificerede baggrunden for bestillingen. Vidnet havde nok en formodning om, at det drejede sig om skattesagen, men hun mener ikke, at Birgitte Christensen sagde noget om det, og hun mener heller ikke, at hun sagde noget om det, da hun gav bestillingen videre. Hun bestilte bare et generelt notat. Birgitte Christensen gav ikke udtryk

281 Protokol 32, side 20-21.

for sin holdning til det juridiske problem. Forespurgt, om hun tilkendegav nogen holdning over for Per Hvas, eller om det var en helt åben bestilling, forklarede hun, at det var en helt åben bestilling af en beskrivelse af de regler, der gjaldt.

Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 14.03 fra Per Hvas til Birgitte Christensen, vidnet og Poul Erik Hjerrild-Nielsen, foreholdt mail af samme dato kl. 14.42 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, cc Per Hvas og vidnet, 1. afsnit, og mail af samme dato kl. 15.56 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, og forespurgt, om hun hørte om tilbagemeldingen fra Peter Loft, svarede hun benægtende. Hun mener ikke, at hun fik sidstnævnte mail.

Foreholdt forelæggelse for skatteministeren af 17. september 2010 med Peter Lofts håndskrevne bemærkninger af samme dato: "Vi kan ikke – som jeg ellers påstod – indbringe sagen for Skatterådet. ...", og forespurgt, om vidnet så disse bemærkninger, forklarede hun, at det skal hun ikke kunne sige. Normalt gik sagerne gennem hende på vej op gennem systemet. Når de gik tilbage, gik de normalt direkte til kontoret. Hun erindrer ikke at have set bemærkningerne, men hun kan ikke udelukke det. Forespurgt, om hun ved, om det vedlagte notat blev udleveret til ministeren, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at der var en forventning om, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock ville offentliggøre afgørelsen, og forespurgt, om Birgitte Christensen i forbindelse med bestillingen af notatet var inde på, at man også skulle undersøge, om der var mulighed for, at andre borgere kunne få genoptaget deres sager, hvis deres afgørelse havde fået et andet udfald, selvom deres situation var identisk med Stephen Kinnocks, forklarede hun, at det talte de slet ikke om. Der blev slet ikke nævnt nogen sag. Der blev bestilt et generelt notat, og der var ingen begrænsninger eller bestillinger med. Forespurgt, om hun er helt sikker på, at man ikke drøftede spørgsmålet om mulighed for genoptagelse af andre sager i begunstigende retning, forklarede hun, at hun ikke erindrer at have drøftet det.

Forespurgt af Niels Fenger, om hun kan forklare, hvad bestillingen gik ud på, forklarede hun, at hun mener, at de skulle beskrive, hvilke muligheder der var for at genoptage eller ændre i den periode, hvor der var sendt en agterskrivelse ud og efterfølgende, når afgørelsen var truffet. Det var de to ting, de beskrev. Hun ikke kan huske præcist, hvordan ordene faldt, men bestillingen gik på at beskrive genoptagelsesreglerne. Som hun forstod bestillingen, skulle de som sagt beskrive muligheden for at korrigere i

den periode, hvor der var udsendt en agterskrivelse, og muligheden for at korrigere efter en afgørelse om ansættelse, og det var det, de beskrev.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret²⁸²:

Forespurgt, hvornår vidnet første gang blev orienteret om, at SKAT agtede at fastslå, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig til Danmark, forklarede han, at han stiftede bekendtskab med det via aviserne. Forespurgt, om det var ved at læse avisen, svarede han bekræftende. Hvilken præcis avis, hvilken dag og på hvilket tidspunkt står ikke i skarpt i hans erindring. Foreholdt, at det stod i avisen den 17. september 2010, forklarede han, at så var det nok den dag. Forespurgt, om han fik anden orientering end det, han selv kunne læse i avisen, svarede han benægtende.

Peter Loft har forklaret²⁸³:

Foreholdt, at Per Hvas sendte et notat om SKATs mulighed for at korrigere agterskrivelser til Birgitte Christensen den 17. september 2010 kl. 14.03, hvorefter vidnet fik det fra Birgitte Christensen kl. 14.42, foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 15.56 fra vidnet til Birgitte Christensen og foreholdt, at det tyder på, at han ikke var helt villig til at acceptere notatet, forklarede han, at han ikke var i tvivl om, at det var sådan, det var. Han syntes bare, at det var mærkeligt. Foreholdt, at det vel var et udtryk for en forventning om, at regionerne ikke traf forkerte afgørelser, forklarede han, at den bestemmelse, som han hentydede til med sin påtegning, havde en helt konkret begrundelse for det tilfælde, at et ankenævn traf en åbenbar forkert afgørelse. Dybest set var det vel lidt ulogisk, og han tror bare, at det var det, han påpegede.

...

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 8.27 fra Ivar Nordland til vidnet, 1. afsnit, og forespurgt, om der var en telefonsamtale med Ivar Nordland udover den om aftenen, før han modtog mailen, svarede han benægtende. Han tror, at mailen var Ivar Nordlands svar på deres lidt ufuldendte telefonsamtale aftenen inden. Mailen synes nærmest også at bygge på tesen, at han sådan set nok var enig i afgørelsen. Det undrer ham derfor lidt, at

282 Protokol 37, side 19.

283 Protokol 38, side 28 og 32-36.

Ivar Nordland har forklaret, at vidnet skulle være uenig. Forespurgt, om han viderebragte denne del af svaret til nogen på dette tidspunkt, forklarede han, at han talte lidt med Birgitte Christensen om det. Han tror også, at Ivar Nordland og Birgitte Christensen talte sammen.

Som han før har sagt, havde han en forventning om, at den diskussion, der endte lidt uforløst på ministerens kontor, ville blive genoptaget på et eller andet tidspunkt. Det kunne meget vel være om fredagen eller om mandagen. Det spillede også lidt ind, at det først var her, at det gik op for dem, at afgørelsen formentlig ikke ville blive offentliggjort, og hele pressesituationen var således anderledes end den, som de havde forestillet sig, men det tror han ikke, at han vidste på dette tidspunkt lidt før kl. 9.

Forespurgt, hvornår han fik at vide, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnoek ikke ville offentliggøre afgørelsen, forklarede han, at han ikke husker det præcise tidspunkt, men i løbet af fredagen blev konklusionen offentliggjort, men ikke præmisserne. Han tror nok, at nogle journalister spurgte, hvor resten var, men de fik at vide, at der ikke kom mere. Der var lidt diskussion herom, så man kunne ikke sige med sikkerhed, at den ville ende der i løbet af fredagen, men i løbet af mandag eller tirsdag stod det ret klart, at der ikke kom mere.

Forespurgt, om det var første gang, han så noget skriftligt i Koncerncentrets regi om fraflytningsovervejelserne – altså om tre måneders afbrydelse var nok – svarede han bekræftende bortset fra, at Ivar Nordland sporadisk berørte det i notatet om den lille forskel.

Foreholdt fra Ivar Nordlands mail, sidste afsnit, 1.-2. punktum, og forespurgt, om vidnet har kendskab til, hvilken kritik Peter Arnfeldt havde fremsat mod materiale fra Carsten Vesterøs kontor, svarede han benægtende. Som han tidligere har nævnt, kan det være, at der har været en kontakt mellem Peter Arnfeldt og Ivar Nordland på dette tidspunkt, som han ikke kendte til, siden Ivar Nordland kunne skrive det i mailen. Det kan også være, at det var Ivar Nordlands udlægning af vidnets udsagn i telefonen om, at han var under pres. Foreholdt, at Ivar Nordland vist har forklaret, at det var fra Michael Frank eller Carsten Vesterø, han havde hørt, at Peter Arnfeldt skulle være utilfreds, forklarede han, at det ikke var noget, han havde hørt. Forespurgt, om han var bekendt med denne utilfredshed, svarede han benægtende. Den diskussion, som de havde den 16. september 2010 om aftenen, kom som lyn fra en klar himmel for hans vedkommende.

Foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 8.46 fra vidnet til Ivar Nordland, ce Birgitte Christensen og Steffen Normann Hansen, samt forespurgt, hvad "det oprindelige notat" var, forklarede han, at han tror, at det må være Michael Franks meget gennemarbejdede notat. Han har en idé om, at der var et bilag til Michael Franks notat, og han tror, at der i bilaget var nogle skråsikre betragtninger. Han mente, at disse betragtninger godt kunne være rigtige, men med den diskussion, som han havde haft aftenen inden, så ville de blive udlagt modsat det, der stod.

Henvist til notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning og forespurgt, om det var dette notat, som han tænkte på, forklarede han, at det var det nok. Foreholdt, at det var med den forelæggelse, som han underskrev den 10. september 2010, forklarede han, at han ikke havde notatet ved hånden, men da han skrev mailen, mener han, at det var i dette notat, at han mente, at der var et eller andet, der kunne give anledning til nogle misforståelser ihukommende samtalen med Peter Arnfeldt og ministeren aftenen forinden.

På ny foreholdt vidnets mail kl. 8.46, "udbygger det/tilretter det i et sådant omfang, så det også afspejler denne situation", og forespurgt, hvad han mente med "denne situation", forklarede han, at han tror, at han mente det med, at de tre måneder ifølge Ivar Nordlands manifest var tilstrækkeligt til at statuere ophør af skattepligt.

Foreholdt fra samme mail, "Jeg har stadig ikke notatet, men som jeg husker det, forekommer det misvisende i forhold til det, vi nu ved er den konkrete situation", og forespurgt, hvad han mener, der forekom misvisende i forhold til det, de nu vidste, forklarede han, at han tror, at det var det, som han lige har forklaret. De vidste nu, at de stillede spørgsmål ved, om tre måneder var tilstrækkeligt. Det kunne de godt have gættet sig til, men det havde de rent faktisk ikke gjort. Derfor sagde han, at det skulle ind i notatet. Hans indsats aftenen før havde ikke sat tingene på plads, så han sagde, at de måtte gøre et forsøg til.

Henvist til forelæggelse af 17. september 2010 om afklaring af skattepligts-spørgsmål i forbindelse med tilflytning og fraflytning vedlagt udbygget notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning og forespurgt, om han kan huske, hvornår han modtog notatet, forklarede han, at det var i løbet af den 17. september. Forespurgt, om han drøftede notatet med nogen, svarede han benægtende. Forespurgt, om notatet blev lagt til ministeren, forklarede han, at det vil han bestemt tro,

at det gjorde, for det plejede det at blive, når han havde skrevet under. Om ministeren så læste det, ved han ikke.

Foreholdt af formanden, at det var en forelæggelse for departementschefen, forklarede han, at det havde han ikke set, men så kan det godt være, at det ikke gik videre. Hvis han lagde det videre, ville han normalt strege ”departementschefen” over og skrive ministeren.

Udspørgeren bemærkede, at forelæggelsen blev sendt ved mail af 17. september 2010 kl. 16.54 fra Anne Nørgaard Simonsen til Troels Lund Poulsen, cc Morten Jensen og Peter Arnfeldt²⁸⁴.

Forespurgt, om ministeren vendte tilbage til vidnet vedrørende notatet, svarede han benægtende. Forespurgt, om ministeren efterlyste forklaringer, forklarede han, at det gjorde han faktisk ikke. Det regnede vidnet ellers med. Han regnede fredag, mandag og måske også tirsdag med, at de på et eller andet tidspunkt skulle genoptage drøftelsen, der endte torsdag aften, men det skete ikke. Foreholdt, at han har underskrevet notatet, og forespurgt, om han gennemgik det grundigt, forklarede han, at det håber han da. Han har dog ikke meget erindring om notatet. Forespurgt, om notatet ikke ville være blevet sendt retur, hvis han var utilfreds med det, svarede han bekræftende.

Vidnet tror, at han i weekendens løb tænkte, at notatet var udmærket, men at det ikke forholdt sig til det, der var kernen i problemstillingen den 16. september 2010 om aftenen. Derfor prøvede han at lave sit eget notat. Som sagt var det en blanding af problemstillinger. Han kan ikke huske det, men notatet beskrev vel dels sondringen tilflytning/fracflytning, og det sidste afsnit ”Tilflytning eller fracflytning” berørte det problem, der var oppe den 16. om aftenen – altså om de tre måneder var tilstrækkeligt. Det var kun lidt af den diskussion, de havde, så det hjalp lidt hen ad vejen, men det hjalp ikke fuldt ud efter hans mening.

Henvist til sidste side i notatet, hvoraf fremgår, at man var inde på problemstillingen omkring fracflytning og spørgsmålet om fortsat skattepligt

284 Forelæggelsen og eksempelnotatet er rettelig sendt til Peter Arnfeldt, cc Morten Jensen, jf. Anne Nørgaard Simonsens mail af 17. september 2010 kl. 19.19. Dokumenterne er således ikke en del af det materiale, der kl. 16.54 blev sendt til ministeren. Eksempelnotatet er blandt de papirer, som Troels Lund Poulsen afleverede under sin forklaring, og skulle ifølge påtegningen på notatet og Troels Lund Poulsens forklaring være modtaget den 24. september 2010, jf. protokol 9, side 17, 3. og 4. afsnit, smh. side 14, 1. hele afsnit.

ved bevarelse af bopæl, og foreholdt, at man vel derved må forstå, at hvis man ikke bevarer sin bopæl, så er man ikke skattepligtig, samt forespurgt, hvorfor han mener, at notatet ikke var dækkende, forklarede han, at han ikke helt kan huske indholdet af notatet. Det, som var hans ikke helt enkle opgave, var, at få vredet de to argumentationer ud af hinanden og sige, at når man var fraflyttet med hus, børn og alt andet til Belgien, var det ligegyldigt, hvad man gjorde efterfølgende – især hvad ægtefællen gjorde.

Det kan godt være, at der var tale om et hus, der kunne anvendes til helårsformål, men det gjorde ikke nogen forskel. Det var én af de ting, de drøftede. Det kan godt være, at ægtefællen ved at opretholde postadresse og efterfølgende købe lejlighed blev fuldt skattepligtig til Danmark, men det gjorde ikke noget, fordi man var i en tilflytningssituation, og i en tilflytningssituation var der ikke smitte mellem ægtefæller. De fik rodet rundt i tre-fire forskellige ting under mødet, og notatet sagde, at tre måneder var tilstrækkeligt. Så burde diskussionen sådan set stoppe herved, men han ville gerne – om ikke andet af hensyn til sig selv og den samtale, som han troede, han skulle have med ministeren – også have sat på plads, at alt det, som ministeren og Peter Arnfeldt nævnte om betydningen af, om det var et sommerhus, smitte mellem ægtefællerne, om at man havde købt et hus til helårsformål osv., ikke ændrede noget.

Forespurgt, hvornår han blev orienteret om, at SKAT København havde truffet afgørelse i sagen, forklarede han, at Erling Andersen sms'ede til ham fredag morgen den 17. september 2010 med besked om, at de sendte den endelige afgørelse. Det tog han til efterretning. Forespurgt, om han gjorde yderligere, forklarede han, at han vil antage, at han nok på en eller anden måde orienterede ministeren om, at den endelige afgørelse var sendt ud, men han kan dog ikke huske det. Forespurgt, om han kan huske, hvordan ministeren reagerede på orienteringen om, at afgørelsen var blevet sendt ud, forklarede han, at ministeren ikke rigtig reagerede på denne sag efter torsdag aften, og i og med han ikke kan huske det, så var der nok ikke nogen særlig reaktion.

Forespurgt, om han efter den 16. september 2010 havde yderligere samtaler med Birgitte Christensen, før han modtog notatet om omgørelsesmuligheden, forklarede han, at han ikke kan huske det præcist, men han kan huske, at han gav hende agterskrivelsen på et tidspunkt fredag formiddag. Forespurgt, om de da drøftede omgørelsesproblemstillingen, svarede han benægtende. Omgørelsesproblemstillingen var for ham at se – og det tror

han også gjaldt Birgitte Christensen – sådan en ren teoretisk nice to know oplysning. At gå ind og prøve at ændre på afgørelsen var ikke et issue.

Henvist til forelæggelse af 17. september 2010 for skatteministeren med notat om mulighed for at ændre afgørelser samt forespurgt, om han kan huske, om det blev lagt til ministeren, forklarede han, at han igen vil sige, at når han satte sit navn på, så var processen, at det gik videre til ministeren. Han vidste ikke, om ministeren læste det. Han ved ikke, om Peter Arnfeldt fik notatet, men Peter Arnfeldt var meget god til at få fat på de notater, som han gerne ville se. Forespurgt, om notatet gav anledning til nogen reaktion fra ministeren, forklarede han, at det tror han ikke, at det gjorde.

Henvist til mailudveksling mellem vidnet og Birgitte Christensen i anledning af notatet og foreholdt, at vidnet har forklaret, at han syntes, at det forekom ulogisk, samt forespurgt, om det var noget, han drøftede med Birgitte Christensen, forklarede han, at der ikke skete mere, end at han skrev denne mail.

Vidnet blev foreholdt, at Anne Nørgaard Simonsen til protokol 28, side 6-7 og 10, har forklaret, at hun og hendes kollega om formiddagen den 17. september 2010 blev kaldt ind på ministerens kontor, hvor der skete to ting. Den ene ting var, at ministeren gav dem afgørelsen og bad dem om at finde alle de afgørelser og retskilder, som afgørelsen refererede til, og den anden ting var, at han orienterede dem om, at Stephen Kinnock muligvis var homoseksuel. Forespurgt, om han nogensinde har hørt noget fra Anne Nørgaard Simonsen, hendes kolleger eller andre om denne samtale, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han efterfølgende blev bekendt med, at ministeren havde rekvireret en række retskilder, der havde relation til afgørelsen, og at materialet blev sendt til ministeren den 17. september 2010 kl. 16.54, forklarede han, at han blev bekendt med det, da Morten Jensen og Anne Nørgaard Simonsen blev afhørt for kommissionen. Forespurgt, om han tidligere har konstateret, at Troels Lund Poulsen har interesseret sig for konkret retsanvendelse helt ned på dette niveau, svarede han benægtende. Forespurgt, om ministeren tidligere i relation til konkrete sager har bevæget sig ud af det juridiske spor – at han er begyndt at diskutere regelfortolkning på et juridisk akademisk niveau – forklarede han, at han ikke 100% kan udelukke det, men han kan ikke mindes det.

Forespurgt, om han tidligere har konstateret, at Peter Arnfeldt har interesseret sig for juridiske problemstillinger på en sådan måde, at han fik leveret kendelser, domme, retskilder, Karnov med noter og andet, forklarede han, at Peter Arnfeldt ikke kunne bestille i systemet, så hvis Arnfeldt ville have fundet retskilder frem, så måtte han typisk selv gøre det. Hvis han havde gjort det, ville vidnet ikke være vidende om det. Han har diskuteret meget med både ministeren og Peter Arnfeldt, men stringente juridiske spørgsmål var ikke det, de plejede at diskutere.

Forespurgt, om han har erindring om, at der skete andet i Koncerncentrets regi den 17. september 2010 i relation til skattesagen, udover det allerede nævnte, svarede han, at det mindes han ikke.

Forespurgt, om han har erindring om, at der skete noget i relation til skattesagen den 18. september 2010, svarede han benægtende. Forespurgt, om han havde drøftelser med ministeren eller Peter Arnfeldt om skattesagen efter mødet den 16. september og til og med lørdag den 18. september 2010, svarede han benægtende. Han kan som sagt ikke udelukke, at han den 17. september 2010 mundtligt kan have sagt til ministeren, at afgørelsen var sendt, men han kan ikke huske det. De havde ikke nogen substantiel drøftelse i stil med den, der var torsdag aften, hverken fredag eller lørdag.

Steffen Normann Hansen har supplerende forklaret²⁸⁵:

Foreholdt Ivar Nordlands forklaring – protokol 30, side 21, linje 6-14, om en ordveksling den 17. september 2010 med vidnet – og forespurgt, om han kan erindre dette, forklarede han, at han slet ikke kan erindre at have mødt Ivar Nordland denne dag eller at have talt med ham om denne sag. Forespurgt, om han kan huske, hvor han var om formiddagen den 17. september 2010, svarede han benægtende. Foreholdt, at det var dagen efter mødet på ministerens kontor, hvor de lige var kommet hjem fra Tyrkiet, forklarede han, at han ikke kan huske det, men at han formentlig har været i Nicolai Eigtveds Gade, selvom hans faste arbejdsplads var i Østbanegade.

285 Protokol 51, side 4.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret²⁸⁶:

Foreholdt sin forklaring, protokol 9, side 9, 5. hele afsnit, og forespurgt, om han har yderligere at tilføje til forklaringen, forklarede han, at han har kunnet notere sig, at hans to ministersekretærer har forklaret, at han skulle have fortalt noget om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til dem. Som han husker det, så havde han et møde med sekretærerne den 17. september 2010 om formiddagen. På det tidspunkt formodede hele Danmark, at afgørelsen ville blive offentliggjort.

På mødet sagde han, at han gerne ville se nogle af de retskilder, der var nævnt i afgørelsen, og derudover tror han, at der var en eller anden sidebemærkning om, at det var helt afgørende, at afgørelsen, som de havde fået en kopi af, blev holdt tæt, og at der også havde verseret nogle rygter omkring Stephen Kinnocks homoseksualitet. Han fortalte intet om det, som han måtte have fået at vide.

Forespurgt, hvorfor han fortalte, at der havde verseret rygter om Stephen Kinnocks homoseksualitet, forklarede han, at i denne sag havde der været et meget stor pres på ministeriet, og det var heller ikke unaturligt, at ministersekretærer blev kontaktet af journalister for at blive pumpet for oplysninger. Derfor var det vigtigt for ham at indskærpe, at der ikke skulle udtales noget som helst overhovedet. De skulle ikke komme i en situation, hvor de kom til at sige noget.

Foreholdt, at hvis det var vigtigt, at de ikke kom til at sige noget, og at der var risiko for, at de ville blive pumpet af journalisterne, så kan det undre, hvorfor han videregav et rygte om, at Stephen Kinnock var homoseksuel, og forespurgt, hvad de skulle bruge denne oplysning til – formanden indskød, at så var det vel egentlig bedst, at de ikke vidste noget, for så kunne de jo ikke blive pumpet. Hertil forklarede han, at det er han sådan set enig i, men han havde et meget tæt forhold til sine to ministersekretærer, der også var underlagt tavshedspligt.

Det er klart, at hvis han havde vidst, at han skulle gennem denne kommissionssag, så havde tingene nok stillet sig lidt anderledes. Så havde han selvfølgelig ikke nævnt noget for dem.

286 Protokol 52, side 33 og 34.

Forespurgt af Niels Fenger, om det skal forstås sådan, at han ikke ville have fortalt sekretærerne det, hvis han havde været klar over, at han skulle afhøres i en undersøgelseskommission, svarede han benægtende. Det, han prøver at forklare, er, at med den opmærksomhed, der er kommet på alt, hvad man har sagt, og som bliver tillagt en lang række motiver, og ting, som man siger, der bliver tolket ud i en helt vanvittig konspirationsteori, så havde han selvfølgelig ikke sagt den her henkastede bemærkning. Sekretærerne stillede ikke spørgsmål til bemærkningen, og han kan ikke huske, hvordan han præcist formulerede det.

Foreholdt, at han har forklaret, at der verserede rygter, og at han ikke videregav oplysninger fra skattesagen, og forespurgt, om det er rigtig forstået, forklarede han, at han ikke fortalte sekretærerne, at han fik det at vide af Peter Loft, som havde fået det at vide af Erling Andersen. Han nævnte kun, at der verserede et rygte, og han gjorde ikke andet end at sige det. Han kan i dag godt se, at man kan diskutere, hvorfor han sagde det, men han må bare sige, at det blev sagt i et fortroligt rum til to mennesker, som, han vidste, kunne holde tæt med tingene, og som, han vidste, ville blive udsat for et pres af journalister og blive pumpet om alle mulige og umulige ting.

...

Forespurgt af udspørgeren, om der er eksempler på, at journalister forsøgte at pumpe Morten Jensen og Anne Nørgaard Simonsen, forklarede han, at han i hvert fald er vidende om, at journalister gør en ihærdig indsats for også at gå til ministersekretærer i andre ministerier for at få dokumenter og anden viden frem, så det er helt naturligt.

Foreholdt, at de den 17. september 2010 havde været gennem et forløb, der startede i begyndelsen af juni 2010, og forespurgt, om han har konkrete eksempler på, at journalister havde forsøgt at pumpe de to ministersekretærer, forklarede han, at han ikke havde nogen konkret viden herom, men han har oplevelser fra tidligere, hvor han ved, at man har forsøgt at pumpe dem, der sidder omkring en minister, for oplysninger.

Foreholdt, at han har forklaret, at han bad om at få afgørelserne, der var nævnt i agterskrivelsen og foreholdt, at Anne Nørgaard Simonsen ved mail af 17. september 2010 kl. 16.54 sendte afgørelserne til ham, samt forespurgt, hvad baggrunden var for, at han begyndte at interessere sig herfor på dette tidspunkt, forklarede han, at som han også tidligere har forklaret,

havde han dagen før spurgt til retspraksis, fordi han som minister havde en tilsynsforpligtelse. I forbindelse med kommissionsundersøgelsen har der været en meget stor diskussion om, hvorvidt man må stille spørgsmål til en afgørelse. Han har i den forbindelse noteret sig, at kommissionen selv har indhentet bilag fra Holger K. Nielsen, der i et svar til folketinget i sommeren 2013 sagde, at der ikke var noget til hinder for, at man kunne stille spørgsmål omkring en sag.

Han er ikke jurist, men det fremgår af ministeransvarsloven, at der er en tilsynsforpligtelse. Det tilsyn skal man selvfølgelig veje op, fordi det går begge veje. Man må ikke blande sig i en sag, men man må heller ikke se på, at man kører over for rødt lys. Det var selvfølgelig den tilsynsforpligtelse, han havde taget højtideligt i denne sammenhæng. Han må konstatere, at det efterfølgende har vist sig, at man kan stille spørgsmål ved, om han har været god nok i sin tilsynsforpligtelse i forhold til spørgsmålet omkring Ligningsvejledningen.

Han ønskede at se, hvad der lå af afgørelser, så han kunne danne sig et bedre overblik. Han har i kommissionens protokoller set, at det af andre vidner, og vist også af udspørgeren, har været draget frem, om det var en engangsforeteelse, at han interesserede sig for det juridiske spor, og til det kan han sige, at det ikke var en engangsforeteelse. Det er også sket i andre konkrete sager.

Forespurgt, om han læste afgørelserne, som han fik tilsendt fredag eftermiddag, forklarede han, at som han har forklaret, så læste han dem ikke umiddelbart. Han læste nogle af de notater, der kom, men da der kom et spørgsmål fra Folketinget, læste han nogle af de afgørelser for at danne sig et overblik. Forespurgt, om det var det spørgsmål, som han fremlagde svaret på under den sidste afhøring, svarede han bekræftende.

9.15 Perioden fra den 19. til den 30. september 2010

Den 19. september 2010 bragte adskillige medier omtale af SKATs afgørelse i sagen.

I en artikel af Jan Kjærsgaard i Ekstra Bladet den 19. september 2010 er bl.a. anført:

”Skats afgørelse, der giver skattefrihed til S-formandens mand, Stephen Kinnock, i årene 2007, 2008 og 2009, er langt fra så klar, som S-formand Helle Thorning-Schmidt påstod fredagen igennem.

Det er formentlig baggrunden for, at S-formanden har valgt at hemmeligholde den ni sider lange sagsfremstilling – selv om både hun selv og hendes skatterådsgiver, Frode Holm, tidligere har udtalt, at Skats afgørelse i sin helhed ville blive fremlagt for offentligheden.

En pæn del af Skats sagsfremstilling er en gennemgang af Stephen Kinnocks arbejdsrelaterede møder i København i perioden 2007-2009.

Det fremgår direkte af sagsfremstilling, at Kinnock med afholdelsen af arbejdsrelaterede møder i København bevæger sig ind i en skattemæssig gråzone, hvor hvert enkelt møde i princippet risikerer at gøre Kinnock skattepligtig i Danmark. Det oplyser flere kilder uafhængigt af hinanden til Ekstra Bladet.

Ukendte arbejds møder

Helle Thorning-Schmidt har hidtil kun indrømmet, at hendes mand havde et enkelt arbejdsrelateret møde i København i begyndelsen af august 2009, men i Skats sagsfremstilling indgår flere hidtil ukendte arbejdsrelaterede møder fra 2007-2008, hvor Kinnock var ansat for British Council, i Rusland, Sierra Leone og England, erfarer Ekstra Bladet.

Skats ni sider lange sagsfremstilling gennemgår tidligere afgørelser i Skatterådet vedrørende udlandsdanskere, der har arbejdsrelaterede møder i Danmark.

Gennemgangen viser, at afgørelserne fra Skatterådet peger i hver sin retning. Skat har derfor ladet tvivlen komme Stephen Kinnock til gode og afgjort, at møderne samlet set ikke har gjort ham skattepligtig i Danmark i hvert af de tre år.

Kinnocks skattefritagelse hviler derfor reelt på et skøn.”

Samme dag kl. 10.33 skrev Peter Loft til Birgitte Christensen:

”Vil du få en til at undersøge følgende i morgen tidlig:

i sagen SK er meddelelsen om den fulde skattepligts ophør meddelt ham i 2008 men med virkning fra 2006.

Hvad betyder dette i relation til forældelse? Relaterer fristen sig til afgørelsen eller til de omfattede indkomstår? Det er jo som regel indkomstår, vi regner med, og jeg vil derfor antage, at forældelsen er absolut fsva indkomstår, der ligger mere end tre år tilbage, idet jeg ikke interesserer mig for situationen, hvor der foreligger strafbare forhold.

Vil du få dette undersøgt?

...”

Kl. 15.36 svarede Birgitte Christensen:

”Som du også er inde på, vil jeg mene, at det afgørende for fristreglerne er indkomstårene, og at en evt. afgørelse ikke har en selvstændig forældelsesfrist, men derimod indebærer, at sagen er afsluttet fra myndighedernes side, medmindre helt særlige forhold gør sig gældende, jf. nedenfor.

Jeg får det checket i morgen tidlig, men nedenfor er mine overvejelser, som prøver at ridse problemstillingen op.

Fristreglen i skatteforvaltningsloven (SFL) § 26 fører til, at SKAT senest kan varsle en ændring den 1. maj det fjerde år efter indkomstårets udløb. For indkomståret 2006 vil det sige den 1/5 2010. Ansættelsen skal foretages senest den 1/8 2010. Selve kravet forælder den 1/8 2011, jf. SFL § 34a.

Fristreglerne kan lidt forenklet siges at “forhindre” krav i at opstå, mens forældelsesreglerne primært har betydning i forbindelse med inddrivelsen, når kravet er opstået.

Er der foretaget en ansættelse, er SKATs mulighed for at ændre den inden for fristerne yderst begrænsede, jf. notatet af 17. september 2010 om SKATs mulighed for at korrigere udkast til afgørelser. Afgørelsen kan kun ændres i skærpende retning, hvis det viser sig, at afgørelsen er truffet på et urigtigt eller mangelfuldt grundlag, der har relevant betydning for afgørelsen, og

dette ikke kan tilregnes SKAT.

For at kunne ændre en ansættelse efter fristerne skal helt særlige forhold gøre sig gældende, eksempelvis at den forkerte ansættelse skyldes den skattepligtiges forsættelige eller groft uagtssomme adfærd, jf. SFL § 27.

Har du brug for et notat i morgen, eller blot en mundtlig tilbagemelding? Og dækker det, jeg har skitseret om de generelle regler problemstillingen, eller er der yderligere vinkler du gerne vil have belyst?”

Kl. 15.45 skrev Peter Loft tilbage:

”En mundtlig bekræftelse burde være nok. Og ja, det er så vidt jeg kan se dækkende.”

Kl. 19.31 videresendte Birgitte Christensen sin mail af kl. 15.36 til Per Hvas, cc Winnie Jensen, og skrev samtidig:

”Peter har spurgt mig hvad der gælder, hvis der i 2008 træffes en afgørelse med virkning fra 2006. Han spørger, ”hvad betyder dette i relation til forældelse? Relaterer fristen sig til afgørelsen eller til de omfattede indkomstår? Det er jo som regel indkomstår, vi regner med, og jeg vil derfor antage, at forældelsen er absolut fsva indkomstår, der ligger mere end tre år tilbage, idet jeg ikke interesserer mig for situationen, hvor der foreligger strafbare forhold.”

Jeg har foreløbigt svaret ham følgende, men vil gerne lige checke med dig, om du er enig. Peter behøver kun en mundtlig tilbagemelding, så lad os lige tale sammen i morgen tidlig.”

Inden havde Peter Loft kl. 10.41 skrevet til Ivar Nordland og spurgt, om Ivar Nordland kunne ringes op.

Kl. 12.00 skrev Peter Loft til Birgitte Christensen og Ivar Nordland vedhæftet et dokument benævnt ”stephen”:

”Undskyld forstyrrelsen på en søndag. Gider I tjekke dette? Se særligt det om ejendommens status, som jeg skriver. Det er vistnok i strid med det, som Michael skriver i notatet om evt. ændrede regler, hvor han tilsyneladende lægger vægt på sommerhusstatus.

...”

Det vedhæftede dokument:

”Afgørelsen i spørgsmålet om Stephen Kinnocks skattepligt beror i vid udstrækning på det forhold, at den fulde skattepligt er anset for ophørt med familiens fraflytning fra Danmark i 1999. I modsætning til situationen ved tilflytning er praxis meget restriktiv, når det gælder betingelser for ophør af skattepligt. Eksempelvis vil en person, som rejser til udlandet i en periode, og som i perioden beholder rådigheden over sin bolig i Danmark, ikke blive fritaget for skattepligt til Danmark.

I den konkrete sag er der følgende forhold, som kan rejse spørgsmålet om skattepligtsophøret i 1999:

1. Umiddelbart efter fraflytningen erhvervedes en ny ejendom i Danmark. Der forløber ca. 3 måneder fra fraflytningen til en ny ejendom erhverves.
2. Der er tale om en lejlighed med fuld bopælspligt.
3. Ægtefællen opretholder fuld skattepligt til Danmark i hele perioden.

Ad 1 og 2:

Når skattepligten ophører som følge af, at personen afhænder sin ejendom og flytter til udlandet med sin familie, har den pågældende mulighed for efterfølgende at anskaffe en bolig, uden at skattepligten genindtræder, førend der tages ophold her i landet (på ny).

Situationen, hvor der efter fraflytning erhverves en ny ejendom, kan vel bedst sidestilles med situationen, hvor man besad to ejendomme i Danmark – en primær bolig og fx et sommerhus. Praxis stiller ikke krav om, at også sommerhuset afhændes/udlejes i forbindelse med fraflytningen. Der må blot ikke tages ophold i sommerhuset, hvilket betyder, at det kun kan anvendes til weekend- og ferieophold m.v. (Det var her, ... forbrød sig, idet det af hans kontokortanvendelse kunne afsløres, at han reelt havde taget ophold i sommerhuset og dermed havde opretholdt bopæl i Danmark). At den ene ægtefælle fx arbejder fra tid til anden fra huset, betyder ikke, at den anden bliver fuldt skattepligtig, forudsat at denne ikke udfører arbejder derfra, jf. også ad 3.

Skattemæssigt er det uden betydning, om den sekundære bolig rent faktisk har status som sommerhus, om der er knyttet bopælspligt til den etc. Afgørende er, at der ikke i skattemæssig forstand er taget ophold i huset.

Ejendommen var primært anskaffet mhp. ægtefællens politiske arbejde. Der er ikke noget i sagen, der indikerer, at ægtemandens ophold i denne

lejlighed har haft et omfang, der kan karakteriseres som egentligt ophold – jf. at han heller ikke havde det i de seneste 3 år, hvor hele familien dog fast opholdt sig i Danmark.

De temmelig vidtgående afgørelser i fraflytningstilfælde angår oftest de situationer, hvor familien bliver boende i Danmark. I disse tilfælde er det nærmest umuligt for den fraflyttede ægtefælle at blive anset for ikke-skattepligtig til Danmark. I den konkrete situation er det derimod hele familien, der flytter til et hus i Belgien, den tidligere ejendom er afhændet, og der er erhvervet en ny til et formål, der adskiller sig fra den afståedes og i hvilken ingen tager egentligt varigt ophold.

Ad 3:

At en ægtefælle er underkastet fuld skattepligt er uden betydning for den anden ægtefælles skattepligt. I de citerede tilflytningssager, hvor ægtefællen bliver i udlandet og ikke kommer under dansk skattepligt, er den hjemvendte ægtefælle utvivlsomt fuldt skattepligtig.

Spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende har udført arbejde fra Danmark de seneste 3 år er afgjort ud fra dennes egne oplysninger. Dette skyldes ene og alene mangel på andre bevisligheder eller andet, der kan kaste lys over dette spørgsmål. Fremkommer der nye oplysninger herom, kan dette begrunde en genoptagelse af sagen.”

Birgitte Christensen skrev kl. 14.43 til Peter Loft og Ivar Nordland:

”Bortset fra det, du selv er inde på om sommerhuse, er jeg ikke faldet over noget i din beskrivelse af reglerne.

Det billede, der tegner sig, når man ser på de forskellige afgørelser vedr. fraflytningssituationen, er at der i lyset af de objektivt konstaterbare forhold også lægges vægt på hensigten i den forstand, at fraflytningen skal give et billede af, at man vitterligt bosætter sig i udlandet. Jeg mener også, det er den argumentation, vi er inde på i svarene på spm. 620-623 om uopsigelig udlejning af boligen i 3 år, som jeg imidlertid ikke kan se er afsendt til Folketinget. Den uopsigelige udlejning af helårsboligen er i den sammenhæng en måde at konstatere hensigten på. Det fremgår af LV, at der dog kan være så klare indikationer på, at skattemynderen har til hensigt at blive i udlandet, at 3-årsreglen fraviges.

I afsnittet "Skattemæssigt er det uden betydning, om den sekundære bolig rent faktisk har status som sommerhus, om der er knyttet bopælspligt til den etc. Afgørende er, at der ikke i skattemæssig forstand er taget ophold i huset." vil jeg foreslå, at du tilføjer i "i tilflytningssituationen" efter ordene "uden betydning". Jeg synes LV indeholder en række afgørelser hvor der i fraflytningssituationen lægges vægt på, at det er en helårsbolig.

Hvad angår Michaels notat tror jeg, at det skal læses sådan, at tanken var, at den eventuelle regelændring, hvor man lovfæster en 90 dages regel frem får en 180 dages regel, kun skulle gælde for personer, der erhverver/ har en helårsbolig. Derfor er forskellen på almindelige sommerhusejere og pensionister, hvis sommerhus efter fraflytningen får status af helårsbolig, fremhævet. Jeg har vendt dette spørgsmål med Carsten Vesterø, der er enig.

Jeg har desværre ikke kunne få fat i Ivar."

Kl. 15.38 skrev Peter Loft til Birgitte Christensen:

"Men det jeg skriver går jo netop på fraflytningssituationen! så jeg forstår dig nærmest således at du ikke er enig i den beskrivelse, jeg giver, hvorved min argumentation falder til jorden. sagen er jo den at TLP og PA mener at købet af en ny lejlighed svarer til at beholde den gamle. Jeg ville så prøve at sidestille det med at man beholder en sekundær bolig. Hvis det i en fraflytningssituation skal være et sommerhus, så passer ikke ret meget af det jeg skriver?"

Denne mail videresendte Birgitte Christensen kl. 17.29 til Ivar Nordland.

Kl. 17.40 skrev Ivar Nordland til Peter Loft og Birgitte Christensen:

"Følgende er uddrag fra SKM 2009.539.SR som Birgitte fandt.

Dette svarer til hvad SKAT København (og alle os andre her i huset) har lagt til grund for, at Kinnock var ude af dansk skattepligt fra og med oktober 1999. Ministerens forudsætninger om at Thornings køb af lejlighed kan sidestilles med at hun bibeholdte en bolig kan simpelthen ikke gennemføres.

...

uddrag fra SKM 2009.539.SR

“Ved lov nr. 312 af 17/5 1995, § 2, nr. 1 blev 4-års reglen i den dagældende kildeskattelovs § 1, stk. 1, nr. 2, som tidligere nævnt ophævet. Herefter stilles der ikke længere krav til længden af perioden med ophør af fuld dansk skattepligt for spørger, før spørger betragtes som eventuel “tilflytter” til Danmark, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1. Dette dog under forudsætning af, at spørger reelt har opgivet den tidligere bopæl i Danmark.

Det kan derfor lægges til grund, at spørger anses for at være i en tilflytningssituation umiddelbart efter, at han reelt har opgivet bopælen i Danmark.

Spørger erhverver bopæl efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, hvis han køber en helårsbolig uden bopælspligt. En sommerbolig, der kun må benyttes som sådan, er som udgangspunkt ikke omfattet af kildeskattelovens bopælsbegreb.

Afgørende for, om der i forbindelse med spørgers køb af en bolig uden bopælspligt indtræder skattepligt ved spørgers ophold i Danmark, er om hans ophold i Danmark anses for kortvarige pga. ferie eller lignende.”

Kl. 18.27 skrev Birgitte Christensen til Peter Loft:

”Du har fået svar fra Ivar, som kortfattet siger det, jeg også var ved at skrive til dig om regler/praksis. Hvis du har brug for lidt mere tekstforklaring er det klippet ind nedenfor.

Jeg vil foreslå, at du i dit notat fra i formiddags tager det afsnit ud, som jeg tidligere kommenterede på, og i stedet sætter en omtale af SKM 2009.539 ind. Du kan nævne, at det i afgørelsen fremhæves, at efter, at 4-års reglen i den dagældende kildeskattelovs § 1, stk. 1, nr. 2, blev ophævet i 1995, stilles der ikke længere krav til længden af perioden med ophør af fuld dansk skattepligt for spørger, før spørger betragtes som eventuel “tilflytter” til Danmark, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1. Dette dog under forudsætning af, at spørger reelt har opgivet den tidligere bopæl i Danmark. I afgørelsen anføres således, at det derfor kan lægges til grund, at spørger anses for at være i en tilflytningssituation umiddelbart efter, at han reelt har opgivet bopælen i Danmark.

...

Tekstudklip

SKM 2009.539, som var den afgørelse, jeg omtalte, er refereret således i LV:

“Skatterådet tog i SKM2009.539.SR stilling til skatteydere fulde skattepligt, hvor han, i stedet for et sommerhus, påtænkte at købe en helårsbolig uden bopælspligt forud for flytningen fra Danmark, eller alternativt købe en helårsbolig uden bopælspligt efter flytningen fra Danmark. Skatterådet bekræftede, at skatteydere fulde skattepligt efter Kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, ikke ophører, hvis han køber en helårsbolig uden bopælspligt inden, at han fik solgt den bolig, som han havde rådighed over forud for flytningen fra Danmark. Skatterådet bekræftede også, at der vil indtræde fuld skattepligt, jf. kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, hvis skatteyderen købte en helårsbolig uden bopælspligt efter, at han havde opgivet den oprindelige bopæl. Det blev i afgørelsen bl.a. lagt vægt på skatteyderens fortsatte tilknytning til Danmark, og at skatteyderens ophold i Danmark ikke kunne anses som kortvarige p.g.a. ferie eller lignende. Fuld skattepligt til Danmark ville derfor indtræde ved spørgeres første erhvervsmæssige ophold i Danmark efter, at han havde erhvervet helårsbolig her.”

Går man ned i afgørelsen står der bl.a.:

“Spørgsmål 2

Spørger ønsker oplyst, hvorvidt der på ny vil indtræde fuld skattepligt til Danmark for spørger, hvis spørger tidligere har opgivet bopælen, og han efterfølgende erhverver en helårsbolig uden bopælspligt i Danmark.

Henviŝning til lovgivning

Kildeskattelovens § 7, stk. 1 er sålydende:

“For en person, der erhverver bopæl her i landet uden samtidigt at tage ophold her, indtræder

skattepligt i henhold til bestemmelsen i § 1, nr. 1, først, når han tager ophold her i landet. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende”

Henviſning til praksis

Ved lov nr. 312 af 17/5 1995, § 2, nr. 1 blev 4-års reglen i den dagældende kildeskattelovs § 1, stk. 1, nr. 2, ophævet. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at den fulde skattepligt ophører, når en person ikke længere har bopæl i Danmark, og den pågældende person har dokumenteret at være undergivet beskatning i et andet land. Det er uden betydning, hvilken form for beskatning, personen undergives i det pågældende land.

Af Ligningsvejledningen 2009-1, afsnit D.A.1.1.1 fremgår, at fuld skattepligt ikke ubetinget indtræder ved enhver erhvervelse af bopæl i Danmark. Det følger af kildeskattelovens § 7, stk. 1, at en person, der erhverver bopæl her i landet først bliver fuldt skattepligtig, når personen tager ophold her i landet. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende.

Ifølge fast administrativ praksis anses et uafbrudt ophold her i Danmark af en varighed på mere end 3 måneder eller samlede ophold på i alt mere end 180 dage inden for en periode på 12 måneder, ikke for "kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende". Dette maksimale ophold accepteres, når der er tale om personer, hvor opholdet overvejende er af ferie-/fritidsmæssig karakter og ikke er nødvendiggjort af regelmæssig personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv. Reglen lægges til grund, når der er tale om personer, der i øvrigt har bopæl i og anden fast tilknytning (nær familie, indtægtsgivende hverv, statsborgerskab etc.) til et andet land, således opholdene i Danmark har karakter af "ferie eller lignende" fra det pågældende land.

I førnævnte bindende svar fra Skatterådet (SKM2006.212.SR) udtalte Skatterådet, at der ville indtræde fuld dansk skattepligt for kunstneren/galleriejereren ved ophold i Danmark i forbindelse med varetagelse af indtægts erhvervelse fra galleriet.

I et andet bindende svar fra Skatterådet (SKM2006.41.SR) ville fuld dansk skattepligt indtræde for personen A ved sin første tjensterejse til Danmark. A havde bopæl til rådighed i Danmark fra marts 2005, hvor hans hustru og børn flyttede til Danmark. I løbet af en 5-måneders periode ville A opholde sig i København i forbindelse med tjensterejser i ca. 16 dage. Overnatning ved tjensterejser i Danmark skete oftest på hotel. Skatterådet fandt, at tjensterejserne i Danmark, hvor A boede på hotel, måtte betragtes som kortvarige ophold i Danmark for at udføre arbejde her. Dis-

se ophold blev ikke anset som kortvarige ophold her i landet på grund af ferie eller lignende. SKAT fandt derfor, at A's fulde skattepligt til Danmark indtrådte første gang, A foretog en tjenesterejse til Danmark efter marts 2005, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1.

Begrundelse

Spørger ønsker dette spørgsmål besvaret ud fra en forudsætning om, at han har opgivet sin fulde danske skattepligt og efterfølgende erhverver bopæl i Danmark.

Ved lov nr. 312 af 17/5 1995, § 2, nr. 1 blev 4-års reglen i den dagældende kildeskattelovs § 1, stk. 1, nr. 2, som tidligere nævnt ophævet. Herefter stilles der ikke længere krav til længden af perioden med ophør af fuld dansk skattepligt for spørger, før spørger betragtes som eventuel "tilflytter" til Danmark, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1. Dette dog under forudsætning af, at spørger reelt har opgivet den tidligere bopæl i Danmark.

Det kan derfor lægges til grund, at spørger anses for at være i en tilflytningssituation umiddelbart efter, at han reelt har opgivet bopælen i Danmark.

Spørger erhverver bopæl efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, hvis han køber en helårsbolig uden bopælspligt. En sommerbolig, der kun må benyttes som sådan, er som udgangspunkt ikke omfattet af kildeskattelovens bopælsbegreb.

Afgørende for, om der i forbindelse med spørgers køb af en bolig uden bopælspligt indtræder skattepligt ved spørgers ophold i Danmark, er om hans ophold i Danmark anses for kortvarige pga. ferie eller lignende.

SKAT anser ikke spørgers ophold for at være kortvarige pga. ferie eller lignende. Fuld skattepligt til Danmark vil derfor indtræde ved spørgers første erhvervsmæssige ophold i Danmark efter, at han har erhvervet en helårsbolig uden bopælspligt i Danmark. Ved den vurdering er der lagt afgørende vægt på følgende forhold:

- Ved vurderingen af de maksimale ophold i Danmark, der følger af fast administrativ praksis, tages der udgangspunkt i en person, der har fast tilknytning til et andet land i form af f.eks. familie, arbejde og/eller statsborgerskab. Spørger anses ikke for at have en anden tilknytning til

Isle of Man end en fast bolig. Spørgers virksomhed drives, hvor spørger befinder sig, dvs. i mange forskellige lande.

- Ved spørgers køb af en helårsbolig uden bopælspligt opnår spørger en opholdsmulighed i Danmark, der kan benyttes hele året.
- Spørgers ophold i Danmark anses for kortvarige og primært af arbejdsmæssig karakter. Der henvises til Skatterådets bindende svar SKM 2006.41.SR.
- Det er den erhvervsmæssige karakter af spørgers ophold, der er afgørende for, at der indtræder fuld dansk skattepligt ved spørgers køb af en bolig uden bopælspligt. Ikke hvorvidt opholdene sker på hotel eller i den købte bolig.
- Spørger har ikke selv mulighed for at styre antallet af dage med ophold i Danmark af erhvervsmæssig karakter.

På den baggrund skal SKAT indstille, at spørgsmålet besvares med et ”ja” for så vidt angår den del af spørgsmålet, der vedrører det oprindelige bindende svar, spørgsmål 6.”

Mailen var vedhæftet en udskrift af afgørelsen SKM2009.539.SR

Birgitte Christensen sendte kl. 18.36 også mailen til Ivar Nordland og skrev:

”Tak for dit hurtige svar til Peter. Jeg sendte ham nedenstående, da det nu endelig var lykkedes for mig, at få klippet det ind, og jeg har indtryk af, at han kan være under pres for dokumentation.

Det kan ikke afvises, at det næste, vi vil blive spurgt om, er, hvad 4-års-reglen nærmere gik ud på, og hvorfor den blev ophævet. Jeg har ikke kunne finde de gamle tekster, men har du det som paratviden? ☺”

Ivar Nordland svarede hende kl. 19.40:

”Så vidt jeg husker gik den ud på, at man fastholdt den fulde skattepligt i 4 år efter fraflytning, medmindre man dokumenterede at være hjemmehørende i en anden stat efter en DBO. Dette ville Kinnoek ikke opfylde alligevel (og heller ikke Thorning, da hun reelt var hjemmehørende i Belgien efter dboen).”

Kl. 19.37 havde Peter Loft skrevet til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland:

”Jeg læser det I skriver som direkte udsagn for at kendelsen er forkert. Her er det jo en helårsbolig, der erhverves??!”

Ivar Nordland svarede på denne mail kl. 19.40:

”Næ - - - - Du må skille de enkelte dele af afgørelsen i hvad der er relevant for Thornings forhold og hvad ikke. De afgørende er, at de reelt har sluppet dansk skattepligt, og hvis dette er tilfældet er der for så vidt ingen nedre grænse for, hvornår en ny bolig kan erhverves uden at den fulde skattepligt indtræder før 180 dages kravet er opfyldt”

Birgitte Christensen svarede kl. 19.51 på Peter Lofts mail af kl. 19.37:

”Det er jeg ikke enig i. I SKM.2009.539 nævnes helårsbolig uden bopælspligt. En sådan ligestilles med en alm. helårsbolig (hvilket står længere oppe i kendelsen, som var vedlagt min tidligere mail), og konklusionen er, at skatteyderen bliver skattepligtig, fordi hans ophold ikke er ferie eller lign. Han bliver ikke skattepligtig alene af at købe helårsboligen, men først fra det tidspunkt, hvor han tager ophold i Danmark uden at der er tale om kortvarigt ophold som led i ferie eller lignende.”

Kl. 20.20 skrev Peter Loft tilbage:

”Nu er jeg ikke med længere. Men hvis det er så evident må det vil være muligt at lave det notat, jeg efterspørger, som sætter tingene på plads.

Jeg forstår så meget at mit eget forsøg ikke ramte plet.”

Kl. 21.00 skrev Ivar Nordland:

”Nu har jeg tygget kendelsen igennem i ro og mag, og jeg har ikke noget at tilføje til det som Birgitte skriver – jeg er fuldstændig enig. Birgittes forslag kan indgå enten i dit notat eller et revideret notat fra Carsten Vesterø.”

Herefter skrev Peter Loft kl. 21.03:

”Men jeg forstår bare fortsat ikke det, som er skrevet om bolig med bopælspligt eller ikke.”

Ivar Nordland svarede kl. 21.44:

”Ham der beder om bindende forhåndsbesked spørger i flere omgange.

Kan jeg flytte og *samtidig* have et sommerhus uden at bibeholde fuld skattepligt. Svaret er ja.

Tilsvarende blev det bekræftet, at han heller ikke ville blive begrænset skattepligtig af vederlag for arbejde (selvstændigt erhverv) udført i Danmark.

Spørger ændrer herefter på forudsætningerne.

Kan han flytte og samtidig (dvs. inden eller i forbindelse med flytningen) ejer en helårsbolig uden bopælspligt) og slipper for dansk skat på samme måde som hvis det var et sommerhus? Svaret var nej fordi en bolig uden bopælspligt sidestilles med helårsboliger og ikke med sommerhuse.

Kan han flytte og på et tidspunkt *efter* flytningen erhverve en helårsbolig uden at komme ind under dansk beskatning. Her er svaret todelte: Han kan godt erhverve ny bolig uden at dette i sig selv udløser fuld skattepligt; men fuld skattepligt indtræder fra første erhvervsmæssige ophold, i det der her var lagt vægt på arten og karakteren af den erhvervsmæssige aktivitet.

Grunden til at det at han får nej er, at han åbenbart efter SRs vurdering havde ”for stor” erhvervsmæssig tilknytning til DK. Derimod bekræfter afgørelsen, at man umiddelbart efter flytning kan erhverve en helårsbolig *uden* at fuld skattepligt bibeholdes eller *genindtræder, hvis opholdet ikke bliver af erhvervsmæssig karakter*. Så vidt vides havde Thorning ikke indtægtsgivende arbejde her i landet i 2000 eller senere inden hun igen bliver medlem af folketinget. Og i øvrigt smitter hendes bopæl under de givne omstændigheder ikke af på hendes ægtemand, der har fuldtidsarbejde i Belgien, hvor familien også opholder sig.

Peter: jeg kan ikke komme det nærmere.”

Kl. 21.49 skrev Peter Loft:

”Jeg tror også en pædagogisk fremstilling af dette må kunne udgøre det, vi har brug for.”

Ivar Nordland videresendte de udvekslede mails til Carsten Vesterø og Michael Frank og skrev kl. 21.56 med kopi til Birgitte Christensen:

”Kan I sætte en variant af dette her ind i et af jeres (utallige) notater til PL's brug over for ministeren.”

Kl. 22.28 skrev Birgitte Christensen til Peter Loft, cc Ivar Nordland:

”Et forslag kunne være at udbygge notatet fra Carsten og Michael, så sidste del af notatet blev formuleret som det fremgår nedenfor, jf. også Ivars mail. Jeg har talt med Michael og han vil gå i gang med det i morgen tidlig.

Jeg har således ikke et færdigt notat her og nu, men håber du kan bruge det anførte til din snak med Troels og en evt. forudgående mail.

...

Tilflytning eller fraflytning

Når skattepligten ophører som følge af, at personen afhænder sin ejendom og flytter til udlandet med sin familie, har den pågældende mulighed for efterfølgende at anskaffe sig en bolig, uden at skattepligten genindtræder før vedkommende igen tager ophold her i landet. Dette følger af kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr.1, læst i sammenhæng med lovens § 7, stk. 1.

Fra praksis kan der henvises til Skatterådets afgørelse i SKM 2009.539. I afgørelsen anføres, at efter, at 4-års reglen i den dagældende kildeskattelovs § 1, stk. 1, nr. 2, blev ophævet i 1995, stilles der ikke længere krav til længden af perioden med ophør af fuld dansk skattepligt for spørger, før spørger betragtes som eventuel ”tilflytter” til Danmark, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1. Dette dog under forudsætning af, at spørger reelt har opgivet den tidligere bopæl i Danmark. I afgørelsen anføres således, at det derfor kan lægges til grund, at spørger anses for at være i en tilflytnings-situation umiddelbart efter, at han reelt har opgivet bopælen i Danmark.”

I sagen spurgtes der konkret til, om en skatteyder kunne flytte og samtidig (dvs. inden eller i forbindelse med flytningen) eje en helårsbolig uden bopælspligt og slippe for dansk skat på samme måde som hvis det var et sommerhus? Svaret var nej fordi en bolig uden bopælspligt sidestilles med helårsboliger og ikke med sommerhuse.

Dernæst blev der spurgt til, om han kunne flytte og på et tidspunkt *efter* flytningen erhverve en helårsbolig uden at komme ind under dansk beskatning. Her var svaret todelte: Han kan godt erhverve ny bolig uden at dette i sig selv udløser fuld skattepligt; men fuld skattepligt indtræder fra første erhvervsmæssige ophold, idet der her var lagt vægt på arten og karakteren af den erhvervsmæssige aktivitet.

Grunden til at det at skatteyderen får nej er, at han åbenbart efter Skatterådets vurdering havde "for stor" erhvervsmæssig tilknytning til DK. Derimod bekræfter afgørelsen, at man umiddelbart efter flytning kan erhverve en helårsbolig uden at fuld skattepligt bibeholdes eller genindtræder, *hvis opholdet ikke bliver af erhvervsmæssig karakter.*"

Ønsker du at eksemplificere det med den konkrete afgørelse kan følgende tilføjes, evt. på et særskilt papir:

Afgørelsen i spørgsmålet om Stephen Kinnocks skattepligt beror i vid udstrækning på det forhold, at den fulde skattepligt er anset for ophørt med familiens fraflytning fra Danmark i 1999.

I modsætning til situationen ved tilflytning er praksis meget restriktiv, når det gælder betingelser for ophør af skattepligt. Eksempelvis vil en person, som rejser til udlandet i en periode, og som i perioden beholder rådigheden over sin bolig i Danmark, ikke blive fritaget for skattepligt til Danmark.

I den konkrete sag er der følgende forhold, som kan rejse spørgsmålet om skattepligtsophøret i 1999:

1. Umiddelbart efter fraflytningen erhvervedes en ny ejendom i Danmark. Der forløber ca. 3 måneder fra fraflytningen til en ny ejendom erhverves.
2. Der er tale om en lejlighed med fuld bopælspligt.
3. Ægtefællen opretholder fuld skattepligt til Danmark i hele perioden.

Ad 1 og 2:

Når skattepligten ophører som følge af, at personen afhænder sin ejendom og flytter til udlandet med sin familie, har den pågældende mulighed for efterfølgende at anskaffe en bolig, uden at skattepligten genindtræder, førend der tages ophold her i landet (på ny).

Situationen, hvor der efter fraflytning erhverves en ny ejendom, kan vel bedst sidestilles med situationen, hvor man besad to ejendomme i Danmark – en primær bolig og f.eks. et sommerhus. Praksis stiller ikke krav om, at også sommerhuset afhændes/udlejes i forbindelse med fraflytningen. Der må blot ikke tages ophold i sommerhuset, hvilket betyder, at det kun kan anvendes til weekend- og ferieophold m.v. (Det var her, ... forbrød sig, idet det af hans kontokortanvendelse kunne afsløres, at han reelt havde taget ophold i sommerhuset og dermed havde opretholdt bopæl i Danmark).

Uanset at det er en helårsbolig (hvilket også omfatter helårsboliger uden bopælspligt og sommerhuse med helårsstatus), der erhverves, indtræder skattepligten i tilflytningssituationen først når der tages ophold. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold på grund af ferie eller lignende.

At den ene ægtefælle f.eks. arbejder fra tid til anden fra huset, betyder ikke, at den anden bliver fuldt skattepligtig, forudsat at denne ikke udfører arbejder derfra, jf. også ad 3. Ejendommen var primært anskaffet med henblik på ægtefællens politiske arbejde. Der er ikke noget i sagen, der indikerer, at ægtemandens ophold i denne lejlighed har haft et omfang, der kan karakteriseres som egentligt ophold – jf. at han heller ikke havde det i de seneste 3 år, hvor hele familien dog fast opholdt sig i Danmark.

De temmelig vidtgående afgørelser i fraflytningstilfælde angår oftest de situationer, hvor familien bliver boende i Danmark. I disse tilfælde er det nærmest umuligt for den fraflyttede ægtefælle at blive anset for ikke-skattepligtig til Danmark. I den konkrete situation er det derimod hele familien, der flytter til et hus i Belgien, den tidligere ejendom er afhændet, og der erhverves først efter en periode en ny, i hvilken ingen tager egentligt varigt ophold.

Ad 3:

At en ægtefælle er underkastet fuld skattepligt er uden betydning for den anden ægtefælles skattepligt. I de citerede tilflytningssager, hvor ægtefællen bliver i udlandet og ikke kommer under dansk skattepligt, er den hjemvendte ægtefælle utvivlsomt fuldt skattepligtig.

Så vidt vides havde Thorning ikke indtægtsgivende arbejde her i landet i 2000 eller senere inden hun igen bliver medlem af folketinget. Og i øvrigt smitter hendes bopæl under de givne omstændigheder ikke af på hendes

Perioden fra den 19. til den 30. september 2010

ægtemand, der har fuldtidsarbejde i Belgien, hvor familien også opholder sig.”

Denne mail videresendte Birgitte Christensen kl. 22.33 til Carsten Vesterø og Michael Frank, cc Ivar Nordland, med bemærkningen:

”Her mine seneste betragtninger.

...”

Kl. 22.36 videresendte hun til de samme personer Peter Lofts mail af kl. 12.00 med dokumentet benævnt ”stephen” og skrev:

”- og her er den oprindelige mail fra Peter med hans notat, som jeg har forsøgt at genbruge lidt af i min forrige mail.”

Som svar på Birgitte Christensens mail af kl. 22.28 skrev Peter Loft den 20. september 2010 kl. 6.15, cc Ivar Nordland:

”Men skriver vi således vil kendelsen garanteret blive udlagt lige omvendt. Vi er simpelthen nødt til selv at fortolke afgørelsen.

Citatet kan næsten kun læses lige modsat den udlægning, I siger er den rigtige. Der sluttes modsætningsvist fra bopælspligten, fra de arbejdsmæssige relationer etc. Hvis afgørelsen kan udlægges som I siger, er det det, der skal skrives. Ingenting kan overlade til fantasi, fortolkning og hvad ved jeg.

Hvis I læser oplægget med ministerens øjne vil I også komme til den modsatte konklusion.”

Ligeledes som svar på mailen af kl. 22.28 skrev han kl. 6.18:

”Hvis en bolig uden bopælspligt sidestilles med en helårsbolig og dermed medfører fuld skattepligt så gælder dette så meget desto mere for en helårsbolig med bopælspligt! sådan vil alle da læse det?”

Birgitte Christensen svarede på denne mail kl. 6.48:

”Vi skal forsøge at tydeliggøre det, herunder også at skatteyderen i SR-sagen ikke er skattepligtig, selvom han efter fraflytningen køber en helårs-

bolig med eller uden bopælspligt. Han bliver skattepligtig pga. opholdene i DK.”

Kl. 6.52 videresendte hun de to mails af kl. 6.18 og 6.48 til Michael Frank og Carsten Vesterø. Inden havde hun kl. 6.51 også videresendt Peter Lofts mail af kl. 6.15 til Michael Frank og Carsten Vesterø og bedt dem forsøge at tage højde for Peter Lofts bemærkninger.

Den 20. september kl. 10.15 skrev Birgitte Christensen til Jan Muff Hansen og bad ham om at sætte teksten om fristreglen fra sin mail til Peter Loft af 19. september 2010 kl. 15.36 ind i et notat.

Kl. 10.46 sendte Jan Muff Hansen følgende notat tilbage:

”Vedrørende fristreglen i skatteforvaltningslovens § 26

Fristreglen i skatteforvaltningsloven (SFL) § 26 fører til, at SKAT senest kan varsle en ændring den 1. maj det fjerde år efter indkomstårets udløb. For indkomståret 2006 vil det sige den 1/5 2010. Ansættelsen skal foretages senest den 1/8 2010. Selve kravet forældes den 1/8 2011, jf. SFL § 34a.

Fristreglerne kan lidt forenklet siges at “forhindre” krav i at opstå, mens forældelsesreglerne primært har betydning i forbindelse med inddrivelsen, når kravet er opstået.

Er der foretaget en ansættelse, er SKATs mulighed for at ændre den inden for fristerne yderst begrænsede, jf. notatet af 17. september 2010 om SKATs mulighed for at korrigere udkast til afgørelser. Afgørelsen kan kun ændres i skærpene retning, hvis det viser sig, at afgørelsen er truffet på et urigtigt eller mangelfuldt grundlag, der har relevant betydning for afgørelsen, og dette ikke kan tilregnes SKAT.

For at kunne ændre en ansættelse efter fristerne skal helt særlige forhold gøre sig gældende, eksempelvis at den forkerte ansættelse skyldes den skattepligtiges forsætlige eller groft uagtsomme adfærd, jf. SFL § 27.”

Inden havde Birgitte Christensen kl. 10.30 som svar på Peter Lofts mail af 19. september 2010 kl. 15.43 om fristreglerne skrevet:

”Der er ok til min beskrivelse af reglerne fra fagkontoret.”

Perioden fra den 19. til den 30. september 2010

Peter Loft svarede kl. 10.34

”Godt.

Kan vi lige veksle et par ord om mit møde her til morgen når lejlighed gives?”

Hvortil Birgitte Christensen skrev kl. 10.36

”Ja – vi kan evt. gøre det, når vi går i arbejdsgrupper kl. 11.”

Før dette havde Michael Frank kl. 10.15 sendt en mail til Ivar Nordland, cc Birgitte Christensen, vedhæftet Birgitte Christensens supplerende bemærkninger fra mail af 19. september 2010 kl. 22.28 og en yderligere udbygget version af notatet ”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning”, der er citeret i afsnittet 9.14. I mailen skrev Michael Frank:

”De snart kendte eksempler på til- og fraflytning er suppleret, og tager udgangspunkt i en afgørelse fra skatterådet.

Det styrker notatet godt, og jeg kan stå fuldt inde for alle ændringer.

De supplerende bemærkninger fra Birgitte kan indeholde stof til diskussion.

2. afsnit efter Ad 1 og 2 synes jeg ikke helt dækker forholdet mellem skattepligt ved ophold og erhvervelse af sommerhus (“der må blot ikke tages ophold ...”) og det med ”...” kan være misvisende, da ...’s situation også på andre områder afskiller sig fra denne sag.

Jeg retter det til, så godt jeg kan i den ånd, som bemærkningerne er skrevet i, med mindre jeg hører fra dig.

Det haster med at give Peter de nye notater.”

De supplerende bemærkninger fra Birgitte Christensen, der var vedhæftet, fra mailen af 19. september 2010 kl. 22.28 var følgende:

”...

Ønsker du at eksemplificere det med den konkrete afgørelse kan følgende tilføjes, evt. på et særskilt papir:

...

Så vidt vides havde Thorning ikke indtægtsgivende arbejde her i landet i 2000 eller senere inden hun igen bliver medlem af Folketinget. Og i øvrigt smitter hendes bopæl under de givne omstændigheder ikke af på hendes ægtemand, der har fuldtidsarbejde i Belgien, hvor familien også opholder sig.”

I det vedhæftede notat ”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning” bestod forskellen i en udbygning af sidste afsnit i notatet med overskriften ”Tilflytning efter fraflytning”, der fik følgende indhold:

”Tilflytning efter fraflytning

Når skattepligten ophører efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, som følge af, at personen afhænder sin ejendom og flytter til udlandet med sin familie, har den pågældende mulighed for efterfølgende at anskaffe sig en bolig, uden at skattepligten genindtræder før at vedkommende igen tager ophold her i landet, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1.

Fra praksis kan der henvises til Skatterådets afgørelse i SKM 2009.539. I afgørelsen anføres, at efter, at 4-års reglen i den dagældende kildeskattelovs § 1, stk. 1, nr. 2, blev ophævet i 1995, stilles der ikke længere krav til længden af perioden med ophør af fuld dansk skattepligt for spørger, før spørger betragtes som eventuel ”tilflytter” til Danmark, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1. Dette dog under forudsætning af, at spørger reelt har opgivet den tidligere bopæl i Danmark. I afgørelsen anføres således, at det derfor kan lægges til grund, at spørger anses for at være i en tilflytnings-situation umiddelbart efter, at han reelt har opgivet bopælen i Danmark.”

I sagen spurgtes der konkret til, om en skatteyder kunne flytte og samtidig (dvs. inden eller i forbindelse med flytningen) eje en helårsbolig uden bopælspligt og slippe for dansk skat på samme måde som hvis det var et sommerhus? Svaret var nej fordi en bolig uden bopælspligt sidestilles med helårsboliger og ikke med sommerhuse.

Dernæst blev der spurgt til, om han kunne flytte, og på et tidspunkt efter flytningen erhverve en helårsbolig uden at komme ind under dansk be-

skatning. Her var svaret todelt: Han kan godt erhverve ny bolig uden at dette i sig selv udløser fuld skattepligt; men fuld skattepligt indtræder fra første erhvervsmæssige ophold, idet der i den konkrete sag var lagt vægt på arten og karakteren af den erhvervsmæssige aktivitet.

Grunden til, at skatteyderen får nej, er, at han åbenbart efter Skatterådets vurdering havde "for stor" erhvervsmæssig tilknytning til DK. Derimod bekræfter afgørelsen, at man umiddelbart efter flytning kan erhverve en helårsbolig (med eller uden bopælspligt), uden at fuld skattepligt bibeholdes eller genindtræder, *hvis opholdet ikke bliver af erhvervsmæssig karakter.*"

Hvis den pågældende efter skattepligtens ophør blot erhverver et sommerhus, indtræder skattepligten efter opholdsbestemmelsen i kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, først efter 6 måneders ophold. I den situation vil opholdets eventuelle erhvervsmæssige karakter ikke føre til, at der indtræder fuld skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med § 7, stk. 1. Men vedkommende kan efter omstændighederne blive begrænset skattepligtig af den pågældende indkomst efter kildeskattelovens § 2."

Birgitte Christensen svarede kl. 10.25:

"De supplerende bemærkninger var kun tænkt som en imødekommelse af Peters behov for noget konkret bygget på hans eget notat fra søndag formiddag. Hvis I synes indholdet er problematisk, synes jeg vi skal droppe det og koncentrere os om at gøre tilflytnings-/fracflytningsnotatet så let forståeligt og overbevisende som muligt."

Ivar Nordland svarede kl. 10.51:

"Jeg synes eksempelpapiret er fint. Jeg mener ikke at vi skal levere det andet, der kommer alt for tæt på sagen."

Kl. 11.00 videresendte Birgitte Christensen mailen fra Michael Frank af kl. 10.15 til Peter Loft.

Som svar på denne mail skrev Peter Loft kl. 11.12:

"Hvor sidder du?"

Kl. 13.08 skrev Michael Frank til Ivar Nordland, cc Birgitte Christensen, vedhæftet en udbygget version af Birgitte Christensens bemærkninger:

”Måske ved du, at Birgitte alligevel gerne ville have at vi arbejder på at raffinere de supplerende bemærkninger.

Vedlagt min udgave heraf, især ad 3 er udbygget.”

Pkt. 3 i de supplerende bemærkninger har følgende indhold:

”Ad 3:

Hvis den ene ægtefælle formelt opretholder sin skattepligt her i landet efter, at familien har afstået sin helårsbolig og efter at familien er fraflyttet, vil dette efter omstændighederne ikke have betydning for den anden ægtefælle.

Det er afgørende, på hvilket grundlag den ene ægtefælle opretholder sin fulde skattepligt.

At hustruen i forbindelse med sin og hendes families fraflytning til Belgien midlertidigt har postadresse hos sin mor, fører som udgangspunkt ikke til, at hendes skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, bevares. Såfremt, der var taget stilling hertil, ville hustruens skattepligt blive anset for ophørt ved fraflytningen, idet de reelle dispositioner i praksis vægter betydeligt højere end formelle kriterier som opretholdelse af en postadresse.

Det er så meget mere usandsynligt, at hustruens opretholdelse af en postadresse her i landet, vil kunne tillægges en sådan betydning, at hendes mand skulle anses for at have bevaret en boligmulig her i landet i denne periode. Under de givne omstændigheder smitter hendes skattepligt ikke af på hendes ægtemand, der har fuldtidsarbejde i Belgien, hvor familien også opholder sig.

I øvrigt bemærkes, at hustruen – så vidt vides – havde ikke indtægtsgivende arbejde her i landet i 2000 eller senere, inden hun igen bliver medlem af folketinget.”

Kl. 13.23 svarede Birgitte Christensen på mailen, cc Ivar Nordland:

Perioden fra den 19. til den 30. september 2010

”Tanken var, at det om en ægtefælles bevarelse af skattepligten skulle ind i fraflytnings-/tilflytningsnotatet i en form, hvor vi ikke direkte behøver at nævne HTS.”

Ivar Nordland svarede kl. 13.26 på Michael Franks mail af kl. 13.08:

”fint nok med mig – jeg bryder mig bare ikke om at levere personoplysninger til en minister, der ikke må blande sig (men gerne vil). Gør nu bare som Birgitte siger og så må vi håbe på at det slutter.”

Mailen videresendte Ivar Nordland til Birgitte Christensen kl. 13.28 med følgende bemærkning:

”To sjæle ...”

Kl. 13.36 svarede Michael Frank på Ivar Nordlands mail af kl. 13.26:

”Tak for din mail, jeg følte mig lidt på mellemhånd.

Jeg ”upersonliggør” det personlige i videst muligt omfang.”

I fortsættelse af sin mail af kl. 13.23 skrev Birgitte Christensen kl. 13.37 til Michael Frank:

”Prøver du at skrive ad 3 ind i notatet uden direkte at nævne Bruxelles og Folketinget. Få Ivar til at sige god for indholdet og send det til mig, så håber vi at være nærmere et færdigt produkt.”

Kl. 14.51 skrev Michael Frank til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland:

”Skal den til Peter nu?”

Mailen var vedhæftet en version af notatet ”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning”. Forskellen bestod i en yderligere udbygning af afsnittet ”Tilflytning efter fraflytning” jf. også ovenfor. I fortsættelse af det citerede ovenfor var nu yderligere tilføjet:

”Hvis den ene ægtefælle formelt opretholder sin skattepligt her i landet efter, at familien har afstået sin helårsbolig, og efter at familien er fraflyttet, vil dette efter omstændighederne ikke have betydning for den anden ægtefælle.

Det er afgørende, på hvilket grundlag den ene ægtefælle opretholder sin fulde skattepligt.

Hvis opretholdelsen af den ene ægtefælles fulde skattepligt skyldes, at vedkommende bliver boende i familiens fælles bolig, vil dette betyde, at den anden ægtefælle fortsat har bopæl her, og dermed fortsat er fuld skattepligtig.

Omvendt at den ene ægtefælle i forbindelse med sin og hendes families fraflytning til Belgien midlertidigt har postadresse hos sin mor, fører som udgangspunkt ikke til, at denne ægtefælles skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, bevares. Såfremt, der var taget stilling hertil, ville denne ægtefælles skattepligt blive anset for ophørt ved fraflytningen, idet de reelle dispositioner i praksis vægter betydeligt højere end formelle kriterier som opretholdelse af en postadresse.

Det er så meget mere usandsynligt, at den ene ægtefælles opretholdelse af en postadresse her i landet, vil kunne tillægges en sådan betydning, at den anden ægtefælle skulle anses for at have en bevaret en boligmulig her i landet i denne periode. Under de givne omstændigheder smitter den ene ægtefælles skattepligt ikke af på den anden.”

Kl. 14.55 svarede Birgitte Christensen:

”Ja, når det vi talte om er rettet til”

Kl. 15.56 skrev Michael Frank til Janne Strange, cc Birgitte Christensen:

”Nu er det næstsidste afsnit sprogligt i orden, ”Belgien” og ”mor” er udgået.

Nu er det kun sidedrillerierne tilbage. Jeg forstår, at flere har haft problemer med det i dag.

Vil du tilrette og printe en pæn udgave, som Birgitte også gerne vil have liggende elektronisk.

Peter skal have en ny og pæn udgave.”

Mailen var vedhæftet det udbyggede notat ” Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning” med et ændret næstsidste afsnit under punktet ”Tilflytning efter fraflytning”, der herefter var formuleret således:

”Omvendt – hvis boligen afhændes og familien fraflytter til udlandet – vil den ene ægtefælles midlertidige postadresse hos et familiemedlem i Danmark, ikke føre til opretholdelse af denne ægtefælles skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1. Såfremt, der tages stilling hertil, vil denne ægtefælles skattepligt blive anset for ophørt ved fraflytningen, idet de reelle dispositioner i praksis vægter betydeligt højere end formelle kriterier som opretholdelse af en postadresse.”

Kl. 19.29 skrev Birgitte Christensen til Peter Loft og Ivar Nordland:

”De tekniske fejl ser ud til at forfølge os i dag. Se bort fra den tidligere medsendte udgave. Her er den, Troels har fået.

...

Kære Peter

Jeg vedlægger notatet i den udgave, der er lagt til Troels.

Beklager at det tog så lang tid i eftermiddag, og at teksten ikke var rettet helt til, men jeg tror den nye teknik (ny Captia og mail med opstartsvanskeligheder) fik tingene til at gå lidt i sort.

Håber at du på det nu udarbejdede grundlag kan få en god dialog om sagen ☺”

Mailen var som anført vedhæftet den endelige version af notatet ”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning”. Notatet så herefter sådan ud:

”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning

Den fulde skattepligt til Danmark er knyttet til rådighed over helårsbolig og ophold her i landet. Der gælder to forskellige regelsæt for henholdsvis tilflytning og fraflytning.

Tilflytning

En mand har i en årrække opholdt sig i udlandet med sin familie. Ved fraflytningen fra Danmark afhændede familien den helårsbolig, som udgjorde deres fælles hjem. Skattepligten til Danmark efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, ophørte i forbindelse hermed.

Hustruen og børnene vender efter nogle år tilbage til Danmark, hvor de erhverver en ny helårsbolig. Manden bevarer sit job i udlandet, men besøger sin familie, når arbejdet tillader. Hustruen og børnene bliver fuldt skattepligtige, fordi de efter at have erhvervet bolig i Danmark, tager ophold her i landet, jf. kildeskattelovens § 7. Mandens skattemæssige status til Danmark ændres ikke ved, at hustruen og børnene bliver skattepligtige her i landet.

Familien har således erhvervet bolig her i landet, men manden bliver efter kildeskattelovens § 7, stk. 1, først skattepligtig, når han tager ophold her i landet. Som sådant ophold anses ikke kortvarigt ophold her i landet på grund af ferie eller lignende.

Efter praksis anses et ophold af en varighed på under 3 måneder, eller et samlet ophold på mindre end 180 dage inden for et tidsrum på 12 måneder for et kortvarigt ophold, se fx 1990.465 HRD, TfS 1992,388 LSR og TfS1998,795.

Opholdet skal have karakter af ferie eller lignende. Den pågældende kan godt besøge sin ægtefælle og familie uden, at han derved har taget ophold. Besøget må blot ikke overstige 3 måneder eller sammenlagt 180 dage.

Den pågældende anses i praksis for at have taget ophold, hvis han udfører erhvervsarbejde i Danmark.

Det medfører efter praksis ikke i sig selv skattepligt, hvis personen fx besvarer en sms/mail eller deltager i et møde under sit ophold i Danmark, hvis opholdet i Danmark i øvrigt har til formål at være sammen med sin familie. De handlinger kan ikke sidestilles med løbende personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, se fx TfS 1997.590 LSR.

Om personen har rådighed over helårsboligen, er altså uden betydning. Efter skattelovgivningen bliver personen først skattepligtig til Danmark, når den pågældende tager ophold.

Fraflytning

En skatteyder ønsker at rejse til udlandet for at tage arbejde. For at slippe ud af fuld skattepligt til Danmark skal familien afhænde deres helårsbolig her i landet.

Det følger af kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, at en person er fuldt skattepligtig, når den pågældende har bopæl her i landet. Skatteyderen har efter praksis bopæl her i landet, når vedkommende råder over en helårsbolig og skattepligten består indtil skatteyderen opgiver sin bopæl endeligt.

Når den skattepligtige flytter til et andet land for at arbejde, kan han undgå dansk beskatning ved at afhænde sin helårsbolig eller – som det anerkendes i domspraksis – udleje boligen uopsigeligt i 3 år. Hvis hustruen bliver boende med børnene i deres fælles bolig, der således opretholdes, kan manden ikke slippe ud af dansk skattepligt.

Hvis den skattepligtige hverken afhænder sin bolig eller udlejer den uopsigeligt i en 3-årig periode, har den pågældende som udgangspunkt bevaret sin bopæl, og han vil fortsat være skattepligtig her i landet. Derfor kan en person, der rejser til udlandet for at arbejde i en årrække, og som i den periode beholder rådigheden over sin ejerbolig i Danmark, ikke fritages for dansk skattepligt, se TfS 1992,316 HRD, hvor skatteyderen opholdt sig i 7 år i udlandet med sin familie og ikke havde anden tilknytning til Danmark end ejendomsretten til et parcelhus.

I hvilket omfang den skattepligtige opholder sig i Danmark, har ingen betydning for skattepligten. I denne situation er det alene afgørende om familien fortsat råder over en helårsbolig.

Tilflytning efter fraflytning

Når skattepligten ophører efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, som følge af, at personen afhænder sin ejendom og flytter til udlandet med sin familie, har den pågældende mulighed for efterfølgende at anskaffe sig en bolig, uden at skattepligten genindtræder før at vedkommende igen tager ophold her i landet, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1.

Fra praksis kan der henvises til Skatterådets afgørelse i SKM 2009.539. I afgørelsen anføres, at efter, at 4-års reglen i den dagældende kildeskattelovs § 1, stk. 1, nr. 2, blev ophævet i 1995, stilles der ikke længere krav

til længden af perioden med ophør af fuld dansk skattepligt for spørger, før spørger betragtes som eventuel "tilflytter" til Danmark, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 1. Dette dog under forudsætning af, at spørger reelt har opgivet den tidligere bopæl i Danmark. I afgørelsen anføres således, at det derfor kan lægges til grund, at spørger anses for at være i en tilflytnings-situation umiddelbart efter, at han reelt har opgivet bopælen i Danmark.

I sagen spurgtes der konkret til, om en skatteyder kunne flytte og samtidig (dvs. inden eller i forbindelse med flytningen) eje en helårsbolig uden bopælspligt og slippe for dansk skat på samme måde som, hvis det var et sommerhus? Svaret var nej, fordi en bolig uden bopælspligt sidestilles med helårsboliger og ikke med sommerhuse.

Dernæst blev der spurgt til, om han kunne flytte, og på et tidspunkt efter flytningen erhverve en helårsbolig uden at komme ind under dansk beskatning. Her var svaret todelte: Han kan godt erhverve ny bolig uden at dette i sig selv udløser fuld skattepligt; men fuld skattepligt indtræder fra første erhvervsmæssige ophold, idet der i den konkrete sag var lagt vægt på arten og karakteren af den erhvervsmæssige aktivitet.

Grunden til, at skatteyderen får nej, er, at han åbenbart efter Skatterådets vurdering havde "for stor" erhvervsmæssig tilknytning til DK. Derimod bekræfter afgørelsen, at man umiddelbart efter flytning kan erhverve en helårsbolig (med eller uden bopælspligt), uden at fuld skattepligt bibeholdes eller genindtræder, *hvis opholdet ikke bliver af erhvervsmæssig karakter.*

Hvis den pågældende efter skattepligtens ophør blot erhverver et sommerhus, indtræder skattepligten efter opholdsbestemmelsen i kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, først i forbindelse med 6 måneders ophold. I den situation vil opholdets eventuelle erhvervsmæssige karakter ikke føre til, at der indtræder fuld skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med § 7, stk. 1. Men vedkommende kan efter omstændighederne blive begrænset skattepligtig af den pågældende indkomst efter kildeskattelovens § 2.

Hvis den ene ægtefælle formelt opretholder sin skattepligt her i landet efter, at familien har afstået sin helårsbolig, og efter at familien er fraflyttet, vil dette efter omstændighederne ikke have betydning for den anden ægtefælle.

Det er afgørende, på hvilket grundlag den ene ægtefælle opretholder sin fulde skattepligt.

Hvis opretholdelsen af den ene ægtefælles fulde skattepligt skyldes, at vedkommende bliver boende i familiens fælles bolig, vil dette betyde, at den anden ægtefælle fortsat har bopæl her, og dermed fortsat er fuld skattepligtig.

Omvendt – hvis boligen afhændes og familien fraflytter til udlandet – vil den ene ægtefælles midlertidige postadresse hos et familiemedlem i Danmark, ikke føre til opretholdelse af denne ægtefælles skattepligt efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Såfremt, der tages stilling hertil, vil denne ægtefælles skattepligt blive anset for ophørt ved fraflytningen, idet de reelle dispositioner i praksis vægter betydeligt højere end formelle kriterier som opretholdelse af en postadresse.

Det er så meget mere usandsynligt, at den ene ægtefælles opretholdelse af en postadresse her i landet, vil kunne tillægges en sådan betydning, at den anden ægtefælle skulle anses for at have bevaret en boligmulighed her i landet i denne periode. Under de givne omstændigheder smitter den ene ægtefælles skattepligt ikke af på den anden.”

Kommissionen har under afhøringen af Troels Lund Poulsen den 23. oktober 2012 modtaget fire versioner af notatet ”Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning”. Notaterne er daterede af Troels Lund Poulsen med 14/9-2010, 23/9-2010, 24/9-2010 og 27/9-2010.

Udgaven af notatet, der er dateret den 14/9-2010, er identisk med den version, der var vedhæftet en forelæggelse for skatteministeren dateret den 8. september 2010. Udgaven dateret den 23/9-2010 ses ikke i øvrigt at foreligge i materialet. Udgaven dateret den 24/9-2010 er identisk med den version, der var vedhæftet en forelæggelse for departementschefen dateret den 17. september 2010, og udgaven dateret den 27/9-2010 er identisk med den endelige version vedhæftet Birgitte Christensens mail af 20. september 2010 kl. 19.29.

Af en mail om mødeplanlægning fremgår, at Peter Arnfeldt havde aftalt tid til en lønsamtale med Jesper Skovhus Poulsen fredag den 17. september 2010 kl. 13.30.

Den 20. september 2010 kl. 13.30 skrev Peter Arnfeldt til Jesper Skovhus Poulsen:

”Jeg blev opholdt af en lille sag i fredags ☺. Har du tid til min lønsamtale, som vi skulle ha’ haft fredag?”

Den 28. september 2010 kl. 16.54 skrev Michael Frank til Ivar Nordland, cc Carsten Vesterø:

”Efter aftale med Carsten sender jeg dig vedlagte Faq om skattepligt i forbindelse med indtræden og udtræden af skattepligt.

Birgitte synes, at vi skal have et sådant spørgsmål/svarkatalog om emnet.

En medarbejder i et af SKAT’s kundecentre har skrevet til skatteministeren, fordi pressens omtale af Stephen Kinnock sagen har skabt uorden i kundecentrene, og man oplever øgede henvendelser fra personer, der mener, at deres forhold er de samme som Kinnocks.

Vedlagte er så tænkt som et generelt beredskabspapir om beskatning i til- og fraflytningssituationer. Helt generelle standardsituationer og helst mere pædagogisk end LV, men naturligvis uden at nævne ”sagen”.

Vi ved, at Birgitte gerne vil have, at du løber den igennem, inden den lægges videre.

Også Peter skal sige god herfor, men det vil ske i forbindelse med ministersagen.”

Mailen var som anført vedhæftet et dokument på 6 sider benævnt ”Spørgsmål-svar-skattepligt”. Dokumentet indeholdt en række spørgsmål og svar om pligt til at svare indkomstskat i forbindelse med tilflytning og fraflytning.

Af rapportmateriale modtaget fra Københavns Politi fremgår, at der natten mellem den 30. september og 1. oktober 2010 var indbrud i Skatteministeriet, herunder på Troels Lund Poulsens kontor. Der blev ved dette indbrud stjålet effekter fra 2. sal. I weekenden fra den 1. oktober til den 4. oktober 2010 var der på ny indbrud i ministeriet, denne gang blev der stjålet effekter fra 1. og 3. sal.

Af en specifikationsliste fra Jan Kjærugaards telefon fremgår følgende henvendelser fra Jan Kjærugaard til Peter Arnfeldt i perioden:

Perioden fra den 19. til den 30. september 2010

- 19. september 2010 er der sendt to sms beskeder,
- 21. september 2010 er der sendt to sms beskeder og foretaget fire opkald med varighed på 00:05, 15:46, 29:14 og 26:12 minutter
- 22. september 2010 er der sendt en sms besked
- 26. september 2010 er der foretaget et opkald med en varighed på 08:05 minutter
- 29. september 2010 er der foretaget et opkald med en varighed på 00:17 minutter.

Af Jan Kjærgaards noter fremgår:

"21/9 PA – udtrykker vilje til at lække oplysninger

Tirs 21/9

ca 14.15

PA: "Det må være nok, hvis jeg fortæller dig, hvad de belastende oplysninger om Helle går ud på"

Mig: Hvad så med en kopi af den del af afgørelsen, der er belastende for Helle?

PA: Nej, det er for farlig.

21/9: PA overvejer/udtrykker vilje til at levere oplysninger på frokostmøde

Tirs 21/9 ca 18.45

PA: Hvis vi nu mødtes langt væk fra Christiansborg, og jeg fortalte dig, hvad der er så belastende for Helle?

Mig: Jeg må have noget i kopi.

PA: Jamen, det kan jeg ikke for fanden. Det er helt udelukket"

21/9 PA udtrykker vilje til at vise info

Tirs 21/9 ca. 21.30

Mig – forslag: Vi kunne mødes et sted, du er helt tryk ved, og så kunne du vise mig den del af afgørelsen der er stærkt belastende for Helle.

PA: "Jamen, du må ikke citere direkte fra afgørelsen. Det må ikke fremgå, at du har set afgørelsen."

Mig: Jeg er selvfølgelig nødt til at skrive, at jeg har haft adgang til at se afgørelsen. Poul Madsen er nødt til at vide, at jeg har set afgørelsen. Men han er den eneste der får det at vide. Ingen på Christiansborgredaktionen får noget at vide!"

PA: "Jeg går lige i tænkeboks, ok?"

26/9: PA udtrykker vilje / men kun mundtligt ÷ kopi

Søn 26/9

ca 22.20

PA: "Det må da være nok for dig, hvis jeg fortæller dig, hvad der belaster Helle. Jeg løber en enorm risiko, for helvede."

I Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater er under uge 38 anført:

"Mandag den 20/9 2010. I forbindelse med Skattedirektørmødet som holdes på Sluseholmen, beder Birgitte Christensen om nærmere oplysninger om ophør af skattepligten og bopælsopgivelsen i 1999. Ministeren skal have et notat, da de stadig stiller spørgsmål ved, at det kan være en korrekt skattemæssig vurdering fra vores side, at Stephen N K har opgivet sin bopæl og udtrådt af skattepligten, når Helle stadig har en adresse her i landet (hos sin mor) og hun få måneder efter køber en lejlighed i Danmark.

Birgitte forklarer, at der skal skrives et nyt notat – bestilt af Peter Loft – men er vist nok til ministeren. De stiller fortsat spørgsmål ved, hvordan skattepligten i 1999 kan være ophørt da der fortsat er en adresse i Danmark og kort tid efter erhverves en bolig. Birgitte har specielt fundet en afgørelse, hvor der netop var tale om fornyet erhvervelse af bolig i Danmark, og hvor Skatterådet tydeligt siger, at i en sådan situation skal der etableres bopæl dvs., tages ophold på den nye bolig for at erhverve bopæl i Danmark. Det forventes ikke, at notatet giver anledning til noget nyt.

Snak med Erling – ministeren ved det hele / har prøvet at få vores afgørelse omgjort. Det er undersøgt, om Skatterådet kan tage sagen op igen. Det er dog opgivet. Peter Loft har sagt endegyldigt nej til dette.

Politiet har meddelt, at de ikke vil udsende deres afgørelse lige her og nu. Der vil formentlig gå 1 uges tid før den kommer.”

Af Erling Andersens redegørelse fremgår:

”Hen over weekenden hører jeg heller intet. Læser med interesse aviserens kommentarer – og er i øvrigt i Odense sammen med min kone, da hun skal løbe ½ maraton om søndagen.

Mandag den 20. september 2010 er der skattedirektørmøde i auditoriet på Sluseholmen.

Alle direktører deltager. I løbet af formiddagen konstaterer jeg livlig aktivitet fra departementschefens side og fra juridisk direktør Birgitte Christensens side, men ingen af de to taler med mig.

I løbet af dagen tager juridisk direktør Birgitte Christensen kontakt til skattedirektør Lisbeth Rasmussen. Hun beder om at få nogle detaljer fra sagen, da skatteministeren skal have et notat, da han og den særlige rådgiver stadig stiller spørgsmålstejn ved SKAT Københavns afgørelse.

Over middag taler jeg med produktionsdirektør Steffen Normann Hansen på mit kontor – og spørger om, hvad der foregår.

Steffen Normann Hansen oplyser, at skatteministeren har prøvet af få SKAT Københavns afgørelse omgjort. Det er undersøgt om Skatterådet kan tage sagen op, hvilket dog er opgivet. Departementschef Peter Loft har sagt endegyldigt nej til dette.

Herefter hører jeg ikke mere til sagen.”

Af Peter Lofts supplerende redegørelse fremgår:

”For dog at skabe klarhed over retstilstanden på området fik jeg udarbejdet et notat den 20. september 2010, der med en udførlig gennemgang af praksis forklarede den grundlæggende jura om skattepligtens indtræden og ophør. Dette notat har jeg muligvis drøftet med juridisk direktør Birgitte Christensen under mødet på Sluseholmen den 20. september 2010.”

Jan Kjærgaard har forklaret²⁸⁷:

Den 19. september 2010, efter at artiklen var trykt, fik vidnet en opringning fra "Helle-siden", faktisk fra Helle Thorning-Schmidt selv, der sagde til ham, at han nok skulle passe på sine kilder. Helle Thorning-Schmidt oplyste, at der ikke stod noget problematisk i afgørelsen, og at der ikke stod noget om Stephen Kinnocks arbejdsrelaterede møder. Han spurgte Helle Thorning-Schmidt, om hun ønskede en rettelse, men det ønskede hun ikke. Han turde herefter ikke stole på noget mundtligt fra Peter Arnfeldt om de 9 sider. Da afgørelsen i lørdags blev offentliggjort i Politiken, kunne han konstatere, at Helle Thorning-Schmidt havde talt sandt med hensyn til dette punkt.

Foreholdt notat af 21. september ca. 14.15 sammenholdt med telefonsamtale kl. 14.16 med varighed på 15 minutter og 46 sekunder forklarede han, at Peter Arnfeldt ikke gav yderligere oplysninger – og vidnet bad heller ikke om yderligere mundtlige oplysninger, men han arbejdede på at få noget skriftligt.

Foreholdt notat af 21. september ca. 18.45 sammenholdt med telefonsamtale kl. 18.48 med varighed på 29 minutter og 14 sekunder, forklarede han, at der var en del snak frem og tilbage. Som han husker det, gav Peter Arnfeldt ikke flere "vareprøver" på afgørelsen, men samtalen drejede sig udelukkende om mulighederne for en eventuel lækage.

Foreholdt notat af 21. september ca. 21.30 sammenholdt med telefonsamtale kl. 21.32 med varighed på 26 minutter og 12 sekunder, forklarede han, at Peter Arnfeldt startede med at tilbyde oplysninger mundtligt over telefonen, men det var han ikke interesseret i. Han foreslog i stedet Peter Arnfeldt, at de kunne mødes et sted, som Peter Arnfeldt var tryk ved, så han kunne se afgørelsen. Som han forstod det, var Peter Arnfeldt villig til at vise dele af afgørelsen – i hvert fald de dele, der kunne være belastende for Helle Thorning-Schmidt. Det måtte dog ikke fremgå nogen steder, at han havde set afgørelsen, og han måtte heller ikke gengive hele sætninger. Han sagde til Peter Arnfeldt, at han var nødt til at fortælle sin redaktør, Poul Madsen, at han havde set afgørelsen. Samtalen sluttede med, at Peter Arnfeldt gik i tænkeboks.

287 Protokol 6, side 7-8 og 9.

Den 21. september var få dage før Socialdemokraternes kongres den 25.-26. september 2010, der var et triumftog for Helle Thorning-Schmidt. Han forestillede sig, at det kunne være nyttigt at kontakte Peter Arnfeldt umiddelbart ovenpå dette triumftog for at få et bedre tilbud på bordet omkring de 9 sider. Dette lykkedes dog ikke. Peter Arnfeldt gik en position tilbage og ønskede nu kun at komme med oplysninger mundtligt, som det fremgår af vidnets notat af 26. september ca. 22.20. Dette viste sig at være afslutningen på forhandlingen om eventuel lækage. Der var kun lidt sms-kontakt efterfølgende, hvilket der ikke kom noget ud af.

...

Forespurgt, om Peter Arnfeldt på noget tidspunkt under forløbet gav hints eller indikationer omkring Stephen Kinnoeks personlige forhold, som kunne være interessante at skrive om, forklarede han, at det erindrings ikke.

Forespurgt, hvornår han orienterede Poul Madsen eller andre på redaktionen om forløbet fra omkring den 23. maj 2010 og frem, hvor han var i kontakt med Peter Arnfeldt vedrørende Helle Thorning-Schmidts skatteforhold, forklarede han, at han ikke før samtalen med Poul Madsen den 17. september 2010 havde talt med nogen herom. Han blev en af de første dage i uge 40 i 2010 kaldt til møde på Poul Madsens kontor. Poul Madsen ønskede at blive orienteret om status vedrørende tilvejebringelse af afgørelsen. Han orienterede Poul Madsen om, at "Helle-siden" ikke var interesseret i at udlevere afgørelsen. Han orienterede endvidere Poul Madsen om kontakten til Peter Arnfeldt, og at kontakten var ebbet ud efter den 26. september 2010. Han og Poul Madsen konkluderede herefter, at missionen med de 9 sider ikke lykkedes, og at det var for risikabelt at skrive en artikel på baggrund af mundtlige oplysninger.

Han erindrings ikke, at han og Poul Madsen på dette tidspunkt – oktober 2010 – havde nogen overvejelser om at lave en historie om Peter Arnfeldt på baggrund af båndoptagelserne. De konkluderede blot, at missionen med de 9 sider ikke lykkedes.

...

Forespurgt af advokat Henrik Stagetorn, forklarede han, at forhandlingsforløbet med Peter Arnfeldt om eventuel lækage kun foregik pr. telefon. De mødtes ikke.

Han oplyste, at han ikke ved, om der var et memorycard i den digitale båndoptager. Båndoptageren kunne ikke overføre optagelserne til en computer.

Det var kun status på forhandlingspositionen omkring eventuel lækage, der blev ført ned i udskrifterne. Det blev derfor ikke noteret ned, at Peter Arnfeldt bad om, at samtalerne ikke blev optaget, heller ikke noteret at Peter Arnfeldt sagde: "Jeg har de 9 sider", eller at han sagde, at Stephen Kinnocks arbejdsrelaterede møder i København kunne være et problem i afgørelsen.

Han forklarede, at han ikke havde nogen overvejelser om at gøre yderligere notater eller bevare optagelserne, selvom Helle Thorning-Schmidt ringede og sagde, at han skulle passe på sine kilder.

Det almindelige indtryk hos Christiansborg-journalisterne var, at hele afgørelsen ville blive offentliggjort. Det overraskede derfor alle, at den ikke blev det, og alle var noget "mopsede" over det. Denne fælles forventning om offentliggørelse byggede bl.a. på udtalelser fra Frode Holm. Frode Holm havde udtalt til vidnet, at det var hans klare forventning, at hele afgørelsen ville blive offentliggjort. Han mener dog også, at forventningen blev skabt af Helle Thorning-Schmidt selv, men kan ikke nærmere redegøre for, hvordan hun skabte denne forventning.

Poul Madsen har forklaret²⁸⁸:

Da han ikke hørte noget, var han klar over, at Jan Kjærgaard ikke var kommet nogen vegne, og han indkaldte Jan Kjærgaard til et statusmøde den 7. oktober 2010. På mødet talte de om, hvilke muligheder der var og havde været for at få afgørelsen. Jan Kjærgaard fortalte for første gang om kontakten til Peter Arnfeldt. Jan Kjærgaard fortalte, at Peter Arnfeldt var villig til at oplæse dele af afgørelsen, men ikke udlevere den. Vidnet mente, det var for risikabelt at bruge mundtlige oplysninger. Ordren til Jan Kjærgaard var meget enkel: "Vi er nødt til at have hele afgørelsen foran os, så vi kan læse den og forstå den". "Vi kan ikke bare få udvalgte passager læst op".

De konstaterede, at "sagen var død", og det var så konklusionen og enden på det møde. Jan Kjærgaard oplyste, at Peter Arnfeldt havde givet oplys-

288 Protokol 6, side 11.

ning om, at der kunne være et problem med Stephen Kinnocks arbejdsdage i København, men at de skulle være forsigtige med at bruge oplysningen. Han vidste ikke på dette tidspunkt noget om, at Jan Kjærgaard havde haft en samtale med Helle Thorning-Schmidt.

Han havde heller ikke kendskab til Jan Kjærgaards blok med notater. Han så først blokken i forbindelse med artiklen i december 2011. Han gik ud fra, at Jan Kjærgaard havde båndet samtalerne, da det var sædvanlig praksis, men det var ikke noget, de talte om. Han forklarede, at man på dette tidspunkt ikke fandt det nødvendigt at gemme optagelserne, da sagen var ”slut”. For de historier, som Ekstra Bladet bringer, gemmer de naturligvis materialet.

Peter Arnfeldt har forklaret²⁸⁹:

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 19. september 2010 med overskriften ”Derfor holder Helle papirerne hemmeligt”, hvor Ekstra Bladet stiller spørgsmålstejn ved skatteafgørelsen og bl.a. anfører, at en pæn del af sagsfremstillingen i afgørelsen er en gennemgang af Stephen Kinnocks arbejdsrelaterede møder i København i perioden 2007-2009, og at det af sagsfremstillingen klart fremgår, at Stephen Kinnock her bevægede sig ind i en skattemæssig gråzone, forklarede han, at han ikke kan sige, om det var en god artikel for Venstre. Han kan klart afvise at have sagt til Jan Kjærgaard, at afgørelsen indeholdt oplysninger om Stephen Kinnocks arbejdsrelaterede møder. Han er ikke en af de kilder, som Jan Kjærgaard refererer til i artiklen. Hvis man læser den for nyligt offentliggjorte afgørelse, kan man i øvrigt se, at det ikke er et problem.

Foreholdt 2 sms'er fra den 19. september 2010 erindrer han kun, at alle sms'er nærmest havde samme ordlyd såsom ”Ring snarest”, ”Ring venligst” o. lign.

Foreholdt sms'er fra den 21. september 2010 og 3 telefonsamtaler med varigheder af knap 16 minutter, godt 29 minutter og godt 26 minutter sammenholdt med notat vedrørende 21. september ca. 14.15, forklarede han, at han igen ikke kan genkende sprogbruget, og han kan helt afvise, at der har været tale om, at han skulle gengive dele af afgørelsen eller udlevere en kopi af den.

289 Protokol 7, side 7-8 og 8-9, og protokol 8, side 13.

Foreholdt notat vedrørende samme dag kl. ca. 18.45, forklarede han, at han ikke kan huske, hvad han talte med Jan Kjærsgaard om i 29 minutter, men Jan Kjærsgaard var som sagt meget ivrig for at få afgørelsen og talte meget længe. Han har aldrig spist en frokost eller været ude nogle steder med Jan Kjærsgaard. Han erindrer ikke, hvad han talte med Jan Kjærsgaard om i de 3 samtaler den 21. september 2010 andet end Kjærsgaards cause-rier om afgørelsen. Der kan også have været causerier fra Kjærsgaard om, hvad det betød for det politiske landskab eller andre analyser.

Han mener, at han orienterede Troels Lund Poulsen og Peter Loft om, at Jan Kjærsgaard var ivrig for at få fat på afgørelsen.

Han opfatter ikke kontakten med Kjærsgaard i denne periode som specielt intensiv. Han taler som sagt meget i telefon med mange journalister, og Kjærsgaard taler meget længe og er svær at komme af med.

Foreholdt telefonsamtale fra den 26. september 2010 kl. 22.22 sammenholdt med notat vedrørende 26. september 2010 ca. 22.20 forklarede han, at han kan afvise det indhold, der fremgår af Jan Kjærsgaards notat. Han erindrer ikke, hvad der præcist blev talt om, men han kan deducere sig frem til, at her opgiver Jan Kjærsgaard endeligt.

...

Forespurgt af advokat Henrik Stagetorn, forklarede han, at alle henvendelser fra journalister blev vendt med ministeren. Han havde ikke mandat til at foretage en sortering og lavede derfor en indstilling for prioritering til ministeren via telefon, små noter eller på en notesblok. Han svarede ikke på henvendelser på ministerens vegne. Han gjorde meget for ikke at blive en offentlig person, hvilket bl.a. indebærer, at han af princip havde afskåret sig selv fra at udtale sig, medmindre han af praktiske årsager var nødt til det. Hvis en journalist f.eks. stillede spørgsmål om noget bestemt, startede man et beredskab via departementschefen eller en ministersekretær, så ministeren kunne svare.

Han talte nok sammenlagt med 25-30 journalister om dagen. Det var som sagt en væsentlig del af hans arbejde at tale med journalister og ofte også nyttigt for ham for at finde ud af, hvordan stemningen var på Christiansborg. Hvis han talte med journalister til baggrund, kunne han ikke tale om ting, der var omfattet af tavshedspligten.

Han kan ikke genkende Jan Kjærgaards opfattelse af, at de havde et næsten "intimt" forhold. Han vil kalde forholdet meget professionelt.

...

Udspørgeren foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 15.38 fra Peter Loft og Birgitte Christensen, og vidnet oplyste, at det må være relateret til presseberedskabsdiskussionen om til- og fraflytning. Han husker ikke at have diskuteret dette udover med Ivar Nordland op til afgørelsen, som tidligere forklaret og ganske kort på mødet den 16. september. Hvorfor Peter Loft skriver sådan, har han ikke kendskab til. Han bestrider, at han er kommet med det udsagn, der står i 3. linje. Det, der kommer tættest på, er de generelle drøftelser af reglerne til brug for presseberedskabet, han som nævnt har deltaget i.

Han kan ikke huske, om han havde drøftelser med ministeren om skattesagen i løbet af weekenden, men han har helt sikkert talt med ham, da han stort set altid talte med ministeren i weekenden. Han drøftede ikke sagen med andre embedsmænd.

Foreholdt interne mails i Koncerncentret den 20. september 2010 vedrørende til- og fraflytning vedlagt notater, oplyste han, at han ikke var bekendt med den megen aktivitet omkring dette spørgsmål i løbet af weekenden og mandag, tirsdag. Han kan ikke udelukke, at han mandag eller tirsdag kan have talt med Birgitte eller Ivar om til- og fraflytningsspørgsmålet, men han erindrer det ikke. Han mindes ikke, at sagen blev ved med at florere i ministeriet. Som han husker det, var sagen "død" i ministeriet efter den 17. september.

Troels Lund Poulsen har forklaret²⁹⁰:

Foreholdt mails af 19. september 2010 fra Peter Loft til Ivar Nordland og Birgitte Christensen samt det vedhæftede notat af Peter Loft, 1. pkt., oplyste vidnet, at han ikke kan udelukke, at Peter Loft tidligere selv har skrevet notater om relativt store problemstillinger. Peter Loft havde en stor viden efter at have siddet mange år som departementschef og har tidligere skrevet notater, når vidnet har spurgt om noget i forbindelse med politiske forhandlinger. Han har dog ikke set lige præcis dette notat.

290 Protokol 9, side 15-16 og 17.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 15.38 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, forklarede han, at han ikke ved, hvorfra Peter Loft havde det indtryk, at han og Peter Arnfeldt skulle mene, at købet af en ny lejlighed svarer til at beholde den gamle.

...

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 17.40, 2. afsnit, 2. punktum, fra Ivar Nordland til Peter Loft og Birgitte Christensen, ved han ikke, om han skulle have givet udtryk for den forudsætning, som Ivar Nordland refererede til, men Ivar Nordland kan i hvert fald ikke have det fra mødet den 16. september 2010, for Ivar Nordland var ikke med til mødet.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 18.27, 1. afsnit, fra Birgitte Christensen til Peter Loft, mail af 19. september 2010 kl. 19.40 fra Ivar Nordland til Peter Loft og Birgitte Christensen og henvist til yderligere mailkorrespondance den 19. september 2010 mellem embedsmændene, samt foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 22.28 fra Birgitte Christensen til Peter Loft og Ivar Nordland, forklarede han, at han ikke i sin kalender kan se, at der skulle være aftalt et møde mellem ham og Peter Loft den 20. september 2010 om problemstillingen.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 6.15 fra Peter Loft til Birgitte Christensen og Ivar Nordland, ved han ikke, hvorfor Peter Loft havde det indtryk, at han ville læse det på en helt anden måde, end det som embedsmændene havde skrevet. Han var ikke i kontakt med Peter Loft i weekenden og var ikke klar over den megen korrespondance. Han er ret overrasket over den heftige korrespondance om nogle relativt banale spørgsmål, der blev stillet på et møde den 16. september 2010 til et presseberedskab den 17. september 2010.

Henvist til notat fra september 2010 med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved til- og fraflytning sammenholdt med samme notat med ændringer, kan han ikke sige, om han lige præcis havde nogen af disse notater i hånden, men han ved, at han fik flere notater om denne sag, uden at han lavede en tekstnær gennemlæsning af dem. Han vil gerne slå fast, at grunden til, at han interesserede sig for oplysningerne, var, at det var meget afgørende for ham som skatteminister at kende reglerne om til- og fraflytning. Han var på dette tidspunkt fuldstændig ligeglad med, om skatteafgørelsen ville blive offentliggjort eller ej. Han havde som skatteminister ret til at forstå, hvordan dansk skattelovgivning var, og derfor

var han optaget af at forstå det. Han ved ikke, om han fik flere notater den 20. september 2010.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 13.23 fra Birgitte Christensen til Michael Frank og Ivar Nordland forklarede han, at det, som han stillede spørgsmål til, og som han stadig fandt relevant at vide noget om, var til- og fraflytningspolitikken. Han gik ud fra, at embedsmændene ville sige fra, hvis de på et tidspunkt mente, at han gik langt over stregen og var for tæt på konkret sagsbehandling. Det har han på intet tidspunkt fået at vide i denne sag.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 19.29 fra Birgitte Christensen til Peter Loft og Ivar Nordland vedlagt til- og fraflytningsnotat, kan han ikke på stående fod sige, om han modtog lige præcis dette notat, men han kan huske, at fra det første notat til det sidste notat, han modtog, så er det kun ordene til- og fraflytning, han kan genkende, ellers var meget lavet om.

Der kom en pause i drøftelserne med embedsmændene om til- og fraflytningsproblematikken efter den 20. september 2010. Det blev først bragt på bane igen, da spørgsmål 59 blev stillet i Folketingssalen, men det var flere måneder længere fremme.

Vidnet blev foreholdt Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater under den 16. september 2010, 4. og 6. afsnit: "Torsdag den 16/9 2010 ringer Ivar Nordland – han er lettere ophidset – Peter, Ministeren og Spinddoktor angriber vores afgørelse. Ivar har ikke forslaget, men ønsker en gennemgang af fakta for at drøfte bopælsforhold v. udrejse 1999 – er den nu også opgivet? – hvad sker der i 2005 og de efterfølgende år – SKAT har vist ikke behandlet sagen ordentlig vel? og nu bliver de jo reddet af forældelsesreglerne ... Ivar er vred over, at Peter blander sig endnu mere at ministeren og hans spind-doktor gør det", samt under uge 38, 1. afsnit, 2. afsnit, 1. og 2. punktum. og 3. afsnit: "Mandag den 20/9 2010. I forbindelse med Skattedirektørmødet som holdes på Sluseholmen, beder Birgitte Christensen om nærmere oplysninger om ophør af skattepligten og bopælsopgivelsen i 1999. Ministeren skal have et notat, da de stadig stiller spørgsmål ved, at det kan være en korrekt skattemæssig vurdering fra vores side, at Stephen N K har opgivet sin bopæl og udtrådt af skattepligten, når Helle stadig har adresse her i landet (hos sin mor) og hun få måneder efter køber en lejlighed i Danmark. Birgitte forklarer, at der skal skrives et nyt notat – bestilt af Peter Loft – men er vist nok til ministeren. De stiller fortsat spørgsmål ved, hvordan skattepligten i 1999 kan være ophørt da der fortsat er en

adresse i Danmark og kort tid efter erhverves en bolig. ... Snak med Erling – ministeren ved det hele / har prøvet at få vores afgørelse omgjort. Det er undersøgt, om Skatterådet kan tage sagen op igen. Det er dog opgivet. Peter Loft har sagt endegyldigt nej til dette”.

Han forklarede, at Ivar Nordland og Lisbeth Rasmussen fuldstændig må have misforstået situationen i ministeriet i disse dage. De var ikke med til det meget omtalte møde den 16. september 2010, og han mener derfor ikke, de kan vide noget om, hvad der var sket – i hvert fald ikke fra mødet.

Foreholdt uddrag af Erling Andersens redegørelse oplyste vidnet, at det, der er anført, ikke er rigtigt. Peter Loft har aldrig sagt nej til noget, for vidnet har aldrig spurgt ham om noget. Man kan derfor ikke udlægge, at Peter Loft har sagt nej til, at han kunne få afgørelsen omgjort, for han har aldrig bedt om at få afgørelsen omgjort. Han har tilladt sig at stille et par tekniske spørgsmål om til- og fraflytning. Han har aldrig nogensinde givet udtryk for, at afgørelsen skulle laves om – men blot interesseret sig for de præmisser, der lå til grund for den, hvilket han måtte være i sin gode ret til som skatteminister.

...

Hver gang, han modtog et notat om til- og fraflytning, noterede han dato og initialer på det. Det valgte han at gøre for at kunne følge udviklingen i notaterne. Det var det samme journalnummer, der gik igen på alle notaterne, og det ser ud til at slutte den 20. september 2010 ifølge kommissionens materiale, men han kan huske at have fået yderligere notater efter den dato. Det var notater, der blot blev lagt til ham, uden han havde bedt om det.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret²⁹¹:

Foreholdt Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater under uge 38, mandag den 20. september, 1.-3. afsnit, forklarede vidnet, at hun ikke har hørt om Birgitte Christensens henvendelse til Lisbeth Rasmussen. Hun mærkede ikke på det tidspunkt, at der var stor aktivitet. Hun hørte bagefter, at de spurgte, om de kunne ændre afgørelsen. Det har hun hørt om i 2012.

291 Protokol 12, side 11.

Foreholdt dele af Erling Andersens redegørelse, forklarede hun, hun ikke kender til et møde mellem Steffen Norman Hansen og Erling Andersen den 20. september 2010.

Hanne Dahl Kofoed har forklaret²⁹²:

Foreholdt dele af Erling Andersens redegørelse og Lisbeth Rasmussens dagbog under uge 38, mandag den 20. september 2010, 1. og 2. afsnit, forklarede hun, at hun ikke blev orienteret om samtalen mellem Birgitte Christensen og Lisbeth Rasmussen. Hun har ikke hørt, at der skulle være lavet et nyt notat i SKAT København.

Lisbeth Rasmussen har forklaret²⁹³:

Forespurgt, om hun blev kontaktet – eller har kendskab til at andre blev kontaktet – af Koncerncentret i løbet af weekenden den 18.-19. september 2010, svarede hun, at hun ikke blev kontaktet.

Mandag den 20. september 2010 var der et skattedirektørmøde på Sluseholmen. I den forbindelse blev hun kontaktet af juridisk direktør Birgitte Christensen, der ville have en opdatering på nogle faktuelle oplysninger, som var identiske med de oplysninger, som vidnet havde drøftet med Ivar Nordland den 16. september 2010. Birgitte Christensen fokuserede på, hvad der skulle til, før skattepligten ophørte. Hun bad ikke vidnet forholde sig til noget eller gå ind i en juridisk diskussion, men hun ville gerne have disse oplysninger, fordi hun skulle skrive et notat. Hun sagde, at det var bestilt af Peter Loft og tilføjede i en sætning, at det var til ministeren. Birgitte Christensen gav ikke nogen forklaring på, hvorfor ministeren skulle have sådan et notat, og vidnet gik hende ikke på klingingen om, hvad grunden hertil var. Vidnet nævnte for Erling Andersen, at Birgitte Christensen havde været forbi. Hun forventede herefter, at de ville vende tilbage, men det gjorde de ikke.

Foreholdt dagbogsnotat under den 20. september 2010, 3. afsnit, forklarede hun, at hun havde en samtale med Erling Andersen senere, hvor han fortalte hende, at han havde trukket Steffen Normann Hansen til siden og spurgt ham, hvad det var, der foregik. Erling Andersen syntes, at det

292 Protokol 12, side 19.

293 Protokol 14, side 9-10.

kaldte på et eller andet svar eller en udmelding fra Koncerncentret. Man undgik at tale sammen, og Birgitte Christensen havde som sagt været omkring vidnet efter de nævnte oplysninger.

Vidnet kan ikke citere fra ende til anden denne samtale, men hun fik dét ud af det, at samtalen havde givet Erling Andersen den viden, at ministeren simpelthen kendte til det hele og specielt, at ministeren havde prøvet at få afgørelsen omgjort. Det vil sige, at den opfattelse og den stemning, som de fornemmede torsdag aften den 16. september 2010, underbygges af, at der havde været en meget intensiv diskussion, hvor ministeren havde været involveret. Hun mindes ikke, at der var anden kontakt med Koncerncentret den 20. september 2010. Hun havde haft kontakten med Birgitte Christensen, og Erling Andersen havde haft kontakten med Steffen Normann Hansen. Hun og Erling Andersen delte hverken det konkrete indhold af informationerne eller deres opfattelse af situationen med andre.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om der efterfølgende var kontakt mellem Koncerncentret og regionen om denne sag, forklarede hun, at Michael Frank flere gange kontaktede hende, fordi han skulle skrive noget vedrørende sagen. På et tidspunkt bad han også om at få afgørelsen. Det sagde hun, at han ikke kunne få. Hun sagde, at hvis han stod fast på det og mente, at han havde et behov for at få den, måtte han gå til Birgitte Christensen og Peter Loft. Det tog han til efterretning. Hun gav ham de oplysninger, som han spurgte om, og som hun syntes, hun godt kunne give ham. Drøftelserne med Michael Frank skete omkring september-oktober 2010. Derudover var der en række anmodninger om aktindsigt. Hun havde kontakt med Per Hvas herom. De talte om, hvad de udleverede, hvem der lå inde med materiale, og hvem der besvarede de enkelte anmodninger.

Søren Hansen har forklaret²⁹⁴:

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at der var en samtale den 20. september 2010 mellem hende og Birgitte Christensen, og forespurgt, om han havde hørt noget om det, svarede han benægtende.

294 Protokol 19, side 22.

Erling Andersen har forklaret²⁹⁵:

Forespurgt, om der var kontakt mellem ham og Koncerncentret i løbet af weekenden, svarede han benægtende. Forespurgt, om han hørte noget til, at der foregik noget i Koncerncentret i løbet af weekenden, forklarede han, at det gjorde han ikke.

Mandag den 20. september 2010 var der møde for hele direktørkredsen i auditoriet på Sluseholmen. Vidnets kontor ligger på 5. sal, og auditoriet ligger tæt ved. Da han kom ud fra sit kontor, stod Peter Loft udenfor og talte i telefon. Loft hilste næsten ikke, og det studsede han lidt over og tænkte, hvad der var kommet til ham. Der var møde i løbet af formiddagen, hvor han kunne iagttage, at Peter Loft og Birgitte Christensen, der var juridisk direktør i Koncerncentret, havde meget travlt med at tale i telefon. Forespurgt, om det var usædvanligt, at departementschefen kunne være optaget af en situation, hvor han talte meget i telefon, svarede han benægtende.

Da der var frokostpause, bad han Steffen Normann Hansen om at komme ind på kontoret. Vidnet spurgte, hvad der foregik. Steffen Normann Hansen sagde, at ministeren havde forsøgt at få SKAT Københavns afgørelse omgjort, og at det havde været overvejet, om man kunne bruge Skatterådet, men det havde Peter Loft sagt endegyldigt nej til. Han spurgte, om Steffen Normann Hansen vidste mere, men det gjorde han ikke. Det var Steffen Normann Hansens indtryk, at der skulle laves flere notater. Forespurgt, om Steffen Normann Hansen sagde noget om, hvorfor ministeren ville have afgørelsen omgjort, forklarede han, at det var fordi, ministeren var uenig i den. Ministeren ville gerne have haft et andet resultat.

Forespurgt af formanden, om Steffen Normann Hansen sagde det, forklarede han, at Normann Hansen kun sagde, at ministeren havde forsøgt at få omgjort afgørelsen. Hvis man vil omgøre en afgørelse om ikke-skattepligtig, så kan det jo næsten kun være til skattepligtig, men han sagde ikke direkte, at det var det, ministeren havde ønsket. Bagefter talte vidnet med Lisbeth Rasmussen, der fortalte, at hun havde haft en samtale med Birgitte Christensen, som havde bedt om nogle konkrete oplysninger, fordi der skulle laves et notat til ministeren.

295 Protokol 21, side 15.

Forespurgt af udspørgeren, om Lisbeth Rasmussen nærmere fortalte, hvad det var for et notat, der skulle laves til ministeren, svarede han benægtende. Forespurgt, om hun sagde noget om, hvilke konkrete oplysninger Birgitte Christensen havde bedt om, svarede han benægtende. Det orienterede hun ham ikke om, og han efterspurgte det heller ikke. Forespurgt, om hun i øvrigt fortalte om, hvad de havde talt om, forklarede han, at det erindrer han ikke.

Forespurgt, om der skete noget i relation til sagen umiddelbart efter mandag den 20. september 2010, om der var møder, telefoniske henvendelser eller andet fra Koncerncentret i forhold til ham, svarede han benægtende.

Jesper Skovhus Poulsen har forklaret²⁹⁶:

Forespurgt, om han havde indtryk af, at der var aktivitet i ministeriet vedrørende denne sag i perioden, fra han tog hjem torsdag den 16. september og til mandag morgen den 20. september 2010, forklarede han, at det havde han ikke på daværende tidspunkt. Det forløb, der var henover weekenden med en yderligere juridisk og procesmæssig afklaring, var han ikke en del af. Forespurgt, om der var kolleger, der efterfølgende sagde, at de havde haft travlt i weekenden, forklarede han, at det mindes han ikke.

Foreholdt, at der var aftalt et møde den 17. september 2010 kl. 13.30-14.00 mellem Peter Arnfeldt og vidnet om løn/vilkår og forespurgt, om han har erindring om, at der var aftalt et sådant møde, svarede han bekræftende. Han var personaleansvarlig for ministersekretariatet, og dette var tidspunktet, hvor de forhandlede løn og tillæg. Det gjaldt også Peter Arnfeldt. Han husker ikke, om mødet blev aflyst. Foreholdt mail af 20. september 2010 fra Peter Arnfeldt til vidnet og forespurgt, om han kan huske, hvad han svarede, forklarede han, at han ikke ved, om han svarede. Foreholdt, at teksten: "Jeg blev opholdt af en lille sag i fredags ☺" synes lidt indforstået, forklarede han, at det ved han ikke. Forespurgt, om Peter Arnfeldt gav ham yderligere forklaring på, hvorfor han var blevet væk fra mødet, svarede han benægtende. Forespurgt, om han fra sine kolleger i Koncerncentret efter den 20. september 2010 fik nogen forklaring på de aktiviteter, der var foregået, og som havde opholdt Peter Arnfeldt, svarede han benægtende.

296 Protokol 22, side 19-20.

Forespurgt af formanden, om vidnet vidste, hvilken "lille sag" Peter Arnfeldt henviste til i sin mail, forklarede han, at han muligvis da vidste det, men han husker det ikke på nuværende tidspunkt.

Michael Frank har forklaret²⁹⁷:

Forespurgt, om han havde kendskab til, om der foregik drøftelser eller overvejelser blandt minister og embedsmænd i weekenden den 18.-19. september 2010, svarede han benægtende.

Henvist til mail af 19. september 2010 kl. 21.49 fra Ivar Nordland til Carsten Vesterø og vidnet og forespurgt, om han inden kl. 21.49 blev kontaktet eller involveret, svarede han benægtende. Det, han fik tilsendt med mailen, fik han kun som orientering. Han læste mailen dagen efter. Forespurgt, om det også gør sig gældende for den anden mail af 19. september 2010 kl. 21.49 fra Ivar Nordland til vidnet og Carsten Vesterø, svarede han bekræftende. Han læste i øvrigt ikke de to mails fra A-Z.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 12.00 fra Peter Loft til Birgitte Christensen og Ivar Nordland vedhæftet notat samt forespurgt, om han så notatet, svarede han bekræftende. Han mener, at han faldt over ordene "i strid med", men han havde ikke skrevet noget forkert. Forespurgt, om han tidligere havde oplevet, at departementschefen selv skrev notater i konkrete sager, forklarede han, at når de lavede forelæggelser, var det som udgangspunkt omkring det politiske. Det var sjældent, at det handlede om konkrete sager. Når man lavede forelæggelser, kom der meget ofte mange dessiner fra Peter Loft, som var meget aktiv og konstruktiv i forhold til det, man lagde op.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 15.38 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, "sagen er jo den ...", og forespurgt, om han i løbet af mandag den 20. september 2010 blev bekendt med "TLP og PA"s synspunkt om, at køb af en ny lejlighed svarede til at beholde den gamle, forklarede han, at han mener, at det blev behandlet på et mere overordnet niveau. Det kan godt være, at han allerede læste det om morgenen den 20. september 2010, men det gjorde ikke indtryk og var forkert.

297 Protokol 23, side 13-17.

Foreholdt, at det godt kunne være noget, man hæftede sig ved, svarede han benægtende. I øvrigt talte han først og fremmest med Birgitte Christensen i den her situation. Kontoret skulle stå inde for, at det, som de lagde op, var rigtigt. De blev ikke på noget tidspunkt bedt om at dreje noget som helst i nogen retning. At det var regelret, blev også bekræftet af, at Birgitte Christensen ville have, at Ivar Nordland så det hele igennem, inden tingene blev lagt videre. Forespurgt, om han fra nogen af dem, han havde kontakt med om mandagen, blev orienteret om, at ministeren og Peter Arnfeldt havde indtaget et sådant standpunkt, forklarede han, at han alene blev orienteret på den måde, at han modtog mailkorrespondancen.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 21.56 fra Ivar Nordland til vidnet og Carsten Vesterø, cc Birgitte Christensen, mail af 19. september 2010 kl. 21.49 fra Peter Loft til Ivar Nordland samt forespurgt, om han så mailen søndag aften, forklarede han, at han ikke tror, at han læste mails før mandag.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 22.28 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, cc Ivar Nordland, 1. afsnit, og forespurgt, hvornår Birgitte Christensen havde talt med vidnet søndag, forklarede han, at han ikke kunne huske det, men det må have været søndag aften. På et tidspunkt i forløbet ringede Birgitte Christensen hjem til ham, men han ved ikke, om det var den dag. De talte om skatterådsafgørelsen, hvor man solgte en bolig og købte en anden. Det var muligvis SKM 2009.539. Det er tænkeligt, at de talte sammen søndag. Forespurgt, om Birgitte Christensen i givet fald gav nogen nærmere begrundelse for, at man spekulerede over sagen en søndag aften, svarede han benægtende. Der var dog stadig interesse om sagen og de spørgsmål, der blev stillet. Han fik ikke noget mere indgående at vide om det.

Henvist til mail af 19. september 2010 kl. 22.36 fra Birgitte Christensen til vidnet, Carsten Vesterø, cc Ivar Nordland, og forespurgt, om han foretog sig andet i løbet af søndagen udover samtalen med Birgitte Christensen, svarede han benægtende.

Mandag morgen den 20. september 2010 lå der orienteringer og bestillinger på mail til ham. Han gik i gang med arbejdet, og kl. 10.15 sendte han udkast til to notater til Ivar Nordland. Forespurgt, om han læste de mails, som han skulle indbygge i notaterne, inden han gik i gang, svarede han bekræftende, men ikke grundigt. Han orienterede sig i materialet, således at han kendte opgaven. Henvist til mail af 19. september 2010 kl. 21.56

fra Ivar Nordland til vidnet, Carsten Vesterø, cc Birgitte Christensen, og forespurgt, om han drøftede opgaven med Ivar Nordland i løbet af mandag formiddag, svarede han benægtende. Det var der ikke behov for. Foreholdt, at man godt kunne komme i tvivl om, hvad det skulle bruges til, forklarede han, at det drøftede han ikke med Ivar Nordland. Forespurgt, om han drøftede det med Birgitte Christensen, svarede han benægtende. Der kom bestillinger, og han udførte dem. Han var selvfølgelig ærgerlig over, at det, han havde lavet den 16. eller længere tilbage, ikke var fyldestgørende.

Forespurgt, om det var sædvanligt, at den juridiske direktør ringede op en søndag aften for at diskutere en skatterådsafgørelse, svarede han bekræftende.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 6.51 fra Birgitte Christensen til vidnet og Carsten Vesterø, mail af samme dato kl. 6.14 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland, og henvist til mail af samme dato kl. 6.52 fra Birgitte Christensen til vidnet og Carsten Vesterø samt forespurgt, om han ved, hvad der lå i Peter Lofts bemærkning: "hvis I læser oplægget med ministerens øjne vil I også komme til den modsatte konklusion", forklarede han, at alt afhænger af øjnene, der ser. Peter Loft kunne tilsyneladende se, at der var noget, der skulle styrkes eller gøres mere pædagogisk.

Forespurgt, hvad Peter Lofts bestilling gik ud på, og om det refererede sig til vidnets notat fra den 17., eller om det refererede sig til et andet notat, forklarede han, at det kunne han ikke svare på her og nu. Forespurgt, om han, inden han skrev notatet, drøftede med Birgitte Christensen, hvad hun troede, det var, Peter Loft ville have, at man tog højde for, forklarede han, at som han husker det, var det hele situationen med tilflytning efter fraflytning, der skulle tydeliggøres.

Henvist til mail af 20. september 2010 kl. 10.15 fra vidnet til Ivar Nordland, cc Birgitte Christensen, vedhæftet to notater og forespurgt, hvad han udbyggede, forklarede han, at der nu var to notater i spil. Hovednotatet var stadig notatet med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning. Det blev udbygget væsentligt. Birgitte Christensen bad ham også om at gå hendes bemærkninger fra mail af 19. september 2010 kl. 22.28 igennem. Han gjorde opmærksom på, at der var noget, der kunne misforstås omkring det anførte med ..., som var en anden kendt sag, der havde været omtalt i pressen, men som handlede om en helt

anden situation. Derfor syntes han, at det var upassende, at det stod i notatet. Der stod også noget om et sommerhus, som han også pillede ud.

Forespurgt, om han havde telefoniske drøftelser med Birgitte Christensen eller andre om, hvad der skulle stå i notatet, før han sendte det til Ivar Nordland kl. 10.15, forklarede han, at han kan huske, at Birgitte Christensen sagde, at det kom fra Peter Loft, og når de sendte det tilbage, så skulle det være, som de syntes, det skulle være. Forespurgt, hvornår Birgitte Christensen sagde det, forklarede han, at det kunne være mandag morgen. Han har ikke noteret det ned, men han kan huske, at han fik at vide, at det kom fra Peter Loft, og at det bare skulle være i orden, når de lagde det videre.

Forespurgt, hvordan han vidste, at det hastede med at give notaterne videre til Peter Loft, forklarede han, at det havde han fået at vide. Han mener, at der var deadline enten kl. 14 eller kl. 15, fordi Peter Loft skulle til et møde.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 10.25 fra Birgitte Christensen til vidnet, cc Ivar Nordland, 1. punktum, og forespurgt, om han ved, hvad der nærmere lå i Birgitte Christensens bemærkning om, at Peter Loft havde et "behov for noget konkret bygget på hans eget notat", forklarede han, at et behov også kunne læses som et ønske. Det var noget, som Peter Loft ville have med, og så var det op til dem at levere varen.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 10.51 fra Ivar Nordland til vidnet, cc Birgitte Christensen, og forespurgt, om han vidste, hvad Ivar Nordland tænkte på, forklarede han, at notaterne er bygget lidt forskelligt op. Hans notat var meget generelt. Det notat, som de også rettede ind, tog meget udgangspunkt i sagen. Hvis man så på Birgitte Christensens bemærkninger i mail af 19. september 2010 kl. 22.28, var man ikke så meget i tvivl om, hvad sagen handlede om. Det, som Ivar Nordland mente, var vel, at de skulle holde disse bemærkninger udenfor. Det var selvfølgelig rigtigt, at de ikke kunne sende det til pressen, men Peter Loft måtte afgøre, hvem der skulle se notatet. Hvis Peter Loft bestilte det, afleverede han det til ham. Han kunne godt forstå Ivar Nordlands forsigtighed, men det var Peter Lofts ansvar.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 15.36 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, 1. afsnit, og forespurgt, om han havde kendskab til, at der

pågik drøftelser omkring fristregler, svarede han benægtende. Ministeriet var delt op i søjler, og denne problemstilling lå i en anden søjle.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 13.08 fra vidnet til Ivar Nordland, cc Birgitte Christensen, og forespurgt, om han havde drøftet dette med Birgitte Christensen, forklarede han, at han mener, at hun kom forbi et par gange denne dag. Hun fortalte ham, at han skulle prøve at kigge på det en gang til. Når han forstyrrede Ivar Nordland med det, blev han nødt til at give en begrundelse og oplyse, at bestillingen kom fra Birgitte Christensen.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at Peter Loft og Birgitte Christensen var på Sluseholmen til direktionmøde den 20. september 2010, og at Lisbeth Rasmussen havde haft en samtale med Birgitte Christensen denne dag, forklarede han, at han er helt sikker på, at Birgitte Christensen også var i ministeriet den 20. september 2010. Forespurgt, om han nærmere kunne påpege, hvilken raffinering der skulle ske i notatet, forklarede han, at det må have angået punkt 3, når han skrev det i mailen. Der skete ikke noget banebrydende herved.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 13.23 fra Birgitte Christensen til vidnet, cc Ivar Nordland, og mail af 20. september 2010 kl. 13.37 fra Birgitte Christensen til vidnet og forespurgt, hvad tanken var bag at rense notatet for henvisninger til parrets forhold, forklarede han, at der var flere notater i omløb. Hovednotatet om til- og fraflytningssituationer mv. var oprindeligt tænkt som et notat, der eventuelt kunne udleveres til pressen. Det blev efterhånden mere detaljeret. Det kunne godt være, at det var egnet til udlevering i starten, men ikke så meget til sidst. Bestillerne vidste, hvem notatet vedrørte. Han fik ingen forklaring på, at det skulle anonymiseres.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 13.26 fra Ivar Nordland til vidnet og forespurgt, om han havde drøftelser med Ivar Nordland den 20. september 2010, forklarede han, at det sådan set var klart nok, hvad Ivar Nordland skrev. Det behøvede han ikke at få uddybet. Der var heller ikke tid. Ivar Nordland uddybede ikke mailen.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 14.51 fra vidnet til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland, og henvist til notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning samt forespurgt, hvad Birgitte Christensen svarede, forklarede han, at hun svarede noget i stil med: "Ja, hvis du har gjort, hvad vi har aftalt". "Peter" er Peter Loft.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 14.55 fra Birgitte Christensen til vidnet, og forespurgt, hvad de havde talt om, forklarede han, at det først og fremmest var side 3 og 4 i notatet, de arbejdede på. Det var igen spørgsmålet om tilflytning efter fraflytning. Det var den situation, der havde været diskuteret i weekenden.

Henvist til notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning og forespurgt, om det var det endelige notat, svarede han bekræftende. Det var det, som han vist kl. 15 gav til Peter Loft. Peter Loft stod med overtøjet på og var på vej til møde.

...

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 19.29 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, cc Ivar Nordland, indeholdende tekst fra tidligere mail fra Birgitte Christensen til Peter Loft og forespurgt, om han havde nogen viden om, hvad der skete fra kl. 16 til 19.29, svarede han benægtende. Indholdsmæssigt blev der ikke ændret i notatet. Han har ikke kendskab til, om der foregik andre aktiviteter i Koncerncentret i relation til sagen denne mandag udover det, han har forklaret.

Forespurgt, om han – udover det notat, han skrev den 20. september 2010 – har kendskab til, om sagen gav anledning til aktiviteter i Koncerncentret i perioden fra den 20. september 2010 og frem til dele af afgørelsen blev lækket i BT, forklarede han, at der samtidig var spørgsmål/svar fra Folketinget. Der var hele tiden spørgsmål, som man skulle tage stilling til, da der var mange postulater. I relation til den konkrete sag kan han i øvrigt ikke huske, at han udførte noget.

Henvist til mail af 28. september 2010 fra vidnet til Ivar Nordland, cc Carsten Vesterø, med et spørgsmål/svarkatalog om indtræden og udtræden af skattepligt og forespurgt, hvorfor dette skulle udarbejdes, forklarede han, at han ikke kan huske, om det var Peter Loft eller Birgitte Christensen, der i første omgang kom med bestillingen. Hele forløbet viste, at der var behov for en pædagogisk forklaring på, hvad skattereglerne gik ud på. Herved kom tanken om at lave et svarkatalog om skattepligtsreglerne.

Foreholdt mailens sidste afsnit og forespurgt, hvad det var for en ministersag, der skrives om, forklarede han, at der var mange ministersager. Der var bl.a. en sag fra SKAT i Odense, og det kunne meget vel være den. Medarbejderne var meget belastede af henvendelser om skattepligtssager

i denne periode, hvor personer ringede ind og spurgte, om de ikke kunne komme på "Kinnock-ordningen". De havde et behov for at kunne tegne et billede overfor disse personer af, hvordan reglerne skulle forstås, og i hvilken kategori de faldt ned i. Der var også en person med efternavnet Drengsgaard, der skrev til skatteministeren og foreslog, at man skulle stille op i pressen og give en redegørelse.

Erik Jørgensen har forklaret²⁹⁸:

Foreholdt, at der i perioden fra den 16.-21. september 2010 var aktiviteter, der på et vist tidspunkt også involverede Carsten Vesterø og Michael Frank, og forespurgt, om han havde kendskab til, hvad de gik ud på, svarede han benægtende.

Camilla Lau Baymler har forklaret²⁹⁹:

Forespurgt, om hun har kendskab til, at ledelsen, herunder Peter Loft, Ivar Nordland og Birgitte Christensen, i løbet af weekenden arbejdede med nogle notater til ministeren i forbindelse med skattesagen, svarede hun benægtende.

Birgitte Christensen har forklaret³⁰⁰:

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 10.33 fra Peter Loft til vidnet og mail af samme dato kl. 15.36 fra vidnet til Peter Loft, sidste afsnit, samt svarmail af kl. 15.45 fra Peter Loft til vidnet og forespurgt, om hun havde nogen telefonisk kontakt med Peter Loft om forældelsesproblemstillingen søndag den 19. september 2010, forklarede hun, at hun mener, at der var en enkelt telefonsamtale, men det var ikke om denne problemstilling.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 19.30 fra vidnet til Per Hvas, cc Winnie Jensen, 1. afsnit, 1. punktum samt 2. afsnit, og henvist til mail af 20. september 2010 kl. 10.15 fra vidnet til Jan Muff Hansen forklarede hun, at Jan Muff Hansen var en af de 11 kontorchefer. Han var chef for kontoret Koordinering, der var en sekretariatsfunktion, og hun fik ham til

298 Protokol 23, side 23.

299 Protokol 25, side 3.

300 Protokol 25, side 17-23 og 23.

at hjælpe med at klippe noget tekst ind i et notat, da hun ikke kunne få fat i Per Hvas.

Forespurgt, om hun ved, hvorfor Peter Loft begyndte at interessere sig for forældelsesfristen i relation til Stephen Kinnocks skattesag, forklarede hun, at ud fra den mailkorrespondance, der forelå, havde hun det indtryk, at Peter Loft havde drøftet sagen med ministeren og var blevet bedt om at undersøge nogle yderligere ting. Det var det, som de undersøgte og beskrev her. Henvist til mailkorrespondance af 20. september 2012 mellem vidnet og Peter Loft, hvoraf det tilsyneladende fremgår, at hun sendte notatet til Peter Loft, og at de skulle tales ved og forespurgt, om de fik talt sammen om mandagen om forældelsesproblemstillingen, forklarede hun, at de fik talt sammen, men hvad de præcist talte om, har hun ikke præsent. Hun vil mene, at det var spørgsmål om at få afstemt, at de udarbejdede notater matchede den efterspørgsel, der var.

Foreholdt, at hun har forklaret, at hun troede, at Peter Loft efterspurgte et notat om forældelsesproblemstillingen, fordi ministeren ønskede det, og forespurgt, hvad hun byggede denne tro på, forklarede hun, at der havde været en enkelt telefonsamtale med Peter Loft den 19. september 2010, hvor han ringede og spurgte, om hun var opmærksom på, at de skulle "se på det her", og at hun i mailkorrespondancen kunne se, at Peter Loft skulle mødes med ministeren eller have en drøftelse med ham. I det lys gik hun ud fra, at det var til brug for hans drøftelse med ministeren – både materialet om forældelsesproblematikken og det andet. Hun så det som noget, der var opstået sammenhængende.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 12.00 fra Peter Loft til vidnet og Ivar Nordland og henvist til notat udarbejdet af Peter Loft samt forespurgt, om hun var i telefonisk kontakt med Peter Loft, efter hun modtog notatet, men inden hun svarede, forklarede hun, at hun ikke kan huske det bestemt, men snarere mener, at han ringede inden og sagde, at han havde sendt notatet. Peter Loft sagde ikke meget, men hun fik indtryk af, at det var til brug for drøftelser med ministeren. Det kan godt være sagt mere specifikt under samtalen. Forespurgt, om hun fik noget nærmere indtryk af, hvorfor Peter Loft selv havde skrevet notatet, forklarede hun, at hun tror, at han havde en formidlingsopgave. Han skulle prøve at forklare, hvorfor de generelle regler var sådan, at de førte til det resultat, som de gjorde.

Foreholdt, at notatet kredsede noget omkring fraflytningen i 1999, og forespurgt, om det var det, der var issuet den 19. september 2010, forklarede hun, at Peter Loft prøvede at skrive det lidt bredt med hensyn til til- og fraflytning, men efter lidt korrespondance viste det sig, at spørgsmålet var, om det kunne sidestilles med, at man slet ikke var flyttet, hvis man flyttede ud, men umiddelbart derefter flyttede tilbage igen eller erhvervede en ny bolig. Foreholdt, at hun i mailen af 19. september 2010 kl. 14.43 til Peter Loft skrev, at hun var enig med ham i hans beskrivelse af til- og fraflytning, men at han dog havde misforstået noget omkring sommerhuse, og hvornår man havde opgivet bopæl, og foreholdt mail af samme dag kl. 15.38 fra Peter Loft til vidnet samt forespurgt, om hun havde en telefonisk drøftelse med Peter Loft om dette, forklarede hun, at det havde hun ikke.

Foreholdt mailen kl. 15.38, 3. punktum: "Sågen er jo den at TLP og PA mener at købet af en ny lejlighed svarer til at beholde den gamle", og forespurgt, om hun telefonisk havde drøftet med Peter Loft, at dette synspunkt var med inde i overvejelserne, svarede hun benægtende. Det var en ny oplysning for hende. Forespurgt, om hun fuldt ud forstod, hvad Peter Loft mente, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt tænkte på, svarede hun, at det gav hende indtryk af, at de ikke var opmærksomme på, at hvis man først havde opgivet bopælen, så gjaldt andre regler, end hvis man tilflytter.

Forespurgt af formanden, om hun mener, at det, der er anført i mailen kl. 15.38, var en ny oplysning for hende, svarede hun, at det var en ny oplysning, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt skulle have den holdning. Foreholdt, at man kunne få det indtryk, at det var noget, hun havde talt med Peter Loft om tidligere, når man så på formuleringen "sågen er jo den at TLP og PA mener", forklarede hun, at det ikke var noget, Peter Loft havde talt med hende om.

Udspørgeren foreholdt mail af 17. september 2010 kl. 8.27 fra Ivar Nordland til Peter Loft, 1. afsnit, og foreholdt, at problemstillingen, omkring køb af ny lejlighed svarede til at beholde den gamle, allerede var introduceret ved denne mail. Hun forklarede, at det kan man godt sige. Problemstillingen var adresseret, men at det var Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt, der specifikt skulle mene det, var hende ikke bevidst på dette tidspunkt. Man kunne nederst i Ivar Nordlands mail se, at Peter Arnfeldt kritiserede det, men det havde hun ikke koblet sammen.

Forespurgt, om hun foretog sig noget, efter Peter Loft gav udtryk for, at det var Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt, der var ophavsmændene til standpunktet om, at køb af ny lejlighed svarede til at beholde bopæl i Danmark, forklarede hun, at hun forsøgte at få fat i Ivar Nordland, men det kunne hun ikke. Hun mener heller ikke, hun kunne få fat i Carsten Vesterø. Hun forsøgte selv at beskrive reglerne tydeligere. Som hun opfattede det, var det et spørgsmål om at få det forklaret på en pædagogisk måde i et notat, som hun kunne give til Peter Loft, der kunne forklare reglerne for Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt.

Forespurgt, hvad konsekvensen ville have været i forhold til afgørelsen, såfremt det havde forholdt sig, som Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt ifølge Peter Loft gav udtryk for, altså at køb af en ny lejlighed svarede til at beholde den gamle, forklarede hun, at det var en hypotetisk situation. Forespurgt, om det ikke betød, at ægteparret så aldrig var fraflyttet, svarede hun bekræftende, Men de var ikke så langt inde i overvejelserne, at de spekulerede på, hvad alternativerne ville være.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 17.40 fra Ivar Nordland til Peter Loft og vidnet og forespurgt, om hun var i telefonisk kontakt med Ivar Nordland, inden han sendte mailen, forklarede hun, at det kan hun ikke huske. Hun havde talt med ham en gang i løbet af dagen/aftenen, men husker ikke hvornår. Foreholdt mail af kl. 18.36 fra vidnet til Ivar Nordland og foreholdt, at det lød til, at hun havde været i kontakt med Ivar Nordland, forklarede hun, at det kan også meget vel have været tilfældet. Forespurgt, om hun kan huske, om hun sendte nogle mails til Ivar Nordland i løbet af eftermiddagen, forklarede hun, at hvis der ikke lå noget i kommissionens materiale, så havde hun ikke. Hun har trukket alt, der lå på hendes computer.

På ny foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 17.40 fra Ivar Nordland og forespurgt, om hun under telefonsamtalen med Ivar Nordland drøftede den forudsætning, som blev introduceret om eftermiddagen, om at køb af en ny lejlighed svarede til at beholde den gamle, forklarede hun, at de talte om, at hun havde fundet afgørelsen SKM 2009.539.SR.

Forespurgt, om de talte om ministerens forudsætning og drøftede, hvor ministeren kunne have den tanke fra, svarede hun benægtende. Som man kan se af de sendte mails, var der en vis irritation fra Ivar Nordlands side, men det var ikke noget, de drøftede indgående. Henvist til mail af 17. september 2010 kl. 8.27 fra Ivar Nordland til Peter Loft, hvoraf fremgår,

at Ivar Nordland var inde på den samme problemstilling, og foreholdt, at man godt kunne forestille sig, at hun havde drøftet med Ivar Nordland, om der kunne rejses spørgsmål ved afgørelsens forudsætning, forklarede hun, at det havde hun ikke. Forespurgt, om hun og Ivar Nordland under telefonsamtalen den 19. september 2010 drøftede, hvad der lå bag problemstillingen, forklarede hun, at det gjorde de ikke.

Henvist til mail af 19. september 2010 kl. 18.27 fra vidnet til Peter Loft og forespurgt, om hun på dette tidspunkt havde telefonisk kontakt med Peter Loft, forklarede hun, at der på dette tidspunkt kun var mailkorrespondance. Foreholdt mail af samme dato kl. 18.36 fra vidnet til Ivar Nordland, 1. afsnit, og forespurgt, hvorfra hun havde indtryk af, at Peter Loft var under pres for dokumentation, forklarede hun, at det blandt andet var fra Peter Lofts bemærkning om, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt satte spørgsmålstegn. På ny foreholdt mail af samme dato kl. 15.36 fra Peter Loft til vidnet, "sagen er jo den ..." og forespurgt, om det ikke var nok, hvis departementschefen mundtligt tilkendegav overfor ministeren og spindoktoren, hvordan reglerne var, eller om det var nødvendigt at finde dokumentation i form af afgørelser, forklarede hun, at det var det indtryk, hun fik på baggrund af forløbet frem til dette tidspunkt.

Forespurgt, om Peter Loft sagde, at han var under pres, forklarede hun, at det ikke var sådan, at han sagde det, men man kunne se, at han havde en opgave med at formidle tingene til ministeren.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 19.37 fra Peter Loft til vidnet og mail af samme dag kl. 19.51 fra vidnet til Peter Loft og forespurgt, om hun var i telefonisk kontakt med Peter Loft på dette tidspunkt, forklarede hun, at hun forsøgte at forklare sig på mail. Foreholdt, at hun har forklaret, at hun havde været i telefonisk kontakt med Ivar Nordland på et tidspunkt, og forespurgt, om mailen kl. 19.37 fra Peter Loft gav anledning til at søge telefonisk kontakt, idet man kunne konstatere, at Peter Loft ikke var enig med hende og Ivar Nordland, forklarede hun, at hun ikke opfatter det sådan, at han ikke var enig, men han forstod på dette tidspunkt ikke, hvordan reglerne skulle fortolkes. Det prøvede de at tydeliggøre. Foreholdt mail af samme dag kl. 20.20 fra Peter Loft til vidnet og forespurgt, hvad hun gjorde, da hun så den mail, forklarede hun, at hun tænkte, at de måtte have skrevet det endnu tydeligere.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 21.00 fra Ivar Nordland til Peter Loft og vidnet, mail af samme dato kl. 21.03 fra Peter Loft til Ivar Nord-

land og mail af 19. september 2010 kl. 21.44 fra Ivar Nordland til Peter Loft, cc vidnet, med bemærkningen: "Peter: jeg kan ikke komme det nærmere", og forespurgt, om Peter Loft var ved at have kørt dem trætte på det tidspunkt, forklarede hun, at det snarere var omvendt, da Peter Loft endte med at skrive, at han troede, at en pædagogisk fremstilling af det, Ivar Nordland skrev, måtte kunne gøre det, jf. mailen kl. 21.49. Forespurgt, om der på dette tidspunkt var telefonisk kontakt mellem hende og Ivar Nordland om, hvordan de skulle håndtere dette i forhold til Peter Loft på, forklarede hun, at hun ikke erindrer andet end en samtale, og hvornår den lå, kan hun ikke huske.

Forespurgt, om man kunne forestille sig, at man kunne have bedt vidnet eller Ivar Nordland forklare det for ministeren, hvis Peter Loft havde et forståelsesproblem med retsstillingen, og om man havde overvejelser af den karakter, forklarede hun, at hun ikke ved, hvad Peter Loft havde af overvejelser, men det var ikke noget, som hun og Ivar Nordland blev inddraget i. De tilbød heller ikke deres bistand hertil.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 22.28 fra vidnet til Peter Loft, cc Ivar Nordland, 1. og 2. afsnit, med udkast til notat og forespurgt, om det var hende, der havde skrevet notatet, svarede hun bekræftende. Det var et forsøg på at bruge noget af det, som Peter Loft selv havde skrevet. Forespurgt, hvad det var for en samtale, som Peter Loft skulle have med Troels Lund Poulsen, forklarede hun, at hun havde fået indtryk af, at notatet skulle bruges til at forklare ministeren, hvorfor reglerne var, som de var. Det var ikke usædvanligt, at de arbejdede en søndag, men det var usædvanligt, at de var så meget nede i detaljen for at redegøre for nogle regler i forhold til ministeren. I hendes optik var det ikke en personsag, som de arbejdede med. Det var et spørgsmål om at få forklaret regelgrundlaget, så Peter Loft kunne formidle det videre til ministeren.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 6.15 fra Peter Loft til vidnet, cc Ivar Nordland, og mail af 20. september 2010 kl. 6.18 fra Peter Loft til vidnet, cc Ivar Nordland, og foreholdt, at Peter Loft øjensynligt var af den opfattelse, at hendes notat kun kunne læses på den måde, at skatteråds-kendelsen var forkert, og forespurgt, om hun var enig heri, svarede hun benægtende.

Forespurgt, hvad det var, Peter Loft tænkte på, når han kl. 6.15 skrev, at "ingenting kan overlades til fantasi, fortolkning og hvad ved jeg", forklarede hun, at hun læste det sådan, at notatet ikke var pædagogisk nok. Når

man brugte nogle begreber, så var de måske forståelige indenfor skatteretlig forstand, men hvis andre, der ikke kendte til retsområdet, læste dem, så kunne de måske forstå det på en anden måde. Af den problematik, som Peter Loft drog frem, læste hun, at han havde behov for at få tydeliggjort, at man ikke var skattepligtig, selvom man efter fraflytningen købte en helårsbolig, ligegyldigt om den var med eller uden bopælspligt. Det afgørende var, om man efterfølgende tog ophold i Danmark.

Henvist til mail af 20. september 2010 kl. 10.15 fra Michael Frank til Ivar Nordland, cc vidnet, vedhæftet nye notater og forespurgt, om notaterne blev sendt videre til Peter Loft, svarede hun benægtende. De skulle videre til Peter Loft, når hun og Ivar Nordland havde godkendt dem. Notatet med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning blev sendt til hende med mailen kl. 10.15. Der kom herefter en diskussion om, hvorvidt notatet skulle udbygges. Henvist til mail af samme dato kl. 13.08 fra Michael Frank til Ivar Nordland, cc vidnet, vedhæftet ny udgave af notatet, forklarede hun, at diskussionen var, om hendes notat, der blev sendt til Peter Loft om aftenen, skulle indarbejdes i det andet notat eller ej. Ved at medtage noget af det, som Peter Loft selv havde lavet, kunne han genkende dette og måske bruge det som forklaring overfor ministeren. Medarbejderne syntes imidlertid, at man måske kom for tæt på med nogle konkrete beskrivelser, der knyttede sig til den konkrete sag. Hun syntes, det var helt fint at tage disse dele ud og gøre det til en generel beskrivelse. Det var også det, hun på et tidspunkt skrev.

Henvist til mail af 20. september 2010 kl. 13.23 fra vidnet til Michael Frank, cc Ivar Nordland, hvori anføres, at Helle Thorning-Schmidt ikke skulle nævnes i notatet, og forespurgt, hvad baggrunden var for, at man ikke tog alle henvisninger til ægteparret ud af notatet til ministeren, forklarede hun, at det burde være et notat, der generelt beskrev regelgrundlaget. Det var det, som de skulle levere til ministeren, og derfor syntes de, at det var mest rent, hvis det var det, notatet indeholdt.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 13.26 fra Ivar Nordland til Michael Frank og mail af samme dato kl. 13.28 fra Ivar Nordland til vidnet og foreholdt, at det tydede på, at Ivar Nordland henviste til en tanke, som måtte være delt mellem ham og hende, forklarede hun, at hun læste det sådan, at det knyttede sig til den mail, som hun havde sendt kl. 13.23. Ivar Nordland og vidnet var enige om, at personoplysningerne skulle ud, hvorimod Michael Frank måske havde fået det indtryk, at hun ville noget andet end det, som Ivar Nordland ville. Forespurgt, om hun og Ivar Nord-

land i løbet af mandagen talte om, hvad han lagde i bemærkningen ”til en minister, der ikke må blande sig (men gerne vil)”, forklarede hun, at om mandagen sad de begge to til et stort møde på Sluseholmen, og derfor foregik det hele på mails.

Henvist til mail af 20. september 2010 kl. 13.37 fra vidnet til Michael Frank, mail af samme dato kl. 15.56 fra Michael Frank til Janne Strange, cc vidnet, hvoraf fremgår, at der blev fjernet nogle henvisninger og ord, mail af samme dag kl. 19.29 fra vidnet til Peter Loft og Ivar Nordland samt tidligere mail fra vidnet til Peter Loft, og forespurgt, hvem der skulle være ”en god dialog om sagen” med, forklarede hun, at det var ministeren. Forespurgt, om hun ved, om Peter Loft i løbet af mandagen havde haft en dialog med ministeren, forklarede hun, at tidligt på mandagen havde Peter Loft sendt en mail, hvor han spurgte, om de kunne mødes, fordi han gerne ville fortælle om et møde, han havde haft. Som hun husker det, var det et møde med ministeren.

Hun har ikke nogen erindring om, hvad der blev sagt andet end det, som hun har forklaret tidligere om, at hun og Peter Loft mødtes for at få notaterne til at matche den efterspørgsel, der var. Hun har ikke nogen erindring om, at der skulle være et møde senere på dagen. Hun henviste til mail af 20. september 2010 kl. 10.32 fra Peter Loft til vidnet: ”kan vi lige veksle et par ord om mit møde her til morgen når lejlighed gives?” og hendes svarmail kl. 10.36: ”Ja – vi kan evt. gøre det, når vi går i arbejdsgrupper kl. 11”. Forespurgt, hvad Peter Loft fortalte om sit møde om morgenen, forklarede hun, at det har hun ikke nogen klar erindring om. Hun mener, at det var et spørgsmål om at få de notater, som de var ved at lave til at matche efterspørgslen. Peter Loft nævnte ikke noget specifikt om indholdet af mødet.

På ny henvist til mail af 20. september 2010 kl. 19.29 fra vidnet til Peter Loft, cc Ivar Nordland, hvoraf fremgår, at Troels Lund Poulsen havde fået en udgave af notatet, og forespurgt, om hun selv lagde notatet til ministeren, svarede hun benægtende. Det var via ministersekretariatet. Forespurgt, om hun ved, hvad ministerens reaktion på modtagelsen af notatet var, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun ved, om Peter Arnfeldt eller andre modtog notatet, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun havde et møde med vidnet den 20. september 2010, og forespurgt, om hun havde nogen erindring om det, svarede hun bekræftende. De var til det samme møde på

Sluseholmen og gik ind i et andet lokale og havde en samtale. Forespurgt, om hun kan huske, hvad der blev talt om, forklarede hun, at hun spurgte Lisbeth Rasmussen om en oplysning for at være sikker på, at det notat, som de var ved at udarbejde, var dækkende – altså at den generelle beskrivelse af reglerne var dækkende, så de ikke efterfølgende blev mødt med, at det ikke dækkede det aktuelle. Hun spurgte om en faktuel oplysning, som hun ikke specifikt kan huske.

Forespurgt, om hun kan huske, om hun overfor Lisbeth Rasmussen nævnte, at der blev stillet spørgsmålstejn i ministeriet eller af ministeren ved forudsætningen for afgørelsen, forklarede hun, at hendes vinkel i forhold til det, som hun sagde til Lisbeth Rasmussen, var, at de var ved at skrive et notat, og at det ikke var udtryk for, at de forsøgte at ændre afgørelsen. Hun syntes, at det i dialogen med Lisbeth var vigtigt at få sagt, at det ikke var det, der var departementets opgave. Opgaven var at beskrive reglerne.

Foreholdt Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater under mandag den 20. september 2010, 1. afsnit, og forespurgt, om gengivelsen er korrekt, forklarede hun, at det ligger langt tilbage, men hun mener, at det er forholdsvist dækkende. Forespurgt, om udsagnet om, at ministeren satte spørgsmål ved, om det var en korrekt skattemæssig vurdering, var bygget på Peter Lofts mail, eller om det på dette tidspunkt også byggede på andre oplysninger, forklarede hun, at det byggede på de oplysninger, som tidligere er gennemgået, altså mailen og det, der skete om søndagen.

Foreholdt af formanden, at når man ser på dagbogsnotatet, så var det vel ikke reglerne, men selve afgørelsen man skød på, når ministeren ville have et notat, fordi de stadig stillede spørgsmål ved, om det kunne være en korrekt skattemæssig vurdering fra SKAT Københavns side, forklarede hun, at det var Lisbeth Rasmussens måde at formulere det på.

Foreholdt, at hun har forklaret, at dagbogsnotatet var forholdsvist dækkende, og forespurgt af udspørgeren, om hun på mødet sagde noget, der kunne have givet Lisbeth Rasmussen det indtryk, at ministeren stillede spørgsmålstejn ved, om det var en korrekt vurdering fra regionens side, at skattepligten var ophørt i 1999, forklarede hun, at det hun har sagt, og den teoretiske diskussion i notatet var, at hvis man opgav sin bopæl og hurtigt erhvervede en ny, om det så var at sidestille med tilflytning eller fraflytning, altså om man blev skattepligtig, fordi man ikke var fraflyttet. Sådan som hun – ved en hurtig læsning – forstod det, der er anført i dag-

bogen, så var det, der blev stillet spørgsmålstejn ved, om den fortolkning, der havde været af reglerne, var korrekt.

Hvis man læser dagbogen på en anden måde, så kunne man selvfølgelig også sige, at det var et spørgsmål om, hvordan SKAT København faktisk vurderede Stephen Kinnocks forhold, og det tror hun ikke, at hun har sagt noget om. Den bevismæssige vurdering har hun ikke talt med Lisbeth Rasmussen om. Det har kun været det generelle.

Foreholdt protokol 21, Erling Andersens forklaring, side 15, 3. afsnit, ”Steffen Normann Hansen sagde, at ministeren havde forsøgt at få SKAT Københavns afgørelse omgjort, og at det havde været overvejet, om man kunne bruge Skatterådet, men det havde Peter Loft sagt endegyldigt nej til”, og forespurgt, om hun havde hørt noget tilsvarende, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun på noget tidspunkt drøftede omgørelsesproblemet og Koncerncentrets notat med Steffen Normann Hansen, forklarede hun, at der selvfølgelig var en vurdering af, hvad der var af muligheder indenfor reglerne, men hun har ikke drøftet det med Steffen Normann Hansen.

Forespurgt, om hun har indtryk af, at ministeren forsøgte at få afgørelsen omgjort, forklarede hun, at hun ikke har deltaget i møder med ministeren, så det ville hun ikke udtale sig om.

Forespurgt, om hun havde kendskab til andre aktiviteter i forhold til sagen i Koncerncentret denne dag end dem, som hun allerede har forklaret om, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun bortset fra ombudsmandssagen har indtryk af, at der var aktiviteter i forhold til sagen i Koncerncentret efter den 20. september 2010, svarede hun benægtende. De afleverede notaterne den 20. september 2010, og herefter hørte hun stort set ikke mere til sagen.

...

Advokat Karen-Margrethe Schebye foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 10.32 fra Peter Loft til vidnet og foreholdt, at det så ud til, at vidnet havde fået det at vide tidligere, men at hun i hvert fald på dette tidspunkt fik at vide, at der skulle være et møde mellem Peter Loft og ministeren. Vidnet forklarede, at der havde været et møde. Forespurgt, om mailen

skulle forstås sådan, at der havde været et møde, forklarede hun, at mødet havde været om morgenen samme dag.

Forespurgt, om hun fik oplyst, hvorfor mødet mellem Peter Loft og ministeren skulle holdes, og om det var sædvanligt, at der blev holdt et møde mellem departementschefen og ministeren omkring en sag af denne karakter, forklarede hun, at de ikke havde haft mange sager af denne karakter, så det var ikke sædvanligt. Hun gik ud fra, at de notater, de havde lavet i weekenden, var til brug for mødet, så det gav indholdet af det, som skulle drøftes.

Carsten Vesterø har forklaret³⁰¹:

Henvist til mail af 19. september 2010 kl. 21.49 fra Ivar Nordland til vidnet og Michael Frank vedhæftet mails udvekslet mellem Peter Loft, Birgitte Christensen og Ivar Nordland om forståelsen af fraflytningsproblemet og endnu en mail af 19. september 2010 kl. 21.49 fra Ivar Nordland til Michael Frank og vidnet vedhæftet yderligere mails, og forespurgt, hvornår han blev orienteret om eller involveret i drøftelserne, forklarede han, at det gjorde han formentlig mandag, da han læste disse mails. Forespurgt, om han er sikker på, at han ikke blev kontaktet eller involveret i drøftelserne om søndagen, svarede han bekræftende. Det ville han kunne huske, hvis han var.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 14.43 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, 4. afsnit, forklarede han, at han ikke kan genkende det anførte, men det lød rigtigt nok. Det er helt klart, at det, som Michael Frank forsøgte at beskrive i sit notat, var, hvordan man kunne lave reglerne anderledes, naturligvis under den forudsætning, at man talte om en helårsbolig. Han forstod aldrig helt diskussionen om sommerhuse, bopælspligt mv. Han forstod ikke helt, hvad det skulle bruges til. Forespurgt, om han var i kontakt med Ivar Nordland den 19. september 2010, forklarede han, at det var han ikke. Forespurgt, om han læste de nævnte mails igennem, da han mødte mandag morgen, svarede han, at det vil han mene, at han gjorde.

Foreholdt mail af 19. september 2010 fra Peter Loft til Birgitte Christensen: "Sagen er jo den ...", og forespurgt, om han tidligere var blevet præsenteret for dette synspunkt, udover 1. afsnit i Ivar Nordlands mail af 17.

301 Protokol 27, side 19-22.

september 2010 kl. 8.27, svarede han benægtende. Forespurgt, om han gjorde sig nogle overvejelser om, hvor ministeren og Peter Arnfeldt havde denne ide fra, forklarede han, at det gjorde han måske nok. Han kan huske, at de på et meget tidligt tidspunkt i forløbet – i juni, vil han tro – var mere eller mindre klar over, at der havde været en ejendomshandel. Der havde været et salg, og der havde været et køb. Der var også noget med en mor i Ishøj, så allerede dengang diskuterede de i kontoret, at man selvfølgelig ikke blev fastholdt i skattepligten på grund af en postkasseadresse hos sin mor. Selvfølgelig var man ude af skattepligten, når man opfyldte kravet om at have afhændet sin bolig, selvom man senere købte en ny bolig, som i øvrigt kun var til den ene af ægtefællerne. Det havde de diskuteret, da det vist nok var lidt fremme i pressen, at det var situationen.

Forespurgt, om der i løbet af udarbejdelsen af notatet den 20.-21. september 2010 var nogen, der overfor ham uddybede, hvad det var, Peter Loft refererede til om ministeren og Peter Arnfeldts mening i denne relation, eller om han selv spurgte til det, svarede han benægtende. Han betragtede det alene som en pædagogisk opgave, idet de ikke var spor i tvivl om reglerne, men de fik hele tiden at vide, at det skulle gøres forståeligt og tydeligt. Det undrede ham lidt, for han syntes, at det var meget klart og tydeligt fra først af.

Henvist til mail af 19. september 2010 kl. 17.40 fra Ivar Nordland til Peter Loft og Birgitte Christensen med uddrag fra afgørelsen SKM.2009.539.SR og forespurgt, om det var denne afgørelse, han tænkte på, der illustrerede fraflytningssituationen, svarede han bekræftende.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 21.56 fra Ivar Nordland til Michael Frank og vidnet, cc Birgitte Christensen, forklarede han, at han først så denne mail mandag.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 6.51 fra Birgitte Christensen til Michael Frank og vidnet med mail af samme dato kl. 6.14 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland, og mail af 20. september 2010 kl. 6.51 fra Birgitte Christensen til Michael Frank og vidnet med mail af samme dato kl. 6.18 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland, samt forespurgt, om han læste disse mails, forklarede han, at det havde han vel gjort. Forespurgt, om der var et nyt notat under opsejling, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han vidste, hvad de skulle gøre, forklarede han, at som han husker det, så prøvede Michael Frank i det næste notat at tage højde for Peter Lofts bemærkninger i det omfang, det kunne lade

sig gøre. De forsøgte ikke at få det uddybet, men han tror nok, at de var klar over, at det handlede om tidspunktet for salg og køb af helårsbolig. Han havde svært ved at se, hvad det kunne bruges til.

Forespurgt, om han vidste, hvad Peter Loft mente med bemærkningen: ”hvis I læser oplægget med ministerens øjne vil I også komme til den modsatte konklusion”, svarede han benægtende, men hvis han skulle gætte, så var det noget med sommerhuse og boliger uden bopælspligt sat i forhold til, at man solgte sin helårsbolig og sidenhen købte en ny. I hans øjne var det meningsløst, og han havde derfor svært ved at forstå det, der blev skrevet. Der var meget lidt tvivl om reglerne om, hvad man måtte og ikke måtte mht. sommerhuse. Det havde ikke noget som helst at gøre med salg og køb af helårsbolig.

Forespurgt, om han kan huske, om de om formiddagen den 20. september 2010 havde drøftelser med Birgitte Christensen, Ivar Nordland eller Peter Loft om, hvad det var, der lige skulle forbedres eller indarbejdes i notatet, forklarede han, at de forsøgte at gøre det så godt som muligt ud fra dessi-nerne, og så handlede de det af med Ivar Nordland.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 10.15 fra Michael Frank til Ivar Nordland, cc Birgitte Christensen, og forespurgt, om han var inde over med hensyn til de to vedhæftede notater, forklarede han, at han undrer sig lidt over, at han ikke er skrevet på. Forklaringen kan være, at han ikke var til stede denne dag.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 10.25 fra Birgitte Christensen til Michael Frank, cc Ivar Nordland, henvist til Peter Lofts notat fra søndag formiddag og et notat med samme opbygning og forespurgt, om han erindrede, om der mandag formiddag blev arbejdet på dette notat ud fra Peter Lofts eget notat, forklarede han, at det kan han ikke huske. De forsøgte at tage det med, som de mente holdt vand. Foreholdt, at når man så på Peter Lofts bemærkninger i forløbet, så virkede han noget frustreret, og forespurgt, om det var noget, de drøftede herunder hvem, der var adressat til notatet, forklarede han, at de ikke drøftede det den gang, men han har efterfølgende tænkt over det. De anså det hele tiden for at være et notat, som de lavede med henblik på et presseberedskab, så ministeren eller departementschefen var i stand til at svare for sig, hvis nogen spurgte, hvordan det kunne være, at det kunne lade sig gøre. Det forudsatte, at man kendte reglerne. Bagefter kunne han godt se, at noget tydede på, at det ikke var der, det havnede.

Forespurgt, hvor det havnede, forklarede han, at der i hvert fald hele tiden kom spørgsmål tilbage. Peter Loft skrev tilbage flere gange, men som han tidligere har forklaret, så havde han lidt svært ved at følge tankegangen. Det undrede ham, at Peter Loft blev ved med at skrive noget, som vidnet ikke kunne forstå. Hvad var det, man ikke kunne forstå? Han kunne bagefter se, at det åbenbart var noget med, hvornår man solgte, og hvornår man købte, hvilket der er helt klar praksis for.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 13.08 fra Michael Frank til Ivar Nordland, cc Birgitte Christensen, vedhæftet udbygget notat og forespurgt, om han erindrede eller havde kendskab til, hvad der skulle "raffineres" for at gøre det bedre, svarede han benægtende. Det hele foregik direkte mellem Michael Frank og Ivar Nordland. Som nævnt kan han ikke sige, om han var væk den 20. september 2010.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 13.23 fra Birgitte Christensen til Michael Frank, cc Ivar Nordland, og forespurgt, om han ved, hvorfor man tilsyneladende ønskede at anonymisere notatet, forklarede han, at Birgitte Christensen hele tiden var meget opmærksom på, at notatet skulle være så neutralt som muligt. Det skulle være et presseberedskabsagtigt notat, som hverken direkte eller indirekte nævnte personen. Men det var lidt svært, når man samtidig på en detaljeret måde skulle beskrive de regler, der vedrørte den pågældende person.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 13.26 fra Ivar Nordland til Michael Frank og forespurgt, om Ivar Nordland også overfor vidnet havde givet udtryk for, at hans opfattelse tilsyneladende var, at ministeren gerne ville blande sig, forklarede han, at det kan man godt sige. På dette tidspunkt gik det op for dem, at det generelle notat, som de skrev, blev brugt til en dialog med ministeren. Det var sådan set godt nok i den forstand, at det handlede om at lave et notat, der beskrev reglerne i al sin uskyldighed, så man var i stand til udadtil at svare på, hvad afgørelsen principielt gik ud på. Ivar Nordland har ikke over for ham givet udtryk for frustration rettet specifikt på ministeren. Der var mere tale om irritation over, at de skulle blive ved med at sidde og køre rundt i nogle beskrivelser, som egentlig var meget oplagte, og så lod det til, at det blev vendt og drejet på nogle præmisser, som de så ikke kendte.

Henvist til mail af 20. september 2010 kl. 14.51 fra Michael Frank til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland, vedhæftet notat, og foreholdt, at notatet blev fremsendt flere gange i løbet af dagen og sidst omkring 19-ti-

Perioden fra den 19. til den 30. september 2010

den af Birgitte Christensen, samt forespurgt, om han vidste, om notatet blev lagt til ministeren, svarede han benægtende, men de havde hele tiden arbejdet under den præmis, at det generelle beredskabsnotat naturligvis godt måtte lægges til ministeren.

Forespurgt, om han har kendskab til, at der foregik andre aktiviteter i Koncerncentret eller SKAT Københavns regi vedrørende sagen den 20. september 2010, udover det der allerede havde været fremme, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, om der var overvejelser eller aktiviteter i Koncerncentret vedrørende sagen i perioden fra den 21. september 2010 til oktober 2011 udover ombudsmandens henvendelser, svarede han benægtende.

Vidnet har efterfølgende oplyst, at han var i udlandet i weekenden den 17.-20. september 2010 (inkl. mandag den 20. september).

Joan Simkus har forklaret³⁰²:

Forespurgt, om hun har kendskab til, at der var aktiviteter i Koncerncentret den 20. september 2010 i relation til udarbejdelse af notater, forklarede hun, at hun ikke hørte noget om, at der skulle være specielle aktiviteter. Der var møder hele tiden, men det var ikke altid, at man vidste om hvad.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret³⁰³:

Henvist til mail af 21. september 2010 kl. 14.45 fra Peter Arnfeldts arbejdsmail til Peter Arnfeldts Hotmail med et link til en afgørelse vedrørende fraflytning og forespurgt, om hun kan huske, hvorvidt Peter Arnfeldt bad hende eller Morten Jensen om at hjælpe med at finde denne afgørelse, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun kan huske, om Peter Arnfeldt vendte tilbage til hende med henblik på at drøfte materialet eller problemstillingerne om til- og fraflytning, eller om han bad om mere materiale, svarede hun benægtende.

302 Protokol 28, side 3.

303 Protokol 28, side 9 og 10.

Forespurgt, om hun kan huske, om der i øvrigt skete noget i relation til sagen den 17. september 2010, svarede hun benægtende. Hun kan heller ikke erindre, om der skete noget den 18. september 2010. Forespurgt, om hun hørte noget om den aktivitet, der var mellem Peter Loft, Ivar Nordland og Birgitte Christensen den 19. september 2010 om udarbejdelse af et notat til ministeren, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun efterfølgende konstaterede, at der blev lagt et notat til ministeren, forklarede hun, at det havde hun læst i pressen.

Forespurgt, om hun havde kendskab til, hvad der foregik den 20. september 2010 i forbindelse med sagen, svarede hun benægtende. Hun har heller ikke kendskab til overvejelser eller drøftelser i ministeriet efter den 20. september 2010.

...

Forespurgt, om hun har kendskab til, om der var indbrud i Koncerncentret i efteråret 2010, svarede hun bekræftende. Hun ved ikke, om indbruddet også omfattede ministerens kontor og forkontoret. Forespurgt, om politiet har foretaget undersøgelser på forkontoret, svarede hun bekræftende. Hun talte også med politiet. Forespurgt, om politiet var af den opfattelse, at indbruddet havde omfattet forkontoret, forklarede hun, at hun ikke kan gætte, hvad politiet tænkte. Forespurgt, om forkontoret blev aflåst om aftenen, svarede hun, at det gjorde det ikke på daværende tidspunkt. Forespurgt, om der var tegn på, at der havde været indbrud i hendes skab, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun har kendskab til, om der ved indbruddet blev fjernet dokumenter eller effekter fra ministerens kontor eller forkontoret, svarede hun benægtende.

Morten Jensen har forklaret³⁰⁴:

Forespurgt, om han har kendskab til, om der foregik aktiviteter i Koncerncentrets ledelse i relation til skattesagen i weekenden den 18.-19. september 2010, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, at der var aktivitet i Koncerncentret den 20. september 2010, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om der foregik aktiviteter i Koncerncentret efter den 20. september 2010 i relation til skattesagen, svarede han benægtende.

304 Protokol 28, side 16.

...

Forespurgt, om han har kendskab til, at der var indbrud i Koncerncentret i efteråret 2010, svarede han bekræftende. Forespurgt, om indbruddet også omfattede ministersekretariatet og ministerens kontor, forklarede han, at hans egen computer, der stod på skrivebordet, blev fjernet i forbindelse med indbruddet. Han ved ikke, om der var indbrud i de skabe, der var i ministersekretariatet. Forespurgt, om han har kendskab til andet, der blev taget, svarede han benægtende.

Steffen Normann Hansen har forklaret³⁰⁵:

Forespurgt af udspørgeren, om han har kendskab til den aktivitet, der foregik i Koncerncentret den 20. september 2010 i relation til udarbejdelse af nye notater, svarede han benægtende. Han talte med Erling Andersen til frokost den 20. september 2010, men han havde intet kendskab til det, der var sket forinden.

...

Forespurgt, om han havde drøftelser med Peter Loft om sagen den 20. september 2010, forklarede han, at han fortalte ham om sin samtale med Erling Andersen fra frokost, men han havde ingen drøftelser med Peter Loft inden. Peter Loft havde da travlt med at forberede mødet. Der var tale om en konference, som blev holdt på Sluseholmen, og hvor alle skattedirektørerne var samlet.

Forespurgt, hvad han talte med Erling Andersen om til frokost den 20. september 2010, forklarede han, at Erling Andersen spurgte, om han havde tid til at komme ind i frokostpausen, fordi han syntes, at det hele var noget mærkeligt noget. Erling Andersen havde på fornemmelsen, at der ikke rigtig var nogen, der talte med ham. Erling Andersen havde hørt, at Ivar Nordland havde været med til et møde med ministeren, og at vidnet i øvrigt også havde været med til et møde med ministeren, hvor ministeren "ville have afgørelsen omgjort". Erling Andersen var rimelig oprevet. Det var første gang i forløbet, at han havde set ham oprevet.

305 Protokol 29, side 16 og 16-17.

Vidnet sagde til ham, at han ikke kunne genkende, at der var nogen, der ikke talte med hinanden. Op til et sådant seminar har alle travlt med at forberede sig. Erling Andersen fortalte, at Ivar Nordland, som han mente havde været med til mødet med ministeren, havde ringet til Lisbeth Rasmussen og fortalt, at ministeren ville have sagen omgjort. Der havde været et vældigt postyr. Vidnet sagde, at det kunne han ikke genkende og fortalte, hvordan han havde oplevet samtalen med ministeren.

Foreholdt Erling Andersens forklaring, protokol 21, side 15, 3. afsnit, linje 8-11, "Vidnet spurgte, hvad der foregik. Steffen Normann Hansen sagde, at ministeren havde forsøgt, at få SKAT Københavns afgørelse omgjort, og at det havde været overvejet, om man kunne bruge Skatterådet, men det havde Peter Loft sagt endegyldigt nej til", forklarede han, at han er ret sikker på, at der er sket en sammenblanding af det, som han sagde, og det, som Ivar Nordland havde sagt til Lisbeth Rasmussen. Han kan ikke genkende ordene. Han refererede, at ministeren som det sidste sagde, "hvad nu, hvis den alligevel er forkert", og at Peter Loft svarede, at "så kan den formentlig komme i Skatterådet".

Han kan af materialet se, at man hen over weekenden havde talt herom. Det var måske det, som Ivar Nordland havde ringet til Lisbeth Rasmussen om. Han refererede samtalen for Erling Andersen, som han oplevede den. Han kunne ikke forstå ophidselsen, for han var som sagt ikke bekendt med korrespondancen i weekenden. Han vidste heller ikke, at Ivar Nordland, som ikke havde været med til mødet hos ministeren, havde ringet.

Foreholdt samme side, 3. afsnit, 3. sidste linje til 4. afsnit, 1. punktum, "Forespurgt, om Steffen Normann Hansen sagde noget om, hvorfor ministeren ville have afgørelsen omgjort, forklarede vidnet, at det var fordi, ministeren var uenig i den. Ministeren ville gerne have haft et andet resultat. Forespurgt af formanden, om Steffen Normann Hansen sagde det, forklarede vidnet, at Normann Hansen kun sagde, at ministeren havde forsøgt at få omgjort afgørelsen", forklarede vidnet, at han refererede præcist den samtale, der havde været på ministerens kontor, hvor Peter Arnfeldt havde sagt, hvad han havde sagt, ministeren havde sagt, at han heller ikke kunne forstå det, at Peter Loft havde forklaret, hvordan det hang sammen og slutreplikkerne på vej ud af døren.

Der var en tydelig ophidset stemning, da han talte med Erling Andersen. Erling Andersen mente simpelthen, at der var foregået noget helt andet på mødet, og vidnet kan se på det, som han efterfølgende har læst, at de

ord, som Ivar Nordland skulle have brugt overfor Lisbeth Rasmussen, ret præcist var de ord, som Erling Andersen brugte overfor ham.

Forespurgt, om han havde kendskab til, at der var en drøftelse mellem Birgitte Christensen og Lisbeth Rasmussen den 20. september 2010, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han i perioden efter den 20. september 2010 og frem til efteråret 2011 har kendskab til, om der foregik overvejelser om sagen i Koncerncentret, forklarede han, at efter Peter Loft havde fortalt ham, at afgørelsen var afleveret, var han stort set ude af hele forløbet. Han kan ikke garantere for, at der ikke er en eller anden, der har nævnt noget for ham på et tidspunkt, men han blev først involveret i sagen igen, da pressen begyndte at skrive, og ombudsmanden begyndte at lave nogle undersøgelser.

Ivar Nordland har forklaret³⁰⁶:

Vidnet blev foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 10.33 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, henvist til mails af samme dato kl. 15.36 fra Birgitte Christensen til Peter Loft og kl. 19.30 fra Birgitte Christensen til Per Hvas og til notat om fristreglen i skatteforvaltningslovens § 26, samt forespurgt, om det var noget, som han var involveret i, eller om han havde kendskab til, at man overvejede fristregler i relation til Stephen Kinnocks skatteafgørelse, svarede han benægtende.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 12.00 fra Peter Loft til Birgitte Christensen og vidnet og forespurgt, om han var i telefonisk kontakt med Peter Loft, inden Loft sendte denne mail, svarede han benægtende. Han var i sommerhus og havde lagt telefonen fra sig. På et tidspunkt så han, at der skete en hel del på telefonen. Det var vist midt på eftermiddagen. Han besluttede sig derfor for at tage hjem. Forespurgt, om han på noget tidspunkt i løbet af søndagen talte i telefon med Peter Loft, svarede han benægtende. Forespurgt, om han i løbet af søndagen talte i telefon med Birgitte Christensen, forklarede han, at det er muligt, men han husker det ikke.

306 Protokol 30, side 21-25, 31 og 32.

Henvist til notat udarbejdet af Peter Loft, vedhæftet nævnte mail, og forespurgt, hvornår han læste notatet, forklarede han, at han tror, at det var sidst på eftermiddagen. Forespurgt, hvad hans opfattelse af notatet var, forklarede han, at han ikke kunne regne ud, hvad Peter Loft ville med notatet. Det var som om, at Peter Loft gendigtede afgørelsen og indføjede noget af ministerens sprogbrug. Hvad det skulle til for, stod ham ikke klart. Forespurgt, hvorfor han ikke ringede til Peter Loft og spurgte, forklarede han, at det kunne han have gjort, men han gjorde det ikke. Man kunne se, at Peter Loft også var i diskussion med den juridiske direktør og for at sige det ligeud, så havde vidnet ikke trang til at blande sig mere end højst nødvendigt.

Ud fra den mailkorrespondance, der var henover aftenen den 19. september 2010, tror han, at Peter Loft havde det problem, at han skulle forklare ministeren, hvorfor sagen var endt, som den var. Det var Peter Loft åbenbart ikke bekvem ved. På sin vis var vidnet lidt underligt tilpas. Han havde i mailen om morgenen den 17. september 2010 forsøgt at forklare Peter Loft, hvordan sagen hang sammen, og han kunne ikke forstå, hvorfor Peter Loft ikke blot kunne sige det til ministeren, hvis han var enig.

Forespurgt, hvorfor hverken Birgitte Christensen eller vidnet fik den ide, at de selv kunne gå ind og forklare det for ministeren, forklarede han, at Peter Loft ikke sagde, hvad han skulle bruge det til. For at sige det lige ud, havde vidnet aldeles ingen trang til at gå ind til ministeren. Han tror, at det ville være livsfarligt at gå direkte til ministeren udenom departementschefen. Foreholdt, at han kunne have foreslået departementschefen, at de sammen gik ind til ministeren, forklarede han, at han forsøgte at svare på de spørgsmål, som han blev stillet af Peter Loft. Han havde ingen trang til at gå ind til Troels Lund Poulsen og forsøge at forklare, hvordan det hang sammen, uden at han var blevet bedt om det af departementschefen. Han fik ikke den ide at tilbyde sig selv som ekstra backup til Peter Loft ved et eventuelt møde med Troels Lund Poulsen.

Forespurgt, om det var sædvanligt, at departementschefen skrev på et notat af denne karakter på en søndag, svarede vidnet benægtende. Forespurgt, om Peter Loft efter hans opfattelse havde styr på juraen vedrørende til- og fraflytning i kildeskattelovens § 1 og § 7, svarede han, at det syntes han ikke. Birgitte Christensen kommenterede på det, og han var sådan set enig i hendes kommentarer. Peter Loft var ikke tilfreds med de kommentarer, som han fik af den simple årsag, at han ikke kunne inkorporere den sprogbrug, som ministeren åbenbart godt kunne lide. Forespurgt,

hvad det var for et sprogbrug, som ministeren godt kunne lide, forklarede han, at det var det med, at "det hele glider over i et", og at parret hele tiden havde haft en bolig til rådighed i Danmark. Det underlige var bare, at Peter Lofts eget notat alligevel endte med, at der ikke var nogen skattepligt.

Foreholdt notatets sidste afsnit og forespurgt, om han på dette tidspunkt hæftede sig ved, at man begyndte at interesse sig for genoptagelse af sagen, forklarede han, at det gjorde han egentlig ikke. Han tænkte, at han syntes, at det var unødvendigt at skrive.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 14.43 fra Birgitte Christensen til Peter Loft og vidnet, og forespurgt, om han var enig i det, som Birgitte Christensen gav udtryk for, forklarede han, at han ikke husker andet, end at han var enig i det, som hun skrev. Forespurgt, om han kan huske, om han talte med Birgitte Christensen på dette tidspunkt, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 15.38 fra Peter Loft til Birgitte Christensen og forespurgt, om det, som Peter Loft skrev, "Sågen er jo den at TLP og PA mener at købet af en ny lejlighed svarer til at beholde den gamle", svarede til det, som Peter Loft gav udtryk for overfor vidnet den 16. september 2010, forklarede han, at sådan opfattede han det. Han tror, at Birgitte Christensen videresendte mailen til ham. Forespurgt, om han talte med Birgitte Christensen om denne problemstilling, forklarede han, at det tror han ikke.

Foreholdt, at Peter Loft tilsyneladende forsøgte at lave en beskrivelse i håb om at tilfredsstille ministeren, men at sagen vel var, at hvis tesen var korrekt, ville Stephen Kinnock fortsat være skattepligtig, fordi skattepligten aldrig var bragt til ophør, og forespurgt, om det ikke skulle føre frem til, at afgørelsen var forkert, forklarede han, at han egentlig ikke forstod, hvad denne mailstorm skulle til for. Afgørelsen var truffet den 17. september 2010, og man kunne se, at der efterfølgende røg briefinger op om, at man ikke kunne appellere. Han vidste ikke andet, end hvad Per Hvas havde sagt, så han gik ud fra, at afgørelsen i realiteten var blevet endelig, og at den ikke kunne appelleres. Derfor var han noget uforstående overfor, hvad dette show skulle til for.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 17.40 fra vidnet til Peter Loft og Birgitte Christensen og forespurgt, om det var første indlæg fra ham

denne dag, forklarede han, at det nok skal passe. Foreholdt, at der tilsyneladende var kommet en ny afgørelse SKM 2009.539.SR på bordet, og forespurgt, om han talte med Birgitte Christensen om sagen, forklarede han, at det kan godt være.

Henvist til mail af samme dato kl. 18.27 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, hvori hun skriver om samme afgørelse, og forespurgt, om han kan forklare, hvorfor denne afgørelse sætter tingene så godt i perspektiv, forklarede han, at det var princippet om, at hvis man vitterligt var ude i blot relativ kort tid, så skulle man betragtes som tilflytter, når man næste gang kom i kontakt med landet. Der lå selvfølgelig et bevisspørgsmål heri, men de gamle regler, hvorefter man skulle bevise, at man var skattemæssigt hjemmehørende i et andet land mv., var væk. I princippet kunne man komme ud med det samme, og så skulle man anses som tilflytter derefter.

Foreholdt, at det gik meget nemt med at forstå reglerne, når vidnet forklarede dem, og at det derfor kunne undre, at det ikke kunne omsættes til et notat, der forklarede det lige så simpelt, forklarede han, at Peter Loft ikke var tilfreds, og der var også andre afgørelser, som de var inde i. Han husker en længere mail, som han sendte til Peter Loft kl. 21.44, hvor han klargjorde, hvordan han forholdt sig til en af de afgørelser, som Peter Loft henviste til. Der blev en eller anden form for enighed om, at dette måtte indarbejdes i et pædagogisk notat, og det tror han, at Birgitte Christensen satte Michael Frank og Carsten Vesterø til at gøre.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 18.36 fra Birgitte Christensen til vidnet, 1. afsnit, og forespurgt, om han har kendskab til, hvor hun kan have fået det indtryk, at Peter Loft var under pres for dokumentation, forklarede han, at det talte de ikke om. Han har nok ved sig selv tænkt, at hvis det handlede om at skaffe dokumentation, så var det SKAT København, som Peter Loft skulle have fat i og ikke ham.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 19.37 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, cc vidnet, og forespurgt, om han kan sætte sig ind i Peter Lofts tankegang, svarede han benægtende. Foreholdt mail af samme dato kl. 19.40 fra vidnet til Peter Loft og Birgitte Christensen og mail af samme dato kl. 20.20 fra Peter Loft til Birgitte Christensen samt forespurgt, om der ikke var drøftelser mellem ham og Birgitte Christensen om, hvordan de kunne hjælpe Peter Loft, forklarede han, at som han husker det, havde de ingen drøftelser over telefonen.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 21.00 fra vidnet til Peter Loft og Birgitte Christensen og forespurgt, hvad han forsøgte at opnå med denne mail, forklarede han, at han ikke forsøgte andet end at sige, at han var enig med Birgitte Christensen. Forespurgt, om der kom en reaktion fra Peter Loft, forklarede han, at som han husker det, var Peter Loft ikke tilfreds med noget som helst. Det var vel derfor, at han forsøgte at forklare det hele i mail af samme dato kl. 21.44 til Peter Loft, cc Birgitte Christensen. Den afgørelse, som Peter Loft havde fat i, måtte man dele op i bidder for at kunne forstå, hvad det var, den angik.

Foreholdt, at vidnet nærmest skrev det samme igen, forklarede han, at det er rigtigt. Foreholdt, at han slutter mailen med "Peter: jeg kan ikke komme det nærmere", forklarede han, at det mente han virkelig. Han mener ikke, at Peter Loft svarede. Han blev foreholdt, at Peter Loft faktisk svarede, jf. mail af samme dato kl. 21.49: "Jeg tror også en pædagogisk fremstilling af dette må kunne udgøre det, vi har brug for", og at han videregav mailen til Carsten Vesterø og Michael Frank med anmodning om at sætte en variant af det skrevne "ind i et af jeres (utallige) notater til PL's brug over for ministeren". Forespurgt, om de var ved at have kørt hinanden trætte på dette tidspunkt, forklarede han, at han i hvert fald var træt. Det kan godt være, at han ikke er særlig pædagogisk, men han kunne ikke blive mere pædagogisk.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 6.15 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, cc vidnet, mail af samme dato kl. 6.18 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, cc vidnet, og mail af samme dato kl. 6.48 fra Birgitte Christensen til Peter Loft og forespurgt, om han var i kontakt med Peter Loft i løbet af formiddagen den 20. september 2010, svarede han benægtende. Han fik kun mails.

Forespurgt, om han ved, hvad Peter Loft sigtede til, når denne i mailen skrev: "Citater kan næsten kun læses lige modsat den udlægning, I siger er den rigtige", forklarede han, at det gjorde han faktisk ikke. Han var for så vidt stået af og vidste ikke, hvad Peter Loft mente. Det gælder også bemærkningen "hvis I læser oplægget med ministerens øjne vil I også komme til den modsatte konklusion". Forespurgt, om han overvejede at ringe til Peter Loft, når han ikke vidste, hvad Loft mente, svarede han benægtende. Birgitte Christensen havde sat de andre til at forsøge at udrede trådene, og det var han tryk nok ved. Så vidt han husker, så skulle han også bruge dagen på at forberede nogle møder i Bruxelles eller Paris. Han

var på kontoret om formiddagen og tror, at han skulle være i lufthavnen ved 15-tiden.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 10.25 fra Birgitte Christensen til Michael Frank, cc vidnet, 1. punktum, og forespurgt, hvilket behov Peter Loft havde, og om han havde nogen mening om det, forklarede han, at det havde han faktisk ikke. Som han husker det, var problemstillingen i eksemplerpapiret, at der var kommet for mange detaljer med. Det begyndte at ligne en historie, der lige havde været i pressen, altså Stephen Kinnocks skattesag.

Henvist til mail af 20. september 2010 kl. 10.15 fra Michael Frank til vidnet, cc Birgitte Christensen, vedhæftet supplerende bemærkninger fra Birgitte Christensen og notat med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning og henvist til, at mailen samme dag kl. 11.00 blev videresendt fra Birgitte Christensen til Peter Loft, samt forespurgt, om han har kendskab til Peter Lofts reaktion herpå, forklarede han, at det hørte han ikke noget til. Han husker det i hvert fald ikke.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 13.08 fra Michael Frank til vidnet, cc Birgitte Christensen, og forespurgt, om han vendte tilbage til Michael Frank og Birgitte Christensen med bemærkninger, forklarede han, at han ikke kan huske, om det var på dette tidspunkt, at han skrev til Michael Frank, at det var fint nok med ham. Foreholdt mail af samme dato kl. 13.26 fra vidnet til Michael Frank forklarede han, at hans batterier var flade her. Forespurgt, hvad det var, der gav ham indtrykket af, at de leverede oplysninger ”til en minister, der ikke må blande sig (men gerne vil)”, forklarede han, at det viste tilbage til telefonsamtalen med Peter Loft den 16. september 2010 om aftenen. Han kunne ikke få andet indtryk af telefonsamtalen, end at det var det, der lå i det.

Forespurgt, om ministeren ikke blot kunne have en loyal og ideel interesse i, at afgørelsen blev så rigtig som muligt, forklarede han, at det var hans opfattelse og hans indtryk, at ministeren ville blande sig, men han vil ikke udelukke, at det kunne forholde sig anderledes i virkelighedens verden. Foreholdt, at de flere steder er inde på, at man skulle prøve at neutralisere notatet og tage alle henvisninger til Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnoek ud, jf. mail af 20. september 2010 kl. 13.37 fra Birgitte Christensen til Michael Frank, hvoraf fremgår, at Bruxelles og Folketinget ikke skal nævnes direkte og mail af 20. september 2010 kl. 15.56 fra Michael Frank til Janne Strange, cc Birgitte Christensen, hvoraf fremgår, at ”Belgien”

og "mor" er udgået af notatet, og forespurgt, hvorfor disse henvisninger skulle ud, når alle vidste, hvad det handlede om, forklarede han, at som han husker det, syntes han ikke, at det var korrekt, at de kom så tæt på. Han havde vist forladt ministeriet på dette tidspunkt.

Henvist til mail af 20. september 2010 kl. 19.29 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, cc vidnet, hvoraf fremgår, at Peter Loft og Troels Lund Poulsen havde fået notatet, og forespurgt, om han hørte, om ministeren eller eventuelt Peter Arnfeldt havde nogen reaktion på notatet, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, om sagen efter den 20. september 2010 blev behandlet eller drøftet i Koncerncentrets regi, når man ser bort fra ombudsmandssagerne, forklarede han, at han mener, at sagen var slut for hans vedkommende efter udløbet af mandag den 20. september 2010.

...

Af advokat Lars Svenning Andersen foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 20.20 fra Peter Loft til Birgitte Christensen og forespurgt, om der var noget sted i mailkorrespondancen, der lagde op til, at man skulle lave et notat, der fik et andet resultat, svarede han benægtende. Det var der for så vidt heller ikke nogen god grund til, hvis man vidste, at afgørelsen ikke kunne påklages. Så handlede det vel mere om at få ministeren til at finde sig til rette med, at afgørelsen endte, som den gjorde. Forespurgt, om det ikke også var det, der var hele øvelsen, forklarede han, at det skal han ikke kunne sige. Han fik aldrig fra Peter Lofts side at vide, hvad øvelsen egentlig gik ud på.

Henvist til mail af 19. september 2010 kl. 21.43 fra vidnet til Peter Loft og foreholdt, at han endnu en gang skriver, hvordan han ser på det, hvortil Peter Loft kl. 21.49 svarer: "Jeg tror også en pædagogisk fremstilling af dette må kunne udgøre det, vi har brug for", samt forespurgt, om det ikke tydede på, at man skulle finde en pædagogisk forklaring på afgørelsen, forklarede han, at han næsten kun kunne forstå det sådan, at det, som vidnet kom med, var en pædagogisk forklaring, og at det var det, som man arbejdede på at sætte ind i notaterne. Forespurgt, om der i forløbet var tvivl om, hvad øvelsen gik ud på, nemlig at man skulle prøve at lave et stykke pædagogisk arbejde, forklarede han, at fra det tidspunkt, hvor det blev klart, at man ikke kunne appellere afgørelsen, var der vel ingen grund til at diskutere, om afgørelsen var forkert.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 6.15 fra Peter Loft til Birgitte Christensen, cc vidnet, og foreholdt, at det vel er det samme, der går igen, at man skulle skrive noget pædagogisk, forklarede han, at det blev pædagogisk ud i det absurde. Han fattede ikke, hvad det pædagogiske var, men han forsøgte, så godt han kunne. Forespurgt, om det handlede om, hvorvidt der var en øvelse i gang, der hed, "man skal lave et pædagogisk papir", eller om der var en øvelse i gang, der hed, "nu skal vi lave denne her afgørelse om", forklarede han, at det ikke gav nogen mening at forsøge på at lave afgørelsen om, hvis den ikke kunne appelleres.

...

Af advokat K. L. Németh henvist til Peter Lofts notat, som blev sendt til Birgitte Christensen og vidnet pr. mail den 19. september 2010 kl. 12.00 og foreholdt, at han under sin forklaring har givet udtryk for, at Peter Loft inkorporerede ministerens sprogbrug, så godt han nu kunne, og at Peter Loft ønskede at inkorporere det sprogbrug, som ministeren så godt kunne lide, samt forespurgt, hvor han havde det fra, forklarede han, at det var det, som Peter Loft nævnte i en mail om, at "sagen er jo at TLP og PA ...". Foreholdt, at det var på et langt senere tidspunkt, forklarede han, at det dog var samme aften. Han henviste til notatets ad 1 og 2 midt for: "Skattemæssigt er det uden betydning, om den sekundære bolig rent faktisk har status som sommerhus, om der er knyttet bopælspligt til den etc.". Det var der, det gik galt. Forespurgt, hvor han har fra, at det var noget, som ministeren gerne ville have inkorporeret, forklarede han, at det er hans fortolkning af det.

...

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 13.26 fra vidnet til Michael Frank og forespurgt, hvad han mente med "fint nok med mig – jeg bryder mig bare ikke om at levere personoplysninger til en minister, der ikke må blande sig (men gerne vil)", forklarede han, at det refererede tilbage til hans tolkning af, hvad Peter Loft sagde til ham den 16. september 2010. Foreholdt, at han på dette tidspunkt vidste, at afgørelsen var truffet og forespurgt, hvorfor han kom med bemærkningen – hvad man skulle bruge den til – forklarede han, at den skulle man ikke bruge til noget. Han kom bare til at skrive det, som han tænkte.

...

Advokat Poul Heidmann foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 15.38 fra Peter Loft til Birgitte Christensen: "Sagen er jo den at TLP og PA mener at købet af en ny lejlighed svarer til at beholde den gamle", og vidnet forklarede, at han fik mailen via Birgitte Christensen. Forespurgt, om han var bekendt med denne mail, da han skrev den bemærkning, som advokat K. L. Németh netop har spurgt til, svarede han bekræftende.

Per Hvas har forklaret³⁰⁷:

Foreholdt mail af 19. september 2010 fra Birgitte Christensen til vidnet, cc Winnie Jensen, og forespurgt, om han havde telefoniske drøftelser eller anden kommunikation med Birgitte Christensen før eller efter, at han modtog denne mail, forklarede han, at han ikke havde drøftelser med Birgitte Christensen før mailen. Han går ud fra, at de clearede det efterfølgende, men det er ikke noget, han kan huske. Det, som Birgitte Christensen skrev, var helt overordnet ok. Det var en beskrivelse af fristreglerne kontra forældelsesreglerne. Forespurgt, hvordan han meldte tilbage til Birgitte Christensen, forklarede han, at han går ud fra, at han talte med hende om det. Han har ikke kunnet finde noget, hvor han skriftligt har kommunikeret med hende, så han går ud fra, at han har talt med hende. Forespurgt, om han kan huske, hvordan den tilbagemelding, som Peter Loft skulle have, blev udformet eller kom tilbage til ham, svarede han benægtende.

Foreholdt, at der blev sendt et notat om skatteforvaltningslovens § 26 fra Jan Muff Hansen til vidnet den 20. september 2010 kl. 10.46 og forespurgt, om han kan huske, om han havde telefoniske drøftelser eller samtaler med Birgitte Christensen den 20. september 2010 om problemstillingen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har været involveret i andre overvejelser eller drøftelser i relation til Stephen Kinnocks skatteforhold den 19.-20. september 2010, forklarede han, at det har han ingen erindring om.

Forespurgt, om han kan huske, hvordan den bestilling, som Birgitte Christensen sendte til ham den 19. september 2010, blev videreformidlet til Jan Muff Hansen, svarede han benægtende.

307 Protokol 32, side 7-8.

Forespurgt, om han har kendskab til, at der var aktiviteter i relation til Stephen Kinnocks skattesag efter den 20. september 2010, forklarede han, at man i medierne kunne læse, at der var stor aktivitet. Det var primært derfra, han havde kendskab til eventuelle aktiviteter. Forespurgt, om han har kendskab til, at der var aktiviteter i relation til Stephen Kinnocks skattesag i Koncerncentrets regi efter den 20. september 2010, forklarede han, at det har han ikke.

Winnie Jensen har forklaret³⁰⁸:

Henvist til mail af 19. september 2010 kl. 19.31 fra Birgitte Christensen til Per Hvas, cc vidnet, og forespurgt, om hun har haft drøftelser med enten Birgitte Christensen eller Per Hvas i anledning af mailen, svarede hun benægtende. Hun kan godt se, at hun er cc på mailen, og hun har formentlig også læst den, men hun deltog ikke i dialogen, hvis der var en dialog.

Henvist til mail af 20. september 2010 fra Jan Muff Hansen til Birgitte Christensen, cc bl.a., Per Hvas og Poul Erik Hjerrild-Nielsen, vedhæftet notat om fristreglen i skatteforvaltningslovens § 26 og forespurgt, om hun var involveret i fristovervejelsesspørgsmålet, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun havde kendskab til, at man i Koncerncentret havde overvejelser og aktiviteter i relation til Stephen Kinnocks skattesag søndag den 19. og mandag den 20. september 2010, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun havde kendskab til, om der i Koncerncentret var overvejelser eller aktiviteter i relation til Stephen Kinnocks skattesag i perioden efter den 20. september 2010, svarede hun benægtende.

Peter Loft har forklaret³⁰⁹:

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 10.33 fra vidnet til Birgitte Christensen og forespurgt, hvorfor han ville have fristreglerne undersøgt, forklarede han, at det var et problem, som han kom til at tænke på. For at være sikker på at han huskede at spørge om det, så sendte han mailen. Der var ikke nogen konkret anledning til det. Han vidste stadig ikke, hvordan det hele ville ende, så hvis der kom en diskussion om, hvilke år der

308 Protokol 32, side 21-22.

309 Protokol 38, side 36-41, og protokol 39, side 2-3 og 22-23.

var forældede, så kom han til at tænke på, hvad der mon gjaldt, når man afsagde en afgørelse et år, men den vedrørte nogle andre år, der ikke lå i direkte forlængelse af det tidspunkt. Det var mest af teoretisk interesse, hvis han blev spurgt.

Foreholdt, at den teoretiske interesse vel kun ville blive aktuel, hvis det måtte vise sig, at Stephen Kinnock var skattepligtig, forklarede han, at han ikke tror, at man skal lægge så meget i det. Han kunne ikke vide, hvilke spørgsmål han kunne få, så han prøvede at afdække forskelligt. Forespurgt, om han kan nævne én situation, hvor afgørelsens indhold og forudsætninger blev opretholdt, og hvor fristreglerne kunne blive aktuelle, svarede han, at det kunne han ikke på stående fod.

Foreholdt notat om fristreglen i skatteforvaltningslovens § 26 og henvist til, at det fremgår, at Birgitte Christensen sendte notatet til vidnet den 20. september 2010 kl. 10.30, og foreholdt vidnets mail til Birgitte Christensen kl. 10.32 og Birgitte Christensen svar kl. 10.36, samt forespurgt, hvad det var, der skulle veksles ord om, forklarede han, at det husker han ikke. De var alle samlet på Sluseholmen, og så havde han et eller andet, han ville spørge om. Det var ikke noget med fristreglerne.

Forespurgt, om han drøftede fristreglerne med Birgitte Christensen, idet man kan se, at hun skrev til ham den 19. september 2010 kl. 15.36, forklarede han, at de ikke havde nogen drøftelser om det. Det var en pludselig indskydelse, at han ville finde ud, hvad der gjaldt af fristregler her. Der lå ikke noget substantielt bag ved. Det var ikke noget, han drøftede med hende, og det var heller ikke noget, han spekulerede nøjere over. Forespurgt, om han drøftede fristregelproblemstillingerne med ministeren, svarede han benægtende, men det kan godt være, at det var et beredskab, hvis han fik et spørgsmål om det.

Foreholdt, at det fremgår, at vidnet brugte søndagen og måske også noget af lørdagen til at skrive på et notat, som han sendte til Ivar Nordland og Birgitte Christensen den 19. september 2010 kl. 12.00, og forespurgt, hvad baggrunden var for, at han skrev notatet, forklarede han, at det var den uforløste fornemmelse, som han havde fra torsdag aften. Han ville gerne endegyldigt have det på plads. Der var også den mere praktiske overvejelse, at han om søndagen stadig ikke vidste med sikkerhed, om afgørelsen ville ende med at blive offentliggjort. Man regnede nok med, at den ikke blev det, men det havde kørt lidt frem og tilbage. Han tænker bedst, når han skriver, så i virkeligheden var det til en vis grad en øvelse

for selv at få to-niveau-diskussionen fra den 16. september 2010 på plads. Men det var selvfølgelig også skrevet med henblik på, at han sort på hvidt ville give det til ministeren og sige, at her var det, som de havde diskuteret, og så kunne han selv forholde sig til det.

Han skrev primært notatet for at få nedfældet, om han selv havde forstået det rigtigt. Han gik som forklaret med den lidt ubehagelige fornemmelse af, at han aldrig fik forklaret sig ordentlig. Jo mere han har set på det efterfølgende, er det gået op for ham, at det nok ikke så meget var hans skyld, fordi målet, som han skulle forklare, bevægede sig hele tiden. Han kunne nok ikke have gjort det meget bedre, end det han gjorde torsdag aften, men med notatet gjorde han altså et forsøg. Endnu en gang må han erkende, at han kom ud i nogle juridiske unøjagtigheder, men det var også netop derfor, at han spurgte sine to specialister, om de ikke ville læse det igennem.

Michael Franks notat beskæftigede sig med det forhold, at man godt kunne købe et hus efterfølgende, men det sagde ikke noget om hvornår, og det var måske netop det, der var det interessante. Kunne man gøre det efter én dag, skulle man vente tre måneder, eller skulle man vente tre år, som ved udlejning? Det var de aspekter, der havde været oppe på mødet. Han prøvede i sit notat at beskrive de argumenter, som i virkeligheden i ret vid udstrækning også svarede til dem, som han brugte på mødet den 16. Han prøvede at få det ned på ét niveau i stedet for at diskutere på et to-niveau-plan.

Henvist til mail af 19. september 2010 kl. 14.43 fra Birgitte Christensen til vidnet, og foreholdt mail af samme dato kl. 15.58 med hans svar og forespurgt, hvorfor det var så svært at beskrive, hvis man var rykket helt ud af landet, så kunne man købe en ny bolig dagen efter, når han selv havde det på kornet den 16. september 2010, forklarede han, at det ikke var kommunikeret ud til ministeren endnu, så det var en af de ting, som han gerne ville have frem. Man kunne gøre det lige så kort, som man ville. Bare man var ude, og man kunne se, at der var reelle hensigter, var der sket fraflytning, og så var man i en tilflytningssituation. Det var det vigtigste budskab, og det stod heldigvis også uantastet hele mailkorrespondancen igennem. Der var også et andet argument, der stod uantastet hele vejen igennem, at ligegyldigt hvad der skete med ægtefællen, så smittede det ikke, når det var en tilflytningssituation.

Han prøvede med et yderligere argument, som han også havde brugt torsdag aften nemlig hans ”så meget desto mere argument”. Hvis man i en fraflytningssituation, hvor der skulle meget til for at komme ud af skattepligten, kunne beholde et sommerhus, måtte man da så meget desto mere i en tilflytningssituation. Fordi de nu havde haft diskussionen om, hvorvidt det havde betydning, om det var et sommerhus eller et helårshus, prøvede han at skære det til overfor ministeren ved at sige, at det var ligeegyldigt, hvilken status huset havde.

Birgitte Christensen kom så med en modifikation, der betød, at det ikke var ligeegyldigt. For at underbygge modifikationen henviste hun til en afgørelse, der gjorde ham endnu mere i tvivl, fordi han troede, at der i afgørelsen stod, at det godt kunne betyde, at skattepligten blev vakt til live, hvis man købte et sommerhus. Det viste sig, at det skyldtes, at vedkommende arbejdede i landet, men det var der ingen, der fortalte ham. Der kom to misforståelser ud af hans ”så meget desto mere argument”, og det var skyld i de mange mails. Det korte af det lange var, at han prøvede at skære ud i pap, at tre måneder var nok, ægtefællen smittede ikke, og at man selvfølgelig kunne købe et hus.

Foreholdt, at hvis Stephen Kinnock blev betragtet som værende ikke-fracflyttet, altså det standpunkt som Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt indtog på spørgsmålsniveau, så ville Kinnock vel have været fuldt skattepligtig siden 1999, og forespurgt, om det ikke også er korrekt forstået, at det meget nemt kunne føre til, at han ville få en straffesag, fordi han så ikke havde selvangivet korrekt, forklarede vidnet, at det turde han ikke udtale sig om. Hvis man fulgte den tankegang, som lå bag det spørgsmål, som Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt stillede – om det var korrekt, at der skete fraflytning i 1999, og svaret var nej – er han enig i, at så ville sagen falde modsat ud. Så havde registreringen i de seks år været korrekt, og 2007-2009 ville være faldet ud til, at fraflytning ikke havde fundet sted, fordi Stephen Kinnock havde bibeholdt en bolig osv., og så ville han have været fuldt skattepligtig. Om det også ville afstedkomme en straffesag, vil han ikke udtale sig om.

Foreholdt, at han søndag den 19. september 2010 interesserede sig for to ting – problemstillingen om fraflytningen var reel og fristreglen – og foreholdt, at man godt kunne få den tanke, at det gik ud på, om man ikke kunne få gjort Stephen Kinnock skattepligtig fra 1999, fordi det ville være i ministerens interesse, forklarede han, at målet var det stik modsatte. Han synes ikke, at der kan være meget tvivl om, hvis man ser på mailkorre-

spondancen, at han ikke argumenterede ud fra, at afgørelsen var forkert. Han forsvarede tværtimod afgørelsen det bedste, han kunne.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 17.40 fra Ivar Nordland til vidnet og Birgitte Christensen og forespurgt, hvad han tror, Ivar Nordland tænkte på, da han i parentes skrev ”og alle os andre her i huset”, forklarede han, at Nordland vel mente lidt det samme, som den irritation han åbenbart havde givet udtryk for overfor Lisbeth Rasmussen i telefonen, at ”hvad fanden blander de sig i”, men vidnet ved det ikke.

Forespurgt, om han var enig i, at afgørelsen SKM 2009.539.SR, som Ivar Nordland havde indsat uddrag fra, løste spørgsmålet, forklarede han, at det var både og. Han kendte ikke afgørelsen i forvejen. Han var glad for første del af uddraget, men længere nede står: ”Spørger erhverver bopæl efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, hvis han køber en helårsbolig uden bopælspligt”. Til det tænkte han, at det godt nok var ægtefællen, man talte om i skattesagen, men man nærmede sig et sted, hvor i hvert fald noget af det, som han havde sagt, kunne være forkert. Det, der stod i uddragets næstsidste afsnit, læste han sådan, at det var erhvervelsen af helårsboligen, der medførte skattepligt. Han fik 4-6 mails senere at vide, at det faktisk ikke var fordi, at vedkommende erhvervede en helårsbolig, at han blev skattepligtig, men fordi han arbejdede i Danmark. Det glemte de dog i første omgang at fortælle ham.

Hvis erhvervelse af bolig medførte skattepligt, brasede et af hans argumenter sammen. Det gjorde ikke så meget, fordi der var to andre tilbage, men han kæmpede alligevel lidt for at opretholde det. Han syntes, at denne mail begyndte at sætte spørgsmålstejn ved det hele. Han opdagede først sammenhængen, da Ivar Nordland gjorde sig den ulejlighed at sige, at det ikke var købet af lejlighed, der gjorde vedkommende skattepligtig, men fordi han havde omfattende bestyrelsesarbejde i Danmark. Den oplysning fik han dog først omkring kl. 22.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 18.27 fra Birgitte Christensen til vidnet, henvist til det indsatte tekstudklip af afgørelsen SKM 2009.539 og forespurgt, om han læste afgørelsen, svarede han bekræftende. Han fangede den del med tilflytningssituationen, men han missede forklaringen om, at vedkommende havde arbejde. Foreholdt, at det ellers står forholdsvis klart i begrundelsen for afgørelsen, svarede han, at det kan han måske godt se i dag, men så tydeligt, synes han heller ikke, det står. Ivar Nord-

land skrev som sagt til sidst til ham, at det var fordi, han arbejdede. Før det havde han svært ved at gennemskue, at det var derfor.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 18.36 fra Birgitte Christensen til Ivar Nordland, 1. afsnit, og forespurgt, om vidnet talte med Birgitte Christensen i løbet af søndagen eller tidligere, forklarede han, at han kun var i kontakt med hende via mail. Forespurgt, om han overfor Birgitte Christensen inden søndag den 19. september 2010 havde givet udtryk for, at han var under pres for at fremskaffe en mere stringent forklaring, svarede han benægtende. Han ved heller ikke, om han var under pres. Om søndagen var der ikke nogen, der havde nogen forventninger om noget som helst. Han sad sådan set bare og arbejdede på eget initiativ.

Mailen kl. 17.40 fra Ivar Nordland, hvorved hans argumentation faldt sammen, var vel den, som hun henviste til og mente, at han sad og sprællede for at holde fast i sin argumentation. Det gjorde han lidt, fordi det var det, han havde sagt på mødet og gerne ville føre til ende, da han syntes, det var et godt argument, men efterhånden som det skred frem, kunne han godt se, at det ikke holdt – eller det gjorde det, men ikke helt så håndfast, som han mente.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 19.37 fra vidnet til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland, og forespurgt, hvad det var, han havde i tanker, forklarede han, at det igen var det samme problem. Han læste som sagt mailen sådan, at man godt kunne komme ud af skattepligten, men når man erhvervede en helårsbolig, blev man skattepligtig, og det var i hvert fald, hvad ægtefællen havde gjort i denne skattesag. Det, der ikke stod, var, ”fordi du begynder at arbejde”. Det stod ikke så tydeligt, at han havde fanget det.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 19.40 fra Ivar Nordland til vidnet og forespurgt, om Ivar Nordland ikke satte det lidt på plads i forhold til den problemstilling, som vidnet kæmpede med, svarede han benægtende. Han forstod det i hvert fald ikke. Mailen gentog jo bare det, som Ivar Nordland hele tiden havde sagt. Det, der pinte vidnet på dette tidspunkt i processen, var, at han troede, at købet af et hus statuerede skattepligt. Det stod der jo ikke noget om her, tværtimod. Det kom Ivar Nordland med i den næste mail, hvor der var en lang forklaring, og hvor det faldt på plads for vidnet. Forespurgt, om han mente mailen af samme dato kl. 21.44 fra Ivar Nordland til ham, cc Birgitte Christensen, svarede han bekræftende.

Foreholdt mail af 19. september 2010 kl. 20.20 fra Peter Loft til Birgitte Christensen og forespurgt, hvorfor de ikke talte sammen i telefonen, forklarede han, at det var et godt spørgsmål. Mailen var ved at være slutningen, hvor han sagde, at han havde opgivet sit eget forsøg på at skrive et notat, og om de ville gøre det, fordi de nu vidste, hvad det var, som han havde brug for.

Henvist til mail af 20. september 2010 kl. 06.15 fra vidnet til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland, og forespurgt, om det var et svar på Birgitte Christensens mail af 19. september 2010 kl. 22.28 til vidnet, svarede han, at det tror han. Forklaringen følger vist af mail af 20. september 2010 kl. 6.18, hvoraf fremgår, at han var bange for det med helårsbolig og bopælspligt osv., og at han ønskede, at man på en eller anden måde kunne få skrevet, hvilken betydning det havde, om det var et sommerhus, et helårshus, eller andet. Hans helt initiale forsøg søndag middag var at sige, at det var helt ligegyldigt. Det var det så ikke, men han bad dem om at være meget opmærksom på, om de ikke kunne lade være med at omtale det, hvis det alligevel ikke havde betydning. Ved at læse afgørelsen i SKM 2009.359 var de vel nærmest nået frem til, at hvis boligen blev købt efterfølgende, var det ligegyldigt, om det var det ene eller det andet – bare man ikke arbejdede i landet.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 6.15 fra vidnet til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland, og forespurgt, hvad han mente med "hvis I læser oplægget med ministerens øjne vil I også komme til den modsatte konklusion", forklarede han, at han ikke husker det så nøje, men som sagt kom han torsdag aften ind i en lidt cirkulær diskussion. Nu havde han siddet i ro og mag om søndagen og læst en afgørelse og læst den lige modsat den måde, som den skulle læses på. Så var det, han sagde, at hvis nogen måtte have – og det ved han ikke noget om – et ønske om at nå til det resultat, at afgørelsen var forkert, så skulle de nødig give næring til det ved den måde, de skrev det på. Han bad dem derfor være meget omhyggelig med alt, hvad de skrev, og være lige så pædagogiske, som han selv forsøgte at være i sit korte notat.

Henvist til mail af 20. september 2010 fra Birgitte Christensen til vidnet vedhæftet to notater og forespurgt, om han gennemgik det, da han modtog det, forklarede han, at han på et eller andet tidspunkt læste det. Han var til møde i SKAT København den dag, så han ved ikke, hvornår han præcist læste det. Han læste et af de relativt talrige udkast, der åbenbart kørte frem og tilbage. Om det nøjagtigt var dette udkast, eller om det var

et af de senere, ved han ikke. Som han husker det, var der ikke voldsom stor forskel på dem.

Foreholdt, at man kan se, at vidnet modtog det, idet han svarede Birgitte Christensen ved mail af 20. september 2010 kl. 11.12, og forespurgt, han kan huske, om han drøftede notatet med Birgitte Christensen om formiddagen, svarede han benægtende, men det har han nok gjort. Han tror nok, at deres møjsommelige bestræbelser om søndagen havde båret så meget frugt, så tonen var den rigtige. Hvad de talte om, kan han ikke huske, men han tror, at de mest talte om, at der havde været en temmelig langsommelig tilblivelsesproces, da EDB'en drillede, hvilket Birgitte Christensen vist også skrev et eller andet sted. Han tror ikke, at de diskuterede det indholdsmæssige.

Forespurgt, om det var meningen, at vidnet ville give ministeren notatet, svarede han bekræftende. Notatet trådte i stedet for det notat, som han havde forsøgt sig med søndag kl. 12. Det blev lidt længere, men forhåbentlig også lidt bedre. Han kan ikke huske, om han gav det til ministeren, for den diskussion, som han regnede med, ville blive genoptaget, blev aldrig genoptaget. Afgørelsen blev heller ikke offentliggjort, så der var jo heller ikke det store behov.

Foreholdt, at man arbejdede videre på notatet, og henvist til, at Michael Frank den 20. september 2010 kl. 13.08 sendte en mail til Ivar Nordland, cc Birgitte Christensen, med et nyt udkast, samt forespurgt, om han kan huske, om det nye notat var en konsekvens af hans samtale med Birgitte Christensen, så hun måske vendte tilbage til Michael Frank, svarede han benægtende.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 13.23 fra Birgitte Christensen til Michael Frank, cc Ivar Nordland, og forespurgt, om han var inde på den problemstilling, at de konkrete og personlige omstændigheder skulle skrives ud af notatet, forklarede han, at det tror han ikke, men hans eget oprindelige udkast var lavet anonymt, så det var også det, der var hans tanke. Han tror godt, at alle vidste, hvorfor de skrev, men der var ikke nogen særlig grund til at skrive navne. De var ude over det stadie, hvor det var de personlige oplysninger, der var interessante.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 19.29 fra Birgitte Christensen til vidnet, cc Ivar Nordland, og foreholdt, at man må forstå det sådan, at Birgitte Christensen selv havde lagt notatet til Troels Lund Poulsen, samt

forespurgt, om han har kendskab til omstændighederne i forbindelse med, at det blev lagt til Troels Lund Poulsen, svarede han benægtende. Han kan ikke huske det, men han vil skyde på, at der var nogle tekniske problemer. Han tog formentlig hjem og havde nok bedt dem lægge det til ministeren.

Forespurgt, om vidnet modtog nogen reaktion på notatet fra ministeren, svarede han benægtende. Forespurgt, om han modtog reaktion fra Peter Arnfeldt, svarede han benægtende. Han vil ikke udelukke, at de vekslede et par ord, men i virkeligheden var den 16. september 2010 om aftenen sidste gang, hvor de reelt drøftede sagen.

Forespurgt, om han drøftede sagen med Troels Lund Poulsen fra september 2010 og de følgende måneder frem, forklarede han, at han ikke har nogen erindring om det, før ombudsmandssagen kom. Der var lidt ”efterskulp”, hvor han mener, at Peter Christensen kørte lidt videre i pressen, men det var ikke noget, som han var involveret i, og sagen døde for så vidt i Skatteministeriet.

Forespurgt, om vidnet nogensinde overvejede ministerens habilitet til overhovedet at komme i nærheden af denne sag, og om han overvejede, om det var betimeligt, at ministeren fik oplysninger om sin politiske hovedmodstander, svarede han benægtende. Det gjorde han egentlig ikke. Det lå ligesom lidt i hele systemet, som var konkret udmøntet i VIP-sagerne, men også på anden vis. Som skattevæsen fik man viden om forskellige ting, og det skulle man selvfølgelig ikke gå og rutte med, men i et eller andet omfang lå det i arbejdsrelationen mellem departementschef og minister, at man orienterede om skattesager med en vis politisk relevans. Da de havde samme tavshedspligt, og da de ikke havde mulighed for at agere i sagerne, var det ikke en overvejelse, han gjorde sig.

...

Foreholdt, at han har forklaret, at han ikke drøftede skattesagen med Troels Lund Poulsen efter mødet den 16. september 2010, og forespurgt, om det er korrekt forstået, forklarede han, at det mener han ikke, at han gjorde.

Foreholdt mail af 20. september 2010 kl. 10.32 fra vidnet til Birgitte Christensen og forespurgt, om han kan huske, hvad det var for et ”møde her til morgen”, forklarede han, at han ikke havde erindring om noget møde. Foreholdt Birgitte Christensens forklaring, protokol 25, side 21, 3. afsnit,

6.-9. linje: ”Forespurgt, om hun ved, om Peter Loft i løbet af mandagen havde haft en dialog med ministeren, forklarede hun, at tidligt på mandagen havde Peter Loft sendt en mail, hvor han spurgte, om de kunne mødes, fordi han gerne ville fortælle om et møde, han havde haft. Som hun husker det, var det et møde med ministeren”, forklarede han, at han må erkende, at han ikke har nogen som helst erindring om et møde med ministeren. Hverken at det fandt sted, eller hvad det handlede om, men det er ikke utænkeligt.

Foreholdt vidnets supplerende redegørelse, punkt 9, 2. afsnit: ”Da jeg ikke har et detaljeret kendskab til de pågældende regler rådspurgte jeg mig hos ministeriets specialist på dette område, Ivar Nordland. Han bekræftede min opfattelse, som også svarede til det resultat, SKAT København var nået til. Dette svar viderebragte jeg til skatteministeren”, og foreholdt, at der er noget, der tyder på, at han da var af den opfattelse, at han havde haft drøftelser med skatteministeren efter mødet den 16. september 2010, forklarede han, at han må erkende, at der ikke rigtig er noget, der ringere. Han kan huske, at den oprustning, som han startede på torsdag aften, hvor han tænkte, at han ikke havde fået det hele på plads, og at der skulle noget mere til, ikke blev efterfulgt af et møde.

Det kan godt være, at han mandag morgen sagde til ministeren, at han havde arbejdet videre, at det, som han sagde torsdag aften, var korrekt, og at de arbejdede på et notat eller et eller andet, og at ministeren hertil sagde okay. Det, der står tilbage i hans erindring, er, at drøftelsen på mødet torsdag aften aldrig rigtig blev genoptaget. Han har simpelthen ingen erindring om et mandag morgenmøde, men det kan meget vel passe.

Vidnet blev foreholdt, at han har forklaret om sin telefonsamtale med Ivar Nordland torsdag aften, at Ivar Nordland detaljeret har forklaret om telefonsamtalen, og at man godt kan forestille sig, at vidnet vendte tilbage til ministeren umiddelbart efter telefonsamtalen i stedet for at vente. Foreholdt, at hans supplerende redegørelse giver indtryk af, at han talte med Ivar Nordland, at han fik et svar fra ham, og at han gik tilbage til ministeren med svaret, forklarede han, at sådan husker han det ikke, men det kan ikke udelukkes. Det, som står tilbage for ham, er, at han ikke havde en fornemmelse af, at sagen blev lukket. Han syntes, at den stadig stod åben. Det gjorde sagen også efter dette mandag morgenmøde. Hvis han der fik alting på plads, vil han stærkt regne med, at han kunne huske mødet. Han tror bare, at han refererede nogenlunde det samme, som han havde sagt

torsdag aften, at han nu havde fået det bekræftet af sine specialister, og at ministeren tog det til efterretning.

På ny foreholdt sin supplerende redegørelse: ”Han bekræftede min opfattelse, som også svarede til det resultat, SKAT København var nået til. Dette svar viderebragte jeg til skatteministeren”, og foreholdt, at det ser ud som om, at han talte med Ivar Nordland og straks efter med ministeren, forklarede han, at det godt kan have været tilfældet. Det, som for ham står tilbage som essensen, er, at han fik stillet et spørgsmål eller to, og han gav et umiddelbart svar. Han havde fornemmelsen af, at svaret ikke blev købt 100%, så han kan sagtens have vendt tilbage og sagt, at hans teknikere bekræftede det, som han havde sagt. Men han kan huske, at bogen ikke blev lukket derved. Han følte – både overfor ministeren, men også overfor den offentlighed, som, han regnede med, ville komme – at der var en yderligere øvelse, som han måtte gennemgå for at kunne forklare spørgsmålene lidt bedre.

...

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at det ikke var til brug for pressehåndteringen, at han arbejdede hjemme den 18.-19. september 2010, forklarede han, at det var i en senere fase. Først måtte man have styr på juraen for at kunne forklare den, og det var det, han prøvede på. Det var det, som det lange notat fra Michael Frank, som han fik leveret i løbet af mandag den 20. september 2010, skulle tjene til. Han tror ikke, at der var pressefolk inde over notatet, og det var heller ikke noget, de brugte pressetjenesten til. Det var Peter Arnfeldt, der var med til mødet den 16. september 2010, og ikke ministeriets pressemand.

Forespurgt, om han kunne have spurgt Peter Arnfeldt, hvordan de skulle servere forklaringen, forklarede han, at i første omgang var det et juridisk spørgsmål, og han var sådan set den eneste, der kunne svare, fordi han var den eneste jurist, der var til stede. Foreholdt, at han har forklaret, at årsagen til, at han var uforløst, da han forlod mødet, var, at han ikke syntes, at han havde svaret på spørgsmålet, og at hans tanke var, hvad han skulle gøre, hvis han fik spørgsmålet igen, svarede han bekræftende. Hans problem var at få det helt klart, at smitte mellem ægtefæller aldrig kunne komme på tale, når det var et tilflytningstilfælde, ligesom han skulle have klarlagt betydningen af, om det var et sommerhus eller et ikke-sommerhus. Det tog Birgitte Christensen og Ivar Nordland noget tid at få det kommunikeret, så han forstod det. Det vigtigste var spørgsmålet

om, hvorvidt der var en eller anden minimumslængde, som man skulle være ude af skattepligten. Det var juridiske spørgsmål og ikke pressemedarbejder-spørgsmål.

Forespurgt, om de ikke havde alle de juridiske fakta i agterskrivelsen, og om svarene på spørgsmålene ikke var i agterskrivelsen, svarede han bekræftende. Forespurgt, om de ikke bare kunne have båret agterskrivelsen til presseafdelingen og bedt dem om at gøre det til forståeligt dansk, forklarede han, at problemet var, at ministeren og hans spindoktor stillede spørgsmål til det. Forespurgt, om disse spørgsmål ikke kunne besvares ud fra argumentationen i agterskrivelsen, svarede han benægtende. Der stod intet om, hvor længe man skulle være ude af skattepligten. Der stod ikke spor om de tre måneder eller om betydningen af, om det var et sommerhus eller et helårshus.

Foreholdt, at han har forklaret, at han var fuldstændig enig i konklusionen, svarede han bekræftende. Forespurgt, om det ikke var ensbetydende med, at de tre måneder ikke havde nogen betydning, svarede han bekræftende, men det var heller ikke ham, der stillede spørgsmålene. Han prøvede at besvare dem. Forespurgt, om det simple svar ikke var, at de tre måneder ikke havde nogen betydning, og at det var fuldstændig ligegyldigt, om man var ude i to dage eller tre måneder, svarede han bekræftende. Det var også præcis det svar, som han gav.

Forespurgt, hvor mange pressehenvendelser vidnet fik om sagen efter den 16. september 2010, forklarede han, at han praktisk talt ikke fik nogen, men alle de spørgsmål, som han havde forberedt sig på, kom et år efter, da afgørelsen blev offentliggjort. Da kom spørgsmålene om, hvilken betydning det havde, hvis man arbejdede, om SKAT havde været så grundig, at de havde spurgt dem, som Stephen Kinnock havde haft møde med osv. Der kom adskillige eksempler på expats, der mente, at de var blevet behandlet anderledes, og hele sagen med Camilla Vest kom. Alle spørgsmål, som han regnede med ville komme, kom, men i lidt mindre omfang, fordi der var gået et år, og Helle Thorning-Schmidt var blevet statsminister i mellemtiden.

Foreholdt, at alle troede, at afgørelsen ville blive offentliggjort, selvom det rent faktisk ikke blev sagt direkte, og forespurgt, om det ikke på noget tidspunkt under hans forberedelse af presseberedskabet faldt ham ind at spørge Bjarne Corydon, Helle Thorning-Schmidt, Frode Holm eller en af

de andre personer, der var direkte involveret i sagen, om de ville offentliggøre den, svarede han benægtende.

Formanden bemærkede, at Frode Holm dog ifølge en artikel havde oplyst, at det var hans klare forventning, at afgørelsen ville blive offentliggjort, og vidnet forklarede, at det var den arbejdshypotese, som de gik ud fra.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret³¹⁰:

Udspørgeren henviste til de fire notater, som vidnet skulle have modtaget henholdsvis 14., 23., 24. og 27. september 2010. Udspørgeren henviste endvidere til mail af 20. september 2010 fra Birgitte Christensen til Peter Loft, cc Ivar Nordland, og til Birgitte Christensens forklaring i protokol 25, side 21, hvorefter hun den 20. september 2010 skulle have lagt notatet, som han angiver at have modtaget den 27. september 2010, til ham via ministersekretariatet. Forespurgt, om han kan give nogen forklaring på, hvorfor han mener, at han først modtog notatet den 27. september 2010, svarede han benægtende, men det fungerer jo sådan, at det går gennem et ministersekretariat. Han ved ikke, hvad der er sket. Han kan bare konstatere, at når han har skrevet den 27. september 2010 på notatet, så var det den dag, han fik det. Han vil umiddelbart tro, at notatet også er gået forbi Peter Loft, men han ved det ikke.

Formanden foreholdt, at kommissionen i enkeltheder har hørt om, hvordan medarbejderne og Peter Loft søndag den 19. september 2010 arbejdede hårdt for at få notatet færdigt, og forespurgt, om det kan tænkes, at notatet blev lagt til ham den 20. september 2010, men at det endte i en bunke, så han først kom ned til det den 27. september 2010, svarede han benægtende. Det tror han ikke, men man kan ikke afvise det. Der var også nogle notater imellem det første og det fjerde, han fik.

Formanden bemærkede, at det tredje notat var fra den 17. september 2010, og at han er enig med vidnet i den rækkefølge, notaterne er modtaget i, men at det undrer ham, at vidnet modtog notaterne så sent. Vidnet forklarede, at det også undrer ham, men han har bare valgt at lægge det frem. Han har ikke nogen konspirationsteoretisk forklaring på, hvorfor det er på den måde. Han noterede datoerne, fordi det var vigtigt for ham at have en eller anden dokumentation for, hvornår han fik notaterne. Grun-

310 Protokol 52, side 39.

den til, at han gjorde det, var, at det var samme journalnummer, der gik igen på notaterne, og de var ikke daterede. Når han fik sådan noget forelagt, begyndte hans alarmklokker at lyse ret kraftigt. Han gjorde desværre ikke noget ved det, men skrev bare datoerne ned.

Foreholdt af formanden, at han mener, at notaterne blev leveret sammen med nogle ministerforelæggelser, og forespurgt, om det siger vidnet noget, svarede han benægtende. Han husker bare, at han fik notaterne ind og noterede datoerne på dem.

Skattesagskommissionen

Kapitel 9, afsnit 9.16-9.18

Beretning afgivet af Skattesagskommissionen

Publikationen kan bestilles

via Justitsministeriets hjemmeside (www.jm.dk)

eller hos

Rosendahls - Schultz Distribution

Herstedvang 10

2620 Albertslund

Telefon: 43 22 73 00

Fax: 43 63 19 69

distribution@rosendahls.dk

ISBN: 978-87-92760-82-1 (tryk)

ISBN: 978-87-92760-84-5 (internet)

ISBN: 978-87-92760-81-4 (e-bog)

Tryk: Rosendahls - Schultz Grafisk A/S

Pris: Kr. 750,- pr. sæt incl. moms

9.16 Perioden fra den 1. oktober 2010 til den 11. januar 2011

I et brev af 1. oktober 2010 skrev fuldmægtig Hanne Marie Motzfeldt på vegne Folketingets Ombudsmand følgende til Koncerncentret:

”Morgenavisen Jyllands-Posten v. journalist Jesper Høberg har klaget til mig. Jeg forstår Jesper Høbergs henvendelse sådan at han klager over både afgørelsen af 9. juli 2010 og afgørelsen 9. august 2010.

Jeg sender en kopi af Jesper Høbergs brev som modtaget 22. september 2010 med bilag og e-mail af 23. september 2010 og udskrift af den vedhæftede fil og beder Skatteministeriet om en udtalelse om begge afgørelser.

Efter den 9. juli 2010 at have fået afslag på aktindsigt i selve ministerforelæggelserne bad Jesper Høberg den 2. august 2010 om “aktindsigt” i datoen for en bestemt ministerforelæggelse. Jesper Høbergs anmodning forstår jeg som en anmodning om at få videregivet en oplysning som ikke nødvendigvis er knyttet til aktindsigt i et dokument. Jeg beder i den forbindelse Skatteministeriet udtale sig om hvorvidt de særlige regler om tavshedspligt for skattemyndighederne er til hinder for at ministeriet udleverer datoen for ministerforelæggelse til Jesper Høberg.

Endelig beder jeg ministeriet om at forholde sig til det som Jesper Høberg har anført om Skatteministeriet, Koncerncenterets sagsbehandling i hans sag, herunder sagsbehandlingstiden og klagevejledningen.

Udtalelsen vil eventuelt blive sendt til partshøring.

Jeg beder også om at låne akterne i sagen og om at Skatteministeriet returnerer Jesper Høbergs bilag til mig sammen med udtalelsen og akterne.”

Af en aktliste på fire sider fra Stephen Kinnocks skattesag dateret den 27. oktober 2010 fremgår bl.a.:

”Korrespondance. Internt.

27. september 2010: SKATs e-mail.

16. september 2010 14:00: SKATs e-mail med to + to vedhæftede filer.

16. september 2010 11:52: SKATs e-mail med to vedhæftede filer.

13. september 2010: SKATs notat vedrørende sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag 2. version.

x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde.

31. august 2010: SKATs notat vedrørende sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag 1. version.

16. august 2010: SKATs følgeseddel.

16. august 2010: SKATs skatteydernotat.

13. august 2010: SKATs e-mail.

12. august 2010: SKATs arkivrekvisition.

7. juni 2010, 8. juni 2010 og 10. juni 2010: SKATs e-mail.

7. juni 2010 og den 8. juni 2010: SKATs e-mail.

Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft.

Udateret: SKATs ved Peter Lofts notater.

Udateret: SKATs notat modtaget ved møde med Peter Loft.”

Nederst på listen er anført:

”Redigering afsluttet den 27. oktober 2010

Søren ... Hansen”

Ved brev af 2. november 2010 svarede Anne Katrine Salling, Koncerncentret, på ombudsmandens brev af 1. oktober 2010:

”...

Udtalelse om j.nr. 2010-019-0112 og 2010-019-0118

I begge afgørelser blev den særlige tavshedspligt for skattemyndighederne fortolket således, at alene oplysning om en konkret sags eksistens også er omfattet af tavshedspligten. Oplysning om, hvorvidt der fandtes en ministerforelæggelse eller ej om den konkrete sag ville derfor være ensbetydende med at oplyse, om der fandtes en sag eller ej. Imidlertid er der i det foreliggende tilfælde tale om en sag, hvis eksistens var kendt af den brede offentlighed på det pågældende tidspunkt, og en oplysning om sagens eksistens kunne derfor ikke anses for en fortrolig oplysning.

Den særlige tavshedspligt på skattemyndighedernes område var således ikke til hinder for at oplyse dato for en eventuelt eksisterende ministerforelæggelse. Der findes imidlertid ikke en sådan ministerforelæggelse,

hvilket derfor klart burde have fremgået af begge afgørelser til Jyllands-Posten.

Klageadgang og sagsbehandlingstid

Klagevejledningen skyldtes en fejlagtig opfattelse af, at der var administrativ klageadgang til Landsskatteretten.

Der er ikke fastsat særlige regler om klageadgang for Koncerncentrets afgørelser om aktindsigt. Der er heller ikke mulighed for at påklage Koncerncentrets afgørelser om aktindsigt til en overordnet myndighed efter den almindelige ulovbestemte rekursadgang herom, da Koncerncentret er øverste myndighed i Skatteministeriet. Afgørelser om aktindsigt kan derfor ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Det burde som en service – i stedet for klagevejledningen – have fremgået, at afgørelsen ikke kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Der er ikke med klagevejledningen til Landsskatteretten tale om et forsøg på at forhale sagsbehandlingstiden.

Udskrift af sagernes akter samt Jesper Høbergs bilag er vedlagt.

Vedrørende bilaget til akt 5 og 8 i j.nr. 2010-0190-112 er der fejlagtigt til den elektroniske journalisering medscannet dokumenter, der ikke har noget med den konkrete sag at gøre og disse dokumenter er frasorteret de medsendte bilag. Der er tale om det samme indscannede dokument.

Der ud over er akt 3 i j.nr. 2010-019-0118 ikke gemt rigtigt på sagen. Udskrift af en mail, hvor den oprindelige mailtekst fremgår, er vedlagt i stedet.”

Den 26. november 2010 skrev Hanne Marie Motzfeldt:

”I forlængelse af ... beder jeg Skatteministeriet og SKAT om en supplerende udtalelse om sagen.

I den forbindelse beder jeg Skatteministeriet om at redegøre for om Skatteministeriet/Koncerncenteret har været eller er besiddelse af oplysninger om eller dokumenter fra Stephen Kinnocks skattesag eller sager der er knyttet til sagen. Hvis dette er tilfældet beder jeg Skatteministeriet om at komme ind på spørgsmålet om vejledning i forbindelse med aktindsigts-

begæring fra pressen i forbindelse med Jesper Høbergs anmodning om aktindsigt. Jeg beder SKAT om at redegøre for om SKAT har videregivet akter fra eller informationer om Stephen Kinnocks skattesag eller tilknyttede sager til Skatteministeriet/Koncerncentret. Hvis dette er tilfældet beder jeg SKAT oplyse hvilke dokumenter og oplysninger der er tale om og hvornår og med hvilket formål de blev videregivet.

Udtalelserne vil eventuelt blive sendt til partshøring. Hvis Skatteministeriet og SKAT mener at dele af udtalelserne ikke kan videregives som led i en partshøring af Jesper Høberg, beder jeg myndighederne gøre mig opmærksom på dette samtidig med fremsendelsen af udtalelserne.

Jeg beder Skatteministeriet om først at indhente en udtalelse om sagen fra SKAT. På den måde kan det som SKAT skriver i sin udtalelse, indgå i grundlaget for den udtalelse som Skatteministeriet derefter udarbejder og sender til mig.

Jeg beder også om en aktliste fra SKAT og Skatteministeriet i Stephen Kinnocks skattesag og i eventuelle sager der knytter sig til Stephen Kinnocks skattesag.”

Den 29. november 2010 kl. 11.31 skrev Anne Katrine Salling til Regionssekretariatet København:

”I bedes lave en udtalelse hurtigst muligt og senest den 6. december 2010 til Folketingets ombudsmand, jf. vedhæftede.”

Kl. 13.30 videresendte Jytte Fanefjord Grøndahl, Regionssekretariatet København, mailen til Gergana Trasborg og skrev:

”Sender denne til dig efter at have talt med Lisbeth Rasmussen. Lisbeth vil godt tale med dig om sagen.”

Den 9. december 2010 kl. 8.37 skrev Peter Loft til Steffen Normann Hansen:

”har du talt med Erling?”

Kl. 8.45 svarede Steffen Normann Hansen:

”Ja, straks fra morgenstunden. De nævnte sager er tilakteret sagen, og Erling er ved at fjerne dem, ligesom han er ved at justere i teksten på be-

svarelsen. Aftalt med ham, at vi lige får tingene at se igen inden de officielt sendes over, når vi alligevel er på Slusen mandag”

Af et brevudkast dateret den 10. december 2010 fra Gergana Trasborg til ”Anne Katrine Salling Koncerncentret m.fl.” med overskriften ”Udtalelse til brug for ombudsmanden” fremgår:

”Folketingets Ombudsmand har bedt Skatteministeriet indhente en udtalelse fra SKAT, til brug for en samlet udtalelse til Ombudsmanden.

SKAT København er blevet bedt om, at:

1. Oplyse, hvorvidt der er videregivet akter fra eller informationer om Stephen Kinnocks skattesag eller tilknyttede sager til Skatteministeriet / Koncerncenteret. I bekræftende tilfælde skal vi oplyse, hvilke dokumenter og oplysninger, der er videregivet, samt hvornår og formålet med videregivelsen.
2. Udlevere en aktliste i Stephen Kinnocks sag og i eventuelle sager der har tilknytning til denne sag.
3. Tage stilling til om udtalelsen til Skatteministeriet kan videregives som led i en partshøring af Jesper Høberg, (hvis klage er anledningen til Ombudsmandens henvendelse til SKAT).

Ad 1.

SKAT København skal hermed oplyse følgende:

Skriftlige akter:

Den 16. september 2010

VIP - indberetning om Stephen Kinnocks og Helle Thorning-Schmidts skattesager. En udfyldt skabelon blev sendt til departementschef Peter Loft og direktør Steffen Normann Hansen, som led i SKATs interne procedure om underretning af regionsdirektøren, produktionsdirektøren og departementschefen i VIP-sager. I samme anledning blev afgørelsen i udkast vedlagt.

Formålet har været at give en orientering om sagens forestående udfald. Proceduren om orientering om VIP-sager anvendes ved sager, der blandt andet kan give ekstern eller politisk bevågenhed.

Den 10. november 2010.

Direktør Birte Deleuran har på anmodning fået en redegørelse for medarbejderes adgang til Stephen Kinnocks skattesag. Formålet med redegørelsen har på grund af sagens følsomme karakter været, at få et overblik over hvilke sagsbehandlere der har haft systemadgang til sagen.

Anden information:

SKAT Københavns direktør Erling Andersen har på 5 møder i Koncerntret orienteret departementschef Peter Loft og produktionsdirektør Steffen Normann Hansen om sagsforløbet.

Møderne, alle af ca.1 times varighed, har været afholdt den 10. august 2010, den 13. august 2010, den 1. september 2010, den 3. september 2010 og den 13. september.

Sagen blev fra starten vurderet som værende en meget følsom sag. Direktør Erling Andersen fandt det derfor både naturligt og hensigtsmæssigt at drøfte sagen undervejs med hans foresatte produktionsdirektør Steffen Normann Hansen (vedr. produktion) og departementschef Peter Loft (vedr. alle øvrige ledelsesmæssige spørgsmål). Formålet med møderne var derfor at orientere om sagen på et uformelt plan med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter.

Der har været drøftelser om sagens principielle aspekter, SKATs forhold til pressen, og håndtering af samme, og endelig de mulige konsekvenser af sagens afslutning, herunder den forventede interesse af intern og ekstern karakter og den indflydelse sagen kan få på praksis i øvrigt.

Det kan tilføjes, at sagen i tiden fra den 23. juni 2010 har været endog meget omtalt i pressen, herunder udtalelser fra folketingspolitikere. Endvidere har en del skatteeksperter deltaget i debatten – eksempelvis skrev formanden for de statsautoriserede revisorerers skatteudvalg en artikel om sagens principielle vinkler.

Der er ikke ført notat eller referat ved møderne.

Udover ovennævnte møder, har der den 30. august 2010 været afholdt et møde i SKAT København med Jura og Samfund, hvor man drøftede principielle skattepligtsspørgsmål. Der blev ikke udleveret papirmateriale i relation til den konkrete sag, og der er ikke efterfølgende udvekslet materiale om mødet.

Deltagerne i mødet var Koncerncenteret kontorchef Carsten Vesterø, chefkonsulent Michael Frank og specialkonsulent Erik Jørgensen. Fra SKAT København deltog skattedirektør Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl Kofod og Søren ... Hansen.

Ad 2.

Vi vedlægger aktlister for begge skattesager, herunder Stephen Kinnocks og Helle Thorning-Schmidts.

Sagen oprettet i forbindelse med redegørelsen til HR-direktøren har kun 1 akt – selve redegørelsen. Aktliste sendes ikke.

VIP-indberetningerne er lagt på en captia sag, oprettet til alle SKAT Københavns VIP-sager. Aktliste sendes ikke.

Ad 3.

Vi mener, at denne udtalelse kan videregives til parten i sin helhed.

Vi mener, at aktlisterne vedrørende begge skattesager skal undlades fra partshøring.”

Den 10. december 2010 kl. 14.34 sendte Lisbeth Rasmussen følgende mail til Hanne Dahl Kofod, cc Erling Andersen:

”Følgende tekst foreslås indsat til erstatning af de tidligere tekster:

(side 1)

September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater. Drøftet med koncernledelsen.

(side 2)

Arbejdsnotater. Udkast til formulering af Skats afgørelse. Afgrænsning og grundlaget for afgørelsen. Drøftet med koncernledelsen.

Arbejdsnotat om koncernledelsens overvejelser om principielle problemstillinger i forbindelse med sagen. Drøftet med koncernledelsen.

Notat om centrale skattepligtsspørgsmål og skatteforhold i sagen. Stephen Kinnock og spørgsmål om beskatning i Danmark. Drøftet med koncernledelsen.”

Udtalelsen til brug for ombudsmanden fra Gergana Trasborg, der er dateret den 10. december 2010, findes også i en version dateret den 13. december 2010. Forskellene er markeret i teksten således, at ændringer/tilføjelser er anført med kursiv og det, der er slettet, er markeret ved overstregetning:

”Folketingets Ombudsmand har bedt Skatteministeriet indhente en udtalelse fra SKAT, til brug for en samlet udtalelse til Ombudsmanden.

SKAT København er blevet bedt om, at:

1. Oplyse, hvorvidt der er videregivet akter fra eller informationer om Stephen Kinnocks skattesag eller tilknyttede sager til Skatteministeriet / Koncerncenteret. I bekræftende tilfælde skal vi oplyse, hvilke dokumenter og oplysninger, der er videregivet, samt hvornår og formålet med videregivelsen.
2. Udlevere en aktliste i Stephen Kinnocks sag og i eventuelle sager der har tilknytning til denne sag.
3. Tåge stilling til om udtalelsen til Skatteministeriet kan videregives som led i en partshøring af Jesper Høberg, (hvis klage er anledningen til Ombudsmandens henvendelse til SKAT).

Ad 1.

SKAT København skal hermed oplyse følgende:

Skriftlige akter:

Den 16. september 2010

VIP - indberetning om Stephen Kinnocks og Helle Thorning-Schmidts skattesager. En udfyldt skabelon blev sendt til departementschef Peter Loft og direktør Steffen Normann Hansen, som led i SKATs interne procedure om underretning af regionsdirektøren, produktionsdirektøren og departementschefen i VIP-sager. I samme anledning blev afgørelsen i udkast vedlagt.

Formålet har været at give en orientering om sagens forestående udfald. Proceduren om orientering om VIP-sager anvendes ved sager, der blandt andet kan give ekstern eller politisk bevågenhed.

Den 10. november 2010.

Direktør Birte Deleuran har på anmodning fået en redegørelse for medarbejderes adgang til Stephen Kinnocks skattesag. Formålet med redegørelsen har på grund af sagens følsomme karakter været, at få et overblik over hvilke sagsbehandlere der har haft systemadgang til sagen.

Anden information:

SKAT Københavns direktør Erling Andersen har på 5 møder i Koncerntcentret orienteret departementschef Peter Loft og produktionsdirektør Steffen Normann Hansen om sagsforløbet.

Møderne, alle af ca.1 times varighed, har været afholdt den 10. august 2010, den 13. august 2010, den 1. september 2010, den 3. september 2010 og den 13. september 2010.

Sagen blev fra starten vurderet som værende en meget følsom sag. Direktør Erling Andersen fandt det derfor både naturligt og hensigtsmæssigt at drøfte sagen undervejs med hans foresatte – produktionsdirektør Steffen Normann Hansen (*reference* vedr. produktion) og departementschef Peter Loft (*reference* vedr. alle øvrige ledelsesmæssige spørgsmål). Formålet med møderne var derfor at orientere om sagen på et uformelt ~~plan med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter.~~

Der har været drøftelser om sagens principielle aspekter, SKATs forhold til pressen, og håndtering af samme, og endelig de mulige *skattemæssige* konsekvenser af sagens afslutning, herunder den forventede interesse af intern og ekstern karakter og den indflydelse sagen kan få på praksis i øvrigt.

Det kan tilføjes, at sagen i tiden fra den 23. juni 2010 har været endog meget omtalt i pressen, herunder udtalelser fra folketingspolitikere. Endvidere har en del skatteeksperter deltaget i debatten – eksempelvis skrev formanden for de statsautoriserede revisorerers skatteudvalg en artikel om sagens principielle vinkler.

Det bemærkes, at sagens materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne.

Der er ikke ført notat eller referat ved møderne.

Udover ovennævnte møder, har der den 30. august 2010 været afholdt et møde i SKAT København med Jura og Samfund, hvor man drøftede principielle skattepligtsspørgsmål. Der blev ikke udleveret papirmateriale i relation til den konkrete sag, og der er ikke efterfølgende udvekslet materiale om mødet.

Deltagerne i mødet var Koncerncenteret kontorchef Carsten Vesterø, chefkonsulent Michael Frank og specialkonsulent Erik Jørgensen. Fra SKAT København deltog skattedirektør Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl Kofod og Søren ... Hansen.

Ad 2.

Vi vedlægger aktlister for begge skattesager, herunder Stephen Kinnocks og Helle Thorning-Schmidts.

Sagen oprettet i forbindelse med redegørelsen til HR-direktøren har kun 1 akt – selve redegørelsen. Aktliste sendes ikke.

VIP-indberetningerne er lagt på en captia sag, oprettet til alle SKAT Københavns VIP-sager. Aktliste sendes ikke.

Ad 3.

Vi mener, at denne udtalelse kan videregives til parten i sin helhed både aktlisterne og dette notat skal undtages for partshøring.

~~Vi mener, at aktlisterne vedrørende begge skattesager skal undlades fra partshøring.~~

Vi er bekymret for, at den konkrete redegørelse sammenholdt med aktlisterne vil give mulighed for at få et indblik i sagsoplysninger, der er underlagt tavshedspligt.”

I forbindelse med at kommissionen foretog en gennemgang af skattesagens dokumenter hos SKAT København, fandt man en kopi af side 2 af 3 fra en udtalelse.

Siden var identisk med side 2 af 3 i ovenstående udtalelse, men ud for afsnittet: ”Det bemærkes, at sagens materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne”, var en pilemarkering.

I sagen findes endvidere en aktliste over Stephen Kinnocks skattesag dateret den 13. december 2010. Listen er næsten identisk med listen dateret den 27. oktober 2010 af Søren Hansen bortset fra to datoændringer og ændring i beskrivelsen af fire akter under punktet ”Korrespondance internt”. Derudover er Søren Hansens datering mv. sidst på listen fjernet. Ændringerne er følgende:

”...

~~x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde.~~

September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater.

...

~~12. 13. august 2010: SKATs arkivrekvisition.~~

...

~~Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft. Arbejdsnotater. Udkast til formulering af SKATs afgørelse. Afgrænsning og grundlaget for afgørelsen.~~

~~Udateret: SKATs ved Peter Lofts notater. Arbejdsnotat om overvejelser om principielle problemstillinger i forbindelse med sagen.~~

~~Udateret: SKATs notat modtaget ved møde med Peter Loft. Notat om centrale skattepligtsspørgsmål og skatteforhold i sagen. Stephen Nathan Kinnock og spørgsmål om beskatning i Danmark.~~

...

~~Redigering afsluttet den 27. oktober 2010~~

~~Søren ... Hansen”~~

Den 13. december 2010 kl. 22.01 skrev Peter Loft til Steffen Normann Hansen:

”Vi skal nok have et hurtigt møde om aktindsigtssagen.

Det forekommer mig at der er betydelig forskel på hvad vi har givet aktindsigt i, og hvad det fremgår af skat kbhs melding, at vi har modtaget derfra.

Det vil nok interessere ombudsmanden – ud over alt det øvrige!”

Steffen Normann Hansen skrev herefter kl. 22.14:

Perioden fra den 1. oktober 2010 til den 11. januar 2011

”Enig. Har “rodet” lidt i muligheden for at slette akter. Umiddelbart kan det ikke lade sig gøre af en medarbejder, men aktere kan slettet af den systemansvarlige. Ved noget mere i morgen tidlig.”

Peter Loft svarede kl. 22.23:

”fint”

Gergana Trasborg har forklaret³¹¹:

Henvist til brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret med anmodning om en supplerende udtalelse samt mails af 29. november 2010 fra Anne Katrine Salling, Koncerncentret, til Regionssekretariatet og fra Jytte Fanefjord Grøndahl, SKAT, til vidnet, oplyste hun, at Jytte Fanefjord Grøndahl nu er pensioneret, men på det tidspunkt stod hun for at fordele mails fra sekretariatets fælles postkasse. Vidnet talte med Lisbeth Rasmussen om, hvad hendes rolle var, og hvad der skulle ske. Der blev holdt flere møder, hvor Hanne Dahl Kofod, hendes daværende afdelingsleder, og Erling Andersen deltog. De skulle have fordelt rollerne.

Forespurgt, hvad hendes rolle var i forbindelse med denne aktindsigtssag, som Jesper Høberg fra Jyllands-Posten havde rejst, svarede hun, at hun skulle skrive selve redegørelsen. Hanne Dahl Kofod skulle supplere med sagernes aktlister. Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen instruerede hende om, hvad der skulle skrives. Hun deltog ikke i de senere møder med ombudsmanden.

(Vidnet har efterfølgende præciseret, at hun ikke havde nogen rolle i forbindelse med aktindsigtssagen vedrørende Jesper Høberg, men alene vedrørende besvarelsen af Koncerncentrets anmodning af 29. november 2010 til SKAT København om en supplerende udtalelse.)

...

Forespurgt, hvornår hun første gang blev opmærksom på, at der verserede en sag ved ombudsmanden om aktindsigt efter en klage fra en journalist på Jyllands-Posten, forklarede hun, at det gjorde hun i forbindelse med, at hun fik en mail fra Jytte Fanefjord Grøndahl den 29. november 2010.

311 Protokol 13, side 3, og protokol 42, side 2-10.

Henvist til SKAT Københavns aktliste af 27. oktober 2010 over materiale i Stephen Kinnocks skattesag og forespurgt, om hun har kendskab til, hvorfor den blev udarbejdet, forklarede hun, at man plejede at lave en aktliste for at holde styr på de akter, der hørte til en sag. Det var helt normalt, at man lavede en aktliste.

Henvist til mail af 29. november 2010 fra Jytte Fanefjord Grøndahl til vidnet og forespurgt, om det er den mail, hun netop har refereret til, svarede hun bekræftende.

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt i november/december 2010 havde kontakt med Anne Katrine Salling eller andre fra Koncerncentret om udtalelsen, forklarede hun, at hun kontaktede Anne Katrine Salling samme dag, som hun fik henvendelsen videresendt, fordi der i ombudsmandens brev blev nævnt en tidligere skrivelse, som hun ikke kunne placere. Hun mente, at hun måske også skulle kende lidt præhistorie, hvis hun skulle besvare sådan en henvendelse. Forespurgt, om Anne Katrine Salling sendte det yderligere brev, svarede hun benægtende. Anne Katrine Salling forklarede kort, hvad det gik ud på, hvad sagens historik var, og hvordan sagen var startet.

Forespurgt, om Jytte Fanefjord Grøndahl er en kollega i SKAT København, forklarede hun, at det er en kollega, der nu er gået på pension, men som på daværende tidspunkt stod for fordeling af elektronisk post. Forespurgt, om hun havde anden kontakt med Koncerncentret i november/december 2010 udover kontakten med Anne Katrine Salling den 29. november 2010, svarede hun benægtende. Hun mener, at hun havde kontakt med Koncerncentret i januar 2011.

Forespurgt, hvem der i SKAT København var involveret i at lave udtalelsen udover hende selv, forklarede hun, at hun selv lavede den med input fra de involverede. Det var Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, der bidrog med informationer.

Foreholdt, at man i mailen af 29. november 2011 fra Jytte Fanefjord Grøndahl kan se, at Lisbeth Rasmussen ønskede en samtale med vidnet, og forespurgt, om hun havde en drøftelse med Lisbeth Rasmussen, forklarede hun, at hun ikke havde drøftelser, men Lisbeth Rasmussen briefede hende kort om, hvad sagen var gået ud på, fordi hun ikke kendte selve skattesagen. Samtalen foregik på Lisbeth Rasmussens kontor. Lisbeth

Rasmussen sagde, at det var vidnet og daværende afdelingsleder Susanne Thorlin, der skulle stå for udarbejdelsen af udtalelsen.

Forespurgt, om hun fik andre instruktioner, forklarede hun, at hun senere hen fik instruktioner, men ikke på dette tidspunkt, hvor hun blev briefet. Forespurgt, om hun drøftede med Lisbeth Rasmussen, at der var en frist til den 6. december 2010, jf. mailen af 29. november 2010 fra Anne Katrine Salling til SKAT København, forklarede hun, at det husker hun ikke. Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen sagde noget om fristen, forklarede hun, at det kan hun ikke huske. Forespurgt, om hun kan huske, om de gennemgik ombudsmanden brev på mødet, forklarede hun, at det kan hun heller ikke huske.

Foreholdt brev af 26. november 2010 fra Folketingets Ombudsmand til Koncerncentret og forespurgt, om hun læste brevet, svarede hun bekræftende. Det første, hun så, var henvisningen til et brev af 10. november 2010. Hun ringede til Anne Katrine Salling i den sammenhæng. Hun mener, at hun gennemgik brevet fra ombudsmanden med Susanne Thorlin, før de holdt et møde med deltagelse af Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Susanne Thorlin, Hanne Dahl Kofod og vidnet.

På mødet blev de kort præsenteret for, hvad man mente, der skulle stå i udtalelsen til ombudsmanden. Mødet blev holdt på Erling Andersens kontor kort efter, at de modtog henvendelsen fra ombudsmanden. Forespurgt, om hun kan huske, hvor lang tid mødet tog, forklarede hun, at det ikke kan have taget mere end en time. Forespurgt, om hun kan huske, hvem der indledte mødet, forklarede hun, at det kan hun ikke huske konkret.

Forespurgt, om der blev givet oplysninger fra Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen på mødet, svarede hun bekræftende. Der blev givet oplysninger om de møder, der var blevet holdt, og der blev givet yderligere oplysninger om, hvad der skulle stå i udtalelsen. Forespurgt, om det var Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen, der kom med oplysningerne, svarede hun, at det gjorde de begge to. Forespurgt, om Hanne Dahl Kofod kom med nogle oplysninger, svarede hun benægtende. Det blev mere eller mindre fastlagt, hvem der skulle lave hvad i forbindelse med udtalelse. Hanne Dahl Kofod skulle bidrage med aktlisterne på skattesagen. Forespurgt, om de fik andre instruktioner eller oplysninger på mødet, end det hun har forklaret om, svarede hun benægtende.

Henvist til udkast til SKAT Københavns udtalelse af 10. december 2010 og forespurgt, om det var det første udkast, der blev udarbejdet, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om det var på mødet med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, at man aftalte at bygge brevet op med pkt. 1, 2 og 3, så man kunne se, hvad SKAT København var blevet bedt om, svarede hun benægtende. Det ligner noget indledende, som hun godt selv kunne have fundet på.

Foreholdt dele af udkast til udtalelse af 10. december 2010 og forespurgt, om hun ved, hvem der har sat et spørgsmålstejn efter den 13. september, forklarede hun, at det kan hun ikke huske. Foreholdt resten af udtalelsen, og at der under ad. 1 om skriftlige akter er oplyst, at der blev sendt en VIP-indberetning vedlagt udkast til afgørelse til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, samt forespurgt, hvor denne oplysning stammer fra, forklarede hun, at hun fik oplysningen af Erling Andersens daværende sekretær Jette Sørensen, som normalt sendte VIP-indberetninger. Foreholdt, at der i udtalelsen står, at der den 10. november 2010 blev sendt en redegørelse om medarbejderes adgang til Stephen Kinnocks skattesag, og forespurgt, hvor denne oplysning stammer fra, forklarede hun, at hun nok fik oplysningen af Susanne Thorlin, der havde stået for udarbejdelsen af redegørelsen.

Forespurgt, om hun spurgte Erling Andersen om, hvorvidt der var overleveret andre skriftlige akter til Koncerncentret end de to dokumenter, forklarede hun, at hun ikke kan huske, at hun skulle have spurgt ham konkret, om han har sendt noget, men han fik lov til at forholde sig til indholdet i udtalelsen og bidrage med de oplysninger, som han kom med.

Forespurgt, om hun spurgte Lisbeth Rasmussen, om hun havde kendskab til, om der var overleveret andre oplysninger, forklarede hun, at hun ikke spurgte. Hun spurgte heller ikke andre.

Foreholdt, at det fremgår af udtalelsen, at der har været afholdt 5 møder med Koncerncentret, og forespurgt, hvor oplysningen om møderne stammer fra, forklarede hun, at den stammede fra Erling Andersen. Forespurgt, hvor hun fik oplysningen, forklarede hun, at det var på mødet, at de talte om, at der var blevet holdt 5 møder, og at det skulle med i udtalelsen. Senere kom Erling Andersen med datoerne, der er anført i 3. afsnit.

Foreholdt, "Sagen blev fra starten vurderet som værende en meget følsom sag. Direktør Erling Andersen fandt det derfor både naturligt og hensigts-

mæssigt at drøfte sagen undervejs med hans foresatte – produktionsdirektør Steffen Normann Hansen (vedr. produktion) og departementschef Peter Loft (vedr. alle øvrige ledelsesmæssige spørgsmål)”, og forespurgt, hvor disse oplysninger stammer fra, forklarede hun, at det var meget fra Erling Andersen. Hun mener, at han selv har skrevet noget af det, eller at han i hvert fald har sagt noget af det ordret. Forespurgt, om hun kan huske, hvad han sagde ordret, forklarede hun, at hun mener, at ”naturligt og hensigtsmæssigt” kom fra ham.

Foreholdt, ”Formålet med møderne var derfor at orientere om sagen på et uformelt plan med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter”, og forespurgt, hvor denne oplysning stammer fra, forklarede hun, at den nok stammer fra mødet, som de holdt omkring indholdet af udtalelsen. Hun skal ikke kunne sige, om det kom ordret fra Erling Andersen, men det var meningen, at det var det, der skulle stå.

Foreholdt, ”Der har været drøftelser om sagens principielle aspekter, SKATs forhold til pressen, og håndtering af samme, og endelig de mulige konsekvenser af sagens afslutning”, og forespurgt, hvem der kom med den oplysning, forklarede hun, at hun mener, at det var Erling Andersen. Forespurgt, hvem der kom med input til ”SKATs forhold til pressen, og håndtering af samme, og endelig de mulige konsekvenser af sagens afslutning, herunder den forventede interesse af intern og ekstern karakter og den indflydelse sagen kan få på praksis i øvrigt”, forklarede hun, at det stadigvæk var Erling Andersen. Forespurgt, om det var på mødet eller efter mødet, at de her input kom, forklarede hun, at det kan hun ikke 100% huske, men hun mener, at det mere eller mindre var på mødet. De holdt flere møder. Hun deltog i to eller tre møder.

Forespurgt, om alle møderne var før den 10. december 2010, forklarede hun, at det kan hun ikke sige, men det var mens, de behandlede sagen. Hun mener, at hun fik alle de grundlæggende oplysninger, der står i udtalelsen, på det indledende møde, og så fik hun løbende suppleret, hvis hun havde spørgsmål til, hvordan det skulle stå. Nogle af inuttene fik hun også via sin afdelingsleder Susanne Thorlin. Forespurgt, om hun kan pege på, hvilke input hun fik fra sin afdelingsleder og ikke Erling Andersen, svarede hun benægtende, men de var mere eller mindre sammen om at skrive udtalelsen efter mødet.

Foreholdt udtalelsen, Ad 3, 1. pkt.: ”Vi mener, at denne udtalelse kan videre gives til parten i sin helhed”, og forespurgt, om hun kan huske,

hvem der kom med input til, at SKAT København skulle tage stilling her til, forklarede hun, at det var hendes egen vurdering, at udtalelsen kunne udleveres som et led i aktindsigt. Forespurgt, om hun drøftede sætningen med nogen, inden hun skrev udkastet, forklarede hun, at hun drøftede det med sin afdelingsleder, men hun var sådan set enig.

Foreholdt videre på samme side, "Vi mener, at aktlisterne vedrørende begge skattesager skal undlades fra partshøring", forklarede hun, at det også var hendes vurdering. Forespurgt, om hun drøftede den stillingtagen med andre, forklarede hun, at hun drøftede det med sin afdelingsleder. Hun kan ikke huske, om hun drøftede det med andre.

Udkastet til udtalelse af 10. december 2010 var som nævnt det første udkast, der blev udarbejdet. Hun kan ikke forklare, hvorfor der står 10. december 2010, men det er det første udkast. Forespurgt, hvem der fik udkastet forelagt, forklarede hun, at det gjorde Erling Andersen. Forespurgt, om der var andre, forklarede hun, at hun ikke kan huske det, men det ville være nærliggende, at hun også havde vist det til Lisbeth Rasmussen. Forespurgt, om hun fik kommentarer retur fra Lisbeth Rasmussen, forklarede hun, at det gjorde hun ikke, så vidt hun husker. Forespurgt, om hun fik kommentarer retur fra Erling Andersen, forklarede hun, at der efterfølgende kom nogle få ændringer.

Henvist til notat af 27. maj 2013 om kommissionens gennemgang af skattesagerne hos SKAT, hvorefter kommissionen ikke ses at have modtaget udtalelsen af 10. december 2010, og forespurgt, om hun har kendskab til, hvorfor udkastet ikke var scannet ind, forklarede hun, at det formentlig er fordi, det ikke var den endelige udtalelse. Normalt oprettede man et dokument i Captia, når det var et dokument, man selv oprettede. Så arbejdede man videre med dokumentet, og når det forelå i endelig udgave, gemte man det, så man ikke kunne slette eller rette det. Hun kan forestille sig, at det er et tidligt udkast, der ikke har været godkendt, og som derfor ikke var gemt på Captia.

Forespurgt, om de overvejede at tage dokumentet ud, da kommissionen bad om hele sagen, svarede hun benægtende. De overvejede ikke sådan noget. Foreholdt, at det lå sammen med selve skattesagen, forklarede hun, at det havde hun ikke haft berøring med. Nogen må have lagt udtalelsen der.

Foreholdt fra notatet af 23. maj 2013: "Kopi af side 2 af 3 af en udtalelse til brug for ombudsmandssagen med en pilemarkering ud for et af afsnittene ... (ses ikke modtaget)", og henvist til kopi af den omtalte side med pilemarkering samt forespurgt, hvem der har sat pilen, forklarede hun, at det ved hun ikke.

Foreholdt, at der ifølge Erling Andersen har været nogle samtaler mellem Steffen Normann Hansen og Erling Andersen omkring den 10. december 2010, og forespurgt, om hun har kendskab til, at der var disse samtaler, eller om Erling Andersen nævnte noget om dem, forklarede hun, at hun ikke kan huske det, hvis det skulle være nævnt.

Foreholdt mail af 9. december 2010 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen, svarmail af samme dato og forespurgt, om hun har kendskab til, hvilke tilakterede "sager" Erling Andersen ifølge mailen var ved at fjerne fra sagen, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun har hørt noget om nogle aktiviteter om, at man var ved at fjerne tilakterede sager fra en sag, forklarede hun, at hun ikke har været involveret i den del på dette tidspunkt.

Forespurgt, om hun på et senere tidspunkt har hørt noget, forklarede hun, at hun senere hen hørte, hvad der var foregået. Det var sådan noget, som blev nævnt i mailen, at der var nogle dokumenter, man prøvede at fjerne, men det er ikke noget, som hun selv kan citere fra nogen. Det var bare noget, hun hørte. Foreholdt, at hun åbenbart ved noget om det, forklarede hun, at det er for meget sagt, at hun ved noget om det. Hun ved, at der blev ændret på indholdet i aktlisterne. Forespurgt, om hun tror, at det er det, der blev refereret til i mailen, forklarede hun, at det kunne ligne sådan en reference.

Foreholdt af formanden, at der i mailen står tilakterede "sager", men at han har forstået det sådan, at hun læser det som dokumenter, forklarede hun, at det er sådan, hun forstår det. Man kan ikke aktere sager til en sag. Man kan aktere akter på en sag. Foreholdt, at der ikke er noget emne angivet i de to mails, og forespurgt, om hun ved, om de to mails drejer sig om skattesagen, svarede hun benægtende. Det ved hun selvfølgelig ikke noget om.

Udspørgeren foreholdt, at der i mailen af 9. december 2010 fra Steffen Normann Hansen til Peter Loft om Erling Andersen står, "ligesom han er ved at justere i teksten på besvarelsen", og forespurgte, om udkast til

udtalelse af 10. december 2010 kan have ligget i en tidligere version. Hun forklarede, at det første udkast, som har været forevist i dag, [udtalelsen af 10. december 2010] er den første version. Forespurgt, om der kan have ligget et tidligere udkast, som bare var udateret, og som Erling Andersen kan have fået, forklarede hun, at det kunne der godt.

Foreholdt samme mail fra Steffen Normann Hansen til Peter Loft, "Aftalt med ham ... Slusen mandag", og forespurgt, om hun har kendskab til, om udtalelsen og eventuelt aktlisten blev forevist Steffen Normann Hansen eller andre fra Koncerncentret omkring den 9.-10. december 2010, forklarede hun, at det har hun ikke fået konkret oplyst fra nogen. Forespurgt, om hun på anden måde har fået en indikation af, at det godt kunne være tilfældet, forklarede hun, at da der var skrevet aktlister og udtalelse, skulle hun printe det ud til Erling Andersen, der skulle have det med i en eller anden anledning.

Forespurgt, om hun kan huske, på hvilket tidspunkt hun gjorde det, forklarede hun, at det var i starten af sagsforløbet, hvor de lavede det første udkast. Forespurgt, om hun skulle printe ud i flere sæt, forklarede hun, at det kan hun ikke huske. Forespurgt, om det var til et møde, som Erling Andersen skulle til, forklarede hun, at han bare bad om at få en udskrift af materialet på sagen.

Foreholdt, at Steffen Normann Hansen i sin mail til Peter Loft skriver, at det er aftalt med Erling Andersen, at de lige får tingene at se igen, inde de officielt sendes over, når de "alligevel er på Slusen mandag", og forespurgt, om hun har kendskab til, at der var et møde mellem Steffen Normann Hansen, Erling Andersen og måske nogle andre på Sluseholmen mandag den 13. december 2010, svarede hun benægtende. Hun kan ikke konkret huske det, men de havde haft nogle direktionsturnéer, hvor de havde været rundt og præsentere sig. Det kunne være i den anledning. Hun kan ikke komme det nærmere.

Forespurgt, om hun kan huske, om det var i forbindelse med runden den 13. december 2010, at Erling Andersen bad hende printe dokumenterne ud, forklarede hun, at det kan hun ikke huske. Hun var ikke bekendt med det møde, der blev omtalt, eller hvordan de skulle træffe hinanden.

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt i løbet af december måned fik tilbagemeldinger fra nogen af dem, som hun arbejdede sammen med om udtalelsen, at Koncerncentret, Steffen Normann Hansen, Peter Loft eller

andre ønskede, at der blev foretaget justeringer i teksten, eller ønskede, at der blev foretaget justeringer i aktlisten, forklarede hun, at det lå i luften, men hun kan ikke komme det nærmere, fordi hun ikke har noget håndgribeligt.

Foreholdt mail af 10. december 2010 fra Lisbeth Rasmussen til Hanne Dahl Kofod, cc Erling Andersen, og forespurgt, om hun så denne mail, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun var vidende om, at Lisbeth Rasmussen sendte en sådan instruks til Hanne Dahl Kofod, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun drøftede udformningen af aktlisten med Hanne Dahl Kofod, svarede hun benægtende. Hanne Dahl Kofod skulle sende de aktlister, der kunne lægges på sagen, til vidnet, som skulle sende dem videre til Koncerncentret.

Vidnet blev henvist til ”de fire linjer” mv., som blev oversendt til kommissionen. Foreholdt, at der i øverste højre hjørne er anført i en ring ”39”, og at det efterfølgende er blevet oplyst for kommissionen, at der er flere sider i dokumentet, fordi der både er for- og bagsider, samt forespurgt, om hun kan oplyse, hvorfor kommissionen i første omgang kun modtog de to håndskrevne sider, forklarede hun, at det kan hun ikke. Hun kan forestille sig, at man havde overset det.

Formanden foreholdt, at det originale dokument er to A4-ark, der er klippet sammen, og at det, som kommissionen i første omgang fik, var de to bagsider. Foreholdt, at hun har forklaret, at hun mener, at det er nogle sider, som man har overset, forklarede hun, at da kommissionen bad om udskrift af dokumenterne, brugte de nogle mapper, som i forvejen var udarbejdet til brug for ombudsmandens gennemgang af sagen. Hun kan forestille sig, at de havde taget en stak af dokumenter og kopieret. Automatisk bliver der kun kopieret på den ene side. Man har ikke set, at der skulle være noget på bagsiden – hvis det kan være en forklaring, Det er ikke noget, hun har set før nu.

Formanden foreholdt notatet om kommissionens gennemgang af skattesagerne hos SKAT, 4. afsnit, 2. punktum, og forespurgte, hvorfor ombudsmanden ikke skulle se side 1 og 3, men kun side 2 og 4, forklarede hun, at det har hun ikke nogen begrundelse for. De kan have overset, at der var skrevet på begge sider af dokumentet.

Formanden foreholdt, at det var to A4-ark, der var klippet sammen, og at de så havde overset side 1 og 3. Vidnet spurgte, om det ikke var korrekt

forstået, at der var skrevet på begge sider. Formanden oplyste, at dokumentet er en dagsorden på to A4-sider, der var klipset sammen, og at de håndskrevne tekster er skrevet på de to bagsider. Det er altså de to bagsider, som kommissionen har fået. Hun bemærkede, at forklaringen kunne være, at forsiderne ikke havde nogen betydning for sagen. Det var nogle dokumenter, som hun ikke selv havde så meget med at gøre, men det kan være, at man derfor alene havde scannet bagsiderne i KMD Skat/Ligning.

Henvist til udkast til SKAT Københavns udtalelse af 13. december 2010 og forespurgt, om det også er hende, der har udarbejdet dette udkast, forklarede hun, at det er hende, der har rettet i dokumentet. Det var Erling Andersen, der havde bidrag og rettelser til dokumentet. Forespurgt, om hun kan huske, hvem der fik udkastet af 13. december 2010 forelagt, forklarede hun, at det gjorde Erling Andersen. Forespurgt, om der ikke var andre, der modtog udkastet, forklarede hun, at det kan hun ikke huske med 100% sikkerhed. Hun og hendes afdelingsleder var enige om, hvad der skulle stå, og forelagde det for Erling Andersen. Hun kan ikke huske, om Lisbeth Rasmussen også har set det.

Vidnet blev foreholdt, at der er tre ændringer i forhold til udkastet af 10. december 2010.

Foreholdt udkast af 13. december 2010, 4. afsnit, sidste punktum: "Formålet med møderne var derfor at orientere om sagen på et uformelt plan" og foreholdt, at der samme sted i udkastet af 10. december 2010 stod "Formålet med møderne var derfor at orientere om sagen på et uformelt plan med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter", samt forespurgt, hvem der besluttede, at den sidste del ikke skulle med, forklarede hun, at hun mener, at alle rettelser, der løbende kom i dokumentet, kom fra Erling Andersen. Enten direkte fra ham eller via hendes afdelingsleder. Forespurgt, om de kom mundtligt eller via mail, forklarede hun, at det var mundtligt. Forespurgt, om der blev givet nogen begrundelse for, at noget af teksten skulle slettes, forklarede hun, at det spurgte hun ikke om, og der kom ikke nogen begrundelse. Rettelsen kom op til den 13. december 2010.

Foreholdt fra udkast af 13. december 2010: "Det bemærkes, at sagens materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne", og foreholdt, at dette afsnit var markeret med pilen, samt forespurgt, hvem denne tilføjelse kom fra, forklarede hun, at hun mener, at det var fra Erling Andersen personligt. Forespurgt, om der blev givet nogen begrundelse for,

hvorfor det skulle sættes ind, svarede hun benægtende. Hun kunne heller ikke sætte spørgsmålstegn ved det, når hun ikke havde deltaget i møderne. Ændringen fik hun mundtligt fra Erling Andersen.

Foreholdt i udkast af 13. december 2010: "Ad 3. Vi mener, at både aktlisten og dette notat skal undtages fra partshøring", og foreholdt, at man tidligere mente, at notatet kunne udleveres, men at aktlisten skulle undtages, samt forespurgt, hvem der kom med denne ændring, forklarede hun, at det kan hun ikke huske.

Foreholdt, at udkast af 13. december 2010 ligger i kommissionens materiale modtaget fra politiet og fra Koncerncentret, men at det ikke ligger i det materiale, som kommissionen har modtaget fra SKAT København, og forespurgt, om hun har nogen forklaring herpå, forklarede hun, at hvis det ikke lå hos dem, så var det fordi, hun ikke akterede sådan et dokument på sagen, inden det blev færdigt og godkendt.

Forespurgt, om hun kan huske, om der var flere ændringer i udkastet fra den 10. til den 13. december 2010 end disse tre, forklarede hun, at hun husker, at der kun var meget få konkrete ændringer. Forespurgt, om der var møder om udkastet, eller om det blot blev lagt til Erling Andersen, forklarede hun, at det foregik på den måde, at hun fik input ved det første møde. Herefter forelagde hun det løbende for Erling Andersen, når han bad om en udskrift. Han kom derefter med de få rettelser, som lige er gennemgået. De holdt nogle møder, men det var ikke konkret om ændringer. De holdt to eller tre møder omkring ombudsmandssagen, hvor de talte om forskelligt.

Foreholdt, at hun har forklaret, at det første møde blev holdt kort efter hun modtog mailen fra Jytte Fanefjord Grøndahl den 29. november 2010, og forespurgt, om hun kan huske, hvornår det næste møde blev holdt, forklarede hun, at det kan hun ikke. Forespurgt, om hun kan huske, hvem der deltog i det næste møde, forklarede hun, at det var samme personkreds, der deltog i de møder, hvor hun var med. Derudover har der været afholdt møder, hvor hun ikke har deltaget. Forespurgt, om hun kan huske, hvor mødet blev holdt, forklarede hun, at alle møderne blev holdt på Erling Andersens kontor. Forespurgt, om hun kan huske, om det næste møde blev holdt før eller efter udkastet af 13. december 2010, forklarede hun, at det kan hun ikke huske. Forespurgt, om hun kan huske, om det var i december måned, forklarede hun, at hun ikke kan huske det. Det kan godt have været i december måned 2010.

Forespurgt, om det lige så godt kan have været i januar 2011, forklarede hun, at de holdt nogle møder, hvor de talte om, hvordan de skulle slutte sagen. Hanne Dahl Kofod og vidnet skulle lave kopier af sagens akter og sætte i mapper mv., men hun kan ikke huske, hvornår det møde blev afholdt. Forespurgt, om hun kan huske, hvad de talte om på mødet, svarede hun benægtende. Det har været noget overordnet om, hvordan sagen ville blive ekspederet, og hvordan det ville foregå i Koncerncentret med selve ombudsmandens medarbejders gennemgang af sagens akter. Det kom på et tidspunkt frem, at kammeradvokaten og ombudsmanden var blevet enige om en proces, og der var en orientering omkring fremgangsmåden, men hun kan forestille sig, at dette møde var lidt senere.

Foreholdt mail af 13. december 2010 kl. 22.01 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen, svarmail kl. 22.14 og forespurgt, om hun har kendskab til, hvad det er for en melding, som SKAT København har givet eller skulle give til Koncerncentret, forklarede hun, at sådan som hun læser det, så kunne det være i forbindelse med selve aktindsigtssagen, hvor en journalist søgte aktindsigt i ministerforelæggelser. Forespurgt, om hun har kendskab til, om nogen personer med tilknytning til Koncerncentret på dette tidspunkt har haft indsigt i udtalelsen eller aktlisten fra SKAT København, svarede hun benægtende.

Foreholdt af udspørgeren, at Peter Loft den 13. december 2010 indleder sin mail til Steffen Normann Hansen med, at de skal have et hurtigt møde om aktindsigtssagen, og forespurgt, om hun har kendskab til, om der blev holdt et møde om aktindsigtssagen, svarede hun benægtende. Hun ved heller ikke, om det er aktindsigtssagen med journalisten, som Peter Loft tænker på.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om der foregik yderligere i perioden fra den 13. december 2010 til den 13. januar 2011, forklarede hun, at der var ganske stille i denne periode. Hun ved ikke hvorfor.

Foreholdt, at man i mailen fra Anne Katrine Salling kan se, at Koncerncentret skulle have udtalelsen senest den 6. december 2010, og forespurgt, om hun tog spørgsmålet om, hvorfor de ikke skulle have sendt udtalelsen af sted, op med nogen, forklarede hun, at som hun husker det, så rykkede hun nogle gange for at få oplyst, hvornår hun måtte sende udtalelsen, men hun fik ikke at vide, at hun måtte sende den. Forespurgt, hvem hun rykkede for svar, forklarede hun, at hun talte med sin afdelingsleder om det. De blev ikke rykket fra Koncerncentret, hvilket ellers ville være normalt.

Forespurgt, om hendes afdelingsleder gav nogen begrundelse for, at udtalelsen ikke skulle sendes, forklarede hun, at hun ikke kan huske noget konkret, andet end de skulle vente. Forespurgt, om Susanne Thorlin sagde noget om, om hun havde talt med andre i SKAT København – f.eks. Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen – om, hvorfor den ikke skulle sendes af sted, svarede hun benægtende. Hun fik at vide, at hun skulle vente, og at hun ville få besked, når hun skulle sende udtalelsen.

Lisbeth Rasmussen har forklaret³¹²:

Forespurgt, hvornår hun første gang blev opmærksom på, at der verse-rede en sag ved ombudsmanden, der havde forbindelse til skattesagen, forklarede hun, at Erling Andersen sidst i oktober/først i november 2010 fortalte hende, at Peter Loft havde nævnt, at ombudsmanden var begyndt at interessere sig for sagen i forbindelse med, at der var blevet behandlet en aktindsigtssag. Peter Lofts bekymring gik på, om ombudsmanden ville igangsætte en egendriftsundersøgelse om sagsbehandlingen i skattesagen. Det var med reference til den bekendtgørelse, der blev udstedt i august måned 2010 om kompetenceforholdene.

Forespurgt, om Peter Loft var bekymret for, om ombudsmanden ville til at undersøge, om man havde overskredet de kompetencegrænser, der var fastlagt i bekendtgørelsen med bistand fra ombudsmanden, forklarede hun, at hun ikke kan bekræfte, at det lige nøjagtig var det, men hans bekymring var, at ombudsmanden var begyndt at interessere sig. Hun kan ikke sige, på hvilket grundlag det var, men Peter Loft ville rådføre sig med kammeradvokaten. Forespurgt, om hun eller regionen skulle foretage sig noget i relation til denne problemstilling, svarede hun benægtende. Det var bare en orientering, hun fik.

Forespurgt, hvornår hun blev involveret i overvejelserne i relation til ombudsmandssagen, forklarede hun, at det gjorde hun, da SKAT København den 29. november 2010 modtog en mail fra Koncerncentret med ombudsmandens brev af 26. november 2010. Den kom til regionssekretariatet til Jytte Fanefjord Grøndahl, der sagde til hende, at hun ville give den til Gergana Trasborg. Mailen skulle behandles i regionssekretariatets afdeling. Jytte Fanefjord Grøndahl ville sige til Gergana Trasborg, at hun kunne kontakte vidnet. De var nogle få, der havde adgang til skattesagen,

312 Protokol 42, side 15-28, 30-34 og 34-37.

så uden at Jytte Fanefjord Grøndahl på nogen måder kunne vide, hvad der skulle gøres, så gav hun blot mailen til Gergana Trasborg, så Gergana Trasborg kunne igangsætte det og drøfte videre med vidnet.

Forespurgt, om det er korrekt forstået, at mailen blev givet til Gergana Trasborg, efter Jytte Fanefjord Grøndahl havde drøftet det med vidnet, svarede hun benægtende. Jytte Fanefjord Grøndahl gav mailen til Gergana Trasborg. Hun må antage, at det var efter aftale med Erling Andersen. Jytte Fanefjord Grøndahl sagde, at hun havde givet mailen til Gergana Trasborg, og at hun havde givet Gergana Trasborg besked om at tage kontakt til vidnet.

Foreholdt mail af 29. november 2010 fra Jytte Fanefjord Grøndahl til Gergana Trasborg: "Kære Gergana. Sender denne til dig efter at have talt med Lisbeth Rasmussen ...", og foreholdt, at det godt kunne tyde på, at mailen blev sendt til Gergana Trasborg, efter Jytte Fanefjord Grøndahl havde talt med vidnet, forklarede hun, at sådan erindrings hun det ikke.

Foreholdt videre fra samme mail: "... Lisbeth vil godt tale med dig om sagen", og forespurgt, om hun talte med Gergana Trasborg om sagen, svarede hun bekræftende. Hun havde en indledende drøftelse med hende om, hvad sagen handlede om, og at man straks ud fra ombudsmandens brev kunne se, at det var en anmodning, der bestod af to dele. Ombudsmanden bad om en række oplysninger og en aktliste. På daværende tidspunkt var det kun vidnet og Hanne Dahl Kofod, der havde adgang til sagen. Inger Kirstine Sommer Hansen havde også adgang, men hun var ikke involveret, så en kontakt til vidnet eller Hanne Dahl Kofod var en nødvendighed for at kunne besvare henvendelsen fra ombudsmanden.

Forespurgt, om hun kan huske, hvor samtalen med Gergana Trasborg blev holdt, forklarede hun, at hun tror, at den blev holdt på vidnets kontor. Den var meget kort. De læste henvendelsen igennem og delte op, hvad der skulle laves. Henvist til fristen den 6. december 2010, der fremgår af mailen fra Anne Katrine Salling, og forespurgt, om de overvejede, om de kunne nå at lave udtalelsen inden denne dato, forklarede hun, at hun ikke husker, at de var nærmere inde på det.

Forespurgt, om hun gennemgik ombudsmandens brev med Gergana Trasborg, forklarede hun, at det tror hun, at hun gjorde. Hvis hun ikke gennemgik det i forbindelse med samtalen, så gjorde hun det en af de følgende dage. Hun har selv en kopi, som hun har skrevet nogle notater på, og

hvor brevet blev delt op i punkter. Der var to punkter. De skulle have lavet en udtalelse og en aktliste.

Foreholdt dele af ombudsmandens brev af 26. november 2010 og foreholdt, at hun selv var tæt på forløbet, hvor der var kontakt mellem SKAT København og Koncerncentret om skattesagen, samt forespurgt, om hun gav Gergana Trasborg oplysninger om, hvad der var givet af informationer og eventuelle akter til brug for besvarelsen, svarede hun benægtende.

Der blev holdt et indledende møde i den uge, der startede med mandag den 29. november 2010. Hun mener, at det var onsdag den 1. december 2010. Erling Andersen, Gergana Trasborg, Hanne Dahl Kofod, Susanne Thorlin og vidnet selv deltog i mødet. Forespurgt, om hun drøftede ombudsmandens henvendelse med andre end Gergana Trasborg inden mødet den 1. december 2010, svarede hun benægtende. Hun drøftede den således ikke med Erling Andersen eller Hanne Dahl Kofod.

På det indledende møde den 1. december 2010 skete den reelle igangsættelse af arbejdet. Opgaverne blev fordelt. Gergana Trasborg og Susanne Thorlin skulle stå for udfærdigelse af udtalelsen. Hanne Dahl Kofod og Susanne Thorlin skulle stå for aktlisten. Det hang sammen med, at det var Hanne Dahl Kofod, der havde adgang til skattesagen. Erling Andersen skulle have kontakten til departementet, og hun skulle assistere, hvis der var noget, hun kunne bidrage med. I forløbet bidrog hun ikke med noget stort til udtalelsen. Hun har muligvis – hvis det ikke er Hanne Dahl Kofod – givet oplysningen om mødet med Jura og Samfund den 30. august 2010, hvor bl.a. Carsten Vesterø deltog. Resten af oplysningerne kom fra andre.

Forespurgt, om de gennemgik ombudsmandens brev linje for linje på mødet, svarede hun benægtende. Der var to helt klare ting, der skulle leveres. Det var en udtalelse og en aktliste. De havde lavet en aktliste på sagen, så den havde de taget frem. Hun vil tro, at den lå på bordet, men allerede på dette tidspunkt fik de en melding fra Erling Andersen om, at man gerne ville have aktlisten udbygget, så den blev forklarende.

Når man så på den aktliste, der lå på sagen, var det slet og ret en indholdsfortegnelse til akterne, og den skulle alene bruges til at kunne finde akterne hurtigt. På en aktliste, som man gerne ville kunne læse mere ud af, var der behov for at tydeliggøre nogle af teksterne, så der f.eks. ikke bare stod brev af 17. september, men at der stod, hvem der havde sendt det, og hvad det handlede om. Det ville Erling Andersen gerne have, at

man lavede, og derfor startede udbygningen af aktlisten, så den fik et mere informativt indhold.

Forespurgt, hvad opfattelsen på mødet var af, hvad der interesserede ombudsmanden, forklarede hun, at hun kendte sagen, og hun havde ikke behov for at drøfte det med medarbejderne, som jo ikke kendte til de møder, der havde været.

Foreholdt, at ombudsmanden bad SKAT København redegøre for, om de havde videregivet akter eller informationer om Stephen Kinnocks skattesag til Koncerncentret, forklarede hun, at ombudsmanden ville se, hvilken rolle departementet havde haft, fordi anmodningen om aktindsigt fra Jyllands-Posten gik på ministerforelæggelser. Det var tydeligt, at det var det, ombudsmanden gerne ville se ud af udtalelsen og aktlisten. Det var derfor, han stillede de spørgsmål.

Forespurgt, om aktlisten skulle tydeliggøres med henblik på at illustrere departementets rolle, forklarede hun, at den skulle tydeliggøres, for at ombudsmanden kunne have en indholdsfortegnelse, hvor han kunne læse sig frem til at udvælge de dele, som han var interesseret i. De fik informationen fra Erling Andersen, og hun antager, at det var noget, han på det her tidspunkt havde drøftet og aftalt med departementet, Peter Loft og Steffen Normann Hansen.

Forespurgt, om der på mødet den 1. december 2010 blev givet informationer af mere indholdsmæssig karakter omkring det passerende mellem regionen og Koncerncentret med henblik på, at det kunne indgå i udtalelsen, svarede hun benægtende. Foreholdt, at Gergana Trasborg har forklaret, at Erling Andersen på det første møde kom med nogle oplysninger om, hvad der skulle stå i udtalelsen, forklarede hun, at det gjorde han helt sikker også, fordi oplysningerne om de fire møder og VIP-orienteringen skulle med i udtalelsen. Dette nævnte han på mødet.

Henvist til udkast til SKATs udtalelse af 10. december 2010 og forespurgt, om hun har erindring om, hvad der skete i relation til udtalelsen og aktlisten i perioden fra den 1. til den 10. december 2010, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun fik forelagt noget, forklarede hun, at de nogle gange lagde en kopi af udtalelsen ind til hende og sagde, at nu så den sådan ud, men hun var ikke inddraget i den. Hun har ikke været inddraget i drøftelser om de enkelte afsnit som sådan, men hun kan godt i perioden

fra den 1. til den 10. december 2010 have set et eller to udkast, der blev lagt til hende.

På ny henvist til udkast til udtalelse af 10. december 2010, hvoraf fremgår, at man som punkt 1, 2 og 3 har listet op, hvad SKAT København er blevet bedt om, og forespurgt, om det var den opbygning, som hun aftalte med Gergana Trasborg på mødet den 29. november 2010, forklarede hun, at hun ikke aftalte nogen opbygning med Gergana Trasborg. Opbygningen har Gergana Trasborg aftalt med sin afdelingsleder Susanne Thorlin, og de har drøftet det med Erling Andersen. Det var dem, der aftalte opbygningen. Forespurgt, om den drøftelse skete på mødet den 1. december 2010, forklarede hun, at hun ikke mener, at man var så specifik på det indledende møde. Efter det indledende møde var der en proces, hvor de gik i gang med at skrive, og til sidst havde man udkastet af 10. december 2010.

Foreholdt, at hun har forklaret, at Gergana Trasborg aftalte opbygningen af udtalelsen med Susanne Thorlin, og at det blev vendt med Erling Andersen, og forespurgt, hvordan hun ved dette, forklarede hun, at det var en antagelse, hun havde, fordi de arbejdede på det, og Susanne Thorlin var med. Forespurgt, hvorfra hun ved, at det blev vendt med Erling Andersen, forklarede hun, at det er hun helt sikker på, fordi mange af oplysningerne var nogle, som de ikke selv havde, så de må have dem et sted fra, og det kan ikke være fra andre end Erling Andersen.

Forespurgt, om nogle af oplysningerne i udkastet af 10. december 2010 stammer fra hende, forklarede hun, at hun meget vel kan have givet oplysningen om mødet den 30. august 2010. Det er meget tænkeligt, at hun har leveret denne oplysning.

Foreholdt: "Ad 3. Vi mener ... fra partshøring", og forespurgt, om hun ved, hvem der traf beslutningen om, hvordan man skulle stille sig til dette spørgsmål, svarede hun benægtende. Forespurgt, om det har været vendt med hende, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun mener, at hun har fået udkast af 10. december 2010 forelagt, forklarede hun, at det er muligt, men hun kan ikke sige, om det netop var dette udkast.

Forespurgt, om hun kommenterede de udkast, som hun fik forelagt, svarede hun benægtende – ikke umiddelbart.

Vidnet blev foreholdt, at der i udkast af 10. december 2010 under overskriften "Skriftlige akter" står, at SKAT København gav en VIP-indberet-

ning til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, og at der blev lavet en redegørelse den 10. november 2010 til Birte Deleuran. Foreholdt, at man blandt andet fra vidnets forklaring ved, at der blev givet en hel del flere dokumenter til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, og forespurgt, om det ikke gav hende anledning til at gøre opmærksom på, at man under denne overskrift burde supplere med, at man havde udleveret udkast til agterskrivelse og forskellige andre dokumenter, forklarede hun, at aktlisten var der. De havde akteret disse akter på listen. De havde netop taget aktlisten frem ved sagens start og arbejdet på den for at give den en mere informativ karakter. De fire akter fremgår af aktlisten, og det var det, hun forholdt sig til. Man kunne se, hvad de drejede sig om, og man kunne se, at de havde udleveret dem til Peter Loft på et møde. Man kunne også på den oprindelige aktliste se, at de havde modtaget tre akter fra Peter Loft. Forespurgt, om det var aktlisten fra den 27. oktober 2010, svarede hun bekræftende.

Henvist til aktliste af 27. oktober 2010, og foreholdt: ”x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde”, forklarede hun, at de på den måde havde besvaret et af ombudsmandens spørgsmål om, hvad de havde udleveret. Han spurgte, hvad de havde udleveret af dokumenter og informationer. Hun henviste til linjerne, hvor de tre udaterede akter fra Peter Loft er beskrevet, og forklarede, at hun mente, at de på denne måde havde informeret ombudsmanden.

Når der står ”Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft”, er det ”de fire linjer”. Det udaterede notat, der refereres til, er de to A4-sider, og det sidste udaterede notat er det, der viste sig at være BT-notatet.

Forespurgt, om akten ”x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde”, er udkast til agterskrivelse, svarede hun bekræftende. Foreholdt, at man på mødet den 1. september 2010 blandt andet udleverede British Council-notatet og presseklipnotatet, der fremgår af ”13. september 2010: SKATs notat vedrørende sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag 2. version”, svarede hun bekræftende. Foreholdt, at man også udleverede en oversigt over opholds dage i Danmark, forklarede hun, at de skemaer var med i de bilag, der er nævnt under ”x. september 2010”. Forespurgt, om der ikke var et tredje notat om skattepligt, forklarede hun, at det også var med under ”x. september 2010”. Forespurgt, om British Council-notatet og de øvrige bilag var bilag til udkastet til agterskrivelse, svarede hun benægtende.

Aktlisten var en systematisk liste over, hvad der lå af akter. Den var til internt brug. Det var derfor, at det var en god idé at få skrevet nogle af teksterne om for at gøre det mere præcist og informativt, så man kunne se, hvor mange dokumenter der var, og hvad de handlede om.

Forespurgt, hvorfor hun ikke synes, at det var nødvendigt at nævne det i udtalelsen under punktet "Skriftlige akter", når anmodningen fra ombudsmanden gik på at oplyse, om SKAT København havde videregivet akter fra eller informationer om Stephen Kinnocks skattesag eller tilknyttede sager til Skatteministeriet/Koncerncentret og i bekræftende tilfælde oplyse hvilke, hvornår og formålet hermed, bemærkede advokat Nicolai Westergaard, at det ikke var vidnet, der lavede udtalelsen.

Udspørgeren bemærkede, at vidnet fik udtalelsen forelagt, og at hun har forklaret, at hun læste den.

Forespurgt, om hun gjorde sig overvejelser om, hvorvidt man ikke burde have nævnt det i selve udtalelsen, forklarede hun, at hun ikke gjorde sig den overvejelse. Det hænger måske lidt sammen med, at hun ikke har fået sin forklaring omkring aktlisterne gjort færdig.

Der skete det, at de startede på at udbygge aktlisten for at gøre den mere informativ. På et tidspunkt – hendes bedste bud er, at det var fredag den 10. december 2010 – blev hun kaldt ind til Erling Andersen. Han havde talt med Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Han fortalte, at det kom bag på dem, at hun havde akteret de fire akter på aktlisten. De var lettere oprørte. Peter Loft var meget vred over, at de fire akter fremgik. Aktlisten var nu på et stadie, hvor man havde formuleret den, så man syntes, at den var mere informativ. Hun fik at vide, at da Peter Loft og Steffen Normann Hansen så det, så kom det helt bag på dem, at de fire akter var kommet med. Hun var uforstående over, at hun fik sådan en melding.

Ved samme lejlighed fik hun også at vide, at Peter Loft ikke ville have, at hans navn fremgik. Det måtte ikke stå og blinke til ombudsmanden, at han havde været på sagen og i hvilken relation. Det var lidt vanskeligt, fordi hun prøvede at sige, at hun var uenig i det. Hun mente, at det var naturligt, at det var akteret. Det havde været en del af sagen, så selvfølgelig var det akteret. Hun kunne slet ikke forholde sig til, at hun fik at vide, at det ikke var akter. Hun kunne ikke ryste en forklaring ud af Erling Andersen på, hvorfor det ikke var akter.

Forespurgt, om hun fik instruks om, at det skulle fjernes fra aktlisten, svarede hun bekræftende. Sådan opfattede hun det. Peter Loft havde meddelt, at det ikke måtte fremgå. Det ville Peter Loft ikke have.

Foreholdt, at hun har forklaret, at hun ikke kunne ryste en forklaring ud af Erling Andersen på, hvorfor det ikke var akter, forklarede hun, at han blev ved med at prøve og ville gerne forklare hende, at det ikke var akter, og at det ikke var meningen, at de skulle have været på. Hun sagde til ham, at hun ikke forstod det, og at han måtte forklare hende, hvorfor det ikke var akter til sagen. Hun kunne ikke ryste en forklaring ud af ham, så de måtte konstatere, at de havde forskelligt syn på det med hensyn til de fire akter. Hun prøvede at argumentere for, at det var helt naturligt for hende, at akterne skulle være der og dermed fortælle om sagsforløbet og hvad, der havde indgået i deres vurderinger, men hun måtte konstatere, at de var endt der, at hun ikke kunne ændre Erling Andersens opfattelse og syn på sagen. Så hun måtte tage det til efterretning.

Foreholdt mail af 9. december 2010 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen, samt svarmail af samme dato, og forespurgt, om hun har hørt noget om nogle "sager", der skulle være tilakteret, eller om der nærmere er grund til at tro, at det drejer sig om nogle akter, forklarede hun, at hun tror, det var nogle akter.

Hun har ikke set mailkorrespondancen før og har ikke kendskab til den, men efter den 10. december 2010, hvor hun sendte sin korrektion til aktlisten, fik hun at vide, at korrektionen blev tilsidesat, og at den ikke kunne bruges. I den forbindelse nævnte Erling Andersen overfor hende, at Steffen Normann Hansen havde nævnt, at man ville kigge på, om man kunne få de fire akter slettet. Hun har ikke nogen viden om, hvem der var aktører på dette, og om Erling Andersen var en del af aktørkredsen. Han sagde til hende, at Steffen Normann Hansen havde nævnt overfor ham, at man overvejede, om man kunne fjerne de fire akter.

Forespurgt, hvor samtalen foregik, forklarede hun, at den foregik på Erling Andersens kontor. Forespurgt, om den foregik den 10. december 2010, svarede hun benægtende. Det var efterfølgende. Forespurgt, om det var mandag den 13. december 2010, forklarede hun, at det kunne være mandag, tirsdag eller onsdag, men det var i den tidsperiode.

På ny foreholdt mailen af 9. december 2010 til Peter Loft, 3. punktum, og forespurgt, om hun ved noget om, hvorvidt Steffen Normann Hansen

eller andre fra Koncerncentret fik aktlisten og eventuelt udtalelsen til gennemsyn, forklarede hun, at det måtte de have fået. Om morgenen den 9. december 2010 blev hun kaldt ind til Erling Andersen og havde samtalen med ham, hvor han kritiserede hende for at have akteret akterne – efter Peter Loft og Steffen Normann Hansen havde kigget på akterne. Erling Andersen havde haft møde eller talt med Peter Loft og Steffen Normann Hansen på en eller anden måde. Han sagde, at det var gået op for dem, at de fire akter var blevet akteret, og at det kom helt bag på dem, så de må jo have fået aktlisterne.

Foreholdt, at hun har forklaret, at Erling Andersen kritiserede hende for, at akterne stod på listen, svarede hun bekræftende. Forespurgt, hvad hendes ansvar var, når det var Hanne Dahl Kofod, der skulle tage sig af aktlisten, og det var Gergana Trasborg og Susanne Thorlin, der skulle tage sig af udtalelsen, forklarede hun, at det var akter fra skattesagen, der blev sluttet i september 2010. Det var tilbage i september, at de gjorde hele sættet af akter op og lavede aktlisten. På det tidspunkt havde hun disse akter, fordi det var hende, der havde modtaget dem på møderne. Nogle af dem kunne Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen godt have haft i kopi, men hun gjorde i hvert fald op, hvad hun havde liggende, og gav dem besked om, hvad der skulle med. Hun husker også, at hun havde nogle mails, som hun havde modtaget fra Peter Møller Jensen, inden hun kom ind i sagen, og dem sørgede hun også for kom på sagen. Det var et led i, at hun havde givet det hele til Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen og sagt, at de skulle sørge for, at det kom på aktlisten og på sagen.

Foreholdt af formanden, at hun tidligere har forklaret, at man fra Koncerncentret side også var interesseret i den engelske ejendom, og at man gerne ville se skøde, lånedokumenter mv., og at SKAT København skaffede materialet og bragte det til Koncerncentret, og forespurgt, om det ikke også burde have været på listen, svarede hun bekræftende. Materialet var underbilag til bilag 12 A, og hun mener, at SKAT København kom til at sende originalerne til Koncerncentret. Materialet var således ikke på sagen. Hun er enig i, at det burde være nævnt i udtalelsen, at de havde videregivet oplysninger om den engelske ejendom til Koncerncentret.

Forespurgt af Niels Fenger, om det skulle forstås sådan, at hun ikke reagerede over, at det ikke var nævnt i udtalelsen, fordi hun mente, at det stod et andet sted, forklarede hun, at hun simpelthen tog udgangspunkt i den opgave, som hun havde. Hun så på aktlisterne via Hanne Dahl Kofod, som

havde sagen, så hun havde simpelthen ikke forholdt sig til denne opgave, der ikke var tildelt hende.

Efter den 9. december 2010, hvor hun konstaterede, at de var uenige om akterne, og at man ikke ønskede tydeliggørelse af, hvor Peter Loft havde været inde over, så tog hun ikke spørgsmålet op igen. Den sag havde hun sluttet. Hun kunne ikke trænge igennem. Derfor gjorde hun det heller ikke efterfølgende. Forespurgt, om hun fik en lovlig eller ulovlig ordre, forklarede hun, at det var helt klart, at det fremgik af aktlisterne, så eftersom hun ikke havde lavet udtalelsen, så føler hun ikke, at hun havde en opgave, hvor hun havde fået en ulovlig ordre.

Udspørgeren henviste til notat af 27. maj 2013 om kommissionens gennemgang af skattesagerne hos SKAT, hvoraf fremgår, at udkastet til udtalelse af 10. december 2010 ikke ses modtaget fra SKAT København, og forespurgt, om hun kender baggrunden for, at udkastet ikke kom med til kommissionen, og hvorfor det ikke er scannet ind i Captia, svarede hun benægtende. Det var helt klart, at alt materiale skulle udleveres til kommissionen. Hun kan se her, at det ikke er sket i dette tilfælde. Det beklager hun. Der blev lavet en gennemgang af de mapper, som i øvrigt var lavet til brug for ombudsmanden. De brugte dem som grundlag for at udlevere materialet til kommissionen. Det tjek, der blev lavet, har ikke været godt nok.

Hun kan se, at det er noteret på en post-it på omslaget, hvori udtalelsen ligger: "Ikke scannet", "ligger i Captia på ombudsmandssager". Det var ikke en del af skattesagen, men en del af ombudsmandssagen. Man har ikke tjekket det godt nok efter og set, at der stod den 10. december 2010 på det ene udkast og den 13. december 2010 på det andet. Man må simpelthen have fejllæst, da man lavede det.

Foreholdt kopi af side 2 af 3 af en udtalelse til brug for ombudsmandssagen med en pilemarkering ud for et af afsnittene, hvor der står "Det bemærkes, at sagens materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne", og forespurgt, om hun har kendskab til, hvem der har sat pilen ind, svarede hun benægtende.

Henvist til mail af 9. december 2010, der er en torsdag, fra Steffen Normann Hansen til Peter Loft, hvoraf fremgår, at der skulle være et møde mandag på Sluseholmen, og foreholdt, at hun har forklaret, at hun havde en drøftelse med Erling Andersen den 13., 14. eller 15. december 2010,

samt forespurgt, om hun har kendskab til, om der var et møde mellem Steffen Normann Hansen, Erling Andersen og muligvis andre om mandagen eller eventuelt om tirsdagen, forklarede hun, at hun ikke har kendskab til deres møde.

Forespurgt, om hun kun har kendskab til den instruks, som hun fik af Erling Andersen, svarede hun bekræftende. Den fik hun om torsdagen den 9. december 2010. Foreholdt, at hun har forklaret, at hun efterfølgende fik en yderligere instruks, svarede hun bekræftende. Efter hendes møde med Erling Andersen om morgenen den 9. december 2010, hvor hun fik tilbagemelding om deres syn på de fire akter, sendte hun en mail den 10. december 2010. Ugen efter – enten den 13., 14. eller 15. december 2010 – fik hun at vide, at hendes forslag ikke kunne bruges.

Hun fik en klar fornemmelse af, at det skyldtes, at man slet ikke ville have det til at fremgå af aktlisten. Da Erling Andersen nævnte, at Steffen Normann Hansen havde sagt, at man undersøgte, hvorvidt akterne kunne slettes, så bakkede hun ud af det her. Hun ville ikke foretage sig yderligere overhovedet. Det var også derfor, at hun ikke reagerede mere på udtalelsen, og de mangler, der var i den.

Forespurgt af Niels Fenger, om hun ikke reagerede overfor udtalelsen, når hun vidste, at den var forkert, svarede hun bekræftende. Hun skulle ikke deltage i at fjerne nogen akter. Hun skulle ikke deltage i at acceptere, at de var fjernet. Hvis det var deres holdning, og det var den linje, og det var det, som de fik pålagt, var det ikke hendes sag.

Udspørgeren foreholdt mail af 13. december 2010 kl. 22.01 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen og forespurgte, om hun er klar over, om der efter den 13. december 2010 blev holdt et møde om aktindsigtssagen med deltagelse af nogle fra regionen og Koncerncentret, forklarede hun, at det har hun ikke nogen viden om. Hun har ikke deltaget i et sådant møde og har ikke nogen viden om, at de andre har deltaget. Med ”de andre” mener hun Erling Andersen, Gergana Trasborg og Susanne Thorlin.

Foreholdt mail af 10. december 2010 fra hende til Hanne Dahl Kofod, cc Erling Andersen, og forespurgt, om hun drøftede mailen med Hanne Dahl Kofod, forklarede hun, at hun talte med Hanne Dahl Kofod. Hun havde selvfølgelig en dialog med Hanne Dahl Kofod, da de startede processen med at gøre aktlisterne mere informative, hvilket var hele formålet og ikke noget som helst andet. Da hun den 9. december 2010 fik tilbagemeldingen

fra Erling Andersen om, at Peter Lofts navn ikke måtte fremgå af aktlisten, fordi det ikke måtte stå og lyse, var hun nødsaget til at forklare Hanne Dahl Kofod, at hun syntes, at teksterne i mailen var eneste mulighed, men at hun ikke syntes, at det var godt.

Hun syntes ikke, det var godt, fordi det kunne gøres mere præcis, men det var ordren og vilkårene. Når man ville have et nyt udkast til aktlisten, så kunne hendes forslag være en mulighed. Hun foreslog det, der står i mailen, og så regnede hun med, at de kunne tage en drøftelse af det. Forespurgt, om hun drøftede dilemmaet med Hanne Dahl Kofod, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om hun forklarede hende, at der var givet en ordre, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om det var en lodret ordre fra Erling Andersen om, at Peter Lofts navn skulle fjernes, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om hun prøvede at løse opgaven ved at sætte "Drøftet med koncernledelsen" ind i stedet for, svarede hun bekræftende.

Henvist til aktliste af 13. december 2010, hvoraf det på side 2 fremgår, at vidnets tekster er sat ind, men at "Drøftet med koncernledelsen" ikke er med, og forespurgt, om hun kender noget til baggrunden for, at det blev taget ud, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at hun har forklaret, at der var et møde den 13., 14. eller 15. december 2010, forklarede hun, at hun ikke ville kalde det et møde. Hun havde en dialog med Erling Andersen, fordi hun havde sendt forslaget den 10. december 2010, og her fik hun en tilbagemelding om, at det ikke var sådan, det skulle se ud. Det blev forkastet. Da Erling Andersen nævnte, hvad Steffen Normann Hansen i øvrigt havde oplyst, så kunne hun godt se, at de ikke ønskede nogen nye tekster. Det gik i en anden retning, og da trådte hun tilbage. Forespurgt, hvilken retning det gik, forklarede hun, at hvis man talte om at slette dokumenterne, så forsvandt de jo. Så var der ikke noget at skrive om. Så var enhver diskussion om ordvalg og formulering ikke eksisterende.

Henvist til den oprindelige aktliste af 27. oktober 2010 og aktlisten af 13. december 2010 og foreholdt, at det vist alene er i relation til beskrivelsen af de fire nævnte akter, at der er lavet ændringer, svarede hun bekræftende. Det var det på dette tidspunkt. Alle de andre forklarende tekster kom ind på et tidligere tidspunkt. De kom ind umiddelbart efter, at de startede den 1. december 2010. Her i sidste fase var det kun de fire akter, der var aktuelle for drøftelserne om, hvad der skulle stå.

Forespurgt, om det skal forstås sådan, at der ligger en tidligere liste end den af 27. oktober 2010, svarede hun benægtende. Det er den liste, der blev lavet, da sagen blev afsluttet, og som blev scannet ind på sagen.

I sin mail af 10. december 2010 kommenterer hun på en aktliste, der er lavet på baggrund af Søren Hansens aktliste. Hun mener ikke, at aktlisten er med i materialet. Der kan være mange udgaver af aktlisten startende fra oktober 2010, hvor skattesagen blev afsluttet. Der kan være flere udgaver, indtil man syntes, at sproget og formuleringerne var rigtige. På den aktliste, der har ligget forud for den 9. december 2010, hvor hun talte med Erling Andersen, har de fire akter været beskrevet med Peter Loft's navn, og det var de fire akter, som man koncentrerede sig om fremadrettet.

Forespurgt, om det er korrekt forstået, at hun i mailen af 10. december 2010 ikke kommenterer på den oprindelige aktliste af 27. oktober 2010, forklarede hun, at der var lavet en ny liste.

Vidnet blev foreholdt, at når man løseligt sammenholder de to aktlister fra den 27. oktober 2010 og den 13. december 2010, så er de ens i teksten, bortset fra de fire tekstafsnit, som hun havde foreslået ny tekst til i sin mail af 10. december 2010. Hendes forslag til tekster er blevet skrevet ind i aktliste af 13. december 2010, på nær "Drøftet med koncernledelsen" og "koncernledelsens" om notatet om overvejelser om principielle problemstillinger. Hun forklarede, at hun mener, at der var rettet i aktlisten noget tidligere for at gøre den informativ, men det kan godt være, at det kom efterfølgende.

Foreholdt, at der ifølge det foreliggende skete en omfattende omskrivning af aktlisten mellem den 13. januar og den 20. januar 2011, forklarede hun, at hun har den erindring, at det skete tidligt i forløbet. Foreholdt, at det så måtte være noget, som man ikke kan se ud af materialet, svarede hun bekræftende.

Henvist til aktliste af 13. december 2010 og forespurgt, om det var Hanne Dahl Kofod, der lavede dette udkast, svarede hun bekræftende.

Henvist til, at det som nævnt fremgår, at vidnets tekst er sat ind ved de fire aktbeskrivelser bortset fra teksten "Drøftet med koncernledelsen", og forespurgt, om Hanne Dahl Kofod sagde noget til hende om, hvorfor man ikke tog det med, svarede hun benægtende. Vidnet fortalte Hanne Dahl Kofod, at det var muligt, at de fik besked på at tage det hele ud, men at

teksten i mailen af 10. december 2010 var hendes forslag til beskrivelse af de fire akter. Hun syntes, at der skulle noget ind, og så måtte de to tage en drøftelse derfra, så hun regnede med at få en tilbagemelding.

Hun kan ikke afvise, at der har været lavet et udkast, hvor det helt er slettet. Forespurgt, om hun fik udkastet fra Hanne Dahl Kofod, forklarede hun, at hun ikke erindrer at have set det helt uden. Forespurgt, om hun har nogen viden om, om det er givet til andre, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om Hanne Dahl Kofod orienterede hende om, at det ikke blev, som hun havde foreslået i sin mail, svarede hun benægtende. Efter hun sendte mailen, fik hun meldingen tilbage om, at det var forkastet. Det drøftede hun med Hanne Dahl Kofod, men hun ved ikke, hvad der skete i udkastene og i hvilken rækkefølge.

Henvist til udkast til udtalelse af 13. december 2010 og forespurgt, om hun ved, hvem der har udarbejdet udkastet, forklarede hun, at det har Gergana Trasborg. Forespurgt, om hun fik det forelagt og fik en kopi af det, forklarede hun, at det er tænkeligt. Forespurgt, om det blev aftalt på mødet i arbejdsgruppen, at udkastene skulle cirkulere til arbejdsgruppens medlemmer, eller om dette var sædvanlig praksis, forklarede hun, at der ikke blev aftalt noget særligt. Forespurgt, om hun har kendskab til, om nogen fra arbejdsgruppen havde foreslået ændringer i forhold til det tidligere udkast, svarede hun benægtende.

Henvist til dele udkastet og foreholdt, at der tidligere stod – ”Formålet med møderne var derfor at orientere om sagen på et uformelt plan med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter” – og forespurgt, om hun ved, hvem der foranledigede, at det sidste i sætningen: ”med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter” gik ud, svarede hun benægtende. Forespurgt, om det havde været drøftet med hende, svarede hun benægtende.

Foreholdt: ”Det bemærkes, at sagens materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne”, og foreholdt, at det er et nyt afsnit, der er sat ind, samt forespurgt, om hun ved, hvem der foranledigede det sat ind, forklarede hun, at hun ved, at det var Erling Andersen, der bragte det til koncipisterne med besked om at sætte det ind. Han fortalte, at han havde accepteret, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen havde bedt om, at det kom til at fremgå. Forespurgt, om hun kan huske, hvornår han sagde det, svarede hun benægtende. Forespurgt, om han fortalte det på

et møde, forklarede hun, at som hun erindrer det, så fortalte Erling Andersen det i arbejdsgruppen. Hun opfattede det på den måde, at det ikke var til diskussion.

Foreholdt: ”Ad 3. Vi mener, at både aktlisterne og dette notat skal undtages for partshøring”, og forespurgt, om Erling Andersen eller andre kommenterede på, hvorfor denne ændring skulle ind, forklarede hun, at det husker hun ikke.

Foreholdt, at hun har forklaret, at der var et møde – formentlig i arbejdsgruppen – hvor Erling Andersen fortalte, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen havde bedt om, at afsnittet om sagens materielle indhold skulle sættes ind, og forespurgt, om han sagde noget om, hvorfor de ville have det ind, forklarede hun, at der ikke fulgte nogen forklaring med.

Forespurgt, om det – ud fra de møder, som hun havde deltaget i – var i overensstemmelse med hendes opfattelse, at sagens materielle indhold og udfald ikke havde været til drøftelse, svarede hun benægtende. Det kunne hun selvfølgelig ikke være enig i. Forespurgt, om det var en halv sandhed, eller om det var groft misvisende, forklarede hun, at hun ikke vil sige, at det var groft misvisende, men de havde drøftet så indgående meget, omkring hvad der lå i skattepligtsspørgsmålet og omkring de forskellige oplysninger, som var tilgængelige, så hun syntes ikke, at man kunne lægge sig helt ud over den linje, at det materielle indhold og udfald ikke havde været drøftet.

Forespurgt, om hun reagerede, da Erling Andersen sagde, at det skulle sættes ind, forklarede hun, at hun ikke gjorde andet, end at hun tænkte, at det var i tråd med, at det ikke måtte skinne igennem overfor ombudsmanden. Det måtte ikke være synligt, hvilken rolle Peter Loft, Steffen Normann Hansen og den øverste ledelse i Koncernledelsen havde haft. Forespurgt, om hun protesterede, eller om hun gjorde Erling Andersen opmærksom på, at det var vildledende, svarede hun benægtende. Det gjorde hun ikke. Forespurgt, om hun var af den opfattelse, at det var vildledende, forklarede hun, at hun i hvert fald ikke syntes, at det var en god måde overfor ombudsmanden at sætte det ind. I øvrigt syntes hun, at udtalelsen og aktlisten strittede i flere retninger, når man så det.

Foreholdt, at SKAT København var klar over, at ombudsmandens intention var at finde ud af, hvor meget Koncerncentret havde været involveret i skattesagen, og at SKAT København skulle redegøre for, hvilke dokumen-

ter og oplysninger regionen havde givet til Koncerncentret, og såfremt der var givet dokumenter eller oplysninger, så skulle ombudsmanden vide hvornår og hvorfor. Foreholdt, at der var lavet en udtalelse, hvor SKAT København under opgørelsen over skriftlige akter oplyste, at der var givet en VIP-indberetning, et udkast til agterskrivelse samt en redegørelse til Birte Deleuran om hvem, der havde haft adgang til sagen, forklarede hun, at de også oplyste, at der havde været et møde den 30. august 2010.

Foreholdt, at de fortalte om møderne, men at de ikke fortalte om det ganske betydelige antal dokumenter, de havde udleveret, forklarede hun, at de havde udleveret nogle, men at antallet af dokumenter, Koncerncentret havde udleveret til dem, faktisk var flere.

Foreholdt, at der heller ikke i aktlisten stod noget om, hvilke dokumenter, der var gået den anden vej. Derudover blev der koblet den sætning på, at sagens materielle indhold og udfald ikke havde været til drøftelse. Forespurgt, om der var noget væsentligt, materielt, faktisk aspekt, der ikke havde været drøftet ved møderne, forklarede hun, at hun i hvert fald ikke lige kunne remse op, hvad der ikke havde været drøftet. Det er rigtigt, at det havde været vendt. Om de havde forholdt sig til det, eller taget det som information, det kan være deres opfattelse. Drøftelser havde de jo haft på flere punkter hele vejen igennem på skattepligtsområdet. Der var rigtig mange vinkler, der havde været drøftet. Det viste materialesamlingen, der blev taget med til Koncerncentret i udkast, også.

Foreholdt, at det i henvendelsen fra ombudsmanden er anført, at ombudsmanden gerne vil have oplysning om alle akter eller informationer, der er videregivet til Koncerncentret, og hvis der er sket videregivelse, skal begrundelsen oplyses. Forespurgt, om det er hendes opfattelse, at udkast til udtalelse af 13. december 2010 er retvisende, forklarede hun, at det er udtalelsen ikke, når man senere ser, hvad Erling Andersen anførte i sin redegørelse i november 2011. Derfor nej – det var ikke en fuldstændig og rimelig udtalelse om forløbet. Forespurgt, om indholdet i aktlisten af 13. december 2010 hjalp på dette problem, svarede hun benægtende. Når man ikke anførte, hvad der havde været drøftet, udleveret, modtaget eller medtaget på møderne, så hjalp aktlisten ikke. Den var jo helt neutral.

Foreholdt af Niels Fenger, at hun så udkastet til udtalelse af 13. december 2010, at hun så, at det nævnte afsnit var sat ind, at hun så aktlisten, at hun på dette tidspunkt ikke mente, at det var retvisende og at hun så, det var en underordnet medarbejder, Gergana Trasborg, der ikke kendte sa-

gen, ikke havde været med til møderne og ikke vidste, hvad der var blevet udvekslet, der skulle skrive under, og forespurgt, om hun sagde noget til Gergana Trasborg herom, forklarede hun, at hun synes, at Niels Fenger skal stille dette spørgsmål til Erling Andersen.

På ny forespurgt, om hun sagde det til vedkommende, forklarede hun, at hun ikke stillede det spørgsmål, men hun havde spurgt Erling Andersen, hvem der skulle sagsbehandle udtalelsen, og hvem der skulle underskrive den. Erling Andersen havde besluttet, at den skulle sagsbehandles i regionssekretariatet, og han havde besluttet, at den skulle underskrives af Gergana Trasborg.

Forespurgt af udspørgeren, hvornår hun stillede det spørgsmål til Erling Andersen, forklarede hun, at hun allerede stillede spørgsmålet om sagsbehandling, da de modtog henvendelsen.

Forespurgt af advokat Karen-Margrethe Schebye, hvornår hun stillede spørgsmålet om, hvem der skulle underskrive, forklarede hun, at det kan hun ikke huske.

Foreholdt af udspørgeren mail af 13. december 2010 kl. 22.01 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen, og forespurgt, om hun har kendskab til, hvad Peter Loft tænker på med ”skat kbhs melding”, svarede hun benægtende. Hun var slet ikke bekendt med, hvornår Erling Andersen, Peter Loft og Steffen Normann Hansen holdt møder, og hvad de drøftede. Hun har ikke kendskab til de overvejelser, der er refereret i disse mails. Hun kan ikke identificere det, og hun ved ikke, hvad Peter Loft tænkte på, da han skrev ”ud over alt det øvrige”.

Forespurgt, hvad der skete i sagen i perioden fra den 13. december 2010 til den 13. januar 2011, forklarede hun, at hun ikke oplevede noget. Hun sagde til Hanne Dahl Kofod, at situationen var, at de afventede og ikke skulle foretage sig noget, men hvis de fik besked på at udfærdige noget, så var det det, de skulle. De kunne ikke sætte sig op imod det her. Hun kendte heller ikke hele dialogen, og hvad der blev talt om. Hun havde svært ved at sætte sig ind i det og vurdere det.

På det her tidspunkt var det helt klart, at der var en uenighed om disse akter, og det var regionen, der behandlede sagen, så hun trådte ud. Hun ved ikke, hvad der skete, men hun undrede sig over, at der gik en lang periode, hvor der ikke dukkede noget op. Forespurgt, om de overvejede

høringsfristen, der i den oprindelige mail var oplyst til den 6. december 2010, forklarede hun, at det spørgsmål må man stille til regionssekretariatet. Det må de have overvejet, og så ville der være kommet en rykker. Normalt meldte man tilbage til ombudsmanden, hvis man var forsinket og manglede nogle ting.

Forespurgt, om hun har nogen erindring om, hvorvidt der var møder i arbejdsgruppen i perioden fra den 13. december 2010 til den 1. januar 2011, svarede hun benægtende. Det erindrer hun ikke. Forespurgt, hvad det nærmere var, hun tænkte på, da hun talte med Hanne Dahl Kofod om udviklingen, forklarede hun, at det var spørgsmålet om, hvorvidt man ville tage skridtet og fjerne de fire dokumenter, eller om man kom op med en anden besked om, hvad der skulle ske. Hanne Dahl Kofod var naturligvis bekymret og fandt det ganske ubehageligt, at man ikke fulgte deres første oplæg til at skrive det, som var den rette betegnelse for dokumenterne. Det kunne vidnet kun være enig med hende i, men når hun ikke kunne rokke synspunktet hos Erling Andersen, sådan som hun forsøgte den 9. december 2010, så foretog hun sig ikke mere.

Foreholdt, at hun på et tidligere tidspunkt blev så bekymret over sagsudviklingen, at hun begyndte at føre dagbog, og forespurgt, om hun gjorde personlige notater i relation til ombudsmandssagen, svarede hun benægtende. Det gjorde hun ikke, fordi det ikke var hendes sag.

Forespurgt, om hun eller andre gjorde f.eks. Erling Andersen opmærksom på, at der var en svarfrist, eller om de bare sad og ventede, forklarede hun, at det var regionssekretariatet, der havde sagsbehandlingen, og hun går stærkt ud fra, at de var helt klar over fristen. Det var dem, der sad med sagen, så de må have drøftet det med Erling Andersen. Hun vendte det ikke, for hun var ikke inde i den sagsbehandling.

...

Henvist til udkast til SKAT Københavns udtalelse af 13. december 2010, som er udleveret til kommissionen fra Københavns Politi, og tilsvarende udkast til udtalelse, som er udleveret til kommissionen fra Skatteministeriet, og foreholdt, at udkastet af 13. december 2010 ikke var i det materiale, som SKAT København har udleveret til kommissionen, samt forespurgt, om hun har nogen forklaring herpå, svarede hun benægtende. Det kan hun ikke forklare.

Vidnet blev henvist til ”de fire linjer”, som i første omgang blev oversendt til kommissionen, og foreholdt, at der i øverste højre hjørne er en henvisning til dokument 39, der refererer til aktlisten med de håndskrevne numre. Foreholdt, at vidnet senere medbragte det originale dokument til kommissionen, hvoraf det fremgår, at der er flere sider i dokumentet, fordi der både er for- og bagsider, og forespurgt, om hun har nogen forklaring på, at kommissionen i første omgang kun fik de to bagsider, og ikke de to forsider, der er en dagsorden til et møde i en styregruppe i Finansministeriet, forklarede hun, at man havde scannet de to håndskrevne sider, og så var det dem, der kom ud, når man udskrev akter. Man havde ikke indscannet de to forsider, som var en dagsorden til et helt andet møde, og dermed var sagen uvedkommende. De havde derfor ikke scannet det, men som hun har redegjort for, så lå det fulde dokument i de originale bilag.

Forespurgt af advokat Nicolai Westergaard, hvad hendes rolle var i ombudsmandssagen fra den dukkede op den 29. november 2010 og frem til den for hendes vedkommende sluttede den 13. december 2010, forklarede hun, at hendes rolle som sagsbehandler på den sag, som det drejede sig om, alene var at stå til rådighed, hvis nogen havde brug for oplysninger, som de skulle have fra sagen, og som ikke kunne hentes andre steder fra. Selve udtalelsen skulle Erling Andersen give. Til den hørte en aktliste, som Hanne Dahl Kofod bistod med at udarbejde. Vidnet havde en assisterende rolle, men alene med henblik på faktuelle oplysninger.

Forespurgt, om det er rigtig forstået, at rollerne blev delt op på udtalelsen og aktlister, hvor den udførende rolle var hos Gergana Trasborg og Susanne Thorlin vedrørende udtalelsen, og at Hanne Dahl Kofod stod for aktlisten sammen med Susanne Thorlin, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om det er rigtig betegnet, at vidnet i virkeligheden bare stod til disposition på sidelinjen, svarede hun bekræftende.

Forespurgt, hvad hendes rolle var i forhold til udtalelsen, og forespurgt, om hun fik den forelagt på den traditionelle måde i et embedsmandsværk, at en underordnet medarbejder udarbejder et udkast, som forelægges for en overordnet med henblik på, at den overordnede kan foretage sin gennemgang og bearbejdning af det pågældende udkast, forklarede hun, at hendes rolle ikke var at få udtalelsen forelagt til godkendelse som sådan. Som hun har forklaret, så var hun slet ikke inddraget i dialogen, og hun havde ikke oplysninger om, hvad der blev aftalt mellem Erling Andersen, Peter Loft og Steffen Normann Hansen om, hvordan sagen skulle tackles.

Derfor opfattede hun det som ren information og orientering, når hun fik disse kopier.

Foreholdt, at hun har forklaret, at hun fik udkast til udtalelse af 13. december 2010 som en ren efterretningssag, at der var kommet en ekstra sætning ind, og at man havde fjernet en stump af en sætning, forklarede hun, at der ikke var diskussion om udkastet. Det var ren efterretning for hende. Det var aftalt. Forespurgt, om det var efterretning for hende i den forstand, at hun ikke var en del af sagen, forklarede hun, at hun ikke var en del af sagen.

Forespurgt, om hun deltog aktivt i udarbejdelsen af aktlisterne, idet hun flere gange har brugt udtrykket, "vi gjorde", forklarede hun, at opgaven blev givet til Hanne Dahl Kofod, men at hun fra begyndelsen havde den rolle, at de skulle udfærdige aktlisterne, så de havde et informativt præg. Hun så slet ikke noget problem i at lave en aktliste og en indholdsfortegnelse, der var uddybende i forhold til den første til brug for ombudsmanden, så han kunne orientere sig mere klart i hvilke dokumenter, der havde hans interesse. Det var helt grundlæggende, at dokumenterne selvfølgelig skulle følge med, så han kunne se det igennem helt eller delvist – helt afhængig af, hvad han besluttede sig for. Forespurgt, om hendes forudsætning for at deltage i udformningen af aktlisterne var, at ombudsmanden blev præsenteret for en udtalelse og en aktliste med tilhørende akter, så ombudsmanden simpelthen kunne bruge aktlisten som en indholdsfortegnelse, svarede hun bekræftende.

Foreholdt, at hun først forklarede, at samtalen med Erling Andersen fandt sted den 10. december 2010, men at hun efterfølgende omtalte samtalen som værende holdt den 9. december 2010, forklarede hun, at det var den 9. december 2010, idet hun havde samtalen forud for sin mail af 10. december 2010.

Foreholdt, at hun har forklaret, at Erling Andersen gav udtryk for, at Peter Loft var vred over, at de fire akter var kommet med på aktlisten, og forespurgt, om den vrede var møntet på selve situationen, eller om den var møntet mod hende personligt, forklarede hun, at hun fik det klare indtryk, at vreden var møntet direkte på hende som person. Hun blev mødt med ordene om, at hun var gået bag ryggen på dem ved at have akteret akterne.

Forespurgt, om spørgsmålet om at fjerne akter herefter kom op, forklarede hun, at spørgsmålet om at fjerne akter ikke kom op på mødet med Erling Andersen den 9. december 2010. Den 10. december 2010 kom hun med et forslag til tekstændring. Det var først ugen efter, at det gik op for hende, at forslaget til tekstændring var blevet forkastet, og hun fik information om, at Steffen Normann Hansen overfor Erling Andersen havde nævnt spørgsmålet om at slette akter.

Foreholdt, at Niels Fenger har brugt udtrykket "en ordre" eller måske "en ulovlig ordre", forklarede hun, at hun ikke ved, hvad der hermed sigtes til. Hun forstod det helt klart sådan, at beskeden var, at Peter Lofts navn ikke måtte fremgå. Ergo skulle aktlisterne laves med den informative karakter, som det hele tiden havde været udgangspunktet, men uden at hans navn var nævnt. Det var den besked, hun fik.

Forespurgt, om det var en ordre til vidnet, eller om det var en ordre til Hanne Dahl Kofod, som skulle udarbejde aktlisterne, forklarede hun, at det var en ordre om, at vidnet skulle give beskeden videre. Foreholdt, at ordren bestod i, at hun skulle give beskeden videre, svarede hun bekræftende.

Foreholdt, at hun udarbejdede et forslag til Hanne Dahl Kofod, hvor hun i hvert fald efterkom ønsket om, at Peter Lofts navn blev slettet fire steder, og foreholdt, at udgangspunktet var at skrive aktlisten om, fordi den skulle være mere informativ, hvilket den næppe blev ved at fjerne Peter Lofts navn, samt forespurgt, om hun så noget særligt kontroversielt i at komme med forslaget, svarede hun benægtende. Det gjorde hun ikke, fordi det stadigvæk fremgik af aktlisten, at det var dokumenter, der var indgået i deres drøftelser med departementet. Når ombudsmanden sad med aktlisten og dokumenterne, ville han få information om, hvad det indeholdt. Forespurgt, om det skulle forstås på den måde, at det ikke var for at skjule noget, men at det derimod var med den forudsætning, at man stadigvæk opererede med en indholdsfortegnelse i form af en aktliste til nogle akter, der i øvrigt fulgte med, svarede hun bekræftende.

Forespurgt, om hun i perioden fra den 29. november 2010 til den 11. december 2010 fik en ordre om at foretage noget, udover at hun fik beskeden om at videregive en oplysning til Hanne Dahl Kofod, forklarede hun, at hun ikke havde fået ordre til noget.

Foreholdt, at spørgsmålet om fjernelse af akter kom op på et senere møde, forklarede hun, at det ikke kom op på et møde. Det var en oplysning, hun fik fra Erling Andersen den 13., 14. eller 15. december 2010. Hun svarede tilbage, at "det gør man ikke". Det er simpelthen uacceptabelt. Forespurgt, om hun blev bedt om at bistå med det, svarede hun benægtende. Forespurgt, hvad hun ville have gjort, hvis hun var blevet bedt om det, forklarede hun, at hun ikke ville have deltaget i det. Foreholdt, at hun efterfølgende trak sig væk fra ombudsmandssagen, som ikke var hendes sag, forklarede hun, at hun heller ikke havde nogen opgaver på sagen. Hun stod til rådighed for oplysninger, og der var ikke nogen, der havde brug for oplysninger af den karakter. Dem havde de fået.

Foreholdt, at hendes grundlæggende forudsætning var, at man arbejdede med nogle aktlister, der skulle fungere som en indholdsfortegnelse til nogle akter, som ombudsmanden så i øvrigt selv kunne botanisere i, i det omfang han havde lyst til det, og forespurgt, om hun fik oplysning om, hvad der skete med hensyn til akterne i forhold til ombudsmanden, forklarede hun, at hun havde nogle drøftelser med Per Hvas. De fik mange anmodninger om aktindsigt senere hen, som også gik på de fire centrale akter, som der har været tale om her. De havde dermed også drøftelser med politiet, fordi der var sket en anmeldelse vedrørende lækagesagen. Nogle af akterne, der var blevet bedt om aktindsigt i, lå hos SKAT København. Det gjorde mange af dem.

Der var også nogle akter, der lå i ministeriet, og det var Per Hvas, der forestod den del. Hun drøftede spørgsmålet om disse akter med Per Hvas. Han fortalte, at han var sat til at opbevare akterne, der var lavet til brug for ombudsmanden, og at han skulle forelægge dem for ham, hvis ombudsmanden ønskede det. Han fortalte, at akterne de facto aldrig blev undersøgt. Forespurgt, om hun i november/december 2010 havde en tanke om, at det var en mulighed, at ombudsmanden ikke skulle have akterne samtidig med aktlisten, svarede hun benægtende.

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at vidnet har forklaret, at for så vidt angår den oprindelige skattesag, var det vidnet, Inger Kirstine Sommer Hansen og Hanne Dahl Kofod, der havde adgang, forklarede hun, at Søren Hansen også havde adgang. Forespurgt, om det vil sige, at Erling Andersen ikke havde adgang til den oprindelige skattesag, forklarede hun, at det kan hun faktisk ikke huske, men hun tror ikke, at han havde adgang. Hun tror nu heller ikke, han ville have åbnet sagen, hvis han havde adgang, for det var standard, at der kun var én, der hentede dokumenter

fra sagen. Hun hentede generelt heller ikke dokumenter. Der var én, der hentede dem, og én, der sørgede for at makulere eventuelle kopier, som man arbejdede med. Det var sagsgangen i det.

Forespurgt, om den oprindelige aktliste lå på skattesagen eller på noget andet, forklarede hun, at den lå på selve skattesagen. Skattesagen lå i Skat/Ligningssystemet, som var et system til sagsbehandling for kontrolsager, ligningssager o. lign. Sager om aktindsigt, der kom fra Folketingets Ombudsmand, lå i Captia-systemet. Forespurgt, om man åbnede en ny sag, da SKAT København fik begæringen om aktindsigt, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om hun ved, hvem der havde adgang til Captia-sagen, forklarede hun, at der garanteret var lavet total nedlukning på den. Hun kan ikke afvise, at hun kan have haft adgang til den, hvis hun havde prøvet at gå ind, men hun havde aldrig prøvet det. Gergana Trasborg og Susanne Thorlin havde helt sikkert adgang, og det er muligt, at de havde givet hende adgang til den. Hun kan ikke afvise, at de kan have givet Erling Andersen adgang til den, men det er det antal personer, der er tale om.

Forespurgt, hvordan man flyttede aktlisten fra Skat/Ligningssystemet til Captia-systemet, forklarede hun, at det kunne man ikke, fordi man ikke kunne åbne et dokument og ændre det. Dokumenterne blev låst. Man kunne tage dokumenterne frem og skrive dem ud, men man kunne ikke gå ind og tage dem op. Hun tror, at Hanne Dahl Kofod lavede et nyt Word-dokument og skrev aktlisten om.

Henvist til aktliste af 27. oktober 2010 og foreholdt, at det var en aktliste, der lå i ligningssystemet, og at den ikke kunne ændres, svarede hun bekræftende. Henvist til aktliste af 13. december 2010 og foreholdt, at det var en aktliste, der var skrevet igen, svarede hun bekræftende. Hvis man lægger mærke til logoet i øverste højre hjørne, så tyder det på, at listen er lavet i en skabelon i SKATs dokumenter, der hedder "Notat". Man lavede således et nyt Word-dokument og arbejdede i det. Forespurgt, om man kan se, hvem der oprettede Word-dokumentet i Captia, svarede hun benægtende, men det er muligt, at man som tekniker og systemansvarlig kan gå ind og finde ud af det.

Forespurgt, om man kan rette i dokumentet uden at rette datoen, eller om der automatisk genereres en ny dato, forklarede hun, at hun mener, at det kommer an på, hvordan systemet er sat op. Der er nogle, der sætter det op til, at det genererer en ny dato, men der er også nogle, der kører med, at

det er samme dato. Forespurgt, om det er noget den enkelte medarbejder selv gør, forklarede hun, at hun bliver svar skyldig. Det kan hun ikke sige.

...

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at hun har forklaret, at Erling Andersen sidst i oktober/begyndelsen af november 2010 sagde, at Peter Loft var bekymret over, at ombudsmanden var begyndt at interessere sig for sagen, og at Peter Loft ville kontakte kammeradvokaten, samt forespurgt, om Erling Andersen sagde noget om, hvorfor kammeradvokaten skulle involveres i spørgsmålet omkring ombudsmandens interesse på dette tidspunkt, svarede hun benægtende. Hun fik ikke nogen direkte forklaring, men hun opfattede det sådan, at Peter Loft ønskede at kammeradvokaten skulle bistå ham i dette spørgsmål. Hun ved ikke, hvad det var, Peter Loft helt nøjagtigt ville have kammeradvokaten til.

Foreholdt, at hun har forklaret, at hun den 9. december 2010 blev kaldt ind til Erling Andersen, der sagde, at Peter Loft var vred på hende, og at hun brugte udtrykket "de følte, at hun var gået bag ryggen", samt forespurgt, hvem "de" er i denne sammenhæng, forklarede hun, at Erling Andersen sagde, "det kommer bag på os", og derfor opfattede hun det på det tidspunkt sådan, at Erling Andersen også var overrasket over det. Senere hen ændrede hun opfattelse, så hun tror ikke, at det var sådan ment fra hans side – at han var overrasket eller mente, at det var forket. Det var Peter Loft og Steffen Normann Hansen, der ikke havde fundet, at dokumenterne skulle med, og var vrede over det. Den vrede skulle serveres videre, og den fik hun så som en skideballe.

Foreholdt, at der tidligere under afhøringerne har været talt om forskellen mellem presset af og presset til, og forespurgt, om hun ved at tænke tilbage på Erling Andersens sindsstemning den 9. december kan sige noget om, hvorvidt Erling Andersen var presset til noget, var han presset af noget, eller var han slet ikke presset, forklarede hun, at han var presset til at løse den situation, som Peter Loft helt klart havde givet udtryk for. Peter Lofts navn skulle ikke fremgå direkte. Det måtte ikke stå med flammeskrift og gøre ombudsmanden opmærksom på hans personlige deltagelse og den rolle, som de havde haft.

Foreholdt, at hun gav beskeden videre til Hanne Dahl Kofod, og at hun fik at vide, at hendes forslag til tekstændring ikke var tilfredsstillende, samt forespurgt, hvem der gav hende beskeden om, at det ikke var tilfredsstillende.

lende, forklarede hun, at Erling Andersen sagde ”vi kan ikke bruge det forslag”. Hun dyrkede det ikke nærmere, fordi hun i forlængelse af det fik meldingen om, at man gik og tumlede med at ville slette akterne. Forespurgt, hvem ”vi” og ”man” er, forklarede hun, at hun opfattede det sådan, at Erling Andersen talte på Peter Loft, Steffen Normann Hansen og egne vegne.

Forespurgt, om det i det hele taget kan lade sig gøre at slette dokumenter – enten i ligningssystemet, hvor skattesagen lå, eller i Captia, hvor ombudsmandssagen lå – forklarede hun, at det ved hun ikke. Man kan jo komme til at lægge et forkert dokument på en sag, så hun har ladet sig fortælle, at man ikke kan rette det uden videre. Man er nødsaget til at gå ind og lave et notat på sagen og skrive, at dokumentet fejlagtigt var oprettet, og derefter scanne det ind og lægge det på den rigtige sag. Det var det, man kunne gøre.

Forespurgt, om det er svært at fjerne alle spor, svarede hun bekræftende. Hendes viden er dog begrænset. Hun ved ikke, hvad de systemansvarlige kan og ikke kan. Forespurgt, om hun ved, hvem der var systemansvarlig, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun ved, om Erling Andersen var systemansvarlig, forklarede hun, at han ikke var systemansvarlig. Der var ikke nogen i SKAT København, der var systemansvarlige.

Advokat Jon Lauritzen foreholdt, at hun – på spørgsmålet fra udspørgeren om, hvad der foregik fra den 13. december 2010 til den 13. januar 2011 – har forklaret, at der ikke rigtig skete noget, at hun sagde til Hanne Dahl Kofod, at de skulle afvente, og at ”hvis vi får besked om noget, så gør vi det”. Forespurgt, om hun kan forklare, hvad hun mente med det, forklarede hun, at hun ikke var involveret i noget fra den 13. december 2010 til den 13. januar 2011, og hun fik ikke nogen meldinger om det, hvis der havde foregået noget. Det kan der jo meget vel have gjort.

Efter at forslaget til tekstændring blev forkastet, stod Hanne Dahl Kofod i en situation, at hun ikke vidste, hvad hun skulle gøre. Det var ikke Hanne Dahl Kofod, der skulle trække af på, om der skulle ske det ene eller det andet. Derfor gav vidnet Hanne Dahl Kofod besked om, at de ikke skulle foretage sig mere, før de hørte nærmere. Forespurgt, hvad, ”hvis vi får besked om noget, så gør vi det”, betyder, forklarede hun, at hun mener, at hun havde gjort klart opmærksom på, hvad der var den rigtige tekst. Hvis man ikke var til sinds at tage den tekst, og i stedet meddelte dem, at det skulle være anderledes, så måtte Erling Andersens tage ansvaret for det,

fordi det ville være fra ham, at meddelelsen om, hvad der skulle stå, ville komme. Forespurgt, om det var hendes besked til Hanne Dahl Kofod og hendes afskedssalut så at sige, svarede hun bekræftende.

Forespurgt af advokat Jacob Aaes, hvem der efter hendes opfattelse var endegyldigt ansvarlig for indholdet af SKAT Københavns udtalelse og aktlisten, forklarede hun, at det mener hun, at Erling Andersen var. Forespurgt, hvad hendes ansvar var som sagsbehandler på skattesagen, forklarede hun, at hun mener, at skattesagen var en anden sag end denne. Hun adskiller dem fuldstændig fra hinanden. Hun er enig i, at hun har et ansvar for skattesagen, men at hun ikke har et ansvar for denne sag.

Der var sådan set ikke nogen sagsbehandling i ombudssagen. Der skulle gives nogle faktuelle oplysninger, og et eller andet sted så var der heller ikke tvivl om, hvad det var: Havde der været et møde, hvilken dato, hvem havde deltaget, hvad blev der sagt, hvad blev der udvekslet af oplysninger? Der var ikke så meget at diskutere. Det var faktuelle oplysninger. Når man så gik imod det, og det var Erling Andersen, der gik ind og styrede det, så var det Erling Andersens ansvar. Det var Erling Andersens sag.

Forespurgt, om hun ikke skulle komme med input, forklarede hun, at hun ikke skulle komme med input. Hun skulle svare på spørgsmål, hvis nogen havde nogle spørgsmål, og hvis man manglede oplysninger fra skattesagen. Det gjorde hun ved blandt andet at aflevere oplysningen om, at de havde et møde den 30. august. 2010.

Foreholdt, at hun har forklaret, at Erling Andersen den 13., 14. eller 15. december 2010 nævnte for hende, at Steffen Normann Hansen skulle have sagt, at man overvejede at fjerne akter fra sagen, og forespurgt, hvad Erling Andersens holdning var til det, forklarede hun, at han ikke sagde noget. Der kom ikke ord som sådan om hans holdning, men hun sagde til ham, at "det gør man ikke – det er simpelthen uacceptabelt." Det kom der ikke nogen respons på. Han kunne godt have sagt, at han var enig, men han sagde heller ikke, at "det gør vi" eller "det er jeg også optaget af". Hun fik ikke noget indtryk af, at Erling Andersen var i gang med at fjerne nogle akter.

Forespurgt, om hun ikke spurgte ham, hvad han syntes om det, svarede hun benægtende. Hun meldte ud, hvad hun syntes om det.

Foreholdt af advokat Jacob Aaes, at så vidt han husker, så har hun – da hun første gang forklarede om samtalen – forklaret, at hun ikke sagde fra eller tilkendegav sin egen holdning overfor Erling Andersen, men at hun bakkede ud i det stille, da Erling Andersen kom med meldingen. Vidnet bekræftede dette. Foreholdt at hun – da hun senere forklarede om samtalen – har forklaret, at hun tilkendegav sin mening om, hvad hun mente om det, og forespurgt, om det stadigvæk blev mødt med fuldstændig tavshed fra Erling Andersen, svarede hun bekræftende.

Forespurgt, om det skal forstås sådan, at hun og Erling Andersen som to i den øverste ledelse i SKAT København ikke drøftede det her meget problematiske punkt, forklarede hun, at de ikke drøftede det.

Advokat Nicolai Westergaard bemærkede, at det vel afhænger af, hvad man lægger i ordet ”drøftede”, idet hun tilkendegav sin mening.

Advokat Jacob Aaes foreholdt vidnet, at han undrer sig meget over, at så problematisk et emne, som det ville være at fjerne akter, ikke undergik en drøftelse mellem hende og Erling Andersen, ligesom han foreholdt, at da der kom input fra Peter Loft og Steffen Normann Hansen til teksten i den afgørelse, som hun havde ansvaret for, da var hun god til at sige fra, og foreholdt, at hun har forklaret, at der her kom en melding om, at man skulle til at fjerne akter fra en sag, og at Erling Andersen ikke sagde noget, da hun sagde, ”det kan man ikke”.

Hun forklarede, at Erling Andersen kom med denne oplysning. Hun kunne ikke gøre andet end at reflektere og sige, ”det gør man ikke”. Hun kan ikke huske det nøjagtige ordvalg, men hun har tilkendegivet, at det var uacceptabelt. Forespurgt, om hun sagde det til Erling Andersen, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om Erling Andersen ikke reagerede på det, forklarede hun, at hun kender ham godt nok til at vide, at hvis Erling Andersen havde følt behov for at forsvare sig, så skulle hun nok have hørt det. Han stod i en situation, at det her var, hvad han blev sat overfor.

Henvist af advokat K. L. Németh til vidnets dagbogsnotater om skattesagen og henvist til mail af 10. december 2010 fra vidnet til Hanne Dahl Kofod, cc Erling Andersen, med forslag til tekst samt forespurgt, om hun ikke overvejede at lægge dagbogen ved, da hun skulle komme med input, når man i den kunne læse, hvad der var foregået, svarede hun benægtende. Forespurgt hvorfor, forklarede hun, at det har hun ingen kommentarer til.

Foreholdt af advokat Stine Gry Johannessen, at hun har forklaret, at hun drøftede akterne med Per Hvas, og forespurgt, om hun ikke kan prøve at forklare, hvornår og hvad hun drøftede med ham, forklarede hun, at de specifikt havde en drøftelse i forbindelse med, at der blev bedt om aktindsigt. Det må have været i november 2011. Det var efter valget i 2011. De havde flere drøftelser, fordi der var mange anmodninger om aktindsigt. Efter anmeldelsen af lækagesagen havde de nogle drøftelser om, hvem der skulle forholde sig til, om der måtte gives aktindsigt, og om politiet skulle spørges og give tilladelse.

Forespurgt, om de drøftede SKAT Københavns udtalelse til Koncerncentret og aktlisten, svarede hun benægtende. Det var mere generelt. De kom til at drøfte ombudsmandssagen og opbevaringen af akter. Per Hvas fortalte, at han havde haft dem opbevaret. Hun vidste ikke, at det lige nøjagtigt var Per Hvas, der havde fået dem til opbevaring. Det var Hans From, der skulle have ekspederet sagen i forbindelse med ombudsmanden, men på en eller anden måde blev det Per Hvas, der lige skulle tage over.

Hanne Dahl Kofod har forklaret³¹³:

Forespurgt af udspørgeren, hvornår hun første gang blev opmærksom på, at der verserede en ombudsmandssag om aktindsigt i skattesagen, forklarede hun, at det var i begyndelsen af december 2010. Hun blev indkaldt til et møde, der blev holdt på Erling Andersens kontor. Det var formentlig Erling Andersen sekretær, der indkaldte hende. Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Gergana Trasborg, Susanne Thorlin og vidnet deltog i mødet. Så vidt hun husker, var det Erling Andersen, der åbnede mødet. Hun kan ikke huske, hvad der ordret blev sagt, men det gik ud på, at der skulle laves en udtalelse til ombudsmanden, fordi der var indgivet en klage i en aktindsigtssag.

Henvist til mail af 29. november 2010 fra Jytte Fanebjerg Grøndahl til Gergana Trasborg vedhæftet brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Skatteministeriet og forespurgt, om brevet var på bordet, eller om det blev udleveret, forklarede hun, at hun ikke fik udleveret noget, men det er muligt, at det har været på bordet. Det kan hun ikke huske. Forespurgt, om Erling Andersen sagde noget mere om, hvad der skulle ske, udover der skulle laves en udtalelse til ombudsmanden, forklarede hun, at grunden

313 Protokol 42, side 2-8 og 12-13.

til, at hun var med, var, at man skulle bruge aktlisten. Søren Hansen, der var sagsbehandler på skattesagen, var holdt op, og der var ikke særlig mange, der havde adgang til sagen. Hun blev derfor bedt om det.

Forespurgt, om der blev givet instruktioner til de andre under mødet, forklarede hun, at hun mener, at det var Gergana Trasborg, der skulle lave udtalelsen sammen med Susanne Thorlin. Lisbeth Rasmussen var også inde over. Forespurgt, hvad Lisbeth Rasmussens rolle var, forklarede hun, at hun mener, at Lisbeth Rasmussen skulle være Gergana Trasborg behjælpelig i forbindelse med udtalelsen. Der blev ikke nedsat en formaliseret arbejdsgruppe. De fik bare stukket nogle opgaver ud. Forespurgt, om hun fik nogle særlige instrukser om, hvordan aktlisten skulle se ud, svarede hun benægtende. Det mener hun ikke, at hun fik på dette tidspunkt.

Henvist til brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Skatteministeriet og forespurgt, om hun på noget tidspunkt i forløbet så brevet eller modtog en kopi af det, forklarede hun, at det tror hun ikke, at hun gjorde. Hun fik bare at vide, at det var der.

Forespurgt, hvad hun gjorde efter mødet, forklarede hun, at der var et møde en uges tid senere. Hun mener, at hun skaffede aktlisten i mellemtiden. Hun ved fra sin kalender, at der var et møde den 1. og den 7. december 2010, og ud fra deltagerkredsen kan hun regne ud, at det må være de møder, det drejede sig om. Forespurgt, om hun foretog sig noget mellem den 1. og den 7. december 2010 i relation til ombudsmandens henvendelse, forklarede hun, at hun mener, at hun fik fat i den aktliste, som var på bordet den 7. december 2010.

Henvist til aktliste, hvori anføres, at redigering af listen blev afsluttet den 27. oktober 2010, og forespurgt, om det var den, hun havde fundet frem og tog med til mødet, svarede hun bekræftende. Det var den, der forelå på skattesagen. Forespurgt, om hun fysisk tog den af sagen, eller om hun skrev den ud via deres systemer, forklarede hun, at hun skrev den ud fra sagen, der lå på KMD Skat/Ligning. Hun er lidt i tvivl om, hvorvidt aktlisten lå som en PDF-fil eller en word-fil, for da hun senere skulle lave nogle ændringer, kunne hun ikke komme til at lave en kopi, som hun kunne skrive i. Hun blev derfor nødt til at skrive det hele en gang til i et nyt word-dokument.

Forespurgt, om hun havde aktlisten af 27. oktober 2010 med på mødet den 7. december 2010, svarede hun bekræftende. Det mener hun. Fore-

spurgt, om hun havde sendt den til nogen inden mødet, svarede hun benægtende. Forespurgt, om det var den samme personkreds, der var til stede på mødet den 7. december 2010, svarede hun bekræftende. Mødet blev holdt på Erling Andersens kontor. Forespurgt, hvad der skete på mødet, forklarede hun, at det kan hun ikke rigtig huske.

Forespurgt, om hun fremlagde aktlisten, forklarede hun, at hun skulle have den med, så hun formoder, at den blev drøftet. Forespurgt, om hun udleverede den i kopi til mødedeltagerne, svarede hun benægtende. Det tror hun ikke, at hun gjorde. Hun havde den vist bare med som et enkelt bilag, der var fremlagt på bordet. Forespurgt, om hun udleverede aktlisten til nogen af mødedeltagerne – f.eks. Erling Andersen – forklarede hun, at det kan hun ikke huske. Hun kan godt have udleveret den ved den lejlighed. Forespurgt, om hun kan huske, hvad der blev aftalt, de videre skulle gøre, svarede hun benægtende. De talte vist mest om den udtalelse, der skulle laves.

Forespurgt, om der var et udkast til udtalelse på bordet ved mødet, forklarede hun, at det har hun ingen erindring om. Forespurgt, om hun kan huske, hvad der blev sagt i relation til udtalelsen, og om der var nogen, der talte, hvad der skulle med i udtalelsen, forklarede hun, at hun mener, at de talte om, hvem der skulle skaffe hvilke oplysninger til udtalelsen. Hun kan ikke huske, hvordan de fordelte rollerne mellem sig. Hun havde ikke rigtig noget med udtalelsen at gøre.

Forespurgt, hvad hun gjorde efter mødet den 7. december 2010, forklarede hun, at hun ikke gjorde noget, før hun af Lisbeth Rasmussen fik at vide, at der var nogle af teksterne, der skulle laves om. Det havde Lisbeth Rasmussen fået at vide af Erling Andersen. Forespurgt af formanden, hvor vidnet ved det fra, forklarede hun, at det fortalte Lisbeth Rasmussen hende. Hun forklarede, at det rette ord for det, der skulle laves om, var overskrifterne.

Foreholdt mail af 10. december 2010 fra Lisbeth Rasmussen til hende, cc Erling Andersen, forklarede hun, at samtalen med Lisbeth Rasmussen om ændring af overskrifterne skete, før hun modtog mailen. Hun kan ikke huske den præcise dato. Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at samtalen fandt sted den 9. december 2010, forklarede hun, at det godt kunne passe. Forespurgt, hvor mødet fandt sted, forklarede hun, at det enten var på vidnets eller Lisbeth Rasmussens kontor. Lisbeth Rasmussen

sagde på mødet, at man var lidt sur på Lisbeth Rasmussen, fordi de fire akter var akteret på sagen.

Forespurgt af formanden, hvem "man" er, forklarede hun, at hun mener, at Erling Andersen havde fortalt Lisbeth Rasmussen, at det var Peter Loft.

Udspørgeren henviste til aktliste af 27. oktober 2010 og forespurgte, hvilke akter man var sur over, der var medtaget. Hun forklarede, at det drejede sig om akten, der er beskrevet med "x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde".

Forespurgt af formanden, om det dækkede over udkastet til agterskrivelse med yderligere bilag, svarede hun bekræftende.

Derudover drejede det sig om tre akter: "Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft", der dækkede over "de fire linjer", "Udateret: SKATs ved Peter Lofts notater", der dækkede over de to A4 sider, som Peter Loft havde udarbejdet, samt "Udateret: SKATs notat modtaget ved møde med Peter Loft", der dækkede over det såkaldte BT-notat. Forespurgt, om der var andre ting i aktlisten, som man/Peter Loft var utilfreds med, svarede hun benægtende.

Forespurgt hvad Lisbeth Rasmussen fortalte, udover at man var utilfreds med, at de fire akter var medtaget på aktlisten, forklarede hun, at man var ked af, at de var kommet på sagen, og man så helst, at de ikke var der. Forespurgt, om man var ked af, at dokumenterne lå på sagen, eller om man var ked af beskrivelsen af dokumenterne i aktlisten, forklarede hun, at det var begge dele. De var kede af, at Lisbeth Rasmussen havde fået dokumenterne akteret på sagen. Det mente de tilsyneladende ikke, at de skulle have været. Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen gav hende nogen forklaring på, hvorfor de ikke mente, at de skulle være på sagen, svarede hun benægtende. Hun uddybede ikke hvorfor. Hun fortalte bare, at teksterne skulle tydeliggøres, og at Peter Lofts navn skulle væk.

Forespurgt af formanden, hvem "de" var, forklarede hun, at Peter Loft havde sagt det til Erling Andersen, der havde videreformidlet det til Lisbeth Rasmussen.

Forespurgt af udspørgeren, om Lisbeth Rasmussen gav udtryk for, at Erling Andersen også var sur over det, eller om han bare videreformidlede

en andens vrede, forklarede hun, at Erling Andersen måske var lidt irriteret over postyret omkring det.

Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen fortalte, om hun havde fået nogen begrundelse for, at Peter Lofts navn ikke skulle nævnes, forklarede hun, at Lisbeth Rasmussen ikke sagde andet, end at det drejede sig om de dokumenter, som de havde fået udleveret på mødet, og at de ikke mente, at det var akter på sagen. Hun husker det dog ikke helt tydeligt.

Forespurgt, om de drøftede andet udover denne problemstilling, svarede hun benægtende. Hun sagde til Lisbeth Rasmussen, at hvis teksten skulle ændres, så ville hun gerne have at vide, hvad der skulle stå. Det var derfor, Lisbeth Rasmussen sendte mailen den 10. december 2010. Forespurgt, hvad hun gjorde, da hun fik denne mail, forklarede hun, at hun havde fået til opgave at redigere teksten sammen med Susanne Thorlin. Vidnet skrev de linjer ind, som Lisbeth Rasmussen havde sendt. Forespurgt, om hun allerede på dette tidspunkt havde lavet en ny version af aktlisten, som hun sad og arbejdede i, svarede hun benægtende, men hun lavede en nu. Hun vidste ikke, at hun skulle skrive i aktlisten før dette tidspunkt.

Foreholdt, at hun har forklaret, at Peter Loft var utilfreds med, at akterne var på sagen, og den måde akterne var beskrevet på aktlisten, og foreholdt, at det må indebære, at Peter Loft havde set aktlisten, forklarede hun, at det har hun ikke kendskab til. Forespurgt, om hun havde udleveret aktlisten til Erling Andersen, og foreholdt, at man må have set aktlisten for at kunne være utilfreds med den, svarede hun bekræftende. Det kan meget vel forholde sig sådan.

Henvist til aktliste dateret 13. december 2010 og forespurgt, hvem der havde lavet denne aktliste, forklarede hun, at det kan hun ikke huske. Hun så aktlisten hos sin bisidder, men hun har ikke nogen erindring om at have lavet sådan en version. Hun kan ikke rigtig forklare dokumentet. Som hun husker det, skrev hun Lisbeth Rasmussens tekst ind. Foreholdt, at hun har forklaret, at hun var nødt til at skrive Søren Hansens aktliste af, og forespurgt, om hun selv gjorde det, svarede hun bekræftende. Det tog en dags tid. Forespurgt, om hun gjorde det efter mødet med Lisbeth Rasmussen den 9. december 2010, svarede hun bekræftende. Forespurgt, om hun kan huske, hvornår hun skrev aktlisten ind, forklarede hun, at det må være umiddelbart efter mødet med Lisbeth Rasmussen.

Hun kan godt se, at der er denne version, og hvis hun skal efterrationalisere på det, så kan hun forestille sig, at det er et arbejdsdokument, som Susanne Thorlin og vidnet skulle drøfte. Hvis hun fortsat skal efterrationalisere, så kan man forestille sig, at de skulle have afklaret, om det skulle med på den måde, som det var, og at dette var et førsteudkast, men hun ved det ikke. På det, der blev sendt, var Lisbeths tekster med.

Foreholdt, at hun skrev Søren Hansens aktliste ind og derefter skrev Lisbeth Rasmussens rettelselser af 10. december 2010 ind, og forespurgt, om hun viste dokumentet til nogen, forklarede hun, at hun på et eller andet tidspunkt sendte det til Gergana Trasborg, der skulle samle tingene. Forespurgt, om hun ikke viste aktlisten til nogen, svarede hun bekræftende. Det gjorde hun i forløbet. Hun viste den til Susanne Thorlin, som hun lavede den sammen med. Som hun husker det, skrev vidnet aktlisten, og satte sig derefter sammen med Susanne Thorlin.

Forespurgt, om hun viste den til Erling Andersen, forklarede hun, at hun ikke kan huske, at hun har gjorde det, men muligvis gjorde Susanne Thorlin det. Forespurgt, hvad der herefter skete med aktlisten, forklarede hun, at som hun husker det, blev der sendt noget midt i januar 2011. Derefter ved hun ganske nøjagtigt, hvad der skete.

Foreholdt, at hun har forklaret, at hun umiddelbart efter modtagelsen af Lisbeth Rasmussens mail fredag den 10. december 2010 brugte en hel dag på at skrive aktlisten ind, og forespurgt om hun skrev den ind om fredagen eller om mandagen, forklarede hun, at hun sagtens kan være gået i gang med det samme og derefter være gået til og fra den. Hun skrev den, så hurtigt hun kunne. Forespurgt, om hun arbejdede på det i weekenden, svarede hun, at det mener hun, at hun gjorde.

Forespurgt, om hun gav aktlisten til nogen om mandagen, forklarede hun, at hun sendte listen til Gergana Trasborg, men hun kan ikke huske, hvornår hun gjorde det. Hun har været ved at se sin egen mailkorrespondance igennem, men der kan man ikke se det længere. Forespurgt, om hun kan have printet den ud og lagt den til Gergana Trasborg, forklarede hun, at det kunne man godt tænke sig. Hvis den ikke var helt færdig, og de skulle diskutere den, så kunne hun godt have printet den ud, men hun kan ikke huske forløbet. Forespurgt, om hun sendte den til Lisbeth Rasmussen, svarede hun, at det mener hun ikke, at hun gjorde.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun den 13., 14. eller 15. december 2010 havde en drøftelse med vidnet om, at de skulle afvente, hvad der skete, fordi nogle overvejede, om man kunne slette nogle akter, og forespurgt, om hun kan huske, at hun havde sådan en samtale med Lisbeth Rasmussen, svarede hun bekræftende. Hun kan godt huske, at Lisbeth Rasmussen sagde noget om det. Lisbeth Rasmussen sagde også, at hun under ingen omstændigheder ville være med til det. Forespurgt, om hun kan huske, hvornår hun havde samtalen med Lisbeth Rasmussen, forklarede hun, at det passer meget godt, at det var omkring den 13., 14. eller 15. december 2010.

Forespurgt, om hun kan huske, om Lisbeth Rasmussen sagde noget om, hvad hun skulle gøre, svarede hun benægtende, ikke andet end at de skulle vente. Forespurgt, om hun så gjorde det, forklarede hun, at som hun husker det, så skrev hun Lisbeth Rasmussens fire tekstforslag ind, og så var det det. Forespurgt, om hun på noget tidspunkt fik besked på, at aktlisten skulle gøres færdig og sendes frem, svarede hun benægtende. Som hun husker det, så havde hun allerede sendt den til Gergana Trasborg, som sendte den videre med udtalelsen midt i januar.

Foreholdt, at vidnets samtale med Lisbeth Rasmussen var midt i december, og at aktlisten blev sendt til Koncerncentret med udtalelsen den 13. januar 2010, og forespurgt, hvad der skete mellem samtalen med Lisbeth Rasmussen medio december frem til den 13. januar 2010, forklarede hun, at hun ikke tror, at der skete noget. Forespurgt, om hun allerede havde sendt aktlisten til Gergana Trasborg midt i december, forklarede hun, at hun vil mene, at hun sendte den til Gergana Trasborg, da hun var færdig med den, men hun kan ikke huske, om der var nogle udkast, som de drøftede i mellemtiden, så det godt kan have været lidt senere, at den blev sendt.

Forespurgt, hvem "de", der drøftede aktlisten, var, forklarede hun, at det var hende selv og Susanne Thorlin – og Erling Andersen, hvis de havde været omkring ham. Men det er alene noget, hun kan forestille sig. Det er ikke noget, hun ved, men et kvalificeret gæt.

Foreholdt, at det kan undre, at hun ikke sikrede, at aktlisten var i overensstemmelse med ønsket om, hvordan man højere oppe i systemet ønskede, at den skulle se ud, før hun sendte den til Gergana Trasborg, når hun lige har forklaret, at Lisbeth Rasmussen fortalte hende, at nogen overvejede, om der skulle slettes nogle akter i systemet og dermed også i aktlisten,

forklarede hun, at hun kunne forestille sig, at de afventede situationen, så aktlisten først blev sendt op senere, men hun kan ikke huske det. Der var mange ting lige der omkring. Da listen blev sendt, er hun bekendt med, at det var Lisbeth Rasmussens tekstforslag, der var med.

Henvist til udkast til udtalelse til brug for ombudsmandssag af 10. december 2010 og forespurgt, om hun fik det forelagt på noget tidspunkt, svarede hun benægtende. Hun var ikke en del af dem, der skulle lave udtalelsen. Forespurgt, om hun kan huske, om der var andre møder i den persongruppe, der beskæftigede sig med udtalelsen og aktlisten, end møderne den 1. og 7. december 2010, svarede hun benægtende. Der kan have været noget uofficielt måske, men ikke mere officielle møder. Forespurgt, om hun efter den 7. december 2010 deltog i drøftelser eller samtaler med andre om ombudsmandssagen end samtalen med Lisbeth Rasmussen, som hun allerede har forklaret om, forklarede hun, at hun ikke kan huske dette tidsrum. Hun har drøftet det med Susanne Thorlin, men hun kan ikke tidsfæste hvornår.

Foreholdt, at kommissionen har forstået det sådan, at hun var ansvarlig for at udarbejde aktlisten, og at hun fik pålagt opgaven at lave den pakke af dokumenter, der på et senere tidspunkt skulle bringes over til ombudsmanden, forklarede hun, at det foregik meget senere. Forespurgt, om det er korrekt forstået, at det var hendes ansvar og en opgave, som hun var blevet bedt om at lave, forklarede hun, at det er rigtigt, at hun var med til at sætte dokumenterne i ringbind på et tidspunkt, men det var et forløb, der kom senere.

Henvist til aktliste af 20. januar 2011 med håndskrevne tal og forespurgt, om det var den liste, hun var med til at udarbejde og pakke akter efter, svarede hun bekræftende. Hun lavede aktlisten sammen med Susanne Thorlin, og nummereringen foretog vidnet sammen med Gergana Trasborg. De printede akterne ud fra KMD Skat/Ligning.

Henvist til notat af 27. maj 2013 om kommissionens gennemgang af skattesagerne hos SKAT, hvoraf fremgår, at udtalelse til brug for ombudsmandssag af 10. december 2010 ikke var med i det materiale, der blev udleveret til kommissionen, og forespurgt, om hun har en forklaring på, hvorfor udkastet, som ligger på sagen, ikke kom med, svarede hun benægtende. Hun havde ikke ansvaret for at samle materialet til ombudsmanden. Hun var bare med til at printe akterne ud fra KMD Skat/Ligning.

Foreholdt kopi af side 2 af 3 af en udtalelse af 13. december 2010 til brug for ombudsmandssagen med en pilemarkering, der blev fundet på sagen, og forespurgt, om hun har kendskab til, hvem, der har sat pilen og hvorfor, svarede hun benægtende.

Forespurgt af Niels Fenger, om Lisbeth Rasmussen under samtalen med hende den 9. december 2010 sagde, at det ikke skulle kunne ses, at de fire akter havde været udvekslet med departementet, eller om det bare var Peter Lofts navn, der ikke måtte fremgå af aktlisten, forklarede hun, at det sagde Lisbeth Rasmussen ikke noget om. Forespurgt, om det var et problem, at man kunne se, at akterne havde været drøftet, svarede hun benægtende. Der stod jo "drøftet med koncernledelsen". Forespurgt, om der på dette tidspunkt var instruktioner om at gøre aktlisten mere informativ, forklarede hun, at der var de fire tekster, der skulle tydeliggøres.

Udspørgeren foreholdt mail af 9. december 2010 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen samt svarmail af samme dato og forespurgte, om hun har hørt noget om, om der var et møde mandag den 13. december 2010 mellem Steffen Normann Hansen eller andre fra Koncerncentret med Erling Andersen og eventuelt andre fra regionen om denne problemstilling. Hun svarede benægtende.

Forespurgt, om hun har hørt noget om, at der efterfølgende skulle være møde mellem Erling Andersen og eventuelt andre fra regionen på den ene side og Peter Loft, Steffen Normann Hansen eller andre fra Koncerncentret om denne problemstilling, svarede hun benægtende.

Henvist til udkast til udtalelse af 13. december 2010 og forespurgt, om hun har fået denne udtalelse forelagt, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun ved, hvem der har udarbejdet den, forklarede hun, at det vel var Gergana Trasborg, da hun står som underskriver, og det var også hende, der skulle skrive udtalelsen. Forespurgt, om hun ved, om der har været drøftelser om denne udtalelse, svarede hun benægtende.

Foreholdt mail af 13. december 2010 kl. 22.01 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen, "Vi skal nok have ... skat kbhs melding, ..." og forespurgt, om hun har nogen idé om, hvad Peter Loft henviser til, når han skriver "skat kbhs melding", svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun kan huske andre aktiviteter fra den 13. december 2010 til den 13. januar 2011 udover samtalen med Lisbeth Rasmussen,

hvor denne fortalte, at man overvejede, hvordan man kunne slette akter, og at de derfor skulle sætte det hele i stå, svarede hun benægtende.

...

Forespurgt af advokat Jon Lauritzen, om hun af Lisbeth Rasmussen eller andre blev bedt om at slette akter, svarede hun benægtende.

Forespurgt, hvordan ombudsmandssagen ligger i deres systemer, forklarede hun, at den ligger i Captia-systemet, som er noget andet end KMD Skat/Ligning. Hun har ikke adgang til ombudsmandssagen.

Forespurgt, om hun havde en forventning om, at akterne/bilagene hørte med til aktlisten, forklarede hun, at hun gik ud fra, at bilagene skulle udleveres sammen med aktlisten.

Advokat Karen-Margrethe Schebye henviste til dele af aktliste af 27. oktober 2010, hvor SKAT står med store bogstaver, og forespurgte, hvilken del af Skatteministeriet betegnelsen "SKAT" dækkede over i dagligdagen på dette tidspunkt. Hun forklarede, at SKAT vel omfattede det hele på dette tidspunkt, altså ministeriet og regionerne. Forespurgt, om et notat både kunne være lavet i ministeriet og i regionen, når der står "håndskrevet af Peter Loft", svarede hun bekræftende. Forespurgt, om det var gældende for hele aktlisten, svarede hun bekræftende.

Foreholdt, at hun har forklaret, at hun skrev aktlisten af fra Søren Hansens aktliste, og forespurgt, hvor hun elektronisk gemte den nye aktliste, når hun ikke havde adgang til Captia, forklarede hun, at hun skrev aktlisten, men hun gemte den ikke. Når den var sendt, skulle den akteres på Captia. Hun skulle ikke have dokumentet liggende. Hun skrev teksten ind i et word-dokument på SKATs computer. Forespurgt, om aktlisten derefter kun lå i hendes "sendt post", da hun havde sendt den, forklarede hun, at den lå der et stykke tid, men at hun slettede den igen, da den var blevet akteret hos Gergana Trasborg på Captia-sagen. Aktlisten skulle kun ligge der og ikke hos hende.

Forespurgt, om det var Gergana Trasborg, der skulle gemme aktlisten på Captia, svarede hun bekræftende. Det kunne vidnet ikke gøre. Forespurgt, om hun ved, hvem der udover Gergana Trasborg havde adgang til Captia, hvor aktlisten lå, svarede hun benægtende.

Forespurgt af advokat Jacob Aaes, om man overhovedet kan slette akter på sagen, eller om hun kunne slette akter, hvis hun var blevet bedt om det, svarede hun benægtende.

Forespurgt af formanden, om andre kan slette akter, forklarede hun, at hvis et dokument var blevet akteret på en forkert sag, så kunne man kontakte en systemadministrator, der kunne slette dokumentet. Hun mener, at man kan se i loggen, hvis der havde været et dokument, der var blevet slettet.

Forespurgt af Niels Fenger, om den systemansvarlige var ansat i SKAT, forklarede hun, at der var flere, man kunne tage kontakt til, men det skete meget sjældent. Hun kan ikke huske, hvornår hun sidst har brugt det. Hun mener, at man "lagde en sag i boksen". Forespurgt, om de systemansvarlige sad på Sluseholmen, svarede hun benægtende. Det tror hun ikke. Man havde "en boks", man kunne lægge den slags ting ind i, så det ville typisk foregå på den måde, at man i boksen sendte en anmodning om at få et dokument slettet, fordi det var akteret på en forkert sag. Hun kan dog slet ikke huske, hvornår det sidst er sket.

Forespurgt af advokat Jacob Aaes, om det var en medarbejder i SKAT, der var systemadministrator, eller om det var en ekstern, forklarede hun, at det var IT-afdelingen i SKAT.

Forespurgt, om det var en almindelig del af hendes job at lave aktlister, svarede hun benægtende. Hvis Søren Hansen ikke var gået på pension, så var det ham, der var kommet til at lave den. Forespurgt, om det var den første aktliste, hun havde lavet, svarede hun bekræftende.

Erling Andersen har forklaret³¹⁴:

Forespurgt af udspørgeren, hvornår han første gang blev opmærksom på ombudsmandssagen om aktindsigt, forklarede han, at det var omkring den 29.-30. november 2010, hvor den indgik som en sag, hvor de skulle afgive udtalelse. Den indgik til hans forkontor og blev sendt videre til Gergana Trasborg, som var i regionssekretariatet. Det var regionssekretariatet, der foretog sagsbehandlingen i forbindelse med selve udtalelsen.

314 Protokol 43, side 15-24, 24-28, 36-37, 39-40, 41-42, 43-44 og 44.

Henvist til mail af 29. november 2010 fra Anne Katrine Salling til regionssekretariatet vedhæftet brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret, og forespurgt, om det er denne henvendelse, der var tale om, svarede han, at det må det være. Forespurgt, om han fik forelagt ombudsmanden brev, forklarede han, at det må han have fået.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun omkring månedskriftet oktober-november 2010 havde en samtale med vidnet, hvor han gav udtryk for, at han af Peter Loft eller Steffen Normann Hansen var blevet orienteret om, at der var en ombudsmandssag, at Peter Loft var bekymret for sagen, og at han ville inddrage kammeradvokaten i sagen, samt forespurgt, om det siger ham noget, forklarede han, at det kan han ikke erindre. Forespurgt, om den første kontakt mellem ham og personer i Koncerncentret om ombudsmandssagen var ved Koncerncentrets henvendelse af den 29. november 2010 efter hans erindring, svarede han bekræftende.

Forespurgt, om han kan huske, om han havde kontakt til personer fra Koncerncentret om ombudsmandssagen, da SKAT fik henvendelsen, forklarede han, at det var tre måneder efter, at de havde afgjort skattesagen. De havde mange sager i SKAT København, og han havde lagt skattesagen bag sig og var i gang med mange andre ting. Med hensyn til denne periode og ombudsmandssagen har han ikke samme minutiøse erindring om hvornår, hvem og hvad, som han havde med perioden omkring skattesagen. Ombudsmandssagen startede op, da SKAT København modtog henvendelsen fra Koncerncentret, og der var et møde omkring dette tidspunkt, hvor han talte med dem, der skulle behandle sagen. Han var stort set dagligt i kontakt med produktionsdirektøren, og han skal ikke kunne sige, at det ikke havde været vendt, eller at Steffen Normann Hansen har sagt til ham, at der var et eller andet på vej, men han har ikke nogen erindring om det. Den første klare erindring, han har omkring ombudsmandssagen, er det, der skete den 8. december 2010.

Foreholdt, at andre har forklaret, at han umiddelbart efter henvendelsen fra Koncerncentret indkaldte til et møde, hvor man drøftede, hvad man skulle stille op med den, og forespurgt, om han har nogen erindring om det første møde, svarede han bekræftende. Han kan huske, at mødet blev holdt, men han kan ikke erindre andet, end at de talte om, hvad udtalelsen skulle indeholde, og at der skulle laves et udkast til svar. Gergana Trasborg og Susanne Thorlin må have deltaget i mødet. Han er ret overbevist om, at Lisbeth Rasmussen også deltog – og eventuelt Hanne Dahl

Kofod. I regionssekretariatet, som behandlede ombudsmandssagen, var der en viceskattedirektør, der hed Neel Stakemann. Hende brugte han til den daglige sparring. Han kan ikke afvise, at hun også kan have været med til mødet.

Forespurgt, om han kan huske, om ombudsmandens henvendelse af 26. november 2010 blev drøftet på mødet, svarede han bekræftende. Det var jo det, de skulle svare på. Forespurgt, om han kan huske, hvordan opgaverne blev fordelt i forbindelse med udarbejdelse af udtalelsen, forklarede han, at han ikke specifikt kan huske det, men han erindrer, at det var Gergana Trasborg, der blev sat til at lave et udkast til udtalelsen. Han går ud fra, at Hanne Dahl Kofod via Lisbeth Rasmussen blev bedt om at levere aktlisterne.

Henvist til ombudsmandens brev af 26. november 2010 til Koncerncentret og forespurgt, hvad det var, ombudsmanden efter hans opfattelse eftersøgte hos SKAT, forklarede han, at udgangspunktet var, at Jesper Høberg havde bedt om aktindsigt i, hvad der måtte have været sendt over til ministeriet, og hvad der i givet fald måtte have været forelagt ministeren. Han opfattede klart brevet som en henvendelse til Skatteministeriet. Det var Skatteministeriet, ombudsmanden bad om et svar fra. Samtidig bad man om, at SKAT København forholdt sig til, hvad der var sendt fra SKAT København til ministeriet, hvad der havde været af kommunikation, og at sagslister fra skattesagen blev vedlagt. Den sidste ting var, om der kunne ske partshøring af Jesper Høberg.

Forespurgt af formanden, om han tænkte på en aktliste, når han sagde sagsliste, svarede han bekræftende.

Han mener, at han – efter de havde afgjort sagen den 16. september 2010 – blev orienteret om, at man havde bedt Søren Hansen om at være knivskarp på, at alt var akteret rigtigt, og at sagen lå i fuldstændig orden.

Forespurgt, om der var flere møder mellem ham og sagsbehandlerne omkring udarbejdelsen af aktliste og udtalelse, forklarede han, at han ikke havde nogen erindring om, at der var egentlige møder, men de sad dør om dør og har sikkert talt om det. Fra det startede en af dagene omkring den 1. december 2010, hvor de holdt et møde, og frem til, at han havde drøftelsen med Peter Loft og Steffen Normann Hansen den 8. december 2010, har han ikke erindring om andet end sådanne drøftelser.

Foreholdt, at Hanne Dahl Kofod har forklaret, at hun af sin kalender kan se, at der var et møde i sagsbehandlergruppen den 7. december 2010, hvor også han deltog, og hvor man mere præcist gik ind i, hvordan udtalelsen skulle bygges op, forklarede han, at han ikke har nogen erindring om det, men hvis Hanne Dahl Kofod har forklaret det, så har der nok været et møde.

Forespurgt, om han kan huske, om han fik udleveret aktlisten, i perioden fra sagen startede og frem til den 8. december 2010, svarede han benægtende. Han mener, at han må have fået materialet efterhånden. Han har sikkert også fået nogle udkast osv. Han er helt overbevist om, at han også har haft et udkast til udtalelse, som Gergana Trasborg lavede omkring den 6. december 2010, og som var vedlagt aktlisten.

Han har givet haft det med til det møde, som fandt sted hos Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Det var et møde, der var aftalt til at skulle afholdes i Nicolai Eigtveds Gade den 8. december 2010 kl. 15.30, hvor de tre skulle stikke hovederne sammen om det her. Det er givet noget, han har aftalt med Steffen Normann Hansen, og formålet var at tale om, hvor de var, og hvordan vidnet så på svaret. Steffen Normann Hansen var departementschefens løjtnant, og det var sådan, han blev brugt. Forespurgt, om han kan huske, hvem der lagde op til, at man skulle have sådan et møde, forklarede han, at det kan han ikke huske, men han kan forestille sig, at det både var ham og Steffen Normann Hansen. Vidnet var vel optaget af, hvordan SKAT København skulle svare, og at de skulle tale om de problemstillinger, der var. Steffen Normann Hansen og departementschefen var hans nærmeste chefer. Det var den struktur, de havde. Som det er forklaret tidligere, så var der et ministerium, et koncerntcenter og en region. Han var regionens direktør, og de to andre var hans chefer.

Han mener, at mødet fandt sted i et mødelokale. Mødedeltagerne var vidnet selv, Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Forespurgt, om han havde papirer med til mødet, forklarede han, at han ikke kan huske præcist, hvilke papirer han havde med, men han er helt overbevist om, at han havde et udkast til udtalelse med, som Gergana Trasborg havde lavet, og så havde han nok med aktlisten, som Søren Hansen havde lavet. Der blev ikke arbejdet med aktlisten.

Henvist til aktliste, hvoraf fremgår, at redigering af listen blev afsluttet den 27. oktober 2010 af Søren Hansen, og forespurgt, om det kunne være den aktliste, svarede han bekræftende. Det har været den, for han har

ikke nogen erindring om, at der blev arbejdet med aktlisten op til den 8. december 2010.

Henvist til udkast til udtalelse af 10. december 2010 og forespurgt, om udkastet svarer til det udkast, han havde med til mødet den 8. december 2010, forklarede han, at det er han overbevist om. Det svarer til det første udkast.

Forespurgt, hvad der skete på mødet, forklarede han, at han skitserede, hvad han havde tænkt sig, at SKAT København ville svare på det, de var blevet bedt om. Det udkrystalliserede hurtigt to problemstillinger. Den ene var beskrivelsen af de 5 møder. Peter Loft tilkendegav kraftigt, at det på ingen måde måtte fremgå, at Loft havde været med til beslutningsdelen – at det alene havde været informationsmøder.

Den anden var, at vidnet kunne fortælle Peter Loft, at der var akteret ting, som SKAT København havde modtaget fra ham – altså BT-notatet, Peter Lofts notat på to A4 sider og ”de fire linjer”. Det reagerede Peter Loft forholdsvist voldsomt på, og han spurgte, hvorfor det var akteret. Vidnet fortalte ham, at det havde Lisbeth Rasmussen gjort. Peter Loft sagde direkte, ”hvorfor fanden har hun gjort det?”.

På baggrund af Peter Lofts reaktion på de to ting, og det, som han, Lisbeth Rasmussen og andre havde oplevet i forløbet omkring sagen, og hvor de havde følt, at Peter Loft gik for tæt på – som de har forklaret for kommissionen – var det helt tydeligt for ham, at Peter Loft godt vidste, at han havde været for langt fremme her. Hvis Peter Loft ikke var af den opfattelse, kunne det jo være fuldstændig ligegyldigt, at ombudsmanden fik oplysningerne, men Peter Loft reagerede meget kraftigt på det. Det var selvfølgelig fordi, Peter Loft godt vidste, at det var odiøst det her. Departementschefen havde jo været for langt fremme. Både i forhold til de 5 møder måske – altså omfanget af det – men rigtig meget i forhold til de notater, som ikke bare var notater, som de fik for at hyggelæse. Det stod lysende klart for vidnet, at departementschefen godt vidste, at dette her var situationen.

Forespurgt om alt det, som han her har forklaret, er hans egne refleksioner, svarede han bekræftende.

Formanden foreholdt vidnet, at han tidligere har forklaret, at han mente, at der havde været en involvering, der var gået for vidt, og at han nøje har forklaret, hvad han baserede denne opfattelse på. Foreholdt, at han ikke

har forklaret om dette yderligere moment, hvor Peter Loft sagde ”hvorfors fandan ...”, da denne ombudsmandssag kom op, og forespurgt, hvorfor han ikke tidligere har nævnt dette, forklarede han, at det gjorde han ikke, for det var ikke det, han var blevet spurgt om.

Foreholdt, at han generelt var blevet spurgt om, hvad han baserede sin mening om involveringen på, bemærkede advokat Karen-Margrethe Schebye, at Erling Andersen ikke var blevet spurgt generelt, hvortil formanden bemærkede, at det var han ikke enig i.

Vidnet forklarede, at han ikke følte, at han på noget tidspunkt blev spurgt om, hvad der foregik i forbindelse med ombudsmandssagen. Så kan man selvfølgelig spørge, hvorfor han ikke forklarede det, og hvorfor han ikke tog andre argumenter ind i det, men han har forklaret det, som han fandt rigtigt at forklare.

Forespurgt af udspørgeren, hvad der herefter skete på mødet, forklarede han, at han ikke er i stand til at forklare, hvad der blev sagt minut for minut. De diskuterede de to hovedproblemstillinger. Den ene var, hvordan de fik beskrevet det med de fem møder, og den anden var, at Peter Loft ikke ville have, at akterne fremgik under nogen omstændigheder, og på et tidspunkt kom det op, om akterne kunne fjernes. Han vil ikke lægge hovedet på blokken, om det var Steffen Normann Hansen eller Peter Loft, der nævnte det.

Han sagde til dem, at når det var akter på en sag, så skulle de ikke fjernes. Det var derfor, Lisbeth Rasmussen havde akteret dem. Han sagde også, at han ikke mente, at det rent teknisk var muligt at fjerne dem, når man havde akteret dem. Debatten fortsatte omkring det her, og Peter Loft spurgte, om man ikke godt kunne få dem væk, og det endte med, at vidnet sagde, at han ville gå hjem og kigge på, om det overhovedet var teknisk muligt. Han syntes ikke, at de kunne gøre det, men det var hans chef, der sagde det, så han var på en eller anden måde nødt til helt præcist at undersøge, om det var teknisk muligt eller ej. Han var den 8. december 2010 ikke i stand til at give Peter Loft et fuldstændig entydigt svar på, om det teknisk kunne lade sig gøre at fjerne akterne.

Forespurgt, om det var hans oplevelse, at han fik et tjenstligt pålæg om at fjerne akterne, forklarede han, at Peter Loft holdt fast i diskussionen om, hvorvidt akterne kunne fjernes. Til det sagde vidnet, at det syntes han ikke, at man kunne, og han troede heller ikke, at det var teknisk muligt.

Han var nødt til at sige ”troede”, for han vidste ikke, om man kunne gøre det. Det blev til, at han skulle undersøge, om det overhovedet var teknisk muligt, og så endte det der.

Med hensyn til de 5 møder lyttede han sig til ønsket om, at det skulle være tydeligt, at Peter Loft ikke havde været i nærheden af selve sagsafgørelsen. Derfor blev der også foretaget nogle ændringer efterfølgende.

To andre ting, der kom frem på mødet, var, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen klart tilkendegav, at deres overvejelse i forhold til ombudsmanden og aktlister var, at man ville forsøge at undgå, at ombudsmanden fik hele skattesagen. Man ville kun give ham aktlisterne, og så ville man forsøge at få en løsning, hvor ombudsmanden sendte en medarbejder til ministeriet, som kunne gennemgå aktlisterne og kun bede om det materiale, som man ”faldt over”.

Derfor var det selvfølgelig klart, at det var et problem for departementschefen, når der stod noget på aktlisten om Peter Loft. Så måtte man formode, at ombudsmandens medarbejder ville lade sin pegefinger stoppe der, fordi det i sig selv var interessant. Det var det, Peter Loft og Steffen Normann Hansen klart tilkendegav overfor ham. Han opfattede det sådan, at det var ministeriet, der skulle besvare ombudsmandssagen. Han tog bare ad notam, at det var det, de ville gøre på dette felt. Det var en dialog mellem Steffen Normann Hansen og Peter Loft om, at sådan ville man gøre det.

Det blev også nævnt for ham, at man ville inddrage kammeradvokaten. Som han forstod det, var grunden, at man frygtede, at ombudsmanden på baggrund af Jyllands-Posten-sagen kunne finde på at lave en egenundersøgelse – altså en mere udvidet undersøgelse. Det var Peter Lofts strategi, at han ville have et møde med ombudsmanden, og at han ville være bakket op af kammeradvokaten for at undgå, at Jyllands-Posten-sagen udviklede sig til en egenundersøgelse. Da de forlod hinanden den 8. december 2010, var der et spørgsmål om, hvordan de 5 møder skulle formuleres i SKAT Københavns udtalelse, der var et spørgsmål om, hvorvidt der overhovedet kunne fjernes noget fra aktlister, og han stod tilbage med informationerne om de to andre ting.

Henvist til udkast til udtalelse af 10. december 2010, som, vidnet har forklaret, svarede til det første udkast, og forespurgt, om udtalelsen blev gennemgået på mødet den 8. december 2010, forklarede han, at de ikke

gennemgik den, og han har erindring om, at han kun havde et eksemplar. Han tror, det lå på bordet, og han havde det med hjem igen. Han har ikke nogen erindring om, at de beholdt noget.

Henvist til udkast til udtalelse af 10. december 2010, hvoraf fremgår, at vidnet på 5 møder med en varighed af ca. 1 time hver orienterede Peter Loft og Steffen Normann Hansen om sagsforløbet, og forespurgt, om det var noget, der gav anledning til bemærkninger, svarede han benægtende. Foreholdt afsnittet "Sågen blev fra starten ...", og forespurgt, om han kan huske, om det gav anledning til drøftelse, forklarede han, at det gjorde de sidste 1½ linje, fordi Peter Loft ikke ønskede, at der stod "med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter". Forespurgt, om man ikke godt kunne sige, at det var åbenbart sandt, at det var sådan, det var foregået, svarede han bekræftende.

Forespurgt af formanden, hvad drøftelserne gik ud på, forklarede han, at de gik ud på, om der kunne laves en anden formulering, hvor det blev understreget, at det materielle og sagens udfald ikke var til drøftelse, altså at få understreget i formuleringerne at der alene var tale om informationsmøder.

Forespurgt af udspørgeren, hvad vidnet sagde til, at Peter Loft gerne ville have "med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter" ud, forklarede han, at ikke erindrer andet, end at han sagde, at han ville overveje, om der kunne laves nogle andre formuleringer, der kunne imødekomme Peter Lofts ønsker et stykke hen ad vejen. Efter vidnets opfattelse var sagen ikke til afgørelse på møderne.

Foreholdt: "Der har været drøftelser om sagens principielle aspekter, SKATs forhold til pressen, og håndtering af samme, og endelig de mulige konsekvenser af sagens afslutning, herunder den forventede interesse af intern og ekstern karakter og den indflydelse sagen kan få på praksis i øvrigt", og forespurgt, om han kan huske, om der var kommentarer til dette afsnit, forklarede han, at det husker han ikke, men han tror ikke, at der var.

Foreholdt: "Det kan tilføjes, at sagen i tiden fra den 23. juni 2010 har været endog meget omtalt i pressen, herunder udtalelser fra folketingspolitikere. Endvidere har en del skatteeksperter deltaget i debatten – eksempelvis skrev formanden for de statsautoriserede revisoreres skatteudvalg en artikel om sagens principielle vinkler. Der er ikke ført notat eller referat

ved møderne”, og forespurgt, om det gav anledning til bemærkninger, svarede han benægtende.

Foreholdt pkt. 3 om partshøring, og forespurgt, om der var kommentarer til dette fra Peter Loft eller Steffen Normann Hansens side, forklarede han, at det erindrer han ikke.

Forespurgt, om der skete andet på mødet den 8. december 2010, svarede han benægtende.

Foreholdt, at han har forklaret, at Peter Loft var bange for, at ombudsmanden skulle starte en egendriftsundersøgelse, og forespurgt, hvad det var, Peter Loft var bange for, at undersøgelsen skulle rette sig imod, forklarede han, at han ikke erindrer, at Peter Loft specificerede det, men det var selvfølgelig, at undersøgelsen ville rette sig mod hele forløbet under skattesagen. Forespurgt, om det var rettet mod departementet/Peter Lofts involvering i sagens behandling hos regionen, forklarede han, at det ikke kom så specifikt frem, hvad det var. Om det specielt var Peter Lofts involvering, ved han ikke, men når Peter Loft valgte at tage skridtet og inddrage kammeradvokaten som back up i forbindelse med, at Peter Loft ville mødes med ombudsmanden, så kunne man forestille sig, at det var hele departementets rolle i denne sag.

Formanden forespurgte, om det var nogle overvejelser, som vidnet selv havde gjort sig, og han svarede bekræftende.

Udspørgeren henviste på ny til udkast til udtalelse af 10. december 2010, som ifølge vidnets forklaring skulle svare til det udkast, som han havde med på mødet den 8. december 2010, og forespurgte, om han havde læst det, inden han tog det med på mødet. Han forklarede, at det kom til veje ud fra den dialog, der havde været med Gergana Trasborg og den personkreds, som han tidligere har nævnt. Forespurgt, om der var andre end Gergana Trasborg, der var involveret i udarbejdelsen af udtalelsen, eller om der var andre, der fik det til udtalelse, forklarede han, at han er overbevist om, at Susanne Thorlin, der var Gergana Trasborgs chef, fik det forelagt. Han er også overbevist om, at man drøftede indholdet med Lisbeth Rasmussen. Forespurgt, om han havde læst det, inden mødet den 8. december 2010, svarede han bekræftende. Han havde også været med til at lave det.

Forespurgt, om han også havde gennemgået den aktliste, som han havde med, forklarede han, at han havde øjet den igennem, og at der også havde været drøftelser omkring problemstillingen om de ting, der stod på den. Forespurgt, om de internt havde drøftet, at der flere steder stod "Peter Loft" på den, forklarede han, at der havde været ordvending om det. Det var derfor, han havde den med og nævnte det på mødet den 8. december 2010. Forespurgt, om han var tilfreds med det, han havde med over til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, forklarede han, at hvis Peter Loft og Steffen Normann Hansen den 8. december 2010 havde sagt, at det så rimeligt ud, og at det var det, der kunne køre, så var det nok blevet sendt den 9. december 2010.

Forespurgt, om han gav input til opbygningen af udtalelsen på det punkt, hvor man listede ombudsmandens bestilling op, forklarede han, at det har han simpelthen ikke nogen erindring om. Han tror, at det var Gergana Trasborg, der fandt på det.

Forespurgt, hvem der bestemte, hvilke skriftlige akter der skulle medtages i udtalelsen under punktet "Ad 1.", forklarede han, at det bestemte de i den dialog, der var op til udkastet. Forespurgt, om han var indforstået med, at det skulle se sådan ud, svarede han bekræftende.

Foreholdt: "Anden information: SKAT Københavns direktør Erling Andersen har på 5 møder i Koncerncentret orienteret departementschef Peter Loft og produktionsdirektør Steffen Normann Hansen om sagsforløbet", og forespurgt, om det var ham, der havde givet Gergana Trasborg input til denne formulering, svarede han bekræftende. Det var også ham, der fortalte dato og varighed, eller også havde hun selv fundet det i hans kalender.

Henvist til: "Sagen blev fra starten vurderet som værende en meget følsom sag. Direktør Erling Andersen fandt det derfor både naturligt og hensigtsmæssigt at drøfte sagen undervejs med hans foresatte – produktionsdirektør Steffen Normann Hansen (vedr. produktion) og departementschef Peter Loft (vedr. alle øvrige ledelsesmæssige spørgsmål). Formålet med møderne var derfor at orientere om sagen på et uformelt plan med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter", og forespurgt, om det var ham, der verbaliserede, at man kunne skrive det anførte, eller om han gav Gergana Trasborg nogle oplysninger, og så var det op til hende at få det ned på papir, forklarede han, at formuleringen blev lavet ud fra de drøftel-

ser, som de havde om, hvordan det skulle skrives. Han står helt inde for, at det var den formulering, der skulle anvendes.

Forespurgt, om det også gjorde sig gældende for de øvrige afsnit på siden, og at han står inde for dem, svarede han bekræftende.

Foreholdt pkt. 3, 1. afsnit – ”Vi mener, at denne udtalelse kan videregives til parten i sin helhed” – og forespurgt, om han har nogen erindring om, hvordan man kom frem til, at selve udtalelsen godt kunne udleveres til journalisten på Jyllands-Posten, forklarede han, at de anså, at man godt kunne give udtalelsen til parten, hvorimod det var tavshedsbelagte oplysninger, når man talte om aktlisten.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun havde et møde med ham den 9. december 2010, og forespurgt, om han har nogen erindring om, at han havde et møde med Lisbeth Rasmussen efter mødet med Peter Loft og Steffen Normann Hansen den 8. december 2010, svarede han bekræftende. Forespurgt, hvor og hvornår mødet med Lisbeth Rasmussen foregik, forklarede han, at det foregik på hans kontor, og han er overbevist om, at det foregik dagen efter mødet med Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Han tror ikke, at mødet er kalenderført.

Han fortalte Lisbeth Rasmussen, hvordan mødet den 8. december 2010 var forløbet. Han oplyste, at han var parat til at prøve at se på formuleringerne omkring de fem møder m.v., at der med hensyn til aktlisterne havde været den reaktion, der havde været, og at der havde været en kraftig reaktion fra departementschefen på, at Lisbeth Rasmussen havde akteret de omtalte akter. De diskuterede det lidt – ikke om det skulle være akteret eller ej, men Peter Lofts reaktion på det.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at vidnet fortalte, at Peter Loft havde sagt, at han følte, at man var gået bag ryggen på ham ved at tilaktere akterne til sagen, og at det nærmest var Lisbeth Rasmussen, der var den skyldige, forklarede han, at han ikke kan huske, om han brugte de ord, at Peter Loft følte, at ”man var gået bag om ryggen”, men der var ingen tvivl om, at Lisbeth Rasmussen blev personificeringen på den person, som havde akteret det. Det var det, han gengav overfor hende.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun oplevede det sådan, at hun fik en skideballe, forklarede han, at så tror han, at kommissionen har misforstået hende. Hvis hun følte, at han gav hende en skideballe,

så havde han slet ikke grundlag for at gøre det, men han tror, at Lisbeth Rasmussen følte, at Peter Lofts reaktion var meget kraftig, og at hun følte sig udhængt, fordi det var hende, der havde akteret noget, som departementschefen var sur over. Hun opfattede det måske som en skideballe fra departementschefen.

Forespurgt, om han gav udtryk for, at han tog afstand fra Peter Lofts skideballe ved at sige, at han syntes, at hun havde gjort det rigtige, svarede han bekræftende, og de diskuterede, hvad man skulle aktere, og hvad man ikke skulle. Da dette var en del af sagen, så var det naturligt at aktere det. Den erindring, som han har om dialogen, er, at de gik videre med formuleringerne, og at Lisbeth Rasmussen påtog sig at finde ud af, hvad de kunne svare på spørgsmålet om, hvorvidt man kunne fjerne akter eller ej. Han har en erindring om, at Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod dagen efter kom og sagde, at det ikke kunne lade sig gøre teknisk, så det kunne han give et klippefast svar til departementschefen på. Selvom man måtte have sådanne ønsker, så kunne det ikke teknisk lade sig gøre.

Forespurgt af formanden, hvorfor det ikke kan lade sig gøre, forklarede han, at det ved han ikke. Han er ikke tekniker. Foreholdt, at det vel burde være muligt, hvis man var kommet til at aktere et dokument på en forkert sag, forklarede han, at en sagsbehandler ikke kan gøre noget, men den såkaldte systemansvarlige i IT-afdelingen ville nok kunne gøre det. Men man kan ikke gøre noget i IT-systemet, uden at det efterlader et elektronisk spor. Man kan ikke fjerne noget og sige, at det aldrig har været der.

Udspørgeren foreholdt, at han på baggrund af vidnets forklaring har fået det indtryk, at han og Lisbeth Rasmussen også drøftede de bemærkninger, der var kommet til selve udtalelsen, og forespurgte, om det var korrekt forstået. Dette bekræftede han. Efter hans erindring om mødet sagde han til Lisbeth Rasmussen, at han var parat til at gå videre med udtalelsen, således at de prøvede at lave en formulering, der tydeliggjorde, at det ikke var faktisk, det der var foregået. Det var det, som Gergrana Trasborg derefter arbejdede med at få på plads i to omgange.

Forespurgt, om de opgaver, som Lisbeth Rasmussens fik på mødet, både var i relation til udtalelsen og i relation til aktlisten, svarede han bekræftende. Han tilkendegav, at han var parat til at overveje, om teksten på aktlistenerne kunne udformes på en anden måde. Forespurgt, om man talte om akterne inde i KMD Skat/Ligning, når man talte om at fjerne akter, svarede han bekræftende. Det handlede om et ønske fra departementschefen,

om man kunne fjerne akterne, så de aldrig havde eksisteret i systemet. Det, som vidnet sagde ”go” til at overveje, var, at se på teksterne på aktlisterne, og om de kunne udformes på en anden måde. Som han husker det, så var formålet, at hvis man fik held med strategien om, at ombudsmandens medarbejder blot skulle have aktlisterne og lade sin pegefingre køre ned, så skulle der ikke være ret meget, der blinkede.

Foreholdt mail af 9. december 2010 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen, samt svarmail af samme dato, forklarede han, at de havde en aftale om at tale om det kl. 16, når Peter Loft og Steffen Normann Hansen alligevel var på Slusen. Forespurgt, om han har nogen erindring om, at han havde en samtale med Steffen Normann Hansen om morgenen den 9. december 2010, svarede han benægtende. Der står i mailen, at han er ved at fjerne nogle ting, og at han er ved at justere i teksten, men det siger ham ikke noget, og det har ikke sammenhæng med det, der er foregået.

Forespurgt af formanden, om teksten i mailen fra Steffen Normann Hansen til Peter Loft ikke rettelig burde være ”de nævnte dokumenter er tilakteret sagen” i stedet for ”de nævnte sager”, forklarede han, at det måtte kommissionen spørge Steffen Normann Hansen om.

Forespurgt af udspørgeren, om han har nogen erindring om, at de lavede en aftale om at mødes mandag den 13. december 2010, forklarede han, at det, som de talte om den 8. december 2010, skulle han se på, og så skulle de mødes igen den 13. december 2010. Det er den eneste erindring, han har om det.

Forespurgt, om der var et møde den 13. december 2010, svarede han bekræftende. Der står i hans kalender, at der var møde kl. 16. Han mener, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen var på Sluseholmen den eftermiddag, fordi der var en ”direktørrundtur”. Det var kun dem og ham, der deltog i mødet. De drøftede ombudsmandsudtalelsen. Der var også et udkast til nye formuleringer. Det vendte de og blev enige om, at det så fornuftigt ud, og derfor skete der ikke mere end det. Det var denne formulering, der blev sendt den 20. januar 2011 til Koncerncentret.

Der var ikke nogen aktlister med på mødet, men de havde en ordvending om, hvordan de kunne formulere det. Det var den gammelkendte problemstilling fra den 8. december 2010 – kunne det formuleres på en måde, så Peter Lofts navn ikke stod og blinkede. Vidnet sagde til dem, at de stadigvæk var ved at se på det og formulere lidt på det. Det var så den

vej, de gik. Han sagde klart, at han ikke ville eller kunne fjerne disse akter, og at de havde undersøgt, at selvom man skulle få den tanke, så kunne det ikke teknisk lade sig gøre. Steffen Normann Hansen tilbød, at han godt ville prøve at tale med den systemansvarlige, om det kunne gøres den vej. Det havde vidnet egentlig ikke nogen kommentarer til. Han havde jo truffet sin beslutning: SKAT København ville ikke gøre det, og de mente heller ikke, at de kunne gøre det på sagsbehandlerniveau. Han tror ikke, at han gjorde andet, end at han resignerede og sagde, ”nåh ja, du kan jo undersøge så meget”.

Han må gå ud fra, at Steffen Normann Hansen gjorde det, men han har rent faktisk aldrig nogensinde hørt, hvad der kom ud af Steffen Normann Hansens undersøgelse.

Forespurgt, om det på dette møde eller mødet den 8. december 2010 blev drøftet, hvordan man forholdt sig, hvis det kunne lade sig gøre at slette akter, forklarede han, at han tilkendegav, at han mente, at man ikke kunne fjerne akter, og at det efter hans opfattelse heller ikke var muligt. Hans folk sagde også til ham, at det ikke var teknisk muligt. De drøftede sådan set ikke, om det ville ændre vidnets holdning til det, hvis Steffen Normann Hansen skulle få held med at få det gjort ”af bagvejen” efter en snak med den systemansvarlige.

Forespurgt, om de gennemgik det nye udkast til udtalelse af 13. december 2010, forklarede han, at han erindrer, at det var et stående møde omkring hans hæve/sænkebord, og det var ikke ret langvarigt. Udtalelsen blev kort gennemgået, men det var ikke en dybsindig gennemgang. Man skal huske, at det var SKAT Københavns udtalelse.

Foreholdt, at han har forklaret, at der ikke lå nogen ny aktliste på bordet, forklarede han, at han ikke erindrer, at de talte om den. Forespurgt, om han kan huske, om han tilkendegav noget om, hvordan de overvejede, at aktlisten skulle formuleres, svarede han benægtende. Han kan kun huske, at han sagde, at de godt ville arbejde videre med det. Som han erindrer det, blev enden på mødet, at udtalelsen kunne køre, at de stadigvæk arbejdede lidt videre med aktlisten, at Steffen Normann Hansen ville prøve at kontakte den systemansvarlige, og at aftalen i øvrigt blev, at SKAT København skulle vente med at komme med deres udtalelse, indtil Koncerntret sagde, at de gerne ville modtage den.

Forespurgt, om der på dette tidspunkt kom nogle tilkendegivelser fra Koncerncentret om, at de ønskede, at den aktliste, som de havde set, blev væsentligt udbygget tekstmæssigt, eller fokuserede diskussionen sig alene på beskrivelsen af de fire akter, forklarede han, at de bemærkninger, der faldt mellem ham, Peter Loft og Steffen Normann Hansen havde relation til, om de ville ændre teksten ved de fire akter, så Peter Lofts navn ikke stod og blinkede. Det var det, han havde sagt, at SKAT København godt ville arbejde lidt videre med formuleringerne på, og det skete også frem til den endelige form, som kom med brevet af 20. januar 2011.

Foreholdt, at aktlisten den 20. januar 2011 var væsentligt mere udbygget, og at der var væsentlig mere brødtekst til hver af akterne, og forespurgt, om det var en problemstilling, der allerede var oppe i begyndelsen af december måned 2010, svarede han benægtende. Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun mener, at det var en problemstilling, man allerede havde fået besked på at arbejde med på dette tidspunkt, forklarede han, at den besked, som man fik, var, at man skulle arbejde videre med aktlisten. Den besked fik man fra ham efter mødet, men det var ikke en besked, der havde det indhold, at der skulle lægges mere på, eller at det skulle være mere beskrivende. Det var koncentreret omkring problemstillingen om de fire akters formulering.

...

Henvist til mail af 10. december 2010 fra Lisbeth Rasmussen til Hanne Dahl Kofod, cc vidnet, med forslag til tekstændringer i aktlisten og forespurgt, om han var tilfreds med tekstforslagene, og om han drøftede det med nogen, forklarede han, at han tror, at de drøftede det, men han kan ikke tidsmæssigt stedfæste, hvornår de drøftede det. Det var bare en orientering om, at det var noget, man gik videre med. Han er overbevist om, at noget af det, han drøftede med dem, var formuleringen "koncernledelsen", som han i princippet mente var forkert. Det var jo ikke drøftet med koncernledelsen, som var direktionen for hele Skatteministeriet på daværende tidspunkt. Det var drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren, og det var også den formulering, der kom med til sidst.

Foreholdt, at han har forklaret, at Peter Loft den 8. december 2010 gav udtryk for, at han var ked af, at de fire akter, hvor hans navn var nævnt, fremgik af aktlisten, og forespurgt, om det kan tænkes, at tekstforslagene var oppe på mødet den 13. december 2010, forklarede han, at det har han

ingen erindring om. Han har kun den erindring, at han gav tilsagn om, at de ville arbejde videre med det.

Forespurgt, om han havde drøftelser med sine medarbejdere – Lisbeth Rasmussen, Gergana Trasborg, Hanne Dahl Kofod eller Susanne Thorlin – om, hvad der nu skulle ske efter den 13. december 2010, forklarede han, at udtalelsesdelen sådan set var på plads. De havde ikke flere drøftelser om udtalelsen. De arbejdede videre med aktlisterne. De må have drøftet det undervejs, og han tror også, at man måske har vendt nogle problemstillinger med Hans From, som var kontorchef i Peter Lofts direktionssekretariat og dermed modtager af udtalelsen, men det var ikke noget, vidnet var inde over. Han har kun erindring om, at der var tale om drøftelser fra den 13. december 2010 og frem til den 20. januar 2011, og ikke egentlig kalendersatte møder om aktlisterne.

Vidnet blev foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun efter hendes erindring havde et møde eller en drøftelse med vidnet den 13., 14. eller 15. december 2010, hvor hun gav udtryk for, at hun forstod på ham, at der skulle fjernes akter fra sagen, at hun meget skarpt tog afstand herfra, og at hun som følge af denne drøftelse valgte at trække sig lidt ud af sagen, fordi hun måske havde det indtryk, at vidnet havde en anden holdning til dette spørgsmål.

Advokat Nicolai Westergaard oplyste, at han mener, at Lisbeth Rasmussen forklarede, at hun valgte at trække sig ud af sagen på et tidligere tidspunkt end denne drøftelse.

Vidnet forklarede, at han på ingen måde har sagt til Lisbeth Rasmussen, at det var blevet besluttet, at de skulle fjerne akter, men det er korrekt, at han efter den 13. december 2010 orienterede hende om, at Steffen Normann Hansen ved den systemansvarlige ville undersøge muligheden for, om det kunne lade sig gøre rent teknisk. Det syntes hun selvfølgelig, at de ikke kunne gøre, og at de under ingen omstændigheder skulle begive sig ud i det, selvom det skulle ske, at Steffen Normann Hansen kom tilbage og sagde: ”Hurra, jeg kan få en systemansvarlig til at slette alle spor, så det gør jeg bare i en af jeres sager, SKAT København”.

Dette skulle de under ingen omstændigheder medvirke til, og der var heller ikke fra vidnets side nogen som helst antydning af, at han ville gøre det. Tværtimod gjorde han det, at han blot resignerede lidt overfor Steffen Normann Hansen og sagde ”nåh ja”, og Steffen Normann Hansen

vendte rent faktisk aldrig tilbage med, om det kunne fjernes. Derfor gik vidnet videre i det spor, som han havde givet tilsagn om den 13. december 2010, nemlig at forsøge at formulere aktlisterne, således at han iagttog det hensyn, som departementschefen havde nævnt, nemlig primært at departementschefens navn ikke måtte stå på aktlisterne.

Henvist til aktliste af 13. december 2010 og forespurgt, om han har nogen erindring om, at han har set denne aktliste, forklarede han, at han ikke har nogen erindring om, præcist hvornår han så den, men han er overbevist om, at han har set den. Forespurgt, om han kan huske, hvem der har givet den til ham, forklarede han, at det var Hanne Dahl Kofod, der foretog de ændringer, der skulle ske. Selve udtalelsessagen blev behandlet i regionssekretariatet, men det var Hanne Dahl Kofod, som var i Lisbeth Rasmussens afdeling, og som havde lavet skattesagen, der lavede de ting, der var omkring aktlisterne. Det er hans indtryk, at det var arbejdsfordelingen. Han kan se, at formuleringen i aktlisten stort set er, som Lisbeth Rasmussen havde foreslået, undtagen det med koncernledelsen, og derfor kan han måske have ret i sin antagelse af, at han kan have haft nogle bemærkninger hertil.

Foreholdt aktlisten af 13. december 2010 sammenholdt med mail af 10. december 2010 fra Lisbeth Rasmussen til Hanne Dahl Kofod, cc vidnet, med forslag til tekstændringer i aktlisten, og forespurgt, om det var Hanne Dahl Kofod, der besluttede, at "Drøftet med koncernledelsen" ikke skulle med, eller om det var andre, der havde taget denne beslutning, forklarede han, at han tror, at han i den dialog, han havde, gav udtryk for, at han syntes, at det var forkert at skrive koncernledelsen, fordi det ikke havde været drøftet med koncernledelsen, men med departementschefen og produktionsdirektøren.

Så kan det se ud som om, at Hanne Dahl Kofod var rimelig loyal overfor hans synspunkter, idet hun lavede et udkast, hvor det ikke indgik. Forespurgt, om det også gjorde sig gældende for så vidt angår de tre andre steder, hvor Lisbeth Rasmussen foreslog tilføjet "Drøftet med koncernledelsen", svarede han bekræftende.

Forespurgt, om det også var på vidnets foranledning, at "koncernledelsen" blev taget ud i nummer to af de udaterede akter, forklarede han, at det kan det sagtens være, men han kan ikke huske det.

Forespurgt, om han har erindring om, hvem der i øvrigt fik aktlisten af 13. december 2010, forklarede han, at han går ud fra, at den blev holdt i kredsen Gergana Trasborg og Susanne Thorlin, som havde sagsbehandlingen. Han ved ikke, hvor meget Lisbeth Rasmussen var inde over den, for det var Hanne Dahl Kofod, der leverede den, og som også flere gange kommunikerede direkte med Gergana Trasborg. Forespurgt, om han har nogen erindring om, at han kommunikerede direkte med Hanne Dahl Kofod om udformningen af aktlisten fra dette tidspunkt og fremefter, svarede han bekræftende. Han havde flere drøftelser med Hanne Dahl Kofod, hvor hun kom forbi, men han kan ikke stedfæste tidspunkterne.

Vidnet blev foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun valgte at trække sig fra sagsbehandlingen, efter at hun på et eller andet tidspunkt blev konfronteret med problemstillingen om at slette akter.

Advokat Nicolai Westergaard bemærkede, at det var efter, at Lisbeth Rasmussen fik reaktionen på sin mail af 10. december 2010.

Forespurgt af udspørgeren, om det stemmer overens med vidnets billede af, hvordan sagen udviklede sig, forklarede han, at han bestemt ikke har nogen som helst erindring om, at det foregik på den måde, at Lisbeth Rasmussen meddelte ham, at ”nu trækker jeg mig fra denne her sag, fordi der foregår noget, jeg ikke kan lide”, men han kan sagtens følge hende i, at da de havde de her drøftelser, og det til sidst blev sådan lidt teknik-drøftelser om, hvordan det lige skulle formuleres, da har han ikke nogen speciel erindring om, at Lisbeth Rasmussen deltog. Hun var direktøren på området, og det var Hanne Dahl Kofod, der var afdelingsleder, og som skulle levere tingene. Det var også hans indtryk, at det, der skete fra den 13. december 2010 og frem, foregik på sagsbehandlerniveau.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun havde en drøftelse med vidnet om de tekstforslag, der fremgår af mail af 10. december 2010 fra Lisbeth Rasmussen, og at hun af ham fik at vide, at forslagene ikke var brugbare, samt forespurgt, om han kan huske denne drøftelse, forklarede han, at han ikke kan huske forløbet. Foreholdt, at de kommentarer, som hun fik tilbage fra vidnet, måske var grunden til, at hun følte, at hun skulle glide lidt væk fra sagsbehandlingen i denne sag – og foreholdt af advokat Nicolai Westergaard, at det var i kombination med, hvad der var sket på mødet den 9. december 2010, hvor hun fik meddelelse om departementschefens vrede – forklarede han, at han har meget svært ved at erindre tingene sat op i så pragmatisk en følge.

Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen trak sig lige så stille uden at smække med dørene, forklarede han, at det er i overensstemmelse med hans erindring. Fra den 13. december 2010 var det Susanne Thorlin, Gergana Trasborg osv., der arbejdede med dette her. Han var i øvrigt ikke selv ret meget inde over det. Det var kun drøftelser.

Udspørgeren henviste til udkast til udtalelse af 13. december 2010 og foreholdt, at sammenholdt med udkastet af 10. december 2010 kan der kun konstateres to ændringer, hvilket Gergana Trasborg har bekræftet.

Den ene ændring er, "Formålet med møderne var derfor at orientere om sagen på et uformelt plan", og foreholdt, at teksten i udkastet fra den 10. december 2010 fortsatte med "med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter", samt forespurgt, om det var ham, der havde sagt til Gergana Trasborg, at dette skulle tages ud, forklarede han, at det er han overbevist om.

Forespurgt, om det var en videreførelse af den samtale, han havde med Peter Loft og Steffen Normann Hansen den 8. december 2010, svarede han bekræftende. Han gik med til at tage "med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter" ud. Forespurgt, om han mener, at det blev mere retvisende, hvis man tog det ud, forklarede han, at det skulle ses i sammenhæng med, at der kom en sætning mere ind i udtalelsen, nemlig sætningen: "Det bemærkes, at sagens materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse på møderne". Det var et forsøg på at imødekomme ønsket fra departementschefen om, at det skulle fremgå, at de ikke aftalte, hvordan sagen skulle falde ud, men at de havde en dialog i topledelsen omkring sagen, og at det var SKAT København, der stod for selve afgørelsen. Det var det, der var Peter Lofts hensyn, og det var det, vidnet forsøgte at imødekomme.

Forespurgt, om det var ham og Gergana Trasborg, der formulerede sætningen, eller om det var en sætning, der blev formuleret på mødet den 8. december 2010, forklarede han, at han er helt overbevist om, at han ikke fik den med i hånden fra mødet, men at det var ham og Gergana Trasborg, der formulerede sætningen, evt. bistået af Susanne Thorlin.

Foreholdt at både aktlisterne og udtalelsen skulle undtages for partshøring, og foreholdt, at de tidligere var af den opfattelse, at udtalelsen kunne udleveres til partshøring, samt forespurgt, om han har nogen viden om, hvor denne ændring stammede fra, forklarede han, at det kan han ikke

huske. Forespurgt, om det er noget, man kan have drøftet med Steffen Normann Hansen eller Peter Loft, svarede han benægtende. Det tror han ikke. Det havde ikke været drøftet. De her formuleringer blev lavet i perioden fra den 8. til den 13. december 2010, hvor der ligesom blev nikket til, at man gik den vej. Han kan ikke forklare, hvorfor ændringen er lavet.

Foreholdt mail af 13. december 2010 kl. 22.01 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen samt svarmail af samme dato kl. 22.14 og forespurgt, om han har nogen idé om, hvad Peter Loft tænker på, når han skriver "skat kbhs melding", forklarede han, at det ved han ikke. Om eftermiddagen havde Peter Loft været med til at sige, at udtalelsen så fornuftig ud, og det må vel være det, han kalder "skat kbhs melding". Han ved ikke, hvordan det divergerer i forhold til det, der ligger hos Peter Loft i ministeriet, og hvad de ville svare. Det, som de linede op til, var vel at have et møde med kammeradvokaten eller ombudsmanden, men det er ikke noget, han ved noget om. Det, som de havde aftalt den 13. december 2010, var, at han skulle gøre udtalelsen færdig, så den lå klar til at sende til Koncerncentret, når de ville have den. Det hang nok sammen med, at de ville have en drøftelse med kammeradvokaten inden.

Forespurgt, om der efter den 13. december 2010 var møder mellem vidnet, Peter Loft og Steffen Normann om ombudsmandssagen, svarede han benægtende. Der var ingen møder, og han var ikke inddraget i noget.

Forespurgt, om der var drøftelser mellem ham og Steffen Normann Hansen om ombudsmandssagen fra den 13. december 2010 og frem til Koncerncentret gav besked om, at SKAT København måtte sende udtalelsen, svarede han benægtende. Det er svært at sige, at de ikke på et tidspunkt i perioden fra den 13. december 2010 og til den 20. januar 2011 har vendt ord om det, men der var ikke nogen officielle drøftelser. Han havde den oplevelse, at ministeriet trak sig ind i sig selv efter den 13. december 2010, og han var ikke inddraget på nogen måder. Han blev heller ikke orienteret om, hvad der foregik.

Forespurgt, om der var interne møder i SKAT København om ombudsmandssagen fra den 13. december 2010 til den 20. januar 2011, eller om sagen lå stille, forklarede han, at den lå stille på den måde, at man sad og formulerede. Sagen var lagt på sagsbehandlerniveau. Det handlede om at få lavet de endelige formuleringer på aktlisterne, og det arbejdede de med på sagsbehandlerniveau. Han var ikke i den forstand inddraget i det, og det var heller ikke ham, der fik klarmeldingen fra Koncerncentret. Det

foregik mellem sekretariatene – altså Hans Froms direktionssekretariat hos Peter Loft og vidnets regionssekretariat.

...

Forespurgt af advokat Karen-Margrethe Schebye, hvad det i december 2010/januar 2011 dækkede over, når man skrev SKAT med store bogstaver, forklarede han, at det var de seks regioner. I henhold til bekendtgørelsen fra august 2010, så bestod Skatteministeriet af to store klumper. Den ene var Koncerncentret og den anden var SKAT. SKAT bestod af seks regioner, hvoraf SKAT København var den ene.

Forespurgt, om SKAT København forud for den 26. november 2010 havde været involveret i en aktindsigtsbegæring fra Jesper Høberg, som denne ombudsmandssag var en opfølgning på, forklarede han, at det mener han ikke, at de havde.

Foreholdt, at SKAT København fik en henvendelse fra Skatteministeriet med anmodning om at fremkomme med oplysninger til brug for en ombudsmandssag, og forespurgt, om han af Peter Loft, Steffen Normann Hansen eller andre fik oplyst, hvad sagen udsprang af, og hvorfor ombudsmanden var gået ind i det, samt foreholdt, at spørgsmålet stilles, fordi Niels Fenger havde lagt til grund, at vidnet vidste, hvad der var grundlaget for, at ombudsmanden var gået ind i sagen, forklarede han, at han ikke vidste det ved opstarten.

Han har ikke nogen erindring om, at han specielt kerede sig om, hvad Jyllands-Posten-sagen gik ud på. Forespurgt, om han på mødet den 8. december 2010 spurgte Steffen Normann Hansen, Peter Loft eller andre, hvad sagen handlede om, forklarede han, at det mener han ikke, at de drøftede.

Henvist til brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret og forespurgt, om han nærlæste brevet, før de igangsatte arbejdet i SKAT København, forklarede han, at det gjorde de. Det var jo grundlaget for at starte sagen op. De var nødt til at forholde sig til, hvad ombudsmanden havde bedt om. Foreholdt, at han har forklaret, at han ikke tidligere havde interesseret sig for, hvorfor ombudsmanden var gået ind i sagen, og forespurgt, om man så ikke kunne stille spørgsmålet, hvorfor SKAT København så blev spurgt, og hvad SKATs lod og del i det var, forklarede han, at han ikke havde den vinkel på det. Niels Fenger lagde den vinkel, at

den anden sag handlede om, at man sagde, ”at der ikke var noget”, og at SKAT nu skulle passe på, når de lagde deres. Han havde ikke den vinkel.

Niels Fenger oplyste, at det var faktum. Det var det, sagen handlede om.

Forespurgt af advokat Karen-Margrethe Schebye, om vidnet vidste, at det var det, sagen handlede om, forklarede han, at han i starten ikke satte sig ind i det. Han erindrer kun, at de satte sig ind i, hvad de skulle give udtalelse på.

Forespurgt, om han med Steffen Normann Hansen eller Peter Loft drøftede, hvad strukturen var i henvendelsen fra ombudsmanden, hvem ombudsmanden egentlig henvendte sig til, og hvem der havde ansvaret for besvarelsen, forklarede han, at det var hans klare opfattelse, at det var ministeriet, der havde ansvaret for besvarelsen, og at ombudsmanden bad om, at der blev indhentet udtalelse fra SKAT København om de papirer, der havde bevæget sig til ministeriet.

Forespurgt, om den opfattelse var et emne på mødet den 8. december 2010, svarede han benægtende. Forespurgt, om det var et emne på et senere tidspunkt, svarede han benægtende.

...

Foreholdt af advokat Nicolai Westergaard, at han på vidnets forklaring har forstået, at vidnet på mødet den 9. december 2010 med Lisbeth Rasmussen drøftede mødet den 8. december 2010, hvor der fra Peter Lofts side var et ønske om, at man kunne slette i akterne, og forespurgt, om der var tale om at slette akterne i den forstand, at man tog akterne væk fra aktbunken, eller om det alene var at slette dem fra aktlisten, forklarede han, at de skulle slettes fra aktlisten.

Foreholdt, at advokat Nicolai Westergaard har forstået, at Lisbeth Rasmussen – eventuelt via Hanne Dahl Kofod – påtog sig at undersøge, hvorvidt det kunne lade sig gøre at slette det rent teknisk, svarede han bekræftende.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at der blev holdt et møde den 9. december 2010, men at temaet om at slette slet ikke var fremme på dette tidspunkt, og foreholdt, at hun har forklaret, at det først kom som en underretning fra vidnets side på det møde, som efter hendes oplysning

blev holdt i den 13., 14. eller 15. december 2010, forklarede han, at han tror, at hun har en erindringsforskydning.

Foreholdt, at han hen ad vejen har givet udtryk for at have visse vanskeligheder ved at huske præcis, hvordan forløbet havde været, og at advokat Nicolai Westergaard derfor tænkte, at vidnet også på dette punkt kunne være lidt i tvivl om, hvorvidt det rent faktisk er foregået på denne måde, forklarede han, at det var han ikke.

Forespurgt, om han så kan sige, hvad der skete, da Lisbeth Rasmussen påtog sig at undersøge muligheden for at slette, forklarede han, at han erindrer, at Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod meddelte ham, at det ikke kunne lade sig gøre. Forespurgt, hvornår de meddelte det, forklarede han, at det gjorde de en eller to dage efter. Forespurgt, hvordan de meddelte det, forklarede han, at det gjorde de på hans kontor. Forespurgt, om det var dem begge to, der kom og sagde, at det ikke kunne lade sig gøre, svarede han bekræftende.

Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen på mødet den 9. december 2010 gav sin mening til kende med hensyn til at slette akter, forklarede han, at hun sagde, at det skulle man ikke. Lisbeth Rasmussen og han havde klart en opfattelse af, at man ikke skulle slette akter, men han var nødt til at have mulighed for at give departementschefen et præcist svar. Han kunne jo ikke sige til ham, at man ikke kunne slette, hvis man godt kunne alligevel. Det var derfor, han bad dem om at finde ud af, hvad teknikken var i det.

Forespurgt af formanden, om det var med henblik på at få dokumenterne til at forsvinde, når vidnet her talte om at slette akter, svarede han benægtende. Det var med henblik på, at de ikke skulle stå på aktlisterne – og heller ikke i elektronisk form.

Foreholdt af Niels Fenger, at aktlisten på dette tidspunkt var et nyt word-dokument, som man havde skrevet, og at det vel var nemt nok at slette akterne, forklarede han, at det skulle være på den oprindelige liste.

Foreholdt af advokat Nicolai Westergaard, at han på vidnets forklaring har forstået, at vidnet på mødet den 9. december 2010 var enig i, at man ikke kunne slette akter, svarede han bekræftende. Forespurgt, hvad meningen så var med at undersøge, om man alligevel teknisk kunne gøre det, forklarede han, at departementschefen ønskede, at man skulle gøre det, og så havde vidnet sagt, at han gerne ville undersøge, om det overhovedet

kunne lade sig gøre. Han var nødt til at kunne give departementschefen et præcist svar på, om det kunne lade sig gøre eller ej.

Foreholdt, at han ikke tog afstand fra at slette, forklarede han, at han også på mødet den 8. december 2010 sagde, at han ikke syntes, at man kunne gøre det. Hvis det var en akt – og det mener han, at de nævnte papirer var – så skulle det fremgå af aktlisten.

Forespurgt, om de på mødet den 9. december 2010 drøftede noget konkret vedrørende udtalelsen, forklarede han, at det gjorde de sikkert, men han kan ikke huske det. Hans budskab var, at han var parat til at se på, om de kunne lave nogle andre formuleringer. Foreholdt, at han sagde ”de”, og forespurgt, om det var en opgave, som Lisbeth Rasmussen fik, forklarede han, at det var det ikke specifikt, men de drøftede det. Hun gav også et bud på, hvordan det kunne gøres. Det gjorde hun vel dagen efter.

Foreholdt, at advokat Nicolai Westergaard talte om udtalelsen, forklarede han, at Lisbeth Rasmussen ikke kom med forslag til den. Det var Gergana Trasborg, der lavede et udkast. Foreholdt, at hvis advokat Nicolai Westergaard har forstået det rigtigt, så var spørgsmålet om formuleringen af udtalelsen ikke et anliggende, som Lisbeth Rasmussen fik nogle opgaver i, forklarede han, at Lisbeth Rasmussen var med på drøftelsesniveau – også med at få gjort udtalelsen færdig.

Forespurgt, på hvilken måde hun var med, forklarede han, at de sad dør om dør og talte om det her. De talte med Gergana Trasborg om, hvordan man kunne formulere det. Lisbeth Rasmussen var med i drøftelserne. Gergana Trasborg lavede den endelige formulering i udkastet af 13. december 2010, og det tager han gerne ansvar for, men Lisbeth Rasmussen var med i den drøftelse, som de havde.

Foreholdt, at han har forklaret, at de to mere markante rettelser, der kom ind i udtalelsen – dels sletning af nogle ord, og dels tilføjelse af en sætning – var noget, der blev udarbejdet i samarbejde mellem ham og Gergana Trasborg, og forespurgt, om det ikke er rigtigt, svarede han bekræftende, men som han også flere gange har forklaret, så sad de dør om dør og drøftede det. Den gruppe, der bestod af Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl Kofod, Susanne Thorlin, Gergana Trasborg og vidnet selv, gik lidt til og fra. Han tager det fulde ansvar for, at det er ham, der står inde for udtalelsen.

...

Advokat Lars Svenning Andersen forholdt vidnet, at han har forklaret, at Peter Loft på mødet den 8. december 2010 bandede over aktlisterne, og at han har forklaret, hvad han selv lagde i det i forhold til ombudsmanden. Forespurgt, hvad Peter Loft selv sagde, at han var utilfreds med – var det, at dokumenterne var indgået som akter, var det nervøsiteten i forhold til Jyllands-Posten eller i forhold til ombudsmanden – forklarede han, at Peter Lofts udmelding var, at Peter Loft ikke havde opfattet, at de ting, som var udleveret af ham på møderne, skulle akteres på sagen. Det ønskede han ikke. Peter Loft gav markant udtryk for, at det var en overraskelse for ham, at det var akteret.

Forespurgt, om det skulle forstås sådan, at Peter Loft ikke mente, at det var akter i sagen, svarede han bekræftende. Forespurgt, om vidnet var enig i det, forklarede han, at han mener, at det er akter i sagen.

Foreholdt, at han har forklaret, at der var en række dokumenter, som man havde drøftet på de 5 møder, men som man ikke tog med i udtalelsen til ombudsmanden, fordi man ikke betragtede dem som dokumenter, der var videregivet, og foreholdt, at det kunne være nærliggende at tænke det samme, om de dokumenter, som Peter Loft havde givet, forklarede han, at de havde modtaget disse dokumenter, de var blevet akteret på sagen, og så var det en akt efter hans opfattelse.

Forespurgt, om Peter Loft forklarede, at det ene af dokumenterne var et stykke papir, som han skulle bruge til ministeren, og som bare blev drøftet for at se, om det var korrekt, uden det skulle indgå i sagen, svarede han benægtende. De drøftede ikke specifikt de enkelte akter.

Foreholdt, at advokat Lars Svenning Andersen har forstået det sådan, at Peter Loft sagde, at han var utilfreds med, at de skulle indgå som akter, foreholdt, at vidnet har forklaret, at de ville se lidt på formuleringen, og foreholdt, at advokat Lars Svenning Andersen har forstået det sådan, at vidnet ville se på muligheden for at slette akter, selvom han i virkeligheden var imod det, forklarede han, at han ikke sagde, at han ville undersøge mulighederne for at slette.

Han sagde, at han ikke mente, at de kunne slette det, og at han heller ikke synes, at de skulle, men Peter Loft sagde, at det burde undersøges, om man kunne slette. Det holdt Peter Loft fast i, og til det sagde han, at han gerne ville undersøge det. Han kunne ikke give Peter Loft et entydigt svar

på mødet den 8. december 2010 – om man rent teknisk kunne slette eller ej. Det var det, han lovede at undersøge.

Foreholdt, at det vel kun var interessant at undersøge, hvis det var sådan, at det kunne lade sig gøre, og det dermed var et tema, at det skulle gøres, og foreholdt, at det vel var ret uinteressant, hvis det var sådan, at der ikke blev slettet noget, uanset om man kunne eller ej, forklarede han, at når ens nærmeste chef, som Peter Loft var, på et møde holdt fast i, at det burde slettes det her, og at vidnet sagde, at det burde det ikke, og at han ikke troede, at det kunne lade sig gøre, men at han ikke kunne give Peter Loft et entydigt svar, så var det vel ikke så usædvanligt, at vidnet påtog sig at finde ud af, om det helt præcist rent teknisk kunne lade sig gøre eller ej. Det var det, som Peter Loft fik svar på, da han kom til møde på vidnets kontor den 13. december 2010.

Forespurgt, om det skal forstås således, at hvis man kunne gøre det, og Peter Loft ønskede, at det blev slettet, så ville han også være indstillet på det, svarede han benægtende. Forespurgt, om han gjorde opmærksom på det, svarede han bekræftende. Forespurgt, hvad formålet så var med at undersøge det, forklarede han, at det skulle undersøges, fordi departementschefen sagde, at det burde kunne slettes. Vidnet svarede ham, at det rent faktisk ikke kunne lade sig gøre rent teknisk, og om de ikke lige skulle undersøge det, og det var det, han gjorde.

Foreholdt mail af 9. december 2010 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen og svarmail af samme dato og foreholdt, at det efterlader indtrykket af, at vidnet havde givet udtryk for, at hvis det var muligt, så ville han fjerne dokumenterne, og foreholdt, at advokat Lars Svenning Andersen har forstået det sådan, at vidnet ikke er enig i dette, forklarede han, at han ikke er enig. Han tilføjede, at man måtte spørge Steffen Normann Hansen om meningen med mailen.

Forespurgt, om Peter Loft også bandede over selve formuleringen af akterne, forklarede han, at Peter Loft tilkendegav, at han ikke havde regnet med, at det skulle have været akteret. Samtidig tilkendegav han, at den strategi, som han ville anlægge i forhold til ombudsmanden, var, at der alene måtte udleveres aktlister til ombudsmandens medarbejder, som så kunne gennemgå dem. Aktlisterne skulle være formuleret sådan, at Peter Lofts navn ikke stod og blinkede.

Forespurgt, om Peter Loft sagde, at det var vigtigt, at hans navn ikke stod der, svarede han bekræftende. Peter Loft sagde, at det var vigtigt, at hans navn ikke fremgik, men vidnet kan ikke huske, om det med at ”det blinke” er hans egen udlægning.

Foreholdt, at det ender med, at man skriver, at det var notater, der var drøftet med produktionsdirektøren og departementschefen, og forespurgt, om det ikke var lige så godt, forklarede han, at det ved han ikke, om det var.

...

Forespurgt af advokat Jacob Aaes, om vidnet som direktør har afstukket retningslinjer for, hvornår noget er en akt på en sag, forklarede han, at de har diverse sagsbehandlingsvejledninger, som man ikke i detaljen må høre ham i, men hovedreglen er, at hvis skrivelsen er af betydning for sagen, så skal den akteres.

Foreholdt, at han har forklaret, at når et dokument eller et bilag var akteret på sagen, så var det en akt, og forespurgt, om deri ligger, at man ikke foretager nogen nævneværdig prøvelse af, hvorvidt det rent faktisk skal akteres, forklarede han, at det gør sagsbehandleren. Sagsbehandleren vurderer, at det, der akteres, indgår i sagen og har betydning for sagen.

Foreholdt, at hvis man forestillede sig, at vidnet – eksempelvis undervejs i skattesagen – var kommet med et forslag til en formulering i afgørelsen på bagsiden af en serviet, og havde givet den til Lisbeth Rasmussen, og forespurgt, om han så ville forvente, at hun akterede den og skrev ”modtaget fra Erling Andersen”, forklarede han, at hvis det havde betydning, at det var ham, der havde været inde over formuleringen, så mener han, at det skulle akteres, men ikke, hvis det blot var en enkelt lille ændring.

Forespurgt, om det også ville være en akt, hvis han havde taget en fotokopi af en avisartikel eller andet til inspiration for sagsbehandlingen, forklarede han, at hvis der var fotokopier, så blev de vel samlet sammen og akteret som én akt, men det må man ikke høre ham i.

Forespurgt, om alle input, der kom udefra, skulle akteres, forklarede han, at når det kom på denne måde, hvor det var fra Koncerncentret – og dermed fra departementschefen – så mener han, at det var rigtigt at aktere.

Advokat K. L. Németh henviste til brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret, som SKAT efterfølgende modtog, og forespurgt, om vidnet var i tvivl om, hvad ombudsmanden ønskede med denne henvendelse. Han svarede benægtende. Ombudsmanden ønskede en udtalelse om, hvilke dokumenter osv. der havde bevæget sig til ministeriet. Forespurgt, om han var i tvivl om, hvad formålet var med henvendelsen, forklarede han, at formålet var en behandling af klagesagen fra Jyllands-Posten.

Forespurgt, om han på dette tidspunkt slet ikke tænkte på, om ombudsmanden interesserede sig for, hvorvidt departementschefen eller andre havde været for tæt på skattesagen eller ej, forklarede han, at det tror han ikke.

Forespurgt, om han blev ændret i sin tro, efter han havde holdt møde den 8. december 2010 hos departementschefen, forklarede han, at mødet gav ham et klart indtryk af, at departementschefen i hvert fald frygtede, at det var den vej, ombudsmanden ville bevæge sig.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at han den 8. december 2010 fik et klart indtryk af, at departementschefen nødigt så sit navn i udtalelsen fra SKAT, og forespurgt, om det er rigtig forstået, forklarede han, at Peter Loft nødigt så sit navn på aktlisterne, fordi han ikke havde opfattet dokumenterne som noget, der skulle fremgå af sagen.

Forespurgt, hvorfor Peter Loft nødigt så sit navn på aktlisterne, forklarede han, at hans indtryk var, at Peter Loft godt selv vidste, at han ikke skulle have givet de bilag. Foreholdt, at vidnet altså var klar over, hvad departementschefen var bange for, da han gik hjem for at lave udtalelsen, svarede han bekræftende.

...

Forespurgt af advokat K. L. Németh, om Lisbeth Rasmussen og vidnet drøftede, hvorvidt det ville være korrekt at følge de ønsker, som Steffen Normann Hansen havde om at slette i aktlisten, svarede han bekræftende. Der var en klar tilkendegivelse fra Lisbeth Rasmussens side og fra vidnets side om, at de ikke ville slette.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun sagde fra, men at vidnet ikke sagde fra, forklarede han, at der i hvert fald ikke var tvivl om,

at han var enig i, at de ikke kunne slette det. Forespurgt, om han tilkendegav direkte overfor Lisbeth Rasmussen, at han var enig med hende i, at de ikke kunne slette akter, svarede han bekræftende. Det mener han.

Per Hvas har forklaret³¹⁵:

Forespurgt, hvornår han første gang blev involveret i ombudsmandssagen om aktindsigtsbegæringen fra Jyllands-Posten, forklarede han, at han tror, at første gang var i forbindelse med noget sparring, da der opstod et problem med, at man havde givet en forkert klagevejledning. Han mener, at det var Anne Katrine Salling, der da håndterede ombudsmandssagen, som kontaktede ham og en af hans medarbejdere.

Udspørgeren bemærkede, at der var to dele i ombudsmandssagen, hvoraf den ene vedrørte klagevejledningen, og den anden vedrørte aktindsigt i eventuelle ministerforelæggelser.

Forespurgt, hvornår han første gang blev involveret i spørgsmålet om aktindsigt i ministerforelæggelser, forklarede han, at han ikke husker at have været direkte involveret heri. Det kørte i et helt andet regi i Koncerncentret på dette tidspunkt.

Henvist til brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret og forespurgt, om han har set dette brev, svarede han bekræftende. På et tidspunkt blev han involveret i at tage et møde med ombudsmanden. Forespurgt, om det var første gang, at han blev involveret i denne del af sagen, forklarede han, at det var der, han første gang kom reelt ind i sagen. Han kan ikke huske, om der forinden havde været sparring omkring håndteringen af sådan nogle sager.

Kaj Larsen har forklaret³¹⁶:

Forespurgt, hvornår han første gang blev involveret i ombudsmandssagen om aktindsigt i eventuelle ministerforelæggelser, forklarede han, at han tror, at han første gang hørte om den mundtligt. Det var på det tidspunkt, hvor de fik henvendelsen fra Jesper Høberg. Han tror, at den kom pr. mail den 23. august 2010.

315 Protokol 44, side 2.

316 Protokol 44, side 9-12.

Foreholdt brev af 1. oktober 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret og forespurgt, hvilke akter og hvilken sag, der henvises til i sidste afsnit, forklarede han, at det både er skattesagen og aktindsigtssagen i Skatteministeriet. Det er en standardvending fra ombudsmanden side i alle typer af sager, hvori der laves en høring. Når det drejer sig om afslag på aktindsigt, ligger der i den anførte vending, at de både skal have det, der er givet afslag på aktindsigt i – altså hele den sag, der er bedt om aktindsigt i, så de kan få et totalt overblik – og den eventuelle brevveksling, der har været i forbindelse med selve processen omkring aktindsigten. Alle sagens akter er det, de starter med at bede om.

Forespurgt, hvad der var fokus for ombudsmandens interesse i den del af sagen, der gik til Landsskatteretten – altså klagevejledningssagen – forklarede han, at det er svært for ham, ligesom det også var svært for dem dengang, at holde klagevejledningssagen ude af billedet. Det, der er den indledende krumtap i megen sagsbehandling hos ombudsmanden, er, om de overhovedet må gå i gang, jf. bestemmelsen i ombudsmandslovens § 14, om at de administrative klagemuligheder skal være udtømt, før man kan gå til ombudsmanden. Det var i hvert fald et fokus i sagen, og det var et fokus, der blev bevaret helt hen til slutningen af sagen, hvor ombudsmanden tog stilling til, om det var med rette, at Landsskatteretten afviste at behandle denne sag.

Temaet for ombudsmanden var, om det betød, at Skatteministeriet havde været nede i offentlighedslovens § 15, stk. 2, når de to gange gav klagevejledning til Landsskatteretten. Det fremgår af offentlighedslovens § 15, stk. 2, at klagevejen i aktindsigtssager følger den materielle klagevej på området. Det var dette tema, som var et væsentligt tema for ombudsmanden både i starten og også hen af vejen – om vejen var banet for ombudsmandens undersøgelse i forhold til de to afslag, som var påklaget.

Foreholdt, at Landsskatteretten på dette tidspunkt – oktober 2010 – havde truffet afgørelse om, at denne ikke var rette klageinstans, og forespurgt, hvad der var fokus for ombudsmandens interesse i oktober 2010, forklarede han, at de stadig interesserede sig for Landsskatteretten. De svarede faktisk først på spørgsmålet om, hvorvidt Landsskatteretten med rette havde afvist klagen samtidig med, at de svarede Jesper Høberg i juni 2011. Ellers var fokus den materielle klagegenstand, som var ministerforelæggelse og datoen for en eventuel ministerforelæggelse.

Foreholdt brev af 2. november 2010 fra Skatteministeriet til Folketingets Ombudsmand, 1. og 2. afsnit, og forespurgt, hvad ombudsmanden gjorde, da de modtog denne udtalelse, forklarede han, at det fremgår af den følgende brevveksling. De skrev til Landsskatteretten den 10. november 2010 og lavede en høring i den sag, hvor Landsskatteretten havde afvist at være den myndighed, der kunne behandle sagen. Der skete vist nok en fejl her, som senere blev redresseret. Meningen var, at Skatteministeriet skulle have haft en kopi af brevet til Landsskatteretten. Det fik ministeriet på et senere tidspunkt. Samtidig med brevet til Landsskatteretten orienterede ombudsmanden Jesper Høberg herom og meddelte, at de ville vende tilbage.

Hos ombudsmanden tænkte de også videre, om høringssvaret var tilstrækkeligt i forhold til, at de skulle undersøge sagen i forhold til Skatteministeriet. De kom frem til, at der skulle stilles nogle flere spørgsmål, og det fremgår af brevet af 26. november 2010.

Vidnet blev henvist til mail af 17. september 2010 fra Erling Andersen til Lisbeth Rasmussen vedhæftet forelæggelse for skatteministeren af 9.-10. september 2010, og foreholdt: "Forelæggelse for skatteministeren ... følgende emner". Udspørgeren bemærkede, at det følgende i forelæggelsen drejer sig om mere teoretiske problemstillinger, som, man kunne tænke sig, ville blive taget op i forhold til skatteministeren, og at det fremgår, at forelæggelsen havde været forelagt for Peter Loft.

Foreholdt Peter Lofts forklaring, protokol 38, side 10, 3. afsnit, 4.-7. linje: "Forespurgt, om forelæggelsen blev lagt til ministeren, forklarede han, at han ikke specifikt kan huske det, men når han havde skrevet under og tilmed sat en gul post-it på, ville det undre ham meget, hvis det ikke var blevet lagt til ministeren. Om ministeren læste det, ved han ikke", og forespurgt, om det ville være et dokument, som ombudsmanden ville have haft interesse i at få oplyst eksisterede i forbindelse med den besvarelse, som de fik, svarede han bekræftende. Han har ikke talt med Hans Gammeltoft-Hansen om dette, men hvis han skulle råde ham i denne situation, og man skruede tiden tilbage, så er det et klart ja.

Vidnet blev henvist til notat af 13. september 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag, der af Hanne Dahl Kofod blev bragt til Skatteministeriet den 14. september 2010, og som dels indeholder en opsummering af en række faktiske forhold fra skattesagen og dels en række kommentarer til nogle udtalelser, der havde været i pressen, og henvist

til Peter Lofts forklaring til protokol 38, side 21, hvoraf fremgår, at Peter Loft har forklaret, at der var en drøftelse mellem Erling Andersen og Steffen Normann Hansen om, hvorvidt notatet kunne udleveres til ministeren. Erling Andersen sagde ifølge Peter Lofts forklaring, at han ikke mente, at man kunne give notatet til ministeren, og at han ønskede et løfte om, at det ikke blev udleveret til ham. Peter Loft har forklaret, at man ikke gav dette løfte, men at man tværtimod vendte tilbage og sagde, at man godt mente, at man kunne give det videre.

Foreholdt samme protokol, side 21, 4. afsnit, 1.-2. linje, ”Forespurgt, om vidnet gav det til ministeren, forklarede han, at ministeren i hvert fald fik det, og han mener bestemt, at ministeren havde det på mødet den 16. september 2010”, og forespurgt, om notatet er af en sådan karakter, at man i ombudsmandsinstitutionen ville have betragtet det som en forelæggelse for ministeren, forklarede han, at det tør han ikke sige, men det var noget, som de givetvis ville have interesseret sig for, hvis de havde fået notatet. Deres spørgsmål i anledning af klagen ville også – underforstået – have været, om dette notat eller eventuelle andre dokumenter i sagen på noget tidspunkt havde været forelagt ministeren. Det ligger klart i høringen.

Nu har han ud fra de refererede vidneforklaringer forstået, at det måske har været forelagt ministeren, og tilsvarende tror han – uden at kunne sige det med sikkerhed – at de ville have spurgt ind til det i processen. Det vil være hans vurdering i dag.

Forespurgt af formanden, hvorfor han har forbeholdet, at han ”ikke tør sige”, forklarede han, at han ikke har sin daværende chef ved hånden, og i tvivlsspørgsmål ville han have rundet det med sin daværende chef, men vidnet mener, at han kender ham så godt, at han også ville have sagt, at de skulle spørge ind til det her.

Forespurgt af udspørgeren, om han – med det forbehold han tager – mener, at SKAT København/Skatteministeriet burde have oplyst om de to dokumenter, når ombudsmanden spurgte om ministerforelæggelser, svarede han bekræftende. Det mener han bestemt. De havde et sidefokus på, hvad de forventede at få tilbage af svar fra ministeriet, når de bad om oplysninger om ministerforelæggelse: om det kun var skriftlige formelle ministerforelæggelser, hvor man genfandt ministerens signatur eller lignende, om det var helt konkrete specifikke ministerforelæggelser, eller om det var andre typer af ministerforelæggelser. Han har forud for sin forklaring i dag drøftet dette spørgsmål med sin daværende kontorchef, og de er i

hvert fald enige om, at de – de to sagsbehandlere på sagen dengang – forventede at få brede svar og ikke hæftede sig i formaliteter. De ville have undersøgt det, hvis der var noget andet end formaliseret ministerforelæggelse, eller i hvert fald anbefalet deres daværende chef at få det undersøgt.

Forespurgt, om disse to dokumenter har været medsendt i forbindelse med, at de fik akterne over, forklarede han, at de ikke fik akterne over. Foreholdt, at tidspunktet nu er foråret 2011, forklarede han, at det er rigtig nok, at de bad om at låne akterne, men som han husker det, fik de dem ikke – ikke andet end formelle akter. De har den praksis, at de altid sender udlånte fysiske akter tilbage til myndighederne, når de er færdige med sagerne, så han har ikke i dag noget komplet overblik over, hvilke bilag de helt præcist havde inde og senere sendte tilbage. Forespurgt, om han har erindring om, at han tidligere har set de nævnte bilag, svarede han benægtende.

Foreholdt brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret og forespurgt, hvad baggrunden var for, at Skatteministeriet og SKAT skulle redegøre for, hvilke dokumenter og oplysninger, der var blevet udvekslet mellem myndighederne i relation til Stephen Kinnoeks skattesag, jf. brevets 2. afsnit, forklarede han, at de for det første havde to afgørelser fra Skatteministeriet, som – taget på ordene og i forhold til de relevante lovbestemmelser – kunne efterlade det indtryk, at Skatteministeriet havde været inde og træffe en afgørelse. Det drejede sig om offentlighedslovens § 15, stk. 2, ellers kunne de ikke logisk have givet klagevejledning til Landsskatteretten.

For det andet startede Skatteministeriet med at sige, at de gav afslag, fordi de havde tavshedspligt. Det har de efter skatteforvaltningsloven, og det handler om enkeltpersoners eller virksomheders skatteforhold. Ergo forebygger det den tanke, om der havde været noget om enkeltpersoners skatteforhold i denne sag i Koncerncentret. Det var i hvert fald noget af det, ombudsmanden tænkte på, og som var baggrunden for, at de ønskede at kigge lidt nærmere på, hvor meget Skatteministeriet havde været inde, og hvad de havde af dokumenter fra den konkrete skattesag.

Det var lidt usædvanligt, at ombudsmanden ikke gentog anmodningen om at låne samtlige sagens akter. Det plejede de trods alt at gøre, og som han husker drøftelserne omkring det, så var der på dette tidspunkt rigtig stor følsomhed omkring personsagen, altså Stephen Kinnoek sagen. Der var nogle kontakter med Skatteministeriets departement på det her tids-

punkt – vist nok telefonisk – fordi ministeriet var bange for, at akterne kom i uvedkommendes hænder. Af hensyn til risikoen var ombudsmanden på dette tidspunkt indstillet på at nøjes med en aktliste, og så kunne de eventuelt spørge nærmere ind til dokumenterne ud fra den, hvis der var behov for det.

Forespurgt, om han kan huske, hvem han talte med, forklarede han, at det ikke var ham, der talte med nogen. Det var én af deres sagsbehandlere. Forespurgte, om han har viden om, hvem den pågældende sagsbehandler talte med, forklarede han, at han ved nærmere eftertanke ikke tør sige, at der blev talt med Skatteministeriet på dette tidspunkt.

Henvist til brevets 4. afsnit, om at Skatteministeriet skulle indhente en udtalelse fra SKAT, og forespurgt, om det var en sædvanlig fremgangsmåde hos ombudsmanden, svarede han bekræftende. Den er nærmest standardmæssig i deres spørgeteknik. Det skyldes igen princippet i ombudsmandslovens § 14, at den øverste myndighed skal have været inde i sagen, inden ombudsmanden kan behandle den og forholde sig til den.

Henvist til samme brev, 2. afsnit, hvoraf det synes at fremgå, at ombudsmanden beder om to særskilte udtalelser fra henholdsvis Skatteministeriet og SKAT, og foreholdt, at det virker som om, at ombudsmanden lavede en dobbelthøring for at finde ud af, om de svarede samstemmende, samt forespurgt, om det var hensigten, forklarede han, at det tør han ikke sige. Som han husker det, var han ikke selv tæt inde over denne formulering, men han er enig i, at når man læser brevet, så må det anses for at være en dobbelthøring.

Forespurgt, om det efter hans opfattelse var sædvanligt, at der mellem to ledelser skete en drøftelse af en underordnet myndigheds svar, hvis der som i denne sag var en underordnet myndighed og en overordnet myndighed, der blev bedt om et høringssvar, forklarede han, at det tør han ikke sige. Det er sjældent, at de mulige drøftelser, der har været, afspejler sig i høringssvarene, når ombudsmanden får dem. Der kan meget vel have foregået drøftelser, uden at de har efterladt sig spor – hverken i de udtalelser, som ombudsmanden får, eller i det aktmateriale, som er vedlagt sagen.

Foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at høringssvaret fra SKAT København blev drøftet på udkastniveau på to møder med Peter Loft og Steffen Normann Hansen, og at det gav anledning til, at man indføjede nogle

yderligere bemærkninger i materialet, og forespurgt, om ombudsmanden ville have forventet, at det blev oplyst, hvis den overordnede myndighed havde været inde over udformningen af den underordnede myndigheds svar, forklarede han, at hvis en myndighed – SKAT København eller Koncerncentret – havde været i tvivl om omfanget af høringen, eller hvad rammerne for den var, så ville han have forventet, at de tog kontakt til ombudsmanden. Det skete i øvrigt i sagen på et senere tidspunkt.

Forespurgt, om der var kontakter mellem SKAT København/Skatteministeriet og ombudsmanden, der havde betydning for sagen, mellem den 26. november 2010 og den 12. januar 2012, forklarede han, at der var en mini-ting. Der var en telefonsamtale den 16. december 2010 mellem Koncerncentret og ombudsmandsinstitutionen, fordi ombudsmanden havde glemt at sende et bilag over. Ellers mener han ikke, at der skete mere i den periode.

Hans From har forklaret³¹⁷:

Forespurgt, hvornår han begyndte at beskæftige sig med ombudsmandssagen, forklarede han, at det er lang tid siden, men at han nok skal gøre sit yderste for at prøve at huske tilbage. Han har haft lejlighed til at gennemgå sagen sammen med sin bisidder. Han husker det sådan, at han første gang blev opmærksom på ombudssagen i forbindelse med, at der blev sendt en mail fra Koncerncentret til SKAT København, hvor Koncerncentret skrev, at de skulle komme med et bilag til den redegørelse, som de skulle lave til ombudsmanden. Mailen ligger omkring den 29. november 2010.

Henvist til mail af 29. november 2010 fra Anne Katrine Salling til SKAT København og forespurgt, om det er den mail, han tænker på, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han har set henvendelsen fra ombudsmanden, som foranledigede mailen, forklarede han, at han ikke så den, da den kom ind, men han så den i forbindelse med, at der spurgt efter, om der var nogen, der vidste, om der var sendt noget til SKAT København.

Forespurgt, hvordan henvendelsen endte i hans afdeling, når den var stilet til Koncerncentret, forklarede han, at den i første omgang gik til det kontor, der hed Koncerncentersekretariatet, som havde taget sig af den oprindelige aktindsigtsanmodning fra Jesper Høberg. Anne Katrine Salling

317 Protokol 44, side 26-27.

sad i dette kontor. Lige omkring dette tidspunkt skiftede sekretariatets kontorchef stilling, og det betød – fordi de vidste, at der var en evaluering af strukturen i gang – at han blev bedt om at overtage driften af kontoret i en kortere periode.

Forespurgt, om han både var kontorchef i dette kontor og direktionssekretariatet, svarede han bekræftende. Ombudsmandssagen blev herefter trukket over i direktionssekretariatet. Sagsbehandlingen, der kom senere hen, lå hos Anne Sophie Springborg Stricker i direktionssekretariatet.

Henvist til brev af 26. november 2010 fra Folketingets Ombudsmand til Koncerncentret og forespurgt, om han kan huske, hvornår han første gang så brevet, svarede han benægtende. Han vil tro, at han så det i forbindelse med, at der blev spurgt til, om det var rigtigt, at der var kommet en henvendelse fra ombudsmanden, der var sendt videre til SKAT København.

Forespurgt, hvem der spurgte, forklarede han, at det gjorde Peter Loft, som han husker det. Forespurgt, om han fik noget at vide om, hvorfor Peter Loft interesserede sig for denne problemstilling, svarede han benægtende. Ikke andet end at han fik at vide, at der havde været aktindsigtsanmodninger fra Jesper Høberg. Han orienterede Peter Loft om, at henvendelsen var sendt til SKAT København. Forespurgt, om der var nogen reaktioner fra Peter Loft på denne oplysning, eller om han fik besked på at gøre andet, svarede han benægtende.

Henvist til udkast til udtalelse af 13. december 2010 fra SKAT København til Koncerncentret og forespurgt, om han har kendskab til udkastet, svarede han benægtende.

Henvist til aktliste af 13. december 2010 og forespurgt, om han har nogen idé om, hvorfor udkast og aktliste lå i Koncerncentret, forklarede han, at han godt kunne gætte, men han har ikke nogen aktiv viden herom. Hans gæt er, at det kan være dukket op i forbindelse med den efterfølgende håndtering af sagerne, men han ved det ikke.

Forespurgt, om han har kendskab til, om der ligger tidligere udkast i Koncerncentret, svarede han benægtende.

Foreholdt, at man nu tidsmæssigt var midt i december måned 2010, og forespurgt, hvornår han igen begyndte at beskæftige sig med sagen, for-

klarede han, at han i midten af januar 2011 modtog en mail fra SKAT København, hvor de sendte udtalelse og aktliste frem.

Steffen Normann Hansen har forklaret³¹⁸:

Forespurgt, hvornår han første gang blev opmærksom på, at der verserede en ombudsmandssag om aktindsigt i skattesagen, forklarede han, at han ikke præcist kan huske, hvornår han blev informeret om det, men det har tidligst været i forbindelse med, at ombudsmanden sendte et brev om, at der skulle laves en redegørelse. Han mener, at brevet kom sidst i november 2010.

Foreholdt brev af 1. oktober 2010 fra Folketingets Ombudsmand til Skatteministeriet, Koncerncentret, og forespurgt, om han har set dette brev, svarede han benægtende. Han blev først involveret efter den 26. november 2010.

Foreholdt brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret og forespurgt, hvordan han blev involveret, forklarede han, at han ikke kan huske, om han fik en genpart af brevet, om han var cc på en mail fra Anne Katrine Salling, da hun sendte brevet videre til SKAT København, eller om han første gang hørte om det, da Peter Loft fortalte om brevet på et direktionmøde. Sagen generede Peter Loft en del, fordi ombudsmanden havde kritiseret den måde, Skatteministeriet blev omorganiseret på pr. 1. januar 2010. Skatteministeriet blev omorganiseret med den hensigt, at Skatteministeriet og SKAT skulle hænge sammen, og at det kun var ministeriet med ministersekretariatet, der var isoleret. Det havde ombudsmanden kritiseret, og Peter Loft forklarede på direktionmødet, at han mente, at henvendelsen af 26. november 2010 var et forsøg fra ombudsmandens side på at lave en egedriftsundersøgelse af hele organiseringen.

Forespurgt, om Peter Loft uddybede, hvad det var, ombudsmanden ville undersøge, svarede han benægtende. På direktionmødet forklarede Peter Loft, at han syntes, at det virkede som om, at ombudsmanden ville lave en egedriftsundersøgelse af, hvorvidt organiseringen var rigtig – om det departementale var adskilt fra det regionale. Vidnet mener, at det var på direktionmødet, at han første gang hørte om ombudsmandssagen, men

318 Protokol 51, side 4-12 og 24-25.

han kan som sagt ikke huske, om han har været cc på en mail fra Anne Katrine Salling.

Forespurgt, om han har erindring om, hvad der skete efter mødet, forklarede han, at Peter Loft enten ringede eller kom ned til vidnet på et tidspunkt inden det møde, der var den 8. december 2010. Peter Loft spurgte, om han havde set aktlisten til sagen. Det havde vidnet ikke. Peter Loft spurgte ham, om han vidste, om det var en samlet aktliste, eller om det var isolerede akter, der var taget ud. Peter Loft nævnte, at aktlisten ville omfatte fire akter, som han ikke mente, der skulle være med. Forespurgt, om det var inden mødet med Erling Andersen, forklarede han, at det mener han. Forespurgt, om det var hans indtryk, at Peter Loft da havde set aktlisten, forklarede han, at det mener han, men det kan godt være, at han forveksler den 8. og 13. december 2010.

Forespurgt, om han og Peter Loft havde andre drøftelser inden mødet den 8. december 2010, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han havde kontakt til Erling Andersen om ombudsmandssagen frem til mødet den 8. december 2010, hvor de drøftede ombudsmandssagen, svarede han benægtende.

Forespurgt af Niels Fenger, om Peter Loft sagde noget om, hvorfor de fire akter ikke burde stå på aktlisten, forklarede han, at Peter Loft først stillede spørgsmål om, hvorvidt det var en samlet aktliste, eller om der var tale om isolerede akter, der var taget ud. Der var også akter, som måske burde have været med, men som man ikke umiddelbart kunne se på aktlisten – akter, som de modtog under møderne. Peter Loft sagde i løbet af samtalen, at han mente, at i hvert fald to af akterne ikke skulle have været med. Det var dels det håndskrevne notat ("de fire linjer"), som de fik med, fordi Erling sagde "jamen så lad mig tage det med", og dels den disposition, som Peter Loft havde lavet til sig selv (de to A4 ark), som de også lidt tilfældigt fik med. Han og Peter Loft diskuterede ikke spørgsmålet.

Udspørgeren henviste til SKAT Københavns oprindelige aktliste af 27. oktober 2010 over materiale i Stephen Kinnocks skattesag og foreholdt, at hvis Peter Loft inden mødet den 8. december 2010 havde kommenteret en aktliste, så var det formentlig denne udgave. Forespurgt, om Peter Loft ud af denne liste kunne se, hvilke akter der præcist blev refereret til, forklarede han, at det måtte han have kunnet. Peter Loft nævnte i hvert fald specifikt de to akter. Forespurgt, om det var de udaterede akter:

”Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft. Udateret: SKATs ved Peter Lofts notater”, som Peter Loft mente, forklarede han, at det må det have været. Det, der er ”håndskrevet af Peter Loft”, kunne være ”de fire linjer”. Det var ”de fire linjer” og Peter Lofts egen disposition, som Loft overvejende nævnte.

Forespurgt, hvem der indkaldte til mødet den 8. december 2010, forklarede han, at så vidt han husker, så kom mødet i kalenderen via Helle Bergenfelt, Peter Lofts sekretær. Det må have været Peter Loft, der tog initiativ til mødet. Det var i hvert fald ikke ham. Mødet blev holdt i Nicolai Eigtveds Gade vist sidst på dagen. Erling Andersen, Peter Loft og han deltog i mødet. Mødets tema var blandt andet aktlisten. Derudover havde Erling Andersen og Peter Loft også en dialog om, hvad der var foregået på de fem møder, der havde været afholdt, hvor vidnet havde været med til de tre. Forespurgt, om han kan huske, om der var dokumenter på bordet, forklarede han, at han ikke kan huske, om Erling Andersen stod med nogle dokumenter, men han har formentlig stået med aktlisten.

Henvist til Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 17, 3. hele afsnit, hvoraf fremgår, at Erling Andersen har forklaret, at det var aktlisten af 27. oktober 2010., der var med på mødet den 8. december 2010 – og forespurgt, om han også mener, at det kunne have været den aktliste, der var med, forklarede han, at det kunne det godt. Forespurgt, om de fik kopier af aktlisten, forklarede han, at det er han næsten sikker på, at de ikke gjorde. Forespurgt, om den blev forevist, forklarede han, at det kan godt være. Han kan godt have stået og læst i den. Forespurgt, om han kan huske, om Peter Loft læste i aktlisten, forklarede han, at hvis han selv havde læst i den, så havde Peter Loft også.

Forespurgt, om Peter Loft havde nogen kommentarer til den, forklarede han, at Peter Loft sagde det samme, som han havde sagt til ham – at det var mærkeligt, at lige præcis de dokumenter var med. Til Erling Andersen gav Peter Loft udtryk for, at han var i tvivl om, hvorvidt det var isolerede dokumenter, der var taget ud til formålet, eller om det var den konkrete aktliste for hele sagen. Forespurgt, om han kan huske, hvad Erling Andersen svarede, forklarede han, at Erling Andersen ikke forholdt sig særligt til det. Erling Andersen gav udtryk for, at han ikke rigtig havde været inde over det og nærmest så aktlisten for første gang på mødet.

Forespurgt, om han kan huske, hvilke akter Peter Loft specifikt havde kommentarer til, forklarede han, at det var akten: ”x. september 2010:

SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde” og de tre udaterede akter. Forespurgt, om han kan huske, hvilke bemærkninger Peter Loft havde til akten af ”x. september 2010”, svarede han benægtende. Han kan huske, at drøftelsen mere udkrystalliserede sig omkring de to akter, som han tidligere har nævnt.

På mødet den 8. december 2010 var der ikke en lang diskussion om de konkrete akter. Det var mere et spørgsmål om, hvorfor de var med, og om det var en samlet aktliste. Erling Andersen sagde, at de jo kendte Lisbeth Rasmussen, som var meget grundig, og derfor var det hele med.

Foreholdt af formanden, at aktlisten ikke giver udtryk for, at noget skulle være taget ud, idet den indeholder både kontoudskrifter og selvangivelser, forklarede han, at på de tre møder, som han var med til, fik de udkast til agterskrivelse, og de kunne ikke se, at de var med på aktlisten. Det var ikke meningen, at de skulle have haft udkastene med hjem – og han havde derfor også makuleret sine – men det var i hvert fald det argument, som Peter Loft også havde.

Udspørgeren foreholdt: ”Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft”, og forespurgte, om Peter Loft reagerede på, at Peter Lofts navn stod på aktlisten, forklarede vidnet, at han ikke kan huske, om det lige var den 8. eller den 13. december 2010, at Loft reagerede, men han gav i hvert fald udtryk for, at han ikke ville have sit navn til at stå der. Forespurgt, hvorfor Peter Loft ikke ville det, forklarede han, at det har han ikke spurgt ham om. Forespurgt, hvordan Erling Andersen reagerede på, at Peter Loft ikke ville have sit navn til at stå på aktlisten, forklarede han, at Erling Andersen reagerede rimelig afslappet. Erling Andersen gav udtryk for, at han ikke havde været dybt nede i aktlisten, og at han som sagt nærmest også så den for første gang.

Henvist til SKAT Københavns udkast til udtalelse til brug for ombudsmandssag af 10. december 2010 og foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at der var et tidligere udkast, som han havde med på mødet den 8. december 2010, samt forespurgt, om han har erindring om, at der var et tilsvarende udkast med på mødet, svarede han benægtende. Han har i hvert fald ikke set det, fordi den dialog, der måtte have været, omkring hvad der skete på de 5 møder, gik mellem Erling Andersen og Peter Loft.

Forespurgt om han havde indtryk af, at Peter Loft var bedre orienteret i sagen, end han var – altså længere inde i materien, svarede vidnet benægtende.

Forespurgt, hvornår han første gang så udtalelsen fra SKAT København til Koncerncentret, forklarede han, at det gjorde han formentlig på et eller andet tidspunkt i forbindelse med, at sagen blev sendt over.

Forespurgt, om han kan huske, om der blev drøftet andre forhold end aktlisten på mødet den 8. december 2010 – herunder om der blev orienteret om de bekymringer, som Peter Loft havde i relation til, at ombudsmanden skulle starte en egendriffsundersøgelse, svarede han benægtende. Han kan ikke huske, om Peter Loft redegjorde for, at det bekymrede ham, hvis ombudsmanden startede en egendriffsundersøgelse, og at han havde talt med kammeradvokaten.

Forespurgt af formanden, om det bekymrede Peter Loft, at der skulle laves en egendriffsundersøgelse, forklarede han, at det bekymrede Peter Loft i den forstand, at når Loft mente, at ombudsmanden ville lave en egendriffsundersøgelse, så havde det måske et andet formål end at se på den aktindsigtssag, som Jesper Høberg havde klaget over. Forespurgt, om det kunne give anledning til bekymring, at man fik en vurdering af, om omorganiseringen var lavet godt nok, forklarede han, at det kan være ”bekymring” er et forkert ord. Det må kommissionen spørge Peter Loft om. Peter Loft kørte sagen med den person fra kammeradvokaten, som havde rådgivet ham om organiseringen. Han husker ikke navnet på vedkommende.

Foreholdt Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 17, 5. hele afsnit – og forespurgt, om det stemmer overens med vidnets billede, at Peter Loft kraftig skulle have tilkendegivet, at det ikke måtte fremgå, at man havde været med til beslutningsdelen, svarede han benægtende, men han kan huske, at de talte om, hvad der var foregået på møderne, og at de ikke havde været med i beslutningsdelen.

Foreholdt videre fra Erling Andersens forklaring om de akterede dokumenter – samme side, sidste hele afsnit – forklarede han, at han ikke kan huske, om ordene lige faldt sådan, men Erling Andersen gav udtryk for, at han ikke havde været detaljeret nede i det, og at det var Lisbeth Rasmussen, der havde gjort det. Peter Loft gav udtryk for, at det var mærkeligt, at

dokumenterne var med. Vidnet oplevede ikke, at der var en dårlig stemning over det. Sådan husker han det i hvert fald ikke.

Foreholdt Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 18, 5. hele afsnit – og forespurgt, om han kan huske, om der blev drøftet noget om at fjerne akter, forklarede han, at han slet ikke mener, at de var så detaljeret nede i det på mødet den 8. december 2010. Der var en overordnet snak om, hvorvidt akterne hørte til eller ikke hørte til. Som han husker det, var der ikke en diskussion om, hvorvidt der skulle fjernes akter eller ikke fjernes akter, men det blev vendt, om akterne hørte til.

Foreholdt videre fra Erling Andersens forklaring – samme side, sidste hele afsnit, linje 1-5 – og forespurgt, om han kan huske, om der var en drøftelse af, hvorvidt det rent teknisk var muligt at fjerne akter, forklarede han, at han mener, at det først var den 13. december 2013, at der var en drøftelse.

Henvist til Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 19, 4. hele afsnit, 1. linje – hvoraf fremgår, at det blev nævnt for Erling Andersen, at man ville inddrage kammeradvokaten i forbindelse med ombudsmandens undersøgelse, og forespurgt, om han har nogen erindring om det, forklarede han, at det var det, som Peter Loft orienterede om på direktionsmødet. Den person fra kammeradvokaten, som havde hjulpet Peter Loft med at lave organiseringen pr. 1. januar 2010, og som havde været involveret i den bekendtgørelse, der skulle ændre organiseringen, efter ombudsmanden havde bedt om det, ville Peter Loft have med ind over, fordi Peter Loft mente, at ombudsmanden brugte aktindsigtssagen til at lave en egendriftsundersøgelse. Forespurgt, om Erling Andersen deltog på direktionsmødet, svarede han benægtende.

Forespurgt, om Erling Andersen blev orienteret herom på mødet den 8. december 2010, forklarede han, at det kan han ikke afvise, men han kan ikke detaljeret huske det.

Foreholdt Erling Andersens forklaring – side 19, 2. hele afsnit: ”To andre ting, der kom frem på mødet, var, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen klart tilkendegav, at deres overvejelse i forhold til ombudsmanden og aktlister var, at man ville forsøge at undgå, at ombudsmanden fik hele skattesagen. Man ville kun give ham aktlisterne, og så ville man forsøge at få en løsning, hvor ombudsmanden sendte en medarbejder til ministeriet, som kunne gennemgå aktlisterne og kun bede om det materiale, som man ”faldt over”” – forklarede han, at hele denne proces blev aftalt på mødet

mellem ombudsmanden, Peter Loft, kammeradvokaten og vidnet selv den 12. januar 2011. Så detaljeret, som det er beskrevet der, er han overbevist om ikke var fremme på det tidspunkt.

Foreholdt, at man på mødet den 8. december 2010 kunne have drøftet, at det var en mulighed, som man gik efter, og forespurgt, om han kan huske, om tanken om at indskrænke det til en aktliste var fremme på mødet, svarede han benægtende. Han kan ikke afvise, at Peter Loft orienterede om, at han ville gå i dialog med kammeradvokaten om, hvordan det skulle håndteres, men han mener, at aftalen om, hvordan fremgangsmåden skulle være overfor ombudsmanden, først blev indgået på mødet med ombudsmanden.

På ny foreholdt Erling Andersens forklaring – samme side, 4. hele afsnit, 1. linje: ”Det blev også nævnt for ham, at man ville inddrage kammeradvokaten” – forklarede han, at det godt kan passe. Foreholdt samme sted linje 1-5: ”Som han forstod det, var grunden, at man frygtede, at ombudsmanden på baggrund af Jyllands-Posten-sagen kunne finde på at lave en egenundersøgelse – altså en mere udvidet undersøgelse. Det var Peter Lofts strategi, at han ville have et møde med ombudsmanden, og at han ville være bakket op af kammeradvokaten for at undgå, at Jyllands-Posten-sagen udviklede sig til en egenundersøgelse”, forklarede han, at det vel var meget rigtig, men han kan ikke huske, om det blev sagt på mødet den 8. december 2010. Han har ikke på noget tidspunkt været involveret i diskussionen om, hvad Peter Loft overvejede i forbindelse med at involvere kammeradvokaten eller om ombudsmandsundersøgelsen – udover han var med til mødet den 12. januar 2011.

Forespurgt af Niels Fenger, om egendriffsundersøgelsen skulle handle om ministeriets organisation eller den underliggende skattesag for Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock, forklarede han, at han forstod på Peter Loft, at det var ministeriets organisation. At det var den, ombudsmanden ville lave sin egendriffsundersøgelse af, fordi der tidligere havde været en dialog med ombudsmanden, der sagde, at man ikke havde været organiseret korrekt, og at der derfor skulle laves en bekendtgørelse. Forespurgt, om der blev nævnt noget om en egendriffsundersøgelse af skattesagen, svarede han benægtende.

Foreholdt af udspørgeren mail af 9. december 2010 kl. 8.37 fra Peter Loft til Steffen Normann Hansen, svarmail kl. 8.45 og forespurgt, hvornår han havde en samtale med Erling Andersen denne dag, forklarede han,

at det var tidligt om morgenen. De mødte begge tidligt. Forespurgt, hvilke "sager" han henviser til i første linje, forklarede han, at det måtte være de fire akter. Foreholdt: "og Erling er ved at fjerne dem" og forespurgt, hvad Erling Andersen fortalte herom, forklarede han, at han ikke kan huske samtalen ord for ord, men på baggrund af snakken på mødet den 8. december 2010, havde han i hvert fald fået opfattelsen af, at Erling Andersen ville finde ud af, om akterne skulle være med. På mødet havde de en snak om, hvorvidt akterne hørte hjemme eller ikke hørte hjemme i sagen. Forespurgt, om de talte om det ud fra juridiske overvejelser, eller om det mere var politiske overvejelser, forklarede han, at han ikke vil kalde det en juridisk diskussion, men de havde en snak om, hvorvidt akterne hørte hjemme på aktlisten – om det var nogle akter, som burde være med efter deres journaliseringsvejledning. De kunne ikke journaliseringsvejledningen udenad, så det var bare en generel snak herom.

Henvist til Skatteministeriets vejledning om elektronisk sags- og dokumenthåndtering og forespurgt, om de overvejede, om det var i overensstemmelse med denne vejledning at fjerne de fire akter fra aktlisten, forklarede han, at det gjorde de ikke på dette tidspunkt. Han spurgte senere ind til det. Det gjorde han den 13. december 2010 om aftenen.

Forespurgt, hvad Erling Andersen sagde til ham om morgenen den 9. december 2010, forklarede han, at han ikke kan huske præcist, hvordan samtalen forløb, men han fik i hvert fald det indtryk, som han refererer til Peter Loft i mailen. Forespurgt, om Erling Andersen på dette tidspunkt fremkom med betænkeligheder ved at fjerne akterne, svarede han benægtende. Det gjorde han først den 13. december 2010.

Foreholdt fra mailen: "Aftalt med ham, at vi lige får tingene at se igen inden de officielt sendes over, når vi alligevel er på Slusen mandag", og forespurgt, hvad det var, de skulle se igen, forklarede han, at det må være aktlisten. Forespurgt, om de også skulle se udtalelsen, forklarede han, at det ikke rigtig sagde ham noget. Han var som sagt ikke specielt involveret i udtalelsen. Forespurgt, hvornår de skulle på Sluseholmen, forklarede han, at det var de den 13. december 2010. Der var et ledermøde, hvor alle lederne fra SKATs administration var samlet.

Forespurgt, hvem der deltog i mødet den 13. december 2010 om ombudsmandssagen, forklarede han, at det gjorde Peter Loft, Erling Andersen og vidnet selv. Mødet blev afholdt sidst på dagen efter ledermødet.

På ny henvist til udkast til udtalelse til brug for ombudsmandssag af 10. december 2010 og forespurgt, om udtalelsen var fremme på mødet, svarede han benægtende. Mødet på Slusen var ret kort, og som han husker det, drejede det sig om aktlisten – altså de fire akter.

Henvist til aktliste dateret 13. december 2010 og forespurgt, om der forelå et udkast til aktliste på mødet, forklarede han, at han er ret sikker på, at de ikke kiggede i dokumenter. Det var alene en drøftelse.

Forespurgt, hvad drøftelsen gik ud på, forklarede han, at Erling Andersen havde talt med Lisbeth Rasmussen. Hun havde forklaret ham, at han skulle stå stejlt på, at akterne hørte til sagen, ligesom hun havde oplyst, at det var hele aktlisten, der var fremlagt. Erling Andersen kommenterede, at Lisbeth Rasmussen havde sagt, at det var den rigtige aktliste, og at akterne ikke kunne slettes af en sagsbehandler. Det blev der talt lidt om. Der var stadigvæk lidt en diskussion om, hvorvidt akterne hørte hjemme på aktlisten, altså om de skulle være akteret. De kunne have henholdt sig til journaliseringsvejledningen, men det gjorde de ikke på dette tidspunkt.

Erling Andersen tilkendegav, at han var enig med Lisbeth Rasmussen, men der var ikke en fuldstændig afklaring, da mødet var færdigt. Peter Loft tilkendegav, at hvis akterne skulle være der, så skulle de i hvert fald omformuleres, så hans navn ikke fremgik så direkte. Forespurgt, hvorfor Peter Loft ikke ville have, at hans navn fremgik så direkte, forklarede han, at det begrundede Peter Loft ikke, og han spurgte ikke.

Forespurgt, om Peter Loft accepterede, at akterne ikke kunne slettes, forklarede han, at sagen ikke blev lukket. Et af argumenterne var, at det ikke var muligt for en sagsbehandler at slette akter. Eftersom vidnet havde ansvaret for den del af forretningen i SKAT, hvor man arbejdede med journaliseringsvejledningen og sagsbehandlingssystemet, tilbød han at undersøge, om det var rigtigt, at en sagsbehandler ikke kunne slette akter. Det var det, mødet sluttede med.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen havde sagt til Erling Andersen, at man ikke måtte slette akter, forklarede han, at Lisbeth Rasmussen havde sagt, at hun mente, at akterne hørte til, og at de ikke kunne slettes af en sagsbehandler. Erling Andersen tilkendegav, at han var enig med Lisbeth Rasmussen, men diskussionen var ikke lukket, idet et af argumenterne var, at man ikke kunne slette akterne. Det var det, han skulle undersøge.

Foreholdt mail af 13. december 2010 kl. 22.01 fra Peter Loft til vidnet, 1. linje, og forespurgt, om der blev holdt et møde om aktindsigtssagen, forklarede han, at som han husker det, gjorde der ikke. Foreholdt resten af samme mail og fra vidnets svarmail kl. 22.14: "Enig", og forespurgt, hvad det var, han var enig i, forklarede han, at han var enig i, at der var forskel på det, der fremgik af aktlisten, og det, der var givet aktindsigt i til Jesper Høberg. Jesper Høbergs aktindsigtsanmodning var fra juni/juli 2010, og da var der ham bekendt ikke nogen akter.

Foreholdt fra Peter Lofts mail: "og hvad der fremgår af skat kbhs melding", og forespurgt, hvad det er for en melding, der refereres til, svarede han, at han går ud fra, at det er fra møderne om aktlisten.

Forespurgt, hvad "ud over alt det øvrige" i samme mail er, og forespurgt, om han har drøftet det med Peter Loft, svarede han benægtende, og han kan heller ikke gætte sig til, hvad det er.

Foreholdt videre i vidnets svarmail af 13. december 2010: "Har "rodet" lidt i muligheden for at slette akter", og forespurgt, hvad der heri ligger, forklarede han, at han på mødet den 13. december 2010 tilbød at finde ud af, om en akt kunne slettes af en sagsbehandler, da det som sagt var en del af hans ansvarsområde i Skatteministeriets koncern. Han fik fat i den ansvarlige sagsbehandler, Hanne Jo Heede, som stadigvæk var på arbejde, da han kom hjem fra mødet den 13. december 2010. Først definerede han lidt anonymt akterne, og så spurgte han, om det var rigtigt, at en sagsbehandler ikke kunne slette sådanne akter. Hun kunne sige med sikkerhed, at der ikke var nogen sagsbehandlere, der kunne slette akter, men hun mente, at den systemansvarlige kunne. Det ville hun undersøge. Det er det, han mener med at have "rodet" lidt i muligheden for at slette akter.

Fra morgenstunden dagen efter vendte Hanne Jo Heede tilbage og sagde, at den systemansvarlige godt kunne ændre, men at hun – på den måde vidnet havde beskrevet akterne – var enig i, at de skulle tilakteres, og at de ikke skulle fjernes. Forespurgt, hvad Hanne Jo Heede refererede til, forklarede han, at hun ikke refererede til noget, men han går ud fra, at hun havde set i journaliseringsvejledningen. Hun havde været med til at skrive den. Forespurgt, hvad han gjorde efter beskeden fra hende, forklarede han, at han bare konstaterede, at så var det på plads.

Forespurgt af formanden, om den systemansvarlige var en bestemt person, eller om det var flere personer, forklarede han, at systemansvaret

var fordelt på flere kontorer. Hanne Jo Heede var procesansvarlig. Det var hende, der på tryk formulerede, hvad systemet kunne. Den systemansvarlige var en, der rent teknisk kunne gå ind i systemet. Det var i den del af virksomheden, hvor han sammen med direktør Preben Kristiansen havde ansvaret – Borger og Virksomhed.

Forespurgt af udspørgeren, hvad han gjorde, efter han fik svar fra Hanne Jo Heede den 14. december 2010 om formiddagen, forklarede han, at han ikke kan huske det præcist, men han går ud fra, at han ringede til Peter Loft og fortalte, hvordan det var. Han har også sagt det til Erling Andersen, men han tør ikke sige, om det var samme dag eller dagen efter. Så var den sag i virkeligheden færdig.

Vidnet blev foreholdt den oprindelige aktliste af 27. oktober 2010: "x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde", aktliste af 13. december 2010: "September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater", aktliste af 27. oktober 2010: "Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft. Udateret: SKATs ved Peter Lofts notater. Udateret: SKATs notat modtaget ved møde med Peter Loft" og aktliste af 13. december 2010: "Udateret: Arbejdsnotater. Udkast til formulering af SKATs afgørelse. Afgrænsning og grundlaget for afgørelsen. Udateret: Arbejdsnotat om overvejelser om principielle problemstillinger i forbindelse med sagen. Udateret: Notat om centrale skattepligtsspørgsmål og skatteforhold i sagen. Stephen Nathan Kinnoek og spørgsmål om beskatning i Danmark." Forespurgt, om han kan huske, om de på mødet den 13. december 2010 drøftede specifikke formuleringer på det, som Peter Loft gerne ville have lavet om, forklarede han, at det er han ret sikker på, at de ikke gjorde.

Henvist til mail af 10. december 2010 fra Lisbeth Rasmussen til Hanne Dahl Kofod, cc Erling Andersen, hvoraf fremgår, at det er de samme formuleringer, der går igen i aktliste af 13. december 2010, bortset fra, at der i mailen også står "Drøftet med koncernledelsen" efter hver sætning, og forespurgt, om han på et tidspunkt mellem den 8. og den 13. december 2010 har været med til at diskutere mulige konkrete formuleringer, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han kan huske, om han på et tidspunkt i forløbet har modtaget kopi af aktlisten af 13. december 2010, forklarede han, at det er han ret sikker på, at han ikke har. Foreholdt, at aktlisten af 13. december 2010 er udleveret af Koncerncentret til kommissionen, og at den derfor

har været i Koncerncentret, samt forespurgt, hvem der i Koncerncentret beskæftigede sig med besvarelsen af aktindsigtssagen fra den 8. december og frem til den 31. december 2010, forklarede han, at han mener, at det kun var Anne Katrine Salling. Forespurgt, om han og Peter Loft ikke også beskæftigede sig med aktindsigtssagen, forklarede han, at de havde været i dialog med Erling Andersen herom.

Forespurgt, om de drøftede andet end aktlisten på mødet den 13. december 2010, svarede han benægtende. Han kan ikke afvise, at der kan være vendt ord mellem Peter Loft og Erling Andersen om udtalelsen, men han mener det ikke. Som han husker det, handlede mødet udelukkende om aktlisten.

Henvist til udkast til udtalelse af 13. december 2010 fra SKAT København til Koncerncentret og foreholdt, at kommissionen også har modtaget dette udkast fra Koncerncentret, samt forespurgt, om han ved, hvem der kan have modtaget udkastet, forklarede han, at han ikke har modtaget det. Den eneste, han kan forestille sig, der kan have modtaget udkastet på dette tidspunkt, er Anne Katrine Salling.

Forespurgt, om han på noget tidspunkt så udtalelsen, før den officielt blev fremsendt, svarede han benægtende. Hvis udtalelsen har været til stede på mødet med Erling Andersen, vil han ikke skrive under på, at han ikke har øjet den igennem, men han har ikke haft den og bladret i den. Han havde som sagt utrolig travlt med andet på dette tidspunkt.

Forespurgt, om der var møder om sagen mellem den 13. december 2010 og den 12. januar 2011, hvor de holdt møde med ombudsmanden, svarede han benægtende. Han tør ikke afvise, om der var et formøde dagen før mødet med ombudsmanden, men det fremgår ikke af hans kalender.

Forespurgt, om han kan huske, om man har deltaget i drøftelser om udtalelsen, svarede han benægtende. Han er heller ikke vidende om, at andre har det.

Forespurgt af Niels Fenger, om de på noget tidspunkt overvejede forholdet mellem skatteforvaltningslovens § 14 på den ene side, og på den anden side det forhold, at departementet havde en mening om, hvordan aktlisten skulle se ud, forklarede han, at der ikke på noget tidspunkt var tvivl om, at hvis der skulle ændres i aktlisten, var det SKAT Københavns ansvar og beslutning. Der var ikke på noget tidspunkt nogen, der forventede, at man

i Koncerncentret kunne gøre noget ved aktlisten. De havde ikke nogen juridisk diskussion. Forespurgt, om det ikke er rigtigt, at de diskuterede, hvilke akter der naturligt skulle indgå i SKAT Københavns sag, forklarede han, at Peter Loft stillede spørgsmålstejn ved, hvordan det var. Det kan man vel godt, uden at man derved blander sig i beslutningen. Som han erindrer det, så var de ikke inde og tale jura.

Forespurgt af udspørgeren, om det ikke er rigtig forstået, at Peter Loft direkte sagde, at han ikke ville have, at hans navn stod i aktlisten, svarede han bekræftende.

Foreholdt brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret, 2. afsnit, 1. punktum, at aktlisten havde været drøftet på to møder, at han har forklaret, at Peter Loft havde sagt, at Lofts navn ikke skulle stå på den, og forespurgt, om der på dette tidspunkt var overvejelser om, hvorvidt den involvering, som han og Peter Loft havde haft i skattesagen, måske alligevel havde været for tæt på, forklarede han, at det gav Peter Loft på intet tidspunkt udtryk for, og han har heller ikke selv gjort sig de overvejelser. Han var som sagt rigeligt beskæftiget med alt muligt andet. Han har kun helt konkret været involveret, når Peter Loft bad ham om det, eller hvis der var andre, der spurgte ham om noget.

...

Advokat Torben Koch foreholdt, at vidnet har forklaret, at han ved to lejligheder hørte Peter Loft sige, at han ønskede sit navn fjernet fra aktlisten. Forespurgt, om det var noget, han havde del i, blev bedt om at have en mening om eller tilkendegav overfor omverdenen, hvad han mente om det, svarede han benægtende. Det var ikke noget, han havde talt med Peter Loft om. Forespurgt, om man kan sige, at han hverken har haft lod eller del i den problemstilling, forklarede han, at han heller ikke havde nogen interesse i det.

Han blev foreholdt Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 14, 2. sidste afsnit, 4. sidste linje, ”Han kommunikerede typisk med departementschefen via produktionsdirektøren”, og side 17, 2. afsnit, 5. linje, ”Steffen Normann Hansen var departementschefens løjtnant, og det var sådan, han blev brugt”. Foreholdt, at det lyder som om, at han bare var en slags avanceret sendebud, og forespurgt, om det er en fair beskrivelse, forklarede han, at det er det i den her sag. Han havde som sagt rigtig travlt

i den periode, så i denne sag er der ingen tvivl om, at Peter Loft brugte ham til at kommunikere med Erling Andersen og den anden vej.

Foreholdt af advokat Lars Svenning Andersen, at Peter Lofts navn var det eneste, der fremgik af udkastet til aktliste, og forespurgt, om Peter Loft havde problemer med, at man rettede dette til departementschefen, som det er anført på den liste, der blev sendt frem, svarede han benægtende. Forespurgt, om Peter Loft nævnte, hvorfor han ikke ville have sit navn stående, forklarede han, at han ikke erindrer, at de har talt herom. Han erindrer bare, at Peter Loft sagde det. Forespurgt, om Peter Loft undrede sig over, at han var den eneste, der var nævnt ved navn, forklarede han, at det kunne Peter Loft godt have gjort, men han erindrer ikke, at Peter Loft nævnte det.

Advokat Karen-Margrethe Schebye foreholdt fra den oprindelige aktliste af 27. oktober 2010: ”x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde”, og forespurgte, om han har gjort sig overvejelser om, hvad det kunne være for et dokument. Han svarede benægtende – ikke udover at han husker det som et af de fire dokumenter, der blev drøftet.

Foreholdt, at det på side 2 fremgår, at der var tre udaterede dokumenter – ”de fire linjer”, de to A4 ark og et ikke nærmere bestemt notat, der er kaldt ”SKATs notat modtaget ved møde med Peter Loft” – og forespurgt, hvad det fjerde dokument var, forklarede han, at det ikke lige siger ham noget, men han kan huske, at der var fire.

Steffen Normann Hansen har efterfølgende sendt følgende udtalelse:

”På givne foranledning skal jeg hermed gøre opmærksom på, at der på intet tidspunkt har været tale om at slette eller bortskaffe dokumenter fra sagen.

På mødet mellem Erling Andersen, Peter Loft og undertegnede har der været en drøftelse af hvorvidt enkelte dokumenter, der var medtaget på aktlisten, reelt var dokumenter omfattet af journaliseringsbekendtgørelsen. Hvis dette ikke var tilfældet, burde de slettes fra aktlisten men ikke fjernes fra sagen.

Jeg har alene undersøgt, hvorvidt sagsbehandlerne i SKAT København teknisk selv kunne slette fra aktlisten i journaliseringssystemet. Det har

aldrig været på tale, at jeg eller andre i Koncerncentret selvstændigt skulle udføre denne handling.”

Kommissionen bad herefter hans bisidder, advokat Torben Koch, oplyse, om Steffen Normann Hansen fandt, at han var blevet fejlciteret i protokol 51.

Steffen Normann Hansen svarede, at han ikke præcist erindrede sit ordvalg i forbindelse med afhøringen, at han imidlertid måtte fastholde, at der på intet tidspunkt havde været tale om decideret at slette akter, og at hans klare forudsætning til stædighed havde været, at han talte om aktlisten.

Peter Loft har forklaret³¹⁹:

Henvist til brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret og forespurgt, om han har set den henvendelse, forklarede han, at det var på dette tidspunkt, at han rigtigt følte, at han blev involveret i sagsforløbet. Han kan ikke huske, hvem der viste ham brevet, men han tror, at det var Hans From.

Forespurgt, om der var nogen særlig grund til, at han skulle involveres i henvendelsen, forklarede han, at der var den grund, at han tidligere havde tilkendegivet, at han ikke var særlig tilfreds med den måde, aktindsigtssager generelt blev behandlet på i ministeriet. Derfor var de nok påpasselige med at vise ham, hvad der skete. Måske havde den, der viste ham brevet, den samme usikkerhed, som han selv fik, da han læste det. Han havde lidt svært ved at finde ud af, hvad der helt præcist stod i brevet.

Foreholdt brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret og forespurgt, hvem der efter hans erindring deltog i besvarelsen af henvendelsen, forklarede han, at de den 26. november 2010 diskuterede, hvad der i virkeligheden stod i brevet. Han hæftede sig blandt andet ved, at der stod, at alt ville blive delagtiggjort med aviserne. Han drøftede i hvert fald henvendelsen med Steffen Normann Hansen, der var hans nærmeste medarbejder på skattesagen, men hvad de lige nøjagtigt gjorde på dette tidspunkt, og hvilke sagsbehandlingsskridt der blev iværksat, det husker han ikke. Han vil skyde på, at han talte med Steffen Normann Hansen og Hans From om, at de måtte i gang med at indhente en udtalelse, og at SKAT København måtte i gang med at lave den aktliste, der blev talt om.

319 Protokol 52, side 7-19.

Foreholdt Steffen Normann Hansens forklaring – protokol 51, side 4, 6. afsnit, 1. punktum – og forespurgt, om han kan huske, om brevet var oppe på et direktionsmøde, forklarede han, at han ikke kan huske, at det var oppe på et direktionsmøde, men han kan godt huske, hvilke refleksioner brevet gav ham. Brevet som sådan undrede ham lidt, og hvad var det egentligt, de blev spurgt om. De havde muligvis fejlagtigt behandlet nogle aktindsigtssager, som vedrørte juni og juli måned 2010, og nu spurgte man om, hvad der var foregået i august, september og oktober 2010.

Han havde svært ved at se relationen mellem aktindsigtsbehandlingen og det, der blev spurgt om. Han spurgte sig selv om, hvorvidt ombudsmanden – foranlediget af den konkrete sag – af egen drift ville se, om det, Koncerncentret havde lavet omkring strukturændring, var lavet godt nok. Om det simpelthen var en optakt til en nøjere undersøgelse af Skatteministeriets struktur.

Det andet, der vakte hans opmærksomhed, var, at der stod, at udtalelserne eventuelt ville blive sendt til partshøring. Han havde den holdning, at skattesagen på mirakuløs vis var endt med en blød landing til stor glæde for ham selv, Erling Andersen og formentlig også for skatteyderægteparret. Han mener, at sagen var landet, som den burde lande, men han øjnede en risiko for, at de nu skulle til at have presse om det igen, ligesom de havde haft hele juni, juli og august måned. Det ville han sådan set gerne undgå. Ikke fordi der var noget specifikt, der kunne komme op, men det var et helt generelt ønske om ikke at genåbne en sag i pressen, der allerede var lukket med held.

Forespurgt, hvem han drøftede disse overvejelser med, forklarede han, at han tror, at han drøftede det med Steffen Normann Hansen. Forespurgt, hvorfor det var ham, han talte med, forklarede han, at skattesagen ikke var en sag, der havde involveret departementet, så hvis man skulle vende tanker med nogen, så var det vel nærliggende, at det var Steffen Normann Hansen. Han er dog ikke sikker på, at det var Steffen Normann Hansen. Han kan også godt have talt med Jens Drejer eller Birgitte Christensen om det. De er mere juridisk kyndige, og han kan have spurgt, om de ud af henvendelsen kunne læse, hvad det egentlig var, ombudsmanden ville til at gøre.

Foreholdt Steffen Normann Hansens forklaring – protokol 51, side 4, 7. afsnit, 1.-2. punktum: ”Forespurgt, om Peter Loft uddybede, hvad det var, ombudsmanden ville undersøge, svarede han benægtende. På direktions-

mødet forklarede Peter Loft, at han syntes, at det virkede som om, at ombudsmanden ville lave en egedriftsundersøgelse af, hvorvidt organisationen var rigtig – om det departementale var adskilt fra det regionale” – og forespurgt, om det indgik i hans overvejelser, om bekendtgørelsessagen ville starte op igen, forklarede han, at det passer meget godt med det, som han lige har forklaret.

Forespurgt, om der i øvrigt skete noget mellem den 26. november og den 8. december 2010, forklarede han, at kronologien er lidt usikker for ham. Han havde på et tidspunkt et møde med Karsten Hagel-Sørensen (kammeradvokaten), men han mener, at det var senere. Han mener ikke, at der skete noget i tiden fra den 26. november til omkring den 8. december 2010.

Forespurgt, om han kan huske, hvem der indkaldte til mødet med Erling Andersen den 8. december 2010, forklarede han, at han husker det sådan, at Steffen Normann Hansen på et tidspunkt nævnte, at det første udkast til en aktliste var ved at blive lavet, og at det indeholdt lidt kryptiske formuleringer, hvor hans – Peter Lofts – navn figurerede. Forespurgt, om det var inden mødet den 8. december 2010, eller om det var på mødet, forklarede han, at han husker det sådan, at det var ham, der tog initiativet til at holde mødet ved at spørge Steffen Normann Hansen, om det ikke ville være en god ide at holde et møde med Erling Andersen for at drøfte aktlisten.

Han opfattede aktlisten som det redskab, der muligvis skulle stilles til rådighed for Jesper Høberg, som led i den partsoffentlighed, der var nævnt. Han gik ud fra som givet, at ombudsmanden skulle have sagen som sådan. I alle andre ombudsmandssager, han har været involveret i, havde ombudsmanden fået sagen. Han gik i et eller andet omfang ud fra, at aktlisten var til benefice for pressen. Han var igen inde i den overvejelse, at de ikke skulle have genåbnet en sag, som de med held havde fået afsluttet.

Forespurgt, om han kan huske, om de havde fået aktlisten i Koncerncentret inden mødet den 8. december 2010, forklarede han, at de må have haft et eller andet, der gav ham anledning til at spørge, om de ikke skulle have en snak med Erling Andersen. Han vil næsten tro, at Steffen Normann Hansen havde fået et første udkast til aktlisten. Forespurgt, om han kan huske, om han har set det, forklarede han, at Steffen Normann Hansen nok havde vist ham det.

Foreholdt Steffen Normann Hansens forklaring – protokol 51, side 4, sidste afsnit, til side 5 øverst – og foreholdt, at det nærmest lyder som om, at Steffen Normann Hansen ikke havde aktlisten, men at vidnet havde den, forklarede han, at han bestemt husker det som værende omvendt.

Vidnet blev henvist til SKAT Københavns oprindelige aktliste af 27. oktober 2010 over materiale i Stephen Nathan Kinnocks skattesag, og han fik mulighed for at se den igennem. Forespurgt, om han kan huske, om det var denne aktliste, de så inden mødet med Erling Andersen den 8. december 2010, forklarede han, at det tror han.

Foreholdt akten: ”x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde” samt akterne: ”Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft. Udateret: SKATs ved Peter Lofts notater. Udateret: SKATs notat modtaget ved møde med Peter Loft”, og forespurgt, om det var de linjer, der sprang ham i øjnene, svarede han bekræftende, bortset fra han stadig husker det sådan, at det sprang Steffen Normann Hansen i øjnene, og at denne så sagde det til ham. Vidnet hæftede sig ved flere ting. Han syntes, at det var nogle meget kryptiske formuleringer, men han kunne til en vis grad gætte sig til, hvad det var. Han undrede sig over, at det var med, og så undrede han sig over formuleringerne, og at han var den eneste, der var nævnt ved navns nævnelser. Det så ud som om, at han nærmest var inde som privat person.

Foreholdt akten: ”x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde”, og forespurgt, hvad han gættede på, at det var, forklarede han, at det vel må have været svaret på presseklip og BT-notat. Foreholdt akten: ”Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft”, forklarede han, at han gik ud fra, at det var ”de fire linjer”. Foreholdt akten: ”Udateret: SKATs ved Peter Lofts notater”, forklarede han, at han mener, at de senere fik det identificeret som værende den to siders disposition, som han skrev som forberedelse til møde med skatteministeren, der aldrig blev til noget. Foreholdt akten: ”Udateret: SKATs notat modtaget ved møde med Peter Loft”, forklarede han, at det må være BT-notatet plus presseklippene eller i hvert fald en af delene.

Forespurgt, om han kan huske, hvad han og Steffen Normann Hansen drøftede inden mødet med Erling Andersen, svarede han benægtende. Han vil skyde på, at de drøftede det samme, som de drøftede med Erling Andersen – at han undrede sig over, at hans ”fire linjer” og hans to siders disposition overhovedet figurerede på en aktliste.

Mødet den 8. december 2010 blev, så vidt han husker, holdt på hans kontor. Erling Andersen, Steffen Normann Hansen og vidnet selv deltog. Forespurgt, om Erling Andersen havde dokumenter med på mødet, forklarede han, at han ikke kan huske, om Erling Andersen havde noget med, men han er ret sikker på, at de sad med den oprindelige aktliste, eller en aktliste, der lignede den meget.

Henvist til SKAT Københavns udkast til udtalelse til brug for ombudsmandssag af 10. december 2010 og forespurgt, om han kan huske, om der var et lignende udkast til udtalelse med på mødet, forklarede han, at det er han meget sikker på, at der ikke var.

Forespurgt, om de gennemgik aktlisten på mødet, forklarede han, at de ikke gennemgik den i detaljer. Den var heller ikke voldsomt enkel at læse. Diskussionen centrerede sig om de fire punkter med navn – især de to af dem. Forespurgt, hvad Erling Andersen sagde til det, forklarede han, at han – Peter Loft – spurgte, hvorfor punkterne overhovedet var med, hvortil Erling Andersen svarede ”du kender jo Lisbeth”. Han kan tydeligt huske, at det var det svar, Erling Andersen gav ham. Hun er meget omhyggelig, så alt er med. Hans betragtning, og den kan måske forekomme lidt ejendommelig i dag, men man skal huske, at situationen var en anden på det tidspunkt, var, at de efterhånden ikoniske ”fire linjer” bare var hans egne nedskrevne tanker. Andre mennesker ville bare have sagt det ud i den blå luft, men han er typen, der skriver det ned for at tænke. Havde der været et billboard på væggen, så kunne det have været der, han havde skrevet det. Han opfattede det ikke som en akt. I dag har linjerne fået en meget væsentlig betydning. Det havde de ikke på det tidspunkt, så han tænkte ”gud fri mig vel”. Det overraskede ham, at det var en akt, når man skrev nogle tanker på bagsiden af en mødeindkaldelse, og Erling Andersen til støtte for sin hukommelse tog det med.

Det samme gør sig gældende med hans to siders disposition. Han viste den til Erling Andersen for at spørge, om der var noget, han havde misforstået, eller om der var noget, han havde glemt at tage med. Han opfattede det ikke som et led i sagsbehandlingen. Han vil igen godt understrege, at han sådan set ikke havde noget problem med at akterne lå på sagen, og at ombudsmanden kunne forholde sig til dem, men han undrede sig over, at de skulle med på en aktliste, som han regnede med var til benefice for pressen.

Forespurgt af formanden, hvorfor han regnede med det, når aktindsigts-sagen i relation til Jesper Høberg var afsluttet, forklarede han, at han ikke havde klarhed over situationen. På det her tidspunkt var der to muligheder. Enten var der tale om en egendriftsundersøgelse, hvor aktlisten nok ville være mindre interessant, eller der kunne være tale om behandlingen af aktindsigtssagen.

Han syntes, at brevet fra den 26. november 2010 ikke var helt enkelt at forstå. Han havde det klare udgangspunkt, at ombudsmanden skulle have sagen, så hvad skulle ombudsmanden med en aktliste, hvis han havde den ægte vare. Der står måske ikke direkte i brevet fra den 26. november 2010, at aktlisten i givet fald ville være noget af det, som ombudsmanden ville give aktindsigt i, men han tror, at det var sådan, både Erling Andersen og han selv læste brevet. De tog også forbehold i det endelige svar, fordi de ikke mente, at aktlisten skulle udleveres. Det kan godt være, at der kun var en risiko for, at den ville blive udleveret, men det var en risiko, de ikke var villige til at løbe.

Niels Fenger foreholdt vidnet, at offentlighedsloven foreskriver, at man får den fulde aktliste, når man søger aktindsigt, at han har forstået vidnets forklaring sådan, at hele diskussionen omkring aktlisten opstod, fordi man helst ikke skulle åbne sagen, der var lukket heldigt, idet pressen var holdt op med at interessere sig for den, og at han har forstået det sådan, at formålet med at gennemgå aktlisten var at styre muligheden for, at pressen kunne gennemskue, hvad der var sket i sagen.

Forespurgt, om det var det, der lå i det, forklarede han, at Jesper Høberg begærede aktindsigt i nogle akter, som ikke eksisterede, og derfor måtte svaret være, at der ikke var noget at give aktindsigt i. Efterfølgende sad man med en klage over en sagsbehandlingsfejl, og som led i almindelig kutyme skrev ombudsmanden, at han agtede at give partsoffentlighed i alt, der blev lavet i den forbindelse. Det vil sige, at en journalist – der end ikke havde bedt om det – pludselig ville få udleveret stort set hele sagen eller i hvert fald interessante dele, der ville kunne starte en sag.

De mente, at det burde man undgå. De havde ikke noget ønske om at skabe diskussion. Ikke fordi de specifikt ville undgå noget, men man kommer jo ikke fra myndighedens side og beder nogen om at søge aktindsigt i deres akter. De havde den helt klare tilgang, at skattesagen endte betydeligt enklere, end de havde regnet med, fordi de troede, at gud og hver mand ville flå afgørelsen fra hinanden, finde fejl og alt skulle diskuteres. Det hav-

de hverken Erling Andersen eller han noget særligt stort ønske om skulle ske. Man kan kalde det pressetaktiske overvejelser.

Foreholdt, at Niels Fenger har forstået hans forklaring sådan, at aktlisten skulle se ud på en bestemt måde, for at journalister ikke derved skulle kunne afdække en sag eller skrive om den, forklarede han, at de ikke havde noget ønske om, at pressen begyndte at skrive om sagen igen. Hvis de fik en aktliste, ville det være rimeligt nærliggende at tænke, at sagen nok kom op igen.

Foreholdt, at når offentlighedsloven foreskriver, at man skal have en aktliste, så er det netop for, at journalisten kan tjekke, om han har fået sine ting, forklarede han, at han troede, at når man begærede aktindsigt i en bestemt sag, så kunne man få en aktliste. Her var der begæret aktindsigt i nogle forelægninger i juni og juli 2010, og så regnede han ikke med, at det lå i offentlighedsloven, at man kunne få en aktliste over, hvad der skete på et tidspunkt, der overhovedet ikke var omfattet af aktindsigtsbegæringen.

Forespurgt af udspørgeren, om han kan huske, hvad der blev tilkendegivet fra Erling Andersens side om aktlistens udformning, forklarede han, at som han husker det, så var de rørende enige om, at de ikke havde noget specielt ønske om at få sagen genåbnet i pressen, og at de mente, at det vel også var et hensyn, man måtte tage til skatteyderparret. Erling Andersen havde den samme tilgang til det som ham. Spørgsmålet var, om akterne virkelig hørte hjemme på aktlisten. Der var ikke en voldsom diskussion, hvor Erling Andersen forsvarede listen.

Han troede, at en aktliste var noget, som en medarbejder havde lavet. Det gik senere hen op for ham, at det var en it-udskrift. På dette tidspunkt troede de, at det var et udslag af en subjektiv sagsbehandling af en medarbejder i SKAT. Forespurgt, om det var et udtræk fra Captia, forklarede han, at det var det indtryk, han senere hen fik. Omkring den 13.-14. fik han at vide, at det sådan set ikke var Lisbeth Rasmussen, der havde sagt, hvad der skulle med, og hvad der ikke skulle med. Det var et udtræk fra journalsystemet. Det fik han at vide af Steffen Normann Hansen.

På ny henvist til udkast til udtalelse til brug for ombudsmandssag af 10. december 2010 og foreholdt, at han har forklaret, at der ikke var et udkast på bordet den 8. december 2010, forklarede han, at de slet ikke drøftede en udtalelse. Han var ikke klar over, om man var begyndt at skrive på en udtalelse.

Foreholdt Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 17, 4. hele afsnit, side 19, sidste afsnit, side 20, 1. og 2. afsnit, hvor Erling Andersen bl.a. har forklaret, at han havde udkast til udtalelsen af 10. december 2010 med til mødet den 8. december 2010, og at Peter Loft ønskede, at et afsnit i udtalelsen med formuleringen: ”med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter” skulle ud eller omformuleres – og foreholdt udkastet til udtalelse, forklarede han, at han kan huske, at de havde en meget kort ordvending om, at udtalelsen måtte gå ud på, at de havde haft et antal møder. Han tror ikke en gang, at tallet 5 stod ham klart på det tidspunkt. Der var ingen substansdrøftelse af nogen udtalelse. Der var ikke nogen tekster på bordet, og de ændrede ikke i nogen tekster. Det var der ikke på dette tidspunkt eller på noget tilgrænsende tidspunkt.

I virkeligheden er han lige ved at sige, at det eneste, han nogensinde drøftede med Erling Andersen om det her, var en ganske kort ordveksling, hvor Erling Andersen sagde: ”Redegørelsen er min. I kan jo skrive, hvad I vil i jeres”. Forespurgt, om han kan huske, hvornår Erling Andersen sagde dette, svarede han benægtende, men han mener, at det var en gang i januar 2011. Udtalelserne begyndte han først rigtigt at få kendskab til i midten/slutningen af januar 2011. Han er helt sikker på, at han ikke så et udkast til udtalelse tidligere, og han tror heller ikke, at de drøftede andet, end hvad ombudsmanden mente med ”redegørelse”. Det var helt overfladisk og udramatisk i enhver henseende.

Forespurgt, om han kan huske, om der på mødet den 8. december 2010 blev drøftet andre forhold end aktlistens udformning, forklarede han, at der ikke blev diskuteret andet, end hvad der skulle med, og hvordan det i givet fald skulle formuleres. Han mener ikke, at de drøftede andet.

Foreholdt Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 19, 2. hele afsnit, 1. punktum: ”To andre ting, der kom frem på mødet, var, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen klart tilkendegav, at deres overvejelse i forhold til ombudsmanden og aktlister var, at man ville forsøge at undgå, at ombudsmanden fik hele skattesagen” – og forespurgt, om han kan huske, at man var inde over den slags overvejelser på mødet den 8. december 2010, forklarede han, at hans umiddelbare svar er, at det er det pure opspind. Foreholdt videre fra Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 19, 2. hele afsnit, 2. punktum: ”Man ville kun give ham aktlisterne, og så ville man forsøge at få en løsning, hvor ombudsmanden sendte en medarbejder til ministeriet, som kunne gennemgå aktlisterne og kun bede om det materiale, som man ”faldt over”” – og forespurgt, om han

kan erindre, om der var overvejelser af den karakter på bordet, forklarede han, at det var der overhovedet ikke.

Han havde selv en samtale med ombudsmanden om, hvordan denne skulle have acces til sagen. Det er det eneste tidspunkt, han har drøftet dette, og det er med det stik modsatte fortegn af, hvad Erling Andersen har forklaret.

Foreholdt videre fra Erling Andersens forklaring, side 19, 3. hele afsnit, 1.-3. punktum: ”Derfor var det selvfølgelig klart, at det var et problem for departementschefen, når der stod noget på aktlisten om Peter Loft. Så måtte man formode, at ombudsmandens medarbejder ville lade sin pegefinger stoppe der, fordi det i sig selv var interessant. Det var det, Peter Loft og Steffen Normann Hansen klart tilkendegav overfor ham”, og forespurgt, om han kan huske, om der blev givet udtryk for den slags, forklarede han, at han ikke på dette tidspunkt eller noget andet tidspunkt havde noget som helst problem med, hvad ombudsmanden skulle se. Han opfattede – og opfatter den dag i dag – den sagsbehandling, som hele skattesagen havde været underkastet, som værende efter bogen. Han er klar over, at kommissionen kan komme til et andet resultat, men hans holdning er klar. Han havde derfor heller ikke noget som helst ønske om at skjule noget for ombudsmanden.

Da han havde møde med ombudsmanden senere, fortalte han selv om, hvordan de havde gjort. Ombudsmanden kom ind på, at der var noget, der hed organisationsmagt osv., så man godt i et eller andet omfang kunne gå ind, men de diskuterede det ikke i detaljer. Hvis han havde et ønske om at prøve at skjule noget for ombudsmanden, så havde han nok ikke nævnt overfor ham, at der havde været holdt et antal møder med Erling Andersen om sagen.

Foreholdt videre fra Erling Andersens forklaring, side 19, 4. hele afsnit, 1.-3. punktum: ”Det blev også nævnt for ham, at man ville inddrage kammeradvokaten. Som han forstod det, var grunden, at man frygtede, at ombudsmanden på baggrund af Jyllands-Posten-sagen kunne finde på at lave en egenundersøgelse – altså en mere udvidet undersøgelse. Det var Peter Lofts strategi, at han ville have et møde med ombudsmanden, og at han ville være bakket op af kammeradvokaten for at undgå, at Jyllands-Posten-sagen udviklede sig til en egenundersøgelse”, og forespurgt, om der var overvejelser i den retning på mødet den 8. december 2010, forklarede han, at det er lidt tvistet i forhold til, hvordan han så det, men han kan me-

get vel have sagt, at han havde meget svært ved at forstå, hvad der præcist lå i brevet fra ombudsmanden, og at han egentlig godt kunne tænke sig at drøfte med kammeradvokaten, hvordan denne så på det – netop fordi de havde haft kammeradvokaten inde over strukturjusteringen.

Forespurgt, om de på mødet alene talte om spørgsmålet om at redigere i aktlisten, eller om de også talte om muligheden for helt at tage akterne væk fra sagen, forklarede han, at der ikke var nogen, der på noget tidspunkt – hverken Steffen Normann Hansen, Erling Andersen eller ham – der talte om at fjerne ting fra sagen. Der var ting, hvor han sagde, om det overhovedet skulle have været tilakteret, men når det var blevet det, så skulle det ligge der. Man skulle ikke ind og fjerne akter.

Hans problem gik på, at aktlisten måske kunne indeholde ting, som han egentlig fandt irrelevant, og som var beskrevet på en måde, som var egnet til eventuelt at kunne give dem nogle pressemæssige problemer. Ombudsmanden måtte få, hvad det skulle være. Der var ingen, der på noget tidspunkt drøftede at pille akter ud af sagen. Forespurgt, om han overvejede, om det var lovligt ikke at skrive alle akter, som lå på sagen, på aktlisten, forklarede han, at hans betragtning på dette tidspunkt var, at aktlisten var resultatet af en sagsbehandlers valg af, hvad der var de væsentligste dokumenter i sagen. Det var ud fra det, de diskuterede. Han tror egentlig, at Erling Andersen havde samme opfattelse.

Foreholdt mail af 9. december 2010 fra vidnet til Steffen Normann Hansen og svarmail af samme dato samt forespurgt, om han svarede Steffen Normann Hansen, forklarede han, at det kan han ikke huske. Forespurgt, om der var nogle telefonsamtaler med Steffen Normann Hansen omkring mailen, forklarede han, at det kan han ikke huske. Forespurgt, om han kan huske, om han læste mailen, forklarede han, at det tror han bestemt, at han gjorde.

På ny foreholdt Steffen Normann Hansens svarmail, ”De nævnte sager er tilakteret sagen” og forespurgt, hvilke sager det var, Steffen Normann Hansen henviste til, forklarede han, at han går ud fra, at det er ”de fire linjer” og hans to siders disposition. Foreholdt samme mail, ”og Erling er ved at fjerne dem”, forklarede han, at han læste det sådan, at Erling Andersen var ved at fjerne dem fra aktlisten.

Foreholdt videre, ”ligesom han er ved at justere i teksten på besvarelsen”, og forespurgt, hvilken besvarelse det var, forklarede han, at det ved han

ikke, men han går ud fra, at det gik på de lidt ejendommelige benævnelser i aktlisten – f.eks. ”SKATs ved Peter Lofts notater”.

Forespurgt, hvad det var, Erling Andersen var ved at fjerne, når der i mailen stod ”og Erling er ved at fjerne dem”, når han har forklaret, at Erling Andersen allerede var ved at justere teksten i aktlisten, forklarede han, at alle de fire akter, der har været talt om, var noget kryptisk formuleret. Steffen Normann Hansen gik nok et skridt videre, end der var belæg for, men de talte om muligheden for at tage akterne ud. Det var ud fra den betragtning, at det slet ikke var akter, der var relevante. Derfor skulle de ikke stå på aktlisten. Det var de sådan set enige om med den viden, som de havde på dette tidspunkt.

Han tror ikke, at de diskuterede de to andre akter, men de stod på en sådan lidt ejendommelig måde, så han går ud fra, at det var det, der blev henvist til i mailen. Han er ikke sikker på, at han lavede et nøje studie af mailen. Han hæftede sig mere ved, at de ville komme til at tale om det igen om mandagen.

Foreholdt, at man godt kunne få indtryk af, at Erling Andersen fra morgenstunden efter mødet den 8. december 2010 var i gang med to ting – at han var i gang med at justere teksten på aktlisten, og at han var i gang med at fjerne akterne fra sagen – forklarede han, at det tror han bestemt ikke var intentionen med det, der er skrevet. Han mener ikke, at nogen af dem på noget tidspunkt har talt om at fjerne akter fra sagen.

Forespurgt, om han kan huske, hvad det var, der skulle ses igennem, og om de på mødet den 8. december 2010 aftalte, at de lige skulle se tingene igennem på mødet den 13. december 2010, forklarede han, at der ikke lå andet i det, end det Steffen Normann Hansen skriver i mailen.

Foreholdt dele af den oprindelige aktliste og mail af 10. december 2010 fra Lisbeth Rasmussen til Hanne Dahl Kofod, cc Erling Andersen, og forespurgt, om han så denne mail, svarede han benægtende.

Foreholdt, at der blev holdt et møde den 8. december 2010, hvor de med Erling Andersen drøftede, hvad der skulle stå ud for de fire akter på aktlisten, at der ifølge mailen af 9. december 2010 var en efterfølgende drøftelse mellem Steffen Normann Hansen og Erling Andersen, at Lisbeth Rasmussen den 10. december 2010 producerede nye tekstforslag, og forespurgt, om han kan huske, om de på mødet den 8. december 2010 drøfte-

de, hvad der skulle stå på aktlisten, forklarede han, at de ikke diskuterede ændringer af tekster på mødet den 8. De diskuterede, at de tekster, der var, ikke var særligt rammende, og at han ikke brød sig om, at han ene og alene stod med navns nævnelser. De diskuterede ikke alternativer. Det mener han faktisk heller ikke, at de gjorde ved det følgende møde

Forespurgt, om han kan huske, om det var den 13. december 2010, at han, Erling Andersen og Steffen Normann Hansen holdt det næste møde, svarede han benægtende, men han går ud fra, at det stemmer, når alle andre har forklaret, at det var den dag. Han kan huske, at de var i SKAT København i forvejen, men han kan ikke huske, om det var den 13. Foreholdt, at Erling Andersen har forklaret, at mødet blev holdt på dennes kontor, hvor de stod ved et hæve sænkebord, forklarede han, at det kan godt passe. Mødet foregik stående. Han mener, at det var sent på eftermiddagen.

Forespurgt, om han kan huske, hvad de talte om, forklarede han, at han ikke vil lægge skjul på, at hans erindring på dette punkt er ret vag, men han husker det som en fortsættelse af det, de havde drøftet den 8. december 2010. Der var ikke rigtig sket noget i mellemtiden, og de var alle tre fortsat i den vildfarelse, at aktlisten var noget, som Lisbeth Rasmussen eller en af hendes medarbejdere havde skrevet. Mødet var en gentagelse af det, der var sket den 8. december 2010 – overvejelser om, hvorvidt de to akter overhovedet behøvede at figurere på aktlisten, og hvis de skulle, så skulle de have en anden benævnelse.

Forespurgt, om der var udkast til en ny aktliste på bordet, forklarede han, at det tror han ikke, der var. Forespurgt, om han kan huske, om der var et udkast til en udtalelse på bordet, forklarede han, at han er meget overbevist om, at det var der ikke.

Udspørgeren bemærkede, at Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 24, 1. hele afsnit: ”Forespurgt, om de gennemgik det nye udkast til udtalelse af 13. december 2010, forklarede han, at han erindrings, at det var et stående møde omkring hans hæve/sænkebord, og det var ikke ret langvarigt. Udtalelsen blev kort gennemgået, men det var ikke en dybsindig gennemgang. Man skal huske, at det var SKAT Københavns udtalelse” – harmonerer med, at vidnet har forklaret, at Erling Andersen på et tidspunkt udtalte, at ”det er min udtalelse”.

Formanden foreholdt, at vidnet har forklaret, at denne udtalelse først faldt i januar 2011. Han forklarede, at han ikke kunne huske præcist, hvornår det var. Det kunne godt have været i december, Erling Andersen sagde det. Han opfattede det som ”fingrene væk”.

Udspørgeren foreholdt, at hvis Erling Andersen sagde ”fingrene væk”, så skulle der også være noget at snuppe, og hvis der ikke var noget på bordet, så var der ingen grund til at sige det. Han forklarede, at der ikke var noget på bordet, men at de godt kan have spurgt, om de var begyndt at skrive på udtalelsen, og at Erling Andersen i den forbindelse kom med udtalelsen.

Henvist til aktliste dateret 13. december 2010 og foreholdt, at aktlisten er fundet i det materiale, som Koncerncentret har indleveret til kommissionen, men at kommissionen ikke har kunnet finde aktlisten i SKAT Københavns materiale, samt forespurgt, om han kan forklare, hvordan aktlisten er kommet til Koncerncentret, forklarede han, at det kan han ikke. Han mindes ikke nogensinde at have set de formuleringer, der f.eks. fremgår ud for de tre udaterede akter. Foreholdt, at det var de formuleringer, der var i Lisbeth Rasmussens mail, forklarede han, at han ikke har nogen erindring om at have set dem før.

Advokat Lars Svenning Andersen gjorde opmærksom på, at teksten ikke var tilsvarende Lisbeth Rasmussens mail, idet ”Drøftet med koncernledelsen” ikke var medtaget på aktlisten dateret 13. december 2010.

Forespurgt af udspørgeren, om der blev drøftet andre forhold på mødet den 13. december 2010, forklarede han, at det tror han ikke. Forespurgt, om han kan huske, om Erling Andersen tilkendegav, at han var bekymret ved at justere i aktlisten eller slette akter, forklarede han, at det kan han ikke huske, men han tror heller ikke, at Erling Andersen gav udtryk herfor. I deres begrebsverden var der ikke tale om at slette noget, men om at ændre på en sag, som en underordnet havde lavet. Det var det, de talte om, og det anså de for rimeligt ukontroversielt.

Foreholdt Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 23, 5. hele afsnit, 1.-4. punktum: ”Der var ikke nogen aktlister med på mødet, men de havde en ordvending om, hvordan de kunne formulere det. Det var den gammelkendte problemstilling fra den 8. december 2010 – kunne det formuleres på en måde, så Peter Lofts navn ikke stod og blinkede. Vidnet sagde til dem, at de stadigvæk var ved at se på det og formulere lidt på det. Det var så den vej, de gik” – forklarede han, at han godt kan have

brugt udtrykket, at hans navn stod og blinkede, men resten er han absolut ikke enig i. Han er ret sikker på, at de ikke på noget tidspunkt har haft en ordveksling, der bare mindede om det.

Foreholdt videre fra samme forklaring, side 23, 5. hele afsnit, 5.-6. punktum: "Han sagde klart, at han ikke ville eller kunne fjerne disse akter, og at de havde undersøgt, at selvom man skulle få den tanke, så kunne det ikke teknisk lade sig gøre. Steffen Normann Hansen tilbød, at han godt ville prøve at tale med den systemansvarlige, om det kunne gøres den vej", og forespurgt, om han kan huske, om Steffen Normann Hansen var inde på, at de skulle have fat i den systemansvarlige for at se, om de kunne gøre noget ved akterne, svarede han benægtende. Han kan huske, at Steffen Normann Hansen sagde noget med, at han ville tale med journaldamen i sin afdeling om, hvad man egentlig kunne. Det var ikke noget, han hæftede sig nøje ved. På det her tidspunkt var det hans fornemmelse, at de alle tre troede, at de stod med en aktliste, der var lavet i hånden af en medarbejder, og ikke en udskrift.

Foreholdt mail af 13. december 2010 kl. 22.01 fra vidnet til Steffen Normann Hansen samt svarmail af samme dato og forespurgt, om der var en telefonisk drøftelse mellem ham og Steffen Normann Hansen om dette, forklarede han, at det tror han ikke, at der var, men det var her, at han begyndte at komme ud af sin vildfarelse, og at det nok drejede sig om at rette i nogle computerudskrifter. Det var også derfor, at diskussionen stoppede her. Han tror ikke, at der var nogen, der efter den 13. december 2010 overhovedet forfulgte det spor længere. Nu vidste de godt, at det var en udskrift. Det var det, Steffen Normann Hansen forklarede ham i mailen af 13. december 2010. Han vil ikke udelukke, at andre har forstået det lidt tidligere, men han forstod det først efter Steffen Normann Hansens mail af 13. december 2010.

Foreholdt, at Steffen Normann Hansen i mail af 9. december 2010 skrev om to ting, som Erling Andersen skulle – han skulle se, om han kunne slette akter, og han skulle ind og justere i teksten – forklarede han, at Erling Andersen skulle se, om han kunne slette akter på aktlisten.

Foreholdt, at Steffen Normann Hansen i mail af 13. december 2010 skrev "Har "rodet" lidt i muligheden for at slette akter", og at man efterfølgende kan se, at aktlisten blev justeret flere gange, forklarede han, at det er rigtig nok, at aktlisten blev rettet flere gange, men der var ikke noget, der forsvandt fra den. Det, der stod på aktlisten, stod der, men man kunne godt

ændre benævnelse af det, der stod. Det var det, Steffen Normann Hansen forklarede ham de følgende dage.

Aktlisten var en computerudskrift, og hvis man ændrede på den, var man inde og manipulere med den, hvad ingen havde noget ønske om. Det ville formentlig også fremgå, at man havde været inde og rette, så det ville ikke tjene noget formål. Der var stadigvæk en diskussion om, hvad der konkret skulle stå ud for de fire akter, der nødvendigvis måtte være med, men det var ikke noget, der specifikt blev berørt overfor ham før langt senere.

Foreholdt, at han i sin mail af 13. december 2010 til Steffen Normann Hansen nævnte, at "vi skal nok have et hurtigt møde om aktindsigtssagen", og forespurgt, hvem det var, der skulle have møde, forklarede han, at det formentlig var ham, Steffen Normann Hansen og muligvis sagsbehandlerne. De sad nu med en liste på fire sider med mange akter, og de havde nogle måneder tidligere svaret Jesper Høberg, at der ikke var noget. Det var der for så vidt heller ikke, men det stod ham ikke helt klart, at alle akterne lå på et tidspunkt, som ikke relaterede sig til det tidspunkt, som Jesper Høberg spurgte om.

Det var fint nok, at der var en klagebehandling hos ombudsmanden, men ved siden af det var der også den sagsbehandling, som departementet selv havde lavet. Han kan huske, at ombudsmanden i forbindelse med en tidligere ombudsmandssag havde sagt, at hvis departementet på et tidspunkt selv skulle finde ud af, at de havde lavet noget forkert, så skulle de rette det og ikke bare vente på, at ombudsmanden kom og sagde, at det var forkert. Han tror, at da han skrev "ud over alt det øvrige" i sin mail, så gik det på, om der også var et eller andet element af en egendriftsundersøgelse i det her.

Foreholdt, at han også i mailen skrev "der er betydelig forskel på hvad vi har givet aktindsigt i, og hvad det fremgår af skat kbhs melding", og forespurgt, hvad han specifikt refererede til, når han skrev "skat kbhs melding", forklarede han, at han går ud fra, at det var aktlisten. Han havde jo ikke set andet.

Forespurgt, om han kan huske, om der kom en tilbagemelding fra Steffen Normann Hansen, efter at denne havde talt med den systemansvarlige, forklarede han, at mailen den 13. december 2010 var en slags tilbagemelding. Foreholdt, at der i mailen står, at Steffen Normann Hansen "Ved noget mere i morgen tidlig", forklarede han, at han ikke kan huske, hvordan

det nøjagtigt foregik, men den næste dag sagde Steffen Normann Hansen, at i det sekund man akterede en akt på sagen, så blev det registreret i systemet. Når det stod der, så var man inde og manipulere med det, hvis man fjernede det, og det hverken kunne eller burde kunne lade sig gøre. Det blev sat endegyldigt på plads, og så var der ingen, der talte om at ændre i aktlisten – udover ordvalget.

Forespurgt af formanden, hvad han mente med at "fjerne dokumentet" – om det var at fjerne dokumentet fra sagen eller fra aktlisten – forklarede han, at han hele tiden kun har spekuleret i at fjerne fra aktlisten. På intet tidspunkt har han villet pille ved noget i sagen.

Foreholdt, at formanden har forstået det sådan, at det er Erling Andersen og Steffen Normann Hansen uenige i, forklarede han, at det overrasker ham. Han mener, at de alle tre kun har talt om at ændre på aktlisten. Han kan ikke huske, at nogen af dem på noget tidspunkt har diskuteret, at man skulle tage ting ud af sagen. Han vil også tro, at Erling Andersen ville have vogtet sagen med sit liv, hvis nogen havde foreslået at pille akter væk.

Udspørgeren foreholdt Erling Andersens forklaring, protokol 43, side 23, 5. hele afsnit, 5. punktum: "Han sagde klart, at han ikke ville eller kunne fjerne disse akter, og at de havde undersøgt, at selvom man skulle få den tanke, så kunne det ikke teknisk lade sig gøre.", og foreholdt, at Erling Andersen altså havde den opfattelse, at der skulle fjernes akter, forklarede han, at det hænger meget godt sammen, når Erling Andersen har forklaret, at han – Peter Loft – havde et ønske om, at ombudsmanden kun måtte se partielle dele osv. Så ligger det ligesom i forlængelse af det, som han tidligere har sagt, er det pure opspind.

Formanden foreholdt, at Steffen Normann Hansen har forklaret, at han spurgte den systemansvarlige om, om man kunne tage dokumentet ud af sagen, hvortil den systemansvarlige svarede, at ifølge journalinstruksen var det et dokument, der havde været udvekslet, så det skulle ikke tages ud, og at det var det svar, Steffen Normann Hansen vendte tilbage til ham med (protokol 51, side 10-11), forklarede han, at han kun har talt om aktlisten.

Forespurgt af udspørgeren, om han har kendskab til, om der i perioden fra den 13. december 2010 til januar 2011 var yderligere overvejelser i forbindelse med besvarelse af ombudsmandens henvendelse, forklarede han, at det mener han ikke, der var.

Niels Fenger bemærkede, at han har forklaret, at deres praksis var, at hvis man opdagede en fejl, så skulle man korrigere den, inden andre gjorde opmærksom på den. Foreholdt mail af 13. december 2010 fra vidnet til Steffen Normann Hansen: ”det forekommer mig at der er betydelig forskel på hvad vi har givet aktindsigt i, og hvad det fremgår af skat kbhs melding, at vi har modtaget derfra”, og forespurgt, om det skulle forstås sådan, at der var mere, der burde være blevet givet aktindsigt i, forklarede han, at han sad med en aktliste på 3½ side, og hans spørgsmål var, om der virkelig ikke var noget af det, der muligvis kunne være omfattet af det, som Jesper Høberg havde begæret aktindsigt i. Det ville vidnet gerne have, at de undersøgte. Som han har forklaret, så synes han ikke, at de havde en særlig sikker hånd i aktindsigtssager. Forespurgt, om man fulgte op på det, forklarede han, at han bad om et hurtigt møde. Det går han ud fra, de havde, men han kan ikke nærmere erindre, hvad der præcist skete.

Forespurgt af Niels Fenger, hvad der præcist gjorde, at pressen helst ikke måtte se de fire omtalte akter, forklarede han, at aktlisten ikke var ret letlæselig, men han kunne nogenlunde let identificere de fire akter. For en sikkerhed skyld havde den, der skrev listen, også hjulpet en eventuel journalist, der måtte få aktlisten i den oprindelige form, ved at fremhæve hans navn som det eneste. Han tænkte, at det her i hvert fald var en måde at bede om, at der blev fulgt yderligere op, og man ville starte en række aktindsigtssager ved at levere aktlisten på denne måde. Han erkender åbent, at det havde han ikke noget ønske om, og det var heller ikke det, de var blevet bedt om. Det var et spørgsmål om meroffentlighed på et punkt, hvor de aldrig ville drømme om at give meroffentlighed.

Foreholdt, at det, der kendetegner de fire akter i forhold til alle andre, er, at de på en eller anden måde handler om dokumenter, der er gået fra departementet til SKAT København, forklarede han, at det var det, han koncentrerede sig om. Han vil ikke udelukke, at der kunne være andre ting, men for en journalist ville det være spændende, at departementschefen stod på listen. Han mener ikke, at der var noget galt i det, men det var ligesom at servere det på et sølvfald. Forespurgt, om han hermed mente departementets involvering i den konkrete sag, forklarede han, at det også kunne være hans involvering.

Foreholdt, om de i forhold til skatteforvaltningslovens § 14 gjorde sig nogle overvejelser om, hvorvidt departementet skulle blande sig i en aktliste fra en anden myndighed, forklarede han, at det gjorde de ikke. § 14 angår vel lignings- og ansættelsessager, hvor dette var en aktindsigtssag. Der

skulle laves to udtalelser, og hvis han selv skulle have været i tvivl, så fjernede Erling Andersen i hvert fald den tvivl – det var to fuldstændig adskilte udtalelser. Det lå også i den måde, ombudsmanden skrev til dem på. Det gav ingen mening at bede om to udtalelser, hvis den ene myndighed redigerede den andens.

I relation til ombudsmanden brev, men ikke til skatteforvaltningslovens § 14, havde de en helt klar erkendelse af, at det var to ting, hvor departementet ikke havde noget at skulle have sagt. De kunne skrive i deres egen, at de var uenige, men de kunne ikke gå ind og rette i SKAT Københavns udtalelse. Aktlisten derimod handlede i et eller andet omfang om, hvad der var af sager, og han opfattede sig selv som en del af sagsbehandlingen, idet noget af det kom fra departementet, men han var ikke inde i nogen overvejelser i forhold til § 14.

Advokat Lars Svenning Andersen bemærkede, at formanden overfor vidnet har oplyst, at både Steffen Normann Hansen og Erling Andersen har givet udtryk for, at man talte om at fjerne akter fra sagen og ikke bare fra aktlisten. Det er ikke sådan, han har opfattet Steffen Normann Hansens forklaring, og han syntes heller ikke, at det er det, som Erling Andersen primært har forklaret, så han har i pausen haft kontakt til Steffen Normann Hansen, der har fortalt, at der aldrig har været talt om andet end at fjerne noget på aktlisterne.

Formanden bemærkede, at han husker Steffen Normann Hansens forklaring sådan, at denne talte om, hvorvidt man kunne få akterne fjernet fra sagen.

Advokat Lars Svenning Andersen bemærkede, at der var tale om, at de ville få en systemansvarlig til at se på, om man kunne fjerne akter eller ej, og når man taler om en systemansvarlig, så er det for at fjerne akter fra aktlisten og ikke fra selve sagen.

Formanden bemærkede, at det er han uenig i.

Advokat Lars Svenning Andersen oplæste Erling Andersens forklaring – protokol 43, side 39, 6.-7. hele afsnit:

”Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen på mødet den 9. december 2010 gav sin mening til kende med hensyn til at slette akter, forklarede han, at hun sagde, at det skulle man ikke. Lisbeth Rasmussen og han havde klart en

opfattelse af, at man ikke skulle slette akter, men han var nødt til at have mulighed for at give departementschefen et præcist svar. Han kunne jo ikke sige til ham, at man ikke kunne slette, hvis man godt kunne alligevel. Det var derfor han bad dem om at finde ud af, hvad teknikken var i det.

Forespurgt af formanden, om det var med henblik på at få dokumenterne til at forsvinde, når vidnet her talte om at slette akter, svarede han benægtende. Det var med henblik på, at de ikke skulle stå på aktlisterne – og heller ikke i elektronisk form. ”

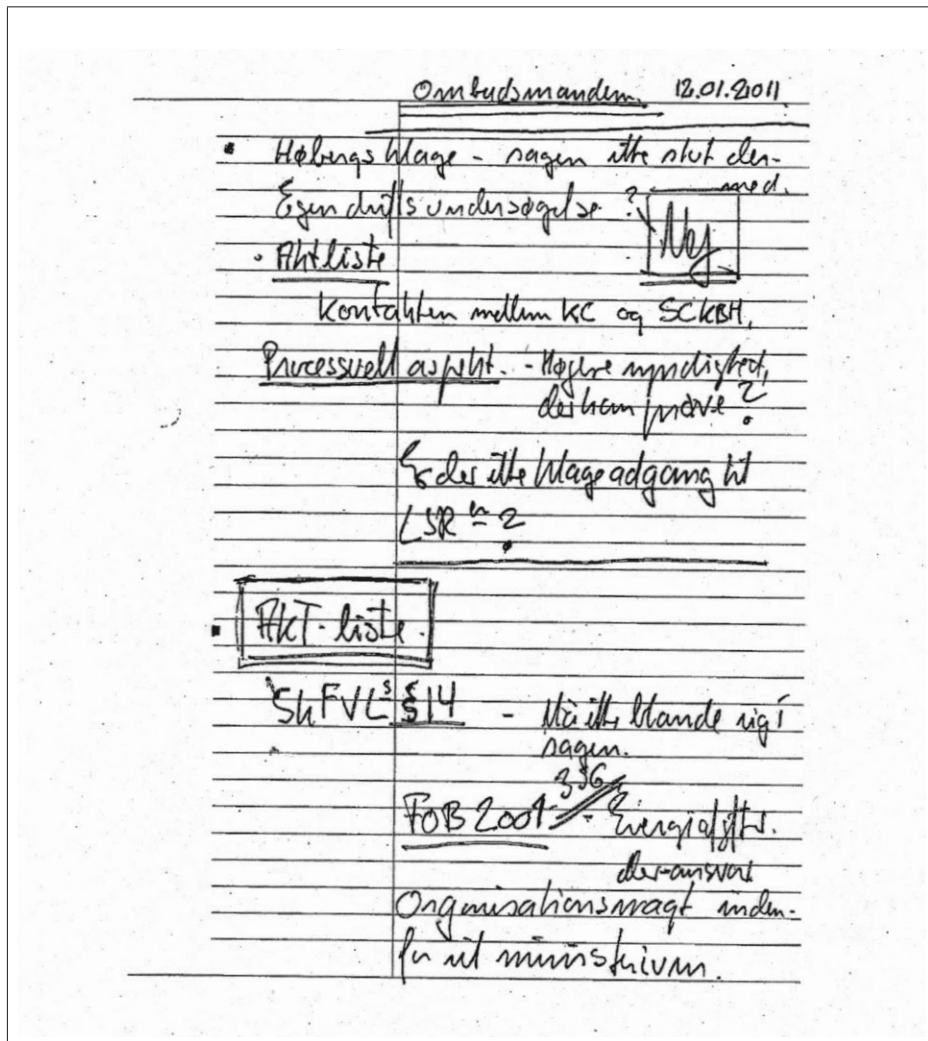
Advokat Torben Koch bemærkede, at han har talt med Steffen Normann Hansen, og han har overfor ham bekræftet, at det aldrig har været på tale at slette akter fra sager. Der har alene været tale om at slette eller ændre i aktlisten.

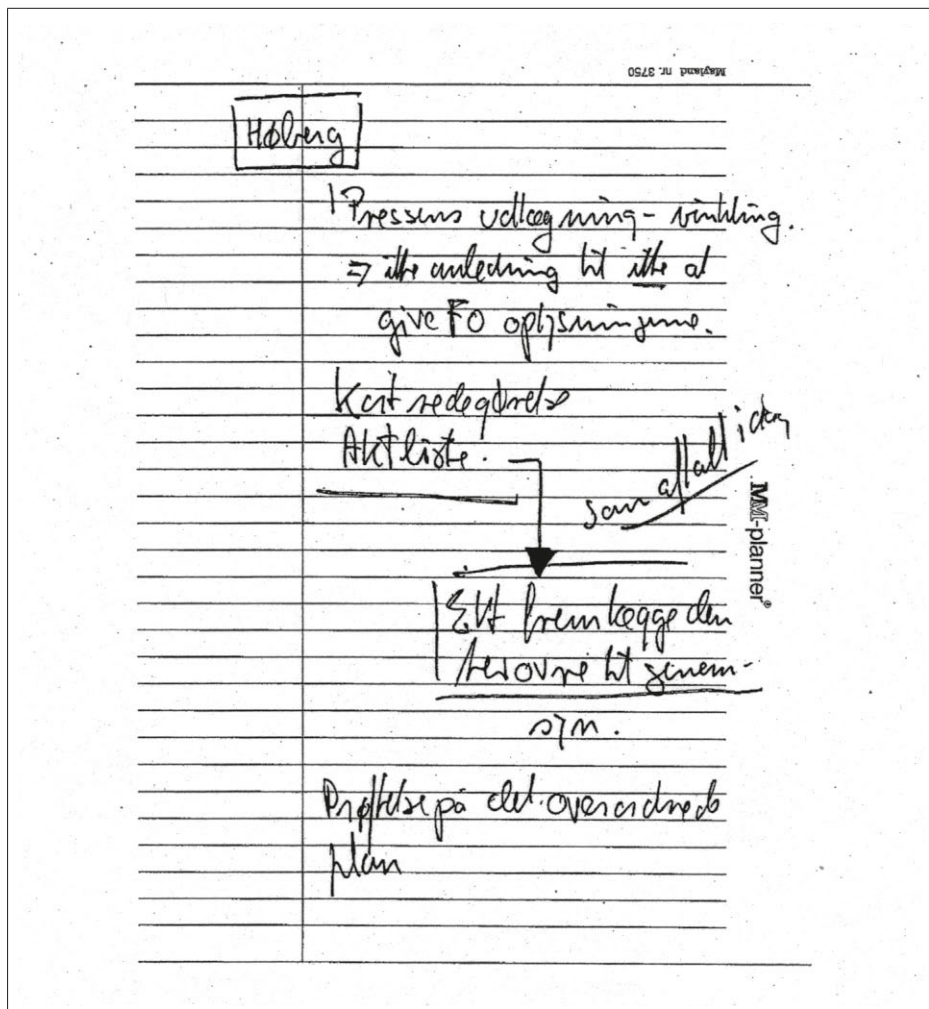
Formanden bemærkede, at det afgørende vel måtte være, hvad der står i protokollerne fra Erling Andersen og Steffen Normann Hansens forklaring, og at kommissionen havde noteret sig bisiddernes synspunkter.

9.17 Perioden fra den 12. januar til den 30. august 2011

Den 12. januar 2011 kl. 8.35 skrev Erling Andersen i en mail til Steffen Normann Hansen: "Som aftalt...". Mailen var vedhæftet de to A4-ark med Peter Lofts notater og presseklipnotatet i den version, der er dateret den 13. september 2010.

I forbindelse med et møde med Folketingets Ombudsmand den 12. januar 2011 har Peter Loft lavet følgende noter:

Den 13. januar 2011 kl. 11.37 sendte Gergana Trasborg følgende mail til Hans From, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, med emnet "Vedrørende udtalelse til Folketingets Ombudsmand":

"Koncernsekretariatet ved Anne Katrine Salling bad SKAT København, om en udtalelse til brug for Koncerncenterets samlede udtalelse til Ombudsmanden vedrørende en konkret skattesag. Der henvises tillige til vedlagte brev fra Ombudsmanden.

Perioden fra den 12. januar til den 30. august 2011

Vi sender hermed vedlagt vores udtalelse (både som pdf og som word format) samt aktlisterne, som ombudsmanden beder om i sit brev”

Mailen var vedhæftet en udtalelse til ombudsmanden og en aktliste, begge dateret den 13. januar 2011. Udtalelsen var bortset fra en enkelt tilføjelse identisk med udkast til udtalelse af 13. december 2010, der er refereret i afsnit 9.16. Tilføjelsen bestod i, at der i følgende afsnit var tilføjet ”konkrete”(markeret med kursiv):

”Det bemærkes, at sagens *konkrete* materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne.”

I den vedhæftede aktliste var Søren Hansens datering mv. igen anført til sidst på listen, og i punktet ”Korrespondance. Internt” var foretaget ændring i beskrivelsen af seks akter. I de fire akter, hvor der tidligere var foretaget ændringer i beskrivelsen, var nu anført:

”September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater. Drøftet med koncernledelsen.

...

Udateret: Arbejdsnotater. Udkast til formulering af SKATs afgørelse. Afgrænsning og grundlaget for afgørelsen. Drøftet med koncernledelsen.

Udateret: Arbejdsnotat om koncernledelsens overvejelser om principielle problemstillinger i forbindelse med sagen. Drøftet med koncernledelsen.

Udateret: Notat om centrale skattepligtsspørgsmål og skatteforhold i sagen. Stephen Nathan Kinnock og spørgsmål om beskatning i Danmark. Drøftet med koncernledelsen.”

Derudover var foretaget ændringer i beskrivelsen af presseklipnotatet af 13. september 2010 og 31. august 2010, der nu havde følgende ordlyd:

”13. september 2010: SKATs notat vedrørende sagsbehandlingen i skattesagen og vurderingen af de problemstillinger, der er rejst i pressen. 2. version.”

”31. august 2010: SKATs notat vedrørende sagsbehandlingen i skattesagen og vurderingen af de problemstillinger, der er rejst i pressen. 1. version.”

Den 17. januar 2011 kl. 8.30 skrev Susanne Torp Thorlin til Hanne Dahl Kofod, cc Gergana Trasborg og Erling Andersen:

”Gergana og jeg har lige været til møde hos Erling. Vi skal udarbejde en mere specificeret aktliste over sagen, og den skal være færdig så vidt det overhovedet er muligt tirsdag. Kom lige op så skal jeg forklare nærmere. Jeg er på pinden fra omkring 8:30 tirsdag.”

Hanne Dahl Kofod svarede kl. 20:48: ”Jeg kommer”.

Den 20. januar 2011 skrev Gergana Trasborg til Hans From, cc Erling Andersen:

”Koncernsekretariatet ved Anne Katrine Salling bad SKAT København, om en udtalelse til brug for Koncerncenterets samlede udtalelse til Ombudsmanden vedrørende en konkret skattesag. Der henvises tillige til vedlagte brev fra Ombudsmanden.

Vi sender hermed vedlagt vores udtalelse (både i pdf og i word format) samt aktlisterne, som ombudsmanden beder om i sit brev.”

Mailen var vedhæftet en udtalelse til ombudsmanden dateret den 20. januar 2011, men i øvrigt identisk med udtalelsen af 13. januar 2011. Derudover var vedhæftet en væsentlig udbygget aktliste på 6 sider for Stephen Kinnocks skattesag, dateret den 20. januar 2011 med følgende indhold under punktet ”Korrespondance. Internt”:

”Korrespondance. Internt.

27. september 2010: SKATs e-mail fra sagsbehandler til direktør Erling Andersen vedrørende spørgsmål fra projekt Money Transfer om at få indsigt i afgørelsen. E-mail er påført notat om telefonisk afslag med kuglepen.

16. september 2010 14:00: SKATs e-mail med to + to vedhæftede filer, bestående af VIP orientering med bilag til departementschefen og produktionsdirektøren

I Skatteministeriet.

16. september 2010 11:52: SKATs e-mail med to vedhæftede filer bestående af underretning i VIP sag til direktøren i SKAT København.

13. september 2010: SKATs notat til direktør Erling Andersen vedrørende sagsbehandlingen i skattesagen og vurdering af de problemstillinger, der er rejst i pressen: 2. version.

September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren.

31. august 2010: SKATs notat til direktør Erling Andersen vedrørende sagsbehandlingen i skattesagen og vurdering af de problemstillinger, der er rejst i pressen. 1. version.

16. august 2010: SKATs følgeseddel med selvangivelsen for 1998 fra Maribo.

16. august 2010: SKATs skatteydernotat om at selvangivelsen for 1998 er modtaget fra Maribo.

13. august 2010: SKATs e-mail fra arkivet i Maribo (svar på rekvisition).

13. august 2010: SKATs arkivrekvisition om materiale 1998 – 2007.

7. juni 2010, 8. juni 2010 og 10. juni 2010: SKATs e-mail fra fagdirektør Jan Lund i Koncerncentret til skattedirektør Peter Møller Jensen i SKAT København, om avisartikel i BT.

7. juni 2010 og den 8. juni 2010: SKATs e-mail fra Rikke Madsen i Koncerncentret, Intern kommunikation og Presse til fagdirektør Jan Lund i Koncerncentret om avisartikel i BT.

Udateret: Arbejdsnotater. Udkast til formulering af SKATs afgørelse. Afgrænsning og grundlaget for afgørelsen. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren.

Udateret: Arbejdsnotat om overvejelser om principielle problemstillinger i forbindelse med sagen. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren.

Udateret: Notat om centrale skattepligtsspørgsmål og skatteforhold i sagen. Stephen Nathan Kinnoek og spørgsmål om beskatning i Danmark. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren.”

Samme dag, den 20. januar 2011, kl. 17.16 videresendte Hans From mailen til Steffen Normann Hansen og skrev:

”Her er svaret fra KBH. Hvad skal jeg gøre herfra?”

Steffen Normann Hansen svarede kl. 17.20:

”Jeg synes du skal vise Peter materialet. Der skal skrives et svar til ombudsmanden, hvor han inviteres til at gennemgå materialet i neg.

Peter sagde noget om at han selv ville drafte det.”

I et brev modtaget hos Folketingets Ombudsmand den 11. februar 2011 skrev Steffen Normann Hansen:

”Med henvisning til dit brev af 26. november 2010 kan jeg oplyse, at Skatteministeriet har modtaget SKATs supplerende udtalelse om sagen.

Skatteministeriet vil på den baggrund gerne indbyde en af dine medarbejdere til at komme til et møde, hvor der bliver lejlighed til at gennemgå aktlisterne.”

Den 24. februar 2011 kl. 10.31 skrev Steffen Normann Hansen til Hans From:

”Jeg har aftalt med ombudsmanden, afd. Chef Kaj Larsen og KC Lisbeth Adserballe, at du kommer mandag den 28.2.11, kl. 11.00 i neg for at gennemgå SKAT’s redegørelse og aktlisten. Vil du stå for besøget og finde et lokale samt fremlægge dokumenterne. Hun spurgte om SKM også havde udarbejdet en redegørelse. Det svarede jeg ikke på, og jeg kan ikke huske ud fra ombudsmandens henvendelse, om der blev bedt om en sådan. Vil du ikke lige se på det. Du kan evt. ringe.”

Hans From videresendte kl. 15.13 beskeden til Per Hvas, der svarede kl. 15.37:

”Det er jo meget godt – men kan du eller en anden, som kender sagen, og som kan svare på evt. spørgsmål om den konkrete håndtering ikke være der på mandag, så foreslår jeg, at der findes et andet tidspunkt for mødet med Ombudsmanden.

Det vil være noget “uprofessionelt”, hvis jeg der reelt ikke kender et komma i forløbet, skal tage mødet. Du bør lige afstemme med Steffen.”

Den 25. februar 2011 kl. 13.16 skrev Per Hvas til Steffen Normann Hansen:

”Vi aftalte i går, at jeg tog mødet med Ombudsmanden på mandag kl. 11 sammen med Louise.

Som vi drøftede, så er jeg på ingen måde bekendt med, hvad hidtil er sket, drøftet eller aftalt med Ombudsmanden i den konkrete sag.

Det jeg har forstået er, at der ønskes, er at jeg/vi på mødet foreviser SKAT Københavns oversigter over materiale vedrørende:

- Stephen Nathan Kinnock (...) og
- Helle Thorning-Schmidt (...)

Har du/I oversigterne elektronisk – eller evt. nogle kopier, som er bedre end den jeg fik i går.

Perioden fra den 12. januar til den 30. august 2011

Eventuelle spørgsmål eller ønsker i den forbindelse, tager vi med tilbage med henblik på en afklaring.

Jeg fik samtidigt en kopi af SKAT Københavns redegørelse af 20. januar 2011 (udtalelse til brug for Ombudsmandssagen – j.nr. 11-015264). Hvad forudsættes der her. Skal den forevises, udleveres eller? Redegørelsen forudsættes udarbejdet jf. Ombudsmandens brev af 26. november 2010 til SKM., og i din indbydelse til Ombudsmanden nævner du, at vi har fået den. Men samtidigt præciserer du, at det er aktlisterne (ikke redegørelsen), som Ombudsmanden kan komme og se.

Giver du lige en tilbagemelding.”

Steffen Normann Hansen svarede kl. 16.09, at han mente, Hans From måske kunne hjælpe.

Kl. 16.09 videresendte Per Hvas korrespondancen til Hans From, cc Steffen Normann Hansen og Louise Egede Olesen, og skrev:

”Kan du kaste lys over dette inden mødet. Ellers må vi hellere aflyse/udskyde det. Det bør være afklaret, hvis jeg skal deltage.”

Steffen Normann Hansen skrev kl. 17.07 til Per Hvas i samme mailstreng:

”Ombudsmanden skal både se redegørelsen og aktlisterne. Hvis de ønsker at gå dybere ned i selve akterne skal du registrere, hvilke akter der er tale om, og aftale et nyt møde, hvor de relevante akter kan gennemgås. PL skal efterfølgende godkende de evt. yderligere dokumenter inden de udleveres/forevises.”

Kl. 17.10 svarede Per Hvas, cc Louise Egede Olesen:

”Tak – og jeg forstår det samtidig således, at de skal se redegørelsen og aktlisterne – men skal ikke have dem udleveret.”

Inden havde Per Hvas kl. 16.13 til Hans From, cc Louise Egede Olesen og Steffen Normann Hansen, videresendt mailen af 20. januar 2011 med bilag fra Gergana Trasborg og skrev:

”Her er hvad jeg har elektronisk.”

Kl. 16.38 svarede Hans From på denne mail, cc til Louise Egede Olesen og Steffen Normann Hansen:

”Tak – for bilagene – men det må fortsat afklares, hvad der forudsættes forelagt, eller udleveret på mødet.

Er det noget I skal vende med Peter Loft – og kan det i gives fald nås (kender ikke Peters kalender). Eller bør vi vel være høflige, og allerede i dag aflyse (med henblik på at finde et nyt mødetidspunkt).”

Hans From skrev kl. 17.05 tilbage, cc Louise Egede Olesen og Steffen Normann Hansen:

”Det der skal vendes er de to aktlister samt redegørelsen, som jeg har forstået det.”

Af et mødereferat udarbejdet den 28. februar 2011 af Louise Egede Olesen fremgår:

”Dagsdato er der holdt møde med afd. chef Kaj Larsen og KC Lisbeth Adserballe med henblik på, at de kunne gennemgå udtalelse fra SKAT København og aktlisterne fra SKAT København vedrørende sagerne om Stephen Kinnoek og Helle Thorning-Schmidt. Fra Koncerncenteret deltog Per Hvas og Louise Egede Olesen.

Per Hvas orienterede om forudsætningerne for mødet mv., herunder at vi hurtigt ville følge op og vende tilbage, hvis deres gennemgang af materialet gav anledning til spørgsmål.

Efter at Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe havde haft mulighed for internt at drøfte og gennemgå det udleverede materiale, bemærkede de, at der fortsat var et udestående – hvorvidt ministeren har været orienteret om sagen.

Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe gjorde meget ud af, at det som Jesper Høberg er interesseret i at vide er, hvorvidt og i givet fald hvornår ministeren blev orienteret om sagen. Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe nævnte samtidig, at det for dem at se, ville være naturligt, hvis ministeren af politiske årsager havde været orienteret om sagen, især når man så på den interesse pressen har haft på sagen. De gjorde samtidig opmærksom på, at det jo som sådan ikke behøvede at have været en skriftlig orientering, men kunne have været en mundtlig orientering fra fx departementschefen – og

efterfølgende kan det selvfølgelig være vanskeligt at fastslå tidspunktet for en sådan orientering

Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe kom derefter ind på problematikken om klagevejledning – nærmere bestemt det forhold, at der er klageadgang til LSR i SKATs afgørelser om aktindsigt, men ikke i Koncerncenterets afgørelser om aktindsigt. Hvis SKAT således i deres sag havde oplysninger om en orientering af ministeren, ville det have været SKAT der kompetencemæssigt skulle have behandlet anmodningen og dermed LSR, der skulle håndtere klagesagen.

Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe bemærkede imidlertid, at der ikke var noget i det foreviste materiale, som indikerede, at SKAT havde haft oplysninger om, at ministeren skulle være blevet orienteret, hvorfor de umiddelbart vurderede, at det var korrekt, at det var Koncerncenteret der havde behandlet dette spørgsmål, samt at afgørelsen herefter ikke kan indbringes for anden administrativ klageinstans.

Herefter konkluderede Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe, at der kun resterer den formelle tilbagemelding fra Skatteministeriet på Ombudsmandens forespørgsel. Her blev der umiddelbart peget på to scenarier for Skatteministeriet, Koncerncenteret. Koncerncenteret kunne enten:

- 1) udarbejde en udtalelse fra Koncerncenteret om dets involvering i sagen og vedlægge den på mødet gennemgåede udtalelse samt aktlister fra SKAT København,
- 2) skrive et fornyet svar til Jesper Høberg, hvor han får et svar på, hvorvidt ministeren har været orienteret om sagen, og hvornår denne orientering i givet fald blev givet.

Hvis Koncerncenteret vælger at skrive et fornyet svar til Jesper Høberg, nævnte Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe samtidig, at sagen fra Folketingets Ombudsmanden hermed ville blive anset for afsluttet, idet Jesper Høberg efterfølgende vil have fået svar på sit spørgsmål. Hermed vil der ikke på det grundlag være anledning for Ombudsmanden til at foretage sig yderligere i sagen.”

Den 22. marts 2011 sendte afdelingsleder Preben Buchholtz Hansen, SKAT, Økonomisk Kriminalitet, en længere mail til Erling Andersen. I mailen skrev han bl.a., at de havde en skattepligtssag på vej gennem retssystemet og skrev, at der var tale

om den såkaldte "fotomodel sag", som Jyllands-Posten havde skrevet om i juleferien 2010. Der havde i sagen været et møde med anklagemyndigheden, hvor den ene forsvarsadvokat havde nævnt, at han ville begære aktindsigt i Helle Thorning-Schmidt-sagen, idet han mente, at der var forhold fra den sag, han kunne bruge. Afslutningsvist skrev Preben Buchholtz Hansen:

"Håber du vil advisere rette vedkommende, og være behjælpelig, hvis forsvarsadvokaten forsøger at blande de 2 sager – der overhovedet ikke har noget med hinanden at gøre – sammen. Eneste fællesnævner er skattepligt – men sådanne sager er der jo mange andre af, og som jeg forstår det, har SKAT jo ikke ændret praksis jf. Thorning sagen. Det var blot en konkret sag med en individuel og konkret afgørelse. Der er i hvert fald ikke kommet nye styresignaler."

Den 28. marts 2011 sendte Skatteministeriet svar på spørgsmål 59 af 29. oktober 2010 fra Folketingets Skatteudvalg. Daværende skatteminister Peter Christensen stod som afsender af svaret, men på forsiden af svaret var anført, at svaret var afgivet af Troels Lund Poulsen.

Spørgsmålet havde forinden været forelagt Troels Lund Poulsen ved "Forelæggelse for skatteministeren" underskrevet af Michael Frank, Carsten Vesterø og Birgitte Christensen henholdsvis den 27., 28., og 29. november 2010. Af forelæggelsen fremgik:

"Sagen kort: Kurt Scheelsbæk (KF) har – fmt. inspireret af skattepligts-sagen vedrørende Stephen Kinnock – bl.a. spurgt til, om den fremover gældende praksis er ændret således, at danske statsborgere, som arbejder i udlandet og har bolig til rådighed og familie i Danmark, kun skal beskattes af den udenlandske arbejdsindkomst i arbejdslandet.

Du svarer, at det må bero på en misforståelse, at gældende praksis for, hvornår man er skattepligtig af sin udenlandske lønindtægt er ændret. Du giver herefter en kort generel beskrivelse af de regler og den praksis, der gælder, når man henholdsvis ikke er fuldt skattepligtig, og når man er fuldt skattepligtig i Danmark."

Spørgsmålet havde endvidere været forelagt for Peter Christensen ved forelæggelse underskrevet bl.a. af Peter Loft den 21. marts 2011. Kommissionen har spurgt Skatteministeriet om sammenhængen og har modtaget følgende svar af 20. november 2012:

”Skatteministeriet kan bekræfte, at svaret er underskrevet og sendt til Folketinget af Skatteminister Peter Christensen. Imidlertid skete der en teknisk fejl, således at det på forsiden af svar på alm. del spørgsmål 59 af 29. oktober 2010 fremgår, at det er Troels Lund Poulsen, der er afsender. Som det ses at vedhæftede svar på spørgsmålet, blev det forelagt Peter Christensen, som godkendte det. Peter Christensen har ligeledes skrevet under på en intern forelæggelse, hvor sagen forklares.

Sagen har været forelagt Troels Lund Poulsen, mens han var skatteminister, med et svarudkast til spørgsmål 59. Imidlertid er forelæggelsen ikke kommet retur til sagsbehandleren, hvilket den vil gøre i et almindeligt sagsforløb, når ministeren har godkendt eller har yderligere bemærkninger/ændringer til svarudkastet. Ministeriet ved derfor ikke, om han har underskrevet spørgsmålet men kun, at det ikke er gået retur i organisationen.”

Af et udateret brevudkast udarbejdet i Koncerncentret i marts 2011 til Folketingets Ombudsmand fremgår:

”Som følge af mødet den 28. februar 2011 fremsender Koncerncentret, Skatteministeriet hermed som aftalt en redegørelse vedrørende Skatteministeriets involvering i Stephen Kinnocks skattesag samt den allerede udarbejdede udtalelse fra SKAT København bilagt aktlister fra sagen.

Det er meget beklageligt, at der er sket formfejl i forbindelse med de to aktindsigtsanmodninger, hvilket beror på misforståelser. Skatteministeriet finder dog fortsat, at det er korrekt, når der er givet afslag på aktindsigtsanmodningerne fra Jyllandsposten i den konkrete sag. Koncerncentret har ikke været i besiddelse af dokumenter vedrørende denne sag, som er omfattet af reglerne om aktindsigt, jf. vedlagte redegørelse om Koncerncentrets involvering.”

Af en ”Forelæggelse for Departementschefen” udarbejdet af Anne Sophie Springborg Stricker, direktionssekretariatet, godkendt af Hans From den 1. april 2011 og underskrevet samme dato af Steffen Normann Hansen og Peter Loft, fremgår:

”**Sagen kort:** Vedlagt er udkast til følgebrev samt Koncerncentrets redegørelse om Stephen Kinnocks skattesag, som sendes til Folketinget Ombudsmand snarest. Brevet underskrives af Hans From eller Per Hvas.”

Det vedhæftede brev til ombudsmanden:

”Ved jeres brev af 26. november 2010 er Skatteministeriet og SKAT blevet bedt om en supplerende udtalelse om Stephen Kinnocks skattesag og den efterfølgende anmodning om aktindsigt fra Jyllandsposten. Skatteministeriet skal blandt andet redegøre for, om Skatteministeriet/Koncerncenteret har været eller er i besiddelse af oplysninger om eller dokumenter fra Stephen Kinnocks skattesag eller sager der er knyttet til sagen.

Som opfølgning på dette brev blev der den 28. februar 2011 afholdt møde, forud for Koncerncenterets udarbejdelse af redegørelsen vedrørende Skatteministeriets involvering i Stephen Kinnocks skattesag. Den udarbejdede redegørelse sendes hermed.

Skatteministeriet beklager, at der i forbindelse med behandlingen af aktindsigtsanmodningerne er givet forkert klagevejledning, og at det i den anden afgørelse ikke blev nævnt specifikt, at der ikke forelå skriftlige ministerforelæggelser om sagen.

Som det fremgår af den vedlagte redegørelse om Koncerncenterets involvering var koncerncenteret ikke i besiddelse af dokumenter om skattesagens afgørelse. Involveringen har udelukkende handlet om orienteringer om status for sagens afslutning samt en faglig sparring i relation til en vanskelig juridisk problemstilling på et ikke konkret niveau.

Skatteministeriet er fortsat af den opfattelse, at selve afgørelsen om, at der blev givet afslag på aktindsigt på grund af tavshedspligten, er korrekt.

Endelig vil Koncerncenteret anmode om, at dette brev med redegørelsen samt SKAT Københavns redegørelse og aktlister undtages fra partshøring.”

Den vedhæftede udtalelse fra Koncerncenteret dateret den 24. marts 2011:

”Redegørelse vedrørende Skatteministeriets involvering i Stephen Kinnocks skattesag

Ved brev af 26. november 2010 bad Folketingets Ombudsmand Skatteministeriet/Koncerncenteret om bl.a. at redegøre for, om de har været eller er i besiddelse af oplysninger om eller dokumenter fra Stephen Kinnocks skattesag eller sager, der er knyttet til sagen.

Derudover blev det på et møde mellem Folketingets Ombudsmand (afd. chef Kaj Larsen og kontorchef Lisbeth Adserballe) og Skatteministeriet (kontorchef Per Hvas og fuldmægtig Louise Egede Olesen) den 28. februar 2011 aftalt, at Skatteministeriet skal udarbejde en udtalelse, som redegør for Koncerncentrets involvering i ovennævnte skattesag. Denne sendes til Folketingets Ombudsmand.

Vedrørende anmodning om aktindsigt fra Jyllandsposten

Skatteministeriet modtager den 6. juli 2010 en anmodning om aktindsigt fra Jesper Høberg, Jyllandsposten i samtlige ministerforelæggelser vedrørende Helle Thorning Schmidt og hendes ægtefælles skattemæssige forhold.

Koncernsekretariatet, Skatteministeriet sender den 9. juli 2010 afgørelse på aktindsigtsanmodning, hvor der gives afslag med begrundelse om, at oplysningerne er underlagt tavshedspligt. I afgørelsen gives der forkert klageadgang til LSR. Afgørelsen kan ikke påklages administrativt.

Den 2. august 2010 modtager Skatteministeriet endnu en anmodning om aktindsigt fra Jyllandsposten i datoen for, hvornår Skatteminister Troels Lund Poulsen modtog ministerforelæggelse med oplysninger om Helle Thorning Schmidt og hendes ægtefælles skattemæssige forhold.

Afgørelse med afslag på aktindsigt sendes fra Koncerncentret den 9. august 2010. Afgørelsen begrundes med, at der er ubetinget tavshedspligt og igen gives der forkert klageadgang til LSR.

Møder om sagsforløbet

Der har været afholdt 5 møder om sagsforløbet vedrørende Stephen Kinnoeks skattesag, hvor SKAT Københavns direktør Erling Andersen løbende har orienteret Departementschef Peter Loft og Produktionsdirektør Steffen Normann Hansen. Datoerne for disse møder er 10. august 2010, 13. august 2010, 1. september 2010, 3. september 2010 og den 13. september 2010. Møderne har været afholdt på et uformelt plan, hvor de mere principielle aspekter af sagen samt pressehåndtering har været diskuteret. Der foreligger ikke referat fra møderne.

Møder med Koncerncentret

Den 30. august 2010 blev der afholdt et møde mellem SKAT København og Koncerncentret, Jura & Samfundsøkonomi, om det principielle skattepligtsspørgsmål. Der blev ikke udleveret materiale om den konkrete sag. Ved mødet deltog skattedirektør Lisbeth Rasmussen og sagsbehandlere Hanne Dahl Kofod og Søren ... Hansen fra SKAT København, samt fra Koncerncentret kontorchef Carsten Vesterø og chefkonsulenter Michael Frank og Erik Jørgensen.

VIP orientering

SKAT København videresender VIP orienteringer vedrørende Stephen Kinnoek, og Helle Thorning-Schmidt til Koncerncentret (Departementschef Peter Loft og Produktionsdirektør Steffen Normann Hansen) den 16. september 2010, samme dag som de udsender forslag til afgørelse.

Folketingets Ombudsmand

Folketingets Ombudsmand beder den 1. oktober 2010 om en udtalelse fra Skatteministeriet, hvor de enkelte punkter i Jesper Høbergs klage skal kommenteres (dato for forelæggelser, sagsbehandlingstid, klagevejledning).

Skatteministeriet sender den 2. november 2010 svar til Folketingets Ombudsmand, hvor der redegøres for Koncerncentrets baggrund for, at aktindsigt blev nægtet, samt at klageadgangen til Landsskatteretten beroede på en fejl.

Folketingets Ombudsmand beder ved brev den 26. november 2010 Skatteministeriet om supplerende oplysninger. Skatteministeriet har i den forbindelse indhentet en udtalelse fra SKAT København om forløbet. Ombudsmanden ønsker blandt andet at vide, om Koncerncentret/ Skatteministeriet har været i besiddelse af oplysninger eller dokumenter, som vedrører den konkrete skattesag.

Koncerncentret har den 29. november 2010 bedt SKAT København om en udtalelse i forbindelse med ombudsmandens seneste brev.

Den 12. januar 2011 afholdes der et møde med deltagelse fra Kammeradvokaten, Folketingets Ombudsmand og Koncerncentret (Peter Loft og Steffen Normann Hansen), hvor klagesagen gennemgås.

SKAT København sender den 20. januar 2011 deres udtalelse samt aktlister til Koncerncentret, hvori de redegør for hele sagens forløb og det omfang, Koncerncentret har været involveret.

Den 28. februar 2011 afholdes der et møde med deltagelse fra Folketingets Ombudsmand (afd. chef Kaj Larsen og kontorchef Lisbeth Adserballe) og Skatteministeriet (Kontorchef Per Hvas og fuldmægtig Louise Egede Olesen), hvor redegørelsen fra SKAT København samt aktlister blev gennemgået.

Skriftligt materiale

Koncerncentret har, som nævnt ovenfor, modtaget to VIP orienteringer om sagen, som var stilet til departementschefen og produktionsdirektøren. Ved møderne afholdt med deltagelse fra Koncerncenteret, der er nævnt i denne redegørelse, er der ikke udleveret materiale fra SKAT København til Koncerncentret.”

Af en ”Forelæggelse for Departementschefen” godkendt den 16. juni 2011 af Hans From, underskrevet af Steffen Normann Hansen og underskrevet den 20. juni 2011 af Peter Loft, fremgår:

”**Anledning:** Ombudsmanden har truffet afgørelse i Jesper Høbergs klagesag om vores afslag på hans aktindsigtsanmodning i ministerforelæggelser om Stephen Kinnocks skattesag.

...

Sagen kort: Vi gav Jesper Høberg afslag på hans aktindsigtsanmodninger dels i evt. ministerforelæggelserne dels i datoerne herfor i skattesagen mod Stephen Kinnock. I den forbindelse gav vi fejlagtig klagevejledning til Landsskatteretten. Den fejlagtige klagevejledning har vi beklaget. Ombudsmanden er enig i, at der ikke er klageadgang til LSR på vores afslag, dette fremgår af den særlige afgørelse om Landsskatterettens kompetence i sagen.

Vi begrundede afslagene med en henvisning til vores særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17. Ombudsmanden finder det kritisabelt, at vi begrundet afslaget med henvisning til tavshedspligten, men er enig i resultatet jf. s. 4 i afgørelsen, da der ikke eksisterer en sag om en ministerforelæggelse. Ombudsmanden finder ikke, at SFL § 17 kan finde anvendelse, fordi han mener, det var almindeligt kendt i offentligheden, at der eksisterede en skattesag mod Stephen Kinnock. Når det er offentligt kendt kan SFL § 17 ikke (mere) anvendes som begrundelse for et afslag, jf. nederst s. 4 – øverst s. 5.

Ombudsmanden giver desuden udtryk for, at der intet er til hinder for, at departementet indhenter oplysninger i enkelte skattesager (selvom vi naturligvis ikke må træffe afgørelsen), når der er en saglig grund, hvilket et behov for at orientere en minister om en politisk sag er udtryk for, jf. s.3 øverst.

Begge afgørelser fra ombudsmanden vedlægges, desuden vedlægges forelæggelsen med følgebrevet samt koncerncenterets redegørelse om sagen til ombudsmanden.

Indstilling: Afgørelsen tages til efterretning.”

Forelæggelsen var vedhæftet et brev af 10. juni 2011, hvori Folketingets Ombudsmand skrev:

”Jeg vedlægger kopi af 2 breve som jeg i dag har sendt til Morgenavisen Jyllands-Posten ved journalist Jesper Høberg.

Som det fremgår af brevene – som jeg henviser til – mener jeg at det er beklageligt at Jesper Høberg fik forkert klagevejledning i Skatteministeriets afgørelse af 9. juli og 9. august 2010. Jeg mener desuden at det kritisabelt at Skatteministeriet afslog aktindsigt i afgørelserne af 9. juli og 9. august 2010 med henvisning til tavshedspligten i skatteforvaltningslovens § 17.

Jeg returnerer de bilag jeg har lånt.”

I brevene anførte ombudsmanden bl.a.:

”Efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, kan skatteministeren – og dermed Skatteministeriets departement – ikke træffe afgørelser om ansættelse af skat. Departementet var således afskåret fra at træffe afgø-

relse om Stephen Kinnocks skatteforhold. Stephen Kinnocks sag blev i overensstemmelse hermed behandlet og afgjort af SKAT, jf. også skatteforvaltningslovens § 1. ...

Uanset at departementet ikke kan træffe afgørelser om ansættelse af skat, er der ikke i lovgivningen noget til hinder for at departementet indhenter oplysninger fra SKAT om enkelte sager, når departementet har saglig grund til det, f.eks. for at kunne orientere ministeren om sager af politisk interesse.

...

Skatteministeriets departement har oplyst at der ikke eksisterede en sag eller dokumenter om ministerforelæggelse om Helle Thorning-Schmidt og hendes mands forhold. Jeg kan derfor ikke kritisere resultatet af ministeriets afgørelser af 9. juli og 9. august 2010.”

Af en ”Forelæggelse for departementschefen” udarbejdet af Anne Sophie Springborg Stricker, godkendt af Hans From den 23. juni 2011 og underskrevet af Peter Loft den 24. juni 2011, fremgår:

”**Sagen kort:** Jesper Høberg har med henvisning til Ombudsmandens afgørelse ift. aktindsigten i Stephen Kinnock sagen, bedt om aktindsigt ”i alt det materiale vedr. Skatteministeriets rekvirering af oplysninger i Skat om Stephen Kinnocks skattesag..”, anmodningen er vedlagt.

Ved en fejl har vi allerede givet ham et afslag, inden afgørelsen kom forbi dit bord, afgørelsen er vedlagt.

I svaret gør vi rede for, at vi har rekvireret to dokumenter i SKAT København, dels en sagsliste dels en redegørelse fra SKAT København til ombudsmanden. Begge dele er undtaget med henvisning til tavshedspligten.

I Ombudsmandens afgørelse omtales både, at vi har indhentet oplysninger om sagen, hvilket han som nævnt i den tidligere forelæggelse anerkender som værende saglig begrundet, og at der ikke foreligger dokumenter om sagen. Det må betyde, at oplysningerne er indhentet mundtligt. For ikke at give Ombudsmanden anledning til at udtale kritik ift. at vi fortier oplysninger med en evt. negativ afsmittende virkning ift. afslaget på anmodningen om aktindsigt i dokumenterne, synes det hensigtsmæssigt at oplyse om, at der intet skriftligt lå fra møderne. Ombudsmanden har jo netop også

fortalt, at det ikke strider mod reglerne. Ombudsmandens udtalelse er også vedlagt.

Svaret er udarbejdet i et samarbejde mellem Proces og direktionssekretariatet.

Det skal beklages du først får orienteringen nu, svarudkastet skulle have været forelagt inden afsendelsen.”

Troels Lund Poulsen har forklaret³²⁰:

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmål 59 hørte vidnet stadig intet om 30. august-mødet. Efter ændringen af Ligningsvejledningen den 21. januar 2011 fik han heller ikke ham bekendt et nyt svar lagt op. Man holdt fast i det svarudkast, som han fik før den 21. januar 2011. Hvis han havde haft al den viden, som er kommet frem indenfor de seneste par uger, ville han have svaret anderledes. Han beklager over for Folketinget, at han ikke har svaret retmæssigt.

...

Udspørgeren henviste til brev af 28. marts 2011 fra vidnet til Folketingets Skatteudvalg med svar på spørgsmål 59 samt mail af 20. november 2012 fra kommissionen til Skatteministeriet og svarmail af samme dato med bilag, hvoraf fremgår, at svarudkast blev lagt til vidnet, men at svaret blev underskrevet og sendt til Folketinget af skatteminister Peter Christensen. Forespurgt, om han har supplerende kommentarer til forløbet omkring svaret til Folketinget, henviste han til mailen af 20. november 2012, sidste afsnit, ”Sagen har været forelagt ... retur i organisationen”, og forklarede, at han under sin tidligere forklaring har forklaret, at han har underskrevet brevet, men at han ikke ved, hvad der er sket i mellemtiden, fordi det var lige op til, at han stoppede som skatteminister. Forud for sin tidligere forklaring havde han været inde på Folketingets hjemmeside og konstateret, at det var ham, der stod som afsender af svaret på spørgsmål 59, så man kan ikke angribe ham for, at Skatteministeriet har lavet en teknisk fejl.

320 Protokol 9, side 18, og protokol 52, side 38-39.

Gergana Trasborg har forklaret³²¹:

Henvist til udtalelse af 13. december 2010 til Koncerncentret om ombudsmandssag og udtalelse af 13. januar 2011 til Koncerncentret om samme sag samt foreholdt mail af 13. januar 2011 fra vidnet til Hans From vedhæftet udtalelse til brug for ombudsmandssagen, forklarede hun, at den udtalelse, der blev sendt, var den af 13. januar 2011. Udtalelsen var klar til afsendelse allerede i december 2010, men det var aktlisterne ikke. Ved et møde mellem Folketingets Ombudsmand og kammeradvokaten blev man enige om, hvordan ombudsmandens undersøgelse skulle foregå. Ombudsmanden ville tage udgangspunkt i aktlisterne, der skulle udbygges.

Henvist til oversigt af 20. januar 2011 over materialet i Stephen Kinnocks sag bekræftede hun, at det var den endelige fortegnelse, der blev sendt.

Forespurgt, om der blev sendt andet end aktlisterne over til Koncerncentret i forbindelse med ombudsmandssagen, forklarede hun, at på et tidspunkt kom hele sagen med alle udskrifter og akter til at ligge i Koncerncentret. Hun ved ikke hvor i Koncerncentret. Den 20. januar 2011 sendte hun alene udtalelsen og aktlisterne, som hun havde fået af Hanne Dahl Kofod. Senere – som led i processen med at finde ud af, hvordan man skulle få undersøgelsen til at køre – kunne hun forstå, at en medarbejder fra ombudsmanden havde fået et sted i Koncerncentret til at sidde og arbejde med sagen. Hanne Dahl Kofod og vidnet sad manuelt og satte numre på hver akt. Mange af akterne havde alene været gemt som elektronisk data i journalsystemet. Sagen fyldte 2-3 mapper, der blev placeret i et skab hos vidnet. Det var kun hende, Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod, der vidste, hvor nøglen til skabet lå.

På et tidspunkt afleverede Hanne Dahl Kofod mapperne til Erling Andersen. Vidnet fik dem tilbage i slutningen af april 2011 og lagde dem i skabet igen. Nu var det kun hende og Lisbeth Rasmussen, der vidste, hvor nøglen var og havde adgang til mapperne. Sagen blev taget af Lisbeth Rasmussen – måske i slutningen af april 2011 – og lagt i et andet aflåst skab i huset. Det var som sagt Hanne, der gav mapperne til Erling Andersen, og hun mener, at Erling Andersen gav dem til disposition for ombudsmandens medarbejder i Koncerncentret. Hun ved ikke, hvem der havde ansvaret for

321 Protokol 13, side 3-4, og protokol 42, side 10-13.

mapperne i Koncerncentret. Hun har ikke deltaget i møder eller drøftelser direkte med Koncerncentret om håndteringen af ombudsmandssagen.

...

Henvist til mail af 13. januar 2011 fra vidnet til Hans From og SKAT Københavns udtalelse af samme dato, og foreholdt, at der ikke var sket ændringer i teksten, forklarede hun, at det heller ikke var det, som sagen ventede på, men aktlisterne.

Forespurgt, hvorfor hun sendte udtalelsen den 13. januar 2011, forklarede hun, at hun fik at vide, at den skulle sendes, efter at der var kommet et nyt sæt af aktlisterne. Hun mener, at det var Susanne Thorlin, der sagde, at hun skulle sende. Forespurgt, om hun fik at vide, hvem der havde bestemt, at det skulle sendes, svarede hun benægtende. Hanne Dahl Kofod sendte de aktlister, der lå på sagen, og så skulle det sendes videre. Forespurgt, om hun havde haft drøftelser med Hanne Dahl Kofod eller andre om aktlisternes udformning, svarede hun benægtende. Hun fik dem bare tilsendt, hvorefter hun scannede dem ind på sagen.

Foreholdt, at der var en lille ændring i udtalelsen, idet adressaten ikke længere var Anne Katrine Salling, men Hans From, og forespurgt, hvordan hun fik oplysning om, at det skulle sendes til en anden, forklarede hun, at Anne Katrine Salling på et tidspunkt skiftede afdeling i forløbet, og så fik hun at vide, at det skulle sendes til Hans From, der var kontorchef for direktionsekretariatet på det tidspunkt. Hun kan ikke huske, hvordan hun fik det at vide.

Henvist til, at det er vidnet, der har underskrevet udtalelsen af 13. januar 2011, og forespurgt, hvorfor det var hende og ikke Erling Andersen, der skrev under, forklarede hun, at det var hende, der var sagsbehandler, og som havde samlet trådene. Forespurgt, om man drøftede, hvem der skulle skrive under, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om udtalelsen blev lagt op til Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen til godkendelse, inden den blev sendt, forklarede hun, at den som sagt løbende havde været vendt med dem – i hvert fald med Erling Andersen – hvor han kom med de rettelser og input, der blev indarbejdet. Derefter lå den stille fra den 13. december 2010. Forespurgt, om udtalelsen blev lagt i kopi til nogen, da den blev sendt til Hans From, forklarede hun, at hun ikke kan erindre, at det skulle have været tilfældet.

Henvist til aktliste af 13. januar 2011 og forespurgt, om hun har deltaget i drøftelser eller overvejelser om udformningen af aktlisten på dette tidspunkt, forklarede hun, at det gjorde hun hverken på dette tidspunkt eller senere. Hun har dog efterfølgende sat nogle numre på aktlisten.

Forespurgt, om der kom reaktioner fra Koncerncentret på modtagelsen af udtalelsen og aktlisterne, forklarede hun, at det gjorde der ikke direkte, men hun fik at vide, at det skulle sendes igen, fordi der var et eller andet, der skulle laves om i aktlisterne. Forespurgt, om hun fik noget at vide om, hvad der skulle laves om, svarede hun benægtende, og hun kendte heller ikke aktlisterne så indgående. Hun spurgte heller ikke om det. Forespurgt, hvem hun fik det at vide af, forklarede hun, at hun mener, at det var hendes afdelingsleder, der sagde det. Forespurgt, om afdelingslederen sagde noget om, hvor tilbagemeldingen kom fra, forklarede hun, at den i hvert fald ikke kom direkte tilbage fra samme kanal, som vidnet havde brugt, men afdelingslederen sagde ikke noget herom.

Forespurgt, om der skete andet mellem den 13. og den 20. januar 2011, forklarede hun, at hun sandsynligvis fik nogle nye aktlister. Den 20. januar 2011 fik hun at vide, at hun skulle sende det. Erling Andersen sagde, at han havde ventet på, at Steffen Normann Hansen kontaktede ham og sagde, hvornår de skulle sende det. Forespurgt, hvordan hun fik den besked, forklarede hun, at hun fik beskeden mundtligt af Erling Andersen, der kom op forbi kontoret og sagde det. Forespurgt, om hun kan huske, hvordan ordene faldt præcist, forklarede hun, at hun ikke kunne huske det præcist, men det var noget i retning af: "Jeg venter på Steffen Normann Hansen".

Forespurgt, om Erling Andersen sagde noget mere konkret om, hvad han ventede på, at Steffen Normann Hansen skulle tage stilling til, forklarede hun, at han skulle nikke til, at de skulle sende det. Hendes indtryk var, at Steffen Normann Hansen skulle godkende indholdet, inden de sendte det.

Forespurgt, om hun havde indtryk af, at der i januar 2011 var drøftelser mellem SKAT København og Koncerncentret om udtalelsens indhold, svarede hun benægtende. Det var aktlisten, der skulle rettes og ikke udtalelsen. Forespurgt, om hun ved, om der var møder om aktlisten, svarede hun benægtende, men som sagt, så har der været møder, som hun ikke var med til. Forespurgt, om hun ved, hvem der deltog i de møder, som hun ikke selv var med til, forklarede hun, at som hun er blevet orienteret, så var det samme personkreds, som til de møder, hun var med til, men det

kan godt være, at hun tager fejl. Hun blev orienteret om møderne af sin afdelingsleder.

Henvist til udtalelse af 20. januar 2011 og foreholdt, at der ikke er ændringer i forhold til udtalelsen af 13. januar 2011, forklarede hun, at det også er hendes indtryk. Hun fik ikke at vide, at hun skulle rette noget på det tidspunkt. Forespurgt, om udtalelsen og aktlisten blev forelagt for nogen, inden det blev sendt, svarede hun benægtende, og hun mener ikke, at hun skulle udskrive aktlisterne til nogen.

Henvist til aktliste af 20. januar 2011, hvoraf fremgår, at teksten er blevet mere detaljeret i forhold til tidligere udkast, og forespurgt, om hun har kendskab til baggrunden for denne ændring, forklarede hun, at hun mener, at det kom frem på et af møderne, at ombudsmandens medarbejder skulle danne sig et overblik ud fra aktlisten. Akternes betegnelse skulle derfor være tydeligere, så medarbejderen ud fra listen kunne vælge, hvilke akter han ville se. Det var begrundelsen for ændringen af aktlisten.

Forespurgt, om hun gennemgik aktlisten og sammenholdt den med dokumenterne, når hun stod som underskriver på udtalelsen, forklarede hun, at hun ikke havde dokumenterne. Forespurgt, om hun ved, hvem der viderebragte oplysningen fra Koncerncentret til SKAT København om, at ombudsmandens medarbejder skulle gennemgå aktlisten på den nævnte måde, forklarede hun, at det kom frem på et eller andet møde. Hun ved ikke, om det var en aftale, der blev indgået mellem kammeradvokaten og ombudsmanden, eller om det var noget, der var aftalt forinden. Forespurgt, hvor hun fik oplysningen om, at der skulle ligge en aftale mellem kammeradvokaten og ombudsmanden, forklarede hun, at hun mener, at det kom frem på et af møderne, som hun deltog i.

Vidnet blev foreholdt, at der var et møde den 12. januar 2011 mellem kammeradvokaten, ombudsmanden og ledelsen i Koncerncentret, og foreholdt, at det formentlig var på det tidspunkt, at man lavede aftalen om, at ombudsmandens medarbejder skulle danne sig et overblik ud fra aktlisten. Forespurgt, om hun kan huske noget nærmere om, hvad det var for et møde, hun deltog i, fordi det formentlig må have ligget efter den 12. januar 2011, forklarede hun, at det gjorde det sikkert også. Forespurgt, hvem der deltog i mødet, forklarede hun, at det stadig var samme personkreds.

Forespurgt, hvem der på mødet kom med oplysningen om, at aktlisten skulle udbygges og gøres mere deskriptiv, forklarede hun, at det ikke kom frem på det møde. Det fik hun ikke forelagt. Det var noget Hanne Dahl Kofod arbejdede på. De fik at vide, at ombudsmandens medarbejder ville gå sagen igennem efter den nævnte fremgangsmåde. Oplysningen fik hun sandsynligvis af Erling Andersen, men hun kan ikke huske det 100%.

Forespurgt, om hun har hørt, om der kom reaktioner fra Koncerncentret, efter hun sendte udtalelsen og den nye aktliste den 20. januar 2011, svarede hun benægtende. Hun ringede til Hans From i forbindelse med fremsendelsen og sagde, at han skulle se bort fra den tidligere mail, og at hun havde fået besked på at sende det igen, så det var det sidste, der var det gældende. Forespurgt, om Hans From spurgte ind til omstændighederne omkring dette, svarede hun benægtende. Hun fik det indtryk, at han var indforstået. Forespurgt, om han gav nærmere udtryk for, at han var orienteret om det, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun har beskæftiget sig med ombudsmandsagen efter samtalen med Hans From – udover hun har været med til at lave bilagsmapperne – svarede hun benægtende.

Forespurgt, hvornår de gik i gang med at lave bilagspakken, der skulle bringes over til Koncerncentret, forklarede hun, at hun skulle lave den sammen med Hanne Dahl Kofod, men hun kan ikke huske datoen. Det kan godt have været i januar/februar 2011.

Forespurgt, om hun var involveret i at pakke dokumenterne sammen, svarede hun bekræftende. Hun og Hanne Dahl Kofod printede ud og supplerede med det, der ellers var printet ud. De nummererede bilagene og satte dem i mapper. Det tog et par dage. Forespurgt, om der var andre end hende og Hanne Dahl Kofod, der gennemgik materialet for at sikre, at det var komplet, svarede hun benægtende. Hun ved ikke, om Lisbeth Rasmussen så på det. De holdt det meget tæt til kroppen i hvert fald.

Forespurgt, hvad der skete med dokumenterne, da de var færdige, forklarede hun, at de lå i hendes skab i en periode og ventede på, at de blev rekvireret. På et tidspunkt blev de bragt over til Koncerncentret. Hun mener, at det var Erling Andersen, der bragte dem over. Forespurgt, om han hentede dem på hendes kontor, forklarede hun, at de var låst inde i et skab, og at det kun var Hanne Dahl Kofod, Lisbeth Rasmussen og hende, der vidste, hvor nøglen var. Det må have været i hendes fravær, at Hanne

Dahl Kofod hentede mapperne og afleverede dem til Erling Andersen. Forespurgt, om hun efterfølgende har hørt noget eller været involveret i arbejdet i relation til ombudsmandssagen, svarede hun benægtende.

Forespurgt af advokat Karen-Margrethe Schebye, hvordan man arbejdede i Captia med det dokument, som man havde lavet som første udkast til udtalelse, forklarede hun, at man godt kunne lade dokumentet være i udkast, så alle ændringer, man indarbejdede i udkastet, stod deri. Man havde ikke en logning af, hvad man ændrede i dokumentet løbende. Man lavede ikke et nyt dokument, men arbejdede i udkastet ligesom i Word. Forespurgt, om det er korrekt forstået, at man i det endelige dokument i Captia ikke kan se, hvordan det så ud fra start, hvis man ikke har printet det ud løbende, svarede hun bekræftende. Dette ville kræve, at man printede det ud og akterede det til sagen.

Formanden bemærkede, at det er det samme problem, der er beskrevet i relation til agterskrivelsen.

Forespurgt af udspørgeren, om de bruger Microsoft Word i Captia, svarede hun bekræftende. Når man scanner ind, bliver det til et andet format. Forespurgt, om det bliver til pdf-filer, svarede hun bekræftende.

Lisbeth Rasmussen har forklaret³²²:

Af udspørgeren henvist til mail af 13. januar 2011 fra Gergana Trasborg til Hans From, cc Erling Andersen og vidnet, vedhæftet udtalelse og aktliste af 13. januar 2011 og forespurgt, om hun deltog i møder, drøftelser eller andet op til denne mail, svarede hun benægtende. Hun fik den cc til orientering. Hun læste den igennem. Hun var godt klar over, hvor de stod. Forespurgt, om hun læste aktlisten igennem, forklarede hun, at hun ikke kan erindre, at hun bemærkede, hvad der var kommet ud af aktlisten. Forespurgt, om hun har noget kendskab til baggrunden for, at den blev fremsendt den 13. januar 2011, svarede hun benægtende.

Foreholdt aktlisten af 13. januar 2011: "13. september 2010: SKATs notat vedrørende sagsbehandlingen i skattesagen og vurdering af de problemstillinger, der er rejst i pressen. 2. version", og at "og vurdering af de problemstillinger, der er rejst i pressen", er en tilføjelse, og forespurgt, om

322 Protokol 42, side 28-30, 34 og 37-38.

hun havde drøftet aktlisten med Hanne Dahl Kofod eller andre, forklarede hun, at hun ikke erindrer at have drøftet dette spørgsmål. Hvorfra det kommer, ved hun ikke.

Henvist til aktlisten af 13. januar 2011, hvoraf fremgår, at vidnets forslag til formulering, ”Drøftet med koncernledelsen”, er sat ind ved de fire aktbeskrivelser, og forespurgt, om hun ved hvorfor, svarede hun benægtende. Det er faktisk også overraskende, at man vendte tilbage og fulgte det, som hun havde givet som et muligt bud. Forespurgt, om Hanne Dahl Kofod, der var afdelingsleder i hendes afdeling, slet ikke fortalte hende, at teksten nu kom ind alligevel, forklarede hun, at hun ikke erindrer, at der var nogen, der orienterede hende herom.

Henvist til aktlisten af 13. januar 2011, hvoraf fremgår, at Søren Hansens påtegning om, at redigeringen er afsluttet den 27. oktober 2010, er sat ind igen, og forespurgt, om hun ved noget herom, forklarede hun, at hun ikke ved, hvem der har sat påtegningen ind.

Foreholdt af formanden, at det vel var misvisende, at der stod, at redigeringen var afsluttet den 27. oktober 2010, svarede hun bekræftende.

Forespurgt af udspørgeren, om hun ved, om aktlisten blev lagt til Erling Andersen til godkendelse, inden den blev sendt, forklarede hun, at hun ikke ved det, men hun antager, at den gjorde. Han styrede sagen. Den er ikke sendt over, uden at det var aftalt med ham.

Forespurgt, om hun drøftede sagen med nogen, efter hun modtog mailen af 13. januar 2011, svarede hun benægtende. Hun vidste så lidt om, hvad der foregik i sagen, og hvad der blev drøftet. Hun skulle alene assistere, hvis der var nogen, der havde brug for oplysninger, som hun havde. Forespurgt, om hun deltog i møder om ombudsmandssagen efter den 13. januar 2011, svarede hun benægtende. Hun er slet ikke bekendt med, hvad der skete efter den 13. januar 2011.

Forespurgt, om hun deltog i møder før den 13. januar 2011, forklarede hun, at hun ikke husker at have deltaget i møder. Hendes tilknytning sluttede i december måned, da hendes tekstforslag blev forkastet, og hun hørte om fjernelsen af dokumenter, hvor hun meddelte Erling Andersen, at det var uklogt. Måske brugte hun et lidt stærkere ord. Hun husker det ikke nøjagtigt. Forespurgt, om det var omkring den 13., 14. eller 15. december 2010, at hun sagde dette, svarede hun bekræftende.

Forespurgt, om hun fra Erling Andersen fik besked på, at hun ikke skulle være med mere, svarede hun benægtende. Han kørte selv videre. Hun har ingen informationer om, hvad han gjorde, hvad han drøftede, og med hvem han drøftede det. Hun fik alene lagt udkast til orientering.

Henvist til mail af 20. januar 2011 fra Gergana Trasborg til Hans From, cc Erling Andersen, vedhæftet udtalelse og aktliste af 20. januar 2011 og forespurgt, om hun fik udtalelsen af 20. januar 2011, forklarede hun, at hun simpelthen ikke erindrer at have set, at den blev ændret. Forespurgt, om hun hørte noget om, at udtalelsen af 13. januar 2011 blev ændret ved en udtalelse af 20. januar 2011, svarede hun benægtende. Det var først langt senere, at hun blev klar over, at man faktisk måtte trække udtalelsen tilbage og fremsende den på ny. Det var på et tidspunkt, hvor kommissionen var nedsat, at hun blev opmærksom på det. Forespurgt, om der var nogen, der gjorde hende opmærksom på det, svarede hun benægtende. De samlede materiale sammen, og der blev hun opmærksom på, at der var det ekstra.

Henvist til aktliste af 20. januar 2011 og forespurgt, om hun fik den at se af Hanne Dahl Kofod, svarede hun benægtende. Hun husker, at det var på et tidligere tidspunkt, at de arbejdede med disse tekster og fik aktlisten tydeliggjort.

Forespurgt af formanden, om hun stadigvæk mener dette, eller om hun er kommet i tvivl, forklarede hun, at det helt klart er hendes erindring, at det var langt tidligere, at de arbejdede på at tydeliggøre aktlisten.

Udspørgeren bemærkede, at der ikke er forskelle på aktliste af 13. december 2010 og 13. januar 2011, bortset fra de fire aktbeskrivelser, som hun havde været inde og kommentere på. Forespurgt, hvad hun bygger det på, at der i begyndelsen af december måned skulle have været et andet udkast, som var meget mere detaljeret, forklarede hun, at som hun husker forløbet, så startede de allerede indledningsvist med at have denne drøftelse, fordi beskeden var, at de oprindelige aktlister skulle udbygges, således at de fik den beskrivende og informative karakter, så ombudsmanden kunne sammenholde det med de ting, som han gerne ville. Det var helt klart en forudsætning, at han selvfølgelig skulle sammenholde aktliste og bilag. Han skulle også have bilag leveret. De to ting hører sammen. Det er helt sædvanligt, at ombudsmanden kigger på begge dele, men at han selvfølgelig udvælger det, som interesserer ham.

Forespurgt om det så ikke undrede hende, at den aktliste, som hun modtog pr. mail den 13. januar 2011, slet ikke havde det indhold, som hun mente, den skulle have og foreholdt, at der blev holdt et møde med ombudsmanden den 12. januar 2011, hvor man drøftede løsningen med den udbyggede aktliste, samt forespurgt, om hun har kendskab hertil, svarede hun benægtende. Da hun gennemlæste papirerne i sagen, kunne hun godt se, at der havde været et møde, men hun er slet ikke bekendt med, hvad der blev drøftet på mødet.

Forespurgt, om hun var involveret i aktiviteter, eller om hun hørte om aktiviteter i relation til ombudsmandssagen efter den 20. januar 2011, forklarede hun, at Erling Andersen fortalte, at de var blevet bedt om at levere akterne til departementet. Han fortalte, at Steffen Normann Hansen havde bedt om, at en kopi af alle akterne kom over i Koncerncentret, så der var et sæt af akterne i sagen derovre. Erling Andersen var ikke særlig glad og tryk ved, at akterne skulle vandre en tur over til Koncerncentret. Ombudsmanden skulle selvfølgelig se dem, men det ville de gerne, at han gjorde hos dem, hvor akterne befandt sig.

Forespurgt, om Erling Andersen gav udtryk for, at der kunne være en bekymring for, at man kunne konstatere, at udtalelsen næppe dækkede over hele virkeligheden, hvis akterne blev lagt ved siden af udtalelsen og aktlisten, svarede hun benægtende. Det gav han ikke udtryk for. Det var en bekymring om, at akterne i sig selv forlod adressen Sluseholmen 8 B og kom over i andre hænder, som aldrig havde haft akterne tidligere, og hvem der så kunne få fat i dem, og hvem der fik adgang til dem slet og ret, fordi de havde værnet så kraftigt om sagen. De mente stadigvæk, at det var vigtigt, at de gjorde det. De havde den holdning, at ombudsmanden nemt kunne gennemgå akterne på deres adresse. De ønskede derfor ikke at udlevere kopi, men det var en besked, Erling Andersen havde fået, og så havde han sat Hanne Dahl Kofod til at udforme et sæt akter, som man udskrev fra systemet, hvor sagen lå.

Det var en udskrift fra selve systemet, og det var de mapper, som kommissionen senere fik. Så vidt hun husker, var der fire mapper. De blev kopieret og opbevaret et lille stykke tid hos SKAT København, indtil de blev bedt om at aflevere dem. Hanne Dahl Kofod tog over og afleverede dem i Skatteministeriet på Nicolai Eigtveds Gade. Det var en gang i februar, og en gang i april 2011 kom mapperne retur, hvor Steffen Normann Hansen havde dem med, da han skulle til et møde på Sluseholmen. Forespurgt, om hun positivt ved, at det var Hanne Dahl Kofod, der bragte mapperne

over, idet Gergana Trasborg har forklaret, at hun mente, at det var Erling Andersen, der havde afleveret dem, forklarede hun, at hun har talt med Hanne Dahl Kofod, så hun er helt sikker på, at det var Hanne Dahl Kofod, der afleverede mapperne.

...

Af advokat Karen-Margrethe Schebye henvist til mail af 13. januar 2011 fra Gergana Trasborg til Hans From, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, vedhæftet "Document.pdf; aktlister.pdf; udtalelse kc.pdf; udtalelse til KC – wordformat.doc", og forespurgt, om hun kan fortælle, hvad "udtalelse til KC – wordformat.doc" var, svarede hun benægtende. Forespurgt, om det var sædvanligt, at man sendte en udtalelse fra SKAT København til Koncerncentret både i pdf- og wordformat, forklarede hun, at det ved hun ikke. Forespurgt, om der ligger instrukser for, at man aldrig sender noget ud af huset i wordformat, svarede hun benægtende. Hun tror, at det af og til sker, at der bliver sendt noget i wordformat. Hende bekendt er der ikke nogen instrukser om, at man ikke må sende wordformat, og at det skal være pdf.

...

Formanden foreholdt, at hun flere gange har forklaret, at hun har medvirket til at lave nogle mere uddybende og informative aktlister relativt tidligt i forløbet, og foreholdt, at kommissionen kun er i besiddelse af mere brede og informative aktlister fra den 20. januar 2011, forklarede hun, at det kan hun ikke forklare. Forespurgt, om hun har mulighed for på sin computer at finde mere uddybende aktlister, som hun har medvirket til at lave, forklarede hun, at hun selvfølgelig vil se efter det, men hun har ikke aktlister liggende på sin computer. Hun har ingen dokumentation for, at de skulle være lavet tidligere, men hele hendes deltagelse drejede sig om udvidelsen. Derfor forstår hun ikke, at det faktisk først er fra den 13. til den 20. januar 2011, at udvidelserne er sket. Det er helt forkert i forhold til det, som hun erindrer fra forløbet.

Forespurgt af udspørgeren, om hun fik de aktlister, som hun har set, via mail eller overleveret fysisk via papir, forklarede hun, at det var via papir.

Hanne Dahl Kofod har forklaret³²³:

Henvist til mail af 13. januar 2011 fra Gerğana Trasborg til Hans From vedhæftet udtalelse af 13. januar 2011 og forespurgt, om hun hørte noget om, hvad baggrunden var for fremsendelsen, svarede hun benægtende, men hun mener, at hun fik at vide, at den blev sendt. Hun kan ikke huske, hvem der fortalte hende det, og hun fik ikke en kopi af udtalelsen.

Henvist til aktliste af 13. januar 2011 og forespurgt, hvem der har lavet denne aktliste, forklarede hun, at det var hun. Det var den, som hun havde rettet til. Forespurgt, om hun kan huske, at hun rettede den til, forklarede hun, at hun kan huske, at hun skrev de tekster ind, som hun fik fra Lisbeth Rasmussen.

Foreholdt aktliste af 13. januar 2011: "13. september 2010: SKATs notat vedrørende sagsbehandlingen i skattesagen og vurdering af de problemstillinger, der er rejst i pressen. 2. version", og aktliste af 13. december 2010: "13. september 2010: SKATs notat vedrørende sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag 2. version", og forespurgt, hvornår tilføjjelsen, om vurdering af de problemstillinger, der er rejst i pressen, er kommet ind, forklarede hun, at hun vil formode, at hun fik at vide af Lisbeth Rasmussen, at det skulle stå der. Foreholdt, at det ikke står i Lisbeth Rasmussens mail af 10. december 2010 til hende, forklarede hun, at de må have talt om det. Forespurgt, hvornår de havde talt om det, forklarede hun, at det måtte være inden den 13. december 2010. Hun kan ikke huske det, men hun er ikke selv gået ind og ændret i listen uden at konferere det. Forespurgt, om hun kan huske, at hun har talt med Lisbeth Rasmussen herom, svarede hun benægtende. Det er en efterrationalisering. Det kunne være Lisbeth Rasmussen, men det kunne også være Susanne Thorlin, der havde sagt, at det skulle stå der.

Forespurgt, om hun sendte aktlisten til nogen, inden den skulle gå, forklarede hun, at hun kun sendte den til Gerğana Trasborg, men der er selvfølgelig nogle, der kan have set en papirudskrift, når de talte om listen. Forespurgt, hvem der kunne have set en papirudskrift, forklarede hun, at det kunne Susanne Thorlin. Hun er ikke sikker på, om hun talte med Lisbeth Rasmussen om den, efter hun havde skrevet de fire tekster ind, men det kan hun have gjort. Forespurgt, om hun talte med Erling Andersen,

323 Protokol 43, side 9-12.

forklarede hun, at det kan hun muligvis også have gjort. Udarbejdelse af listen var en ekspeditionssag.

Foreholdt Lisbeth Rasmussens mail af 10. december 2010 til hende, cc Erling Andersen: "... Arbejdsnotat om koncernledelsens overvejelser om principielle problemstillinger i forbindelse med sagen. Drøftet med koncernledelsen ..." og aktliste af 13. januar 2011 med samme tekst, og forespurgt, om hun drøftede det med andre end Lisbeth Rasmussen, svarede hun bekræftende. Hun drøftede det med Susanne Thorlin, som skulle sigge god for det. De lavede det i fællesskab. Thorlin var leder af Erling Andersens sekretariat, så det var hende, der cleared af med Erling Andersen.

Henvist til aktliste af 13. december 2010, hvoraf fremgår, at der samme sted ikke står "Drøftet med koncernledelsen", forklarede hun, at hun var lidt uforstående overfor denne udskrift. Hun mener, at det må være et arbejdsnotat, som de udarbejdede i forbindelse med overvejelserne. Hun kan ikke huske det, og hun har forsøgt at granske sin hukommelse hos sin bisidder, men hun kan ikke komme det nærmere, end at det må have været et arbejdsudkast.

Foreholdt aktliste dateret 13. januar 2011 "Redigering afsluttet den 27. oktober 2010", og henvist til aktliste af 13. december 2010, hvor der ikke står "Redigering afsluttet ...", samt forespurgt, om hun kan huske, at hun skrev "Redigering afsluttet ..." ind, forklarede hun, at hun stadig ikke kan huske, at hun skrev udkastet af 13. december 2010, men hvis hun først havde taget det ud, må hun efterfølgende have tænkt, at det i bund og grund var Søren Hansens liste, så det burde stå der, fordi der kun var rettet lidt i teksten ud for de fire akter, som Søren Hansen ikke rigtig havde haft noget at gøre med.

Man kan så undre sig over, hvorfor hun ikke skrev, at aktlisten var redigeret igen, men man kan på forsiden af aktlisten se, at der står den 13. januar 2011. Ved efterrationalisering kan hun godt se, at hun nok skulle have gjort en bemærkning om, at hun havde redigeret det, men hun mener, at man kan se, at det er et redigeret udkast, der foreligger i og med, at der står en anden dato på forsiden.

Forespurgt af Niels Fenger, om det var hende, der satte linjerne "Redigering afsluttet ..." ind, forklarede hun, at det ikke rigtig kunne være andre end hende. Som hun husker det, så skrev hun det hele. Hun mener, at hun skrev det hele ind, som det var, og kan derfor ikke huske, om hun fjernede

”Redigering afsluttet ... ” først. Det er derfor gætterier, at aktlisten af 13. december 2010 er et udkast fra hende.

Forespurgt, om der kom nogle reaktioner på aktlisten af 13. januar 2011 fra Koncerncentret eller fra ledelsens side, svarede hun bekræftende. Den 17. januar 2011 fik hun en mail fra Susanne Thorlin om, at hun havde været til møde med Erling Andersen, og at de skulle redigere aktlisten. Den skulle være så specificeret, at man ud fra teksterne kunne se, hvad de enkelte dokumenter handlede om. Det skulle de have et møde om hos Susanne Thorlin den 18. januar 2011.

Forespurgt, hvem der deltog i mødet den 18. januar 2011, forklarede hun, at det gjorde Susanne Thorlin og vidnet. De gennemgik alle bilagene og ændrede teksten i aktlisten, så man ud af listen kunne se, hvad der var på sagen. Henvist til aktliste af 20. januar 2011 og forespurgt, om det var hende, der har skrevet denne, svarede hun bekræftende. De konfererede og redigerede teksten sammen. Foreholdt aktliste af 20. januar 2011: ”September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren”, og aktliste af 13. januar 2011: ”Drøftet med koncernledelsen”, og forespurgt, hvem der foreslog, at der skulle stå ”departementschef og produktionsdirektør” i stedet for ”koncernledelse”, forklarede hun, at hun mener, at Susanne Thorlin foreslog det, og at vidnet synes, at det var et udmærket forslag. Det ville gøre det mere tydeligt, hvem det var, man havde talt med.

Henvist til aktliste af 20. januar 2011, hvoraf fremgår, at ”Redigering afsluttet ... ” er taget ud, svarede hun, at det hele i bund og grund var skrevet om, så hun syntes ikke, at det var Søren Hansens dokument længere. Forespurgt, om hun drøftede med nogen, om det skulle fjernes, forklarede hun, at hun ikke tror, at hun gjorde sig de helt store overvejelser herom. Hun tror ikke, at hun drøftede det med nogen.

Forespurgt, om hun fik en kopi af udtalelsen af 20. januar 2011, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun ved, om aktlisten blev sendt eller givet til nogen med henblik på godkendelse, inden den blev sendt til Koncerncentret, svarede hun benægtende. Hun vil stærkt formode, at Erling Andersen fik den forelagt, men hun ved det ikke. Det ville typisk være Susanne Thorlin, der forelagde den.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om der var aktiviteter i regionens regi i relation til ombudsmandssagen, efter aktlisten var udarbejdet og indtil det tidspunkt, hvor de blev sat til at skrive akter ud og lave en ny liste, forklarede hun, at hun mener, at hun kort tid efter satte sig ned med Gergana Trasborg og nummererede det hele for at gøre det nemmere for ombudsmanden at finde bilagene. Forespurgt, hvem der bad hende om det, forklarede hun, at det formentlig var Susanne Thorlin, men hun kan ikke huske det

Henvist til "de fire linjer", hvoraf fremgår, at tallet 39 er håndskrevet i øverste højre hjørne med en ring omkring, foreholdt aktliste af 20. januar 2011 med teksten ud for tallet 39, "Udateret: Arbejdsnotater. Udkast til ... produktionsdirektøren", og foreholdt, at kommissionen efterfølgende har modtaget det originale dokument, der består af to A4-ark med maskinskrift på de to forsider og håndskrift på de to bagsider, samt forespurgt, om hun har nogen forklaring på, hvorfor de to forsider ikke er kommet med, forklarede hun, at hun mener, at det, der stod på de to forsider, ikke havde noget med sagen at gøre. Forespurgt, om hun gjorde sig overvejelser om, hvorvidt man skulle tage de to forsider med, eller om det kun var de to håndskrevne sider, der var til stede, forklarede hun, at hun er i tvivl, om disse sider overhovedet var scannet ind på sagen, men det kan man tjekke, om de var. De hentede bilagene fra det indscannede.

Forespurgt, hvad der skete med materialet efter, at hun og Gergana Trasborg havde lavet aktlisten og printet akterne ud, forklarede hun, at det blev låst inde i Gergana Trasborgs skab. På et tidspunkt fik hun at vide af Erling Andersen, at det skulle sendes over til ministeriet. Hun bragte det over til ministeriet og afleverede det til Per Hvas. Hun tror, at han låste det inde i et skab, men hun ved det ikke. Hun ved ikke, hvordan materialet kom tilbage til regionen. Langt senere spurgte hun Lisbeth Rasmussen eller Erling Andersen, om det var kommet tilbage, og hun fik at vide, at det kom tilbage en gang i april måned.

Forespurgt af Niels Fenger, om hun – efter mailen af 10. december 2010 fra Lisbeth Rasmussen – fik andre instruktioner af Lisbeth Rasmussen om, hvordan aktlisten skulle ændres, eller om de efterfølgende instruktioner kom fra Susanne Thorlin eller af anden vej, forklarede hun, at hun ikke mener, at hun fik flere instruktioner fra Lisbeth Rasmussen. Forespurgt, om Lisbeth Rasmussen kan have bedt hende om at lave aktlisten mere pædagogisk, altså det hun gjorde midt i januar, svarede hun benægtende.

Forespurgt, hvornår man laver en aktliste, forklarede hun, at der hende bekendt ikke er nogen fast regel for, hvornår man laver den – hvis man laver den. Hvis sagen ikke er særlig stor, er det vel ikke nødvendigt at lave en. Forespurgt, hvilke kriterier man bruger for at udvælge akter, der skal tages med på listen, hvis man laver den, forklarede hun, at det stort set er alt det, der ligger på en sag.

Erling Andersen har forklaret³²⁴:

Af advokat K. L. Németh henvist til brev af 20. januar 2011 fra SKAT København med udtalelse til brug for en ombudsmandssag og forespurgt, om vidnet kan huske ombudsmandshenvendelsen, forklarede han, at det kunne han godt. Forespurgt, om han var orienteret om svaret til ombudsmanden og de løbende udkast, som man lavede, forklarede han, at det brev, som blev sendt, er det af 20. januar 2011. Ombudsmandssagen blev behandlet af departementschefen i Koncerncentret. SKAT København blev bedt om at give nogle oplysninger, og det var det, der blev fremsendt med dette brev. Det mener han, at han var orienteret om.

Advokat K. L. Németh henviste til, at det fremgår, at der blev afholdt 5 møder, hvorunder vidnet orienterede Peter Loft og Steffen Normann Hansen om sagsforløbet. Foreholdt: ”Sagen blev fra starten vurderet som værende en meget følsom sag. Direktør Erling Andersen fandt det derfor både naturligt og hensigtsmæssigt at drøfte sagen undervejs med hans foresatte – produktionsdirektør Steffen Normann Hansen (reference vedr. produktion) og departementschef Peter Loft (reference vedr. alle øvrige ledelsesmæssige spørgsmål). Formålet med møderne var derfor at orientere om sagen på et uformelt plan. Der har været drøftelser om sagens principielle aspekter,” og ”Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne”, og foreholdt, at enten var det netop foreholdte forkert, eller også var det, som vidnet har forklaret forkert, forklarede han, at det var han ikke enig i. Han fandt det naturligt at orientere departementschefen, og det skete på de 5 møder. De havde ikke siddet og sagsbehandlet på møderne, men drøftet sagen, som han har redegjort for. Som det fremgår af det netop foreholdte, så havde det ”konkrete materielle indhold og udfald ikke været til drøftelse ved møderne”. Det vil sige, at den konkrete sagsbehandling ikke blev drøftet på møderne.

324 Protokol 21, side 29, og protokol 43, side 24, 28-36, 37-39, 40-41, 42-43 og 44.

...

Foreholdt af udspørgeren, at aktlisten den 20. januar 2011 var væsentligt mere udbygget, og at der var væsentlig mere brødtekst til hver af akterne, og forespurgt, om det var en problemstilling, der allerede var oppe i begyndelsen af december måned 2010, svarede han benægtende. Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun mener, at det var en problemstilling, man allerede havde fået besked på at arbejde med på dette tidspunkt, forklarede han, at den besked, som man fik, var, at man skulle arbejde videre med aktlisten. Den besked fik man fra ham efter mødet, men det var ikke en besked, der havde det indhold, at der skulle lægges mere på, eller at det skulle være mere beskrivende. Det var koncentreret omkring problemstillingen om de fire akters formulering.

Han har ikke nogen præcis erindring om, hvad der skete med formuleringerne – hvornår det ene blev forelagt, og hvornår det andet blev forelagt – fra den 13. december 2010 og til den 20. januar 2011, hvor SKAT København afgav den endelige udtalelse. Han vil understrege, at han synes, at det var en hensigtsmæssig form aktlisten havde den 20. januar 2011. Dels synes han, at den var informativ, og dels var det klart tilkendegivet på akterne, at de havde været drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren.

...

Henvist til aktliste af 13. januar 2011 og forespurgt, hvem, der lavede denne aktliste, forklarede han, at det gjorde Hanne Dahl Kofod. Han har ikke anden erindring, end at alt, der vedrører aktlisten, er lavet af Hanne Dahl Kofod.

Foreholdt, at man kan se nogle ændringer i aktlisten, når man sammenholder aktliste af 13. januar 2011 med aktliste af 13. december 2010, og foreholdt, at der ved akten af 13. september 2010 er tilføjet ”og vurdering af de problemstillinger, der er rejst i pressen”, samt forespurgt, om han har nogen erindring om, hvordan denne tilføjelse kom ind, svarede han benægtende. Forespurgt, om det var noget, han drøftede med Hanne Dahl Kofod, forklarede han, at han er nødt til at svare, at han ikke tror på, at der blev foretaget ændringer, uden at Hanne Dahl Kofod havde vendt det med ham, men han har ingen præcis erindring om det. Dermed kan han heller ikke forklare, hvorfor man tilføjede dette.

Hvis det nævnte notat af 13. september 2010 er det notat, som han tror, det er – notatet, der startede som et pressenotat, men hvor der efterfølgende kom sagsoplysninger på – så mener han, at det var hensigtsmæssigt med tilføjelsen. Der skete det, at det startede som et notat med presseklip og med Lisbeth Rasmussens vurdering af presseklippene, men så blev der senere lagt lidt mere sagsvurdering ind i det. Derfor var det vel relevant nok at lave tilføjelsen.

Foreholdt, at hvis man sammenligner aktliste af 13. januar 2011 med de tilsvarende linjer i aktliste af 13. december 2010, er der fire steder i akten af 13. januar 2011 tilføjet ”Drøftet med koncernledelsen”, og forespurgt, om det var drøftet med ham, at der nu igen skulle stå ”koncernledelsen”, forklarede han, at det var det muligvis, men han kan simpelthen ikke forklare det.

Foreholdt, at aktlisten af 13. januar 2011 blev sendt til Koncerncentret sammen med udtalelsen af samme dato, og forespurgt, om han godkendte den, inden den blev sendt til Koncerncentret, forklarede han, at han igen bliver nødt til at sige, at han simpelthen ikke kan erindre det præcist, men han er helt overbevist om, at man har vist ham det og drøftet det med ham, inden man sendte det til Koncerncentret. Det ville ellers være fuldstændig i strid med den måde, som hans sagsbehandlere ellers arbejder på. Han magter ikke at huske vejen til den endelige liste. Forespurgt, om aktlisten af 13. januar 2011 var den første endelige liste, svarede han bekræftende.

Foreholdt aktliste af 13. januar 2011: ”Redigering afsluttet den 27. oktober 2010 Søren ... Hansen”, og at der på aktliste af 13. december 2010 ikke står noget herom, samt forespurgt, om han har nogen erindring om, hvordan det kan være sket, at denne tekst blev fjernet og senere kom med igen, svarede han benægtende. Han kan ikke forklare det.

Henvist til aktliste af 20. januar 2011, hvoraf fremgår, at ”Redigering ...” er taget ud igen, forklarede han, at han simpelthen ikke har nogen præcis erindring om det her, men han har ikke fantasi til at forestille sig, at aktlisten, der blev sendt over til Koncerncentret den 13. januar 2011, ikke skulle være drøftet med ham eller vist til ham. Forespurgt, om det også gjaldt aktlisten af 20. januar 2011, svarede han bekræftende. Den endelige udgave var også afstemt med ham.

Foreholdt, at nogen vel har gjort sig overvejelser i forbindelse med, at "Redigering ..." først stod der, så gik ud, så kom ind og så gik ud igen, foreholdt, at man godt kunne forestille sig, at man havde involveret vidnet i disse overvejelser, når aktlisterne ifølge hans forklaring var et problem i forhold til Koncerncentret, og forespurgt, om han i givet fald blev involveret i sådanne overvejelser, forklarede han, at det har han ingen erindring om. Han kan ikke have fantasi til at forestille sig, at han ikke så aktlisterne, der blev sendt den 13. og den 20. januar 2011, men problemstillingen med at teksten "Redigering ..." vandrede ud og ind, har han ingen erindring om.

Henvist til mail af 13. januar 2011 fra Gergana Trasborg til Hans From, ce vidnet og Lisbeth Rasmussen, vedhæftet udtalelsen af samme dato, og forespurgt, om han ved, hvorfor Lisbeth Rasmussen fik en kopi, forklarede han, at det gjorde hun, fordi det vedrørte hendes skattesag. Forespurgt, om han har godkendt, at denne version blev sendt over, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han ved, hvorfor adressaten blev skiftet fra Anne Katrine Salling til Hans From, forklarede han, at det har han ingen idé om. Som han husker det, var Anne Katrine Salling medarbejder hos Hans From, der var chef for Peter Lofts sekretariat.

Henvist til udtalelse af 13. januar 2011, hvoraf fremgår, at det var Gergana Trasborg, der skrev udtalelsen under, og foreholdt, at det forløb, som han har forklaret om, ikke var helt uproblematisk, samt forespurgt, hvorfor det var Gergana Trasborg, der skrev under og ikke ham selv, forklarede han, at det var normal procedure, at det var sagsbehandleren, der skrev under.

Foreholdt af formanden, at man kan sige, at det ikke var en helt normal sag, og at han havde forstået, at da afgørelsen i sin tid blev truffet, var det vidnet, der skrev under på den, samt forespurgt, om det ikke også ville have været rimeligt, at han skrev udtalelsen under, efter det forløb der havde været, forklarede han, at han valgte at skrive under på selve afgørelsen, fordi det stadigvæk på daværende tidspunkt var uklart, om afgørelsen ville blive offentliggjort. Derfor gik han og Lisbeth Rasmussen ind og lagde navn til den. Det er den eneste skrivelse i sagen, han har skrevet under, og der har været et hav af skrivelser, om aktindsigter fra journalister og alt muligt. Det har kørt efter nøjagtig samme model, nemlig at det er sagsbehandleren, der efter normal kutyme skriver under på det. Derfor kørte ombudsmandssagen også på den måde.

Forespurgt af udsøgeren, om der kom nogen reaktion fra Koncerncentret, da de modtog udtalelse og aktlisten den 13. januar 2011, forklarede han, at det gjorde der ikke til ham. Forespurgt, om han ved, om der kom en reaktion tilbage til andre i regionen, forklarede han, at det må der jo være kommet, men han kan ikke huske det. Der var et forløb mellem det, der blev sendt over den 13. januar 2011 og det, der blev sendt over den 20. januar 2011, hvor det sidste var blevet mere informativt udformet, og "koncernledelsen" var blevet erstattet med "departementschefen og produktionsdirektøren". Det medvirkede han til, men han kan ikke helt præcist erindre vejen fra den 13. til den 20. januar 2011.

Foreholdt mail af 17. januar 2011 fra Susanne Thorlin til Hanne Dahl Kofod, cc Gergana Trasborg og vidnet, svarmail af samme dato og forespurgt, om dette kan hjælpe hans hukommelse, forklarede han, at det ikke kom ham nærmere til, hvordan forløbet havde været. Han har slet ikke nogen erindring om Peter Loft, for han talte slet ikke med Peter Loft om dette efter den 13. december 2010, men om Steffen Normann Hansen måske ringede, eller om det foregik mellem Hans From og en anden, ved han ikke. Foreholdt, at det var vidnet, der instruerede Susanne Thorlin om at instruere Hanne Dahl Kofod om at lave aktlisten om, svarede han bekræftende. Foreholdt, at nogen må have fortalt ham, at der var et ønske fra Koncerncentret om, at aktlisten skulle laves om, forklarede han, at det må der have været, men han husker det ikke.

Forespurgt, om han hørte, at der var et møde mellem ombudsmanden, Peter Loft, Steffen Normann Hansen og kammeradvokaten den 12. januar 2011, forklarede han, at han sikkert har hørt det efterfølgende, men han blev ikke informeret om det i forløbet i januar 2011.

Henvist til aktliste af 20. januar 2011, hvoraf fremgår, at beskrivelsen af mange af akterne er væsentlig mere udbygget i forhold til tidligere, og foreholdt, at beskrivelsen af de tidligere omtalte fire akter ikke er ændret med undtagelse af ordet "koncernledelsen", der nu er ændret til "departementschefen og produktionsdirektøren", samt forespurgt, om han har nogen idé om, hvorfor det blev ændret, forklarede han, at de under deres drøftelser må have aftalt, at det var en mere hensigtsmæssig måde at skrive det på. Forespurgt, om det var noget, han havde vendt med nogen i Koncerncentret, forklarede han, at det har han ingen erindring om.

Forespurgt, om udtalelsen af 20. januar 2011 var den samme som udtalelsen af 13. januar 2011, forklarede han, at det var fuldstændig den samme

udtalelse. Han mener også, at aktlisten af 20. januar 2011 har en form, som han kan stå inde for.

Udspørgeren bemærkede, at det følgende drejer sig om mødet den 1. september 2010, og hvilke dokumenter SKAT København havde med til Koncerncentret. Foreholdt vidnets forklaring – protokol 20, side 24, 2. afsnit: ”Henvist til udkast til agterskrivelse af ”x. september 2010” og forespurgt, om det var udkastet, som de havde med på mødet, svarede vidnet bekræftende. Henvist til oversigt over ophold i Danmark og forespurgt, om de havde det med på mødet den 1. september 2010, forklarede vidnet, at han mener, at oversigt over ophold i Danmark, notat om beskatning af løn fra British Council og notat om sagsbehandlingen i Stephen Kinnocks skattesag var med til mødet. Det var SKAT Københavns mening, at det skulle med på mødet, så de havde et udgangspunkt, når de skulle tale om, hvad de ville på disse felter. Kommentarerne til presseklippene havde de med, fordi de rettede sig mod de presseklip, som Peter Loft havde afleveret 14 dage før. Vidnet havde ikke på nogen måde fået besked fra Peter Loft eller fra andre om, hvilket materiale der skulle med på mødet. Det var alene Lisbeth Rasmussen og vidnets afgørelse. Han mener, at de havde materialet med i fire eksemplarer, fordi Steffen Normann Hansen også var med til mødet udover Lisbeth Rasmussen, Peter Loft og vidnet. Forespurgt, om Steffen Normann Hansen og Peter Loft beholdt de eksemplarer, de fik udleveret, forklarede vidnet, at det gjorde de. På mødet sad de og talte ud fra udkastet til agterskrivelse” – og forespurgt, om han kan vedstå denne forklaring, svarede han bekræftende.

Foreholdt samme protokol, side 25, 2. afsnit, 1.-2. punktum: ”Forespurgt, om det ikke var at gå et væsentligt skridt videre end en orientering, når man udleverede udkast til agterskrivelsen, forklarede han, at han ikke fandt det unaturligt at have det med som grundlag for mødet. Man kan spørge, om det var unaturligt, at Steffen Normann Hansen og Peter Loft fik lov til at tage materialet med, og det var det da, men det foregik i en atmosfære, hvor vidnet stadig havde tiltro til, at det blev behandlet, som sådan noget skal behandles”, og forespurgt, om han også kan vedstå denne forklaring, svarede han bekræftende.

Foreholdt, at det følgende er fra mødet den 3. september 2010, og foreholdt samme protokol, side 27, 2. afsnit, 1.-8. linje: ”Forespurgt, om der efterfølgende blev bragt materiale over til departementet vedrørende lejlighed, forklarede vidnet, at Peter Loft fik det materiale, som han havde bedt om. Forespurgt, om han havde overvejet, hvad det rimelige i dette

var, og hvad departementschefen skulle bruge disse oplysninger til, der næppe kunne have betydning for afgørelsen af skattepligtsspørgsmålet, forklarede vidnet, at det undrede ham da, hvad Peter Loft skulle bruge oplysningerne til. Det, der foregik den 1. og 3. september 2010, efterlod spørgsmålet om, hvorfor Peter Loft næsten var inde og sagsbehandle tingene. Det er korrekt, at man bagefter kan sige, at den oplysning, som Peter Loft fik fra SKAT København, burde han dybest set ikke have haft, men det fik han. Han fik den, fordi han bad om den”, og forespurgt, om han kan vedstå denne forklaring, svarede han bekræftende.

Foreholdt brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret, 2. afsnit, og henvist til SKATs udtalelse af 20. januar 2011, pkt. 1, og forespurgt, om han var i tvivl om, hvad det var ombudsmanden ville have, forklarede han, at vurderingen var, at det, som de skulle udtale sig om, var det, som de officielt havde sendt til Koncerncentret. Det var VIP-indberetningerne mv. De vurderede, at det materiale, som havde været en del af de 5 møder, ikke skulle med.

Forespurgt, hvem ”de” var, forklarede han, at det var Lisbeth Rasmussen og vidnet. De talte om, hvor de skulle sætte grænserne henne. Det var i sidste ende hans ansvar, hvad der blev sendt med over. Foreholdt, at det i udtalelsen af 20. januar 2011 fremgår, at de havde lavet et afsnit, der hedder ”Skriftlige akter”, og forespurgt, hvad en skriftlig akt er efter hans opfattelse, forklarede han, at de her ting fremgik af aktlisten.

Foreholdt, at man godt kunne forestille sig, at ombudsmanden var interesseret i at få at vide præcist, hvilke dokumenter, der var videregivet, forklarede han, at det, der her var tale om, var det, der foregik på de 5 møder. På møderne blev dokumenterne bragt over eller videregivet rent fysisk.

Forespurgt, om det ikke er sådan, at der er en anden tilgang til aktindsigt, hvis et dokument bliver overgivet fra en myndighed til en anden, end hvis dokumentet bliver som et internt dokument i myndigheden, forklarede han, at det er korrekt. Forespurgt, om han den 20. januar 2011 var i tvivl om, at det var sådan, forklarede han, at den vurdering, der blev lagt, var, at det drejede sig om de ting, der officielt var blevet sendt til Koncerncentret, hvorimod de ikke tog de akter, der var en del af de 5 møder med i udtalelsen. Dette kan man godt diskutere, og det kan man også godt tre år efter mene, at de burde have været, men det blev de ikke.

Forespurgt, hvilke elementer, der indgik i denne vurdering, forklarede han, at deres vurdering var, at det ikke var nødvendigt at sende dem over. De sendte alle aktlisterne, som de var blevet bedt om, og så de officielle ting, som de havde sendt over – VIP-indberetninger mv. – men ikke de bilag, der havde været i forbindelse med møderne. Han erindrer ikke, at de eller han foretog en konkret vurdering af, at de ikke skulle sendes med, eller at de skulle prøve at skjule dem. Det blev bare ikke omtalt i udtalelsen, at der var blevet videregivet bilag på de 5 møder.

Foreholdt, at han har forklaret, at en del af problemstillingen var, om ombudsmanden skulle blive opmærksom på, i hvilket omfang Peter Loft havde været involveret i sagen, forklarede han, at det dybest set ikke var til debat der. Foreholdt, at hvis vidnet havde skrevet, ”vi har også overbragt udkast til agterskrivelse, interne sagsbehandlingsnotater, notatet om British Council, notat om ophold osv.” – 5-7 akter – og foreholdt, at ombudsmanden i givet fald muligvis ville have været mere opmærksom på denne problemstilling, svarede han bekræftende. Foreholdt, at han så skulle have forklaret ombudsmanden, hvorfor han havde givet disse akter til Peter Loft, forklarede han, at de her ting, fremgik af aktlisten.

Foreholdt, at det gjorde det ikke. Det fremgik af aktlisten, at akterne eksisterede, og at de havde været drøftet, men ikke at de var videregivet. Foreholdt, at det lige præcis var beskrivelsen af disse akter, som de havde kørt frem og tilbage med i forhold til Koncerncentret, og at de må have været opmærksomme på, at akterne var i centrum for det, som ombudsmanden interesserede sig for, samt forespurgt, om det var retvisende, når man skrev ”drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren” i stedet for ”udleveret til”, forklarede han, at set i efterrationaliseringen, så burde det have været en del af deres udtalelse, hvad der var videregivet.

Forespurgt, hvordan det kan være, at det allerede stod på denne måde i udtalelsen, inden vidnet havde møde med Peter Loft og Steffen Normann Hansen, forklarede han, at det var det snit, som SKAT København lagde i forbindelse med udtalelsen. Det kan man så tre år efter klandre ham for, men det var der, de lagde snittet.

Forespurgt, hvilke elementer der indgik i deres overvejelser, da snittet skulle lægges – og efter vidnet havde haft lejlighed til at læse sin forklaring i protokol 20, side 25, 2. afsnit, 1.-2. punktum – forklarede han, at han stadigvæk ikke havde anden kommentar, end at de valgte, at udtalelsen skul-

le indeholde de skriftlige ting, der var sendt over altså VIP orienteringen mv. De tog det ikke med. Det burde have været med, men det var det ikke.

Henvist til vidnets forklaring i protokol 20, side 25, hvoraf fremgår, at Peter Loft nok ikke skulle have haft akterne, og forespurgt, om det var et element, der indgik i vurderingen af, hvad der skulle med i udtalelsen, forklarede han, at han ikke har i erindring, at han eller dem, der var omkring ham – altså primært Lisbeth Rasmussen – vurderede, at Peter Loft eller Steffen Normann Hansen fik noget på de 5 møder, som de ikke skulle have haft, så de hellere måtte holde det ude af udtalelsen. Han har en erindring om, at de lagde snittet, der hvor de gjorde, og sagde, at det ikke skulle med, hvad der var videregivet på møderne. Man kan som sagt klandre ham for, at snittet blev lagt der, men snittet blev lagt der.

På ny forespurgt hvilke elementer, der indgik i beslutningen af hvad der skulle med i udtalelsen og forespurgt om han havde glemt at han havde givet de her ting til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, og om han ikke havde det i baghovedet, da han lavede udtalelsen, svarede han, at han ikke havde glemt, at han havde udleveret det. De overvejelser, han havde, var, at for at leve op til det, de var blevet bedt om, var det tilstrækkeligt at gøre det på denne måde.

Foreholdt af formanden, at presseklipnotatet blev sendt med en medarbejder i en taxa til ministeriet altså ikke udleveret på et møde, og forespurgt, om det ikke skulle have været med i udtalelsen, svarede han bekræftende. Han kan ikke svare andet, end at de lagde det snit, som de gjorde, og han kan ikke komme det nærmere. Hvis de havde lagt et mere hensigtsmæssigt snit, er han fuldstændig enig i, at de ting, der blev viderebragt – herunder pressenotatet, som blev bragt til Peter Loft af Hanne Dahl Kofod i en taxi den 14. september 2010 om morgenen – også skulle have været nævnt.

Foreholdt, at han har forklaret, at snittet blev lagt ved, hvad der offentligt blev sendt, og foreholdt, at pressenotatet, der blev bragt i en taxi til ministeriet, så burde have været med, forklarede han, at pressenotatet og det, der skete den 14. september 2010, relaterede sig til de 5 møder og det forløb, der var der. Forespurgt, om han så ikke mente, at det blev sendt offentligt, forklarede han, at det blev videregivet til ministeriet. Det er der ikke tvivl om. Så kan kommissionen igen spørge ham om, hvorfor det ikke blev taget med, og så vil han igen sige, at de lagde det snit her, og han kan ikke komme det nærmere. De to ting, som officielt blev overbragt –

VIP-orienteringerne og et referat omkring personalesagerne – er det, der officielt er fremsendt. Det andet havde tilknytning til de 5 møder, og det valgte de ikke at tage med her.

Niels Fengler foreholdt vidnet, at ombudsmanden spurgte SKAT København om, hvad de havde videregivet, og foreholdt, at bevæggrunden for det var, at departementet havde sagt, at de ikke havde nogen dokumenter, og at ombudsmanden ville tjekke, om det var rigtigt. Foreholdt, at SKAT København svarede, at de dokumenter, der var videregivet, var VIP-indberetningen og en redegørelse i forbindelse med nogle personalesager, og forespurgt, hvordan det kan være retvisende ikke at medtage de andre, og hvordan han kunne komme frem til dette snit, forklarede han, at han kun kan sige, at de valgte at tage de ting med, som officielt blev fremsendt, og det var kun de to ting, hvorimod det, der relaterede sig til de 5 møder, ikke blev taget med.

Forespurgt, om det havde nogen som helst betydning for aktindsigtsspørgsmålet i departementet, om akterne blev overleveret på et møde, eller om de blev fremsendt på en mail, forklarede han, at ligegyldigt om det blev overleveret på et møde, sendt i en mail eller sendt i en taxa, så burde det have været med. Det var ikke med, og det kan han ikke tre år efter komme nærmere.

Forespurgt, om det skal forstås sådan, at han som direktør for SKAT København traf en beslutning om, at det ikke skulle med, men at han ikke ved hvorfor, svarede han benægtende. De valgte at sige, at det, der var foregået på møderne, var en del af mødedrøftelsen og ikke noget, der var videregivet. Det var det jo reelt, og derfor skulle de også have været med. Forespurgt, hvad bevæggrunden var for snittet, forklarede han, at det var mødedokumenter fra de 5 møder, og derfor valgte de ikke at tage dem med.

Henvist af udspørgeren til aktliste af 20. januar 2011, hvoraf fremgår, at et afsnit har overskriften ”Korrespondance. Internt.”, og forespurgt, om det var korrespondance mellem Koncerncentret og regionen, eller om det var korrespondance internt i regionen, samt foreholdt, at der kom en ny bekendtgørelse den 12. august 2010, der fastslog, at SKAT var én myndighed, og Koncerncentret var en anden myndighed, forklarede han, at han er fuldstændig enig i, at denne bekendtgørelse var udtryk for, at Skatteministeriet i sin nye struktur var delt i to – nemlig et Koncerncenter, som i

en traditionel struktur ville være et departement, og så SKAT, som i denne struktur var de seks regioner.

De ting, som i aktlisten kaldes "Korrespondance. Internt", er korrespondance indenfor det samlede Skatteministerium. Skatteministeriet var egentlig én enhed, som var delt i to – nemlig et Koncerncenter og så SKAT, der var delt i seks regioner. De ting, der er nævnt i aktlisten, er ting, der var gået ud og ind af SKAT København, som en enhed i SKAT. Forespurgt, om det var hans opfattelse, at Koncerncentret og SKAT i januar 2011 var én myndighed i offentlighedslovens forstand, svarede han benægtende. Det var to myndigheder.

Henvist til SKATs udtalelse af 20. januar 2011 og foreholdt, at teksten "med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter" var slettet, samt forespurgt, om han mener, at det herved blev nemmere eller vanskeligere for ombudsmanden at få et indtryk af, hvad der var foregået, forklarede han, at han som sagt synes, at det skal ses i sammenhæng med den yderligere bemærkning, der blev sat: "Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne".

Forespurgt, om han mener, at det er et sandt udsagn: "Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne", svarede han bekræftende. Det er et sandt udsagn på den måde, at selve afgørelsen ikke var til drøftelse på møderne.

Vidnet blev foreholdt, at han tidligere har forklaret, at de sad med udkastet til agterskrivelse på et møde den 1. september 2010 og gennemgik den linje for linje, at han har forklaret, at han på et møde den 13. september 2010 udtalte, at Peter Loft efter hans opfattelse havde været ude på at ændre afgørelsens indhold hele vejen igennem, at han, jf. protokol 20, side 27, har forklaret, at Peter Loft nærmest sad og sagsbehandlede. Vidnet blev yderligere foreholdt, at kommissionen har hørt, hvordan de gennemgik afgørelsen i detaljer, og hvordan de var dybt nede i det faktuelle, og at Peter Loft bestilte yderligere oplysninger om den engelske ejendom.

Forespurgt, om der er noget i udsagnet i 7. afsnit: "Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne", der er sandt, forklarede han, at den dialog, der var med departementschefen, gik på, at det skulle understreges, at selve sagens udfald ikke havde været til drøftelse. Så kan man diskutere, om de formuleringer, der kom ind i udtalelsen, gik for meget i den anden grøft. Når han nu tre

år efter ser på formuleringerne, så kan han godt følge, at det muligvis skulle have været formuleret mere skarpt.

På ny foreholdt sætningen: ”Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold ... ikke har været til drøftelse ved møderne”, og forespurgt, hvilken del af sagens konkrete materielle indhold, der ikke havde været til drøftelse på møderne, bemærkede advokat Karen-Margrethe Schebye, at hun gerne ville høre spørgsmålet igen, før vidnet svarer.

På ny foreholdt af udspørgeren: ”Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold ... ikke har været til drøftelse ved møderne”, og forespurgt, hvilken del af sagens konkrete materielle indhold der ikke havde været til drøftelse på møderne, forklarede han, at hvad der havde været drøftet på møderne, har han redegjort for på de to afhøringsdage i december 2012. Med hensyn til den nævnte sætning og vurderet tre år efter, så synes han, at den skulle have været formuleret mere retvisende.

Forespurgt, hvordan han synes, den skulle have været formuleret for at være mere retvisende, forklarede han, at den skulle have været formuleret med en mere præcis formulering om, at dele af sagens materielle indhold havde været drøftet, men at selve sagens udfald – altså afgørelsen – ikke havde været til drøftelse og beslutning.

På ny forespurgt, hvilken del af sagens konkrete materielle indhold der ikke havde været til drøftelse på møderne, og forespurgt, om der er noget, der har relevans for skattesagen, der ikke har været drøftet med Peter Loft, forklarede han, at han kun kan svare, at han allerede på to afhøringsdage i december 2012 har forklaret, hvad der blev drøftet.

Forespurgt, om han kan komme i tanke om noget element i sagen, som var af betydning for afgørelsen, som man ikke har drøftet med Peter Loft, forklarede han, at det kan han ikke.

Foreholdt, at SKAT København afgav udtalelsen i januar 2011, og at man på et senere tidspunkt skulle lave en samling af de akter, der var nævnt i aktlisten, samt forespurgt, hvordan han fik besked på, at Koncerncentret ønskede kopi af de akter, der var omtalt i aktlisten, forklarede han, at Steffen Normann Hansen ringede ham op og sagde, at man gerne ville have de bilag, der lå under aktlisten – altså selve akterne – i kopi i forbindelse med, at man fortsatte behandlingen af ombudsmandssagen. Det sagde

vidnet, at han var meget lidt indstillet på, fordi sagens akter så ville bevæge sig ud af SKAT København, og det, syntes han, var en rigtig dårlig idé.

Steffen Normann Hansen sagde, at det var en beslutning, der var truffet – dermed reelt af departementschefen – så han rettede ind efter det, og man lavede to ringbind, hvori aktlisterne og akterne var. Ringbindene bragte Hanne Dahl Kofod over i Koncerncentret. Forespurgt, hvem han instruerede om at lave arbejdet, forklarede han, at han tror, at det var Lisbeth Rasmussen, men han kan ikke huske det præcist. De to ringbind var i Koncerncentret i Nicolai Eigtsveds Gade i et par måneder, og da produktionsdirektøren skulle til et møde på vidnets kontor i anden anledning i april 2011, havde denne de to ringbind med i to plastikposer. Ringbindene blev herefter låst inde sammen med de almindelige sagsakter.

Forespurgt, om han fik oplysninger om, hvordan det var gået med den sag, han havde sendt over til Koncerncentret, svarede han benægtende. Det kan måske se mærkeligt ud, men det var ministeriet, der behandlede denne sag, og efter SKAT København havde afgivet udtalelsen, blev han ikke informeret. Han fik end ikke en kopi af det, som ombudsmanden endte med at skrive.

Vidnet blev henvist til SKATs udtalelse af 20. januar 2011 og foreholdt, at han på spørgsmålet om, hvem der havde været med til at vurdere, at det kun var VIP-indberetningen og redegørelsen for medarbejdernes adgang til sagen, der skulle omtales, nævnte, at det blandt andet var Lisbeth Rasmussen. Forespurgt, om han kan huske noget nærmere om, hvad Lisbeth Rasmussen sagde, og hvornår de drøftede spørgsmålet, forklarede han, at det blev drøftet på det møde, som de havde efter den 29. november 2010. Han tror, det var den 1. december 2010.

Lisbeth Rasmussen og han drøftede, hvad der skulle svares. Han er ikke i stand til at huske, hvem der sagde hvad og hvorfor. De besluttede at lægge snittet her, og det var det, de gjorde.

Forespurgt af formanden, om det var noget han og Lisbeth Rasmussen var enige om, svarede han bekræftende. Han erindrer ikke, at der var uenighed om at lægge snittet der.

Forespurgt af udspørgeren, om han har en klar erindring om, at man på mødet, hvor vidnet, Lisbeth Rasmussen, Gergana Trasborg, Susanne

Thorlin og Hanne Dahl Kofod deltog, drøftede, hvor snittet skulle lægges, svarede han benægtende, og han kan ikke komme det nærmere.

Forespurgt af formanden, om han mener, at han og Lisbeth Rasmussen var enige om at lægge snittet her, forklarede han, at han ikke har nogen erindring om, at de var uenige.

Forespurgt af udspørgeren, om han har nogen erindring om, at Lisbeth Rasmussen tilkendegav, at hun var enig i, at det kun var det, de officielt havde sendt over, der skulle nævnes, og ikke alt det, som de havde haft med i hånden, forklarede han, at det udkast til udtalelse, som Gergana Trasborg lavede, har han ingen erindring om, at Lisbeth Rasmussen ikke var enig i.

Forespurgt, om han har nogen erindring om, at han har spurgt Lisbeth Rasmussen direkte, om hun kunne tiltræde udkastet, forklarede han, at det tror han ikke, at han gjorde. Det foregik på den måde, at de havde et møde, så blev der lavet et udkast, som Lisbeth Rasmussen også fik fra Gergana Trasborg, og der var ikke en ceremoni på hans kontor, hvor han tilspurgte hende, om hun var enig i snittet.

...

Af advokat Karen-Margrethe Schebye foreholdt fra aktliste af 27. oktober 2010: "x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde" og fra aktliste af 20. januar 2011: "September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren" samt forespurgt, om han i dag kan sige, hvilke dokumenter teksten eksakt dækkede over, forklarede han, at det kan han ikke. Forespurgt, om det kan være de dokumenter, de har siddet med på møderne, forklarede han, at det kan han ikke svare på.

Foreholdt aktliste af 27. oktober 2010: "Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft" og forespurgt, om det er en rigtig beskrivelse af "de fire linjer", svarede han benægtende. Det er det ikke, når det var skrevet af Peter Loft. Så er det ikke SKATs. SKAT var dengang de 6 regioner.

Foreholdt samme aktliste: "Udateret: SKATs ved Peter Lofts notater", og forespurgt, om det er en korrekt beskrivelse, hvis man forudsætter, at teksten dækker over de to sider, som Peter Loft lavede om forskellige

elementer, som man kunne overveje, svarede han benægtende, for det var det notat, som de havde modtaget af Peter Loft, og Peter Loft var ikke en del af SKAT.

Foreholdt samme aktliste: ”Udateret: SKATs notat modtaget ved møde med Peter Loft”, og forespurgt, om det er en korrekt beskrivelse, hvis man går ud fra, at det dækker over det såkaldte BT-notat, svarede han benægtende. Det mener han ikke. Det var stadigvæk ikke SKATs notat, men det var et notat, som Peter Loft havde modtaget.

Forespurgt, om han så denne aktliste, da den var blevet gjort færdig i slutningen af oktober 2010, svarede han benægtende. Så tæt var han ikke på sagsbehandlingen.

Foreholdt af formanden, at han vel heller ikke vidste, hvor BT-notatet kom fra, når der ikke var nogen afsender på, forklarede han, at det gjorde han ikke. Det var et neutralt notat.

Forespurgt af advokat Karen-Margrethe Schebye, om der var nogen, der sagde til ham, at der var fysiske, faktiske ting på sagen, der ikke stod på aktlisten – det kunne være Gergana Trاسبorg, Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl Kofod eller andre – forklarede han, at det mener han ikke. Forespurgt, om der var nogen, der oplyste ham om, at de ting, som han og Lisbeth Rasmussen havde haft med til møderne med Peter Loft og Steffen Normann Hansen, ikke indgik i aktlisten, forklarede han, at det mener han ikke. Han var ikke inde i en dialog om dette.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at alt materiale, der havde været udvekslet på møderne, også var noteret i aktlisten, og forespurgt, om det også var hans forudsætning om indholdet af aktlisten, svarede han bekræftende. Alt, som skulle akteres, burde være beskrevet her, men han gennemgik ikke aktlisten og sikrede sig dette. Han sikrede sig, at Lisbeth Rasmussen sagde, at det hun skulle aktere, det akterede hun. Da Søren Hansen gjorde sin liste færdig den 27. oktober 2010, gik den ikke op til direktøren for SKAT København, som lige tjekker, om akterne var rigtige.

Foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at de ting, som de havde haft med til møderne, fysisk lå på sagen, og forespurgt, om han havde grund til at have tillid til, at de også stod på aktlisten, svarede han bekræftende. Han havde grund til at have tillid til, at de sagsbehandlere, som han

havde – herunder også Lisbeth Rasmussen, akterede de ting, der skulle akteres.

Henvist til SKATs udtalelse af 20. januar 2011 og forespurgt, hvorfor han ikke nævnte udtalelsen i redegørelse af 25. november 2011 til ministeren, forklarede han, at det ikke var centralt i redegørelsen.

Foreholdt, at det, som han har forklaret for kommissionen i dag, kunne han godt have redegjort for på et tidligere tidspunkt, og forespurgt, hvorfor han ikke gjorde det, forklarede han, at han ikke blev spurgt. Han mener, at han har forklaret det, som han er blevet spurgt om, og som har været hensigtsmæssigt i forhold til at redegøre for det forløb, som han var en del af. Han kunne jo godt have gået ind og sagt, ”der var også den her ombudsmandssag – vil I ikke også gerne høre noget om den?”, men han blev ikke spurgt og derfor kom det ikke med. Hvis han var blevet spurgt, så ville han have svaret nøjagtigt det samme, som han har forklaret i dag.

...

Foreholdt af advokat Nicolai Westergaard, at man i udtalelsen af 20. januar 2011 redegør for, hvad man har udleveret af skriftlige akter, og foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at samtlige dokumenter, der blev udleveret på de 5 møder, rent faktisk lå som bilag til akterne med undtagelse af dokumenterne om den engelske ejendom, samt forespurgt, om det alene handlede om, hvordan man uddybede forklaringen, når han talte om, at de lagde et snit, svarede han bekræftende.

Foreholdt, at advokat Nicolai Westergaard har forstået, at snittet blev omtalt på det første tilrettelæggelsesmøde, svarede han bekræftende. Han mener, at han allerede har svaret på spørgsmålet tidligere.

Forespurgt, om han – når han ikke har nogen erindring om, at der var nogen, der var uenige – så har en erindring om, at der var nogen, der kom med en direkte tilkendegivelse, eller om der bare var tavshed, forklarede han, at det, der blev drøftet, var, hvordan besvarelsen skulle laves, hvad der skulle med under det første punkt, hvad der var af aktlister, og hvordan de skulle forholde sig til det tredje punkt. Det blev drøftet i den gruppering, som han har skitseret flere gange. Man kan ikke forlange af ham, at han nu skal kunne huske tre år tilbage, om Lisbeth Rasmussen cirka kvart inde i mødet så skidt ud, eller om hun så godt ud i den sam-

menhæng. Udformningen blev, som den blev, og det tog han ansvar for til sidst, ved at det blev sendt over den 20. januar 2011.

...

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen, om Peter Loft også bandede over selve formuleringen af akterne, forklarede han, at Peter Loft tilkendegav, at han ikke havde regnet med, at det skulle have været akteret. Samtidig tilkendegav han, at den strategi, som han ville anlægge i forhold til ombudsmanden, var, at der alene måtte udleveres aktlister til ombudsmandens medarbejder, som så kunne gennemgå dem. Aktlisterne skulle være formuleret sådan, at Peter Lofts navn ikke stod og blinkede.

Forespurgt, om Peter Loft sagde, at det var vigtigt, at hans navn ikke stod der, svarede han bekræftende. Peter Loft sagde, at det var vigtigt, at hans navn ikke fremgik, men vidnet kan ikke huske, om det med at "det blinkede" er hans egen udlægning.

Foreholdt, at det ender med, at man skriver, at det var notater, der var drøftet med produktionsdirektøren og departementschefen, og forespurgt, om det ikke var lige så godt, forklarede han, at det ved han ikke, om det var.

Formanden bemærkede, at han heller ikke ved, om det er lige så godt, når ombudsmanden gerne ville have at vide, om noget var videregivet.

Advokat Lars Svenning Andersen bemærkede, at han holdt fast i, at hans pointe er, at det var ligegyldigt, om der stod Peter Loft eller departementschefen, hvis det var selve navnet, man gerne ville have væk, fordi den del næppe kunne snyde ombudsmanden. Forespurgt, om Peter Loft var tilfreds med de ændrede formuleringer, svarede han bekræftende. Han har ikke hørt nogen tilkendegivelser om, at Peter Loft ikke skulle være tilfreds med det, der fremgår af aktlisten af 20. januar 2011.

Forespurgt, om det er hans opfattelse, at det var mere retvisende, det der stod i aktlisten af 20. januar 2011, end det oprindelige, forklarede han, at han synes, aktlisten af 20. januar 2011 var retvisende.

...

Af advokat K. L. Németh foreholdt SKATs udtalelse af 20. januar 2011: "Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne", og forespurgt, om det var en formulering, han drøftede med Lisbeth Rasmussen, forklarede han, at det var en formulering, de drøftede i forbindelse med, at de rettede udtalelsen til. Det foregik af to omgange – dels omkring den 9. december 2010 og dels den 13. december 2010. Lisbeth Rasmussen indgik i drøftelserne, men om hun lige præcis syntes, at det var den rigtige formulering eller ej, det kan han ikke svare på. Forespurgt, om hun sagde fra under møderne ved f.eks. at sige, at hun ikke var enig i formuleringen, og at hun ikke ville acceptere den, forklarede han, at det har han ingen erindring om.

...

Advokat K. L. Németh foreholdt vidnets forklaring i protokol 21, side 29, 4. afsnit: "Henvist til brev af 20. januar 2011 fra SKAT København ... ikke blev drøftet på møderne", og forespurgte, om han stadigvæk vil mene, at "orienteret" er det rigtige udtryk, eller om han var mere end orienteret om ombudsmandssagen. Hertil forklarede han, at han deltog i besvarelsen. Det har han jo brugt en hel dag at forklare om nu.

Foreholdt samme side, 4. afsnit, sidste punktum: "Det vil sige, at den konkrete sagsbehandling ikke blev drøftet på møderne" og forespurgt, om han stadig vil hævde, at den konkrete sagsbehandling ikke blev drøftet på møderne, forklarede han, at det er lidt svært for ham at overskue ud fra det, som er læst op. Møderne havde det forløb, som han har brugt to hele dage på at forklare om, og flere bemærkninger har han ikke til det.

Foreholdt samme side, 4. afsnit, 4. sidste linje til sidste linje i 4. afsnit, "De havde ikke siddet og sagsbehandlet på møderne ... ikke blev drøftet på møderne.", forklarede han, at han ikke har andet at sige, end at det, der foregik på de 5 møder, har han redegjort for. Han har nu brugt to hele afhøringsdage på at fortælle, hvad der foregik på de 5 møder. Han har endvidere brugt en hel dag på at fortælle, hvordan relationen er til ombudsmandssagen, så han synes ikke, at det er helt fair, når man tager en enkelt lille sætning fra noget og så forventer, at han kan overskue, hvorfor han sagde dette.

Per Hvas har forklaret³²⁵:

Foreholdt mail af 24. februar 2011 fra Steffen Normann Hansen til Hans From, fremsendelsesmail af samme dato fra Hans From til vidnet og vidnets svarmail af samme dato, og forespurgt, hvem der havde bestemt, at det var ham, der skulle tage mødet, forklarede han, at som han husker det, så blev han kontaktet af Steffen Normann Hansen, fordi denne havde problemer med at tage mødet, og det åbenbart havde vist sig, at Hans From også havde svært ved at tage mødet.

Forespurgt, om han ved, hvorfor de ikke kunne tage mødet, forklarede han, at han tror, at de havde anden mødeaktivitet, som de ikke havde mulighed for at lave om på. Det gik han ikke dybere ind i.

Forespurgt, hvordan Steffen Normann Hansen forholdt sig til, at vidnet ikke kendte sagen, og at vidnet syntes, at det var uprofessionelt, forklarede han, at Steffen Normann Hansen var meget ked af at rykke mødet, fordi det var presserende at komme videre i sagen. Der havde været et forløb i sagen, der gjorde, at det pressede på. Derfor havde Steffen Normann Hansen et ønske om, at vidnet tog sagen.

Han fik udstukket nogle rammer for, hvad han skulle gøre til det konkrete møde. Forespurgt, om Hans From sagde noget til ham om, hvorfor han skulle tage mødet, forklarede han, at det kan han ikke erindre. Forespurgt, om han kan huske, om man overvejede, om andre personer end Steffen Normann Hansen eller Hans From kunne tage mødet, forklarede han, at det har han ingen erindring om.

Det var første gang, han kom ind i sagen og så noget konkret i form af de aktlister, der blev forelagt ombudsmandens medarbejdere.

Forespurgt, om han drøftede sagen med andre end Hans From og Steffen Normann Hansen som forberedelsen til mødet, forklarede han, at det erindringshan ikke. Han tror det ikke. Foreholdt, at Louise Olesen også deltog i mødet, og forespurgt, hvorfor hun skulle deltage i mødet, forklarede han, at det har han ingen idé om. Forespurgt, om hun havde kendskab til sagen, forklarede han, at det har han ingen idé om.

325 Protokol 44, side 2-8.

Forespurgt af formanden, hvilken stilling Louise Olesen havde, forklarede han, at hun var sekretær for Peter Loft. Han mener, at hun er jurist, men er ikke sikker.

Forespurgt af udspørgeren, om han ved, hvem der bestemte, at hun skulle deltage i mødet, svarede han benægtende. Forespurgt, om han havde drøftelser med hende inden mødet med ombudsmandens repræsentanter, forklarede han, at han havde nogle drøftelser med Louise Olesen og Hans From om, hvorvidt man ikke kunne få fat på nogle bedre eksemplarer af nogle dokumenter, som han havde på en PDF-fil. De var meget dårlige at læse, og de skulle udleveres til ombudsmanden.

Henvist til mailkorrespondance af 25. februar 2011 kl. 16.13 og 16.38 mellem ham og Hans From forklarede han, at han synes, det var uhenigtsmæssigt, at han skulle tage et møde om et forløb, som han ikke havde kendskab til. Foreholdt, at han var inde på, om det skulle vendes med Peter Loft, og forespurgt, hvad Peter Lofts rolle var, forklarede han, at det kan han ikke erindre på nuværende tidspunkt.

Foreholdt mail af 25. februar 2011 kl. 17.05 fra Hans From til vidnet og forespurgt, om han så var klar over, hvad han skulle gøre på mødet, forklarede han, at han mener, at der var et forløb, hvor han – også til Steffen Normann Hansen – spurgte yderligere ind til det, for at være helt på det rene med, hvad mødet skulle rumme, hvad de skulle se, hvad der skulle udleveres, og hvad der skulle være til gennemgang. Det ønskede han at få fuldstændig afklaret, før han tog mødet.

Henvist til mail af 25. februar 2011 kl. 13.16 fra vidnet til Steffen Normann Hansen, hvoraf fremgår, at vidnet ønskede en mere præcis instruktion om, hvad han skulle gøre på mødet, og foreholdt mailkorrespondance den 25. februar 2011 mellem vidnet, Steffen Normann Hansen og Hans From, og forespurgt, om han fik indtryk af, hvorfor udtalelsen og aktlisterne ikke måtte udleveres til ombudsmanden, forklarede han, at det har han ikke nogen idé om. På det tidspunkt gik han ud fra, at det beroede på det tidligere forløb i sagen.

Forespurgt, om der blev givet nogen forklaring på, hvorfor dokumenterne ikke kunne udleveres, svarede han benægtende. Forespurgt, om det er sædvanligt, at ombudsmandens medarbejdere i sager med ministeriet ikke kan få udleveret kopi af sagsakterne eller en udtalelse, der var indhentet, forklarede han, at han ikke har kendskab hertil.

Han har beskæftiget sig med mange ombudsmandssager i sin karriere i ministeriet. Forespurgt, om det er første gang, at han har kendskab til, at man har ment, at udtalelsen og aktlisterne ikke kunne udleveres, svarede han bekræftende. Han har set mange sager, men der var dog endnu flere sager, som han ikke har set.

Forespurgt, om han kan huske, hvornår på dagen mødet den 28. februar 2011 blev holdt, svarede han benægtende. Det blev afholdt i Nicolai Eigtveds Gade i et af deres store mødelokaler. I mødet deltog han selv, Louise Olesen, og to af ombudsmandens medarbejdere. Forespurgt, hvilke dokumenter, der var fremme, forklarede han, at som han husker det, så var det udtalelsen fra SKAT København og aktlisterne.

Henvist til SKAT Københavns udtalelse af 20. januar 2011 og forespurgt, om det var denne udtalelse, der var på bordet den 28. februar 2011, forklarede han, at han kan huske, at der var en udtalelse, men om det eksakt var denne, tør han ikke sige. Henvist til aktliste af 20. januar 2011 og forespurgt, om det var denne aktliste, der blev forevist den 28. februar, forklarede han, at svaret er det samme som på spørgsmålet om udtalelsen.

Forespurgt, om der udover disse to dokumenter – eller nogen, der lignede dem – var andet fremme på mødet, forklarede han, at det mener han ikke, at der var.

Forespurgt, om de to personer fra ombudsmanden var Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe, forklarede han, at det godt kan passe.

Forespurgt, hvad der skete på mødet, forklarede han, at de kort drøftede rammerne for mødet, som han havde forstået sådan, at ombudsmandens medarbejdere skulle have lejlighed til at se udtalelsen og aktlisterne igennem for at danne sig et billede over sagsforløbet. Det var aftalt, at de kunne bruge den tid, de skulle, til at kigge igennem, og så måtte de tage eventuelle spørgsmål derefter.

Forespurgt, om Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe var indforstået hermed, forklarede han, at det forstod han helt klart. Han fik opfattelsen af, at det var forudsat inden mødet fra begge sider. Han og Louise Olesen forlod herefter mødelokalet, for at ombudsmandens medarbejdere kunne få mulighed for at drøfte det igennem i fred og ro. De havde en aftale om, at medarbejderne kunne kontakte dem igen, når de havde brug for at gen-

optage mødet. Han vil tro, at der gik omkring en times tid, hvorefter han blev kontaktet og kom tilbage.

Forespurgt, om ombudsmandens medarbejdere havde kommentarer til aktlisterne, forklarede han, at den umiddelbare kommentar var, at det afspejlede det forløb, som havde været tilkendegivet tidligere i sagsforløbet. På den baggrund havde de ikke nogen spørgsmål til akterne eller aktlistens indhold.

Foreholdt Skatteministeriets referat fra mødet den 28. februar 2011 udfærdiget af Louise Olesen, 4. afsnit, og forespurgt, om han nærmere kan huske drøftelsen af spørgsmålet om, i hvilket omfang ministeren havde været orienteret om sagen, hvis referatet er korrekt, forklarede han, at referatet er korrekt. Han havde haft lejlighed til at kommentere referatet. Det var vel meget naturligt, at Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe fokuserede på dette spørgsmål, fordi det var det, der blandt andet var kernen i den ene aktindsigtsanmodning, som ombudsmanden havde til behandling.

Foreholdt, at man i SKAT Københavns udtalelse ikke kunne se noget om, hvornår ministeren var blevet orienteret, formentlig fordi regionen ikke vidste noget herom, forklarede han, at det hang lidt sammen med de to scenarier, der blev beskrevet under pkt. 1 og pkt. 2 nederst i referatet. I punkterne beskrev ombudsmanden to mulige måder at komme videre med sagen på. Ministeriet kunne lave en udtalelse til ombudsmanden bilaagt materiale fra SKAT København, hvorefter sagen ville køre på traditionel vis med, at ombudsmanden gik ind og traf en afgørelse i sagen. Alternativt så ombudsmanden den mulighed, at Jesper Høberg fik et fornyet svar fra Skatteministeriet, hvor der nærmere blev orienteret om, hvad der havde været givet af orienteringer til ministeren. Hvis Jesper Høberg fik svar på denne del af sagen, så mente ombudsmanden, at der i praksis ville være mulighed for, at ombudsmanden lukkede sagen.

Forespurgt, om Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe sagde noget om, hvorvidt man skulle orientere ombudsmanden om, i hvilket omfang og hvornår ministeren havde været orienteret om sagen, hvis ministeriet valgte pkt. 1 og lavede en udtalelse, forklarede han, at det kan han ikke erindre, at de talte om. Man må gå ud fra, at hvis ombudsmanden beder om en udtalelse, så forventer ombudsmanden, at ministeriet efterfølgende svarer på udtalelsen, men han kan ikke huske, at de vendte det.

Forespurgt, om han kan huske, om man talte om andet end det, som fremgår af referatet, forklarede han, at referatet afspejler det, som han kan huske fra mødet.

Forespurgt, om de drøftede, hvornår Koncerncentret ville være i stand til at beslutte, om de gik den ene eller den anden vej, forklarede han, at han ikke kan huske, om de drøftede noget tidsforløb, men i og med at rammerne var sat, og at han udelukkende deltog i mødet for at indhente ombudsmandens medarbejderes eventuelle bemærkninger til materialet, lå det også i kortene, at han ville gå tilbage til Koncerncentret og få en afklaring med dem, der havde den konkrete sagsbehandling.

Referatet blev efterfølgende udleveret til dem, der håndterede sagen. Han kan ikke huske, hvad der blev drøftet i den forbindelse, men han ved i hvert fald, at det mandede ud i, at de lavede en indstilling, der blev lagt til Peter Loft. Indstillingen var, at de valgte modellen med at lave et fornyet svar til Jesper Høberg, og på den måde fik belyst det udestående spørgsmål om, hvorvidt ministeren havde været orienteret eller ej. Forelæggelsen for Peter Loft var godkendt af Steffen Normann Hansen, som syntes, det var en god og farbar vej.

Forespurgt, om vidnet var med til at skrive indstillingen, forklarede han, at indstillingen er skrevet i hans kontor. Forespurgt, om han kan huske, hvornår indstillingen blev lagt til Peter Loft, forklarede han, at det må være sket relativt nært på mødet. Forespurgt, om han kan huske, hvordan Peter Loft reagerede på indstillingen, forklarede han, at som han husker det, så var Peter Loft lidt uforstående overfor indstillingen. Han mente, at når man diskuterede en sag om aktindsigt, hvorfor skulle der så gives oplysninger i og med, at aktindsigt jo omfatter sager og dokumenter, og der havde ikke været nogen sager og dokumenter med en forelæggelse for ministeren. Derfor blev beslutningen, at de ikke skulle sende brevet til Jesper Høberg, men svare ombudsmanden som det havde været forudsat oprindeligt.

Foreholdt forelæggelse for departementschefen, forklarede han, at han tror, at underskriften længst til højre er Steffen Normann Hansens. Forespurgt, om vidnet har været med til at udarbejde den redegørelse, der var vedlagt forelæggelsen, forklarede han, at han havde set nogle udkast til den fra direktionssekretariatet, og han havde haft nogle kommentarer til den. Det endte med denne udformning.

Foreholdt brev af 1. april 2011 fra Skatteministeriet til ombudsmanden og redegørelsens 1.-2. afsnit og forespurgt, om det er denne redegørelse, der er omtalt i 2. afsnit, svarede han bekræftende.

Foreholdt afsnittene "Møder om sagsforløbet", "Møder med Koncerncentret", "VIP orientering" og "Skriftligt materiale", og foreholdt, at vidnet har forklaret, at han har været med inde over redegørelsen, svarede han benægtende. Han var inde over følgebrevet til ombudsmanden. Han erindrer ikke, at have været inde over selve redegørelsen.

Henvist til brevet af 1. april 2011 til ombudsmanden og forespurgt, om han kan huske, hvem der udarbejdede brevet, udover han selv havde været inde over, forklarede han, at han mener, at brevet blev udarbejdet af direktionssekretariatet. Anne Sophie Springborg Stricker, som sad og koordinerede mange af disse sager hos Hans From, var med til det. Forespurgt, om han ved, hvem brevet har været forelagt til godkendelse eller kommentering, udover ham selv, forklarede han, at det har han ingen idé om.

Foreholdt, at han har forklaret, at han havde nogle forslag til ændringer, og forespurgt, om han kan huske, hvilke ændringer han foreslog, forklarede han, at noget af det, de vendte, var, at ombudsmanden havde bedt om at få oplyst, om ministeriet havde haft materiale eller afgørelsen i Koncerncentret. Det kunne være lidt tvivlsomt, om ombudsmanden mente, om det var i forbindelse med behandlingen af skattesagerne eller efterfølgende.

Han havde egentlig et ønske om at få signaleret overfor ombudsmanden, at han rent faktisk på et tidspunkt havde haft en mappesamling opbevaret hos sig. I forbindelse med mødet med ombudsmandens medarbejdere den 28. februar 2011, hvor de skulle gennemgå aktlisterne, havde Steffen Normann Hansen orienteret SKAT København om, at ministeriet gerne ville have en kopi af sagens akter for det tilfælde, at der skulle blive spørgsmål til nogle af akterne. Forespurgt, om de havde sagen stående i kopi på det tidspunkt, de havde mødet, svarede han bekræftende.

Foreholdt, at der ikke i redegørelsen står noget om, at ministeriet efterfølgende havde fået bragt en kopi af sagens akter til brug for ombudsmands-sagen. Han forklarede, at han kun havde haft bemærkninger til, at han syntes, at det burde fremgå af sagen, men han måtte også medgive, at det kunne afvejes, hvad ombudsmanden konkret havde spurgt om. Han afgav nogle bemærkninger herom, men de kom ikke med i det endelige svar.

Forespurgt, hvem han afgav bemærkningerne til, forklarede han, at det var Hans From og Anne Sophie Springborg Stricker. Forespurgt, om de gav nogen begrundelse for, hvorfor det ikke kom med, forklarede han, at de ikke efterfølgende drøftede spørgsmålet, men at han på et tidspunkt blot konstaterede, at svaret var sendt til ombudsmanden.

Foreholdt brevet af 1. april 2011, 4. afsnit: "Som det fremgår...", og forespurgt, om han har drøftet dette forhold på møderne, forklarede han, at de konkrete oplysninger om sagen, som måtte være lagt til grund i brevet, havde han selvfølgelig ikke nogen bemærkninger til. Han kan ikke huske det, men han kan have haft nogle bemærkninger til den måde, tingene blev fremstillet på. Han kan huske, at han havde nogle bemærkninger til, at han syntes, at man indledningsvist skulle gøre lidt mere ud af at sætte sagen i relief, så det kunne fremstå som et mere selvstændigt brev. Det første udkast han så, var meget kort. Der har kun været tale om en faglig sparring omkring de ting, som han direkte selv var involveret i – mapperne – og så den måde, man fremstillingsmæssigt præsenterede det for ombudsmanden.

Foreholdt udkast til brev fra Skatteministeriet til ombudsmanden og forespurgt, om det var dette udkast, han tænkte på, forklarede han, at det passer meget godt med det. Han kan ikke huske brevet i detaljer, men det var meget kort, så det kan sagtens have været dette. Forespurgt, om han ved, hvem der har lavet dette udkast, forklarede han, at han kun ved, at han fik de forskellige udkast tilsendt fra Anne Sophie Springborg Stricker. Han syntes, at brevet skulle udbygges, så det kunne stå selvstændigt. Det var en sag, der havde haft et langstrakt forløb, og så burde det efter hans opfattelse være sådan, at svarene kunne stå lidt mere alene og opsummere, hvad forløbet havde været.

Forespurgt, om han ved, hvem der stod for den sagsoplysning, der var nødvendig for at tilvejebringe det faktum, som blev sendt videre til ombudsmanden – antallet af møder, hvorfor de havde møder, hvilke dokumenter, man havde fået, og hvilke dokumenter man ikke havde fået – forklarede han, at det har han ingen idé om.

Forespurgt, om han ved, hvad der skete i sagen, efter at redegørelsen var sendt til ombudsmanden, forklarede han, at han erindrer, at Hans From på et tidspunkt orienterede ham om, at ombudsmanden havde meldt tilbage med sit svar. Forespurgt, om han ved, om ombudsmandens tilbagemelding gav anledning til overvejelser eller handlinger i Koncerncentret,

forklarede han, at han kun ved, at Peter Loft fik en kort orientering om, hvad ombudsmandens konklusioner var.

Henvist til forelæggelser for departementschefen i anledning af ombudsmandens udtalelse og afgørelsen på aktindsigtsanmodning fra Jesper Høberg og forespurgt, om han havde været involveret i at udarbejde disse forelæggelser, forklarede han, at det erindrer han ikke. Han kan kun huske, at han blev orienteret om, at udtalelsen fra ombudsmanden var kommet, og at han ganske kort vendte det med Hans From, men forløbet kan han ikke huske.

Niels Fenger foreholdt vidnet, at det af Skatteministeriets redegørelse af 24. marts 2011 fremgår, at man havde modtaget to VIP-orienteringer, og at der derudover ikke var udleveret materiale. Han blev yderligere foreholdt, at det samme var reflekteret i ministeriets brev af 1. april 2011 til ombudsmanden, og at kommissionen gennem vidneafhøringerne har fået relativt samstemmende forklaringer om, at det ikke var tilfældet, og forespurgt, om han var i besiddelse af anden viden end det, der er afspejlet i redegørelsen, da følgebrevet blev skrevet. Han forklarede, at han ikke var inde i den konkrete sag.

Forespurgt, om han andet steds fra havde hørt noget, der enten underbyggede eller afkræftede det, der står i redegørelsen af 24. marts 2011, eller om han blot gik ud fra, at det var sådan, det var, og som følge deraf var med til at få det kalkeret i følgebrevet, forklarede han, at det, der står i redegørelsen, ikke er oplysninger, som han hverken kan af- eller bekræfte, fordi han ikke har kendskab til det. Derfor stod det bare i redegørelsen som en oplysning, han havde læst igennem.

Advokat Karen-Margrethe Schebye foreholdt brevet af 1. april 2011 til ombudsmanden, sidste afsnit, og foreholdt, at hun har forstået vidnets forklaring sådan, at ombudsmanden ikke tog det materiale med, som blev forevist på mødet den 28. februar 2011, samt forespurgt, om det er rigtig forstået. Han forklarede, at ombudsmanden ikke tog noget med. Ombudsmanden fik det efterfølgende tilsendt i forbindelse med redegørelsen og brevet af 1. april 2011.

Forespurgt, om SKAT Københavns udtalelse og aktlisterne indgik som bilag til dette brev, forklarede han, at det indgik som bilag i det materiale, som ombudsmanden fik tilsendt. Det fremgår af brevets 4. afsnit, ”Som det fremgår af den vedlagte redegørelse...”. Foreholdt, at advokat

Karen-Margrethe Schebye har forstået det sådan, at det refererede til redegørelsen, som ministeriet havde lavet, forklarede han, at han klart er af den opfattelse, at ombudsmanden havde bedt om at få en redegørelse og aktlisterne. Det var også det, det mandede ud i, at han fik tilsendt.

Forespurgt, om der faktisk er tale om to redegørelser, når der i brevet af 1. april 2011 skrives "redegørelse", forklarede han, at ombudsmanden bad om, at SKAT København lavede en udtalelse og aktlister, som blev fremsendt til Skatteministeriet, som derefter afgav deres redegørelse og samlet sendte det til ombudsmanden. Forespurgt, om han så brevet, da det blev sendt til ombudsmanden, forklarede han, at han først så brevet, efter at det var sendt. Det blev han orienteret om i anden anledning. Han så ikke brevet med bilag.

Kaj Larsen har forklaret³²⁶:

Forespurgt, om han kan huske, hvordan mødet den 12. januar 2011 kom i stand, forklarede han, at som han husker det, var det Koncerncentret, der tog kontakt. Han ved ikke, hvem det var fra Koncerncentret, og han var ikke selv involveret i kontakten, men ombudsmandsinstitutionen var fra starten med på at holde et møde. Det var næsten standardmæssigt, at hvis en myndighed bad om et møde i sådan en forbindelse, så ville de nikke til det.

Forespurgt, om det blev tilkendegivet, hvad mødets formål var, forklarede han, at det var høringen af 26. november 2010, der var anledningen til, at de gerne ville have et møde.

Forespurgt, hvem der deltog i mødet den 12. januar 2011, forklarede han, at det gjorde departementschef Peter Loft, kammeradvokat Karsten Hågel-Sørensen, produktionsdirektør Steffen Normann Hansen, og fra ombudsmandsinstitutionen var det Hans Gammeltoft-Hansen, kontorchef Lisbeth Adserballe, sagsbehandler Hanne Marie Motzfeldt og vidnet selv. Mødet blev holdt i departementet.

På mødet spurgte Peter Loft ind til, hvad rammerne var for undersøgelsen, og hvad det var, ombudsmanden gerne ville have. Det svarede de på og uddybede høringen af 26. november 2010. De drøftede også nogle detaljer

326 Protokol 44, side 12-25.

omkring ombudsmandens ønske om at få en aktliste oversendt. Det var departementet ikke så glade for. De ville foretrække, at et par medarbejdere fra ombudsmanden kom over og så aktlisten igennem i Koncerncentret. Det sagde ombudsmandsinstitutionen ja til.

Forespurgt, om det blev drøftet, at de lige så godt kunne se sagen igennem også, når de alligevel skulle se på aktlisten i Koncerncentret, svarede han bekræftende. Som han husker det, så blev det drøftet, men man skal huske, at temaet her var ministerforelæggelser, og det var det, som ombudsmanden skulle have belyst. På mødet drøftede de, hvordan de bedst fik det belyst. Hvis de kunne se en aktliste om eventuelle dokumentvandringer – som de havde spurgt ind til i høringen af 26. november 2010 – og det så overbevisende ud, så var det muligt, at de ville stoppe der. Det var også muligt, at de ville stille flere spørgsmål på baggrund af listen. Så vidt han husker, lå det i aftalen, at de kunne stille flere spørgsmål.

Foreholdt, at man godt kan forstå, at der kunne være et diskretionshensyn, der gjorde, at en myndighed nødtigt ville sende følsomme papirer ud af huset, fordi man ikke vidste, hvad der kunne ske, men at det umiddelbart er lidt vanskeligt at forstå, at man ikke kunne lade en afdelingschef hos ombudsmanden sidde i Skatteministeriet – eller for den sags skyld i SKAT København – og gennemgå selve sagen, og forespurgt, om det ikke var noget, man fra ombudsmanden udtrykte undren over på mødet, forklarede han, at han ikke tror, at de udtrykte undren i relation til dette spørgsmål.

Han tror, at der var andre temaer på mødet, som de havde oppe. Som han husker det, var det blandt andet, om ombudsmanden eventuelt kunne stoppe undersøgelsen, og hvad der skulle til, hvis de skulle stoppe undersøgelsen. Ombudsmandsinstitutionen ville måske godt overveje sagen på ny. Hvis en myndighed, der var under ombudsmandsundersøgelse, besluttede at se på sagen en gang til og måske revurdere den og ændre en truffen afgørelse, så plejede ombudsmanden at sætte sagen i bero, så længe myndigheden overvejede dette. Han mener bestemt, at det blev drøftet på mødet.

Forespurgt, om det var hans indtryk, at Skatteministeriet – altså Peter Loft – ønskede at opnå noget specifikt med mødet, forklarede han, at som han husker det, var de fra ombudsmanden nysgerrige for at høre, om det var rigtigt, at departementet havde været inde i sagen, eller hvor meget, de havde været inde i den konkrete sag.

Han kan huske, at der kom to forklaringer fra Peter Loft eller Hågel-Sørensen – sandsynligvis Peter Loft. Punkt 1 var pressehåndtering. Han mener ikke, at Peter Loft på noget tidspunkt sagde, at ministeren havde været involveret eller var blevet orienteret, men han sagde, at Koncerncentret – det vil sige ham selv – var nødt til at kunne klæde ministeren på med hensyn til pressehåndtering.

Det andet, der blev sagt, var, at Koncerncentret gerne ville være 100% sikre på fagligheden i afgørelsen i den konkrete sag. Som han forstod det, hang det lidt sammen med noget andet. Peter Loft fortalte om nødvendigheden af et presseberedskab i forhold til ministeren, fordi det vist havde været fremme i pressen, at ægteparret havde til hensigt at offentliggøre afgørelsen fra SKAT København. Presseberedskabet var også nødvendigt på det faglige plan, fordi man gerne ville kunne forklare ministeren faglige spørgsmål, og derudover mener han bestemt også, at Peter Loft sagde, at departementet/Koncerncentret havde en fagjuridisk interesse i, at principielle spørgsmål i skattesager i almindelighed blev afgjort korrekt.

Foreholdt ombudsmandens brev af 10. juni 2011 til Jesper Høberg, 3. hele afsnit: ”Sammen med 3 ...”, og forespurgt, om det var disse informationer, som han refererede til, svarede han bekræftende. Plus en, som han netop er kommet i tanke om. Koncerncentret redegjorde også for en særlig VIP-procedure, hvorefter de havde modtaget en orientering om de to personers sag.

Forespurgt, om det, som ombudsmanden fik at vide af repræsentanterne fra departementet, var, at de var interesserede i at gøre sig bekendt med sagen, fordi de skulle lave et presseberedskab, så de kunne klæde ministeren på, når han skulle forklare, hvorfor lovgivningen var god nok, at man havde interesse i, at afgørelsen var korrekt, fordi den var vigtig, og at man fik de to VIP-orienteringer, svarede han bekræftende.

Vidnet blev foreholdt, at når han ser på ombudsmandens brev af 26. november 2010 til Koncerncentret, hvor man beder Koncerncentret og SKAT om at komme med en udtalelse om, hvilke oplysninger eller dokumenter man havde fået/givet fra sagen, og at SKAT derudover skulle give en begrundelse for, hvorfor man havde givet det, hvis man havde givet noget, og foreholdt, at ombudsmanden på mødet den 12. januar 2011 fik at vide, at man havde haft en eller anden form for berøring af sagen, fordi man blandt andet var interesseret i at sikre kvaliteten i afgørelsen. Forespurgt, om det ikke gav anledning til at bede Peter Loft fortælle lidt mere

om, hvad de vidste, og hvor langt de havde været nede i sagen, svarede han bekræftende, men der var ikke på noget tidspunkt tvivl om, at både SKAT København og Koncerncentret stadig skulle svare på høringen af 26. november 2010. Den blev på intet tidspunkt frafaldet.

Mødets konklusion var, at de skulle svare, eller – som han lige har antydnet – så skulle de fortælle ombudsmanden, hvis de ønskede at genoptage sagen og f.eks. fortælle Jesper Høberg om datoerne for eventuelle ministerforelæggelser.

Foreholdt, at kammeradvokaten deltog i mødet den 12. januar 2011, og forespurgt, om det var kammeradvokaten, der førte ordet på vegne af sin klient, forklarede han, at som han husker det, var det ikke så voldsomt meget, kammeradvokaten var inde over. Det var først og fremmest Peter Loft, der førte ordet. Noget af det, som han husker, der blev sagt fra kammeradvokatens side, var, at det var en beklagelig fejl, at der var givet klagevejledning til Landsskatteretten, og at de gerne ville forklare sagen processuelt, som den egentlig var, nemlig at der ikke var klageadgang osv. Det var noget af det, som han husker, at kammeradvokaten bidrog med.

Vidnet blev henvist til håndskrevet notat dateret den 12. januar 2011 og foreholdt, at det kunne være skrevet af Peter Loft. Foreholdt: ”Egendriftsundersøgelse” og ”Kontakten mellem KC og SCKBH”, og forespurgt, om spørgsmålet om en eventuel eigendriftsundersøgelse på noget tidspunkt blev drøftet, forklarede han, at det måske blev drøftet, men at han ikke vil gætte. Han er så godt som sikker på, at temaet ikke blev bragt frem fra ombudsmandens side eller medarbejdernes side, men han kan selvfølgelig ikke afvise det. Navnlige når han nu ser det i notatet, kan han ikke afvise, at der kan have været spurgt ind til det fra Peter Loft eller kammeradvokatens side.

Foreholdt samme side: ”SkFVLs § 14” og foreholdt, at det kunne læses som skatteforvaltningslovens § 14, der er den bestemmelse, der er central for, hvor meget en minister kan blande sig eller ikke blande sig i en konkret ligningssag, samt foreholdt, at udgangspunktet vel er, at ministeren ikke deltager i ligningssager, svarede han bekræftende.

Foreholdt videre på samme side: ”Må ikke blande sig i sagen” og foreholdt, at der herefter i notatet er anført ”FOB 2001.356” samt forespurgt, om han kan huske, om man drøftede skatteforvaltningslovens § 14, og hvad det betød i forhold til ministeriets involvering, forklarede han, at han godt

kan huske, at det svagt blev berørt. Temaet med skatteforvaltningslovens § 14 blev berørt, men ikke i detaljer. Han kan også bekræfte, at den nævnte ombudsmandsudtalelse blev nævnt på mødet.

Forespurgt, om han kan huske, hvem der nævnte afgørelsen, forklarede han, at han mener, at ombudsmandsinstitutionen tog den med til mødet. Ikke fordi den var lige i øjet, men den handlede dog om en lidt lignende problemstilling, hvor Skatteministeriet havde været inde og blande sig retspolitisk i noget, der verserede i en konkret sag, og hvor den konkrete sag i øvrigt kunne prøves af Landsskatteretten. Temaet var, om det var i overensstemmelse med lovgivningen, at Skatteministeriet kunne gå ind og blande sig i en konkret sag, som først skulle afgøres af SKAT og sidenhen måske af Landsskatteretten. Ombudsmandsinstitutionen nævnte denne sag på mødet, men på dette tidspunkt, havde de ikke på nogen måde været dybt nede i skatteforvaltningslovens § 14. De synes, at når der var én, der måske perifert berørte spørgsmålet, så ville de nævne afgørelsen for dem.

Foreholdt anden side af det håndskrevne notat, nederst: ”Drøftelse på det overordnede plan” og forespurgt, om det fra Skatteministeriets side blev tilkendegivet, at de drøftelser, der måtte have været, havde været på det overordnede plan, eller om det havde relation til en tilkendegivelse fra ombudsmandens side, forklarede han, at han mener, at de fik at vide, at der alene var to aspekter, som interesserede departementet – pressehåndtering og kvalitetssikring på det faglige plan. Når han ser den nævnte tekst i notatet, må departementet have fortalt dem, at de havde drøftet sagen med SKAT København på det overordnede plan.

Forespurgt, om han har nogen erindring om, at man talte om andet, end det, der allerede er forklaret om, svarede han benægtende.

Forespurgt, hvad mødets konklusion blev, forklarede han, at ombudsmanden fastholdt, at de skulle have et svar på høringen af 26. november 2010. De tog også imod tilbuddet om at komme over og se aktlisten og udtalelsen fra SKAT København.

Forespurgt, om der efter mødet den 12. januar 2011 var telefonisk eller anden kontakt mellem Koncerncentret og ombudsmanden frem til det tidspunkt, hvor ombudsmanden fik et brev fra Steffen Normann Hansen, forklarede han, at det mener han ikke, at der var.

Foreholdt brev fra Skatteministeriet til ombudsmanden modtaget den 11. februar 2011 og forespurgt, hvad de gjorde efter modtagelsen af brevet, forklarede han, at deres sagsbehandler kontaktede Koncerncentret for at finde en dato, hvor de kunne komme. Det blev den 28. februar 2011. Forespurgt, om der skete noget i sagen, eller om de fik nogle oplysninger i perioden fra mødet blev aftalt og frem til den 28. februar 2011, forklarede han, at det husker han ikke, at de gjorde.

Henvist til Skatteministeriets referat fra mødet den 28. februar 2011 udfærdiget af Louise Olesen og forespurgt, om ombudsmanden modtog dette referat, svarede han benægtende. Det er første gang, han ser det. Forespurgt, om de selv lavede et mødereferat, svarede han benægtende. Forespurgt, hvor mødet blev afholdt, forklarede han, at det var i departementet kl. 11-12. Han selv, Lisbeth Adserballe, Per Hvas og Louise Olesen deltog i mødet.

Forespurgt, hvad mødets formål var set fra ombudsmandens side, forklarede han, at de havde stærkt fokus på klagetemaet – om der var sket ministerforelæggelse, om der var noget, der indikerede det, om der var noget, der var uklart, eller om der var en dato, som kunne være interessant for en mulig ministerforelæggelse. Det var således klagens genstand, der var afgørende for, hvad de ville kigge på og hæfte sig ved.

Foreholdt, at det, der stod i ombudsmandens brev af 26. november 2010, synes at handle om, hvilke oplysninger der var udvekslet mellem SKAT som forvaltningsmyndighed og departementet/ministeriet, som den overordnede politiske myndighed, og forespurgt, om det ikke var i fokus, svarede han bekræftende. Det var det da. Han tror, at han på forhånd forestillede sig, at hvis de havde kunnet få en snak om, hvad der var eller havde været i Koncerncentrets besiddelse, om de havde gået det igennem, om der var notater på de dokumenter, som ministeriet havde lånt fra SKAT, og om der var noget på dokumenterne, der indikerede, at de kunne have været forelagt for ministeren, så ville de have hæftet sig ved det.

Forespurgt, hvad de fik forelagt på mødet den 28. februar 2011, forklarede han, at de fik en udtalelse fra SKAT København og aktlisten. Forespurgt, om det var det hele, forklarede han, at det var det eneste, de umiddelbart så. Uden at han tør lægge hovedet på blokken, så fik de vist at vide, at de kunne spørge ind, hvis der var yderligere, de gerne ville se.

Foreholdt SKAT Københavns udtalelse af 20. januar 2011 til ombudsmanden til "Ad 1" og forespurgt, om SKATs opstilling af opgaverne i pkt. 1-3 stemte overens med det, som ombudsmanden havde bedt dem om i brevet af 26. november 2010, svarede han bekræftende.

Forespurgt af Niels Fenger, om der kom noget frem på mødet den 28. februar 2011, der overrulede det, forklarede han, at det mener han ikke, at der gjorde.

Vidnet blev foreholdt punkterne ad 1 til og med ad 3 og henvist til aktliste af 20. januar 2011. Forespurgt, om han kan huske, om det var denne udtalelse og aktliste, de fik lov at se, forklarede han, at det kan han ikke sige med 100% sikkerhed, men han synes, at meget tyder på, at det er det materiale, som de fik at se.

Formanden bemærkede, at det vist er ubestridt, at det var det materiale, som de fik forelagt.

Forespurgt af udspørgeren, hvad der skete under mødet, forklarede han, at han og Lisbeth Adserballe fik lov at sidde alene med materialet. De læste det begge nøje igennem for at se, om der var noget, de skulle spørge ind til, og samtidig havde de deres fokus i baghovedet – spørgsmålet om ministerforelæggelse eller en dato for en sådan. Forespurgt, om han kan huske, hvor lang tid deres gennemgang tog, forklarede han, at han tror, at de sad der en times tid.

Forespurgt, om han kan huske, om gennemgangen gav anledning til spørgsmål, forklarede han, at de ikke havde nok materiale til at lægge til grund, at der på noget tidspunkt var sket en ministerforelæggelse i den konkrete skattesag. Det var også, hvad de havde fået at vide i det første høringssvar, at der ikke havde været ministerforelæggelse. I det endelige svar, som ombudsmanden kom med, afspejles det en lille smule, at ombudsmanden sad tilbage med, at de ikke kunne vide, om der var sket en mundtlig forelæggelse for ministeren.

Foreholdt, at det materiale, som de havde set, var regionens materiale, og at aktlisten var en liste over de akter, som man havde hos regionen, og forespurgt, hvordan man ud fra dette kunne konkludere, at der ikke var sket en ministerforelæggelse, forklarede han, at så vidt han husker, så indeholdt aktlisten også VIP-orienteringer osv. – altså materiale, der var blevet forelagt Koncerncentret af SKAT København. Foreholdt, at det vel

ikke forhindrede, at man i Koncerncentret kunne have skrevet ti ministerforelæggelser, svarede han benægtende, men det havde Koncerncentret tidligere sagt, at de ikke havde gjort.

Forespurgt, om det ikke fremgår af udtalelsen, at der er sendt to akter, nemlig VIP-orienteringer og en redegørelse om medarbejdernes adgang til sagen, svarede han bekræftende. Foreholdt, at ombudsmandens høringsstema var oplysning om dokumenter eller information fra sagen, og hvorfor disse var overleveret, samt forespurgt, hvad ombudsmandsinstitutionen ekstraherede ud vedrørende oplysninger, der var blevet givet til Koncerncentret, når man i udtalelsen så under "Anden information", forklarede han, at han tror, at både han og hans kollega læste aktlisten igennem i lyset af det møde, som de havde haft en god måneds tid forinden. De havde fået nogle mundtlige orienteringer – navnlig fra Peter Loft – om, hvad det var kontakten gik ud på.

Ved gennemgangen af SKATs udtalelse og aktlisten så de for første gang, at kontakten måske var mere omfattende, end de havde indtryk af – 5 møder og 5 datoer osv. – men han mener bestemt ikke, at de kunne afvise, at det kunne være spørgsmål om kvalitetssikring og pressehåndtering, der havde været genstanden for de 5 møder. De havde fået at vide, at det var det, som Koncerncentret interesserede sig for i den konkrete sag.

Forespurgt, om ombudsmandsinstitutionen gjorde sig nogle overvejelser om, hvordan man kunne kvalitetssikre afgørelsen, hvis man ikke havde nogle faktuelle oplysninger fra sagen, forklarede han, at de vel havde forestillet sig, at man havde vist nogle dokumenter på møderne. De fik også at vide, at der på et tidspunkt havde været et møde med det egentlig juridiske kontor i Koncerncentret. Her kunne man godt forestille sig, at der var blevet forevist nogle notater for mødedeltagerne, og at man i øvrigt havde haft en principiel diskussion om fagspørgsmål.

Foreholdt SKAT Københavns udtalelse af 20. januar 2011 om mødet den 30. august 2010, 2. sidste afsnit, 2. pkt., forklarede han, at der måske godt kunne have været et abstrakt notat om et principielt juridisk spørgsmål om udenlandsdanskernes forhold.

Forespurgt, om de gjorde sig overvejelser om, hvordan kvalitetssikring af den konkrete afgørelse havde foregået, forklarede han, at han ikke tror, at de gik så langt, for kvalitetssikring var næppe noget, som i første række var spørgsmål for ministeren. Deres fokus var, om der var noget, der in-

dikerede en ministerforelæggelse. De havde som sagt fået at vide, at der ikke havde været nogen.

Formanden bemærkede, at vidnet har fået forevist et notat af 13. september 2010, 2. version, med overskriften ”Sagsbehandlingen vedrørende Stephen Nathan Kinnocks skattesag”(presseklipnotatet). Det indeholder tre sider med oplysninger fra sagen, nogle referater fra pressen og nogle kommentarer dertil. Foreholdt fra aktliste af 20. januar 2011: ”13. september 2010: SKATs notat til direktør Erling Andersen vedrørende sagsbehandlingen i skattesagen og vurdering af de problemstillinger, der er rejst i pressen. 2. version”, og foreholdt, at disse linjer beskrev presseklipnotatet, samt forespurgt, om vidnet har sovet i timen, forklarede han, at de læste aktlisten i lyset af de oplysninger, som de havde fået på mødet den 12. januar 2011 – altså kvalitetssikring og pressehåndtering. Notatet er nævnt i aktlisten under overskriften ”Korrespondance. Internt”, og de havde fået at vide, at SKAT København internt havde lavet et notat. Det var altså et notat internt i SKAT København til direktør Erling Andersen om sagsbehandlingen i skattesagen, og vurdering af de problemstillinger, der var rejst i pressen. I lyset af, at de havde fået at vide, at kontakten mellem Koncerncentret og SKAT København havde angået pressehåndtering, så overraskede det dem ikke, da de så notatet på aktlisten.

Forespurgt af Niels Fenger, om det på mødet, hvor kammeradvokaten deltog, blev oplyst, om der var gået dokumenter fra SKAT København til Koncerncentret, forklarede han, at han bestemt mener, at der på mødet den 12. januar 2011 blev sagt, at der var gået to VIP-orienteringer. Han mener ikke, at der blev sagt mere end det, men de fik forklaret ordningen med VIP-orienteringer.

Forespurgt, om de fik indtryk af, at det var de eneste to dokumenter, der var gået til Koncerncentret, eller om det var to dokumenter blandt andre, forklarede han, at undersøgelsen var åben på dette tidspunkt, så han mener ikke, at de konkluderede noget som helst på mødet.

Forespurgt, hvad han lægger i, at der på aktlisten står ”Korrespondance. Internt”, og hvordan han opfatter, at korrespondancen er foregået, forklarede han, at han opfattede det således, at der var tale om korrespondance internt i SKAT København. Forespurgt, om han gik ud fra, at det var dokumenter, der ikke havde vandret frem og tilbage til Koncerncentret, med mindre der stod noget andet, svarede han bekræftende.

Foreholdt aktliste af 20. januar 2011, linje 4-5 og 20-27, og forespurgt, om han opfattede det sådan, at disse dokumenter var tilgået Koncerncentret, forklarede han, at når han læser aktlisten nu, og som han tror, at de læste den dengang, så opfattede de det som noget, der var sket under de mundtlige kontakter mellem departementet og SKAT København. De fik et andet sted at vide, at der havde været en række møder mellem Koncerncentret og regionen. I dette lys var det ikke unaturligt – også som et led i kvalitetssikringen og pressehåndteringen – at disse ting var blevet drøftet.

Forespurgt, om han fik indtryk af, at dokumenterne var overgået til departementet, svarede han benægtende. Forespurgt, om han fik det modsatte indtryk, når han læste det i sammenhæng med udtalelsen, forklarede han, at de fik at vide, at dokumenterne var interne. Der står ikke, at de var afsendt.

Forespurgt af udspørgeren, om han kan sige, at han havde et klart billede af, hvilke oplysninger der var videregivet, når han havde gennemgået aktliste og udtalelse på en time, svarede han benægtende. De var i den situation efter mødet, at de måtte hjem og vurdere, om de skulle fortsætte undersøgelsen – om der var flere ting, de skulle spørge ind til, eller om de kunne slutte den på det grundlag, som de havde på dette tidspunkt. Som bekendt valgte de det sidste.

Foreholdt Skatteministeriets referat fra mødet den 28. februar 2011, 3.-4. afsnit, og forespurgt, om han kan huske, om de var inde på den problemstilling, der bliver nævnt her, forklarede han, at han bestemt tror, at de var inde på den. Han kan godt genkalde sig, at de givetvis har sagt det, der er refereret. Det er i hvert fald noget, som de har tænkt. Forespurgt, om det skal forstås på den måde, at ombudsmandsinstitutionen også gerne ville have oplyst, om der havde været mundtlige orienteringer af ministeren, forklarede han, at som han husker det, så havde de ikke udtrykkeligt spurgt ind til dette i deres høring af 26. november 2010. Forespurgt, om de sagde det her på mødet, svarede han bekræftende. De havde også en kommentar til det i det afsluttende brev fra juni 2011.

Forespurgt, om der på mødet fra Skatteministeriets side blev tilkendegivet noget udover det, som han allerede har været inde på, forklarede han, at det kan han ikke huske, at der gjorde. Forespurgt, om vidnet eller Lisbeth Adserballe stillede spørgsmål til aktlisten, forklarede han, at det mener han ikke, at de gjorde.

Forespurgt, om han kan huske, om de to personer, der repræsenterede Skatteministeriet, var godt inde i sagen, forklarede han, at han ikke kan huske, at de på nogen måde var utryk ved personerne.

Foreholdt, at det til slut i mødereferatet blev konkluderet, at enten kunne departementet give et svar til journalisten om, hvorvidt der havde været ministerforelæggelse og i givet fald hvornår, eller også kunne man skrive en udtalelse til ombudsmanden, og forespurgt, om de to repræsentanter fra ministeriet reagerede på denne tilkendegivelse, forklarede han, at han bestemt mener, at ombudsmandsinstitutionen fik et tilsagn om, at der under alle omstændigheder ville komme en udtalelse, hvis sagen ikke blev genoptaget.

Forespurgt, hvad der skete efter mødet, forklarede han, at de på et tidspunkt fik udtalelsen. Den kom med et brev af 1. april 2011. Der står i brevet, at der var nogle dokumenter vedlagt, men dem fik de ikke. De fik Skatteministeriets udtalelse, som var dateret den 24. marts 2011. Derimod var SKAT Københavns udtalelse og aktlisterne ikke medsendt. De blev heller ikke eftersendt. Ombudsmanden rykkede ikke for dem. Det var de dokumenter, som de havde set på mødet, så de mente ikke, at de havde brug for at se dem på dette tidspunkt. Han er ret sikker på, at de ikke var medsendt. Deres journal har en fast praksis med at skrive antallet af vedlagte dokumenter i øverste venstre hjørne, og der stod "+ 1" på brevet af 1. april 2011, og det stemmer meget godt med, at det kun var et dokument, der var vedlagt.

Foreholdt brevet af 1. april 2011 fra Skatteministeriet, 4. afsnit, 1. punktum, og foreholdt, at ombudsmanden havde spurgt om noget andet, idet de havde spurgt om, hvorvidt departementet var i besiddelse af dokumenter, der i det hele taget havde nogen tilknytning til sagen eller tilknyttede sager, forklarede han, at de spurgte meget bredt i brevet af 26. november 2010. Forinden havde de omkring 4. november 2010 fået et brev fra departementet om, at denne sag ikke havde været forelagt ministeren på noget tidspunkt. Det vil sige, at ombudsmandsinstitutionen stod med noget, der måske godt kunne fortjene yderligere spørgsmål og uddybning, hvis man ville prøve at være endnu mere sikker. De var i et dilemma, om de skulle prøve at undersøge mere, eller om de skulle slutte sagen på det foreliggende grundlag med de usikkerheder og de uklarheder, der måtte være i materialet. De valgte at stoppe.

Vidnet henviste til og oplæste brev af 10. juni 2011 fra ombudsmanden til Jesper Høberg, pkt. 3, 2. afsnit, og forklarede, at de måske kunne have spurgt mere ind til det, men de vurderede, at det ikke var muligt at klarlægge det nøjere, i hvert fald på dette tidspunkt.

Foreholdt, at Skatteministeriets den 1. april 2011 udtalte sig sprogligt noget snævrere, end spørgsmålet var stillet i ombudsmandens høring af 26. november 2010, og forespurgt, om det var noget, de var opmærksomme på, svarede han bekræftende, men de sammenholdt udtalelsen med det tidligere svar af 5. november 2010. De fik i det første svar meget klart at vide, at sagen ikke havde været forelagt ministeren, og det fik de gentaget her i udtalelsen. Ombudsmandsinstitutionen havde været i departementet – dels for at tale med dem på mødet den 12. januar 2011, og dels for at se på aktliste og udtalelse fra SKAT København – og de mente, at de havde tilstrækkeligt til at slutte sagen.

Foreholdt redegørelse af 24. marts 2011 om Skatteministeriets involvering i Stephen Kinnocks skattesag, 2. afsnit, og forespurgt, om det er rigtig forstået fra Skatteministeriets side, at man havde lavet en aftale om, at ministeriet skulle lave en udtalelse om dets involvering, svarede han bekræftende, og det ligger i fin overensstemmelse med brevet af 26. november 2010. Ombudsmandsinstitutionen kunne dog konstatere, at det ikke blev 100% opfyldt i svaret af 1. april 2011.

Foreholdt sidste afsnit i redegørelsen: "Skriftligt materiale" og forespurgt, om teksten – "Ved møderne afholdt med deltagelse fra Koncerncentret, der er nævnt i denne redegørelse, er der ikke udleveret materiale fra SKAT København til Koncerncentret" – ikke kunne give mulighed for at tænke, at der mellem møderne var overleveret materiale, forklarede han, at det kunne det bestemte. De kunne heller ikke udelukke, at der var forevist materiale på møderne. Der er bestemt adskillige uklarheder i redegørelsen og svaret.

Henvist til udkast til agterskrivelse af "x. september 2010" og foreholdt, at det fremgår af Peter Lofts forklaring, protokol 31, side 41-42, at Peter Loft ikke kan udelukke, at dette udkast blev udleveret i kopi til ham og Steffen Normann Hansen på et møde den 1. september 2010, samt forespurgt, om det – i givet fald – ville have interesseret ombudsmandsinstitutionen, hvis man havde fået oplyst, at udkastet var udleveret til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, svarede han bekræftende. Det lå klart indenfor ram-

merne af høringen af 26. november 2010, at det var den type materiale, som de bad om.

Henvist til oversigt over Stephen Kinnocks ophold i Danmark og forespurgt, om det – i givet fald – ville have interesseret ombudsmandsinstitutionen, hvis det var blevet oplyst, at dette materiale var blevet udleveret til Steffen Normann Hansen og Peter Loft på mødet den 1. september 2010, svarede han bekræftende. Det lå også indenfor det, som de havde spurgt efter.

Vidnet blev henvist til SKAT Københavns notat af 27. august 2010 om beskatning af løn fra British Council og foreholdt, at det fremgår af Erling Andersens forklaring, protokol 20, side 24, at notatet blev udleveret, og at Lisbeth Rasmussen har forklaret tilsvarende, samt foreholdt, at Peter Loft har forklaret, at han ikke ville afvise, at han kunne have fået det udleveret, jf. protokol 31, side 42. Forespurgt, om det ville have interesseret ombudsmandsinstitutionen, hvis det var blevet oplyst, at dette notat var blevet udleveret, svarede han bekræftende. Det lå indenfor rammerne af deres høring.

Henvist til internt notat om sagens problemstillinger, der løbende var blevet justeret, og forespurgt, om det ville have interesseret ombudsmandsinstitutionen, hvis det var blevet oplyst, at der var blevet udleveret en variant af dette notat på et møde den 10. august 2010 mellem Erling Andersen og Peter Loft, svarede han bekræftende. Det var klart indenfor det, de havde spurgt efter.

Henvist til udkast til agterskrivelse af ”x. september 2010” med håndskrevne tilføjelser og foreholdt Peter Loft forklaring, protokol 31, side 42, 3. afsnit, og forespurgt, om det ville have interesseret ombudsmandsinstitutionen, hvis de havde fået udkastet til agterskrivelse og oplysning om, at det havde været udleveret til departementschefen og om omstændighederne i øvrigt, svarede han bekræftende med det forbehold, at han ikke har sin daværende chef ved hånden.

Når han med dette forbehold svarer bekræftende, så skyldes det først og fremmest, at ombudsmanden har en beføjelse til at interesse sig for vigtige sager på eget initiativ. Det er noget, som ombudsmanden skal gøre, og som ombudsmanden ofte gør i kølvandet på konkrete sager, hvis der viser sig et eller andet væsentligt retligt spørgsmål. Det hører med til ombudsmandens opgave at overveje, om man skal gå ind på eget initiativ.

Henvist til Peter Lofts håndskrevne linjer ("de fire linjer") og forespurgt, om det ville have interesseret ombudsmandsinstitutionen, hvis det var blevet oplyst, at disse linjer var blevet udleveret af Peter Loft/Steffen Normann Hansen til Erling Andersen på et møde den 13. september 2010, og at Peter Loft havde foreslået Erling Andersen, at man tog denne tekst eller noget tilsvarende med i aøgterskrivelsen, forklarede han, at det tror han, at han må sige ja til. Det ville det.

Forespurgt, om han generelt kan sige noget om, hvilke kriterier der skal være opfyldt, før ombudsmanden vælger at starte en egendriffsundersøgelse, forklarede han, at de hos ombudsmanden får omkring 4-5.000 årlige henvendelse, og antallet af sager, de rejser på eget initiativ, er i størrelsesordenen 100-200. Det skal ses i lyset af, at de naturligvis som alle andre institutioner har begrænsede ressourcer og derfor må foretage en ganske hård prioritering af, hvilke sager de tager op på eget initiativ. Det betyder også, at der skal være ganske meget tyngde i sagerne.

Ombudsmandens kerneopgave er at behandle retssikkerhedsmæssige spørgsmål, hvor navnlig den enkelte borgers retssikkerhed er i fokus og også jævnligt den svagtstillede borgers retssikkerhed. Hvis der er noget, der indikerer, at de har med en borger at gøre, som er i en lidt vanskelig eller hjælpeløs situation, er der måske her en særlig opgave for ombudsmanden til at gå ind og kigge på den type sager. Det ligger i baghovedet hos dem, at det er den type sager, de har et blik for.

I relation til denne sag kan man ikke sige, at det er en særlig svag eller hjælpeløs borger, der er kommet i klemme, men på den anden side er det en sag af stor principiel betydning. Han vil ikke afvise, at man hos ombudsmanden kunne have fået interesse i at kigge nærmere på nogle af de her ting, hvis de gennemgåede papirer havde foreligget. Han bruger med vilje formuleringen "ikke afvise", fordi det i givet fald vil kræve en lang og indviklet intern diskussion hos ombudsmanden.

På ny foreholdt redegørelsen af 24. marts 2011 om Skatteministeriets involvering i Stephen Kinnocks skattesag, afsnittet "Skriftligt materiale", 2. punktum: "Ved møderne afholdt med deltagelse fra Koncerncentret, der er nævnt i denne redegørelse, er der ikke udleveret materiale fra SKAT København til Koncerncentret", og forespurgt, om man kunne forestille sig, at det ville have givet anledning til yderligere spørgsmål til Koncerncentret, hvis ombudsmanden havde vidst, at alle de omtalte dokumenter var blevet udleveret, forklarede han, at det vil han bestemt mene. Han vil

også mene, at de spørgsmål nok var blevet stillet indenfor klagesagens ramme – altså uden at der havde været egendriftsinitiativer oveni.

Som han har forklaret, så var det ganske afgørende at finde ud af, om departementet/Koncerncentret havde været inde på en sådan måde, så de måske næsten reelt havde truffet afgørelsen. Var det tilfældet, så kunne ombudsmanden ikke uden videre behandle sagen, fordi sagen da skulle en tur i Landskatteretten.

Foreholdt, at redegørelsen ikke indeholder oplysninger om, hvorvidt ministeren var blevet mundtligt orienteret om sagen, og foreholdt, at han har forklaret, at de på mødet den 28. februar 2011 tilkendegav, at de faktisk gerne ville vide noget herom, svarede han bekræftende. Det ville de gerne, men de fik ikke noget svar på det. Det adresserede de også i svaret til Jesper Høberg.

Forespurgt, om der skete noget i perioden fra den 1. april 2011, hvor de modtog Skatteministeriets brev med redegørelse og frem til den 10. juni 2011, hvor de kom med udtalelsen, forklarede han, at de orienterede Jesper Høberg om, at sagen var klar, og at Skatteministeriet havde bedt om, at udtalelsen blev undtaget fra partshøring. I brev af 11. april 2011 oplyste ombudsmanden Jesper Høberg om, at man ville forsøge at behandle sagen på grundlag af de oplysninger, som ombudsmanden havde modtaget fra Jesper Høberg og myndighederne. Mere skete der ikke korrespondance-mæssigt, før de sluttede sagen.

Foreholdt ombudsmandens udtalelse om aktindsigt af 10. juni 2011, 2. afsnit, og forespurgt, om de da havde et reelt billede af, hvilke oplysninger, der var gået fra SKAT København til departementet, forklarede han, at de trods alt havde et indtryk af det. De havde således fået oplyst noget om karakteren af det, som Koncerncentret havde interesseret sig for – altså pressehåndtering og kvalitetssikring. Ombudsmanden havde ikke på det her tidspunkt grund til at tro, at Koncerncentret havde interesseret sig for andet end det.

Niels Fenger foreholdt vidnet, at han har forklaret, at ombudsmanden den 1. april 2011 fik brevet fra Skatteministeriet, hvor ministeriets redegørelse, men ikke SKAT Københavns udtalelse og aktlister var vedlagt. Forespurgt, om det er korrekt forstået, at ombudsmanden ikke gjorde noget ved, at denne udtalelse og aktlisterne ikke var vedlagt, fordi de allerede

havde læst dokumenterne på mødet den 28. februar 2011, svarede han bekræftende. De mente ikke, at det var nødvendigt, at de så det på ny.

Foreholdt, at han har forklaret, at hvis han havde vidst det, som han ved nu, så kunne det have været interessant for en egendriffsundersøgelse eller bringe overvejelser om en egendriffsundersøgelse op, og forespurgt, om han kan sige hvorfor, det kunne være interessant, forklarede han, at han tror, at han brugte formuleringen, at han ikke ville afvise, at det kunne føre til en egendriffsundersøgelse. Grunden til, at det kunne være interessant, er bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 14, hvor der står, at skatteministeren ikke kan træffe afgørelse om ansættelse af skat. Forespurgt, om de nu foreliggende oplysninger ville have gjort, at ombudsmanden ville have overvejet en egendriffsundersøgelse, forklarede han, at det også indenfor klagesagens ramme havde en interesse.

Forespurgt, om det er korrekt forstået, at han har forklaret, at hvis departementet havde behandlet sagen, så var ombudsmanden ude, forklarede han, at ombudsmanden ikke nødvendigvis var ude, men at han bestemt tror, at det ville have affødt en yderligere korrespondance med Landsskatteretten. Ombudsmanden går ikke ind i præjudicielle spørgsmål. Det må være den myndighed, som i givet fald er klageinstans på området, der i første række må afgøre det. Hvis man måtte lægge til grund, at departementet måtte have været så meget inde i sagen, at de reelt havde afgjort skattesagen – selvom de var helt inkompetente og ikke måtte gøre det – så tror han, at ombudsmanden ville sige, ”nå ja, men det er ikke os, der skal prøve det i denne runde”. Det er i første omgang Landsskatteretten, som er rekursinstans i forhold til afgørelsen.

Forespurgt af advokat Jacob Aaes, hvad temaet ville have været for en egendriffsundersøgelse, forklarede han, at temaet delvist ville være lidt det samme, som hvis det havde været indenfor klagesagens ramme: Om Skatteministeriet reelt havde været inde og afgøre denne sag i strid med skatteforvaltningslovens § 14.

Forespurgt, om det i første omgang skulle have været forbi Landsskatteretten, svarede han bekræftende, men hvis ombudsmanden selv havde valgt at interessere sig for sagen, kunne ombudsmanden have bedt Landsskatteretten om at forholde sig til det og give ombudsmanden underretning om, hvad Landsskatteretten var nået frem til og derefter eventuelt fortsætte processen, hvis der måtte være behov for det.

Foreholdt, at han har forklaret, at ombudsmanden tog mellem 100-200 sager op om året, og at et af kriterierne var, om det var en borger, der kunne anses for at være en lille smule i klemme i systemet, og forespurgt – med tanke på sagens bevågenhed i øvrigt, en ganske omfattende aktliste samt en begæring om aktindsigt – om ombudsmanden ville have taget sagen op, hvis den ikke havde drejet sig om Stephen Kinnock, forklarede han, at han ikke tror, at det i sig selv ville have været afgørende, men om de var gået ind i den, tør han ikke sige noget om.

Foreholdt, at det var et meget omfattende materiale, som de fik præsenteret, men at de valgte ikke at gøre mere ved det, selvom der var rig lejlighed til at rekvirere både akter mv., og foreholdt, at man alt andet lige må lægge til grund, at de ikke havde nogen nævneværdig interesse i at forfølge sagen, forklarede han, at han tror, at de anså mulighederne for at trænge til bunds i sagen som ganske vanskelige. Det lå også i formuleringerne i brevet af 10. juni 2011 til Jesper Høberg.

Forespurgt om de ikke kunne have bedt om akterne, svarede han bekræftende.

Advokat Karen-Margrethe Schebye henviste til aktliste af 20. januar 2011 og forespurgte, om de på mødet den 12. januar 2011 eller den 28. februar 2011 drøftede, hvad overskriften ”Korrespondance. Internt” dækkede over. Han svarede benægtende.

Foreholdt fra samme aktliste: ”16. september 2010 14:00: SKATs e-mail med to + to vedhæftede filer, bestående af VIP orientering med bilag til departementschefen og produktionsdirektøren i Skatteministeriet”, og forespurgt, om de to mails er placeret rigtigt, hvis man skal være meget forvaltningsretlig korrekt, svarede han benægtende. Foreholdt samme side, de to sidste linjer: ”16. september 2010 11:52: SKATs e-mail med to vedhæftede filer bestående af underretning i VIP sag til direktøren i SKAT København”, og forespurgt, om de nævnte mails er placeret rigtigt, svarede han benægtende.

Forespurgt, hvor minutiøst de gennemgik aktlisten den 28. februar 2011, forklarede han, at de ikke gennemgik den mere minutiøst, end at de koncentrerede sig om de punkter på listen, hvor der kunne være noget, der indikerede ministerforelæggelse. Det var klagesagens tema. De har ikke i samme omfang haft fokus på andre ting. De gik ikke til mødet med en egendriftsundersøgelse i baghovedet.

Forespurgt, om de ikke havde fokus på, hvad der var gået fra SKAT København til Koncerncentret i form af akter, forklarede han, at de ikke havde voldsomt fokus på dette. De havde et øje på det, men det var ikke det, der var det primære fokus.

Foreholdt, at vidnet flere gange har brugt udtryk, som at dokumenter kan have været forevist, medtaget eller drøftet og forespurgt, hvad forskellen er mellem "forevist" og "udleveret" i hans begrebsverden, forklarede han, at en god gammeldags udlevering er, når man afgiver med registrering i journalen hos den afgivende myndighed og modtagelse osv. i journalen hos den modtagende myndighed. Det er de klare tilfælde. Sidestillet med disse tilfælde er der sikkert også mange andre tilfælde, hvor man ikke har – men burde have – registreret det. Hvis man fysisk eller elektronisk slipper en oplysning fra et sted til et andet, så er det en udlevering. Man kan så spørge, hvis man viser et dokument på et møde til nogle andre, er det dermed også afgivet? Så vidt han husker, er der i forarbejderne til offentlighedsloven en lang diskussion om, hvornår interne dokumenter bevarer sin interne karakter. Som han husker det, så er der noget med, at en simpel forevisning ikke nødvendigvis er en afgivelse af et dokument.

Foreholdt aktliste af 20. januar 2011: "September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren", og forespurgt, om han hæftede sig ved, om det kunne have været et forevist dokument, forklarede han, at det gjorde de måske nok. Forespurgt, om han – f.eks. i forhold til det foreholdte – gjorde sig nogle overvejelser om, hvad hans konklusion ville have været, hvis han havde vidst, at det var forevist, forklarede han, at de så aktlisten på mødet den 28. februar 2011. På dette tidspunkt havde de meget stærk fokus på klagesagens ramme: Om der var noget på listen, der indikerede, at det havde været forelagt for ministeren, og i givet fald hvilken dato.

Forespurgt, hvad hans svar var på spørgsmålet om, hvorvidt han mente, om det i denne sammenhæng var afgørende, om dokumentet var forevist eller udleveret, forklarede han, at det ikke var noget, der havde den store interesse. Det var ikke der, deres fokus var, da de gennemgik aktlisten.

Hans From har forklaret³²⁷:

Henvist til mail af 13. januar 2011 fra Gergana Trasborg til vidnet, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, og forespurgt, om han ved, hvorfor mailen blev stilet til ham, og om han havde talt med Gergana Trasborg, svarede han benægtende.

Foreholdt udkast til udtalelse af 13. december 2010, hvoraf fremgår, at udtalelsen er stilet til Anne Katrine Salling, og henvist til udtalelse af 13. januar 2011, hvoraf fremgår, at udtalelsen er stilet til vidnet, samt foreholdt, at der må være en, der har fortalt SKAT København, at de skulle adressere udtalelsen til en anden person end tidligere, forklarede han, at det ikke er ham, der har fortalt det. Han ved ikke, hvordan de fik det at vide.

Han fik af Steffen Normann Hansen at vide, at Koncerncentret gerne ville have, at direktionssekretariatet håndterede sagen. Om Steffen Normann Hansen sagde, at det betød, at udtalelsen skulle stiles til vidnet, ved han ikke. Forespurgt, om han kan huske, hvornår Steffen Normann Hansen sagde det til ham, forklarede han, at han tror, at det var i december 2010 i forbindelse med, at de fandt ud af, at der var blevet bedt om en udtalelse, og at Anne Katrine Salling havde sendt noget ud.

Forespurgt, om Steffen Normann Hansen gav nogen grund til, at sagen skulle håndteres i direktionssekretariatet, når det ikke var i det kontor, den tidligere var blevet håndteret, forklarede han, at han husker det sådan, at den gamle kontorchef ikke var der mere.

Forespurgt af formanden, om det var Anne Katrine Salling, svarede han benægtende. Det var Tina R. Olsen, der tidligere var kontorchef. I oktober/november 2010 skiftede hun fra Koncerncentret til Spillemyndigheden. Som han husker det, så var der også noget med, at de to aktindsigtsafgørelser ikke var håndteret 100% i overensstemmelse med klagevejledningen.

Henvist til mail af 13. januar 2011 fra Gergana Trasborg til vidnet, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, vedhæftet SKAT Københavns udtalelse af 13. januar 2011, og forespurgt, hvad han gjorde med udtalelsen, forklarede han, at han gav den til Steffen Normann Hansen og ikke andre.

327 Protokol 44, side 27-37.

Forespurgt, om han har kendskab til, om udtalelsens udformning gav anledning til overvejelser hos Steffen Normann Hansen, svarede han benægtende. Han ved ikke, hvad Steffen Normann Hansen gjorde med den. Som han erindrer det, så sagde Steffen Normann Hansen til ham, at han skulle vente og ikke gøre noget yderligere lige nu. Senere fik han besked om, at der var en ny udtalelse på vej.

Vidnet blev henvist til udtalelse af 20. januar 2011 stilet til ham og foreholdt, at udtalelserne af den 13. og den 20. januar 2011 er helt ens. Henvist til aktliste af 20. januar 2011 og foreholdt, at der er sket en væsentlig ændring af aktlisten mellem den 13. og 20. januar 2011, samt forespurgt, om han ved noget om, hvorfor aktlisten blev ændret, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han sendte udtalelsen videre, efter at den landede i hans mailboks den 20. januar 2011, forklarede han, at han mener, at han sendte den videre til Steffen Normann Hansen, og at han fik at vide, at han skulle give den til Peter Loft. Forespurgt, om han gav den til Peter Loft, svarede han bekræftende. Han kan ikke huske, om han sendte den videre til Peter Loft pr. mail. Han kunne godt have fundet på at skrive den ud og lægge den til Peter Loft i hans indbakke.

Forespurgt, om der kom nogen form for reaktion fra Steffen Normann Hansen eller Peter Loft side, forklarede han, at han gav udtalelsen til Steffen Normann Hansen den 13. januar 2011, og så skulle han vente. Han erindrer ikke, at der kom andre reaktioner, end det normale "tak – vi kigger på det". Forespurgt, om der var nogle reaktioner efter den 20. januar 2011, svarede han benægtende.

Foreholdt, at der den 12. januar 2011 blev holdt et møde i Koncerncentret, hvor Steffen Normann Hansen, Peter Loft, kammeradvokaten, en afdelingschef fra ombudsmanden, en kontorchef fra ombudsmanden og ombudsmanden selv deltog, og forespurgt, om han har kendskab til dette møde, forklarede han, at han har forsøgt at granske sin hukommelse, og han har en erindring om, at han spurgte Steffen Normann Hansen, om der skete noget, og at Steffen Normann Hansen svarede et eller andet om, at der skulle være et møde, og at der ikke ville ske noget inden da. Der var ikke en dialog om det, og han gik ikke ind og fik en uddybende forklaring på, hvad der var udestående eller lignende.

Foreholdt, at man kan se, at kammeradvokaten blev involveret i sagen på dette tidspunkt, og forespurgt, om han har kendskab til, hvordan kammeradvokaten blev involveret, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om kammeradvokaten gav rådgivning til Peter Loft og Steffen Normann Hansen i relation til ombudsmandssagen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han blev bedt om at foretage nogle undersøgelser eller andet i relation til forløbet i januar 2011, svarede han benægtende.

Foreholdt mail af 20. januar 2011 fra vidnet til Steffen Normann Hansen samt svarmail af samme dato, forklarede han, at "neg" står for Nicolai Eigtveds Gade. "Peter" er Peter Loft. Forespurgt, om han forfulgte, hvor svaret til ombudsmanden blev af, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han på noget tidspunkt indtil slutningen af januar 2011 har modtaget instruktioner fra Peter Loft om sagen, svarede han benægtende. Det erindrer han ikke.

Henvist til brev fra Skatteministeriet til ombudsmanden modtaget den 11. februar 2011 og forespurgt, om han har deltaget i overvejelser om, hvordan dette brev skulle udformes, forklarede han, at han mener, at han spurgte Steffen Normann Hansen, hvad de skulle skrive. Han vil tro, at det er Louise Olesen, Anne Sophie Springborg Stricker eller ham selv, der skrev udkast til brevet og gav det til Steffen Normann Hansen. Louise Olesen var sekretær for Peter Loft i denne sammenhæng. Hun er akademisk medarbejder.

Forespurgt, om han ved, hvorfor ombudsmanden skulle over og gennemgå aktlisten, og om man ikke bare kunne give ombudsmanden hele sagen, forklarede han, at han ikke kender de bagvedliggende årsager, men man havde aftalt, at når ministeriet havde modtaget SKAT Københavns udtalelse, så skulle ombudsmanden inviteres til et møde, hvor han kunne gennemgå sagens akter.

Forespurgt, om han ved, hvordan mødet den 28. februar 2011 blev aftalt, forklarede han, at han ikke kan huske, hvem der aftalte det. Resultatet blev, at der skulle holdes et møde, som, han her efterfølgende kan se, blev den 28. februar 2011. Som udgangspunkt ville det have været ham, der skulle have deltaget i mødet, men han var forhindret denne dag. Han bad derfor Per Hvas om at tage mødet i stedet for ham.

Foreholdt mail af 24. februar 2011 fra Steffen Normann Hansen til vidnet og forespurgt, om han kan huske, om han undersøgte, om der var udarbejdet en redegørelse fra Skatteministeriet på dette tidspunkt, forklarede han, at han husker det sådan, at det var der ikke. I den oprindelige henvendelse fra ombudsmanden blev Skatteministeriet bedt om at lave en redegørelse, men han var i tvivl om, hvad der lå i det, eftersom der kom en redegørelse fra SKAT København, og der blev holdt et møde med ombudsmanden. Han tror, at han tidligere spurgte Steffen Normann Hansen, om han skulle gøre noget, fordi han havde en idé om, at der skulle skrives en redegørelse på et tidspunkt. Forespurgt, hvad han fik at vide af Steffen Normann Hansen, forklarede han, at han ikke skulle gøre noget indtil videre.

Henvist til, at vidnet videresendte mailen til Per Hvas, og foreholdt Per Hvas' svarmail også af 24. februar 2011, samt forespurgt, hvorfor det var Per Hvas, der skulle tage mødet med ombudsmanden, forklarede han, at setuppet var, at Steffen Normann Hansen havde aftalt mødet på et tidspunkt, hvor vidnet ikke kunne deltage. Han gik på noget uddannelse, der faldt denne dag. Han har sandsynligvis spurgt Steffen Normann Hansen, om de skulle eller kunne skubbe mødet, og så tror han, at de sikkert nåede frem til, at en anden måtte tage det. Det kunne være Per Hvas, fordi denne havde ansvaret for et kontor, der kendte de formelle regler om aktindsigt, og havde en naturlig ekspertise på området. Det var ikke, fordi Per Hvas havde haft noget med sagen at gøre.

Forespurgt, om han har kendskab til, om der blev givet andre instruktioner omkring mødet med ombudsmandens repræsentanter, end at det var Per Hvas, der skulle tage mødet, forklarede han, at han husker det sådan, at man havde fundet ud af, at Louise Olesen også skulle med. Forespurgt, hvem der bestemte, at hun skulle med, forklarede han, at det kunne være ham, eller det kunne være Steffen Normann Hansen, der havde spurgt ham, hvem der kunne tage mødet sammen med Per Hvas, og så kunne vidnet have sagt, at det kunne være Louise Olesen – sikkert ud fra en vurdering af den arbejdsmæssige belastning, idet Anne Sophie Springborg Stricker havde travlt med meget andet. Forespurgt, om Louise Olsen havde et særligt kendskab til denne sag, svarede han benægtende. Ikke så vidt han ved.

Foreholdt, at Per Hvas i mailen er inde på, at det var lidt uprofessionelt, at nogen, der ikke kendte noget til sagen, skulle tage mødet med ombudsmanden, og forespurgt, om de gjorde sig nogle overvejelser herom, forkla-

rede han, at han ikke kan huske det, men han vil tro, at han vendte det med Steffen Normann Hansen, og at de så i fællesskab – eller at Steffen Normann Hansen – nåede frem til, at det ikke gav nogen udfordring, fordi ombudsmanden blot skulle se sagens akter igennem.

Foreholdt mail af 25. februar 2011 kl. 13.16 fra Per Hvas til Steffen Normann Hansen og den følgende mailkorrespondance, og forespurgt, om han har kendskab til, hvad der lå bag, at ombudsmanden skulle have aktlisten og derpå ”krydse af”, hvilke akter de ønskede at se, svarede han benægtende. Han ved ikke, om Skatteministeriet på dette tidspunkt havde modtaget sagens akter fra SKAT København.

Forespurgt, om han har kendskab til, hvorfor man ikke ville udlevere udtalelsen og aktlisten på mødet den 28. februar 2011, jf. mailen kl. 17.10, og forespurgt, om det var noget, som han havde drøftet med Peter Loft eller Steffen Normann Hansen, svarede han benægtende. Det er ikke noget, han har drøftet med hverken den ene eller den anden.

Forespurgt, hvad han efterfølgende hørte om mødet, forklarede han, at han vist nok allerede samme dag eller dagen efter fik et referat fra mødet. Louise Olesen skrev et referat, hvoraf fremgår, at ombudsmanden havde været der og set udtalelse og aktliste igennem, at man havde talt om aktindsigtssagen, og at ombudsmanden havde spurgt, om der kunne have været en ikke-skriftlig orientering af ministeren osv.

Henvist til omtalte referat og forespurgt, om han drøftede referatet med nogen, forklarede han, at han kan forestille sig, at han spurgte både Per Hvas og Louise Olesen, hvordan mødet var gået, men han har ingen erindring om, at han gik ned i materien i, hvad drøftelserne mandede ud i. Forespurgt, hvilket indtryk han havde af, hvad der udestod, forklarede han, at der manglede en redegørelse fra Skatteministeriet om deres involvering.

Forespurgt, om der i denne redegørelse også skulle gives oplysninger om, i hvilket omfang ministeren eventuelt mundtligt havde været orienteret, forklarede han, at i og med det kom op på denne måde, ville det vel være meget naturligt at finde ud af, hvilken involvering der havde været – herunder mundtligt.

Foreholdt, at det af referatet fremgår, at der var to alternative veje at gå for ministeriet – et at skrive et svar til Jesper Høberg og forklare, om der

havde været ministerforelæggelse, og i givet fald hvornår, og to at skrive en redegørelse til ombudsmanden – og forespurgt, hvornår man traf beslutningen om at skrive redegørelsen og ikke give et svar til journalisten, forklarede han, at det kan han ikke huske. Han husker det sådan, at det blev Per Hvas, der skulle følge op på det og finde ud af, hvad de skulle gøre.

Forespurgt, om han kan huske, hvem Per Hvas gik til for at få oplyst, hvilken vej ministeriet skulle gå – om det var Steffen Normann Hansen, Peter Loft eller andre, der traf beslutningen – forklarede han, at han vil tro, at det var Peter Loft, der i sidste ende bestemte, hvad de skulle gøre. Han kan ikke huske det, men han vil tro, at Per Hvas efterfølgende orienterede ham om det. Forespurgt, om han har nogen erindring om, hvad det var, man besluttede, forklarede han, at der skulle laves en redegørelse.

Henvist til udkast til brev fra Skatteministeriet til ombudsmanden og forespurgt, om han har været med til at udarbejde redegørelsen, svarede han bekræftende. Anne Sophie Springborg Stricker har skrevet den. Forespurgt, om udkastet til redegørelse blev lagt til ham før nogen andre, svarede han bekræftende.

Han kan ikke huske det nøjagtigt, men på et eller andet tidspunkt fik de besked om, at de skulle gå i gang med at skrive en redegørelse. Det skulle sikkert gå meget stærkt, og så gav Anne Sophie Springborg Stricker sig til at skrive på det. De havde SKAT Københavns udtalelse at tage afsæt i. De kan sagtens have vendt det flere gange. Han mener, at Per Hvas så udkastet, og at de spurgte ham, hvad han sagde til det.

Foreholdt udateret udkast til brev fra Skatteministeriet til ombudsmanden, 2. afsnit, og forespurgt, hvor oplysningen ”Koncerncentret har ikke været i besiddelse af dokumenter vedrørende denne sag, som er omfattet af reglerne om aktindsigt ...” stammer fra, forklarede han, at han ikke har nogen eksakt erindring om, hvordan den kom ind. Han tænker, at det stod i udtalelsen fra SKAT København, at der sådan set ikke var dokumenter, som Koncerncentret havde fået. De har sikkert, muligvis før muligvis efter, talt med Steffen Normann Hansen herom – om det ikke var sådan, det skulle være. Han tror ikke, at det var noget, de stillede spørgsmålstejn ved.

Foreholdt, at det af brev af 26. november 2010 fra ombudsmanden til Koncerncentret, 2. afsnit, fremgår, at ombudsmanden beder om at få

en redegørelse for, om Skatteministeriet i det hele taget har fået dokumenter eller oplysninger, men at Skatteministeriet i deres udkast til svar hæfter kvalifikationen ”som er omfattet af reglerne om aktindsigt” på. Forespurgt, hvorfor de satte denne kvalifikation ind, forklarede han, at han vil tro, at det hænger sammen med, at sagen handler om en fejlagtig håndtering af to aktindsigtsanmodninger fra Jesper Høberg. Det var i det lys, de havde læst brevet af 26. november 2010, og det var det, de prøvede at belyse med svaret.

Forespurgt, om han kan huske, hvem der fik udkastet forelagt udover Per Hvas og ham selv, svarede han benægtende. Forespurgt, om det er tænkeligt, at det har været forelagt for Steffen Normann Hansen, svarede han bekræftende, men han ved det ikke og kan ikke huske det. Han ved heller ikke, om Per Hvas har set det.

Henvist til brev af 1. april 2011 fra Skatteministeriet til ombudsmanden og forespurgt, hvem der har udarbejdet det, forklarede han, at det har han og Anne Sophie Springborg Stricker. Per Hvas var også inde over brevet. Vidnet henviste til forelæggelse for departementschefen, hvoraf fremgår, at brevet har været forelagt Steffen Normann Hansen, og at Peter Loft godkendte det. Han tror, at det er Steffen Normann Hansens underskrift til højre.

Forespurgt, om han kan huske, om der var drøftelser med enten Peter Loft eller Steffen Normann Hansen om forslaget til besvarelse, svarede han benægtende. Han har prøvet at huske efter, om de havde et møde om det eller ej, men han kan ikke huske det.

Vidnet blev foreholdt brevet af 1. april 2011, 2. og 4. afsnit, og foreholdt, at de lavede en anden formulering i forhold til det første udkast. Han blev endvidere foreholdt, at de i første udkast skrev, at de ikke havde dokumenter, som var undergivet aktindsigtsreglerne, og at de i brev af 1. april 2011 skrev, at Koncerncentret ikke var i besiddelse af dokumenter om skattesagens afgørelse.

Forespurgt, hvorfor de satte denne indsnævring ind, når ombudsmanden i brev af 26. november 2010 bad Skatteministeriet oplyse, om de generelt havde været i besiddelse af dokumenter, forklarede han, at han vil tro, at forskellen mellem brevene beror på en dialog, som de havde med Per Hvas om, hvordan man formulerede de her ting. Det kan være, at Per Hvas gjorde opmærksom på, at det, der blev spurgt til, ikke direkte var i forhold til

aktindsigt, men noget andet, og så lavede de en ny formulering. Han har ingen erindring om, at der lå en indsnævring i den måde, de formulerede det på. Det var mere et forsøg på at være tydelig på at identificere, hvad det var, han spurgte til, altså selve afgørelsen af skattesagen og ikke alt muligt andet.

Foreholdt, at det altså ikke var hensigten at ekskludere andre dokumenter, som havde tilknytning til Stephen Kinnocks skattesag, forklarede han, at det var det i hvert fald ikke fra hans side.

Foreholdt brevet af 1. april 2011, 4. afsnit, 1. punktum, og forespurgt, hvem denne sætning har været drøftet med, forklarede han, at han vil tro, at den har været drøftet med Steffen Normann Hansen, men han har ikke en specifik erindring om det.

Foreholdt 4. afsnit, 2. punktum til "... sagens afslutning", og forespurgt, om det betyder, at man alene blev orienteret med henblik på at få at vide, hvornår sagen forventedes afsluttet, eller om der ligger noget yderligere i det, forklarede han, at det, udspørgeren nævner som betydning, nok er meget dækkende.

Foreholdt videre "... samt en faglig sparring i relation til en vanskelig juridisk problemstilling på et ikke konkret niveau", og forespurgt, hvad "en vanskelig juridisk problemstilling" dækkede over, forklarede han, at ordene – uden han har en specifik erindring om, hvordan formuleringen blev skrevet – vel dækker over, at der havde været et møde mellem nogle jurister i Koncerncentret omkring begrænset skattepligt og fraflytter/tilflytter-spørgsmålet. Han tænker, at det vel var en vanskelig juridisk problemstilling.

Foreholdt, at nogen må have fundet på, at det skulle skrives i brevet, svarede han bekræftende. Det kunne være ham, men det kunne også være, at der var nogen, der havde sagt, at det måske var en god idé at gøre opmærksom på formålet med mødet. Forespurgt, om han drøftede det med Carsten Vesterø, idet det fremgår af Skatteministeriets redegørelse, at Carsten Vesterø deltog i mødet, svarede han benægtende. Han erindrer ikke at have drøftet det med Carsten Vesterø overhovedet.

Foreholdt, at det, som man drøftede på mødet den 30. august 2010, var tilflytningsproblemstillingen, og forespurgt, om de, der sad med sagen, oplevede det som et vanskeligt problem, forklarede han, at han ikke helt

tror, at han forstår spørgsmålet. Foreholdt, at han har underskrevet brevet af 1. april 2011, hvoraf fremgår, at der var en sparring i relation til en vanskelig juridisk problemstilling, og forespurgt, om han undersøgte, om mødedeltagerne oplevede det som vanskeligt, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han med Peter Loft eller Steffen Normann Hansen drøftede, om mødet skulle beskrives på denne måde, forklarede han, at han bliver nødt til at falde tilbage på, at han ikke kan huske, om de havde et møde, hvor de talte udkastet igennem, eller om det blev lagt op med den forelæggelse, der er i materialesamlingen. Der kan sagtens have været en dialog.

Foreholdt brevet af 1. april 2011, sidste afsnit, og foreholdt, at Kaj Larsen har forklaret, at SKAT Københavns udtalelse og aktlister ikke var medsendt, og forespurgt, om han kan huske, om de overvejede, om disse dokumenter skulle sendes til ombudsmanden, svarede han benægtende. Han troede, at ombudsmanden havde fået dokumenterne over, men de havde jo været til et møde, hvor de havde ligget til gennemsyn.

Henvist til redegørelse af 24. marts 2011 om Skatteministeriets involvering i Stephen Kinnocks skattesag og forespurgt, om den blev forelagt for nogen, forklarede han, at den lå sammen med følgebrevet og forelæggelsen, der blev lagt til Steffen Normann Hansen, og blev godkendt af Peter Loft. Forespurgt, om han kan huske, om redegørelsen blev drøftet med nogen, inden den nåede sin endelige form, svarede han benægtende.

Foreholdt redegørelsen under afsnittet "Folketingets Ombudsmand", 3. afsnit, 3. punktum: "Ombudsmanden ønsker blandt andet at vide, om Koncerncentret/Skatteministeriet har været i besiddelse af oplysninger eller dokumenter, som vedrører den konkrete skattesag", og foreholdt sidste punktum i redegørelsen under afsnittet "Skriftligt materiale", samt forespurgt, hvordan oplysningen om skriftligt materiale skal forstås, forklarede han, at han tror, at det skal forstås meget ordret, som det står skrevet. Det er en oplysning om, at der ikke var udleveret materiale. Forespurgt, om det var i det hele taget eller kun ved møderne, forklarede han, at der ikke var udleveret materiale ved møderne.

Vidnet blev på ny foreholdt: "Koncerncentret har, som nævnt ovenfor, modtaget to VIP orienteringer om sagen, som var stilet til departementschefen og produktionsdirektøren", og foreholdt, at der her var en sondring, hvor man skrev, at man havde modtaget to VIP-orienteringer, og

at man ikke havde fået noget ved møderne. Forespurgt, om han var klar over, om man eventuelt havde fået noget udenfor møderne, svarede han benægtende. Det var han ikke klar over.

Forespurgt, om han spurgte nogen, inden han formulerede dette, forklarede han, at han muligvis kan have spurgt Steffen Normann Hansen om, hvorvidt de skulle tage afsæt i den redegørelse, der kom fra SKAT København og lægge den til grund. Muligvis har de bare lagt den til grund og så tænkt, at det gav et billede af, hvad der var sket, og så måtte de tage det hen af vejen, hvis der var nogle unøjagtigheder i den måde, som de fik tingene formuleret på.

Forespurgt, om det var tilsigtet at skrive "ved møderne afholdt med deltagelse ...", når man lige så godt kunne skrive "vi har fået to VIP-orienteringer og i øvrigt har vi ikke fået noget", hvis det var det, der var meddelelsesindholdet, forklarede han, at der igen ikke var tilsigtet nogen indsnævring fra hans side. Han har ingen erindring om, hvorvidt det specifikt var ham, der formulerede det, om det var Anne Sophie Springborg Stricker, eller om det blev ændret i en senere dialog. Det tør han simpelthen ikke at sige.

Henvist til afsnittet "Skriftligt materiale" og forespurgt, om meddelelsesindholdet er, at Koncerncentret har fået to VIP-orienteringer og ikke noget andet, forklarede han, at han ikke, i forbindelse med at redegørelsen blev sendt, har tænkt andet, end at redegørelsen svarer præcist på spørgsmålet, om de havde fået materiale. Det bliver der svaret nej til bortset fra de to VIP orienteringer.

Forespurgt, om han specifikt spurgte Steffen Normann Hansen om, hvorvidt de havde fået noget materiale, forklarede han, at det tror han ikke, at han gjorde. Der var ikke for ham nogen grund til specifikt at spørge. Han har ingen erindring om det.

Foreholdt, at han ikke deltog i kontakten til SKAT København og møderne med Erling Andersen, og forespurgt, om han spurgte Peter Loft, svarede han benægtende. Det tror han ikke. Forespurgt, om det var noget, som han drøftede med Louise Olesen, forklarede han, at som han husker det, var Louise Olesens involvering udelukkende som en person, der var med som nr. to, da der skulle holdes møde med ombudsmanden. Hun kan muligvis have været med til at formulere brevet fra Steffen Normann Hansen til ombudsmanden i begyndelsen af februar 2011. Han tror, at den dialog,

der var, foregik mellem ham, Anne Sophie Springborg Stricker og Per Hvas.

Forespurgt, hvem der var involveret i at udarbejde redegørelsen af 24. marts 2011, forklarede han, at han vil tro, at Anne Sophie Springborg Stricker skrev udkastet, og at han kommenterede på det og drøftede det med hende. Han vil tro, at Per Hvas fik det til gennemsyn. Så var der muligvis/muligvis ikke en dialog med Steffen Normann Hansen, men redegørelsen blev i hvert fald forelagt på "en gul" den 1. april 2011.

Forespurgt, om han skrev brevet under, da Peter Loft havde godkendt brev og redegørelse, svarede han bekræftende. I forelæggelsen skrev de, at brevet ville blive skrevet under af ham eller Per Hvas. Forespurgt, om han fik besked på, at det var ham, der skulle underskrive, forklarede han, at det blev i hvert fald ham, der underskrev, men han kan ikke huske, om han fik at vide, at det specifikt skulle være ham. Enten havde de ikke forholdt sig til det, eller også fik han at vide af Steffen Normann Hansen, at han bare kunne skrive under.

Forespurgt, om han har kendskab til, om der skete noget i relation til sagen frem til ombudsmandens udtalelse kom den 10. juni 2011, svarede han benægtende.

Henvist til forelæggelser for departementschefen om, at ombudsmanden har truffet afgørelse i Jesper Høbergs klagesag, og om afgørelse på aktindsigtsanmodning fra Jesper Høberg, og forespurgt, om ombudsmandens udtalelse gav anledning til overvejelser i Koncerncentret, forklarede han, at der var en forelæggelse om, at de havde fået udtalelsen, og hvad ombudsmanden var nået frem til.

Foreholdt forelæggelse for departementschefen om afgørelse på aktindsigtsanmodning fra Jesper Høberg underskrevet af vidnet den 23. juni 2011, 1., 3. og 4. afsnit, og foreholdt at ombudsmandens udtalelse er på 10 sider, samt forespurgt, hvorfor det lige præcis er ombudsmandens udtalelse om, at departementet gerne må indhente oplysninger med henblik på at orientere ministeren, der skal fremhæves, forklarede han, at han vil tro, at når man læste udtalelsen fra ombudsmanden, så faldt det i øjnene på en eller anden måde.

Deres redegørelse beskrev et sagsforløb, hvor der blev holdt en række møder. Der var en klar adskillelse af, hvad Koncerncentret måtte, og hvad

SKAT København måtte. Han tror, at han på en eller anden måde følte det meget naturligt lige at gøre opmærksom på, at ombudsmanden havde forholdt sig til, at der havde været holdt nogle møder, og at det var helt i orden.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at ombudsmanden også var interesseret i at høre om mundtlige ministerforelæggelser, og at de skulle forholde sig til dette, ligesom han blev foreholdt, at der ikke står noget om mundtlig orientering af ministeren i redegørelsen. Forespurgt, hvorfor de ikke svarede på spørgsmålet, svarede han, at det kan han ikke forklare.

Forespurgt, om han kan huske, om det var noget, der blev drøftet med Peter Loft, Steffen Normann Hansen eller andre, svarede han benægtende. Han har ingen erindring om, at det specifikt har været oppe på den måde.

Forespurgt, om han i en sag af denne karakter ville kunne tage beslutning om, at man skulle springe et svar til ombudsmanden over, forklarede han, at han ikke ville kunne træffe en specifik beslutning herom. Han ved i øvrigt ikke, om der er truffet en sådan beslutning.

Foreholdt forelæggelse for departementschefen om afgørelse på aktindsigtsanmodning fra Jesper Høberg, forklarede han, at "Proces" er Per Hvas' kontor.

Forespurgt, hvad han mener med (4. afsnit, 3. punktum): "For ikke at give Ombudsmanden anledning til at udtale kritik ift. at vi fortier oplysninger, med en evt. negativ afsmittende virkning ift. afslaget på anmodningen om aktindsigt i dokumenterne, synes det hensigtsmæssigt at oplyse om, at der intet skriftligt lå fra møderne", forklarede han, at han tror, at det, der lå til hensigt for den måde at formulere sig på, handlede om, at de løbende modtog rigtig mange anmodninger om aktindsigt. De prøvede at forstå hensigten bag ved det, der blev spurgt om, og svare herpå. Han syntes derfor, at det gav god mening at oplyse, at der intet skriftligt lå fra møderne.

Forespurgt, om han kan huske, om forelæggelserne gav anledning til kommentarer fra Peter Loft eller Steffen Normann Hansens side, forklarede han, at denne her gjorde ikke. Han vil tro, at han i givet fald vil kunne huske det, fordi Peter Loft burde have haft sagen forelagt, da de gav afslag. Det var den nye procedure, og det havde de ikke fået gjort.

Advokat Jacob Aaes bemærkede, at Steffen Normann Hansen ikke har påtegnet forelæggelsen for departementschefen om afgørelse på aktindsigtsanmodning fra Jesper Høberg.

Forespurgt af Niels Fenger, at det må have været en underlig situation, når man blev bedt om faktisk at skrive noget om nogle møder, hvor man ikke havde været til stede, forklarede han, at han tror, at de følte sig meget afhængige af at gengive det, som de havde fået beskrevet.

Forespurgt, hvor de fik informationerne fra, forklarede han, at han tænker – uden at kunne huske det præcist – at de har taget afsæt i den udtalelse, der kom fra SKAT København, hvori der var en beskrivelse af forløbet. Så har de muligvis/muligvis ikke verificeret det med Steffen Normann Hansen for at høre, om det var sådan, at de skulle beskrive det, når ingen af dem kendte noget til forløbet overhovedet. De havde ingen indsigt i det.

Forespurgt, om de bare skrev, tog chancen og ramte rigtig, forklarede han, at han tror, at de tog meget afsæt i den udtalelse, der kom fra SKAT København. De syntes, at den beskrev forløbet.

Forespurgt, om han kan huske, i hvilket omfang de modtog supplerende oplysninger, svarede han benægtende.

Foreholdt, at det var dristigt at skrive under på, at der var så og så mange dokumenter, hvis man ikke havde nogen idé om det, svarede han bekræftende. Det ville have været rart ikke at have sit navn stående på noget, som man ikke havde 100% kendskab til, men sådan foregik det.

Forespurgt af advokat Jacob Aaes, om han kender retningslinjerne i SKAT/ministeriet for, hvornår et dokument eller lignende skal akteres, forklarede han, at det, der skal akteres, er det, der er af betydning for sagens afgørelse. Forespurgt, om han tænker på faktuelle oplysninger, eller om det er alt muligt, der kan sætte nogle tanker i gang om sagen, forklarede han, at som udgangspunkt var det ikke alt muligt. Det skulle have en relevans for sagen, før han ville aktere det.

Forespurgt af advokat Karen-Margrethe Schebye, om de både havde SKAT Københavns udtalelse samt aktlisten, da de skrev deres redegørelse til ombudsmanden, svarede han bekræftende.

Forespurgt af advokat Jon Lauritzen, hvorfor vidnet var mere egnet til at deltage i mødet med ombudsmanden end Per Hvas, forklarede han, at han ikke tror, at han var mere egnet. Det var naturligt, at det var ham, fordi direktionsssekretariatet blev bedt om at håndtere sagen, da ombudsmanden bad om en redegørelse. En naturlig del af det ville være, at han skulle være der, når ombudsmanden kom og skulle have akter til gennemsyn.

Foreholdt, at Per Hvas gav udtryk for, at han slet ikke havde kendskab til sagen, forklarede han, at det garanteret også var hans svar tilbage til Per Hvas, at det havde han heller ikke. Forespurgt, om hans forudsætning for at være med til at skrive redegørelsen var at være ren pennefører, forklarede han, at det var det jo. I vidt omfang var det en sekretariatsopgave, at de blev bedt om at skrive ned og dokumentere det, som andre oplyste. Der var ikke nogen af dem, der sad med et indgående kendskab til det. Forespurgt, om han gik aktlisten igennem, da de skrev redegørelsen, forklarede han, at han er sikker på, at han har læst den, men han er ikke faldet over noget, der gav anledning til noget.

Foreholdt, at aktlisten officielt var ovre hos dem i to omgange, og at aktlisten blev væsentlig udbygget fra den 13. til den 20. januar 2011, samt forespurgt, om han gjorde sig tanker om, hvorfor den blev det, svarede han benægtende. Han kan ikke specifikt huske, hvad han tænkte på det tidspunkt. Som han erindrer det, så kom der nogle forklaringer på, hvordan dokumenterne hang sammen.

Forespurgt, om han også var aktliste nr. to igennem, når de havde et relativt spinkelt vidensgrundlag selv, forklarede han, at for det første gik det rimelig stærkt med at lave redegørelsen, og for det andet havde de udtalelsen fra SKAT København, der redegjorde for forløbet. Han kan forestille sig, at han var mere nøjagtig med at læse udtalelsen igennem end aktlisten i alle dens detaljer.

Foreholdt, at der er nogle steder i aktlisten, hvor det fremgår, at nogle dokumenter har været drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren, og forespurgt, om han gik nærmere ind i, hvad det var for noget, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han så akterne igennem, svarede han benægtende.

Steffen Normann Hansen har forklaret³²⁸:

Henvist til mail af 12. januar 2011 fra Erling Andersen til vidnet vedhæftet Peter Lofts notat på to sider samt notat af 13. september 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag, og forespurgt, om han kan forklare, hvorfor Erling Andersen sendte dette materiale til ham, svarede han benægtende. Hvis han kunne finde tilbage i sin kalender og se, hvornår ombudsmanden begyndte at involvere sig, så kan han forestille sig, at det var i forbindelse med, at han forberedte sig til mødet med ombudsmanden.

Udspørgeren bemærkede, at første møde med ombudsmanden fandt sted lige deromkring.

...

Advokat Nicolai Westergaard henviste til brev af 26. november 2010 fra Folketingets Ombudsmand til Koncerncentret, de sidste to afsnit, og bemærkede, at det var brevet, der satte gang i processen, der førte frem til en udtalelse til ombudsmanden. Forespurgt, om vidnet i den forbindelse var involveret i behandlingen, forklarede han, at han var involveret med hensyn til aktlisten. Det var kontorchefen for direktionssekretariatet, der håndterede selve sagsbehandlingen. Han så aktlisten i forbindelse med, at den blev lavet, og han har også talt med Erling Andersen om den. Foreholdt, at man kan se, at han har været involveret efterfølgende, idet der ligger et brev fra begyndelsen af februar 2011, hvori han orienterede ombudsmanden om, at der nu forelå en udtalelse fra SKAT København, og foreslog et møde, forklarede han, at han sendte materiale frem. Foreholdt, at der også er oplysninger om et møde med ombudsmanden den 12. januar 2011, og forespurgt, om han deltog i mødet, svarede han bekræftende.

Vidnet blev henvist til dele af oversigt af 27. oktober 2010 over SKAT Københavns materiale i Stephen Kinnocks skattesag og foreholdt, at man kan identificere de fire bilag som værende de helt centrale bilag nemlig, udkast til agterskrivelse, ”de fire linjer”, Peter Lofts to siders notat og det såkaldte ”BT-notat”. Efterfølgende var der et forløb, der endte med, at aktlisten blev fremsendt den 20. januar 2011. Henvist til oversigt af 20. januar 2011 over SKAT Københavns materiale i Stephen Kinnocks

328 Protokol 29, side 17 og 24-25, og protokol 51, side 12-24 og 25-26.

skattesag og forespurgt, om han kan forklare, hvorfor aktlisten ændrer karakter for lige præcis disse fire bilag, forklarede han, at det kan han ikke bidrage med nogen forklaring på. Han har også svært ved lige at overskue forskellen.

Advokat Nicolai Westergaard foreholdt, at Gergana Trasborg til ham har forklaret, at der allerede den 13. januar 2011 blev sendt en udtalelse frem til direktionssekretariatet, men at udtalelsen inklusiv aktlisten af samme dato kom tilbage til hende, fordi aktlisten skulle ændres.

Advokat Torben Koch bemærkede, at Gergana Trasborg ikke havde forklaret herom under afhøringen for kommissionen. Advokat Nicolai Westergaard bemærkede hertil, at Gergana Trasborg ikke var blevet spurgt.

Advokat Nicolai Westergaard foreholdt vidnet, at Gergana Trasborg til ham har forklaret, at udtalelsen af 13. januar 2011 blev sendt tilbage til SKAT København, fordi aktlisten skulle ændres, og efter hendes forklaring var situationen den, at der kom besked fra vidnet via Erling Andersen om, at SKAT København ikke skulle sende udtalelsen frem på ny, før der var sket godkendelse fra Koncerncentret. Forespurgt om vidnets kommentarer hertil forklarede han, at han simpelthen ikke kunne huske det, og udtalelsen i øvrigt var stilet til Hans From, som var kontorchef. Han kan som sagt heller ikke overskue forskellen i materialet.

Henvist til oversigt af 13. december 2010 over SKAT Københavns materiale i Stephen Kinnoeks skattesag, hvoraf fremgår, at der er en lodret streg i venstre side ud for de tre udaterede notater, og foreholdt, at strengen er på materialet, der er sendt til kommissionen fra Koncerncentret, men ikke på materialet, der er sendt til kommissionen fra SKAT København, samt forespurgt, om han ved, hvorfor man har fundet anledning til at markere lige akkurat dette sted, forklarede han, at det kan han ikke svare på.

...

Forespurgt af udspørgeren, hvad der skete i relation til sagen, efter at han den 14. december 2010 havde givet beskeden fra Hanne Jo Heede videre, forklarede han, at han ikke har nogen erindring om, at han var involveret, før de havde møde med ombudsmanden. Han ved ikke, hvordan kammeradvokaten blev involveret. Den eneste erindring, han har om det, er Peter Lofts orientering på direktionsmødet, og at Peter Loft den 11. januar 2011 spurgte vidnet, om han ville deltage i mødet den 12. januar 2010,

fordi han havde deltaget i tre af møderne med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen. Forespurgt, om der var et formøde, forklarede han, at det kan han ikke huske. Der står i hans kalender, at der skulle have været et møde, men han kan ikke huske det, og han tror ikke, at der var et.

Forespurgt, om han har kendskab til, hvem der foranledigede, at der skulle være et møde med ombudsmanden, svarede han benægtende. Peter Loft spurgte ham den 11. januar 2011, om han ville deltage i et sådant møde, men hvem der havde aftalt det og hvordan, ved han ikke.

Mødet blev holdt i Nicolai Eigtveds Gade. I mødet deltog ombudsmanden, en afdelingschef og en fuldmægtig fra ombudsmanden samt den person fra kammeradvokaten, som Peter Loft havde brugt som rådgiver på sagen. Fra Skatteministeriet deltog han selv, Louise Egede Olesen og Peter Loft. Det kan godt være, at der har været en eller to personer mere med. Forespurgt, om han kan huske, hvem der deltog fra kammeradvokaten, svarede han benægtende.

Forespurgt, hvad de ville opnå med mødet, forklarede han, at han ikke ville opnå noget. Han var bare deltager i mødet. Han vil meget nødtigt gengive det samlede møde, fordi det var juridisk på et meget højt plan, men som han forstod det, så mente kammeradvokaten og Peter Loft, at ombudsmanden brugte aktindsigtssagen til en egendriftsundersøgelse af organiseringen af Skatteministeriet.

Forespurgt, om han havde drøftelser med Peter Loft inden mødet, svarede han benægtende. Peter Loft havde haft en meget direkte dialog med kammeradvokaten. Det var ikke noget, han var involveret i. Han havde i øvrigt heller ikke kommentarer til noget på mødet.

Forespurgt, om han kan huske, hvem der lagde ud på mødet, forklarede han, at han mener, at det var kammeradvokaten. Det var muligvis kammeradvokaten selv. Han husker ikke, hvad der blev sagt. På et meget højt juridisk niveau blev det diskuteret, hvorvidt man havde ret til at lave egendriftsundersøgelse, hvornår man havde ret til at lave en sådan undersøgelse, og hvad argumentet skulle være. Forespurgt, om det skal forstås på den måde, at kammeradvokaten argumenterede for, at ombudsmanden ikke burde starte en egendriftsundersøgelse her, forklarede han, at sådan opfattede han det.

Forespurgt, om han på noget tidspunkt hørte, hvorfor Peter Loft ville have kammeradvokaten med i stedet for at lade ministeriets egne jurister tage sig af det, forklarede han, at det eneste, Peter Loft sagde, var, at kammeradvokaten havde rådgivet ham i sin tid, da organisationen pr. 1. januar 2010 blev vedtaget, og at kammeradvokaten også havde rådgivet ham i forbindelse med, at ombudsmanden senere havde sagt, at de skulle lave en bekendtgørelse.

Forespurgt, om han ved, hvilke instruktioner kammeradvokaten havde fået, svarede han benægtende. Forespurgt, om han ved, om kammeradvokaten havde fået udleveret materiale om sagen inden mødet, svarede han benægtende. Mødet mellem kammeradvokaten og Peter Loft blev holdt mellem de to, og han blev ikke på noget tidspunkt involveret eller orienteret.

Forespurgt, hvad der videre skete under mødet med ombudsmanden, forklarede han, at der var en forholdsvis lang juridisk ordveksling mellem kammeradvokaten og ombudsmanden. Forespurgt, om de var enige, forklarede han, at det som sagt var utrolig juridisk, så det kan han ikke sige. Man var nødt til at nå til enighed om, hvordan sagen skulle håndteres. Forespurgt, hvem der foreslog, hvordan sagen skulle håndteres, forklarede han, at det kan han ikke huske. De blev enige om, at en repræsentant fra ombudsmanden skulle komme og se aktlisten. Når man havde set den, skulle man efterfølgende have mulighed for at se akterne. Forespurgt, om ombudsmanden ikke skulle se mere end aktlisten, svarede han benægtende. Forespurgt, om de ikke skulle se udtalelsen, forklarede han, at det kun var aktlisten, der blev diskuteret, men udtalelsen skulle vel sendes til ombudsmanden.

Et af diskussionsemnerne på mødet var, at kammeradvokaten og Peter Loft ikke syntes, at akterne skulle sendes ud af huset, fordi man så kunne risikere, at der kom endnu mere aktindsigt i dem. Det var et af argumenterne. Man ønskede ikke at dokumenterne skulle ligge andre steder, så man kunne risikere, at de faldt i de forkerte hænder. Forespurgt, om man var bange for, at de kunne blive lækket fra ombudsmanden, forklarede han, at det diskuterede de ikke.

Forespurgt, om det på noget tidspunkt blev drøftet, om der var mulighed for, at ombudsmanden kunne gennemgå akterne fysisk hos SKAT København, svarede han benægtende. Ikke som han husker det.

Forespurgt, hvem der kom med forslaget om aktlisten, forklarede han, at det kan han ikke huske. Foreholdt, at ombudsmanden i sit brev af 26. november 2010 skrev, at han gerne ville have en aktliste, forklarede han, at han ikke kan huske, hvem der foreslog det, men han kan huske, at da mødet var slut, var der enighed om, hvordan processen skulle være. Aktlisten skulle fremlægges i Nicolai Eigtveds Gade, og så skulle ombudsmanden sende en repræsentant, der kunne gennemgå den. Forespurgt, om han kan huske argumentet for, at aktlisten ikke kunne sendes til ombudsmanden, som man havde bedt om i brevet af 26. november 2010, forklarede han, at han ikke husker, at der var en sådan argumentation.

Henvist til håndskrevet notat dateret den 12. januar 2011 og forespurgt, om han kender håndskriften, forklarede han, at det ligner Peter Lofts.

Foreholdt fra notatet: "Egendriftsundersøgelse? Nej. Aktliste. Kontakten mellem KC og SCKBH", og forespurgt, om han kan huske, om man på mødet med ombudsmanden drøftede kontakten mellem Koncerncentret og SKAT København, forklarede han, at der blev redegjort for forløbet, herunder at der havde været 5 møder. Forespurgt, om han kan huske, om man drøftede, at der havde været udvekslet materiale mellem Koncerncentret og regionen, forklarede han, at det mener han ikke, at man drøftede. Det handlede mere om, hvad der var blevet sagt på møderne.

Henvist til brevet af 26. november 2010 fra ombudsmanden og foreholdt, at ombudsmanden indledningsvist i brevet beder om at få oplyst og redegjort for, om der havde været udvekslet dokumenter eller oplysninger om skattesagen mellem de to myndigheder, samt forespurgt, om de ikke drøftede det på mødet med ombudsmanden, forklarede han, at det gjorde de ikke, som han husker det.

Foreholdt fra notatet af 12. januar 2011: "SkFVLs § 14 – Må ikke blande sig i sagen", og foreholdt, at det kunne tyde på, at problemstillingen i forhold til skatteforvaltningslovens § 14 var blevet drøftet på mødet, forklarede han, at det kan han ikke huske. Det var en ret juridisk drøftelse, der varede et stykke tid. Han fokuserede mest på, om han skulle bidrage med noget i forhold til de møder, der havde været.

Forespurgt, om ombudsmanden pressede på for at få en anden løsning, end at man kunne læse en aktliste igennem i ministeriet, forklarede han, at sådan husker han det ikke. Det virkede som om, at alle mente, at det var en god aftale, der blev indgået.

Forespurgt, om der var drøftelser mellem ham, Peter Loft og evt. kammeradvokaten efter mødet med ombudsmanden, svarede han benægtende. Der var ikke møde mellem ham og Peter Loft, men han ved ikke, om Peter Loft havde et møde med kammeradvokaten. Forespurgt, om han havde drøftelser med nogen om, hvordan man skulle forholde sig, svarede han benægtende. Det havde han senere, men ikke umiddelbart efter mødet.

Vidnet blev foreholdt mail af 13. januar 2011 fra Gergana Trasborg til Hans From, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, og at mailen er vedhæftet underskrevet udtalelse af 13. januar 2011 og aktliste af samme dato. Forespurgt, om han har modtaget kopi af denne udtalelse og aktliste, forklarede han, at det har han ikke, som han husker det. Han kan ikke huske, om det var den 13. januar 2011, men på et eller andet tidspunkt fik han noget, der var sendt til Hans From. Det gav han videre til Peter Lofts juridiske sekretær uden at forholde sig til det.

Henvist til, at udtalelsen af 13. januar 2011 fra SKAT København er stilet til Hans From og forespurgt, om han ved, hvorfor udtalelsen var stilet til Hans From, forklarede han, at Hans From var chef for direktionssekretariatet, og det var direktionssekretariatet, der skulle håndtere sagen. Selve aktindsigtssagen havde været håndteret af Anne Katrine Salling i koncernsekretariatet. Der havde været en del aktindsigtssager, hvor Peter Loft ikke havde været tilfreds med den måde, de var håndteret på. Der var fejl i dem, og det var der også i klagevejledningen til Jesper Høberg. På et eller andet tidspunkt i sidste halvdel af 2010 fik kontorchefen for koncernsekretariatet anden beskæftigelse i Skatteministeriet, og det blev besluttet, at koncernsekretariatet og direktionssekretariatet skulle slås sammen. Derfor var det naturligt, at Hans From som ansvarlig kontorchef stod for sagen.

Forespurgt, om han var involveret i, at Hans From skulle overtage behandlingen af sagen, svarede han benægtende, men det var naturligt, fordi det lå i direktionssekretariatet. Foreholdt Hans Froms forklaring – protokol 44, side 27, 7.-8. afsnit – forklarede han, at han ikke erindrer, at han skulle have bedt Hans From om det. Hans From refererede ikke til ham, men han vil ikke afvise, at Peter Loft kan have bedt ham om at sige det til Hans From.

Forespurgt, om han er sikker på, at han ikke har set udtalelsen af 13. januar 2011, forklarede han, at han ikke er sikker på, at han ikke har set den, men han er sikker på, at han ikke har forholdt sig til den. Han har givet

den videre, hvis han har fået den af nogen. Han havde simpelthen ikke tid til at sagsbehandle denne sag.

Foreholdt, at Hans From til protokol 44, side 27, nederst, har forklaret, at han gav udtalelsen af 13. januar 2011 til vidnet, forklarede han, at som sagt kan det godt være, at Hans From på et eller andet tidspunkt gav ham noget, som han gav videre til Louise Egede Olesen.

Han forklarede, at når han var i Nicolai Eigtsveds Gade, hvor han var den mindste del af sin tid, kunne Hans From eller en anden godt spørge til sagen. Han har derfor svært ved at erindre, om det var den ene eller den anden dag.

Foreholdt videre fra Hans Froms forklaring, side 28, 1. afsnit, og forespurgt, om han har nogen erindring om at have givet besked til Hans From om, at han skulle vente, svarede han benægtende, men han kan huske, at hvis han havde fået noget fra Hans From, så havde han givet det videre til Louise Egede Olesen, fordi hun var Peter Lofts juridiske sekretær. Han tør ikke sige, om han har givet denne besked til Hans From.

Henvist til aktliste af 13. januar 2011 og forespurgt, om hans forklaring er den samme for aktlisten som for udtalelsen, svarede han bekræftende. Han har ikke forholdt sig til aktlisten efter diskussionerne den 8. og 13. december 2010.

Forespurgt, om der var diskussioner eller overvejelser i Koncerncentret mellem den 13. og 20. januar 2011 om aktlisten eller udtalelsen, forklarede han, at han måske har formidlet et budskab, men han har ikke deltaget i diskussioner. Han kan ikke huske, om han har givet Hans From en besked fra Peter Loft eller Louise Egede Olesen.

Henvist til udtalelse af 20. januar 2011 fra SKAT København til Hans From og aktliste af 20. januar 2011, der er mere detaljeret end tidligere aktlister, og forespurgt, om han har nogen erindring om, hvorfor aktlisten blev udbygget, svarede han benægtende, men han kan huske, at der på mødet med ombudsmanden var en dialog om, at aktlisten skulle være sigende. Det kunne i givet fald være formidlet af Louise Egede Olesen. Han har ikke formidlet budskabet.

Foreholdt mail af 17. januar 2011 fra Susanne Torp Thorlin til Hanne Dahl Kofod, cc Gergana Trasborg og Erling Andersen, og foreholdt, at der

tilsyneladende var gået en besked tilbage til regionen om, at der skulle udarbejdes en mere detaljeret aktliste, samt forespurgt, om han kan huske, om han skulle have haft en samtale med Erling Andersen om den problemstilling, forklarede han, at det er han sikker på, at han ikke har haft.

Henvist til udtalelse af 20. januar 2011 og forespurgt, om han fik forelagt udtalelsen, forklarede han, at han ikke fik noget forelagt. Han kan godt have fået den af Hans From for at kunne aflevere den videre til andre, men fik ikke noget forelagt, hvor han forholdt sig til det.

Foreholdt mail af 20. januar 2011 kl. 17.16 fra Hans From til vidnet og svarmail kl. 17.20, forklarede han, at han ikke fik noget forelagt i mailen fra Hans From, så vidt han kan se. Han blev spurgt om noget.

Foreholdt, at der i mailen står "Her er svaret fra KBH", og at han vel havde modtaget udtalelsen, forklarede han, at den var vedhæftet som bilag, men han forholdt sig ikke hertil. Han svarede, at Hans From skulle tale med Peter Loft om det. Forespurgt, om han på noget tidspunkt drøftede udtalelsen med nogen i Koncerncentret, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han modtog en kopi af aktlisten, forklarede han, at han ikke fik kopi af noget. Hvis han havde fået den, var det for at levere videre til Louise Egede Olesen eller Peter Loft. Han var jo ikke sagsbehandler på det. Han fik det først på det tidspunkt, hvor det skulle sendes til ombudsmanden, og han lagde det da op til Peter Loft.

Foreholdt, at han deltog i to møder med Erling Andersen om aktlisten, at han også deltog i et møde med ombudsmanden, og at det kan undre, at han ikke så dokumentet igennem eller bad om det, hvis han ikke havde fået det, forklarede han, at han ikke vidste, hvorfor han skulle se det igennem. Så skulle det være af nysgerrighed. Han havde som sagt rigeligt at gøre. Han var involveret i sagen, når der var nogen, der konkret sendte ham noget eller bad ham om at deltage i et møde, fordi han havde haft en viden om området. Han var ikke ansvarlig sagsbehandler eller ansvarlig for dem, der lavede sagsbehandlingen.

På ny foreholdt mailen af 20. januar 2011 fra ham til Hans From: "Der skal skrives et svar til ombudsmanden, hvor han inviteres til at gennemgå materialet i neg", og forespurgt, hvorfor det var ham, der gav den besked til Hans From, når han ikke havde noget med det at gøre, forklarede han, at Hans From spurgte ham. Foreholdt, at han bare kunne have svaret, at

Hans From skulle spørge Peter Loft, forklarede han, at det kunne han også godt, men han havde været med til mødet, så han vidste, hvad der skulle foregå. Forespurgt, om han drøftede det med Peter Loft, som måske kunne have skiftet mening, svarede han benægtende.

Foreholdt videre fra mailen: "Peter sagde noget om at han selv ville drafte det", og forespurgt, hvornår Peter Loft havde været inde på, at han selv ville drafte et svar til ombudsmanden, forklarede han, at det tør han ikke sige. De mødtes jævnligt til alle mulige møder.

Forespurgt, om han ved, om Peter Loft lavede et svar til ombudsmanden, forklarede han, at han ikke ved, om det var Peter Loft, der lavede det, men han ved, at han – vidnet – skrev under på en meddelelse til ombudsmanden om, at der skulle holdes et møde. Han kan forestille sig, at det var Louise Egede Olesen, der skrev det, men han ved det ikke.

Foreholdt brev fra Koncerncentret til ombudsmanden underskrevet af vidnet, forklarede han, at det var brevet. Forespurgt, om der var drøftelser mellem vidnet, Peter Loft eller Hans From i perioden fra den 20. januar 2011, og frem til brevet blev sendt i begyndelsen af februar 2011, forklarede han, at han helt sikkert har bedt Hans From om at holde mødet, fordi denne var ansvarlig kontorchef for området. Peter Loft har formentlig bedt vidnet om at skrive under på brevet.

Forespurgt, om han så materialet igennem, inden han inviterede ombudsmanden, svarede han benægtende. Forespurgt, om han fik tilbagemelding fra nogen om, at materialet var i orden, inden han inviterede ombudsmanden, svarede han benægtende. Det gik han ud fra, at det var. Forespurgt, om han ikke foretog nogen kontrol eller undersøgelse af, om materialet var i orden, inden ombudsmanden blev inviteret, svarede han benægtende. Forespurgt, om han ved, om der var andre, der satte en kontrol i værk, forklarede han, at han går ud fra, at Hans From gjorde et eller andet, inden ombudsmanden kom. Forespurgt, om det var normalt, at man i Skatteministeriet inviterede en anden myndighed til at gennemgå noget materiale, uden man havde sikret sig, at det var i orden, forklarede han, at materialet var fra SKAT København. Han kunne ikke begynde at blande sig i det. Han havde i øvrigt ikke fantasi til at forestille sig, at det ikke skulle være i orden.

Foreholdt, at han har forklaret, at Peter Loft på mindst et af de to møder i december 2010 klart tilkendegav, at han ikke ville have, at hans navn

stod på aktlisten, og foreholdt, at det kan undre, at man inviterer ombudsmanden uden at sikre sig, om den rettelse var kommet ind, svarede han bekræftende, men det gjorde han ikke. Han gik ud fra, at Hans From som ansvarlig kontorchef havde gjort materialet klar. Forespurgt, om det ikke bare var at printe det ud, svarede han bekræftende. Forespurgt, om der ikke skulle foretages andet, forklarede han, at han i hvert fald ikke bad om noget.

Forespurgt, hvad der skete efter brevet til ombudsmanden var sendt, forklarede han, at Hans From gjorde opmærksom på, at han ikke kunne deltage i mødet, fordi han skulle til noget undervisning. De bad i stedet for Per Hvas om at tage mødet. Per Hvas var kontorchef for proceskontoret. Forespurgt, om Per Hvas havde kendskab til sagen, svarede han benægtende – ikke udover at han havde akterne liggende. Forespurgt, om akterne var kommet til Koncerncentret på dette tidspunkt, forklarede han, at det mener han, at de var. De var låst inde i et skab hos Per Hvas.

Foreholdt mail af 24. februar 2011 fra vidnet til Hans From og forespurgt, om han kan huske, om Hans From ringede tilbage eller i øvrigt svarede, svarede han benægtende. Mailen beskriver vel meget godt, at vidnet var meget overfladisk involveret i sagen.

Foreholdt, at det var vidnet, der talte med Kaj Larsen, svarede han bekræftende. Kaj Larsen reagerede på det brev, som han havde sendt. Det havde på intet tidspunkt været meningen, at vidnet skulle deltage i mødet.

Foreholdt mail af 24. februar 2011 fra Per Hvas til Hans From og forespurgt, om han kan huske, om Hans From vendte tilbage til vidnet med den indsigtelse, som Per Hvas kom med, forklarede han, at han ikke kan huske, hvornår og hvordan, men han kan godt huske, at de havde en snak om, at det ikke var et spørgsmål om at kende sagen, men at det var et spørgsmål om, at man skulle sidde ved siden af ombudsmandens repræsentanter, mens de gennemgik aktlisten. Til det formål behøvede man ikke at have kendskab til sagen.

Foreholdt, at det kunne være, at ombudsmanden havde spørgsmål, hvor det kunne være hensigtsmæssigt, at der sad en, der havde kendskab til sagen, hvilket også var det, som Per Hvas tilkendegav i mailen, forklarede han, at det på mødet med ombudsmanden blev aftalt, at de skulle have aktlisten, gennemgå den og derefter tilkendegive, om der var nogle dokumenter, de ønskede at se – ikke andet. Forespurgt, om det pressede sig

på at holde mødet, forklarede han, at sagen skulle afsluttes, så de kunne komme videre, og materialet kunne sendes over.

Foreholdt Per Hvas' forklaring – protokol 44, side 3, 1. hele afsnit, linje 1-3: ”Forespurgt, hvordan Steffen Normann Hansen forholdt sig til, at vidnet ikke kendte sagen, og at vidnet syntes, at det var uprofessionelt, forklarede han, at Steffen Normann Hansen var meget ked af at rykke mødet, fordi det var presserende at komme videre i sagen” – og forespurgt, om han kan huske at have tilkendegivet noget sådan overfor Per Hvas, forklarede han, at han godt kunne have tilkendegivet, at sagen skulle slutes. Den havde kørt siden den 26. november 2010.

Forespurgt, om han drøftede Per Hvas' indsigelse med Peter Loft, forklarede han, at han havde talt med Peter Loft om, at Per Hvas kunne tage mødet.

Han ved ikke, hvorfor Louise Egede Olesen deltog i mødet med ombudsmanden. Det var ikke ham, der havde bedt om, at hun skulle være med, men hun deltog også i mødet med kammeradvokaten og ombudsmanden.

Foreholdt mail af 25. februar 2011 kl. 17.07 fra vidnet til Per Hvas og forespurgt, hvornår det blev aftalt, at Peter Loft skulle godkende yderligere dokumenter, før de blev udleveret eller forevist, forklarede han, at han mener, at hele forløbet blev aftalt ret præcist på mødet med ombudsmanden. Forespurgt, om det også blev aftalt med ombudsmanden, at Peter Loft skulle godkende, at ombudsmanden fik lov til at se de enkelte dokumenter, forklarede han, at det er han ikke sikker på.

Forespurgt, hvornår det blev aftalt, at Peter Loft skulle godkende udleveringen af enkelt dokumenter til ombudsmanden, forklarede han, at han ikke kan huske, hvornår det præcist blev aftalt, men det er noget, som han har talt med Peter Loft om på et tidspunkt. Han kender ikke baggrunden herfor. Forespurgt, om det var en instruks, han fik fra Peter Loft, svarede han bekræftende. Det var sket før den 25. februar 2011.

Senere samme dag – altså den 25. – blev der holdt et møde om noget andet end denne sag, hvor han og Peter Loft deltog. Han spurgte Peter Loft, om det ikke var hensigtsmæssigt, hvis Per Hvas kunne få lov til at vise akterne og registrere hvilke akter, der var blevet vist, så de efterfølgende kunne forholde sig til det. Netop fordi de gerne ville have sagen afsluttet.

Det nikkede Peter Loft til, og det sagde vidnet videre til Per Hvas inden mødet med ombudsmanden.

Forespurgt, om det skal forstås på den måde, at han efter mailen af 25. februar 2011 sagde til Per Hvas, at han gerne måtte vise ombudsmanden akterne, svarede han bekræftende. Det er han sikker på. Per Hvas skulle registrere de akter, der blev vist. Forespurgt, om det skulle foregå på den måde, at ombudsmanden skulle sidde med listen og sige, hvilke akter, han gerne ville se, hvorefter Per Hvas skulle finde akterne på sagen, svarede han bekræftende. De aftalte det ikke så detaljeret, men det var sådan, det kunne foregå.

Foreholdt mail af 25. februar 2011 kl. 17.10 fra Per Hvas til vidnet forklarede han, at sådan var det på det tidspunkt. Forespurgt, om han kan huske, hvornår han talte med Per Hvas om, at ombudsmanden alligevel gerne måtte se akterne i sagen, forklarede han, at det gjorde han næste dag, men det var ikke på noget tidspunkt meningen, at de skulle have aktlisten udleveret. De skulle se aktlisten og spørge ind til bilagene, som de så kunne få lov at se. Per Hvas skulle registrere, hvilke bilag der var forevist.

Forespurgt, om han blev orienteret om, hvordan mødet den 28. februar 2011 forløb, svarede han bekræftende. Han kan ikke huske, om Per Hvas ringede, eller om han fik mødereferatet, som Louise Egede Olesen skrev.

Foreholdt referat fra mødet den 28. februar 2011, 4. afsnit, 1. punktum, og forespurgt, om det var noget, som de drøftede i ministeriet efterfølgende, svarede han benægtende – ikke med ham i hvert fald.

Vidnet blev foreholdt, at man i mødereferatet kan se, at mødet sluttede med, at ombudsmandens repræsentanter opstillede to alternativer. Forespurgt, om han på noget tidspunkt var involveret i overvejelserne om, hvorvidt man skulle vælge alternativ et eller to, svarede han benægtende. Forespurgt, om han drøftede sagen med Peter Loft eller andre efter den 28. februar 2011, forklarede han, at han ikke drøftede de her muligheder, men det var naturligt, at de drøftede sagen efterfølgende. De talte af og til om den, men ikke mere konkret. Forespurgt, om de drøftede, hvordan de skulle besvare ombudsmanden, svarede han benægtende.

Foreholdt udateret udkast til svar til ombudsmanden og forespurgt, om han kan huske, om han har set dette udkast, svarede han benægtende. Han kan huske, at han fik noget materiale op, lige inden det gik til Peter

Loft, men om dette udkast var med, kan han ikke huske. Foreholdt, at udkastet ikke blev sendt, forklarede han, at han på et tidspunkt fik hele sagen, inden den gik videre til Peter Loft, og inden der blev svaret, men han diskuterede ikke sagen med nogen i mellemtiden.

Henvist til forelæggelse for departementschefen af 1. april 2011 og forespurgt, om det er hans underskrift til højre på side, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han kan huske, hvad der var vedlagt forelæggelsen, forklarede han, at han går ud fra, at det var redegørelserne fra henholdsvis SKAT København og Koncerncentret samt aktlisten. Forespurgt, om han gennemgik det vedlagte, svarede han benægtende. Han havde sikkert læst det igennem, men han har ikke gået det detaljeret igennem. Det var en redegørelse fra SKAT København, som han ikke skulle blande sig i, og det blev lagt til Peter Loft, som var fuldstændig inde i hele sagen. Han lagde ikke noget op til Peter Loft uden at have læst det igennem, men han havde ikke tid til fuldstændig at forholde sig til det.

Forespurgt, hvorfor det var Hans From eller Per Hvas, der skulle underskrive brevet til ombudsmanden i stedet for Peter Loft eller vidnet, som var de chefer, der havde deltaget i mødet med ombudsmanden og aftalt det hele, forklarede han, at det var naturligt, at det var en kontorchef, der skrev under efter den måde, sagerne var delegeret på. Forespurgt, hvorfor det var naturligt, at Per Hvas skrev under, når han efter eget udsagn ikke kendte til et komma i sagen, forklarede han, at Per Hvas var med til det sidste møde, og han var ansvarlig for proceskontoret. Vidnet har ikke forholdt sig til, hvem der skulle skrive under. Han havde bare set forelæggelsen.

Henvist til udtalelse af 1. april 2011 underskrevet af Hans From og forespurgt, om det var den udtalelse, der var bilagt forelæggelsen, forklarede han, at det går han ud fra.

Henvist til redegørelse af 24. marts 2011 om Skatteministeriets involvering i Stephen Kinnocks skattesag og forespurgt, om den var bilagt forelæggelsen, forklarede han, at det går han også ud fra. Han går ud fra, at det var de dokumenter, der var lagt ved, når bilagene er hæftet sammen, som de er.

Foreholdt udtalelsen af 1. april 2011, og forespurgt, om udtalelsen gav ham anledning til kommentarer eller bemærkninger, svarede han benægtende.

Foreholdt udtalelsen, 3. sidste afsnit, 2. punktum: "Involveringen har udelukkende ... konkret niveau", og forespurgt, om han kan huske, hvilken vanskelig juridisk problemstilling der henvises til, forklarede han, at det må være om til- eller fraflytningssituationen og skattepligt. Forespurgt, hvem der forestod den faglige sparring herom, forklarede han, at mødet, der blev holdt i starten af forløbet mellem det juridiske kontor og SKAT København, blandt andet var på hans foranledning. Det var noget, han havde aftalt med Peter Loft.

Foreholdt af formanden, at det var et møde den 30. august 2010, svarede han bekræftende. Det var et møde mellem sagsbehandlerne, hvor man ikke diskuterede den konkrete sag, men hvor man diskuterede de juridiske problemstillinger generelt. Han synes, at hele situationen har vist, at det var en vanskelig sag, og at den var vanskelig at afgøre skattemæssigt.

Vidnet blev foreholdt fra redegørelsen af 24. marts 2011, 1.-2. afsnit, 7.-8. afsnit og sidste afsnit (afsnittene "Møder om sagsforløbet", "Møder med Koncerncentret" og "Skriftligt materiale").

Forespurgt, om han drøftede forelæggelsen med nogen, inden han parafere den, svarede han benægtende. Han skrev under og sendte den videre til Peter Loft. Foreholdt, at han har forklaret, at han læste det vedlagte igennem, og forespurgt, om teksten om skriftligt materiale gav ham anledning til overvejelser, svarede han benægtende – ikke på dette tidspunkt.

Foreholdt teksten: "Ved møderne afholdt med deltagelse fra Koncerncentret, der er nævnt i denne redegørelse, er der ikke udleveret materiale fra SKAT København til Koncerncentret", og forespurgt, om det ikke gav ham anledning til overvejelser, forklarede han, at det gjorde det ikke på dette tidspunkt. Det gjorde det først i forbindelse med, at hele denne sag er blevet diskuteret. Det ikke var meningen, at Peter Loft og han skulle have haft de dokumenter, der var blevet udleveret, men at de bare skulle have været forevist på mødet. Derfor tænkte han ikke efterfølgende over, at det var akter som sådan.

Vidnet blev foreholdt, at han har forklaret, at Erling Andersen på mødet den 13. december 2010 sagde, at Lisbeth Rasmussen havde sagt, at de papirer, som Peter Loft havde udleveret til SKAT København, rent juridisk skulle akteres på sagen, at han herefter stillede sin medarbejder spørgsmål om, om det var teknisk muligt at fjerne akter, og om det var lovligt at gøre det, at medarbejderen svarede tilbage, at det ikke ville være lovligt, og at

han vidste, at han havde fået en del papirer af Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen på møderne. Han forklarede, at han på hvert af de tre møder, som han deltog i, fik et udkast til en agterskrivelse. Han har således fået tre stykker papirer. Foreholdt, at han har forklaret, at han også har fået en oversigt over opholdsdage og et notat om sagsbehandlingen, der blev bragt over med bud, forklarede han, at han står ved det, som han tidligere har forklaret.

Foreholdt, at han kort før 1. april 2011 havde fået at vide, at de papirer, som Peter Loft havde udleveret til SKAT København, skulle tilkæntes sagen, forklarede han, at han havde fået det at vide den 13. december 2010 – altså fire måneder tidligere. Foreholdt, at han vel ikke havde glemt den diskussion, der havde været med Erling Andersen, forklarede han, at han i hvert fald ikke havde hæftet sig ved det.

Forespurgt, om han mener, at ombudsmanden fik den fulde sandhed om de drøftelser, der havde været mellem Peter Loft og vidnet og Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen om udarbejdelsen af agterskrivelsen, forklarede han, at på det tidspunkt, hvor redegørelsen blev sendt til ombudsmanden, havde han ikke nogen grund til at tænke over, om det, der stod, var skrevet rigtigt, fordi de var enige om, hvad der var foregået på møderne. Erling Andersen havde sendt en redegørelse frem, som han ikke havde nogen grund til at gå ind og kritisere.

Som han havde forstået det, havde Koncerncentret skrevet sin redegørelse på baggrund af det, der var sendt frem. Det var væsentligt for ham, at det fremgik, at de ikke havde haft indflydelse på beslutningen. Det var det eneste, han forholdt sig til. Efter at det hele har været diskuteret for kommissionen så mange gange, kan han godt se, at det måske kunne have været udtrykt anderledes, men han hæftede sig ikke ved det på daværende tidspunkt.

Foreholdt brev af 20. januar 2011 fra SKAT København til Koncerncentret, afsnittene under ”Skriftlige akter”, og forespurgt, om han ikke hæftede sig herved, da brevet gik videre til departementschefen, svarede han benægtende. Det må han jo ikke have gjort, for så ville han have reageret på det.

Foreholdt afsnittet: ”Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne”, og forespurgt, om han hæftede sig herved, forklarede han, at når han har forklaret, at han var

opmærksom på, at det ikke kunne fremgå, at de havde haft indflydelse på beslutningen, så kan det godt være, at det kunne have været skrevet anderledes.

De delte deres direktionmøder op i orienteringer, drøftelser og beslutninger. Når de drøftede noget, så var det i en forventning om, at de havde indflydelse på beslutningen. De havde ikke haft indflydelse på beslutning i denne sag og havde ikke ønsket at få indflydelse på beslutningen, men det kunne godt være skrevet mere præcist, når man ser på det igen nu. Der skulle i hans terminologi have stået ”er blevet orienteret om” i udtalelsen i stedet for.

Foreholdt, at hvis de blev orienteret, så fortalte Erling Andersen vel bare, hvordan det gik og ikke mere, og forespurgt, om han og Peter Loft ikke også gav udtryk for et eller andet, hvis noget blev drøftet, forklarede han, at de stillede spørgsmål, og det kan man også godt gøre under en orientering. Han vil ikke sige, at det ikke kunne have været skrevet anderledes, men han hæftede sig ikke ved det. Forespurgt, om det skal forstås sådan, at de blot stillede nogle spørgsmål under de tre møder, hvor han deltog uden at komme med andre vinkler på det og uden at bringe noget op, forklarede han, at han ikke tror, at han under møderne har udtalt sig anderledes end bare at spørge ind til sagen.

Foreholdt vidnets forklaring – protokol 29, side 3, 5. hele afsnit, 1. punktum, og side 6, 1. hele afsnit – og forespurgt, hvorfor han mener, at spørgsmålet om fraflytning i 1999 ikke var en del af sagens materielle spørgsmål, forklarede han, at på det tidspunkt, hvor han var med til møderne, var det almindeligt kendt, at sagen var en tilflyttersag og ikke en fraflyttersag. Foreholdt side 6, 1. hele afsnit, 2.-3. linje, ”Fraflytningen var et issue ... når man flyttede til”, forklarede han, at han i hvert fald ikke havde nok skattemæssig indsigt til at forholde sig til det. Det blev forklaret for dem, som han har forklaret på det anførte sted.

Foreholdt videre på side 6, 1. hele afsnit, 5.-7. linje, ”Forespurgt, hvilke forhold ... reglerne var overholdt”, forklarede han, at det var sådan, han fik sagen forklaret på mødet. Forespurgt, om hans forklaring skal forstås sådan, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen på et af møderne – f.eks. på mødet den 3. september 2010 – forklarede, at de nu var kommet frem til, at sagen var fejlbehandlet i 1999 i regionen, og at det var et issue, forklarede han, at han husker, at det var sådan, de forklarede det. Hvad der skete på de møder, som han ikke var med til, det kan han ikke udtale sig

om. Forespurgt, om det ikke var ham eller Peter Loft, der tog problemet med fraflytningen i 1999 op, svarede han benægtende. Det er han helt sikker på, at det ikke var.

Foreholdt, at Erling Andersen og Peter Loft har forklaret, at man gennemgik udkastet til agterskrivelse, og at de var forholdsvist langt nede i formuleringen af agterskrivelsen, samt forespurgt, om han ikke mener, at det er en del af sagens materielle spørgsmål, når man diskuterer den konkrete udformning af en afgørelse, forklarede han, at det er det måske nok, men han og Peter Loft har i hvert fald ikke prøvet at få indflydelse på, hvordan sagen skulle afgøres – altså om der var skattepligt eller ikke-skattepligt.

På ny foreholdt udtalelse af 20. januar 2011: ”Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne”, og forespurgt, om det materielle indhold ikke havde været drøftet, forklarede han, at de i hvert fald blev orienteret, og at de havde mulighed for at stille spørgsmål om det materielle indhold. Han erkender, at sætningen godt kunne have været skrevet tydeligere, men han faldt ikke over det på dette tidspunkt.

Forespurgt, om han overvejede, om man kunne fortælle ombudsmanden noget mere om, hvad der var sket på møderne, forklarede han, at han som sagt kørte sagen på den måde, at når nogen bad ham om noget, så gjorde han det, men han havde ikke tid til at fordybe sig i det. Da han lagde udtalelsen til Peter Loft, vidste han, at Peter Loft var lige så godt inde i sagen, som han selv var. Han har ikke sagsbehandlet sagen.

Henvist til brev af 10. juni 2011 fra Folketingets Ombudsmand til Koncerncentret og forelæggelse for departementschefen af 16. juni 2011 om ombudsmandens afgørelse. Han bekræftede, at underskriften nederst til højre på forelæggelsen er hans. Forespurgt, om han kan huske, om ombudsmandens afgørelse gav anledning til overvejelser i Koncerncentret, forklarede han, at den ikke gav anledning til overvejelser, som han var involveret i. Forespurgt, om ombudsmandens afgørelse blev forelagt for andre end vidnet og Peter Loft, svarede han benægtende.

Niels Fenger henviste til forelæggelse for departementschefen af 1. april 2011 med redegørelse til ombudsmanden og forespurgte, om det er rigtig forstået, at vidnet har forklaret, at formålet med hans involvering var, at det blev sikret, at det fremtrådte således, at departementet ikke havde haft indflydelse på sagens afgørelse. Han forklarede, at han ikke ved, om

det var formålet med hans involvering, men det var i hvert fald hans egen intention, at det var vigtigt, at det ikke fremgik. Forespurgt, om han selv tænkte, at det var vigtigt at få med, eller om det var noget, han havde fået instruktion om, forklarede han, at det var noget, han selv tænkte.

Forespurgt om det så var de sætninger, der lige præcis handlede om departementets involvering eller mangel på samme i forhold til møderne, som han så efter, svarede han benægtende. Det vil han ikke sige. Han læste materialet igennem. Forespurgt, om det ikke var de sætninger, som havde været foreholdt i løbet af afhøringen, der var interessante, hvis man skulle sikre sig, at departementet ikke havde haft indflydelse på afgørelsen, forklarede han, at det var det måske nok, men han havde læst materialet igennem, og ud fra en samlet vurdering havde han konstateret, at han syntes, at det fremgik.

Vidnet blev foreholdt, at det var to medarbejdere, der ikke havde været med til de pågældende møder, der havde forfattet brevet af 1. april 2011 fra Skatteministeriet til Folketingets Ombudsmand, og at han var den første oppe i hierarkiet, der læste brevet, og som rent faktisk vidste, hvad der skete. Forespurgt, om det er rigtig forstået, svarede han bekræftende.

Han blev foreholdt, at det fremgår af brevet af 1. april 2011, at Koncerncentret ikke var i besiddelse af dokumenter om skattesagens afgørelse, og at han har forklaret, at han har makuleret nogle af dokumenterne. Foreholdt brevets 3. sidste afsnit, 3.-4. linje: "Involveringen har udelukkende handlet om orienteringer om status for sagens afslutning", og forespurgt, om han synes, at det er en dækkende beskrivelse, forklarede han, at han er nødt til at erkende, at han ikke havde været grundig nok. Forespurgt, om det skal forstås sådan, at han ikke så det, som han ledte efter, forklarede han, at hans helhedsindtryk var, at det var, som det skulle være. På det tidspunkt var de alle enige om, hvordan det var foregået på møderne. Han havde ikke nogen grund til at være mistroisk overfor nogen ting. Hvis han havde haft bedre tid, så havde han måske fundet det.

Forespurgt, hvem der var enige i, hvordan det var foregået, når Hans From og Per Hvas ikke havde deltaget i møderne, forklarede han, at redegørelsen fra Erling Andersen gav udtryk for det, som de alle sammen havde oplevet. Han havde ikke grund til at gå dybere ned i det. Han erkender, at det skulle han have gjort, for det er ikke helt korrekt, det der står i brevet.

Forespurgt, om det skal forstås sådan, at de alle var enige om, at det var foregået som beskrevet i Erling Andersens redegørelse, forklarede han, at han har forstået på Hans From, at det var Erling Andersens redegørelse, som de lagde til grund, da de skrev brevet i Koncerncentret.

...

Advokat Nicolai Westergaard foreholdt, at han under vidnets sidste afhøring stillede ham spørgsmålet, om han kunne forklare, hvorfor aktlisten ændrede karakter hen ad vejen vedrørende de fire bilag. Advokat Nicolai Westergaard foreholdt, at det af hans forklaring – protokol 29, side 24, nederst – fremgår, at han ikke kunne bidrage med nogen forklaring, og at han i dag har bidraget med nogle oplysninger, blandt andet hvad Peter Loft ville have, der skulle stå. Forespurgt, om han kan give nogen forklaring på, hvorfor hans hukommelse er blevet så væsentlig bedre i løbet af den tid, der er gået, forklarede han, at som han husker det, så var det sidste spørgsmål efter en lang dag, og han blev forevist 5-6 mapper, som han kunne bladre i. Han forstod ikke helt præcist spørgsmålet, og det sagde ham faktisk ingenting. Det var noget med en blyantstreg ude i margenen, som han skulle kigge på. På det tidspunkt sagde det ham ikke noget, og efter afhøringen spurgte han sin bisidder om, hvorvidt bisidderen kunne komme i tanke om, hvad det drejede sig om. Han må indrømme, at det ikke sagde ham noget på det tidspunkt, han blev spurgt om det.

Forespurgt, om han kan sige noget om, hvorvidt det var normalt, at departementschefen og produktionsdirektøren gik så tæt ind i en sag, der vedrørte et spørgsmål om aktindsigt, forklarede han, at der ikke var nogen involveret i selve aktindsigtssagen udover koncernsekretariatet. De blev involveret, da ombudsmanden bad om at få en ekstra redegørelse, og hvor Peter Loft sagde, at det virkede som om, at ombudsmanden ville gå ind og lavede en egedriftsundersøgelse af en anden problemstilling end aktindsigtssagen. Det var det, Peter Loft talte med kammeradvokaten om. Selve aktindsigtssagen var han ikke involveret i, og han mener også, at Peter Loft har fortalt ham, at denne heller ikke var involveret i sagen. De kom først ind i det efter den 26. november 2010.

Forespurgt, om det var sædvanlig procedure, at departementschefen og produktionsdirektøren lod sig involvere, når der kom en henvendelse fra ombudsmanden, forklarede han, at det ikke var normal procedure, men det her var heller ikke en normal sag på den måde, den blev fremlagt eller på den måde, kammeradvokaten og ombudsmanden efterfølgende disku-

terede den på. Forespurgt, hvad der var unormalt ved sagen, forklarede han, at det var, at Peter Loft sammen med kammeradvokaten mente, at ombudsmanden gik ind og lavede en egendriffsundersøgelse af noget, der ikke vedrørte selve aktindsigtssagen.

Foreholdt, at det på mødet den 12. januar 2011 blev afklaret, at det ikke var en egendriffsundersøgelse, men at de fortsatte behandlingen af sagen – også med vidnets engagement – forklarede han, at han var inde over i det omfang, som Peter Loft bad om det. Den dag, Peter Loft henvendte sig til kammeradvokaten, var der ikke afklaret noget, og kammeradvokaten vurderede, at ombudsmanden gik ind og lavede en egendriffsundersøgelse af noget, der ikke vedrørte aktindsigtssagen. På ny foreholdt, at det den 12. januar 2011 blev afklaret, at det ikke var en egendriffsundersøgelse, men en opfølgning på den aktindsigtssag, der var tale om, forklarede han, at han ikke ved, om det lige præcis blev afklaret. Der blev lavet en proces for, hvordan sagen skulle slutes.

Forespurgt, om der efter hans opfattelse stadigvæk var en risiko for, at det skulle ende som en egendriffsundersøgelsessag, svarede han benægtende, men der blev beskrevet en proces om, hvordan sagen skulle håndteres, og det var den proces, de fulgte. Foreholdt, at man efter den 12. januar 2011 kunne konstatere, at det ikke var en egendriffsundersøgelsessag, men at produktionsdirektøren og departementschefen alligevel var involveret i sagen, forklarede han, at han ikke ville være i stand til at vurdere, om det på mødet blev konkluderet, at det ikke var en egendriffsundersøgelse. Han kunne konstatere, at der blev aftalt en proces for, hvordan sagen skulle slutes.

Forespurgt, om det skal forstås sådan, at selvom det ikke var normalt, så var Peter Loft og han selv involveret i sagen, fordi det ikke var en normal sag, forklarede han, at han har forklaret om grunden til, at de var involveret. Man kan ikke sige, at dette her var en normal sag. Skatteministeriet omorganiserede sig den 1. januar 2010 ud fra en vejledning, som Peter Loft fik fra kammeradvokaten. Ombudsmanden sagde på et eller andet tidspunkt, at det var forkert, og at der skulle laves en bekendtgørelse. Peter Loft var i dialog med kammeradvokaten om, hvordan bekendtgørelsen skulle udformes. På et tidspunkt var der en aktindsigtssag, der gik galt, og lige pludselig dukkede der et brev op fra ombudsmanden, der så ud som om, at han var i gang med at lave en egendriffsundersøgelse. Man kan derfor ikke sige, at det var en normal sag. Som han har forstået det, så var det årsagen til, at Peter Loft var inde over sammen med kammeradvokaten.

Peter Loft har forklaret³²⁹:

Forespurgt, hvem der foranledigede mødet med ombudsmanden i januar 2011 afholdt, forklarede han, at det var kammeradvokaten, der på vidnets vegne ringede til ombudsmanden. Han havde opsøgt kammeradvokaten for at få hans fortolkning af ombudsmandens brev. Kammeradvokaten havde sagt, at den nemmeste måde at få opklaret, hvad ombudsmanden mente, var at ringe til ham. Vidnet har nok formelt indkaldt til mødet, der foregik i Skatteministeriets bygning.

I mødet deltog ombudsmanden med to medarbejdere, kammeradvokaten, Steffen Normann Hansen, Louise Egede Olesen, vidnet selv og muligvis også Hans Frø.

Han tror, at han kontaktede kammeradvokaten ret tæt på mødet med ombudsmanden. Inden mødet havde han et møde med kammeradvokaten og Steffen Sværke. Han fortalte, at der havde været nogle møder, at ombudsmanden nu havde sendt et brev, og at kammeradvokaten selv var bekendt med, at der havde været et spørgsmål om at justere bekendtgørelsen, og at han ikke helt kunne finde ud af, hvad der lå i brevet fra ombudsmanden – om det drejede sig om strukturen, eller om det bare var en klage over en aktindsigt. Det var på dette møde, at kammeradvokaten sagde, at det var nemmest at spørge ombudsmanden selv. Forespurgt, om svaret tilbage var, at ombudsmanden gerne ville holde et møde, svarede han bekræftende.

Forespurgt, om kammeradvokaten fik lejlighed til at gennemgå sagen i departementet før mødet, forklarede han, at kammeradvokaten fik en kopi af ombudsmandens brev af 26. november 2010. Det var vist det eneste skriftlige, kammeradvokaten så på dette tidspunkt.

Forespurgt, om vidnet gav udtryk for, at det bekymrede ham, hvis ombudsmanden ville starte en egendrifsundersøgelse, forklarede han, at han gav udtryk for det samme, som han har nævnt tidligere. Han tror også, at han spurgte, om det var almindelig kutyme, at man gav partsoffentlighed i alt, der måtte komme frem, men det var det andet, der var hovedemnet for deres møde.

329 Protokol 52, side 20-31.

Forespurgt, om han var inde på den problemstilling, at han ikke havde lyst til at få startet en debat om sagen i offentligheden igen, at journalisterne kunne falde over hans navn osv., forklarede han, at de ikke var så dybt nede i det, men han nævnte, at det af brevet fra ombudsmanden fremgik, at ombudsmanden havde tænkt sig at delagtiggøre klager i alt, hvad der måtte komme frem af skriftligt materiale, og at han syntes, at det var problematisk af hensyn til sagens karakter.

Forespurgt, om kammeradvokaten sagde noget til, at der muligvis kunne blive givet aktindsigt i den liste og den udtalelse, der måtte komme, forklarede han, at kammeradvokaten sagde, at det var nærliggende, at vidnet kunne redegøre for sine bekymringer, hvis der blev holdt et møde med ombudsmanden. Forespurgt, om han kan huske, om der var skriftligt kommunikation med kammeradvokaten omkring denne sag, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Forespurgt, om de havde møder med kammeradvokaten efter mødet med ombudsmanden den 12. januar 2011, forklarede han, at det havde han i hvert fald ikke, og han mindes ikke at have hørt om, at andre skulle have haft møder.

Forespurgt, hvad der skete på mødet den 12. januar 2011, forklarede han, at han startede mødet med kort at forklare, hvordan relationen mellem SKAT København og departementet havde været i denne forbindelse, og nævnte, at der havde været møder om sagen osv. Det mandede ud i, at han på baggrund af ombudsmandens brev sagde, at han ikke var klar over, om det var sagsbehandlingen i aktindsigtssagen, der afstedkom, at ombudsmanden ville se på departementets struktur, eller om det bare var den almindelige måde at behandle en klage over en aktindsigt på.

Ombudsmanden forklarede, at der i sig selv ikke var noget galt i, at en overordnet myndighed på et eller andet niveau fulgte sagsbehandlingen – og i hvert fald sagstilletæggelsen – i en underordnet myndighed. Han henviste også til en afgørelse fra 2001 eller 2002, hvor man var inde på noget i retning af ”organisationsmagt”. Ombudsmanden nævnte det helt overordnet, så konklusionen var, at selvom departementet havde været inde i sagen, så var der ikke noget, der tilsagde, at ombudsmanden skulle gå ind og undersøge departementets struktur nærmere. Ombudsmanden sagde, at det var en behandling af en aktindsigtsklage og ikke andet.

Foreholdt, at ombudsmanden senere i forløbet alene fik forelagt udtalelsen fra SKAT København og aktlisten, og forespurgt, om han har nogen erindring om, hvorvidt det blev diskuteret på mødet, hvad ombudsmanden skulle have indsigt i i forbindelse med sagen, svarede han bekræftende. Ombudsmanden sagde, at de skulle have sagen, men på grund af den særlige karakter ville han foreslå, at den kom til at bero i Nicolai Eigtsveds Gade i departementet.

Han ved ikke, hvor udtrykkeligt det blev nævnt, men det var helt klart, at ideen var, at hvis der var noget, der forsvandt, så skulle det i hvert fald ikke hedde sig, at det var ved ombudsmanden. Det var sådan set en meget fornuftig og pragmatisk løsning, så udkommet var, at han skulle rekvirere sagen, der skulle lægges et sted i huset. De aftalte også specifikt, at når departementet svarede på brevet af 26. november 2010, skulle de henvise til aftalen mellem ombudsmanden og ham på mødet den 12. januar 2011.

Forespurgt, om aftalen blev, at ombudsmanden skulle gennemgå den fysiske sag i Nicolai Eigtsveds Gade, svarede han bekræftende – altså ikke ombudsmanden selv, men en medarbejder. Forespurgt, om der blev aftalt mere i den tilknytning, forklarede han, at det i hvert fald var det væsentligste udkomme af mødet, udover den afklaring mødet havde skabt. De aftalte, at sagen skulle lægges frem i et rum, og så kunne de komme fra ombudsmandens kontor og se, hvad de ville.

De havde også en lille runding om, hvorvidt det var nødvendigt, at pressen blev delagtiggjort i alt. Til det sagde ombudsmanden, at presstekniske årsager ikke måtte være til hinder for, at ombudsmanden fik, hvad ombudsmanden skulle have, men at han havde lyttet til deres argumenter om, at det var en prekær sag osv. Forespurgt, om det skal forstås på den måde, at han gik fra mødet med det indtryk, at ombudsmanden ikke ville udlevere aktlisten til journalisten, forklarede han, at ombudsmanden i hvert fald var bekendt med, at de var meget bekymrede, hvis han gjorde det. Han tror ikke, at ombudsmanden lovede noget.

Forespurgt, om han kan huske, om ombudsmanden eller hans medarbejdere interesserede sig for, hvor tæt departementet havde været på sagsforløbet, forklarede han, at han orienterede om, at han på en eller anden måde havde været involveret i sagen, uden at man skal lægge noget i dette ordvalg. De havde nogle vendinger om det, men ombudsmanden spurgte ikke specifikt ind til, hvor meget de havde været inde i sagen, og om han havde haft hånd på afgørelsen.

Forespurgt, om han kan huske, om man drøftede problemet omkring pressehåndteringen med ombudsmanden, forklarede han, at han nævnte, at der i brevet af 26. november 2010 specifikt stod, at ombudsmandsinstitutionen som udgangspunkt agtede at give partsoffentlighed i det materiale, der kom frem. Han sagde, at de ville være kede af, at det blev udleveret på grund af sagens karakter, og at lige gyldigt hvad, der blev lagt frem, ville det afstedkomme fornyet presse. Hvis det bare var en rutinemæssig udveksling, så ville de meget stærkt henstille til ombudsmandsinstitutionen, om de ville overveje, om det også var hensigtsmæssigt i denne sag. Til det svarede ombudsmanden, at ”jeres problemer med pressen kan ikke have betydning for, hvad jeg skal se, men jeg vil da godt overveje jeres andragende” eller noget i den retning.

Foreholdt Kaj Larsens forklaring – protokol 44, side 13, sidste afsnit og side 14, de to første afsnit – og forespurgt, om han kan genkalde, at han selv eller kammeradvokaten skulle have forklaret som anført, forklarede han, at det ikke lyder usædvanligt. Han kan ikke direkte huske det, men det passer meget godt med det, han har forklaret. Han orienterede om den relation, der havde været, og det var sådan set med de bevæggrunde, som Kaj Larsen har forklaret. Det svarer meget godt til det, som han selv mener, han har forklaret om årsagen til, at de holdt de 5 møder.

Vidnet blev foreholdt brevet af 26. november 2010 fra ombudsmanden, 2. afsnit, 1. punktum, at det var en meget bred bestilling ombudsmanden sendte, idet han ville have alt at vide om, hvad Skatteministeriet havde fået af dokumenter eller oplysninger fra Stephen Kinnocks skattesag, og at Skatteministeriet havde fået en del faktuelle oplysninger og dokumenter, herunder udkast til agterskrivelse.

Forespurgt, om han på noget tidspunkt overvejede at nævne det for ombudsmanden, forklarede han, at han på de 5 møder fik stukket nogle papirer i hånden, og det var på de 5 møder, at han læste papirerne. Det er rigtig nok, at han tog papirerne med fra mødet, men han gik ikke på kontoret og oprettede en sag, så derfor slog det ham ikke, at det, der var blevet udleveret på møderne, var omfattet af det, som ombudsmanden bad om. Det var ikke noget, han tænkte meget over.

Foreholdt, at der ikke kun står ”dokumenter” i ombudsmandens brev, men også ”oplysninger”, og at det vel må have indgået i vidnets tankesæt, at Skatteministeriet havde fået nogle faktiske oplysninger fra sagen, og forespurgt, hvordan han håndterede det i forhold til ombudsmandens

spørgsmål, forklarede han, at han håndterede det på den måde, at han redegjorde for, at denne sag – i modsætning til de fleste andre sager – havde været genstand for møder mellem Erling Andersen og ham. Det havde de 2-3 specifikke årsager, som blev nævnt før. Han tror ikke, at han lagde skjul på, at de havde haft en meget tæt kontakt, forstået på den måde, at der havde været 5 møder.

Forespurgt, om han også sagde noget om, at de på møderne havde drøftet faktuelle forhold, at de havde fået oplysning om, hvordan SKAT København talte dage, at de havde drøftet lejligheden i London osv., forklarede han, at så specifikt sagde han det nok ikke, men han sagde, at han var blevet orienteret om sagen – dels for at forholde sig til det, at afgørelsen skulle være rustet til offentlighedens lys, og dels fordi der var langt større interesse for den end normalt.

Forespurgt, om han sagde noget til ombudsmanden om, at han på møderne fik at vide, hvor mange dage Stephen Kinnock havde været i Danmark, hvordan ægteparrets boligforhold var, hvordan deres lejlighed i London var og alle de andre ting, som der er forklaret om, forklarede han, at han sagde, at han havde fulgt SKAT Københavns sagsbehandling nøje, men om det er det samme som at sige, at han havde set kalenderudskrifter, det tror han ikke. Så nøje diskuterede de det slet ikke på mødet med ombudsmanden.

De håndskrevne notater dateret den 12. januar 2011 er hans notater fra mødet. Foreholdt 2. linje: ”Høbergs klage – sagen ikke slut dermed. Egendriftsundersøgelse? Nej”, og forespurgt, om han havde forberedt notatet inden mødet og overvejet, hvad der skulle tages op, forklarede han, at han bestemt mener, at notatet er skrevet under mødet. Forespurgt, om det var ombudsmanden, der sagde, at det ikke blev til en egendriftsundersøgelse, forklarede han, at han stillede spørgsmålet, hvortil ombudsmanden svarede nej.

Foreholdt videre fra notatet: ”Kontakten mellem KC og SCKBH”, og forespurgt, om omfanget af kontakten blev drøftet, svarede han som også forklaret bekræftende.

Foreholdt fra notatet: ”SkFVLs § 14 – Må ikke blande sig i sagen”, og forespurgt, hvilken diskussion notatet afspejler, forklarede han, at han tog det op på mødet og sagde, at de på den ene side havde skatteforvaltningslovens § 14, som sagde, at afgørelsen suverænt lå i SKAT København, og på

den anden side de aspekter, som Kaj Larsen har refereret i sin forklaring, og som gjorde, at han som forklaret havde fulgt sagen tættere, end han normalt ville gøre.

Ombudsmanden svarede umiddelbart, at der som sådan ikke var noget galt i det. Han vil ikke sige, at ombudsmanden på noget tidspunkt blåstemplede det. Ombudsmanden forholdt sig ikke til det, men han sagde, at der som sådan ikke var noget galt i, at en overordnet myndighed fulgte sagen. I virkeligheden sagde han noget, der minder lidt om det, der står i den endelig afgørelse, som vidnet mener, at han citerede i sin redegørelse til Thor Møger Pedersen. Forespurgt, om det var det med, at der ikke var noget i, at man fulgte den underordnede myndigheds sagsbehandling med henblik på at informere ministeren, hvis det var sagligt begrundet i politiske forhold, svarede han bekræftende.

Forespurgt, om han fortalte, at han havde hjulpet Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen med at formulere agterskrivelsen på mødet den 1. september 2010, forklarede han, at han nok ikke sagde det på denne måde, men han tror nok, at han nævnte, at han havde været inde med forslag til konkrete formuleringer ud fra den betragtning, at afgørelsen ville blive læst. Ikke alene ville den blive offentliggjort, men den ville også blive læst af langt flere og med langt større interesse, end SKATs afgørelser normalt blev.

Foreholdt notatets side 2: "Kort redegørelse. Aktliste → Evt. fremlægge den herovre til gennemsyn", "som aftalt i dag", og foreholdt, at han har forklaret, at det blev aftalt med ombudsmanden, at hans medarbejdere skulle komme i Nicolai Eigtsveds Gade og gennemgå hele sagen, svarede han bekræftende. Det er også det, der henvises til i det foreholdte. Kort redegørelse og aktliste henviser til brevet. Derudover blev der talt om, hvordan de skulle have sagen. Han og kammeradvokaten blev enige om, at den mest pragmatiske løsning var, at han rekvirerede sagen ved SKAT København og stillede den til rådighed et sted i Nicolai Eigtsveds Gade.

Man kan stille sig selv det spørgsmål, hvorfor han har skrevet "Evt.", men bortset fra det står der "fremlægge den herovre til gennemsyn". Foreholdt af formanden, at der står "Aktliste", hvorefter der er en pil hen til teksten "Evt. fremlægge den herovre til gennemsyn", og forespurgt, hvad "den" dækker over, forklarede han, at det er sagen. Han ved ikke, hvor nøje man skal tage hans notater. Det blev aftalt, at sagen skulle til Nicolai Eigtsveds Gade, så ombudsmanden kunne se den her. Han kan huske, at ombuds-

manden sagde til ham, at han skulle skrive ”Som aftalt i dag”, og det står også i notatet.

Forespurgt af udspørgeren, om der blev drøftet andet på mødet end de forhold, man allerede har været inde på, forklarede han, at det tror han ikke. Forespurgt, hvad der skete efter mødet, forklarede han, at der blev arbejdet på udtalelserne i begge huse. Den næste uge eller to mener han ikke, at han så noget. Han mener, at det var på et tidspunkt i slutningen af januar 2011, at de fik SKAT Københavns udtalelse.

Foreholdt mail af 13. januar 2011 fra Gergana Trasborg til Hans From, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, vedhæftet SKAT Københavns udtalelse samt aktliste af samme dato, foreholdt, at det var dagen efter mødet med ombudsmanden, at udtalelsen kom, og forespurgt, om han har nogen erindring om, om der var kommunikation mellem Koncerncentret og SKAT København i denne forbindelse, forklarede han, at det ikke var noget, han var vidende om, men han vil ikke udelukke, at der har været det. Forespurgt, hvornår han første gang så udtalelsen og aktlisten, forklarede han, at det kan han ikke huske, men nok en gang i den sidste halvdel af januar 2011.

Han tror ikke, at han så aktlisten af 13. januar 2011. Han mener kun, at han har set en aktliste, hvor der stod noget med ”departementschefen”. Denne mellemvariant, hvor der står ”drøftet med koncernledelsen”, mindes han ikke at have set.

Udspørgeren foreholdt vidnet, at Gergana Trasborg har forklaret, at der kom en bestilling på en ny aktliste, fordi man ville have en mere udbygget aktliste, og henviste til aktliste af 20. januar 2011. Foreholdt, at ingen har kunnet forklare, hvem der besluttede at bede om en udbygget aktliste, og forespurgt, om han kan oplyse dette, forklarede han, at han kun kan sige, at det ikke var ham.

Han så et meget kryptisk formuleret udkast til aktliste den 8. december 2010, og det næste, han så, var aktlisten af 20. januar 2011. Hvordan den undergik forandringen fra den 13. januar til den 20. januar 2011, ved han ikke noget om. Han syntes, at den første udgave var umulig at læse og forstå, men det var imødekømt i den sidste udgave. Han kunne godt forestille sig, at en person i departementet, som var vant til at betjene ombudsmanden, havde sagt, at telegramstilen ikke holdt, og at SKAT Kø-

benhavn var nødt til at skrive aktlisten om, så den kunne forstås, men det var ikke ham.

Foreholdt, at det kan virke besynderligt, at de bad om at få endnu mere tekst og endnu flere navne på end tidligere, hvis de stadigvæk havde en lille frygt for, at aktlisten kunne ende hos nogle journalister, forklarede han, at det var et meget godt spørgsmål, men han er ikke sikker på, at han kan svare på det. Han er sådan set enig, og derfor var det vel heller ikke en given sag, at han, hvis han var blevet spurgt, havde bedt om at få det så udførligt, som det blev, men da han så det, syntes han, at det var udmærket.

Han følte sig en del mere tryk, efter ombudsmanden havde sagt, at han ville være opmærksom på deres pressemæssige problemer, og at det var en specifik klagesag og ikke en stor bred egendriftsundersøgelse.

Han er ret sikker på, at det ikke er ham, der har sagt, at aktlisten skulle udbygges væsentligt, men han mener heller ikke, at han har set det, der blev udbygget. Han mener kun, at han så førsteudgaven, og til den tror han, at han med det samme ville have sagt, ”det her kan man sgu ikke tillade sig at sende til en ombudsmand”.

Foreholdt mail af 17. januar 2011 fra Susanne Torp Thorlin til Hanne Dahl Kofod, cc Gergana Trasborg og Erling Andersen, forklarede han, at han kun kan sige, at det ikke var ham, der havde bedt om en mere specificeret aktliste.

Henvist til aktliste af 20. januar 2011 og forespurgt, om han fik denne aktliste, forklarede han, at det gjorde han, og det kan meget vel have været omkring den 20. januar 2011. Forespurgt, om han kan huske, om han gennemgik den, forklarede han, at han ikke tror, at han gennemgik den detaljeret. Han løb den igennem, og han hæftede sig ved de fire akter, som tidligere har været omtalt.

Foreholdt aktliste af 20. januar 2011 og foreholdt, at han nu var nævnt ved titel, og forespurgt, om det gav anledning til overvejelser om, hvorvidt det var retvisende, forklarede han, at han syntes, at det var meget retvisende. Foreholdt, at alle sagsbehandlere nu var nævnt ved navn, og at de eneste, der ikke var nævnt ved navn, var departementschefen og produktionsdirektøren, så de nærmest stod og blinkede negativt, og forespurgt, om det ikke gav ham anledning til overvejelser, forklarede han, at det hæftede han sig ikke ved.

Vidnet blev foreholdt fra den oprindelige aktliste af 27. oktober 2010: "x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde", og fra aktlisten af 20. januar 2011: "September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren". Foreholdt, at der nu stod "drøftet med departementschefen" i stedet for "udleveret kopier til Peter Loft", selvom det rent faktisk blev udleveret, og ombudsmanden i sit brev havde bedt om at få oplyst, hvad der var blevet udleveret, forklarede han, at det ikke var noget, han reflekterede over, men han er enig i det, udsøgeren siger.

Vidnet blev foreholdt fra den oprindelige aktliste af 27. oktober 2010: "Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft", og fra aktlisten af 20. januar 2011: "Udateret: Arbejdsnotater. Udkast til formulering af SKATs afgørelse. Afgrænsning og grundlaget for afgørelsen. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren". Foreholdt, at det må dække over hans "fire linjer", og at der vel burde have stået "udleveret af departementschefen", forklarede han, at han ikke tror, at det var tilsigtet, men det er rigtigt, at det ikke er en præcis beskrivelse.

Vidnet blev foreholdt, at der var en betydelig opmærksomhed på aktlistens indhold. Der havde været flere samtaler om det, der havde været e-mail korrespondance om det, og han vidste, at aktlisten var til brug for ombudsmanden. Derfor kunne man godt tro, at man ville tænke meget over, hvad der præcist stod. Hertil forklarede han, at det er rigtigt, men for ham var det den 20. januar 2011 et spørgsmål om en klage over en aktindsigt, og selvfølgelig er det altid væsentligt og vigtigt, når ombudsmanden er inde i en sag – og han hadede det som pesten, hver gang de fik kritik af ombudsmanden – men sagen var trods alt af en lidt anden karakter end omkring starten af december, hvor han troede, at det var deres struktur, der var til drøftelse.

Henvist til udtalelse af 20. januar 2011 fra SKAT København og forespurgt, om han kan huske, om han læste udtalelsen, da han fik den, svarede han bekræftende. Han kan ikke huske, om det lige præcist var på dette tidspunkt, men han har i hvert fald læst den. Forespurgt, om han læste den, inden den blev forevist for ombudsmandens medarbejdere, svarede han bekræftende. Forespurgt, om der var forhold i udtalelsen, der gav ham anledning til overvejelser, svarede han benægtende.

Foreholdt, at SKAT København i udtalelsen oplyser, at de havde sendt en VIP-indberetning den 16. september 2010, og at de den 10. november 2010 havde sendt en redegørelse for, hvem der havde haft adgang til sagen, og forespurgt, om der ikke var noget, der slog ham – i hvert fald i forhold til presseklipnotatet, som blev udleveret til ministeren – forklarede han, at han ikke da tænkte på dette notat. Det kan godt være, at det retrospektivt kan lyde mærkeligt, men der var ikke noget, der slog ham på det tidspunkt. Han læste udtalelsen igennem, han vidste, at den havde været gennem mange kyndige hænder, og der var ingen, der havde studset over noget. Med den hukommelse, som han havde, så det fint ud, og der var ikke noget, han hæftede sig ved.

Forespurgt, hvis kyndige hænder udtalelsen havde været gennem, forklarede han, at da han forholdt sig til den, havde den været gennem 3-5 hænder i hans eget system og tilsvarende i SKAT København. Forespurgt, hvem det var, der i hans eget system havde set på den, forklarede han, at det var Hans From, og så går han ud fra, at Steffen Normann Hansen også så på den som direktør. Han husker ikke, om der var andre. Han går ud fra, at forelæggelsen ligger et eller andet sted. Foreholdt, at der ikke ses at være nogen forelæggelse, forklarede han, at han ikke kunne se, hvad der var sket ved SKAT København, men han kan gætte sig til, at der havde været en del mennesker inde over udtalelsen, før Erling Andersen fik den til sidst.

Foreholdt, at Hans From vel ikke kendte til, hvad der skete i august/september 2010 i skattesagen, og hvad der blev udvekslet af oplysninger, forklarede han, at han går ud fra, at Hans From vel havde rådført sig med SKAT København om det. Han ved det ikke og spekulerede ikke over det.

Henvist til mail af 20. januar 2011 fra Gergana Trasborg til Hans From, cc Erling Andersen, vedhæftet udtalelse og aktliste, foreholdt mail af 20. januar 2011 fra Hans From til Steffen Normann Hansen og svarmail af samme dato og forespurgt, om han på dette tidspunkt havde haft drøftelser med Steffen Normann Hansen om, hvad der skulle ske, forklarede han, at det tror han ikke.

Foreholdt, at Steffen Normann Hansen skriver, at vidnet selv er ved at skrive et svar til ombudsmanden, og forespurgt, om han kan huske noget om det, forklarede han, at det kan han ikke rigtigt, men han tror, at det drejede sig om det, der stod i hans notat fra mødet den 12. januar 2011 – at de skulle huske at skrive, at det var efter aftale. Det lå nok i baghovedet,

at han ville sikre sig, at denne formulering var med, fordi han selv havde aftalt det med ombudsmanden.

Foreholdt: ”Der skal skrives et svar til ombudsmanden, hvor han inviteres til at gennemgå materialet i neg.”, og forespurgt, om han fik udkast til et svar, og om han var inde over det brev, der blev sendt til ombudsmanden, forklarede han, at han selvfølgelig så de to udtalelser, men han tror egentlig ikke, at han nogensinde kom ind over selve oversendelsesbrevet.

Henvist til udateret brev, som formentlig er fra den 8. februar 2011 (modtaget den 11. februar 2011) til ombudsmanden fra Skatteministeriet og underskrevet af Steffen Normann Hansen og forespurgt, om han har nogle forklaring på, hvorfor det tog 14 dage at skrive brevet, og om der var nogle overvejelser, forklarede han, at det ikke var nogle overvejelser, som han var involveret i. Han mener også, at det kom lidt bag på ham, da han fik at vide, at brevet var sendt til ombudsmanden. Han troede, det var sket for længst.

Forespurgt, om der i hans optik skete noget fra modtagelsen af SKAT Københavns udtalelse og Steffen Normann Hansens brev, hvori ombudsmanden inviteres, svarede han benægtende. Forespurgt, om han havde set brevet til ombudsmanden i udkast, forklarede han, at det kan han ikke udelukke, men han tror det ikke.

Forespurgt, om han på dette tidspunkt deltog i nogle drøftelser om, hvordan man skulle håndtere ombudsmandens besøg, svarede han benægtende. Han tror ikke, at han overhovedet blev inddraget.

Foreholdt Steffen Normann Hansens forklaring – protokol 51, side 17, 4.-7. linje – og forespurgt, hvem der havde ansvaret for sagens fremdrift i forhold til ombudsmanden, hvis det ikke var Steffen Normann Hansen, forklarede han, at han troede, at det var Steffen Normann Hansen, men han husker det ikke. Almindelig procedure var, at der altid var en direktør ind over. Han går ud fra, at han troede, at Steffen Normann Hansen var inde over, men Steffen Normann Hansen har jo ret i den forstand, at han – Peter Loft – var ganske godt inde i sagen som sådan. Hvis der deri ligger, at Steffen Normann Hansen anså ham som garant for, at de efterhånden ret udførlige aktlister var altomfattende, så kan han lige så godt sige med det samme, at det var han ikke.

Foreholdt mails af 24. februar 2011 fra Steffen Normann Hansen til Hans From, fra Hans From til Per Hvas og fra Per Hvas til Hans From og mail af 25. februar 2011 kl. 13.16 fra Per Hvas til Steffen Normann Hansen og svarmail af samme dato kl. 17.07, samt forespurgt, om dette var aftalt med ham, forklarede han, at det tror han ikke. Det siger ham intet. Han havde den forventning, at sagen blev lagt i et aflåst mødelokale, og når ombudsmanden kom, så kunne han sidde der og se på sagen. Aktlister og udtalelser var jo allerede sendt over, så der er ikke noget, der ringer.

Foreholdt, at Kaj Larsen har forklaret, at ombudsmanden aldrig modtog aktlisten eller udtalelsen, foreholdt, at nogen må have besluttet, at den aftale – der var lavet med ombudsmanden om, at de skulle have adgang til sagen på et kontor i Nicolai Eigtveds Gade – skulle laves om, så ombudsmanden kun fik adgang til aktlisten og udtalelsen, og forespurgt, om det var noget, der havde været drøftet med ham, svarede han benægtende. Det er nærmest i modsætning til det, som han regnede med, der skulle ske.

Foreholdt, at Louise Egede Olesen deltog i mødet den 28. februar 2011, og forespurgt, om hun ikke orienterede ham om, at der skulle være et møde, forklarede han, at han ikke specifikt kan huske det, men hun har givetvis orienteret ham om, at sagen kørte. Som han husker det, var hun også med til det oprindelige møde med ombudsmanden, så tanken var netop, at hun kunne sikre kontinuiteten, og at hun kunne sikre, at det hele blev, som han og ombudsmanden havde aftalt den 12. januar 2011. Han havde sådan set ikke hørt om, at det ikke blev sådan.

Henvist til mail af 11. november 2011 fra Lisbeth Adserballe til Kaj Larsen, hvoraf fremgår, hvem der deltog i møderne den 12. januar 2011 og den 28. februar 2011, og forespurgt, om det var på hans initiativ, at Louise Egede Olesen skulle deltage i mødet den 28. februar 2011, forklarede han, at det mindes han ikke. Han vil tro, at det var Per Hvas eller Hans From, der har sagt, om hun ikke gik med. Hun har givetvis orienteret ham om, at hun gik med, men han har ikke været bekendt med, at der var aftalt et møde.

Henvist til mødereferat af 28. februar 2011 og forespurgt, om han fik mødereferatet, forklarede han, at det er han ikke sikker på. Forespurgt, om han kan huske, om Louise Egede Olesen gav et mundtligt referat fra mødet, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Foreholdt mødereferatet, og forespurgt, om han kan huske, om han blev orienteret om sagen, forklarede han, at han ikke kan mindes at have set referatet før, men han kan godt huske, at han på et tidspunkt fik de to optioner. Han tror ikke, at det var i forbindelse med mødereferatet. Forespurgt, hvornår han så fik det, forklarede han, at han fik det noget tid efter.

Foreholdt, at man kan se, at de valgte at gå den ene vej og give en udtalelse til ombudsmanden, og forespurgt, hvorfor de ikke valgte at gå den anden vej, hvorefter ombudsmanden ville lukke sagen, forklarede han, at han igen tror, at det mest beroede på pressetaktiske overvejelser, som han gjorde sig. Han mener, at han fik en indstilling om, at de skulle følge den vej, hvor ombudsmanden bakkede ud af sagen. Han valgte at gå den anden vej, fordi han i situationen vurderede det som den sikreste vej, hvis han ikke ønskede at skabe ny blæst om sagen. Det var hele tiden det, der styrede ham i et vist omfang.

Forespurgt, om der skete noget efter mødet den 28. februar 2011 og frem til svaret til ombudsmanden, forklarede han, at det mindes han ikke.

Forespurgt, om han på noget tidspunkt blev orienteret om, at det eneste, ombudsmanden fik forelagt, var aktlisten og udtalelsen, svarede han benægtende. Forespurgt, om han aldrig havde været vidende om det, forklarede han, at han helt klart troede, at sagen lå til gennemgang for ombudsmandens medarbejdere et sted i Nicolai Eigtveds Gade.

Henvist til udateret udkast til svar til ombudsmanden og forespurgt, om han ved, hvem der har forfattet udkastet, svarede han benægtende. Han tror ikke, at han så det.

Foreholdt forelæggelse for departementschefen af 1. april 2011 med redegørelse til ombudsmanden som følge af Jyllands-Postens klage, underskrevet af Hans From, Steffen Normann Hansen og vidnet, og forespurgt, om han gennemgik brevudkastet til ombudsmanden, forklarede han, at han i hvert fald læste det. Forespurgt, om han også læste redegørelsen, svarede han bekræftende.

Forespurgt, hvem der var involveret i udarbejdelsen af redegørelsen, forklarede han, at han går ud fra, at det var de tre, der figurerede på forelæggelsen – altså Anne Sophie Springborg Stricker, Hans From og Steffen Normann Hansen. Forespurgt, om han ved, om redegørelsen har været

udarbejdet i andre udkast, forklarede han, at han ikke havde set noget tidligere udkast.

Foreholdt brev af 1. april 2011 fra Skatteministeriet til ombudsmanden, 1. og 4. afsnit, og forespurgt, hvad de tænkte på, når de bl.a. skrev, at ”involveringen har udelukkende handlet om orienteringer om status for sagens afslutning”, forklarede han, at det handlede om, hvor langt SKAT København var nået, og hvad de havde undersøgt osv.

Forespurgt, hvad de tænkte på, når ministeriet videre skrev ”samt faglig sparring i relation til en vanskelig juridisk problemstilling”, forklarede han, at det vanskelige sådan set ikke var det juridiske, men alt det andet. Det var det politiske, det pressemæssige osv.

Forespurgt, om det var en kobling til, at Koncerncentret gerne måtte give overordnet vejledning om forståelse af afgørelser og regler, når man talte om faglig sparring i relation til en vanskelig juridisk problemstilling, forklarede han, at hvis det var overordnet, så måtte de godt, men det er klart, at det ikke var det juridiske, de var inde i her. Det var alt det, der lå omkring det juridiske.

Foreholdt af formanden, at det kunne være en henvisning til mødet med den faglige sparring den 30. august 2010, forklarede han, at det kunne det selvfølgelig godt, men så var det bare lidt snævert. Hans involvering gik slet ikke på det juridiske, men den gik på det pressemæssige, det formuleringsmæssige og overvejelser om, hvorvidt man skulle gå ind og ændre på lovgivningen.

Udspørgeren henviste til redegørelse af 24. marts 2011 til ombudsmanden og foreholdt vidnet 1.-3. afsnit i afsnittet ”Folketingets Ombudsmand”. Forespurgt, om der var dokumenter, der havde været udvekslet mellem de to myndigheder, og som kunne siges at være undtaget ved denne formulering, eller om det ikke bare var alt, ombudsmanden gerne ville have, forklarede han, at ombudsmanden vel også ville have det, der f.eks. var blevet udleveret på møderne.

Forespurgt, om han er enig i, at han modtog ret mange dokumenter og ret mange oplysninger på møderne, svarede han bekræftende.

Foreholdt redegørelsens sidste afsnit ”Skriftligt materiale”, og forespurgt, hvorfor man skrev, at der ikke var udleveret materiale, forklarede han, at

han tror, at det var en fejl. Han tror, at fejlen skyldes, at han ikke havde journaliseret de akter, der var blevet udleveret under møderne. Det gjorde, at de mennesker, der havde konciperet redegørelsen, ikke havde noget sted at kigge, og han havde simpelthen glemt, at han fik materialet. Dokumenterne havde betydning under de 5 møder, men det var ikke noget, han havde brugt efterfølgende.

Udspørgeren foreholdt vidnet, at der i redegørelsen står fuldstændig bastant, at der ikke var udleveret noget, og at det godt kunne give anledning til at tænke, at selvom man havde travlt, så var det trods alt en sag, hvor kammeradvokaten havde været involveret, og der var store bekymringer forbundet med sagen. Han forklarede, at det er han sådan set enig i. Det står forkert, men der var ikke noget positivt ønske om at unddrage noget fra hans side. Han syntes, at de prøvede at lægge tingene frem, men han må erkende, at det havde været overfladisk.

Formanden foreholdt fra redegørelsen: ”Møderne har været afholdt på et uformelt plan, hvor de mere principielle aspekter af sagen samt pressehåndtering har været diskuteret”, og forespurgte, om han syntes, at det er dækkende, forklarede han, at når man sidder og ser på det nu, så er det ikke, men dengang syntes han egentlig, at det beskrev det, der var sket, selvom det ganske vist var i meget brede vendinger. Det beskrev, at han vidste, hvad der skete, han vidste, hvad fremdriften i sagen var, men der hvor han havde været aktivt involveret, det kørte på det pressehåndteringsmæssige, og så måske også noget formuleringsmæssigt.

Læst med de øjne, man har i dag, når der sidder en kommission, som har meget lang tid til at gennemgå det grundigt, så er det rigtig nok, at det forekommer helt hen i vejret, men dengang – uanset, hvad der lige er blevet sagt – så var det dog en klage over en aktindsigtssag. Den havde ikke helt den kaliber, som den har fået sidenhen, så der var ikke noget, han sådan studsede over, men han er enig i, at det ikke er den mest præcise beskrivelse af, hvad der foregik.

Foreholdt, at det er korrekt, at kommissionen har brugt lang tid på sagen, men at Skatteministeriet også havde brugt meget tid på at svare ombudsmanden, forklarede han, at han ikke vil lægge skjul på, at han engagerede sig ret stærkt i sagen i starten, da han troede, at det var en egendriftsun dersøgelse, men derefter fadede han lidt ud af den.

Forespurgt af udsøgeren, om ministeren på noget tidspunkt blev orienteret om ombudsmandssagen, forklarede han, at det vil han bestemt tro. Ministeren interesserede sig i al almindelighed meget for aktindsigtssager, så han kan ikke forestille sig andet, end at han havde orienteret ministeren, både da den kørte, og da den blev afsluttet.

Henvist til Skatteministeriets regler for elektronisk sags- og dokumenthåndtering og forespurgt, om han er bekendt med reglerne, forklarede han, at det nok ville være en tilsnigelse af svare ja. Forespurgt, hvem der var sagsbehandler på sagen, når han og Steffen Normann Hansen var til møder med Erling Andersen, forklarede han, at det var Steffen Normann Hansen og han selv, eller Ivar Nordland og han selv, alt efter hvilke møder, der er tale om.

Foreholdt pkt. 3.2 i reglerne: "Hvad skal registreres? Alt materiale, der er omfattet af offentlighedsloven, forvaltningsloven eller arkivloven skal registreres. Følgende er eksempler på, hvad der skal registreres: ... Papir, der er blevet omdelt til møder (hvis påtægnende kommentarer kan det scannes)", og "Som det ses af ovenstående liste, er det ikke kun ind- og udgående breve, der skal registreres, men også alt internt materiale", og forespurgt, om han tænkte på dette regelsæt, da han modtog papirer fra skattesagen, svarede han benægtende.

Henvist til brev af 10. juni 2011 fra ombudsmanden til Koncerncentret vedlagt ombudsmandens afgørelser og forespurgt, om han læste afgørelserne fra ombudsmanden, svarede han bekræftende.

Foreholdt brevet: "Skatteministeriets departement har oplyst at der ikke eksisterede en sag eller dokumenter om ministerforelæggelse om Helle Thorning-Schmidt og hendes mands forhold. Jeg kan derfor ikke kritisere resultatet af ministeriets afgørelser af 9. juli og 9. august 2010", og forespurgt, om det ikke gav ham anledning til at skrive, at der efterfølgende faktisk var ministerorienteringer, forklarede han, at det gjorde det ikke.

Foreholdt forelæggelse for departementschefen i juni 2011 om ombudsmanden afgørelse i Jesper Høbergs klagesag, 2.-4. afsnit, foreholdt, at det fremgår, at forelæggelsen gik forbi Steffen Normann Hansen, og forespurgt, om han ved, hvorfor den gjorde det, svarede han benægtende, men det var den vej, alle andre sager i denne relation var gået, så det var vel ikke så mærkeligt.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Foreholdt brev fra Skatteministeriet til Jesper Høberg med afgørelse af anmodning af 17. juni 2011 om aktindsigt, 1.-6. afsnit, og forespurgt, hvorfor han godkendte, at brevet kunne sendes til Jesper Høberg, forklarede han, at det var af samme årsag, som han havde godkendt det tidligere. Han havde ikke haft fokus på de akter, som de har talt om, så hans svar er det samme som før.

Niels Fenger foreholdt vidnet, at han har forstået det sådan, at vidnets fokus var pressens mulige opstart af en sag, og at de dokumenter, som departementet fokuserede på i den sammenhæng, lige præcis var de dokumenter, der viste interaktionen mellem SKAT København og departementet i den konkrete sag – det samme som ombudsmanden interesserede sig for.

Forespurgt, om det ikke lige præcis var de dokumenter, der blev spurgt og svaret til, svarede han bekræftende, men svaret var jo heller ikke, at de ikke var der, men at de var af fortrolig karakter.

Foreholdt brevet til Jesper Høberg, 6. afsnit, 3.-4. linje: ”Fra disse møder foreligger der ikke skriftligt materiale”, forklarede han, at det er det samme spørgsmål, han nu har fået i flere afskygninger. Ja, der lå noget materiale, som klart skulle have været omtalt. Det blev det ikke, og det er beklageligt, men der var ikke noget ønske om som sådan at skjule noget. Det var en lemfældig sagsbehandling, og det skyldes hans egen undladelse af at journalisere materialet. Det vil sige, at de folk, der sagsbehandlede, fik det ikke noteret, og han havde ikke tænkt i de baner.

9.18 Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Den 31. august 2011 kl. 8.46 sendte Simon Andersen agterskrivelsen af 16. september 2010 i Stephen Kinnocks sag til Aage Michelsen med følgende bemærkninger:

”Tak.

Det andre hæfter sig ved, er:

- 1) Er fire måneder nok til at han bliver ”tilflytter.”
- 2) At det er meget ”lempeligt” af SKAT i en situation, hvor der er tale om årelange besøg hos familien i Danmark, at acceptere at 180 dages

grænsen kan udnyttes helt til det maksimale, da det af reglerne fremgår, at den (vist?) forudsætter en i øvrigt nær tilknytning til et andet land, i dette tilfælde Schweiz.

3) At der angiveligt ikke er spurgt til arbejdsmønster – at tjekke mails eller lignende.

4) At man ved “genoptagelsen” i 2007/2008 lader ham slippe ud med tilbagevirkende kraft, angiveligt uden at tage stilling til om det kan være rimeligt set i lyset af, at han hele perioden afleverer selvangivelser.

Jeg håber du vil behandle dette strengt fortroligt og ikke overlade det til andre.”

Den 8. september 2011 bragte BT følgende artikler, der flere steder refererer indholdet af afgørelsen i Stephen Kinnocks skattesag og også citerer dele af afgørelsen:

”Rod i skatten

B.T. mener: Helle Thorning-Schmidt har selv ansvaret for bombe i skattesag

I dag afslører B.T., at Helle Thorning-Schmidt i seks år fik et uberettiget fradrag og slap for at betale et betydeligt beløb i skat.

Dermed kastes den socialdemokratiske statsministerkandidat ud i en ny skattesag midt i valgkampen. En sag, der sætter spørgsmålstegn ved Thornings tidligere udtalelser. En sag, der nu handler om hendes egen og ikke kun hendes mands skatteansættelse. Og en sag, som hun selv kunne have undgået kom frem nu ved at have offentliggjort den allerede sidste sommer.

Timingen er ubelejlig for Helle Thorning-Schmidt her kun en uge før valget, og B.T. vil sikkert blive bebrejdet, at vi bringer nyheden. Lad os slå fast, at timingen ingen som helst betydning har for B.T.

Vi har, siden Skat afgjorde Stephen Kinnocks skattesag for godt et år siden, af alle kræfter forsøgt at finde ud af, hvad der lå bag afgørelsen. Fordi vi mener, det er af stor offentlig interesse at fortælle befolkningen, hvorfor landets måske kommende statsministers mand ikke skal betale skat i Danmark.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Det er lykkedes, og derfor kan vi i dag fortælle om baggrunden for Kinnock-afgørelsen og nyheden om den tvist, som Helle Thorning selv har haft med de danske skattemyndigheder.

Den socialdemokratiske formand kunne selv have offentliggjort Skats afgørelse. Da Helle Thorning-Schmidt i sommeren 2010 vendte hjem fra ferie i Frankrig, lovede hun at fremlægge den fulde afgørelse. ”Jeg er kommet hjem for at lægge tingene på bordet. Jeg vil ærligt og åbent lægge alt frem, for jeg tror, at det er det, der skal til nu”, sagde hun i lufthavnen. Hendes rådgiver, Frode Holm, fulgte op og sagde, at den fulde og hele afgørelse ville blive offentliggjort.

Det skete bare ikke.

Da Stephen Kinnock fik afgørelsen om, at han ikke skulle betale skat i Danmark, blev de mange sider holdt tilbage. Det skabte stor kritik, også blandt socialdemokrater, for hvad skjulte de ni sider? Hvad var det, de – og vi – ikke måtte vide?

De ni sider indeholdt for mange private oplysninger, lød det fra næstformand Henrik Sass. Nej, det gør de ikke. De ni sider, som B.T. har set og læst, er nærmest rensset for personfølsomme oplysninger. Til gengæld indeholder de den overraskende nyhed, at Helle Thorning-Schmidt i seks år fik uberettigede fradrag.

Vi har ingen grund til at tro, at det foregik bevidst, men man har som borger selv ansvaret for sine selvangivelser til Skat. Til gengæld er der grund til at drage en anden konklusion. Nemlig at Helle Thorning-Schmidt ikke svarede korrekt, da hun i et brev til sine socialdemokratiske partikammerater skrev, at hun og hendes mand har fulgt skattereglerne til ”punkt og prikke”.

Den nye sag viser, at det har hun ikke.”

”Hun betalte for lidt i skat

Afsløret: Skat i hemmelig sag mod statsminister-favoritten Helle Thorning-Schmidt

En hidtil hemmeligholdt skattesag rammer nu Socialdemokraternes formand Helle Thorning-Schmidt.

B.T. kan i dag afsløre, at Skat for tre år siden opgav at få Helle Thorning-Schmidt til at tilbagebetale et betydeligt beløb, som hun siden 1999 har betalt for lidt i skat.

Avisen har fået adgang til fortrolige dokumenter om en skattesag fra 2008, der viser, at Helle Thorning-Schmidt uberettiget har udnyttet sin britiske ægtefælle Stephen Kinnocks danske skattefradrag fra 1999 til 2008 og dermed år for år betalt for lidt i skat af sin løn fra først Europa-Parlamentet og efter 2005 Folketinget.

Fik mandens fradrag

Af afgørelsen fra Skat, som B.T. har set og læst, fremgår det, at Stephen Kinnock – til trods for at han i 1999 forlod Danmark og dermed ikke længere var fuldt skattepligtig her til landet – fortsat selvangav som fuldt skattepligtig. Dette betød ingenting for Kinnock, da han ikke havde nogen skattepligtig indkomst i Danmark. I stedet fik Helle Thorning-Schmidt som ægtefælle hans fradrag, som hun uberettiget brugte. I afgørelsen fra Skat til Kinnock i sagen hedder det direkte, at der skete ”overførsel af negativ skattepligtig indkomst og skatteværdi af personfradrag m.v. til din ægtefælles årsopgørelser”.

Kontant udbytte

Stephen Kinnock fik i perioden mange påmindelser i form af selvangivelser og årsopgørelser – om, at han var registreret som fuldt skattepligtig til Danmark, mens Helle Thorning har modtaget en række årsopgørelser, hvoraf det fremgik, at hendes personfradrag var væsentligt større end normalt for en skatteyder.

Dermed er det ikke korrekt, når Helle Thorning-Schmidt – i forbindelse med sidste års skattesag – flere gange til pressen og i en mail til partiets medlemmer hævdede, at hun og hendes mand havde ”fulgt skattereglerne til punkt og prikke”. Tværtimod har hun fået kontant udbytte af ikke at overholde reglerne.

Passivitet

Advokat Jørn Qviste fra advokatfirmaet Johan Schlüter i København – forfatter til et stort antal artikler om dansk og international skatteret – siger:

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

- Så vidt jeg kan bedømme, har Stephen Kinnock udvist passivitet. Det havde nok været hensigtsmæssigt at få en rådgiver til at sørge for begge parter selvangivelser på et tidligere tidspunkt, så de havde undgået sagen. På den anden side vil jeg sige, at masser af skatteydere hvert år begår samme fejl, fordi de ikke studerer deres fortrykte selvangivelser eller årsopgørelser nærmere. Det er en god idé at være omhyggelig i sine skattesager, hvis man vil være statsminister, men der er jo ingen grund til at tro, det er sket med vilje. Få vil snyde for et så relativt beskedent beløb, siger Jørn Qviste.

Bør tjekke årsopgørelsen

Søren Aagaard, skatteekspert og advokat hos Advodan, påpeger, at alle har et ansvar for at tjekke deres skatteansættelse i årsopgørelsen.

- Hvis man uberettiget bruger ægtefællens personfradrag, kommer man til at betale for lidt i skat. Skatteværdien af fradraget fremgår af bagsiden af årsopgørelsen, hvor skatteberegningen foretages, siger han.

Stephen Kinnock var fuldt skattepligtig til Danmark i 1999, da han og Thorning-Schmidt flyttede til Bruxelles – men i de følgende år, fra 1999 til 2007/2008, forblev han – fejlagtigt – ved med at være registreret som fuld skattepligtig til Danmark.

Han modtog år for år både selvangivelser og årsopgørelser, der gjorde ham opmærksom på, at han fortsat var registreret som fuldt skattepligtig til Danmark, men foretog sig ingenting.

Den fulde skattepligt betød ingenting for ham selv, da han som diplomat i den britiske institution British Council ikke skulle betale skat til Danmark af sin løn. Men ægteparret havde fordele af, at Kinnock fortsat var registreret som fuldt skattepligtig. Dermed kunne de fradrag, han havde ret til – for eksempel det årlige personfradrag – overføres til ægtefællen Helle Thorning-Schmidt, der på den måde kom til at betale for lidt i skat.

Ansættelsen ophørte

Skat fik først kendskab til sagen, da parrets rådgiver i først 2007 og siden i 2008 selv henvendte sig til Skat for at få Stephen Kinnock ud af den danske skattepligt. I 2008 ophørte Kinnocks ansættelse i British Council – og dermed ville han ikke længere være automatisk beskyttet mod skattebeta-

ling i Danmark. I det øjeblik han måtte opgive sin diplomatstatus og tage et job i en privat virksomhed, ville det faktum, at han var registreret som "fuldt skattepligtig" til Danmark, formentlig betyde, at han også i praksis skulle betale skat i Danmark – selv om han arbejdede i udlandet.

Skat accepterede med tilbagevirkende kraft, at Stephen Kinnock alligevel ikke havde været skattepligtig til Danmark, siden han flyttede ud af landet i 1999. Dermed havde han heller ikke ret til de årelange danske fradrag.

Ændrede årsopgørelse

Af skattedokumenterne fremgår det, at Skat "ændrede" Thorning-Schmidts årsopgørelse for årene 2006, 2007 og 2008, hvilket formentlig betyder, at hun blev pålagt at betale skat, men det fremgår også, at sagen var forældet for årene 2000, 2001, 2002, 2003, 2004 og 2005, hvorefter Skat ikke efterfølgende kunne afkræve Thorning ekstrabetaling i for lidt betalt skat.

B.T. har af en revisor fået udregnet, hvor meget Helle Thorning-Schmidt har betalt for lidt i skat i årene 2000-2005 – med forbehold for ukendte faktorer er beløbet et mindre sekscifret beløb.

Thorning ville lægge alt frem

Socialdemokraternes formand Helle Thorning-Schmidt lovede at offentliggøre sin britiske mand Stephen Kinnocks meget omdiskuterede skatteafgørelse.

Da skattesagen kørte sidste sommer, blev parret beskyldt for at være skattespekulanter, og Thorning garanterede, at afgørelsen fra Skat ville blive lagt på bordet.

- Jeg vil ærligt og åbent lægge alt frem, for jeg tror, at det er det, der skal til nu, sagde statsministerkandidaten til Jyllands-Posten 30. juli 2010, og samme dag slog hun fast på TV2 News, at reglerne var blevet fulgt hele vejen.

- Vi er stadig sikre på, at vi har fulgt reglerne til punkt og prikke, sagde Helle Thorning-Schmidt.

Bristede forventninger

Parrets revisor Frode Holm sagde helt konkret, at hele afgørelsen ville blive lagt frem.

- Min klare forventning er, at Socialdemokraterne vil offentliggøre erklæringen fra Skat i sin helhed og i uredigeret form. På den måde får offentligheden det klareste billede af Skats afgørelse, sagde Frode Holm til ekstrasbladet.dk 19. august 2010.

Men da Thorning og Kinnock modtog den ni sider lange afgørelse 16. september, ville parret pludselig kun offentliggøre to linjer af afgørelsen, der fastslår, at Kinnock ikke er fuldt skattepligtig for indkomstårene 2007, 2008 og 2009, da han ikke har taget bopæl her i landet.

Kun to linjer

Thorning forklarede efterfølgende i et indlæg på Socialdemokraternes hjemmeside, at de to linjer er selve afgørelsen, og de ni sider kun er sagsfremstilling med personlige oplysninger.

Umiddelbart er de eneste meget personlige oplysninger på de ni sider, at Helle Thorning-Schmidt selv har haft en skattesag i 2008, hvor det blev slået fast, at hun i seks år uberettiget har brugt sin mands fradrag.

Selv om Thorning ved, at hendes skattesag står omtalt på de ni sider, siger hun efter afgørelsen igen, at reglerne er og fortsat vil blive fulgt til punkt og prikke.”

”Derfor blev Kinnock frikendt

Helle Thornings mand Stephen Kinnock er ikke så ofte i Danmark, som parret selv har sagt

Helle Thorning-Schmidts ægtefælle, den 41-årige Stephen Kinnock, besøger sin kone og børn i Danmark langt mindre end antaget – og langt mindre end Helle Thorning-Schmidt i en række interview har givet udtryk for.

Det er den primære forklaring på, at Stephen Kinnock sidste år af Skat blev frifundet for anklager om, at han burde være fuldt skattepligtig i

Danmark, i hvert fald i 2009. Det fremgår af den ni siders afgørelse, som B.T. har set og læst.

Af skattereglerne fremgår det, at personer kan opholde sig på "kortvarigt ophold her i landet på ferie eller lignende" uden at blive skattepligtige – men opholdet må maksimalt være tre måneder i træk og på "maksimalt 180 dage" inden for et år.

De 149 dage

Af dokumenter fra Skat fremgår det, at Kinnock "kun" opholdt sig i Danmark i 140 dage i 2009 – og det er mindre, end det lyder. Hvis Stephen Kinnock tager fra Genève, hvor han bor, til København fredag aften og tilbage til Genève mandag morgen, tæller det efter Skats regler som fire opholdsdage.

I 2007 var Stephen Kinnock lidt mere i Danmark – han havde 157 opholdsdage – og i 2008 var tallet 161 opholdsdage. Af dokumenterne fremgår det, at Skat – da myndigheden sidste år fastslog, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig – lagde vægt på Kinnocks "øvrige tilknytning" til Danmark.

Beskeden bolig i Schweiz

Men på trods af at Kinnock har kone, børn og bolig i Danmark, men kun en beskedne bolig og arbejde i Schweiz – og i øvrigt ikke anden tilknytning til Schweiz – har Skat altså fundet, at hans samlede "tilknytning" til Danmark ikke var af en sådan karakter, at han kunne blive skattepligtig.

Helle Thorning-Schmidt har ellers i en række interview og på anden måde i løbet af 2009 og 2010 gentagne gange givet udtryk for, at hendes mand var hjemme i Danmark hver weekend.

Tre nætter hver uge?

I en mail til Justitsministeriet, som hun sendte for at få tilladelse til, at hendes mand, der er britisk statsborger, kunne blive medejer af hendes hus, skrev hun, at "min mand er i Danmark hver weekend fra fredag til mandag hele året rundt". I interview med aviser har hun sagt, at han "kommer hjem torsdag aften eller fredag eftermiddag", og "min mand kommer hjem og er der tre nætter hver uge".

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Sandheden er en anden: Kinnock er sjældnere hjemme, hvilket Helle Thorning-Schmidt indrømmede i et interview med Jyllands-Posten 4. september i år: ”Han er ikke hjemme hver weekend. Men stort set hver weekend”.

Livsinteresser

Andre skatteydere har fortalt, hvordan de er blevet tvunget til at betale skat til Danmark, selv om de er i landet langt under 180 dage – årsagen er, at disse aldrig er ”sluppet ud” af dansk skattepligt, og det betyder, at de ofte automatisk vil være skattepligtige til Danmark, hvis deres kone og børn bor i landet – selv om de arbejder i udlandet. Deres såkaldte ”livsinteresser” er i Danmark.

Anderledes er situationen for Stephen Kinnock, der var fuld skattepligtig til Danmark i 1997-1999, men så ”slap ud” af dansk skattepligt. Han er derfor skatteteknisk såkaldt ”tilflytter” – og en sådan kan få lov at opholde sig langt længere i Danmark, uden at betale skat, end andre borgere, hvis fulde skattepligt aldrig er ophørt.

...

Det skriver Skat

”Den 11. marts 2004 flyttede din ægtefælle og jeres børn tilbage til Danmark på adressen ... Den 1. maj 2004 købte din ægtefælle ejendommen ... og tilmeldte sig selv og børnene denne adresse fra 7. juni 2004. Du tog efter det oplyste ophold i denne bolig, når arbejdet tillod det, hovedsageligt i weekender. Dette mønster har været fulgt lige siden. Skat konstaterer herved, at betingelserne for ophør af skattepligt var til stede allerede ved fraflytningen i 1999, hvor din skattepligt burde være bragt til ophør. Skattemyndighederne var ikke opmærksomme herpå, og du selvangav fortsat for de efterfølgende år som fuldt skattepligtig til Danmark (printselvangivelser). Den fejlagtige registrering havde ingen reel skattemæssig betydning for dig selv, da der for intet af årene var positiv skattepligtig indkomst.

Der skete imidlertid overførsel af negativ skattepligtig indkomst og skatteværdi af personfradrag m.v. til din ægtefælles årsopgørelser. Der er tale om tekniske beregningsmæssige forhold, som alene fremgår af årsopgørelsens skatteberegning. På grund af skatteforvaltningslovens fristregler

i § 27 om forældelse, kan Skat ikke genoptage skatteansættelserne for disse år, ligesom hverken du eller din ægtefælle kan få genoptaget skatteansættelserne.”

På baggrund af artiklerne anmeldte Koncerncentret samme dag, den 8. september 2011, lækagen af afgørelsen til Københavns Politi.

Den 8. september 2011 kl. 16.48 sendte Jan Kjærgaard følgende sms besked til Peter Arnfeldt:

”Jeg er nødt helt officielt at spørge: Er det dig der har lækket til BT?”

Peter Arnfeldt svarede pr. sms kl. 17.13:

”NEJ. Og vil du venligst holde mig ude af den debat.”

Den 11. september 2011 kl. 14.11 skrev Thomas Nørmark Krogh til Noa Redington:

”Helle Thorning-Schmidt har i en række interviews, senest i Jyllands-Posten sidste søndag og tidligere på året i Billed-Bladet udtalt sig om karakteren af sit forhold til Stephen Kinnoek, således den 20. marts 2011 i Billed-Bladet: ”Jeg kan stadig falde for min mand.” Jeg kan forstå, at hun yderligere overfor en ugebladsjournalist i går afviste, at parret skulle skilles.

B.T. har imidlertid fået bekræftet oplysninger om, at parrets revisor Frode Holm direkte og utvetydigt på et møde med Skat København forud for afgørelsen i skattesagen i 2010 gjorde gældende, at parret reelt ikke var samlevende (som mand og kone), hvilket styrkede argumentet om, at Kinnoek ”ikke har taget ophold” i Danmark, men reelt er i landet på ”ferie eller lignende”. Jeg vil ikke her gentage og uddybe Frode Holms præcise formuleringer om karakteren af parrets forhold, men der blev formuleret fire linier om parrets ”private status” til brug for sagen.

Jeg håber på en snarlig dialog om disse forhold.”

Kl. 17.57 videresendte afdelingschef i Analyse og Informationsafd. (S) Bjarne Corydon mailen til Lisbeth Rasmussen og skrev:

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

”Efter aftale med Frode Holm fremsendes til din orientering hermed B.T.s henvendelse. Du er meget velkommen til at ringe mig op på tlf. ..., hvis der skulle være brug for yderligere oplysninger i den forbindelse.”

Kl. 18.11 svarede Lisbeth Rasmussen:

”Tak, jeg har modtaget din mail og drøfter den med Direktør Erling Andersen.”

Samme dag, den 11. september 2011, kl. 19.42 skrev pressechef Troels Møllerhøj Brøndsted, Koncerncentret, til Peter Loft og Erling Andersen med emnet ”Udkast til formulering”:

”Første udkast til citater, som PL skal bruge i forbindelse med journalist-henvendelser vedr. BT’s omtale af HTSK-sagen:

To modeller:

1. “Når drejer sig om personsager har jeg ifølge skatteforvaltningslovens § 17 fuldstændig tavshedspligt, og det gælder naturligvis også i dette tilfælde. Derfor har jeg ingen kommentarer.”
2. “Jeg kan ikke genkende/kommentere BT’s fremstilling af sagen, som helt må stå for bladets egen regning. Når drejer sig om personsager har jeg ifølge skatteforvaltningslovens § 17 fuldstændig tavshedspligt, og det gælder naturligvis også i dette tilfælde.”

Der kan pudes på formuleringerne, og det er I velkomne til at give input til.

Model 1 er så at sige efter bogen. Model 2 – i særdeleshed med genkende – betyder, at vi læner os lidt ud. Efter min mening stadig holder os på måtten, men opnår vi noget væsentligt ved en sådan formulering. Lad os drøfte det nærmere”

Den 12. september 2011 kl. 18.32 skrev Per Hvas til kontorchef Jack Johansen, Koncerncentret:

”Det er korrekt, at Ombudsmandssagen er håndteret af Koncernsekretariatet, Hans From.

I forbindelse med deres behandling af sagen havde Steffen Normann Hansen aftalt et møde med Ombudsmanden den 28. februar 2011 her i NEG, hvor de kunne få lejlighed til at se og gennemgå den redegørelse og aktliste, som SKAT København var blevet bedt om at udarbejde til brug for en samlet besvarelse af Ombudsmanden. Hans From havde imidlertid ikke mulighed for at deltage, og da mødet ikke umiddelbart kunne udskydes, blev jeg og Louise Egede Olesen derfor bedt om at tage mødet i stedet for Hans From.

Steffen Normann Hansen havde i den forbindelse vurderet, at det ikke på forhånd kunne udelukkes, at Ombudsmanden ønskede at spørge ind til konkrete akter i sagen. Steffen Normann Hansen havde derfor bedt SKAT København om at kopiere en materialesamling, som Koncerncenteret hurtigt kunne få adgang til, hvis behovet opstod. Materialet, som jeg i den forbindelse fik overbragt, bestod af 2 mapper (ringbind), som jeg umiddelbart efter modtagelsen låste inde i et skab. Jeg har ikke kendskab til, hvad materialesamlingen konkret indeholdt.

Der opstod på intet tidspunkt behov for at anvende noget fra materialsamlingen, og da jeg blev orienteret om, at Hans From havde afgivet svar til Ombudsmanden, kontaktede jeg Steffen Normann Hansen for at aftale, hvordan og til hvem i SKAT København som materialsamlingen skulle returneres til. Steffen oplyste, at han skulle til møde med Erling Andersen i SKAT København tirsdag den 12. april 2011, samt at han kunne tage materialet med her. Materialet blev herefter låst ud af skabet og givet til Steffen umiddelbart før mødet.

Er der behov for supplerende oplysninger, så må du blot vende tilbage.”

Den 13. september 2011 kl. 7.04 skrev Troels Møllerhøj Brøndsted til Erling Andersen, Peter Loft, Jesper Skovhus Poulsen og Steffen Normann Hansen:

”Når vi har en aftale om ikke at udtale os og overlade tingene til politiets efterforskning, mener jeg ikke at udtalelser som disse er acceptable. Jeg mener, det er nødvendigt på grundlag af denne endnu at blive enige om, hvad vi siger, og hvad vi ikke siger, simpelthen for at vi også har mulighed for at styre sagen i pressefunktionen.”

Erling Andersen svarede alle kl. 7.16:

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

”Jeg mener ikke jeg har udtalt mig til Politiken ud over de rammer som Peter og Steffen har talt med medier om.

Men jeg vil være meget glad for en beslutning om, at alle nægter at udtale sig til pressen. Det vil jeg efterleve til punkt og prikke.

Det må så også betyde, at pressefunktionen bestræber sig på at ”dække bedre af” end det var tilfældet med Lisbeth Rasmussen i går.”

Af et telefonnotat fra en samtale med Bjarne Corydon udarbejdet af Lisbeth Rasmussen den 13. september fremgår:

”Bjarne Fog Corydon ringer i anledning af den mail, som han sendte til mig den 11. september 2011 (søndag) efter jeg havde en samtale med Frode Holm, som ringede mig op.

Mailen er foranlediget af, at Thomas Nørmark Krog fra BT henviser til en oplysning i sagen, som han mener findes, at ”parret reelt ikke var samle-vende”.

Umiddelbart har jeg besvaret henvendelsen fra 11. september 2011 med, at jeg ville drøfte dette med Erling Andersen. Mailen er sendt cc til Erling Andersen.

Bjarne Fog Corydon retter nu henvendelse på vegne af Helle Thorning-Schmidt.

Bjarne Fog Corydon forklarer, at der foreligger en situation, hvor Helle Thorning-Schmidt er ”værgeløs” overfor påstande om dokumenter og påstande som dette, med mindre SKAT København til hende kan afgive en ”kort” udtalelse om, at oplysningen ikke er korrekt. Helle Thorning-Schmidt står i den situation, at vi tvinges til at offentliggøre noget for at stoppe vildledende og forkerte oplysninger.

Jeg forklarer, at vi helt holder os fra at kommentere på sagen og dens indhold. Vi gentager og gentager ”Ingen kommentar”. Det er helt tekniske forhold angående håndtering af sagen, som der er blevet omtalt i dagens artikel i Politiken og svarer til de udtalelser, der også kunne læses i Ekstra Bladet i går.

Bjarne Fog Corydon stiller spørgsmålet – rent forvaltningsretlig – om det ikke er sådan, at en borger i sin egen sag kan bede om at få oplyst, om konkrete oplysninger og dokumenter ligger i sagen og om de indgår i sagens afgørelse.

Jeg medgiver Bjarne Fog Corydon, at sådan er det, men når vi fastholder vinklen om ikke at udtale os om sagen og dens indhold skyldes det, at det er af andre hensyn under den nuværende situation, hvor der er folketingsvalg.

Bjarne Fog Corydon beder om at vi endnu en gang overvejer, om hvordan vi vil stille os, hvis der kommer en anmodning fra Helle Thorning-Schmidt om, at vi fortæller hende, om der foreligger en sådan oplysning i sagen.

Det forelægger jeg for Erling Andersen, ligesom jeg har videresendt Bjarne Fog Corydons mail af 13. september 2011 til Erling Andersen.

...

Efterfølgende drøftelser med Erling Andersen. Han drøfter sagen med Peter Loft, der vil overveje om SKAT/SKATTEMINISTERIET skal komme med en udtalelse.”

Den 22. september 2011 skrev Jan Kjærgaard i en sms til Peter Arnfeldt:

”Er du blevet afhørt af politiet?”

Den 7. oktober 2011 skrev Jan Kjærgaard en sms til Peter Arnfeldt:

”Centrale kilder oplyser nu at du havde adgang til kinnock-skattesagen og at du i øvrigt kort er blevet afhørt af politiet – kommentar udbedes”

De to sms-beskeder ses ikke besvaret af Peter Arnfeldt.

Steffen Normann Hansen blev den 1. november 2011 afhørt af Københavns Politi. Af afhøringsrapporten, som er gennemlæst og underskrevet af Steffen Normann Hansen, fremgår bl.a.:

”Afh. oplyste, at han onsdag den 7. september 2011 netop efter hjemkomst fra møde i Haag i Holland fik telefonisk henvendelse fra journalist

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Simon Andersen fra dagbladet B.T, der ønskede at tale med ham vedr. afgørelsen.

Afh. var på vej i tjenestevogn fra Kastrup Lufthavn til Skatteministeriet for at hente nogle ting før han fortsatte til nyt møde på hotel Scandic i Vester Søgade.

Afh. havde under telefonsamtalen med Simon Andersen givet udtryk for, at han ikke havde tid til interview idet han var på vej til mødet på hotel Scandic i Vester Søgade og vejledte ham om at kontakte hans sekretær.

Afh. fortalte ikke nærmere om tidspunkt for mødet eller hvornår det evt. var færdig. Simon Andersen havde under samtalen givet udtryk for, at han havde celeser historie, der havde indflydelse på Danmarks kommende statsminister Helle Thorning-Schmidt.

Afh. oplyste, at han ved ankomsten til hotel Scandic blev opmærksom på Simon Andersen, der afventede foran hotellet og gav udtryk for, at der var forskel i den afgørelse, som Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock havde modtaget og den der var sendt ud.

Afh. blev også af Simon Andersen gjort bekendt med, at de manglende 4 linier i afgørelsen havde skabt en "revolution" i SKAT og der var en, der ikke var tilfreds med SKATs lederskab.

Afh. blev også gjort bekendt med, at Lisbeth Rasmussen i SKAT havde truffet beslutning om udeladelse af formuleringen og tilsyneladende ikke var klar over, at Erling Andersen traf den endelige beslutning.

Afh. havde indtryk af, at Simon Andersen på en eller anden måde ønskede bekræftelse på sine informationer.

Afh. var ikke i tvivl om, at Simon Andersen havde det indtryk af indholdet i formuleringen gav udtryk for, at Stephen Kinnock var homoseksuel.

Afh. var overbevist om, at Simon Andersen var i besiddelse af afgørelsen, men henviste til sin tavshedspligt og undlod nogen kommentarer og gik ind på hotel Scandic.

Afh. undrede sig over, at Simon Andersen havde kendskab til formuleringen og diskussionen om grunden til, at den ikke var med i afgørelsen og

var ikke i tvivl om, at denne viden stammede fra personer, der tidligere deltog i mødet i Skatteministeriet.”

Politiet har endvidere i forbindelse med efterforskning af lækagen afhørt Frode Holm, Noa Redington, Lisbeth Rasmussen, Jette Sørensen, Hanne Dahl Kofod, Inger Kirstine Sommer Hansen, Peter Christensen, Troels Lund Poulsen, Aage Michelsen, Erling Andersen, Lis Ovdal Madsen, Jan Lund, Anne Nørgaard Simonsen, Søren Hansen, Kent D. Sørensen, Birgitte Christensen, Peter Loft, Ivar Nordland, Per Hvas, Michael Frank og Peter Arnfeldt.

Peter Arnfeldt har forklaret³³⁰:

Han mindes ikke at have modtaget andet materiale om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag end agterskrivelsen, som han makulerede sammen med presseberedskabet, da han fandt ud at, at Helle Thorning-Schmidt ikke ville offentliggøre afgørelsen. Ved gennemgang af kommissionens materiale undrer han sig over, at så mange har haft adgang til afgørelsen, og at agterskrivelsen også lå som pdf fil. Han blev af politiet bl.a. foreholdt, at kun fire mennesker havde haft adgang til agterskrivelsen, og det er jo helt forkert.

Han vidste ikke, at agterskrivelsen blev opbevaret i et aflåst skab på ministerkontoret, men han fik agterskrivelsen af en af ministersekretærerne. Han har ikke udleveret agterskrivelsen til nogen, og han har ikke haft adgang til den sidenhen. Han har heller ikke kendskab til, om andre skulle have udleveret agterskrivelsen til nogen.

Troels Lund Poulsen har forklaret³³¹:

Han erindrer ikke at have modtaget selve afgørelsen, men mener kun at have fået agterskrivelsen sammen med presseberedskabet.

Efter mødet den 16. september 2010 blev agterskrivelsen arkiveret på vidnets kontor sammen med andre VIP-sager. VIP-sagerne blev løbende destrueret/revet i stykker, når de ikke var aktuelle længere. Det antydes i politirapporten med afhøringen af ham selv – som han i øvrigt aldrig har fået til gennemlæsning eller underskrevet – at han først destruerede

330 Protokol 8, side 13-14.

331 Protokol 9, side 17.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

agterskrivelsen, da han forlod ministeriet, men efter hans egen hukommelse destruerede han den ca. en måned eller lidt mere efter afgørelsen. Foranstaltningen til at destruere den var, at der var indbrud i ministeriet over to omgange, hvorefter ministeriet udsendte en pressemeddelelse den 4. oktober 2010. Indtil den 4. oktober 2010 var der ikke låst ind til hans kontor, men det blev der efterfølgende. Det må også være lige omkring det tidspunkt, at han destruerede afgørelsen.

Han var ikke klar over, at der også blev opbevaret en kopi af afgørelsen i et sikret skab ved ministersekretæren. Han var slet ikke bekendt med, at der er et sådant skab.

Han har ikke haft adgang til afgørelsen, siden han destruerede den. Han har ikke udleveret afgørelsen til nogen, og han har ikke kendskab til, at andre skulle have udleveret den til nogen.

Det kom som en ret stor overraskelse for ham, da han i bisiddermaterialet blev bekendt med, at der i forbindelse med ombudsmandssagen var en pdf fil med agterskrivelsen, som havde været ude i en rimelig bred kreds.

Peter Christensen har forklaret³³²:

Efter at vidnet tiltrådte som minister den 8. marts 2011, modtog han kun én oplysning vedrørende Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks forhold. Det skete den 11. eller 12. september 2011, da Peter Loft ringede ham op og fortalte, at han var blevet af kontaktet af BT, og at BT ville bringe en historie den følgende dag om, at Stephen Kinnock var homoseksuel. Peter Loft fortalte ham, at det var en oplysning, som de havde fået af Frode Holm, og at det havde haft en eller anden betydning for skattesagens udfald. Peter Loft fortalte også, at han havde skrevet nogle overordnede linjer, som han havde givet til SKAT København. Det var nogen linjer, der skulle indikere, at der var andre grunde til afgørelsen end antallet af rejsedage.

Peter Loft var bekymret, da han ringede ham op – især over, at han forventede selv at blive nævnt. Peter Loft sagde ikke noget om, hvor BT havde oplysningerne fra, men han var bekymret over, at de havde dem, fordi det var meget få mennesker, der havde oplysningerne. Peter Loft følte sig

332 Protokol 9, side 21.

nødsaget til at orientere ham. Han fik det indtryk, at oplysningen indgik i sagen, men han spurgte ikke ind til det. Han tog blot orienteringen til efterretning. Han fik ikke som minister yderligere at vide om sagen – heller ikke da den dukkede op i medierne igen.

Han har aldrig været i besiddelse af afgørelsen. Mens han var politisk ordfører, var der mange journalister, der rettede henvendelse til ham for at få afgørelsen, hvilket han jo ikke kunne give dem.

Han havde ikke kendskab til, at agterskrivelsen blev opbevaret i et aflåst skab i ministeriet, før hans bisidder oplyste det. Han var ikke en gang klar over, at der var et pengeskab i ministeriet.

Han har ikke kendskab til, at andre skulle have udleveret afgørelsen, og han har ingen anelse om, hvordan den kan være endt ved BT.

Thomas Nørmark Krog har forklaret³³³:

Forespurgt, hvornår BT modtog agterskrivelsen fra SKAT vedrørende Stephen Kinnoeks skattesag, nægtede vidnet at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, om BT kendte til indholdet af agterskrivelsen, inden de modtog dokumentet, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, om BT modtog agterskrivelsen i en papirversion eller en elektronisk version, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, om BT modtog dokumentet anonymt, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, hvad BT gjorde for at sikre, at dokumentet var ægte, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Foreholdt artikel af 9. oktober 2011 fra Politiken med overskriften ”Vi har diskuteret meget med os selv”, hvor Olav Skaaning Andersen udtaler: ”Vi

333 Protokol 10, side 4.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

har haft en kort researchperiode, hvor vi har bedt eksperter forholde sig til sagen. Det er ikke en måned før, men jeg vil ikke ind på hvor længe før”, og forespurgt, hvilke eksperter, der hjalp BT med at forholde sig til sagen på dette tidspunkt, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Foreholdt samme artikel, hvori Olav Skaaning Andersen længere nede udtaler: ”Vi har diskuteret meget med os selv. Det kan man roligt skrive, men jeg vil ikke nærmere ind på det”, og forespurgt, mellem hvem på BT, diskussionen foregik, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, om man involverede andre end de personer, der var tilknyttet BT's redaktion i denne diskussion, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, hvem på BT, der havde kontakten til kilden, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Foreholdt mail af 11. september 2011 kl. 14.11 fra vidnet til Noa Redington, 2. afsnit, og forespurgt, om det var den samme kilde, som udleverede agterskrivelsen, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Simon Andersen har forklaret³³⁴:

Forespurgt, hvornår BT første gang fik adgang til agterskrivelsen, nægtede vidnet at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, om BT kendte til indholdet af agterskrivelsen, inden de modtog dokumentet, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, om BT modtog agterskrivelsen i en papirversion eller en elektronisk version, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

334 Protokol 10, side 9-10.

Forespurgt, om BT modtog dokumentet anonymt, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, hvad BT gjorde for at sikre, at dokumentet var ægte, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen

Henvist til mail af 11. september 2011 fra Thomas Nørmark Krogh til Noa Redington og forespurgt, hvem der var kilden til de oplysninger, der fremgår af mailen, nægtede han at svare med henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, hvorvidt han rettede henvendelse til blandt andet Peter Loft og Erling Andersen og spurgte til, hvorfor "de fire linjer" ikke var medtaget i afgørelsen, svarede han, at det vil han ikke gå ind i.

Peter Brüchmann har forklaret³³⁵:

Forespurgt, om vidnet fik oplysning om, hvem der var kilden var til agterskrivelsen, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Forespurgt, om han fik oplysning om, om der var lovet kilden kildebeskyttelse, nægtede han at svare under henvisning til kildebeskyttelsen.

Henvist til mail af 11. september 2011 kl. 14.11 fra Thomas Nørmark Krogh til Noa Redington, hvori Thomas Nørmark Krogh bl.a. anfører, at Helle Thorning-Schmidt har udtalt, at hun stadig kan falde for sin mand, men at Frode Holm til SKAT København skulle have oplyst noget andet om parrets samliv, forklarede han, at når man fik henvendelser af privat karakter, som dette var, var det ikke relevant for dem. Det var oplysningen om, at det havde noget med sagen at gøre, der medførte, at det begyndte at blive journalistisk interessant.

Der var en glidende proces af "von hören sagen". Når der var så meget fokus på en sag som på denne, så steg den almindelige rygtestrøm. Det var et helt normalt mønster. Det virrede man på hovedet af og betragtede det ikke som relevant. Så gled det over til, hvilket kom fra mange forskellige sider, at det også kunne have indgået i sagen. Da begyndte det at blive journalistisk interessant, og de skulle derfor ud og afprøve det journalistisk.

335 Protokol 10, side 12.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Langt det meste var ikke relevant for dem. Mange henvendelser havde en karakter, som de ikke kunne bruge til noget.

Olav Skaaning Andersen har forklaret³³⁶:

Foreholdt artikel af 8. september 2011 i BT "Kinnock frikendt", under overskriften "Det skriver SKAT", og dele af leder af samme dato i BT med overskriften "Rod i skatten, B.T. mener: Helle Thorning-Schmidt har selv ansvaret for bombe i skattesag", forklarede vidnet, at det var ham, der skrev overskriften på lederen. Han husker ikke, om han drøftede det med skatteeksperter.

Foreholdt mail af 31. august 2011 kl. 08.46 fra Simon Andersen til Aage Michelsen, hvor skatteafgørelsen sendes i kopi, og der stilles nogle spørgsmål til Aage Michelsen, forklarede han, at han ikke husker, hvad Aage Michelsen sagde til dem om afgørelsen. Han har ikke tidligere set mailen. Han ønsker ikke at svare på, om han set Stephen Kinnocks skatteafgørelse. Han ønsker ikke at svare på, om han har set den del af afgørelsen, som blev citeret i avisen, af hensyn til kildegrundlaget.

Henvist til de tre afsnit fra agterskrivelsen, som er citeret i artiklen af 8. september 2011 og agterskrivelsen, punkt 3, 2. afsnit, forklarede vidnet, at BT bragte det, som de syntes var relevant for sagen. Det var ikke sådan, at det har været hemmeligholdt, at SKAT havde et ansvar for denne sag, men som han selv skrev: "enhver har ansvaret for sin egen selvangivelse". Ellers har de bare bragt faktuelle oplysninger om sagen i BT. Enhver borger i Danmark har ansvaret for selv at selvangive det, der skal selvangives. Det er et grundlæggende princip. Han kan ikke svare på, om man skal selvangive sit personfradrag. Han er ikke teknisk nede i den slags ting. Det fremgik af hele dækningen af sagen, at SKAT tog ansvaret for sagen. Han kan ikke huske samtlige artikler i sagen, og hvad andre medier har skrevet.

Hanne Dahl Kofod har forklaret³³⁷:

Frode Holm og skatteyder har modtaget en kopi af afgørelsen, og ellers er den akteret på sagen. Hun fik ikke en kopi af agterskrivelsen. Når de

336 Protokol 10, side 13.

337 Protokol 12, side 20.

løbende reviderede udkastet, havde Søren Hansen det med. Da sagen var færdig, blev den låst inde på hans kontor. Da han gik på pension, blev den kortvarigt låst inde på hendes kontor. Sagen var her, indtil de fik et skab, hvor den kunne være i. Til dette skab var det alene Lisbeth Rasmussen, der havde nøgle.

Forespurgt af formanden, om hun havde adgang til agterskrivelsen, mens sagen var låst inde på hendes kontor, forklarede hun, at det havde hun, fra Søren Hansen gik på pension den 1. november 2010 og ca. 3 uger frem.

Forespurgt af udspørgeren, forklarede vidnet, at hun ikke efterfølgende har fået en kopi af agterskrivelsen. Hun havde også adgang til sagen i KMD, hvor hun kunne have trukket en afgørelse. Hun mener stadig, at hun har adgang til sagen. Sagen er afskærmet i systemet, men hun er en af dem, der har adgang til sagen. Hun har ikke trukket en kopi af afgørelsen i systemet. Hun har ikke kendskab til, om nogle af hendes kollegaer har forsøgt at trække en kopi af afgørelsen. Hun er ikke klar over, om der er uddelt kopier til nogen udenfor SKAT ud over Frode Holm og skatteyderen. Der blev udleveret noget i forbindelse med en ombudsmandssag til Koncerncentret, men ellers ikke.

Gergana Trasborg har forklaret³³⁸:

Vidnet har ikke kendskab til, hvem der har fået kopi af Stephen Kinnocks agterskrivelse. Hun ved, at der blev sendt noget i forbindelse med VIP-orientering. Hun har ikke selv haft en anden kopi af afgørelsen, end den der var i mappen i skabet. Hun har ikke læst afgørelsen.

Hun ved ikke, om andre har taget en kopi af afgørelsen. Hun ved, at på det tidspunkt, hvor sagen lå i Koncerncentret, lå den ikke i et låst sted.

...

Af advokat K. L. Németh foreholdt mail af 24. februar 2012 fra Lisbeth Rasmussen til vidnet, forklarede hun, at det drejede sig om noget korrespondance, som Lisbeth Rasmussen havde haft med Bjarne Corydon i perioden fra den 8. september til den 13. september 2011. Vidnets rolle i den forbindelse var at oprette en sag i sagsbehandlersystemet og aktøre

338 Protokol 13, side 4 og 4-5.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

de bilag, der hørte til sagen. Forespurgt, hvad man skulle bruge det til, svarede hun, at man vel skulle opbevare dokumentation. Hun havde talt med Lisbeth Rasmussen, der havde bedt hende om at oprette en sag på Bjarne Corydon. Forespurgt, hvorfor man først oprettede en sag i 2012, når korrespondancen fandt sted i september 2011, svarede hun, det var fordi, man ikke havde gjort det tidligere.

Lisbeth Rasmussen har forklaret³³⁹:

Forespurgt, om hun – udover de personer hun allerede har forklaret om – har kendskab til, om nogen har haft adgang til agterskrivelsen, afgørelsen eller den fysiske sag, forklarede hun, at efter sagen blev afsluttet den 16.-17. september 2010, blev der samlet op på den fysiske sag. Sagen blev opbevaret i nogle kasser, der blev flyttet fra deres kontorer til et stålskab, som de havde placeret et andet sted i huset. Der var en nøgle til stålskabet, og den nøgle har hun haft og bestyret. Sagen blev flyttet omkring slutningen af oktober 2010. De havde problemer med at finde et skab, som de syntes var egnet, og den skulle ikke ligge sammen med andre sager, så det tog lidt tid.

Første gang, hun derefter åbnede sagen, var i forbindelse med, at man behandlede en sag i Skatteministeriet fra Folketingets Ombudsmand. Efter årsskiftet 2010/2011 skete der det i ombudsmandssagen, at man ønskede at få alle akter over til Skatteministeriet. En situation, som Erling Andersen var meget lidt glad for, og han sagde faktisk, at det ønskede de ikke, men det ville Skatteministeriet have. De kunne gå ind i de pågældende systemer, hvor sagen lå og skrive de enkelte dokumenter ud fra systemet, så det blev ikke originalerne, som Koncerncentret fik eller kopi af originalerne, men udskrifter. De tjekkede op på sagen, om alt var med. De har således haft skabet åbnet i den forbindelse. Erling Andersen bad sekretariatet, Gergana Trasborg, som hørte under ham om at forestå udskrivningen, og Hanne Dahl Kofod bistod med arbejdet. De fik nøglen, så de kunne sammenligne udskrifterne med det originale materiale. Hanne Dahl Kofod havde før dette haft nøglen et par gange, hvor der var behov for at hente noget materiale.

Forespurgt, om der var andre tilfælde, hvor de havde lukket skabet op, svarede hun, at det var der senere. Det var ikke alt på originalsagen, der

339 Protokol 14, side 10-12, 28 og 30-31.

var scannet ind, så de havde været nede og se, om der var mere, der skulle med. De fire mapper, der blev lavet med udskrifter, blev bragt over til Skatteministeriet en gang i februar 2011, og de kom retur i april 2011. De kontrollerede ikke, at det hele var der, da mapperne kom tilbage igen, men hvis der havde manglet noget, så ville de have set det, da de nogle måneder senere havde mapperne fremme igen. Da de fire mapper kom tilbage, blev de sat ind i samme skab som originalsagen.

Forespurgt, hvornår skabet blev åbnet op næste gang, forklarede hun, at hun ikke mener, at der efterfølgende var behov herfor.

Hen i maj, måske først i juni, hørte de et rygte om, at BT havde en kopi af afgørelsen. Erling Andersen nævnte rygten for hende. Det havde de lige en snak om – hvor meget var der lige i det her. Efter den måde, de havde omgået sagen på, havde de ingen mistanke på nogen som helst måde. De besluttede sig derfor for at se tiden an. Efter 2-3 uger begyndte BT at røre på sig. I juni kontaktede BT Erling Andersen og ville have oplysninger om hans CV og SKATs resultatkontrakter. Hun mener, at det var Simon Andersen, der kontaktede Erling Andersen.

Fra tirsdag den 6. september 2011 var der et intensivt forløb med hensyn til kontakter, indtil BT's offentliggørelse den 8. september 2011. Den 6. september 2011 var der et fællesseminar for SKAT København. Da vidnet mødte op, fik hun at vide, at Peter Loft var blevet kontaktet af BT, der gerne ville have nogle oplysninger om Lofts rolle i sagen og sagsbehandlingen i øvrigt. BT havde også kendskab til noget, de kaldte "de fire linjer", og BT mente at have en viden om "mytteriet i SKAT København". Hun fik det at vide af Erling Andersen. Hun fik indtryk af, at Peter Loft var gledet af på henvendelsen. Hun blev ikke kontaktet af nogen journalister, men Erling Andersen blev kontaktet umiddelbart efter.

Forespurgt, om hun er bekendt med, om nogen – udover Søren Hansen, Hanne Dahl Kofod, Inger Kirstine Sommer Hansen, Erling Andersen, vidnet selv og dem, der havde modtaget materialet i departementet – skulle have modtaget eller have haft adgang til agterskrivelsen eller afgørelsen, forklarede vidnet, at Gergana Trasborg op til februar 2011, hvor hun kopierede til brug for ombudsmandssagen, havde hun det låst inde i sit skab, indtil Erling Andersen hentede det. Gergana Trasborg havde materialet nogle dage.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Forespurgt, om vidnet har kendskab til, formodning om eller mistanke om, at andre – udover de nævnte personer – kunne have haft agterskrivelsen eller afgørelsen, svarede hun, at hun ikke har kendskab til eller formodning om, at andre i SKAT København skulle have haft adgang til den. På forespørgsel oplyste hun, at Jette Sørensen ikke har haft adgang til sagens akter. Jette Sørensen opbevarede kopi af VIP-orienteringen og den vedlagte agterskrivelse, så på den måde havde hun adgang.

Forespurgt, om hun har kendskab til eller formodning om, at andre i departementet end dem, de havde sendt agterskrivelsen til, kunne have haft den, svarede hun, at sagsmaterialet – som hun har forstået det – blev afleveret til Per Hvas, som opbevarede det. Det har hun drøftet med ham, for han var ganske led ved det. De sagsbehandlere, der var i Koncerncentret, og som arbejdede med ombudsmandssagen, må på en eller anden måde også have haft adgang, men det er ikke noget, hun har nogen konkret viden om.

Forespurgt, om hun har nogen formodning om, at nogen af de personer, der nu er nævnt, kan have udleveret agterskrivelsen eller afgørelsen til nogen andre eller have givet den til BT, forklarede hun, at det tror hun bestemt ikke, men det er ikke noget, hun har nogen konkret viden om. Da lækken kom den 8. september 2011, var der så mange andre oplysninger, der var lækket samtidig, at det ikke alene var et spørgsmål om lækken af afgørelsen. Der var sådan en sammenhæng mellem det og de oplysninger, og det var der kun en begrænset kreds, der vidste.

Henvist til artikel i Berlingske den 29. oktober 2012, hvori det anføres: ”Thorning dementerede rygtet i august, og den gang sagde Frode Holm, at der var tale om en misforståelse, men efter at have talt forløbet igennem med SKAT, erkender han at være ophavsmanden”, og forespurgt, om Frode Holm har talt sagen igennem med hende, svarede hun, at hun ikke har talt med Frode Holm herom.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om Frode Holm har talt det igennem med andre fra SKAT, svarede hun benægtende. Hun forstår det sådan, at Inger Kirstine Sommer Hansen har talt med ham, for at Frode Holm kunne få verificeret en dato. Vidnet bemærkede, at hun har talt med Frode Holm i anden anledning dels den 11. september 2011 og dels den 14. september 2011, hvor de talte om elementet med de fortrolige oplysninger.

Forespurgt, om hun har lækket afgørelsen eller oplysninger fra sagen, svarede hun benægtende.

Lisbeth Rasmussen afgav herefter en forklaring for lukkede døre om forløbet den 11.-14. september 2011, hvor hun bl.a. havde telefonsamtaler med Frode Holm den 11. og 14. september 2011 og med Bjarne Corydon den 13. september 2011.

...

Forespurgt af advokat K. L. Németh, i hvilket omfang Erling Andersen var bekendt med, at hun førte dagbog, forklarede hun, at han var bekendt med, at hun førte den. Det var ikke noget, hun drøftede med ham som sådan, men han var godt klar over, at hun sikkert lavede nogle notater. Hverken form eller indhold var han bekendt med.

Forespurgt, om hun fortalte Erling Andersen til hvilket formål, hun oprettede dagbogen, svarede hun benægtende.

Forespurgt, hvorfor hun oprettede dokumentet, forklarede hun, at hun skrev ned for at få overblik og huske de væsentlige ting, herunder især det mere processuelle – altså hvad der var foregået, og hvem de havde mødtes med. Hun havde jo pligt til, når hun kom her at forberede sig og huske tingene. Foreholdt, at det kunne hun jo ikke vide på daværende tidspunkt, svarede hun, at der kunne være andre situationer, hvor hun godt ville have notaterne.

Foreholdt, at hun kunne have brugt sin dagbog omkring den 11. september 2011, hvor Bjarne Corydon henvendte sig, fordi hun i dagbogen havde noget, som nogen efterlyste, og forespurgt, om hun på det tidspunkt oplyste Erling Andersen om, at det, som pressen efterlyste, stod i hendes dagbog, svarede hun, at pressen ikke efterlyste et notat, men sagde, at man havde et notat. Der blev spurgt til, om SKAT havde et notat på sagen, og det havde de ikke.

Forespurgt, om hun ikke betragtede det, hun havde skrevet i dagbogen, som et notat på sagen på det tidspunkt, svarede hun benægtende. Hun betragtede det som "en hukommelse" til sig selv.

...

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Af advokat K. L. Németh henvist til telefonnotat af 13. september 2011 af samtale med Bjarne Corydon og forespurgt, hvornår og hvordan vidnet fik den første kontakt med Bjarne Corydon, forklarede vidnet, at hun fik den første kontakt gennem Frode Holm. Efterfølgende sendte Bjarne Corydon en mail til hende ifølge aftale med Frode Holm. Forespurgt, hvad anledningen var til, at Bjarne Corydon rettede henvendelse pr. mail, forklarede hun, at man blev ved med at rejse et spørgsmål med henvisning til et notat. Hun vidste ikke, hvilket bilag man spurgte til. Foreholdt, at det kunne være det bilag, som hun selv havde udarbejdet, forklarede hun, at det kunne det ikke, for det havde ingen viden om.

Forespurgt, om hun ved denne lejlighed talte med Erling Andersen om, at hun havde noget på sin computer, der beskrev de spørgsmål, man var ude efter, svarede hun benægtende.

Foreholdt mail af 11. september 2011 fra Troels Møllerhøj Brøndsted til Peter Loft og Erling Andersen, videresendt af Erling Andersen til vidnet samme dag, og forespurgt, hvornår hun så Troels Møllerhøj Brøndsteds mail, forklarede hun, at hun som anført fik den tilsendt fra Erling Andersen samme dag til orientering. Forespurgt, om hun hæftede sig ved formuleringen – vi læner os lidt ud, men holder os på måtten – når Troels Møllerhøj Brøndsted ikke kunne vide, at hun havde en dagbog med de oplysninger, som BT måske efterlyste, forklarede vidnet, at det er mere vigtigt at få sagt, at han ikke kunne vide, at de alle sad med en oplysning i sagen. Det er det afgørende. Forespurgt, om hun gjorde noget for at undersøge, hvor Brøndsted kunne vide det fra, svarede hun benægtende. Det var en drøftelse mellem Erling Andersen og Peter Loft.

Forespurgt, hvorfor Erling Andersen sendte det videre til vidnet, forklarede hun, at det var til orientering, da det var hende, der havde startet med at forelægge spørgsmålet – om man skulle gøre noget eller ej.

Frode Holm har forklaret³⁴⁰:

Forespurgt, hvor meget af sagen vidnet makulerede efterfølgende, forklarede han, at det alene var arbejdspapirer og den slags, som blev makuleret, men ikke kontoudtog og flybilletter. Det er derfor, at sagen stadigvæk fylder så meget.

340 Protokol 17, side 8-10, 10, 12 og 14-15.

Forespurgt, om afgørelsen, der blev lagt på sagen, nogensinde har forladt Revitax, forklarede han, at den ikke forlod kontoret før den 8. september 2011, hvor Mark Arnecke sendte den.

Forespurgt af formanden, om han ved, om det var den gule agterskrivelse eller afgørelsen, Mark Arnecke sendte, forklarede han, at han ikke kan forestille sig andet end, at det var den rene afgørelse, der blev sendt.

Forespurgt af udspørgeren, om vidnet har kendskab til, om agterskrivelsen eller afgørelsen skulle have forladt Revitax' kontor efter 17. september 2010 og indtil den 8. september 2011, forklarede han, at det kan han udelukke. Det er utænkeligt. Han vil udelukke, at en medarbejder kunne have fundet dokumenterne.

Forespurgt, om der efterfølgende har været kontakt mellem vidnet og SKAT vedrørende afgørelsen, forklarede han, at efter skatteåret 2009 havde man via BT's hjælp fået oplysninger om, at i 2010 var der to arbejdsmøder i Statsministeriet. Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock var i 2011 stadig hans klienter, og Revitax lavede deres selvangivelser. SKAT havde allerede via denne sag fået oplyst de to arbejdsmøder, der var i 2010. Revitax fastholdt i den forbindelse, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig til Danmark.

Forespurgt, om han efterfølgende har drøftet sagen eller sagsforløbet med nogen, forklarede han, at han ikke vil udelukke, at han eller Lisbeth Rasmussen har sagt, når de har mødtes i andre sammenhænge, at de stadig mener, at afgørelsen er rigtig.

Foreholdt mail af 11. september 2011 fra Thomas Nørmark Krogh til Noa Redington, de to sidste afsnit, en mail, der er videresendt fra Bjarne Corydon til Lisbeth Rasmussen og foreholdt, at Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun inden modtagelse af mailen var blevet ringet op af vidnet og orienteret om, at man sendte oplysningen videre, og forespurgt, om han har nogen ide om, hvor BT havde fået oplysningerne fra, svarede han benægtende. Denne mail var ikke den, han fik forelagt den 11. september 2011. Han har ikke set eller fået mailen fra Thomas Nørmark Krogh. Han fik en henvendelse fra Noa Redington, om vidnet havde udtalt sig om parrets personlige forhold.

Forespurgt, om han havde det, forklarede han, at det viste det sig, at han havde, men på det tidspunkt fik han at vide, at det skulle fremgå af et re-

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

ferat eller et notat fra SKAT København, at de havde drøftet ægteparrets ægteskabelige forhold. Hans svar til Noa Redington var, at det havde de ikke. De havde diskuteret kildeskattelovens § 7, herunder 180 dage og arbejde. Det var fuldstændig irrelevant at snakke om deres samliv.

Vidnet ringede til Lisbeth Rasmussen og spurgte, hvad det var for noget, og om der var et notat. Lisbeth Rasmussen tog på arbejde om søndagen den 11. september 2011 og ringede tilbage. Hendes svar var, at hun havde været det hele igennem, og der lå ikke noget – hverken notat, referat eller noget andet.

Forespurgt, om han og Lisbeth Rasmussen drøftede, hvilken oplysning det kunne være, der skulle fremgå af et notat eller referat, forklarede han, at det gjorde de, men det var jo blidt formuleret a la Peter Lofts "fire linjer", at det var deres samlivsforhold. Det var ikke konkretiseret. Han og Lisbeth Rasmussen kom ikke ind på det møde, der havde været den 26. august 2010.

Vidnet har ikke givet udtryk for, at Stephen Kinnock skulle være homo- eller biseksuel før eller efter mødet den 26. august 2010. Han har hverken i privatlivet eller professionelt givet udtryk for det.

Forespurgt af formanden, om han havde nogen idé om, hvor BT havde oplysningerne fra, forklarede han, at nogen siger, at de kunne have haft Lisbeth Rasmussen dagbog, men det tror han ikke på. Han ved i øvrigt ikke, hvornår den blev lavet, slettet, gendannet mv. De, som han refererer til, sagde, at inspirationen nok var kommet via "de fire linjer" og den vej, men det er ren frihåndstegning.

Forespurgt, hvem vidnet havde talt med, forklarede han, at det var alverdens mennesker, der gerne ville bidrage med både det ene og det andet. Han kendte ikke til de møder, som Politiken vist i november 2011 skrev om. På det tidspunkt ringede Lisbeth Rasmussen til ham og sagde, at de havde afgivet oplysningerne efter en begæring om aktindsigt og spurgte, om han ville have en liste over de fem møder, der havde været holdt. Det var første gang, at han fik mistanke om, at SKAT havde været til pres i departementet.

...

Henvist til Ekstra Bladets artikel af 10. september 2011 med overskriften "Derfor slap Helle for smæk" skrevet af Jan Kjærgaard, forklarede vidnet, at Jan Kjærgaard må have følt, at han skyldte ham en tjeneste. De var kommet på talefod igen. Foreholdt hans udtalelse om de tidligere henvendelser til SKAT og forespurgt, om han har sagt det, svarede han bekræftende. Da han overtog sagen, fik han en masse papirer, og blandt disse lå den tidligere revisors brevveksling og rykkere. Forespurgt, om der var breve tidligere end 2007, forklarede han, at det kan han ikke huske, men det er muligt, at det første var fra 2006. Han burde have brevene et eller andet sted.

...

Advokat Lars Svenning Andersen forholdt vidnet, at han i forbindelse med sin forklaring om lækken i september 2011 har forklaret, at han talte med Lisbeth Rasmussen og i den forbindelse nævnte Peter Loft-notatet. Forespurgt, om det er et notat, vidnet har set, eller om han ved, hvad der står i det, svarede han benægtende.

...

Af advokat K. L. Németh foreholdt dele af vidnets afhøringsrapport fra politiet af 26. september 2011, hvoraf bl.a. fremgår, at vidnet i midten af august 2011 fik en henvendelse fra SKAT om, at BT havde henvendt sig og spurgt til aflønning af medarbejderne i SKAT, og at BT var i gang med at skrive artikler og forespurgt, om han kan huske, at han blev kontaktet af SKAT, forklarede han, at SKAT ringede til ham og sagde, at nu var der gang i et eller andet. Det var Lisbeth Rasmussen, Inger Kirstine Sommer Hansen eller en anden kvindelig medarbejder, der ringede. Han spurgte, hvad der skete. Svaret var, at BT havde henvendt sig og spurgt til medarbejdernes aflønninger mv., så det kunne nok forventes, at de var i gang igen. Det var en kammeratlig orientering.

Foreholdt, at det af afhøringsrapporten fremgår, at vidnet på et tidspunkt fik en henvendelse fra en BT medarbejder, forklarede han, at det er en misforståelse, men på et tidspunkt opgav han at få det rettet. Han vil tro, han var i gang 10 gange, for politimanden kunne slet ikke holde styr på det. Det var Noa Redington, der søndag den 11. september 2011 meddelte, at Socialdemokratiet havde fået en oplysning fra BT om de nævnte ting. BT ville så om mandagen den 12. september 2011 skrive en artikel, hvor de ville skrive herom.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Henvist til afhøringsrapporten af 10. januar 2012, hvoraf fremgår, at vidnet havde korrigeret sin forklaring til, at det var Bjarne Corydon, der havde modtaget opkaldet fra BT, forklarede han, at han efterfølgende har været alle mails igennem, og at han mener, at Bjarne Corydon kun var inde omkring den 7. og 8. september 2011, hvor BT offentliggjorde det med Helle Thorning-Schmidts personfradrag.

Peter Møller Jensen har forklaret³⁴¹:

Forespurgt, om vidnet er bekendt med, hvem der modtog agterskrivelsen eller kopi af den, svarede han benægtende. Han har ikke selv modtaget agterskrivelsen eller set en kopi af den. Forespurgt, om han har noget kendskab til eller mistanke om, at der er nogen indenfor SKAT, der lovligt har haft agterskrivelsen og har givet den videre til andre, som måske ikke skulle have den, svarede han benægtende.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret³⁴²:

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt så eller hørte noget om agterskrivelsen eller hørte om andre, der havde den, udover dem der burde have den, forklarede hun, at det kunne hun faktisk ikke svare præcist på. Med sådan en sag var der rigtig mange borgere, fagfolk og organisationer, der henvendte sig ved navn og anonymt til et parti som Venstre. Netop for at passe på partiet og sine medarbejdere, bad hun om, at alle de henvendelser kom ind til hende. Hun fik oplyst ting telefonisk og modtog mails, som bare blev kørt gennem hendes store mentale makulator, fordi hun betragtede det som farlige informationer for Venstre, men hun kunne ikke med sikkerhed sige, at der ikke havde været brudstykker af noget fra afgørelsen eller andre dele af sagen i det.

Forespurgt, om hun havde hørt om, at nogle personer skulle have udleveret agterskrivelsen til f.eks. journalister, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om der var journalister eller andre, der havde rettet henvendelse til hende eller hendes sekretariat for at få adgang til agterskrivelsen, svarede hun benægtende.

341 Protokol 17, side 23.

342 Protokol 19, side 7-8 og 8-9.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om nogen forsøgte at få adgang til agterskrivelsen, forklarede hun, at hun ikke har kendskab til andet end det, der har været i pressen.

Forespurgt, om hun selv har haft adgang til agterskrivelsen eller medvirket til at få den udleveret til nogen, svarede hun benægtende.

Foreholdt af formanden, at han havde forstået på hende, at hun ikke ville udelukke, at der i alt det, hun havde modtaget, kunne have været brudstykker/citater fra afgørelsen, forklarede hun, at det kunne hun simpelt-hen ikke udelukke. Der kom brudstykker med skattetekniske beskrivelser. Det forstod hun ikke, for at sige det som det var.

...

Forespurgt af Niels Fenger, om hun fra nogen ministre eller embedsmænd havde fået oplyst, om forlydendet om Stephen Kinnocks homoseksualitet skulle indgå i sagen, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at hun ikke kunne udelukke, at hun havde fået brudstykker fra agterskrivelsen, og forespurgt, om hun kunne udelukke, at de kunne være kommet fra ministeren/ministeriet, forklarede hun, at det, hun talte om, var borgerhenvendelser og folk fra forskellige organisationer, som mente, at de vidste noget om, hvordan man skulle forstå reglerne. Forespurgt, om hun mindes, om der var kommet noget fra ministeriet, svarede hun: "Absolut ikke".

Søren Hansen har forklaret³⁴³:

Forespurgt, om han har kendskab til, om andre end sagsbehandlergruppen har haft adgang til sagen, efter han havde overdraget den til Hanne Dahl Kofod, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, om han selv eller andre havde udleveret afgørelsen eller agterskrivelsen til nogen udenfor SKAT København, forklarede han, at han ikke havde udleveret noget som helst.

343 Protokol 19, side 23.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Forespurgt, om han har kendskab til, om nogen havde udleveret agterskrivelsen til BT, svarede han benægtende.

Erling Andersen har forklaret³⁴⁴:

Forespurgt, om der efterfølgende havde været møder med repræsentanter fra Koncerncentret og repræsentanter fra SKAT København om sagen bortset fra møderne om ombudsmandssagen, forklarede vidnet, at han er overbevist om, at Steffen Normann Hansen og han på almindeligt uformelt plan har talt lidt om sagen, og de reaktioner der var. Han talte ikke med Peter Loft herom. Peter Loft er ikke en departementscheftype, som man går og småsnakker med bagefter.

Udover sagen med ombudsmanden var der et forløb i sommeren 2011 eller op mod folketingsvalget i 2011. Den 7. september 2011 havde ledelsen i SKAT København et seminar i Nordsjælland, hvorunder vidnet telefonisk blev kontaktet af Peter Loft, der sagde, at han havde talt med en journalist fra BT. Peter Loft var blevet spurgt om en række ting, og det virkede som om, at BT havde de 9 sider på en eller anden måde.

Dagen efter kontaktede Steffen Normann Hansen vidnet og fortalte, at han var blevet kontaktet af Simon Andersen på BT, som ville konfrontere ham med nogle oplysninger. De havde aftalt, at da Steffen Normann Hansen skulle holde indlæg ved et arrangement på Scandic Hotel i København ved søerne, så skulle han mødes derinde med Simon Andersen. Steffen Normann Hansen virkede lidt oprørt over, hvad det var for noget, men det var han vel også selv. Steffen Normann Hansen mødtes med Simon Andersen, der konfronterede ham med det såkaldte rygte om Stephen Kinnock. Vidnet blev orienteret af Steffen Normann Hansen om, at han forsøgte at komme udenom ved at sige "ingen kommentarer", selvom Simon Andersen pressede på.

I løbet af eftermiddagen fløj vidnet til Stockholm. Ved 10-tiden fik han en sms fra Simon Andersen med teksten, "hvorfør skrev du fire linjer ud af Kinnock-afgørelsen?" Han skrev tilbage, at han havde tavshedspligt i personsager. Simon Andersen skrev, "det noterer jeg". Efterfølgende blev vidnet af pressefunktionen orienteret om, at BT ville skrive om de 9 sider næste dag.

344 Protokol 21, side 15-18 og 20.

Næste morgen havde vidnet i flere omgange kontakt til Peter Loft om, hvordan de skulle tackle situationen. Peter Loft og han aftalte, at sagen måtte politianmeldes. Det var en ren lækage, som de måtte politianmelde. Forespurgt, om de også talte om, hvordan de skulle håndtere pressen, forklarede han, at han ikke erindrer, at de specifikt aftalte, hvem der skulle tage pressen. Det lå underforstået, at de absolut ingen mening havde overfor pressen. Han forstod, at Peter Loft ville lade koncerndirektøren indgive politianmeldelsen.

Foreholdt mail af 13. september 2011 kl. 7.04 fra Troels Møllerhøj Brøndsted til vidnet, Peter Loft, Jesper Skovhus Poulsen og Steffen Normann Hansen, og forespurgt, om han har nogen erindring om, om der var en aftale om, hvordan man skulle håndtere pressen i relation til politianmeldelsen og offentliggørelsen i BT, forklarede han, at aftalen var, at de ikke havde nogen mening om sagen og politianmeldelsen. Der skete så det, at Politikens journalist Hans Davidsen-Nielsen kontaktede ham mandag eftermiddag den 12. september 2011. Han bad om nogle faktuelle oplysninger om, hvordan og hvorledes SKAT København tacklede sager, herunder VIP-sager som denne. De faktuelle oplysninger gav han, og det skrev Hans Davidsen-Nielsen en artikel om.

Artiklen blev bragt den 13. september 2011. Det afstedkom, at Troels Møllerhøj Brøndsted, som er pressechef, i den nævnte mail skrev, at han syntes, at det var lige på kanten, når de havde politianmeldt. Vidnet mener stadig, at det var rent faktuelle oplysninger, der blev efterspurgt. Den 8. september 2011 om morgenen havde han og Peter Loft ikke aftalt pressehåndteringen. Det blev så slået rimelig stort op i Politiken, og det gjorde, at pressechefen syntes, at han var gået for vidt ved overhovedet at have talt med Politiken. Foreholdt, at mailen var stilet til vidnet, Peter Loft, Jesper Skovhus Poulsen og Steffen Normann Hansen, og forespurgt, om han har nogen erindring om, hvordan aftalen kom i stand, og om de holdt et møde, svarede han benægtende. Der var tale om en underforstået aftale.

Foreholdt kommissionens protokol 14 – Lisbeth Rasmussens forklaring, side 11, 3. afsnit, 1.-2. punktum – og forespurgt, om vidnet har nogen erindring om at have hørt om et sådant rygte i maj-juni 2011 og talt med Lisbeth Rasmussen om det, forklarede han, at det havde han. Han fik refereret en bemærkning om, at en journalist skulle have sagt, at denne troede, at de 9 sider var ude hos pressen. Det var blot dette, som han nævnte for Lisbeth Rasmussen. Han hørte rygtet i forbindelse med en an-

den konkret personsag. Det var fra sagsbehandleren på sagen. Han husker ikke præcist, hvem det var.

Foreholdt, at en del af afgørelsen blev offentliggjort i pressen den 8. september 2011, og forespurgt, om det gav anledning til at stikke hovederne sammen eller drøfte sagen udover det allerede oplyste, forklarede vidnet, at det gjorde det ikke. BT's Simon Andersen var rimelig aktiv overfor ham i løbet af sommeren. I juni måned, vist den 15. juni 2011, skrev Simon Andersen pludselig til ham om aftenen og spurgte, om de ikke kunne få hans CV. Næste dag skrev han til Simon Andersen, at han kunne se i Blå Bog og spurgte, hvorfor han ville have det. Det svarede Simon Andersen ikke på. Ved middagstid ringede han til Simon Andersen og spurgte, hvorfor han ville have CV'et, hvortil Simon Andersen svarede, at det bare var noget, som han havde fundet på.

Der var også en situation om søndagen den 11. september 2011, hvor Frode Holm kontaktede Lisbeth Rasmussen og sagde, at BT nu havde konfronteret parret med et notat gående på, at der var et rygte om Stephen Kinnock, og at en ugebladsjournalist havde tilkendegivet, at de muligvis skulle skilles. Frode Holm spurgte Lisbeth Rasmussen, hvordan de tacklede situationen. Setuppet, som vidnet fik det refereret af Lisbeth Rasmussen, var, at BT, hvis de overhovedet kunne komme i nærheden af en bekræftelse af dette, ville konfrontere Helle Thorning-Schmidt hermed forud for aftenens partilederdebat.

Han forstod det sådan, at Frode Holms henvendelse gik på, om SKAT København på nogen måde kunne have en rolle i denne sammenhæng. Det mente han ikke, at de kunne, og han ringede til Peter Loft sidst på eftermiddagen og snakkede med ham om det. Peter Loft var sådan lidt, "hvordan dølen tackler vi lige det". I den forbindelse blev SKATs pressechef inddraget, og denne udarbejdede et par forslag til, hvordan man kunne gøre, hvis de overhovedet skulle have nogen mening. De sagde nej til begge dele. Peter Loft og hans holdning var, at her skulle de ikke på nogen måde blande sig.

Om tirsdagen blev vidnet af Lisbeth Rasmussen orienteret om, at hun havde fået en henvendelse fra Bjarne Corydon, som på daværende tidspunkt var stabchef for Helle Thorning-Schmidt. Henvendelsen drejede sig om, at der var et voldsomt problem med disse rygter, og at pressen rodede rundt i sagen. Bjarne Corydon mente, at Helle Thorning-Schmidt i situationen var fuldstændig hjælpeløs. Pressen smed bare et eller andet rygte

op og begyndte at køre på det. Kunne det være en mulighed, at SKAT København som myndighed gik ud og sagde, at de ikke havde noget notat om det i sagen, eller at det ikke forelå for dem?

Vidnet vidste ikke rigtigt, hvordan han skulle tackle det, så han kontaktede igen Peter Loft. Peter Loft mente, de skulle holde fast i, at de ikke havde nogen mening om sagen, men ville godt have lidt tid til at tænke over det og ringe tilbage. Vidnet havde ikke indtryk af, at han ville konsultere andre. Peter Loft ringede 10 minutter efter og sagde, at uanset hvad de måtte gøre eller ikke gøre, så kunne de ikke som myndighed på nogen måde have meninger i denne sag, uden at de kom til at stå i et forkert lys. Det blev de enige om, og han meddelte Lisbeth Rasmussen, at det var deres holdning.

Forespurgt, om vidnet havde kontakt med Peter Loft, Steffen Normann Hansen eller andre i Koncerncentrets ledelsesregi om sagen i forbindelse med redegørelserne og overvejelserne om en undersøgelse, forklarede han, at han og Peter Loft ikke havde en dialog om det. Vidnet var en af seks regionsdirektører og havde ikke sin daglige gang på departementschefens kontor. En gang om måneden var der møde i den udvidede direktion, hvor direktionsdirektøren var med. Her mødte vidnet Peter Loft, men ellers ikke.

...

Forespurgt, om vidnet beholdt en kopi, da agterskrivelsen og afgørelsen var sendt, forklarede han, at han skrev den originale agterskrivelse under og fik en kopi, så han havde den, hvis der skulle opstå spørgsmål omkring den. Han har efterfølgende makuleret den. De kopier, som han har haft, er makuleret.

Forespurgt, om han har kendskab til, at nogen har fået adgang til agterskrivelsen eller afgørelsen i skattesystemet, som ikke burde have haft det, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, at nogen, der ikke skulle have en kopi, har fået det, svarede han benægtende. Han havde heller ikke haft kendskab til, at ministeren havde fået en kopi den 16. september 2010, før Peter Loft fortalte det.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Forespurgt, om han har kendskab til, at nogen har udleveret den udenfor systemet, svarede han benægtende.

Jan Lund har forklaret³⁴⁵:

Forespurgt, om vidnet har haft adgang til agterskrivelsen eller afgørelsen i sagen, forklarede han, at der som sagt var en VIP-orientering, men han kan ikke huske, hvor meget, der var med. Foreholdt, at agterskrivelsen var med VIP-orienteringen, forklarede han, at han ikke havde set den, men at han formelt set har haft adgang til den i journalsystemet. At han havde adgang til den i systemet, var i praksis ikke det samme som at sige, at han kunne finde den. I praksis ville han ikke selv finde sager, men bede en om at finde den. De sager, der lå i SKAT København, havde han ikke haft umiddelbar adgang til. Han kan ikke sige, om han via journalsystemet kunne finde noget, men han tror det ikke, fordi det var spærret.

Forespurgt, om han nogensinde har haft agterskrivelsen eller afgørelsen fysisk eller i elektronisk form, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, om nogen har udleveret agterskrivelsen eller afgørelsen til personer, som ikke burde have adgang til dem, svarede han benægtende.

Forespurgt af formanden, hvor mange der havde mulighed for via journalsystemet at komme ind og se de agterskrivelser, som man blev orienteret om, forklarede vidnet, at han tror, at det kun var tre personer eller på det niveau. Det drejede sig om ham selv, Kent D. Sørensen og Lis Ovdal Madsen. Han tror ikke, at der var andre.

Jesper Skovhus Poulsen har forklaret³⁴⁶:

Forespurgt af udspørgeren, om vidnet nogensinde har haft adgang til agterskrivelsen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, om nogen har udleveret agterskrivelsen, afgørelsen eller i øvrigt oplysninger fra sagen til nogen, som ikke sagligt burde have det, forklarede han, at han efterfølgende i september

345 Protokol 22, side 10.

346 Protokol 22, side 20.

2011, da oplysninger blev offentliggjort i BT, deltog i forløbet, hvor de politianmeldte forholdet. Han deltog i møder med Københavns Politi og andre repræsentanter fra region København, hvorunder de hjalp politiet med at spotte, hvor der var mulighed for, at nogen kunne have haft afgørelsen i hånden. Han endte derfor med at få et ret indgående kendskab til, hvor sagen havde været. Han fik ikke i den forbindelse mistanke til nogen.

Michael Frank har forklaret³⁴⁷:

Forespurgt, om han personligt har haft agterskrivelsen eller afgørelsen elektronisk, på papir eller anden måde, forklarede han, at første gang, han så agterskrivelsen, var, da han printede den ud fra nettet efter offentliggørelsen. Forespurgt, om han har kendskab til, om andre, der havde et ansættelsesforhold eller anden tilknytning til SKAT, har udleveret agterskrivelsen eller afgørelsen til personer indenfor SKATs regi, som ikke burde have haft den, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, om personer indenfor SKATs regi har forsøgt at skaffe sig adgang til afgørelsen, forklarede han, at det har han selv. Forespurgt, om han har kendskab til andre, svarede han benægtende.

Der var en god grund til, at han selv forsøgte at skaffe sig afgørelsen. Han skulle servicere Folketinget og huset, og det var ligesom at spille kort med blind makker, når han ikke havde den. Han havde kendskab til sagen fra mødet med Lisbeth Rasmussen den 30. august 2010, men der var mange detaljer, som han ikke havde kendskab til, så han havde en meget vanskelig arbejdssituation, når han skulle følge op på ting og sager uden egentlig at kende til årsag og baggrund. Derfor spurgte han i første omgang Carsten Vesterø, om han syntes, at vidnet skulle spørge Birgitte Christensen, om han kunne indhente agterskrivelsen fra Lisbeth Rasmussen. Det syntes Carsten Vesterø godt han kunne, så han spurgte Birgitte Christensen, der også sagde ok til det.

Han ringede derefter til Lisbeth Rasmussen og orienterede hende om, at han havde fået Birgitte Christensens opbakning til at henvende sig. Lisbeth Rasmussen oplyste, at hun ville ringe tilbage, og det gjorde hun 5 minutter efter. Hun sagde, at han kunne få den hos Peter Loft, hvis han

347 Protokol 23, side 17-18.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

havde brug for den. Så forfulgte han det ikke længere, fordi han tænkte, at det ikke var værd at spørge om. Når han lavede sine notater, var det op til dem at reagere, hvis der var noget, der manglede. Forespurgt af formanden, hvornår det her skete, forklarede han, at det var indenfor en måned efter den 20. september 2010. Det var ikke specificeret, om det var agterskrivelsen eller afgørelsen, han ønskede.

Forespurgt af udspørgeren, om han har kendskab til, om personer udenfor SKATs regi havde forsøgt at skaffe sig adgang til afgørelsen, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om nogen, der har haft afgørelsen, har udleveret den til journalister, svarede han benægtende. Det var også en skandale, når det skete. Dem, der gjorde det, har nok holdt det meget tæt til kroppen.

Erik Jørgensen har forklaret³⁴⁸:

Forespurgt, om han nogensinde har haft afgørelsen i sin besiddelse, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om andre indenfor SKATs område har udleveret den, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om den er blevet udleveret til nogen udenfor SKAT, svarede han benægtende.

Camilla Lau Baymler har forklaret³⁴⁹:

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt fik oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet, før det blev omtalt i pressen, svarede hun benægtende.

Foreholdt, at der på et tidspunkt kom en VIP-orientering til ministeriet med kopi af agterskrivelsen i skattesagen, og forespurgt, om hun har kendskab til, hvordan ministeriet opbevarede agterskrivelsen, forklarede hun, at hun efterfølgende har fået at vide, at den lå i et skab. Forespurgt, hvad det var for et skab, forklarede hun, at alle i forkontoret havde et personligt skab med lås på ved siden af sig. Hun går ud fra, at det var sådan et skab, der var tale om. Agterskrivelsen lå i en af AC-ministersekretærens skab. Hun tror, at den lå i Anne Simonsens skab. Hun har ikke set agterskrivelsen blive taget ud af skabet.

348 Protokol 23, side 24.

349 Protokol 25, side 3.

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt har set eller fået udleveret en kopi af afgørelsen, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun har kendskab til, at andre har videregivet en kopi af afgørelsen til nogen, svarede hun benægtende.

Birgitte Christensen har forklaret³⁵⁰:

Forespurgt, om hun fik oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet, før det blev offentligt omtalt i dagspressen, svarede hun benægtende.

Hun fik som sagt en kopi af agterskrivelsen den 17. september 2010 af Peter Loft og låste den inde i et skab. Det er kun hende, der har nøgle til skabet, og agterskrivelsen ligger der endnu. Hun har haft agterskrivelsen fremme i forbindelse med diskussion af reglerne. Der har også efterfølgende været nogle skatterådssager, hvor man diskuterede, om de var på linje med afgørelsen i skattesagen, så i disse faglige sammenhænge har hun set på den.

Forespurgt, om hun har forevist agterskrivelsen til nogen eller givet kopier af den til nogen, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om andre har videregivet kopi af agterskrivelsen eller afgørelsen til nogen, som ikke skulle have haft den, svarede hun benægtende.

Poul Erik Hjerrild-Nielsen har forklaret³⁵¹:

Forespurgt, om han på noget tidspunkt har fået oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet eller hørt rygter om hans seksuelle orientering før offentliggørelsen i pressen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han nogensinde har været i nærheden af eller set en kopi af Helle Thorning-Schmidt eller Stephen Kinnock agterskrivelse eller afgørelse, og om han har kendskab til, om nogen uberettiget har videregivet Stephen Kinnocks agterskrivelse eller afgørelse, svarede han benægtende.

350 Protokol 25, side 23.

351 Protokol 27, side 5.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Carsten Vesterø har forklaret³⁵²:

Forespurgt, om han på noget tidspunkt fik oplysninger om, at Stephen Kinnock skulle være homo- eller biseksuel, før oplysningerne kom ud i pressen i efteråret 2012, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han nogensinde har fået en kopi af agterskrivelsen eller afgørelsen, svarede han benægtende. Forespurgt, om han ved, hvordan afgørelsen blev opbevaret i ministeriet, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om nogen, der havde fået afgørelsen, har videregivet den til andre, der ikke burde have den, svarede han benægtende. Der er ikke nogen på hans kontor, der har fået den. Han har heller ikke hørt om, at nogen skulle have videregivet den.

Joan Simkus har forklaret³⁵³:

Forespurgt, om hun har fået oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet, før der blev skrevet om det i aviserne i efteråret 2012, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun nogensinde har set en kopi af den agterskrivelse, som blev sendt til Koncerncentret den 16. september 2010, forklarede hun, at hun kan huske, at hun den 16. september 2010 så en kuvert i ministerens indbakke. Hun spurgte til, hvad det var for en kuvert og fik at vide, at det var skattesagen. Hun spurgte ikke yderligere. Kuverten var ikke åbnet.

Forespurgt, om hun har kendskab til, hvordan Koncerncentrets kopi af agterskrivelsen blev opbevaret, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om der havde været indbrud på ministerkontoret i efteråret 2010, forklarede hun, at der var indbrud i Skatteministeriet. Man undersøgte, om der havde været indbrud på ministerens kontor, men det var svært at finde ud af. Der blev ved indbruddet fjernet nogle computere. Hun har ikke hørt, om der blev fjernet noget fra ministerens kontor.

352 Protokol 27, side 22.

353 Protokol 28, side 3.

Forespurgt, om der var et skab i forkontoret, hvor man kunne opbevare særligt sensitive ting, forklarede hun, at der ikke var noget særskilt skab. De havde deres almindelige kontorreoler, hvori der var et skab, som kunne låses af. Hun har ikke hørt noget om, at der skulle være brudt skabe op eller gjort forsøg herpå i forbindelse med indbruddet i 2010.

Foreholdt, at det er oplyst, at der var et aflåst skab, hvor der tilsyneladende blev opbevaret en kuvert med agterskrivelsen og forskellige andre papirer fra sagen, og forespurgt, om hun vidste, hvem der havde adgang til Koncerncentrets kopi af agterskrivelsen, forklarede hun, at det vidste hun ikke. Hun vidste heller ikke, hvilket skab det blev opbevaret i.

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt har udleveret en kopi af agterskrivelsen til nogen, eller om hun har kendskab til, at andre har udleveret en kopi, svarede hun benægtende.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret³⁵⁴:

Foreholdt, at vidnet opbevarede en kopi af agterskrivelsen i sit skab, og forespurgt, om hun ved, om ministeren havde en kopi, svarede hun benægtende. Foreholdt, at dokumenterne ikke var journaliseret i ministeriet, og forespurgt, om der ikke burde have været oprettet en sag på det, forklarede hun, at det ved hun ikke. Hun oprettede ikke sager, men modtog forelæggelser og andre ting, der allerede var oprettet sager på. Foreholdt, at hun har forklaret, at ministeren kan modtage forelæggelser på to måder, via Peter Loft eller hende, og forespurgt, om det blev noteret, hvornår forelæggelserne blev udleveret til ministeren, svarede hun bekræftende. De førte en slags logbog. Der kunne dog være ting, der ikke kom i den. På det tidspunkt noterede de det ned med blyant i en mappe. Hvis der var tale om forelæggelser med et sagsnummer og overskrift, ville det som regel blive noteret ned i mappen, når det kom ind til departementschefen, og så ville det blive noteret igen med dato, når det kom ud fra departementschefen og gik videre til ministeren. Forespurgt, om mappen fra 2010 stadig befinder sig i ministerens forkontor, forklarede hun, at det tvivler hun på. Hun tror, at man med tiden smider mapperne ud.

...

354 Protokol 28, side 10, 10-11 og 11-12.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om der blev opbevaret andre kopier af agterskrivelsen eller afgørelsen i Koncerncentret, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt har udleveret eller forevist en kopi af afgørelsen til nogen, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun har kendskab til, om andre uberettiget har videregivet en kopi af afgørelsen til nogen, svarede hun benægtende.

...

Forespurgt af advokat Karen-Margrethe Schebye, om det skab, som agterskrivelsen lå i, er hendes private skab, svarede hun bekræftende. Forespurgt, hvorfor hun lagde nogle stykker papirer om ministeriet ind i skabet, forklarede hun, at det er hendes private skab på den måde, at det er hende, der råder over skabet. Skabet indeholder også diverse andre ting, som har relevans for hendes arbejde. Forespurgt, om officielle ting, der vedrører ministeriet, ligger inde i skabet, svarede hun bekræftende. Her har hun også ting til personligt brug.

Forespurgt, hvor hun befandt sig, da hun fik overrakt agterskrivelsen af Troels Lund Poulsen og blev bedt om at finde de afgørelser, der var omtalt i den, forklarede hun, at hun som sagt ikke husker den konkrete situation klart, men det har formentlig været på ministerens kontor.

Morten Jensen har forklaret³⁵⁵:

Forespurgt, hvad der skete med den agterskrivelse, som han og Anne Nørgaard Simonsen fik udleveret, forklarede han, at så vidt han ved, låste Anne Nørgaard Simonsen den inde i sit skab. Forespurgt, om den blev opbevaret sammen med andre dokumenter med relation til skattesagen, forklarede han, at det har han ikke nogen konkret viden om. Forespurgt, hvor skabet befinder sig i sekretariatet, forklarede han, at skabet er i et reolsystem lige bag Anne Nørgaard Simonsens plads. Forespurgt, om han ved, hvor Anne Nørgaard Simonsen opbevarer nøglen til skabet, svarede han benægtende.

...

355 Protokol 28, side 16.

Forespurgt, om han har kendskab til, hvem der havde adgang til Koncerncentrets kopier af agterskrivelsen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har udleveret en kopi af agterskrivelsen eller afgørelsen til andre, eller om han har kendskab til, om nogen har udleveret kopi af agterskrivelsen eller afgørelsen til andre, svarede han benægtende.

Steffen Normann Hansen har forklaret³⁵⁶:

Henvist til politirapport med afhøring af vidnet den 28. oktober 2011, hvoraf fremgår, at han efter hjemkomst fra et møde i Holland blev kontak-
tet af Simon Andersen den 7. september 2011, forklarede han, at Simon Andersen ringede til ham, da han sad i taxaen på vej hjem fra lufthavnen. Simon Andersen fortalte, at han havde noget viden om vidnets embedsfor-
relse, og det ville han gerne tale med ham om. Det bekymrede ikke vidnet. Han havde ikke tid til at tale med Simon Andersen, og han fortalte ham, at grunden til, at han ikke havde tid, var, at han skulle til et møde på Hotel Scandic ved søerne. Simon Andersen kom derud, og de talte sammen. Som han husker det, prøvede Simon Andersen at gøre et stort nummer ud af, at der havde været ballade i SKAT København, og at der var en medarbejder, der syntes, at det hele var noget skidt. Medarbejderen havde talt med Simon Andersen om skattesagen.

Vedkommende havde en rimelig konkret viden og ud fra den måde, som Simon Andersen fortalte om det, fik han en klar opfattelse af, at han havde afgørelsen eller i hvert fald havde talt med en, som var meget tæt på afgørelsen. Simon Andersen gav også udtryk for, at der var nogle linjer, som ikke var med. Han tror, at han faktisk sagde ”fire linjer”. Simon Andersen ville have ham til at bekræfte, at det var rigtigt, at Lisbeth Rasmussen ikke ville have linjerne med. Han havde også hørt, at linjerne skulle dække over, at Stephen Kinnoek var homoseksuel, og han spurgte ham, om han kunne bekræfte det. Han afviste straks at diskutere sagen.

Foreholdt, at han har forklaret, at Simon Andersen indikerede, at han skulle have talt med en medarbejder i SKAT København, forklarede han, at Simon Andersen sagde, at der var en uro i København, og at man var utilfreds med et eller andet, men vidnet opfattede det som et røgslør for overhovedet at få ham til at sige noget. Han spurgte selvfølgelig ikke ind til

356 Protokol 29, side 17-19 og 21.

det, fordi han ikke ville udtale sig om sagen. Forespurgt, om han opfattede det som et røgslør for at dække en kilde, svarede han bekræftende. Han havde nok hørt det, hvis der havde været rimelig meget ballade et bestemt sted. Forespurgt, om Simon Andersen under samtalen forsøgte at få oplysninger om, hvorvidt Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel, svarede han bekræftende. Simon Andersen mente at vide, at "de fire linjer" skulle dække over, at Stephen Kinnock var homoseksuel, og det ville han have ham til at bekræfte.

Foreholdt politirapporten: "Afh. blev også af Simon Andersen gjort bekendt med, at de manglende 4 linier i afgørelsen havde skabt en "revolution" i SKAT og der var en, der ikke var tilfreds med SKATs lederskab", forklarede han, at Simon Andersen gav udtryk for, at der var uro i SKAT København, og at der var nogle, der var utilfredse med situationen. Det var derfor, at han opfattede det som et røgslør, for han regnede med, at det ville han have hørt. Forespurgt, hvad han gjorde efter samtalen med Simon Andersen, forklarede han, at han holdt det foredrag, som han skulle holde.

Efterfølgende ringede vidnet til Peter Loft og sagde, at han var blevet kontaktet. Han ringede også til Erling Andersen og fortalte, at han var blevet kontaktet af en journalist, hvad journalisten spurgte om, hvad journalisten foreholdt ham, og at han ikke havde svaret på noget. Han mener, at Erling Andersen gav udtryk for, at han også var blevet kontaktet. Forespurgt, om han nævnte for Erling Andersen, at Simon Andersen gav udtryk for, at kilden var fra SKAT København, svarede han bekræftende. Han refererede stort hele samtalen for Erling Andersen. Han mener ikke, at Erling Andersen kommenterede det.

Foreholdt, at "de fire linjer" var blevet drøftet på mødet den 13. september 2010 mellem vidnet, Peter Loft, Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, og forespurgt, om han har kendskab til, om problemstillingen om tilføjesen til agterskrivelsen har været drøftet med andre – udover Jesper Skovhus Poulsen, som hørte om den i taxaen – svarede han benægtende. Han har i hvert fald ikke vendt problemstillingen med andre, og han har heller ikke hørt andre, der har talt om den. Forespurgt, om han har kendskab til andre, som kunne tænkes at være blevet introduceret for problemstillingen, svarede han benægtende.

Foreholdt, at vidnet, ministeren, Peter Arnfeldt, Peter Loft og Erling Andersen var bekendt med rygtet om Stephen Kinnocks seksuelle orientering,

og forespurgt, om han har kendskab til, om andre har fået oplysningen, svarede han benægtende. Foreholdt, at sådan nogle bemærkninger godt kan falde en passant, at to ministersekretærer har forklaret, at ministeren fortalte dem det en passant om formiddagen den 17. september 2010, og forespurgt, om han har hørt andre nævne det på tilsvarende måde, svarede han benægtende.

Udspørgeren foreholdt, at vidnet fik tilsendt agterskrivelsen på mail, og at han fik den udleveret i slusen i lufthavnen. Forespurgt, hvad han gjorde med agterskrivelsen, som han fik i slusen, forklarede han, at han makulerede den i samme øjeblik, han kom tilbage til kontoret i Østbanegade. Som han har forklaret, makulerer han alt, han får i forbindelse med møder, hvis det er meget vigtigt, og hvis det ikke skal gemmes på en sag. Forespurgt, om hans sekretær har adgang til hans mails, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han ved, om hun har videresendt mailen med agterskrivelsen til nogen, svarede han benægtende. Han er ret sikker på, at der er nogen, der har tracket deres systemer i forbindelse med kommissionens undersøgelse, så det tror han ikke. Han videresendte mailen til Kent D. Sørensen, som bogførte VIP-orienteringerne. Vidnet slettede mailen med agterskrivelsen. Han har ikke kendskab til, hvordan ministerens kopi blev opbevaret.

Henvist til telefonnotat af 13. september 2011 udfærdiget af Lisbeth Rasmussen efter samtale med Bjarne Corydon og forespurgt, om det var en problemstilling, han var involveret i, svarede han benægtende.

...

Forespurgt, om han har kendskab til, at agterskrivelsen er blevet udleveret til nogen, som ikke burde have haft den, svarede han benægtende. Han ved, at sagen var lukket, så man kunne ikke få adgang til den via deres it-system.

Niels Fenger foreholdt vidnet politirapporten: "Afh. undrede sig over, at Simon Andersen havde kendskab til formuleringen og diskussionen om grunden til, at den ikke var med i afgørelsen og var ikke i tvivl om, at denne viden stammede fra personer, der tidligere deltog i mødet i Skatteministeriet", og forespurgte, om det var rigtigt, at det var hans opfattelse. Han forklarede, at han kan huske, at Simon Andersen havde et detaljeret kendskab til, at de havde talt om, at "de fire linjer" ikke var nødvendige, og at nogen andre syntes, at de var nødvendige. Han husker, at de ord,

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

som Simon Andersen brugte, var meget præcise. Forespurgt, om det er hans opfattelse, at Simon Andersen på en eller anden måde direkte eller indirekte havde hørt noget fra en af de fire, der havde været til stede på mødet, svarede han bekræftende, men det var ikke nødvendigvis sådan, at det var Simon Andersen selv, der havde hørt det. Det, der blev forelagt, var meget detaljeret.

Ivar Nordland har forklaret³⁵⁷:

Foreholdt, at han har forklaret, at Peter Loft den 12. august 2010 sagde til ham, at der gik rygter om, at Stephen Kinnock var homoseksuel, og forespurgt, om han på noget andet tidspunkt i ministeriets regi har fået oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet, før man begyndte at skrive om det i pressen i 2012, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, hvordan Koncerncentrets kopier af agterskrivelsen blev opbevaret, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, om nogen uberettiget har fået adgang til agterskrivelsen eller afgørelsen, svarede han benægtende.

Per Hvas har forklaret³⁵⁸:

Forespurgt, om vidnet på noget tidspunkt har fået oplysning om Stephen Kinnocks seksualitet, før det blev omtalt i pressen, forklarede han, at det har han på ingen måde.

Forespurgt, om han har modtaget eller set en kopi af afgørelsen i Stephen Kinnocks skattesag, før den blev offentliggjort i pressen, forklarede han, at han ikke har set afgørelsen, men han har i forbindelse med ombudsmandssagen haft en materialesamling, som har været låst inde hos ham. Hvis afgørelsen var i den materialesamling, har han haft den, men han har ikke set i den. Forespurgt, hvem der havde adgang til materialesamlingen, forklarede han, at det kun var ham, der havde adgang.

Forespurgt, hvad han gjorde ved materialesamlingen, da han var færdig med ombudsmandssagen, forklarede han, at den blev leveret tilbage til

357 Protokol 30, side 26.

358 Protokol 32, side 8-9.

SKAT København. Steffen Normann Hansen havde bedt om, at de fik materialesamlingen, hvis der blev brug for dokumenter ved det møde, som vidnet havde med ombudsmanden. Da vidnet erfarede, at ombudsmanden havde fået svar i sin sag fra Koncernsekretariatet, kontaktede han Steffen Normann Hansen for at finde ud af, om han skulle træffe aftale med SKAT København om, hvem han skulle aflevere materialesamlingen til. Steffen Normann Hansen oplyste, at han ville tage den med retur til et direktørmøde, som de skulle have i SKAT København. Umiddelbart før mødet gav vidnet Steffen Normann Hansen mapperne.

Forespurgt, om han kan huske, hvem han fik mapperne fra, forklarede han, at det var en medarbejder fra SKAT København, som han ikke kan huske navnet på. Vedkommende havde lavet en aftale med Steffen Normann Hansen om, at mapperne skulle afleveres til ham, så han blev ringet op fra receptionen, at der stod en og ville aflevere nogle mapper.

Forespurgt, om han har kendskab til, om nogen har fået adgang til afgørelsen, som ikke skulle have haft det, svarede han benægtende.

Winnie Jensen har forklaret³⁵⁹:

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt har modtaget oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt har modtaget, fået forevist eller på anden måde gjort sig bekendt med indholdet af Stephen Kinnocks agterskrivelse og den efterfølgende afgørelse, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om agterskrivelsen eller afgørelsen blev givet til nogen, som ikke havde retmæssig adgang til den, svarede hun benægtende.

Kent D. Sørensen har forklaret³⁶⁰:

Forespurgt, om han på noget tidspunkt har modtaget oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet, inden det blev beskrevet i Politiken i efteråret 2012, svarede han benægtende.

359 Protokol 32, side 22.

360 Protokol 36, side 4.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Forespurgt, om han på noget tidspunkt har videregivet eller udleveret agterskrivelsen eller afgørelsen til nogen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, om andre har gjort det, svarede han benægtende.

Lis Ovdal Madsen har forklaret³⁶¹:

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt har modtaget oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet, før sagen opstod i kommissionens regi, svarede hun benægtende.

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt har videresendt eller videregivet agterskrivelsen, bortset fra da hun sendte den til Kent D. Sørensen, svarede hun, at hun tror ikke, at agterskrivelsen er kommet som mail til Steffen Normann Hansen. Hun har kun videresendt VIP-orienteringen til Kent D. Sørensen.

Forespurgt, om hun har kendskab til, om andre har videregivet agterskrivelsen eller VIP-orienteringen, svarede hun benægtende.

Aage Michelsen har forklaret³⁶²:

Forespurgt, hvornår og hvordan BT kontaktede ham, forklarede han, at han mener, at det var i sommeren 2010, at Thomas Nørmark Krogh første gang rettede henvendelse til ham og nævnte sagen. Vidnet havde set sagen omtalt i pressen. Han talte da meget kort telefonisk med Thomas Nørmark Krogh.

Den egentlige kontakt med BT begyndte, da han på ny fik en henvendelse fra Thomas Nørmark Krogh ved en mail den 30. august 2011 om formiddagen. Den vigtige mail kom den 31. august 2011 kl. 8.46. Henvist til mail af 31. august 2011 fra Simon Andersen til vidnet og forespurgt, om det var den mail, han fik, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han kan huske, om han mellem modtagelsen af de to mails talte i telefon med Simon Andersen eller Thomas Nørmark Krogh, forklarede han, at han talte med Thomas Nørmark Krogh, før han fik mailen den 31. august 2011.

361 Protokol 36, side 6.

362 Protokol 36, side 6-8.

Allerede på det tidspunkt var de ikke helt enige om resultatet. Han havde det indtryk, at BT mente, at den afgørelse, som de havde set, var forkert, men efter hans mening var afgørelsen rigtig, således som sagen var oplyst.

En af de ting, der var gået galt for BT og visse andre, der havde udtalt sig, var, at de ikke kunne sondre mellem en tilflytnings- og en fraflytningssituation. Det var helt åbenbart, at det her var en tilflytningssituation, fordi både Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock havde været ude af Danmark. Selvom der er meget kort tid mellem en tidligere fraflytning og en tilflytning, så kan man meget let blive tilflytter. Han mente, at det var en tilflyttersag, og derfor skulle man både have bopæl i Danmark og have opholdt sig i Danmark i op til 180 dage indenfor en 12 måneders periode. Forespurgt, om han havde sagt de til ting til Thomas Nørmark Krogh, inden Simon Andersen skrev til ham, forklarede han, at han tror, at han flygtigt nævnte det.

Forespurgt, om han kan huske, om Thomas Nørmark Krogh sagde noget om, at de havde agterskrivelsen, forklarede han, at det sagde han ikke noget om. Agterskrivelsen kom først med mailen fra Simon Andersen. Forespurgt, om Thomas Nørmark Krogh sagde noget om, at man ville vende tilbage med yderligere oplysninger, eller om Simon Andersens mail kom som en overraskelse, forklarede han, at han havde en diskussion med Thomas Nørmark Krogh, der ikke kunne forstå, at vidnet ikke var enig med dem. Han fik at vide, at de ikke ønskede at diskutere sagen mere med ham.

Forespurgt, om Thomas Nørmark Krogh inden den 31. august 2011 sagde noget om, at de havde andre oplysninger, svarede han benægtende. De fleste oplysninger fik han i forbindelse med mailen med agterskrivelsen. Forespurgt, om det næste, der skete efter samtalen med Thomas Nørmark Krogh, var, at han modtog mailen fra Simon Andersen den 31. august 2011, svarede han bekræftende. Han skrev tilbage, at han var enig i afgørelsen, men han kunne mærke på Simon Andersen, at han ikke mente, at afgørelsen var korrekt. Forespurgt, om han læste agterskrivelsen, da han fik mailen, svarede han bekræftende, og så svarede han pr. mail.

Forespurgt, hvad der skete efter, at han havde sendt sit svar til Simon Andersen, forklarede han, at der kom en ny mail fra Simon Andersen, hvor han stillede nogle flere spørgsmål og oplyste, at han ikke var enig i den vurdering, som vidnet havde sendt til ham. Da de konstaterede, at de ikke kunne blive enige, fik han ikke yderligere henvendelser. Forespurgt, om

der var telefoniske kontakt med Simon Andersen om det her, forklarede han, at det var der ikke. Simon Andersen ringede en enkelt gang, men da var han ikke hjemme. Det var hans kone, der besvarede opkaldet.

Forespurgt, om Simon Andersen i sine mails kom med andre faktuelle oplysninger vedrørende sagen, f.eks. noget der indikerede, hvornår de havde modtaget agterskrivelsen, forklarede han, at der ikke kom andre oplysninger frem. BT skrev, at de mente, at det var en fraflyttersag, og de var inde på, at midtpunktet for livsinteresser var i Danmark. Stephen Kinnoek arbejdede i Schweiz, men han boede i Danmark sammen med Helle Thorning-Schmidt og deres to børn. Der var en dobbeltdomicilklausul, der sagde, at man skulle se på midtpunktet for livsinteresser. Man så på det arbejdsmæssige, men i nogle tilfælde så man mere på de personlige. Det var derfor Simon Andersens opfattelse, at midtpunktet for livsinteresser var i Danmark, men det forudsatte, at det var en fraflyttersag og ikke en tilflyttersag.

Udspørgeren henviste til vidnets afhøringsrapport fra afhøring den 10. oktober 2011, og vidnet fik lejlighed til at læse den. Foreholdt: "Afh. oplyste, at han ikke var i tvivl om, at B.T. tidligere var kommet i besiddelse af afgørelsen og politisk valgte det rigtige tidspunkt kort før valget den 15. september til offentliggørelse", og forespurgt, om han kan genkende, at han skulle have tilkendegivet det overfor politiet, forklarede han, at det kunne han godt forestille sig, at han havde gjort. Det var også hans indtryk. Forespurgt, hvad han byggede det indtryk på, forklarede han, at det kan han ikke sige. Det var en fornemmelse, han havde. BT vidste jo en hel del om sagen, før de kontaktede ham, så man kunne godt forestille sig, at de måtte have haft ca. 14 dage til at arbejde med det. Der er jo også senere dukket et notat op. Han har ingen anelse om, hvor det kom fra, men det tydede jo på, at BT havde været inde i sagen i rimelig tid. At BT skulle have vidst noget 14 dage tidligere er selvfølgelig en svag antagelse fra hans side, som han ikke har noget bevis for.

Forespurgt, om han efterfølgende blev kontaktet af journalister fra BT vedrørende denne sag, forklarede han, at han fik en henvendelse fra Politiken, hvor han i øvrigt blev fejlejeret, og som han senere berigtigede. Han fik da en kort henvendelse fra Simon Andersen, der sagde, at de oplysninger, vidnet havde givet til Politiken, ikke var rigtige. Politiken bekræftede, at det, de havde skrevet, var en fejl.

Noa Redington har forklaret³⁶³:

Foreholdt, at man ud af oplysningerne for kommissionen kan se, at han blev kontaktet af journalister i 2011, og forespurgt, om han også i 2010, efter at afgørelsen var truffet, blev kontaktet af journalister med henblik på at give dem adgang til afgørelsen, forklarede han, at der var flere journalister – han kan ikke huske navnene – der med et glimt i øjet spurgte, om det ikke ville være en god ide, hvis de 9 sider blev offentliggjort i deres medie, men ikke mere end det. Han tror, at de fleste havde svært ved at tage sig selv alvorligt i den situation. Forespurgt, om han blev kontaktet af journalister i løbet af 2011 vedrørende agterskrivelsen eller afgørelsen, forklarede han, at det blev han ikke, så vidt han erindrer.

Forespurgt, om han hørte rygter om, at andre havde været ude og forsøge at afsætte agterskrivelsen eller afgørelsen, svarede han bekræftende. Som det fremgår af den politirapport, som kommissionen har, blev han afhørt den 27. september 2011, hvor han forklarede, at på det tidspunkt, hvor BT offentliggjorde dele af de 9 sider, var der en stor spekulation på Christiansborg om, hvor de 9 sider og oplysningerne kunne stamme fra. Der var flere af de journalister, som han talte med, der nævnte den særlige rådgiver i Skatteministeriet, men det var på rygteplan, som det fremgår af politirapporten.

Foreholdt vidnets forklaring til politirapport den 27. september 2011, sidste afsnit: ”Afh. oplyste, at han gennem journalister var gjort bekendt med et rygte om, at de havde fået tilbudt afgørelsen af særlig rådgiver i Skatteministeriet uden, at han var i stand til at redegøre nærmere”, og forespurgt, hvilke journalister der var tale om, forklarede han, at man skal huske på, at det var på et tidspunkt i slutningen af valgkampen. På ny forespurgt, hvilke journalister han havde talt med, forklarede han, at han på det tidspunkt talte med 25-30 journalister om dagen. Der var journalister, hvis navne han ikke kan huske, og som han ikke har mødt siden.

Forespurgt, om han ikke kan huske en eneste udover Jan Kjærgaard, forklarede han, at Jan Kjærgaard ganske rigtigt henvendte sig, men udover det, vil det ikke give fyldestgørende mening for ham at nævne navne. Foreholdt, at det ikke var afgørende, forklarede han, at han ikke kan give nogen navne. Forespurgt, om han ikke kan nævne et eneste navn på en

363 Protokol 36, side 9-11, 11-12 og 13.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

af de journalister, der havde fortalt ham, at en særlig rådgiver i Skatteministeriet havde tilbudt dem afgørelsen, forklarede han, at det kan han ikke. Sandsynligheden for, at han vil komme til at sige et navn, som ikke er korrekt, er for stor. Foreholdt, at det ikke var hans afgørelse, om sandsynligheden skal spille ind, forklarede han, at han ikke kan give et navn.

Formanden bemærkede, at vidnet udtalte sig under strafansvar, at kommissionen ønskede navnene på de pågældende, selvom han ikke er sikker. I givet fald må han oplyse om denne usikkerhed. Han forklarede, at han ikke kan komme det tættere, end at han talte med utrolig mange journalister. Som sagt var der journalister, hvis navne, han ikke engang fik registreret, fordi tingene gik så hurtigt i valgkampen. Den særlige rådgiver i Skatteministeriet var Peter Arnfeldt.

Udspørgeren henviste til notat af 6. december 2011 udfærdiget af Svend Foldager, Københavns Politi, hvoraf fremgår, at vidnet skulle have modtaget en mail fra Jan Kjærgaard, og forespurgt, om han i givet fald kan huske nærmere, hvad der stod i den mail, hvortil han svarede bekræftende. Han har ikke mailen mere, men han tror, at han modtog mailen den 12. eller 13. september 2011. Så vidt han husker, skrev Jan Kjærgaard, at han umiddelbart efter afgørelsen i 2010 fik tilbudt dele af de 9 sider fra Peter Arnfeldt. Stort set det samme som Jan Kjærgaard senere har fortalt.

Forespurgt, hvad vidnet gjorde i anledning af den mail, forklarede han, at det var en svær mail, fordi det var Jan Kjærgaards historie. Han læste mailen flere gange, og han syntes, at det var en relevant historie at få bragt videre, så han kontaktede to andre medier, Politiken og TV2. Han gav dem ikke mailen, men han gav dem mulighed for at læse den. Det drejede sig om Henrik Qvortrup på TV2, Kristian Klarskov og Martin Kaae fra Politiken. Han gjorde ikke mere ved det.

Forespurgt, om han kontaktede Jan Kjærgaard, forklarede han, at han talte med Jan Kjærgaard i forbindelse med mailen, men som han husker det, kom Jan Kjærgaard ikke med uddybende oplysninger. Han husker mailen som værende meget fyldestgørende. Jan Kjærgaard plejede også at være meget fyldestgørende. Forespurgt, om han modtog den på sin private mailadresse, forklarede han, at det var på hans arbejdsmail. Han havde ikke nogen privat mailadresse. Forespurgt, om han tror, at han kan spore mailen eventuelt på en backup, forklarede han, at der var nogen mails, der gik tabt i forbindelse med overgangen fra hans arbejde i Folketinget til hans nye arbejde. Han har ikke kunnet lokalisere den på sin mail.

Forespurgt af formanden, om han har videresendt mailen til andre, svarede han benægtende.

Forespurgt af udspørgeren, om han orienterede nogen i Socialdemokratiet om, at han fik mailen, forklarede han, at han orienterede daværende pressechef Sten Kristensen, daværende cheføkonom Asbjørn Riis, daværende stabschef Bjarne Corydon og naturligvis også Helle Thorning-Schmidt.

Forespurgt, om han kan give yderligere oplysninger vedrørende rygtet om, at den særlige rådgiver i Skatteministeriet skulle have tilbudt agterskrivelsen til journalister, svarede han benægtende. Forespurgt, om han er helt sikker på, at han – selv på et usikkert grundlag – ikke er i stand til at identificere en enkelt journalist, der har viderebragt rygtet til ham udover Jan Kjærgaard, svarede han bekræftende.

Foreholdt mail af 11. september 2011 fra Thomas Nørmark Krog til vidnet, 2.-3. afsnit, ”B.T. har ... om disse forhold”, og forespurgt, om han var i kontakt med Thomas Nørmark Krog i anledning af mailen, forklarede han, at han svarede, at det var helt grundløse beskyldninger og spekulationer fra avisens side. Han har desværre heller ikke den mail. ”Grundløse beskyldninger” er ikke en ordret gengivelse, men det var essensen af mailen. De var dybt forundrede over henvendelsen fra Thomas Nørmark Krog. Forespurgt, om der var anden dialog med Thomas Nørmark Krog eller andre medarbejdere fra BT om denne henvendelse eller temaet, svarede han benægtende. Ikke så vidt han husker.

Forespurgt, hvad han gjorde efter at have svaret Thomas Nørmark Krog, forklarede han, at han kontaktede Frode Holm for at høre, hvad der var op og ned i det her. Frode Holm benægtede, at det havde noget på sig. Vidnet gjorde ikke andet i den anledning.

Forespurgt, om han talte med Frode Holm om, at der blev nævnt ”fire linjer” i mailen, forklarede han, at han spurgte Frode Holm om, hvad BT’s baggrund var for at skrive det. Han husker ikke Frode Holms præcise ordvalg, men Frode Holm benægtede, at han på nogen måde skulle have viderebragt den slags påstande og afviste pure, at det havde noget på sig. Vidnet måtte lægge til grund, at det var rigtigt.

Forespurgt, om han orienterede andre om det, forklarede han, at han orienterede den samme personkreds, som han tidligere har nævnt. Forespurgt, om han ved, om der blev rettet henvendelser til myndigheder-

ne, forklarede han, at som det har været fremme, så kontaktede Bjarne Corydon SKAT København med henblik på, at SKAT København måtte dementere det, såfremt BT trykte historien. Forespurgt, om man gjorde noget for at finde ud af, hvad "de fire linjer" kunne henvise til, svarede han benægtende. De var i slutfasen af valgkampen, så de havde andre ting at tage hensyn til.

Forespurgt, om de efterfølgende gjorde sig tanker om eller foretog undersøgelser af, hvor oplysningerne kunne stamme fra, forklarede han, at de havde fra Frode Holm, at det ikke havde noget på sig, og det lagde de til grund. Så vidt han erindrer, gjorde de ikke mere. Forespurgt, om de fra journalister hørte rygter om, hvor det kunne stamme fra, svarede han benægtende.

...

Forespurgt af advokat Peter Trudsø, om vidnet har haft lejlighed til at læse den politirapport, som han tidligere har henvist til, svarede han bekræftende. Foreholdt politirapportens sidste afsnit og forespurgt, om han ikke i forbindelse med forberedelserne til afhøringen for kommissionen har tænkt over, hvem journalisterne kunne være, svarede han bekræftende. Han kan ikke komme det nærmere. Forespurgt, om han kan oplyse, hvad rygten nærmere gik ud på, forklarede han, at det stod beskrevet i politirapporten. Foreholdt, at der i politirapporten er nævnt en særlig rådgiver i Skatteministeriet, og forespurgt om han kan redegøre nærmere for indholdet af oplysningerne, selvom han ikke kan huske, hvilken journalist han har det fra, forklarede han, at han ikke er sikker på, at han forstår spørgsmålet.

Udspørgeren bemærkede, at han tror, at spørgsmålet indeholder en undren over, at vidnet kan huske, at det præcist var Peter Arnfeldt, den særlige rådgiver i Skatteministeriet, der havde tilbudt afgørelsen, og at vidnet kan huske, at han havde fået oplysningen fra flere forskellige journalister, men ikke kan huske et eneste af navnene på de journalister. Hertil forklarede han, at han ikke kan huske navnene.

Foreholdt af advokat K. L. Németh, at vidnet har forklaret, at han hentede agterskrivelsen hos Frode Holm, og forespurgt, om han også fik agterskrivelsen elektronisk, svarede han bekræftende. Foreholdt, at dette også fremgår af afhøringsrapporten, og forespurgt, hvem han fik den af, forklarede han, at så vidt han husker, fik han den fra Revitax efter, at han

havde hentet papirudgaven. Den elektroniske udgave videresendte han til Stephen Kinnoek og Bjarne Corydon. Han slettede agterskrivelsen på sin computer samme aften.

Foreholdt fra vidnets afhøringsrapport: "Afh. udelukkede, at der blev foretaget kopiering af afgørelsen og tilføjede, at det kun var en mindre kreds, der havde set afgørelsen", og forespurgt, hvem den mindre kreds var, forklarede han, at det var medarbejderne i Revitax samt Bjarne Corydon og Stephen Kinnoek. Forespurgt, hvordan han kunne udelukke, at f.eks. Bjarne Corydon havde kopieret agterskrivelsen, forklarede han, det kunne han heller ikke.

...

Advokat K. L. Németh henviste til mail af 11. september 2011 fra Thomas Nørmark Krogh til vidnet og forespurgte, om han overfor politiet, da han blev afhørt den 27. september 2011, nævnte, at han havde modtaget denne mail, forklarede han, at det erindrer han ikke, men han vil skyde på, at det ville have fremgået af politiets afhøringsrapport, hvis han havde gjort det.

Advokat K. L. Németh bad vidnet nævne navnene på alle de journalister, som han kunne huske at have talt med i september 2011, hvor han fik henvendelsen fra Jan Kjærgaard. Han forklarede, at det var det samme som at bede ham nævne navnene på 50 tilfældige mennesker, og det kunne han ikke. Han kunne ikke huske navnene.

Foreholdt af formanden, at han har forklaret, at han modtog mailen fra Jan Kjærgaard den 12. eller 13. september 2011, hvilket var omkring 14 dage før afhøringen hos politiet, og forespurgt, om det kan passe, at han under afhøringen ikke kom ind på, at han havde modtaget mailen, svarede han bekræftende. Ikke så vidt han erindrer. Forespurgt, om han havde mailen på sin computer på tidspunktet for politiafhøringen, forklarede han, at det kan han ikke huske.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Mikael Børsting har forklaret³⁶⁴:

Forespurgt, om han på noget tidspunkt før 2012, hvor afgørelsen blev offentliggjort i Politiken, har set eller modtaget en kopi af Stephen Kinnocks agterskrivelse, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har hørt omtalt, at andre herunder journalister har set eller modtaget en kopi, svarede han benægtende.

Foreholdt, at Noa Redington har forklaret, at Jan Kjærgaard skulle have oplyst, at Peter Arnfeldt havde tilbudt Kjærgaard dele af afgørelsen, og forespurgt, om han har hørt det rygte på Christiansborg, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han slet ikke på noget tidspunkt hørte rygter blandt journalister eller politikere om, at afgørelsen skulle være forsøgt afsat, svarede han benægtende. Forespurgt, om han heller ikke hørte rygter, da sagen blev omtalt i BT i september måned 2011, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har hørt, om nogen har udleveret agterskrivelsen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om journalister har rettet henvendelse til ham, for at se, om de kunne få den af ham, svarede han bekræftende. Forespurgt, hvem, forklarede han, at det var dem, der var forbi hans kontor. Det kunne i princippet være alle fra presseløgen. Hans kontor var meget åbent. Han husker ikke navnene på de journalister, han havde talt med. Det kunne være navne fra samtlige medier.

Karsten Dybvad har forklaret³⁶⁵:

Forespurgt af udspørgeren, om han nogensinde har haft eller set Stephen Kinnocks agterskrivelse, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har hørt om andre, der har haft, set eller udleveret den til andre uberettiget, svarede han benægtende.

364 Protokol 37, side 8.

365 Protokol 37, side 11-12.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret³⁶⁶:

Forespurgt, om han efterfølgende havde drøftelser med Troels Lund Poulsen om sagen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han på noget tidspunkt efter den 16. september 2010 og frem til, at dele af afgørelsen blev offentliggjort den 8. september 2011, har haft drøftelser med Troels Lund Poulsen om Helle Thorning-Schmidts skatteforhold, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om andre har haft drøftelser med Troels Lund Poulsen om Helle Thorning-Schmidts skatteforhold i denne periode, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han på noget tidspunkt har haft drøftelser med embedsmænd i Skatteministeriet om sagen, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om andre i hans kreds af hjælpere har haft drøftelser med embedsmænd i Skatteministeriet om sagen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han på noget tidspunkt har set eller modtaget kopi af Stephen Kinnocks agterskrivelse, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har hørt om andre – udover embedsmænd i Skatteministeriet – der har modtaget, set eller fået forevist agterskrivelsen, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han har kendskab til, hvorledes BT har modtaget agterskrivelsen, som blev offentliggjort den 8. september 2011, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om nogen har udleveret agterskrivelsen uberettiget, svarede han benægtende.

Forespurgt, om han på noget tidspunkt har modtaget oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet fra embedsmænd eller ministre, herunder på rygtebasis, svarede han benægtende. Forespurgt, om han i den periode, hvor han var statsminister, har videregivet oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har kendskab til, om ministre, embedsmænd eller andre offentligt ansatte har videregivet oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet, svarede han benægtende.

366 Protokol 37, side 19.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Peter Loft har forklaret³⁶⁷:

Foreholdt, at sagen blussede op igen, da BT offentliggjorde agterskrivelsen den 8. september 2011, og forespurgt, hvad vidnet gjorde i Koncerncentrets regi som følge heraf, forklarede han, at han foretog en politianmeldelse og orienterede fungerende skatteminister Peter Christensen om det.

Foreholdt dele af politirapport med afhøring af vidnet den 23. oktober 2011, forklarede han, at Simon Andersen i en ret lang periode havde prøvet at få fat på ham. Simon Andersen havde lagt beskeder på hans telefonsvarer og sendt sms'er. Dem havde han ikke besvaret. Han kan ikke huske hvornår, men vist efter han havde talt med Erling Andersen, som havde sagt, at det forlød, at Simon Andersen havde nogle oplysninger om et eller andet notat, tænkte han, at han hellere måtte høre, hvad det var, Simon Andersen ville.

Vidnet mødtes med Simon Andersen. Af rent praktiske årsager mødtes de i Skovshoved. De drak en kop kaffe sammen. Simon Andersen stillede spørgsmålene, og så kørte vidnet igen. Simon Andersen nævnte ikke noget om, at han havde agterskrivelsen, og vidnet vidste det ikke. Forespurgt, hvornår mødet fandt sted, forklarede han, at det var ved udgangen af august eller i begyndelsen af september 2011, omkring den 1. september 2011 vil han skyde på. Simon Andersen sagde: "Det siges, at der ligger et notat" eller noget i den stil, hvoraf det skulle fremgå, at Stephen Kinnock var biseksuel eller homoseksuel, og han spurgte ham, om han kunne bekræfte det. Hertil sagde han, at det ville han overhovedet ikke svare på, og at han ikke havde nogen mening om det. Det var så det møde. Han ville hverken be- eller afkræfte noget.

Det kan godt være, at Simon Andersen begyndte at tale om, at han stadigvæk ikke kunne forstå, at sagen havde fået det udfald, som den havde, men vidnet husker det ikke. Det var et meget kort møde. Essensen af mødet var, at Simon Andersen spurgte ham, om han havde kendskab til et notat med det nævnte indhold. Forespurgt, om han var klar over, hvad Simon Andersen sigtede til, svarede han benægtende. Det tror han ikke, at han var på dette tidspunkt. Steffen Normann Hansen havde vist et møde med Simon Andersen umiddelbart efter.

367 Protokol 38, side 42-45, og protokol 39, side 2, 16-17 og 17.

Derefter talte Erling Andersen, Steffen Normann Hansen og vidnet om, hvad det var for noget. Han kan ikke huske, om det var på dette tidspunkt, men de nåede frem til, om det kunne være hans skriverier, der havde fået denne udlægning, eller hvad det kunne være. Forespurgt om, Erling Andersen og Steffen Normann Hansen under drøftelsen blev enige om, at Simon Andersen henviste til det håndskrevne tekstforslag, forklarede han, at det kan han ikke rigtig huske. På et eller tidspunkt gjorde de, og det kan godt være, at det var på det tidspunkt.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at Simon Andersen tilkendegav, at han vidste noget om Stephen Kinnock seksualitet, som han ikke ville kommentere på, og forespurgt, om han, Erling Andersen og Steffen Normann Hansen drøftede dette, forklarede han, at han refererede mødet for de andre, og Steffen Normann Hansen fortalte stort set det samme. Han mener, at Erling Andersen også havde fået henvendelser med nogenlunde samme indhold. Forespurgt, om de gjorde sig nogle overvejelser om, hvor BT kunne have fået oplysningerne fra, svarede han bekræftende. Han gjorde i hvert fald, og de gjorde det vel også sammen. Det var jo bemærkelsesværdigt, fordi det var meget få mennesker, der havde kendskab til det, men det var ikke noget, de drøftede videre af den simple grund, at den eneste kilde, som han kunne komme i tanke om, var SKAT København.

Forespurgt, hvad SKAT København vidste om disse oplysninger, som man ikke vidste i Koncerncentret, forklarede han, at Koncerncentrets viden om, at han havde skrevet "de fire linjer", kunne begrænses til Steffen Normann Hansen og ham selv. Han vidste, hvad han selv havde gjort, og han regnede ikke med, at det var Steffen Normann Hansen, der havde videregivet oplysningerne.

Foreholdt, at vidnet har forklaret, at "de fire linjer" blev omtalt under mødet med ministeren og Peter Arnfeldt, svarede han bekræftende. Han nævnte, at han havde forsøgt med en passus. Efter han har læst Erling Andersen og Lisbeth Rasmussens forklaringer for kommissionen om, at vidnet havde et ønske om at tvære rundt i homoseksualitetsrygtet – hvad han jo bestemt ikke mener, at han på nogen måde var i nærheden af – og at nogen har sagt til Simon Andersen, at "de fire linjer" – hvis det var dem, som Simon Andersen henviste til – skulle gå herpå, var det måske nærliggende at spørge, om oplysningerne kunne komme fra SKAT København. Dengang undrede han sig over det. Når han nævnte det til politirapporten, var det fordi, mange kunne have lækket agterskrivelsen, men der var ham bekendt ikke ret mange mennesker, der havde kendskab til linjerne.

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Foreholdt samme politirapport og forespurgt, om vidnet kan huske, hvad han forklarede under afhøringen, forklarede han, at den sidste linje – om at han ikke havde nogen mistanke – passede meget godt med, hvad han sagde.

Forespurgt, hvem der i Koncerncentret havde oplysninger om et tekstafsnit, der skulle ind i aģterskrivelsen, men som ikke kom med, og som tillige havde oplysning om Stephen Kinnocks seksualitet, forklarede han, at der – uden sammenhæng mellem de to oplysninger – var fire i Koncerncentret, der vidste det. Det var ministeren, Peter Arnfeldt, Steffen Normann Hansen og vidnet. Forespurgt, om det også var dem, der havde oplysningen om, at Stephen Kinnock skulle være bi- eller homoseksuel, svarede han bekræftende.

Forespurgt, hvem der i hans optik havde de samme to oplysninger i SKAT København, forklarede han, at det vidste han ikke noget om. Det skal jo ikke lyde som en beskyldning. For det første ved han ikke, hvor mange der i SKAT København kendte til bæsserygtet, og for det andet ved han ikke, hvem der havde fået at vide, at han og Steffen Normann Hansen havde skrevet et notat – som han i øvrigt på intet tidspunkt havde kædet sammen med rygтет. Han ved, at der var to i SKAT København, der havde kendskab til det, men han ved ikke, om der var flere.

Forespurgt, hvad vidnet gjorde i forhold til Peter Christensen, forklarede han, at han nævnte for ham, at de havde indgivet politianmeldelse.

Vidnet kan ikke huske rækkefølgen, men Bjarne Corydon henvendte sig på et tidspunkt til SKAT København for at få afkræftet, at der skulle findes sådan et notat. Henvist til Lisbeth Rasmussens notat af 13. september 2011 om en telefonsamtale med Bjarne Corydon og foreholdt tilføjelsen nederst: ”Efterfølgende ... en udtalelse”, samt forespurgt, om han fik sådan en henvendelse fra Erling Andersen, forklarede han, at Erling Andersen ringede hjem til ham. De talte lidt om, hvad de skulle gøre. Han tror, at de begge var enige om, at tavshedspligten tilsagde, at de ikke gjorde noget. Hvad enten de svarede, om der var noget eller ej, så krænkede de for så vidt tavshedspligten. Det, der voldte dem begge problemer, var, at tavshedspligten var til for at beskytte skatteyderne, men i denne situation gjorde den sådan set det modsatte.

Vidnet var derfor i virkeligheden lidt indstillet på at gøre det. Selvom det egentlig var hans egen afgørelse, så orienterede han den fungerende skat-

teminister om det. I den forbindelse var han også nødt til at orientere ministeren om baggrunden for det hele, nemlig bøsse ryggtet fra september året før. Efter samråd med ministeriets pressechef Troels Møllerhøj endte han med at beslutte, at de ingenting kunne gøre. Forespurgt, om han meldte denne beslutning tilbage til Erling Andersen eller Bjarne Corydon, forklarede han, at han ikke talte med Bjarne Corydon i denne forbindelse. Han vil skyde på, at han meldte det tilbage til Erling Andersen, men han kan ikke huske det.

Forespurgt, om han har fortalt om bøsse ryggtet til andre end Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt og Peter Christensen, forklarede han, at han talte med Steffen Normann Hansen og Erling Andersen om det, men han har aldrig fortalt det til andre.

Forespurgt, om han har viden om, at andre har videregivet oplysninger om Stephen Kinnocks seksualitet, udover Erling Andersen, forklarede han, at der var det med de to ministersekretærer, men ellers ikke.

Forespurgt af Niels Fenger, om Peter Christensen gav indtryk af, at han vidste noget om ryggtet i forvejen, da vidnet orienterede ham, forklarede han, at det tror han bestemt ikke, at Peter Christensen gjorde.

Forespurgt, om det er rigtig forstået, at Erling Andersen, Steffen Normann Hansen og vidnet blev enige om, at det nok måtte være "de fire linjer", Simon Andersen tænkte på, forklarede han, at han faktisk ikke kan huske det, men det var det nærmeste, han kan komme det. Han vil tro, at det var det, de gjorde. Forespurgt, hvordan de nåede frem til denne konklusion, når han har forklaret, at der på mødet den 13. september 2010 ikke var en diskussion af, at teksten kunne læses på denne måde, forklarede han, at han tror, at sammenkædningen skyldes, at Simon Andersen havde sagt til en af dem, at det var håndskrevet.

Foreholdt, at han har forklaret, at han og Steffen Normann Hansen ikke havde tænkt på, at linjerne kunne dække over seksualiteten, da de skrev det, og foreholdt, at han har forklaret, at hverken Lisbeth Rasmussen eller Erling Andersen kom med en sådan insinuation, samt forespurgt, hvordan det så faldt dem ind, at det måtte være "de fire linjer", forklarede han, at det var lidt ud fra, "hvad skulle det ellers være?". De havde ikke rigtig andet.

...

Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011.

Vidnet bemærkede som opfølgning på spørgsmålet om, hvordan han, Erling Andersen og Steffen Normann Hansen kunne vide, at Simon Andersen talte om "de fire linjer", at Simon Andersen havde sagt, at teksten var håndskrevet, og derudover havde Simon Andersen sagt, at teksten stammede fra vidnet. Det indskrænkede jo feltet noget.

...

Forespurgt af udspørgeren, om vidnet ved, hvor kopierne af agterskrivelsen blev af, og om han f.eks. ved, hvad der skete med ministerens kopi, svarede han benægtende. Erling Andersen skulle have forklaret, at han skulle have sagt, at ministeren tog agterskrivelsen med, da han forlod ministeriet. Det kan han muligvis have gisnet om, men han tror ikke, at han har nogen konkret viden herom. Han ved, hvad der skete med hans egen kopi. Som han har forklaret, havde han en bunke af papirer, som han efter noget tid rev over og smed i sin egen papir kurv. Det er det eneste eksemplars skæbne, han kender.

Henvist til mail af 16. september 2010 fra Jette Sørensen til vidnet og Steffen Normann Hansen, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, vedhæftet VIP-orienteringerne, og forespurgt, om han kan huske, hvad der skete med den mail, som han fik, svarede han benægtende. Forespurgt, om hans sekretær havde adgang til hans mails, svarede han bekræftende. Forespurgt, om hun kunne trække en kopi af mailen over på sin egen computer, forklarede han, at hun vel kunne sende en mail fra ham til sig selv. Forespurgt, om han ved, om mailen i hans mailboks blev slettet, forklarede han, at han ikke kan huske, at han selv gjorde det. Han har ikke haft acces til mailboksen siden marts 2012 eller kort tid derefter. Han fik agterskrivelsen i fysisk form, og det var den, han brugte.

Forespurgt, om vidnet har kendskab til, om nogen efterfølgende har fået uberettiget adgang til agterskrivelsen, svarede han benægtende. Det er et spørgsmål, som han har spekuleret meget over, men han har ikke kendskab til noget.

Forespurgt, om han har kendskab til, om nogen uberettiget har videregivet agterskrivelsen, svarede han benægtende.

...

Forespurgt af advokat Peter Trudsø, om han har viden af hvilken som helst art om, at Peter Arnfeldt skulle være involveret i noget med en læk eller forsøg på en læk, svarede han, at det havde han ingen som helst viden om.

Helle Bergenfelt har forklaret³⁶⁸:

Hun kan ikke huske, om man i Koncerncentret eller i sekretariatet beskæftigede sig med Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatte-sag efter den 16. september 2010.

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt har modtaget oplysninger om, at Stephen Kinnock skulle være homo- eller biseksuel, før det kom frem i pressen, svarede hun benægtende.

Hun har ikke kendskab til, hvordan man opbevarede VIP-orienteringer i Koncerncentret.

Forespurgt, om hun på noget tidspunkt har udleveret agterskrivelsen til nogen, eller om hun har kendskab til, om andre har udleveret den til nogen, svarede hun benægtende.

Forespurgt af formanden, om hun har haft adgang til agterskrivelsen, svarede hun benægtende. Forespurgt, om hun har haft adgang til mails, der kom ind på Peter Lofts computer, svarede hun bekræftende. Foreholdt, at Peter Loft vel fik VIP-orienteringen, svarede hun bekræftende, men hun gik kun ind og så hans mails, hvis han bad hende om det.

368 Protokol 51, side 3.

Skattesagskommissionen

Kapitel 9, afsnit 9.19

Kapitel 10-13

Bilag

Beretning afgivet af Skattesagskommissionen

Publikationen kan bestilles

via Justitsministeriets hjemmeside (www.jm.dk)

eller hos

Rosendahls - Schultz Distribution

Herstedvang 10

2620 Albertslund

Telefon: 43 22 73 00

Fax: 43 63 19 69

distribution@rosendahls.dk

ISBN: 978-87-92760-82-1 (tryk)

ISBN: 978-87-92760-84-5 (internet)

ISBN: 978-87-92760-81-4 (e-bog)

Tryk: Rosendahls - Schultz Grafisk A/S

Pris: Kr. 750,- pr. sæt incl. moms

9.19 Tiden efter den 7. oktober 2011.

Den 12. oktober 2011 anmodede Politiken om aktindsigt i Erling Andersens og Lisbeth Rasmussens kalendere i perioden juni–september 2010. Ved brev af 8. november 2011 svarede SKAT København:

”...

I har mere konkret anmodet om oplysninger om de møder, som direktørerne har deltaget i, i forbindelse med Stephen Kinnocks sag, herunder dagsordener, deltagere og temaer for møderne. I har accepteret, at kalenderoplysninger af personlig karakter og andre/uvedkommende oplysninger ikke skal udleveres.

Det skal bemærkes, at en kalender er et internt arbejdsdokument, der som udgangspunkt er undtaget fra retten til aktindsigt i medfør af reglen i offentlighedslovens § 7, nr. 1. Oplysninger om faktiske omstændigheder, der er af væsentlig betydning for sagsforholdet, skal imidlertid udleveres efter offentlighedslovens § 11, stk. 1. Efter vores vurdering har de oplysninger, I har bedt om aktindsigt i, karakter af sådanne oplysninger om faktiske omstændigheder af betydning for sagsforholdet, der er omfattet af adgangen til aktindsigt.

Det skal yderligere bemærkes, at en kalender er et hjælperedskab, og at der hverken findes lovbestemte eller interne regler, der forpligter de ansatte til at anføre alle aftaler, afholdte møder eller deltagere i kalenderen.

Jeres anmodning er derfor søgt belyst med udgangspunkt i direktørernes kalendere og med en række supplerende oplysninger indhentet fra direktørerne om deres mødevirksomhed.

Jeg skal hermed oplyse, at der i anledning af sagen er afholdt følgende møder i perioden juni – september 2010:

Den 10. august 2010 kl.15.00 – 16.00
deltager: direktør Erling Andersen og departementschef Peter Loft

Den 13. august 2010 kl. 11.00 – 12.00
deltager: direktør Erling Andersen, skattedirektør Lisbeth Rasmussen, departementschef Peter Loft, fagdirektør Ivar Nordland

Tiden efter den 7. oktober 2011.

Den 30. august 2010 kl. 15.00 – 16.00

deltager: skattedirektør Lisbeth Rasmussen, afdelingsleder Hanne Dahl Kofod, sagsbehandlere Søren ... Hansen, kontorchef Carsten Vesterø og chefkonsulent Michael Frank.

Den 1. september 2010 kl. 15.30 – 16.00

deltager: direktør Erling Andersen, skattedirektør Lisbeth Rasmussen, produktionsdirektør Steffen Normann Hansen og departementschef Peter Loft

Den 3. september 2010 kl. 12.00 – 13.30

deltager: direktør Erling Andersen, skattedirektør Lisbeth Rasmussen, produktionsdirektør Steffen Normann Hansen og departementschef Peter Loft

Den 13. september 2010 kl. 8.30 – 9.30

deltager: direktør Erling Andersen, skattedirektør Lisbeth Rasmussen, produktionsdirektør Steffen Normann Hansen og departementschef Peter Loft

Som led i meroffentlighed kan det oplyses, at der herudover er afholdt interne uformelle møder i SKAT København med sagsbehandlerne på sagen.

Det skal oplyses, at der ikke forefindes dagsordener, og at der ikke er ført notat eller referat ved møderne.”

Den 14. november 2011 bad daværende skatteminister Thor Möger Pedersen om en redegørelse fra Erling Andersen og Peter Loft om Skatteministeriets departements rolle i forbindelse med SKAT Københavns behandling af skattesagen vedrørende Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock.

Den 15. november 2011 sendte Lisbeth Rasmussen sine dagbogsnotater til Erling Andersen. Emnet var angivet som ”Iflg. Aftale”. Dagbogsnotaterne er gengivet i de foregående afsnit.

Den 17. november 2011 sendte Gergana Trasborg følgende mail til Erling Andersen med emnet "som aftalt":

"Ved de omhandlende møder blev mine foresatte kort orienteret, om sagens fremdrift og pressens stadig stigende interesse blev drøftet. Møderne har været holdt på et uformelt plan, der ikke har givet anledning til at overveje formelle nedskrevne dagsordner og referater.

Jeg har i dette forløb været opmærksom på notatpligten. Notatpligten pålægger mig at notere oplysninger om faktiske omstændigheder, som har betydning for afgørelsen, og som ikke fremgår af sagens øvrige dokumenter. Jeg har vurderet, at der ved møderne primært blev udvekslet generelle oplysninger og drøftet generelle problemstillinger, som ikke havde karakter af konkrete fakta, der skulle/ville indgå i sagen. Derfor blev der ikke taget notat i yderligere omfang end i de situationer, som er anført i denne redegørelse."

Den 18. november 2011 skrev Peter Loft til Steffen Normann Hansen:

"Har du fået skrevet dine erindringer?"

Den 22. november 2011 sendte Steffen Normann Hansen følgende dokument til Peter Loft, der er dateret den 18. november 2011:

"Orientering om min involvering "Thorning-sagen"

Indledningsvis vil jeg gøre opmærksom på, at jeg ikke er besiddelse af referater eller notater af nogen art til støtte for min hukommelse. Min involvering i sagen bliver altså beskrevet efter bedste evne ud fra hukommelsen.

I begyndelsen af juni måned 2010 blev jeg orienteret om, at en journalist fra BT havde henvendt sig til ministeriets pressefunktion for at søge oplysninger om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold. Avisen var efter det oplyste ved at indsamle informationer om Stephen Kinnocks skattepligtsforhold. Henvendelsen blev afvist, og pressefunktionen orienterede fagdirektør Jan Lund i Borger- og Virksomhed om henvendelsen. Jan Lund orienterede Region København ved skattedirektør Peter Møller Jensen med henblik på at regionen var forberedt, hvis de skulle modtage lignende henvendelser.

I sidste halvdel af juni startede BT en artikelserie om parrets skattemæssige forhold og især med fokus på Stephen Kinnocks skattefrihed. Artiklerne blev mere og mere kritiske overfor parret, og efterhånden udtalte adskillige ”eksperter” sig om, at Kinnock var skattepligtig, og at parret således havde snydt i skat i flere år. Ministeriets pressefunktion fik flere og flere henvendelser fra journalister med anmodning om vores holdning til sagen, og om der skete noget. Svaret var, at SKM ikke udtaler sig om konkrete sager, men at vi også læser aviser.

Efterhånden som sagen spidsede til i pressen havde jeg nogle telefoniske kontakter til regionsdirektør Erling Andersen, og vi aftalte, at regionen skulle overveje af egen drift at starte en ligningssag efter selvangivelsesfristens udløb den 1. juli. Dette var relevant af flere årsager. Dels var der tale om alvorlige påstande, som SKAT burde undersøge, og dels var det parrets eneste mulighed for at kunne forsvare sig. Umiddelbart før eller lige efter den 1. juli 2010 fremgik det af artiklerne, at parret efter eget udsagn var i dialog med SKAT om sagen.

Ret hurtigt efter selvangivelsesfristens udløb fik avisskriveriet et sådant omfang, at jeg efter aftale med Peter Loft igen drøftede behovet for at starte en ligningssag af egen drift med Erling Andersen, og vi aftalte, at der skulle sendes en åbningsskrivelse samme dag, hvori vi bad parret om at dokumentere indholdet af deres selvangivelser. Erling Andersen afleverede personligt skrivelser på posthuset på vej hjem fra arbejde, hvilket han senere på aften ringede og orienterede mig om.

I den følgende periode talte jeg af og til i telefonen med Erling Andersen, hvor vi drøftede nødvendigheden af at få alle sten vendt i oplysningsfasen og efterfølgende sikre en faglig juridisk vurdering, hvor SKATs eksperter stod til rådighed for regionen. Medens regionen arbejdede med ligningssagen fortsatte især BT artikelserien, hvor der løbende kom nye ”afsløringer” og løbende havde udtalelser fra ”eksperter”. Det fremgik endvidere af artiklerne, at parret ville offentliggøre afgørelsen fra SKAT, når en sådan forelå. Vi var altså vidende om, at SKATs afgørelse ville blive udsat for granskning af såvel skatteeksperter, som journalister der ville researche de faktiske forhold. Det var således uhyre vigtigt for SKAT, at sagen var så grundigt undersøgt, at man ikke efterfølgende kunne rejse tvivl om de faktiske forhold, ligesom afgørelsen på grund af komplicerede skattemæssige forhold, dels ville blive vurderet af eksterne skatteeksperter, og dels kunne danne præcedens for andre med tilsvarende komplicerede forhold.

Under de telefoniske samtaler jeg havde med Erling Andersen i perioden, drøftede vi således disse nye påstande, og hvordan de skulle inddrages i SKATs undersøgelse inden afgørelsen blev truffet. Under samtalerne drøftede vi også løbende hvilke henvendelser vi hver især havde fået fra pressen, og hvordan vi håndterede disse henvendelser.

Jeg har i perioden (01.09.10, 03.09.10 og 13.09.10) deltaget i 3 møder med Peter Loft, Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, hvor regionen orienterede om sagen, herunder om de undersøgelser der var blevet gennemført, jf. også ovenfor om forhold, der blev bragt ind i sagen i pressen. Endvidere blev vi orienteret om de specielle skattefaglige udfordringer, som sagen havde, ligesom vi drøftede om der var tidligere afgørelser mv., der kunne understøtte regionens beslutninger.

På det sidste møde den 13.09.10 blev vi orienteret om sagens endelige afgørelse, og vi drøftede om beskrivelsen af sagsforløbet var tilstrækkeligt klart og forståeligt beskrevet i agterskrivelsen. Selve skattesagens udfald og afgørelse var alene en orienteringssag på mødet. Under mødet var der enighed om en enkelt kort tydeliggørelse i beskrivelsen af de faktiske forhold i agterskrivelsen, der havde ført til den endelige afgørelse. Det blev på mødet aftalt, at Peter Loft og jeg ville få agterskrivelsen udleveret i den endelige form samtidig med den blev fremsendt til skatteyderne den 16.09.10.

Da vi fik udleveret agterskrivelsen den 16.09.10 kunne vi konstatere, at den aftalte formulering ikke var medtaget, hvilket jeg telefonisk drøftede med Erling Andersen samme dag. Den fremsendte agterskrivelse indeholder således ikke den drøftede tydeliggørelse.”

Den 25. november 2011 afgav Erling Andersen følgende redegørelse til Thor Møger Pedersen:

”Du har ved møde på dit kontor, mandag den 14. november 2011, kl. 9.15, bedt mig om at udarbejde en skriftlig redegørelse om Skatteministeriets koncerntcenters rolle i forbindelse med SKAT Københavns behandling af skattesagen vedrørende Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock.

Du bad i den forbindelse om, at redegørelsen omfatter, hvad der har været af møder og andre kontakter, herunder skriftlig korrespondance, mellem Koncerntcentret og SKAT København om sagen, hvornår møderne mv. har

Tiden efter den 7. oktober 2011.

fundet sted, hvad formålet med møderne mv. har været, samt hvad der er blevet drøftet mv.

Du bad om, at redegørelsen udarbejdes hurtigst muligt. Du oplyste videre, at når redegørelserne foreligger, vil du rådføre dig med Justitsministeriet og Moderniseringsstyrelsen, hvorunder personalemæssige spørgsmål hører.

Du tilkendegav, at redegørelserne vil være omfattet af de almindelige aktindsigtsregler.

Endelig henviste du mig til at kontakte Justitsministeriets departementschef såfremt jeg nu – eller i forbindelse med udarbejdelsen af redegørelsen – har spørgsmål.

Jeg har udarbejdet nærværende redegørelse.

Indledning

Jeg ønsker indledningsvis at slå fast, at der efter min opfattelse er 4 vinkler, som skal iagttages:

1. Selve skattesagen vedr. Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt er omfattet af den ubetingede tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17. Der refereres derfor ikke fra sagsbehandlingen vedr. skattesagen og der vedlægges ikke bilag fra skattesagen.
2. Københavns Politi har en igangværende efterforskning af den såkaldte læk af oplysninger til BT. Jeg er i den forbindelse blevet afhørt af Københavns Politi.
3. Nærværende redegørelse omfatter alene proces-forløbet i perioden fra primo juni 2010 til ultimo september 2010.
4. Jeg forudsætter, at såfremt der indrømmes aktindsigt i hele – eller dele af – denne redegørelse sker dette under iagttagelse af både den ubetingede tavshedspligt i skattesagen og den igangværende politimæssige efterforskning.

De formelle rammer

Skatteforvaltningslovens § 1:

Told- og skatteforvaltningen udøver forvaltningen af lovgivning om skatter og lov om vurdering af landets faste ejendomme.

Skatteforvaltningslovens § 14:

Der gælder følgende kompetencebegrænsninger:

Skatteministeren kan ikke træffe afgørelse om en ansættelse af skat, en vurdering af fast ejendom eller en registrering af et køretøj, herunder om de med sådanne ansættelser forbundne bevillinger eller dispensationer.

Bekendtgørelse om varetagelsen af told- og skatteforvaltningens opgaver:

I medfør af § 14, stk. 3, og § 64 i skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006, som ændret ved lov nr. 345 af 18. april 2007, bestemmes:

§ 1. Skatteministeriet, som består af Koncerncentret og SKAT, udøver de kompetencer vedrørende forvaltningen af lovgivning om skatter og lov om vurdering af landets faste ejendomme, som ved skatteforvaltningslovens § 1 er henlagt til told- og skatteforvaltningen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Afgørelser, som i henhold til skatteforvaltningslovens § 1 er henlagt til told- og skatteforvaltningen, og som efter skatteforvaltningslovens §§ 5, 6, 7 og 11 kan påklages til et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motorankenævn eller Landsskatteretten, kan kun træffes af SKAT.

Stk. 3. SKATs behandling af spørgsmål, som ikke er afgørelser, kan ikke påklages til Koncerncentret.

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 16. august 2010.

Stk. 2. Bekendtgørelsen nr. 1438 af 14. december 2009 om varetagelsen af told- og skatteforvaltningens opgaver ophæves.

Skatteministeriet, den 12. august 2010
Troels Lund Poulsen / Per Hvas

Tiden efter den 7. oktober 2011.

Organisation. Skatteministeriet er en enhedsorganisation med enheder over hele landet, hvor medarbejderne uanset geografien er en del af samme forvaltning med én fælles ledelse.

Koncerncentret. Koncerncentret fungerer som stabsfunktion for enhedsforvaltningen og den øverste ledelse i Skatteministeriet.

De 6 regioner = SKAT. Regionerne tager sig af ligning og opkrævning af personskat, erhvervs- og selskabsskat, arbejdsmarkedsbidrag, ejendomsvurdering og moms, told og inddrivelse af offentlig gæld.

SKAT København. Er en af de 6 regioner. Opgaverne er kundeservice og indsats i kommunerne København, Frederiksberg, Dragør og Tårnby. Endvidere de landsdækkende enheder Told og Store Selskaber.

Referat. Som direktør for SKAT København refererer jeg til produktionsdirektøren vedr. produktionen og til departementschefen i øvrige spørgsmål. Dette referat kan ske både mundtligt og skriftligt. Jeg er endvidere medlem af Udvidet Direktion.

VIP-sager. I Intern Meddelelse af 27. juli 2010 er fremgangsmåden vedr. sager, som kan give ekstern eller politisk bevågenhed – de såkaldte VIP-sager – angivet.

Jeg skal som direktør for regionen via mail orientere departementschef Peter Loft og produktionsdirektør Steffen Normann Hansen om vigtige og principielle sager, herunder sager med forventet landsdækkende presseomtale.

Jeg har i intern instruks "Procedure for håndtering af følsomme sager i SKAT København" angivet den proces som sikrer, at følsomme sager, der kræver særlig opmærksomhed, via en speciel blanket videregives fra afdelingsleder/kontorchef til skattedirektør – og videre til mig. Jeg træffer beslutning om der skal VIP-orienteres til departementschefen og produktionsdirektøren.

Redegørelse – skattesagen vedrørende Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock

Jeg vil i det følgende redegøre for hvad der – i sagsbehandlingsforløbet vedr. skattesagen for Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock – har

været af møder og andre kontakter, herunder skriftlig korrespondance, mellem koncerncentret og SKAT København om sagen, hvornår møderne mv. har fundet sted, hvad formålet med møderne har været, samt hvad der er blevet drøftet mv.

Første gang jeg stifter bekendtskab med problemstillingerne omkring Kinnoek/Thorning er den 8. juni 2010 i form af en kopi af en mailkorrespondance mellem chefkonsulent Michael Frank i Koncerncentret og pressemedarbejder Rikke Madsen. I mailen beskrives, at chefkonsulent Michael Frank **den 7. juni 2010** kontaktes af en Thomas – researcher på BT – med spørgsmål om skattepligt, da avisen er ved at undersøge Helle Thorning-Schmidts mands skattepligtsforhold. Der svares kun kort på generelle spørgsmål.

Samme eftermiddag orienterer Michael Frank ”Intern Kommunikation og Presse” (Skatteministeriets pressefunktion) om henvendelsen.

Pressefunktionen v/ Rikke Madsen videregiver den 7. juni 2010 oplysningerne til fagdirektør Jan Lund i Koncerncentret med kopi af Michael Franks mail og følgende tekst: ”Hej Jan. Vil du se på, om nogen sørger for, at der også bliver kigget på denne sag i SKAT. Det er IKKE en ministerbestilling. Bare kontroloplysninger fra mig! Med venlig hilsen Rikke Madsen”.

Den 8. juni 2010 videresender fagdirektør Jan Lund mailen til indsatsdirektør Peter Møller Jensen i SKAT København – og skriver: ”Kære Peter. Vil du tage dig af dette. Med venlig hilsen Jan Lund”.

Indsatsdirektøren orienterer mig om mailen, men gør i øvrigt ikke andet end at betragte det som en kontroloplysning, som vi i parentes bemærket løbende får rigtigt mange af med allehånde oplysninger.

Den 22. juni 2010 bliver jeg ved 18-tiden kontaktet telefonisk af Rikke Madsen fra Pressefunktionen. Hun oplyser, at de ved, at BT næste dag vil bringe en stort opsat artikel om Stephen Kinnoeks skattepligtsspørgsmål. Meddeler endvidere, at det er besluttet, at departementschef Peter Loft vil tage alle pressehenvendelser om artiklen.

Ved 22-tiden samme aften – efter en middag i udvidet direktion – taler jeg kort med produktionsdirektør Steffen Normann Hansen om morgendagens artikel i BT. Jeg tilkendegiver, at vi har ubetinget tavshedspligt i

Tiden efter den 7. oktober 2011.

personsager. Understreger, at jeg mener, at Peter Loft alene kan sige at vi jo også læser aviser i SKAT København. Det er Steffen Normann Hansen enig i.

Jeg er i dagene **23. – 26. juni 2010** på tjenesterejse til Bruxelles.

Den 28. juni 2010 kontaktes jeg om formiddagen telefonisk af produktionsdirektør Steffen Normann Hansen, som mener, at vi bør skrive til Stephen Kinnoek og bede om en redegørelse.

Jeg mener ikke at der er grundlag for en så hurtig reaktion – bl.a. henset til at selvangivelsesfristen for 2009 er den 1. juli 2010. Jeg går dog med til at SKAT Københavns sagsbehandler samme eftermiddag – **den 28. juni 2010** – tilskrives Stephen Kinnoek om at redegøre for hans skattemæssigt relevante relationer til Danmark i perioden 2007-2009. Svarfrist 2. august 2010.

Ved 17-tiden samme dag – **den 28. juni 2010** – er Steffen Normann Hansen i telefonen med et rygte om, at Stephen Kinnoek skulle have indgivet selvangivelse – om jeg kan finde ud af det?

Endvidere, at departementschef Peter Loft mener, vi bør tilskrive Helle Thorning-Schmidt om hendes tilkendegivelser i pressen om evt. henvendelser til SKAT.

Om det første vedr. en evt. selvangivelse lover jeg at se om det kan afklares. Det kan det ikke, dels er medarbejderne gået hjem, dels ligger selvangivelserne i bunker, som ikke sådan lige kan gennemgås.

Om det sidstnævnte – henvendelsen til Helle Thorning-Schmidt – er jeg lodret imod. Mener ikke der på nogen måde er et fagligt grundlag for det, men produktionsdirektøren betoner, at det er et meget udtalt ønske fra departementschefen. Jeg går med til at lave et udkast til et brev med følgende ordlyd:

”I SKAT har vi de seneste dage kunnet konstatere, at der har været en betydelig presseomtale om dig og om din ægtefælles skattepligtsforhold.

Det fremgår således af udtalelser til pressen, at du har rettet eller vil rette henvendelse til SKAT med henblik på en afklaring.

For god ordens skyld kan jeg oplyse, at vi ikke har registreret at have modtaget en anmodning om Bindende Svar eller forespørgsel i øvrigt.

Med venlig hilsen
Erling Andersen”

Jeg sender det på mail til Steffen Normann Hansen for, at han kan drøfte det med Peter Loft. Jeg forventer en hurtig tilbagemelding om departementschefen ønsker brevet sendt.

Jeg får ingen tilbagemelding. Ved 18.30-tiden kontakter jeg Steffen Normann Hansen som siger, at Peter Loft er i møde – og han ved ikke om brevet skal sendes.

Jeg tilkendegiver, at jeg kan komme brevet i en kuvert. Jeg forlader derefter kontoret på Sluseholmen. Jeg er ikke kommet langt på motorvejen før Steffen Normann Hansen er i telefonen – departementschefen vil have brevet sendt i aften. Jeg kører derfor til Ballerup Postkontor og sender brevet til Helle Thorning-Schmidt. Det vil sige dagens 2. brev til Kinnock og Thorning.

Den 1. juli 2010 kontaktes jeg allerede ved 7-tiden på sms af produktionsdirektøren, som er blevet kontaktet af departementschefen. Der er presseforlydender om, at Stephen Kinnock vil indgive selvangivelse i dag – og departementschefen ønsker vi skal forholde os til pressehåndteringen.

Jeg undrer mig over, at departementschefen og produktionsdirektøren tager sig af denne sag så tidligt om morgenen. Udgangspunktet må jo være, at vores ubetingede tavshedspligt hindrer at vi kan/skal have en aktiv presserolle. Men i løbet af formiddagen accepterer jeg, at Pressefunktionen udarbejder og udsender følgende pressemeddelelse:

”Ifølge dagens presse vil Helle Thorning-Schmidt og Steffen Normann Hansen aflevere en selvangivelse for Kinnock for 2009.

”Vi læser også aviser, og den massive omtale i pressen gør, at vi naturligvis er helt opmærksomme på problemstillingerne i Stephen Kinnocks skattesag. Jeg kan ikke udtale mig specifikt om den konkrete sag, men vil se på de indsendte oplysninger, og sagsgangen fortsætter derfor uændret,” forklarer Erling Andersen, SKAT København.

SKAT i København har ansvaret for behandlingen af selvangivelserne i København. Selvangivelsen fra Stephen Kinnock vil derfor blive behandlet ved SKAT København”.

Sent på dagen indleveres de nævnte selvangivelser på SKATS Københavns adresse, Sluseholmen 8B i København.

En helt almindelig skattepligtssag – og dog...

Vi står herefter med en skattesag i SKAT København. På den ene side en sag som i hundredevis af andre... på den anden side en sag om hvilken den anerkendte, politiske kommentator Hans Engell skrev i en klumme i Ekstra Bladet:

”For SKAT kommer til at bestemme, hvem der bliver Danmarks næste statsminister. Og den slags afgørelser får selv den mest stenhårde embedsmand til at ryste på hænderne. Hos SKAT København er man naturligvis pinligt opmærksomme på, at der ikke eksisterer nogen form for fejlmargin. Den afgørelse, SKAT træffer, skal sidde lige i skabet og klart kunne dementere den kritik, der med garanti kommer”.

I betragtning af sagens karakter – og den betydelige presseomtale – finder jeg det nødvendigt at beslutte og iværksætte følgende:

1. Sagen placeres i Kundeservice, som en skattepligtssag. Og der dannes en sagsbehandlergruppe på 4, incl. skattedirektør Lisbeth Rasmussen, med dybe skatte/juridiske kompetencer, ligesom jeg selv indgår i gruppen, som det 5. medlem, med en styringsrolle.
2. Jeg tager mig af alle pressehenvendelser – og kontakt til departementschefen og produktionsdirektøren. Pressehenvendelser er der i hele forløbet utallige af – og jeg siger sætningen: ”Vi har ubetinget tavshedspligt i forhold til personsager” – mange gange.
3. Sagen læses elektronisk således at det kun er de 4 i sagsbehandlergruppen, som har adgang til den elektroniske sag. Papirudgaver holdes der optimalt styr på.

Jeg skal her generelt bemærke, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock, samt deres revisor REVITAX/Frode Holm har under hele sags-

behandlingen medvirket konstruktivt – og har løbende hurtigt og fyldestgørende leveret de af SKAT København ønskede oplysninger.

Det er i øvrigt juli – og ferietid. Hele juli måned bølger det i pressen. Skatteeksperten udtaler sig, Helle Thorning-Schmidt kommer hjem fra ferie og holder pressemøde i lufthavnen osv., men jeg holder ferie og er derfor ikke involveret i sagen.

Tilbage fra ferie begynder sagsbehandlingen for alvor at tage form. Jeg beslutter derfor at det vil være hensigtsmæssigt at kontakte departementschefen Peter Loft og orientere han om sagen, presseomtalen osv.

Det sker på et møde på hans kontor i Nicolai Eigtveds Gade **den 10. august 2010**.

Der er tale om et kort møde på mit initiativ, uden dagsorden og referat.

Det skulle vise sig at blive det første af 5 møder med departementschefen. De holdes den 10. august 2010, den 13. august 2010, den 1. september 2010, den 3. september 2010 og den 13. september 2010. På alle 5 møder blev departementschefen kort orienteret om sagens fremdrift og pressens enorme interesse blev drøftet. Møderne har været holdt på et uformelt plan, der ikke gav anledning til at overveje formelle nedskrevne dagsordener og referater.

Jeg har i dette forløb været opmærksom på notatpligten. Notatpligten pålægger mig at notere oplysninger om faktiske omstændigheder, som har betydning for afgørelsen, og som ikke fremgår af sagens øvrige dokumenter.

Jeg har vurderet, at der ved møderne primært blev udvekslet generelle oplysninger og drøftet generelle problemstillinger, som ikke havde karakter af konkrete fakta, der skulle/ville indgå i sagen. Derfor blev der ikke taget notat i yderligere omfang end i de situationer, som er anført i denne redegørelse.

Vi aftaler et nyt møde til fredag **den 13. august 2010** på departementschefens kontor i Nicolai Eigtveds Gade, hvor også skattedirektør Lisbeth Rasmussen, SKAT København og fagdirektør i international skat Ivar Nordland, Koncerncentret deltager.

Tiden efter den 7. oktober 2011.

Der er tale om et kort møde uden dagsorden og referat.

På mødet tales der bl.a. om, at sagsbehandlingen i sagen nu er så langt fremme, at det er SKAT Københavns vurdering, at Kinnock næppe er skattepligtig til Danmark.

I ugen efter mødet den 13. august 2010 bliver jeg uventet ringet op af fagdirektør Ivar Nordland. Han understreger over for mig, at det er SKAT København – og kun SKAT København – som skal træffe beslutning i denne sag. Han er i øvrigt enig i, at meget tyder på at Kinnock ikke er skattepligtig.

På kanten af et møde i Østbanegade medio august 2010 – jeg husker det som **mandag den 16. august 2010** – taler Peter Loft, Steffen Normann Hansen og jeg kort sammen. Peter Loft udleverer et antal kopier af presseklip, hvor en række skatteeksperter o. lign. har givet deres bud på skattesagen. Han beder mig om jeg kan få en sagsbehandler til at læse dem igennem og vurdere ”påstandene”. Skattedirektør Lisbeth Rasmussen udarbejder et notat, hvor hvert presseklip kommenteres. Dette notat ajourføres løbende under sagsbehandlingen.

Produktionsdirektøren og departementschefen har flere gange i forløbet foreslået, at SKAT Københavns tolkninger afprøves i en dialog med Jura & Samfundsøkonomi i Koncerncentret. Det er sædvanligt med den form for faglig sparring vedr. komplicerede juridiske emner.

Dette sker på et møde **den 30. august 2011** [2010] med deltagelse af kon-torchef Carsten Vesterø og chefkonsulent Michael Frank fra Jura & Samfundsøkonomi, skattedirektør Lisbeth Rasmussen, afdelingsleder Hanne Dahl Kofod og specialkonsulent Søren ... fra SKAT København.

Den 1. september 2010 holdes et orienterende møde på departementschefens kontor i Nicolai Eigtveds Gade. Jeg husker ikke hvem der tog initiativet til mødet, men det var nok mig der gjorde det for at orientere om, hvor langt vi var med sagen.

Deltagere var departementschef Peter Loft, produktionsdirektør Steffen Normann Hansen, skattedirektør Lisbeth Rasmussen og jeg selv.

Der er tale om et kort møde uden dagsorden og referat.

Departementschefen udleverer et notat til mig. Det er uden angivelse af, hvem der har forfattet det. Jeg spørger selvfølgelig Peter Loft om dette, men får det svar, at det ved han ikke. Det er bare ”dukket op”.

Han beder os – Lisbeth Rasmussen og jeg – om at læse notatet og tage det med i overvejelserne. I notatet vurderes forskellige aspekter i forhold til skattepligt, men med en samlet konklusion om, at Kinnoek må være skattepligtig til Danmark.

Lisbeth Rasmussen tager notatet med – og det akteres i skattesagen.

Jeg skal tilføje, at skattedirektør Lisbeth Rasmussen har oplyst, at notatet ikke bruges, da forudsætningerne i notatet ikke er korrekte i forhold til de faktiske omstændigheder i skattesagen.

Departementschefen er på mødet bekymret for, om vi har været dybt nok nede i alle aspekter.

Peter Loft udleverer også to A4-ark, som departementschefen selv har udarbejdet, hvor en række problemstillinger er opregnet – både i relation til sagen og generelt i relation til Skatteministeriets praksis i skattepligtsager.

Lisbeth Rasmussen tager notatet med, og det akteres i skattesagen. De to A4-ark bruges ikke til andet end det som det er – nemlig nogle relevante stikord.

Vi aftaler et nyt møde til **den 3. september 2010**, hvor vi vil spise frokost sammen.

Der er tale om et kort møde uden dagsorden og referat.

Deltagerne var departementschef Peter Loft, produktionsdirektør Steffen Normann Hansen, skattedirektør Lisbeth Rasmussen og jeg selv.

Mødet blev afholdt i et mødelokale i forbindelse med kantinen i Nicolai Eigtveds Gade.

Lisbeth Rasmussen og jeg orienterede om nogle få vinkler i sagsbehandlingen, samt om at der indenfor de kommende dage skulle være nogle afsluttende møder og udarbejdes endelig agterskrivelse/sagsfremstilling.

Tiden efter den 7. oktober 2011.

Orienteringen tog også udgangspunkt i nogle relevante dokumenter, som var medbragt i kopi.

Det er i skattesagen referatført, at disse dokumenter har været brugt til orienteringen.

Der arbejdes videre med sagen – og i løbet af den følgende uge aftales der møde **den 13. september 2010**.

Mødet holdes i et mødelokale i Nicolai Eigttveds Gade – og der er tale om et kort møde uden dagsorden og referat.

Deltagere er departementschef Peter Loft, produktionsdirektør Steffen Normann Hansen, skattedirektør Lisbeth Rasmussen og jeg selv.

Udkastet til agterskrivelse er nu klar og Lisbeth Rasmussen og jeg orienterer om dette.

Departementschef Peter Loft fremlægger et håndskrevet forslag til en formulering, som han mener skal med i agterskrivelsen. Aspektet har tidligere været drøftet.

Jeg finder ikke, at dette aspekt er skattemæssigt relevant – og dermed ikke af betydning. Jeg mener derfor ikke, at formuleringen skal med i kendelsen/sagsfremstillingen.

Departementschefen fastholder, at formuleringen skal med i sagsfremstillingen, hvilket jeg siger klart nej til. Jeg går dog med til, at tage arket med den håndskrevne formulering med for evt. videre overvejelse i forbindelse med endelig udformning af agterskrivelse/sagsfremstilling.

Departementschefen vil dernæst ikke have at vi udleverer agterskrivelsen i de kommende dage, da han er på tjenesterejse til Tyrkiet. Det må vente til han kommer hjem. Dette finder jeg voldsomt utilfredsstillende. Sagen er efter min opfattelse klar – og revisor Frode Holm har mere og mere markant efterspurgt en afgørelse.

Jeg tilkendegiver, at der vil blive aftalt møde med Frode Holm til torsdag den 16. september 2010, kl. 15.00 på mit kontor, hvor agterskrivelsen vil blive udleveret. Departementschefen og produktionsdirektøren vil ankomme fra Tyrkiet torsdag eftermiddag kl. 16.30 – og jeg vil sørge for, at der ligger en lukket kuvert i toldfiltret i Københavns Lufthavn med

den foreløbige, egentlige VIP-orientering, dvs. en kopi af agterskrivelsen/sagsfremstillingen.

Den 13. september 2010 ringer produktionsdirektøren om aftenen. Si-ger at Peter Loft ønsker at orientere skatteministeren om sagen næste formiddag. Departementschefen vil til det brug gerne have en kopi af det ajourførte notat med bl.a. kommentarer til presseklip.

Tirsdag den 14. september 2010 taler jeg om morgenen igen med produktionsdirektøren. Og en medarbejder fra sagsbehandlergruppen sendes af sted i en taxa med det ønskede notat, som afleveres til ministersekretæren med henblik på levering til Peter Loft.

Torsdag den 16. september 2010, kl. 15.00 møder revisor Frode Holm – som aftalt – op på mit kontor på Sluseholmen 8B. Jeg meddeler Frode Holm vores afgørelse og udleverer agterskrivelse/sagsfremstilling.

TV2 holder med et tv-hold på p-pladsen nedenfor mit kontor – og Frode Holm må derfor forlade bygningen via en sideudgang under dække af en opslået SKAT-paraply.

Samme eftermiddag sendes den formelle VIP-indberetning til departementschefen og produktionsdirektøren pr. mail.

Ved 17-tiden bliver jeg ringet op af produktionsdirektør Steffen Normann Hansen. Han har sammen med departementschefen fået udleveret kuverten med VIP-orienteringen og kopien af agterskrivelsen.

Han meddeler mig, at Peter Loft ønsker en forklaring på, hvorfor hans håndskrevne tekst ikke er med i agterskrivelsen – og beder mig give en forklaring på dette.

Jeg tilkendegiver, at jeg – på samme måde som under mødet mandag – er af den opfattelse, at det ingen skattemæssig betydning har for sagen – og derfor er irrelevant.

Vi taler lidt frem og tilbage – og jeg slutter med at tilkendegive, at formuleringen ikke er med i agterskrivelsen – og heller ikke kommer det i den endelige kendelse.

Tiden efter den 7. oktober 2011.

Ved 19-tiden ringer skattedirektør Lisbeth Rasmussen. Frode Holm har henvendt sig og meddelt, at de ikke har bemærkninger til agterskrivelsen – og at de ønsker en endelig kendelse her og nu.

Lisbeth Rasmussen tilkendegiver, at skatteforvaltningsloven giver mulighed for, at skatteyder kan få en kendelse her og nu såfremt der ikke er bemærkninger til agterskrivelsen.

Vi aftaler, at bede Frode Holm om at tilkendegive dette skriftligt.

Senere torsdag aften bliver jeg igen ringet op af skattedirektør Lisbeth Rasmussen.

Hun var kort forinden blevet ringet op af fagdirektør Ivar Nordland, Koncerncentret. Han fortalte hende, at departementschef Peter Loft, særlig rådgiver Peter Arnfeldt og skatteminister Troels Lund Poulsen angriber SKAT Københavns afgørelse.

Skattedirektør Lisbeth Rasmussen og fagdirektør Ivar Nordland drøfter herefter nogle detaljer fra afgørelsen. Samtalen afsluttes med at fagdirektøren tilkendegiver, at han vil sende en meddelelse til departementschefen om, at han finder at SKAT Københavns afgørelse er både korrekt og rigtig.

Skattedirektør Lisbeth Rasmussen og jeg drøfter herefter situationen – og jeg beslutter at fastholde afgørelsen og udlevere endelig kendelse næste dag.

Fredag den 17. september 2010 foreligger der om morgenen en skriftlig tilkendegivelse fra REVITAX/Frode Holm om, at man ingen bemærkninger har til agterskrivelsen.

Endelig kendelse udarbejdes herefter – og jeg underskriver denne.

Kl. 9.00 møder en medarbejder fra Frode Holms kontor op på mit kontor – og jeg udleverer kendelsen til vedkommende.

Derefter sender jeg en sms til departementschef Peter Loft om, at jeg nu har udleveret endelig kendelse. Departementschefen svarer: OK. Mvh. Peter.

Jeg hører ikke mere til sagen i løbet af dagen, men følger lidt med på TV2 NEWS og netaviserne – og ser reaktionerne efter at Helle Thorning-Schmidt har kommenteret afgørelsen offentligt.

Hen over weekenden hører jeg heller intet. Læser med interesse avisernes kommentarer – og er i øvrigt i Odense sammen med min kone, da hun skal løbe ½ maraton om søndagen.

Mandag den 20. september 2010 er der skattedirektørmøde i auditoriet på Sluseholmen.

Alle direktører deltager. I løbet af formiddagen konstaterer jeg livlig aktivitet fra departementschefens side og fra juridisk direktør Birgitte Christensen side, men ingen af de to taler med mig.

I løbet af dagen tager juridisk direktør Birgitte Christensen kontakt til skattedirektør Lisbeth Rasmussen. Hun beder om at få nogle detaljer fra sagen, da skatteministeren skal have et notat, da han og den særlige rådgiver stadig stiller spørgsmålstejn ved SKAT Københavns afgørelse.

Over middag taler jeg med produktionsdirektør Steffen Normann Hansen på mit kontor – og spørger om, hvad der foregår.

Steffen Normann Hansen oplyser, at skatteministeren har prøvet af få SKAT Københavns afgørelse omgjort. Det er undersøgt om Skatterådet kan tage sagen op, hvilket dog er opgivet. Departementschef Peter Loft har sagt endegyldigt nej til dette.

Herefter hører jeg ikke mere til sagen.”

Samme dag, den 25. november 2011, afgav Peter Loft følgende redegørelse til Thor Möger Pedersen:

”Vedlagt følger min redegørelse af dags dato om Skatteministeriets departements rolle i forbindelse med SKAT Københavns behandling af skattesagen vedrørende Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock.

Redegørelsen er vedlagt to tidligere udarbejdede redegørelser til Folketingets Ombudsmand fra henholdsvis SKAT København og departementet/koncerncentret. I min redegørelse henviser jeg til disse to tidligere udarbejdede redegørelser.

Som anført er min redegørelse primært skrevet på baggrund af min hukkommelse, idet der kun i meget begrænset omfang beror materiale vedrørende sagen i departementet/koncerncentret.

...

Redegørelse

1. Skatteminister Thor Möger Pedersen har den 14. november 2011 bedt mig udarbejde en skriftlig redegørelse om skatteministeriets departements rolle i forbindelse med SKAT Københavns behandling af skattesagen vedrørende nuværende statsminister Helle Thorning-Schmidt og hendes ægtefælle, Stephen Kinnock.

Redegørelsen skal omfatte, hvad der har været af møder og andre kontakter, herunder skriftlig korrespondance, mellem departementet og SKAT København om sagen, hvornår møderne m.v. har fundet sted, hvad formålet med møderne m.v. har været, samt hvad der er blevet drøftet m.v.

2. Baggrunden for, at jeg er blevet bedt om den skriftlige redegørelse, er den kritik, der er fremkommet som følge af, at jeg bl.a. har deltaget i i alt 5 møder med direktøren for SKAT København, Erling Andersen, idet der er rejst tvivl om, hvorvidt jeg har søgt at øve indflydelse på afgørelsen eller på anden måde har søgt at involvere mig i afgørelsens indhold.

3. Det følger af skatteforvaltningsloven § 1, at Told- og skatteforvaltningen udøver forvaltningen af lovgivning om skatter og lov om vurdering af landets faste ejendomme. Af samme lovs § 14 fremgår:

”Der gælder følgende kompetencebegrænsning:

1. Skatteministeren kan ikke træffe afgørelse om ansættelse af skat, en vurdering af fast ejendom eller en registrering af et køretøj, herunder om de med sådanne ansættelser forbundne bevillinger eller dispensationer.”

Med hjemme i skatteforvaltningsloven er udstedt bekendtgørelse nr. 965 af 12. august 2010 om varetagelsen af told- og skatteforvaltningens opgaver. § 1, stk. 1 i denne bekendtgørelse fastslår, at Skatteministeriet består af koncerncentret og SKAT, og af stk. 2 fremgår, at

2. ”afgørelser, som i henhold til skatteforvaltningslovens § 1 er henlagt til told- og skatteforvaltningen, og som efter skatteforvaltningslovens §§ 5, 6, 7 og 11 kan påklages til et skatteankenævn, et vurderingsankenævn, et motortankenævn eller Landsskatteretten, kun kan træffes af SKAT.”

I en afgørelse vedr. aktindsigt i den konkrete sag fra den 10. juni 2011 udtaler Folketingets Ombudsmand:

”Efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, kan skatteministeren – og dermed Skatteministeriets departement – ikke træffe afgørelse om Stephen Kinnocks skatteforhold. Stephen Kinnocks sag blev i overensstemmelse hermed behandlet og afgjort af SKAT, jf. også skatteforvaltningslovens § 1. [...]

Uanset at departementet ikke kan træffe afgørelser om ansættelse af skat, er der ikke i lovgivningen noget til hinder for at departementet indhenter oplysninger fra SKAT om enkelte sager, når departementet har saglig grund til det, f.eks. for at kunne orientere ministeren om sager af politisk interesse.”

4. Skatteministeriet blev omorganiseret i 2010. Tidligere var ministeriet organiseret i et departement, SKATs hovedcenter og herunder skatteregionerne, som var geografisk fordelt mellem diverse skattecentre. Hertil kommer en række øvrige instanser, som ikke eller kun i mindre udstrækning blev berørt af omorganiseringen.

SKAT inkl. regioner var ledet af told- og skattedirektøren, som refererede til departementschefen.

Med omorganiseringen blev departementet og SKATs hovedcenter sammenlagt til Skatteministeriets koncerncenter, som varetager såvel opgaver relateret til ministerbetjening og lovforberedende arbejde som omgaver vedrørende overordnet planlægning, styring og budgetfunktioner for hele ministerområdet.

Stillingen som told- og skattedirektør er nedlagt og ledelsen består nu dels af en daglig direktion bestående af departementschefen og 7 direktører, dels af en udvidet direktion, hvor tillige de 6 regionale direktører deltager.

Tiden efter den 7. oktober 2011.

Som departementschef er jeg således øverste administrative chef for hele ministeriet med dertil knyttede institutioner, idet også de regionale direktører refererer til mig i alle ledelsesmæssige spørgsmål, og dermed har jeg det overordnede ansvar for, at sagsbehandlingen er tilrettelagt på betryggende vis.

5. I ministeriet har i en årrække eksisteret en særlig procedure for såkaldte VIP-sager.

VIP-sager er særligt vigtig eller principielle sager om personer eller selskaber. Der er ikke angivet nogen udtømmende definition af VIP-sager, men der er udarbejdet en særlig skabelon, der opregner nogle typer af sager, der altid vil være VIP-sager. Det er bl.a. sager med forventet landsdækkende presseomtale, sager om ministre, folketingsmedlemmer, kommunalpolitikere eller ombudsmanden.

Formålet med VIP-proceduren er at forebygge, at sager, der kan have eksternt eller politisk bevågenhed, udvikler sig til et problem for ministeriet.

Der er særlige form- og procedurekrav til VIP-sager. Bl.a. er det fastslået, at adgangen til sagen skal begrænses, så VIP-sagen udelukkende er tilgængelig for de relevante medarbejdere.

Større VIP-sager sendes direkte fra regionsdirektøren til produktionsdirektøren og departementschefen.

6. Folketingets Ombudsmand har, som tidligere berørt, beskæftiget sig med koncerncentrets involvering i Stephen Kinnocks skattesag. Det drejede sig om en klage over koncerncentrets afslag på at give aktindsigt i sagen. Koncerncentret gav afslag med den begrundelse, at der var tale om tavshedsbelagte oplysninger. Afslaget skulle ifølge Ombudsmanden begrundes med, at der intet skriftligt materiale forelå i koncerncentret.

I forbindelse med sagsbehandlingen bad Ombudsmanden såvel SKAT København som koncerncentret om redegørelser over ministeriets involvering.

Af redegørelserne, som oversendtes til Folketingets Ombudsmand henholdsvis den 20. januar og 24. marts 2011, fremgår, at der blev holdt 5 møder mellem direktør Erling Andersen og mig, hvornår møderne blev afholdt samt at sagens materielle indhold og udfald ikke blev drøftet.

De to redegørelser er vedlagt denne redegørelse. Ud over disse redegørelser samt de to VIP-orientering om sagerne vedrørende Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt, som produktionsdirektør Steffen Normann Hansen og jeg modtog den 16. september 2010 – samtidig med parterne – beror der i koncerntret intet skriftligt materiale vedrørende sagsforløbet mellem SKAT København og koncerntret. Jeg modtog dog på det sidste af de 5 møder et notat, hvori SKAT København kommenterede de forskellige påstande eller forlydender, der havde været bragt i pressen. Dette notat vedrørte ikke sagen, men pressehåndteringen.

Min redegørelse bygger alene på min hukommelse.

7. Før den pågældende sag blev omtalt i dagspressen i slutningen af juni 2010, mindes jeg ikke at have hørt om sagen.

Produktionsdirektør Steffen Normann Hansen har oplyst mig om, at han i juni 2010 blev orienteret om, at en journalist havde henvendt sig i ministeriets pressefunktion for at søge oplysninger om Helle Thorning-Schmidts og Stephen Kinnocks skattepligtsforhold. Henvendelsen blev afvist, og SKAT København blev orienteret om henvendelsen, så man var forberedt, hvis de skulle modtage lignende henvendelser.

Efter at BT i slutningen af juni 2010 begyndte at skrive om sagen, drøftede Steffen Normann Hansen sagen telefonisk med direktør Erling Andersen, SKAT København. Efter selvangivelsesfristen udløb den 1. juli 2010 besluttedes det at indlede en ligningssag af egen drift, og der blev derfor fra SKAT København sendt en åbningsskrivelse til parterne, hvori de blev bedt om at dokumentere indholdet af deres selvangivelser.

8. Med BT's artikelserie startende den 23. juni 2010 kom der et voldsomt pressefokus på sagen. Samtlige medier omtalte sagen og et betydeligt antal personer med skatteretlig indsigt udtalte sig om skattepligtsspørgsmålet.

De nærmere omstændigheder i sagen var ikke klarlagt, og der var derfor adskillige forlydender om sagens forventelige udfald – forlydender som i vid udstrækning var indbyrdes modstridende.

I denne særdeles hektiske atmosfære var der derfor en stærk opmærksomhed om SKATs rolle i udregningen af skattespørgsmålet.

Der blev også rettet adskillige forespørgsler fra pressen til Skatteministeriet om sagen. Jeg besluttede, at henset til sagens specielle karakter skulle alle henvendelser fra pressen besvares af mig selv. Jeg ville hermed undgå, at medarbejdere blev bragt i en prekær situation. Jeg bestræbte mig på ved alle henvendelser at understrege, at jeg hverken kunne eller måtte udtale mig om den konkrete sag. Jeg oplyste derfor alene om skattereglerne og forståelsen heraf på objektivi grundlag, herunder om at reglerne indebærer et betydeligt element af skøn.

Pressens omtale af sagen stilnede af i begyndelsen af juli 2010, da Stephen Kinnock havde indgivet selvangivelse vedr. 2009, og det herefter var overladt til SKAT at vurdere sagen.

Imidlertid genopblussede omtalen med fornyet styrke i slutningen af juli 2010.

9. Bag min beslutning om at følge – men ikke involvere mig i – SKAT Københavns tilrettelæggelse af sagsbehandlingen lå flere årsager:

- Der var umådelig stor interesse for sagen og forskellige ekspertvurderinger om sagens udfald. Jeg forventede derfor, at SKATs sagsbehandling – uanset afgørelsens udfald – ville blive udsat for kritik. Hertil kom, at sagens udfald på dette tidspunkt blev tillagt stor politisk betydning. Som øverste forvaltningschef var det derfor væsentligt for mig at sikre, at der hverken med hensyn til tilrettelæggelsen af sagsbehandlingen, gennemførelsen af sagens oplysning – herunder m.h.t. indhentelse af oplysninger fra parterne såvel som fra trediepart – eller med hensyn til regelfortolkning og retsanvendelse kunne rejses berettiget kritik mod SKAT.
- Den ganske betydelige omtale af sagen nødvendiggjorde, at jeg var i stand til løbende at orientere skatteministeren overordnet om sagens udvikling.

Under SKATs sagsbehandling verserede en del rygter om, at sagen ville blive afgjort på en bestemt dato, at sagens udfald var afklaret og underhånden meddelt parterne etc. Jeg havde derfor også af denne grund fra tid til anden behov for at forhøre mig konkret om sagens status i SKAT København.

- Der var en forventning om, at afgørelsen, når den var afsagt, ville blive offentliggjort af skatteyder.

Som tidligere omtalt var de nærmere omstændigheder bag sagen ikke oplyst. Det var således uvist, om der forelå en situation, hvor Stephen Kinnock som tilflytter til Danmark, eventuelt var blevet skattepligtig til Danmark, eller om der forelå en fraflytningssituation, hvor der skulle afgøres om skattepligten fortsat bestod.

I begge situationer ville afgørelsen – hvis den blev offentliggjort – med rette eller med urette blive tillagt betydelig vægt for andre lignende sager. Flere dagblade omtalte konkrete eksempler på personer, som enten fortsat var skattepligtige trods fraflytning, eller som ikke kunne periodisk forenes med deres familie i Danmark, uden af skattepligten ville (gen-) indtræde.

Der var således for mig ingen tvivl om, at afgørelsen i hvert fald i offentligheden ville blive tillagt betydelig præcedenseffekt, og at den konkrete formulering af afgørelsen derfor var særdeles vigtig.

Om sagen var juridisk principiel eller ej kunne altså ikke vurderes på dette tidspunkt. Imidlertid mener jeg også, at dette spørgsmål er irrelevant i denne sammenhæng, idet det afgørende var, hvordan afgørelsen i offentligheden rent faktisk ville blive udlagt i forhold til andre mere eller mindre lignende sager.

- I offentligheden var der et stærkt fokus på, at de retsregler, der regulerer skattepligtsforholdene, er komplicerede og indeholder et ganske betydeligt element af skøn. Reglerne er således vanskelige at anvende, og de kan kritiseres ud fra en retssikkerhedsmæssig synsvinkel.

Jeg påregnede derfor, at lovgivning og administrativ praksis ville blive udsat for kritik, og at sagens konkrete udfald muligvis kunne kritiseres med udgangspunkt i de bagvedliggende regler. Efterfølgende, men uafhængig af denne sag, har Skatterådet den 26. april 2011 kritiseret regelsættet og henstillet til ministeren, at der indledes et udregningsarbejde m.h.p. et enklere regelsæt.

- Under den offentlige omtale af sagen blev også fremhævet betydningen af, om der udføres arbejde i mindre omfang under ferielig-

nende ophold i Danmark. Praksis er for så vidt klar. Hvis der udføres arbejde under ophold i Danmark, kan dette i sig selv statuere skattepligt her i landet. Sagen kunne således aktualisere spørgsmålet om, hvorvidt man kan kræve, at der ikke besvares enkeltstående arbejdsrelaterede mails eller telefonopkald – uden at der af den grund statueres skattepligt.

10. Udover de indledende kontakter mellem koncerncentret og SKAT København bestod kontakten mellem koncerncentret og SKAT København under behandlingen af Stephen Kinnocks sag i fem møder, hvori jeg deltog, samt et møde mellem SKAT København og fagkontoret i koncerncentret.

De fem møder, hvori jeg deltog, fandt sted den 10. august, den 13. august, den 1. september, den 3. september og den 13. september – alt sammen 2010. Møderne fandt efter min hukommelse alle sted i koncerncentret.

Efter min hukommelse deltog i det første møde alene skattedirektør Erling Andersen og jeg.

I det andet møde – mener jeg – deltog tillige fagdirektør Ivar Nordland, som er koncerncentrets ekspert i International beskatning. Muligvis deltog også skattedirektør Lisbeth Rasmussen, SKAT København.

Ifølge min hukommelse deltog Steffen Normann Hansen og Lisbeth Rasmussen – udover Erling Andersen og jeg – i de sidste 3 møder.

11. Efter min erindring orienterede Erling Andersen på de to første møder – den 10. august og 13. august – mig alene om, hvordan sagen blev behandlet i SKAT København – dvs. alene en orientering om sagens organisatoriske placering og om generelle bemandsingsproblemer.

På dette stadium mener jeg således ikke at have haft kendskab til sagens materielle indhold – andet end fra avislæsning. Desuden blev det aftalt, at SKAT København skulle konsultere koncerncentrets fagkontor på dette område for at sikre sig, at der var enighed om den bagvedliggende jura m.v. Dette skete ved et møde den 30. august 2010, hvori deltog kontorchef Carsten Vesterø Jensen, chefkonsulent Michael Frank og specialkonsulent Erik Jørgensen, alle sammen koncerncentret, samt skattedirektør Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl Kofod og Søren ... Hansen, alle sammen SKAT København. Den konkrete sag drøftedes – efter hvad jeg har fået oplyst

– heller ikke på dette møde, idet alene de bagvedliggende retsregler og deres rækkevidde drøftedes.

12. På de sidste møder, hvori jeg deltog, blev jeg løbende orienteret om SKAT Københavns sagsbehandling, foreløbige iagttagelser og til sidst om SKATs afgørelse. På møderne forelå notater eller foreløbige udkast til agterskrivelse, som jeg så under møderne, men ikke fik udleveret. Jeg fik dog som tidligere nævnt udleveret et notat om pressens dækning af sagen.

Møderne havde, som forudsat efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, alene karakter af en uformel orientering fra SKAT København om sagsbehandlingen, hvordan sagen søgtes oplyst og hvilke foreløbige konklusioner, SKAT København havde draget. Desuden drøftedes pressespørgsmål. Sagens materielle indhold blev ikke diskuteret.

Endelig drøftedes visse konkrete formuleringer i udkastene – hvilket bl.a. skulle ses i lyset af, at der som nævnt var en forventning om, at afgørelsen i sin helhed ville blive offentliggjort.

Efter min hukommelse skete dette i to – og kun to – tilfælde:

1. Det fremgik af udkastet til agterskrivelse, at der vedrørende tidligere indkomstår er sket en fejlagtig registrering i SKATs systemer. Fejlen var uden betydning for sagens afgørelse.

Jeg foreslog derfor, at det blev fremhævet, at denne fejl måtte tilregnes skattemyndighederne samt at den var uden betydning for sagens afgørelse.

Der var enighed om denne ændring, der alene tjente til at gøre afgørelsen klarere og imødegå misforståelser.

2. I pressen blev der i slutningen af august 2010 fremført en vis kritik af SKATs sagsbehandling for at være lemfældig. For at imødegå denne beskyldning, når afgørelsen forventeligt blev offentliggjort, foreslog jeg en passus om, at de af SKAT tilvejebragte oplysninger, de af parterne udleverede faktuelle oplysninger og de under sagen videregivne oplysninger om parternes praktiske tilrettelæggelse af dagligdagen samlet set gav SKAT et bestyrket billede.

Tiden efter den 7. oktober 2011.

SKAT København fandt denne tilføjelse unødvendig, og den er derfor ikke medtaget i afgørelsen.

Det har i den forbindelse været fremme, at jeg skulle have fremsendt en formulering, som jeg ønskede indføjet i agterskrivelsen. Dette er ikke korrekt.

Der var tale om, at jeg – til støtte for mig selv – under mødet søgte at formulere den nævnte passus på et ark papir, som Erling Andersen i lighed med de øvrige papirer i sagen tog med sig.

13. Under sagens behandling i SKAT København har jeg løbende holdt skatteministeren orienteret om SKATs sagsbehandling.

14. Efter at afgørelsen i den konkrete sag blev truffet har koncerncentret beskæftiget sig med sagen i to relationer.

Som nævnt har Folketingets Ombudsmand været involveret i et spørgsmål om koncerncentrets afslag på at give aktindsigt i sagen. I forbindelse med Ombudsmandens sagsbehandling blev der udarbejdet to redegørelser om koncerncentrets rolle i forbindelse med sagsbehandlingen i SKAT København.

Den 8. september 2011 oplyste BT, at man var i besiddelse af kendelsen vedr. Helle Thorning-Schmidt.

Da det hermed måtte konstateres, at SKATs ubetingede tavshedspligt er blevet krænket, meldte jeg forholdet til Københavns politi samme dag.

Efterforskningen i denne sag pågår fortsat.

15. Afslutningsvis skal jeg om koncerncentrets rolle i forbindelse med den konkrete sagsbehandling i SKAT København fastslå at hverken jeg eller nogen anden i Skatteministeriets koncerncenter har øvet indflydelse på eller har søgt at øve indflydelse på udfaldet af den konkrete skatte-sag vedr. Stephen Kinnoek og Helle Thorning-Schmidt. Ligeledes kan jeg fastslå, at hverken jeg eller andre i koncerncentret har eller har søgt at øve indflydelse på konkrete formuleringer i afgørelsen af indholdsmæssig betydning.

Møderne havde alene til formål på uformel vis at holde mig løbende orienteret om sagen. Sagens først forventede og senere besluttede udfald blev mig meddelt og begrundet, men ikke diskuteret.

Konkrete drøftelser om formuleringer har alene tjent det formål at gøre afgørelserne klare og egnede til den efterfølgende offentliggørelse, som jeg påregnede parterne ville foretage.

Presseinklen blev løbende drøftet, men uden at dette på nogen måde influerede på afgørelsen eller dens materielle indhold.

Mit ærinde har således under hele forløbet alene været at varetage den opgave, jeg som Skatteministeriets øverste administrative chef har med at varetage ministeriets interesser bedst muligt såvel internt som i forhold til omverdenen.

Min involvering i sagen ligger således indenfor rammerne af skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1.”

Redegørelsen var som nævnt vedlagt udtalelse af 20. januar 2011 fra SKAT København og redegørelse af 24. marts 2011 fra Koncerncentret. Begge dokumenter er gengivet i afsnit 9.17.

Den 28. november 2011 skrev Thor Möger Pedersen til Peter Loft:

”Jeg har den 25. november 2011 modtaget direktør Erling Andersens og din redegørelse om Skatteministeriets departements rolle i forbindelse med SKAT Københavns behandling af skattesagen vedrørende Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock.

Jeg har i den forbindelse noteret mig, at direktør Erling Andersens redegørelse beskriver forhold, som ikke er omtalt i din redegørelse. På den baggrund skal jeg anmode om hurtigst muligt at modtage dine bemærkninger til direktør Erling Andersens redegørelse, herunder navnlig til det i redegørelsen anførte om forløbet den 28. juni – 1. juli 2010, mødet den 1. september 2010 og forløbet den 16. september – 20. september 2010. Direktør Erling Andersens redegørelse vedlægges.

Hvis du har spørgsmål til min anmodning, kan jeg henvise dig til at kontakte Justitsministeriets departementschef.

Tiden efter den 7. oktober 2011.

Jeg vil, når jeg har modtaget dine bemærkninger, på ny rådføre mig med Justitsministeriet og Moderniseringsstyrelsen, hvorunder personalemæssige spørgsmål hører.

For god ordens skyld kan det oplyses, at offentligt ansatte kan nægte at give oplysninger til sine overordnede, hvis oplysningerne kan afsløre forhold, der betyder, at den pågældende kan risikere at ifalde ansvar.”

Den 30. november 2011 afgav Peter Loft følgende supplerende redegørelse:

”...

Idet jeg henviser til dit brev af 28. november 2011 følger vedlagt min supplerende redegørelse om Skatteministeriets departements rolle i forbindelse med SKAT Københavns behandling af skattesagen vedrørende Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock.

...

Supplerende redegørelse

1. Ved skrivelse af 28. november 2011 har skatteminister Thor Möger Pedersen bedt mig om mine kommentarer til skattedirektør Erling Andersens redegørelse af 25. november. Baggrunden herfor er, at Erling Andersens redegørelse beskriver forhold, som ikke er omtalt i min redegørelse ligeledes af 25. november 2011. Der henvises særligt til det i Erling Andersens redegørelse nævnte om forløbet 28. juni – 1. juli 2010, mødet den 1. september 2010 og forløbet den 16. september – 20. september 2010.

2. I min redegørelse af 25. november 2011 oplyste jeg, at der i koncertcentret alene beror ganske få akter vedrørende sagen, og at min redegørelse derfor i det væsentlige bygger på min erindring om sagsforløbet. Erling Andersens redegørelse, som jeg har haft lejlighed til at læse, påpeger nogle forløb, som jeg ingen erindring havde om. Vedlagte supplerende kommentarer bygger således på min hukommelse efter at have læst Erling Andersens redegørelse.

Da jeg på intet tidspunkt mener at have handlet i strid med kompetence-reglen i skatteforvaltningslovens § 14, skt. 1, har jeg i min redegørelse af 25. november 2011 hverken fundet det relevant eller korrekt at inddrage den tidligere skatteminister, Troels Lund Poulsen, i min gennemgang af

sagsforløbet mellem departementet og SKAT København. Erling Andersens redegørelse omtaler imidlertid nogle forhold i relation til den tidligere minister, som jeg mener, nødvendiggør nogle afklarende kommentarer.

3. I sin redegørelse nævner Erling Andersen side 3, at instruksen om behandling af VIP-sager er fra den 27. juli 2010. For god ordens skyld skal jeg tilføje, at den interne instruks om VIP-sager er betydelig ældre, og at ændringen dateret 27. juli 2010 alene bestod i, at den kreds af personer, der skulle orienteres om VIP-sager, blev indskrænket til produktionsdirektøren og departementschefen. Hidtil var også ministeriets pressesektion blevet orienteret.

4. Det fremgår af Erling Andersens redegørelse vedrørende perioden 28. juni – 1. juli 2010

at SKAT efter tilskyndelse fra produktionsdirektør Steffen Normann Hansen den 28. juni 2010 skriftligt beder Stephen Kinnock redegøre for hans skattemæssige relevante relationer til Danmark i perioden 2007-2009;

at Steffen Normann Hansen bad Erling Andersen afklare, om der den 28. juni 2011 [2010] var indgivet selvangivelse;

at jeg tilkendegav, at man skulle tilskrive Helle Thorning-Schmidt vedr. hendes tilkendegivelser i pressen om evt. henvendelser til SKAT;

at en sådan henvendelse på min foranledning blev afsendt den 28. juni 2010 om aftenen; samt

at jeg den 1. juli 2010 bad SKAT København forholde sig til pressehåndteringen i anledningen af, at Stephen Kinnock ifølge pressen havde indgivet selvangivelse.

Jeg skal i den anledning oplyse, at jeg ikke mindes at have drøftet spørgsmålet om der var indgivet selvangivelse eller om, at SKAT skulle indlede en egen drift undersøgelse af Stephen Kinnocks skattemæssige forhold som sket ved første skrivelse af 28. juni 2010.

I min redegørelse af 25. november 2011 henviser jeg til, at Steffen Normann Hansen har oplyst mig herom. Det fremgår heraf, at han var af den opfattelse, at henvendelsen til Stephen Kinnock først fandt sted efter selv-

Tiden efter den 7. oktober 2011.

angivelsens udløb. Jeg lægger til grund, at Erling Andersens beskrivelse af forløbet er den korrekte.

Med hensyn til henvendelsen til Helle Thorning-Schmidt kan jeg efter fornyet overvejelser oplyse, at det af pressen i dagene omkring den 24. juni 2010 fremgik, at der enten var taget eller ville blive taget kontakt til SKAT fra parternes side.

I betragtning af den voldsomme omtale af sagen i pressen, og da SKAT fortsat den 28. juni 2010 ikke havde modtaget nogen henvendelse, fandt jeg det væsentligt at få afklaret, om en henvendelse kunne forventes. Som nævnt i min redegørelse af 25. november 2011 var sagen absolut ikke særlig veloplyst på dette tidspunkt. Uden en egentlig kontakt til parterne var det derfor ikke muligt for SKAT at forholde sig til sagen og dermed skabe en afklaring af de spørgsmål, der var rejst i pressen.

Jeg mente derfor, det var i såvel parternes som SKATs interesse hurtigst muligt at få afklaret, om der var eller ville blive rettet henvendelse til SKAT. Jeg mindes ikke tidligere at have hørt, at Erling Andersen var uenig i den valgte fremgangsmåde, der alene skulle tjene til at skabe afklaring i et hektisk og ophidset forløb.

Herudover har jeg ingen yderligere erindringer om denne del af forløbet.

5. I sin redegørelse af 25. november 2011 nævner Erling Andersen, at jeg på mødet mellem blandt andre ham og mig den 1. september 2010 udleverer et notat, som jeg ikke ved hvor stammer fra. Jeg mener, at jeg fik notatet udleveret af skatteministeren eller af hans særlige rådgiver, Peter Arnfeldt. Jeg er ikke bekendt med, hvorfra notatet stammede – muligvis fra Venstres pressetjeneste. Da notatet efter min erindring alene indeholdt de udsagn, der havde været gengivet i pressen, fandt jeg det naturligt at overdrage det til SKAT København som led i presseberedskabet. Jeg tillagde således ikke notatet anden betydning, end at det indeholdt en række af de påstande og synspunkter, som på ny ville blive fremført, når afgørelsen blev afsagt og forventeligt offentliggjort. Derfor overdrog jeg notatet til SKAT København uden i øvrigt at forholde mig til indholdet.

Dette notat såvel som de kopier af presseklip, som Erling Andersen omtaler, at jeg udleverede den 16. august 2011 [2010], førte til at SKAT København udarbejdede det presseberedskabsnotat, som jeg omtaler i min redegørelse af 25. november 2011 under pkt. 6.

6. Erling Andersen omtaler to A4-ark, som jeg havde udarbejdet, hvor en række problemstillinger er opregnet. Der var alene tale om mine personlige noter m.h.p. at skabe mig et overblik over sagen. Der er som oplyst af Erling Andersen tale om nogle relevante stikord, som jeg udarbejdede, da jeg ønskede at sikre mig, at alle vinkler i sagen var grundigt belyst.

7. Vedrørende mødet den 13. september 2010 oplyser Erling Andersen, at jeg på mødet "fremlægger et håndskrevet forslag til en formulering...". Det samme forløb er beskrevet i min redegørelse af 25. november 2011 under pkt. 12. Som anført der, var der ikke tale om, at jeg fremlagde et forslag, men derimod om, at jeg under mødet nedskrev en formulering, som vi drøftede. Som nævnt i min redegørelse var der tale om en tekst, der ikke relaterede sig til afgørelsens materielle indhold, men alene omhandlede omfanget af SKATs sagsoplysning. Ifølge min hukommelse var der ikke egentlig uenighed om teksten, kun om den tjente til at underbygge konklusionen i agterskrivelsen eller ej. Hvis afgørelsen blev offentliggjort, var det væsentligt, at begrundelsen var så udførlig som muligt. Som nævnt af Erling Andersen fandt han den uden betydning og valgte derfor efterfølgende ikke at medtage den i den endelige agterskrivelse.

8. Erling Andersen nævner, at jeg bad om, at agterskrivelsen ikke blev afsendt, mens jeg var på tjenesterejse i perioden 14.–16. september 2010. Baggrunden herfor var, at jeg som også nævnt i min redegørelse forventede en indgående diskussion og kritik af SKATs afgørelse, der som også tidligere nævnt forventedes offentliggjort af parterne. Jeg ønskede derfor selv at være til stede, når agterskrivelsen blev afsendt, for at kunne varetage SKATs interesse. Herudover var jeg enig i, at agterskrivelsen skulle afgives hurtigst muligt.

9. I sin redegørelse af 25. november 2011 nævner Erling Andersen, at fagdirektør Ivar Nordland i en telefonopringning til skattedirektør Lisbeth Rasmussen den 16. september 2010 har givet udtryk for, at "departementschef Peter Loft, særlig rådgiver Peter Arnfeldt og skatteminister Troels Lund Poulsen angriber SKATs Københavns afgørelse".

Den opfattelse, som Ivar Nordland ifølge Erling Andersen tilkendegiver overfor Lisbeth Rasmussen, må jeg på det bestemteste afvise. Hjemkommet fra Tyrkiet orienterede Steffen Normann Hansen og jeg skatteminister Troels Lund Poulsen om agterskrivelsen og dens indhold. Den særlige rådgiver Peter Arnfeldt var også til stede. Efter min hukommelse så skatteministeren også agterskrivelsen på dette tidspunkt. Jeg gennemgik

Tiden efter den 7. oktober 2011.

agterskrivelsen og skatteministeren stillede en række konkrete spørgsmål, herunder et teknisk spørgsmål vedrørende retspraksis på dette område. Da jeg ikke har et detaljeret kendskab til de pågældende regler rådspurgte jeg mig hos ministeriets specialist på dette område, Ivar Nordland. Han bekræftede min opfattelse, som også svarede til det resultat, SKAT København var nået til. Dette svar viderebragte jeg til skatteministeren.

Jeg har i øvrigt vanskeligt ved at forestille mig, at Ivar Nordland skulle have udtrykt sig som tilkendegivet af Erling Andersen via Lisbeth Rasmussen. Som nævnt rådspurgte jeg mig hos Ivar Nordland og vi var på intet tidspunkt uenige om det angivne spørgsmål. Jeg havde som anført af Erling Andersen i en længere periode været bekendt med, hvilket resultat SKAT København var nået til i sagen, og sammen med SKAT København drøftet, hvordan afgørelsen bedst kunne underbygges. Det giver ingen mening, at jeg skulle udtrykke tvivl om kendelsens rigtighed efter at den var afsendt. I øvrigt tillagde jeg spørgsmål til afgørelsen efter at den var truffet, ringe betydning.

For dog at skabe klarhed over retstilstanden på området fik jeg udarbejdet et notat den 20. september 2010, der med en udførlig gennemgang af praksis forklarede den grundlæggende jura om skattepligtens indtræden og ophør. Dette notat har jeg muligvis drøftet med juridisk direktør Birgitte Christensen under mødet på Sluseholmen den 20. september 2010.”

Den 2. december 2011 blev beslutningen om at nedsætte en undersøgelseskommission offentliggjort.

Den 3. december 2011 skrev Jan Kjærgaard i en sms til Peter Arnfelddt:

”Vi skriver nu historien om at du var parat til at lække skatteoplysninger til EB efteråret 2010 – kommentar udbedes”

Den 4. december 2011 bragte Ekstra Bladet følgende artikel af Steen Larsen:

”Spindoktoren ville lække Helles skattesag

Afsløring: Troels Lunds højrehånd forhandlede i månedsvis med journalist på Ekstra Bladet

Tidligere skatteminister Troels Lund Poulsens (V) daværende spindoktor, Peter Arnfelddt, var parat til at lække oplysninger fra Helle Thorning/Ste-

phen Kinnoeks skattesag til Ekstra Bladet, hvilket er ulovligt, da der er tale om dybt fortrolige personoplysninger.

Fakta er, at spindoktoren i månedsvis i tiden lige efter skatteafgørelsen 16. september 2010 forhandlede med Ekstra Bladets journalist Jan Kjærgaard om at lække skatteafgørelsen.

Spindoktoren erklærede gennem hele forløbet over for Ekstra Bladet, at han havde adgang til de fulde ni sider, og at der var negative ting i afgørelsen, som burde komme frem i offentligheden.

- Det pinte i den grad spindoktoren, at Helle med afgørelsen fremstod "clean", når han samtidig vidste, at der var ting i afgørelsen, som også belastede S-formanden. Samtidig var både hans minister og han selv uforstående over for selve frifindelsen. Der er noget helt gålt i den afgørelse, mente V-spindoktoren, siger Jan Kjærgaard om forløbet.

Spindoktor: Risikabelt

Jan Kjærgaard tilkendegav over for Arnfeldt, at avisen bestemt var interesseret i at modtage den ni sider lange skatteafgørelse i sin helhed. Og at spindoktoren ville nyde fuld kildebeskyttelse.

Arnfeltdt ønskede dog ikke at udlevere de ni sider.

- Det er alt for risikabelt for mig. Er du klar over, hvad der sker med mig, hvis det kommer frem, at jeg har lækket ting fra Helles skatteafgørelse til Ekstra Bladet? Jeg er færdig på stedet, mand. Du må kunne nøjes med, at jeg oplæser nogle udvalgte passager for dig, sagde Arnfeldt.

Peter Arnfeldt foreslog i stedet, at Ekstra Bladet kunne få adgang til at se dele af afgørelsen og skrive del-passager af i forbindelse med et frokost-møde på et diskret sted. Igen fastholdt Ekstra Bladet ønsket om at se hele skatteafgørelsen.

Forhandlingerne om lækagens form og omfang bølgede frem og tilbage mellem Jan Kjærgaard og V-spindoktoren i perioden september-november 2010.

Spindoktor træt af B.T.

Tiden efter den 7. oktober 2011.

Undervejs erklærede spindoktoren, at han var langt mere interesseret i at lække skatteoplysninger om Helle og hendes mand til Ekstra Bladet end til B.T.

- B.T. har ødelagt så meget for os (Venstre og VK-regeringen, red.) ved på forhånd skråsikkert at fastslå, at Kinnock var skattepligtig i Danmark. Det havde været meget bedre, om B.T. havde kørt frem på en mindre skinger måde. Så derfor er vi ikke rigtig interesserede i B.T. De står jo med et kæmpe troværdighedsproblem. Så vi foretrækker så absolut Ekstra Bladet, fortalte spindoktoren i samtalerne med Jan Kjærgaard.

Alle forhandlingerne mellem Jan Kjærgaard og Peter Arnfeldt foregik telefonisk. Ved hver samtale sikrede V-spindoktoren sig, at Jan Kjærgaard sad alene i et lokale.

Forhandlingerne ebbede efterhånden ud, uden at Peter Arnfeldt og Ekstra Bladet blev enige om betingelserne.

- Det endte i ingenting, fordi jeg ikke kunne få lov til at læse det hele, og derfor var der risiko for, at Arnfeldt blot kunne plukke passager i teksten, som stillede Thorning i et dårligt lys, og udelade oplysninger, der kunne rense hende, siger Jan Kjærgaard.”

Af et notat udarbejdet af politiinspektør Svend Foldager, Københavns Politi, dateret den 6. december 2011 fremgår:

”En person, som er mig bekendt, og som jeg vurderer til at være meget troværdig kontaktede mig torsdag den 1. december.

Personen oplyste, at anonymitet var en nødvendighed.

Personen oplyste, at han havde kendskab til nogle oplysninger i forbindelse med lækaen af Helle Thornings skattesag.

Noa Redington, Helle Thornings særlige rådgiver, har fået en mail fra Jan Kjærgård fra Ekstra Bladet, hvor Jan Kjærgård oplyser, at han var blevet tilbudt Helle Thornings agterskrivelse. Kilden ved ikke, hvornår Redington har modtaget mailen.

Noa Redington har også fået en mail fra BT. I denne mail skriver BT nogle oplysninger, der må stamme fra et referat – muligt uofficielt – fra et møde

mellem Frode Holm (Helle Thornings revisor) og Erling Andersen (Skattedirektør i København).

Forespurgt oplyste kilden, at han var meget sikker på ovenstående oplysninger. Forespurgt hvordan han kunne være sikker på dette, oplyste kilden, at det ville han ikke oplyse.

Forespurgt om han kendte årsagen til, at Noa Redington ikke var gået til politiet med disse oplysninger, oplyste kilden, at det vidste han ikke.

Kilden kunne ikke oplyse yderligere vedr. lækagesagen.

Hvis han fik yderligere oplysninger, ville han kontakte mig igen.”

I en artikel i Weekendavisen den 9. december 2011 med overskriften ”Gården brænder” er bl.a. anført:

”Indtil videre har Venstres daværende pressechef, Michael Børsting, erkendt, at han i forløbet havde møder med skatteministerens spindoktor om sagen. Men ifølge medlemmer af Venstres folketingsgruppe stopper sagen ikke her. De fortæller til Weekendavisen, at der blev talt ret åbent om, at man i partiets pressetjeneste havde ”noget om Thornings skattesag”, og dette ”noget” skulle ud i valgkampen. Kilderne er ikke i tvivl om, at der var tale om den ni sider lange fortrolige afgørelse i sagen.”

Københavns Politi har med samtykke fra Peter Loft undersøgt en backup fra dennes mobiltelefon. Af en politirapport dateret den 14. august 2012 fremgår, at der ved undersøgelsen af telefonen er fundet en sms-korrespondance mellem Troels Lund Poulsen og Peter Loft, hvor det aftales, at Troels Lund Poulsen kommer på besøg hos Peter Loft den 6. juni 2012.

Jan Kjærgaard har forklaret³⁶⁹:

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 4. december 2011 med overskriften ”Spindoktoren ville lække Helles skattesag”, forklarede vidnet, at det rettelig var ham, som foreslog Peter Arnfeldt at mødes et diskret sted.

...

369 Protokol 6, side 8 og 10.

Tiden efter den 7. oktober 2011.

Foreholdt fra vidnets redegørelse til Skattesagskommissionen, oplyste han, at han til afhøringen i dag havde fundet forskelligt materiale, som han har med i dag, i fald det ikke blev præsenteret for ham på anden måde. Det materiale han har med, er identisk med det, som kommissionen har fundet. Han har ikke fundet yderligere materiale af betydning for kommissionen.

Forespurgt, hvorfor Ekstra Bladet skrev artiklen af 4. december 2011, oplyste han, at man på det tidspunkt syntes, at der var materiale nok til artiklen. Der var forsøget på lækage til Ekstra Bladet, den egentlige lækage lige før valget i 2011 til BT og pressionen mod Skat København, der oser ud af de 3 redegørelser, som kom ud til offentligheden den 2. december 2011.

...

Af advokat Henrik Stagetorn foreholdt sms af 7. oktober 2011 fra vidnet til Peter Arnfeldt: ”Centrale kilder oplyser nu at du havde adgang til kinnoek-skattesagen og at du øvrigt kort er blevet afhørt af politiet – kommentar udbedes”, forklarede han, at han skrev sms’en for at få oplyst, om Peter Arnfeldt var i besiddelse af afgørelsen, så han kunne bruge det i en artikel – uden at skulle bruge sine egne udskrifter fra samtalerne. Ekstra Bladet havde ikke på det tidspunkt besluttet at bringe artiklen af 4. december 2011, og vidnet måtte derfor agere som om, samtalerne mellem ham og Peter Arnfeldt ikke eksisterede. Ekstra Bladet besluttede sig derfor til at bevæge sig frem, som de normalt ville gøre. De måtte således skaffe oplysningerne, altså oplysningerne om at Peter Arnfeldt havde adgang til afgørelsen, på en anden måde, et nyt kildegrundlag. Centrale kilder havde på det tidspunkt oplyst, at Peter Arnfeldt havde været i besiddelse af afgørelsen. Ekstra Bladet skrev også en artikel om det. Centrale kilder havde også oplyst, at Peter Arnfeldt var blevet afhørt af politiet. Hvis Peter Arnfeldt ikke var blevet afhørt af politiet på dette tidspunkt, var kildeoplysningen forkert. Han ønsker ikke at oplyse hvem, de centrale kilder er. Peter Arnfeldt svarede ikke på sms’en.

Poul Madsen har forklaret³⁷⁰:

Vidnet forklarede, at der altid foretages en konkret vurdering af materiale, kilder, båndoptagelser o.lign. forud for en artikel. Materialet, der er

370 Protokol 6, side 12.

indleveret til Skattesagskommissionen fra Ekstra Bladet, lå til grund for artiklen den 4. december 2011. Han havde tillid til Jan Kjærgaard. Jan Kjærgaard er som journalist en meget systematisk mand med en nærmest fotografisk hukommelse, så han følte sig i trygge hænder, når Jan Kjærgaard gennemgik materiale.

Han forklarede, at han i forløbet op til artiklen den 4. december 2011 havde talt med Peter Arnfeldt. Første gang var i september 2011, efter at Peter Arnfeldt kom hjem fra en rypejagt i Lapland. Efter at BT havde bragt uddrag af afgørelsen, prøvede Ekstra Bladet at finde ud af, hvem der havde lækket oplysningerne til BT. Der var en indsnævring af, hvem det kunne være, og Ekstra Bladet opsøgte Peter Arnfeldt på hans bopæl. Han kendte Peter Arnfeldt kone fra sin tid på TV2, og hun ringede en aften til hans fastnettelefon hjemme og bad Ekstra Bladet om at holde sig væk.

Han ville gerne tale med Peter Arnfeldt selv, og Peter Arnfeldt eller han ringede efterfølgende op. I løbet af den 5-10 minutter lange samtale bad Peter Arnfeldt ham om at holde ham ude af "det hele". Vidnet sagde, at det kunne Ekstra Bladet ikke. Samtalen blev holdt i en meget venlig tone, og under samtalen blev Jan Kjærgaard selvfølgelig også nævnt, fordi det var ham, der havde opsøgt Peter Arnfeldt på bopælen. Peter Arnfeldt var fortørnet over Jan Kjærgaards metoder. Udtalelsen kom med den velkendte "spindoktor-tone", der er en blanding mellem trusler, og "vi skal snart drikke kaffe sammen". Han og Peter Arnfeldt talte ikke om, at Jan Kjærgaard et år tidligere havde forhandlet om at få afgørelsen af Peter Arnfeldt.

Peter Arnfeldt har forklaret³⁷¹:

Foreholdt Ekstra Bladets artikel af 4. december 2011 med overskriften "Spindoktoren ville lække Helles skattesag" forklarede vidnet, at Jan Kjærgaards noter er fuldstændig usande. I øvrigt er der heller ikke sammenhæng mellem artiklen og noterne.

Troels Lund Poulsen har forklaret³⁷²:

Efter at kommissionsundersøgelsen om skattesagen blev annonceret og drøftet i Folketinget i december 2011, havde vidnet fortsat kontakt med

371 Protokol 7, side 8.

372 Protokol 9, side 16.

Tiden efter den 7. oktober 2011.

Peter Loft og Peter Arnfeldt. Det var ikke ofte, men han så ikke nogen grund til ikke at tale med dem. Som det fremgår af kommissionens materiale, så har der også været sms-kontakt. For alle, der er med i en kommissionsundersøgelse, er det ikke noget, der går upåvirket hen, og han har også bevaret kontakten til nogen af de mennesker, som han arbejdede sammen med – både af personlige årsager, men også fordi han ikke ser nogen grund til ikke at tale med dem, men han har ikke afstemt forklaringer med hverken Peter Loft eller Peter Arnfeldt.

Gergana Trasborg har forklaret³⁷³:

Foreholdt mail af 17. november 2011 fra vidnet til Erling Andersen, kan hun godt huske, at hun sendte mailen i forbindelse med, at Erling Andersen skrev sin redegørelse. På det tidspunkt kørte der meget i pressen omkring notatpligt, hvis hun husker rigtigt, så han bad hende lave en tekst, han kunne blive inspireret af til sin redegørelse. Hun hjalp ham ikke med andet i forbindelse med udarbejdelsen af redegørelsen.

...

Advokat K. L. Németh henviste til brev af 8. november 2011 til Politiken med afgørelse af aktindsigt i kalenderoplysninger, og hun forklarede, at oplysningerne, der blev givet i brevet, havde hun fra Erling Andersen. Oplysningen om deltagerne på mødet den 30. august 2010 stammede således fra Erling Andersen. Muligvis havde Lisbeth Rasmussen suppleret. Hun ved ikke, hvorfor Erik Jørgensen ikke er nævnt.

Lisbeth Rasmussen har forklaret³⁷⁴:

Henvist til mail af 15. november 2011 fra vidnet til Erling Andersen vedhæftet hendes dagbogsnotater om skattesagen, oplyste hun, at hun påbegyndte dagbogen hen i august 2010. Hun begyndte at føle, at det gik rigtig stærkt, og der skete rigtig meget. Hun havde et behov for at holde styr på, hvad de havde de facto, altså selve processen. Uge 31-32 startede som nogle optegnelser, hun lavede i sin papirkalender. Da hun kom hen omkring den 20. august 2010, kunne hun se, at hun var ved at få en del optegnelser, som hun skulle have systematiseret på en anden måde. For

373 Protokol 13, side 3 og 4.

374 Protokol 13, side 7-8, og protokol 14, side 19, 27, 31-32, 33-34 og 35-36.

ikke at have det liggende som løse kalenderoplysninger satte hun sig ned og lavede dagbogen.

Hun skrev derefter løbende ned. Nogle gange skrev hun hver aften – typisk hvis der var sket meget – og andre gange gik der nogle dage mellem. Hun kunne sidde sidst på ugen og skrive, hvad der var sket i løbet af ugen. Dagbogen blev skrevet på hendes bærbare computer hjemme, men den blev gemt på et usb-stik, som hun havde med på kontoret. Hun mindes ikke at have skrevet på denne måde om andre sager. Typisk ville hun lave et notat med personlige noter, hvis der var oplysninger i en sag, som hun gerne ville huske på. Når sagen var afsluttet, makulerede hun notatet. I denne sag fik dagbogen lov at ligge, og det viste sig, at hun senere fik brug for den. Baggrunden, for at hun skrev dagbog og beholdt den i denne sag, var, at hun fra sidst i august 2010/ begyndelsen af september begyndte at blive noget betænkelig ved sagen.

Hun og Erling Andersen havde nogle drøftelser omkring sagen i september 2010, så hun er helt sikker på, at han var klar over, at hun skrev dagbogsnotater, men han så dem ikke. Hun har heller ikke delt notaterne med andre kollegaer. Hun tog dagbogen frem omkring valgperioden i 2011, hvor hun brugte den i forbindelse med, at hun blev afhørt af Københavns Politi efter lækagen af afgørelsen og offentliggørelsen af brudstykker i BT. Hun havde dagbogen med ved bordet under afhøringen, da hun talte med Bjarne Jensen fra Københavns Politi.

Hun fortalte, at hun havde disse dagbogsnotater og selvfølgelig ville fortælle, hvad hun vidste, men at der stod nogle bemærkninger, som på det tidspunkt gav hende en særlig udfordring, fordi oplysningerne var fuldstændig tavshedsbelagte. Hun kunne ikke fortælle om disse oplysninger, så hun omskrev det til, at oplysningerne drejede sig om nogle særlige personlige forhold. Hun sagde til Bjarne Jensen, at hun selvfølgelig godt kunne forstå, hvis man fra politiets side gerne ville have dagbogsnotaterne, men så ville hun bede ham om at gå tilbage og tale med advokaterne, anklagemyndigheden eller politimesteren om, hvordan de kunne få oplysningerne, for hun ville ikke overtræde sin tavshedspligt.

Den eneste, hun har udleveret dagbogen til, er Erling Andersen, efter at han den 14. november 2011 blev bedt om at skrive en redegørelse. Han bad hende om at være behjælpelig med nogle faktuelle oplysninger fra sagen, herunder nogle bilag. Hun havde derved dagbogen fremme, og han spurgte, om han måtte få en kopi til at støtte sig til. Det sagde hun ja til.

Dagbogen er skrevet med gult, rødt og grønt, og når man kopierer det, bliver det ikke særligt tydeligt. Det var derfor, hun sendte dagbogen på mail. Hun blev ved med at have dagbogen på usb-stikket.

Henvist til Erling Andersens redegørelse, oplyste vidnet, at hun delvist havde kendskab til redegørelsen, før den blev sendt til ministeren den 25. november 2011. Hun havde set et tidligt udkast, som hun havde lejlighed til at kommentere på. Derefter skrev Erling Andersen selv resten, og hun kendte ikke det endelige resultat, før den blev offentliggjort. Hun har gennemlæst redegørelsen. Erling Andersen har vurderet, hvad der var relevant i forhold til redegørelsen, og har sit eget sprogbrug. Hun ville nok ikke have skrevet redegørelsen på samme måde, men hun mener, at den faktisk giver et meget rigtigt og godt billede.

...

Forespurgt af advokat Nicolai Westergaard, om de oplysninger, som hun havde anført i sine dagbogsnotater, var skrevet umiddelbart efter, at tingene var sket, eller om det først skete på et senere tidspunkt, forklarede hun, at hun ajourførte sin kalender dagligt, og senere overførte hun det til dagbogsnotaterne.

...

Forespurgt af advokat Lars Svenning Andersen, om hun på noget tidspunkt har modtaget oplysninger om, at Peter Loft i det lange forløb, hvor han har vidst, hvor afgørelsen bar hen, har informeret ministeren om, at resultatet kunne forventes at være noget, som ministeren ikke blev glad for, svarede hun, at det havde hun, men ikke forud for afgørelsen. Der skete det, at der blev afholdt et møde den 16. marts 2012 mellem Peter Loft, Steffen Normann Hansen, Erling Andersen og vidnet, hvor Peter Loft fortalte, at det var ham, der havde udleveret afgørelsen til ministeren, og at ministeren beholdt afgørelsen, indtil han fratrådte ministeriet.

...

Foreholdt af advokat K. L. Németh, at hun gentagne gange har sagt, at hun kunne mærke på Peter Loft, at der var nogen, som pressede ham, og at hendes fornemmelse var, at det var ministeren, og forespurgt, hvad hun havde at have den fornemmelse i, forklarede vidnet, at hun flere gange har forklaret, hvad hun oplevede med denne "tveæggede" situation – på den

ene side kunne Peter Loft godt se det, men på den anden side blev han ved med at stille de samme spørgsmål. Hen ad vejen blev hun mere og mere overbevist om det. Ikke mindst efter hun havde talt med Ivar Nordland den 16. september 2010, og efter det hun fik at vide den 20. september 2010 i forbindelse med skattekonferencen i København. Endeligt var der mødet den 16. marts 2012, hvor Peter Loft sagde, at han var blevet overordentligt voldsomt presset af ministeren den weekend.

Forespurgt, hvad Peter Loft blev overordentligt presset til, forklarede hun, at han blev presset af ministeren i sagen.

Forespurgt, om Peter Loft under nogen af møderne havde tilkendegivet, at han kom med en bunden opgave fra ministeren, forklarede hun, at han ikke har brugt de ord.

Forespurgt, om Peter Loft på mødet den 16. marts 2012 sagde, om han var presset af ministeren for at få alle relevante oplysninger frem eller for at træffe en anden afgørelse, forklarede hun, at hun ikke ved, om ministeren har sagt det ene eller det andet.

...

Foreholdt af udspørgeren, at vidnet under advokat Lars Svenning Andersens afhøring af hende havde nævnt, at der var et møde den 16. marts 2012, og forespurgt, hvem deltagerne i mødet var, forklarede hun, at der var tale om et frokostmøde fra kl. 11.30 til 13.00, og at deltagerne var Peter Loft, Erling Andersen, Steffen Normann Hansen og vidnet. Mødets tema var, at nu gik kommissionen i gang, og de drøftede, hvordan de sikrede sig, at deres pressefolk kunne servicere dem i den sammenhæng. Typisk ville der komme henvendelser og spørgsmål, der gik til pressefunktionen. Det kunne være, at pressefunktionen ville svare på deres vegne eller måske kanaliserede spørgsmålene videre. Hun havde i flere ombæringelser sendt pressehenvendelser direkte til dem og bedt dem om at besvare dem. Under mødet kom de oplysninger, som hun har nævnt, Peter Loft gav, frem.

Forespurgt, om det var meningen, at de skulle til at udtale sig til pressen, når man vidste, at en kommission var under opstart, svarede hun benægtende. Det var for at sikre, at pressefunktionen tog henvendelserne, og det væsentlige var jo at sige ”ingen kommentarer” og ikke give noget videre.

Forespurgt om det var nødvendigt at holde møde for at blive enige om, at der ikke skulle siges noget, forklarede hun, at det behøvede man måske heller ikke holde møde om, men man havde lyst til at mødes og spise en frokost, og så var det de spørgsmål, der blev drøftet.

Forespurgt, hvad der ellers blev sagt, og om det, som Peter Loft sagde, kom ud af den blå luft, bekræftede vidnet, at det kom mere eller mindre ud af den blå luft. De sad og snakkede om forløbet, og hvor hektisk det havde været. Der havde været nogle pressesituationer, som de godt kunne tage ved lære af, som de ikke skulle gøre igen, at de ikke bare skulle smide tingene videre. De skulle huske at informere hinanden gensidigt, hvis der skete et eller andet. Herefter kom Peter Loft med den udmelding, at det var ham, der udleverede afgørelsen til ministeren.

Forespurgt, om de sagde noget til Peter Loft, da han kom med den udmelding, svarede hun benægtende. De sagde ikke noget, men snakkede om det, da de kom hjem.

Efter Peter Loft havde sagt, at det var ham, der havde udleveret afgørelsen, sagde han, at han ikke syntes, at han sådan havde følt sig presset under sagen, men han var blevet voldsomt presset i weekenden. Forespurgt, om han uddybede det, eller om de spurgte ind til det, svarede hun benægtende. De snakkede herefter videre over maden.

Forespurgt, om der havde været andre kontakter, som hun havde deltaget i eller var vidende om i relation til Koncernecentret, udover kontakten med Michael Frank, mødet den 16. marts 2012 og problemstillingen med ombudsmanden, forklarede vidnet, at hun husker, at hun havde en telefonsamtale med Per Hvas i forbindelse med, at der kom yderligere spørgsmål fra Folketingets skatteudvalg om den særlige skattekonto og indbetaling herpå. Han ringede og spurgte om noget teknik, og om noget bestemt kunne lade sig gøre.

Forespurgt, om der har været andre møder vedrørende denne sag efter den 16. marts 2012, svarede hun benægtende.

...

Advokat K. L. Németh foreholdt vidnet, at hun under hans afhøring af hende forklarede, at Peter Loft på mødet den 16. marts 2012 skulle have tilkendegivet, at han følte sig voldsomt presset af ministeren. Foreholdt,

at hun afhørt af andre forklarede, at Peter Loft følte sig voldsomt presset i weekenden, men ikke under sagen og forespurgt, hvad der egentlig blev sagt, forklarede hun, at Peter Loft sagde: ”Jeg følte mig ikke presset under selve sagen, men i weekenden følte jeg mig voldsomt presset”.

Foreholdt, at afgørelsen var truffet på det tidspunkt, og forespurgt, om Peter Loft sagde noget om, hvad han følte sig voldsomt presset over, svarede hun benægtende.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret³⁷⁵:

Udspørgeren tilkendegav, at han var klar over, at det følgende var efter hendes tid ved Venstres Center for Kommunikation og Politik. Foreholdt Weekendavisens artikel af 9. december 2011 med overskriften ”Gården brænder”: ”Indtil videre har Venstres ... fortrolige afgørelse i sagen”, og forespurgt, om det var noget, der sagde hende noget, forklarede hun, at hun fuldstændigt kan udelukke, at det anførte skulle være tilfældet. Forespurgt, hvordan hun kunne udelukke det, når det var skrevet på et tidspunkt – og formentlig også handlede om en periode – hvor hun ikke var i Venstres Center for Kommunikation og Politik, forklarede hun, at hun kun kan tale for den periode, hvor hun havde været der. Hun kan ikke vide, hvad der er sket efterfølgende, men hun kan sige, at det var meget almindeligt, at de mindre kendte MF’ere gjorde sig lidt interessante i den form for baggrundsartikler uden nødvendigvis at have et indgående kendskab til tingene.

Erling Andersen har forklaret³⁷⁶:

På et tidspunkt i november 2011 bad Politiken om aktindsigt i Peter Loft og vidnets mødekalendere. Der var lidt juridiske overvejelser om, hvorvidt Politiken havde krav på det, men det endte med, at det havde avisen, for så vidt angik de mødedage, der havde været. Steffen Normann Hansen var på vidnets kontor til et møde, og vidnet sagde i den forbindelse til ham, at de havde en aktindsigtssag, hvor de agtede at give aktindsigt, og det ville han gerne have, at Steffen Normann Hansen orienterede Peter Loft om, da det vedrørte møder med ham. Det var en fredag eftermiddag, og mandag ringede Steffen Normann Hansen og sagde, at han var enig i, at der skulle

375 Protokol 19, side 8.

376 Protokol 21, side 18-20 og 22.

gives aktindsigt, og det havde departementschefen ingen bemærkninger til. De gav aktindsigten, og Politiken skrev nogle artikler. Det afstedkom ikke nogen henvendelser til ham.

Forespurgt, om der var andre kontakter mellem ledelsen i Koncerncentret og SKAT vedrørende denne sag efter artiklerne i Politiken i november 2011, forklarede vidnet, at som han husker det, blev artiklerne bragt den 9., 10. og 11. november 2011. I forbindelse med artiklerne var der ikke kontakt mellem Peter Loft og ham. Søndag den 13. november 2011 om aftenen blev han ringet op af ministersekretæren, der orienterede om, at ministeren gerne ville mødes med ham næste morgen kl. 9.15. Han spurgte hvorfor, men han fik blot besked på, at han skulle møde hos ministeren. Det gjorde han, og på mødet bad daværende skatteminister Thor Möger Pedersen ham om at lave en redegørelse om, hvordan vidnet havde set forløbet. Ministeren sagde, at der havde været meget presseomtale om forløbet i sagen, og at han gerne ville have lejlighed til at læse en redegørelse fra ham om, hvordan han havde oplevet procesforløbet. Han havde bedt Peter Loft om at gøre det samme.

Forespurgt, om vidnet tilkendegav sin opfattelse af forløbet overfor ministeren under mødet, forklarede han, at det gjorde han ikke. Forespurgt, hvad grundlaget var for vidnets redegørelse, og hvordan han udarbejdede den, forklarede han, at han udarbejdede den egenhændigt baseret på sin hukommelse og nogle få oplysninger, som han hentede i sagen. Han vidste ikke på daværende tidspunkt, at Lisbeth Rasmussen havde skrevet dagbog, men den fik han en kopi af. Endvidere havde han en kommunikation med Gergana Trasborg omkring formuleringen om de 5 møder og notatpligt mv.

Henvist til mail af 15. november 2011 fra Lisbeth Rasmussen til vidnet vedhæftet Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater, forklarede han, at det var på det tidspunkt, han fik dagbogen. Lisbeth Rasmussen havde ikke før da sagt, at hun førte dagbog. Han havde kendskab til, at Lisbeth Rasmussen på et tidligt tidspunkt i sagsforløbet havde sagt, at hun ville tage nogle ekstraordinære noter, fordi der fandt det sted, som fandt sted, men ellers havde han ikke hæftet sig mere ved det. Forespurgt, om han kan huske nærmere, hvornår Lisbeth Rasmussen sagde, at hun ville tage nogle ekstraordinære noter, forklarede han, at det var i september måned.

Han havde ikke sagen fremme, da han lavede redegørelsen. Han havde ikke selv taget noter under sagsforløbet udover det, der fremgår af hans

redegørelse. Forespurgt, om han drøftede redegørelsen med andre end Gergana Trasborg, svarede han bekræftende. Han drøftede den også med Lisbeth Rasmussen. Hun fik en kopi af en af de sidste udgaver, som de drøftede på hans kontor. Han har også kommunikeret med andre nære medarbejdere om nogle ganske få oplysninger.

Forespurgt, om der var kontakter mellem Koncerncentret og SKAT København, efter vidnet havde sendt redegørelsen til skatteministeren, forklarede han, at efter det blev besluttet, at der skulle nedsættes en kommission, skrev han og Peter Loft som sædvanligt julekort til hinanden. Peter Loft skrev, at de kunne mødes på et tidspunkt uden at tale om sagen, men blot for at bekræfte, at de havde været fælles om at løse en opgave som direktør og departementschef. Julekortene udvekslede de hen under jul, nok i ugen op til jul. Han kontaktede Peter Loft, og de mødtes den 6. januar 2012 på vidnets kontor til en frokost af en times varighed. De talte ikke om sagen. Det undgik de, men talte om andre ting.

På et tidspunkt i februar 2012 da Steffen Normann Hansen var på vidnets kontor i anden anledning, talte de om pressebetjeningen i forbindelse med undersøgelsen. Det handlede dels om at beskytte medarbejderne, dels om hvordan pressefunktionen kunne have en aktiv rolle. Han luftede for Steffen Normann Hansen ideen om, at pressefunktionen skulle have en mere aktiv rolle med at holde journalisterne lidt stangen. Det gik Steffen Normann Hansen hjem og refererede for Peter Loft. Herefter indbød Peter Loft til en frokost den 16. marts 2012. Forespurgt, hvordan vidnet forestillede sig, at pressefunktionen skulle have en mere aktiv rolle, forklarede han, at det f.eks. kunne være pressefunktionen, der ringede tilbage til journalisterne, når man blev kontaktet i weekenden, og det kunne være som en formidlende rolle i forhold til vidnet, Lisbeth Rasmussen og SKAT Københavns medarbejdere.

Under frokostmødet den 16. marts 2012 drøftede de forholdet til pressen, uden at der egentlig kom noget ud af det. Peter Loft viste forståelse for, at hvis pressefunktionen kunne hjælpe, så var det godt. Deltagerne var vidnet, Peter Loft, Lisbeth Rasmussen og Steffen Normann Hansen. De talte også ganske kort om sagen. Peter Loft nævnte to ting, som for ham var markante og nye. Peter Loft sagde, at det var ham, der gav de 9 sider – agterskrivelsen – til Troels Lund Poulsen den 16. september 2010 om eftermiddagen, altså efter ankomsten fra Tyrkiet. Det var en markant ny oplysning for ham, for han havde ikke vidst, hvor meget man orienterede Troels Lund Poulsen.

Peter Loft sagde også, at han var under et meget stort pres i weekenden den 17.-20. september 2010, hvor der hele tiden blev lagt op til, at der skulle laves nye notater, og minister og spindoktor havde meninger om aspekter i sagen. Det var også nyt. Han føler, at han altid har haft et godt samarbejde med Peter Loft. Et samarbejde der strækker sig helt tilbage til vidnets fagforeningstid. Peter Loft er ikke så talende som ham og var en departementschefstype, som man ikke sådan gik og talte med, og de havde aldrig vendt ord om denne weekend, men her sagde Peter Loft, at han havde været under et enormt stort pres i den weekend.

Vidnet registrerede det blot på mødet og hæftede sig ikke mere ved det, men efterfølgende sagde Lisbeth Rasmussen til ham, at det dog var markant de to ting, Peter Loft havde sagt, og som var nye for dem begge to. Da han fik adgang til kommissionens materiale, kunne han se, at der lå et betydeligt antal mails, som bekræftede, at der havde været livlig aktivitet i den weekend.

Forespurgt, hvad de blev enige om på mødet omkring pressehåndteringen, forklarede vidnet, at de dybest set ikke blev enige om noget, andet end Peter Loft sagde, at han godt kunne se, at de burde lade pressefunktionen have en aktiv rolle, og det var så op til vidnets initiativ. Forespurgt, hvad det var, presstjenesten skulle have en aktiv rolle i forhold til, når kommissionen nu var blevet nedsat, forklarede han, at de havde en absolut fælles forståelse om, at når der skulle gives oplysninger eller udtalelser om sagen, så gav de dem, når de blev vidneafhørt for kommissionen. Det skulle de ikke give til pressen. Vidnet havde aldrig nogen kommentarer til pressen, men en gang imellem henvendte de sig bare for at få skrevet ind, at han ikke havde nogen kommentarer. I den forbindelse syntes han, at det kunne være godt, hvis en journalist f.eks. ringede i weekenden, at pressefunktionen kunne ringe tilbage og sige til journalisten, at der ingen kommentarer var.

...

Forespurgt af advokat Karen-Margrethe Schebye, om Peter Loft på mødet den 16. marts 2012 sagde noget om, hvem der pressede ham, forklarede vidnet, at det var ministeren og spindoktoren. Forespurgt, om Peter Loft sagde noget om, hvad presset bestod i, forklarede han, at Peter Loft ikke forklarede andet, end at man konstant rejste problemstillinger, som man måtte arbejde med og lave notater. Hvis man ser på det materiale, som han har haft lejlighed til at læse igennem i forbindelse med forberedelsen

til afhøringen, så bekræftes det, han havde skrevet i sin redegørelse, nemlig at Skatterådet blev overvejet. Peter Loft havde åbenbart torsdag aften sagt, at man kunne bruge Skatterådet, men fredag eftermiddag håndskrev han på et notat til ministeren, at de ikke kunne bruge Skatterådet, selvom han tidligere havde sagt det modsatte.

Steffen Normann Hansen har forklaret³⁷⁷:

Foreholdt mail af 18. november 2011 fra Peter Loft til vidnet, mail af 22. november 2011, hvoraf fremgår, at han sender et dokument til sig selv, og henvist til orientering om vidnets involvering i ”Thorning-sagen”, samt forespurgt, hvorfor han skrev denne orientering, forklarede han, at da Peter Loft af ministeren var blevet bedt om at lave en redegørelse, spurgte han ham, om han kunne huske præcist, hvad der var sket. Det kunne Peter Loft nemlig ikke og havde ikke skrevet noget ned. Peter Loft spurgte, om han ikke kunne skrive ned, hvordan han huskede det. Han svarede, at han ville gøre det efter sin bedste erindring, og det var det, som han afleverede til Peter Loft et par dage efter.

Foreholdt 3. sidste afsnit og forespurgt, hvad ”de specielle skattefaglige udfordringer” var, forklarede han, at det var hele retsgrundlaget, som sagsbehandlerne også havde drøftet med departementets medarbejdere. Der er en del skøn under sådanne personskattesager, og der var problemstillingen med til- og fraflytning. Forespurgt, om det ikke var det, man drøftede på mødet den 30. august 2010, svarede han, at der havde man også drøftet det. Forespurgt, om de på noget tidspunkt havde afgørelser fremme på møderne med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, svarede han benægtende. De havde heller ikke lovreglerne eller Ligningsvejledningen fremme.

Foreholdt samme afsnit: ”ligesom vi drøftede om der var tidligere afgørelser mv., der kunne understøtte regionens beslutninger”, og forespurgt, hvilke tidligere afgørelser de havde drøftet, hvis de ikke havde haft afgørelserne fremme, forklarede han, at de drøftede det ud fra den erindring, som mødedeltagerne havde. Orienteringen er skrevet 1½ år efter, og han fokuserede mest på datoerne. Han har haft god tid til at tænke sig om efterfølgende. Orienteringen blev skrevet meget hurtigt. Det var ikke ham, der skulle lave en redegørelse, så hvis der er brugt ord, som måske ikke

377 Protokol 29, side 19-21 og 21-22.

helt holder, så beklager han det. Der er også nogle datoer, der ikke helt holder.

Foreholdt fra 2. sidste afsnit og forespurgt, om "en enkelt kort tydeliggørelse" var "de fire linjer", svarede han bekræftende. Foreholdt fra sidste afsnit, og forespurgt, om han ikke på dette tidspunkt havde nogen erindring om, at de fik udleveret dokumenter, idet han har forklaret, at de fik flere dokumenter på mødet den 1. september 2010, forklarede han, at det var Peter Loft, der skulle lave en redegørelse. Vidnet havde lovet ham at se, om der var nogle datoer og andre ting, som han kunne huske, og det her var hans bidrag. Forespurgt, om han ikke kunne huske, at de også havde fået en række papirer, forklarede han, at orienteringen var skrevet meget hurtigt, for at Peter Loft kunne komme videre med sin redegørelse.

Foreholdt, at der blev holdt et møde den 16. marts 2012 med deltagelse af vidnet, Peter Loft, Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, og forespurgt, hvem der indkaldte til mødet, forklarede han, at det gjorde Peter Loft. Forinden havde vidnet aftalt med Erling Andersen, at det var en god ide at holde sådan et møde. Han havde ikke talt med Peter Loft herom, inden han talte med Erling Andersen. Han lavede aftalen med Erling Andersen i forbindelse med, at han besøgte Erling Andersen i anden anledning. Erling Andersen gav udtryk for, at han ikke følte, at han i pressehåndteringen blev tilstrækkeligt serviceminded orienteret af Koncerncentret pressefolk. Det var Erling Andersen noget ophidset over. Det, syntes vidnet, var ærgerligt, fordi han syntes, at det burde pressefolkene gøre. Da han kom tilbage til Koncerncentret, fortalte han Peter Loft om samtalen. De blev enige om, at det var en god ide, at de fik snakket tingene igennem. Derefter tog Peter Loft initiativ til at invitere til et frokostmøde.

Foreholdt, at det på det tidspunkt var blevet besluttet, at kommissionen skulle nedsættes og forespurgt, hvilken pressehåndtering der var tale om, forklarede han, at det var håndteringen af de pressehenvendelser, der kom. Der blev bedt om aktindsigt i nogle af de dokumenter, som var udleveret, og når dokumenterne var blevet udleveret, skrev pressen hurtigt om det. Erling Andersen mente, at pressefolkene i Koncerncentret håndterede pressen på én måde, og han måtte så selv håndtere sin egen presse. Han ville gerne have, at der blev tænkt mere sammen. Forespurgt, hvad det var, man skulle tænke sammen om, forklarede han, at det drejede sig mere om at blive orienteret om, hvad man havde sagt til pressen, så Erling Andersen ikke skulle læse det i pressen dagen efter. Det var om de aktindsigtsanmodninger, der blev skrevet om hver eneste dag på det tidspunkt.

Forespurgt, hvad der skete under mødet, forklarede han, at de spiste frokost, talte lidt om dagen og vejen og pressehåndteringen. Forespurgt, hvad konklusionen blev i relation til pressehåndteringen, forklarede han, at de blev enige om at gøre det bedre. Forespurgt, om Erling Andersen udtrykte frustration over, at Koncerncentret sendte materiale til en journalist på baggrund af en aktindsigtsanmodning, hvorefter han kunne læse om det i avisen og eventuelt blive kontaktet af journalisten, svarede han bekræftende. Forespurgt, hvad det var, de skulle gøre bedre, forklarede han, at når der blev sendt noget ud fra Koncerncentret om sagen, skulle Erling Andersen orienteres. Forespurgt, hvad det var for dokumenter fra skattesagen, der blev givet aktindsigt i, forklarede han, at det var i nogle oplysninger om mødedatoer, men han husker det ikke præcis.

Forespurgt, om de kom ind på andre forhold end pressehåndteringen på mødet, forklarede han, at det var et afslappet møde, hvor de var fire mennesker, der havde været udsat for en meget stor presseomtale gennem 1½-2 år. Det talte de om. Forespurgt, om Peter Loft kom nærmere ind på sin oplevelse af forløbet, forklarede han, at Peter Loft svarede på, at Erling Andersen syntes, at perioden havde været belastende. Peter Loft sagde, at han også syntes, at han havde været belastet i perioden, eller at han havde været presset i perioden eller noget i den stil. Forespurgt, hvad Peter Loft havde været "presset" af, forklarede han, at det vidste han ikke. Erling Andersen sagde, at han havde følt sig presset i perioden, og at det havde været en hård periode. Peter Loft sagde, at han også syntes, at han havde været presset i perioden. Forespurgt, hvilken periode, der blev talt om, forklarede han, at det var hele perioden, hvor sagen havde kørt. Det var både, mens sagen blev afgjort, hvor der var utrolig meget presse på begge parter og undervejs, da redegørelserne skulle laves og blev offentliggjort.

Foreholdt, at det af Erling Andersens forklaring – protokol 21, side 19, 3. afsnit – fremgår, at Peter Loft sagde, at han var særligt presset i weekenden den 17.-20. september 2010, og forespurgt, om han kan huske, at Peter Loft var inde på dette, forklarede han, at det kunne han ikke huske. Han husker det som sagt som et afslappet møde, hvor fire mennesker, som havde noget sammen, sad og talte om det. Han husker ikke, at Peter Loft skulle have udtrykt, at han var presset i lige præcis de dage, men han vil ikke afvise, at han kan have sagt det. Foreholdt, at det kunne misforstås, at man holdt møde blandt denne gruppe af personer, når kommissionen lige var blevet nedsat, forklarede han, at de syntes, at det var en god ide at holde mødet. De var i udvidet direktion sammen og skulle have tingene til at fungere hele tiden.

...

Foreholdt af advokat Karen-Margrethe Schebye, at vidnet og Peter Loft har arbejdet sammen i mange år, og forespurgt, om det har udviklet sig således, at de også omgås privat i dag, forklarede han, at han har mødtes med ham en eller to gange om året i sammenhænge udenfor arbejdet, men sammen med andre direktørkolleger. De omgås i øvrigt ikke privat.

Henvist til vidnets orientering om sin involvering i sagen og forespurgt, om han drøftede dokumentet med Peter Loft efterfølgende, forklarede han, at Peter Loft stillede nogle spørgsmål til især datoer og nogle forløb af møderne. Advokat Schebye henviste til 4. afsnit: "Efterhånden som sagen spidsede til ...", og forespurgte, hvorfor datoen flyttede sig fra den 1. juli til omkring den 28. juni 2010. Han forklarede, at under den første dialog han havde med Erling Andersen, blev de enige om, at SKAT København skulle tage sagen op af egen drift, når selvangivelsen var afleveret. Han tror også, at han tidligere har forklaret, at grunden til, at det blev den 28. juni 2010, var, at Peter Loft i forbindelse med de mange pressehenvendelser havde spurgt, om han ville tale med Erling Andersen om, hvorvidt man kunne tage sagen op noget før. Man behøvede ikke at vente, fordi man under alle omstændigheder skulle tage mere end en årsopgørelse med. Problemstillingen ville gå flere år tilbage.

Foreholdt, at der blev spurgt efter årsagen til, at datoen rykkede sig, forklarede han, at årsagen var som forklaret, at Peter Loft henvendte sig på grund af hele den "pressetæthed", der var omkring det. Peter Loft spurgte, om han ikke kunne tale med Erling Andersen om at gøre noget nu. Det gjorde han så og kom i dialog med Erling Andersen om, hvorvidt de kunne flytte datoen frem. Forespurgt, om han – da Peter Loft henvendte sig til ham – fortalte Peter Loft, at han havde en aftale med Erling Andersen om, at man skulle starte en revisionssag efter den 1. juli 2010, forklarede han, at han havde orienteret Peter Loft om, at han og Erling Andersen syntes, at det var en god løsning, at der blev startet en revisionssag op. Det var ikke noget, som Peter Loft havde bedt om.

Noa Redington har forklaret³⁷⁸:

Af advokat K. L. Németh henvist til notat af 6. december 2011 udfærdiget af Svend Foldager, Københavns Politi, og forespurgt, om han på noget tidspunkt har fået at vide, at Københavns Politi fik denne henvendelse, forklarede han, at det fik han at vide for en uge siden af sin advokat, som havde fået udleveret materialet fra kommissionen.

...

Forespurgt af advokat K. L. Németh, om han omkring den 1. december 2011 var bekendt med, om der var indgivet politianmeldelse mod nogen i Skatteministeriet i lækaagesagen, forklarede han, at han ikke husker kronologien i sagen.

Foreholdt, at han efter sin forklaring fik nogle henvendelser, og forespurgt, om han kontaktede politiet igen og oplyste, at han var blevet kontakttet, forklarede han, at det gjorde han ikke.

Mikael Børsting har forklaret³⁷⁹:

Foreholdt Weekendavisens artikel af 9. december 2011 med overskriften "Gården brænder": "Indtil videre har Venstres ... fortrolige afgørelse i sagen", og forespurgt, om Venstres presstjeneste havde noget om skattesagen, svarede han benægtende. Forespurgt, om de heller ikke havde noget, der skulle ud i valgkampen, svarede han benægtende. Forespurgt, om han har nogen idé om, hvor journalisterne Arne Hardis og Hans Mortensen kunne have fået det fra, forklarede han, at de vel havde talt med nogle folketingspolitikere i Venstre, der meget vel kan have sagt det til journalisterne.

Forespurgt, hvor folketingspolitikere fra Venstre kunne have fået det indtryk fra, forklarede han, at de kunne have fået det, fordi sagen fyldte ret meget i pressen i december måned, og der var nogle forlydender om, at Venstre havde produceret notater osv. i sagen. Han tror, at de gjorde sig interessante.

378 Protokol 36, side 12.

379 Protokol 37, side 8.

Tiden efter den 7. oktober 2011.

Forespurgt, om der var nogen, der foreslog ham eller Venstres pressetjeneste, at man skulle forsøge at opnå adgang til afgørelsen, svarede han benægtende.

Peter Loft har forklaret³⁸⁰:

Foreholdt vidnets redegørelse pkt. 1-2, og dele af pkt. 3: "Af samme lovs § 14 ... bevillinger eller dispensationer", og forespurgt, om det efter hans opfattelse var skatteministeren som person eller Skatteministeriets departement, når der stod "skatteministeren kan ikke træffe afgørelse", forklarede han, at han opfattede det som Skatteministeriets departement.

...

Forespurgt, om ministeren efter vidnets opfattelse selv kunne have deltaget i de 5 møder, som han deltog i, og hvorunder man gennemgik udkast til agterskrivelse mv., forklarede han, at det i hvert fald ville have været meget mærkeligt. Han har aldrig spekuleret på det på den måde. Som han har forklaret, kan han nævne adskillige eksempler på, at han – og formentlig også hans forgænger – enten på eget initiativ eller på begæring har forholdt sig til konkrete sager. I mange tilfælde var det fordi, ministeren fik en henvendelse, men det var altid vidnet, der havde kontakten. Han tror ikke, at han nogensinde har været ude for, at ministeren var til stede på et møde, hvor man i virkeligheden diskuterede en konkret sag. Som forklaret har vidnet i adskillige tilfælde haft møder, hvor anledningen var en konkret sag, men han har hele tiden ment, at det stoppede der, hvor han sagde, at nu havde de alle oplysninger på bordet, og at de skulle trække sig tilbage og træffe deres afgørelse.

Forespurgt, om han kan forklare, hvad han mener, der var forskellen på, hvad han kunne tillade sig at gøre, og hvad ministeren kunne tillade sig at gøre, forklarede han, at det for så vidt ikke behøvede at have været ham, der tog møderne. Det kunne lige så godt have været Steffen Normann Hansen eller Jesper Skovhus Poulsen. Det var ikke tilfældigt, men det behøvede ikke være ham, der tog møderne, men han tror, at Erling Andersen ville være blevet meget sur, hvis det havde været en stedfortræder for vidnet, der havde taget møderne i denne sag.

380 Protokol 39, side 3, 4-6, 6-9 og 12-16.

Når vidnet mente, at han kunne holde møderne, var det ud fra den betragtning, at der her var en offentlighedsvinkel. Denne afgørelse ville blive læst med en helt anden bevågenhed, end SKATs afgørelser normalt gjorde. Det var der, hvor et departement – og måske i særdeleshed en departementschef – besad en vis ekspertise til at kunne gå ind og læse afgørelsen med de øjne, som offentligheden ville læse den med. En evne som man nødvendigvis ikke havde i SKAT, fordi der ikke var den offentlige bevågenhed om det, som de lavede. Det var sådan set en opgave, som naturligt lå i et departement. Ministeren forberedte normalt ikke sine sager selv. Det havde han folk til at gøre for sig.

Der var vel også den forskel, at han kender Erling Andersen godt nok til, at han kunne sidde og være ”nummer to-manden” ved et møde, hvor Erling Andersen bestemte. Når ministeren var til stede, var det altid ministeren, der bestemte. Det eneste, der kunne ændre på dette, var, hvis der var en anden minister til stede, som var højere på strå.

Forespurgt af Niels Fenger, om man kunne have sendt Peter Arnfeldt i stedet for vidnet, når det drejede sig om pressevinklen, forklarede han, at Peter Arnfeldt i hans øjne nærmest var identisk med ministeren, så det vil han ikke mene. Man kunne godt have sendt Troels Møllerhøj, hvis det alene drejede sig om pressevinklen. Det her var dog lidt bredere end pressevinklen. Som han tidligere har nævnt, gik meget af deres presseberedskab også på, om lovgivningen ville blive kritiseret, om den ville blive kritiseret med rette, eller om man kunne finde en anden. Hverken Peter Arnfeldt eller Troels Møllerhøj kunne tage sig af sådan noget.

Foreholdt af udspørgeren vidnets redegørelse pkt. 9, 1. afsnit og 1. bullet, og forespurgt, om han mener, at han som øverste forvaltningschef havde ret til at pålægge SKAT f.eks. at foretage yderligere undersøgelser i en konkret sag, hvis han mente, at det manglede, svarede han benægtende. Han tror ikke, at han kunne pålægge SKAT dette, men han mener godt, at han kunne spørge, om de havde overvejet at tage et ekstra element med ind. Hvis Erling Andersen havde insisteret på, at han ville sætte yngste elev til at behandle skattesagen, så tror vidnet ikke, at han kunne gøre noget ved det, men han kunne godt spørge ind til fornuften bag det.

Foreholdt, at han på det nævnte sted skriver: ”Som øverste forvaltningschef var det derfor væsentligt for mig at sikre, at der hverken med hensyn til tilrettelæggelsen af sagsbehandlingen, gennemførelsen af sagens oplysning...”, og foreholdt, at ”sikre” vel antyder en mening om, at han havde

en videregående kompetence end blot til at stille et spørgsmål, forklarede han, at meningen var, at hvis nogen skulle påtage sig rollen at prøve at sikre, at ministeriet som sådan ikke blev udsat for kritik, så var det nok ham. Det måtte han prøve at sikre med de midler, som han havde til rådighed. De midler var ikke nødvendigvis at give pålæg. Det kunne også være at komme med gode råd, stille relevante spørgsmål og koble kloge mennesker med hinanden. Der står ikke noget i redegørelsen om, hvilke magtmidler han havde til rådighed. Foreholdt, at der står noget om, hvad han mener, der var hans opgave, forklarede han, at det var hans opgave at prøve at sikre, at ministeriet kom bedst muligt ud af det her.

Foreholdt, hvis Erling Andersen havde sagt, at vidnet ville få en VIP-orientering, når afgørelsen var sendt, og forespurgt, hvad han så ville have gjort, hvis det var hans opgave at sikre det, der står i redegørelsen, forklarede han, at så ville han nok ikke kunne gøre noget. Det var imidlertid Erling Andersen, der henvendte sig til ham og spurgte, om det ikke var klogt, at de koordinerede, hvordan de skulle gribe det an, fordi Erling Andersen ligesom han var opmærksom på, at det nok ikke var en sag som alle andre. Hvis Erling Andersen havde insisteret på, at det ikke var noget, vidnet på nogen måde kunne gå ind i, så var det de fem regionsdirektører, der var chef her.

Vidnet mener ikke, at han havde nogen som helst beføjelse til at sige, at han ville kigge Erling Andersen over skulderen, men han synes, at han havde lov til at spørge ham, om han syntes, det var klogt, at han ville køre sagen på den måde. Han tror også, at han havde lov til at forvente et svar på spørgsmålet. Hvis Erling Andersen sagde, at det var klogt, så mener han også, at han havde lov til at sige "har du tænkt på det, og har du tænkt på det osv.". Man kan altid diskutere, at der er et eller andet formelt hierarki og et reelt hierarki, men det her opfattede vidnet som et reelt hierarki, og han er ret sikker på, at hvis man spurgte Erling Andersen om det samme, så ville denne bekræfte det. Erling Andersen var klart bevidst om, hvem der bestemte i denne relation, og der kunne ikke herske nogen tvivl om, at det var ham (Erling Andersen), der bestemte.

Foreholdt, at vidnet i sin redegørelse er meget detaljeret i forhold til, hvilke opgaver han skulle sikre, forklarede han, at essensen af det, der står, er, at han skulle sikre sig, at der ikke kunne rejses berettiget kritik mod SKAT. Det, mener han, var hans opgave som departementschef. Det var ham, der skulle sørge for, at ministeriet kom bedst muligt ud af det her. Det gjorde han selvfølgelig inden for de rammer, som han havde. Han kunne ikke ud

fra en nødretsgrundsætning sige, at han tiltog sig yderligere kompetencer i denne sag. Redegørelsen skal læses i overensstemmelse med, hvad han havde af muligheder. Han satte sig det mål, at han inden for lovens rammer ville gøre, hvad han kunne for at sikre, at SKAT kom bedst muligt ud af det. Det gjorde han ved samtale med Erling Andersen. Erling Andersen var enig heri, og det var Erling Andersen, der tog initiativ.

...

Forespurgt af Niels Fenger, om det ikke helt overordnet er ideen med skatteforvaltningslovens § 14, at departementet skal holde sig væk fra konkrete afgørelser, svarede han bekræftende. Forespurgt, hvordan man så kunne være ansvarlig for noget, som lovgivningsmagten har ønsket, at man ikke skulle være ansvarlig for, forklarede han, at det var en sag, som lå i to grupperinger. Der var den rene § 14 sag – det var Erling Andersens gebet. Det kan der ikke herske nogen tvivl om. Så var der alt det udenom, bedst beskrevet med Erling Andersens henvisningen til Hans Engells artikel osv. Alle de følger der ville komme, mener han, at han ville være ansvarlig for. Man kunne kun prøve at løse det skisma, der er nævnt i spørgsmålet, ved at sætte sig sammen og tale om det. ”Du har afgørelseskompetencen. Det er mig, der skal feje op, når den er offentliggjort. Kan vi – uden at blande os i hinandens ting – koordinere det forløb?” Det var det, som de forsøgte.

Forespurgt, hvad det var, skatteforvaltningslovens § 14 sagde, at vidnet skulle feje op, når han var inkompetent i forhold til den konkrete afgørelse, forklarede han, at han fortolker § 14 således, at så længe han ikke traf beslutningen, havde han lov til at spørge ind til dette og hint, hvis han troede, at det var et spørgsmål, der ville blive stillet. Hvis spørgsmålet ikke kunne besvares, ville der blive rettet kritik. Det kan godt være, at det formelt eller reelt ville blive rettet mod SKAT København, men han vidste godt, hvor aben landede. Den landede på ministerens bord, og det var hans opgave at prøve at sørge for, at den ikke landede der eller ikke kom overhovedet.

Forespurgt, om det ikke er korrekt, at vidnet var Erling Andersens chef, når spørgsmålene faldt udenfor § 14, svarede han bekræftende. Forespurgt, om det var nemt at vide, hvornår der blev givet et råd, der havde karakter af ”take it or leave it” eller ”take it or leave”, hvis man i nogle situationer var chef og i andre situationer ikke var chef, forklarede han, at for det første var de faglige relationer, der var mellem ham og Erling Andersen, af overordnet strategisk karakter. Han havde aldrig diskuteret

toldsager eller lignende med Erling Andersen. På dette punkt kunne han godt forestille sig, at Steffen Normann Hansen og Erling Andersen kunne få større problemer, fordi der var nogle dagligdagsrelationer, hvor Steffen Normann Hansen var Erling Andersens direkte chef. På vidnets niveau var det mere et spørgsmål om eksempelvis, hvordan man sørgede for at have den rigtige bemanning om fem år med den aldersprofil, som de havde, hvordan organiseringen skulle udvikle sig og strategiplaner for de næste to-tre år. Der var meget stor afstand mellem de relationer, som han havde som chef for Erling Andersen, og det som de talte om her.

For det andet var han i hele forløbet meget påpasselig med, at han netop udtrykte sig på en sådan måde, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen ikke kunne være i tvivl om, hvem der bestemte. Hvis man f.eks. tager gennemgangen af agterskrivelsen, hvor Lisbeth Rasmussen skrev en række ændringer ned, og hvor de fleste var på hans foranledning, så gik han hele tiden ind og sagde ”kunne man ikke skrive sådan her for at opnå det og det?”. Det var han ret påpasselig med, og han opfattede det ikke som et problem, at han ikke udtrykte sig på den måde, at det godt kunne være, at det var formuleret som et forslag, men gud nåde og trøste den stakkel, der kunne opfatte det som et forslag.

Foreholdt af formanden, at vidnet nogle gange har henvist til en artikel skrevet af Hans Engell (gængivet i Erling Andersens redegørelse) og forespurgt, om det, han tænkte på, var, at Hans Engell heri udtalte, at udfaldet af skattesagen kunne få betydning for det valg, der senere ville komme, svarede han bekræftende. Det var blandt andet det, han tænkte på. Hans Engell skrev også, at det var en afgørelse, der fik embedsmænd til at ryste.

Foreholdt, at Hans Engell skrev, at udfaldet af skattesagens afgørelse kunne afgøre valget, og foreholdt, at man må gå ud fra, at det havde skatteministerens interesse, hvordan valget ville falde ud, samt forespurgt, om det ikke var et godt argument for at holde fingrene totalt væk fra lige præcis denne skatteafgørelse, svarede han bekræftende. Det mener han også, at han gjorde i den forstand, at han ikke blandede sig i afgørelsen på nogen måde. Det lå ikke indenfor hans rådighed at sige, at man skulle lukke sig for omverdenen, og han kunne heller ikke sige ”ske, hvad der vil ske” den dag, afgørelsen blev offentliggjort. Hvad enten han øvede sig i det eller ej, ville ministeriet blive stillet overfor en masse spørgsmål, hvis den blev offentliggjort.

Det var nu en gang vidnets opgave at sørge for, at de kunne besvares. Han mener fortsat, at han med overholdelse af skatteforvaltningslovens § 14 kunne følge en sagsgang, som han vidste – eller som han troede – ville afstedkomme en ganske betydelig offentlighed. Det var ikke op til ham at sige, at de bare lukkede i som en østers. En eller anden skulle svare, og det ville formentlig under alle omstændigheder blive ham eller ministeren. Det kunne de så gøre på et grundlag, hvor de vidste, hvad de svarede på, eller de kunne ekstemperere.

Forespurgt, om man ikke af habilitetsmæssige grunde kunne have sagt, at denne sag kunne Koncerncentret ikke kommentere, forklarede han, at afgørelsen jo ville komme, og der ville formentlig komme en masse skattekyndige og sige, at afgørelsen var skrupforkert. Han er enig i, at de ikke kunne gå ind og sige hverken det ene eller det andet, men nogle ville spørge, hvad man havde gjort for at sikre, at afgørelsen blev rigtig. Skulle man da sige, at det ville man ikke svare på?

Forespurgt, om man ikke kunne sige, at Koncerncentret ikke havde gjort noget som helst på grund af sagens karakter og de parter, der var involveret, forklarede han, at han ikke tror, at den rigtige verden er så god, at man var sluppet fra det. Spørgsmålene ville gå på, om afgørelsen var rigtig. Svaret, som man helst skulle kunne levere med føje, var, at den var behandlet efter alle kunstens regler. Han mener, at det var bedre at stille sig op og sige det, hvis man vidste, at det var tilfældet, end hvis man bare håbede, det var tilfældet. Han mener, at det sådan set også var i skatteydernes interesse.

Skatteministeriet og skatteyderne havde samme interesse i, at når afgørelsen blev smækket på bordet, så skulle folk sige, ”nå okay, det kan nok ikke være anderledes”. Han kan ikke sige, at han regnede med, at det ville gå sådan, men det var det, der var målet, som de arbejdede efter. Han skal ikke kunne sige, hvad der var ministerens interesse, men det var også i ministerens faglige interesse. Han kunne så have en politisk interesse, der var en anden, men det var ikke den, vidnet skulle forfølge.

Foreholdt af udspørgeren, at vidnet har forklaret, at han mener, at han havde ret til at stille spørgsmål og også ret til at forvente, at de ville blive besvaret, svarede han bekræftende. Forespurgt, om han mener, at han havde ret til at stille spørgsmål og få svar vedrørende den måde, som man i SKAT København valgte at belyse faktum på, forklarede han, at det vel kom an på spørgsmålene. Han mener, at han havde ret til at spørge, hvad

man plejede at gøre i tilsvarende sager, og om de havde gjort det i denne sag, men hvis han fik en eller anden skør idé og spurgte, om man ikke skulle gøre noget andet, så mener han ikke, at han havde ret til det. Hans opgave var at sørge for, at der ikke kunne sættes en finger på den måde, som sagen var behandlet på.

Forespurgt, om han kunne have spurgt, om der ikke skulle indhentes oplysninger fra andre flyselskaber end SAS eller kontooplysninger, svarede han bekræftende. Det vil han mene. Forespurgt, om han kunne forvente svar på herpå, svarede han, at det vil han mene.

Foreholdt, at vidnet i sin redegørelse, pkt. 9, 1. bullet, har skrevet ”herunder m.h.t. indhentelse af oplysninger fra parterne ... – eller med hensyn til regelfortolkning...”, og forespurgt, om han mener, at han også har lov til at stille spørgsmål til, hvordan SKAT København fortolkede reglerne i den konkrete situation, og om de har været opmærksomme på den og den afgørelse, forklarede han, at det nok ville være at gå dybere end det, som han mener, ville være betimeligt, og det som hans egne kompetencer rakte til. Hvis Erling Andersen på det første møde havde sagt til ham, at det helt klart var en sag, der skulle løses efter kildeskattelovens § 2 om begrænset skattepligt, ville vidnet dog sige til ham, at det kunne han ikke forstå. Hvis Erling Andersen i det tænkte eksempel fastholdt, at det var § 2, der var den rigtige bestemmelse, så tror han såmænd ikke, at han kunne gøre andet end at sige, at han troede, at de ville få et kæmpe problem, når afgørelsen kom ud.

Henvist til samme sted, foreholdt, at ordet ”retsanvendelse” vel må forstås som subsumptionen, og foreholdt, at han i redegørelsen skrev ”Som øverste forvaltningschef var det derfor væsentligt for mig at sikre, at der hverken med hensyn til tilrettelæggelsen ... og retsanvendelse kunne rejses berettiget kritik”, og om han ikke her skrev, at det var væsentligt for ham at sikre, at der ikke kunne rejses berettiget kritik mod sagens resultat og udfald, forklarede han, at det i hvert fald ikke var det, han mente. Man skal nærmere se det i erkendelse af, at der garanteret ville blive rettet kritik mod sagens udfald, og så ville han gerne med føje kunne sige, at SKAT København i hvert fald havde fulgt de gængse retningslinjer, både med hensyn til relevante paragraffer og den retlige subsumption. Det gik ikke på, hvad SKAT konkret var nået til, men på processen. At SKAT havde anvendt reglerne på den måde, man ville gøre det. Om det så konkret havde givet det rigtige resultat eller ej, det lå udenfor hans gebet.

Foreholdt pkt. 9, 3. bullet, og foreholdt, at det kan læses således, at vidnet interesserede sig for, at afgørelsen skulle være på linje med andre afgørelser, samt forespurgt, om det var korrekt forstået, svarede han benægtende. Han mener, at han i højere grad prøvede at udtrykke, at den måde, som man formulerede sig på i afgørelsen, skulle være ret præcis for ikke at give mere næring end højst nødvendigt til de mange historier, som han forventede ville komme. Det gik således mere på det formuleringsteknisk. Endvidere var der på dette tidspunkt kritik rettet mod ham. Der var bl.a. to advokater, der sagde, at skattesagen slet ikke var nogen vigtig sag, men en ganske almindelig sag. Til det sagde han, at det godt kunne være, at det var en almindelig sag ud fra en ren stringent juridisk vurdering, men i hans verdensbillede var sagen ikke spor almindelig, fordi den havde en helt anden bevågenhed end alle andre tilsvarende sager. Han prøvede at udtrykke, at det godt kunne være, at sagen juridisk ikke var præcedensskabende, men at den ville være det politisk, og at man derfor skulle være påpasselig med den måde, som man udtrykte sig på.

På ny foreholdt samme sted, 3. bullet, 2. afsnit, og foreholdt, at vidnet har forklaret, at det først var på mødet med ministeren og Peter Arnfelt den 16. september 2010, at spørgsmålet om, hvorvidt fraflytningen i 1999 var reel, opstod, forklarede han, at det, der står her, er, at da sagen blev rejst i pressen i juni 2010, behandlede alle den som en fraflyttersag. Alle aviser skrev, at afgørelsen var klokkeklar, fordi der skulle virkelig meget til for at ophøre med skattepligt til Danmark, og når man havde familie boende her, så var det i hvert fald helt udelukket. Det er det, som han refererer til. Det var ikke en skatteministeriel overvejelse. Det var en offentlig tvivl. På det allerførste møde sagde Erling Andersen til ham, at hvis sagen var noget, så var det en tilflyttersag. Om Erling Andersen sagde det så tydeligt, husker han ikke, men det var essensen af det.

...

Foreholdt vidnets redegørelse pkt. 6, 2.4. afsnit, og foreholdt, at det fremgår heraf, at det eneste materiale, som Koncernetret fik i forbindelse med sagens behandling, var pressenotatet og de to VIP-orienteringer vedlagt agterskrivelserne, forklarede vidnet, at det er han enig i. Foreholdt vidnets forklaring protokol 31, side 43, nederste afsnit, og forespurgt, hvorfor han ikke nævnte i redegørelsen, at han modtog det nævnte materiale, forklarede han, at han havde glemt det.

Forespurgt, om han drøftede redegørelsen med nogen, f.eks. Steffen Normann Hansen, inden han lavede den, forklarede han, at Steffen Normann Hansen gav ham en skriftlig redegørelse, men han drøftede den ikke med ham. Foreholdt afsnittet: ”Min redegørelse bygger alene på min hukommelse”, og foreholdt, at det vel ikke var korrekt, hvis han havde fået en redegørelse fra Steffen Normann Hansen, forklarede han, at han ikke tror, at han brugte det, som Steffen Normann Hansen havde skrevet.

Foreholdt mail af 18. november 2011 fra vidnet til Steffen Normann Hansen, henvist til mail af 22. november 2011 fra Steffen Normann Hansen til vidnet vedhæftet Steffen Normann Hansens redegørelse af 18. november 2011, og forespurgt, om det var denne redegørelse, han fik, forklarede han, at det tror han bestemt, det var. Han tror, at han ville have brugt den, hvis der var uoverensstemmelser mellem det, som Steffen Normann Hansen skrev, og det, som han selv kunne huske. Det var en form for tjekliste, men der var ikke uoverensstemmelser. Han brugte den derfor ikke yderligere.

Foreholdt redegørelsen pkt. 6, 4. afsnit, sidste punktum: ”Dette notat vedrørte ikke sagen, men pressehåndteringen”, og henvist til notat af 13. september 2010 om sagsbehandlingen i Stephen Nathan Kinnocks skattesag, forklarede han, at han er enig i, at de første sider af notatet vedrører sagen. Man skal huske på, at han skrev hele redegørelsen efter hukommelsen. Han havde i modsætning til Erling Andersen ikke acces til nogen sag. Vidnets interesse i pressenotatet gik på de sidste sider. Han ved ikke en gang, hvorfor de første tre sider var der. Det var ikke nogen, som han havde bedt om, og det var ikke nogen, som han havde en forventning om at få. Det, han hæftede sig ved, og dermed også det, han kunne huske, da han i november 2011 skrev redegørelsen, var de relevante dele af notatet, og det var de sidste 4-6 sider, der handlede om pressen. I stedet for at skrive fortroligt på det og ringe til Steffen Normann Hansen så undrer han sig i virkeligheden over, hvorfor SKAT København ikke bare rev de tre første sider af notatet af.

Forespurgt, om han ikke kunne have bedt om at se sagen, inden han skrev sin redegørelse, forklarede han, at han mener, at aftalen mellem ham og Thor Möger Pedersen var, at han skulle skrive redegørelsen på baggrund af det, som han kunne huske.

Foreholdt redegørelsens pkt. 6, 3. afsnit, og forespurgt, om han fastholder, at ”sagens materielle indhold og udfald ikke blev drøftet”, forklarede han,

at udfaldet i hvert fald ikke blev drøftet. Foreholdt, at han fik at vide, hvad udfaldet ville blive, svarede han bekræftende. Sagens materielle indhold og udfald blev ikke drøftet i den forstand, at han rejste tvivl om noget af det. Han spurgte yderligere ind nogle gange. Det kan man godt kalde en drøftelse, men det, der lå i det, var, at han lod sig orientere. Han kan også godt have spurgt, om man skulle bygge et eller andet på, men han har ikke siddet og sagt ”kan det nu passe, at det antal dage er rigtigt”, eller ”hvis man nu gjorde det op på en anden måde, ville man så komme til et andet resultat”, eller ”hvis man brugte nogle andre regler osv.”. Det var en faktuel udveksling af oplysninger, som han forholdt sig til, men ikke gik ind i en drøftelse af.

Forespurgt, om man ikke var i gang med en drøftelse af sagens materielle indhold, hvis man diskuterede, om man havde undersøgt det ene og det andet, forklarede han, at redegørelsen jo også var mere udførlig, og der skrev han også om det. Det, der står i pkt. 6, 3. afsnit, er et referat af det, som de skrev til ombudsmanden. Det var sådan set ligeså meget Erling Andersens redegørelse for møderne.

Forespurgt, om der var noget sted i hans redegørelse, hvor han afsvækkede udsagnet i pkt. 6, 3. afsnit, så man kunne forstå, at de havde været nede i antallet af dage, talt om flybilletter, kontoudtog og lejligheden i London, forklarede han, at han ikke har læst den så indgående, men det var der måske ikke. Så vidt han husker, var der dog noget i den supplerende redegørelse.

Foreholdt, at vidnet ikke kan have været uvidende om vigtigheden af redegørelsen, og forespurgt, hvorfor han ikke bare lagde det hele ud for ministeren, når der ikke var noget problem i det, han havde gjort, forklarede han, at den bestilling, som han fik fra Thor Møger Pedersen, var, at han skulle give en beskrivelse af, om han havde blandet sig utilbørligt. Det synes han, at han gjorde i redegørelsen. Han drøftede også sagen mundtligt med ministeren, så ministeren kendte fuldt ud, hvad han havde været med til. Han synes, at redegørelsen giver et retvisende billede, men det kan godt være, at den kunne have været mere udførlig. Redegørelsen virkede jo heller ikke. Hvis den havde gjort det, var kommissionen ikke blevet nedsat.

Foreholdt, at udsagnet nederst i pkt. 6, 3. afsnit, ikke synes korrekt – at sagens materielle indhold ikke blev drøftet – forklarede vidnet, at med

”blev drøftet” mente han ”blev taget op til diskussion”, og det mener han fortsat ikke skete.

Forespurgt, hvorfor han ikke bare skrev til ministeren, at de den 10. august 2010 talte om sådan og sådan, den 13. august 2010 om sådan og sådan, den 1. september 2010 rettede de stil og gennemgik agterskrivelsen afsnit for afsnit for at sørge for, at den var sproglig korrekt, når vidnets holdning var, at det var okay, det han gjorde, forklarede han, at det er svært at huske, hvad han præcist blev bedt om, og hvad forventningen til udførlighedsniveauet var, men på nær nogle få ting ramte Erling Andersen og vidnet nogenlunde samme niveau. Erling Andersen skrev heller ikke i detaljer om møderne.

Vidnet kan ikke huske det præcist, men han mener, at redegørelsen ret godt afspejler den bestilling, som han fik. Så vidt han husker, fik han et brev af Thor Møger Pedersen, men inden da havde de haft en længere samtale, der foregik i Finansministeriet under finanslovsforhandlingerne. Han mener, at redegørelsen har det detaljeringsniveau, den skal have. Han blev spurgt, om han blandede sig i noget, og i ordets lidt aggressive forstand, så mener han ikke, at han har gjort det. Det var det, han beskrev i redegørelsen.

Formanden bemærkede, at det dog må medgives vidnet, at han under pkt. 12 i redegørelsen bl.a. har anført, at visse konkrete formuleringer i udkastene til agterskrivelse i to tilfælde blev drøftet.

Forespurgt af udspørgeren, bekræftede vidnet, at der var et møde i Koncerntret den 16. marts 2012, hvor Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Steffen Normann Hansen og han selv deltog. Der var faktisk også et møde inden da. Han havde et møde med Erling Andersen på dennes kontor i begyndelsen af januar 2012. Både det første og det andet møde var alene ”det her er ikke nogen rar situation for nogen af os”-møde. På dette tidspunkt regnede han med, at hans fremtid i ministeriet ville være lidt længere end knap tre måneder, så livet skulle gå videre, og de skulle kunne arbejde sammen. Han og Erling Andersen havde et absolut fornuftigt og normalt forhold til hinanden – også på det her tidspunkt. Han vidste godt, at kommissionsundersøgelsen ville strække sig over ret lang tid. Erling Andersen må på det tidspunkt have haft den forventning, at det hele kunne klares på en dag, for Erling Andersen foreslog, om de ikke kunne ankomme til kommissionen sammen, så man kunne se, at der ikke

var noget skisma mellem de to. Ellers talte de bare lidt løst og fast om, at det var ubehageligt, men at de skulle kunne arbejde sammen alligevel.

Der gik herefter noget tid, og så nævnte Steffen Normann Hansen for ham, at Erling Andersen syntes, at han (Erling Andersen) blev glemt, og at han var bange for, at de på en eller anden måde var ude på at efterlade aben hos ham. Vidnet ved ikke hvilken abe, men at de på en eller anden måde ville sørge for, at det hele kom til at hvile hos Erling Andersen. Han havde lidt selv den modsatte opfattelse. Hvis nogen skulle trække gulvtæppet væk under hinanden, så kunne Erling Andersen godt trække det væk under ham. Han har svært ved at se, hvordan han skulle kunne trække noget væk under Erling Andersen. Det var i den ånd, at vidnet sagde: "Så lad os da mødes en gang til". I og med Steffen Normann Hansen var budbringer, var det nærliggende, at han også gik med, og når han gik med, var det nærliggende, at Lisbeth Rasmussen også var med.

Mødet foregik denne gang på vidnets kontor. Det viste sig, at der var en egentlig anledning til, at Erling Andersen var sur. Erling Andersen mente bl.a., at Koncerncentrets presseafdeling havde behandlet ham skidt og ikke orienteret om de aktindsigtssager, de havde fået. Det tog vidnet til efterretning. Selvfølgelig skulle pressefolkene betjene Erling Andersen lige så godt, som de forhåbentlig betjente Koncerncentret. Mødet gik sådan set rimelig fordrageligt.

Vidnet bemærkede, at han går ud fra, at han vil blive spurgt til, om han under mødet skulle have sagt, at han var presset eller noget i den stil. Forespurgt herom, forklarede han, at han ikke kan huske, hvordan de kom ind på det. De talte faktisk ikke om sagen, men kun om besværet ved, at den var der. De var ikke nede i, hvem der havde gjort hvad, og om det nu var rigtig eller forkert, det de havde gjort. De var ret bevidste om, at det skulle de nok ikke diskutere. Det var mere følelserne knyttet til, at der var en sag mod dem, og det var såmænd heller ikke meget, at de talte herom. I en eller anden forbindelse, han kan ikke huske hvilken, nævnte han, at han syntes, at forløbet omkring den 16. september 2010 havde været ubehageligt i en eller anden forstand. Han kan ikke huske, om han brugte ordet presset, men som han tidligere har forklaret, så synes han, at det er ret vigtigt at få med, at man kan være presset i en eksamenssituation eller til en afhøring, og man kan være presset til et eller andet. Han følte sig ikke presset til et eller andet, men han havde givetvis følt sig presset af atmosfæren, situationen, det hele.

Forespurgt, om han overvejede det betimelige i, at ”de fire hovedaktører” i sagen mødtes få dage efter, at kommissionen var blevet nedsat, forklarede han, at det tror han faktisk ikke, at han gjorde, men det burde han nok have gjort. Mødet fandt sted 14 dage før, at han forlod ministeriet i huj og hast. Hvis han havde vidst det, så havde det nok ikke været nødvendigt at holde mødet. De ville komme til at mødes i mange henseender, så det var vel okay, at de sammen spiste en frokost, som alene havde det formål at skabe en nogenlunde anvendelig atmosfære og afmystificere atmosfæren. Man må ikke glemme, at pressen nærmest skildrede det sådan, at Erling Andersen og vidnet gik bevæbnede rundt og kiggede sig over skulderen hele tiden. De havde lidt behov for face to face at sige, ”jeg er altså ubevæbnet, og jeg går ud fra, at du også er. Jeg vender mig ikke om, når jeg går på gaden”.

Henvist til politirapport af 14. august 2012, hvoraf fremgår, at Troels Lund Poulsen i perioden fra 19. januar til 6. juni 2012 sendte vidnet nogle sms'er, og at der blev arrangeret et møde på vidnets bopæl i maj/juni 2012, og forespurgt, hvad baggrunden var for, at han var i kontakt med den tidligere minister, forklarede han, at der var to uafhængige kontakter. Den første kontakt kom fra Troels Lund Poulsen, der pr. sms spurgte, om de skulle mødes. Det sagde han i første omgang ja til, men fandt efterfølgende ud af, at det ville han i virkeligheden helst ikke. Han var meget bevidst om, at hvis han mødtes med Troels Lund Poulsen, så var det i hvert fald ikke for at tale om skattesagen. Han vidste jo ikke en gang, hvor de stod i forhold til hinanden. Det ønskede han på ingen måde at have en drøftelse af.

Når vidnet endte med at ringe og sige, at han syntes, at det var en dårlig idé, så skyldtes det i virkeligheden alene den ganske bizarre situation, som han stod i på det tidspunkt – at hans nærmeste rådgiver og støtte i den storm, som han befandt sig i, sådan set var den daværende skatteminister Thor Möger Pedersen. Den kritik, der var rettet mod vidnet, gik på, at han havde handlet ukorrekt overfor Thor Möger Pedersens chef, statsministeren. Det i sig selv var en ret indviklet konstellation. Han havde det svært nok i forvejen, så også at inddrage den tidligere minister, som jo i et eller andet omfang også var en væsentlig person i alt det, der skete, synes han måske var dumt.

Han går ud fra, at der bag spørgsmål ligger lidt det samme, som med hensyn til mødet i marts 2013 med bl.a. Erling Andersen. Han havde lidt den opfattelse, at de ikke kunne isolere sig. Han kunne også tale med

Steffen Normann Hansen hver dag, hvis han havde lyst, og han går ud fra, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen talte og taler sammen. Så det med at sige, ”her er nogle personer, som jeg nok slet ikke bør tale med”, kunne ikke rigtig praktiseres.

Forespurgt af formanden, om det, han netop har forklaret om, drejede sig om tidspunktet omkring den 19. januar 2012, svarede han bekræftende. Foreholdt, at han har forklaret, at han først sagde ja til at mødes, hvorefter han sagde, at det nok ikke var en god idé, og forespurgt, hvornår han ringede og meddelte det til Troels Lund Poulsen, forklarede han, at han ikke kan huske det, men at det var indenfor en uge eller noget i den stil.

Foreholdt af udspørgeren, at det fremgår, at de aftalte et nyt møde i maj/juni måned 2012, svarede han bekræftende, ligesom han bekræftede, at mødet blev gennemført. Forespurgt, hvad baggrunden var for, at han valgte at tage et møde med Troels Lund Poulsen, forklarede han, at det var ud fra den betragtning, at nu kunne der næsten ikke ske flere ulykker, så hvad skulle der kunne ske ved det. Han var vel ikke bortvist, men han følte det nærmest sådan. Han var isoleret fra omverdenen, og han kunne sådan set godt bruge at tale med en, der i et eller andet omfang havde været i samme situation. Troels Lund Poulsens situation var en hel del forbedret på det tidspunkt, i og med at hans orlov var ophørt, og han kunne vende tilbage til et normalt liv. Vidnet var stadigvæk bevidst om, at det ikke var skattesagen, de skulle tale om, men han havde jo kendt Troels Lund Poulsen i omkring to år og tænkte, at de vel godt kunne drikke en kop kaffe sammen. De talte ikke om sagen.

Forespurgt af formanden, hvornår mødet fandt sted, forklarede han, at Troels Lund Poulsen først foreslog en lørdag, men han kunne ikke den dag. Det endte med at blive onsdag den 6. juni 2012. Foreholdt, at formanden har forstået på hans forklaring, at de ikke talte om sagen denne dag, forklarede han, at de talte om sagen i den forstand, at de talte om ubehaget ved pludselig at være i mediernes centrum for noget ubetinget skidt. De talte om de psykologiske mekanismer, der var knyttet til sagen, men ikke sagens materielle og juridiske indhold.

Kapitel 10

Skattesagen og ombudsmandssagerne om aktindsigt. Sammenfattende fremstilling af begivenhedsforløbet

I det foregående kapitel er der redegjort for det skriftlige materiale og de afgivne forklaringer om skattesagen og ombudsmandssagen om aktindsigt.

På grundlag heraf gives der i nærværende kapitel en sammenfattende fremstilling af begivenhedsforløbet.

Kapitlet indeholder kun få citater, men teksten holder sig tæt til formuleringerne i dokumenterne og forklaringerne med de sproglige unøjagtigheder, der måtte være.

Fremstillingen er uden bevisvurderinger på de punkter, hvor oplysningerne ikke stemmer overens. Herom henvises til kapitel 11.

10.1 Tiden før den 7. juni 2010

Den 14. oktober 2009 skrev Helle Thorning-Schmidt til Justitsministeriet, Civilkontoret, i forbindelse med, at hun og Stephen Kinnock ønskede, at han erhvervede en del af hendes ejendom i København. I mailen oplyste Helle Thorning-Schmidt bl.a., at Stephen Kinnock var i Danmark hver weekend fra fredag til mandag hele året rundt. I en mail af 18. oktober 2009 oplyste Helle Thorning-Schmidt, at Stephen Kinnock havde foretaget sine weekendbesøg siden 2004, og at besøgene før var mindre regelmæssige, men dog således at han var i Danmark 1-2 gange månedligt.

Jan Kjærgaard og Peter Arnfeldt havde forbindelse med hinanden i slutningen af maj og begyndelsen af juni 2010 om en konto, som Skatteministeriet havde oprettet for borgere, der gerne ville betale mere i skat.

Jan Kjærgaard har forklaret, at Peter Arnfeldt i dagene efter denne kontakt – den 3., 4. eller 5. juni 2010 – sendte ham en mail og foreslog, at han skulle se på Stephen Kinnocks skatteforhold. Han har ikke mailen og reagerede ikke på den, da han var taget på ferie.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ingen erindring har om en sådan mail.

Thomas Nørmark Krogh har forklaret, at BT på eget initiativ i midten af maj 2010 begyndte at undersøge Stephen Kinnocks skatteforhold i forbindelse med et tema om politikernes dobbeltmoral.

Tilsvarende har Simon Andersen og Peter Brüchmann forklaret.

10.2 Perioden fra den 7. til den 21. juni 2010

Ved mail af 7. juni 2010 kl. 15.14 orienterede Michael Frank pressemedarbejder Rikke Madsen, Koncerncentret, om, at han havde talt med Thomas Nørmark Krogh. Michael Frank havde bl.a. sagt til Thomas Nørmark Krogh, at han ikke kunne diskutere en konkret sag med pressen. BT's vinkel kunne ifølge Michael Frank muligvis være, at avisen ville underminere et udsagn fra Helle Thorning-Schmidts mand om, at han ikke kunne komme til at betale til Danmark, men at viljen var til stede.

Kl. 15.36 videresendte Rikke Madsen mailen til Peter Arnfeldt og pressechef Mette Thorn, Koncerncentret, med bemærkning om, at der kunne komme en artikel. Kl. 15.44 sendte Peter Arnfeldt mailen til Troels Lund Poulsen uden bemærkninger.

Peter Arnfeldt har forklaret, han blot orienterede ministeren. Søndag den 13. juni 2010 havde han et møde med Troels Lund Poulsen, hvor ministeren nævnte henvendelsen.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke erindrer nogen drøftelser med embedsmændene på baggrund af denne henvendelse, og at han ikke fandt anledning til at foretage sig noget.

Rikke Madsen sendte kl. 18.00 mailen fra Michael Frank til Jan Lund og skrev, om han ville se på, at der blev kigget på sagen i SKAT København. Hun bemærkede, at det ikke var en ministerbestilling.

Den 8. juni 2010 sendte Jan Lund korrespondancen til Peter Møller Jensen, cc bl.a. Steffen Normann Hansen og Erling Andersen, og spurgte, om Peter Møller Jensen ville tage sig af det.

Jan Lund har forklaret, at bemærkningen om, at det ikke var en ministerbestilling, nok dækkede over, at der på området ikke var nogen aktion, der involverede ministeren, ligesom det for ham gav god mening, når henvend-

Perioden fra den 7. til den 21. juni 2010

delsen vedrørte en politiker. Det var i øvrigt op til Peter Møller Jensen, om han ville gøre noget eller ej.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han overvejede, hvad det kunne udvikle sig til, men andet gjorde han ikke.

Peter Møller Jensen og Erling Andersen har forklaret, at de valgte at se tiden an.

Af en mail fra 8. juni 2010 fremgår, at Thomas Nørmark Krogh også kontaktede Michael Frank denne dag.

Den 9. juni 2010 kl. 9.23 skrev Thomas Nørmark Krogh til Koncerncentrets presseafdeling og spurgte til to nærmere beskrevne scenarier om en britisk statsborger, der arbejdede i Geneve. Rikke Madsen svarede kl. 17.11 ved bl.a. at henvise til et afsnit i Ligningsvejledningen og videresendte kort efter svaret til Peter Arnfeldt og Mette Thorn.

I mail af 9. juni 2010 kl. 9.19 til Peter Loft henviste Ivar Nordland til dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Schweiz og bemærkede, at selv om "han" måtte være fuldt skattepligtig til Danmark, så blev lønnen skattefritaget, hvis han højst var hjemme 42 dage i en 6 måneders periode uden at arbejde her. Kl. 11.07 spurgte Peter Loft, hvad der nærmere lå heri, og Ivar Nordland uddybede sit svar i mail kl. 11.17.

Peter Loft skrev kl. 11.36, at den manglende beskatning af lønnen vel ikke ændrede på "hans" pligt til at betale andre danske skatter, og det bekræftede Ivar Nordland.

Ivar Nordland har forklaret, at mailen kl. 9.19 var en fortsættelse på en telefonsamtale.

Peter Loft har forklaret, at han prøvede at pejle sig ind på problemstillingen, idet han ikke vidste ret meget om reglerne.

Peter Loft ringede samme dag til Michael Frank om BT's henvendelse om Stephen Kinnocks skattemæssige forhold. Ifølge et telefonnotat, som Michael Frank udarbejdede, meddelte Peter Loft, at Koncerncentret så vidt muligt skulle vide af hensyn til beredskabet, hvad der var op og ned i sagen. Michael Frank anførte videre i telefonnotatet, at det gennem CPR-registeret var blevet oplyst, at familien var udrejst i 1999, og at Stephen Kinnock ikke var tilflyttet siden. Den fulde skattepligt indtrådte således først, når Stephen Kinnock tog ophold her, hvilket efter praksis ville sige efter tre måneder sammenlagt eller efter mere end 180 dage inden for et år. Der

kunne være nogle mindre spørgsmål om bl.a. overførsel af personfradrag til Helle Thorning-Schmidt, som SKAT selv havde skullet håndtere. Dette blev Peter Loft ifølge notatet meddelt telefonisk. Det fremgår også af notatet, at Ivar Nordland var enig i den skatteretlige vurdering af sagen.

Michael Frank har forklaret, at det ikke var hver dag, at Peter Loft ringede til ham og spurgte ind til en henvendelse. Det skete ved 11-12 tiden. Da han ringede tilbage, nævnte Peter Loft noget om centrum for livsinteresser, men han svarede, at det ikke havde nogen gang på jorden, fordi det var en tilflyttersag.

Peter Loft har forklaret, at det var en af hans opgaver at holde øje med, hvad der rørte sig. Subjektiv skattepligt var ikke noget, som han havde forstand på. Han var ikke i tvivl om, at sagen på et eller andet tidspunkt ville komme, og derfor ville han godt vide så meget som muligt.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ingen fornemmelse havde af den aktivitet, der foregik mellem embedsmændene, men han kan ikke udelukke, at han har fået en kort orientering.

Den 10. juni 2010 kl. 8.40 skrev Peter Loft til Ivar Nordland og spurgte, at hvis man opholdt sig tre dage ugentligt og havde familien boende her, skulle der vel ikke meget ferie mv. til, før man havde opholdt sig 180 dage årligt. Det bekræftede Ivar Nordland og redegjorde nærmere for praksis.

Ivar Nordland har forklaret, at der i Peter Lofts optik ikke skulle ret meget til, før Stephen Kinnock var skattepligtig.

Samme dag kl. 14.11 sendte Ivar Nordland et notat om indtræden af skattepligt til Rikke Madsen, Michael Frank og Peter Loft. Notatet indeholder dels et afsnit om det tilfælde, at en person flytter til Danmark, dels et afsnit om det tilfælde, at en person allerede bor i Danmark, men også har bolig og arbejde i udlandet. Rikke Madsen sendte kl. 16.02 notatet til Thomas Nørmark Krog.

Ivar Nordland har forklaret, at som han husker det, blev notatet udarbejdet efter pålæg fra Peter Loft eller presseafdelingen. Notatet skulle kunne sendes til pressen.

Michael Frank har forklaret til notatets afsnit om dobbeltdomicil, at de ikke skulle lave nogen sagstilsikring over for pressen.

Perioden fra den 22. til den 24. juni 2010

Peter Loft har forklaret, at notatet blev udarbejdet til hans brug. Han tror ikke, at han har givet det til ministeren eller Peter Arnfeldt.

Notatet medførte yderligere korrespondance mellem Rikke Madsen og Thomas Nørmark Krogh den 11. juni 2010. Samme dag orienterede Rikke Madsen i en mail Peter Arnfeldt, Peter Loft og Mette Thorn herom. Det fremgår, at Thomas Nørmark Krogh havde sagt til Rikke Madsen, at han var forvirret på et højere plan, men at han ikke mente, at Koncerncentret skyldte ham noget. Kl. 16.15 videresendte Peter Arnfeldt mailen til Troels Lund Poulsen.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at orienteringen ikke gav ham anledning til noget som helst.

Den 14. juni 2010 kl. 16.08 sendte Simon Andersen en række oplysninger til Peter Arnfeldt om Helle Thorning-Schmidts forhold og henviste til nogle skatteafgørelser. Simon Andersen bemærkede, at det var hans håb, at Peter Loft kunne belyse spørgsmål om, hvorvidt Stephen Kinnock kunne anses for skattepligtig i Danmark, og om skattepligten var indtrådt ved første opholdsdag her. Kl. 20.33 videresendte Peter Arnfeldt mailen til Peter Loft og erindrede samme om henvendelsen den følgende dag kl. 13.55.

Peter Arnfeldt har forklaret, at det omkring dette tidspunkt blev besluttet, at Peter Loft skulle svare på alle spørgsmål fra pressen. Han er sikker på, at han orienterede ministeren. Indtil den 23. juni 2010 erindrer han ikke at have haft nogen dyberegående drøftelser af problemstillingerne med ministeren eller andre.

Peter Loft har forklaret, at han ikke svarede Simon Andersen. Både ministeren og Peter Arnfeldt modtog de pressehenvendelsesoversigter, der blev udarbejdet af pressefunktionen, hvorfor de må have haft kendskab til pressehenvendelserne.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke vil udelukke, at han blev orienteret om mailen fra Simon Andersen.

10.3 Perioden fra den 22. til den 24. juni 2010

Erling Andersen har forklaret, at SKAT den 22. juni 2010 havde ledelsesseminar. Ved 18-tiden blev han ringet op af Rikke Madsen, der oplyste, at BT næste dag ville skrive en provokerende artikel om Helle Thorning-Schmidt

og Stephen Kinnocks skatteforhold, og at det var besluttet, at Peter Loft tog al presse. Det undrede ham, at Peter Loft havde besluttet, at denne skulle tage pressen, da det normalt er en, der står lavere i hierarkiet, som sendes ud i første bølge. Det var en sag, som vedrørte SKAT København, så det burde have været indsatsdirektøren herfra, der udtalte sig.

Han udvekslede kort synspunkter med Steffen Normann Hansen, og de var enige om, at Peter Loft kun kunne sige, at de ingen kommentarer havde.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han ikke husker samtalen med Erling Andersen. Han mener, at det først var sidst i juni, at Peter Loft besluttede, at han selv tog pressen. Han ved ikke, om Peter Arnfeldt eller ministeren var involveret i denne beslutning.

Mikael Børsting har forklaret, at han inden den 23. juni 2010, muligvis fra Søs Marie Serup Laybourn, hørte, at der måske var en sag undervejs i forhold til Helle Thorning-Schmidt. Han talte ikke med Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt eller andre embedsmænd herom.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret, at han ikke havde kendskab til, om Troels Lund Poulsen eller embedsmænd fra Koncerncentret var i kontakt med journalister om sagen inden den 23. juni 2010.

Den 23. juni 2010 bragte BT fire artikler, hvoraf hovedartiklen havde overskriften "Dansk skat – nej da", om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold. I artiklerne blev det oplyst, at Stephen Kinnock ikke betalte skat i Danmark, selvom han fra torsdag eller fredag til søndag boede med familien i deres fælles hus i Danmark. Flere skattekyndige udtalte til avisen, at de vurderede, at Stephen Kinnock var skattepligtig i Danmark, da han måtte anses for at have de stærkeste personlige livsinteresser her.

Helle Thorning-Schmidt udtalte til avisen, at hendes mand boede og arbejdede i Schweiz, og at han opholdt sig her i landet mindre end 180 dage og derfor ikke skulle betale skat her. Parret havde ikke bedt SKAT om et bindende svar.

Den 24. juni 2010 bragte Jyllands-Posten, Information, Politiken, Berlingske Tidende og BT yderligere artikler om sagen.

Peter Loft udtalte til Jyllands-Posten, at var der først skabt en forbindelse til Danmark, klamrede myndighederne sig til den. Var der ikke, skulle den først etableres.

Perioden fra den 22. til den 24. juni 2010

Peter Loft bekræftede ifølge avisen, at Stephen Kinnock for ikke at betale skat skulle opfylde tre betingelser: Han måtte ikke være her mere end 180 dage om året, hvert ophold måtte højst være på tre måneder, og han måtte ikke arbejde her.

Til Information udtalte Peter Loft, at det var en række skøn, der afgjorde, hvor man havde ophold.

Til Politiken udtalte Peter Loft, at der i sager som disse var mulighed for – før man handlede – at få et bindende svar fra skattemyndighederne. Det blev i artiklen oplyst, at Helle Thorning-Schmidt nu havde bedt SKAT om at bekræfte, at hendes mand skulle betale skat i Schweiz.

I Berlingske Tidende udtalte Peter Loft, at hvis man f. eks. begyndte at arbejde i Danmark, kunne ens generelle livsinteresser få betydning. Der skulle i så fald laves en vurdering af, hvad centrum for dine livsinteresser var.

Til BT udtalte Helle Thorning-Schmidt, at det var uden betydning skattemæssigt, om Stephen Kinnock stod som medejer af huset. Peter Loft udtalte ifølge samme avis, at retten til at overføre negativ indkomst som renteudgifter mellem ægtefæller krævede, at de begge var skattepligtige i Danmark.

Peter Arnfeldt har forklaret, at det naturligvis havde ministerens interesse, at oppositionens leder efter de påståede oplysninger havde nogle skattemæssige udfordringer. På de ugentlige frokostmøder for Venstres særlige rådgivere blev der talt om de mange skrivelser i pressen, men der blev ikke diskuteret politiske strategier.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han som skatteminister ikke foretog sig noget på baggrund af artiklerne. Peter Loft orienterede ham om, at pressehenvendelserne ville blive forankret hos ham. Han drøftede ikke med embedsmændene, hvad der kunne komme ud af dette. Han drøftede heller ikke strategi med nogen i Venstre.

Peter Christensen har forklaret, at der ingen kontakt var mellem ham og skatteministeren om sagen, men han har givetvis orienteret ministeren undervejs, hvis der var henvendelser fra journalister om sagen.

Frode Holm har forklaret, at han fik Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock som klienter omkring den 23. juni 2010 efter BT's artikel.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han ikke ved, om der var drøftelser mellem Peter Loft og ministeren eller Peter Arnfeldt om artiklerne.

Ivar Nordland har forklaret, at der omkring denne periode var en del opringninger til ham fra Peter Loft, der gerne ville vide, hvad der var op og ned på reglerne, og hvor de ømme punkter var. Han svarede, at det kunne være spørgsmålet, om der blev arbejdet her i landet, herunder i hjemmet. Han syntes, at det var unødvendigt, at Peter Loft udtalte sig til pressen. Senere var der en del opringninger om status for at arbejde for British Council og World Economic Forum, hvilket var en anden vinkel. Han ved ikke, om Peter Loft drøftede sagen med ministeren eller Peter Arnfeldt.

Peter Loft har forklaret, at han mente, at når ministeriet blev spurgt, måtte de også kunne svare på, hvad det generelle regelsæt var på dette felt. Da det ikke var nogen let opgave, besluttede han, at han hellere selv måtte tage sig af henvendelserne fra pressen. Det var en ret bevidst strategi at være et relativt åbent ministerium, som betjente pressen, så godt de kunne indenfor de gældende regler. Han kan se, at han i udtalelsen til Berlingske Tidende roder lidt i det med centrum for livsinteresser. Det var først senere, at han blev helt klar over, at det kun var ved dobbeltdomicilering, at det var relevant.

Skattesagen var den største sag denne sommer. Alt handlede om sagen, og alle pointerede, at nu kom et af de afgørende politiske spørgsmål i virkeligheden til at ligge i hænderne på SKAT. Hans udtalelser til pressen tjente til at afbalancere det, som alle andre gik rundt og sagde, og hvor der ikke blev lagt fingre imellem. Det var ikke hans mening, at han skulle udtale sig på hele koncernens vegne, men alene på Koncerncentrets vegne.

Der var drøftelser om sagen med ministeren, men de diskuterede ikke skattejura. Det var politisk en meget højt profileret sag, som interesserede ministeren og den særlige rådgiver. De talte om de politiske konsekvenser, og ministeren lagde vel ikke skjul på, at det ikke generede ham, at den sag kom. Han husker helt konkret, at de drøftede, at den politiske diskussion meget havde gået på skat kontra velfærd, men at sagen betød, at det ene af ordene ikke var et, som oppositionslederen havde lyst til at tage i sin mund. Herved blev en angrebsvinkel mod regeringen demonteret.

Han mindes ikke at have drøftet pressens vinkler på sagen og ekspertudtalelserne med ministeren. Han havde ikke nogen foreløbig konklusion om skattepligtsspørgsmålet på dette tidspunkt.

Karsten Dybvad har forklaret, at sagen ikke gav anledning til overvejelser i Statsministeriet. Det var en personsag, der lå langt væk fra Statsministeriet. Den havde således ingen betydning for det arbejde, som de bedrev eller konkret foretog sig.

Det blev ikke i Statsministeriet drøftet, hvilken betydning sagen kunne få. Det var heller ikke noget, som han drøftede med statsministeren.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret, at han på daværende tidspunkt ikke havde en særlig rådgiver. Statsministeriet havde en pressemedarbejder, Michael Helbo. Han drøftede ikke sagen med ham.

Samme dag – den 24. juni 2010 – kl. 14.33 sendte Simon Andersen til Rikke Madsen et bindende svar til en person, som boede og arbejdede i Irland, men havde ægtefælle og børn her i landet. Ifølge svaret var han i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Irland skattepligtig til Danmark. Simon Andersen spurgte bl.a., hvordan denne person kunne pålægges at betale skat, når det ikke var sket for Stephen Kinnock.

Rikke Madsen videresendte mailen til Peter Loft, Carsten Vesterø og Mikael Frank. Kl. 15.12 skrev Peter Loft til Ivar Nordland, at han ikke havde tænkt sig at sige noget, men spurgte, om afgørelsen var rigtig. Kl. 16.22 svarede Ivar Nordland, at personen ikke havde forladt sin danske bopæl, og derfor blev det et spørgsmål om vurdering af skattemæssigt hjemsted efter overenskomsten. Ivar Nordland var enig i, at man, nu hvor Helle Thorning-Schmidt havde bedt om SKATs vurdering, ikke udtalte sig, men lod sagen gå sin gang.

Ivar Nordland har forklaret, at han kommenterede mailen, så godt han kunne. Den gav ikke anledning til interne overvejelser.

Peter Møller Jensen har forklaret, at Erling Andersen foreslog, at de nedsatte et team, og det gjorde han. Udover Erling Andersen og ham selv kom det til at bestå af Inger Kirstine Sommer Hansen, Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen. Erling Andersen blev orienteret herom omkring den 24. juni 2010.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt ofte kom på hendes kontor eller Mikael Børstings kontor. De diskuterede, hvordan man skulle håndtere de pressemæssige dele af sagen, men ikke hvilke politiske implikationer, den kunne have. Den analyse, som hun lavede, og som Peter Christensen delte, var, at sagen kunne være

farlig for Venstre og i hvert fald for Venstres Center for Kommunikation og Politik. Hun gav ordre til sine medarbejdere om, at alle henvendelser herom skulle gå til hende, ligesom den eneste politiker fra Venstre, der skulle udtale sig, var Peter Christensen.

10.4 Perioden fra den 25. til den 30. juni 2010

Den 25. juni 2010 indhentede Inger Kirstine Sommer Hansen fra afdelingen vedrørende bindende svar oplysning om, at afdelingen ikke havde modtaget anmodning herom fra Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret, at hun indhentede oplysningen, da der var forlydende om, at man ville bede om bindende svar.

Peter Loft udtalte den 26. juni 2010 til Jyllands-Posten, at bindende svar kun vedrørte påtænkte dispositioner og ikke forhold, der lå tilbage i tiden.

Den 28. juni 2010 gjorde en viceskattedirektør Peter Loft opmærksom på, at han måtte være fejleiteret på nævnte punkt. Samme dag skrev Peter Loft til Birgitte Christensen og spurgte, om man kunne få bindende svar om allerede foretagne dispositioner. Dette bekræftede Birgitte Christensen.

Peter Loft har forklaret, at han nok skal have udtalt sig som anført. Han udtalte sig på baggrund af sin generelle viden, som altså på dette punkt var forkert.

Samme dag – den 28. juni 2010 – skrev SKAT København til Stephen Kinnock under henvisning til den betydelige presseomtale om ham og hans ægtefælles skatteforhold. SKAT København orienterede om reglerne og bad Stephen Kinnock indsende en række oplysninger for at få fastlagt, om han havde taget ophold her i landet. Stephen Kinnock blev bl.a. bedt om at indsende redegørelse for, hvilke boliger han havde haft rådighed over i 2007-2009, hvilke dage han havde opholdt sig her i samme periode, og om han havde arbejdet i Danmark.

Kl. 15.05 sendte Erling Andersen til Steffen Normann Hansen et udkast til brev til Helle Thorning-Schmidt, hvori SKAT København oplyste, at man havde konstateret, at Helle Thorning-Schmidt ville rette henvendelse til SKAT, men at man ikke havde registreret en sådan henvendelse. Erling Andersen bemærkede, at en oplysning i udkastet om, at man havde skrevet til Stephen Kinnock, formentlig var i strid med

reglerne om tavshedspligt. Han skrev endvidere, at brevet først ville blive sendt, når han havde fået klar besked tilbage om at sende det.

Kl. 17.07 sendte Erling Andersen et nyt udkast, hvori bl.a. den nævnte oplysning var udgået, og spurgte, om det kunne være et sådan brev. Ifølge oplysning fra SKAT København er dette udkast, der er underskrevet af Erling Andersen, identisk med det brev, som blev sendt.

Erling Andersen har i sin redegørelse anført, at han om formiddagen den 28. juni 2010 blev kontaktet af Steffen Normann Hansen, som mente, at de burde skrive til Stephen Kinnock og bede om en redegørelse. Selvom selvangivelsesfristen den 1. juli 2010 ikke var passeret, gik han med til, at de skrev til Stephen Kinnock. Ved 17-tiden ringede Steffen Normann Hansen igen og spurgte, om Stephen Kinnock havde indgivet selvangivelse. Han oplyste, at Peter Loft mente, at de burde skrive til Helle Thorning-Schmidt om hendes tilkendegivelser om, at hun ville rette henvendelse til SKAT. Det første havde Erling Andersen ikke mulighed for at undersøge, det andet var han lodret imod, da der ikke var et fagligt grundlag herfor. Steffen Normann Hansen betonedede, at det var et meget udtalt ønske hos Peter Loft, og Erling Andersen gik derfor med til at lave et udkast, som han sendte til Steffen Normann Hansen. Omkring kl. 18.30 kontaktede Erling Andersen Steffen Normann Hansen, som sagde, at Peter Loft var i møde. Senere ringede Steffen Normann Hansen og meddelte, at Peter Loft ville have brevet sendt samme aften. Dette sørgede Erling Andersen for.

Peter Loft har i sin redegørelse anført, at Steffen Normann Hansen drøftede sagen med Erling Andersen. Efter selvangivelsesfristens udløb den 1. juli 2010 besluttedes det at indlede en ligningssag af egen drift, og SKAT København sendte derfor en åbningsskrivelse til parterne.

I sin supplerende redegørelse har Peter Loft anført, at han ikke mindes at have drøftet spørgsmålet, om der var indgivet selvangivelse, eller om SKAT København skulle indlede en undersøgelse af Stephen Kinnocks skattemæssige forhold som sket ved første brev af 28. juni 2010. Han mente, at det var i parternes og SKATs interesse hurtigst muligt at få afklaret, om der var eller ville blive rettet henvendelse til SKAT. Han mindes ikke tidligere at have hørt, at Erling Andersen var uenig i den valgte fremgangsmåde.

Hanne Dahl Kofod har forklaret, at hun mener, at det var Koncerncentret, der gerne ville have, at de gik ind i sagen på grund af presseomtalen. Det må hun have fået oplyst af Erling Andersen. På baggrund af presseomtalen virkede det naturligt at skrive til Stephen Kinnock.

Peter Møller Jensen har forklaret, at han mener at kunne huske, at Erling Andersen sagde, at han havde talt med nogen i Koncerncentret, og at der var et ønske om, at de skulle indkalde materiale fra Stephen Kinnock. Erling Andersen var ikke helt tilfreds hermed. Det gjaldt især for 2009, hvor fristen ikke var udløbet. Han blev først den følgende dag bekendt med, at der også var skrevet et brev til Helle Thorning-Schmidt.

Søren Hansen har forklaret, at der den 28. juni 2010 var møde på Erling Andersens kontor, hvor han blev orienteret om, at de skulle i gang med sagsbehandlingen. Han skrev brevet til Stephen Kinnock for at få oplysninger til bedømmelse af skattepligtsforholdet. Det var ikke normalt, men heller ikke usædvanligt. Erling Andersen havde på en måde fået det pålagt at skrive brevet til Helle Thorning-Schmidt. Erling Andersen havde fået en henvendelse vist nok fra ministeriet, men det har han dog kun som andenhåndsviden. Sagsbehandlerne frarådede at skrive, at der også var blevet skrevet til Stephen Kinnock.

Erling Andersen har forklaret, at Steffen Normann Hansen tilkendegav, at Peter Loft havde den opfattelse, at de burde starte en kontrolsag. Det var helt usædvanligt. Han kan ikke mindes at have været udsat for før, at Peter Loft direkte gik ind og krævede, at de skulle starte en kontrolsag. Han sagde, at det nok var en god ide at se, om der ikke kom en selvangivelse inden den 1. juli 2010, men Steffen Normann Hansen var vedholdende og sagde, at det ønskede Peter Loft, og derfor gik han med til det. Han opfattede det faktisk sådan, at Peter Loft gav en ordre.

Sidst på eftermiddagen ringede Steffen Normann Hansen igen og sagde, at Helle Thorning-Schmidt havde været ude i pressen og sige, at ægteparret var i dialog med SKAT. Steffen Normann Hansen sagde direkte, at ministeren ikke mente, at hun skulle have lov til at slippe af sted med det. SKAT København måtte skrive til hende, at de i hvert fald ikke kendte noget til en henvendelse. Det var Peter Loft, der havde sagt, at de skulle skrive. Det var han – Erling Andersen – meget imod. Han syntes, at det var lettere chikaneagtigt, men lod sig overtale.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at Peter Loft den 28. juni 2010 om morgenen ringede til ham og sagde, at de nu var nødt til at henvende sig til parret for at konstatere, at der ikke var nogen dialog. Da han talte med Erling Andersen, drøftede de også, om der kunne startes en ligningssag, inden selvangivelsen blev afleveret. De havde en dialog herom, og udfaldet blev, at de startede sagen op. Han mener, at de kun har set brevet til Helle

Thorning-Schmidt. Han ved ikke, om Peter Loft har drøftet spørgsmålet, om der skulle rettes henvendelse til parret, med ministeren eller Peter Arnfeldt. I hans erindring var det SKAT København selv, der traf beslutningen herom, men efter en dialog.

Hvis han har sagt, at ministeren ikke mente, at hun skulle have lov til at slippe af sted med det, står det helt for hans egen regning. Han erindrer ikke at have sagt det og har ikke talt med Peter Loft eller ministeren herom. Erling Andersen brugte ikke ordet "chikaneagtigt" under dialogen. Han kan godt have sagt, at de skulle finde ud af, om Helle Thorning-Schmidt havde indleveret selvangivelse.

Ivar Nordland har forklaret, at han kort før selvangivelsesfristens udløb blev ringet op af Frode Holm, som ikke kunne forstå, at ægteparret havde fået breve fra SKAT København, og at de ikke kunne forstå, at Peter Loft udtalte sig til pressen. Han sagde, at det kunne han dårligt svare på.

Peter Loft har forklaret, at Helle Thorning-Schmidt vist den 24. juni 2010 havde sagt til pressen, at hun var i kontakt med SKAT, men at han forstod på Steffen Normann Hansen, at det ikke var rigtigt. Han spurgte ham derfor, om man ikke på en eller anden måde kunne forhøre sig, om der var noget galt.

Han hørte intet om, at Erling Andersen skulle være utilfreds hermed. Han mener, at han har set brevet til Helle Thorning-Schmidt, men ikke brevet til Stephen Kinnock. Han opfattede ikke brevet som chikanøst, men snarere det modsatte. Helle Thorning-Schmidt måtte selv have en betydelig interesse i at få sagen ind i en gænge, hvor den kørte og kunne afsluttes.

Han mener ikke, at han drøftede sagen med ministeren. På et tidspunkt spurgte ministeren, om de havde modtaget noget, idet Helle Thorning-Schmidt havde sagt, at hun havde henvendt sig, og han svarede, at det havde de ikke endnu.

Han troede i øvrigt, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock skulle have indgivet selvangivelse i slutningen af maj som de fleste andre.

Else Veggerby Christoffersen, der var kontorchef for Skatterådskontoret i Koncerncentret, skrev den 29. juni 2010 til Birgitte Christensen, cc Winnie Jensen, at Frode Holm samme dag havde oplyst, at han ville indsende en anmodning om bindende svar for Stephen Kinnock. Frode Holm havde oplyst, at han havde været i kontakt

med bl.a. Peter Loft og Ivar Nordland, og at han gerne så, at sagen kom på Skatterådets møde den 24. august 2010. Else Veggerby Christoffersen vurderede, at anmodningen ville være så principiel, at den skulle for Skatterådet.

Samme dag sendte Peter Arnfeldt Jyllands-Postens artikel fra 26. juni 2010 fra sin arbejdsmail til sin hotmail.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han videresendte artiklen, så han bedre kunne sætte sig ind i stoffet.

Den 30. juni 2010 skrev Else Veggerby Christoffersen til Birgitte Christensen, at hun nu igen havde talt med Frode Holm. Han havde ikke været i kontakt med Peter Loft eller Ivar Nordland, men andre i Koncerncentret. Han havde nu fået brevet fra SKAT København til Stephen Kinnock. Herefter og da han på vegne af Stephen Kinnock havde selvangivet 2009 som om, at klienten var hjemmehørende her, overvejede han, om der var behov for et bindende svar.

Birgitte Christensen videresendte kl. 14.17 mailen til Steffen Normann Hansen, der kl. 14.26 skrev tilbage, at han troede, at de skulle tage et hurtigt møde om den samlede behandling af sagen. Han spurgte samtidig, om hun havde orienteret Peter Loft om udviklingen. Det bekræftede Birgitte Christensen kl. 14.45. Hun tilføjede, at hun ikke mente, at de kunne involvere sig i behandlingen af sagen, men at de godt kunne tage en generel drøftelse af reglerne om afvisning af skatterådsbehandling som følge af samtidig ligning.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at mødet skulle holdes for at koordinere. Hvis der kom en anmodning om et bindende svar til Skatterådssekretariatet, og der samtidig var en ligningssag i gang i regionen, skulle man finde ud af, hvordan man håndterede det. Som han husker det, tog han Birgitte Christensens mail til efterretning.

Birgitte Christensen har forklaret, at hun tror, at hun videresendte mailen til Steffen Normann Hansen, fordi hun, Steffen Normann Hansen og Peter Loft havde talt om, at Else Veggerby Christoffersen havde givet besked om, at Frode Holm havde henvendt sig. Hun orienterede Peter Loft ved at videresende Else Veggerby Christoffersens mail til ham.

Peter Loft har forklaret, at han ikke har talt med Frode Holm om sagen. Han erindrer ikke, at han er blevet orienteret om Frode Holms henvendelse.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret, at hun én gang tog sagen op med Lars Løkke Rasmussen, og han sagde da, at han ikke ville vide noget om sagen. Han forklarede, at han kun ville vide noget i det omfang, det gik gennem officielle kanaler, dvs. fra departementschefen i Skatteministeriet til departementschefen i Statsministeriet.

Hun sagde, at hun havde brug for et mandat, som Venstre kunne operere inden for, hvortil Lars Løkke Rasmussen svarede: "Det bestemmer I", hvilket hun forstod som Peter Christensen og hende selv.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret, at han på et tidspunkt mellem sankt-hans og den 2. juli 2010, hvor han startede ferie, havde en drøftelse med Søs Marie Serup Laybourn om, hvad der skulle ske efter ferien. I den forbindelse vendte de også kort skattesagen. Han kendte sagen fra medierne og sagde, at han ikke ønskede at være en del af sagen. Det gav også et klart signal til Venstre og til hende om, at det var en sag, som de skulle være meget påpasselige omkring. Det var vigtigt, at de ikke forholdt sig til ligningssagen, men alene til den politiske del af sagen, der handlede om skat/ikke skat.

Han havde ikke drøftelser om sagen med embedsmænd, Troels Lund Poulsen eller andre ministre i denne periode. Han har ikke kendskab til, om andre i den periode havde kontakt til skatteministeren eller embedsmænd i Skatteministeriet om sagen.

10.5 Perioden fra den 1. til den 28. juli 2010

Den 1. juli 2010 bragte Ekstra Bladet en artikel med overskriften "Stort skattesmæk til Helles mand". Det fremgik heraf, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock dagen før havde valgt, at han ville betale skat i Danmark fra og med 2009. De havde taget kontakt til en revisor, som bekræftede deres udlægning af sagen, men der var nogle gråzoner, som de ikke ville i nærheden af.

Peter Christensen udtalte til avisen, at hvis der var tale om skattesvig, så var det jo ikke nok bare at betale penge nu. Derfor tog han det for givet, at skattemyndighederne ville undersøge sagen til bunds.

Samme dag kl. 6.01 skrev Peter Loft til Steffen Normann Hansen og Birgitte Christensen, at de efter den seneste udmelding måtte påregne mange pressehenvendelser. Han foreslog, at de med det samme forberedte en pressemeddelelse om,

at SKAT nu så på de indsendte oplysninger, og at sagsgangen fortsatte uændret. Han foreslog, at Steffen Normann Hansen eller Erling Andersen lagde navn til. Han bemærkede, at der ikke skulle sendes noget ud, før Peter Arnfeldt og Troels Lund Poulsen var taget i ed.

Steffen Normann Hansen svarede kl. 6.13, at det nok var smartest, hvis det var Erling Andersen, der lagde navn til. Han skrev endvidere, at de forsøgte at få bekræftet, om Stephen Kinnock havde angivet og betalt. Kl. 6.30 skrev Peter Loft, at Stephen Kinnock vel skulle have indgivet selvangivelse i maj. Kl. 8.34 svarede Steffen Normann Hansen bl.a., at Stephen Kinnock havde frist til 1. juli, at de var klar med en tekst, som Erling Andersen var enig i, og at de ville få Peter Arnfeldt ind over.

I en pressemeddelelse, der blev udsendt samme dag, udtalte Erling Andersen, at de også læste aviser, og at de var opmærksomme på problemstillingerne med Stephen Kinnocks skattesag. Han kunne ikke udtale sig om den konkrete sag, men de ville se på de indsendte oplysninger, og sagsgangen ville fortsætte uændret.

Erling Andersen har i sin redegørelse anført, at han undrede sig over, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen tidligt om morgenen den 1. juli 2010 tog sig af sagen, da udgangspunktet måtte være, at tavshedspligten hindrede, at de kunne have en aktiv presserolle. Han accepterede dog i løbet af formiddagen pressemeddelelsen. Sent på dagen blev selvangivelserne for Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock indleveret.

I redegørelsen anfører han endvidere, at i betragtning af sagens karakter besluttede han at nedsætte en sagsbehandlergruppe på fem, herunder Lisbeth Rasmussen og ham selv. Han besluttede endvidere, at han selv tog sig af alle pressehenvendelser og kontakten til Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Sagen blev låst elektronisk, således at det kun var de fire sagsbehandlere, som havde adgang, og papirudgaven blev der holdt optimalt styr på.

Erling Andersen har forklaret, at det var yderst usædvanligt, at SKAT udsendte en pressemeddelelse i en personsag, men det ønskede Peter Loft. Mette Thorn skrev teksten, som han godkendte. Frode Holm indleverede selvangivelserne omkring kl. 17, og sagen gik herved fra at være en kontrolsag til at være en kundeservicesag.

Da sagen var startet som en kontrolsag, kom Peter Møller Jensen med i sagsbehandlergruppen. Han blev senere afløst af Lisbeth Rasmussen. Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen blev vurderet til at være i besiddelse af de rigtige kompetencer til at behandle sagen. De var ansat i Kundeservice

som henholdsvis afdelingsleder og sagsbehandler. Inger Kirstine Sommer Hansen blev tilknyttet på grund af sine kompetencer i behandling af skattepligtssager. Han – Erling Andersen – havde alene en koordinerende, ledelsesmæssig rolle.

Jan Lund har forklaret, at han ikke tidligere har oplevet, at man sendte en sådan pressemeddelelse ud i en konkret borgers skattesag.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han godkendte den pressemeddelelse, der blev sendt ud. Pressemeddelelsen var et svar på den massive pressedækning, der var. Han erindrer ikke, at der var et forbehold fra Erling Andersens side. Han har ikke kendskab til, om pressemeddelelsen blev drøftet med Peter Arnfeldt eller ministeren.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret, at bemærkningen om, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt skulle tages ”i ed”, var et meget bastant udtryk, men at det var normalt, at de blev orienteret om, hvad ministeriet udsendte af pressemeddelelser.

Peter Loft har forklaret, at hans tanke var, at det nu var en skattesag, og at der skulle en pressemeddelelse ud herom, og at der ikke var mere at sige. Han ville gerne orientere Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt herom forinden, men der lå ikke nogen speciel overvejelse bag. Han kan ikke huske, om han fik reaktioner fra dem. Da der nu forelå en konkret selvangivelsessag, var Erling Andersen den naturlige afsender.

I DR Radioavisen kl. 12 udtalte Peter Christensen ifølge et resumé, at man havde en socialdemokratisk partiformand med en politik, der gik ud på, at danskerne skulle betale mere i skat, som i sin fritid sammen med sin mand talte dage for at undgå at betale dansk skat. Det var nu op til skattemyndighederne at vurdere, om der havde været tale om skattesvig eller ej.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke på forhånd var vidende om Peter Christensens udtalelser, og at de ikke var aftalt. Han var ikke involveret i nogen som helst overvejelser om, hvorvidt man skulle angribe Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock i forhold til skattesagen.

Peter Christensen har forklaret, at han ikke tror, at han drøftede udtalelserne med andre i Venstre. Han var ret grundig med at fastholde, at det var op til myndighederne at afgøre, om der var begået noget ulovligt. Han havde ingen drøftelser med skatteministeren om skattesagen. Det kan

være, at de til et gruppemøde lige kort vendte eventuelle henvendelser fra journalister. De diskuterede ikke oplysninger fra sagen. Han diskuterede heller ikke med ministeren, hvilken betydning sagen kunne have for den politiske situation.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret, at Peter Christensen bestræbte sig på hele vejen igennem at lægge snittet, så det var den politiske uenighed, han beskæftigede sig med. Hun ved ikke, om skatteministeren eller andre ministre havde godkendt linjen.

Birgitte Christensen har forklaret, at hun ikke har kendskab til, om der mellem Peter Loft, Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt pågik politiske overvejelser i relation til skattesagen.

Mikael Børsting har forklaret, at han er ret sikker på, at Venstres presjeteneste ikke havde hjulpet Peter Christensen med formuleringerne til pressen. Han drøftede sagen med Peter Christensen. Peter Christensen gav ikke udtryk for, at denne havde oplysninger om sagen udover oplysninger fra medierne.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret, at han ikke i detaljer fulgte, hvordan sagen udfoldede sig i medierne. Han er ikke sikker på, at han læste aviser den 1. juli 2010. Han ved ikke, om Peter Christensen drøftede udtalelserne med andre end Søs Marie Serup Laybourn.

Samme dag – 1. juli 2010 – kl. 12.24 sendte Else Veggerby Christoffersen et notat om bindende svar til Birgitte Christensen. I notatet redegøres for, hvilke dispositioner der er omfattet af ordningen, i hvilke tilfælde der kan se afvisning af anmodningen og for Skatterådets kompetence.

Kl. 13.24 spurgte Birgitte Christensen, om der var fortilfælde for eller uddybende tekst om afvisning i tilfælde af, at der pågik en kontrol af den disposition, der var stillet spørgsmål om. Else Veggerby Christoffersen svarede kl. 15.11, at det var der ikke, men henviste bl.a. til, at ordningen om bindende svar byggede på en forudsætning om, at der ikke foretoges kontrol af oplysningerne. Hun henviste også til, at det var svært at se, at skatteyder havde en retlig interesse i et bindende svar, når vedkommendes forhold allerede var under udredning. Kl. 17.20 sendte Birgitte Christensen denne mail og notatet til Steffen Normann Hansen.

Den 2. juli 2010 kl. 10.40 videresendte Birgitte Christensen også mailen og notatet til Peter Arnfeldt, cc Steffen Normann Hansen. Hun bemærkede, at det ville være

Skatterådet selv, der traf afgørelsen om afvisning efter indstilling fra sekretariatet. Peter Arnfeldt videresendte kl. 11.40 de to mails og notatet til Troels Lund Poulsen.

Forinden havde Mette Thorn kl. 10.15 sendt en tekst fra Ritzau til Peter Arnfeldt, som kl. 11.43 videresendte den til Birgitte Christensen. I teksten havde han markeret en oplysning om, at parret havde bedt om bindende svar, og at det forventedes, at SKAT ville indstille sagen for Skatterådet, fordi den var principiel.

Kl. 12.02 skrev Peter Arnfeldt til Steffen Normann Hansen, at han blev forvirret på højere plan, og spurgte, om man kunne forestille sig, at sagen kom for Skatterådet den 24. august 2010, når der kørte en ligningssag. Steffen Normann Hansen svarede kl. 15.24, at han havde aftalt med kontorchefen for Skatterådssekretariatet, at ligningssagen skulle afsluttes, inden en anmodning om bindende svar kunne komme i Skatterådet. Hvis der kom en sådan anmodning, var det aftalt, at de afviste at svare, indtil ligningssagen var afgjort. Steffen Normann Hansen bemærkede yderligere: "Vi kan selvfølgelig risikere, at Skatterådet selv insisterer på at tage sagen op, men det kan ikke nås til august mødet, og så er vi færdige med ligningssagen".

Den 5. juli 2010 videresendte Peter Arnfeldt denne mailstreng til Troels Lund Poulsen og den 7. juli 2010 til bl.a. Peter Loft.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han den 2. juli 2010 orienterede ministeren, da journalisterne interesserede sig for emnet. Han prøvede selv at forstå de generelle regler om bindende svar henset til de mange spørgsmål fra journalisterne. Han ønskede at forstå reglerne, før han gik til Peter Loft med spørgsmålene. Han beskæftigede sig ikke med, om det var Skatterådet, der skulle give et bindende svar, eller om det var en ligningssag.

Den 5. juli 2010 sendte han yderligere materiale til ministeren, for at denne kunne blive orienteret om udredningen og i øvrigt sætte sig ind i stoffet før interviewet med Jyllands-Posten. Han og ministeren drøftede ikke, om et bindende svar kunne afspore ligningssagen. Den 7. juli 2010 orienterede han også Peter Loft, fordi debatten fortsatte, og Loft havde selv udtalt sig.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke havde kendskab til, hvilke overvejelser der var i ministeriet om bindende svar eller overvejelser om, hvad det kunne have af betydning for ligningssagen. Han erindrere en stor diskussion om spørgsmålet om bindende svar, men husker ikke den nærmere baggrund for notatet. Mailen den 5. juli 2010 modtog han for bl.a. at være orienteret forud for interviewet med Jyllands-Posten.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han ikke var i telefonisk kontakt med Peter Arnfeldt inden mailen den 2. juli 2010 kl. 12.02. Han havde talt med Else Veggerby Christoffersen og fået den opfattelse, at man uanset en anmodning om bindende svar ville gøre ligningssagen færdig. I den senere mailkorrespondance kunne han se, at der dog ikke var fortillfælde, og han læste det sådan, at man godt kunne tage det op, hvis der kom en anmodning om bindende svar. Han kunne uden at kontakte Birgitte Christensen godt gå til Else Veggerby Christoffersen og spørge, om man tidsmæssigt kunne nå det, ligesom han kunne aftale med hende, at hvis der kom en anmodning om bindende svar, skulle de tale sammen igen.

Når han i mailen kl. 15.24 skrev ”vi”, var det Skatteministeriet eller SKAT generelt. Han involverede sig ikke i Skatterådets arbejde, da der ikke var kommet en anmodning om bindende svar. Der kom ikke nogen tilbagemelding fra Peter Arnfeldt eller andre på overvejelserne i relation til bindende svar. Han mener ikke, at han drøftede det med Peter Loft eller nævnte det for ham. Der kom jo ikke nogen anmodning om bindende svar. Han ved ikke, om Peter Arnfeldt orienterede ministeren.

Birgitte Christensen har forklaret, at hun den 2. juli 2010 kl. 10.40 sendte mailen og notatet til Peter Arnfeldt, da han havde spurgt til, hvordan det blev håndteret.

Med hensyn til Steffen Normann Hansens mail kl. 15.24 har hun talt med Else Veggerby Christoffersen, der har oplyst, at hun – Else Veggerby Christoffersen – aftalte med ham, at han kunne meddele Peter Loft, at der var en meget lille sandsynlighed for, at skattesagen kom på Skatterådets møde i august. Det var begrundet i, at ligningssagen ikke kunne ventes afsluttet inden den 24. august 2010. Det var et spørgsmål, om man ville indstille til Skatterådet, at rådet ikke skulle behandle sagen samtidig.

Det var ikke usædvanligt, at Steffen Normann Hansen kontaktede Else Veggerby Christoffersen direkte. Så længe det drejede sig om, hvad reglerne ville føre til i en sådan situation, var det ikke nødvendigt at involvere hende. Hun kan godt se, at det er skærpet i Steffen Normann Hansens mail kl. 15.24. Efter ordlyden af mailen var det Skatterådssekretariatet, der kunne træffe bestemmelsen, og det var det ikke. Det skulle lægges op til Skatterådet. Hun vidste ikke, at de udvekslede mails gik videre til ministeren.

Perioden fra den 1. til den 28. juli 2010

Peter Loft har forklaret, at han ikke kan huske, at han blev orienteret. Han orienterede ikke ministeren og har ikke på generelt plan drøftet problemstillingen om bindende svar med ham.

Den 6. juli 2010 bragte Jyllands-Posten et interview med Troels Lund Poulsen. Ministeren udtalte heri, at han ikke ville gå ind i den konkrete sag, men at han mente, at kildeskatteloven var meget let at forstå. Der var ingen gråzoner, men hvis man var i tvivl, kunne man få et bindende svar fra SKAT.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at interviewet ikke gav ham anledning til overvejelser i relation til hans samtale med Else Væggerby Christoffersen.

Peter Loft har forklaret, at artiklen ikke siger ham noget. Ministeren og han var den 6. juli 2010 på rejse til Grønland.

Den 7. juli 2010 kl. 16.08 skrev Carl Emil Arnfred, Jyllands-Posten, til Peter Christensen, at skattesagen for året 2009 ifølge oplysning fra SKAT i princippet godt kunne vurderes af Skatterådet. Peter Christensen svarede kl. 17.56, at den paragraf, som han henviste til under deres samtale, var § 22, og at fristen heri gjorde, at 2009 var lukket. Korrespondancen videresendte Peter Christensen kl. 17.57 til Troels Lund Poulsen, cc Peter Arnfeldt.

Kl. 20.52 skrev Peter Christensen til Peter Arnfeldt, at en medarbejder hos SKAT ifølge Jyllands-Posten havde udtalt, at Skatterådet helt sikkert kom til at vurdere skattesagen for 2010. Det undrede ham, at Skatterådet skulle vurdere sagen for 2010, når SKAT samtidig lignede de samme spørgsmål for 2009. Han ville gerne have deres vurdering af dette principielle spørgsmål. Dagen efter skrev Peter Arnfeldt til Peter Christensen, at han havde forsøgt at fange ham og bad ham ringe tilbage.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ikke mener, at han drøftede Peter Christensens mail kl. 17.57 med ministeren. Han mener, at han fik telefonisk kontakt med Peter Christensen og henviste ham til at tage kontakt til nogle andre.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke ved, hvorfor han fik mailen kl. 17.57 fra Peter Christensen, men går ud fra, at det var til orientering. Han erindrer ikke at have drøftet spørgsmålet med ham. På dette tidspunkt var han og Peter Loft på Grønland og optaget af møder der.

Peter Christensen har forklaret, at han ikke var i kontakt med ministeren, men orienterede ham, sådan at ministeren, hvis Jyllands-Posten jagede denne vinkel, kendte hans synspunkt. Han tror ikke, at han talte med Peter Arnfeldt.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han ikke vidste, at nogen uden for Koncerncentret interesserede sig for problemstillingen.

Peter Loft har forklaret, at han ikke har set mailkorrespondancen før.

I brev af 9. juli 2010 svarede Frode Holm på SKAT Københavns brev af 28. juni 2010 til Stephen Kinnock. Brevet var vedlagt et notat om Stephen Kinnocks skatteforhold. Heri er anført, at Stephen Kinnock i 2007 og 2008 ikke havde taget ophold i Danmark som anført i kildeskattelovens § 7, og at der derfor ikke er indtrådt skattepligt. For 2009 er anført, at praksis vedrørende ophold var skærpet af Skatterådet og fulgt op af Landsskatteretten, og at man derfor havde lagt til grund, at der var indtrådt skattepligt, men at Stephen Kinnock havde dobbeltdomicil. Efter bl.a. antallet af opholdsdage i Schweiz og Danmark var han hjemmehørende i Schweiz ifølge dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

I brevet anmodede Frode Holm om et hurtigt møde med henblik på en afslutning af sagen.

Frode Holm har forklaret, at han indgav selvangivelse for Stephen Kinnock for ikke at risikere en sag. På det tidspunkt havde de en dobbeltdomicil-sag. Stephen Kinnock var ikke blevet medejer af Helle Thorning-Schmidts ejendom i København.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han var på ferie fra den 10. juli 2010, men havde sin iPad med, så han kunne læse avisartikler. Han talte nogle gange med Troels Lund Poulsen, og de talte bl.a. om skattesagen i relation til de avisartikler, der var.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han gik på ferie den 9. juli 2010. Han tjekkede dagligt net-nyhederne.

Peter Loft har forklaret, at ministeren egentlig ikke blev orienteret i perioden fra den 27. juni til 8. juli 2010. Det eneste, han mener, han diskuterede med ministeren i den periode, var, hvorfor Helle Thorning-Schmidt sagde, at hun var i kontakt med SKAT, når SKAT sagde, at det ikke var tilfældet.

Da Stephen Kinnock indgav selvangivelse, stod det i avisen. Det kunne ikke undgås, at man talte om sagen, fordi den fyldte en del. Han kan ikke specifikt huske noget, men det vil undre ham, hvis de slet ikke havde drøftet spørgsmålet, men det var på baggrund af, hvad aviserne skrev. Ministeren er formentlig kommet med en række tilkendegivelser om, at det var en spændende sag eller et eller andet, men der var ikke nogen egentlig substantiel drøftelse, som han husker det.

Han mener, at han holdt sommerferie i den sidste halvdel af juli og den første uge i august 2010. I sommerferien ringede ministeren nogle gange. Ministeren var selv på ferie. Han – Peter Loft – var ikke blevet kontakttet af Koncerncentret og gik derfor ud fra, at der ikke var sket noget. Det sagde han til ministeren.

10.6 Perioden fra den 29. juli til den 9. august 2010

10.6.1. Fra den 29. juli til den 3. august 2010

Den 29. juli 2010 skrev BT i en artikel med overskriften ”Helles dobbeltspil”, at Helle Thorning-Schmidt enten løj for vælgerne eller for Justitsministeriet. Hun havde tidligere udtalt, at ægtefællen opholdt sig langt under halvdelen af tiden i Danmark. BT havde imidlertid fået aktindsigt i Helle Thorning-Schmidts mail af 14. oktober 2009 til Justitsministeriet om Stephen Kinnocks køb af en del af ejendommen i København og heri stod, at ægtefællen var her i landet hver weekend fra fredag til mandag. Bl.a. professor Ole Bjørn udtalte til avisen, at Stephen Kinnock i så fald var fuldt skattepligtig her i landet, og at der ikke var tale om en gråzone.

Kl. 10.15 sendte Mette Thorn bl.a. denne artikel til Peter Arnfeldt, Troels Lund Poulsen, Peter Loft og Steffen Normann Hansen.

Steffen Normann Hansen videresendte kl. 11.06 mailen til Jan Lund med bemærkning om, at det ikke så godt ud for dem. Jan Lund svarede kl. 16.00, at man skulle være opmærksom på, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock selv påstod fuld skattepligt. Mette Thorn havde bedt om status på sagen fra SKAT København. Jan Lund havde nævnt for Peter Møller Jensen, at han skulle sige til hende, at hun af hensyn til tavshedspligten ikke kunne oplyse eksternt om sagen.

Kl. 16.28 skrev Steffen Normann Hansen til Jan Lund: ”Det er vigtigt nu, at vi tager os tid til at undersøge sagen ordentligt også de år tilbage, som vi kan tillade os at gå. Om nødvendigt må vi gøre brug af de oplysninger, som de har afgivet til JM. Jeg har

foreslået Peter Loft, at sagsbehandlerne i Kbh. mødes med gode jurister fra Jura og samfund inden vi tager endelig stilling til sagen. Men først skal alle oplysninger på bordet, og de skal have mulighed for at forklare sig på et møde. Dette møde skal vi i givet fald være fuldt forberedte på”.

Han nævnte også i mailen, at han havde aftalt et citat fra Peter Loft til pressen, hvorefter der i kortlægningen af en skattesag også indgik oplysninger til bl.a. andre myndigheder.

I en mail kl. 17.21 skrev Jan Lund tilbage og citerede en mail fra Peter Møller Jensen om, hvilke oplysninger der kunne gives pressen. Jan Lund oplyste, at SKAT København havde bedt Jura og Samfundsøkonomi om en medarbejder, som kunne være inde over sagsbehandlingen, og at det ifølge Peter Møller Jensen var planen at holde et møde.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ikke kan udelukke, at han har talt med ministeren om artiklen i BT og også de efterfølgende artikler, men han har ikke en klar erindring om det.

Helle Thorning-Schmidts udtalelser fik pressen og andre til at tro, at hun ville offentliggøre afgørelsen. Han gjorde sig derfor tanker om presseberedskab og tog artikler fra til senere brug. Efter ferien drøftede han artiklerne med ministeren. Han erindrer ikke, at de drøftede de politiske implikationer, og han deltog ikke i overvejelser om ministerens politiske strategier.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at BT's artikel den 29. juli 2010 ikke gav anledning til noget. Han drøftede den muligvis med Arnfeldt, som også var på ferie i denne periode.

Jan Lund har forklaret, at han og Steffen Normann Hansen ikke drøftede sagsbehandlingen. Det handlede om at få skabt kontakt mellem SKAT København og Jura og Samfundsøkonomi. Det var ikke sådan, at han skulle kigge på tingene. Det ville man i øvrigt ikke sætte ham til. Der var noget tvivl om, hvorvidt man skulle holde et møde eller ej. Han nævnte for Peter Møller Jensen, at de kunne tale med Jura og Samfundsøkonomi. De har sikkert også talt om, at Jura og Samfundsøkonomi ikke måtte involvere sig for meget i sagen.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at Jan Lund var hans stedfortræder, da han tog på ferie. Han havde en dialog med Jan Lund om, hvad der

var vigtigt i sagen, og hvad der kunne være vigtigt at give videre til dem, der sad og behandlede sagen. Han gik ud fra, at han og Jan Lund kunne bruge det, hvis der skulle holdes møde med Jura og Samfundsøkonomi. Det var ikke en bestilling til Jan Lund om, at han skulle foretage sig noget. Det var regionen, som om nødvendigt skulle gøre brug af oplysningerne til Justitsministeriet. Det var et råd fra Koncerncentret til regionen. Skatteeksperterne, der havde udtalt sig i pressen, havde været uenige om flere ting, og derfor var det vigtigt, at de fik det juridiske grundlag fuldstændig på plads, inden sagen blev afgjort.

Peter Loft har forklaret, at det faktisk var ministeren, der orienterede ham om, at BT var begyndt at skrive om aspektet med Justitsministeriet. Han vil tro, at de talte sammen omkring hver tredje dag i den periode, hvor de begge var på ferie.

Han havde ikke drøftet med Steffen Normann Hansen, hvordan sagen skulle oplyses, og har ingen erindring om, at de havde talt om afholdelse af et møde. Han husker ikke, at han skulle have aftalt et citat med Steffen Normann Hansen. Han går ud fra, at Steffen Normann Hansen med "vi" mener hele SKAT. Heri skal ikke lægges, at Koncerncentret begyndte at rane noget til sig, som ikke var deres kompetence.

Samme dag – den 29. juli 2010 – kl. 12.53 skrev Peter Møller Jensen til Winnie Jensen, ce Erling Andersen, at det var besluttet, at "Juridisk service" skulle kvalitetssikre sagens endelige afgørelse, og at de havde behov for at få tilknyttet en medarbejder med stor indsigt i skattepligtsspørgsmål.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret, at hun ikke har kendskab til denne beslutning. SKAT København træffer selv sine afgørelser.

Hanne Dahl Kofod har forklaret, at hun ikke kendte mailen. Hun har aldrig tidligere oplevet, at en sag skulle kvalitetssikres af Koncerncentret.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun ikke kender noget til beslutningen om, at Jura og Samfundsøkonomi skulle kvalitetssikre afgørelsen. Hun ved, at Peter Loft, Erling Andersen og Steffen Normann Hansen havde drøftet, at SKAT København skulle sparre med Jura og Samfundsøkonomi. Hun ved ikke, hvem der havde fremsat ønske herom.

Peter Møller Jensen har forklaret, at han gerne ville have, at Jura og Samfundsøkonomi skulle stå stand by, hvis der skulle opstå en situation, hvor

der var behov for at få sparring. SKAT København kunne i så fald få kvalitetssikret, at de fik truffet den rigtige afgørelse. Det var ikke en tilkendegivelse om, at det ikke var SKAT København, der skulle træffe afgørelsen helt solo. Beslutningen var hans og ikke Erling Andersens. Han mindes ikke, at der var et møde under opsejling på dette tidspunkt.

Erling Andersen har forklaret, at han stadig havde ferie, men havde flere telefonsamtaler med Peter Møller Jensen om sagen. Han undrede sig lidt over formuleringen i mailen, da det, de skulle, var at spille bold med Jura og Samfundsøkonomi, og herefter var det SKAT København, der skulle træffe afgørelsen.

Winnie Jensen har forklaret, at hun da var på ferie. Hun tror, at hun læste mailen, men husker ikke, om hun foretog sig noget. Hun mener ikke, at hun på dette tidspunkt havde kontakt med Steffen Normann Hansen.

Den 30. juli 2010 blev sagen omtalt af flere aviser. Det blev nævnt, at Helle Thorning-Schmidt i en mail til Ritzau havde skrevet, at oplysningerne til Justitsministeriet beroede på en sløset fejl, som hun beklagede. Peter Christensen udtalte til Berlingske Tidende, at han ikke kunne slippe den mistanke, at de første oplysninger til Justitsministeriet i virkeligheden var de rigtige.

Kl. 12.17 skrev BT på sin netavis, at Dansk Folkepartis skatteordfører var dybt rystet over BT's afsløringer og krævede, at Skatteministeriet fremskyndede behandlingen af skattesagen. Denne artikel sendte Mette Thorn kl. 14.36 til Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt, Peter Loft, Steffen Normann Hansen, Erling Andersen og Peter Møller Jensen.

Kl. 14.43 skrev Steffen Normann Hansen til Jan Lund: "Vi skal godt nok holde tungen lige i munden. I princippet har de jo ikke oplyst noget forkert til os endnu, medmindre selvangivelsen er forkert. Pressen og politikerne går i selvsving over hendes udtalelser til pressen. Det er godt du er i løbende dialog med Peter".

Peter Christensen har forklaret, at ham bekendt gjorde man sig i Venstre på dette tidspunkt ikke overvejelser om, hvad dette kunne ende med. Han gav alene udtryk for, at han havde en mistanke.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret, at Peter Christensen talte med Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt, når de en gang imellem var på hendes eller Mikael Børstings kontor. De talte bl.a. om pressehåndteringen af sagen.

Jan Lund har forklaret, at "Peter" sidst i mailen kl. 14.43 er Peter Møller Jensen. BT's artikel gav ikke anledning til specielle overvejelser i Koncerncentret. I hvilket omfang SKAT København, som kiggede på den konkrete sag, mente, at det kunne have betydning, vidste han ikke.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at det var regionen, som skulle holde tungen lige i munden. Jan Lund vidste godt, hvem der skulle træffe afgørelsen, og at han ikke skulle blande sig.

Mikael Børsting har forklaret, at han ikke havde andet kendskab til sagen end det, der blev videregivet i aviserne. Han har helt sikkert drøftet med Peter Christensen, at det var en ekstraordinær situation, som oppositionens leder var havnet i. Han skal nok senere have udtalt til Politiken, at skattesagen var en offentlig kendt sag, som Venstre kørte, fordi de syntes, at det var en sag, og at de syntes, der var et misforhold mellem, hvad der var givet udtryk for i offentligheden i forhold til hvor mange dage, hendes mand opholdt sig i Danmark og så med skattepligten.

Han har helt sikkert vendt sagen med Peter Arnfeldt, men kan ikke nærmere tidsfæste det. Det var den presse-mæssige del af sagen, som de talte om.

I en artikel den 1. august 2010 oplyste BT, at Helle Thorning-Schmidt denne dag havde sidste frist for at aflevere dokumentation for bl.a. Stephen Kinnocks opholdsdage i Danmark. Peter Loft udtalte i artiklen, at i en situation som denne, hvor Stephen Kinnoek oplyste et antal dage til SKAT og et andet antal til Justitsministeriet, så måtte SKAT selv undersøge, hvad der var rigtigt. Det ville være typisk selv at indhente passagerlister fra flyselskaberne.

BT berigtigede dagen efter artiklen, idet avisen oplyste, at Peter Loft kun havde udtalt sig generelt.

Peter Loft har forklaret, at han sagde til BT, at det vel ikke var utænkeligt, at SKAT København ville kontrollere flybilletter. Han prøvede i brede vendinger at sige, at SKAT København dannede sig sit eget indtryk af sagen.

Den 2. august 2010 bragte flere medier artikler om emnet. Mette Thorn sendte kl. 6.27 artiklerne til bl.a. Steffen Normann Hansen.

Steffen Normann Hansen skrev kl. 16.22 i forlængelse heraf til Mette Thorn og Peter Loft. Han foreslog, at Mette Thorn eventuelt sammen med Jan Lund udarbejdede

en pressemeddelelse, som kunne udsendes den 4. august 2010. Pressemeddelelsen skulle gå på, at SKAT fik ro til at behandle sagen, og han kom med forslag til, hvad der kunne indgå i pressemeddelelsen. Peter Loft svarede kl. 19.05, at det lød fornuftigt.

Kl. 19.56 skrev Steffen Normann Hansen til Jan Lund, at han havde aftalt med Erling Andersen, at det blev en "SKM meddelelse". Han skrev videre, at det var vigtigt, at de fik den klar til onsdag, da regeringen mødtes torsdag og fredag, og "vi skal helst ikke have drm til at involvere os".

Jan Lund har forklaret, at han ikke erindrer pressemeddelelsen. Han kan ikke huske, hvad der menes med "drm" i mailen kl. 19.56, og han husker ikke, om han har drøftet den med Steffen Normann Hansen.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at en "SKM meddelelse" må være en meddelelse fra Skatteministeriet. "drm" skal nok være "dem", og "os" skal være "sig". Bemærkningen om, at regeringen ikke skulle blande sig, står helt for hans egen regning og ser fuldstændig tåbelig ud. Han havde ikke overvejet, at regeringen på nogen som helst måde ville involvere sig.

Han mener, at han talte med Erling Andersen om, at der skulle en pressemeddelelse ud, fordi de oplevede dette pres. Han orienterede Peter Loft, men ved ikke, om denne orienterede ministeren.

Samme dag – den 2. august 2010 – udtalte Frode Holm sig i Ekstra Bladet om dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Storbritannien og beskatning af indtægter fra British Council. Kl. 11.30 sendte Mette Thorn artiklen til Peter Loft, og kl. 14.15 sendte hun den til Ivar Nordland med bemærkning om, at Peter Loft gerne ville vide noget om dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Kl. 15.51 skrev Ivar Nordland til Peter Loft. Han citerede den relevante bestemmelse og redegjorde kort for beskatning af indtægter fra British Council. Denne mail videresendte Peter Loft kl. 19.07 til Troels Lund Poulsen uden bemærkninger.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke ved, hvorfor han skulle involveres i denne lidt tekniske diskussion. Han erindrer ikke at have talt med Peter Loft om mailen.

Ivar Nordland har forklaret, at pressefolkene spurgte, hvad der var op og ned, og det gjorde Peter Loft også. Han kom frem til, at man ikke kunne beskatte Stephen Kinnocks løn fra British Council uanset hvad.

Perioden fra den 29. juli til den 9. august 2010

Peter Loft har forklaret, at han mener at kunne huske, at artiklen undrede ham lidt, så han spurgte Ivar Nordland, om denne kunne forklare ham det. Det er meget tænkeligt, at Troels Lund Poulsen i en af deres telefonsamtaler havde spurgt ham om, hvad der var op og ned i artiklen i Ekstra Bladet, hvilket så gjorde, at han ringede hjem og sendte svaret videre til ministeren. Han kan ikke forestille sig andet. Der var tale om et nyt aspekt. Han tror, at ministeren spurgte, om han ikke kunne finde ud af, om Frode Holm udtalelser ændrede på noget, og om sagen skiftede karakter.

Forinden havde Mette Thorn kl. 14.36 skrevet til Jan Lund, at Ekstra Bladet havde spurgt til reglerne om skat af lejeindtægter for udenlandske statsborgere. Jan Lund videresendte mailen til Ivar Nordland, der svarede ham kl. 16.29. Ivar Nordland havde talt med Peter Loft, og der skulle ikke gives udtalelser til Ekstra Bladet. Mette Thorn kunne dog skrive, at lejeindtægter skulle beskattes i Danmark, hvis modtageren var skattemæssig hjemmehørende her.

Ivar Nordland har forklaret, at der ham bekendt ikke blev lavet noget særligt beredskab om lejeindtægterne.

Peter Loft har forklaret, at det var nærliggende, at de prøvede ikke at kommentere længere, da sagen den 1. juli 2010 var blevet til en egentlig skattesag.

10.6.2. Fra den 4. til den 9. august 2010

I en artikel den 4. august 2010 skrev BT, at avisen kunne dokumentere, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock i 5 interviews siden 2006 havde gentaget den såkaldte ”sløsede fejl” om Kinnocks ophold her i landet.

Samme dag kl. 10.25 skrev Jan Lund til Steffen Normann Hansen, at Carsten Vesterø havde meddelt Peter Møller Jensen, at de ikke kunne deltage i et planlagt møde dagen efter vist nok med begrundelsen, at ministeren kom for tæt på. Han skrev endvidere, at det ville være uheldigt, hvis de ikke kunne holde mødet, og at Steffen Normann Hansen ville høre nærmere, når han havde overvejet, hvad Steffen Normann Hansen eller han kunne gøre.

Steffen Normann svarede kl. 11.55, at han havde aftalt med Peter Loft, at der skulle holdes et møde med henblik på at vende juraen inden mødet med skatteyder.

Kl. 12.27 skrev Jan Lund til Steffen Normann Hansen, at Peter Møller Jensen ikke var meget for, at han tog fat i Jura og Samfundsøkonomi, da Erling Andersen var af

den opfattelse, at SKAT København kunne klare sig selv, specielt nu hvor de ikke ville deltage. Jan Lund foreslog dog, at han gjorde det.

I et notat med tidsangivelsen ”4. august eftermiddag” har Carsten Vesterø anført, at Winnie Jensen telefonisk havde meddelt ham, at Steffen Normann Hansen havde lovet ministeren og departementschefen, at SKAT København tog en faglig snak med kontoret, inden de afsluttede sagen. Han – Carsten Vesterø – havde talt med Peter Loft, der var på ferie. Peter Loft var med på, at de tog en faglig snak uden at gå ind i den konkrete sag. Peter Loft kendte ikke til ønsket fra SKAT København og ville bede Steffen Normann Hansen om at afklare, hvilke spørgsmål de måtte have.

Den 4. august 2010 kl. 20.52 orienterede Jan Lund Steffen Normann Hansen om, at Peter Møller Jensen nu havde aftalt med Carsten Vesterø, at de holdt møde i den følgende uge. Forinden skulle SKAT København have et møde med Frode Holm, som ville blive betragtet som et indledende møde.

Steffen Normann Hansen svarede kl. 21.15, at det var fint nok, men at det irriterede ham, at SKAT København ikke havde orienteret om det nævnte møde, da han havde orienteret videre, at Frode Holm først kunne møde efter den 19. Kl. 21.37 og 22.32 udvekslede Jan Lund og Steffen Normann Hansen yderligere mails herom. Sidstnævnte skrev bl.a., at han ville orientere Peter Loft mundtligt.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun og Carsten Vesterø var enige om, at der på mødet alene skulle drøftes de faglige spørgsmål, juraen i det. Jura og Samfundsøkonomi vidste bl.a. gennem retssagerne noget om juraen, som SKAT København ikke kunne få på anden måde. Hun var ikke involveret i drøftelserne om, hvorvidt mødet skulle holdes.

Peter Møller Jensen har forklaret, at han mener, at han talte med Carsten Vesterø den 5. august 2010. Carsten Vesterø spurgte, om SKAT København havde et behov for at få sparring, og han svarede, at de slet ikke var kommet så langt i sagsbehandlingen. Den 5.-6. august 2010 trådte han ud af sagen, fordi der blev truffet beslutning om, at den hørte under Kundeservice. Hvad der senere skete, var han ikke en del af.

Erling Andersen har forklaret, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen syntes, at sagen skulle vende Jura og Samfundsøkonomi, inden den skulle afgøres, således at SKAT København fik spillet bold med denne enhed, og det var han enig i. Han tror, at der i feriedagene kom lidt ”kluntethed” i det. Jura og Samfundsøkonomi skulle ikke ind i sagsbehandlingen på nogen måde, og mødet skulle holdes, når SKAT København var klar til det.

Jan Lund har forklaret, at han ikke ved hvilke overvejelser, Jura og Samfundsøkonomi gjorde sig, men det mandede ud i, at der skulle holdes et møde, og så vidt han har forstået det, var begge parter glade for mødet.

Michael Frank har forklaret, at da de havde fået indkredset, hvad der var deres rolle i mødet, kunne de ikke se, at der var noget galt heri.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han og Peter Loft af og til havde talt om, at det var hensigtsmæssigt, at de fik de juridiske regler klarlagt, inden de gjorde sagen færdig. De var enige om, at der skulle holdes et møde, og de holdt øje med, at det blev afholdt. Departementschefen kunne vel godt pålægge regionen at holde et sådant møde. Det er muligt, at han har talt med Erling Andersen om afholdelse af et møde. Han – Steffen Normann Hansen – talte ikke med Carsten Vesterø om eftermiddagen.

Han havde en forventning om, at han skulle orienteres om alle vigtige sagsbehandlingsskridt i sagen. Han kan ikke huske, hvad han var irriteret over. Han mente, at det var væsentligt at få holdt mødet med Koncerncentret inden mødet med skatteyderne.

Han har ikke fornemmelse af, om Peter Loft orienterede ministeren. Peter Loft havde indtil da ikke givet udtryk for, om han orienterede ministeren eller Peter Arnfeldt.

Carsten Vesterø har forklaret, at han den 4. august 2010 blev kontakt af Winnie Jensen, der sagde, at Steffen Normann Hansen havde lovet ministeren og Peter Loft, at fagkontoret tog en faglig snak med SKAT København, inden regionen traf afgørelse. Han lavede et notat herom, da han i første omgang syntes, at det var en lidt dårlig ide. Winnie Jensen sagde, at de alene skulle svare på principielle spørgsmål og sikre, at SKAT København var opmærksomme på eventuelle nye afgørelser.

Hans bekymring gik på, at han jo godt vidste, hvilken sag der lå bag, og det kunne blive lidt svært at sikre sig, at man holdt sig helt til det principielle. Han blev ikke bedt om at deltage i et møde den 5. august 2010. Han talte med Ivar Nordland, der i allerhøjeste grad var enig i, at det var en dårlig ide.

Han ringede herefter til Peter Loft, der var på ferie. Peter Loft sagde, at de vel godt kunne holde mødet, hvis de alene skulle tale om de principielle

aspekter vedrørende skattepligt. Det accepterede han derfor. Peter Loft sagde også, at han ikke havde hørt noget om et møde.

Det var ministeriet og ikke ”ministeren”, der kom for tæt på. Der var ikke sket noget epokegørende på området. Der var få afgørelser, som SKAT København klart måtte have kendskab til. Efter samtalen med Peter Loft talte han med Jan Lund, og de aftalte, at han skulle sige til Peter Møller Jensen, at det var i orden.

Ivar Nordland har forklaret, at han mener, at han talte med Carsten Vesterø tættere på den 30. august 2010. Carsten Vesterø sagde, at denne ikke var meget for mødet, og det kunne han godt forstå. De blev enige om, at Carsten Vesterø skulle ringe til Peter Loft, og Loft mente godt, at man kunne holde mødet. Han – Ivar Nordland – mente, at de kunne blive mistænkt for at blande sig i den konkrete sagsbehandling, hvis de holdt møde med sagsbehandlerteamet.

Peter Loft har forklaret, at han svarede Carsten Vesterø, at han ikke mente, at ideen om at holde et møde var noget, som han havde hørt meget om tidligere, men at han ikke havde noget at indvende imod det. Det var klogt nok, forudsat at de selvfølgelig holdt sig indenfor de grænser, som alle kendte, nemlig at afgørelseskompetencen entydigt lå hos SKAT København. Han husker ikke, om Carsten Vesterø nævnte ministeren, og han er ret sikker på, at han ikke drøftede muligheden med ministeren.

Winnie Jensen har forklaret, at Steffen Normann Hansen ringede til hende og bad om, at de stod til rådighed med juridisk viden. Hun ringede til Carsten Vesterø og bad ham om, at de prioriterede at stå til rådighed for et møde med SKAT København. Hun husker svagt, at han talte om at vende spørgsmålet med Peter Loft. Det havde hun ikke noget problem med.

Hun erindrer ikke, at Steffen Normann Hansen skulle have sagt, at han havde lovet ministeren og departementschefen, at de skulle holde mødet. Hun husker, at Steffen Normann Hansen ønskede, at de stod til rådighed, og hun mener også, at det var sådan, hun gav det videre til Carsten Vesterø.

Samme dag – den 4. august 2010 – videresendte Peter Arnfeldt til Jan Kjærgaard en del af en mail om, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock lukrerede på det danske og engelske skattesystem. Peter Arnfeldt skrev, at Jan Kjærgaard måtte gøre, hvad han ville med tippet, og at han ikke selv ville stå inde for validiteten.

Perioden fra den 10. til den 12. august 2010

Jan Kjærgaard har forklaret, at han omkring den 1. august 2010 fik hovedansvaret for dækningen af sagen, og at mailen genetablerede hans og Peter Arnfeldts "normale intime kontakt". Han noterede sig indholdet, men foretog sig ikke yderligere.

Peter Arnfeldt har forklaret, at Jan Kjærgaard den 2. august 2010 havde lavet en artikel om, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock tjente fedt på lejligheden i London. Efterfølgende ringede Jan Kjærgaard til ham, og i den forbindelse gav han ham tippet, som viste, at konstruktionen var lovlig. Tippet havde han fået fra en gammel studiekammerat.

Den 6. august 2010 skrev Helle Thorning-Schmidt til Justitsministeriet, Civilkontoret, og berigtigede de oplysninger, som hun tidligere havde afgivet.

Samme dag holdt SKAT København møde med Frode Holm. Fra SKAT København deltog Søren Hansen, Hanne Dahl Kofod og Inger Kirstine Sommer Hansen. Af et referat udarbejdet af sidstnævnte fremgår, at konklusionen på mødet blev, at SKAT ville gennemgå det materiale, som Frode Holm havde udleveret, og at han skulle sende visse yderligere oplysninger.

Den 9. august 2010 kl. 11.38 skrev Thomas Nørmark Krogh til Peter Loft og stillede nogle spørgsmål om beskatning af personer ansat ved British Council. Peter Loft videresendte kl. 11.45 mailen til Mette Thorn, der kl. 13.00 skrev tilbage, at andre journalister havde fået oplyst, at det kom for tæt på en konkret sagsbehandling. Mailstrengen sendte hun kl. 13.18 til Peter Arnfeldt uden bemærkninger og kl. 14.31 til Ivar Nordland med bemærkning om, at Peter Loft under alle omstændigheder gerne ville kende svaret på BT's spørgsmål, når Ivar Nordland havde tid.

Ivar Nordland har forklaret, at BT fiskede efter, om man kunne beskatte Stephen Kinnock, hvis han havde andre indtægter, hvortil svaret var ja, hvis han var skattemæssigt hjemmehørende i Danmark.

10.7 Perioden fra den 10. til den 12. august 2010

Den 10. august 2010 sendte Thomas Nørmark Krogh en mail til Peter Arnfeldt med spørgsmål om beskatning af vederlag fra British Council og andre indtægter, herunder lejeindtægter.

Peter Arnfeldt har forklaret, at Thomas Nørmark Krogh dagen før havde sendt samme spørgsmål til Koncerncentret og var blevet afvist. Han afviste også at svare på spørgsmålene.

Lisbeth Rasmussen har i sine dagbogsnotater anført, at hun i ugen 9.-15. august 2010 blev inddraget i sagen og holdt møde den 10. august 2010 med Erling Andersen og Peter Møller Jensen.

Peter Møller Jensen har forklaret, at han tror, at sagen på mødet den 10. august 2010 blev endeligt overdraget til Lisbeth Rasmussen.

Der foreligger et "internt notat" for sagen på 24 sider dateret den 25. august 2010 og udarbejdet af Søren Hansen. Notatet indeholder bl.a. en angivelse af sagens problemstillinger, en tidslinje med oplysninger om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks forhold samt skattemæssige oplysninger for indkomstårene 1998 – 2009.

Erling Andersen har i sin redegørelse oplyst, at han fandt det hensigtsmæssigt at kontakte Peter Loft og orientere ham om sagen, presseomtalen osv. Det skete på et møde på Peter Lofts kontor den 10. august 2010. Der var tale om et kort møde uden dagsorden eller referat. De aftalte nyt møde den 13. august 2010, hvor Lisbeth Rasmussen og Ivar Nordland skulle deltage.

Peter Loft har i sin redegørelse også oplyst, at han og Erling Andersen holdt møde om sagen den 10. august 2010.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ikke var klar over, at der blev holdt møder mellem Koncerncentret og SKAT København om sagen.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke blev orienteret om mødet. På et tidspunkt i løbet af august blev han orienteret om, at der var en dialog med SKAT København om nogle principielle spørgsmål.

Inger Kirstine Sommer Hansen og Hanne Dahl Kofod har forklaret, at de ikke havde kendskab til mødet.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun godt vidste, at mødet blev afholdt. Hun fik at vide, at mødet handlede om en løs, generel snak. Hun ved ikke, om der var dokumenter på bordet, eller om Peter Loft kom med instruktioner eller forslag til sagsbehandlingen. Det smittede ikke af på arbejdet i sagsbehandlergruppen.

Erling Andersen har forklaret, at de på et tidligt tidspunkt i august 2010 fik en melding fra Frode Holm om, at det måtte forventes, at man ville offentliggøre afgørelsen. De var nødt til at respektere, at de stod med en sag, som var meget omtalt, og som vel også ville blive vendt, drejet, vægget og vendt på hovedet. Det drøftede de på møderne med Peter Loft.

Han var meget bevidst om, at agterskrivelsen gerne skulle kunne afklare alle spørgsmål i stedet for at give anledning til nye spørgsmål.

Forholdsvis hurtigt kom sagsbehandlerne til den opfattelse, at der var tale om en tilflyttersag, da Stephen Kinnock var fraflyttet i 1999. Han var ikke tæt på sagsbehandlingen, men stolede på, at medarbejderne kunne foretage en kvalificeret sagsbehandling, på hvilket grundlag de kunne afgøre sagen. Fra dag ét sendte han det klare signal, at sagen skulle afgøres fuldstændig korrekt.

Han tog initiativet til mødet den 10. august 2010 med Peter Loft. Han syntes, at det var naturligt, at han orienterede Peter Loft om fremdriften i sagen. De diskuterede forskellige aspekter, herunder at det var en tilflyttersag. De talte bl.a. om at have arbejde under ophold i Danmark sammenholdt med moderne livsførelse med sms, mails osv. Peter Loft syntes, at det kunne være godt, hvis SKAT København prøvede at gå lidt videre med et par af de tekniske ting. Det drejede sig om tilflytterspørgsmålet og arbejdsdelen.

Peter Loft tilkendegav, at det ville være hensigtsmæssigt, at han senest tre dage før, at agterskrivelsen skulle sendes, blev orienteret herom, så han havde mulighed for at orientere ministeren og eventuelt udarbejde et presseberedskab. Det aftalte de, ligesom de aftalte, at de skulle mødes igen den 13. august 2010 for at drøfte de tekniske aspekter lidt nærmere. På dette møde skulle Ivar Nordland og Lisbeth Rasmussen også deltage. Han erindrer ikke, at han i denne periode talte med Steffen Normann Hansen om sagen.

Han valgte den 10. august 2010 at orientere Peter Loft om, at han havde styr på sagsbehandlingen. Det var så Peter Lofts initiativ, at denne godt ville drøfte nogle tekniske aspekter lidt mere og tage et yderligere møde.

Peter Loft har forklaret, at Erling Andersen bad om mødet. Erling Andersen ville gerne orientere om, hvordan han havde tilrettelagt arbejdet og generelt om sagsbehandlingen. De talte om, at der ville være en enorm

interesse knyttet til sagen, og at det var muligt, at afgørelsen ville blive offentliggjort. Det var derfor vigtigt, at SKAT København var meget påpasselig med den måde, de udtrykte sig på. Det var en sag, hvor det var særligt vigtigt, at der ikke blev begået fejl. De talte også om, at han gerne ville have et par dages respit, når afgørelsen var klar, så han kunne få bygget et beredskab op.

Han er ret sikker på, at Erling Andersen allerede da sagde, at de var klar over, at skattepligten var ophørt, og at det var en tilflyttersag, hvis det var noget. Det gav en første pejling af, hvor sagen mest sandsynligt ville lande. Erling Andersen nævnte også, at der var den komplikation, at der havde været en fejlagtig registrering i Københavns Kommune af skattepligtsforholdene fra 2000 til omkring 2006, idet Stephen Kinnock i denne periode havde stået opført som fuldt skattepligtig. Han husker ikke, om de talte om betydningen af, at man arbejdede her i landet, herunder brug af sms og telefonopkald, men det er muligt.

Han har på fornemmelsen, at Erling Andersen gav ham et oversigtsark med en tidslinje. Det kan godt have været tilsvarende notatet dateret den 25. august 2010, men måske kortere. Han kiggede ikke nærmere på det, men mener, at han gav det til Ivar Nordland.

De aftalte et nyt møde, hvor de hver ville tage en kyndig person med. Mødet skulle dreje sig om forskellige aspekter, herunder betydningen af at arbejde her. Han ville gerne have en med, som kunne sige, om det lød som den rigtige vej at gå, for det var han ikke i stand til. De berørte også ideen om at holde et teknikermøde.

Erling Andersen har supplerende forklaret, at han ingen erindring har om, at han på mødet den 10. august 2010 udleverede noget på skrift til Peter Loft.

Den 11. august 2010 kl. 14.49 sendte Jan Kjærgaard en netartikel fra Reuters Finans af Erik Matzen om dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Storbritannien til Peter Arnfeldt og spurgte, om Matzen havde fat i noget. Forinden havde Jan Kjærgaard og Peter Arnfeldt fra kl. 14.38 haft en telefonsamtale på 7 minutter og 27 sekunder.

Jan Kjærgaard har forklaret, at han under telefonsamtalen med Peter Arnfeldt fik ros for nogle artikler, som han havde skrevet om sagen, herunder at det var kommet frem, at Frode Holms salær blev betalt af Socialdemo-

kraterne. Han mener ikke, at han fik noget svar på mailen, i hvert fald ikke på skrift.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ikke kan huske, hvad de snakkede om. Han svarede ikke på mailen.

Samme dag kl. 11.30 skrev Winnie Jensen til Carsten Vesterø og spurgte, hvornår de havde aftalt møde med SKAT København om generelle skattepligtsproblemstillinger – hvis Steffen Normann Hansen skulle spørge.

Kl. 11.32 svarede Carsten Vesterø, at der ikke var aftalt noget mødetidspunkt. Peter Møller Jensen havde den 6. august 2010 meddelt, at de endnu ikke var klar med eventuelle spørgsmål.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun overtog opgaven med at arrangere et møde sammen med sagen. Senere nævnte hun for Carsten Vesterø, at hun gerne ville have en drøftelse med dem, men de var enige om at vente lidt.

Peter Møller Jensen har forklaret, at det godt kan være, at han talte med Carsten Vesterø den 6. og ikke den 5. august 2010. Han følte ikke noget pres til, at der skulle være et samarbejde.

Søren Hansen har forklaret, at han ikke havde spørgsmål, som, han fandt, ville være hensigtsmæssigt at drøfte med specialister i Koncerncentret. Reglerne var rimeligt klare. De skulle have afdækket, hvor meget Stephen Kinnoek var i Danmark. Den metode, de anvendte, svarede til normal praksis. Der var intet, der indikerede, at Stephen Kinnoek havde noget arbejdsforhold i Danmark. De fik de oplysninger, som de bad om.

Erling Andersen har forklaret, at han opfatter det som en dialog, der var mede op til mødet den 30. august 2010. Når de var klar med agterskrivelsen, skulle de holde et møde med Jura og Samfundsøkonomi og se, om de var enige om de juridiske vurderinger. Det var ikke for, at Jura og Samfundsøkonomi skulle tage et medansvar.

Carsten Vesterø har forklaret, at det var meget naturligt, at Winnie Jensen rykkede, da hun af Steffen Normann Hansen var blevet bedt om at sige det videre til ham – Carsten Vesterø.

Winnie Jensen har forklaret, at hun efter sin ferie skrev en mail til Carsten Vesterø for at følge op på det, som hun havde sat i gang.

Ivar Nordland har forklaret, at han blev bedt om at komme til Peter Lofts kontor den 12. august 2010. Peter Loft fortalte, at han ville tale med ham om skattesagen. Peter Loft sagde, at der gik alle mulige rygter om, at Stephen Kinnock var homoseksuel, men sagde også, at det var uden betydning for sagen. Han fortalte, at han havde haft et møde den 10. august med Erling Andersen, og at de skulle have et nyt møde den 13. august 2010. Loft ville gerne have ham med til dette møde, for han stoledede ikke på SKAT Københavns juridiske vurderinger, da SKAT København åbenbart ved en fejl havde smidt Stephen Kinnock ud af skattepligten. Han – Ivar Nordland – opfattede det sådan, at der på mødet skulle foregå en form for juridisk sparring.

Peter Loft gav ham et notat, som Loft havde fået af Erling Andersen. Denne havde sagt, at det var nemmere, at Peter Loft fik hele notatet, end at Erling Andersen skulle sortere i det. Forsiden på notatet ligner forsiden på notatet dateret den 25. august 2010. Han havde notatet 1-1½ time, inden han afleverede det tilbage.

I notatet kunne man læse korrespondancen med Helle Thorning-Schmidts tidligere rådgiver, der skrev til SKAT København, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig til Danmark, men gerne ville være det, for så vidt angik ejendommen i København. Han husker også den CV-agtige oversigt i notatet. Der var ikke noget, der tydede på, at de ikke var fraflyttet i 1999, og der var heller ikke noget, der entydigt tydede på, at Stephen Kinnock skulle være genindtrådt i skattepligten.

Peter Loft har forklaret, at han den 12. august 2010 orienterede Ivar Nordland om, at han gerne ville have ham med til mødet. Han gav notatet til Ivar Nordland, da det var det materiale, som han havde, og hvis Nordland ville sætte sig lidt ind i sagen inden mødet. Det gav Ivar Nordland et rimeligt godt grundlag for at sige, hvilke retsregler der skulle anvendes, om SKAT København var på rette spor, eller om Nordland syntes, at der skulle tages noget andet i overvejelse.

Han nævnte bl.a. for Ivar Nordland, at Stephen Kinnock havde stået fejlagtigt registreret i 6 år efter 1999. Dette gav ham ikke mistillid til SKAT København. Det var ikke SKAT København, der havde lavet fejlen, og han var i øvrigt ikke bange for, at de ikke kunne håndtere sagen.

Perioden fra den 13. til den 25. august 2010

Han kan med 100% sikkerhed udelukke, at han sagde, at Stephen Kinnock var homoseksuel. Han hørte ikke dette rygte, før Erling Andersen omkring den 31. august 2010 nævnte det, men han kan godt have sagt, at der gik rygter om, at parret ikke var samlevende.

10.8 Perioden fra den 13. til den 25. august 2010

Den 13. august 2010 blev der holdt et møde med deltagelse af Peter Loft, Ivar Nordland, Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen.

Under mødet gjorde Ivar Nordland nogle notater, herunder om dokumentation for ophold, et sommerhus i Danmark, en udlejningsejendom i London, flybilletter, kreditkortoplysninger, ”helvedes dybt ned!” og ”19/8 eller senere – hvor hurtigt”.

Der er ikke enighed om, hvorvidt et notat om en forespørgsel fra Helle Thorning-Schmidt om hendes skatteforhold blev omtalt på mødet. I et notat, som Ivar Nordland modtog på mail den 27. august 2010, er anført, at Helle Thorning-Schmidt som medlem af Europa-Parlamentet ikke var udsendt af den danske stat, og at hun derfor skulle opfylde de almindelige skattepligtskriterier, hvis hun ønskede at opretholde sin skattepligt til Danmark.

Lisbeth Rasmussen har sidst i sine dagbogsnotater anført, at der tidligt i forløbet var et møde, hvori Peter Loft, Ivar Nordland, Erling Andersen og hun selv deltog. På mødet blev det oplyst, at departementet i et gammelt notat i generelle vendinger havde udtalt, at Helle Thorning-Schmidt ikke var skattepligtig, men det antoges, at ledelsen i Socialdemokratiet havde givet hende besked om at betale skat i Danmark, og dermed var der taget stilling til skattepligten.

Erling Andersen har i sin redegørelse oplyst, at der på mødet den 13. august 2010 blev talt om, at sagsbehandlingen var så langt fremme, at det var SKAT Københavns vurdering, at Stephen Kinnock næppe var skattepligtig til Danmark.

Peter Loft har i sin redegørelse oplyst, at efter hans erindring orienterede Erling Andersen på møderne den 10. og 13. august 2010 ham alene om sagens organisatoriske placering og om generelle bemandingsspørgsmål. På dette stadium mente han således ikke at have kendskab til sagens materielle indhold udover fra avislæsning.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke fik referat af møderne, og han fik ikke oplysning om, at SKAT København regnede med at træffe afgørelse om, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret, at hun ikke havde kendskab til mødet den 13. august 2010. På dette tidspunkt var alt normalt i sagsbehandlingen.

Hanne Dahl Kofod har forklaret, at hun ikke hørte, hvad der skete på mødet den 13. august 2010. Lisbeth Rasmussen ændrede ikke opfattelse af, hvordan tingene skulle gribes an.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun og Ivar Nordland på mødet den 13. august 2010 drøftede nogle faglige spørgsmål omkring kildeskattelovens §1 og §7. Hun spurgte herom, da Ivar Nordland var tættere på bl.a. Skatterådet og verserende retssager. De var meget på linje.

Peter Loft var helt optaget af og fokuseret på, at det var svært at forstå, hvordan de med det billede, som Helle Thorning-Schmidt havde tegnet af sig selv og familien, kunne stå i den situation. Erling Andersen oplyste om, hvad SKAT København var i gang med, hvor langt de var og det fremadrettede arbejde.

Ud fra det, som de vidste på dette tidspunkt om opholdsdage, karakteren af opholdet og det arbejdsmæssige, havde det en retning mod, at Stephen Kinnoek næppe var skattepligtig til Danmark. De orienterede om, at hvis tendensen fortsatte, var det sandsynligt, at de ville ende der. De oplyste bl.a., at opholdsdagene lå under 180 dage. De var ikke inde på sagsbehandlingen.

Under mødet fortalte Ivar Nordland, at de i et arkiv havde fundet et notat, hvori man havde forholdt sig til et skattespørgsmål, der vedrørte Helle Thorning-Schmidt. Det drejede sig om 1999/2000, hvor parret bosatte sig i udlandet. Ministeriet havde fundet ud af, at hun ikke var skattepligtig, men der var nogen, der mente, at hun alligevel skulle betale skat her. Ivar Nordland antog, at det var ledelsen i Socialdemokratiet. De lagde i den videre sagsbehandling til grund, at Helle Thorning-Schmidt var skattepligtig.

Hun skrev nogle stikord ned fra mødet den 13. august 2010, men fik dog ikke noteret datoen. Fra uge 34 (23. til 29. august) noterede hun dagligt, enten ved at lave nogle stikord i sin kalender eller på gule lapper. Egentlig prosatekst skrev hun fra uge 34.

Erling Andersen har forklaret, at han ikke nøjagtigt erindrer, hvilke emner de drøftede på mødet den 13. august 2010. Han husker, at Ivar Nordland nævnte et notat, der gik på, at Helle Thorning-Schmidt i princippet kunne have sluppet sin skattepligt i 1999, men at hun valgte fortsat at være skattepligtig. Det blev sagt, at nogen åbenbart havde syntes, at hun stadig skulle betale skat.

De tilkendegav, at hvis gennemgangen af det materiale, som de fik, viste det samme som hidtil, så tydede det på, at Stephen Kinnock ikke ville være skattepligtig til Danmark. De vidste, at der var tale om en tilflyttersag, fordi SKAT havde sluppet skattepligten på Stephen Kinnock.

Udgangen på mødet blev, at Peter Loft skulle have en orientering om agterskrivelsen som tidligere aftalt. Han har ikke nogen erindring om, at Peter Loft på noget tidspunkt sagde til ham, at han orienterede Troels Lund Poulsen, men det var hans fornemmelse, at Peter Loft var i løbende dialog med ministeren.

Ivar Nordland har forklaret, at Erling Andersen på mødet den 13. august 2010 sagde, at de kiggede på 2007 og frem, idet alt andet var forældet. Erling Andersen fortalte om nogle forhold ved et sommerhus her i landet og en lejlighed i London. Herefter redegjorde Erling Andersen for, hvad parret havde oplyst om antal dage, som Stephen Kinnock havde været i Danmark.

Peter Loft spurgte ind til kontrollen af oplysningerne, herunder om der var kreditkortoplysninger. Erling Andersen svarede, at det var de i gang med at undersøge. I en afslutningsreplik sagde Peter Loft noget i retningen af, "at i denne sag var det nu alligevel vigtigt at gå helvedes dybt ned".

Så vidt han husker, spurgte Peter Loft, hvornår han kunne få en ny sagsfremstilling. Erling Andersen sagde, at han havde en aftale med Frode Holm den 19. august 2010, så det blev nok senere end det. Hans notater dækker hertil.

Lisbeth Rasmussen redegjorde herefter for juraen. SKAT København betragtede det som en tilflyttersag, og som de så det, var der ikke dage nok til, at Stephen Kinnock blev skattepligtig.

Hertil sagde Peter Loft, at Stephen Kinnock da måtte være skattepligtig på grund af centrum for livsinteresser. Han – Ivar Nordland – svarede, at

centrum for livsinteresser ikke var relevant i denne sammenhæng. Peter Loft sagde, om man så ikke kunne indfortolke centrum for livsinteresser i dansk skattepligt. Det afviste Lisbeth Rasmussen og han. Det ville være en praksisændring, og oppositionslederen var næppe den første, man skulle lave en praksisændring på. Peter Loft fortsatte, om de så ikke kunne skrive, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig her til landet, men har centrum for livsinteresser her. De svarede, at det kunne man ikke.

Senere sagde han – Ivar Nordland – at han ikke kunne se, at skattepligten kunne være indtrådt i 2009. De drøftede ikke, om det var en fejl, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig fra 1999.

Notatet om Helle Thorning-Schmidts skatteforhold blev ikke drøftet. Senere bad han Erik Jørgensen finde, hvad der var på en gammel sag, som han kunne huske. Han nævnte notatet for Lisbeth Rasmussen under en samtale den 16. september 2010.

Peter Loft har forklaret, at Erling Andersen på mødet den 13. august 2010 nævnte, at Stephen Kinnocks skattepligt var ophørt i 1999, at han efter de foreløbige opgørelser ikke var i nærheden af 180 dage, og at der ikke var meget, der tydede på, at han havde udført arbejde i noget videre omfang.

Ivar Nordland nævnte en ældre sag om Helle Thorning-Schmidts skattepligt, da hun var europaparlamentariker.

De talte om, at afgørelsen skulle kunne holde til et hvilket som helst tryk, og at den ville blive udsat for et meget voldsomt tryk fra alle de forskellige grupper. De havde en begrundet formodning om, at afgørelsen ville blive offentliggjort.

Han tror, at han spurgte, hvad man gjorde for at oplyse sådan en sag, herunder om man spurgte luftfartsselskaber. Han kan godt have sagt ”helvedes dybt ned”. Han sagde, at det var vigtigt, at man fra SKATs side var virkelig grundig i denne sag. Antallet af opholdsdage blev nævnt, men ikke diskuteret.

Han mener bestemt ikke, at han bad om en ny sagsfremstilling. Han har på intet tidspunkt udtalt sig om, hvad udfaldet af sagen skulle være eller burde være. Han kan ikke udelukke, at han spurgte om, hvorvidt det havde nogen betydning, hvor der var centrum for livsinteresser, men han har ikke bedt om, at dette skulle indgå i afgørelsen.

Efter hvert møde – i hvert fald de sidste fire og han tror også det første – orienterede han ministeren om sagens tilrettelæggelse. I hvert fald efter andet møde (den 13. august 2010) orienterede han ministeren om, at det var en potentiel tilflyttersag, og at de foreløbige opgørelser tydede på, at Stephen Kinnock ikke havde været i Danmark de foreskrevne 180 dage. Ministeren har således fra midten af august vidst, at det så ud til, at det ville ende med, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig. Han tror ikke, at han gik i detaljer, men han orienterede løbende efter de følgende møder.

Erling Andersen har supplerende forklaret, at de på mødet den 13. august 2010 givet har drøftet tilflyttersituationen, fraflyttersituationen, og hvad der i øvrigt var omkring skattepligt. Han kan ikke komme det nærmere.

Han kan ikke erindre, at der skulle have været en ordveksling, hvorunder Peter Loft skulle have sagt, at Stephen Kinnock da måtte være skattepligtig på grund af centrum for livsinteresser. Han husker intet om, at Peter Loft skulle have sagt, om man så ikke kunne indfortolke centrum for livsinteresser i dansk skattepligt. Ordvekslingen om, at det ville være en praksisændring, erindrer han ikke, men de talte sammen en times tid frem og tilbage, og ordvekslingen kan sågtens have været der.

Lisbeth Rasmussen har i sine dagbogsnotater anført, at Ivar Nordland efter mødet ringede til Erling Andersen og sagde, at de skulle holde fast i, at det var deres afgørelse, og at han i øvrigt var enig i deres vurderinger.

Erling Andersen har i sin redegørelse anført, at han i ugen efter mødet blev ringet op af Ivar Nordland, der understregede, at det var SKAT København alene, som skulle træffe beslutning i sagen. Ivar Nordland var i øvrigt enig i, at meget tydede på, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at Erling Andersen orienterede hende om telefonsamtalen med Ivar Nordland, der havde sagt, at Erling Andersen skulle vide, at han var helt på linje med SKAT København i det, som de havde sagt, og at det var deres afgørelse. Hvad der lå bag opringningen, ved hun ikke.

Erling Andersen har forklaret, at Ivar Nordland umiddelbart efter mødet ringede til ham og sagde, at han mente, at SKAT København så rigtigt – at det var en tilflyttersituation, og at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig, hvis de foreliggende oplysninger kunne bekræftes. Ivar Nordland opfordre-

de ham til at holde fast i, at det var SKAT København, der skulle træffe afgørelsen. Han spurgte ikke Ivar Nordland, hvorfor han ringede.

Ivar Nordland har forklaret, at forløbet af mødet godt kunne give anledning til overvejelser om, hvordan kompetencefordelingen egentlig var. Endvidere var den nye bekendtgørelse om varetagelsen af told- og skatteforvaltningens opgaver kommet. Han ringede derfor til Erling Andersen for at minde ham om, at det var SKAT København, der bestemte. Han nævnte også, at de var enige om, hvordan sagen skulle bedømmes.

Erling Andersen har i sin redegørelse anført, at Peter Loft på kanten af et andet møde, vist nok den 16. august 2010, udleverede et antal kopier af presseklip om sagen til ham. Peter Loft bad ham om at få en sagsbehandler til at læse dem igennem og vurdere påstandene, hvad Lisbeth Rasmussen gjorde.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at presseklippene var samlet af Peter Arnfeldt, som gav dem til ham. Han afleverede presseklippene til Peter Loft og bad om, at der blev lavet et presseberedskab. Han havde ikke kendskab til, at presseklippene blev givet videre til SKAT København.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at Erling Andersen efter et møde den 16. august 2010 med bl.a. Peter Loft og Steffen Normann Hansen kom hjem med en stak presseklip og bad hende om at forfatte nogle kommentarer hertil. Det gjorde hun i et notat – presseklipnotatet – som findes i flere versioner. Hun så det i sammenhæng med de bemærkninger, som Peter Loft var kommet med på mødet den 13. august 2010. Hun forstod det sådan, at hun skulle gennemgå presseklippene og se, om der var noget interessant, som de kunne bruge. Det var der ikke.

Erling Andersen har forklaret, at Peter Loft i forbindelse med et møde den 16. august 2010 gav ham en stak presseklip og bad om, at en sagsbehandler øjede dem igennem for at se, om der var noget i det, der blev nævnt. Peter Loft bad ikke om et notat, men det lavede Lisbeth Rasmussen. I notatet lagde Lisbeth Rasmussen også enkelte fakta-oplysninger ind.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han var med til mødet den 16. august 2010. Der blev givet en status på, hvor de var henne. Peter Loft gav på et tidspunkt i forløbet Erling Andersen en stak presseklip, men han husker ikke, om det var på dette møde. Han erindrer, at SKAT København på et forholdsvis tidligt tidspunkt sagde, at de forventede, at der ikke var

Perioden fra den 13. til den 25. august 2010

skattepligt. Det var måske på mødet, men Erling Andersen kan også have fortalt det i en telefonsamtale.

Peter Loft har forklaret, at han i forbindelse med et møde gav Erling Andersen en stak presseklip, som han havde fået af ministeren. Ministeren havde spurgt ham, om han ikke kunne gå det igennem og bygge et presseberedskab op. Han sagde til Erling Andersen, om de ville lave en slags presseberedskab ud fra betragtningen, at det nok var argumenter af denne karakter, "vi" ville blive mødt med, når afgørelsen blev truffet. Det accepterede Erling Andersen.

I mail af 17. august 2010 henledte Simon Andersen Erling Andersens opmærksomhed på, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock tidligere havde udtalt sig om Kinnocks ophold her i landet i bl.a. bøger, et ugeblad og aviser.

Simon Andersen har forklaret, at han sendte en række mails til Erling Andersen for at få sagen belyst. Han ønskede ikke at oplyse, om Erling Andersen svarede.

Erling Andersen har forklaret, at han ikke bevarede henvendelserne fra Simon Andersen, men sendte stort set alle mails videre til Lisbeth Rasmussen.

Den 19. august 2010 citerede Jan Kjærgaard i Ekstra Bladet Frode Holm for, at han forventede en fuldstændig ren erklæring fra SKAT i den følgende uge, og at erklæringen ville blive offentliggjort. I artiklen anføres, at meget tydede på, at Frode Holm under hånden havde fået meddelt indholdet af afgørelsen.

Samme dag kl. 8.29 skrev Peter Loft til Steffen Normann Hansen med henvisning til artiklen, at han syntes, at de var nødt til at melde et eller andet ud.

Kl. 9.16 bragte ekstrabladet.dk også en artikel af Jan Kjærgaard om sagen. Frode Holm udtalte heri tillige, at han forventede, at det blev fastslået, at Stephen Kinnock efter reglerne havde betalt skat i England i 2007 og 2008, at han var skattehjemhørende i Danmark fra 2009, og at han var skattefastsat i overensstemmelse med den indleverede selvangivelse.

Denne artikel sendte Peter Arnfeldt kl. 10.17 til bl.a. Troels Lund Poulsen og Peter Loft.

Kl. 14.21 sendte Mette Thorn en pressemeddelelse til Erling Andersen, cc Steffen Normann Hansen, til godkendelse. Af pressemeddelelsen fremgik bl.a., at SKAT ikke kunne udtale sig om konkrete sager, men generelt understregede man, at SKAT ikke meddelte afgørelser under hånden.

Jan Kjærgaard har forklaret, at han denne dag talte med Peter Arnfeldt, der pumpede ham for oplysninger om, hvad Frode Holm mere præcist havde sagt. Peter Arnfeldt var irriteret over, at han brugte Frode Holm som sandhedsvidne.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ikke kan afvise, at de havde en samtale, men han har ikke sagt det, som Jan Kjærgaard har forklaret.

Artiklen fra ekstrabladet.dk gav anledning til, at han skulle til at have overblik over presseberedskabet, så han kunne være forberedt på alle de spørgsmål, som journalisterne ville stille. Embedsværket udarbejdede svarene. Han mindes ikke ministerens eller Peter Lofts reaktion på artiklen.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han mener, at han stillede spørgsmålstegn ved, om det, der stod i artiklen, var rigtigt. Han kan ikke huske, hvem han drøftede det med, og mener ikke, at han modtog noget svar.

Frode Holm har forklaret, at Jan Kjærgaard ikke havde talt med ham. Han fik ikke indikationer om sagens udfald. Mellem den 6. og 18. august 2010 blev han klar over, at der var tale om en tilflyttersag. Det var hans klients holdning, at afgørelsen skulle offentliggøres. Det var arbejdshypotesen, og det kan han godt have sagt til journalister.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han ikke kan forestille sig andet end, at han har talt med Peter Loft om artiklen i ekstrabladet.dk, men han husker det ikke.

Han husker to pressemeddelelser – én hvor de aftalte med regionen, at de skulle have arbejdsro, og én hvor de var nødt til at sige, at regionen skulle bruge den tid, som de skulle for at træffe afgørelsen.

Peter Loft har forklaret, at han ikke ved, hvad han i mailen kl. 8.29 mente med, at de var nødt til at melde et eller andet ud, men oplysningerne, som der ikke var grund til at tro på, stressede systemet.

Perioden fra den 13. til den 25. august 2010

Ministeren kom en del gange og sagde, at der igen var rygter om, at afgørelsen lå parat, og at den ville komme i løbet af no time. Peter Arnfeldt kontaktede ham også. Han – Peter Loft – stolede fuldt og helt på, at der ikke var nogen læk i systemet. På et tidspunkt gik ministeren selv i pressen og sagde, at nu måtte SKAT have arbejdsro.

Samme dag – den 19. august 2010 – sendte Simon Andersen to mails til Erling Andersen, hvori han bl.a. spurgte, om det var rigtigt, at erklæringen ventedes ugen efter.

Den 19. august 2010 sendte en journalist fra Fagbladet Journalisten nogle citater af Peter Loft til Mette Thorn til godkendelse. Peter Loft citeredes bl.a. for, at Helle Thorning-Schmidt fik det samme rentefradrag på sit hus i Danmark som alle andre. Hvis han havde været mindre smart, havde hun kun fået det halve. Peter Loft oplyste samtidig, at han ikke forholdt sig til den konkrete sag.

Peter Loft har forklaret, at han ikke husker, hvad han sagde til journalisten. Det var ikke hans hensigt at sige, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock havde skattetænkt. Han prøvede at normalisere diskussionen og prøvede at sige, at man på denne måde fik det, som alle andre ville få.

Inger Kirstine Sommer Hansen skrev samme dag til Søren Hansen, cc Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod, at hun havde aftalt med Frode Holm, at de holdt et afsluttende møde den 27. august 2010. Hun havde oplyst, at det ville være optimalt, såfremt skatteyderne kunne være til stede.

Den 22. august 2010 bragte Politiken en artikel, hvorefter Peter Loft skulle have udtalt: ”Der er vandtætte skotter mellem os og i dette tilfælde Skat København, og hvis nogen er utilfreds, kan de desuden gå til Landsskatteretten. Jeg har bestræbt mig på ikke at bære brænde til bålet, men det ville være forkert, hvis Skatteministeriet slet ikke måtte udtale sig om de generelle skatteregler. Men vi skal holde os langt væk fra den konkrete sag, som jeg ikke kender”.

Peter Loft har forklaret, at han mener, at han godt kunne stille spørgsmål til SKAT København, men når afgørelsen skulle træffes, smækkede de vandtætte skotter i. Han tog nok munden lidt for fuld med de sidste ord om, at han ikke kendte den konkrete sag.

Koncerncentret kunne ikke påvirke afgørelsen, men han kunne påvirke nogle formuleringsmæssige ting, fordi afgørelsen skulle offentliggøres, og

han kunne stille nogle relevante spørgsmål, som måske kunne gøre det mere sikkert, at afgørelsen blev korrekt.

Peter Arnfeldt har forklaret, at Troels Lund Poulsen i august, måske medio august 2010, fortalte ham, at Peter Loft havde fået at vide, at Stephen Kinnock skulle være homo- eller biseksuel. Han gik til Peter Loft, der bekræftede dette og sagde, at Erling Andersen havde oplyst ham om, at det var kittet, der fik forklaringerne i pressen til at hænge sammen. Under samtalen kom Steffen Normann Hansen ind på kontoret, og han var også bekendt med oplysningen. Måske 4-5 dage senere fortalte Peter Loft, at oplysningen alligevel ikke havde nogen betydning for afgørelsen.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at Peter Loft i midten af august 2010 fortalte ham, at denne af Erling Andersen var blevet orienteret om, at Frode Holm havde oplyst, at Stephen Kinnock var homoseksuel. Han vidste ikke, hvad han skulle bruge denne viden til og fik heller ingen forklaring herpå.

Han orienterede Peter Arnfeldt om oplysningen. Peter Arnfeldt skulle som sådan ikke bruge oplysningen til noget, men han var ansat som særlig rådgiver, og han syntes derfor, det var vigtigt, at Arnfeldt vidste det. Lige-gyldigt om oplysningen var korrekt eller ej, så kunne den være med til at forklare, hvorfor der havde været stor debat om uoverensstemmelserne i forhold til, hvor meget og hvor lidt man havde været i Danmark eller et andet sted.

Han har ikke givet oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering videre til andre (se dog supplerende forklaring herom under afsnit 10.14.1.).

Peter Loft har forklaret, at han ikke havde fået noget at vide om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, før Erling Andersen ringede til ham omkring den 31. august 2010.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret, at han i perioden fra sankthans, og frem til sagen blev afgjort, ikke deltog i møder i Venstre, hvor sagen blev drøftet med en enkelt undtagelse.

På et fredagsmøde med Venstres ministre m.fl. den 13. august 2010 var der en kollega, der spurgte til skattesagen. Han kan ikke huske, hvem der spurgte, og han fandt det i situationen lidt upassende. I sagens natur

gav han ordet til skatteministeren, som oplyste, at sagen var i proces og i behandling hos SKAT København.

Han har ikke drøftet sagen med Troels Lund Poulsen.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret, at han ikke har udvekslet oplysninger om sagen med Venstre-folk, men på et Venstre-ministermøde den 13. august 2010 var der en, der havde et overordnet spørgsmål til sagen. Lars Løkke Rasmussen gav ordet til ham, og han oplyste ikke andet, end at sagen var i proces, og at han af gode grunde ikke kunne sige noget om sagen. Han husker ikke, hvem der spurgte.

Peter Loft, Steffen Normann Hansen og Erling Andersen har sikkert ret i, at oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering blev givet i slutningen af august 2010.

Han vil gerne afvise, at Peter Loft har holdt ham løbende opdateret om møderne. Ifølge Peter Lofts redegørelse var Peter Loft på møderne 10. og 13. august 2010 i øvrigt alene blevet orienteret om sagens organisatoriske placering og om generelle bemandsingsproblemer.

Han kan ikke huske, hvornår han blev klar over, at der blev holdt møder mellem Koncerncentret og SKAT København, men det var måske i slutningen af august. Han husker, at han bl.a. blev orienteret om den bemandsningsmæssige situation, og hvordan sagsbehandlingen blev grebet an. Han kan ikke genkalde sig, at han blev orienteret om, at man talte dage og så på kreditkortoplysninger.

Han kan afvise, at han drøftede antallet af opholdsdage med Peter Loft, og det stemmer heller ikke med Peter Lofts forklaring om, at der i princippet var tale om ren envejskommunikation. Han håber endvidere ikke, at de var i en situation, hvor man i august 2010 kunne afgøre, hvordan sagen skulle ende, når den ikke var fuldt oplyst.

Han mener fortsat, at han ikke, inden han fik agterskrivelsen den 16. september 2010, havde fået en indikation af, i hvilken retning afgørelsen ville gå. Hvis han havde vidst, hvordan alting var, så kan man diskutere, hvorfor han overhovedet skulle stille spørgsmål til sagen under mødet den 16. september 2010.

10.9 Perioden fra den 26. til den 28. august 2010

Den 26. august 2010 skrev Inger Kirstine Sommer Hansen til Søren Hansen, at Frode Holm havde været til møde i en anden sag, og at Stephen Kinnocks sag var blevet drøftet kort. I mailen refereres nogle oplysninger bl.a. om Stephen Kinnocks rejser for British Council, som Frode Holm havde givet.

Ifølge en artikel i Berlingske Tidende den 29. oktober 2012 skulle Frode Holm have udtalt til avisen, at han var hos SKAT København den 26. august 2010 og fortalte, at Helle Thorning-Schmidt ikke personligt ville deltage i et møde om sagen. Hårdt presset sagde han, at hun ikke ville redegøre for parrets samliv, fordi Stephen Kinnock var bifil eller homoseksuel.

Lisbeth Rasmussen har anført i sine dagbogsnotater, at Inger Kirstine Sommer Hansen den 26. august 2010 drøftede mødet den følgende dag med Frode Holm på Erling Andersens kontor. Frode Holm oplyste, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock ikke ville møde. Efter længere tids drøftelse fortalte Frode Holm, at Stephen Kinnock var biseksuel/homoseksuel.

Inger Kirstine Sommer Hansen har forklaret, at hun den 26. august 2010 havde et møde med Frode Holm i en anden sag. Han afleverede noget materiale til skattesagen, og de gik herefter op til Erling Andersen. De drøftede om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock skulle deltage i et møde. Frode Holm var ikke interesseret i, at Helle Thorning-Schmidt skulle møde. Han forklarede, at Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel. Hun husker ikke præcist ordlyden. Efter mødet sagde Erling Andersen til hende, at dette skulle hun ikke sige til nogen. Hun har ikke fortalt det til Lisbeth Rasmussen.

I oktober 2012 talte hun med Frode Holm. Hun gjorde ham opmærksom på, at han havde været til møde den 26. august 2010 i en anden sag, og at de bagefter gik op til Erling Andersen. De talte ikke om, hvad der var blevet talt om.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at Erling Andersen orienterede hende om mødet, herunder at Frode Holm havde sagt, at Stephen Kinnock var biseksuel/homoseksuel. De mente, at det ville have været givtigt med et møde med begge, men resultatet blev, at de arbejdede videre på det grundlag, som de havde, krævede mere materiale ind og havde et afsluttende møde med Stephen Kinnock. Hun og Erling Andersen var enige om,

at ingen andre skulle kende oplysningerne om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, som i øvrigt var uden betydning for sagen.

Frode Holm har forklaret, at han på Erling Andersens kontor fortalte, at Helle Thorning-Schmidt ikke kom til mødet næste dag. Stephen Kinnock havde meldt afbud, da han var i udlandet. Han sagde, at der kunne være mange gode grunde til, at Helle Thorning-Schmidt ikke ville møde, og så nævnte han, at Stephen Kinnock kunne være homo- eller biseksuel. Det var ikke noget, han vidste noget om. Erling Andersen accepterede, at det var en god grund til ikke at møde.

Han – Frode Holm – kunne godt genkende udsagnet, efter at han af Inger Kirstine Sommer Hansen i oktober 2012 fik at vide, at det var kommet frem i forbindelse med et møde i en anden sag.

Søren Hansen har forklaret, at han intet hørte om, at Stephen Kinnock skulle være homo- eller biseksuel.

Erling Andersen har forklaret, at han havde den opfattelse, at det var vigtigt, at SKAT København fik en afsluttende forhandling med både skat-teyder og ægtefælle for at få afprøvet de oplysninger, som de havde fået af Frode Holm. På mødet den 26. august 2010 spurgte Frode Holm, om han virkelig gerne ville vide, hvad der var begrundelsen for, at de ikke ville komme. Han svarede ja, hvorefter Frode Holm sagde, at Stephen Kinnock var biseksuel, og at Helle Thorning-Schmidt ikke på et møde ville redegøre for deres personlige forhold.

Han – Erling Andersen – besluttede herefter, at der skulle findes en anden løsning. I øvrigt havde oplysningen om Stephen Kinnocks seksualitet ingen betydning. Løsningen blev, at Stephen Kinnock selv mødte op.

Han understregede over for Inger Kirstine Sommer Hansen, at oplysningen skulle holdes inden for en snæver kreds. Han orienterede Lisbeth Rasmussen, da det var derfor, at han gik med til, at de ikke stod fast på kravet om møde.

Samme dag – den 26. august 2010 – skrev Simon Andersen til Erling Andersen og spurgte, om de også belyste rækkevidden af SKM 2007.353 SR, hvorefter ophold kun kunne anerkendes som feriemæssige, såfremt der var tale om en midlertidig ordning, der ikke strakte sig ud over 2-3 år.

Den 27. august 2010 sendte Simon Andersen to mails, hvori han henviste til samme afgørelse fra Skatterådet og en afgørelse af 20. oktober 2009 fra Landsskatteretten.

Simon Andersen har forklaret, at BT ikke forsøgte at involvere sig i afgørelsen, men ønskede at få nogle svar.

Samme dag sendte Erik Jørgensen til Ivar Nordland det notat om Helle Thorning-Schmidts skatteforhold, som er omtalt i forbindelse med mødet den 13. august 2010.

Erik Jørgensen har forklaret, at Ivar Nordland sagde til ham, at der havde været en tidligere sag med Helle Thorning-Schmidt, og bad ham finde det, som var på sagen. Nordland sagde det i starten eller midten af august 2010. Han har ikke sendt notatet tidligere.

Ivar Nordland har forklaret, at notatet ikke var fremme på mødet den 13. august 2010. På et tidspunkt kom han i tanke om, at der var en tidligere sag og bad Erik Jørgensen om at finde den.

Denne dag – den 27. august 2010 – blev der holdt et møde mellem SKAT København og Frode Holm.

Til mødet havde Søren Hansen udarbejdet et notat, ”Sørens talepapir – oplæg til indkaldelse af materiale”, som Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Inger Kirstine Sommer Hansen og Hanne Dahl Kofod forinden havde modtaget. Notatet indeholder punkter om portrætbøger, rejser, bopæls/skattepligtsforhold, lejlighed i Storbritannien, diplomatstatus, bankforhold og begrundelse for skattepligt til Danmark i 2009.

Lisbeth Rasmussen har udarbejdet et referat af mødet. Det fremgår heraf, at der fra SKAT København deltog Erling Andersen, hende selv, Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen. Erling Andersen refererede på mødet indledningsvist til den uformelle drøftelse, som han og Frode Holm havde haft dagen før om familiens opholds- og bopælsforhold. Der var enighed om, at det var undersøgt i tilstrækkeligt omfang. Eventuelle yderligere spørgsmål ville Frode Holm sørge for blev besvaret.

Referatet indeholder herefter oplysninger om følgende punkter: Stephen Kinnocks opholdsdage i Danmark i 2007-09, selvangivelser indgivet til Storbritannien for samme år, selvangivelse til Schweiz for 2009, indgivelse af selvangivelse i Rusland, lejligheden i Storbritannien, diplomatstatus og bankforhold.

Dernæst fulgte der ifølge referatet en drøftelse af skattepligtsspørgsmålet for 2007, 2008 og 2009. Det fremgår heraf, at SKAT København lagde til grund, at Stephen

Kinnock var fraflyttet i 1999 og ikke opfyldte betingelserne for skattepligt efter fraflytningen. Opgørelserne af opholdsdage viste, at han ikke havde opholdt sig i Danmark i mere end 180 dage indenfor 12 måneder eller 3 måneder i sammenhæng.

Det anføres endvidere, at Stephen Kinnock ikke havde arbejdet i Danmark i 2007 og 2008. Han havde arbejdet her lørdag den 8. august 2009. Hvis undersøgelsen viste, at der ikke var tale om en fortsættende adfærd med at arbejde i Danmark, kunne dette ene arbejdsforhold i 2009 eller arbejdsforhold i 2010 ikke føre til skattepligt for 2009.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at der på mødet ikke blev talt om andet end det, der fremgår af referatet.

Søren Hansen har forklaret, at han ikke husker, hvordan de var kommet i besiddelse af oplysningerne fra portrætbøgerne mv. Han har formentlig set mailen af 17. august 2010 fra Simon Andersen. Frode Holm ville gerne have en hurtig afgørelse, men de manglede stadig nogle få oplysninger.

Oplysningerne om lejligheden i Storbritannien havde betydning for Helle Thorning-Schmidts skatteforhold, da hun var medejer, og også for Stephen Kinnocks skatteforhold, hvis han var blevet fuldt skattepligtig til Danmark.

Samme dag – den 27. august 2010 – kl. 16.54 sendte Inger Kirstine Sommer Hansen et notat om skattepligtens indtræden til Lisbeth Rasmussen, der videresendte det den 30. august 2010 kl. 11.10 til Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen. Heri redegøres for reglerne i kildeskattelovens §1 og §7. Det konkluderes bl.a., at et møde den 8. august 2009 udgør en så lille del af Stephen Kinnocks job som direktør i World Economic Forum, at det efter SKATs opfattelse ikke har karakter af regelmæssig personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, hvorfor opholdene i Danmark må betragtes som kortvarige på grund af ferie eller lignende.

Et notat udarbejdet af Hanne Dahl Kofod om beskatning af løn fra British Council er dateret samme dag. I notatet konkluderes, at Storbritannien har beskatningsretten til denne løn for britiske statsborgere, der er fuldt skattepligtige til Danmark og skattemæssigt hjemmehørende her efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Storbritannien. Nedslagsmetoden er såkaldt fuld exemption, der ifølge notatet betyder, at vederlaget udgår af beskatningsgrundlaget og ikke kan tages i betragtning ved fastsættelsen af skattesatsen for anden indtægt (ingen progression).

10.10 Perioden fra den 29. august til den 2. september 2010

Den 30. august 2010 sendte Peter Møller Jensen en tidslinje og nogle bemærkninger til Erling Andersen. Han skrev, at han havde drøftet sagen et par gange med Jan Lund, og det var hans indtryk, at Koncerncentret var fuldt orienteret om sagen. Han havde svært ved at se, at de kunne have gjort andet end at forberede sig på, at der ville komme en sag. Sagen burde efter hans opfattelse få SKAT til at revurdere definitionen af VIP-ligning.

Peter Møller Jensen har forklaret, at han sendte mailen til Erling Andersen, fordi han syntes, at det var vigtigt, at Erling Andersen fik viden om, hvordan han så sagen. Det var hans opfattelse, at VIP-personer burde liggnes centralt af en særlig enhed.

Samme dag skrev Carsten Vesterø til Michael Frank og Erik Jørgensen, at han gerne ville have dem med til et møde med Lisbeth Rasmussen og foreslog et formøde forinden.

Vedhæftet var en mail fra Lisbeth Rasmussen, hvorefter hun havde nogle generelle spørgsmål om skattepligt mv., som hun gerne ville drøfte med Vesterø. Hun havde drøftet det med Winnie Jensen.

Winnie Jensen har forklaret, at hun ikke husker, om hun har haft en dialog med Lisbeth Rasmussen om mødet.

I mødet – den 30. august 2010 – deltog Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl Kofod, Søren Hansen, Carsten Vesterø, Michael Frank og Erik Jørgensen. Både SKAT København og Koncerncentret udarbejdede et internt referat af mødet.

Af SKAT Københavns referat fremgår, at tilflytning og opholdsreglen blev drøftet. Der var enighed om, at det var en skematisk regel, der kunne udnyttes fuldt ud. Der var ingen vægtning af midtpunkt for livsinteresser. Erhvervsmæssig aktivitet skulle forstås som en løbende og tilbagevendende tilknytning hertil af en vis substans. Beskatning af løn fra British Council blev drøftet. Koncerncentret ville se herpå.

I Koncerncentrets referat er anført, at der blev drøftet to principielle spørgsmål. For det første anvendelse af 180-dagesreglen. SKAT København ønskede en drøftelse af, om praksis lå fast, eller om der var ved at ske en gradvis stramning. For det andet drøftedes spørgsmålet om beskatning af ansatte hos British Council i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Storbritannien.

Der var ifølge referatet enighed om, at der forelå en mangeårig og fast praksis for, hvornår en person havde taget ophold efter kildeskattelovens § 7, stk. 1, og at praksis ikke syntes skærpet ved nogle nærmere angivne afgørelser. Det anføres, at præmissen i SKM2007.353.SR om, at opholdet i udlandet skulle have en begrænset varighed, var der ikke belæg for. Den bygger på en misforståelse af TfS 1992.388. Med hensyn til beskatning af ansatte hos British Council blev det konstateret, at der var en uoverensstemmelse mellem Ligningsvejledningen og dobbeltbeskatningsoverenskomstens faktiske indhold. Koncerncentret ville se nærmere herpå.

Mødet er omtalt i Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater. Oplysningerne svarer til referater udarbejdet af SKAT København.

Erling Andersen har i sin redegørelse anført, at Steffen Normann Hansen og Peter Loft flere gange i forløbet havde foreslået, at SKAT Københavns tolkninger afprøvedes i en dialog med Jura og Samfundsøkonomi, og at det var sædvanligt med denne form for faglig sparring om komplicerede juridiske emner. Dette skete på mødet den 30. august 2010.

Peter Loft har i sin redegørelse anført, at det blev aftalt, at SKAT København skulle konsultere Koncerncentrets fagkontor for at sikre sig, at der var enighed om den bagvedliggende jura mv. Han havde fået oplyst, at den konkrete sag ikke blev drøftet.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke blev orienteret om mødet. Han fik heller ikke mødereferatet.

Hanne Dahl Kofod har forklaret, at hun ikke ved, på hvis foranledning mødet den 30. august 2010 blev holdt. På mødet skulle de se, om de havde den samme fortolkning af reglerne. Der blev ikke udvekslet papirer.

De drøftede fortolkningen af kildeskattelovens § 7 og 180-dagesreglen generelt. De diskuterede ikke den konkrete sag.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at mødet kom i stand ved, at hun ringede til Carsten Vesterø og aftalte mødet en lille uges tid før.

På mødet var de enige om, at man kunne udnytte reglen om opholdsdage op til 180 dage, og det kunne man i princippet år efter år, så længe man overholdt alle andre regler. De gennemgik de forskellige synspunkter om arbejde og var enige om, at der skulle en vis del til – regelmæssigt, tilbagevendende og indtægtsgivende arbejde – for at man blev skattepligtig.

Diskussionen rettede sig mod de specifikke spørgsmål, som de havde i skattesagen. Det betød, at de ridsede op, hvad det var, de havde af skattemæssige spørgsmål, som de skulle have vurderet og afklaret. Fraflytnings-spørgsmålet blev ikke drøftet.

De udleverede eller viste ikke materiale til Koncerncentret, og de fik heller ikke materiale fra Koncerncentret. De diskuterede ikke afgørelsen i Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag.

Søren Hansen har forklaret, at SKAT København ikke havde notater eller andet med til mødet, der alene angik nogle helt generelle overordnede problemstillinger. De drøftede ikke, om Stephen Kinnock reelt var fraflyttet i 1999. De drøftede kun skattepligtsreglerne og British Council. De nævnte ikke, i hvilken retning afgørelsen ville gå.

Erling Andersen har forklaret, at det var klart, at der skulle være et dialogmøde med Jura og Samfundsøkonomi, inden SKAT København udsendte agterskrivelsen. Der var møder med Frode Holm den 26. og 27. august 2010 og herefter kunne mødet med Jura og Samfundsøkonomi holdes.

Lisbeth Rasmussen orienterede ham efter mødet om, at man havde været enig i de vurderinger og forslag, som SKAT København havde i forhold til sagens afgørelse.

Michael Frank har forklaret, at han oplevede det således, at der var et ønske fra SKAT København om at holde mødet. Han oprettede en sag om mødet og lagde mødereferatet herpå for at få god dokumentation for rammerne for, hvad man havde talt om.

Det var SKAT København, der tog alle emner op, og han husker ikke, at der på noget tidspunkt var uenighed under mødet.

Inden mødet havde han diskuteret SKM2007.353.SR med Carsten Vesterø og Erik Jørgensen. De nåede frem til, at begrænsningen på 2-3 år stred mod kildeskattelovens § 7, stk. 1. De forelagde det ikke for Peter Loft.

Der blev ikke udleveret materiale på mødet, men Lisbeth Rasmussen gav nogle faktuelle oplysninger fra sagen, og hun fortalte også lidt om det sandsynlige udfald af sagen.

Erik Jørgensen har forklaret, at der på mødet skulle diskuteres et spørgsmål i forbindelse med de dansk-britiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, som han havde kendskab til.

Lisbeth Rasmussen gennemgik, hvordan SKAT København fortolkede de forskellige regler, og spurgte, om de var enige. Det var de. Han mener ikke, at han selv sagde noget på mødet.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han var vidende om, at mødet blev afholdt. Han blev ikke orienteret om, hvad der skete på mødet, før de holdt det næste møde med Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen.

Carsten Vesterø har forklaret, at han ikke inden mødet havde drøftelser med Lisbeth Rasmussen. Inden mødet vendte han med Michael Frank og Erik Jørgensen, hvad det kunne tænkes, at regionen ville tale om.

Lisbeth Rasmussen gennemgik, hvordan hun mente, at regelsættes skulle opfattes, og det nikkede de til. Hun nævnte herunder, at de vel var enige om, at man kunne se bort fra 2007-afgårelsen om tidsbegrænsningen, og det nikkede de også til. Peter Loft blev orienteret herom via mødereferatet.

Der var ikke papirer på bordet, og de fik ikke faktuelle oplysninger fra sagen. Lisbeth Rasmussen nævnte dog antallet af opholdsdage.

Det var ikke sædvanligt at udarbejde en forelæggelse om mødet til departementschefen, men det var også usædvanligt at holde den slags møder og en usædvanlig sag. Her var det oplagt at melde tilbage, da det var en bestilling oppefra, at mødet skulle holdes.

Han mener kun, at han har talt med Peter Loft om sagen én gang i sagsforløbet. Peter Loft anmodede ham da om at fremskaffe en afgørelse. Det var en af de få meget stramme afgørelser, hvor man gjorde en mand skattepligtig på baggrund af forholdsvis lidt arbejde. Peter Loft sagde i den forbindelse, at så kunne det vist heller ikke blive mere stramt, og de var enige om, at man ikke kunne gå længere i relation til, at folk blev grebet af skattepligt på grund af arbejde.

Den 31. august 2010 skrev Frode Holm til Lisbeth Rasmussen, at Stephen Kinnock den 11. juni 2010 havde været til et møde i Statsministeriet i forbindelse med et weekendbesøg og den 16. juni 2010 havde været til et forretningsbesøg og til et

møde i Statsministeriet. Frode Holm tilføjede: ”Det tyder på skattepligt senest den 16. juni 2010, ikke?”.

Frode Holm har forklaret, at der var enighed om, at der tidligst kunne være skattepligt fra første mødedag, hvis arbejdet medførte skattepligt.

Samme dag kl. 15.15 sendte Anne Katrine Salling til Erling Andersen et svarudkast fra ministeren om Erling Andersens udtalelse i pressemeddelelsen af 1. juli 2010. Af udkastet fremgår, at det kunne fremstå, som om Erling Andersen havde sagt lidt for meget til pressen.

Kl. 15.52 skrev Anne Katrine Salling igen til Erling Andersen og meddelte, at Steffen Normann Hansen var enig med ham i, at han alene havde udtalt sig generelt om sagsgangene i SKAT.

Erling Andersen har forklaret, at han ikke ville have puttet en pressemeddelelse ned i halsen og så senere få at vide, at han havde været på kanten til at overtræde sin tavshedspligt. Han kontaktede derfor Steffen Normann Hansen og fik senere mailen kl. 15.52. Han mener ikke, at udtalelsen var en overtrædelse af tavshedspligten.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han var fuldstændig enig med Erling Andersen.

Samme dag – den 31. august 2010 – er dateret første version af Lisbeth Rasmussens presseklipnotat. De to første sider indeholder oplysninger om bl.a. Stephen Kinnocks selvangivelser, opgørelse af opholdsdage, ansættelseskontrakter, bankkonti, danske og udenlandske ejendomme.

Herefter følger 5 sider med noter til forskellige avisartikler i perioden fra 23. juni til 5. august 2010.

Inden havde Simon Andersen den 29. august 2010 sendt et notat til Peter Arnfeldt. Simon Andersen har oplyst, at han sendte notatet kl. 23.41. Notatet har overskriften ”Stephen Kinnock og spørgsmålet om eventuel beskatning i Danmark” og indeholder bl.a. afsnit om kildeskattelovens §1 og §7, Stephen Kinnocks forhold samt forhold og sager af betydning for vurderingen af sagen. Notatet afsluttes med vurderingen, at meget taler for, at Stephen Kinnock vil være skattepligtig til Danmark og hjemmehørende i Danmark, om end afgørelsen naturligvis baseres på et skøn.

Den 30. august 2010 sendte Peter Arnfeldt dette notat til sin hotmailadresse.

Skatteministeriet har udleveret et notat, der fremtræder som en udbygning af notatet. Simon Andersen har oplyst, at han har sendt dette notat den 31. august 2010 kl. 13.46 til Peter Arnfeldt. Notatet indeholder yderligere oplysninger om bl.a. Stephen Kinnocks forhold, referat af en yderligere skatteafgørelse og en yderligere henvisning til Ligningsvejledningen.

Vurderingen er den samme, men der er – med spørgsmålet: hvad taler for skattepligt i Danmark – føjet yderligere afsnit på om bolig, livsinteresser og ophold. Afslutningsvis anføres bl.a., at samlet set kan det gøres gældende, at Stephen Kinnock har bolig i Danmark, at han har sine personlige livsinteresser i Danmark, og at hans ”ophold på ferie” i Danmark ikke har midlertidig karakter, men har stået på i 5-6 år.

Dette notat har været offentliggjort på Journalistforbundets hjemmeside med tilføjesen, at notatet er udarbejdet af BT som et substansnotat i forbindelse med artiklerne om sagen.

Der foreligger et udkast til agterskrivelse til Stephen Kinnock med datoangivelsen ”x. september 2010”. Ifølge en håndskrevet påtegning er det udleveret til Peter Loft på et møde. Udkastet indeholder afsnittene: SKATs afgørelse, SKATs sagsfremstilling, SKATs konklusion og Henvisning til lovregler og teori og praksis. Afgørelsen går ud på, at Stephen Kinnock ikke er skattepligtig i årene 2007-09. Især i sagsfremstillingen er tilføjet en række håndskrevne bemærkninger.

Der foreligger endvidere et dokument – oversigt over ophold i Danmark – med krydsmarkeringer i tre diagrammer med dage og måneder for 2007-09. Det fremgår heraf, at Stephen Kinnock har opholdt sig her i henholdsvis 155, 156 og 145 dage.

Lisbeth Rasmussen har i sine dagbogsnotater oplyst, at der den 1. september 2010 blev holdt et orienterende møde med Peter Loft, Steffen Normann Hansen, Erling Andersen og hende selv. Peter Loft var frygteligt bekymret for, at afgørelsen ville blive opfattet som ”svag”, fordi man troede, at SKAT København ikke havde været dybt nok nede, at SKAT København tidligere havde begået fejl, og at det ikke ville virke overbevisende, når faktum blev sat op.

Erling Andersen har i sin redegørelse anført, at det nok var ham, der tog initiativ til mødet for at orientere om, hvor langt de var med sagen. På mødet udleverede Peter Loft et notat. Peter Loft vidste ikke, hvem der havde forfattet notatet, det var bare dukket op. Peter Loft bad dem om at læse notatet og tage det med i overvejelserne.

I redegørelsen anføres endvidere, at Peter Loft på mødet var bekymret for, om de havde været dybt nok nede i alle aspekter. Ifølge redegørelsen udleverede Peter

Loft også to A4-sider, hvori en række problemstillinger er opregnet. De to sider er beskrevet under afsnit 10.11.

Peter Loft har i sin supplerende redegørelse anført, at han mener, at han fik notatet med ukendt forfatter udleveret af skatteministeren eller Peter Arnfeldt. Han var ikke bekendt med, hvorfra notatet stammede, muligvis fra Venstres pressetjeneste. Han fandt det naturligt at overdrage notatet til SKAT København som led i presseberedskabet, da det indeholdt en række påstande og synspunkter, som på ny ville blive fremført, når afgørelsen forventeligt ville blive offentliggjort.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ikke har givet notatet til Peter Loft. Han har kun været i besiddelse af første version. Han modtog dette notat omkring den 30. august 2010 fra Simon Andersen. Under en telefonsamtale havde han fortalt Simon Andersen, at han var i gang med at lave presseberedskab. Simon Andersen sendte da notatet til ham.

Den 30. august 2010 afleverede han notatet til ministeren, som kunne videregive notatet til de embedsmænd, der til presseberedskabet skulle forberede svar på de påstande, der bl.a. var heri.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han fik notatet i anden version af Peter Arnfeldt den 31. august 2010 om eftermiddagen. Første version har han ikke modtaget. Peter Arnfeldt sagde, at notatet var fra BT. Venstre har ikke medvirket til udarbejdelsen af notatet. Han skimmede det og gav det til Peter Loft. Han bad om, at der blev lavet et presseberedskab, da afgørelsen skulle offentliggøres. Han fortalte ikke, at notatet var fra BT, og Peter Loft spurgte heller ikke herom.

Han er ikke bekendt med, at Koncerncentret har udleveret notater til SKAT København, eller at Koncerncentret på dette tidspunkt skulle have fået notater fra SKAT København.

På et eller andet tidspunkt blev han orienteret om, at der var en dialog med SKAT København, men han blev kun orienteret på et meget overordnet plan.

Thomas Nørmark Krog har forklaret, at notatet blev udarbejdet som en form for arbejdsdokument. Det var ham og primært Simon Andersen, der skrev det. De fik input fra forskellige skatteeksperter. Simon Andersen har fortalt ham, at denne sendte notatet til Peter Arnfeldt.

Simon Andersen har forklaret, at der var mange, der hjalp dem med at forstå tingene, men notatet er alene skrevet af ham og Thomas Nørmark Krog.

Peter Arnfeldt ringede til ham, fordi denne var ved at lave et beredskab over, hvilke kritikpunkter der kunne blive rejst, og han tilbød ham notatet. Han sendte første version til ham den 29. august og anden version den 31. august 2010. Det, der er anført under vurdering i notatet, svarer til det, som Frode Holm da sagde.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at Erling Andersen gerne ville have, at de tog nogle papirer med for at vise, hvad de lavede. Peter Loft anerkendte fuldt ud deres undersøgelser og resultater, men blev ved med at fastholde, at det var svært at forklare, og at de ville blive mødt med kritik. Der måtte være et eller andet, der klemte, men det kom ikke frem, hvad det var.

At SKAT havde begået fejl gik alene på, at Stephen Kinnocks ophør af skattepligt i 1999 ikke var blevet registreret rigtigt i systemerne.

På mødet tog Peter Loft notatet om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning frem og gav det til dem. De spurgte, hvem der havde lavet det, og han svarede, at det bare var dukket op. Steffen Normann Hansen sagde, det ved vi ikke, eller det ved jeg ikke. Peter Loft sagde noget i retning af, at de kunne kigge på notatet og lade det indgå. De tog notatet med og gennemgik det. De var på flere punkter uenige i det, der stod i notatet, og brugte det ikke til noget.

Agterskrivelsen var et meget tidligt udkast, som de tog med til mødet til orientering. Oversigten over opholdsdage var også med, og hun mener, at de også medbragte notatet om British Council. Endvidere var presseklip-notatet i en tidlig version med. Der var en stak sammenklipsede papirer på ca. 1 cm. med på mødet, og Peter Loft og Steffen Normann Hansen fik hver udleveret et sæt.

De drøftede udkastet til agterskrivelse, og hun skrev løbende notater på sit eksemplar. De havde ikke forventet, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen ville kommentere udkastet. Kommentarerne fremgår af notaterne. Hun kan dog ikke afvise, at nogle af notaterne skyldes egne overvejelser. Det skulle ikke forstås som diktater.

Hun mener, at Peter Loft rejste spørgsmålet om, at ægtefællen havde kunnet udnytte Stephen Kinnocks fradrag. De var ikke synderligt uenige om, at det var et fornuftigt punkt at tage med.

På mødet omtalte Erling Andersen den oplysning om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, som Frode Holm havde givet. Hun ved ikke, hvorfor Erling Andersen omtalte den. Hun blev ret overrasket og sagde efter mødet til ham, at det syntes hun ikke, at han skulle have sagt. Det sagde Erling Andersen ikke rigtig noget til.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret, at hun ikke har kendskab til, om ministre eller embedsmænd i perioden fra juli til september 2010 deltog i overvejelser om, hvordan man politisk kunne udnytte skattesagen.

Hun spurgte selv Troels Lund Poulsen om nogle forståelsesmæssige ting i sagen. Hun husker ikke hvornår. Hun spurgte ind til, hvordan man skulle forstå 180-dagesreglen. Han fortalte, at det handlede om, at man samlet set ikke måtte være i Danmark i mere end 180 dage om året, ligegyldigt hvilket tidspunkt man slog ned på.

Hun har ikke kendskab til nogen, der havde produceret notater om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag. Der er i hvert fald ikke nogen i Venstre, der havde gjort det med hendes vidende.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret, at han ikke har drøftet 180-dagesreglen med Søs Marie Serup Laybourn. Han har ikke drøftet skattetekniske problemstillinger med andre end dem, der skulle rådgive ham i Koncerncentret.

Søren Hansen har forklaret, at han og Hanne Dahl Kofod ventede på, at Lisbeth Rasmussen skulle komme tilbage fra mødet. Lisbeth Rasmussen var godt oprevet og vred. Hun fortalte, at hun og Erling Andersen på mødet havde fået at vide af Peter Loft, at Stephen Kinnock skulle være skattepligtig til Danmark. Hun fortalte ikke så meget andet fra mødet.

De arbejdede videre ud fra, at de efter de indhentede oplysninger mente, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig til Danmark.

Han har ingen erindring om, at han i forbindelse med sagsbehandlingen fik udleveret notatet om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning.

Udkastet til agterskrivelse havde Lisbeth Rasmussen med tilbage fra mødet. Han opfattede det sådan, at det håndskrevne var ændringer, der var blevet gennemgået på mødet. Han skrev videre på udkastet, efter de havde drøftet det. Nogle ændringer kom med, andre ikke.

Han hæftede sig specielt ved én ændring, nemlig at man under 2008, senest ansat skattepligtsforhold, ville have "Ingen ansættelse" ændret til "Ingen skattepligt". Det var teknisk forkert, men som han forstod det, var det noget, Peter Loft ville have ændret. Det ændrede ikke noget ved det materielle i sagen.

Tilskrivningerne på side 2 i udkastet til agterskrivelse ændrede ikke på konklusionen. Det var tekstmæssige rettelser og måske lidt tydeliggørelser.

Erling Andersen har forklaret, at han er overbevist om, at det var ham selv, der tog initiativ til mødet den 1. september. Udgangspunktet for deres snak var udkastet til agterskrivelse, som forelå på dette tidspunkt.

Peter Loft stillede en række spørgsmål og var generelt bekymret for, om de havde været inde over det hele. Han – Erling Andersen – syntes, at det var en legal bekymring forstået på den måde, at Peter Loft var den øverste chef for Skatteministeriet, og mødet angik denne meget omtalte sag. Han opfattede det som et afsluttende møde. De skulle efterfølgende holde et møde med Stephen Kinnock, og hvis mødet bekræftede de foreliggende oplysninger, var de klar til at sende en agterskrivelse.

Notatet om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning gav Peter Loft til ham og sagde, at de kunne tage det med og kigge på det. Han spurgte, hvor det var kommet fra, men det vidste Peter Loft ikke, det var bare dukket op. Efterfølgende fortalte Lisbeth Rasmussen ham, at notatets forudsætninger var forkerte, idet man i notatet gik ud fra, at der var tale om en fraflytningssituation.

Udover agterskrivelsen mener han, at oversigten over opholds dage, notatet om beskatning af løn fra British Council og presseklipnotatet også var med til mødet. Det var alene Lisbeth Rasmussens og hans afgørelse at tage materialet med. Peter Loft og Steffen Normann Hansen beholdt de eksemplarer, som de fik udleveret.

Mens de talte sammen, noterede Lisbeth Rasmussen ned med stikord på agterskrivelsen. Han kan godt selv have skrevet enkelte af bemærkningerne. Under drøftelsen fremkom der gode ideer til, hvordan man kunne stramme op. Peter Loft er ganske habil hertil, og han opfattede det ikke som andet, end at teksten blev strammet lidt op. Det var primært Peter Loft, der kommenterede. Han undrede sig over, at Peter Loft gik så tæt på, men han har ikke nogen erindring om, at der var uenighed om det, som Peter Loft foreslog.

På mødet orienterede han Peter Loft og Steffen Normann Hansen om Frode Holms oplysning om Stephen Kinnocks seksuelle orientering. Det gjorde han for at begrunde, at de ikke holdt møde med Helle Thorning-Schmidt. Han gik ud fra, at Peter Loft ikke gav oplysningen videre. Han følte, at det var vigtigt at give Peter Loft et samlet billede af sagsbehandlingen, men forestillede sig ikke, at Peter Loft ville give oplysningen videre til ministeren. Peter Loft havde ikke bedt om, at de skulle holde et møde med begge ægtefæller. De havde drøftet sagsafslutningen den 13. august 2010. De drøftede da ganske kort, at man ville satse på et afsluttende møde.

Efter mødet sagde Lisbeth Rasmussen til ham, at han ikke skulle have nævnt denne oplysning for Peter Loft, fordi Peter Loft ville gå ind og fortælle det til ministeren.

Det var hans opfattelse, at Peter Loft var meget bevidst om, at tingene skulle afdækkes, og at de skulle være helt sikre på, at den flanker, der hed, ”Har I talt med Helle Thorning-Schmidt om hendes damebladsudtalelser”, var dækket helt af. Han var derfor nødt til at give Peter Loft en rimelig forklaring på, der ikke blev holdt et møde med hende.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at formålet med mødet var at få status på, hvor man var henne.

Han fik oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering første gang en aften, hvor Erling Andersen ringede til ham. Det har været lige inden mødet den 1. september 2010. Erling Andersen sagde, at han skulle vide, at det forholdt sig sådan, at Stephen Kinnock var homoseksuel. Han tror, at han svarede, at det havde han ikke brug for at vide, og at det kunne han ikke rumme.

En halv times tid senere ringede Peter Loft og spurgte ham, om han også havde fået denne oplysning fra Erling Andersen. Han fortalte ikke oplys-

ningen videre. Han vil ikke afvise, at det også blev nævnt på mødet. På et møde fortalte Erling Andersen, at der havde været afholdt et møde med Stephen Kinnock, hvor Helle Thorning-Schmidt ikke var til stede. Han kan ikke huske, om Erling Andersen gav en begrundelse herfor.

Peter Loft og han spurgte ind til, om man nu havde kigget på det og det, altså om man havde været nede, og det fik de bekræftet. De spurgte bl.a. ind til forholdene om fly, og om man kunne regne med optællingen af dage. De spurgte stille og roligt ind til, om tingene var gjort. Når Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen fortalte, hvad de gjorde, tog de det til efterretning.

Notatet om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning gav Peter Loft til ham inden mødet. Peter Loft bad ham læse det igennem for at se, om der kunne være noget nyt i det. Efter hans vurdering var der ikke noget, som de ikke havde hørt fra Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, at de havde taget hensyn til. Peter Loft fortalte ikke, hvor han havde notatet fra. Han kan ikke huske, om Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen fik notatet.

Han mener, at de fik udkastet til agterskrivelse af "x. september 2010" på det første møde og en ny version på det andet møde.

Oversigten over opholdsdage fik de også udleveret eller i hvert fald forevist. Han kan ikke huske, om presseklipnotatet eller notatet om British Council blev udleveret. Hvis det var bilagt agterskrivelsen, kan det godt have været med. De fik kopier af materialet. Han mener, at han tog sit eksemplar med. Han er helt sikker på, at de ikke havde bedt om materiale.

Peter Loft stillede et par enkelte spørgsmål til agterskrivelsen. Han ved ikke, om Lisbeth Rasmussen skrev noget ned undervejs, men der var ikke en detaljeret gennemgang af udkastet på mødet. Problemstillingen om, at man havde lavet en fejl, da Stephen Kinnock rejste ud i sin tid, blev vendt. Han kan ikke huske, hvem der var inde på, at ægtefællen kunne udnytte Stephen Kinnocks fradrag. Han kan ikke huske, om der var nogen, der i detaljer spurgte ind til det ene eller det andet.

Der var ikke tvivl om, at det var SKAT København, der skulle træffe afgørelsen. SKAT København forklarede, hvordan de havde i sinde at håndtere sagen og orienterede om, hvor den stod, og viste notater. Der blev spurgt

ind til noget af det, men han mener ikke, at de gjorde noget ulovligt i forhold til august-bekendtgørelsen.

På et af møderne fik de en orientering om, at parret havde en lejlighed i London. Han mener bestemt ikke, at Peter Loft bad om at få oplysninger om lejligheden, men Peter Loft spurgte, hvilken betydning det havde for skattepligten. Han er 100% sikker på, at han ikke har været involveret i, at der skulle være kommet materiale om lejligheden fra SKAT København til Koncerncentret. Han har ikke kendskab til, om Peter Loft har drøftet lejligheden med Peter Arnfeldt.

De aftalte, at de skulle mødes igen. Han husker ikke hvem, der tog initiativ hertil.

Det var Peter Loft, der orienterede ministeren. På møder med ministeren kunne ministeren godt spørge ham om sagen, lige inden man gik ud. Det er sket en enkelt gang, to eller tre. Spørgsmålet kunne være "Hvor er status egentlig henne – hvornår er der noget?". Han gav da en status, der gik på, hvor langt sagen var fremme. De talte ikke om sagens detaljer.

Birgitte Christensen har forklaret, at hun ikke så notatet om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning eller agterskrivelsen af "x. september 2010".

Ivar Nordland har forklaret, at han ikke havde kendskab til mødet den 1. september 2010 eller møderne den 3. og 13. september 2010 og heller ikke fik noget at vide om møderne. Der var i det store hele radiotavshed mellem Peter Loft og ham fra den 13. august til den 16. september 2010.

Han så ikke notatet om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning, agterskrivelsen af "x. september 2010" eller presseklipnotatet.

Peter Loft har forklaret, at han første gang modtog oplysninger om Stephen Kinnocks seksuelle orientering en aften, hvor Erling Andersen ringede. Han mener, at det var den 31. august 2010. Erling Andersen fortalte, at Frode Holm på et møde havde oplyst, at Stephen Kinnock var biseksuel. Han tror ikke, at sammenhængen med, om parret ville komme til møde eller ej, gik op for ham.

Han tror, at det allerede var på dette tidspunkt, at han og Erling Andersen blev enige om, at oplysningen var skattemæssigt irrelevant. De havde væ-

ret lidt inde på det med centrum for livsinteresser, men det var ligesom manet i jorden.

Lidt efter ringede han til Steffen Normann Hansen for at høre, om denne havde fået samme oplysning. Steffen Normann Hansen var hans sendebud i mange relationer, og han ville godt vide, om han også havde fået oplysningen. Det bekræftede Steffen Normann Hansen.

Han spurgte ikke Erling Andersen, hvorfor han skulle have oplysningen. Han opfattede det sådan, at de var under den samme tavshedspligt, og at de arbejdede tæt, godt og frugtbart sammen om deres forskellige dele af sagskomplekset. Med den fortrolighed der herskede mellem ham og Erling Andersen, overraskede det ham ikke, at Erling Andersen gav ham oplysningen.

Han tror, at det først var næste dag, at det kom frem, at Erling Andersen hermed ønskede at begrunde, at Helle Thorning-Schmidt ikke skulle deltage i et møde. Han havde ikke på noget tidspunkt været specielt optaget af, om parret udnyttede muligheden for at få et møde og syntes ikke, at Erling Andersen skyldte ham en forklaring på det manglende fremmøde.

På mødet næste dag fik han serveret oplysningen på en måde, så Lisbeth Rasmussen må have formodet, at det var første gang, at han hørte det. De talte om, at oplysningen nok ikke var en, som de skulle gå videre med, og det var han sådan set enig i.

Troels Lund Poulsen spurgte ham imidlertid en del gange: ”Du siger, at det er en tilflyttersag, og det har jeg ingen grund til at betvivle. Du siger, at de er væsentligt fra de 180 dage, men jeg kan bare ikke forstå, at de kan være det, fordi de til Justitsministeriet og til forskellige ugeblade har oplyst ... noget, der giver 180 eller flere dage”.

De første gange stod han imod. Han sagde til Troels Lund Poulsen, at udtalelserne ikke var ligningsmæssigt relevante oplysninger. Han sagde også, at SKAT København havde talt på alle leder og kanter, og at der ikke var nogen grund til at nære tvivl om det, hvortil ministeren sagde, at han ikke havde grund til at betvivle dette, men at han stadigvæk ikke kunne forstå det. Da ministeren spurgte igen, fortalte han ham, at det kunne hænge sammen med den oplysning, som de havde fået fra skatteydere egen repræsentant – nemlig at Stephen Kinnock muligvis havde det her seksuelle forhold. Relativt kort tid efter første møde den 10. august 2010

med Erling Andersen fortalte han ministeren, at det var en tilflyttersag. Efter mødet den 13. august 2010 sagde han, at det var en tilflyttersag, og at det tydede på, at 180-dagesreglen langt fra var opfyldt. Han gav vist en størrelsesorden på opholdsdagene. Han ved, at han på et tidspunkt orienterede ministeren om, at man tjekkede flybilletter.

Han husker ikke samtalen med Peter Arnfeldt (refereret under afsnit 10.8), men husker, at Peter Arnfeldt nogle dage efter spurgte ham, om oplysningen om den seksuelle orientering havde betydning for sagen, og at han svarede, at det havde den ikke.

Oplysningen havde ikke relevans for skattepligtsspørgsmålet, men kunne forklare diskrepansen mellem de nævnte udtalelser og de oplysninger, som SKAT København havde fået. Troels Lund Poulsen havde samme tavshedspligt, som han havde, og der er en meget høj grad af fortrolighed mellem en departementschef og en minister. Han opfattede det lidt som sin opgave at skabe tillid til, at det, som SKAT København lavede, var korrekt, og at der ikke var grund til at nære bekymringer for, at de var grundige, og at deres oplysninger var korrekte.

Han vil skyde på, at han har været hos ministeren med konkrete, faktuelle og juridiske orienteringer af stigende intensitet de 5 gange, hvor der var møder, men sagen er blevet drøftet flere gange end det.

Han fortalte ministeren i overordnede træk, at det var en tilflyttersag, at SKAT Københavns foreløbige opgørelser tydede på, at Stephen Kinnock ikke havde været her i landet i 180 dage i nogen af de tre år, at SKATs oplysninger var yderligere blevet verificeret, og at der ikke var noget, der tydede på, at Stephen Kinnock havde udført arbejde her i et omfang, at det flyttede skattepligtsspørgsmålet. Han fortalte ministeren, at han ret indgående havde drøftet med Erling Andersen, at det var vigtigt, at hver en sten blev vendt.

Nogle af de spørgsmål, som han stillede på møderne, var foranlediget af oplysninger, som han havde fået fra enten ministeren eller typisk fra Peter Arnfeldt. Det gjaldt for eksempel spørgsmålet om London-lejligheden.

Efter afgørelsen var blevet lækket til BT og offentliggjort, orienterede han Peter Christensen om oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering. Det skete i forbindelse med, at Erling Andersen havde orienteret ham om en henvendelse fra Bjarne Corydon.

Det var Erling Andersen, der tog initiativet til mødet den 1. september 2010. Formålet var at orientere om status på sagen.

Han er ikke enig i, at han udtrykte bekymring for sagsbehandlingen, men han blev ved med at påtage sig rollen som den, der stillede alle de spørgsmål, som han gik ud fra, at pressen, kommentatorer, rådgivere og andre ville stille bagefter. Han havde lidt "Rasmus Modsat-rollen": "Kan I nu garantere det?", og "Har I nu været grundige nok?". Han kunne mærke, at især Lisbeth Rasmussen følte sig lidt fagligt intimideret: "Stoler du ikke på os?", og "Hvorfor bliver du ved med at stille de spørgsmål?".

Han havde det indtryk, at Erling Andersen var enig i rollefordelingen. Det faglige, det materielle og det juridiske stod SKAT København for. Det mere udadvendte – hvordan man fik det landet, uden SKAT København blev kritiseret sønder og sammen – stod han for. Han sørgede for, at de med formuleringer og grundighed kunne svare på alle spørgsmål, som han gik ud fra, ville blive stillet, når afgørelsen forventeligt blev offentliggjort.

Notatet om Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning havde han med til mødet den 1. eller 3. september 2010. Han havde fået notatet af ministeren dagen forinden. Ministeren bad ham kigge notatet igennem og se, om der var noget i det. Han spurgte, hvor notatet kom fra, men ministeren svarede, "Tag det nu bare".

Notatet bygger på en forkert præmis om, at skattesagen var en fraflytningssag. Han opfattede det lidt ligesom presseklippene. Det gav mulighed for at forberede sig på de argumenter, som SKAT København og departementet ville blive mødt med, når afgørelsen blev offentliggjort.

Han gav notatet til Erling Andersen og sagde: "Gå det igennem, for hvad det måtte være værd". Han sagde, at han havde fået det af ministeren, men at han ikke vidste, hvorfra det stammede.

På mødet gennemgik de et udkast til agterskrivelse. Han tror, at oversigten over opholdsdage også var fremme, men de kiggede ikke nærmere på den. Han mener ikke, at han så presseklipnotatet. Han kan ikke udelukke, at notatet om beskatning af løn fra British Council var med, men det var ikke noget, de kiggede på. Han kan ikke huske, om han fik kopi af materialet.

Agterskrivelsen ville i et eller andet omfang blive pressemeddelelsen, og han gik tekstmæssigt ret tæt på her. Det var mest ham, der sagde no-

get, men han tror, at Erling Andersen og muligvis også Steffen Normann Hansen bidrog. Han vil antage, at ret mange af de anførte ændringer er foranlediget af ham.

Det var ham, der kom ind på tanken om, at Helle Thorning-Schmidt havde kunnet udnytte Stephen Kinnocks fradrag. Hans tese var, at det skulle skrives, men også at det måtte anses for en myndighedsfejl, og at fejlen var 100% undskyldelig set fra skatteydernes side. Hvis de ikke skrev noget, ville der være nogen, der fandt ud af det, og man kunne ikke skrive, at det ikke var parrets fejl uden at skrive, at de havde fået et fradrag, som de ikke skulle have haft. De beskæftigede sig ikke med, om dette skulle stå i Stephen Kinnocks eller Helle Thorning-Schmidts afgørelse.

Han husker ikke, om han tog dokumenter med fra mødet.

Han tror ikke, at han på dette tidspunkt nævnte spørgsmålet om fejlregistrering for ministeren.

Han har ikke indtryk af, at oplysningerne om sagen og sagens karakter gav ministeren anledning til overvejelser om, hvorvidt han skulle gøre noget. Det var i princippet ren envejskommunikation. Han orienterede, og han forventede ikke – og fik heller ikke – nogen reaktion.

Allerede i første halvdel af august 2010 havde han fået en vis indikation af, i hvilken retning det gik. Den videregav han til ministeren. Den blev så bygget mere og mere op, og der kom flere og flere oplysninger på. Allerede efter første møde den 10. august 2010 sagde han efter sin bedste hukommelse til ministeren, at det tydede på, at Stephen Kinnock ikke blev skattepligtig.

Erling Andersen har supplerende forklaret, at han på ingen måde har en erindring om, at han inden mødet den 1. september 2010 skulle have ringet til Peter Loft og orienteret ham om oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering. Det at ringe til departementschefen var ikke noget, han begav sig ud i. Han kommunikerede typisk med departementschefen via produktionsdirektøren.

Han husker derimod samtalen med Steffen Normann Hansen. En aften omkring den 30. august 2010 talte de sammen om nogle andre ting, og i den forbindelse talte de også om, hvor stedet var i forhold til, at de skulle

Perioden fra den 29. august til den 2. september 2010

mødes den 1. september 2010. Han fortalte da Steffen Normann Hansen, at der var denne problemstilling.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret, at han ikke har diskuteret sagens konkrete indhold med Steffen Normann Hansen før mødet den 16. september 2010. Han skal ikke udelukke, at han måske på et enkelt møde har spurgt ham, om afgørelsen var på vej.

Den 1. september 2010 kl. 17.30 afleverede Frode Holm et brev til Lisbeth Rasmussen med oplysninger og bilag, herunder lejekontrakt og prioritetslån for lejligheden i London.

Søren Hansen har forklaret, at han formentlig fik brevet samme dag eller dagen efter. Sagens materiale lå hos ham. Han har ikke udleveret materiale til Lisbeth Rasmussen eller Erling Andersen.

Samme dag godkendte Carsten Vesterø en forelæggelse for Peter Loft om mødet den 30. august 2010 med SKAT København. Forelæggelsen var vedlagt Koncerncenterets mødereferat. I forelæggelsen anføres, at man på initiativ af SKAT København havde holdt et møde med henblik på drøftelse af generelle skattepligtsforhold. På mødet ønskede SKAT København en drøftelse af 180-dagesreglen og af anvendelsen af en bestemmelse i dobbeltbeskatningsoverenskomsten om British Council.

Det anføres endvidere, at der efter SKAT Københavns opfattelse ikke var noget, der tydede på, at skattepligten var indtrådt som følge af Stephen Kinnocks ophold her i landet. Opholdsdagene opgøres til henholdsvis 155 dage, 156 dage og 145 dage. Det var SKAT Københavns vurdering, at sagen kunne slutes, måske allerede fredag (den 3. september 2010) i samme uge.

Under presseinitiativ nævnes bl.a., at der kan komme kritik af, at reglerne er for lempelige.

Den 3. september 2010 har Peter Loft skrevet på forelæggelsen, at han som beredskab gerne ville have et notat om gældende praksis mht. til- og fraflytning og om eventuelle justeringer heraf, således at den skattemæssige behandling i de to situationer tilnærmes.

Michael Frank har forklaret, at de orienterede Peter Loft om mødet, da han var sikker på, at der var en forventning om, at de afrapporterede, hvad der var foregået. Deres opfattelse af 2007-afgørelsen fremgik af mødereferatet.

Peter Loft har forklaret, at han læste forelæggelsen og mødereferatet. Hvis man mente, at han skulle forholde sig til problemstillingen om 2007-afgørelsen, var det ikke gjort med linjerne herom i mødereferatet.

Af en specificationsliste fra Jan Kjærugaards telefon fremgår, at han den 31. august 2010 har sendt tre smsbeskeder til Peter Arnfeldt, og at han den 1. september 2010 har foretaget et telefonopkald på 23 sekunder og sendt en sms til Peter Arnfeldt.

Jan Kjærugaard har forklaret, at kontakten den 31. august 2010 drejede sig om informationer til en artikel i Ekstra Bladet dagen efter med overskriften "Til angreb på Helles håndlangere i skattesagen". Ideen til artiklen kom fra Peter Arnfeldt. Sms'en den følgende dag drejede sig om, at Peter Arnfeldt skulle huske at se artiklen.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ikke husker, hvad sms'erne drejede sig om, men han kan forestille sig, at Jan Kjærugaard kontaktede ham for at følge op på en artikel.

10.11 Perioden den fra 3. til den 12. september 2010

Der foreligger et notat på to sider, hvor der øverst er anført med håndskrift, at det er Peter Lofts notater. I et afsnit "Kendelse (agterskrivelse)" er anført, at der ikke var skattepligt i 2007-09, og at begrundelsen bl.a. var, at der var tale om en tilflytningssituation, at 180-dagesreglen ikke var opfyldt, og at der ikke var arbejdet fra bopælen.

Herefter følger et afsnit "Har SKAT været tilstrækkelig grundig?". Det anføres, at afgørelsen byggede på optalte dage i Danmark, og at der ikke var udført systematisk arbejde her. Under et punkt om SKATs verifikation af egne forklaringer er nævnt, at der var fremlagt kalendere for årene, bankkontoudtog og SAS-kontoudtog. Med hensyn til arbejde forelå der egne oplysninger, og det var meget vanskeligt at se, hvad der yderligere kunne tilvejebringes.

I næste afsnit "Nye oplysninger?" spørges, hvordan sikrer "vi" os, at alle relevante oplysninger foreligger. Der henvises til, at indkomst- og formueforhold var grundigt gennemgået, men at der manglede nogle kontoudtog, ligesom der udestod oplysninger om lejligheden i UK.

I et afsnit "1999 & 2006 forløbet" er anført, at det af agterskrivelsen/kendelsen skulle fremgå bl.a., at fraflytning fandt sted i 1999, at afmelding ikke fandt sted, og

at ægtefællen derfor uretmæssigt havde oppebåret uudnyttede fradrag i 2000-2005. Det tilføjes, at det formentlig skulle anføres, at den kommunale skattemyndighed i vid udstrækning bar ansvaret herfor. Det skulle endvidere fremgå bl.a., at skattepligtsforholdene først registreredes korrekt for 2006, men at der dermed ingen skattepligt til Danmark bestod i årene forud for de tre år, som var blevet undersøgt.

I næste afsnit anføres, at alle hidtil fremdragne eksempler havde vedrørt fraflytningssituationen. Der skulle laves et særskilt notat om praksis ved tilflytning og fraflytning.

I sidste afsnit "Retsreglerne/praksis er urimelig" hedder det, at praksis viste, at det fra fuld dansk skattepligt var meget svært at bringe skattepligten til ophør, mens der i tilflytningssituationen stort set alene blev lagt vægt på den lempelige 180-dagesregel. Der skulle udarbejdes et notat om rimeligheden i den bestående retstilstand. Det tilføjes, at den umiddelbart forekom mindre rimelig. Det var dog næppe klogt selv at melde dette ud.

Lisbeth Rasmussen har i sine dagbogsnotater anført, at Erling Andersen og hun den 3. september 2010 holdt et orienterende møde med Peter Loft og Steffen Normann Hansen.

Erling Andersen har i sin redegørelse oplyst, at Lisbeth Rasmussen og han på mødet orienterede om nogle få vinkler i sagsbehandlingen, og at der inden for de kommende dage skulle være nogle afsluttende møder og udarbejdes endelig afgørelse/sagsfremstilling.

Hanne Dahl Kofod har forklaret, at de opfattede det sådan, at Peter Loft med de to sider ville være helt sikker på, at de havde husket det hele og havde kigget alt igennem. Der var ikke noget i notatet, der tydede på, at Peter Loft mente, at de skulle komme frem til en anden afgørelse.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun erindrer, at det var den 3. september og ikke den 1. september 2010, at Peter Loft udleverede notatet på to sider. Hun husker, at de talte om spørgsmålet om, hvorvidt reglerne var for stramme.

Mødet var ellers mere orienterende end nogle af de andre.

Hun forstod, at Peter Loft selv havde lavet notatet. De gennemgik det ikke, men han præsenterede det som en liste, han havde lavet, som man kunne bruge, som man havde lyst. Han fortalte, at han syntes, at det var godt

for ham selv at få det repeteret og gennemgået, så han vidste, hvor de var henne, og hvor han selv var henne.

De var slet ikke færdige med at skrive agterskrivelsen. Det er rigtigt, at den, som de til sidst kom ud med, indeholdt nogle af de samme ting, som Peter Loft var inde på.

I øvrigt blev der ikke udvekslet papirer på mødet den 3. september 2010.

Hun mener dog, at det må have været på dette møde, at Peter Loft modtog dokumenterne på den engelske ejendom.

Erling Andersen har forklaret, at notatet på to sider blev udleveret på mødet. Han opfattede det sådan, at Peter Loft havde haft behov for at få samling på sagen ud fra det, som de havde drøftet den 1. september 2010, og derfor havde han noteret disse ting. Peter Loft gav det til dem til inspiration.

Det virkede som om, Peter Loft var meget interesseret i at give SKAT hint. Det begyndte at være sådan lidt: "Hvad er egentlig departementschefens ærinde i det her?". Han havde i hvert fald aldrig oplevet det før. Peter Loft sagde ikke noget om, hvad han mente, at afgørelsen skulle gå ud på.

Peter Loft bad dem skaffe nogle flere oplysninger på lejligheden i London. Loft fortalte, at han på to felter havde talt med Peter Arnfeldt. Arnfeldt undrede sig over 1999-problemstillingen, som gik ud på, at Stephen Kinnock havde frameldt sig, og kort efter blev der købt en lejlighed. Peter Arnfeldt undrede sig også over lejligheden i London, og om der kunne være noget gemt her. Som han husker det, var det ejendomsoplysninger, som skulle fremskaffes. Lisbeth Rasmussen knurrede lidt over, at der skulle skaffes yderligere oplysninger, men de fik fremskaffet oplysningerne, og Peter Loft fik oplysningerne.

På møderne spurgte Peter Loft på egne vegne, men der var dog to tilfælde – han erindrer, at det var på dette møde – hvor Loft direkte sagde, at han havde talt med Peter Arnfeldt.

Han mener ikke, at Peter Arnfeldts bemærkning om fraflytningen i 1999 gav anledning til yderligere sagsbehandlingsskridt eller andet.

På intet tidspunkt på møderne den 1. og 3. september 2010 stillede Peter Loft ultimative krav. Det var en dialog, der foregik, hvor Loft spillede rigtig meget ind hele tiden. Det efterlod en betydelig undren hos SKAT København, at Peter Loft var så tæt nede i sagen. Det, som Peter Loft havde skrevet, blev præsenteret som hans indspark til sagsbehandlingen.

Punktet om ægtefællens uberettigede fradrag tror han ikke var med i agterskrivelsen fra mødet den 1. september 2010. Det blev taget med i den endelige agterskrivelse, fordi de syntes, at agterskrivelsen skulle være dækkende for alle problemstillinger, der var. Det havde de et fælles ønske om.

De aftalte, at de skulle have et møde igen, når de var klar med agterskrivelsen. Agterskrivelsen skulle skrives færdig, der skulle holdes møde med Stephen Kinnock, og han tror, at der manglede noget materiale.

Som sagen var afdækket på dette tidspunkt, ville Stephen Kinnock ikke være skattepligtig. Peter Loft ønskede konstant at få afdækket nye ting, nye indspark osv. Hvis man spørger, om der var nogen entydighed i det, Peter Loft sagde, som skulle bevæge afgørelsen i en anden retning, så er han ikke i stand til at sige det. Det kunne lige så vel være med henblik på at sikre, at afgørelsen var rigtig.

Efter mødet drøftede han med Lisbeth Rasmussen, hvad der var gang i. De var ret overbeviste om, at Peter Loft ikke af egen drift udviste så stor aktivitet, som han gjorde under møderne den 1. og 3. september 2010. De troede, at nogen bad ham om at være aktiv, og det var de nødt til at forholde sig til. Hans vurdering var, at uanset hvad der fik Peter Loft til at være så uhørt aktiv, så skulle de besvare det, som de havde gjort på møderne. De skulle læse det materiale, som de havde fået af ham, og herefter skulle de koncentrere sig om at afgøre sagen fuldstændig korrekt.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han har svært ved at holde møderne den 1. og 3. september 2010 adskilt. Han er ret sikker på, at der var en agterskrivelse til stede på begge møder. Efter hans bedste overbevisning gennemgik de ikke agterskrivelserne i detaljer.

Han kan forestille sig, at fraflytningen i 1999 blev drøftet på begge møder. Han kan ikke huske, om de var inde på den engelske ejendom.

Peter Loft kan godt have haft notatet på to sider med. Loft så nogle gange ned i et papir, når han stillede spørgsmål. Han mindes ikke at have set de to sider før og husker ikke, om Peter Loft gav notatet til Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen.

Han er ret sikker på, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen på begge møder tilkendegav, hvordan sagen ville ende. Han havde på intet tidspunkt indtryk af, at Peter Loft forsøgte at trække afgørelsen i en anden retning.

Der var en fælles forståelse om, at de skulle mødes igen.

Han har ikke kendskab til, om ministeren eller Peter Arnfeldt blev orienteret om sagen mellem den 3. og 16. september 2010.

Peter Loft har forklaret, at han formentlig skrev notatet på to sider umiddelbart efter mødet den 1. september 2010. Primært af hensyn til sig selv prøvede han at nedfælde forløbet, som han havde forstået det. Der var også den bagtanke, at han på et eller andet tidspunkt skulle ind og orientere ministeren, og så var det rart at have det stående. Orienteringen af ministeren blev dog ikke til noget.

Han mener, at han byggede oplysningerne i notatet på sin hukommelse fra mødet, men kan ikke afvise, at han har siddet med udkastet til agterskrivelse. Han havde en bunke liggende på sit skrivebord med forskellige ting fra skattesagen, herunder presseklipkopierne, men det var ikke noget, som han sad og kiggede i. Sagsbehandlernote, som han fik af Erling Andersen den 10. august 2010, kan godt have ligget i bunken.

Den endelige agterskrivelse lagde han også i bunken. Han lod bunken ligge i ca. 14 dage, hvorefter han rev papirerne i stykker og smed dem i sin egen papirspand.

På mødet den 3. september 2010 gav han notatet på to sider til Erling Andersen. Det var ikke noget, som de drøftede ret meget.

Han tror bestemt, at der var et nyt udkast til agterskrivelse med, og at de fik det udleveret. Han tror ikke, at de gennemgik det, men han mener, at han beholdt det.

Han tror nok, at han ret tydeligt tilkendegav, at hans ønske var, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen korrigerede eventuelle fejl, som han

måtte have begået i notatet. Det var deres reaktion til ham og ikke hans reaktion til dem, der var det relevante.

Han havde hele tiden liggende i baghovedet, om der var en eller anden svag vinkel, hvor man kunne stå lidt dårligt, når man i et eller andet omfang skulle ud og forsvare afgørelsen, når den kom, stadig ud fra den betragtning, at den ville blive offentliggjort. Han vil ikke udelukke, at han kan have spurgt: "Har I nu været omhyggelige nok?" osv.

Han gjorde sig på ingen måde overvejelse om, hvorvidt fraflytningen i 1999 var reel. Diskussionen herom kom som en gevaldig overraskelse for ham på mødet den 16. september 2010.

Når han i notatet skriver "skal det fremgå", er det ikke nogen instruks til Erling Andersen. Notatet var kun hans egen huskeseddel. Der burde nok have stået "vil det fremgå".

Han havde ingen forestilling om, at afgørelsen skulle bygges op på den måde, der er angivet i notatet. Han havde jo set afgørelsen, og den var, så vidt han husker, ikke bygget sådan op. Spørgsmålet om, hvorvidt SKAT København havde været grundige nok, var mere af hensyn til ham selv og måske også den efterfølgende drøftelse, som han regnede med at skulle have med ministeren.

Han tror, at London-lejligheden blev drøftet den 3. september 2010. På baggrund af presseforlydender om, at parret havde en lejlighed i London, spurgte han, om de vidste, hvad det gik ud på. Han mener, at det stod ham rimeligt klart, at lejligheden ikke ville få betydning for skattepligtsforholdet.

Når han spurgte, var det fordi, at han af Peter Arnfeldt havde fået at vide, at en avis, vist nok Ekstra Bladet, sammen med en britisk avis havde sat sig for at finde lejligheden. Han var ikke budbringer for Peter Arnfeldt.

Han har aldrig bedt om at se skøde, pantebrev eller andet, og han har ikke set eller modtaget skøde mv. Han bestrider Lisbeth Rasmussens forklaring på dette punkt, men tager dog forbehold for, at skødet kan have været et underbilag f. eks. til sagsbehandlernetatet.

Han har ikke nogen specifik erindring om, at han orienterede ministeren om forløbet af mødet. Han vil næsten tro, at han orienterede Peter Arn-

feldt om, at SKAT København havde lokaliseret lejligheden, og at de havde de oplysninger herom, som de skulle bruge.

Ministeren kom ikke som sådan med bemærkninger om sin stilling til sagen. Han har svært ved at placere de enkelte begivenheder. Det, som ministeren sagde, og det ændrede sig egentlig ikke på noget tidspunkt, var: "Nå, sådan falder sagen ud, og det kan ikke være anderledes", og "Men det undrer mig, fordi der er de der oplysninger både til Justitsministeriet og forskellige blade, så det overrasker mig, at I kommer til det resultat". Det havde de en del snak om, men ikke noget derudover, og slet ikke juridiske diskussioner om, hvordan man var nået til, at Stephen Kinnock var fraflyttet i 1999 osv.

Den 3. september 2010 udarbejdedes en forelæggelse for skatteministeren som presseberedskab til brug for besvarelse af henvendelser i anledning af sagen. Det anføres heri, at SKAT København muligvis samme dag ville afgøre sagen således, at Stephen Kinnock ikke skulle betale dansk skat i 2007-09.

Det anføres endvidere, at det er sandsynligt, at dele af pressen ville ønske en kommentar fra ministeren, da det kunne være svært at forstå, hvorfor en person, der arbejdede i udlandet, men som havde familie og børn her, og som opholdt sig her i ikke ubetydeligt omfang, ikke skulle betale skat her. Gennemgående havde pressen ikke tilstrækkelig klart forstået betydningen af, om skatteyderen befandt sig i en tilflytnings- eller en fraflytningssituation. Forelæggelsen vedlagdes et notat herom.

I forelæggelsen nævnes bl.a., at der kunne komme et ønske om at få vurderet reglerne, og at der kunne komme kritik af, at reglerne var for komplicerede.

Forelæggelsen blev udbygget i de følgende dage. I en forelæggelse af 8. september 2010 anføres, at det kunne forventes, at SKAT København inden længe traf afgørelse, og at afgørelsen ville give anledning til spørgsmål fra pressen.

Forelæggelsen indeholder følgende punkter: Sondring mellem tilflytnings- og fraflytningssituation, Hvorfor er reglerne forskellige? Hvorfor er de såkaldte livsinteresser ikke afgørende for skattepligten? Behov for lovændringer? Komplicerede regler og Sagsbehandlingstiden.

Forelæggelsen var vedlagt et notat "Eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning".

Perioden den fra 3. til den 12. september 2010

Forelæggelsen og notatet sendte Birgitte Christensen den 9. september 2010 kl. 9.21 til Peter Loft, cc. Ivar Nordland, Carsten Vesterø og Michael Frank. Hun anførte, at han endelig måtte give besked, hvis han havde bemærkninger, og at det skulle videre til ministeren næste dag.

Kl. 9.42 svarede Peter Loft, at han syntes, at de skulle fjerne en henvisning til Stephen Kinnocks konkrete situation, da de ret beset ikke kendte den endnu. Kl. 9.56 skrev Birgitte Christensen, at dette ville blive rettet.

I forelæggelse af 9. september 2010 er nævnte henvisning udgået. Denne forelæggelse er underskrevet af Peter Loft den 10. september 2010 med en bemærkning om, at det alene var et beredskabsnotat, og at en gennemgang af de konkrete udsagn/spørgsmål etc. fulgte mandag.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ikke erindrer at have set nogen af forelæggelserne, og han kan slet ikke genkende notaterne.

Han modtog i perioden op til afgørelsen ingen faktuelle oplysninger om skattesagen, men kun oplysninger gennem pressen.

Han er ikke klar over, om ministeren blev orienteret om skattesagen af Peter Loft eller andre i Koncerncentret. Han drøftede pressens dækning af sagen med ministeren. Troels Lund Poulsen var, ligesom resten af Danmarks befolkning, lidt forvirret over, hvad denne sag ville ende med.

I ugen op til afgørelsen kom Ivar Nordland forbi hans kontor, og de fik en snak om til- og fraflytningsproblematikken. Det var et spørgsmål, der interesserede pressen meget.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke mindes at have set forelæggelsen af 3. september 2010 før. Det samme gælder forelæggelserne af 7. og 8. september 2010.

Han har fremlagt et eksempelnotat, hvorpå han har påført datoen 14. september 2010. Notatet er identisk med det notat, der var vedhæftet forelæggelsen af 8. september 2010.

Michael Frank har forklaret, at forelæggelsen af 3. september 2010 var første forsøg på et presseberedskab. Oplysningen om, at sagen muligvis samme dag ville blive afgjort, baserede sig på oplysningerne fra mødet 30. august 2010.

Han tror, at Birgitte Christensen ville have flere detaljer med, og at det var baggrunden for forelæggelsen af 7. september 2010 og også forelæggelsen af 8. september 2010. Den sidstnævnte godkendte Birgitte Christensen.

Han tolker det således, at Peter Loft ville have henvisningen til Stephen Kinnocks situation ud, da man ikke kunne vide, om det var en tilflytnings-situation, før afgørelsen blev truffet.

Han kan ikke huske at have set Peter Lofts påtegning af 10. september 2010 på forelæggelsen af 9. september 2010.

Birgitte Christensen har forklaret, at Ivar Nordland eller hende selv må have stoppet forelæggelsen af 3. september 2010, fordi der skulle rettes noget. Forelæggelsen af 7. september 2010 har hun godkendt. Forelæggelsen af 8. september 2010 kan godt have været omkring Peter Loft.

Peter Loft mente, at man måske ikke skulle nævne Stephen Kinnock specifikt. Det kom måske for tæt på sagen.

Hun kendte ikke noget til Peter Lofts bemærkninger af 10. september 2010. Hun vil tro, at den forelæggelse, som han godkendte denne dag, blev lagt videre til ministeren.

Carsten Vesterø har forklaret, at Birgitte Christensen sikkert har bedt om at få forelæggelsen af 3. september 2010 ændret. Peter Loft har formentlig bedt om, at forelæggelsen af 8. september 2010 blev ændret.

Birgitte Christensen gik meget op i, at notaterne var så objektive som muligt og således ikke decideret handlede om Stephen Kinnocks situation.

Forelæggelsen, som Peter Loft har godkendt den 10. september 2010, må være blevet lagt til ministeren. Han kender ikke noget til den gennemgang, der skulle følge mandag. Som han husker det, leverede de kun beredskabsnotatet, der blev lagt til ministeren.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han ikke så forelæggelserne, og at han ikke blev orienteret om dem.

Ivar Nordland har forklaret, at som han husker det, ville Birgitte Christensen gerne have, at de briefingnotater, der gik til ministeren, passede ham først. Han betragtede dem som rimeligt neutrale.

I ledelsen var der åbenbart et vist behov for, at det blev pindet mere og mere ud. Han mener ikke, at det var et "issue", hvorvidt fraflytningen i 1999 var reel. Han fik ikke nogen tilbagemelding på den endelige forelæggelse.

Peter Loft har forklaret, at han ikke mener, at han så forelæggelserne af 3. og 7. september 2010. Forlæggelsen af 8. september 2010 har han muligvis set på et senere tidspunkt.

Mailen den 9. september 2010 kl. 9.21 fra Birgitte Christensen læste han på sin telefon på et møde i Finansministeriet. Han tror nok, at han gik ud fra mødet og skrev mailen kl. 9.42. Han syntes, at man skulle slette henvisningen til Stephen Kinnocks situation, da afgørelsen ikke var truffet endnu.

Forelæggelsen af 9. september 2010 har han godkendt, og det er ham, der har skrevet bemærkningen på en post-it. Det vil undre ham meget, hvis forelæggelsen ikke er blevet lagt til ministeren. Han tror ikke, at der kom kommentarer tilbage fra ministeren.

Det, som han skrev på post-it'en, må være en henvisning til det møde, som ikke fandt sted, og hvortil han havde lavet notatet på to sider. Han husker ikke andre beredskabsnotater frem til den 16. september 2010.

Han og ministeren talte flere gange uformelt om sagen. Det skete tit på baggrund af avisartikler. En af anledningerne var det stædige rygte om, at det hele var aftalt spil, og at Frode Holm havde fået det hele at vide. Ministeren spurgte, hvorfor det blev ved med at køre, og ministeren spurgte vel også om, hvorvidt han var fuldstændig sikker på, at der ikke var noget om det og spurgte, hvor rygtet kunne stamme fra. Ministeren sagde også, at det var for galt, at rygtet blev ved med at være der, og at det satte hele organisationen under stress.

Ministeren bad ham ikke om at tjekke fakta. Han tjekkede ingenting, men sagde hver gang, at han havde sikret sig, at SKAT København var virkelig grundige. Det kan godt være, at det var noget, der fik Lisbeth Rasmussen til at blive irriteret på ham. Han blev ved med at spørge, fordi der både i pressen og måske til en vis grad også hos ministeren var sådan en "det var nu alligevel mærkeligt"-holdning.

Han og ministeren diskuterede ikke hans rolle i forhold til SKAT København, herunder hans deltagelse i møderne. Han kan huske, at han en gang for sjov sagde til ministeren, at denne lige måtte huske, at det her var Danmark og ikke Rusland, hvor der var en eller anden oligark, der sad i fængsel – angiveligt på grund af skattesvig, men formentlig mere fordi, at han var uenig med præsident Putin. Han sagde det nævnte om oligarken for lige at markere, at der var grænser for, hvor meget ministeren måtte bede ham om eller spørge ham om.

Der er en ret klar opdeling, der gør, at han – i hvert fald ifølge sin egen udlægning af teksten – må følge sagen, men han må ikke blande sig. Han er heller ikke på noget tidspunkt blevet bedt om at blande sig.

I et brev af 16. december 2011 om aktindsigt har Statsministeriet oplyst, at det af daværende departementschef Karsten Dybvads kalender fremgår, at Karsten Dybvad har holdt møde med Skatteministeriets departementschef den 7. september 2010 kl. 10 i Statsministeriet.

Peter Loft har forklaret, at mødet ikke handlede om skattesagen. Det ville nok være unaturligt, hvis de ikke vekslede et par ord om sagen, men han har aldrig været nede i en substantiel drøftelse med Karsten Dybvad eller andre departementschefer om sagen.

De har talt om det politiske i, at det var en ubehagelig sag at stå med, og hvordan man håndterede den osv. Han har over for enkelte kollegaer forklaret om tilflytningssager og fraflytningssager og om, hvordan man talte dage efter 180-dagesreglen.

Han mener ikke, at han orienterede Karsten Dybvad om sagens udfald, og denne spurgte heller ikke herom.

Karsten Dybvad har forklaret, at mødet vedrørte en helt anden sag. Han har ingen erindring om, at han talte med Peter Loft om sagen.

Gennem den periode, sagen kørte, har han en erindring om, at der ved forskellige lejligheder blev talt lidt om sagen, som om alle andre sager. Peter Loft har været til stede i sammenhænge, hvor sagen blev rundet. Han – Karsten Dybvad – var i øvrigt ikke inde i sagen.

Perioden den fra 3. til den 12. september 2010

Den 9. september 2010 holdt Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod møde med Frode Holm og Stephen Kinnock. Ifølge et referat udarbejdet den 31. oktober 2010 af Lisbeth Rasmussen var der tale om et afklarende møde.

Af referat fremgår, at Frode Holm og Stephen Kinnock på forhånd havde fået tilsendt et notat om de faktiske forhold, som der var en enkelt rettelse til. Notatet var vedlagt referatet.

Stephen Kinnock oplyste ifølge referatet, at han ikke arbejdede hjemme, når han var i Danmark. Det er endvidere anført, at Frode Holm ikke syntes, at det var helt tilfredsstillende, at de skulle vente en uge, inden de fik afgørelsen. Han oplyste, at Venstres Ungdom havde anmeldt Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt til politiet, og at Stephen Kinnocks arbejdsgiver var kritisk.

Lisbeth Rasmussen har anført det samme i sine dagbogsnotater. Under 10. september 2010 har hun anført, at kladden til afgørelsen blev færdiggjort.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at det var helt afgørende for SKAT København at få løbet faktum igennem. Notatet med oplysningerne om de faktiske forhold var lavet som copy paste fra agterskrivelsen. Det var også meget vigtigt, at de fik vendt spørgsmålet om Stephen Kinnocks mulige arbejde i Danmark.

Afgørelsen var ikke færdig den 10. september 2010. Som hun husker det, fik de også materiale den 14. og 15. september 2010.

Sagsbehandlingen i sagen var præget af stor grundighed. De var mere grundige i denne sag end i de fleste andre sager.

Frode Holm har forklaret, at SKAT ikke ønskede yderligere bilag, men at Lisbeth Rasmussen fortalte ham, at Erling Andersen insisterede på at høre det fra Stephen Kinnocks egen mund. Kinnock skulle fortælle, hvordan hans arbejdssituation var. Det var helt naturligt.

Notatet om de faktiske forhold var ikke på bordet. Afsnittene om det overførte personfradrag så han første gang i agterskrivelsen den 16. september 2010.

Erling Andersen har forklaret, at han efter mødet fik den melding, at Stephen Kinnock havde bekræftet det, som tilkendegivelserne og det skrift-

lige materiale fra Frode Holm havde angivet. De var herefter klar til at udsende agterskrivelsen.

Den 10. september 2010 sendte Frode Holms medarbejder Mark Arnecke til Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod nogle korrektioner for Helle Thorning-Schmidt vedrørende den engelske ejendom.

10.12 Perioden fra den 13. til den 15. september 2010

Den 13. september 2010 holdt Peter Loft, Steffen Normann Hansen, Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen endnu et møde om sagen. På mødet var følgende tekst, som Peter Loft havde skrevet i hånden, fremme ("de fire linjer"):

"Skat har sammenholdt de oplysninger du og din repræsentant har indgivet, med de oplysninger SKAT selv er i besiddelse af eller har indhentet fra 3. mand. SKAT finder på denne baggrund at kunne verificere de afgivne oplysninger, som yderligere bestyrkes af de oplysninger, som du og din repræsentant har afgivet om [den måde din og din families dagligdag er indrettet på].

[] jeres erhvervs- og familiemæssige forhold"

Teksten er skrevet på bagsiden af side 2 af en dagsorden til et møde, som Peter Loft skulle deltage i, og som ikke havde noget med skattesagen at gøre. På bagsiden af side 1 har Steffen Normann Hansen skrevet i hånden:

"på baggrund af de oplysninger skatteyder har afgivet og de oplysninger skat selv er i besiddelse af eller har indhentet fra 3. part, samt skatteydere egen forklaring til SKAT om de erhvervsmæssige og familiære forhold, træffer Skat følgende afgørelse."

Lisbeth Rasmussen har i sine dagbogsnotater anført, at de var klar til at færdiggøre afgørelsen og udlevere denne den 14. september 2010. Peter Loft tilkendegav under mødet, at han ikke ønskede, at afgørelsen blev udleveret denne dag, da han var til møde i udlandet.

Ifølge dagbogsnotaterne vendte Peter Loft tilbage til, at det var mærkeligt og uforståeligt for andre, at Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt havde et sådan familiemønster, når de i anden sammenhæng havde givet udtryk for, at han var her hver weekend. Peter Loft borede i Stephen Kinnocks særlige seksuelle forhold, som han tidligere var blevet bekendt med. Han ville have en tilføjelse ind i sagsfremstillingen,

hvor de gav udtryk for, at de faktiske oplysninger, som de lagde til grund, var blevet bestyrket og verificeret af de bilag og andre dokumenter, som de havde undersøgt i forbindelse med sagsbehandlingen. De sagde, at det allerede stod der, ligesom de ikke ville skabe mistanker, som i øvrigt var uden betydning for afgørelsen. Teksten var endvidere problematisk ved, at det så ud som om, at begrebet livsinteresser havde selvstændig betydning for sagen.

Erling Andersen sagde ifølge dagbogsnotaterne til Peter Loft, at denne ikke havde rykket sig i flere uger. Peter Loft svarede, at han var helt enig med dem i afgørelsen og begrundelsen. Loft var sikker på, at undersøgelserne var gode nok, men at det ikke ville overbevise pressen og andre. Erling Andersen sagde også, at han mente, at det var magtfordrejning at lade afgørelsen vente. Peter Loft fastholdt, at han ikke ville have sagen afgjort før den 16. september 2010, hvor han kom tilbage, og det blev resultatet.

Af dagbogsnotaterne fremgår endvidere, at Peter Loft gerne ville have en opdateret udgave af presseklipnotatet, som han ville udlevere til ministeren.

Erling Andersen har i sin redegørelse anført, at Peter Loft på mødet fremlagde et håndskrevet forslag til en formulering, som Loft mente skulle med i agterskrivelsen. Han fandt ikke, at aspektet, der tidligere havde været drøftet, var skattemæssigt relevant. Han mente derfor ikke, at formuleringen skulle med. Peter Loft fastholdt, at formuleringen skulle med, og han gik med til at tage det håndskrevne med til eventuel videre overvejelse.

Peter Loft ville ifølge redegørelsen ikke have, at agterskrivelsen blev udleveret, mens denne var på tjenesterejse. Det fandt han voldsomt utilfredsstillende, men tilkendegav, at det ville ske den 16. september 2010 kl. 15.

Peter Loft har i sin redegørelse anført, at han på de sidste møder løbende blev orienteret om SKAT Københavns sagsbehandling, foreløbige iagttagelser og til sidst om SKATs afgørelse. På møderne forelå notater eller foreløbige udkast til agterskrivelse, som han så, men ikke fik udleveret. Pressespørgsmål blev drøftet. Sagens materielle indhold blev ikke diskuteret. I to tilfælde blev visse konkrete formuleringer i udkastene drøftet. Han foreslog, at det blev fremhævet, at en fejlagtig registrering i SKATs systemer måtte tilregnes skattemyndighederne, og at fejlen var uden betydning for sagens afgørelse. Han foreslog endvidere en passus om, at de tilvejebragte oplysninger, herunder om parternes praktiske tilrettelæggelse af dagligdagen, samlet set gav SKAT et bestyrket billede. SKAT København fandt denne tilføjelse unødvendig. Han søgte under mødet at formulere den nævnte passus på et ark papir, som Erling Andersen tog med.

Peter Loft har i sin supplerende redegørelse anført, at teksten ikke relaterede sig til afgørelsens materielle indhold. Efter hans hukommelse var der ikke egentlig uenighed om teksten, men kun om den tjente til at underbygge konklusionen i agterskrivelsen. Han var enig i, at agterskrivelsen skulle udleveres hurtigst muligt, men ønskede at være til stede for at kunne varetage SKATs interesser.

Hanne Dahl Kofod har forklaret, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen kom tilbage med det håndskrevne notat. De drøftede notatet, men fandt ikke, at det kunne bruges til noget.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun ikke husker, at de havde et udkast til agterskrivelse med til mødet.

Det var klart, hvor afgørelsen pegede hen. Det var ikke en afgørelse, der stemte overens med den opfattelse, som pressen havde. På dette tidspunkt var de også overbeviste om, at der kom spørgsmål fra ministeren. Det var en fornemmelse, hun havde.

Hun mener, at agterskrivelsen kunne have været færdig den 14. september 2010. Erling Andersen reagerede på, at de på mødet fik at vide, at det ikke kunne lade sig gøre at udlevere den før den 16. september 2010.

Peter Lofts bemærkninger om Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidts familiemønster var der ikke noget nyt i. Det var vel også derfor, at irritationstærsklen begyndte at blive synlig.

Peter Loft blev på den ene side ved med at stille spørgsmål, men når de forklarede, hvordan de havde gennemgået det hele, var han på den anden side helt enig. Hun kunne ikke opfatte det på anden måde, end at han var presset et sted fra. Presset kunne dog også komme fra Peter Loft selv, fordi han ville være helt sikker på, at alt var gennemgået.

At Peter Loft borede i Stephen Kinnocks seksuelle forhold skal ses i sammenhæng med de håndskrevne linjer. Peter Loft havde skrevet linjerne inden mødet, bortset fra det i den skarpe parentes – ”jeres erhvervs- og familiemæssige forhold”.

Hun og Erling Andersen læste linjerne, der gik et splitsekund, og så sagde de, at der ikke skulle laves nogen antydninger eller stå noget indirekte. Henvisningerne til familiens dagligdag og at det var oplysninger fra repræ-

sentanten, oplevede de som hentydninger til Stephen Kinnocks seksuelle orientering.

Dette sagde de til Peter Loft, men han svarede, at sådan skulle det ikke forstås. Det var for at samle det hele op og få en samlet konklusion. Erling Andersen sagde, at de ikke ville tage det med i afgørelsen, men de tog det håndskrevne med og bemærkede, at de ville overveje det.

Herefter fortsatte drøftelserne om, hvornår agterskrivelsen skulle udleveres. Det endte med at blive den 16. september 2010. Erling Andersen tilkendegav i den forbindelse, at han var utilfreds med forløbet, fordi det havde kørt så langt, og fordi det ikke havde ændret sig. Erling Andersen nævnte bl.a. de to breve af 28. juni 2010, som de var blevet pålagt at skrive.

Erling Andersen brugte udtrykket magtfordrejning. Hun tror, at det var bredere ment end bare det at vente med udsendelsen af agterskrivelsen. Peter Loft blev lidt paf og sagde, at det ikke var det, der var meningen.

Efter mødet drøftede hun de håndskrevne linjer med Hanne Dahl Kofod, Søren Hansen og Erling Andersen, og de var enige om, at der ikke var noget nyt heri eller nogen tydeliggørelse.

Indtrykket af, at Peter Loft var under pres, bygger hun på, at han i hele forløbet stillede rigtig mange spørgsmål. Ofte vendte han tilbage til det samme. Det drejede sig om Stephen Kinnocks ansættelsesforhold, boligforhold, til ejendomme i England, opholdene, de arbejdsmæssige forhold og de formuemæssige dele. Hun syntes, at hans anspændthed og nervøsitet pegede på, at det var inde fra ministeriet – altså ministeren og den politiske sfære, der omgav ministeren – han følte et pres fra.

Peter Loft havde dog også en fuldstændig berettiget interesse i og en rolle med at sikre sig, at det foregik på en ordentlig måde, men hun mener ikke, at det ændrer ved, at det var klart, at der lå et pres på ham fra Troels Lund Poulsens side i denne sag. Det var først efter det, der skete den 16. september 2010 om aftenen, at det blev helt konkret for hende, at hun havde ret i sin opfattelse.

Peter Loft har på intet tidspunkt givet udtryk for, at det ikke var en tilflytningssituation. Indirekte stillede Peter Loft spørgsmålstejn ved de 180 dage. Han koblede det med de udsagn, som alle kunne læse i pressen.

Stephen Kinnock var meget interesseret i at få sagen afgjort, og hans arbejdsgiver havde også rejst spørgsmål om sagen. Det var derfor sagligt, at sagen blev afgjort, når man var færdig med sagsbehandlingen.

Under mødet lavede Peter Loft ændringen ”jeres erhvervs- og familiemæssige forhold”. Det var meget rummeligt, men det var stadigvæk et spørgsmål om livsinteresser, man vendte tilbage til.

Teksten på bagsiden af dagsordenens side 1 blev ikke drøftet på mødet. Det strejfede hende ikke, at skatteyderens repræsentant ikke var nævnt i denne tekst.

Søren Hansen har forklaret, at han mener, at han så de håndskrevne linjer omkring den 3. september 2010. De drøftede linjerne og nåede til den konklusion, at det allerede stod der. Erling Andersen sagde, at Peter Loft pressede meget på for at få ”de fire linjer” med.

Erling Andersen har forklaret, at Peter Loft på møderne den 1. og 3. september 2010 sendte en byge af spørgsmål, og det gjorde, at de arbejdede noget mere med agterskrivelsen. De havde et nyt udkast med til mødet den 13. september 2010. Det blev ikke gennemgået linje for linje.

Under mødet tog Peter Loft et ark papir frem, hvorpå denne havde skrevet nogle linjer. Han mener ikke, at han på mødet eller efter så linjerne på bagsiden af dagsordenens side 1.

Peter Loft sagde, at han syntes, at det var vigtigt, at de fik præciseret, at de havde haft alle oplysninger på bordet, at de havde gennemgået dem, og at de havde fået bekræftet de oplysninger, som de skulle have bekræftet.

Lisbeth Rasmussen og han læste det igennem og fandt det fuldstændigt uforholdent. Han var nok heller ikke til sinds på dette tidspunkt at diskutere yderligere detaljer.

Der var endvidere to problemer med formuleringen om repræsentantens oplysninger om familiens dagligdag eller deres erhvervs- og familiemæssige forhold. Det ene var, at man begyndte at antyde noget med familiemæssige forhold, muligvis centrum for livsinteresser, som ikke havde betydning i en tilflyttersag.

Det andet var, at han havde fortalt Peter Loft om begrundelsen for, at SKAT København ikke skulle have et møde med parret, og her stod det fuldstændig tydeligt for ham, at Peter Loft havde været inde ved ministeren med det, og at det ikke handlede om en præcisering af afgørelsen, men en tilsvining af Helle Thorning-Schmidt.

De opfattede det sådan, at afgørelsen ville blive offentliggjort, og man kunne så sætte Peter Arnfeldt til at kontakte diverse journalister og sige, at de skulle prøve at spørge ind til afsnittet om de familiemæssige forhold.

Det reagerede Peter Loft meget kraftigt på og sagde, at det slet ikke havde noget med det at gøre. De argumenterede frem og tilbage, og det endte med, at han – Erling Andersen – gik med til at tage afsnittet med hjem og vurdere, om det skulle skrives ind i agterskrivelsen.

I Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater står det som om, at Peter Loft borede i det særlige seksuelle aspekt og så smed ”de fire linjer” på bordet. Han husker det sådan, at Peter Loft smed ”de fire linjer” på bordet, og at aspektet var en del af den debat, der herefter var om linjerne. Han erindrings ikke, at Peter Loft borede specielt i det.

Han sagde på et tidspunkt til Peter Loft: ”Du har ikke rykket dig overhovedet. Den her sag har hele tiden peget mod, at Kinnock ikke er skattepligtig, men du bliver ved med at stille spørgsmål. Du bliver ved med at sætte aspekter ind som: Kan vi få det bekræftet? Er vi over de 180 dage? Har vi undersøgt det hele? Kunne der være et aspekt, så han var skattepligtig alligevel?” Peter Loft svarede, at han var fuldstændig enig i agterskrivelsen og forløbet i sagen.

Han brugte ordet magtfordrejning, da han syntes, at det var dybt usagligt, at de ikke kunne få lov til at afgøre sagen, når de var klar. Han havde det indtryk, at de var klar til at sende agterskrivelsen samme dag efter mødet. Peter Loft holdt fast i, at han ønskede at være i landet, når agterskrivelsen blev udleveret. Han – Erling Andersen – traf herefter beslutning om, at Frode Holm kunne afhente agterskrivelsen den 16. september 2010, og at Peter Loft kunne få VIP-orienteringen med agterskrivelsen i lufthavnen, når Loft landede samme dag.

Han har ikke nogen erindring om, at han skulle have sagt, at de igen blev presset af uvedkommende kræfter, som Lisbeth Rasmussen har skrevet, men han er enig heri.

Efter flere uger hvor de havde vendt alle mulige spørgsmål og arbejdet med agterskrivelsen, kunne han ikke forklare, hvorfor Peter Loft ønskede "de fire linjer" med, medmindre det var en situation, hvor Peter Loft sammen med ministeren og Peter Arnfeldt havde måttet gøre op, at SKAT København ville afgøre sagen med, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig, og så kunne man i stedet få lagt denne lille vinkel ind, som man kunne bruge til almindelig tilsvining bagefter.

Det er hans opfattelse, at Peter Loft helt fra start mente, at Stephen Kinnock burde være skattepligtig, men Loft har ikke på noget tidspunkt sagt det. Peter Loft har heller ikke på noget tidspunkt sagt, at der var ophold over 180 dage, men han har refereret til Helle Thorning-Schmidts udtalelser til medierne og oplysninger til Justitsministeriet.

I flere uger havde de oplevet, at Peter Loft havde ageret voldsomt interesseret i sagen. Der var situationerne omkring den 22. juni, 28. juni, 1. juli og senest de oplevelser, de havde den 13. september 2010. Det efterlod et indtryk hos Lisbeth Rasmussen og ham af en endog meget interesseret minister og spindoktor omkring denne sag.

Han havde tillid til, og det havde han frem til den 13. september 2010, at den dialog, som han havde med Peter Loft, var med henblik på at få løst sagen. Men efter initiativet den 13. september 2010 om morgenen stod det lysende klart for ham, at Peter Loft lod sig bruge fuldstændigt. Der var åbenbart ikke noget departementscheffilter tilbage.

Man kan spørge, om han – Erling Andersen – burde have gjort de her ting, men det var det, han valgte at gøre. Han valgte også at have en dialog.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at hensigten med mødet den 13. september 2010 var, at de skulle have en sidste opdatering, da SKAT København var ved at være klar til at udlevere agterskrivelsen.

Lige inden mødet skulle starte, sagde Peter Loft til ham, at han syntes, at der i forhold til agterskrivelsen fra 3. september 2010 manglede en konstatering af, at alle forhold var gennemgået. Peter Loft havde lavet en formulering, som han læste. Han syntes, at den var lidt snørklet, så mens folk var ved at komme på plads ved mødet, skrev han en anden på bagsiden af dagsordenens side 1.

Lisbeth Rasmussen startede med at gennemgå agterskrivelsen, og det var først i løbet af mødet, at diskussionen om ”de fire linjer” kom op.

Peter Loft gav den samme begrundelse for linjerne til Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen. Erling Andersen sagde som udgangspunkt, at han ikke mente, at det var nødvendigt, da det, der stod i teksten, implicit var i den måde, der var redegjort for sagen.

Han kunne ikke se, om de kiggede på det ene eller det andet tekstforslag. Som han har formuleret sig, vil han tro, at teksten i den kantede parentes allerede var der, da han fik teksten.

Der var en dialog mellem Erling Andersen og Peter Loft, og den resulterede i, at Erling Andersen tog papiret til sig, og at Peter Loft vist sagde, at Erling Andersen selv kunne formulere noget, hvis blot det var noget i den retning. På den måde dialogen endte, havde Peter Loft og han en klar forventning om, at teksten blev en del af det, der kom til at stå i agterskrivelsen.

Han vil kunne have husket, om de på mødet talte om Stephen Kinnoeks seksuelle orientering. Det eneste, der snerpede derhenad, var en kommentar fra Erling Andersen om, at han syntes, at formuleringen gik for tæt på. Det blev ikke kommenteret, men Peter Loft argumenterede igen for, at han syntes, at formuleringen rundede afgørelsen bedre af.

Peter Loft insisterede på, at han ville være i Danmark, når agterskrivelsen blev udleveret, da man havde en forventning om, at den ville blive offentliggjort. Det var Peter Loft, der skulle tage pressen på det. Han husker det sådan, at Erling Andersen godt kunne forstå dette, men at denne gerne ville have, at agterskrivelsen kom ud hurtigst muligt.

Efter hans bedste overbevisning har Peter Loft på intet tidspunkt givet udtryk for, at afgørelsen skulle være anderledes.

Han er helt sikker på, at han ville kunne huske det, hvis Erling Andersen havde brugt ordet magtfordrejning, og det kan han ikke.

Peter Loft har forklaret, at han mener, at Erling Andersen sagde til Steffen Normann Hansen, at de nu var så vidt, at de gerne ville holde et sidste møde. Han tror, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen havde et nyt udkast til agterskrivelse med, og at de fik kopi heraf.

”De fire linjer” skrev han på sit kontor umiddelbart inden mødet. Han tror, at han viste dem til Steffen Normann Hansen.

Under mødet præsenterede han linjerne for Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen. Han sagde, at han syntes, at dette ville styrke afgørelsen, hvis man havde denne indledende opsummering af, hvad det var, at SKAT København havde bygget sin afgørelse på. Hvor det skulle stå, og hvordan det skulle passes ind, ville han overlade til andre at finde ud af.

Ordene i den skarpe parentes skrev han under mødet.

Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen så på teksten og spurgte, om det var nødvendigt, og om det ikke allerede stod i agterskrivelsen. De diskuterede det lidt frem og tilbage, og Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen spurgte blandt andet, hvad der lå i den sidste linje. Det var det, han prøvede at forbedre lidt under mødet.

Sideløbende skrev Steffen Normann Hansen sit tekstforslag, og det var sådan set nok det, som han troede, at de blev enige om. Enden blev, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen tog begge tekstforslag med. Han havde en forventning om, at de var enige – at de godt kunne se, at det aldrig kunne skade, og det godt kunne være, at det kunne gavne. Hvis de ville sætte en tredje formulering ind, lå det også inden for hans forventninger.

Han vil ikke afvise, at Steffen Normann Hansen kan have skrevet sine linjer i starten af mødet.

Han husker ikke, at Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen skulle have givet udtryk for, at der i ”de fire linjer” var en hentydning til Stephen Kinnocks seksuelle orientering. Det mener han at kunne afvise. Dette blev end ikke diskuteret.

Erling Andersen blev vred, da han sagde, at han gerne ville have, at de ventede med at udlevere agterskrivelsen, til han var tilbage fra en tjenesterejse til Istanbul. Han – Peter Loft – sagde, at han mente, at det var vigtigt, at han var hjemme henset til den rolle, som han givetvis ville få med den forventede pressedækning og også henset til de forventninger, som skatteministeren helt klart havde til hans opgave i den forbindelse. Han var rimeligt stålfast og sagde, at de blev nødt til at vente til torsdag, hvor han var tilbage.

Han vil kunne huske, hvis nogen havde beskyldt ham for at begå magtfordrejning. Han kan klart afvise, at Erling Andersen sagde det.

I offentligheden var der en forventning om, at Stephen Kinnock var skattepligtig af den ene eller anden årsag. Dertil kom det vedvarende rygte om, at SKAT København ikke rigtig havde gjort sit arbejde, og at det var aftalt spil. Det sagde han ikke, men det lå i luften, fordi han hele tiden spurgte: "Har vi dækket os godt nok af?". Han tror, at han sagde "vi", fordi han følte, at de var i samme båd. De skulle træffe en afgørelse, men det var nok ham, der kom til at stå på mål for den i et eller andet omfang.

Erling Andersen kan godt have bjæffet lidt af ham og spurgt, hvorfor han blev ved med at stille de samme spørgsmål, men han mener ikke, at Erling Andersen på noget tidspunkt har beskyldt ham for at mene, at afgørelsen skulle gå i en anden retning.

Han kan med stor sikkerhed sige, at han ikke på noget tidspunkt har udtrykt enighed eller uenighed. Han bestræbte sig på at lytte til, hvad de sagde, fordi han ikke havde nogen mening om sagen. Han havde nogle supplementter, nogle spørgsmål og nogle risikoafdækninger, men han har på intet tidspunkt forholdt sig til den saglige side af sagen.

Han stillede ikke en byge af spørgsmål, men vil skyde på, at han stillede 6-8 spørgsmål, hvoraf nogle af dem kan være stillet to gange.

Han tror, at han fik overbevist Erling Andersen om, at det var mest hensigtsmæssigt, at denne ventede med agterskrivelsen, om end det var en modstræbende Erling Andersen.

Det kan godt være, at der var nuancer i, hvordan han og Erling Andersen så på arbejdsdelingen, men han tror, at de grundlæggende var enige om, at Erling Andersen stod for det teknisk juridiske, og han stod for det uadvendte pressemæssige.

Han vil ikke sige, at det var ham, der skulle ud og udtale sig, og måske skulle de slet ikke udtale sig, men der var i hvert fald en række beslutninger, der skulle træffes i relation til pressens reaktion. Det ville primært være ham, der skulle gøre det, og selvom det måske ikke var ham, så er han sikker på, at Troels Lund Poulsen havde en klar forventning om, at det var ham, der gjorde det, og han var med til at styre den del af slaget.

Han er ikke sikker på, om han orienterede ministeren om mødets forløb. Han tror ikke, at han talte med ministeren den 13. september 2010. På en eller anden måde, om ikke andet så via ministersekretærerne, må han have givet udtryk for, at agterskrivelsen kom den 16. september 2010. Han har nok også givet udtryk for, at når han kom hjem fra Istanbul, var det vigtigt, at han kunne komme til at tale med ministeren.

Han har ingen erindring om, at han drøftede sagen med Peter Arnfeldt efter mødet, men kan ikke udelukke det.

Presseklipnotatet af 31. august 2010 findes endvidere i en 2. version dateret 13. september 2010. På forsiden er anført "Fortroligt".

Lisbeth Rasmussen har i sine dagbogsnotater anført, at Erling Andersen forklarede Steffen Normann Hansen, at Peter Loft ikke måtte give presseklipnotatet til ministeren, men at Steffen Normann Hansen senere meddelte ham telefonisk, at det var Peter Loft ikke enig i. Hun og Erling Andersen troede nu ikke længere på, at Peter Loft ville undlade at udlevere kladden til afgørelse til ministeren, trods det at Loft havde sagt, at han ikke ville gøre det.

I dagbogsnotaterne anføres endvidere, at Hanne Dahl Kofod den 14. september 2010 bragte presseklipnotatet til Koncerncentret og afleverede det til ministersekretæren. Erling Andersen gav udtryk for, at hvis der i løbet af denne dag eller den følgende skete offentliggørelse af detaljer, der kun kunne skyldes, at ministeren nu var orienteret, skulle de udlevere afgørelsen straks.

Erling Andersen har i sin redegørelse anført, at Steffen Normann Hansen den 13. september 2010 om aftenen ringede og sagde, at Peter Loft næste formiddag ville orientere skatteministeren om sagen. Til brug herfor ville Loft gerne have et ajourført presseklipnotat. Han talte igen med Steffen Normann Hansen om morgenen, og notatet blev afleveret til ministersekretæren med henblik på udlevering til Peter Loft.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke kan erindre, om han havde et møde med Peter Loft den 14. september 2010, men han kan ikke udelukke det. Han tror, at han så presseklipnotatet på et møde den 16. september 2010 som en del af det presseberedskab, der var lavet til sagen.

Hanne Dahl Kofod har forklaret, at hun var ovre med notatet. Det lå i en kuvert, som hun afleverede til ministersekretær Anne Nørgaard Simonsen.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at Erling Andersen ringede den 13. september 2010, vist nok om aftenen, og sagde, at Peter Loft gerne ville have en opdateret udgave af presseklipnotatet. Det skulle bringes til ministersekretæren næste dag kl. 9, da Peter Loft skulle have en drøftelse med skateministeren om sagen. De skrev "Fortroligt" på notatet, da de var bekymret for, at Peter Loft ville udlevere det til ministeren. Erling Andersen var også bekymret for, at Peter Loft skulle udlevere udkastet til agterskrivelse.

Erling Andersen meddelte Steffen Normann Hansen, at Peter Loft ikke måtte udlevere notatet til ministeren, men fik at vide, at det var Peter Loft ikke enig i.

Notatet indeholdt personlige oplysninger, der var så præcise, som de kunne være, og de mente ikke, at ministeren skulle vide det så præcist. Det var ikke det behov, han havde. Der er også en grænse for, hvad man giver videre til departementschefen, men han er i højere grad tættere på som den administrative chef.

Bemærkningen om, at de skulle udlevere afgørelsen, hvis ministeren var blevet orienteret herom, kom Erling Andersen med, efter han havde fået tilbagemeldingen om, at Peter Loft var uenig i, at notatet ikke måtte udleveres til ministeren.

Erling Andersen har forklaret, at Steffen Normann Hansen den 13. september 2010 om aftenen kontaktede ham og sagde, at Peter Loft ville have presseklipnotatet. Han talte med Lisbeth Rasmussen, der var bekymret for at give Peter Loft notatet i den affattelse, som det havde.

Næste morgen fik han fat i Steffen Normann Hansen og sagde, at de ikke havde noget imod, at Peter Loft fik notatet, men Loft måtte under ingen omstændigheder give det til ministeren, fordi der var flere oplysninger fra sagen i notatet. Senere ringede Steffen Normann Hansen og sagde, at det var Peter Loft ikke enig i, og at han skulle udlevere notatet. De overvejede ikke at dele notatet op.

Han tilkendegav overfor Lisbeth Rasmussen, at hvis der begyndte at komme noget i pressen, der tydede på, at der var sket forkert brug af notatet, så ville han udsende agterskrivelsen uden at afvente, at Peter Loft kom hjem.

I en personsag som denne mente han, at ministeren kun skulle orienteres om, at der var truffet en afgørelse og resultatet. Ministeren kunne eventuelt også orienteres lidt om bevæggrundene og om, hvordan han kunne besvare henvendelser i sagen.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at Erling Andersen ringede til ham om et notat, som Erling Andersen ikke syntes, at Peter Loft skulle give til ministeren. Det fortalte han videre til Peter Loft, der sagde, at det var han ikke enig i. Denne besked gav han videre til Erling Andersen.

Peter Loft har forklaret, at han mener, at han bad om presseklipnotatet via Steffen Normann Hansen efter mødet den 13. september 2010. Tanken var, at han ville gennemgå notatet med ministeren.

Steffen Normann Hansen meddelte ham, at Erling Andersen havde sagt, at han godt måtte få notatet, men så skulle han ikke vise det til ministeren. Det undrede ham meget. Han spurgte Steffen Normann Hansen, om denne ikke bare kunne sørge for, at han fik det.

Han sørgede for, at ministeren fik notatet. Han tror, at ministeren modtog notatet inden mødet den 16. september 2010.

Han læste givetvis selv notatet igennem, da han fik det. De tre første sider om sagen havde han ikke efterspurgt. Indholdsmæssigt hørte de ikke rigtigt til i notatet. Han overvejede ikke at fjerne disse sider, inden ministeren fik notatet. Under alle omstændigheder er der et fortrolighedsrum mellem en minister og en departementschef, så han syntes ikke, at der var noget mærkeligt i at give ministeren de oplysninger, som han selv havde. Han gav ikke notatet til Peter Arnfeldt.

Af de papirer, som han havde fået fra SKAT København, fik ministeren kun presseklipnotatet og kort efter agterskrivelsen.

Han bad på intet tidspunkt Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen om at medbringe dokumenter til møderne.

10.13 Den 16. september 2010

Den 16. september 2010 kl. 10.31 sendte Mette Thorn ministerforelæggelsen af 9. september 2010 og notatet med eksempler på forskelle i skattepligtsreglerne ved tilflytning og fraflytning til Erling Andersen.

Samme dag kl. 13.35 sendte Ivar Nordland et notat "Den lille forskel med stor betydning" til Peter Loft. I mailen skrev han: "Her er så hvad jeg har flikket sammen. Jeg tror ikke, at du skal sige så meget".

I notatet er bl.a. anført, at det er en forudsætning for fuld beskatning, at skatteyderen har en bolig til rådighed her i landet. Denne vurdering er uafhængig af ægtefællens skattestatus.

Hvis skattepligten er ophørt, og skatteyderen kommer tilbage til Danmark, kan skatteyderen godt erhverve bolig her i landet, uden at der indtræder fuld skattepligt. Dette sker først, når skatteyderen har opholdt sig her i landet i mere end 180 dage inden for et år eller mere end 3 måneder i træk. Det forudsættes, at opholdet ikke har karakter af løbende varetægelse af indkomstgivende virksomhed eller lønarbejde.

På notatet har Peter Loft bl.a. skrevet: "Kan man fraflytte uanset at ægtefællen opretholder fuld skattepligtsstatus? ... Hvis en ejendom udlejes for en 3-årig periode, men efter f. eks. et par måneder tilbagetages, hvad sker der så? Det ligner jo ... situationen, hvor der efterfølgende købes en ejendom?".

Carsten Vesterø har forklaret, at Ivar Nordland givetvis selv lavede notatet, men de talte sammen om at få tydeliggjort forskellen på de to situationer. Det undrede ham i forløbet, at det var så svært at forstå forskellen, fordi det allerede var forklaret meget tydeligt i tidligere notater.

Ivar Nordland har forklaret, at der må have været en telefonsamtale fra Peter Loft til ham, inden Peter Loft tog til Tyrkiet eller under tjenesterejsen. Afgørelsen skulle komme, og så ville Peter Loft gerne høre igen, hvordan han så på reglerne. Han husker dog ikke samtalen.

Peter Lofts bemærkninger har han først set i forbindelse med undersøgelsen. Notatet med bemærkningerne må være røget med noget andet til Carsten Vesterøs kontor.

Peter Loft har forklaret, at han tror, at Ivar Nordland har lavet notatet af egen drift som et lille kortfattet støttenotat. Han mener, at han først læste notatet efter mødet med ministeren.

Samme dag kl. 14.00 sendte Jette Sørensen VIP-orienteringer til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen, vedhæftet agterskrivelser for Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt.

I VIP-skemaerne var krydset af, at et folketingsmedlem var involveret, og at det var en sag, hvor de involverede parter eller sagsgenstanden kunne have politisk interesse. For Stephen Kinnocks vedkommende var endvidere krydset af, at der forventedes landsdækkende presseomtale.

Efterfølgende udleverede SKAT København agterskrivelserne til Frode Holm.

Agterskrivelsen for Stephen Kinnock konkluderer, at han ikke var fuldt skattepligtig for indkomstårene 2007-09, da han ikke havde taget bopæl i Danmark efter kilde-skatteovens § 1, stk. 1, nr. 1, jfr. § 7, stk. 1, og indholder i øvrigt følgende:

- Af sagsfremstillingen fremgår, at betingelserne for genoptagelse af indkomstår før 2007 ikke var opfyldt.
- Under det tidsmæssige forløb fremgår, at Stephen Kinnock sammen med Helle Thorning-Schmidt og børn ultimo oktober 1999 flyttede til Belgien, og at deres fælles ejerbolig i Danmark blev afhændet.
- Helle Thorning-Schmidt erhvervede den 15. februar 2000 en ejerlejlighed i København til brug for sine private- og arbejdsmæssige ophold i Danmark. I 2001 solgte hun lejligheden og købte en anden.
- Den 11. marts 2004 flyttede Helle Thorning-Schmidt og børnene tilbage til Danmark. Den 1. maj 2004 købte hun en ejendom i København og flyttede sammen med børnene hertil. Stephen Kinnock tog ophold i denne bolig, når arbejdet tillod det, hovedsagelig i weekends.
- Betingelserne for ophør af skattepligt var derfor til stede ved fraflytningen i 1999. Skattemyndighederne var ikke opmærksomme herpå, og Stephen Kinnock selvangav fortsat for de følgende år som fuldt skattepligtig (prints selvangivelser). Den fejlagtige registrering havde ingen skattemæssig betydning, da Stephen Kinnock ikke havde positiv skattepligtig indkomst.

- Der skete imidlertid overførsel af negativ skattepligtig indkomst og skatteværdi af personfradrag mv. til Helle Thorning-Schmidts årsopgørelse. Der var tale om tekniske beregningsmæssige forhold, som alene fremgik af årsopgørelsens skat-teberegning. Disse skatteansættelser, der skete indtil 2005, kunne på grund af fristregler ikke genoptages.
- Efter henvendelser fra Stephen Kinnocks repræsentant i 2007 og 2008 blev skattepligtsforholdet rigtigt registreret, idet hans skattepligt ophævedes for 2006 og 2007.
- På baggrund af en betydelig presseomtale indkaldte SKAT København den 28. juni 2010 materiale for indkomstårene 2007-09 for at fastslå, om Stephen Kinnocks skattepligtsmæssige status var korrekt.
- Den 1. juli 2010 indgav Stephen Kinnock selvangivelse for indkomståret 2009 som fuldt skattepligtig. Det fremgår af selvangivelsen og en korrespondance med Stephen Kinnocks repræsentant, at det var deres opfattelse, at han var hjem-mehørende her i landet i relation til dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Schweiz.
- I agterskrivelsen anføres, at skattepligt ikke indtræder, når der er tale om kortva-rige ophold på grund af ferie eller lignende. Ved kortvarige ophold forstås efter praksis ophold på maksimalt 3 måneder eller samlede ophold på maksimalt 180 dage inden for 12 måneder.
- På grundlag af det indhentede materiale, som nærmere er beskrevet, var det op-gjort, at Stephen Kinnock i 2007-09 havde haft følgende opholdsdage i Danmark 157, 161 og 149 dage.
- Det anføres – i de to sidste afsnit i pkt. 2.6.3. – at SKAT havde sammenholdt det materiale og de redegørelser, som Stephen Kinnock og dennes repræsentant havde indgivet, med de oplysninger SKAT selv var i besiddelse af eller havde indhentet. SKATs undersøgelser havde bestyrket de afgivne og foreliggende op-lysninger.
- Under et punkt om erhvervsmæssig beskæftigelse i Danmark er anført, at Ste-phen Kinnock havde oplyst, at han ikke havde udført arbejde her i indkomståre-ne 2007 og 2008. I 2009 havde han deltaget i et nærmere beskrevet møde i København den 8. august og i 2010 i møder den 11. og 16. juni 2010.

- Det er oplyst, at der har været et opklarende møde med Stephen Kinnock og dennes repræsentant den 9. september 2010.
- I SKATs konklusion anføres bl.a., at Stephen Kinnocks skattemæssige situation skulle bedømmes efter reglerne for tilflyttere, og at selv om de nævnte 3 måneder og 180 dage betragtes som maksimale ophold, viste praksis, at der er tale om en skematisk regel, hvor rammen kan udnyttes fuldt ud.
- Det nævnes, at det er karakteristisk for de afgørelser, der statuerer skattepligt med erhvervsmæssige forhold som afgørende faktor, at der var fokuseret på en vis sammenhæng mellem arbejde og ophold, regelmæssighed i varetagelsen af erhvervet og nødvendigheden af fysisk tilstedeværelse.
- Det konkluderes, at Stephen Kinnock fortsat ikke blev anset for skattepligtig for indkomstårene 2007 og 2008, og at skattepligtsforholdet for indkomståret 2009 ændredes fra fuld skattepligtig til ingen skattepligt.
- Afslutningsvist anføres, at hvis Stephen Kinnock var uenig i forslaget, skulle han komme med sine bemærkninger senest den 14. oktober 2010.

Agterskrivelsen for Helle Thorning-Schmidt indeholder nogle mindre korrektioner for indkomstårene 2007-09.

Lisbeth Rasmussen har i sine dagbogsnotater anført:

- Frode Holm mødte som aftalt kl. 15.00 og fik agterskrivelsen.
- Kl. 16.30 ringede Frode Holm og anmodede om at få afgørelsen næste morgen. Lisbeth Rasmussen meddelte, at det ville hun undersøge. Kl. 19.00 aftalte hun telefonisk med Erling Andersen, at afgørelsen kunne udleveres, hvis parterne skriftligt frafaldt høringsfristen.
- Samtidig fortalte Erling Andersen, at Steffen Normann Hansen havde ringet og beklaget sig over, at deres teksttilføjelse ikke var kommet med. De to havde endnu en gang drøftet spørgsmålet om betydningen af de "familiemæssige" forhold, som de havde holdt ude, da de ikke havde betydning, og da det kunne give anledning til spørgsmål om Stephen Kinnocks seksuelle forhold.
- Samme dag ringede Ivar Nordland. Han var lettere ophidset – Peter Loft, ministeren og spindoktoren angreb deres afgørelse. Han havde ikke agterskrivelsen,

men ønskede en gennemgang af fakta for at drøfte bopælsforhold ved udrejsen i 1999, og hvad der skete i 2005.

- De drøftede fraflytningen i 1999 og var enige om, at der var sket opgivelse i skattemæssig henseende.
- Ivar Nordland var vred over, at Peter Loft blandede sig og endnu mere, at ministeren og spindoktoren gjorde det. Ivar Nordland havde fortalt Peter Loft flere gange, at afgørelsen var korrekt, og han sagde, at han ville sende denne meddelelse tilbage til Peter Loft – ”lige mellem øjnene”. Hun orienterede Erling Andersen om samtalen.

Erling Andersen har i sin redegørelse anført:

- Han udleverede kl. 15.00 agterskrivelsen til Frode Holm.
- Ved 17-tiden ringede Steffen Normann Hansen. Peter Loft ønskede en forklaring på, hvorfor dennes tekst ikke var med i agterskrivelsen. Han – Erling Andersen – tilkendegav, at han var af den opfattelse, at det ingen skattemæssig betydning havde for sagen.
- Ved 19-tiden aftalte han med Lisbeth Rasmussen, at Frode Holm kunne få afgørelsen, hvis parterne skriftligt meddelte, at de ikke havde bemærkninger til agterskrivelsen.
- Senere ringede Lisbeth Rasmussen og meddelte, at Ivar Nordland havde fortalt hende, at Peter Loft, Peter Arnfeldt og Troels Lund Poulsen angreb SKAT Københavns afgørelse. Lisbeth Rasmussen og Ivar Nordland havde drøftet nogle detaljer fra afgørelsen, og samtalen var sluttet med, at Ivar Nordland ville meddele Peter Loft, at han fandt, at afgørelsen var korrekt.
- Han og Lisbeth Rasmussen drøftede situationen, og han besluttede at fastholde, at afgørelsen kunne udleveres næste dag.

Peter Loft har i sin supplerende redegørelse anført:

- Han må på det bestemteste afvise, at han, Peter Arnfeldt eller Troels Lund Poulsen angreb afgørelsen.

- Han og Steffen Normann Hansen orienterede ministeren om agterskrivelsen, medens Peter Arnfeldt var til stede. Ministeren stillede en række konkrete spørgsmål, herunder et teknisk om retspraksis på området.
- Han rådførte sig med Ivar Nordland, der bekræftede hans opfattelse, som også svarede til det resultat, som SKAT København var nået til. Svaret viderebragte han til ministeren.
- Det giver endvidere ingen mening, at han skulle have udtrykt tvivl om agterskrivelsens rigtighed, efter at den var afsendt.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ved 16-17 tiden deltog i et møde med ministeren, Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Han fik udleveret agterskrivelsen. Han huskede ikke, om han forinden havde fået udleveret presseklipnotatet.

Politisk var afgørelsen nok ikke optimal for ministeren, men denne viste ikke tegn på utilfredshed.

Han – Peter Arnfeldt – stillede ikke spørgsmålstejn ved afgørelsen, men presseberedskabet blev gennemgået, idet de var overbeviste om, at afgørelsen ville blive offentliggjort. To temaer blev taget op, nemlig til- og fraflytningsspørgsmålet, der er meget kompliceret, og hvad der ville være praksis, hvis en anden skatteborger kom med en identisk sag, men med et andet udfald.

Ville en sådan skatteborger kunne få afgørelsen omgjort, eller skulle Stephen Kinnock have omgjort sin afgørelse? Efter mødet kom der ret hurtigt et svar fra Peter Loft om, at SKAT Københavns afgørelse var endelig.

Han mindes ikke, hvad Peter Lofts reaktion var på afgørelsen eller nogen omtale af "de fire linjer".

Han angreb ikke afgørelsen. Efter mødet lagde han agterskrivelsen og presseberedskabet i et aflåst skab på sit kontor.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han fik agterskrivelsen den 16. september 2010, og at han ikke mener, at han forinden havde fået en indikation af, i hvilken retning afgørelsen ville gå.

På mødet fik han en gennemgang af agterskrivelsen, som han opfattede som den endelige afgørelse. De drøftede ikke, om afgørelsen var rigtig, men han stillede et par spørgsmål, da alle forventede, at afgørelsen ville blive offentliggjort.

Om fraflytningen i 1999 spurgte han, om to eller tre måneder var nok til at komme ud af skattepligten for så at etablere bolig igen i Danmark. Han spurgte også ind til retspraksis for at sikre sig, at alle fik den samme behandling. Han spurgte, hvordan det forholdt sig, hvis en anden, der havde en identisk situation, havde fået en anden afgørelse. Peter Loft svarede, at de ville vende tilbage med svar herpå.

Han erindrer ikke, at de drøftede, om Stephen Kinnocks seksuelle orientering kunne have betydning.

Peter Arnfeldt stillede også et par spørgsmål, og han mener, at de lå i kølvandet på hans spørgsmål. Det skete alt sammen for at sikre, at de dagen efter kunne besvare spørgsmål fra pressen og for selv at blive klogere.

I forbindelse med mødet blev han gjort bekendt med, at der havde været en dialog mellem Erling Andersen, Peter Loft og Steffen Normann Hansen om at få to ting tydeliggjort i agterskrivelsen, herunder at Peter Loft ønskede, at det fremgik af afgørelsen, at de oplysninger, som var afgivet af parterne, også var de oplysninger, der lå til grund for den trufne afgørelse. Dette forhold var ikke medtaget.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at Frode Holm om aftenen ringede og sagde, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock ikke havde bemærkninger til agterskrivelserne. Han spurgte, om der var nogen mulighed for at få afgørelserne. For hende spillede det ikke ind, at hvis der var truffet en afgørelse, så var der ikke mulighed for at ændre denne. Hun ringede til Erling Andersen, og han tog til efterretning, at afgørelserne kunne udleveres, hvis parterne frasagde sig høringsfristen.

I samme telefonsamtale fortalte Erling Andersen, at han var blevet ringet op af Steffen Normann Hansen. Peter Loft og Steffen Normann Hansen var meget utilfredse med, at deres afsnit ikke var med i agterskrivelsen. De mente, at det var en klar aftale og helt berettiget, at afsnittet skulle med. Erling Andersen havde svaret, at det var han helt uenig i. Det var SKAT Københavns vurdering, at det ikke skulle med.

Lidt senere ringede Ivar Nordland. Han var lettere ophidset. Han var rigtig irriteret og vred på Peter Loft over, at Loft så indgående diskuterede sagen med Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt. Han var særligt irriteret på Peter Arnfeldt, fordi denne stillede nogle spørgsmål og havde nogle synspunkter om den skatteretlige del, som han slet ikke mente, at Peter Arnfeldt havde noget grundlag for at vide så meget om.

Det handlede om, hvad der var sket i 1999. Hun ridsede det op for Nordland. Fokus kom på situationen med et salg ved udrejse, en mellempriode uden bolig her og anskaffelse af en ny bolig. Peter Arnfeldt mente, at der ikke var noget mellemrum, og at det måtte kunne bevises, at Helle Thorning-Schmidt sådan set hele tiden havde haft en bolig. Arnfeldt gik så vidt som til, at hvis man havde kontaktet dem, der ejede ejendommene, så kunne man af denne vej have fået bevist, at der var tale om køb og salg, der havde krydset hinanden.

Hendes svar var, at det ikke kunne komme på tale. De havde dokumentation for køb og salg, og det var det.

De løb i øvrigt agterskrivelsen igennem, og Ivar Nordland sagde, at han var enig i bedømmelsen, og at Koncerncentret selv havde bidraget til den. Ivar Nordland brugte ordvalget ”lige mellem øjnene”, som hun har skrevet i dagbogsnotaterne. Hun husker, at hun skrev dagbogsnotaterne samme aften.

Frode Holm har forklaret, at der var meget i agterskrivelsen, der kunne tages fat i, misforstås og diskuteres. Det var Revitax' faglige anbefaling til Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock, at man ikke skulle offentliggøre hele afgørelsen.

Han fik udleveret Revitax' egen agterskrivelse, hvor der stod ”kopi” på alle sider, og originalen, som han leverede videre til Noa Redington. Der er ikke blevet taget kopi heraf, og Revitax' agterskrivelse har ikke forladt kontoret, før den blev citeret i BT.

Jette Sørensen har forklaret, at hun sendte VIP-orienteringerne til Koncerncentret. Hun fik dokumenterne af Erling Andersen, scannede dem og sendte mailen. Dokumenterne lagde hun efterfølgende i et aflåst skab på sit kontor. Der var ikke andre, der havde adgang til skabet. Hun har ikke givet agterskrivelsen til andre.

Søren Hansen har forklaret, at de i agterskrivelsen gik tilbage til det tidspunkt, hvor Stephen Kinnock kom til Danmark for at gøre det tydeligere.

Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt fik hver et eksemplar af agterskrivelserne, og Frode Holm fik kopi heraf. Erling Andersen fik 2-3 eksemplarer af agterskrivelserne og senere også 2-3 eksemplarer af afgørelserne. Han forstod det sådan, at Erling Andersen skulle have papirerne med til ministeriet.

Erling Andersen har forklaret, at TV2 holdt med en sendevogn ved Sluseholmen, da agterskrivelsen skulle udleveres. Det viste sig, at TV2 også holdt hos Frode Holm. Der må således være nogen, som havde givet oplysning herom til TV-stationen.

Kl. 16 kunne han se på NEWS, at Stephen Kinnock var frikendt. Frode Holm havde åbenbart sagt til pressen noget i retning af, at det var gået, som de havde forventet.

Peter Loft modtog agterskrivelsen i lufthavnen, da denne kom tilbage fra tjenesterejsen.

Lidt efter kl. 17 blev han ringet op af Steffen Normann Hansen, der sagde, at de sad og så på det, og at Peter Loft undrede sig over, at "de fire linjer" ikke var med. Steffen Normann Hansen troede, at de havde en aftale om, at de skulle med og sagde også, at Peter Loft ikke var glad eller var vred.

Han gentog, hvad han havde sagt den 13. september 2010. Som afslutning sagde han, at linjerne ikke var med i agterskrivelsen og heller ikke kom det i afgørelsen. Han spurgte ikke, hvorfor det var så vigtigt for Peter Loft, at linjerne kom med.

Ved 19-tiden ringede Lisbeth Rasmussen og sagde, at Frode Holm gerne ville have afgørelsen næste morgen. Det havde han ikke noget imod, hvis Frode Holm skriftligt meddelte, at han ikke havde bemærkninger til agterskrivelsen.

Ved 21.30-tiden ringede Lisbeth Rasmussen igen og sagde, at Ivar Nordland havde ringet. Ivar Nordland havde sagt, at Peter Loft, Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt angreb agterskrivelsen. Ivar Nordland havde ikke været med til et afholdt møde, men var blevet kontaktet af Peter Loft om nogle spørgsmål, der var blevet rejst.

Lisbeth Rasmussen havde givet Ivar Nordland svar, og Nordland havde fortalt, at det ville han gå videre med til Peter Loft.

Da der ikke var udleveret en afgørelse, var det rystende, at de blev ringet op med den besked, at der på allerhøjeste niveau hos ministeren, spindoktoren og departementschefen havde været uenighed om sagen, dens rigtighed, og at der var behov for at indhente yderligere oplysninger. Han tilkendegav over for Lisbeth Rasmussen, at han syntes, at de skulle udlevere afgørelsen som planlagt, og det var hun ikke uenig i.

Han ringede ikke selv til Peter Loft for at spørge, om Peter Loft havde ændret holdning. Han ville ikke starte en ny debat om afgørelsen.

Han kan ikke give noget svar på, hvorfor de ikke i agterskrivelsen anførte, at præmissen om begrænsningen på de 2-3 år i skatterådsafgørelsen fra 2007 ikke var rigtig.

Jesper Skovhus Poulsen har forklaret, at han var med Peter Loft og Steffen Normann Hansen på tjenesterejsen. I taxaen til ministeriet overværede han, at det blev konstateret, at "de fire linjer", som han ikke kendte indholdet af, ikke var at finde i agterskrivelsen. Han mener, at det var Peter Loft, der konstaterede det.

Det gav anledning til en vis irritation hos Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Det, som han fangede som problemet, var, at de mente, at der var lavet en aftale om, at "de fire linjer" skulle ind.

Steffen Normann Hansen ringede til Erling Andersen, og de snakkede frem og tilbage om, hvad man havde aftalt og hvorfor. Ud fra Steffen Normann Hansens afrapportering forstod han, at Erling Andersen ikke mente, at "de fire linjer" bragte noget til agterskrivelsen, og at man i øvrigt ikke skulle blande sig i, om de skulle med. Det gav ikke anledning til, at irritationen blev mindre.

Han deltog ikke i mødet med ministeren.

Birgitte Christensen har forklaret, at Peter Loft om aftenen ringede til hende og bad om et notat, der beskrev, hvordan reglerne var, hvis man ville genoptage en afgørelse. Der blev ikke sagt noget om, at der var et ønske om at omgøre. Efter samtalen ringede hun til Winnie Jensen for at sætte notatet i værk.

Som hun husker det, gav Peter Loft hende en kopi af agterskrivelsen, da hun dagen efter afleverede notatet. Hun stillede nogle spørgsmål for at være sikker på, at notatet var dækkende, og så stak han hende agterskrivelsen.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret, at hun ikke kan huske, at der blev holdt et møde med deltagelse af ministeren, Peter Loft, Steffen Normann Hansen og Peter Arnfeldt sidst på eftermiddagen den 16. september 2010.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han havde aftalt med Erling Andersen, at der i lufthavnen skulle ligge en kuvert med agterskrivelsen til Peter Loft og ham.

De læste agterskrivelsen i taxaen og kunne konstatere, at det, som de mente, at de havde en aftale om, ikke var med. Peter Loft bad ham ringe til Erling Andersen og spørge, hvorfor linjerne ikke var med.

Han og Erling Andersen havde nærmest den samme diskussion, som Erling Andersen og Peter Loft havde haft på det sidste møde. Han var ikke frustreret over, at linjerne ikke var med, men overrasket, og det har da kunnet afspejle sig i samtalen. Peter Loft var også tydeligt overrasket over, at det, som han troede, der var en aftale om, ikke var med.

Erling Andersen havde den suveræne afgørelse af, hvordan afgørelsen skulle se ud, men Peter Loft syntes, at linjerne sluttede sagen af, og de regnede med, at der var en aftale herom. Han kunne ikke se, om Peter Loft var overrasket eller vred. Samtalen med Erling Andersen sluttede af med en konstatering af, at linjerne ikke var med, og at det var overstået.

Argumentet for, at det var væsentligt at få linjerne med, var, at stort set samtlige skattejurister havde udtalt sig om sagen, og nogle var begyndt at sige, den nok ikke var undersøgt ordentligt, og at beslutningen blev truffet på et forkert grundlag. Han og Peter Loft mente, at "de fire linjer" opsummerede, at der faktisk var taget hensyn til alt, der kunne tages hensyn til.

I ministeriet havde de et møde med ministeren og Peter Arnfeldt. Peter Loft redegjorde for, hvad der stod i agterskrivelsen, og ministeren havde nogle tekniske spørgsmål til den. Han mener, at fraflytningen i 1999 var en del af informationen fra Peter Loft.

Peter Arnfeldt gav på et tidspunkt udtryk for, at han egentlig ikke syntes, at afgørelsen var rigtig, fordi der var købt en ejendom ret hurtigt efter fraflytningen. Peter Loft forklarede, hvordan det hang sammen, og sagde, at han stod fuldstændigt inde for, at afgørelsen var rigtig.

På et tidspunkt sagde ministeren, at han faktisk heller ikke kunne forstå det. Peter Loft forklarede det igen og gentog, at han kunne stå inde for afgørelsen. Han mener ikke, at ministeren svarede herpå. Herefter talte de om pressehåndteringen.

De drøftede ikke muligheden for omgørelse, men da de var på vej ud, sagde ministeren: "Jamen, hvad nu hvis den alligevel er forkert?" Som han husker det, svarede Peter Loft, at afgørelsen så vist kunne komme for Skatterådet. Det lød ikke som noget, Peter Loft skulle undersøge.

Ministeren gav ikke udtryk for vrede eller irritation over afgørelsen. Der var ikke nogen dårlig stemning, men det samme spørgsmål blev stillet nogle gange. Han kan ikke huske, om ministeren interesserede sig for, om man kunne gøre noget for en anden i en identisk situation, men som havde fået en anden afgørelse, men det kan sagtens have været en del af Peter Lofts skattetekniske redegørelse.

Med hensyn til presseberedskabet var det Peter Lofts holdning, at man skulle lade være med at sige noget, men han havde også en forventning om, at der var nogle, der ville stille generelle spørgsmål. Der kunne måske også komme en politisk diskussion om, hvorvidt reglerne var for besværlige. Peter Loft sagde, at det ville han forberede sig på.

Ivar Nordland har forklaret, at Peter Loft ringede til ham omkring fyraftenstid eller lidt senere. Peter Loft sagde, at han havde drøftet aģterskrivelsen med ministeren og spindoktoren, og at der var rejst spørgsmål om, hvorvidt skattepligten overhovedet var ophørt, og hvorfor man ikke lige så godt kunne sige, at skattepligten havde været der hele tiden, når Helle Thorning-Schmidt havde haft en postadresse ved sin mor og senere hen havde købt en lejlighed.

Peter Loft læste passager op fra aģterskrivelsen, og han svarede noget i retning af, at det måtte være de faktiske forhold, der var afgørende. Dem måtte man lægge til grund, hvis man ikke havde andet.

Peter Loft spurgte også, om man kunne kontrollere oplysningerne, hvortil han svarede, at det havde han vanskeligt ved at se, at man kunne. Der var ingen grund til at tro, at de ikke skulle være rigtige. Han forsøgte også at forklare, at skattepligten for ægtefæller ikke nødvendigvis hang sammen.

Det var en lidt grotesk samtale. Peter Loft vendte hele tiden tilbage til, hvorfor det ikke lige så godt kunne være modsat. På et tidspunkt spurgte han Peter Loft, hvor denne ville hen, og Peter Loft sagde: "Tja, jeg er jo altså under pres af den gode minister og en spindoktor". Peter Loft uddybede det ikke nærmere. Han – Ivar Nordland – bad om at få noget tid, så kunne han se, hvad han kunne finde ud af.

Peter Loft efterlyste argumenter for, at Stephen Kinnock skulle være skattepligtig. Det var ret klart, at det var den vej, Peter Loft fiskede. Peter Loft sagde ikke noget om, hvad denne selv mente, men han spurgte bare hele tiden, hvorfor man ikke lige så godt kunne nå til det modsatte resultat.

Han sagde til Peter Loft, at det kunne være, at han ville ringe til SKAT København for at høre, hvad de mente, hvortil Peter Loft sagde, at det skulle han endelig gøre.

Da Peter Loft sagde, at han var under pres, blev det sagt ganske lavmælt. Ministeren, Peter Arnfeldt og Peter Loft havde kontorer ved siden af hinanden.

Efter samtalen talte han med Carsten Vesterø, som fortalte, at de kæmpede med Peter Arnfeldt om pressebriefingnotatet. Lige gyldig hvad de lavede, fik de det i hovedet igen. Han forstod det sådan, at Peter Arnfeldt havde været inde over udkastene og bedt om ændringer.

Han ringede herefter til Lisbeth Rasmussen. Han refererede over for hende, at Peter Loft spurgte til, om skattepligten kunne gå ud i et. Hun var enig i, at det ikke forholdt sig sådan. Han spurgte, om han kunne få en kopi af agterskrivelsen, og det ville hun spørge Erling Andersen om. Han sagde også, at det ville være hjælpsomt, hvis hun havde yderligere oplysninger, f. eks. om lejligheden i København.

Under samtalen sagde han: "De sidder dernede og angriber afgørelsen – det er det, de gør". Det var hans tolkning af samtalen med Peter Loft. I den forbindelse sagde han også, at Peter Loft gik op i, om SKAT København lavede fejl.

Han fortalte, at den største fejl dog var, så vidt han kunne se, at Helle Thorning-Schmidt heller ikke selv kunne være skattepligtig i de år, hvor hun var medlem af Europa-Parlamentet. Der lå formentlig en eller anden form for beslutning bag ved det, fordi der havde været noget mudder i Socialdemokratiet omkring partiets europaparlamentarikeres skattebetaling. Det var den vej rundt, det kom. Han orienterede først Lisbeth Rasmussen herom under denne samtale.

Senere vendte Lisbeth Rasmussen tilbage og gav nogle oplysninger om lejligheden. Erling Andersen havde sagt nej til, at han kunne få agterskrivelsen. Han begyndte at skrive en mail til Peter Loft, men sendte den først den følgende morgen.

Han var vel lidt oppe at køre under samtalen, ligesom Peter Loft var oppe at køre, da de talte sammen. Peter Lofts facon var meget insisterende. Han kan ikke huske, om Peter Loft sagde, at det var Peter Arnfeldt, som mente, at skattepligten ikke var ophørt. Hvis han efterfølgende har tilkendegivet dette over for Lisbeth Rasmussen, har han ikke haft belæg for et sådant udsagn. Han tror ikke, at han sagde, at han ville sende meddelelsen tilbage til Peter Loft "lige mellem øjnene".

Da han talte med Peter Loft og Lisbeth Rasmussen, vidste han ikke, at agterskrivelsen var udleveret.

Peter Loft gav ikke udtryk for, hvad han selv mente.

Såfremt Peter Loft stillede spørgsmål for at sikre kvaliteten af afgørelsen, var det en besynderlig form for kontrol, at han kom med forslag til det stik modsatte uden at have nogen god grund til det. Han ved dybest set ikke, hvem af de fire mødedeltagere, der rejste spørgsmål til agterskrivelsen.

Kent D. Sørensen har forklaret, at VIP-orienteringerne kun blev sendt til Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Det skete pr. mail. Orienteringerne blev videresendt pr. mail til ham fra Steffen Normann Hansen eller dennes sekretær Lis Ovdal Madsen.

Han akterede den videresendte mail i en lukket sag. I den konkrete sag var det kun ham, Steffen Normann Hansen, Jan Lund og Lis Ovdal Madsen, der havde adgang. Han slettede mailen straks fra sin personlige mailboks, men tror ikke, at Steffen Normann Hansen gjorde det.

Han har en enkelt gang printet VIP-orienteringen i denne sag til Steffen Normann Hansen. Han mener, at det var i december 2010 eller januar 2011.

Det var ganske enestående og ikke normal procedure, at agterskrivelsen blev sendt med orienteringen. Han kan ikke mindes, at det er sket før. Det er ikke gjort i nogen af de andre 72 VIP-orienteringer, som han har modtaget fra primo 2010 til ultimo 2011.

Lis Ovdal Madsen har forklaret, at VIP-orienteringerne blev sendt til Steffen Normann Hansen. Hun havde adgang til hans mailboks og videre-sendte den til Kent D. Sørensen. Hun lod mailen ligge i Steffen Normann Hansens indbakke. Hun slettede mailen fra sin egen "sendt post".

Noa Redington har forklaret, at han hentede Stephen Kinnocks agterskrivelse hos Revitax. Han husker ikke, om han fik begge agterskrivelser. Senere afleverede han agterskrivelsen til Helle Thorning-Schmidt. Han har ikke taget kopi af agterskrivelsen.

Peter Loft har forklaret, at han, Steffen Normann Hansen og Jesper Skovhus Poulsen kom hjem fra tjenesterejsen sidst på eftermiddagen den 16. september 2010. Han og Steffen Normann Hansen kunne ret hurtigt se, at SKAT København ikke havde den indledning eller afslutning med, som de havde diskuteret. Han spurgte Steffen Normann Hansen, om han ikke kunne ringe til Erling Andersen, når de kom ud i bilen, og spørge hvorfor.

Han havde fået det indtryk, at de var blevet enige om, at der var behov for at samle tingene op. Både Steffen Normann Hansen og han var derfor forundret. Der var tale om en vis irritation. Han bad Steffen Normann Hansen om at finde ud af, om de havde misforstået hinanden.

Han er enig i, at de enkelte dele af teksten stod i agterskrivelsen, og det var vel også derfor, at det undrede ham, hvorfor man ikke kunne lave et koncentrat og skrive det indledningsvist. Han ville gerne have det fremhævet samlet – at man havde alle disse oplysninger, der pegede i samme retning, og at det gav et bestyrt resultat. Han ville også gerne have, at det blev skrevet indledningsvist, så det var det første, man opdagede. Han ville ikke lægge noget nyt ind, men blot tydeliggøre teksten.

De spurgte Erling Andersen, om der ikke skulle være en indledning, og sagde, at de troede, at de var enige herom. Erling Andersen svarede, at

han havde besluttet, at det var overflødigt. Han tror ikke, at der blev sagt mere.

Da de kom til Koncerncentret, gik han og Steffen Normann Hansen ind til ministeren. Han vil antage, at de fik kopieret agterskrivelsen i nogle flere eksemplarer. Som han husker det, var de kun tre i starten, men Peter Arnfeldt kom hurtigt. De havde hver en kopi af agterskrivelsen. Presseklip-notatet kan også godt have været der.

Han redegjorde kortfattet for, at agterskrivelsen var udleveret samme dag til parterne, at sagen var blevet afgjort efter tilflytterreglerne, og at Stephen Kinnock ikke havde haft ophold i 180 dage i nogen af de tre år. Det var ikke den store overraskelse for nogen.

I begyndelsen af mødet nævnte han, at han havde foreslået nogle linjer, der fremhævede grundigheden osv., men at dette ikke var kommet med. Han havde adskillige gange talt med ministeren om det evigt verserende rygte om, at SKAT København ikke var grundige nok, og at Frode Holm vidste, hvad afgørelsen gik ud på.

Han mener, at det var Peter Arnfeldt, som først stillede spørgsmål om fraflytningen i 1999. Det startede med, at der blev spurgt til, om det virkelig var tilstrækkeligt for at komme ud af skattepligten, at man var ude af landet i tre måneder, hvor ægtefællen i øvrigt havde postadresse hos sin mor.

På et tidligere orienteringsmøde med Troels Lund Poulsen, mest sandsynligt efter det andet møde, havde han tegnet en tidslinje, i hvilken forbindelse han bl.a. havde forklaret om fraflytningen og købet af en lejlighed.

På Peter Arnfeldts spørgsmål svarede han, at det var det givetvis. Til at underbygge argumentationen brugte han et eksempel med, at man i en fraflytningssituation kunne beholde et sommerhus.

Ret hurtigt kom de ind på et andet spørgsmål om, hvorvidt man kunne have en ægtefælle under fuld skattepligt siddende tilbage, uden at det smittede af på den fraflyttende ægtefælle. Han svarede, at det ikke var et fraflytningstilfælde, men en tilflytningssag. Hertil bemærkede Peter Arnfeldt eller Troels Lund Poulsen, at det jo kun var fordi, at man lagde vægt på de tre måneder.

Han husker, at skatteministeren spurgte, om det i virkeligheden ikke var sådan, at det var en vægtstang, som lige så godt kunne have hældt til den anden side. Han svarede, at hvis der havde fundet en fraflytning sted, skulle man ikke skønne over, om fraflytningen var god nok eller ej. Argumenterne blev blandet lidt sammen, og derfor blev det set med hans øjne en ikke særlig tilfredsstillende diskussion.

Ministeren gav ikke udtryk for, at han var utilfreds med afgørelsen, men spurgte: "Jamen, kunne I ikke akkurat lige så godt være kommet til det modsatte resultat". Han husker dog ikke, om ministeren brugte ordet "I". Til dette svarede han "nej". Med de faktuelle oplysninger, der var, var der ingen tvivl om, at den kun kunne falde ud på den måde, som den var faldet ud.

På et tidspunkt spurgte Troels Lund Poulsen: "Hvad nu hvis den er forkert – kan den så omgøres på en eller anden måde?" Han havde fornemmelsen af, at det kunne den ikke, men sagde, at han måtte undersøge dette. Det kan godt være, at han sagde, at hvis afgørelsen var forkert, kunne Skatterådet måske omgøre afgørelsen. Han opfattede spørgsmålet som teoretisk og gik ud fra, at ministeren stillede spørgsmålet i samme ånd.

Pressevinklen var med og var sådan set anledningen til mødet. Peter Arnfeldt spurgte således: "Hvad nu, hvis vi bliver stillet et spørgsmål om, hvorvidt tre måneder er nok?"

Under mødet sagde han, at han stod fuldt og fast inde for, at afgørelsen var den rigtige. Det eneste håndfaste, der kom ud af mødet, var, at han lovede ministeren et notat om Skatterådets kompetence.

Mødet med ministeren varede måske en time.

Efter mødet ringede han til Ivar Nordland. Han følte på en eller anden måde, at hans argumentation ikke havde virket efter hensigten. Derfor prøvede han at spørge Ivar Nordland, hvad argumentet var mod det argument, som han selv var blevet mødt med, altså at tre måneder ikke var tilstrækkeligt.

Ivar Nordland svarede, at SKAT Københavns afgørelse var rigtig. Det blev en lidt forvirret samtale. Han kan godt forstå, hvis Ivar Nordland ikke helt præcist vidste, hvad det var, han – Ivar Nordland – skulle svare på, men

han kan ikke forstå, hvis Nordland var i tvivl om, hvad hans – Peter Lofts – mening var om sagen.

Han kan godt have sagt, at han var under pres af den gode minister og en spindoktor, men han var på ingen måde under pres for at få ændret afgørelsen. Det var slet ikke en tanke, der strejfede ham. Til sidst på mødet sagde han som sagt, at han stod inde for afgørelsen, men det stoppede ikke dermed, så han var da presset, men han var ikke presset til noget.

Det var mere ham selv, der tænkte, at spørgsmålet kunne komme op igen. Der var ikke en bestilling eller en forventning fra ministeren som sådan, men han havde måske en forventning om, at diskussionen ville blive genoptaget på et tidspunkt efter mødet.

Han mener, at han gav Birgitte Christensen bestillingen på et notat om Skatterådets kompetence.

Han blev ikke usikker på, om det var den rigtige afgørelse, man havde truffet, da ministeren og Peter Arnfeldt stillede spørgsmålet. Han var på intet tidspunkt usikker på agterskrivelsen.

Kl. 20.53 sendte Michael Frank til Ivar Nordland ministerforelæggelsen af 8. september 2010, eksempelnotatet, departementschefforelæggelsen af 1. september 2010 og Skatteministeriets referat af mødet den 30. august 2010.

Michael Frank har forklaret, at Ivar Nordland ringede til ham og bad om kopi af materialet. Han tog ind på arbejdet, scannede dokumenterne og sendte det.

Ivar Nordland sagde sikkert noget med, at der blev arbejdet på sagen, og at man stadig overvejede lidt. Han går ud fra, at det var Peter Loft, der gerne ville være sikker i sin sag. Han ved ikke, hvad man stadig overvejede lidt.

Ivar Nordland har forklaret, at han ringede til Michael Frank efter materialet, så han bedre kunne navigere.

Lisbeth Rasmussen har supplerende forklaret, at de to sidste afsnit under pkt. 2.6.3. i agterskrivelsen var indsat før mødet den 13. september 2010. Afsnittene må være kommet ind i perioden fra den 1. til den 13. september 2010.

Hanne Dahl Kofod har supplerende forklaret, at de havde sat de to nævnte afsnit ind, før de modtog ”de fire linjer”.

Erling Andersen har supplerende forklaret, at de to afsnit må være kommet ind i agterskrivelsen mellem den 1. og den 13. september 2010.

Peter Loft har supplerende forklaret, at han ikke kan sige noget med sikkerhed, men han kan næsten ikke forestille sig andet, end at de to afsnit ikke var med i udkastet, der blev præsenteret den 13. september 2010. Det virker højst ejendommeligt, at de to tekster ligner hinanden så meget. Hvis de to afsnit var med i udkastet, må teksterne være skrevet uafhængigt af hinanden.

Han var ikke opmærksom på de to afsnit, da han skrålæste agterskrivelsen i taxaen den 16. september 2010.

Han fastholder, at de ikke på mødet havde nogen diskussion om, hvorvidt der i ”de fire linjer” var en tilsvining eller ej. De havde alene en meget stiltfærdig diskussion om, hvorvidt linjerne var nødvendige eller ej.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret, at han som minister havde en tilsynsforpligtelse i forhold til de afgørelser, der blev truffet. Det var derfor afgørende for ham, at han forstod, hvad der var retspraksis, da han havde en forventning om, at der ville ske en offentliggørelse af hele afgørelsen.

Han kan ikke i detaljer genkalde sig, hvad han spurgte om, men det drejede sig om, hvad der skulle til for at ophøre med dansk skattepligt.

Han ville være så godt forberedt som muligt, hvis der var nogen, der kom og sagde, at der var lavet om i præmisserne i forhold til andre danske skatteborgere. Han tog agterskrivelsen til efterretning og skulle ikke angribe den.

Han kan ikke nikke genkendende til, at han under mødet skulle have sagt, at han ikke kunne forstå, at det med købet af lejligheden ikke spillede ind. Han tror, at han sagde, at han ikke forstod særlig meget af det, som Peter Loft fortalte omkring til- og fraflytning.

10.14 Den 17. og den 18. september 2010

Den 17. september 2010 kl. 8.12 meddelte Revitax SKAT København, at Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt ikke havde bemærkninger til agterskrivelserne og frafaldt høringsfristen, således at der straks kunne træffes afgørelse i sagerne.

Erling Andersen har i sin redegørelse oplyst, at han kl. 9.00 udleverede afgørelserne til en medarbejder fra Revitax. Derefter sendte han en sms til Peter Loft og oplyste ham herom. Peter Loft svarede "ok".

Frode Holm har forklaret, at Mark Arnecke hentede afgørelsen og udleverede den til Noa Redington. Der var også en kopi til Revitax. Den blev lagt et sted, hvor ingen kunne finde den.

Erling Andersen har forklaret, at han ikke erindrer, at han selv modtog et eksemplar af afgørelsen. Hvis det var tilfældet, har han makuleret den. Han har makuleret alt, hvad han har modtaget i sagen.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at Peter Loft i en telefonsamtale om en anden sag fortalte, at SKAT København havde afsluttet sagen og sendt afgørelsen ud. Det var en ren konstatering.

Han havde intet kendskab til, hvad der skete i løbet af weekenden den 18.-19. september 2010 bortset fra, at han var cc på en enkelt mail.

Peter Loft har forklaret, at Erling Andersen sms'ede til ham fredag morgen den 17. september 2010 med besked om, at de sendte den endelige afgørelse. Det tog han til efterretning. Han vil antage, at han orienterede ministeren om, at afgørelsen var sendt ud, men husker det ikke.

Samme dag kl. 8.27 skrev Ivar Nordland til Peter Loft, at Loft dagen før havde spurgt, om der kunne rettes kritik mod afgørelsens forudsætning om, at parrets fulde skattepligt var ophørt i oktober 1999. Han anførte hertil bl.a., at der ikke var noget grundlag for at statuere, at flytningen fra Danmark ikke var reel. At Helle Thorning-Schmidt efter godt tre måneder købte en mindre lejlighed i København formentlig af hensyn til partiarbejdet ændrede ikke herpå.

Stephen Kinnock havde effektivt sluppet dansk skattepligt fra oktober 1999 og kom først ind igen, når han havde været her mere end 180 dage på et år, og det havde han ifølge afgørelsen ikke.

Den 17. og den 18. september 2010

Han havde læst briefingmaterialet til ministeren fra Carsten Vesterøs kontor, og han mente ikke, at Peter Arnfeldt havde belæg for at kritisere dette.

Peter Loft svarede kl. 8.46, cc Birgitte Christensen og Steffen Normann Christensen, at han alligevel gerne ville have, at de gennemgik eksempelnotatet og udbyggede/tilrettede det, så det afspejlede situationen. Som han huskede notatet, forekom det misvisende i forhold til det, som de nu vidste.

Kl. 10.38 skrev Ivar Nordland til Peter Loft, at Carsten Vesterø havde rettet notatet til, og at Peter Loft fik det via Birgitte Christensen.

Samme dag er dateret en forelæggelse for departementschefen, hvorefter denne havde ønsket en uddybning af, hvordan skattepligtsreglerne virkede i forbindelse med tilflytning og fraflytning fra Danmark. Forelæggelsen var vedlagt eksempelnotatet, der på forskellige punkter var blevet udbygget.

I et nyt afsnit om tilflytning efter fraflytning anføres, at når skattepligten ophørte som følge af, at en person afhændede sin ejendom og flyttede til udlandet, havde den pågældende mulighed for efterfølgende at anskaffe sig en bolig, uden at skattepligten genindtrådte, før vedkommende igen tog ophold her i landet.

Troels Lund Poulsen har fremlagt et identisk eksempelnotat, hvorpå han har påført datoen 29. september 2010.

Peter Arnfeldt har forklaret, at Ivar Nordland med mailen kl. 8.27 må hentyde til en snak på hans kontor, hvor han – Peter Arnfeldt – prøvede at forstå briefingmaterialet og forsøgte at stille de kritiske spørgsmål, som journalisterne forventeligt ville komme med.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke kan udelukke, at han kan have talt med Peter Loft sidst på eftermiddagen den 17. september 2010 og måske stillet et opfølgende spørgsmål.

Han tror, at han har set det nye eksempelnotat. Han tror ikke, at han havde bedt om et nyt notat.

På dette tidspunkt interesserede han sig for emnet omkring fraflytning, da der potentielt var en sagsforelæggelse for ham om, hvorvidt man skulle lave om på reglerne om til- og fraflytning. Det hele skal også ses i lyset af det.

Michael Frank har forklaret, at Birgitte Christensen anmodede ham om at udbygge notatet. Bestillingen gik i korte træk ud på, at eksempelnotatet skulle tilføjes et afsnit om tilflytning efter fraflytning.

Han erindrer, at Lisbeth Rasmussen på mødet den 30. august 2010 fortalte om fraflytningen i 1999, herunder at Helle Thorning-Schmidt havde fået postadresse hos moderen. Det havde de ingen kommentarer til, og det var heller ikke noget problem. Han ved ikke, hvad Peter Arnfeldts kritik gik på.

Birgitte Christensen har forklaret, at hun ikke forsøgte at finde ud af, hvad Peter Arnfeldt var utilfreds med. Det var første gang, at hun hørte om problemstillingen fra 1999. Hun ved ikke, om det nye eksempelnotat blev lagt videre til ministeren.

Carsten Vesterø har forklaret, at han ikke mener, at de inden den 17. september 2010 specifikt var blevet bedt om at overveje spørgsmålet om fraflytning efterfulgt af tilflytning eller køb af bolig. Han tror ikke, at han hørte om Peter Arnfeldts kritik af briefingmaterialet på dette punkt.

Ivar Nordland har forklaret, at han ikke i forbindelse med mailen kl. 8.27 havde telefoniske drøftelser med Peter Loft.

Han videregav Peter Lofts svar til Carsten Vesterø, da det handlede om briefingnotatet. Han – Ivar Nordland – kunne ikke sige, hvad det var, de skulle ændre, så det håbede han på, at de selv vidste. Han tror ikke, at Carsten Vesterø drøftede det nye notat med ham.

Peter Loft har forklaret, at han tror, at mailen kl. 8.27 var Ivar Nordlands svar på deres lidt ufuldendte telefonsamtale aftenen inden. Som sagt havde han en forventning om, at den diskussion, der endte lidt uforløst på ministerens kontor, ville blive genoptaget, meget vel samme fredag eller om mandagen.

I løbet af 17. september 2010 blev afgørelsens konklusion, men ikke præmisserne offentliggjort. I løbet af mandag eller tirsdag (den 20. eller 21. september 2010) stod det klart, at der ikke kom mere.

Han ved ikke, hvad Ivar Nordland mente med Peter Arnfeldts kritik. Det kan være, at der havde været kontakt mellem de to. Det kan også være,

Den 17. og den 18. september 2010

at det var Ivar Nordlands udlægning af hans udsagn i telefonen om, at han var under pres.

Når han i mailen kl. 8.46 skrev, at det nye notat skulle afspejle situationen, tror han, at han mente det med, at de tre måneder ifølge Ivar Nordland var tilstrækkeligt til at statuere ophør af skattepligt. Han ved ikke, om det nye notat samme dag gik videre til ministeren.

Per Hvas skrev kl. 14.03 til bl.a. Birgitte Christensen, at han til Peter Loft havde lagt en ministerforelæggelse med et notat om SKATs mulighed for at korrigere agterskrivelser.

Det fremgår heraf, at regionerne som udgangspunkt havde mulighed for at tilbagekalde en agterskrivelse og udsende en ny, når det skete indenfor høringsfristen. Når der var truffet en afgørelse, var mulighederne begrænsede. Afgørelsen kunne kun ændres i skærpende retning, hvis den var truffet på et urigtigt eller mangelfuldt faktisk grundlag, og dette ikke kunne tilregnes regionen, eller hvis afgørelsen havde et åbenbart ulovligt indhold.

Kl. 14.42 skrev Birgitte Christensen til Peter Loft, at hun havde tænkt på deres drøftelse dagen før om, at Skatterådets eventuelle mulighed for at ændre på en afgørelse ikke afspejlede sig i notatet. Begrundelsen var, at der ikke var en sådan mulighed i den aktuelle situation, hvor afgørelsen var truffet af forvaltningen og ikke af et ankenævn.

Peter Loft bemærkede i en mail kl. 15.56 bl.a., at det lød meget ulogisk.

På et eksemplar af den nævnte ministerforelæggelse har Peter Loft samme dato – den 17. september 2010 – skrevet, at de ikke, som han ellers havde påstået, kunne indbringe sagen for Skatterådet, da dette forudsatte, at sagen var behandlet i et ankenævn.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han fik forelæggelsen og notatet, der var en opfølgning på det beredskab, som han bestilte dagen før. Der var ingen overvejelser om at gribe ind i den konkrete afgørelse. Spørgsmålet opstod, fordi han ønskede belyst, hvad der var retspraksis, hvis en anden kom med en sag, der var fuldstændig identisk med Stephen Kinnocks, men som havde fået et andet udfald. Det var ikke fordi, han på nogen måde havde interesse i at blande sig, men blot for at leve op til sit ministeransvar ved at spørge begge veje.

Birgitte Christensen har forklaret, at hun ikke ved, hvorledes Peter Loft opfattede retsstillingen, og ikke kender noget til ministerens reaktion på notatet.

Hun forklarede Peter Loft, at logikken i notatet var, at når det var skatteforvaltningens egen afgørelse, måtte man selv stå på mål for afgørelsen, hvorimod det var uden for skatteforvaltningens råden, hvis afgørelsen var truffet af et ankenævn. Derefter lagde Peter Loft sagen videre. Hun vil tro, at det var ved denne lejlighed, at hun fik agterskrivelsen.

Poul Erik Hjerrild-Nielsen har forklaret, at Per Hvas kom til ham og sagde, at Peter Loft havde bedt om at få belyst, hvordan mulighederne var for at trække en agterskrivelse eller en afgørelse tilbage. Han var ret sikker på, at anledningen var skattesagen. Han fik ikke instrukser om, hvordan notatet skulle udformes, og havde helt frie hænder. Notatet skulle både belyse kompetenceforholdene og tilbagekaldelsesmulighederne.

Ivar Nordland har forklaret, at der var et lille forløb, efter at netaviserne var ude med, at agterskrivelsen var blevet udleveret. På ministergangen mødte han Peter Arnfeldt og sagde til ham, at nu var sagen da slut. Peter Arnfeldt svarede, at det var den overhovedet ikke. Arnfeldt var sikker på, at den kom op igen. Han spurgte hvorfor, og Peter Arnfeldt sagde, at det kunne han ikke sige, men den ville komme op igen.

Lidt senere på direktionsgangen gik Steffen Normann Hansen forbi ham. Steffen Normann Hansen rystede på hovedet og sagde, at nu ville de ændre afgørelsen.

Senere igen mødte han Birgitte Christensen. Han sagde til hende, at hvis de forsøgte at overveje at lave afgørelsen om, så var de ikke rigtig kloge, og der ville komme politisk storm. Birgitte Christensen svarede, at hun ikke kunne forestille sig, at det ville ende sådan.

Per Hvas har forklaret, at han blev kontaktet af Winnie Jensen og orienteret om, at der var ønske om at få et kort notat med de faktuelle muligheder for at ændre en skatteafgørelse. Han kan ikke huske noget om, at de skulle overveje muligheden for at genoptage andre skatteyderes ansættelse. De blev alene bedt om at se på, om man kunne skærpe agterskrivelsen.

Winnie Jensen har forklaret, at Birgitte Christensen bad hende om at udarbejde et notat til skatteministeren om genoptagelsesmulighederne. Hun

gav bestillingen videre til Per Hvas. Birgitte Christensen gav ikke udtryk for sin holdning til reglerne, og hendes – Winnie Jensens – bestilling var helt åben.

De skulle beskrive, hvilke muligheder der var for at genoptage eller ændre i den periode, hvor der var sendt en agterskrivelse ud og efterfølgende, når afgørelsen var truffet.

Peter Loft har forklaret, at han ikke var i tvivl om, at det var som beskrevet i notatet, men han syntes bare, at det var mærkeligt.

Han gav Birgitte Christensen agterskrivelsen på et tidspunkt fredag formiddag. Omgørelsesproblematikken var for ham, og det tror han også gjaldt Birgitte Christensen, en ren teoretisk ”nice to know” oplysning. At gå ind og prøve at ændre på afgørelsen var ikke et ”issue”.

Han tror ikke, at notatet om omgørelse gav anledning til nogen reaktion fra ministeren.

Steffen Normann Hansen har supplerende forklaret, at han ikke kan erindre at have mødt Ivar Nordland den 17. september 2010 eller at have talt med ham om sagen.

Samme dag – den 17. september 2010 – kl. 15.07 sendte Morten Jensen til Peter Arnfeldt en forelæggelse til ministeren med udkast til svar på spørgsmål 620-622 til Folketingets Skatteudvalg. Morten Jensen bemærkede, at ministeren ønskede, at Peter Arnfeldt læste spørgsmålene.

Spørgsmålene drejede sig om et tilfælde, hvor skattepligten for en person, der arbejdede to år i udlandet, opretholdtes, fordi han bevarede sin bopæl. Peter Loft havde den 7. september 2010 noteret på forelæggelsen, at han om muligt gerne ville drøfte svaret på spørgsmål 622 med ministeren. Ifølge svaret havde ministeren ikke aktuelle planer om at ændre reglerne ved udtræden af dansk skattepligt.

Morten Jensen har forklaret, at han ikke kan svare på, hvorfor ministeren ønskede, at Peter Arnfeldt læste spørgsmålene.

Kl. 16.54 sendte Anne Nørgaard Simonsen forskelligt materiale til Troels Lund Poulsen, cc bl.a. Peter Arnfeldt. Materialet bestod bl.a. af 8 afgørelser, ministerforelæggelsen af samme dato med Peter Lofts bemærkning om indbringelse for Skatterådet og notatet om mulighederne for at korrigere agterskrivelser.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ikke ved, hvorfor han fik materialet tilsendt. Han drøftede det ikke med Anne Nørgaard Simonsen.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han fik mailen, da det var materiale, der udsprang af det, der blev talt om på mødet dagen før. Han erindrer ikke at have haft kontakt med Peter Loft i løbet af weekenden.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret, at hun ikke har kendskab til, hvordan Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt, Peter Loft eller andre i Koncerntret reagerede, da de fik oplysning om, at der var truffet afgørelse.

Hun og Morten Jensen fik agterskrivelsen af Troels Lund Poulsen med besked om at finde de offentliggjorte afgørelser, som blev refereret i agterskrivelsen. Ministeren sagde ikke, hvad han skulle bruge dem til, som hun erindrer det. Hun havde ikke efterfølgende kontakt med ministeren om skattesagen.

Hun syntes ikke, at agterskrivelsen og andet materiale fra sagen skulle ligge frit fremme, så hun lagde det i en lukket kuvert i et aflåst skab, som kun hun havde nøglen til.

Hun hørte ikke bemærkninger fra ministeren, Peter Loft eller Peter Arnfeldt om deres holdning til afgørelsen i skattesagen.

I forbindelse med at hun blev bedt om at finde afgørelserne, fik hun af Troels Lund Poulsen fortalt, at Stephen Kinnock skulle være homoseksuel. Hun ved ikke, om der var nogen særlig årsag til, at han fortalte det.

Morten Jensen har forklaret, at som han husker det, blev han kort kaldt ind på ministerens kontor sammen med Anne Nørgaard Simonsen, hvor de fik udleveret nogle papirer fra sagen. De blev bedt om at finde de afgørelser, der blev refereret i agterskrivelsen.

I en sidebemærkning fortalte ministeren noget om Stephen Kinnocks seksualitet. Det var formentlig noget i retningen af, at Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel. Han husker ikke i hvilken sammenhæng, han fik oplysningen.

Peter Loft har forklaret, at han ikke vidste, at ministeren fik sendt de 8 afgørelser mv. Han mindes ikke, at Troels Lund Poulsen tidligere havde interesseret sig for konkret retsanvendelse på dette niveau. Han har dis-

kuteret meget med både ministeren og Peter Arnfeldt, men stringente juridiske spørgsmål var ikke det, som de plejede at diskutere.

Han havde ikke drøftelser med ministeren eller Peter Arnfeldt om sagen efter mødet den 16. september 2010 og til og med lørdag den 18. september 2010, men kan som sagt ikke udelukke, at han fredag orienterede ministeren om, at afgørelsen var sendt.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret, at som han husker det, havde han et møde med sine to ministersekretærer den 17. september 2010 om formiddagen. På mødet sagde han, at han gerne ville se nogle af de retskilder, der var nævnt i afgørelsen, og derudover tror han, at der var en eller anden sidebemærkning om, at det var helt afgørende, at afgørelsen blev holdt tæt, og at der også havde verseret nogle rygter omkring Stephen Kinnocks homoseksualitet.

I denne sag havde der været et meget stort pres på ministeriet, og det var ikke unaturligt, at ministersekretærer blev kontaktet af journalister for at blive pumpet for oplysninger. Derfor var det vigtigt for ham at indskærpe, at der ikke skulle udtales noget som helst overhovedet. Han er sådan set enig i, at det under disse omstændigheder ville have været bedst, hvis ministersekretæerne ikke vidste noget om rygten, men han havde et meget tæt forhold til dem, og de var også underlagt tavshedspligt.

Han bad om retskilderne, fordi han som minister havde en tilsynsforpligtelse.

Kl. 19.19 sendte Anne Nørgaard Simonsen kildeskatteloven, en del af Ligningsvejledningen, departementschefsførelæggelsen af samme dato med eksempelnotatet og tre afgørelser til Peter Arnfeldt.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ikke har kendskab til, hvorfor han fik det tilsendt. Han tror ikke, at han nogensinde læste det.

Han makulerede agterskrivelsen og presseberedskabet, da han fandt ud af, at Helle Thorning-Schmidt ikke ville offentliggøre afgørelsen. Han har ikke udleveret agterskrivelsen til nogen.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret, at hun ikke husker det, men det må have været Peter Arnfeldt selv, der har bedt hende sende materialet.

Departementschefsførelæggelsen og notatet har hun formentlig fået af Peter Loft.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret, at han første gang stiftede bekendtskab med, at SKAT København agtede at fastslå, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig, via aviserne. Det har nok været den 17. september 2010. Han fik ikke anden orientering.

Af en specificationsliste for Jan Kjærgaards telefon fremgår, at han den 18. september 2010 sendte to smsbeskeder og foretog tre opkald til Peter Arnfeldt. Opkaldene havde en længde på 15 sekunder, 8 sekunder og godt 13 minutter.

Jan Kjærgaard har i sine noter for denne dag anført, at Peter Arnfeldt skulle have sagt, at Helle Thorning-Schmidt langt fra var "clean", og at der stod utroligt belastende ting om hende i afgørelsen. Peter Arnfeldt skulle videre have sagt, at der var noget helt galt med afgørelsen. Hvordan kunne det være, at Stephen Kinnock omkring 1999 blev løftet ud af sin skattepligt til Danmark? Jan Kjærgaard kunne ikke få kopi af de 9 sider, da det var alt for risikabelt for Peter Arnfeldt. Måske kunne de senere finde ud af noget.

Jan Kjærgaard har forklaret, at han den 17. september 2010 fik i opdrag af Poul Madsen at skaffe skatteafgørelsen. Samme dag var han i kontakt med Helle Thorning-Schmidt, Frode Holm og Noa Redington, men løb panden mod en mur.

Dagen efter talte han med Peter Arnfeldt. Han optog samtalen på digital optager, og hans noter er stringente udskrifter herfra. Han optog i alt 6 samtaler. Optagelserne har han efterfølgende slettet. Peter Arnfeldt sagde, at han havde de 9 sider, og at det fremgik heraf, at Helle Thorning-Schmidt ikke var "clean".

Peter Arnfeldts anbringende var, at Stephen Kinnock fejlagtigt var blevet løftet ud af sin skattepligt til Danmark omkring 1999. Arnfeldt oplyste, at han selv og Troels Lund Poulsen ikke kunne forstå afgørelsen. Til slut i samtalen sagde Peter Arnfeldt med hensyn til en eventuel lækage, at de måske senere kunne finde ud af noget.

I en samtale senere samme dag spurgte han Peter Arnfeldt, om Stephen Kinnocks arbejdsrelaterede møder i Danmark var et af problemerne, og det bekræftede denne, men konkretiserede det ikke.

Efter samtalen kontaktede han Noa Redington, som oplyste, at Helle Thorning-Schmidt ikke ønskede at kommentere oplysningen. Dagen efter bragte Ekstra Bladet en artikel, hvor han causerede over, hvad der kunne være grunden til, at de 9 sider ikke blev offentliggjort.

Poul Madsen har tilsvarende forklaret om samtalen den 17. september 2010 med Jan Kjærgaard.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han helt sikkert har talt med Jan Kjærgaard, som var mere end interesseret i at få afgørelsen. Han kan absolut ikke genkende hverken sprog eller indhold i Kjærgaards noter.

Han har ikke sagt, at der var noget helt galt med afgørelsen. Han kan ikke genkende, at han skulle have nævnt, at man skulle tilbage til omkring 1999. Jan Kjærgaard har dog i artikler skrevet i 2002 selv nævnt årstallet 1999.

Jan Kjærgaard spurgte ham om muligheden for at lække afgørelsen, hvilket han naturligvis afviste.

10.15 Perioden fra den 19. til den 30. september 2010

10.15.1. Den 19. og den 20. september 2010

Den 19. september 2010 skrev Jan Kjærgaard i Ekstra Bladet bl.a., at SKATs afgørelse langt fra var så klar, som Helle Thorning-Schmidt påstod fredagen (den 17. september 2010) igennem. Flere kilder havde oplyst, at det fremgik af SKATs sagsfremstilling, at Stephen Kinnock med afholdelse af arbejdsrelaterede møder i København bevægede sig ind i en gråzone, hvor hvert enkelt møde i princippet risikerede at gøre ham skattepligtig i Danmark.

Jan Kjærgaard har forklaret, at han, efter artiklen var trykt, fik en opringning fra Helle Thorning-Schmidt, der sagde, at han skulle passe på sine kilder. Hun oplyste, at der ikke stod noget problematisk i afgørelsen, og at der ikke stod noget om Stephen Kinnocks arbejdsrelaterede møder. Han turde herefter ikke stole på noget mundtligt fra Peter Arnfeldt om afgørelsen.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han klart kan afvise at have sagt til Jan Kjærgaard, at afgørelsen indeholdt oplysninger om Stephen Kinnocks ar-

bejdsrelaterede møder. Han er ikke en af de kilder, som Jan Kjærgaard refererede til.

Samme dag – der var en søndag – kl. 10.33 skrev Peter Loft til Birgitte Christensen og bad hende om at få en til den følgende morgen at undersøge et spørgsmål om forældelse. Han henviste til, at Stephen Kinnock i 2008 havde fået meddelelse om den fulde skattepligts ophør med virkning fra 2006. Han spurgte, om fristen relaterede sig til afgørelsen eller til indkomstårene. Han antog, at forældelsen var absolut for så vidt angik de indkomstår, der lå mere end tre år tilbage.

Kl. 15.36 svarede Birgitte Christensen bl.a., at hun ville mene, at det afgørende for fristreglerne var indkomstårene. Hun ville få det tjekket næste dag og spurgte, om han havde brug for et notat.

Peter Loft skrev kl. 15.45, at en mundtlig bekræftelse burde være nok.

Kl. 19.31 skrev Birgitte Christensen til Per Hvas, cc Winnie Jensen, og spurgte om han var enig.

Forinden havde Peter Loft kl. 12.00 sendt et notat til Birgitte Christensen og Ivar Nordland. Han spurgte, om de ville tjekke notatet, der vist nok var i strid med det, som Michael Frank havde skrevet tidligere.

I notatet anførte Peter Loft, at der var tre forhold, som kunne rejse spørgsmål om skattepligtsophøret i 1999. Det drejede sig om, at der umiddelbart efter fraflytningen erhvervedes en ny ejendom i Danmark, at der var tale om en lejlighed med fuld bopælspligt, og at ægtefællen opretholdt fuld skattepligt til Danmark i hele perioden.

Peter Loft anførte videre bl.a., at situationen, hvor der efter fraflytning erhverves en ny ejendom, vel bedst kunne sidestilles med situationen, hvor man besad to ejendomme i Danmark, en primær bolig og f.eks. et sommerhus. Praksis stillede ikke krav om, at også sommerhuset skulle afhændes eller udlejes. Der måtte blot ikke tages ophold i sommerhuset, som en person havde gjort i en anden sag.

Skattemæssigt var det uden betydning, om den sekundære bolig rent faktisk havde status som sommerhus, om der var knyttet bopælspligt til den etc. Afgørende var, at der ikke i skattemæssig forstand var taget ophold i huset. De temmelig vidtgående afgørelser i fraflytningstilfælde angik oftest de situationer, hvor resten af familien blev boende i Danmark.

I notatet anføres også, at det forhold, at en ægtefælle var underkastet fuld skattepligt, var uden betydning for den anden ægtefælles skattepligt. Spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende havde udført arbejde fra Danmark, var afgjort ud fra dennes egne oplysninger. Fremkom der nye oplysninger herom, kunne dette begrunde en genoptagelse af sagen.

Birgitte Christensen svarede kl. 14.43 bl.a., at det billede, der tegnede sig, når man så på afgørelserne om fraflytning, var, at der også blev lagt vægt på hensigten i den forstand, at fraflytningen skulle give et billede af, at man vitterligt bosatte sig i udlandet.

Hun foreslog, at der i sætningen om, at det skattemæssigt var uden betydning, tilføjes "i tilflytningssituationen".

Kl. 15.38 skrev Peter Loft til Birgitte Christensen, at det anførte netop gik på fraflytningssituationen, og at han nærmest forstod hende således, at hun ikke var enig. Peter Loft fortsatte, at sagen jo var den, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt mente, at købet af en ny lejlighed svarede til at beholde den gamle.

Denne mail videresendte Birgitte Christensen til Ivar Nordland, der kl. 17.40 skrev til Peter Loft og Birgitte Christensen. Han henviste til en afgørelse fra 2009, som Birgitte Christensen havde fundet, og skrev, at afgørelsen svarede til, hvad SKAT København og alle andre i huset havde lagt til grund for, at Stephen Kinnock var ude af dansk skattepligt fra og med oktober 1999. Ministerens forudsætning om, at Helle Thorning-Schmidts køb af lejlighed kunne sidestilles med, at hun bibeholdt en bolig, kunne simpelthen ikke gennemføres.

Kl. 18.27 foreslog Birgitte Christensen, at Peter Loft i notatet tog et afsnit ud og i stedet indsatte en omtale af 2009-afgørelsen.

I en mail kl. 18.36 til Ivar Nordland bemærkede hun, at hun havde indtryk af, at Peter Loft kunne være under pres for dokumentation.

Kl. 19.37 skrev Peter Loft til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland, at han læste det, som de skrev således, at afgørelsen var forkert, idet det jo var en helårsbolig, der erhvervedes.

Ivar Nordland svarede kl. 19.40, at Peter Loft måtte skille de enkelte dele af afgørelsen i, hvad der var relevant for Helle Thorning-Schmidts forhold, og hvad der ikke var. Det afgørende var, at de reelt havde sluppet dansk skattepligt, og hvis det var tilfældet, var der ingen nedre grænse for, hvornår en ny bolig kunne erhverves.

Kl. 19.51 svarede Birgitte Christensen. Hun bemærkede, at skatteyderen i 2009-afgørelsen ikke blev skattepligtig ved at købe helårsboligen, men først fra det tidspunkt, hvor han tog ophold i Danmark.

Peter Loft skrev kl. 20.20, at han nu ikke længere var med, men at det måtte være muligt at lave et notat, som satte tingene på plads.

Ivar Nordland og Peter Loft udvekslede yderligere mails herom samme aften. Kl. 21.44 skrev Ivar Nordland bl.a., at Skatterådet i 2009-afgørelsen vurderede, at pågældende havde for stor erhvervsmæssig tilknytning til Danmark.

Kl. 21.49 skrev Peter Loft, at han troede, at en pædagogisk fremstilling af dette måtte kunne udgøre det, som de havde brug for.

Kl. 21.56 videresendte Ivar Nordland de udvekslede mails til Carsten Vesterø og Michael Frank og bad dem sætte en variant af materialet ind i et af deres ”utallige” notater til Peter Lofts brug over for ministeren.

Kl. 22.28 sendte Birgitte Christensen et forslag til udbygning af eksempelnotatet til Peter Loft, og Ivar Nordland. Hun anførte, at hun håbede, at han kunne bruge det til sin snak med Troels Lund Poulsen og en eventuel forudgående mail.

I forslaget refererede Birgitte Christensen 2009-afgørelsen og kom også med en tilføjelse med nogle bemærkninger til Stephen Kinnocks sag, hvori dele af Peter Lofts notat var brugt.

Mailen videresendte hun kl. 22.33 til Carsten Vesterø og Michael Frank.

Peter Loft kommenterede Birgitte Christensen forslag næste dag – mandag den 20. september 2010 – kl. 6.15 og 6.18. Han anførte bl.a., at hvis afgørelsen kunne udlægges, som de sagde, var det det, der skulle skrives. Ingenting kunne overlades til fantasi eller fortolkning. Han tilføjede, at hvis de læste oplægget med ministerens øjne, ville de også komme til den modsatte situation.

Kl. 6.48 svarede Birgitte Christensen, at de ville forsøge at tydeliggøre det. Hun orienterede pr. mail Carsten Vesterø og Michael Frank herom.

Samme dag kl. 10.30 skrev Birgitte Christensen til Peter Loft, at der var ok fra fagkontoret til hendes beskrivelse af fristreglerne i mailen fra dagen før kl. 15.36. Efterfølgende satte Jan Muff Hansen teksten ind i et notat.

Kl. 10.34 svarede Peter Loft, at det var godt, og spurgte, om de kunne veksle et par ord om hans møde ”her til morgen”, når der var lejlighed.

Birgitte Christensen svarede, at de kunne gøre det, når de gik i arbejdsgrupper kl. 11.

Forinden havde Michael Frank kl. 10.15 sendt en udbygget version af eksempelnotatet til Ivar Nordland, cc Birgitte Christensen. Han bemærkede, at eksemplerne på til- og fraflytning var suppleret, og at der var taget udgangspunkt i 2009-afgørelsen. Han syntes ikke, at de supplerende bemærkninger fra Birgitte Christensen var helt dækkende, men rettede det til, så godt han kunne.

Kl. 10.25 svarede Birgitte Christensen, at hvis de mente, at bemærkningerne var problematiske, syntes hun, at de skulle droppe dem.

Ivar Nordland skrev kl. 10.51, at han syntes, at eksempelpapiret var fint. Han syntes ikke, at de skulle levere de supplerende bemærkninger, da det kom alt for tæt på sagen.

Kl. 11.00 videresendte Birgitte Christensen mailen fra Michael Frank kl. 10.15 til Peter Loft, som kl. 11.12 spurgte: ”hvor sidder du?”.

Kl. 13.08 sendte Michael Frank en udbygget version af Birgitte Christensens bemærkninger til Ivar Nordland, cc Birgitte Christensen. Han bemærkede, at sidstnævnte alligevel gerne ville have, at de arbejdede på at raffinere bemærkningerne.

I den nye version er bl.a. anført, at det forhold, at hustruen i forbindelse med sin og familiens fraflytning til Belgien midlertidigt havde postadresse hos sin mor, som udgangspunkt ikke førte til, at hendes skattepligt blev bevaret. Det bemærkes, at hustruen – så vidt man vidste – ikke havde indtægtsgivende arbejde her i landet i 2000 eller senere, før hun igen blev medlem af folketinget.

Birgitte Christensen svarede kl. 13.23, at det var tanken, at det om ægtefællens bevarelse af skattepligt skulle ind i eksempelnotatet i en form, hvor de ikke behøvede at nævne Helle Thorning-Schmidt.

Ivar Nordland svarede kl. 13.26, at det var fint nok med ham, men han brød sig bare ikke om at levere personoplysninger til en minister, ”der ikke må blande sig (men gerne vil)”.

Kl. 13.36 svarede Michael Frank, at han upersonliggjorde det personlige i videst muligt omfang.

Kl. 14.51 sendte Michael en ny version af eksempelnotatet til Birgitte Christensen, cc Ivar Nordland, og spurgte, om det skulle til Peter Loft nu. I notatet var afsnittet om tilflytning efter fraflytning yderligere udbygget i overensstemmelse med det ovenstående.

Af mails af 14.55 og 15.56 fremgår, at der blev lavet nogle yderligere rettelser i notatet.

Kl. 19.29 sendte Birgitte Christensen til Peter Loft og Ivar Nordland det notat, som Troels Lund Poulsen havde fået. Det fremgår, at der havde været nogle tekniske fejl. Til Peter Loft skrev hun, at hun håbede, at han på det nu udarbejdede grundlag kunne få en god dialog om sagen.

Troels Lund Poulsen har fremlagt et notat, hvorpå han har påført datoen 27. september 2010. Notatet er identisk med ovennævnte.

Lisbeth Rasmussen har i sine dagbogsnotater anført, at Birgitte Christensen den 20. september 2010 i forbindelse med et skattedirektørmøde på Sluseholmen bad om nærmere oplysninger om ophør af skattepligten og bopælsopgivelsen i 1999. Ministeren skulle have et notat, da de stillede spørgsmål ved, om det var en korrekt skattemæssig vurdering fra SKAT Københavns side, at Stephen Kinnock var udtrådt af skattepligten, når Helle Thorning-Schmidt stadig havde adresse her i landet hos sin mor og få måneder efter købte en lejlighed i Danmark.

Birgitte Christensen havde ifølge dagbogsnotaterne forklaret, at Peter Loft havde bestilt et nyt notat, men at det vist nok var til ministeren. Birgitte Christensen havde fundet en afgørelse, hvor der var tale om fornyet erhvervelse af bolig i Danmark, og hvor Skatterådet sagde, at der skulle tages ophold i den nye bolig for at erhverve bopæl i Danmark. Det forventedes ikke, at notatet ville give anledning til noget nyt.

I dagbogsnotatet skriver hun videre: ”Snak med Erling – ministeren ved det hele/ har prøvet af få vores afgørelse omgjort. Det er undersøgt, om Skatterådet kan tage sagen op igen. Det er dog opgivet. Peter Loft har sagt endegyldigt nej til dette”.

Erling Andersen har i sin redegørelse anført, at han hen over weekenden ikke hørte noget. Under mødet den 20. september 2010 konstaterede han livlig aktivitet fra Peter Loft og Birgitte Christensens side, men de talte ikke med ham. I løbet af dagen tog Birgitte Christensen kontakt til Lisbeth Rasmussen. Birgitte Christensen bad om

at få nogle detaljer fra sagen, da skatteministeren skulle have et notat, da denne og Peter Arnfeldt stadig stillede spørgsmålstejn ved SKAT Københavns afgørelse. Over middag spurgte han Steffen Normann Hansen, hvad der foregik. Steffen Normann Hansen oplyste, at skatteministeren havde prøvet at få afgørelsen omgjort. Det var undersøgt, om Skatterådet kunne tage sagen op, hvilket dog var opgivet. Peter Loft havde endegyldigt sagt nej til dette.

Peter Loft har i sin supplerende redegørelse oplyst, at han den 20. september 2010 fik udarbejdet et notat for at få skabt klarhed over retstilstanden på området. Notatet drøftede han muligvis med Birgitte Christensen på mødet på Sluseholmen.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han bestrider, at han har sagt, at købet af en ny lejlighed svarede til at beholde den gamle som anført i mailen 19. september 2010 kl. 15.38. Det, der kom tættest på, var de generelle drøftelser af reglerne til brug for presseberedskabet, som han har deltaget i.

Han kan ikke huske, om han drøftede sagen med ministeren i løbet af weekenden, men han har sikkert talt med ham, da han stort set altid talte med ministeren i weekenden. Han var ikke bekendt med aktiviteterne mellem embedsmændene. Han kan ikke huske, om han mandag eller tirsdag talte med Birgitte Christensen eller Ivar Nordland om til- og fraflytningsspørgsmålet.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han ikke ved, hvorfra Peter Loft havde det indtryk, at han og Peter Arnfeldt skulle mene, at købet af en ny lejlighed svarede til at beholde den gamle. Det samme gælder Ivar Nordlands mail af 19. september 2010 kl. 17.40, hvor denne henviser til ministerens forudsætninger.

Det fremgår ikke af hans kalender, at der skulle være aftalt et møde den 20. september 2010 mellem ham og Peter Loft om problemstillingen.

Han ved ikke, hvorfor Peter Loft havde det indtryk, at han ville læse teksten på en helt anden måde, jf. mailen den 20. september 2010 kl. 6.15. Han var ikke i kontakt med Peter Loft i weekenden og var ikke klar over den megen korrespondance.

Han fik flere notater, uden at han lavede en tekstsner gennemlæsning af dem. Grunden til, at han interesserede sig for oplysningerne, var, at det var afgørende for ham som skatteminister at kende reglerne. Han var på

dette tidspunkt ligeglåd med, om afgørelsen ville blive offentliggjort eller ej. Han ved ikke, om han fik et notat den 20. september 2010.

Det, som han stillede spørgsmål til, og som han fandt relevant at vide noget om, var til- og fraflytningspolitikken. Han gik ud fra, at embedsmændene ville sige fra, hvis de på et tidspunkt mente, at han gik over strengen og var for tæt på konkret sagsbehandling. Det fik han på intet tidspunkt at vide.

Efter den 20. september 2010 kom der en pause i drøftelserne med embedsmændene om reglerne. Det blev først bragt på bane igen, da spørgsmål 59 fra Folketingets Skatteudvalg blev stillet flere måneder senere.

Med hensyn til det, som Lisbeth Rasmussen har skrevet i sine dagbøgsnotater, må Ivar Nordland og Birgitte Christensen fuldstændig have misforstået situationen i ministeriet i disse dage. De var ikke med til mødet den 16. september 2010.

Det er ikke rigtigt, når Erling Andersen i sin redegørelse oplyser, at Peter Loft havde sagt nej til, at sagen kunne tages op, for han – Troels Lund Poulsen – har aldrig spurgt Peter Loft. Han har aldrig givet udtryk for, at afgørelsen skulle laves om, men har blot interesseret sig for de præmisser, der lå til grund for den.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun ikke blev kontaktet i løbet af weekenden.

Under skattedirektørmødet den 20. september 2010 blev hun kontaktet af Birgitte Christensen, der ville have en opdatering på nogle faktiske oplysninger. Birgitte Christensen fokuserede på, hvad der skulle til, før skattepligten ophørte. Birgitte Christensen sagde, at Peter Loft havde bestilt et notat og tilføjede, at notatet var til ministeren. Hun orienterede Erling Andersen herom.

Senere fortalte Erling Andersen hende, at han havde talt med Steffen Normann Hansen. Erling Andersen havde fået at vide, at ministeren kendte det hele og specielt, at ministeren havde prøvet at få afgørelsen omgjort. Det vil sige, at den opfattelse og den stemning, som de fornemmede den 16. september 2010 om aftenen, underbyggedes af, at der havde været en meget intensiv diskussion, hvor ministeren havde været involveret.

Efterfølgende, omkring september/oktober 2010, blev hun flere gange kontaktet af Michael Frank, fordi han skulle skrive noget vedrørende sagen. Hun gav ham nogle oplysninger, men ikke afgørelsen.

Erling Andersen har forklaret, at der ikke var kontakt mellem ham og Koncerncentret i weekenden.

Mandag den 20. september 2010 kunne han under mødet iagttagende, at Peter Loft og Birgitte Christensen havde meget travlt med at tale i telefon. I frokostpausen spurgte han Steffen Normann Hansen, hvad der foregik. Steffen Normann Hansen sagde, at ministeren havde forsøgt at få SKAT Københavns afgørelse omgjort, og at det havde været overvejet, om man kunne bruge Skatterådet, men det havde Peter Loft sagt endegyldigt nej til.

Bagefter talte han med Lisbeth Rasmussen, der fortalte, at hun havde haft en samtale med Birgitte Christensen, som havde bedt om nogle konkrete oplysninger, fordi der skulle laves et notat til ministeren.

Michael Frank har forklaret, at han ikke inden mailen af 19. september 2010 kl. 21.49 blev kontaktet. Han læste først mailen dagen efter.

Han talte først og fremmest med Birgitte Christensen. Kontoret skulle stå inde for, at det, som de lagde op, var rigtigt. De blev ikke på noget tidspunkt bedt om at dreje noget som helst i nogen retning.

Det er tænkeligt, at han talte med Birgitte Christensen søndag aften, jf. mailen kl. 22.28. På et tidspunkt ringede hun for at tale om en skatterådsafgørelse, hvor man solgte en bolig og købte en anden.

Mandag den 20. september 2010 kl. 10.15 sendte han udkast til to notater til Ivar Nordland. Han havde ikke forinden drøftet dem med Ivar Nordland eller Birgitte Christensen. Som han husker det, gik bestillingen på, at hele situationen med til- og fraflytning skulle tydeliggøres.

Han havde fået at vide, at det var hastende. Han mener, at der var deadline kl. 14 eller 15, fordi Peter Loft skulle til et møde.

Hovednotatet om til- og fraflytning mv. var oprindeligt tænkt som et notat, der eventuelt kunne udleveres til pressen. Det blev efterhånden mere

detaljeret og dermed mindre egnet til udlevering. Bestillerne vidste, hvem notatet vedrørte. Han fik ingen forklaring på, at det skulle anonymiseres.

Birgitte Christensen har forklaret, at hun ud fra mailkorrespondancen havde det indtryk, at Peter Loft havde drøftet sagen med ministeren og var blevet bedt om at undersøge nogle yderligere ting, herunder forældelsesfristen.

Hun talte med Peter Loft den 20. september 2010, jf. mailen kl. 10.36, men hun har ikke præsent, hvad de præcist talte om. Hun vil mene, at det var spørgsmål om at få afstemt, at de udarbejdede notater matchede den efterspørgsel, der var.

Der var en enkelt telefonsamtale med Peter Loft den 19. september 2010, hvor han spurgte, om hun var opmærksom på, at de skulle "se på det her", og at hun i mailkorrespondancen kunne se, at Peter Loft skulle mødes med ministeren eller have en drøftelse med ham. I det lys gik hun ud fra, at det var til brug for hans drøftelse med ministeren – både materialet om forældelsesproblematikken og det andet.

Hun drøftede ikke med Peter Loft, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt skulle mene, at køb af en ny lejlighed skulle svare til at beholde den gamle, jf. mailen den 19. september 2010, kl. 15.38. Det var en ny oplysning for hende.

Hun forsøgte selv at beskrive reglerne tydeligere. Som hun opfattede det, var det et spørgsmål om at få det forklaret på en pædagogisk måde i et notat, som hun kunne give til Peter Loft, der kunne forklare reglerne for Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt.

Hun drøftede ikke "ministerens forudsætninger", jf. mail af 19. september 2010 kl. 17.40, med Ivar Nordland. Som man kan se af de sendte mails, var der en vis irritation fra Ivar Nordlands side, men det var ikke noget, de drøftede indgående.

På tidspunktet for Peter Lofts mail 19. september 2010 kl. 18.27 havde hun ikke telefonisk kontakt med ham. Hendes indtryk af, at han kunne være under pres for dokumentation, støttede hun bl.a. på Peter Lofts bemærkning om, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt satte spørgsmålstegn. Man kunne se, at han havde en opgave med at formidle tingene til ministeren.

I sin mail kl. 22.28 forsøgte hun at bruge noget af det, som Peter Loft havde skrevet. Hun havde fået indtryk af, at notatet skulle bruges til at forklare ministeren, hvorfor reglerne var, som de var. Det var ikke usædvanligt, at de arbejdede en søndag, men det var usædvanligt, at de var så meget nede i detaljen for at redegøre for nogle regler i forhold til ministeren. I hendes optik var det ikke en personsag, som de arbejdede med. Det var et spørgsmål om at få afklaret regelgrundlaget, så Peter Loft kunne formidle det videre til ministeren.

Hun læste Peter Lofts mail den 20. september 2010 kl. 6.15 sådan, at notatet ikke var pædagogisk nok. Hun syntes, at det var helt fint at tage nogle konkrete beskrivelser, der knyttede sig til den konkrete sag, ud af notatet og gøre det til en generel beskrivelse.

Tidligt om mandagen sendte Peter Loft en mail, hvor han spurgte, om de kunne mødes, fordi han gerne ville fortælle om et møde, som han havde haft. Mødet havde været om morgenen samme dag. Som hun husker det, var det et møde med ministeren.

I forbindelse med mødet på Sluseholmen havde hun en samtale med Lisbeth Rasmussen. Hun spurgte Lisbeth Rasmussen om en oplysning for at være sikker på, at det notat, som de var ved at udarbejde, var dækkende. Hun husker ikke, hvad det var for en oplysning. Hendes vinkel i forhold til det, som hun sagde, var, at de var ved at skrive et notat, og at det ikke var udtryk for, at de forsøgte at ændre afgørelsen. Opgaven var at beskrive reglerne.

Hun tror ikke, at hun sagde noget om, at der blev stillet spørgsmål om, hvordan SKAT København faktisk vurderede Stephen Kinnocks forhold. Den bevismæssige vurdering talte hun ikke med Lisbeth Rasmussen om. Det var kun det generelle.

Hun hørte ikke, at Peter Loft skulle have sagt endegyldigt nej til at få sagen for Skatterådet. Der var selvfølgelig en vurdering af, hvad der var af muligheder indenfor reglerne, men hun drøftede det ikke med Steffen Normann Hansen.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han talte med Erling Andersen til frokost den 20. september 2010. Han havde intet kendskab til det, der var sket forinden. Erling Andersen sagde, at han havde hørt, at Ivar Nordland havde været med til et møde med ministeren, og at han –

Steffen Normann Hansen – også havde været med til mødet, hvorunder ministeren ville have afgørelsen omgjort. Det havde Ivar Nordland fortalt til Lisbeth Rasmussen. Erling Andersen var rimelig oprevet.

Han sagde, at det kunne han ikke genkende og fortalte, hvordan han havde oplevet samtalen med ministeren. Han kan ikke genkende ordene i Erling Andersens forklaring om deres samtale. Han refererede under samtalen, at ministeren som det sidste havde spurgt, hvad nu hvis afgørelsen alligevel var forkert, og at Peter Loft havde svaret, at så kunne den formentlig komme i Skatterådet.

Han refererede præcist den samtale, der havde været på ministerens kontor, nemlig at Peter Arnfeldt havde sagt, hvad han har forklaret, at ministeren havde sagt, at han heller ikke kunne forstå det, og at Peter Loft havde forklaret, hvordan det hang sammen. Han refererede også slutreplikkerne på vej ud af døren.

Han havde ikke kendskab til samtalen mellem Birgitte Christensen og Lisbeth Rasmussen.

Ivar Nordland har forklaret, at han ikke var involveret i overvejelserne om fristreglerne. Han talte ikke i telefon med Peter Loft søndag den 19. september 2010. Det er muligt, at han talte med Birgitte Christensen, men han husker det ikke.

Han kunne ikke regne ud, hvad Peter Loft ville med sit notat. Det var som om, at Peter Loft gendigtede afgørelsen og indføjede noget af ministerens sprogbrug. Hvad det skulle til for, stod ham ikke klart.

Ud fra mailkorrespondancen tror han, at Peter Loft havde det problem, at han skulle forklare ministeren, hvorfor sagen var endt, som den var. Det var Peter Loft åbenbart ikke bekvem ved. Han havde i mailen om morgenen den 17. september 2010 forsøgt at forklare Peter Loft, hvordan sagen hang sammen, og han kunne ikke forstå, hvorfor Peter Loft ikke blot kunne sige dette til ministeren, hvis han var enig.

Han hæftede sig ikke nærmere ved bemærkningerne sidst i Peter Lofts notat om genoptagelse, men syntes, at det var unødvendigt at skrive.

Han tror, at Birgitte Christensen sendte ham Peter Lofts mail kl. 15.38 om, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt mente, at købet af en ny

lejlighed svarede til at beholde den gamle. Han opfattede det således, at det svarede til det, som Peter Loft havde givet udtryk for overfor ham den 16. september 2010.

Han forstod ikke, hvad denne mailstorm skulle til for. Afgørelsen var truffet den 17. september 2010, og man kunne se, at der efterfølgende røg briefinger op om, at man ikke kunne appellere. Han gik ud fra, at afgørelsen i realiteten var blevet endelig.

Afgørelsen fra 2009 viste, at hvis man vitterligt var ude i blot relativ kort tid, så skulle man betragtes som tilflytter, når man næste gang kom i kontakt med landet. Der lå selvfølgelig et bevisspørgsmål heri, men de gamle regler, hvorefter man skulle bevise, at man skattemæssigt var hjemmehørende i et andet land mv., var væk.

Han talte ikke med Birgitte Christensen om hendes bemærkning om, at det var hendes indtryk, at Peter Loft var under pres for dokumentation.

Han var ikke i kontakt med Peter Loft i løbet af formiddagen den 20. september 2010. Han fik kun mails. Han ved ikke, hvad Peter Loft mente med, at et citat næsten kun kunne læses lige modsat, jf. mailen kl. 6.15. Som han husker det, hørte han ikke noget til, om Peter Loft reagerede på det nye notat.

Hans bemærkning om, at de leverede personoplysninger til en minister, som ikke måtte blande sig, men gerne ville, jf. mailen 20. september 2010 kl. 13.26, viste tilbage til telefonsamtalen med Peter Loft den 16. september 2010 om aftenen. Han kunne ikke få andet indtryk af samtalen, end at det var det, der lå i det.

Han hørte ikke, om ministeren eller Peter Arnfeldt havde nogen reaktion på det nye eksempelnotat.

Der var ikke noget sted i mailkorrespondancen, der lagde op til, at man skulle lave et notat, der fik et andet resultat. Det var der heller ikke nogen grund til, hvis man vidste, at afgørelsen ikke kunne påklages. Så handlede det vel mere om at få ministeren til at finde sig til rette med, at afgørelsen endte, som den gjorde. Han fik dog ikke fra Peter Lofts side at vide, hvad øvelsen egentlig gik ud på.

Peter Loft har forklaret, at der ikke var nogen konkret anledning til, at han ville have fristreglerne undersøgt. Han vidste ikke, hvordan det hele ville ende, så hvis der kom en diskussion om, hvilke år der var forældede, kom han til at tænke på, hvad der gjaldt, når man afsagde afgørelse et år, men den vedrørte nogle andre år, der ikke lå i direkte forlængelse af det tidspunkt. Det var mest af teoretisk interesse, hvis han blev spurgt.

Han drøftede ikke fristreglerne med ministeren, men det kan godt være, at det var et beredskab, hvis han fik et spørgsmål herom.

Han skrev notatet, jf. mailen 19. september 2010 kl. 12.00, på grund af den uforløste fornemmelse, som han havde fra torsdag aften. Han ville gerne endegyldigt have det på plads. Om søndagen vidste han endvidere ikke med sikkerhed, om det ville ende med, at afgørelsen blev offentliggjort. Han tænker bedst, når han skriver, så i virkeligheden var det til en vis grad en øvelse for ham selv for at få diskussionen fra den 16. september 2010 på plads. Men det var også skrevet med henblik på, at han ville give det til ministeren og sige, at her var det, som de havde diskuteret, således at ministeren selv kunne forholde sig til det.

Endnu en gang må han erkende, at han kom ud i nogle juridiske unøjagtigheder, men det var også derfor, at han spurgte sine to specialister, om de ville læse det igennem. Det vigtigste budskab var, at bare man var ude af landet, og man kunne se, at der var reelle hensigter, var der sket fraflytning, og så var man i en tilflytningssituation. Det stod uantastet hele mailkorrespondancen igennem. Der var også et andet argument, der stod uantastet, og det var, at ligegyldigt hvad der skete med ægtefællen, så smittede det ikke, når det var en tilflytningssituation.

Han prøvede med et yderligere argument, som han også havde brugt torsdag aften: Hvis man i en fraflytningssituation kunne beholde et sommerhus, måtte man så meget desto mere i en tilflytningssituation. Over for ministeren prøvede han at skære det til ved at sige, at det var ligegyldigt, hvilken status huset havde.

Birgitte Christensen kom så med en modifikation, der betød, at det ikke var ligegyldigt. Hun henviste til en afgørelse, der gjorde ham endnu mere i tvivl, fordi han troede, at der i afgørelsen stod, at det godt kunne betyde, at skattepligten blev vækket til live, hvis man købte et sommerhus. Det viste sig, at det skyldtes, at vedkommende arbejdede her i landet, men det

var der ingen, der fortalte ham. Denne oplysning fik han først omkring kl. 22

Hvis man ser på mailkorrespondancen, argumenterede han ikke ud fra, at afgørelsen var forkert. Han forsvarede tværtimod afgørelsen det bedste, han kunne.

Han havde ikke over for Birgitte Christensen givet udtryk for, at han var under pres for dokumentation, jf. mailen kl. 18.36. Han var kun i kontakt med hende via mail. Han ved heller ikke, om han var under pres. Om søndagen var der ikke nogen, der havde nogen forventning om noget som helst. Han sad sådan set bare og arbejdede på eget initiativ.

Mailen kl. 17.40 fra Ivar Nordland, hvorved hans argumentation faldt sammen, var vel den, som Birgitte Christensen henviste til og mente, at han sad og sprællede for at holde fast i sin argumentation. Det gjorde han lidt, fordi det var det, han havde sagt på mødet med ministeren og gerne ville føre til ende, da han syntes, at det var et godt argument.

Han husker ikke så nøje, hvad han mente med mailen 20. september 2010 kl. 6.15. Hvis nogen måtte have, og det ved han ikke noget om, et ønske om at nå til det resultat, at afgørelsen var forkert, så skulle de nødig give næring til det ved den måde, som de skrev på.

Han husker ikke, om han drøftede de to notater, som han modtog kl. 11.00, med Birgitte Christensen, men det har han nok gjort. Han tror ikke, at de diskuterede det indholdsmæssige.

Han modtog ikke nogen reaktion på notatet fra ministeren eller Peter Arnfeldt. Han vil ikke udelukke, at de vekslede et par ord, men i virkeligheden var den 16. september 2010 om aftenen sidste gang, hvor de reelt drøftede sagen.

Ministerens habilitet og det betimelige i, at ministeren fik oplysninger om sin politiske hovedmodstander, overvejede han ikke. Det lå lidt i hele systemet, som var udmøntet i reglerne omVIP-sagerne, men også på anden vis. I et eller andet omfang lå det i arbejdsrelationen mellem departementschef og minister, at man orienterede om skattesager med en vis politisk relevans. Da de havde samme tavshedspligt, og da de ikke havde mulighed for at agere i sagerne, var det ikke en overvejelse, han gjorde sig.

Han har ikke nogen erindring om et møde med ministeren mandag morgen, jf. mailen af samme dag kl. 10.34, men det er ikke utænkeligt. Det kan godt være, at han mandag morgen sagde til ministeren, at han havde arbejdet videre, at det, som han sagde torsdag aften, var korrekt, og at de arbejdede på et notat, og at ministeren hertil sagde ok. Det, der står tilbage i hans erindring, er, at drøftelsen på mødet torsdag aften aldrig rigtig blev genoptaget.

Det kan godt være, at han torsdag aften talte med ministeren efter, at han havde talt med Ivar Nordland, jf. bemærkningen i hans supplerende redegørelse om at han viderebragte svaret til ministeren, men sådan husker han det ikke.

Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldts spørgsmål kunne ikke besvares ud fra argumentationen i agterskrivelsen. Der stod bl.a. intet om, hvor længe man skulle være ude af landet. Han fik praktisk talt ingen pressehenvendelser i dagene efter den 16. september 2010, men alle de spørgsmål, som han havde forberedt sig på, kom et år efter, da afgørelsen blev offentliggjort.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret, at han ikke kan forklare, hvorfor han først den 27. september 2010 fik et notat, som skulle være lagt til ham 20. september 2010, men det fungerede sådan, at det gik gennem ministersekretariatet, og at han vil tro, at notatet også er gået forbi Peter Loft.

10.15.2. Den 21. til den 30. september 2010

Den 28. september 2010 sendte Michael Frank til Ivar Nordland, cc Carsten Vesterø, et spørgsmål/svarkatalog om skattepligt i forbindelse med tilflytning og fraflytning. Han skrev, at Birgitte Christensen syntes, at de skulle have et sådant katalog om emnet. En medarbejder i et af SKATs kundecentre havde skrevet til skatteministeren, fordi pressens omtale af Stephen Kinnock-sagen havde skabt undren i kundecentrene, og at man havde oplevet øgede henvendelser fra personer herom. Han bemærkede, at Peter Loft skulle sige god herfor, og at det ville ske i forbindelse med ministersagen.

Michael Frank har forklaret, at han ikke husker, om det var Peter Loft eller Birgitte Christensen, der i første omgang kom med bestillingen. Hele forløbet viste, at der var behov for en pædagogisk forklaring på, hvad

skattereglerne gik ud på. Ministersagen kan meget vel være en sag fra SKAT i Odense.

Af rapportmateriale fra Københavns Politi fremgår, at der natten mellem den 30. september og 1. oktober 2010 var indbrud i Koncerncentret, herunder på Troels Lund Poulsens kontor. Der blev ved indbruddet stjålet effekter fra 2. sal. I weekenden fra den 1. til den 4. oktober 2010 var der på ny indbrud i Koncerncentret. Denne gang blev der stjålet effekter fra 1. og 3. sal.

Anne Nørgaard Simonsen har forklaret, at hun ikke har kendskab til, om der blev fjernet dokumenter fra ministerens kontor eller forkontoret. Der var ikke tegn på, at der havde været indbrud i hendes skab.

Af en specifikationsliste fra Jan Kjærgaards telefon fremgår, at der i perioden flere gange var telefonisk kontakt, herunder sms'er, mellem Kjærgaard og Peter Arnfeldt. Det fremgår bl.a., at der den 21. september 2010 var samtaler på godt 15, 29 og 26 minutter, og den 26. september 2010 var en samtale på godt 8 minutter.

Af Jan Kjærgaards noter fremgår bl.a., at Peter Arnfeldt den 21. september 2010 ca. kl. 14.15 skulle have sagt, at det måtte være nok, hvis han fortalte Jan Kjærgaard, hvad de belastende oplysninger om Helle Thorning-Schmidt gik ud på.

Ifølge noterne gæntog Jan Kjærgaard under en samtale samme dag ca. kl. 18.45, at han måtte have en kopi af afgørelsen. Peter Arnfeldt sagde, at det var helt udelukket, men udtrykte vilje til at vise "info". Kl. ca. 21.30 foreslog Jan Kjærgaard, at Peter Arnfeldt viste ham den del af afgørelsen, der var belastende. Peter Arnfeldt svarede, at han ville gå i tænkeboks.

Den 26. september 2010 ca. kl. 22.20 skulle Peter Arnfeldt ifølge noterne have sagt til Jan Kjærgaard, at det måtte være nok, hvis han fortalte, hvad der var belastende for Helle Thorning-Schmidt. Han henviste til, at han løb en enorm risiko.

Jan Kjærgaard har forklaret, at Peter Arnfeldt under samtale den 21. september 2010 kl. 14.15 ikke gav yderligere oplysninger. Han bad heller ikke om yderligere oplysninger, men arbejdede på at få noget skriftligt. Som han husker det, gav Arnfeldt kl. 18.45 ikke yderligere "vareprøver" på afgørelsen.

Under samtalen kl. 21.30 startede Peter Arnfeldt med at tilbyde oplysninger mundtligt over telefonen, men det var han ikke interesseret i. Han foreslog, at de mødtes et sted, og som han forstod det, var Peter Arnfeldt

villig til at vise dele af afgørelsen. Det måtte dog ikke fremgå, at han havde set afgørelsen, og han måtte heller ikke gengive hele sætninger. Samtalen endte med, at Peter Arnfeldt gik i tænkeboks.

Den 25.-26. september 2010 havde Socialdemokraterne kongres, og han kontaktede den 26. september 2010 Peter Arnfeldt for at få et bedre tilbud. Arnfeldt gik imidlertid en position tilbage og ønskede nu kun at komme med oplysninger mundtligt. Det viste sig at være afslutningen på forhandlingerne om eventuel lækage. Der var kun lidt sms-kontakt efterfølgende.

Han erindrer ikke, om Peter Arnfeldt gav ham oplysninger om Stephen Kinnocks personlige forhold, som kunne være interessante at skrive om.

En af de første dage i uge 40 i 2010 orienterede han Poul Madsen om kontakten med Peter Arnfeldt, og at den var ebbet ud. Han og Poul Madsen mente, at det var for risikabelt at skrive en artikel på baggrund af mundtlige oplysninger.

Poul Madsen har forklaret, at Jan Kjærgaard den 7. oktober 2010 fortalte ham om kontakten med Peter Arnfeldt, og at Arnfeldt var villig til at oplæse dele af afgørelsen. Han mente, at det var for risikabelt at bruge mundtlige oplysninger. De konstaterede, at sagen var død. Jan Kjærgaards noter så han først i december 2011.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han ikke kan genkende sprogbruget i Jan Kjærgaards noter fra samtalerne den 21. september 2010. Han kan helt afvise, at der var tale om, at han skulle gengive dele af afgørelsen eller udlevere kopi af den. Jan Kjærgaard var meget ivrig efter at få afgørelsen. Han erindrer ikke, hvad de talte om andet end, at Jan Kjærgaard causerede om afgørelsen og måske om, hvad det betød for det politiske landskab.

Med hensyn til samtalen den 26. september 2010 kan han afvise det indhold, der fremgår af Jan Kjærgaards noter.

Han talte nok med 25-30 journalister om dagen. Det var en væsentlig del af hans arbejde og ofte også nyttigt for ham for at finde ud af, hvordan stemningen på Christiansborg var.

10.16 Perioden fra den 1. oktober 2010 til den 11. januar 2011

Den 27. oktober 2010 afsluttede Søren Hansen redigeringen af en oversigt over materiale, en såkaldt aktliste, i Stephen Kinnocks sag.

Under et afsnit "Korrespondance. Internt" er udkastet til agterskrivelse af "x. september 2010", oversigterne over opholdsdage, notatet om beskatning af løn fra British Council og presseklipnotatet af 31. august 2010 beskrevet således:

"x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft ved møde".

"De fire linjer" skrevet af Peter Loft og linjerne skrevet af Steffen Normann Hansen er beskrevet således:

"Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter loft".

Peter Lofts notat på to sider er beskrevet således:

"Udateret: SKATs ved Peter Lofts notater".

Notatet Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark er beskrevet således:

"Udateret: SKATs notat modtaget ved møde med Peter Loft".

Forinden havde Folketingets Ombudsmand den 1. oktober 2010 skrevet til Koncerncentret i anledning af, at journalist Jesper Høberg, Jyllands-Posten, havde klaget over to afgørelser om aktindsigt i sagen. Det drejede sig bl.a. om aktindsigt i datoen for en ministerforelæggelse.

Den 2. november 2010 svarede Koncerncentret, at den særlige tavshedspligt på Skatteministeriets område i det foreliggende tilfælde ikke var til hinder for at oplyse datoen for en eventuel ministerforelæggelse, men at der ikke fandtes en sådan forelæggelse.

Den 26. november 2010 anmodede ombudsmanden om en supplerende udtalelse. Ombudsmanden bad Koncerncentret redegøre for, om Koncerncentret havde været eller var i besiddelse af oplysninger om eller dokumenter fra Stephen Kinnocks skattesag eller sager, der var knyttet til sagen.

Ombudsmanden bad endvidere SKAT om at redegøre for, om SKAT havde videregivet akter fra eller informationer om Stephen Kinnocks skattesag eller tilknyttede sager til Koncerncenteret. Hvis det var tilfældet, bad han SKAT oplyse, hvilke dokumenter og oplysninger der var tale om.

I brevet bemærkede ombudsmanden, at udtalelserne eventuelt ville blive sendt til partshøring.

Ombudsmanden bad også om en aktliste fra SKAT og Koncerncenteret i skattesagen og i eventuelle tilknyttede sager.

Den 29. november 2010 sendte Anne Katrine Salling brevet til Jytte Fanefjord Grøndahl, Regionssekretariatet København, med anmodning om en udtalelse med frist til den 6. december 2010. Mailen blev samme dag videresendt til Gergana Trاسبorg med en bemærkning om, at Lisbeth Rasmussen godt ville tale med hende om sagen.

Ved mail den 9. december 2010 kl. 8.37 spurgte Peter Loft Steffen Normann Hansen, om han havde talt med Erling Andersen.

Kl. 8.45 svarede Steffen Normann Hansen, at det havde han. De nævnte "sager" var tilakteret sagen, og Erling Andersen var ved at fjerne dem, ligesom Erling Andersen var ved at justere i teksten på besvarelsen. Steffen Normann Hansen havde aftalt med ham, at de fik tingene at se igen, inden de officielt blev sendt over, når de alligevel var på Sluseholmen mandag (den 13. december 2010).

I et udkast til udtalelse af 10. december 2010 fra SKAT København er anført under "Skriftlige akter", at SKAT København den 16. september 2010 havde sendt VIP-orienteringer til Peter Loft og Steffen Normann Hansen vedlagt afgørelsen i udkast, og at SKAT København den 10. november 2010 havde sendt en redegørelse for medarbejdernes adgang til sagen.

Under "Anden information" er oplyst, at Erling Andersen på 5 møder havde orienteret Peter Loft og Steffen Normann Hansen om sagsforløbet. På møderne havde der været drøftelser om sagens principielle aspekter, SKATs forhold til pressen, håndtering af samme og de mulige konsekvenser af sagens afslutning, herunder den forventede interesse af intern og ekstern karakter og den indflydelse sagen kunne få på praksis i øvrigt.

Det oplyses endvidere, at der den 30. august 2010 havde været holdt et møde med Jura og Samfundsøkonomi, hvor man drøftede principielle skattepligtsspørgsmål.

Perioden fra den 1. oktober 2010 til den 11. januar 2011

Ifølge udtalelsen vedlagdes aktlister for begge skattesager.

Den 10. december 2010 sendte Lisbeth Rasmussen nogle forslag til ændringer i aktlisten for Stephen Kinnocks sag til Hanne Dahl Kofod, cc Erling Andersen. Ændringerne vedrørte beskrivelsen af de bilag, der er nævnt ovenfor. Beskrivelserne blev foreslået ændret til:

”September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater. Drøftet med koncernledelsen”,

”Arbejdsnotater. Udkast til formulering af Skats afgørelse. Afgrænsning og grundlaget for afgørelsen. Drøftet med koncernledelsen”,

”Arbejdsnotat om koncernledelsens overvejelser om principielle problemstillinger i forbindelse med sagen. Drøftet med koncernledelsen” og

”Notat om centrale skattepligtsspørgsmål og skatteforhold i sagen. Stephen Kinnock og spørgsmål om beskatning i Danmark. Drøftet med koncernledelsen”.

Udkastet til udtalelse fra SKAT København findes også i en version dateret den 13. december 2010. Under ”Anden information” er bl.a. indsat et nyt afsnit, hvori det bemærkes, at sagens materielle indhold og udfald ikke havde været til drøftelse ved møderne.

Ovennævnte aktliste findes endvidere i en udgave dateret den 13. december 2010. Heri er de nævnte bilag beskrevet således:

”September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater”,

”Udateret: Arbejdsnotater. Udkast til formulering af SKATs afgørelse. Afgrænsning og grundlaget for afgørelsen”,

”Udateret: Arbejdsnotat om overvejelser om principielle problemstillinger i forbindelse med sagen” og

”Udateret: Notat om centrale skattepligtsspørgsmål og skatteforhold i sagen. Stephen Kinnock og spørgsmål om beskatning i Danmark”.

Den 13. december 2010 kl. 22.01 skrev Peter Loft til Steffen Normann Hansen, at de nok skulle have et hurtigt møde om aktindsigtssagen. Det forekom ham, at der

var betydelig forskel på, hvad de havde givet aktindsigt i, og hvad de ifølge SKAT Københavns melding havde modtaget derfra. Peter Loft bemærkede, at dette nok ville interessere ombudsmanden – ud over alt det øvrige.

Kl. 22.14 skrev Steffen Normann Hansen, at han var enig. Han havde ”rodet” lidt med muligheden for at slette akter. Umiddelbart kunne det ikke lade sig gøre af en medarbejder, men akter kunne slettes af den systemansvarlige. Han ville vide noget mere næste morgen.

Hertil svarede Peter Loft kl. 22.23 ”fint”.

Gergana Trasborg har forklaret, at hun efter mailen af 29. november 2010 talte med Lisbeth Rasmussen, der fortalte hende, at hun og afdelingsleder Susanne Thorlin skulle skrive udtalelsen, og at Hanne Dahl Kofod skulle supplere med aktlisterne. Lisbeth Rasmussen og Erling Andersen instruerede hende om, hvad der skulle skrives.

Senere blev der holdt et møde med deltagelse af Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Susanne Thorlin, Hanne Dahl Kofod og hende. Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen gav dem her oplysning om de afholdte møder og om, hvad der skulle stå i udtalelsen. De holdt flere møder herom.

Brevet af 10. december 2010 er første udkast til udtalelse. Der kan dog godt have foreligget et tidligere udkast. Hun drøftede ikke udformningen af aktlisten med Hanne Dahl Kofod.

Hun skrev også udtalelsen af 13. december 2010. Erling Andersen oplyste hende mundtligt om, hvad der skulle rettes. Han kom ikke med nogen begrundelse herfor. Hun havde ikke kendskab til, at Erling Andersen holdt møder med Peter Loft og Steffen Normann Hansen om aktindsigtssagen.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at Erling Andersen sidst i oktober eller først i november 2010 fortalte hende, at Peter Loft havde nævnt, at ombudsmanden var begyndt at interessere sig for skattesagen i forbindelse med en aktindsigtssag. Peter Lofts bekymring gik på, om ombudsmanden ville igangsætte en egendriftsundersøgelse om sagsbehandlingen.

Hun havde efter mailen af 29. november 2010 en indledende drøftelse med Gergana Trasborg.

Senere holdt Erling Andersen, Gergana Trasborg, Hanne Dahl Kofod, Susanne Thorlin og hun et møde. Hun mener, at det var den 1. december 2010. På mødet blev opgaverne fordelt således, at Gergana Trasborg og Susanne Thorlin skulle stå for udtalelsen og Hanne Dahl Kofod og Susanne Thorlin for aktlisten. Erling Andersen skulle have kontakten til departementet, og hun skulle assistere, hvis der var noget, hun kunne bidrage med.

De havde aktlisten med, men fik allerede på dette tidspunkt en melding fra Erling Andersen om, at man gerne ville have aktlisten udbygget, så den blev forklarende. Hun antager, at det var noget, som han havde drøftet med Peter Loft og Steffen Normann Hansen. På mødet kom Erling Andersen med oplysninger om, hvad der skulle med i udtalelsen.

Hun blev ikke inddraget i udformningen af udtalelsen, men hun kan godt i perioden fra den 1. til den 10. december 2010 have set et eller to udkast, der blev lagt til hende. Oplysningerne må de have fået fra Erling Andersen. Hun kan dog meget vel have givet oplysningen om mødet den 30. august 2010.

Udtalelsen skulle sammenholdes med aktlisten, hvoraf fremgik, hvilke dokumenter, de havde udleveret, og hvad de havde modtaget på møderne. Det var det, hun forholdt sig til.

Den 9. december 2010 fortalte Erling Andersen, at det kom bag på Peter Loft og Steffen Normann Hansen, at hun havde akteret de fire akter på aktlisten. Peter Loft var meget vred over, at de fire akter fremgik. Peter Loft ville heller ikke have, at hans navn fremgik. Det måtte ikke "stå og blinke til ombudsmanden, at han havde været på sagen og i hvilken relation".

Hun mente, at dokumenterne havde været en del af sagen, og at de derfor skulle akteres. Hun kunne ikke ryste en forklaring ud af Erling Andersen på, hvorfor det ikke var akter. Hun opfattede det sådan, at Peter Loft også ville have, at akterne skulle fjernes fra aktlisten.

Efter hendes mail af 10. december 2010 med forslag til ændringer fik hun at vide, at de ikke kunne bruges. I den forbindelse nævnte Erling Andersen, at Steffen Normann Hansen havde nævnt, at man ville kigge på, om man kunne få de fire akter slettet. Herefter bakkede hun ud. Hun ville ikke

foretage sig yderligere overhovedet. Derfor reagerede hun heller ikke mere på udtalelsen og de mangler, der var i den.

Hun kender ikke baggrunden for, at ordene ”Drøftet med koncerndledelsen” ikke er med på aktlisten af 13. december 2010.

På et tidspunkt fortalte Erling Andersen, at han havde accepteret, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen havde bedt om, at det kom til at fremgå af udtalelsen, at sagens materielle indhold og udfald ikke havde været til drøftelse ved møderne. Dette kunne hun selvfølgelig ikke være enig i. Hun gjorde ikke Erling Andersen opmærksom herpå.

Hanne Dahl Kofod har forklaret, at hun var med til mødet med Erling Andersen, Lisbeth Rasmussen, Gergana Trاسبorg og Susanne Thorlin, da man skulle bruge aktlisten. Hun fik ikke instrukser om, hvordan aktlisten skulle se ud. Hun ved fra sin kalender, at de holdt møder den 1. og den 7. december 2010.

Hun skrev aktlisten ud fra sagen, der lå på KMD Skat/Ligning. Hun kunne ikke lave en kopi, som der kunne skrives i, og måtte derfor lave et nyt word-dokument. Aktlisten havde hun med til mødet den 7. december 2010.

Efter mødet fik hun at vide af Lisbeth Rasmussen, at nogle af teksterne skulle laves om. Lisbeth Rasmussen fortalte, at det havde hun fået at vide af Erling Andersen. Lisbeth Rasmussen sagde, at man – vist nok Peter Loft – var lidt sur på Lisbeth Rasmussen, fordi de fire akter var akteret på sagen. Hun fortalte, at teksterne skulle tydeliggøres, og at Peter Lofts navn skulle væk.

Hun ville gerne have at vide, hvad der skulle stå, og derfor fik hun mailen af 10. december 2010. Hun kan ikke forklare aktlisten af 13. december 2010. Som hun husker det, skrev hun Lisbeth Rasmussens tekst ind. Hun viste teksten til Susanne Thorlin, som hun lavede aktlisten sammen med. Hun – Hanne Dahl Kofod – sendte aktlisten til Gergana Trاسبorg.

Hun kan huske, at hun havde et møde med Lisbeth Rasmussen, hvor Lisbeth Rasmussen sagde, at de skulle vente, og at Lisbeth Rasmussen under ingen omstændigheder ville være med til at slette dokumenter. Hun er ikke blevet bedt om at slette akter og kunne heller ikke. I så fald skulle man kontakte en systemadministrator.

Erling Andersen har forklaret, at han ikke erindrer, at han har talt med Lisbeth Rasmussen om ombudsmandssagen før omkring den 29.-30. november 2010. Kort efter holdt de et møde. Gergana Trasborg blev sat til at lave et udkast til udtalelse, og han går ud fra, at Hanne Dahl Kofod via Lisbeth Rasmussen blev bedt om at levere aktlisterne.

Den 8. december 2010 havde han i Koncerncentret et møde med Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Forinden havde han fået aktlisten og et udkast til udtalelse, som han havde med. Aktlisten var den, som Søren Hansen havde lavet. Udtalelsen svarede til den af 10. december 2010.

På mødet skitserede han, hvad han havde tænkt sig, at SKAT København skulle svare. Det udkrystalliserede to problemstillinger. Den ene var beskrivelsen af de 5 møder. Peter Loft tilkendegav meget kraftigt, at det på ingen måde måtte fremgå, at Loft havde været med til beslutningsdelen – det havde alene været informationsmøder.

Den anden var, at han kunne fortælle Peter Loft, at der var akteret dokumenter, som SKAT København havde modtaget fra ham, nemlig BT-notatet, notatet på to sider og ”de fire linjer”. Det reagerede Peter Loft forholdsvist voldsomt på. Han – Erling Andersen – sagde, at det havde Lisbeth Rasmussen gjort, og Peter Loft bemærkede: ”Hvorfor fanden har hun gjort det?”. Han opfattede det sådan, at Peter Loft godt vidste, at han havde været for langt fremme. Ellers kunne det være ligegyldigt, at ombudsmanden fik oplysningerne.

På et tidspunkt kom det op, om akterne kunne fjernes. Han er ikke sikker på, om det var Steffen Normann Hansen eller Peter Loft, der nævnte det. Han sagde, at når det var akter på en sag, så skulle de ikke fjernes. Han sagde også, at han ikke mente, at det var teknisk muligt. Det endte med, at han sagde, at han ville gå hjem og kigge på, om det overhovedet var teknisk muligt.

Med hensyn til de 5 møder lyttede han sig til ønsket om, at det skulle være tydeligt, at Peter Loft ikke havde været i nærheden af selve sagsafgørelsen. Derfor blev der også foretaget nogle ændringer efterfølgende.

Peter Loft og Steffen Normann Hansen ville endvidere forsøge at undgå, at ombudsmanden fik hele sagen. Man ville kun give ham aktlisterne, og så ville man forsøge at få en løsning, hvorefter ombudsmanden skulle sende en medarbejder, som kunne gennemgå aktlisterne og få det materiale,

som vedkommende faldt over. Derfor var det klart, at det var et problem, at der stod noget på aktlisten om Peter Loft.

Det blev også nævnt, at Koncerncentret ville inddrage kammeradvokaten. Som han forstod det, var grunden, at man frygtede, at ombudsmanden kunne finde på at lave en egedriftsundersøgelse.

Med hensyn til udtalelsen ønskede Peter Loft ikke, at der stod ”med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter”. Det var åbenbart sandt, at det var sådan, det var foregået. De drøftede, om der kunne laves en anden formulering, hvor det blev understreget, at der alene var tale om informationsmøder. Han sagde til Peter Loft, at han ville overveje en anden formulering. Efter hans – Erling Andersens – opfattelse var sagen ikke til afgørelse på møderne.

Dagen efter orienterede han Lisbeth Rasmussen om mødet. Han tror, at hun følte sig udhængt, fordi det var hende, der havde akteret noget, som Peter Loft var sur over. Han tilkendegav, at han syntes, at hun havde gjort det rigtige. De gik videre med formuleringerne, og Lisbeth Rasmussen påtog sig at finde ud af, hvad de kunne svare på spørgsmålet om, hvorvidt man kunne fjerne akter. Han har en erindring om, at Lisbeth Rasmussen og Hanne Dahl Kofod dagen efter kom og sagde, at det ikke kunne lade sig gøre.

Når man talte om at fjerne akter, var det akterne inde i KMD Skat/Ligning. Det handlede om et ønske fra Peter Loft om, at akterne blev fjernet, så de aldrig havde eksisteret i systemet. Det, som han sagde ”gå” til at overveje, var, at se på teksterne på aktlisterne, og om de kunne udformes på en anden måde. Som han husker det, så var formålet, at hvis man fik held med strategien om, at ombudsmandens medarbejder blot skulle have aktlisten og lade sin pegefingre køre ned, så skulle der ikke være ret meget, der blinkede.

Peter Loft og Steffen Normann Hansens mails af 9. december 2010 siger ham ikke noget, og det har ikke sammenhæng med det, der er foregået.

Den 13. december 2010 holdt han, Peter Loft og Steffen Normann Hansen et nyt møde på Sluseholmen. De drøftede udtalelsen og var enige om, at det så fornuftigt ud. Det var denne formulering, der den 20. januar 2011 blev sendt til Koncerncentret.

Han sagde, at han ikke ville eller kunne fjerne akter, men at de stadig var ved at se på formuleringerne. Steffen Normann Hansen tilbød, at han godt ville prøve at tale med den systemansvarlige, og han – Erling Andersen – resignerede. Han hørte ikke, hvad der kom ud af det. De talte ikke om, at aktlisterne generelt skulle udbygges.

Han tror, at han så Lisbeth Rasmussens mail af 10. december 2010. Formuleringen ”koncernledelsen”, mente han i princippet, var forkert. Han mener ikke, at tekstforslagene var oppe på mødet den 13. december 2010. Aktlisten af 13. december 2010 har han også set. Det ser ud som om, at Hanne Dahl Kofod har været rimelig loyal over for hans synspunkt, idet ”Drøftet med koncernledelsen” er udgået.

Han har ikke nogen erindring om, at Lisbeth Rasmussen trak sig fra sagen, men det kan godt passe, at hun ikke deltog i teknik-drøftelserne om formuleringerne.

Han gik med til, at der i udtalelsen blev udtaget ”med udgangspunkt i faktuelle oplysninger og akter”, og instruerede selv Gergana Trasborg herom. I stedet blev indsat ”Det bemærkes, at sagens materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse på møderne”. Det var et forsøg på at imødekomme ønsket fra Peter Loft.

Når han har talt om at slette akter, var det ikke med henblik på at få dokumenterne til at forsvinde. Det var med henblik på, at de ikke skulle stå på aktlisterne – heller ikke på den oprindelige aktliste.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han mener, at han første gang hørte om ombudsmandssagen på et direktionsmøde. Peter Loft fortalte på mødet, at han mente, at henvendelsen af 26. november 2010 var et forsøg fra ombudsmandens side på at lave en egendriftsundersøgelse af hele organisationen, herunder om det departementale var adskilt fra det regionale.

Han mener, at Peter Loft inden mødet den 8. december 2010 sagde til ham, at aktlisten ville omfatte fire akter, som Loft ikke mente skulle have været med. I hvert fald to af akterne skulle ikke have været med. Det var ”de fire linjer” og de to sider, som Peter Loft havde lavet til sig selv, og som Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen lidt tilfældigt fik med.

Det må have været Peter Loft, der tog initiativet til mødet den 8. december 2010. Mødets tema var blandt andet aktlisten. Derudover havde Erling Andersen og Peter Loft en dialog om, hvad der var foregået på de fem møder, hvoraf han havde været med til de tre. Erling Andersen havde formentlig aktlisten med.

Peter Loft sagde det samme om aktlisten, som han havde sagt til ham. Peter Loft gav udtryk for, at han var i tvivl om, hvorvidt det var dokumenter, der var taget ud til formålet, eller om det var aktlisten for hele sagen. Erling Andersen sagde, at de jo kendte Lisbeth Rasmussen, som var meget grundig, og derfor var det hele med.

På de tre møder, som han – Steffen Normann Hansen – var med til, fik de udkast til agterskrivelse, og de kunne se, at de ikke var med på aktlisten. Det var ikke meningen, at de skulle have udkastene med hjem, og han havde derfor også makuleret sine, men det var i hvert fald det argument, som Peter Loft også havde.

Peter Loft gav på dette møde eller på mødet den 13. december 2010 udtryk for, at han ikke ville have sit navn til at stå på aktlisten. Loft begrundede det ikke, og Erling Andersen reagerede rimelig afslappet.

Han – Steffen Normann Hansen – så formentlig først udtalelsen fra SKAT København, da sagen blev sendt over. Han husker, at de talte om, hvad der var foregået på møderne, og at de ikke havde været med i beslutningsdelen.

Peter Loft gav udtryk for, at det var mærkeligt, at dokumenterne var med. Han oplevede ikke, at der var en dårlig stemning over det. Som han husker det, var der ikke en diskussion om, hvorvidt der skulle fjernes akter.

Han kan ikke afvise, at Peter Loft orienterede om, at Loft ville gå i dialog med kammeradvokaten om, hvordan det skulle håndteres, men han mener ikke, at de talte om, hvordan fremgangsmåden skulle være.

Han havde en samtale med Erling Andersen om morgenen den 9. december 2010. "Såger" i mailen kl. 8.45 må være de fire akter. På mødet dagen før havde han fået opfattelsen af, at Erling Andersen ville finde ud af, om akterne skulle være med efter deres journaliseringsvejledning. Han husker ikke, hvordan samtalen forløb, men han fik det indtryk, som han refererede til Peter Loft.

Mødet den 13. december 2010 var ret kort, og som han husker det, drejede det sig om aktlisten, altså de fire akter. Han er ret sikker på, at de ikke kiggede i dokumenter.

Erling Andersen sagde, at Lisbeth Rasmussen havde fortalt ham, at akterne hørte til sagen, og at han var enig. Der var dog ikke en fuldstændig afklaring, da mødet var færdigt. Peter Loft tilkendegav, at hvis akterne skulle være der, skulle de omformuleres, så hans navn ikke fremgik så direkte. Et af Erling Andersens argumenter var endvidere, at det ikke var muligt for en sagsbehandler at slette akter. Eftersom han havde ansvaret for denne del af forretningen i SKAT, tilbød han at undersøge, om det var rigtigt.

Han fik samme dag fat i den ansvarlige sagsbehandler, Hanne Jo Heede. Først definerede han lidt anonymt akterne, og så spurgte han, om det var rigtigt, at en sagsbehandler ikke kunne slette sådanne akter. Hun mente, at den systemansvarlige kunne, men ville foretage en undersøgelse heraf. Det var det, som han mente med mailen samme dag kl. 22.14.

Dagen efter meddelte Hanne Jo Heede ham, at den systemansvarlige kunne ændre, men at hun efter beskrivelsen af akterne var enig i, at de skulle tilakteres, og at de ikke skulle fjernes. Dette meddelte han Peter Loft og Erling Andersen.

Han er ret sikker på, at han ikke har modtaget aktlisten af 13. december 2010. Han modtog heller ikke udtalelsen af samme dato. Der var ikke på noget tidspunkt tvivl om, at hvis der skulle ændres i aktlisten, var det SKAT Københavns ansvar og beslutning.

Peter Loft gav på intet tidspunkt udtryk for, at den involvering, som Loft og han havde haft i skattesagen, havde været for tæt på, og han gjorde sig heller ikke selv overvejelser herom. Han havde selv kun været involveret, når Peter Loft bad ham om det, eller hvis der var andre, der spurgte ham om noget.

Peter Loft har forklaret, at han ikke husker, at brevet af 26. november 2010 var oppe på et direktionsmøde. Han husker til gengæld, at han havde svært ved at se relationen mellem aktindsigtsbehandlingen og det, der blev spurgt om. Han spurgte sig selv om, hvorvidt ombudsmanden foranlediget af sagen af egen drift ville se, om det, som Koncerncentret havde lavet omkring strukturændring, var lavet godt nok.

Det andet, der vakte hans opmærksomhed, var, at der stod, at udtalelserne eventuelt ville blive sendt til partshøring. Skattesagen var på mirakuløs vis endt med en blød landing til stor glæde for ham selv, Erling Andersen og formentlig også for skatteyderægteparret. Han øjnede en risiko for, at de nu skulle til at have presse om det igen. Det ville han godt undgå.

Steffen Normann Hansen nævnte på et tidspunkt, at det første udkast til en aktliste var ved at blive lavet, og at det indeholdt lidt kryptiske formuleringer, hvor hans – Peter Lofts – navn figurerede. Han foreslog herefter, at de holdt et møde med Erling Andersen.

Han gik ud fra, at aktlisten muligvis skulle stilles til rådighed for Jesper Høberg som led i den partsoffentlighed, der var nævnt. Han gik ud fra som givet, at ombudsmanden skulle have sagen som sådan.

Han mener, at Steffen Normann Hansen viste ham den oprindelige aktliste inden mødet. Han undrede sig over, at dokumenterne var med, og at han var den eneste, der var nævnt ved navn.

Han er ret sikker på, at de på mødet den 8. december 2010 så på aktlisten. Han mener ikke, at der var en udtalelse med.

Diskussionen centrerede sig om de fire punkter med navn og især ”de fire linjer” og dispositionen på to sider. Han spurgte, hvorfor punkterne var med, og Erling Andersen svarede: ”Du kender jo Lisbeth”. Han opfattede det ikke som akter. Han havde ikke noget problem med, at dokumenterne lå på sagen, og at ombudsmanden kunne forholde sig til dem, men han undrede sig over, at de skulle med på aktlisten, som, han regnede med, var til benefice for pressen. Spørgsmålet var, om akterne hørte hjemme på aktlisten. Der var ikke en voldsom diskussion, hvor Erling Andersen forsvarede listen.

De havde en meget kort ordveksling om, at udtalelsen måtte gå ud på, at de havde haft et antal møder. Det var ingen substansdrøftelse heraf.

De talte ikke om, hvordan ombudsmanden skulle have acces til sagen. Senere talte han selv med ombudsmanden herom, og det var med det stik modsatte fortegn af, hvad Erling Andersen har forklaret. Han havde intet ønske om at skjule noget for ombudsmanden, men havde ikke noget ønske om, at pressen begyndte at skrive om sagen igen.

Han læste mailen af 9. december 2010 kl. 8.45 således, at Erling Andersen var ved at fjerne akterne fra aktlisten. Han tror, at det kun drejede sig om to af akterne.

Det skal nok passe, at det næste møde blev holdt den 13. december 2010. Mødet var en gentagelse af det, der var sket den 8. december 2010. Han tror ikke, at der var en ny aktliste på bordet, og han er overbevist om, at der ikke forelå en udtalelse.

Han husker, at Erling Andersen på et tidspunkt i januar eller december sagde: "Redegørelsen er min. I kan jo skrive, hvad I vil i jeres". Det kan godt have været på dette møde. Han mindes ikke at have set aktlisten af 13. december 2010.

Steffen Normann Hansen sagde noget om, at han ville tale med journaldamen i sin afdeling om, hvad man egentlig kunne, men det var ikke noget, han hæftede sig nøje ved. De troede da, at der var tale om en aktliste, der var lavet i hånden, og ikke en udskrift.

Mailen samme dag kl. 22.14 var en tilbagemelding herpå. Når han – Peter Loft – i mailen kl. 22.01 bemærkede: "ud over alt det øvrige", tror han, at det gik på, om der også var et eller andet element af en egendriftsundersøgelse i det.

Næste dag fortalte Steffen Normann Hansen, at i det sekund, man akterede en akt på sagen, blev det registreret i systemet. Når det stod der, var man inde og manipulere med det, hvis man fjernede det, og det hverken kunne eller burde kunne lade sig gøre.

Steffen Norman Hansen har i en efterfølgende udtalelse oplyst, at der på intet tidspunkt har været tale om at slette eller bortskaffe dokumenter fra sagen.

Det, som Erling Andersen, Peter Loft og han selv drøftede, var, hvorvidt enkelte dokumenter, der var medtaget på aktlisten, reelt var dokumenter omfattet af journaliseringsreglerne. Hvis det ikke var tilfældet, burde de slettes på aktlisten, men ikke fjernes fra sagen.

10.17 Perioden fra den 12. januar til den 30. august 2011

10.17.1. Den 12. januar til den 27. februar 2011

Den 12. januar 2011 kl. 8.35 sendte Erling Andersen til Steffen Normann Hansen de to sider, som Peter Loft havde skrevet, og presseklipnotatet af 13. september 2010 med henvisning til "Som aftalt".

Samme dag holdt Koncerncentret møde med ombudsmanden. På mødet skrev Peter Loft nogle kortfattede noter.

Den 13. januar 2011 sendte Gergana Trasborg en udtalelse og aktliste dateret samme dag til Hans From, cc Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen. Udtalelsen svarer til udtalelsen af 13. december 2010. Det nye afsnit, der blev indsat i udtalelsen af 13. december 2010, er dog formuleret således:

"Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne".

I aktlisten er de tidligere nævnte bilag beskrevet således:

"September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater. Drøftet med koncernledelsen",

"Udateret: Arbejdsnotater. Udkast til formulering af SKATs afgørelse. Afgrænsning og grundlaget for afgørelsen. Drøftet med koncernledelsen",

"Udateret: Arbejdsnotat om koncernledelsens overvejelser om principielle problemstillinger i forbindelse med sagen. Drøftet med koncernledelsen" og

"Udateret: Notat om centrale skattepligtsspørgsmål og skatteforhold i sagen. Stephen Nathan Kinnoek og spørgsmål om beskatning i Danmark. Drøftet med koncernledelsen".

Den 17. januar 2011 skrev Susanne Thorlin til Hanne Dahl Kofod, cc Gergana Trasborg og Erling Andersen, at hun og Gergana Trasborg lige havde været til møde hos Erling Andersen, og at hun og Hanne Dahl Kofod skulle udarbejde en mere specificeret aktliste.

Den 20. januar 2011 sendte Gergana Trasborg igen en udtalelse og aktliste dateret samme dag til Hans From, cc Erling Andersen. Udtalelsen, der blev den endelige,

Perioden fra den 12. januar til den 30. august 2011

svarede til udtalelsen af 13. januar 2011, aktlisten var udbygget. De nævnte bilag var beskrevet således:

”September 2010: Udkast til notater og foreløbig udkast til afgørelsen samt arbejdsnotater. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren”,

”Udateret: Arbejdsnotater. Udkast til formulering af SKATs afgørelse. Afgrænsning og grundlaget for afgørelsen. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren”,

”Udateret: Arbejdsnotat om overvejelser om principielle problemstillinger i forbindelse med sagen. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren” og

”Udateret: Notat om centrale skattepligtsspørgsmål og skatteforhold i sagen. Stephen Nathan Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark. Drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren”.

Samme dag kl. 17.16 videresendte Hans From mailen til Steffen Normann Hansen og spurgte, hvad han skulle gøre.

Steffen Normann Hansen svarede kl. 17.20, at han syntes, at Hans From skulle vise materialet til Peter Loft. Han tilføjede, at der skulle skrives et svar til ombudsmanden, hvori ombudsmanden blev inviteret til at gennemgå materialet i Koncerncentret. Peter Loft havde sagt noget om, at han ville drafte det.

I et brev modtaget den 11. februar 2011 skrev Steffen Normann Hansen til ombudsmanden, at Skatteministeriet havde modtaget SKATs supplerende udtalelse, og at ministeriet på denne baggrund indbød en af ombudsmandens medarbejdere til et møde, hvor der blev lejlighed til at gennemgå aktlisterne.

Den 24. februar 2011 kl. 10.31 skrev Steffen Normann Hansen til Hans From, at han havde aftalt med Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe, at de den 28. februar 2011 kl. 11.00 kom for at gennemgå SKATs redegørelse og aktliste. Han bad Hans From om at stå for besøget.

Kl. 15.13 videresendte Hans From mailen til Per Hvas, der kl. 15.37 skrev, at hvis Hans From ikke kunne tage mødet, foreslog han, at mødet blev flyttet. Han henviste til, at han ikke kendte ”et komma” i forløbet.

Den 25. februar 2011 kl. 13.16 skrev Per Hvas til Steffen Normann Hansen, at han forstod, at der på mødet skulle forevises aktlisterne. Han spurgte, om SKAT Københavns redegørelse også skulle forevises eller udleveres.

Kl. 17.07 svarede Steffen Normann Hansen, at ombudsmanden skulle se redegørelsen og aktlisterne. Hvis de ønskede at gå dybere ned i selve akterne, skulle han registrere, hvilke akter der var tale om, og aftale et nyt møde. Peter Loft skulle efterfølgende godkende de evt. yderligere dokumenter, inden de blev udleveret eller forevist.

Gergana Trasborg har forklaret, at hun den 13. januar 2011 sendte udtalelsen til Koncerncentret, efter at der var kommet et nyt sæt aktlister. Hun mener, at det var Susanne Thorlin, der sagde, at hun skulle sende udtalelsen. Anne Katrine Salling havde skiftet afdeling, så hun fik at vide, at den skulle sendes til Hans From. Hun deltog ikke i drøftelserne om udformningen af aktlisterne.

Senere fik hun at vide, at udtalelsen skulle sendes igen, fordi der var et eller andet, der skulle laves om i aktlisterne. Det skete den 20. januar 2011. Erling Andersen sagde, at han havde ventet på Steffen Normann Hansen. Hendes indtryk var, at Steffen Normann Hansen skulle godkende indholdet.

Hun og Hanne Dahl Kofod lavede mapperne med sagens bilag, der skulle bringes over til Koncerncentret. Mapperne lå en periode i hendes aflåste skab og ventede på, at de blev rekvireret.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun ikke deltog i drøftelserne op til mailen af 13. januar 2011 fra Gergana Trasborg til Hans From, men hun fik mailen til orientering. Hun drøftede ikke mailen med nogen og var ikke bekendt med, hvad der skete efterfølgende.

Hun blev ikke orienteret om, at der blev sendt en ny mail den 20. januar 2011. Hun mener, at det var på et tidligere tidspunkt, at de arbejdede på at få aktlisten tydeliggjort. Hun var ikke bekendt med, at Koncerncentret havde et møde med ombudsmanden den 12. januar 2011.

Senere fortalte Erling Andersen, at Steffen Normann Hansen havde bedt om, at en kopi af akterne kom over i Koncerncentret. Det ønskede Erling Andersen ikke. Ombudsmanden skulle selvfølgelig se akterne, men de ville gerne, at det skete hos dem.

Hanne Dahl Kofod har forklaret, at hun lavede aktlisten af 13. januar 2011. Hun skrev de tekster ind, som hun fik fra Lisbeth Rasmussen. Hun drøftede teksterne med Susanne Thorlin, der clearede af med Erling Andersen. Hun er lidt uforstående over for aktlisten af 13. december 2010. Hun mener, at det må være et arbejdsudkast.

Den 18. januar 2011 ændrede hun og Susanne Thorlin teksten i aktlisten, så man ud af listen kunne se, hvad der var på sagen. Hun mener, at det var Susanne Thorlin, der foreslog, at "koncernledelsen" blev ændret til "departementschefen og produktionsdirektøren". Hun vil stærkt formode, at Erling Andersen fik det forelagt.

Kopierne af akterne blev låst inde i Gergana Trasborgs skab. Hun – Hanne Dahl Kofod – bragte akterne over til ministeriet og afleverede dem til Per Hvas.

Erling Andersen har forklaret, at Hanne Dahl Kofod lavede aktlisten af 13. januar 2011. Han tror ikke, at der blev foretaget ændringer, uden at Hanne Dahl Kofod havde vendt det med ham, men han har ingen præcis erindring om det.

Han er overbevist om, at man viste ham udtalelsen og aktlisten, inden det blev sendt til Koncerncentret den 13. januar 2011. Det gælder også aktlisten af 20. januar 2011. Det var normal procedure, at sagsbehandleren underskrev.

Nogen må have fortalt ham, at der var et ønske fra Koncerncentret om, at aktlisten af 13. januar 2011 skulle laves om, men han husker det ikke.

Han blev ikke informeret om, at der skulle være et møde med ombudsmanden den 12. januar 2011.

Han er enig i, at der blev udvekslet mere end det, som fremgår af udtalelsen. Vurderingen var, at det, som de skulle udtale sig om, var det, som de officielt havde sendt til Koncerncentret og ikke det materiale, som havde været en del af de 5 møder. De valgte at sige, at det, som var foregået på møderne, var en del af mødedrøftelsen og ikke noget, der var videregivet. Det var det reelt, og derfor skulle det også have været med. Han havde ikke glemt, at de pågældende dokumenter var blevet udvekslet, da han lavede udtalelsen.

”Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne” er et sandt udsagn på den måde, at selve afgørelsen ikke var til drøftelse på møderne. Det ville have været mere retvisende, hvis der havde stået, at dele af sagens materielle indhold havde været drøftet, men at afgørelsen ikke havde været til drøftelse og beslutning. Han kan dog ikke komme i tanke om noget element i sagen, som var af betydning for afgørelsen, som man ikke havde drøftet med Peter Loft.

På et tidspunkt ringede Steffen Normann Hansen og sagde, at Koncerncentret gerne ville have kopi af sagens akter i forbindelse med, at man fortsatte behandlingen af ombudsmandssagen. Han syntes, at det var en dårlig ide, men rettede ind. Akterne bragte Hanne Dahl Kofod over i Koncerncentret. Steffen Normann Hansen bragte dem tilbage i april 2011.

Per Hvas har forklaret, at både Steffen Normann Hansen og Hans From havde svært ved at tage mødet den 28. februar 2011, og Steffen Normann Hansen var ked af at rykke mødet, fordi det var presserende at komme videre i sagen.

Han fik ikke nogen forklaring på, at sagsakterne ikke kunne udleveres på mødet.

Kaj Larsen har forklaret, at på mødet den 12. januar 2011 deltog Peter Loft, Steffen Normann Hansen, kammeradvokat Karsten Hagel-Sørensen og fra ombudsmandsinstitutionen Hans Gammeltoft-Hansen, kontorchef Lisbeth Adserballe, sagsbehandler Hanne Marie Motzfeldt og han selv.

På mødet drøftede de nogle detaljer omkring ombudsmandens ønske om at få en aktliste oversendt. Koncerncentret ville foretrække, at et par medarbejdere fra ombudsmanden kom over og så aktlisten igennem i Koncerncentret. Det sagde de ja til.

Man skal huske, at temaet var ministerforelæggelser, og det var det, ombudsmanden skulle have belyst. På mødet drøftede de, hvordan de bedst fik det belyst.

Hvis de kunne se en aktliste om eventuelle dokumentvandringer, og det så overbevisende ud, var det muligt, at de ville stoppe der. Det var også muligt, at de ville stille flere spørgsmål på baggrund af listen. Så vidt han husker, lå det i aftalen, at de kunne stille yderligere spørgsmål.

De var fra ombudsmanden overordentlig nysgerrige for at høre, om det var rigtigt, at Koncerncentret havde været inde i sagen eller hvor meget, Koncerncentret havde været inde i den konkrete sag. Han mener ikke, at Peter Loft på noget tidspunkt sagde, at ministeren havde været involveret eller var blevet orienteret, men Loft sagde, at Koncerncentret, det vil sige ham selv, var nødt til at klæde ministeren på med hensyn til pressehåndteringen.

Det blev også sagt, at Koncerncentret gerne ville være 100% sikker på fagligheden i afgørelsen. Som han forstod det, hang det lidt sammen med noget andet. Peter Loft fortalte om nødvendigheden af et presseberedskab i forhold til ministeren, fordi det vist havde været fremme i pressen, at ægteparret havde til hensigt at offentliggøre afgørelsen. Presseberedskabet var også nødvendigt på det faglige plan, fordi man gerne ville kunne forklare ministeren det faglige. Derudover mener han bestemt også, at Peter Loft sagde, at Koncerncentret havde en fagjuridisk interesse i, at principielle spørgsmål i skattesager i almindelighed blev afgjort korrekt.

Han er så godt som sikker på, at spørgsmålet om en egendriftsundersøgelse ikke blev bragt op fra ombudsmandens side. Han kan ikke afvise, at Peter Loft eller kammeradvokaten kan have spurgt herom.

Skatteforvaltningslovens § 14 blev berørt, men ikke drøftet i detaljer. Han kan også bekræfte, at en ombudsmandsudtalelse i den forbindelse blev nævnt. Når han ser Peter Lofts noter side to nederst, må departementet have fortalt dem, at de havde drøftet sagen med SKAT København på det overordnede plan.

Udfaldet af mødet var, at ombudsmanden fastholdt, at de skulle have et svar på høringen af 26. november 2010, og at de tog imod tilbuddet om at komme over og se aktlisten og udtalelsen fra SKAT København.

Hans From har forklaret, at han gav mailen af 13. januar 2011 fra Gergana Trasborg til Steffen Normann Hansen. Som han erindrer det, sagde Steffen Normann Hansen, at han skulle vente. Senere fik han besked om, at der var en ny udtalelse på vej. Han ved ikke, hvorfor aktlisten blev ændret. Mailen af 20. januar 2011 gav han til Peter Loft.

Han mener, at han spurgte Steffen Normann Hansen, hvad de skulle skrive i brevet, som ombudsmanden modtog den 11. februar 2011. Han var

forhindret den 28. februar 2011, og derfor bad han Per Hvas om at tage mødet.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han nok fik mailen af 12. januar 2011 fra Erling Andersen i forbindelse med, at han forberedte sig til mødet med ombudsmanden. Peter Loft havde den 11. januar 2011 spurgt ham, om han ville deltage i mødet. Han var ikke involveret i Peter Lofts forudgående dialog med kammeradvokaten.

På mødet blev det diskuteret, om man havde ret til at lave en egendriftsundersøgelse. Kammeradvokaten argumenterede for, at ombudsmanden ikke burde starte en sådan undersøgelse. Han kan ikke sige, om kammeradvokaten og ombudsmanden var enige herom.

Der blev opnået enighed om, at en repræsentant fra ombudsmanden skulle komme og se aktlisten. Når man havde set den, skulle man efterfølgende have mulighed for at se akterne.

På mødet blev der redegjort for forløbet, herunder at der havde været 5 møder. Han mener ikke, at de drøftede, om der var blevet udvekslet materiale mellem Koncerncentret og regionen. Han husker ikke, om skateteleforvaltningslovens § 14 blev drøftet.

Som han husker det, fik han ikke mailen af 13. januar 2011. På et tidspunkt fik han noget, der var sendt til Hans From. Det gav han videre til Peter Lofts juridiske sekretær, Louise Egede Olesen, uden at forholde sig til det. Han har ikke formidlet et budskab om, at aktlisten skulle være mere sigende.

Han forholdt sig ikke til udtalelsen og aktlisten af 20. januar 2011. Han skrev under på brevet til ombudsmanden modtaget den 11. februar 2011. Han så ikke materialet igennem, inden han inviterede ombudsmanden. Han kontrollerede ikke, om Peter Lofts navn var fjernet fra aktlisten. Da Hans From ikke kunne deltage i mødet, bad de Per Hvas tage mødet. Han mener, at Per Hvas havde akterne liggende i et aflåst skab.

Han havde talt med Peter Loft om, at Loft skulle godkende udleveringen af akter til ombudsmanden. Han kender ikke baggrunden herfor. Efter mailen af 25. februar 2011 kl. 17.07 spurgte han Peter Loft, om det ikke var hensigtsmæssigt, hvis Per Hvas kunne få lov til at vise akterne og regi-

strere, hvilke akter der var blevet vist, så de efterfølgende kunne forholde sig til det. Dette nikkede Peter Loft til, og han sagde det videre til Per Hvas.

Peter Loft har forklaret, at han inden mødet med ombudsmanden havde et møde med kammeradvokaten om, hvad der lå i brevet fra ombudsmanden. Kammeradvokaten foreslog, at de spurgte ombudsmanden.

På mødet forklarede ombudsmanden, at der i sig selv ikke var noget galt i, at en overordnet myndighed på et eller andet niveau fulgte sagsbehandlingen og i hvert fald sagstilrettelæggelsen i en underordnet myndighed. Konklusionen var, at selvom departementet havde været inde i sagen, så var der ikke noget, der tilsagde, at ombudsmanden skulle gå ind og undersøge departementets struktur nærmere.

Ombudsmanden sagde, at de skulle have sagen, men på grund af den særlige karakter ville ombudsmanden foreslå, at den kom til at bero i Koncerncentret. Aftalen blev således, at en medarbejder fra ombudsmanden skulle gennemgå sagen i Koncerncentret.

De talte også om, hvorvidt det var nødvendigt, at pressen blev delagtiggjort i alt. Til det sagde ombudsmanden, at presstekniske årsager ikke måtte være til hinder for, at han fik, hvad han skulle have, men at han havde lyttet til deres argumenter om, at det var en prekær sag osv.

Ombudsmanden spurgte ikke specifikt ind til, hvor meget de havde været inde i sagen, og om han havde haft hånd på afgørelsen.

Det er rigtigt nok, at han tog papirerne med fra møderne med SKAT København, men han gik ikke på kontoret og oprettede en sag, så derfor slog det ham ikke, at det, der var blevet udleveret på møderne, var omfattet af det, som ombudsmanden bad om.

Han sagde, at han på møderne var blevet orienteret om sagen, dels for at forholde sig til det, at afgørelsen skulle være rustet til offentlighedens lys, dels fordi der var langt større interesse for den end normalt. Han tror nok, at han nævnte, at han havde været inde med forslag til konkrete formuleringer i agterskrivelsen ud fra den betragtning, at afgørelsen ville blive læst af mange.

Efter mødet fik de i slutningen af januar 2011 udtalelsen fra SKAT København. Han tror ikke, at han har set aktlisten af 13. januar 2011. Han

har ikke bedt om, at aktlisten skulle udbygges. Han så en aktliste den 8. december 2010, og den næste, han så, var aktlisten af 20. januar 2011.

Han løb aktlisten af 20. januar 2011 igennem og hæftede sig ved de fire akter, som tidligere har været drøftet. Han reflekterede ikke over, at "udleveret" var blevet ændret til "drøftet". Han tror ikke, at det var tilsigtet, at det nu ikke fremgik, at "de fire linjer" var udleveret af ham.

SKAT Københavns udtalelse af samme dato læste han også. Indholdet gav ham ikke anledning til overvejelser. Han tænkte da ikke på presseklipnotatet, som var blevet bragt fra SKAT København og udleveret til ministeren.

Han tror ikke, at han så brevet, hvor de inviterede ombudsmanden. Han deltog heller ikke i drøftelserne om, hvordan man skulle håndtere ombudsmandens besøg.

10.17.2. Den 28. februar til den 30. august 2011

I mødet den 28. februar 2011 deltog Per Hvas og Louise Egede Olesen fra Koncerncentret og Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe fra ombudsmanden.

Louise Egede Olesen udarbejdede et mødereferat, og det fremgår heraf bl.a., at ombudsmandens repræsentanter havde mulighed for at gennemgå udtalelsen fra SKAT København og aktlisterne. De konkluderede, at der resterede den formelle tilbagemelding fra Koncerncentret. Der blev peget på to scenarier. Koncerncentret kunne enten udarbejde en udtalelse om dets involvering i sagen og vedlægge udtalelsen og aktlisterne fra SKAT København eller skrive et fornyet svar til Jesper Høberg om, hvorvidt ministeren havde været orienteret om sagen og i givet fald hvornår. I sidstnævnte tilfælde ville ombudsmanden ikke foretage sig yderligere.

Per Hvas har forklaret, at Kaj Larsen og Lisbeth Adserballe på mødet fik forevist udtalelsen fra SKAT København og aktlisterne. Deres umiddelbare kommentar var, at det afspejlede det forløb, som havde været tilkendegivet tidligere over for dem. De havde derfor ikke spørgsmål til akterne eller aktlistens indhold. Louise Egede Olesens mødereferat afspejler det, som han kan huske fra mødet.

I forbindelse med mødet havde Steffen Normann Hansen orienteret SKAT København om, at Koncerncentret gerne ville have en kopi af sagens akter for det tilfælde, at der skulle blive spørgsmål til akterne. De havde modtaget akterne, da mødet blev afholdt.

Efter mødet lavede de en indstilling til Peter Loft. Indstillingen gik ud på, at de valgte modellen med at lave et fornyet svar til Jesper Høberg. Indstillingen blev godkendt af Steffen Normann Hansen. Peter Loft mente derimod ikke, at der skulle gives oplysninger til journalisten. Loft henviste til, at aktindsigt omfatter sager og dokumenter, og at der ikke havde været nogen sager eller dokumenter med forelæggelse for ministeren. Derfor blev beslutningen, at de ikke skulle sende et brev til Jesper Høberg, men svare ombudsmanden.

Kaj Larsen har forklaret, at de på mødet havde fokus på klagetemaet – om der var sket ministerforelæggelse, om der var noget, der indikerede det, og om der var en dato, som kunne være interessant for en mulig ministerforelæggelse. På mødet så de udtalelsen fra SKAT København og aktlisten. Han mener, at de fik at vide, at de kunne spørge ind, hvis der var yderligere, de gerne ville se.

Efter materialet kunne det ikke lægges til grund, at der på noget tidspunkt var sket en ministerforelæggelse i sagen. Det var også, hvad de havde fået at vide i det første høringssvar. De forventede at få brede svar og hæftede sig ikke i formaliteter. De ville have undersøgt det, hvis der var noget andet end formaliserede ministerforelæggelser, eller i hvert fald anbefalet deres daværende chef at få det undersøgt. I ombudsmandens endelige svar antydes det, at de sad tilbage med en fornemmelse af, at de ikke kunne vide, om der var sket en mundtlig forelæggelse for ministeren.

Han fik ikke indtryk af, at de dokumenter, der ifølge aktlisten var drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren, var overgået til departementet. De fik at vide, at dokumenterne var interne. ”Korrespondance. Internt” opfattede han således, at der var tale om korrespondance internt i SKAT København. Han mener ikke, at de stillede spørgsmål til aktlisten.

Hans From har forklaret, at han fik mødereferatet. Han husker det sådan, at det blev Peter Hvas, der skulle følge op på mødet og finde ud af, hvad de skulle gøre. Han vil tro, at det var Peter Loft, som bestemte, at der skulle laves en redegørelse.

Peter Loft har forklaret, at han ikke mindes, at han så mødereferatet, men han kan godt huske, at han på et tidspunkt fik forelagt de to muligheder. Han valgte at gå imod indstillingen, da han ikke ønskede at skabe ny blæst om sagen.

I brev af 1. april 2011 underskrevet af Hans From svarede Koncerncentret ombudsmanden. Det fremgår, at brevet samme dag havde været forelagt Steffen Normann Hansen og Peter Loft.

I brevet anføres, at Koncerncentret – som det fremgik af en vedlagt redegørelse fra Koncerncentret om Skatteministeriet involvering i skattesagen – ikke var i besiddelse af dokumenter om skattesagens afgørelse. Involveringen havde udelukkende handlet om orienteringer om status for sagens afslutning samt en faglig sparring i relation til en vanskelig juridisk problemstilling på et ikke konkret niveau.

I Koncerncentrets redegørelse, der er dateret 24. marts 2011, er oplyst, at der havde været holdt 5 møder om sagsforløbet vedrørende Stephen Kinnocks skattesag. På møderne havde Erling Andersen løbende orienteret Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Datoerne angives, og der fortsættes, at møderne havde været afholdt på et uformelt plan, hvor de mere principielle aspekter af sagen samt pressehåndtering havde været diskuteret. Yderligere nævnes mødet den 30. august 2010 mellem SKAT København og Jura og Samfundsøkonomi.

Under et afsnit ”Skriftligt materiale” oplyses, at Koncerncentret den 16. september 2010 modtog VIP orienteringer om sagen. Det oplyses yderligere, at der ved møderne afholdt med deltagelse af Koncerncentret ikke var udleveret materiale fra SKAT København til Koncerncentret.

Kaj Larsen har forklaret, at brevet af 1. april 2011 var vedlagt Koncerncentrets udtalelse af 24. marts 2011, men ikke SKAT Københavns udtalelse eller aktlisterne. De havde set dokumenterne på mødet og rykkede derfor ikke for dem. Koncerncentret udtalte sig noget snævrere, end spørgsmålet var stillet i høringen af 26. november 2010, men ombudsmandsinstitutionen mente, at de havde tilstrækkeligt til at slutte sagen.

Det ville have interesseret ombudsmandsinstitutionen at have fået oplyst, at et udkast til agterskrivelse var blevet udleveret til Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Det lå klart indenfor rammerne af høringen af 26. november 2010, at det var den type materiale, som de bad om. Det gælder også oversigterne over Stephen Kinnocks opholds dage, notatet om beskatning af løn fra British Council og sagsbehandlernetotatet.

Hans From har forklaret, at brevet af 1. april 2011 er udarbejdet af ham og chefkonsulent Anne Sophie Springborg Stricker. Per Hvas var også inde over brevet. Han kan ikke huske, om han havde et møde med Peter Loft eller Steffen Normann Hansen herom. Sætningen om, at Koncerncentret

ikke var i besiddelse af dokumenter, vil han tro, at han har drøftet med Steffen Normann Hansen.

I forbindelse med formuleringen af Koncerncentrets redegørelse har han muligvis spurgt Steffen Normann Hansen om, hvorvidt de skulle tage afsæt i den redegørelse, der var kommet fra SKAT København og lægge den til grund. Muligvis har de bare lagt denne redegørelse til grund. Han tror ikke, at han specifikt spurgte Steffen Normann Hansen, om de havde fået materiale. Ingen af dem kendte noget til forløbet. Han gik ud fra, at SKAT Københavns redegørelse svarede præcist på spørgsmålet om, hvorvidt departementet havde fået materiale. Han tror heller ikke, at han spurgte Peter Loft. Han skrev brevet under, da Peter Loft havde godkendt brevet og redegørelsen.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han sikkert læste redegørelserne og aktlisten igennem, men han har ikke gået dem detaljeret igennem. Redegørelsen fra SKAT København kunne han ikke blande sig i, og materialet blev i øvrigt lagt til Peter Loft, som var fuldstændig inde i hele sagen. Brevet af 1. april 2011 gav ham ikke anledning til bemærkninger.

Redegørelsens oplysning om, at der ikke var udleveret materiale fra SKAT København, gav ham ikke anledning til overvejelser på dette tidspunkt. Det var ikke meningen, at Peter Loft og han skulle have haft de dokumenter, der var blevet udleveret, men at de bare skulle have været forevist på mødet. Derfor tænkte han ikke over, at det var akter som sådan. Han hæftede sig ikke ved den diskussion, der havde været herom i december 2010.

Det var væsentligt for ham, at det fremgik, at de ikke havde haft indflydelse på beslutningen i skattesagen. Det var det eneste, han forholdt sig til.

Han erkender, at sætningen, ”Det bemærkes, at sagens konkrete materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne”, godt kunne være skrevet tydeligere, men han faldt ikke over det på dette tidspunkt. Sætningen, ”Involveringen har udelukkende handlet om orienteringer om status for sagens afslutning”, er heller ikke helt korrekt.

Peter Loft har forklaret, at han læste brevet og redegørelsen. Ombudsmanden ville vel have oplysning om det, der f.eks. var blevet udleveret på møderne. Han tror, at det er en fejl, når der i redegørelsen står, at der ikke var udleveret materiale. Fejlen skyldtes, at han ikke havde journaliseret de

akter, der var blevet udleveret på møderne, og han havde glemt, at han fik materialet.

Oplysningen om, at møderne havde været afholdt på et uformelt plan, hvor de mere principielle aspekter af sagen samt pressehåndtering havde været diskuteret, er ikke helt dækkende, men den gang syntes han, at det beskrev det, der var sket, selvom det var holdt i meget brede vendinger.

Ministeren interesserede sig i almindelighed meget for aktindsigtssager, så han kan ikke forestille sig andet, end at han orienterede ministeren, både da sagen kørte, og da den blev afsluttet.

I breve af 10. juni 2011 afgjorde ombudsmanden klagesagerne, som vedrørte dels aktindsigt i ministerforelæggelse eller dato herfor, dels Landsskatterettens kompetence. Ombudsmanden skrev til Koncerncentret, at det var beklageligt, at Jesper Høberg havde fået forkert klagevejledning, og at det var kritisabelt, at Koncerncentret havde afslået aktindsigt med henvisning til tavshedspligten i skatteforvaltningslovens § 17.

Det fremgår af ombudsmandens breve, at Skatteministeriet havde oplyst, at der ikke eksisterede en sag eller dokumenter om ministerforelæggelse om Helle Thorning-Schmidt og hendes mands forhold. Ombudsmanden kunne derfor ikke kritisere resultatet af ministeriets afgørelser.

Ombudsmanden udtalte i øvrigt, at uanset at departementet ikke kunne træffe afgørelser om ansættelse af skat, var der ikke i lovgivningen noget til hinder for, at departementet indhentede oplysninger fra SKAT om enkelte sager, når departementet havde saglig grund til det, f. eks. for at kunne orientere ministeren om sager af politisk interesse.

Peter Loft blev orienteret om ombudsmandens breve ved en forelæggelse, som han underskrev den 20. juni 2011.

Senere afslog Koncerncentret en anmodning fra Jesper Høberg om aktindsigt i alt materiale vedrørende Skatteministeriets rekvirering af oplysninger i SKAT om skattesagen. Peter Loft blev efterfølgende orienteret herom ved en forelæggelse, som han underskrev den 24. juni 2011.

10.18 Perioden fra den 31. august til den 7. oktober 2011

Den 31. august 2011 mailede Simon Andersen agterskrivelsen i Stephen Kinnocks sag til Aage Michelsen. Indledningsvis skrev han tak og spurgte herefter bl.a., om fire måneder var nok til at blive ”tilflytter”.

Den 8. september 2011 bragte BT flere artikler om Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skatteforhold. Avisen skrev, at Helle Thorning-Schmidt i 6 år havde fået et uberettiget fradrag og slap for at betale et betydeligt beløb i skat.

Fra agterskrivelsen eller afgørelsens sagsfremstilling citerede avisen bl.a., at Stephen Kinnock efter fraflytningen i 1999 fortsat selvangav som fuldt skattepligtig (printselvangivelse). Den fejlagtige registrering havde ingen skattemæssig betydning for ham, men der skete overførsel af negativ skattepligtig indkomst og skatteværdi af personfradrag mv. til Helle Thorning-Schmidts årsopgørelse.

Samme dag anmeldte Koncerncentret lækagen til Københavns Politi.

Ligeledes den 8. september 2011 skrev Jan Kjærgaard til Peter Arnfeldt og spurgte, om det var ham, der havde lækket til BT. Det svarede Peter Arnfeldt nej til.

Den 11. september 2011 kl. 14.11 skrev Thomas Nørmark Krogh til Noa Redington, at BT havde fået bekræftet oplysninger om, at Frode Holm på et møde med SKAT København forud for afgørelsen havde gjort gældende, at parret reelt ikke var samlevende, hvilket havde styrket argumentet om, at Stephen Kinnock ikke havde taget ophold i Danmark. Thomas Nørmark Krogh ville ikke gentage Frode Holms præcise formuleringer, men der blev formuleret fire linjer om parrets ”private status” til brug for sagen. Han håbede på en snarlig dialog om disse forhold.

Kl. 17.57 videresendte afdelingschef Bjarne Corydon, Analyse og Informationsafdelingen (S), mailen til Lisbeth Rasmussen og skrev, at han efter aftale med Frode Holm sendte BT’s henvendelse til hendes orientering. Han skrev også, at hun var velkommen til at ringe til ham, hvis der skulle være brug for yderligere oplysninger.

Kl. 18.11 takkede Lisbeth Rasmussen for mailen og oplyste, at hun ville drøfte den med Erling Andersen.

Kl. 19.42 skrev pressechef Troels Møllerhøj Brøndsted, Koncerncentret, til Peter Loft og Erling Andersen med udkast til formuleringer, som Peter Loft kunne bruge i forbindelse med journalisthenvendelser. Efter første model udtales, at han havde fuldstændig tavshedspligt og derfor ingen kommentarer havde. Efter den anden

model udtalte han, at han ikke kunne genkende/kommentere BT's fremstilling, som helt måtte stå for bladets egen regning. Brøndsted bemærkede, at de med anden model lænede sig lidt ud.

Af et telefonnotat udarbejdet den 13. september 2011 af Lisbeth Rasmussen fremgår, at Bjarne Corydon på vegne af Helle Thorning-Schmidt havde ringet og spurgt, om SKAT København til hende kunne give en kort udtalelse om, at der ikke i sagen var en oplysning om, at parret ikke var samlevende.

Lisbeth Rasmussen forklarede ifølge notatet Bjarne Corydon, at de helt holdt sig fra at kommentere på sagen. Efterfølgende forelagde hun spørgsmålet for Erling Andersen, der drøftede det med Peter Loft. Loft ville overveje, om SKAT/Skatteministeriet skulle komme med en udtalelse.

Dagen før, den 12. september 2011, havde Per Hvas skrevet til kontorchef Jack Johansen, Koncerncentret, om håndteringen af ombudsmandssagen. Per Hvas skrev bl.a., at han havde opbevaret to ringbind med kopi af sagens akter i et aflåst skab, og at han senere havde givet materialet til Steffen Normann Hansen, som havde oplyst, at han ville aflevere det til Erling Andersen i forbindelse med et møde den 12. april 2011.

Den 22. september 2011 og 7. oktober 2011 skrev Jan Kjærgaard til Peter Arnfeldt. Han skrev bl.a., at centrale kilder oplyste, at Peter Arnfeldt havde haft adgang til skattesagen. Sms'erne ses ikke besvaret.

Jan Kjærgaard har forklaret, at han skrev den 7. oktober 2011 for at få oplyst, om Peter Arnfeldt var i besiddelse af afgørelsen, så han kunne bruge det i en artikel uden at skulle bruge sine egne noter fra samtalerne.

Peter Arnfeldt har forklaret, at han fik afgørelsen af en af ministersekretærerne. Han makulerede afgørelsen sammen med presseberedskabet, da han fandt ud af, at Helle Thorning-Schmidt ikke ville offentliggøre afgørelsen. Han har ikke udleveret afgørelsen til nogen.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han efter mødet den 16. september 2010 arkiverede afgørelsen på sit kontor sammen med andre VIP-sager. Efter sin hukommelse destruerede han afgørelsen ca. en måned eller lidt mere efter afgørelsen. Det skete omkring det tidspunkt, hvor der over to gange var indbrud i ministeriet. Han har ikke udleveret afgørelsen til nogen.

Peter Christensen har forklaret, at han den 8. marts 2011 tiltrådte som skatteminister. Den 11. eller 12. september 2011 ringede Peter Loft til ham og sagde, at BT ville bringe en historie den følgende dag om, at Stephen Kinnock var homoseksuel. Peter Loft fortalte, at det var en oplysning, som de havde fået af Frode Holm, og at det havde haft en eller anden betydning for skattesagens udfald.

Loft fortalte også, at han havde skrevet nogle overordnede linjer, som han havde givet til SKAT København. Linjerne skulle indikere, at der var andre grunde til afgørelsen end antallet af rejsedage. Peter Loft var bekymret over, at BT havde oplysningerne, fordi der var meget få, der havde oplysningerne. Peter Loft følte sig nødsaget til at orientere ham.

Thomas Nørmark Krog har forklaret, at han under henvisning til kildebekyttelsen ikke vil oplyse, hvornår og hvorledes BT modtog agterskrivelsen. Han vil heller ikke oplyse, om det var samme kilde, der udleverede agterskrivelsen og oplyste om, at parret ikke var samlevende.

Simon Andersen, Peter Brüchmann og Olav Skaaning Andersen har afgivet tilsvarende forklaringer.

Hanne Dahl Kofod har forklaret, at hun ikke fik kopi af agterskrivelsen. Da sagen var afsluttet, blev den låst inde på Søren Hansens kontor. Da han gik på pension, blev sagen låst inde på hendes kontor. Her lå den fra de 1. november 2010 og ca. tre uger frem. Herefter blev sagen låst inde i et skab, hvortil kun Lisbeth Rasmussen havde nøgle.

Hun havde også adgang til sagen i KMD. Hun har ikke trukket en kopi af afgørelsen.

Gergana Trasborg har forklaret, at hun ikke har haft en kopi af afgørelsen. Hun ved, at sagen på et tidspunkt, hvor den var i Koncerncentret, lå et sted, hvor der ikke var låst.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at sagen omkring slutningen af oktober 2010 blev flyttet til et stålskab, som hun alene havde nøgle til.

I forbindelse med ombudsmandssagen fik Koncerncentret udskrifter af dokumenterne og ikke kopi af originalerne. De tjekkede på sagen, at alt var med, og skabet blev i den forbindelse åbnet. Arbejdet blev udført af

Gergana Trasborg og Hanne Dahl Kofod. Sidstnævnte havde et par gange før lånt nøglen, når der var behov for at hente materiale på sagen.

Mapperne med udskrifter blev bragt til Koncerncentret i februar 2011 og kom retur i april 2011. Mapperne blev låst inde i samme skab som sagen.

I maj eller først i juni 2011 nævnte Erling Andersen et rygte for hende om, at BT havde kopi af afgørelsen. De havde ingen mistanke til nogen og besluttede at se tiden an.

Hun fik den 6. september 2011 at vide af Erling Andersen, at BT havde kontaktet Peter Loft. BT havde kendskab til noget, de kaldte "de fire linjer", og avisen mente at have en viden om "mytteri i SKAT København".

Jette Sørensen opbevarede kopi af VIP-orienteringen og den vedlagte agterskrivelse og har således haft adgang hertil.

Hun – Lisbeth Rasmussen – har ikke lækket afgørelsen eller oplysninger fra sagen.

SKAT København havde ikke et notat på sagen om, at parret ikke var samlevende. Hun betragtede ikke det, som hun havde skrevet i dagbogen, som et notat på sagen, men som "en hukommelse" til sig selv.

Frode Holm har forklaret, at han kan udelukke, at agterskrivelsen eller afgørelsen er blevet udleveret fra Revitax. Han har ikke nogen ide om, hvor BT havde fået sine oplysninger fra.

Han ringede den 11. september 2011 til Lisbeth Rasmussen og spurgte, om der var et notat eller andet på sagen om, at de havde drøftet parrets ægteskabelige forhold. Lisbeth Rasmussen ringede tilbage og sagde, at det var der ikke.

Søs Marie Serup Laybourn har forklaret, at hun ikke har haft adgang til agterskrivelsen. Hun har ikke kendskab til, om nogen forsøgte at få adgang til agterskrivelsen.

Søren Hansen har forklaret, at han ikke har udleveret noget som helst fra sagen til nogen uden for SKAT København.

Erling Andersen har forklaret, at han den 7. september 2011 telefonisk blev kontaktet af Peter Loft, der sagde, at han havde talt med en journalist fra BT. Det virkede som om, BT havde afgørelsen på de 9 sider. Dagen efter talte han med Steffen Normann Hansen, der var blevet kontaktet af Simon Andersen. Pågældende havde konfronteret Steffen Normann Hansen med rygtet om Stephen Kinnock.

Om aftenen skrev Simon Andersen til ham og spurgte, hvorfor han havde skrevet fire linjer ud af afgørelsen. Han svarede, at han havde tavshedspligt i personsager. Næste morgen talte han med Peter Loft, og de var enige om, at lækagen skulle politianmeldes.

Det er rigtigt, at han i maj-juni 2011 hørte fra en sagsbehandler, at en journalist troede, at de 9 sider var ude hos pressen.

Han kontaktede Peter Loft den 11. september 2011 og i den forbindelse blev Troels Møllerhøj Brøndsted inddraget. Brøndsted udarbejdede et par forslag til, hvordan man kunne udtale sig. De sagde nej til begge dele.

Den 13. september 2011 orienterede Lisbeth Rasmussen ham om henvendelsen fra Bjarne Corydon. Han kontaktede igen Peter Loft, der sagde, at uanset hvad de måtte gøre eller ikke gøre, så kunne de ikke som myndighed have meninger i denne sag, uden at de kom til at stå i et forkert lys. Det blev de enige om, og han meddelte det til Lisbeth Rasmussen.

Han fik en kopi af agterskrivelsen, som han efterfølgende makulerede. Han har ikke kendskab til, at nogen har udleveret agterskrivelsen eller afgørelsen til nogen uden for systemet.

Jan Lund har forklaret, at han formelt set har haft adgang til VIP-orienteringen i journalsystemet. Han har ikke haft agterskrivelsen eller afgørelsen fysisk eller i elektronisk form.

Michael Frank har forklaret, at han ikke har haft adgang til agterskrivelsen eller afgørelsen.

For at kunne servicere Folketinget og huset ringede han på et tidspunkt og spurgte Lisbeth Rasmussen, om han kunne få agterskrivelsen. Han havde forinden fået ok fra Carsten Vesterø og Birgitte Christensen. Lisbeth Rasmussen svarede, at han kunne få den hos Peter Loft, hvis han havde brug for den. Han forfulgte det ikke længere.

Camilla Lau Baymler har forklaret, at hun ikke har set eller fået udleveret en kopi af afgørelsen.

Birgitte Christensen har forklaret, at hun fik en kopi af agterskrivelsen den 17. september 2010. Hun låste den inde i et skab. Hun har ikke kendskab til, om nogen har videregivet agterskrivelsen eller afgørelsen til nogen, som ikke skulle have haft den.

Carsten Vesterø har forklaret, at han ikke fik kopi af agterskrivelsen eller afgørelsen.

Joan Simkus, Anne Nørgaard Simonsen og Morten Jensen har forklaret, at de ikke har udleveret agterskrivelsen til nogen.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han den 7. september 2011 talte med Simon Andersen i forbindelse med et møde på Hotel Scandic. Simon Andersen havde talt med en medarbejder i SKAT København om sagen. Vedkommende havde en rimelig konkret viden og ud fra den måde, som Simon Andersen fortalte om det, fik han en klar opfattelse af, at Simon Andersen havde afgørelsen eller i hvert fald havde talt med en, som var meget tæt på sagen.

Simon Andersen gav også udtryk for, at der var nogle linjer, som ikke var med. Simon Andersen sagde vist "fire linjer". Simon Andersen havde hørt, at linjerne skulle dække over, at Stephen Kinnock var homoseksuel. Han afviste straks at diskutere sagen. Simon Andersen gav også udtryk for, at der var uro i SKAT København, og at der var nogle, der var utilfredse med situationen.

Han makulerede den agterskrivelse, som han modtog i lufthavnen den 16. september 2010, da han kom tilbage til kontoret. Han videresendte mailen med VIP-orienteringen til Kent D. Sørensen, som bogførte den. Han slettede selv mailen.

Per Hvas har forklaret, at han i forbindelse med ombudsmandssagen havde en materialesamling, som var låst inde hos ham. Han har ikke set afgørelsen. Umiddelbart inden et direktørmøde, der blev afholdt i SKAT København, gav han mapperne til Steffen Normann Hansen.

Kent D. Sørensen har forklaret, at han ikke har videregivet agterskrivelsen til nogen.

Lis Ovdal Madsen har forklaret, at hun kun har videresendt VIP-orienteringen til Kent D. Sørensen.

Aage Michelsen har forklaret, at han mener, at det var i sommeren 2010, at Thomas Nørmark Krog første gang rettede henvendelse til ham om sagen. Den egentlige kontakt begyndte, da han fik en mail fra ham den 30. august 2011. Dagen efter fik han mailen fra Simon Andersen med agterskrivelsen.

Han skrev tilbage, at han var enig i afgørelsen. Der kom en ny mail fra Simon Andersen, hvor journalisten stillede flere spørgsmål og oplyste, at han ikke var enig i hans vurdering. Han – Aage Michelsen – fik ikke yderligere henvendelser.

BT vidste en del om sagen, før de kontaktede ham, så man kunne godt forestille sig, at avisen må have haft ca. 14 dage til at arbejde med det, men det beror kun på en svag antagelse fra hans side.

Noa Redington har forklaret, at på det tidspunkt, hvor BT offentliggjorde dele af de 9 sider, var der en stor spekulation på Christiansborg om, hvor de 9 sider og oplysningerne kunne stamme fra. Der var flere af de journalister, som han talte med, der nævnte den særlige rådgiver i Skatteministeriet, men det var kun på rygteplan. Han kan ikke huske navnene på journalister, der nævnte det.

Den 12. eller 13. september 2011 fik han en mail fra Jan Kjærgaard. Så vidt han husker, skrev Jan Kjærgaard, at han umiddelbart efter afgørelsen i 2010 fik tilbudt dele af de 9 sider fra Peter Arnfeldt. Han viste mailen til Politiken og TV2, men gjorde ikke mere ved det.

Han svarede på mailen af 11. september 2011 fra Thomas Nørmark Krog, at det var helt grundløse beskyldninger og spekulationer fra avisens side. Efterfølgende kontaktede han Frode Holm, der benægtede, at det havde noget på sig. Dette orienterede han bl.a. Bjarne Corydon om.

Lars Løkke Rasmussen har forklaret, at han ikke har set eller modtaget Stephen Kinnocks agterskrivelse. Han har ikke kendskab til, hvorledes BT har fået agterskrivelsen.

Peter Loft har forklaret, at han omkring den 1. september 2011 efter forudgående aftale mødtes med Simon Andersen i Skovshoved. Simon

Andersen nævnte ikke noget om, at han havde agterskrivelsen. Simon Andersen sagde, at det forlød, at der lå et notat, hvoraf det skulle fremgå, at Stephen Kinnock var biseksuel eller homoseksuel, og Simon Andersen spurgte, om han kunne bekræfte det. Han svarede, at det ville han overhovedet ikke svare på, og at han ikke havde nogen mening herom.

Umiddelbart efter havde Steffen Normann Hansen vist et møde med Simon Andersen. I den forbindelse talte han med Erling Andersen og Steffen Normann Hansen. Det var måske på dette tidspunkt, at de nåede frem til, om det kunne være hans – Peter Lofts – skrivelser, der havde fået denne udlægning.

Han gjorde sig overvejelser om, hvor BT kunne have fået oplysningerne fra. Det var bemærkelsesværdigt, fordi der var meget få personer, der havde kendskab til det, men det var ikke noget, de drøftede videre af den simple grund, at den eneste kilde, som han kunne komme i tanke om, var SKAT København.

På et tidspunkt henvendte Bjarne Corydon sig til SKAT København, og Erling Andersen ringede til ham. De var enige om, at tavshedspligten tilsagde, at de ikke gjorde noget. Det, der voldte dem begge problemer, var, at tavshedspligten var til for at beskytte skatteyderne, men i denne situation gjorde den det modsatte.

Selvom det var hans egen afgørelse, orienterede han den fungerende skatteminister Peter Christensen herom. I den forbindelse var han også nødt til at orientere ministeren om baggrunden for det hele, nemlig rygtet om Stephen Kinnocks seksuelle orientering fra september året før. Efter samråd med Troels Møllerhøj Brøndsted endte han med at beslutte, at de ingenting kunne gøre.

Simon Andersen sagde til ham på mødet i Skovshoved, at teksten var håndskrevet, og at teksten stammede fra ham.

Han lagde agterskrivelsen i bunken af papir, som han efter noget tid rev over og smed i papirkurven. Han kan ikke huske, om han slettede mailen med VIP-orienteringen. Hans sekretær havde adgang til hans mails.

Helle Bergenfelt har forklaret, at hun som sekretær for Peter Loft havde adgang til hans mails. Hun gik kun ind og så hans mails, hvis han bad hende om det. Hun har ikke udleveret agterskrivelsen til nogen.

10.19 Tiden efter 7. oktober 2011

Den 8. november 2011 fik Politiken aktindsigt i Erling Andersen og Lisbeth Rasmussens kalendere for så vidt angik møder om Stephen Kinnocks sag i perioden juni til september 2010. Avisen fik herved oplysninger om møderne den 10., 13., 30. august, 1., 3. og 13. september 2010.

Den 14. november 2011 bad skatteministeren Peter Loft og Erling Andersen om en redegørelse om Koncerncentrets rolle i forbindelse med SKAT Københavns behandling af skattesagen.

Dagen efter sendte Lisbeth Rasmussen sine dagbogsnotater til Erling Andersen med henvisning til "Iflg. aftale".

Den 17. november 2011 sendte Gergana Trasborg til Erling Andersen nogle formuleringer med hensyn til, at der i forbindelse med møderne med Koncerncentret ikke var udarbejdet dagsordner, referater eller notater.

Den 18. november 2011 skrev Peter Loft til Steffen Normann Hansen, om han havde fået skrevet sine erindringer. Den 22. november 2011 sendte Steffen Normann Hansen en redegørelse på halvanden side for sin involvering i sagen.

Både Peter Loft og Erling Andersen afgav deres redegørelser den 25. november 2011. Efter anmodning fra skatteministeren afgav Peter Loft en supplerende redegørelse den 30. november 2011.

Den 2. december 2011 blev det offentliggjort, at regeringen havde besluttet at nedsætte en kommission til undersøgelse af sagsforløbet.

Den 4. december 2011 bragte Ekstra Bladet en artikel om, at Peter Arnfeldt i september-november 2010 havde forhandlet med Jan Kjærgaard om at lække afgørelsen. Jan Kjærgaard udtalte, at det endte i ingenting, fordi han ikke kunne få lov til at læse hele afgørelsen.

I en artikel i Weekendavisen den 9. december 2011 med overskriften "Gården brænder" er anført, at medlemmer af Venstres folketingsgruppe havde fortalt avisen, at der blev talt ret åbent om, at man i partiets presstjeneste havde "noget om Thornings skattesag", og at dette "noget" skulle ud i valgkampen. Kilderne var ikke i tvivl om, at der var tale om den 9 sider lange fortrolige afgørelse i sagen.

Af en sms-korrespondance mellem Troels Lund Poulsen og Peter Loft fremgår, at de aftalte at mødes den 6. juni 2012 hos Peter Loft.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han, efter undersøgelsen blev annonceret, fortsat har haft kontakt med Peter Loft og Peter Arnfeldt. Han har ikke afstemt forklaringer med dem.

Gergana Trasborg har forklaret til mailen af 17. november 2011, at hvis hun husker rigtigt, bad Erling Andersen hende om en tekst, som han kunne blive inspireret af til sin redegørelse.

Lisbeth Rasmussen har forklaret, at hun skrev dagbogsnotaterne på sin bærbare computer hjemme, men de blev gemt på et usb-stik, som hun havde på kontoret. Baggrunden for, at hun skrev dagbog og beholdt den i denne sag, var, at hun fra sidst i august eller begyndelsen af september 2010 begyndte at blive noget betænkelig ved sagen.

Hun har kun udleveret dagbogen til Erling Andersen. Det skete, efter han var blevet bedt om at skrive redegørelsen. Han bad hende om at være behjælpelig med nogle faktuelle oplysninger fra sagen. Hun havde derved dagbogen fremme, og han spurgte, om han måtte få en kopi at støtte sig til.

Den 16. marts 2012 havde Peter Loft, Erling Andersen, Steffen Normann Hansen og hende et møde om undersøgelsen. Temaet var, at nu var kommissionen gået i gang, og de drøftede, hvordan de sikrede sig, at deres pressefolk kunne servicere dem i den sammenhæng.

De snakkede om forløbet, og herunder sagde Peter Loft, at han havde udleveret afgørelsen til ministeren. Herefter sagde han, at han ikke syntes, at han havde følt sig presset under sagen, men at han var blevet voldsomt presset i weekenden efter afgørelsen. Han uddybede det ikke.

Erling Andersen har forklaret, at Peter Loft ikke havde bemærkninger til, at de gav aktindsigt til Politiken.

Han fik kopi af Lisbeth Rasmussens dagbogsnotater ved mailen af 15. november 2011. Lisbeth Rasmussen havde ikke før sagt, at hun førte dagbog, men hun havde sagt, at hun tog nogle noter.

I februar 2012 luftede han for Steffen Normann Hansen en idé om, at pressefunktionen skulle have en mere aktiv rolle med at holde journalisterne lidt stangen i forbindelse med undersøgelsen. Herefter indbød Peter Loft til mødet den 16. marts 2012.

Under mødet talte de ganske kort om sagen. Peter Loft sagde, at det var ham, der gav agterskrivelsen til Troels Lund Poulsen den 16. september 2010. Peter Loft sagde også, at han var under et meget stort pres i weekenden den 17.-20. september 2010, hvor der hele tiden blev lagt op til, at der skulle laves nye notater, og minister og spindoktor havde meninger om aspekter i sagen. Begge dele var nyt for ham.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at Peter Loft spurgte ham, om han ikke kunne skrive ned, hvordan han huskede forløbet. Han skrev herefter orienteringen, som han sendte den 22. november 2011. Den er skrevet meget hurtigt, for at Peter Loft kunne komme videre med sin redegørelse.

Erling Andersen følte ikke, at han i pressehåndteringen blev tilstrækkeligt serviceminded orienteret af Koncerncentrets pressefolk. De holdt derfor mødet den 16. marts 2012.

Under mødet sagde Erling Andersen, at han syntes, at perioden havde været belastende. Peter Loft svarede, at han også syntes, at han havde været presset i perioden eller noget i den stil. Han – Steffen Normann Hansen – vidste ikke, hvad Peter Loft havde været presset af. Det drejede sig om perioden, hvor sagen havde kørt.

Mikael Børsting har i relation til artiklen i Weekendavisen forklaret, at Venstres pressetjeneste ikke havde noget om skattesagen, som skulle ud i valgkampen. Avisen kan godt have talt med nogle folketingspolitikere i Venstre, der meget vel kan have sagt det, der er skrevet, for at gøre sig interessante.

Peter Loft har i tilknytning til sin redegørelse forklaret, at han ikke mener, at han som øverste forvaltningschef havde ret til at pålægge SKAT København f. eks. at foretage yderligere undersøgelser i en konkret sag, men han mener godt, at han kunne spørge, om de havde overvejet at tage et ekstra element med ind.

Hvis nogen skulle påtage sig rollen at prøve at sikre, at ministeriet som sådan ikke blev udsat for kritik, var det nok ham. Det måtte han prøve

at sikre med de midler, som han havde til rådighed. De midler var ikke nødvendigvis at give pålæg. Det kunne også være at komme med gode råd, stille relevante spørgsmål og koble kloge mennesker med hinanden.

Hvis Erling Andersen havde sagt, at han alene ville blive orienteret ved en VIP-orientering, når afgørelsen var udleveret, ville han nok ikke kunne have gjort noget. Det var imidlertid Erling Andersen, der henvendte sig til ham og spurgte, om det ikke var klogt, at de koordinerede, hvordan de skulle gribe det an, fordi Erling Andersen, ligesom han, var opmærksom på, at det nok ikke var en sag som alle andre.

Han havde ikke nogen beføjelse til at sige, at han ville kigge Erling Andersen over skulderen, men han syntes, at han havde lov til at spørge ham, om han syntes, at det var klogt, at han ville køre sagen på den måde. Han tror også, at han havde lov til at forvente et svar på spørgsmålet.

I hele forløbet var han meget påpasselig med, at han udtrykte sig på en måde, så Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen ikke kunne være i tvivl om, at det var dem, der bestemte. Hvis man f. eks. tager gennemgangen af agterskrivelsen, hvor Lisbeth Rasmussen skrev en række ændringer ned, og hvor de fleste var på hans foranledning, så sagde han hver gang: "Kunne man ikke skrive sådan her for at opnå det og det?"

Han er enig i, at det forhold, at sagen angik Helle Thorning-Schmidts ægtefælle, kunne være et godt argument for at holde fingrene væk fra sagen. Det mener han også, at han gjorde i den forstand, at han ikke blandede sig i afgørelsen på nogen måde. Det lå ikke indenfor hans råderet at sige, at man skulle lukke sig for omverdenen, og han kunne heller ikke sige, ske hvad der vil den dag, afgørelsen blev offentliggjort. Ministeriet ville blive stillet over for en masse spørgsmål, og det var hans opgave at sørge for, at de kunne besvares.

Det ville nok være at gå dybere end det, som ville være betimeligt, hvis han havde stillet spørgsmål til, hvordan SKAT København fortolkede reglerne i den konkrete situation. Hvis Erling Andersen på det første møde havde sagt til ham, at det helt klart var en sag, der skulle løses efter kilde-skatteovens § 2 om begrænset skattepligt, ville han dog sige til ham, at det kunne han ikke forstå.

I redegørelsen skrev han, at han havde modtaget presseklipnotatet og de to VIP-orienteringer. Han havde glemt, at han også havde modtaget yderligere materiale.

Der var ikke uoverensstemmelser mellem den redegørelse, som han den 22. november 2011 fik af Steffen Normann Hansen, og det, som han selv kunne huske.

Han havde i modsætning til Erling Andersen ikke acces til sagen, da han skrev sin redegørelse.

Steffen Normann Hansen nævnte på et tidspunkt, at Erling Andersen syntes, at han – Erling Andersen – blev glemt, og at han var bange for, at de på en eller anden måde var ude på at efterlade aben hos ham. De holdt herefter mødet den 16. marts 2012. Det viste sig, at Erling Andersen mente, at Koncerncentrets presseafdeling havde behandlet ham skidt og ikke orienteret om de aktindsigtssager, de havde fået.

De talte faktisk ikke om sagen, men kun om besværet ved, at den var der. I en eller anden forbindelse nævnte han, at han syntes, at forløbet omkring den 16. september 2010 havde været ubehageligt i eller anden forstand. Han kan ikke huske, om han brugte ordet presset. Han følte sig ikke presset til et eller andet, men han har givetvis følt sig presset af atmosfæren, situationen, det hele.

I januar 2012 foreslog Troels Lund Poulsen, at de skulle mødes, men det endte med, at han – Peter Loft – meddelte ham, at det nok ikke var en god ide. Den 6. juni 2012 mødtes han alligevel med Troels Lund Poulsen. De talte om sagen i den forstand, at de talte om ubehaget ved pludseligt at være i mediernes centrum for noget ubetinget skidt. De talte om de psykologiske mekanismer, der var knyttet til sagen, men ikke om sagens materielle og juridiske indhold.

Kapitel 11

Kommissionens bevisvurderinger og ansvarsvurderinger

Kapitel 9 indeholder en bred fremstilling af det skriftlige materiale og de afgivne forklaringer. På grundlag heraf er der i kapitel 10 givet en sammenfattende fremstilling af begivenhedsforløbet, men uden bevisvurderinger på de punkter, hvor oplysningerne ikke stemmer overens.

Dette kapitel rummer kommissionens bevismæssige vurderinger af begivenhedsforløbet i det omfang, det har betydning for de spørgsmål, som ifølge kommissoriet skal undersøges.

Kapitlet indeholder endvidere kommissionens vurderinger til belysning af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen draget til ansvar.

Om den forsigtighed, der skal udvises ved vurderingerne, henvises til kapitel 4.

11.1 Kommissionens bevisvurderinger

11.1.1. Om der er sket involvering i sagsbehandlingen og om korrespondancen mv. med ombudsmanden

Som anført i kommissoriets pkt. 2.1 skal kommissionen undersøge og redegøre for, i hvilket omfang personer uden for SKAT København har været involveret i SKAT Københavns behandling af skattesagen.

Undersøgelsen retter sig kun mod personer ansat i statslige forvaltningsmyndigheder, jf. nærmere kapitel 1, afsnit 1.3.2.

Det er i kommissoriet forudsat, at kommissionen i forbindelse med denne undersøgelse også skal undersøge og redegøre for korrespondance mv. mellem myndighederne og ombudsmanden i sagen, jf. kommissoriets pkt. 2.1, sidste afsnit.

Som det fremgår af kapitel 9, afsnit 9.16 og 9.17, har kommissionen og i øvrigt også nogle af bisidderne spurgt bredt til ombudsmandssagerne. Kommissionen har imidlertid bl.a. på baggrund af indholdet af kommissoriet afgrænset undersøgelsen af ombudsmandssagerne således, at det, der skal undersøges, er, om der er afgivet urigtige oplysninger til ombudsmanden, men – i givet fald – ikke, om nogen kan drages til ansvar herfor, jf. kapitel 1, afsnit 1.3.4.

Kommissionens beskrivelse af ombudsmandssagerne i nærværende kapitel er derfor i det væsentlige begrænset til det, som er af betydning for spørgsmålet, om der er afgivet urigtige oplysninger til ombudsmanden.

11.1.1.1. Inden sagen blev oprettet

Den 8. juni 2010 skrev Jan Lund til Peter Møller Jensen om kontakten fra BT og spurgte, om han ville tage sig af, at der blev kigget på sagen i SKAT København.

Erling Andersen og Peter Møller Jensen har begge forklaret, at de valgte at se tiden an, og det kan ikke lægges til grund, at henvendelsen fra Koncerncentret var andet end af orienterende karakter.

Det noteres, at Peter Loft allerede den 9. juni 2010 ved sine henvendelser til Ivar Nordland og Michael Frank viste stor interesse for Stephen Kinnocks skattemæssige forhold.

Erling Andersen har forklaret, at han den 22. juni 2010 blev ringet op af pressemedarbejder Rikke Madsen, der oplyste, at BT ville skrive om sagen, og at det var besluttet, at Peter Loft tog al presse. Dette undrede Erling Andersen, da det var en sag, som ville henhøre under SKAT København, og det burde derfor være indsatsdirektøren herfra (Peter Møller Jensen), der udtalte sig.

Peter Loft har forklaret, at han besluttede sig for at tage sig af henvendelserne fra pressen, da det ikke var nogen let opgave. Det var ikke hans mening, at han skulle udtale sig på hele koncernens vegne, men alene på Koncerncentrets vegne, og kommissionen finder ikke, at andet kan lægges til grund.

Det kan i øvrigt heller ikke lægges til grund, at Peter Loft i de følgende dage udtalte sig til medierne om, hvorvidt Stephen Kinnock var skattepligtig til Danmark.

Det lægges til grund, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt blev orienteret om BT's henvendelse, men det kan ikke lægges til grund, at de foretog sig noget i den forbindelse.

11.1.1.2. Oprettelsen af kontrolsag og brevene den 28. juni 2010

Den 28. juni 2010 oprettede SKAT København en kontrolsag og skrev til Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt. Det lægges efter ordlyden af udkastet til brev til Helle Thorning-Schmidt til grund, at brevet til hende blev sendt efter brevet til Stephen Kinnock.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at Peter Loft den 28. juni 2010 om morgenen ringede til ham og sagde, at de nu var nødt til at henvende sig til parret for at meddele, at der ikke var nogen dialog mellem dem og SKAT København. Peter Loft har tilsvarende forklaret, at Helle Thorning-Schmidt vist den 24. juni 2010 havde sagt til pressen, at hun var i kontakt med SKAT, men at han forstod på Steffen Normann Hansen, at det ikke var tilfældet. Han spurgte derfor Steffen Normann Hansen, om man ikke på en eller anden måde kunne forhøre sig, om der var noget galt.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han ringede til Erling Andersen herom, og under samtalen drøftede de også, om der kunne startes en ligningssag, inden fristen for indgivelse af selvangivelse for 2009 udløb den 1. juli 2010. De havde en dialog herom, og udfaldet blev, at SKAT København startede sagen op. Erling Andersen har forklaret, at Steffen Normann Hansen tilkendegav, at Peter Loft havde den opfattelse, at de burde starte en kontrolsag, og det gik han med til.

Efter forklaringerne lægges det til grund, at kontrolsagen blev oprettet, og at brevet til Stephen Kinnock – hvori SKAT København bad ham sende en række oplysninger for at få fastlagt, om han havde taget ophold her i landet – blev sendt på foranledning af Koncerncentret.

Det fremgår af Erling Andersens mails den 28. juni 2010 kl. 15.05 og 17.07, at et udkast til brev til Helle Thorning-Schmidt – om at man ikke havde registreret en henvendelse – blev forelagt Steffen Normann Hansen.

Erling Andersen har forklaret, at Steffen Normann Hansen sidst på eftermiddagen ringede igen og sagde, at Helle Thorning-Schmidt havde sagt til pressen, at parret var i dialog med SKAT. Steffen Normann Hansen sagde direkte, at ministeren ikke mente, at hun skulle have lov til at slippe af sted med det. Peter Loft havde sagt, at SKAT København måtte skrive til Helle Thorning-Schmidt, at de ikke kendte noget til en henvendelse. Det var han – Erling Andersen – meget imod, men han lod sig overtale.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han ikke erindrer, at han sagde, at ministeren ikke mente, at Helle Thorning-Schmidt skulle have lov til at slippe af sted med det, og han har ikke talt med ministeren eller Peter Loft herom.

Det lægges til grund, også efter indholdet af de to nævnte mails, at brevet til Helle Thorning-Schmidt blev sendt på foranledning af Koncerncentret, og at Erling Andersen, for så vidt angår dette brev, selv havde en betydelig uvilje imod det.

Efter forklaringerne kan det ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen eller Peter Arnfeldt var involveret i, at kontrolsagen blev oprettet, og at der blev skrevet de nævnte breve.

11.1.1.3. Overvejelserne i Koncerncentret om skatterådsbehandling og samtidig ligning

Det fremgår af Else Veggerby Christoffersens mail af 29. juni 2010 til Birgitte Christensen, at Frode Holm ville indsende en anmodning om bindende svar for Stephen Kinnock. Han så gerne, at sagen kom på Skatterådets møde den 24. august 2010, og Else Veggerby Christoffersen, der var chef for Skatterådskontoret, vurderede, at anmodningen ville være så principiel, at den skulle for Skatterådet. Dagen efter meddelte Frode Holm dog, at han havde fået brevet til Stephen Kinnock og nu overvejede, om der var behov for et bindende svar.

Birgitte Christensen orienterede Steffen Normann Hansen herom, og han foreslog, at de tog et møde om den samlede behandling af sagen.

Den 1. juli 2010 sendte Else Veggerby Christoffersen et notat om bindende svar til Birgitte Christensen, der skrev tilbage, om der var fortilfælde for eller uddybende tekst om afvisning i tilfælde af, at der pågik kontrol af en disposition, der var stillet spørgsmål om. Else Veggerby Christoffersen svarede, at det var der ikke, men henviste bl.a. til, at ordningen om bindende svar byggede på en forudsætning om, at der ikke foretoges kontrol af oplysningerne. Birgitte Christensen sendte denne mail og notatet til Steffen Normann Hansen.

Birgitte Christensen sendte den 2. juli 2010 også mailen og notatet til Peter Arnfeldt. Hun bemærkede, at det ville være Skatterådet selv, der traf afgørelsen om afvisning efter indstilling fra sekretariatet.

Samme dag skrev Peter Arnfeldt til Steffen Normann Hansen og spurgte, om man kunne forestille sig, at sagen kom for Skatterådet den 24. august 2010, når der kørte en ligningssag. Steffen Normann Hansen svarede, at han havde aftalt med kontorchefen for Skatterådskontoret, at ligningssagen skulle afsluttes, inden en anmodning om bindende svar kunne komme i Skatterådet. Hvis der kom en sådan anmodning, var det aftalt, at de afviste at svare, indtil ligningssagen var afgjort. Steffen Normann Hansen bemærkede yderligere: "Vi kan selvfølgelig risikere, at Skatterådet selv insi-

sterer på at tage sagen op, men det kan ikke nås til august mødet, og så er vi færdige med ligningssagen”.

Der kom ikke en anmodning om bindende svar, men forløbet viser, at Steffen Normann Hansen gjorde sig overvejelser om, hvorledes det kunne undgås, at Skatterådet kom til at tage stilling til en anmodning om bindende svar, inden ligningssagen var afsluttet.

Kommissionen noterer sig endvidere Steffen Normann Hansens brug af ”vi” i bl.a. denne korrespondance.

Det kan ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt eller Peter Loft var involveret i disse overvejelser.

11.1.1.4. Pressemeddelelsen den 1. juli 2010

Den 1. juli 2010 bragte Ekstra Bladet en artikel med overskriften ”Stort skattesmæk til Helles mand”. Det fremgik heraf, at Helle Thorning-Schmidt dagen før havde oplyst, at Stephen Kinnock ville betale skat i Danmark fra og med 2009.

Samme dag blev der udsendt en pressemeddelelse, hvori Erling Andersen udtalte bl.a., at han ikke kunne udtale sig om den konkrete sag, men at de ville se på de indsendte oplysninger, og at sagsgangen ville fortsætte uændret.

Af de foreliggende oplysninger fremgår, at det var Peter Lofts forslag, at der skulle udsendes en pressemeddelelse, og at teksten blev formuleret i Koncernecentret efter et konkret forslag fra Peter Loft. Det lægges endvidere til grund, at Erling Andersen ikke selv havde forestillet sig, at der skulle udsendes en pressemeddelelse, men at han accepterede dette.

Der er ikke grundlag for at antage, at Troels Lund Poulsen eller Peter Arnfeldt deltog i overvejelserne om, at der skulle udsendes en pressemeddelelse, men det fremgår af en mail fra Peter Loft, at de skulle tages ”i ed”, inden den blev udsendt.

11.1.1.5. ”Helles dobbeltspil” og korrespondancen mellem Steffen Normann Hansen og Jan Lund

Den 29. juli 2010 skrev BT i en artikel med ovennævnte overskrift, at Helle Thorning-Schmidt enten løj for vælgerne eller Justitsministeriet. Hun havde tidligere udtalt, at Stephen Kinnock opholdt sig langt under halvdelen af tiden i Danmark, men havde i en mail til Justitsministeriet om Stephen Kinnocks køb af en del af

hendes ejendom i København oplyst, at han var her i landet hver weekend fra fredag til mandag.

Steffen Normann Hansen videresendte samme dag artiklen til Jan Lund med bemærkningen: "Det ser ikke så godt ud for dem".

Senere på dagen skrev Steffen Normann Hansen til Jan Lund bl.a.: "Det er vigtigt nu, at vi tager os tid til at undersøge sagen ordentligt også de år tilbage, som vi kan tillade os at gå. Om nødvendigt må vi gøre brug af de oplysninger, som de har afgivet til JM. Jeg har foreslået Peter Loft, at sagsbehandlerne i Kbh. mødes med gode jurister fra Jura og samfund inden vi tager endelig stilling til sagen. Men først skal alle oplysninger på bordet, og de skal have mulighed for at forklare sig på et møde. Dette møde skal vi i givet fald være fuldt forberedte på".

Den 30. juli 2010 skrev Steffen Normann Hansen til Jan Lund efter yderligere omtale af sagen i medierne: "Vi skal godt nok holde tungen lige i munden. I princippet har de jo ikke oplyst noget forkert til os endnu, medmindre selvangivelsen er forkert. Pressen og politikerne går i selvsving over hendes udtalelser til pressen. Der er godt du er i løbende dialog med Peter". Peter er Peter Møller Jensen.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at Jan Lund var hans stedfortræder, da han tog på ferie. Han havde en dialog med Jan Lund om, hvad der var vigtigt i sagen, og hvad der kunne være vigtigt at give videre til dem, der behandlede sagen. Det var regionen, som om nødvendigt skulle gøre brug af oplysningerne til Justitsministeriet. Det var et råd fra Koncerncentret til regionen. Det var også regionen, som skulle holde tungen lige i munden.

De nævnte mails og Steffen Normann Hansens forklaring viser, at Steffen Norman Hansen gjorde sig detaljerede overvejelser om, hvorledes SKAT København skulle gribe sagsbehandlingen an, og at det var meningen, at overvejelserne skulle bringes videre til SKAT København. Det fremgår også, at Steffen Normann Hansen mente, at Koncerncentret selv skulle bringe på bane, at sagsbehandlerne skulle mødes med "gode jurister" fra Koncerncentrets Jura og Samfundsøkonomi.

Det kan ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt eller Peter Loft var involveret i korrespondancen mellem Steffen Normann Hansen og Jan Lund.

11.1.1.6. Mailen om, at regeringen helst ikke skulle involvere sig

Den 1. og 2. august 2010 oplyste flere medier, at den 1. august 2010 var sidste frist for Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock til at aflevere dokumentation for Kinnocks opholds dage i Danmark.

Steffen Normann Hansen foreslog i den forbindelse, at der skulle udsendes en pressemeddelelse, som skulle gå på, at SKAT skulle have ro til at behandle sagen.

Mandag den 2. august 2010 kl. 19.51 skrev Jan Lund til Steffen Normann Hansen, at han ville sørge for at der blev udarbejdet et udkast til pressemeddelelse. Kl. 19.56 svarede Steffen Normann Hansen: ”Fint. Jeg har aftalt med Erling at det bliver en SKM meddelelse. Det er vigtigt at vi får den klar til onsdag. Regeringen mødes torsdag og fredag og vi skal helst ikke have drm til at involvere os”.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at der sidst skulle have stået: ”og vi skal helst ikke have dem til at involvere sig”. Han har samtidig forklaret, at bemærkningen om, at regeringen ikke skulle involvere sig, står helt for hans egen regning og ser fuldstændig tåbelig ud. Han havde ikke overvejet, at regeringen på nogen som helst måde ville involvere sig.

Mailen er efter det foreliggende ikke tillagt nogen betydning.

11.1.1.7. Mødet den 10. august 2010 (første møde)

Erling Andersen tog initiativet til mødet. Han har forklaret herom, at han valgte at orientere Peter Loft for at vise, at han havde styr på sagsbehandlingen. Alene han og Peter Loft deltog i mødet, der blev holdt i Koncerncentret.

Efter Peter Loft og Ivar Nordlands forklaringer lægges det til grund, at Erling Andersen på mødet udleverede et ”Internt notat” om sagens oplysninger, som Søren Hansen havde udarbejdet og i øvrigt ajourførte under sagsbehandlingen.

På mødet orienterede Erling Andersen om sagsbehandlingen, og han og Peter Loft talte om, at det var en sag, hvor det var særligt vigtigt, at der ikke blev begået fejl.

Erling Andersen og Peter Loft talte også om forskellige enkeltelementer i sagen. Det kan lægges til grund, at de talte om, at det var en tilflyttersag. Erling Andersen har forklaret, at de yderligere talte om kravet om, at man ikke (uden at ifalde skattepligt) måtte arbejde her i landet. Peter Loft har forklaret, at de tillige talte om, at der i Københavns Kommune havde været en fejlagtig registrering af Stephen Kinnock frem til 2006.

Det blev endvidere aftalt, at Peter Loft senest tre dage før, at agterskrivelsen skulle udleveres, ville blive orienteret med henblik på at orientere ministeren og udarbejde et presseberedskab.

Det lægges til grund, at det var Erling Andersen, der bragte de nævnte enkeltelementer i sagen op. Det er usikkert, om det skete for at orientere, for at få tilslutning til regionens synspunkter, for at få vejledning eller af anden grund.

På mødet blev det besluttet, at de den 13. august 2010 skulle mødes igen for at drøfte forskellige aspekter lidt nærmere. I mødet skulle Lisbeth Rasmussen og Ivar Nordland også deltage. Erling Andersen har forklaret, at det var Peter Loft, der tog initiativet til dette møde. Peter Lofts forklaring må forstås således, at han og Erling Andersen havde et fælles ønske om at holde et yderligere møde. Det kan efter det foreliggende ikke lægges til grund, at det var Peter Loft, der tog initiativet til mødet.

Peter Loft har i øvrigt forklaret, at de på mødet bl.a. skulle drøfte betydningen af at arbejde her i landet, og at han gerne ville have en medarbejder med, som kunne sige, om det lød som den rigtige vej at gå, for det var han ikke i stand til.

Det kan ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt eller Steffen Normann Hansen var involveret i mødet.

11.1.1.8. Mødet den 13. august 2010 (andet møde)

I mødet, der fandt sted i Koncerncentret, deltog som nævnt Peter Loft, Ivar Nordland, Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen. Der blev ikke udvekslet papirer.

På mødet orienterede Erling Andersen om, at Stephen Kinnocks skattepligt til Danmark var ophørt i 1999, at Stephen Kinnocks ophold her i landet efter de foreløbige opgørelser ikke oversteg 180 dage årligt, og at han efter de da indhentede oplysninger ikke havde udført arbejde i noget videre omfang.

Som forklaret af Peter Loft lægges det til grund, at de talte om, at afgørelsen skulle kunne holde til et "hvilket som helst tryk", og at den ville blive udsat for et meget voldsomt tryk fra mange sider.

Efter forklaringerne og det i øvrigt oplyste, arbejdede SKAT København fra tidligt i august 2010 ud fra den forudsætning, at parret ville udlevere afgørelsen til pressen. Erling Andersen har forklaret, at denne problemstilling løbende blev drøftet med Peter Loft.

Efter indholdet af Ivar Nordlands noter fra mødet og Nordlands forklaring lægges til grund, at Erling Andersen redegjorde for, at man undersøgte året 2007 og frem, nogle forhold om et sommerhus her i landet, lejligheden i London og Stephen Kinnocks opholds dage i Danmark. Det lægges endvidere til grund, at Peter Loft i relation til kontrollen af oplysningerne sagde, at det var vigtigt at gå ”helvedes dybt ned”.

Ivar Nordland har forklaret, at Peter Loft under mødet sagde, at Stephen Kinnock måtte være skattepligtig til Danmark på grund af centrum for livsinteresser. Han – Ivar Nordland – svarede, at centrum for livsinteresser ikke var relevant. Peter Loft spurgte, om man så ikke kunne indfortolke centrum for livsinteresser i dansk skattepligt. Det afviste Lisbeth Rasmussen og han. Det ville være en praksisændring, og oppositionslederen var næppe den første, man skulle lave en praksisændring på. Peter Loft fortsatte, om de så ikke kunne skrive, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig her i landet, men havde centrum for livsinteresser her. De svarede, at det kunne man ikke.

Peter Loft har bestridt, at han har spurgt som anført. Erling Andersen har forklaret, at han ikke kan erindre, at der skulle have været en ordveksling, hvorunder Peter Loft skulle have sagt, at Stephen Kinnock måtte være skattepligtig på grund af centrum for livsinteresser. Han husker intet om, at Peter Loft skulle have sagt, om man så ikke kunne indfortolke dette i dansk skattepligt. Ordvekslingen om, at det ville være en praksisændring, erindrer han ikke, men de talte sammen i en times tid, og ordvekslingen kan sagtens have været der. Lisbeth Rasmussen har ikke forklaret herom, og der er intet anført herom i hendes dagbogsnotater.

Herefter kan det ikke lægges til grund, at Peter Loft har udtalt sig som forklaret af Ivar Nordland.

Det kan heller ikke lægges til grund, at Helle Thorning-Schmidts skatteforhold i forbindelse med flytning i 1999 blev drøftet. Notatet herom blev efter det oplyste først fundet frem i Koncerncentret den 27. august 2010.

Samlet må det lægges til grund, at drøftelserne på mødet gik ganske tæt på SKAT Københavns behandling af sagen. Drøftelserne på mødet rettede sig ikke alene mod regler og praksis, som havde betydning for sagens afgørelse, men angik i høj grad også faktum i sagen og måden, som sagen blev oplyst på.

Det kan ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt eller Steffen Normann Hansen var involveret i mødet.

Troels Lund Poulsen og Peter Loft er blevet spurgt flere gange om, hvorvidt Peter Loft orienterede ministeren om møderne med SKAT København og i givet fald hvordan. Forklaringerne sammenfattes i det følgende.

Troels Lund Poulsen har forklaret, at han på et tidspunkt i løbet af august 2010 blev orienteret om, at der var en dialog med SKAT København om nogle principielle spørgsmål. Han fik kopi af agterskrivelsen til Stephen Kinnock den 16. september 2010 og mener ikke, at han forinden havde fået en indikation af, i hvilken retning afgørelsen ville gå.

Peter Loft har forklaret, at han efter hvert møde – i hvert fald de sidste fire, og han tror også det første – orienterede Troels Lund Poulsen om sagens tilrettelæggelse. I hvert fald efter andet møde (den 13. august 2010) orienterede han ministeren om, at det var en potentiel tilflyttersag, og at de foreløbige opgørelser tydede på, at Stephen Kinnock ikke havde været i Danmark 180 dage årligt. Ministeren havde således fra midten af august vidst, at det så ud til, at det ville ende med, at Stephen Kinnock ikke var skattepligtig til Danmark. Han tror ikke, at han gik i detaljer, men han orienterede løbende efter de følgende møder.

Peter Loft har også forklaret, at Troels Lund Poulsen spurgte ham en del gange, hvorledes Stephen Kinnock kunne opholde sig i Danmark mindre end 180 dage årligt, når parret til Justitsministeriet og flere ugeblade havde udtalt sig, som det var sket. De første gange havde han stået imod. Da ministeren spurgte igen, fortalte han, at det kunne hænge sammen med den oplysning, som de havde fået fra parrets egen repræsentant, om Stephen Kinnocks seksuelle orientering.

Han vil skyde på, at han har været hos Troels Lund Poulsen med konkrete, faktuelle og juridiske orienteringer af stigende intensitet de 5 gange, hvor der var møder, men sagen er blevet drøftet flere gange end det. Han fortalte herunder ministeren, at han ret indgående havde drøftet med Erling Andersen, at det var vigtigt, at hver en sten blev vendt.

Han har ikke indtryk af, at oplysningerne om sagen og sagens karakter gav ministeren anledning til overvejelser om, hvorvidt han skulle gøre noget. Det var i princippet ren envejskommunikation. Han orienterede, og han forventede ikke – og fik heller ikke – nogen reaktion.

Troels Lund Poulsen kom ikke som sådan med bemærkninger om sin stilling til sagen. Det, som ministeren sagde, og det ændrede sig ikke under forløbet, var: ”Nå, sådan falder sagen ud, og det kan ikke være anderledes”, og ”Men det undrer mig,

fordi der er de der oplysninger til Justitsministeriet og forskellige blade, så det overrasker mig, at I kommer til det resultat”.

Han og Troels Lund Poulsen diskuterede ikke hans – Peter Lofts – rolle i forhold til SKAT København, herunder hans deltagelse i møderne. Han kan huske, at han en gang sagde for sjov til ministeren, at ministeren lige måtte huske, at det her var Danmark og ikke Rusland, hvor der var en eller anden oligark, der sad i fængsel, angiveligt på grund af skattesvig, men formentlig mere fordi, at han var uenig med præsident Putin.

Peter Loft har korrigeret forklaringen således, at han ikke er sikker på, at han orienterede Troels Lund Poulsen om mødet den 13. september 2010 (femte møde), men ministeren må efter mødet være blevet orienteret om, at agterskrivelsen kom den 16. september 2010.

Troels Lund Poulsen har supplerende forklaret, at han vil afvise, at Peter Loft har holdt ham løbende opdateret om møderne. Han kan ikke huske, hvornår han blev klar over, at der blev holdt møder mellem Koncerncenteret og SKAT København, men det var måske i slutningen af august 2010. Han husker, at han bl.a. blev orienteret om den bemandingsmæssige situation, og hvordan sagsbehandlingen blev grebet an. Han kan ikke genkalde sig, at han blev orienteret om, at man talte dage og så på kreditkortoplysninger.

Han mener fortsat ikke, at han, inden han fik agterskrivelsen den 16. september 2010, havde fået en indikation af, i hvilken retning afgørelsen ville gå.

Kommissionen lægger efter Peter Lofts detaljerede forklaring, der efter sagens karakter og de i øvrigt foreliggende oplysninger forekommer særdeles sandsynlig, til grund, at Peter Loft har orienteret Troels Lund Poulsen om mødet den 13. august 2010 – og i øvrigt også om det tredje og fjerde møde, jf. nedenfor – som forklaret af Peter Loft.

Kommissionen noterer sig, at Troels Lund Poulsen efter Peters Lofts forklaring viste væsentlig interesse for et afgørende punkt for udfaldet af sagen – Stephen Kinnocks opholdsdage i Danmark – mens sagen verserede i SKAT København.

11.1.1.9. Ivar Nordlands opringning til Erling Andersen

Efter forklaringerne afgivet af Ivar Nordland og Erling Andersen lægges det til grund, at Ivar Nordland efter mødet den 13. august 2010 ringede til Erling Andersen og

sagde, at han var enig med SKAT København i, hvordan sagen skulle bedømmes, ligesom han sagde, at det var SKAT København, der bestemte.

Det lægges også til grund som forklaret af Ivar Nordland, at forløbet af mødet havde haft en sådan karakter, at Ivar Nordland fandt anledning til at ringe til Erling Andersen med nævnte tilkendegivelser.

11.1.1.10. Peter Loft's udlevering den 16. august 2010 af presseklip til Erling Andersen

I forbindelse med et møde den 16. august 2010 uden sammenhæng med sagen udleverede Peter Loft nogle presseklip om sagen til Erling Andersen. Presseklippene var samlet af Peter Arnfeldt, der havde afleveret dem til Troels Lund Poulsen, som igen havde afleveret dem til Peter Loft og bedt ham om, at der blev lavet et presseberedskab.

Det lægges som forklaret af Peter Loft til grund, at han gav et sæt af presseklippene til Erling Andersen, idet han sagde bl.a.: ”Gider I øje det her igennem og lave sådan en slags presseberedskab ud fra betragtningen, at det nok er argumenter af denne karakter, vi vil blive mødt med, når afgørelsen til sin tid falder”.

Det kan ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen, Peter Arnfeldt eller Steffen Normann Hansen var involveret i, at presseklippene blev udleveret til Erling Andersen.

Lisbeth Rasmussen udarbejdede et notat med kommentarer, som findes i en første og anden version af henholdsvis den 31. august og den 13. september 2010. Som det fremgår af afsnittene 11.1.1.13 og 11.1.1.17 nedenfor, modtog Koncerncentret første version på et møde den 1. september 2010 og fik anden version bragt den 14. september 2010.

11.1.1.11. Peter Loft's udtalelse til Politiken den 22. august 2010

Ifølge en artikel i avisen skulle Peter Loft have udtalt bl.a.: ”Der er vandtætte skotter mellem os og i dette tilfælde SKAT København, og hvis nogen er utilfreds, kan de desuden gå til Landsskatteretten. Jeg har bestræbt mig på ikke at bære brænde til bålet, men det ville være forkert, hvis Skatteministeriet slet ikke måtte udtale sig om de generelle skatteregler. Men vi skal holde os langt væk fra den konkrete sag, som jeg ikke kender”.

Peter Loft har forklaret, at han nok tog munden lidt for fuld med de sidste ord om, at han ikke kendte den konkrete sag.

Det lægges til grund, at Peter Loft er refereret korrekt i avisen, og at udtalelsen om, at han ikke kendte sagen, er urigtig.

11.1.1.12. SKAT Københavns møde den 30. august 2010 med Jura og Samfundsøkonomi

I mødet, der blev afholdt hos SKAT København, deltog fra regionen Lisbeth Rasmussen, Hanne Dahl Kofod og Søren Hansen og fra Koncerncentret, Jura og Samfundsøkonomi Carsten Vesterø, Michael Frank og Erik Jørgensen.

Afholdelse af et møde havde været drøftet mellem Koncerncentret og SKAT København gennem længere tid. Det omtales bl.a. af Steffen Normann Hansen i mailen af 29. juli 2010 til Jan Lund, der er citeret ovenfor i afsnit 11.1.1.5.

Samme dag – den 29. juli 2010 – skrev Peter Møller Jensen til Winnie Jensen, at det var besluttet, at Jura og Samfundsøkonomi skulle kvalitetssikre sagens endelige afgørelse. Peter Møller Jensen har forklaret, at han selv traf denne beslutning, og at det ikke var en tilkendegivelse om, at det ikke var SKAT København, der skulle træffe afgørelsen helt solo.

Bl.a. den 4. august 2010 var der yderligere drøftelser herom. Det lægges til grund som forklaret af Erling Andersen, at Peter Loft, Steffen Normann Hansen og han var enige om, at sagen skulle vende Jura og Samfundsøkonomi, inden den skulle afgøres, således at de fik ”spillet bold” med denne enhed. Han har videre forklaret, at der i feriedagene kom lidt ”kluntethed” i det. Jura og Samfundsøkonomi skulle ikke ind i sagsbehandlingen på nogen måde, og mødet skulle holdes, når SKAT København var klar til det.

Der blev ikke udleveret materiale på mødet, men Lisbeth Rasmussen gav nogle faktuelle oplysninger fra sagen, herunder antallet af Stephen Kinnocks opholds dage her i landet.

Efter de afgivne forklaringer og de interne referater, som SKAT København og Jura og Samfundsøkonomi udarbejdede, lægges det til grund, at drøftelserne på mødet rettede sig mod regler og praksis, som havde betydning for sagens afgørelse. Det var ikke inden mødet aftalt, hvad der skulle drøftes. Det lægges til grund, at det var Lisbeth Rasmussen, der førte ordet, og at mødedeltagerne konstaterede, at de var enige.

Det bemærkes, at der således var enighed om, at 180-dagesreglen kunne udnyttes år efter år, selvom det i en skatterådsafgørelse fra 2007 var antaget, at der var en begrænsning på 2-3 år.

Peter Loft blev orienteret om mødet ved en forelæggelse af 1. september 2010 vedlagt Jura og Samfundsøkonomis interne referat.

Det kan ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen eller Peter Arnfeldt var involveret i mødet eller efterfølgende blev orienteret om drøftelserne på mødet.

11.1.1.13. Mødet den 1. september 2010 (tredje møde)

Erling Andersen tog initiativet til dette møde, der blev afholdt i Koncerncentret. I mødet deltog Peter Loft, Steffen Normann Hansen, Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen.

På mødet udleverede Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen et udkast til agterskrivelse af "x. september 2010", skemaer med opholdsdage, presseklipnotatet og muligvis også notatet om beskatning af løn fra British Council. Det lægges som forklaret til grund, at det alene var Erling Andersen og Lisbeth Rasmussens afgørelse, at de havde taget materialet med.

Peter Loft udleverede notatet "Stephen Kinnock og spørgsmålet om eventuel beskatning i Danmark". Det lægges til grund, at Simon Andersen den 31. august 2010 havde sendt dette notat til Peter Arnfeldt, som samme dag udleverede det til Troels Lund Poulsen. Dagen efter gav ministeren notatet til Peter Loft.

På mødet orienterede Erling Andersen om status på sagen.

Efter Peter Lofts forklaring lægges det til grund, at han "blev ved med" at påtage sig rollen som den, der stillede alle de spørgsmål, som han gik ud fra, at pressen, kommentatorer, rådgivere og andre ville stille: "Kan I nu garantere det?", "Har I nu været grundige nok?".

Peter Loft har videre forklaret, at det faglige, det materielle og det juridiske stod SKAT København for, medens han stod for det mere udadvendte – hvordan man fik det landet, uden at SKAT København blev kritiseret sønder og sammen.

På mødet gennemgik de udkastet til agterskrivelse, og Peter Loft har forklaret, at han gik tekstmæssigt ret tæt på. Det fremgår også af Erling Andersen og Lisbeth Rasmussens forklaringer og sidstnævntes noter på sit eksemplar af agterskrivelsen.

Det lægges til grund, at Peter Loft bl.a. foreslog, at det skulle med, at Helle Thorning-Schmidt havde kunnet udnytte Stephen Kinnocks fradrag. Han foreslog samtidig, at det skulle skrives, at det beroede på en myndighedsfejl, og at fejlen var 100% undskyldelig fra skatteydere side.

Efter forklaringerne lægges det til grund, at Peter Loft ikke gav udtryk for, at udkastet til aģterskrivelse burde have haft en anden konklusion.

Under mødet udleverede Peter Loft som nævnt notatet ”Stephen Kinnock og spørgsmålet om eventuel beskatning i Danmark”. I notatet anføres bl.a., at samlet set kan det gøres gældende, at Stephen Kinnock har bolig i Danmark, at han har sine personlige livsinteresser i Danmark, og at hans ”ophold på ferie” i Danmark ikke har midlertidig karakter. Det fremgår ikke, hvem der har skrevet notatet, og det kan ikke lægges til grund, at Peter Loft havde kendskab hertil.

Det lægges til grund, at Peter Loft gav notatet til Erling Andersen med en bemærkning om, at SKAT København kunne gennemgå det. Det kan ikke lægges til grund, at det skete efter anmodning fra Troels Lund Poulsen eller Peter Arnfeldt.

Det bemærkes, at Erling Andersen på mødet orienterede Peter Loft og Steffen Normann Hansen om Frode Holms oplysning om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, jf. nærmere nedenfor i afsnit 11.1.2.1.

Samlet lægges det til grund, at drøftelserne også på dette møde gik meget tæt på sagsbehandlingen.

Mødet var ikke kommet i stand, fordi SKAT København var stødt på konkrete problemstillinger, som man søgte vejledning om, og Erling Andersen eller Lisbeth Rasmussen stillede heller ikke på mødet sådanne spørgsmål til Koncerncentret. Drøftelserne rettede sig kun i begrænset omfang mod regler og praksis, som havde betydning for sagens afgørelse, men angik reelt alle sagens elementer, herunder i enkeltheder udformningen af aģterskrivelsen.

Kommissionen noterer sig endvidere, at Peter Loft videregav notatet ”Stephen Kinnock og spørgsmålet om eventuel beskatning i Danmark” til Erling Andersen med den nævnte bemærkning uden at kende dets oprindelse og med viden om, at notatet bygger på en forkert præmis om, at der var tale om en fraflytningssag.

Det kan ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen eller Peter Arnfeldt var involveret i mødet.

Det lægges til grund, at Peter Loft efterfølgende orienterede Troels Lund Poulsen om mødet. Der henvises herved til bemærkningerne ovenfor under afsnit 11.1.1.8.

11.1.1.14. Mødet den 3. september 2010 (fjerde møde)

Mødet blev holdt i Koncerncentret og havde samme deltagere som mødet den 1. september 2010.

På mødet udleverede Peter Loft et notat på to sider, som han selv havde udarbejdet.

Det lægges til grund, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen på ny orienterede om sagen, og at de herunder fik udleveret de to sider. Som forklaret af Lisbeth Rasmussen lægges det til grund, at Peter Loft præsenterede papiret som en liste, som han havde lavet, og som de kunne bruge, som de havde lyst. Peter Loft fortalte ifølge hendes forklaring, at han syntes, at det var godt for ham selv at få det repeteret og gennemgået, så han vidste, hvor de var henne, og hvor han selv var henne.

Notatet gav ikke anledning til ændringer i agterskrivelsen.

Efter forklaringerne lægges det til grund, at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks lejlighed i London blev drøftet. Peter Loft har selv forklaret, at han mener, at han på baggrund af presseforlydender om, at parret havde en lejlighed i London, spurgte, om de vidste, hvad det gik ud på. Han havde af Peter Arnfeldt fået at vide, at en avis havde sat sig for at finde lejligheden. Det kan ikke lægges til grund, at Peter Loft på dette møde eller på andet tidspunkt bad om at få skøde eller prioriteter på lejligheden.

Også på dette møde var man således tæt på SKAT Københavns sagsbehandling.

På mødet blev det aftalt, at de skulle mødes igen, når SKAT København var klar med agterskrivelsen.

Erling Andersen har forklaret, at han efter mødet drøftede med Lisbeth Rasmussen, hvad der var gang i. De var ret overbeviste om, at Peter Loft ikke af egen drift udviste så stor aktivitet, som han gjorde under møderne 1. og 3. september 2010. De troede, at nogen bad ham om at være aktiv. Lisbeth Rasmussen har tilsvarende forklaret, at der måtte være et eller andet, der klemte, men det kom ikke frem, hvad det var.

Det bemærkes hertil, at kommissionen efter de foreliggende oplysninger ikke finder, at det kan lægges til grund, at Troels Lund Poulsen eller Peter Arnfeldt var involveret i mødet den 3. september 2010.

Det lægges til grund, at Peter Loft efterfølgende orienterede Troels Lund Poulsen om mødet. Der henvises til bemærkningerne ovenfor under afsnit 11.1.1.8.

11.1.1.15. Mødet den 7. september 2010 mellem Peter Loft og Karsten Dybvad

Peter Loft og Karsten Dybvad havde et møde denne dag, men det kan efter deres forklaringer ikke lægges til grund, at det drejede sig om skattesagen, eller at de i øvrigt drøftede sagen.

Det kan i det hele taget ikke lægges til grund, at Statsministeriet, herunder Lars Løkke Rasmussen, har involveret sig i sagens behandling.

11.1.1.16. Mødet den 13. september 2010 (femte møde)

Mødet blev holdt i Koncerncentret, og mødedeltagerne var igen Peter Loft, Steffen Normann Hansen, Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen.

Det må antages, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen havde et nyt udkast til agterskrivelse med. På mødet var endvidere to håndskrevne tekster fremme – ”de fire linjer” skrevet af Peter Loft og en kortere tekst skrevet af Steffen Normann Hansen.

Efter forklaringerne lægges det til grund, at Peter Loft skrev de nævnte linjer lige inden mødet, og at Steffen Normann Hansen skrev sine linjer kort efter. På mødet præsenterede Peter Loft sit tekstforslag for Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen. Han sagde ifølge sin egen forklaring, at han syntes, det ville styrke afgørelsen, hvis man havde denne indledende opsummering af, hvad det var, SKAT København havde bygget sin afgørelse på.

Der er enighed om, at Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen udtalte sig imod, at teksten skulle med. Peter Loft har forklaret, at de spurgte, om det ikke allerede stod i agterskrivelsen. De spurgte også til, hvad der lå i den sidste linje, som han prøvede at forbedre. Steffen Normann Hansen skrev også en tekst, og han – Peter Loft – troede, at de blev enige om, at denne tekst skulle med i agterskrivelsen.

Steffen Normann Hansen har afgivet en tilsvarende forklaring. Han har dog forklaret, at Erling Andersen også sagde, at han syntes, at formuleringen gik for tæt på. Han – Steffen Normann Hansen – kunne ikke se, hvilken tekst de andre kiggede på.

Erling Andersen har forklaret, at han og Lisbeth Rasmussen fandt teksten fuldstændig ufornøden. Linjerne antydede endvidere noget med familiemæssige forhold, muligvis centrum for livsinteresser, som ikke havde betydning i en tilflyttersag. Endelig

mente han, at linjerne hentydede til oplysningerne om Stephen Kinnocks seksuelle orientering. Han mente ikke, at de drøftede de linjer, som Steffen Normann Hansen havde skrevet. Det endte med, at han gik med til at tage linjerne med og vurdere, om de skulle skrives ind i agterskrivelsen.

Lisbeth Rasmussen har givet en tilsvarende forklaring.

Efter forklaringerne er det således usikkert, hvorledes Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen nærmere begrundede deres opfattelse af, at linjerne ikke skulle med, og det kan efter de foreliggende oplysninger ikke lægges til grund, at linjerne hentydede til oplysningerne om Stephen Kinnocks seksuelle orientering.

Det lægges imidlertid til grund, at der med linjernes henvisning til ”din og din families dagligdag”, ”jeres ... familiemæssige forhold” (Peter Lofts tekstforslag) eller ”de ... familiære forhold” (Steffen Normann Hansens tekstforslag) blev søgt føjet noget til agterskrivelsens begrundelse, som ikke stod der i forvejen.¹

Det lægges endvidere til grund, at Peter Loft var ganske vedholdende med hensyn til sit ønske om, at linjerne kom med i agterskrivelsen.

Under mødet anmodede Peter Loft om, at SKAT København ventede med at udlevere agterskrivelsen, til han den 16. september 2010 kom hjem fra en tjenesterejse til udlandet. Peter Loft sagde, at han mente, at det var vigtigt, at han var hjemme henset til den rolle, som han givetvis ville få med den forventede pressedækning og også henset til de forventninger, som skatteministeren helt klart havde til ham i den forbindelse. Han var ”rimeligt stålfast” og sagde, at de blev nødt til at vente, til han kom hjem. Erling Andersen blev vred, men accepterede det dog modstræbende.

Det kan efter forklaringerne ikke lægges til grund, at Erling Andersen under mødet brugte ordet magtfordrejning, men Peter Loft har dog forklaret, at Erling Andersen godt kan have bjæffet lidt af ham og spurgt, hvorfor han blev ved med at stille de samme spørgsmål. Han mener dog ikke, at Erling Andersen på noget tidspunkt har beskyldt ham for at mene, at afgørelsen skulle gå i en anden retning.

Erling Andersen har hertil forklaret, at det er hans opfattelse, at Peter Loft mente, at Stephen Kinnock burde være skattepligtig til Danmark, men Peter Loft har ikke på noget tidspunkt sagt det.

¹ Advokat Lars Svenning Andersen er fremkommet med bemærkninger hertil i bilag 3, afsnit 3. Bemærkningerne er kommenteret af kommissionen i bilag 6, afsnit 1.2.

Samlet lægges det til grund, at drøftelserne gik ganske tæt på SKAT Københavns behandling af sagen og udformningen af agterskrivelsen, men at Peter Loft ikke gav udtryk for, at afgørelsen skulle gå i en anden retning.

Det kan ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen eller Peter Arnfeldt var involveret i mødet.

Efter Peter Lofts forklaring kan det ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen efterfølgende blev orienteret om mødet. Der henvises til bemærkningerne under afsnit 11.1.1.8.

Det kan heller ikke lægges til grund, at Peter Arnfeldt blev orienteret om mødet.

11.1.1.17. Presseklipnotatets udlevering den 14. september 2010 til Koncerncentret

Peter Loft bad efter mødet den 13. september 2010 Steffen Normann Hansen om at skaffe en ajourført udgave af presseklipnotatet hos SKAT København. Det var Peter Lofts tanke at gennemgå notatet med Troels Lund Poulsen.

Steffen Normann Hansen ringede til Erling Andersen, der sagde, at de ikke havde noget imod, at Peter Loft fik notatet, men at Peter Loft ikke måtte give notatet til ministeren, da det indeholdt en række oplysninger fra sagen.

Steffen Norman Hansen orienterede Peter Loft herom. Peter Loft var ikke enig heri, og kommissionen noterer sig Peter Lofts forklaring, hvorefter han sagde til Steffen Normann Hansen, ”om denne ikke bare kunne sørge for, at han fik det”.

Peter Loft fik notatet den 14. september 2010 – påført ”Fortroligt” – og sørgede for, at ministeren fik notatet. Det skete formentlig inden mødet den 16. september 2010.

Det kan ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen eller Peter Arnfeldt havde bedt om, at ministeren fik notatet.

11.1.1.18. Agterskrivelsernes udlevering den 16. september 2010 og orienteringen af Peter Loft og Steffen Normann Hansen

Erling Andersen udleverede den 16. september 2010 kl. 15.00 agterskrivelserne for Stephen Kinnock og Helle Thorning-Schmidt til Frode Holm.

Det lægges efter de afgivne forklaringer til grund, at ”de fire linjer” eller Steffen Normann Hansens linjer ikke gav anledning til ændring i agterskrivelsen.²

Senere på eftermiddagen fik Peter Loft og Steffen Normann Hansen kopi af agterskrivelserne i Kastrup Lufthavn, da de sammen med Jesper Skovhus Poulsen vendte tilbage efter en tjenesterejse.

Peter Loft og Steffen Normann Hansen konstaterede, at de linjer, som de havde drøftet på mødet den 13. september 2010, ikke var taget med. Dette gav anledning til en vis irritation hos Peter Loft og Steffen Normann Hansen, som mente, at de havde en aftale om, at linjerne skulle med.

Peter Loft bad Steffen Normann Hansen om at ringe til Erling Andersen herom, og det skete i en taxa til Koncerncentret. Det lægges efter Jesper Skovhus Poulsens forklaring om Steffen Normann Hansens gengivelse af samtalen til grund, at Erling Andersen ikke mente, at ”de fire linjer” bragte noget til agterskrivelsen, og at man i øvrigt ikke skulle blande sig i, om linjerne skulle med. Det gav efter Jesper Skovhus Poulsens forklaring ikke anledning til, at irritationen hos Peter Loft og Steffen Normann Hansen blev mindre.

Kommissionen lægger således til grund, at Peter Loft og Steffen Normann Hansen mente, at de havde en ”aftale” om formuleringen af agterskrivelsen, og at de reagerede ganske kontant, da de opdagede, at linjerne ikke var med.

11.1.1.19. Mødet den 16. september 2010 med Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt

Efter Peter Loft og Steffen Normann Hansen var ankommet til Koncerncentret holdt de et møde med Troels Lund Poulsen. Kort efter mødets start kom også Peter Arnfeldt til stede. Begge modtog en kopi af agterskrivelsen til Stephen Kinnock. Peter Loft redegjorde for agterskrivelsen.

Det lægges efter Peter Lofts forklaring til grund, at Peter Arnfeldt under mødet spurgte, om det virkelig var tilstrækkeligt for at komme ud af skattepligten til Danmark, at man var ude af landet i tre måneder, i hvilken periode ægtefællen i øvrigt havde postadresse hos sin mor. Peter Loft svarede, at det var det givetvis.

² Se note 1.

Senere spurgte Troels Lund Poulsen efter Peter Lofts forklaring, som lægges til grund, om det i virkeligheden ikke var sådan, at det var en vægtstang, som lige så godt kunne have hældt til den anden side. Peter Loft svarede, at hvis der havde fundet en fraflytning sted, skulle man ikke skønne over, om fraflytningen var god nok eller ej. Troels Lund Poulsen gav ikke udtryk for, at han var utilfreds med afgørelsen, men spurgte ifølge Peter Lofts forklaring: ”Jamen, kunne I ikke akkurat lige så godt være kommet til det modsatte resultat?”. På forespørgsel har Peter Loft forklaret, at han dog ikke husker, om ministeren brugte ordet ”I”.

Hen mod slutningen af mødet stillede Troels Lund Poulsen et spørgsmål om omgørelse. Troels Lund Poulsen har forklaret, at han spurgte for at sikre sig, at alle fik samme behandling. Det, han spurgte om, var, hvordan det forholdt sig, hvis en anden, der havde en identisk situation, havde fået en anden afgørelse.

Efter forklaringerne afgivet af Peter Loft og Steffen Normann Hansen gik Troels Lund Poulsens spørgsmål på omgørelse af Stephen Kinnocks afgørelse. Den følgende dag modtog Troels Lund Poulsen en ministerforelæggelse vedlagt et notat om muligheden for at omgøre afgørelser og afgørelser. På notatet havde Peter Loft bl.a. skrevet: ”Vi kan ikke – som jeg ellers påstod – indbringe sagen for Skatterådet. Det forudsætter, at sagen har været behandlet i et ankenævn”. Dette støtter således, at Troels Lund Poulsen spurgte til afgørelsen i Stephen Kinnocks sag, og det gør indholdet af notatet også. Det lægges herefter til grund, at spørgsmålet gik på denne afgørelse.

Det kan imidlertid ikke lægges til grund, at Troels Lund Poulsen ved sit spørgsmål hen mod slutningen af mødet søgte at involvere sig i SKAT Københavns behandling af sagen eller at få den efterfølgende afgørelse omgjort.

Det kan heller ikke lægges til grund, at Peter Arnfeldt under mødet har involveret sig i sagsbehandlingen.

11.1.1.20. Forløbet samme aften og den 17. september 2010

Efter mødet ringede Peter Loft til Ivar Nordland. Peter Loft følte på en eller anden måde, at hans argumentation ikke havde virket efter hensigten.

Det lægges efter Ivar Nordlands forklaring og det i øvrigt foreliggende til grund, at Peter Loft sagde, at han havde drøftet afgørelsen med Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt, og at der var rejst spørgsmål om, hvorvidt Stephen Kinnocks skattepligt var ophørt, og hvorfor man ikke lige så godt kunne sige, at skattepligten havde været der hele tiden, når Helle Thorning-Schmidt havde haft postadresse ved sin

mor og senere havde købt en lejlighed. Ivar Nordland svarede noget i retning af, at det måtte være de faktiske forhold, der var afgørende, hvis man ikke havde andet.

Ivar Nordland har forklaret, at han på et tidspunkt spurgte Peter Loft, hvor han ville hen, og Peter Loft sagde: ”Tja, jeg er jo altså under pres af den gode minister og en spindoktor”.

Peter Loft har tilsvarende forklaret, at han godt kan have sagt, at han var under pres af ”den gode minister og en spindoktor”, men han var på ingen måde under pres for at få ændret afgørelsen. På mødet havde han sagt, at han stod inde for afgørelsen, men det stoppede ikke dermed, så han var da presset, men han var ikke presset til noget.

Samme aften ringede Ivar Nordland til Lisbeth Rasmussen for at få yderligere oplysninger om agterskrivelsen. Han sagde, at ”de” angreb afgørelsen. Det var hans tolkning af samtalen med Peter Loft.

Den 17. september 2010 frafaldt Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock høringsfristen, og afgørelserne blev herefter kl. 9.00 udleveret til en af Frode Holms medarbejdere.

Erling Andersen orienterede Peter Loft herom ved en sms, og Peter Loft svarede ”ok”.

Kl. 8.27 skrev Ivar Nordland til Peter Loft bl.a., at der ikke var grundlag for at statuere, at flytningen i oktober 1999 fra Danmark ikke var reel, og at han ikke mente, at Peter Arnfeldt havde belæg for at kritisere briefingmaterialet til ministeren.

Peter Loft svarede, at han gerne ville have, at de udbyggede det foreliggende eksempelnotat, og Peter Loft fik et nyt notat senere på dagen.

Det fremgår endvidere af en mail kl. 14.03, at Per Hvas havde lagt en ministerforelæggelse med et notat om SKATs mulighed for at korrigere agterskrivelser til Peter Loft. Det fremgår heraf, at mulighederne var begrænsede, når afgørelsen var truffet. Afgørelsen kunne kun ændres i skærpende retning, hvis den var truffet på et urigtigt eller mangelfuldt faktisk grundlag, og dette ikke kunne tilregnes regionen, eller hvis afgørelsen havde et åbenbart ulovligt indhold.

Peter Loft skrev samme dag på ministerforelæggelsen som anført i afsnit 11.1.1.19, at de ikke, som han ellers havde påstået, kunne indbringe sagen for Skatterådet.

Troels Lund Poulsen bad samme dag Anne Nørgaard Simonsen og Morten Jensen om at finde de offentliggjorte afgørelser, der var refereret i agterskrivelsen. Afgørelserne blev kl. 16.54 sendt til ministeren, cc Peter Arnfeldt. Sidstnævnte fik senere sendt yderligere materiale.

Det lægges således til grund, at Peter Loft i løbet af den 17. september 2010 blev orienteret om, at der var truffet afgørelse i sagen, og at han modtog et notat om omgørelse, hvorefter det må have stået klart, at afgørelsen ikke kunne ændres.

Det lægges til grund, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt modtog de samme oplysninger.

11.1.1.21. Forløbet den 19. og 20. september 2010

Den 19. september 2010, der var en søndag, havde Peter Loft en længere mailkorrespondance med Birgitte Christensen og Ivar Nordland om skattepligt ved til- og fraflytning i relation til sagen. Peter Loft spurgte endvidere Birgitte Christensen om forældelse.

I en mail kl. 15.38 til Birgitte Christensen nævnte Peter Loft, at sagen var den, at Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt mente, at købet af en ny lejlighed svarede til at beholde den gamle.

Birgitte Christensen bemærkede kl. 18.36 til Ivar Nordland, at hun havde indtryk af, at Peter Loft kunne være under pres for dokumentation.

Under et skattedirektørmøde den 20. september 2010 blev Lisbeth Rasmussen kontaktet af Birgitte Christensen, der fik nogle faktiske oplysninger til brug for et notat.

Birgitte Christensen har forklaret, at det i hendes optik ikke var en personsag, de arbejdede med. Det var et spørgsmål om at få afklaret regelgrundlaget, som Peter Loft skulle formidle videre til Troels Lund Poulsen. Hun har også forklaret, at hendes kontakt til Lisbeth Rasmussen ikke var udtryk for, at de forsøgte at ændre afgørelsen.

På skattedirektørmødet talte Erling Andersen med Steffen Normann Hansen. Erling Andersen har forklaret, at Steffen Normann Hansen fortalte, at ministeren havde forsøgt at få SKAT Københavns afgørelse omgjort, og det havde været overvejet, om man kunne bruge Skatterådet, men det havde Peter Loft endegyldigt sagt nej til.

Steffen Normann Hansen har forklaret, at han ikke sagde andet, end at han refererede den samtale, der havde været på ministerens kontor den 16. september 2010.

Om eftermiddagen den 20. september 2010 blev et nyt eksempelnotat færdiggjort og lagt til Peter Loft og Troels Lund Poulsen.

Peter Loft har forklaret, at det ikke er utænkeligt, at han samme morgen havde et møde med Troels Lund Poulsen, hvor han orienterede ministeren om, at de arbejdede på et notat. Han modtog ikke nogen reaktion på notatet fra ministeren eller Peter Arnfeldt. Han vil ikke udelukke, at de vekslede et par ord, men i virkeligheden var den 16. september 2010 om aftenen sidste gang, hvor de reelt drøftede sagen.

Erling Andersen og Lisbeth Rasmussen har forklaret, at Peter Loft under et møde den 16. marts 2012 – altså 1½ år efter – med dem og Steffen Normann Hansen sagde, at han – Peter Loft – i weekenden den 17.-20. september 2010 var blevet voldsomt presset. Peter Loft har forklaret, at han under mødet nævnte, at han syntes, at forløbet omkring den 16. september 2010 havde været ubehageligt i en eller anden forstand. Han kan ikke huske, om han brugte ordet presset. Han følte sig ikke presset til et eller andet, men han har givetvis følt sig presset af atmosfæren, situationen, det hele.

Samlet – herunder også efter oplysningerne om mulighederne for omgørelse, som Peter Loft, Troels Lund Poulsen og Peter Arnfeldt modtog den 17. september 2010 – kan det ikke lægges til grund, at drøftelserne og de øvrige dispositioner i perioden efter mødet den 16. september 2010 til den 20. september 2010 havde til formål, at man fra Koncerncentrets side ville involvere sig i SKAT Københavns behandling af sagen eller ville søge at få den efterfølgende afgørelse/afgørelsen omgjort.

11.1.1.22. Ombudsmandssagerne

På Stephen Kinnocks sag akterede SKAT København bl.a. udkastet til agterskrivelse af "x. september 2010" med håndskrevne bemærkninger, oversigterne over opholdsdage, notatet om beskatning af løn fra British Council, presseklipnotatet af 31. august 2010, "de fire linjer", Peter Lofts notat på to sider og notatet "Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark".

Den 27. oktober 2010 afsluttede Søren Hansen redigeringen af en oversigt over materialet, en såkaldt aktliste, og heri medtog han de nævnte dokumenter. Agterskrivelsen, oversigterne over opholdsdage, British Council-notatet og presseklipnotatet er beskrevet således: "x. september 2010: SKATs brev med bilag udleveret kopier til Peter Loft". "De fire linjer" og linjerne skrevet af Steffen Normann Hansen er

beskrevet således: "Udateret: SKATs notat håndskrevet af Peter Loft". Notatet på to sider og Stephen Kinnock-notatet er beskrevet henholdsvis således: "Udateret: SKATs ved Peter Lofts notater" og "Udateret: SKATs notat modtaget ved møde med Peter Loft".

I forbindelse med en klagesag bl.a. om aktindsigt i oplysninger om ministerforelæggelser anmodede ombudsmanden den 26. november 2010 Koncerncentret om at redegøre for, om Koncerncentret havde været eller var i besiddelse af oplysninger om eller dokumenter fra Stephen Kinnocks skattesag eller sager, der var knyttet hertil. Ombudsmanden bad endvidere SKAT om at redegøre for, om SKAT havde videregivet akter fra eller informationer om sagen eller tilknyttede sager til Koncerncentret. Ombudsmanden bad også om en aktliste fra SKAT og Koncerncentret.

Peter Loft, Steffen Normann Hansen og Erling Andersen holdt møder herom den 8. og 13. december 2010. På det første møde blev det drøftet, om de ovennævnte dokumenter var akter, og om de kunne slettes. Som forklaringerne er faldet, lægges det til grund, at drøftelserne alene gik på, om akterne kunne slettes fra aktlisten. På mødet blev det aftalt, at disse spørgsmål skulle undersøges. Undersøgelsen viste, at sletningen kun kunne foretages af den systemansvarlige, og at dokumenterne var akter ifølge Koncerncentrets journaliseringsvejledning. Resultatet blev, at man anså dokumenterne som akter, og at de skulle med på aktlisten.

Den 20. januar 2011 sendte SKAT København sin redegørelse og aktlister til Koncerncentret.

I redegørelsen er under "Skriftlige akter" alene anført, at SKAT København den 16. september 2010 havde sendt VIP-orienteringer til Peter Loft og Steffen Normann Hansen, og at SKAT København den 10. november 2010 havde sendt en redegørelse for medarbejdernes adgang til sagen.

Under "Anden information" har SKAT København oplyst, at Erling Andersen på 5 møder havde orienteret Peter Loft og Steffen Normann Hansen om sagsforløbet. Det oplyses, "at sagens konkrete materielle indhold og udfald ikke har været til drøftelse ved møderne".

I aktlisten for Stephen Kinnocks sag er beskrivelsen af de ovennævnte dokumenter ændret, således at det ikke fremgår, at der ved et møde var udleveret kopier til Peter Loft af udkastet til agterskrivelse med bilag, at "de fire linjer" var skrevet af Peter Loft, at notatet på to sider var Peter Lofts notat, og at notatet "Stephen Kinnock og spørgsmålet om beskatning i Danmark" var modtaget på et møde med Peter Loft.

Det anføres i stedet, at dokumenterne havde været drøftet med departementschefen og produktionsdirektøren.

Kommissionen lægger efter udfaldet af bevisvurderingerne til grund, at oplysningerne i redegørelsen fra SKAT København om, i hvilket omfang der er videregivet akter og informationer til Koncerncentret, er urigtige, og at beskrivelsen af indholdet af drøftelserne på de 5 møder også er urigtig.

Det lægges tillige til grund, at oplysningerne i aktlisten om, at nogle dokumenter er blevet udleveret til Koncerncentret, og at andre er modtaget fra Peter Loft, er fjernet, således at der er opnået overensstemmelse mellem redegørelse og aktliste.³

Efter Peter Lofts forklaring lægges det til grund, at han løb redegørelsen fra SKAT København og aktlisten igennem, og at det ikke gav ham anledning til overvejelser.

På et møde den 28. februar 2011 foreviste Koncerncentret redegørelsen fra SKAT København og aktlisterne for to medarbejdere fra ombudsmanden.

Den 1. april 2011 svarede Koncerncentret ombudsmanden. Det fremgår af en forelæggelse, at brevet og en vedlagt redegørelse fra Koncerncentret havde været forelagt Peter Loft.

I brevet anføres med henvisning til redegørelsen fra Koncerncentret, at Koncerncentret ikke var i besiddelse af dokumenter om skattesagens afgørelse. Der fortsættes: "Involveringen har udelukkende handlet om orienteringer om status for sagens afslutning samt en faglig sparring i relation til en vanskelig juridisk problemstilling på et ikke konkret niveau".

I Koncerncentrets redegørelse er oplyst, at de 5 møder har været afholdt på et uformelt plan, hvor de mere principielle aspekter af sagen samt pressehåndtering har været diskuteret. Yderligere nævnes mødet den 30. august 2010 mellem SKAT København og Jura og Samfundsøkonomi.

Under "Skriftligt materiale" oplyses, at man havde modtaget VIP-orienteringer. Herefter følger: "Ved møderne afholdt med deltagelse fra Koncerncentret, der er nævnt i denne redegørelse, er der ikke udleveret materiale fra SKAT København til Koncerncentret".

³ Advokat Karen-Margrethe Schebye er fremkommet med bemærkninger hertil i bilag 5, afsnit 2. Bemærkningerne er kommenteret af kommissionen i bilag 6, afsnit 3.2.

Både i Koncerncentrets brev og redegørelse er SKAT Københavns redegørelse og aktlisterne nævnt. I redegørelsen fra Koncerncentret anføres, at SKAT København i sin redegørelse har redegjort for hele sagens forløb og det omfang, Koncerncentret har været involveret.

Kommissionen lægger efter udfaldet af bevisvurderingerne til grund, at oplysningerne i Koncerncentrets brev og redegørelse om, i hvilket omfang der er videregivet skriftligt materiale til Koncerncentret, er urigtige, og at beskrivelsen af indholdet af drøftelserne på de 5 møder også er urigtig.⁴

11.1.2. Om der er videregivet fortrolige oplysninger fra sagen

Ifølge kommissoriet pkt. 2.2 skal kommissionen undersøge og redegøre for, i hvilket omfang der er videregivet eller forsøgt videregivet fortrolige oplysninger fra skattesagen.

Kommissionen har fundet det forsvarligt at begrænse undersøgelsen til de forhold, som er beskrevet nedenfor.

11.1.2.1. Oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering

Det bemærkes, at kommissionen for at løse de opgaver, der er stillet i kommissoriet, ikke har kunnet komme uden om at beskæftige sig med nævnte oplysning. Helle Thorning-Schmidt har i et interview gengivet i Politiken den 25. august 2012 oplyst, at oplysningen er usand. Når kommissionen bl.a. i dette afsnit omtaler oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering som en ”oplysning”, ligger der ikke heri en stillingtagen til, om oplysningen er sand, jf. også kapitel 1, afsnit 1.3.5.

Den 26. august 2010 havde Frode Holm et kort møde med Erling Andersen og Inger Kirstine Sommer Hansen. På mødet meddelte Frode Holm, at Helle Thorning-Schmidt ikke ønskede at møde i sagen. Han har selv forklaret, at han sagde, at det kunne der være mange gode grunde til, og så nævnte han – hvad han ikke vidste noget om – at Stephen Kinnock kunne være homo- eller biseksuel.

Erling Andersen og Inger Kirstine Sommer Hansen opfattede oplysningen som et faktum, og Erling Andersen besluttede på grundlag heraf, at Helle Thorning-Schmidt ikke skulle møde.

⁴ Advokat Lars Svenning Andersen er fremkommet med bemærkninger hertil i bilag 3, afsnit 4. Bemærkningerne er kommenteret af kommissionen i bilag 6, afsnit 1.3.

Erling Andersen videregav oplysningen til Lisbeth Rasmussen, og det lægges efter deres forklaringer til grund, at formålet hermed var at begrunde, at han gik med til, at de ikke stod fast på kravet om mødet.

En aften inden mødet den 1. september 2010 fortalte Erling Andersen i en telefonsamtale Steffen Normann Hansen, at Stephen Kinnock var homo- eller biseksuel. Det lægges til grund som forklaret af Erling Andersen, at det skete i forbindelse med, at de talte om sagens stadiet op til mødet den 1. september 2010. Efter Steffen Normann Hansen og Peter Lofts detaljerede forklaringer sammenholdt med Erling Andersens forklaringer på dette punkt lægges det til grund, at Erling Andersen samme aften også ringede til Peter Loft og gav ham oplysningen.

Uanset dette orienterede Erling Andersen på mødet den 1. september 2010 igen Peter Loft og Steffen Normann Hansen om Frode Holms oplysning om Stephen Kinnocks seksuelle orientering. Efter forklaringerne lægges det til grund, at det skete som begrundelse for, at SKAT København ikke holdt et møde med Helle Thorning-Schmidt. Det lægges også til grund, at Koncerncentret ikke havde rejst spørgsmål om, hvorvidt der skulle holdes et møde med parterne.

Senere videregav Peter Loft oplysningen til Troels Lund Poulsen. Det lægges til grund som forklaret af Peter Loft, at de på mødet den 1. september 2010 talte om, at oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering nok ikke var en oplysning, som de skulle gå videre med, og det var han sådan set enig i. Troels Lund Poulsen spurgte ham imidlertid en del gange, hvorledes Stephen Kinnock kunne opholde sig i Danmark mindre end 180 dage årligt, når parret til Justitsministeriet og flere ugeblade havde udtalt sig, som det var sket.

De første gange havde han stået imod. Han sagde til Troels Lund Poulsen, at udtalelserne ikke var ligningsmæssigt relevante oplysninger. Han sagde også, at SKAT København havde talt på alle leder og kanter, og at der ikke var nogen grund til at nære tvivl om det, hvortil Troels Lund Poulsen havde sagt, at han ikke havde grund til at betvivle dette, men at han stadigvæk ikke kunne forstå det. Da ministeren spurgte igen, fortalte han, at det kunne hænge sammen med den oplysning, som de havde fået fra parrets egen repræsentant, om Stephen Kinnocks seksuelle orientering.

Oplysningen havde ikke relevans for skattepligtsspørgsmålet, men kunne forklare diskrepansen mellem de nævnte udtalelser og de oplysninger, som SKAT København havde fået. Han opfattede det lidt som sin opgave at skabe en generel tillid hos ministeren til, at det, SKAT København lavede, var korrekt, og at der ikke var grund til at nære bekymringer for, at de var grundige, og at deres oplysninger var korrekte.

Troels Lund Poulsen videregav oplysningen til Peter Arnfeldt. Det lægges til grund som forklaret af Troels Lund Poulsen, at han syntes, at det var væsentligt, at Peter Arnfeldt som særlig rådgiver vidste det. Det kunne efter hans forklaring være med til at forklare, hvorfor der havde været så stor debat om uoverensstemmelserne i forhold til, hvor meget Stephen Kinnock havde været i Danmark.

Den 17. september 2010 videregav Troels Lund Poulsen oplysningen til Anne Nørgaard Simonsen og Morten Jensen. Efter Troels Lund Poulsens forklaring, som lægges til grund, havde der i sagen været et meget stort pres på ministeriet, og det var ikke unaturligt, at ministersekretærer blev kontaktet af journalister for at blive pumpet for oplysninger. Derfor var det vigtigt for ham at indskærpe, at der ikke skulle udtales noget som helst overhovedet. Han er sådan set enig i, at det under disse omstændigheder ville have været bedst, hvis ministersekretæerne ikke vidste noget om rygten, men han havde et meget tæt forhold til dem, og de var også underlagt tavshedspligt.

Den 11. eller 12. september 2011 videregav Peter Loft oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Peter Christensen, der da var blevet skatteminister. BT havde nogle dage inden offentliggjort dele af agterskrivelsen. Efter Thomas Nørmark Krogs mail den 11. september 2011 til Noa Redington og forklaringerne afgivet af Erling Andersen, Steffen Normann Hansen og Peter Loft lægges det yderligere til grund, at BT mente at vide, at Frode Holm på et møde med SKAT København havde oplyst, at parret reelt ikke var samlevende. BT mente også at vide, at der i sagen var en oplysning om, at Stephen Kinnock var homoseksuel, og at Peter Loft i hånden skulle have skrevet fire linjer, der ikke var kommet med i afgørelsen, og som skulle dække over denne oplysning.

Efter Peter Christensens forklaring lægges det til grund, at Peter Loft havde fået den opfattelse, at BT dagen efter ville bringe en artikel herom. Det lægges endvidere til grund, at Peter Loft orienterede Peter Christensen om forløbet, herunder at Frode Holm havde oplyst, at Stephen Kinnock var homoseksuel, og at han – Peter Loft – havde skrevet nogle ”overordnede linjer”, der ikke var kommet med i afgørelsen. Peter Loft var bekymret over, at BT havde oplysningerne, fordi der var meget få, der havde oplysningerne.

Det kan ikke lægges til grund, at Peter Christensen har videregivet oplysningen.

11.1.2.2. ”Forhandlingerne” med Ekstra Bladet

Den 18. september 2010 ringede Jan Kjærgaard til Peter Arnfeldt, og de er enige om, at de bl.a. talte om, hvorvidt Jan Kjærgaard kunne få afgørelsen. Samtalen tog

ifølge en specifikationsliste fra telefonselskabet godt 13 minutter. Jan Kjærgaard har forklaret, at han optog samtalen, men at han efterfølgende har slettet optagelsen. Han har i stedet fremlagt nogle noter, som han skulle have skrevet på baggrund af samtalen.

Efter de i øvrigt modstridende forklaringer kan det ikke lægges til grund, at Peter Arnfeldt under samtalen videregav eller forsøgte at videregive oplysninger fra sagen.

Det samme gælder de yderligere kontakter, der var mellem Jan Kjærgaard og Peter Arnfeldt i dagene frem til den 26. september 2010.

11.1.2.3. Agterskrivelsen som BT kom i besiddelse af

Den 31. august 2011 mailede Simon Andersen agterskrivelsen i Stephen Kinnocks sag til Aage Michelsen, og BT må således have fået agterskrivelsen forinden.

Det er mest sandsynligt, at agterskrivelsen hidrører fra SKAT København eller Koncerncentret, og at en person i SKAT København eller i Koncerncentret har videregivet agterskrivelsen, eventuel gennem et eller flere mellemlid, til BT.

Undersøgelsen har vist, at en række personer i SKAT København og Koncerncentret har haft adgang til agterskrivelsen, og det har ikke været muligt at fastslå, hvem der har videregivet agterskrivelsen.

Som anført ovenfor under afsnit 11.1.2.1 havde BT ud over agterskrivelsen også fået kendskab til, at der under sagen bl.a. var givet en oplysning om Stephen Kinnocks seksuelle orientering. Det har heller ikke været muligt at fastslå, hvem der har videregivet denne oplysning.

11.2 Kommissionens ansvarsvurderinger

Efter kommissoriets pkt. 4, 2. afsnit, skal kommissionen efter lov om undersøgelseskommissioner § 4, stk. 4, foretage retlige vurderinger til belysning af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen draget til ansvar.

11.2.1. Ministrene

Lars Løkke Rasmussen, Troels Lund Poulsen og Peter Christensen har bl.a. afgivet forklaring om deres embedsførelse som ministre.

Det følger af lov om undersøgelseskommissioner § 4, stk. 4, 2. pkt., at en kommission ikke kan få til opgave at foretage retlige vurderinger til belysning af spørgsmålet om ministres ansvar.

Denne begrænsning har sammenhæng med, at det i praksis efter grundloven alene tilkommer Folketinget at tage stilling til spørgsmålet om ministerens politiske ansvar og spørgsmålet om rejsning af rigsretstiltale, jf. grundlovens § 15 og § 16.

Kommissionens opgave, for så vidt angår ministrene, er således alene at undersøge og redegøre for de faktiske omstændigheder, der har relevans for Folketingets egen stillingtagen til spørgsmålet om ministrenes politiske og retlige ansvar, jf. også justitsministerens svar af 17. januar 2012 på spørgsmål 24 fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen, refereret i kapitel 1, afsnit 1.3.8.

Kommissionen har redegjort for de faktiske omstændigheder ovenfor i afsnit 11.1, og de kan sammenfattes således:

Det er lagt til grund, at Lars Løkke Rasmussen ikke har involveret sig i sagens behandling.

Det er lagt til grund, at Peter Loft løbende har orienteret Troels Lund Poulsen om møderne med SKAT København den 13. august, den 1. september og den 3. september 2010, og at Troels Lund Poulsen således har fået en indikation af, i hvilken retning afgørelsen ville gå inden den 16. september 2010.⁵

Kommissionen har også noteret sig, at Troels Lund Poulsen viste væsentlig interesse for et afgørende punkt for udfaldet af sagen – Stephen Kinnocks opholdsdage i Danmark – mens sagen verserede i SKAT København.

Det er endvidere lagt til grund, at Troels Lund Poulsen under mødet den 16. september 2010 bl.a. stillede et spørgsmål om omgørelse, og at dette spørgsmål gik på afgørelsen i Stephen Kinnocks sag og ikke på afgørelser i andre tilsvarende sager.

Kommissionen har dog fundet, at det ikke kan lægges til grund, at Troels Lund Poulsen har involveret sig i SKAT Københavns behandling af sagen eller i øvrigt har søgt at få afgørelsen omgjort.

5 Advokat K. L. Németh er fremkommet med bemærkninger hertil i bilag 4. Bemærkningerne er kommenteret af kommissionen i bilag 6, afsnit 2.

I overensstemmelse med Troels Lund Poulsen forklaring er det lagt til grund, at han videregav oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Peter Arnfeldt og senere til sine to ministersekretærer.

Peter Christensen blev først skatteminister efter sagens afslutning, og det er lagt til grund, at han ikke videregav oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til andre.

11.2.2. Om strafansvar for de øvrige vidner

En involvering i skattesagen kan være en overtrædelse af straffelovens § 156 eller § 157, som er gengivet i kapitel 8, afsnit 8.1. Bestemmelserne har en strafferamme på 4 måneder, og som anført i afsnit 8.2 medfører det, at der indtræder forældelse efter 2 år. En eventuel overtrædelse af de nævnte bestemmelser er derfor forældet i dag. Forældelsen er senest indtrådt 2 år efter sagens afslutning, altså i september 2012.

Videregivelse af oplysninger om Stephen Kinnocks seksuelle orientering under de omstændigheder der er beskrevet ovenfor i afsnit 11.1.2.1 kan være en overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 1, men ikke stk. 2, da der ikke foreligger de skærpende omstændigheder, der er nævnt i stk. 2. Bestemmelsen er gengivet i kapitel 7, afsnit 7.2.1. Straffelovens § 152, stk. 1, har en strafferamme på 6 måneder, og forældelsesfristen er derfor også 2 år. Forældelsen for de forhold, der er beskrevet i afsnit 11.1.2.1, er således indtrådt i august-september 2012, og for så vidt angår videregivelsen til Peter Christensen i september 2013. Om forældelse henvises i øvrigt til kapitel 8, afsnit 8.2.

Der tages i det følgende derfor ikke stilling til, om nogen har overtrådt de nævnte bestemmelser i straffeloven.

11.2.3. Peter Loft

Efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, kan skatteministeren – og dermed det daværende Koncerncenter, herunder ansatte i Koncerncentret – ikke træffe afgørelse om ansættelse af skat. Kommissionen har redegjort nærmere for bestemmelsen i kapitel 7, afsnit 7.1.

Om en involvering i en konkret sag har været lovlig efter denne kompetenceregulering må som anført i kapitlet afgøres på baggrund af en samlet bedømmelse af omfanget af involveringen under hele sagsforløbet.

I den forbindelse kan som nævnt samme sted inddrages en række forhold, herunder om initiativet kommer fra regionen eller Koncerncentret, om involveringen angår bestemte problemstillinger eller sagen generelt, om involveringen angår problemstillinger, hvor Koncerncentret har særlig ekspertise eller særlig viden, ligesom involveringens omfang i øvrigt og involveringens intensitet indgår i bedømmelsen.

Kommissionen finder, at Peter Loft – selv med en forsigtig fortolkning af kompetencereglen i skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1 – efter en samlet vurdering har involveret sig i SKAT Københavns behandling på en måde, der strider mod bestemmelsen.

Den involvering fra Peter Lofts side, der samlet set strider mod skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, er beskrevet ovenfor i afsnit 11.1.1, navnlig under afsnittene

- 11.1.1.2. Oprettelsen af kontrolsag og brevene den 28. juni 2010
- 11.1.1.8. Mødet den 13. august 2010 (andet møde)
- 11.1.1.13. Mødet den 1. september 2010 (tredje møde)
- 11.1.1.14. Mødet den 3. september 2010 (fjerde møde)
- 11.1.1.16. Mødet den 13. september 2010 (femte møde) og
- 11.1.1.18. Afterskrivelsernes udlevering den 16. september 2010 og orienteringen af Peter Loft og Steffen Normann Hansen.

Involveringen kan i stikord sammenfattes således:

- Peter Loft foranledigede, at SKAT København den 28. juni 2010 skrev til Helle Thorning-Schmidt om, at SKAT København ikke havde modtaget en henvendelse fra hende om Stephen Kinnocks skattepligtsforhold.
- På mødet den 13. august 2010 (andet møde) talte Peter Loft med Erling Andersen om, at afgørelsen skulle kunne holde til et ”hvilket som helst tryk”. I relation til kontrollen af oplysninger sagde Peter Loft, at det var vigtigt at gå ”helvedes dybt ned”. Drøftelserne på mødet gik ganske tæt på SKAT Københavns behandling af sagen. De rettede sig ikke alene mod regler og praksis, men angik i høj grad også faktum i sagen og måden, som sagen blev oplyst på.

- Peter Loft udleverede på mødet den 1. september 2010 (tredje møde) notatet ”Stephen Kinnock og spørgsmålet om eventuel beskatning” til Erling Andersen uden at kende dets oprindelse og med viden om, at notatet byggede på en forkert præmis. Peter Loft ”blev ved med” at påtage sig rollen som den, der stillede alle de spørgsmål, som han gik ud fra, at pressen, skatterådgivere m.fl. ville stille: ”Kan I nu garantere det?”, ”Har I nu været grundige nok?”. På mødet gennemgik de et udkast til agterskrivelse, og Peter Loft gik også efter sin egen forklaring tekstmæssigt ret tæt på. Drøftelserne angik reelt alle sagens elementer, herunder i enkeltheder udformningen af agterskrivelsen. Mødet – og det gælder også de følgende møder – var ikke kommet i stand, fordi SKAT København var stødt på konkrete problemstillinger, som man søgte vejledning om.
- På mødet den 3. september 2010 (fjerde møde) udleverede Peter Loft et notat på to sider, som han selv havde udarbejdet om sagens problemstillinger. Peter Loft spurgte på baggrund af presseforlydender – om at Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks havde en lejlighed i London – om SKAT København vidste, hvad det gik ud på. Også på dette møde var Peter Loft tæt på SKAT Københavns sagsbehandling.
- På mødet den 13. september 2010 (femte møde) udleverede Peter Loft ”de fire linjer”. Peter Loft søgte med linjernes henvisning til familiens dagligdag eller de familiemæssige forhold at få noget føjet til agterskrivelsens begrundelse, som ikke stod der i forvejen. Peter Loft var ganske vedholdende med hensyn til sit ønske om, at linjerne kom med i agterskrivelsen. Peter Loft anmodede også om, at SKAT København ventede med at udlevere agterskrivelsen, til han kom hjem fra en tjenesterejse til udlandet. Han var ”rimeligt stålfast” og sagde, at SKAT København blev nødt til at vente⁶. Drøftelserne gik ganske tæt på SKAT Københavns behandling af sagen og udformningen af agterskrivelsen.
- Peter Loft konstaterede, da han den 16. september 2010 kom tilbage fra tjenesterejsten, at ”de fire linjer” ikke var med i agterskrivelsen. Han mente, at han havde en ”aftale” med Erling Andersen om formuleringen af agterskrivelsen og reagerede ganske kontant, da han opdagede, at linjerne ikke var med.

Spørgsmålet er herefter, om Peter Loft har haft forsæt til at overtræde skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1. Peter Loft har forklaret, at han ikke mener, at han har handlet i strid med bestemmelsen, og at han i hvert fald ikke har haft forsæt

⁶ Advokat Lars Svenning Andersen er fremkommet med bemærkninger hertil i bilag 3, afsnit 5, side 3-4. Bemærkningerne er kommenteret af kommissionen i bilag 6, afsnit 1.4.

til at overtræde bestemmelsen. Såfremt denne forklaring lægges til grund, kan der argumenteres for, at han heller ikke skulle have noget at skjule, når han blev spurgt om Koncerncentrets kontakter med SKAT København under sagsbehandlingen.

Som beskrevet ovenfor i afsnit 11.1.1.11 om Peter Lofts udtalelse til Politiken den 22. august 2010 har Peter Loft imidlertid til avisen udtalt "... det ville være forkert, hvis Skatteministeriet slet ikke måtte udtale sig om de generelle skatteregler. Men vi skal holde os langt væk fra den konkrete sag, som jeg ikke kender". Det er lagt til grund, at denne udtalelse er urigtig, og der forelå ikke en situation, hvor Peter Loft var berettiget til at udtale sig urigtigt som sket.⁷

Koncerncentret har som beskrevet ovenfor i afsnit 11.1.1.22 – efter forelæggelse for Peter Loft – afgivet urigtige oplysninger til ombudsmanden om, i hvilket omfang SKAT København har videregivet skriftligt materiale til Koncerncentret, ligesom der er afgivet urigtige oplysninger om indholdet af drøftelserne på de 5 møder.

Kommissionen finder dog ikke, at disse forhold eller det i øvrigt foreliggende giver tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at Peter Loft forsætligt har overtrådt skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1.

Det lægges til grund, at Peter Loft med den viden og de kvalifikationer, han besad, burde have handlet anderledes. Han har således handlet uagtsomt.

Peter Loft har forklaret om sine bevæggrunde, at han involverede sig uden tilskyndelse fra Troels Lund Poulsen for at sikre sig, at afgørelsen i sagen ikke skulle kunne kritiseres. Efter de afgivne forklaringer og de i øvrigt foreliggende oplysninger finder kommissionen ikke, at der er grundlag for at tilsidesætte denne forklaring.

Mundtlig videregivelse af oplysninger om seksuelle forhold internt i en forvaltningssmyndighed er kun berettiget, hvis den, der modtager oplysningerne, har en saglig interesse heri, jf. nærmere kapitel 7, afsnit 7.2.3.

Oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering har Peter Loft videregivet til Troels Lund Poulsen, og det er lagt til grund, at det skete i forbindelse med, at Troels Lund Poulsen spurgte Peter Loft en del gange, hvorledes Stephen Kinnock kunne opholde sig i Danmark mindre end 180 dage årligt, når parret til Justitsmi-

⁷ Advokat Lars Svenning Andersen er fremkommet med bemærkninger hertil i bilag 3, afsnit 5, side 4. Bemærkningerne er kommenteret af kommissionen i bilag 6, afsnit 1.4.

nisteriet og flere ugeblade havde udtalt sig, som det var sket, jf. nærmere ovenfor i afsnit 11.1.2.1.

Kommissionens medlemmer er enige om, at det generelt må antages, at en departementschef har en meget vid adgang til at videregive oplysninger til sin minister om en verserende sag inden for ministeriets område.

Martin Simonsen og Niels Fenger udtaler herefter:

Den videregivne fortrolige oplysning indgik i en sag, som både skatteministeren og Peter Loft efter de lovbestemte regler om kompetencebegrænsning på Skatteministeriets område var afskåret fra at træffe afgørelse i mv. Oplysningen kunne hverken have relevans for Koncerncentrets udøvelse af dets almindelige tilsyn med SKAT København eller for overvejelser om eventuelle lovgivningsinitiativer.

Oplysningen havde således ingen betydning for udførelsen af opgaver, der henhører under skatteministeren.

Efter vores opfattelse kan det, som Peter Loft har angivet som årsag til, at han – efter flere forsøg på blot at svare ministeren, at der ikke var grund til at betvivle SKAT Københavns opgørelse – alligevel valgte at videregive oplysningen om Stephen Kinnocks seksualitet til Troels Lund Poulsen, ikke begrunde en videregivelse af en sådan strengt fortrolig oplysning, hvor saglighedskravet må håndhæves strengere.

Dette gælder så meget desto mere, fordi oplysningen var uden betydning for den konkrete sags løsning og ydermere kun perifert kan hævdes at støtte den vurdering af faktum, som SKAT København var kommet frem til. Det bemærkes også, at det som nævnt i afsnit 11.2.5 nedenfor var med urette, at Peter Loft var kommet i besiddelse af den pågældende oplysning, og at oplysningen ikke retmæssigt kunne være videregivet direkte fra SKAT København til skatteministeren.

Vores vurdering ville i øvrigt være den samme, hvis Peter Lofts videregivelse af oplysningen var sket af hensyn til skatteministerens pressehåndtering, hvilket han da heller ikke selv har anført som begrundelse.

Vi finder derfor, at videregivelsen var uberettiget.⁸

⁸ Advokat Lars Svenning Andersen er fremkommet med bemærkninger hertil i bilag 3, afsnit 5, side 4-5. Bemærkningerne er kommenteret af kommissionen i bilag 6, afsnit 1.4.

Lars E. Andersen udtaler:

Som anført må det generelt antages, at en departementschef har en meget vid adgang til at videregive oplysninger til sin minister om en verserende sag inden for ministeriets område, og der er mig bekendt ikke fortilfælde, hvor det er antaget, at en departementschef ikke har kunnet videregive en fortrolig oplysning fra en verserende sag inden for et ministeriums område til ministeren.

Det er lagt til grund, at Erling Andersen videregav oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Peter Loft, og at det på mødet den 1. september 2010 skete som begrundelse for, at SKAT København ikke holdt et møde med Helle Thorning-Schmidt. Det er også lagt til grund, at Peter Loft videregav oplysningen til Troels Lund Poulsen under de omstændigheder, der er beskrevet ovenfor, og at det skete for at Troels Lund Poulsen kunne få tillid til, at sagen blev behandlet på ordentlig og grundig vis i SKAT København.

Det bemærkes endvidere, at sagen på tidspunktet for videregivelsen i begyndelsen af september 2010 var meget omtalt i medierne, og at Troels Lund Poulsen selv havde lade sig interviewe om sagen, jf. Jyllands-Postens artikel den 6. juli 2010 med overskriften "Der er ingen gråzone".

Herefter har Troels Lund Poulsen efter min opfattelse – i hvert fald efter en forsigtig vurderingen af retstilstanden på området – haft en tilstrækkelig saglig interesse i oplysningen, og videregivelsen har derfor været berettiget.

Efter stemmeflertallet har Peter Lofts videregivelse af oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Troels Lund Poulsen været uberettiget.

Kommissionen finder det rigtigst, at medlemmet, der er kommet i mindretal, deltager i afgørelsen vedrørende et disciplinært ansvar mv. også på dette punkt, jf. reglen i retsplejelovens § 216, stk. 1, 4. pkt.

Peter Loft har senere videregivet oplysningen til Peter Christensen, da denne var skatteminister. Det er lagt til grund som nærmere beskrevet i afsnit 11.1.2.1, at det skete i forbindelse med, at Peter Loft orienterede Peter Christensen om forløbet af sagen, om den viden som BT mente at have, om at BT ville skrive en artikel herom dagen efter og om hans bekymring for en lækage inden for Skatteministeriet. Under disse omstændigheder har videregivelsen været berettiget.

Kommissionen lægger som anført til grund, at Peter Loft i forbindelse med sin involvering i SKAT Københavns behandling af skattesagen alene har handlet uaigtsomt, og at han handlede for at sikre sig, at afgørelsen ikke kunne kritiseres. Peter Lofts videregivelse af oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Troels Lund Poulsen er under de foreliggende omstændigheder ikke en grov overtrædelse af reglen om tavshedspligt, og der er gået nogen tid, siden videregivelsen er sket. Herefter er der efter kommissionens opfattelse ikke grundlag for at søge et disciplinært ansvar gjort gældende mod ham.

Det bemærkes dog, at det er kritisabelt, at Peter Loft uaigtsomt har involveret sig i SKAT Københavns behandling af sagen på en måde, der strider mod skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, og at han uberettiget har videregivet oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Troels Lund Poulsen.

Det bemærkes tillige, at kommissionen ikke har taget stilling til, om der er grundlag for at søge et ansvar gjort gældende mod Peter Loft i forbindelse med de oplysninger, som Koncerncentret har afgivet til ombudsmanden. Der henvises herved til kapitel 1, afsnit 1.3.4, om afgrænsningen af kommissionens undersøgelse i relation til ombudsmandssagerne.

11.2.4. Steffen Normann Hansen og Peter Arnfeldt

Da Steffen Normann Hansen og Peter Arnfeldt er fratrukket deres stillinger i Skatteministeriet, skal der ikke tages stilling til, om deres involvering i behandlingen af sagen kunne have medført et disciplinært ansvar, ligesom der ikke tages stilling til, om deres adfærd har været kritisabel. Der henvises herved til kapitel 8, afsnit 8.3.

Efter omstændighederne bemærkes, at kommissionen efter udfaldet af bevisvurderingerne i afsnit 11.1.2.2 ("Forhandlingerne" med Ekstra Bladet) og afsnit 11.1.2.3 (Agterskrivelsen som BT kom i besiddelse af) ikke har fundet grundlag for, at det offentlige søger Peter Arnfeldt draget til ansvar for videregivelse eller forsøg på videregivelse af fortrolige oplysninger fra sagen.

11.2.5. Erling Andersen

Erling Andersen har været berettiget til at videregive oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Lisbeth Rasmussen, der som leder af sagsbehandlergruppen har haft en saglig interesse i, hvilke informationer der blev udvekslet på mødet med Frode Holm.

Mundtlig videregivelse af oplysninger om seksuelle forhold fra en forvaltningsmyndighed til en anden forvaltningsmyndighed vil – i de tilfælde, der er omfattet af undersøgelsen – kun være berettiget, hvis videregivelsen har været nødvendig for sagens afgørelse, jf. persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4. Der henvises herved til kapitel 7, afsnit 7.2.2.

Erling Andersen har videregivet oplysningen til Peter Loft og Steffen Normann Hansen. Det er lagt til grund, at det på mødet den 1. september 2010 skete som begrundelse for, at SKAT København ikke holdt et møde med Helle Thorning-Schmidt, uden at Koncerncentret dog havde rejst spørgsmål herom. Det lægges endvidere til grund, at Koncerncentret efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, kun i begrænset omfang kan involvere sig i sagsbehandlingen, og at det er ubestridt, at oplysningen ingen relevans havde for sagens afgørelse.

Herefter har Erling Andersen ikke været berettiget til at videregive oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Peter Loft og Steffen Normann Hansen.⁹

Erling Andersens videregivelse af oplysningen til Peter Loft og Steffen Normann Hansen er under de foreliggende omstændigheder ikke en grov overtrædelse af reglen om tavshedspligt, og der er gået nogen tid, siden videregivelserne er sket. Herefter er der efter kommissionens opfattelse ikke tilstrækkeligt grundlag for at søge et disciplinært ansvar gjort gældende mod ham.

Det bemærkes dog, at det er kritisabelt, at Erling Andersen uberettiget har videregivet oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Peter Loft og Steffen Normann Hansen.

Det bemærkes ligesom for Peter Lofts vedkommende, at kommissionen ikke har taget stilling til, om der er grundlag for at søge et ansvar gjort gældende mod Erling Andersen i forbindelse med de oplysninger, som SKAT København har afgivet til brug for besvarelsen af brevet fra ombudsmanden.¹⁰

9 Advokat Karen-Margrethe Schebye er fremkommet med bemærkninger hertil i bilag 5, afsnit 1. Bemærkningerne er kommenteret af kommissionen i bilag 6, afsnit 3.1.

10 Advokat Karen-Margrethe Schebye er fremkommet med bemærkninger hertil i bilag 5, afsnit 2. Bemærkningerne er kommenteret af kommissionen i bilag 6, afsnit 3.2.

11.2.6. Andre

Efter kommissionens opfattelse er der efter udfaldet af bevisvurderingerne ikke grundlag for, at det offentlige søger andre draget til ansvar for involveringen i SKAT Københavns behandling af sagen eller for videregivelse eller forsøg på videregivelse af fortrolige oplysninger fra sagen.

Kapitel 12

Kommissionens forslag til ændring af love, administrative bestemmelser eller administrativ praksis

Efter kommissoriets pkt. 4 skal kommissionen på baggrund af undersøgelsen efter § 4, stk. 3, i lov om undersøgelseskommissioner komme med forslag til sådanne ændringer af love, administrative bestemmelser eller administrativ praksis, som undersøgelsen kan begrunde. I kommissoriet forudsættes det, at kommissionen i den forbindelse tager hensyn til, at skatteministeren har taget initiativ til at ændre organiseringen i Skatteministeriet.

Efterfølgende er der den 1. januar 2013 sket en omstrukturering af Skatteministeriet som beskrevet i kapitel 5, afsnit 5.5.

I tilknytning hertil skete der også en ændring af indberetningsordningen for administrativ rapportering opad i systemet af vigtige og principielle sager, jf. kapitel 6, afsnit 6.4.

Den undersøgelse, som kommissionen har foretaget, har endvidere i det væsentlige rettet sig mod behandlingen af en enkelt sag, herunder videregivelse af fortrolige oplysninger fra denne sag.

Kommissionen finder herefter – og efter undersøgelsens resultater i øvrigt – ikke, at undersøgelsen giver grundlag for at komme med forslag til ændring af love, administrative bestemmelser eller administrativ praksis.

Kapitel 13

Resume

Det følgende udgør et resume af beretningen. Der er udeladt en del oplysninger, og andre oplysninger er gengivet uden stor præcision. Teksten skal læses med de forbehold, der ligger heri.

13.1 Skattesagen

Den 23. juni 2010 skrev BT i en artikel med overskriften ”Dansk skat – nej da”, at Helle Thorning-Schmidts ægtefælle, Stephen Kinnock, skønt han ofte opholdt sig i Danmark, ikke betalte skat til Danmark.

Efter denne artikel og yderligere medieomtale oprettede SKAT København den 28. juni 2010 en kontrolsag på Stephen Kinnock. Sagen blev den 1. juli 2010 til en ligningssag, da Stephen Kinnock samme dag indsendte selvangivelse for 2009.

Under behandlingen af sagen holdt SKAT Københavns direktør Erling Andersen og Skatteministeriet, Koncerncentrets departementschef Peter Loft den 10. august, den 13. august, den 1. september, den 3. september og den 13. september 2010 møder om sagen, ligesom der også var andre kontakter mellem SKAT København og Koncerncentret herom. Under møderne udleverede Erling Andersen til Peter Loft bl.a. udkast til agterskrivelse (forslag til afgørelse) og skemaer med Stephen Kinnocks opholds dage i Danmark. Peter Loft udleverede til Erling Andersen et notat med ukendt forfatter om sagen (senere benævnt BT-notatet), to sider om sagens problemstillinger og ”fire linjer” med forslag til en formulering på et punkt i agterskrivelsen. De to sider og ”de fire linjer” havde Peter Loft selv skrevet.

Den 16. september 2010 udleverede SKAT København agterskrivelse til Stephen Kinnocks skatterådgiver. Det fremgik heraf, at Stephen Kinnock ikke havde opholdt sig her i landet eller arbejdet her i et omfang, der gjorde, at han var skattepligtig. Det fremgik også af agterskrivelsen, at Helle Thorning-Schmidt på grund af nogle tekniske beregningsmæssige forhold i nogle år havde fået hans fradrag, selvom han som ikke-skattepligtig ikke var berettiget til fradrag. Stephen Kinnock accepterede

agterskrivelsen, og den 17. september 2010 traf SKAT København afgørelse i sagen svarende til agterskrivelsen.

13.2 Ombudsmandssagerne

Jyllands-Posten havde den 6. juli 2010 søgt Koncerncentret om aktindsigt i samtlige ministerforelæggelser eller datoer for ministerforelæggelser vedrørende Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnocks skattemæssige forhold, og den 9. august 2010 påklagede avisen et afslag herpå til Folketingets Ombudsmand.

Den 26. november 2010 bad ombudsmanden Koncerncentret om bl.a. at redegøre for, om Koncerncentret havde været eller var i besiddelse af oplysninger om eller dokumenter fra Stephen Kinnocks sag. Ombudsmanden bad endvidere SKAT København om at redegøre for, om SKAT København havde videregivet akter fra eller informationer om skattesagen. Ombudsmanden bad også om en aktliste (en liste over sagens dokumenter) fra SKAT København.

SKAT København svarede den 20. januar 2011 Koncerncentret, og Koncerncentret svarede ombudsmanden den 1. april 2011.

13.3 Lækagen til BT

Den 8. september 2011 – en uge inden Folketingsvalget den 15. september 2011 – offentliggjorde BT en del af agterskrivelsen, nemlig afsnittene om at Helle Thorning-Schmidt i nogle år uretmæssigt havde fået Stephen Kinnocks fradrag.

13.4 Kommissionsundersøgelsen

I november 2010 fik Politiken via aktindsigt i mødekalendere oplysning om bl.a. de 5 ovennævnte møder og skrev en artikel herom den 10. november 2011.

Den 14. november 2011 bad skatteministeren Peter Loft og Erling Andersen om redegørelser for Koncerncentrets rolle i forbindelse med SKAT Københavns behandling af skattesagen. Redegørelserne afleverede Peter Loft og Erling Andersen den 25. november 2011, og Peter Loft afleverede en supplerende redegørelse den 30. november 2011.

Den 2. december 2011 blev det offentliggjort, at regeringen havde besluttet, at der skulle nedsættes en undersøgelseskommission til at undersøge forløbet, og justitsministeren udarbejdede kommissoriet, som forelå i endelig udgave den 30. januar 2012.

Efter kommissoriet skal kommissionen undersøge og redegøre for, i hvilket omfang personer uden for SKAT København har været involveret i SKAT Københavns behandling af Stephen Kinnocks sag. Kommissionen skal herunder redegøre for korrespondance mv. med ombudsmanden i sagen. Kommissionen skal også undersøge og redegøre for, i hvilket omfang der er videregivet fortrolige oplysninger fra sagen.

På baggrund af undersøgelsen skal kommissionen komme med forslag til ændringer af love og andre bestemmelser mv., som undersøgelsen kan begrunde. Kommissionen skal endeligt foretage vurderinger til belysning af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen draet til ansvar.

Kommissionen blev nedsat den 12. marts 2012. Kommissionen indhentede dokumenter fra bl.a. SKAT København, Koncerncentret, Københavns Politi og Folketingets Ombudsmand, og i perioden fra den 28. august 2012 til 18. december 2013 har kommissionen over 31 dage afhørt 45 vidner.

I forbindelse med afhøringerne har kommissionen bl.a. truffet afgørelse om, at journalister fra BT ikke havde pligt til at oplyse kilden til artiklen den 8. september 2011. To af kommissionens medlemmer stemte for dette resultat, mens et medlem stemte imod.

13.5 Kommissionens bevis- og ansvarsvurderinger

13.5.1. En oplysning om Stephen Kinnocks seksuelle orientering

Kommissionen har for at løse de opgaver, der er stillet i kommissoriet, ikke kunnet komme uden om at beskæftige sig med en bemærkning om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, som Stephen Kinnocks skatterådgiver fremkom med på et møde med SKAT København, og som Erling Andersen videregav til bl.a. Peter Loft, der igen videregav oplysningen til Troels Lund Poulsen, der også videregav oplysningen.

Helle Thorning-Schmidt har i et interview i Politiken den 25. august 2012 oplyst, at oplysningen er usand, og kommissionen har ved sin omtale af oplysningen ikke taget stilling til, om den er sand.

13.5.2. Lars Løkke Rasmussen og Troels Lund Poulsen

Kommissionen har afhørt Lars Løkke Rasmussen og Troels Lund Poulsen om bl.a. deres embedsførelse som ministre, men efter lov om undersøgelseskommissioner skal kommissionen ikke vurdere deres eventuelle ansvar, da stillingtagen hertil henhører under Folketinget. Kommissionen har dog i forbindelse med redegørelsen for forløbets faktiske omstændigheder også redegjort for ministrenes rolle.

Det fremgår heraf, at det ikke kan lægges til grund, at Lars Løkke Rasmussen har involveret sig i sagens behandling eller har videregivet fortrolige oplysninger fra sagen.

Det lægges på trods af Troels Lund Poulsens forklaringer til grund, at Peter Loft løbende har orienteret Troels Lund Poulsen om møderne med SKAT København den 13. august, den 1. september og den 3. september 2010, og at Troels Lund Poulsen således har fået en indikation af, i hvilken retning afgørelsen ville gå inden den 16. september 2010.

Kommissionen lægger også til grund, at Troels Lund Poulsen viste væsentlig interesse for et afgørende punkt for udfaldet af sagen – Stephen Kinnocks opholdsdage i Danmark – medens sagen verserede i SKAT København.

Det lægges endvidere til grund, at Troels Lund Poulsen under mødet den 16. september 2010 bl.a. stillede et spørgsmål om omgørelse, og at dette spørgsmål gik på afgørelsen i Stephen Kinnocks sag og ikke på afgørelser i andre tilsvarende sager.

Kommissionen finder dog, at det ikke kan lægges til grund, at Troels Lund Poulsen har involveret sig i SKAT Københavns behandling af sagen eller i øvrigt har søgt at få afgørelsen omgjort.

I overensstemmelse med Troels Lund Poulsens forklaring lægges det til grund, at Troels Lund Poulsen har videregivet oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til sin særlige rådgiver Peter Arnfeldt og senere til sine to ministersekretærer.

13.5.3. Peter Loft

Kommissionen finder, at Peter Loft efter en samlet vurdering har involveret sig i SKAT Københavns behandling af sagen på en måde, der strider mod kompetence-reglen i skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1.

Involveringen bestod bl.a. i, at Peter Loft på møderne efter det første møde den 10. august 2012 drøftede med Erling Andersen ikke alene regler og praksis af betydning for sagen, men i høj grad også faktum i sagen og måden, som sagen blev oplyst på. Drøftelserne på mødet den 1. september 2010 angik reelt alle sagens elementer, herunder i enkeltheder udformningen af agterskrivelsen. Mødet, og det gælder også de følgende møder, var endvidere ikke kommet i stand, fordi SKAT København var stødt på konkrete problemstillinger, som man søgte vejledning om.

Peter Loft udleverede på mødet den 13. september 2010 "de fire linjer" og søgte hermed at få noget føjet til agterskrivelsen begrundelse, som ikke stod der i forvejen. Han var ganske vedholdende med hensyn til sit ønske om, at linjerne kom med, og han var i øvrigt "rimeligt stålfast" om, at agterskrivelsen ikke måtte udleveres, inden han var kommet hjem fra en tjenesterejse til udlandet.

Kommissionen finder ikke tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at Peter Loft forsætligt har overtrådt kompetencereglen, men finder, at han med den viden og de kvalifikationer, han besad, burde have handlet anderledes. Han har således handlet uagtsomt.

Kommissionen finder ikke grundlag for at tilsidesætte Peter Lofts forklaring om, at han involverede sig i sagsbehandlingen for at sikre, at afgørelsen ikke kunne kritiseres.

Peter Loft havde som anført videregivet oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Troels Lund Poulsen, og to af kommissionens tre medlemmer finder, at denne videregivelse var uberettiget, idet Troels Lund Poulsen ikke havde saglig interesse i oplysningen.

Kommissionen finder ikke, at der er grundlag for at gøre et disciplinært ansvar gjort gældende mod Peter Loft, men bemærker, at det er kritisabelt, at Peter Loft uagtsomt har overtrådt kompetencereglen, og at han uberettiget har videregivet den nævnte oplysning til Troels Lund Poulsen.

13.5.4. Peter Arnfeldt

Peter Arnfeldt er fratrukket sin stilling i Skatteministeriet, og der skal derfor ikke tages stilling til et eventuelt disciplinært ansvar. Kommissionen finder ikke, at det kan lægges til grund, at han har lækket agterskrivelsen til BT.

Under kommissionens undersøgelse har det i øvrigt ikke været muligt at fastslå, hvem der, eventuelt gennem mellemed, har videregivet agterskrivelsen til BT.

13.5.5. Erling Andersen

Erling Andersen har efter reglerne i persondataloven været uberettiget til at videregive oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Peter Loft, idet videregivelsen af oplysningen ikke har været nødvendig for sagens afgørelse.

Kommissionen finder ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at gøre et disciplinært ansvar gældende mod Erling Andersen, men bemærker, at det er kritisabelt, at Erling Andersen uberettiget har videregivet den nævnte oplysning til Peter Loft.

13.5.6. Ombudsmandssagerne

Kommissionen lægger til grund, at SKAT København og Koncerncentret har afgivet urigtige oplysninger til Folketingets ombudsmand om udvekslede dokumenter og mødernes indhold.

På baggrund af formuleringen af kommissoriet på dette punkt tager kommissionen ikke stilling til, om nogen kan gøres ansvarlig herfor.

13.6. Forslag til lovændringer mv.

Kommissionen finder ikke, at undersøgelsen giver grundlag for at komme med forslag til ændring af love, administrative bestemmelser eller administrativ praksis. Kommissionen bemærker i den forbindelse bl.a., at der den 1. januar 2013 er sket en omstrukturering af Skatteministeriet.

Skattesagskommissionen

Bilag 1-7

9. december 2013

Notat om Skattesagskommissionens arbejde

12. mar. 2012. Justitsministeriet udpeger landsdommer Lars E. Andersen, advokat Martin Simonsen og professor, dr. jur. Niels Fenger som medlemmer af kommissionen og advokat Lars Kjeldsen som udspørger.

Kommissionen foranlediger, at dommer Rikke Holler bliver udpeget som juridisk sekretær. Senere tiltræder kontorfuldmægtig Dorthe Hylleberg og administrationschef Kim Andersen.

19. mar. 2012. Kommissionen holder første interne møde.

Indtil i dag har kommissionen afholdt 16 interne møder. Heri er ikke medregnet interne drøftelser i forbindelse med afhøringsdagene.

20. mar. 2012. Kommissionen etablerer sekretariat på Fælledvej i Viborg i midlertidige lokaler udlånt af Vestre Landsret.

21. mar. 2012 Der indgives anmeldelse om kommissionens virksomhed til Datatilsynet.

22. mar. 2012 Kommissionen holder første møde med Københavns Politi og får udleveret kopi af politiets materiale i lækagesagen. Politiet har løbende suppleret materialet.

28. mar. 2012 Kommissionen afgør den første af en række sager om samtykke til aktindsigt i forvaltningsmyndighedernes akter. Et kæremål i en af sagerne afvises af Østre Landsret ved kendelse af 5. juli 2012.

30. mar. 2012 Der indhentes materiale fra Skatteministeriets Koncerncenter, SKAT København og Folketingets Ombudsmand.

16. apr. 2012 SKAT Københavns materiale afhentes.

20. apr. 2012 Materiale fra Folketingets Ombudsmand modtages.

23. apr. 2012 Kommissionen anmoder bl.a. Statsministeriet om eventuelt materiale.
26. apr. 2012 Kommissionen skriver til Justitsministeriet om ønsker til afhøringslokale mv. Det følges senere op med yderligere breve.
3. maj 2012 Materiale fra Skatteministeriets Koncerncenter afhentes.
5. maj 2012 Kommissionen modtager materiale fra Statsministeriet.
15. maj 2012 Kommissionen sender journalplan mv. til Statens Arkiver, Rigsarkivet.
22. maj 2012 En begæring fra DR Nyheder om tv-optagelse af afhøringsdagene afslås. Kommissionen tillader, at der sker tv-optagelse fra indledning af første afhøringsdag. Kommissionen har senere tilladt tv-optagelse af dele af afhøringsdage, hvor der ikke skete vidneførsel.
29. maj 2012 Kommissionen indkalder vidner. Senere er enkelte yderligere vidner indkaldt. I alt har kommissionen afhørt 45 personer.
13. juni 2012 Kommissionen beskikker bisiddere for vidnerne. Efterfølgende er yderligere bisiddere beskikket. Samlet er 19 bisiddere beskikket.
15. jun. 2012 Møde i Justitsministeriet om IT mv.
16. jun. 2012 Kommissionens hjemmeside bliver offentlig tilgængelig.
19. jun. 2012 Kommissionen afhenter i Skatteministeriet dele af en totalbackup af alle data i ministeriets Exchange mailservers miljø, som ministeriet har taget den 7. december 2011. Efterfølgende har kommissionen modtaget yderligere materiale herfra. I alt har kommissionen fået backup-materiale for 17 personer.
- Afhøringslokalerne på Fremtidsvej, Gladsaxe besigtiges. Det viser sig bl.a. at være nødvendigt at nedrive en væg for at få et tilstrækkeligt stort afhøringslokale.
- Kl. 16 holdes berammelsesmøde i Justitsministeriet med bisidderne.

20. jun. 2012 Der berammes 26 afhøringsdage i perioden fra august 2012 til marts 2013.

Kommissionen sender forslag til indretning af lokalerne på Fremtidsvej. Senere har kommissionen sendt forslag til inventar, IT og skiltning mv.

Kommissionen igangsætter produktionen af materialesamlinger til bisidderne. Materialet var da på godt 3.400 sider. Det er senere suppleret med yderligere materiale, således at det i dag fylder ca. 5.200 sider. Materialesamlingerne sendes til bisidderne på USB-stik den 28. juni 2012 og udleveres på papir fra den 8. august 2012.

Det bemærkes, at vidnerne i det følgende er anført med deres stillingsbetegnelse i den periode, som de er afhørt om.

28. aug. 2012 Journalist Jan Kjærgaard og chefredaktør Poul Madsen, Ekstra Bladet afhøres.

29. aug. 2012 Særlig rådgiver Peter Arnfeldt afhøres.

Primo sep. 2012 Kommissionen igangsætter en større undersøgelse af backup-materialet modtaget den 19. juni 2012. Forinden havde kommissionen lavet en mindre undersøgelse til brug for de første afhøringer.

I juni 2013 har kommissionen foretaget en yderligere undersøgelse af backup-materialet til brug for afhøringerne om ombudsmands-sagerne, ligesom kommissionen i slutningen af november 2013 har lavet en mindre undersøgelse af materialet.

14. sep. 2012 Kommissionen skriver til Justitsministeriet om etablering af et yderligere "transmissionsrum" i forbindelse med afhøringslokalet for ikke at skulle afvise journalister og tilhørere på visse af afhøringsdagene.

1. okt. 2012 Kommissionens sekretariat flytter til endelige lokaler, Nytorvgyde 7, Viborg.

11. okt. 2012 Peter Arnfeldt afhøres (2. dag).
23. okt. 2012 Skatteminister Troels Lund Poulsen og skatteminister Peter Christensen afhøres.
25. okt. 2012 Kommissionen indgiver politianmeldelse i forbindelse med, at BT samme dag har bragt en ordret gengivelse af nogle ”dagbogsnotater”, som indgår i kommissionens materiale.
- Kommissionen har den 28. maj 2013, 25. september 2013, 8. oktober 2013 og 13. november 2013 indgivet tilsvarende politianmeldelser i forbindelse med offentliggørelse af materiale fra undersøgelsen – henholdsvis korrespondance med Frode Holm, oplysninger fra et anonymt brev modtaget 19. september 2013, yderligere oplysninger fra samme brev og oplysninger fra nogle bemærkninger fra et vidne.
30. okt. 2012 Journalist Thomas Nørmark Krog, nyhedschef Simon Andersen, chefredaktør Peter Brüchmann og chefredaktør Olav Skaaning Andersen, BT afhøres.
1. nov. 2012 Afdelingsleder Inger Kirstine Sommer Hansen og afdelingsleder Hanne Dahl Kofod afhøres.
- Samme dag træffer kommissionen afgørelse om, at vidnerne fra BT ikke har vidnepligt om kilden eller kilderne til BT’s artikel den 8. september 2011 om skatteafgørelsen eller om BT’s øvrige oplysninger om sagen.
8. nov. 2012 Specialkonsulent Gergana Trasborg og skattedirektør Lisbeth Rasmussen afhøres.
- Under afhøringen af sidstnævnte træffer kommissionen afgørelse om dørlukning under en mindre del af forklaringen. Den 21. november 2012 beslutter kommissionen, at denne afgørelse ikke omgøres. Afgørelsen om dørlukning blev stadfæstet af Østre Landsret ved kendelse af 16. januar 2013.
- Dørene er også blevet lukket under en mindre del af Erling Andersens forklaring den 13. december 2012.

14. nov. 2012 Lisbeth Rasmussen (2. dag).
15. nov. 2012 Skatterådgiver Frode Holm, skattedirektør Peter Møller Jensen og chefkonsulent Jette Sørensen afhøres.
- Under afhøringen af Frode Holm afskærer kommissionen et spørgsmål fra en bisidder om Frode Holms drøftelser med sine klienter. Kommissionen har også under senere afhøringer afskåret enkelte spørgsmål fra bisidderne.
- Samme dag berammes yderligere 10 afhøringsdage i perioden fra marts til maj 2013.
28. nov. 2012 Specialkonsulent Søren Hansen og leder af Center for Kommunikation og Politik Søs Marie Serup Laybourn afhøres.
13. dec. 2012 Direktør Erling Andersen afhøres.
18. dec. 2012 Erling Andersen afhøres (2. dag).
19. dec. 2012 Fagdirektør Jan Lund og koncerndirektør Jesper Skovhus Poulsen afhøres.
2. jan. 2013 Kommissionen indstiller til Justitsministeriet, at bisidderne betales acontosalær for de afviklede møder mv. Tilsvarende indstillinger har kommissionen sendt den 22. april 2013, 24. juni 2013 og 29. oktober 2013.
8. jan. 2013 Chefkonsulent Michael Frank og specialkonsulent Erik Jørgensen afhøres.
29. jan. 2013 Produktionsdirektør Steffen Normann Hansen afhøres.
7. februar 2013 Konsulent Camilla Lau Baymler og juridisk direktør Birgitte Christensen afhøres.
28. feb. 2012 Chefkonsulent Poul Erik Hjerrild-Nielsen og kontorchef Carsten Vesterø afhøres.
5. mar. 2013 Afdelingsleder Joan Simkus, ministersekretær Anne Nørgaard Simonsen og ministersekretær Morten Jensen afhøres.

6. mar. 2013 Steffen Normann Hansen afhøres (2. dag).
11. mar. 2013 Kommissionen bidrager til Justitsministeriets besvarelse af et spørgsmål fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen om, hvorledes kommissioner afgør, hvem der skal indkaldes som vidner (spørgsmål nr. 2 (Alm. del) af 6. februar 2013). Kommissionen sender supplerende oplysninger i brev 19. marts 2013.
15. mar. 2013 Fagdirektør Ivar Nordland afhøres.
18. mar. 2013 Kommissionen meddeler bisidderne, at man også ønsker at stille spørgsmål til nogle ombudsmandssager, og at denne vidneførsel vil blive placeret efter de planlagte afhøringer. Senere besluttet, at denne anden runde af afhøringer indledes 20. august 2013.
- Samme dag sender kommissionen brev til alle ansatte i SKAT og Skatteministeriets departement om at rette henvendelse til kommissionen, såfremt pågældende har skriftligt materiale eller viden, som kan belyse de spørgsmål, som undersøges.
2. apr. 2013 Kommissionen anmoder Københavns Politi om at sende efterforskningsmateriale om to indbrud i Skatteministeriet begået omkring 1. oktober 2010.
4. apr. 2013 Departementschef Peter Loft afhøres.
9. apr. 2013 Kontorchef Per Hvas og fagdirektør Winnie Jensen afhøres.
10. apr. 2013 Kommissionen træffer afgørelse om, at kommissionens protokoller med forklaringer udleveres til Københavns Politi.
- Samme dag berammes yderligere 8 afhøringsdage i august og september 2013.
17. apr. 2013 Specialkonsulent Kent D. Sørensen, konsulent Lis Ovdal Madsen, særlig rådgiver Noa Redington og professor Aage Michelsen afhøres.
19. apr. 2013 Pressechef Mikael Børsting, departementschef Karsten Dybvad og statsminister Lars Løkke Rasmussen afhøres.

13. maj 2013 Peter Loft afhøres (2. dag).
14. maj 2013 Peter Loft afhøres (3. dag).
23. maj 2013 Kommissionen gennemgår hos SKAT skattesagerne for at sikre, at de modtagne kopier er dækkende for sagernes indhold.
- Medio jun. 2013 Kommissionen igangsætter arbejdet med at skrive beretning.
20. jun. 2013 Kommissionen beslutter at genafhøre nogle af vidnerne i forbindelse med afhøringerne om ombudsmandssagerne.
6. aug. 2013 Kommissionen gennemgår nogle sager hos Skatteministeriet for at sikre, at de modtagne kopier er dækkende.
20. aug. 2013 Anden runde af afhøringer indledes med afhøring af Gergana Trasborg (2. dag) og Lisbeth Rasmussen (3. dag).
21. aug. 2013 Hanne Dahl Kofod (2. dag) og Erling Andersen (3. dag) afhøres.
26. aug. 2013 Per Hvas (2. dag), kontorchef Hans From og afdelingschef hos Folketingets Ombudsmand Kaj Larsen afhøres.
24. sep. 2013 Kommissionen træffer afgørelse om at udlevere et anonymt brev modtaget den 19. september 2013 til Københavns Politi til brug for politiets efterforskning af den lækagesag, der verserer hos politiet.
- Kommissionen beslutter som følge heraf at udsætte afhøringerne den følgende dag og den 27. september 2013.
- Bisidderne bliver samtidig meddelt pålæg om ikke for tiden at gøre vidnerne bekendt med indholdet af det anonyme brev.
- Det bemærkes, at kommissionen både før og efter brevet modtaget den 19. september 2013 har modtaget yderligere anonyme breve.
1. okt. 2013 Kommissionen fastholder bisidderpålægget.
7. okt. 2013 Pålægget ophæves fra den følgende dag kl. 12.

Bilag 1

14. okt. 2013 To yderligere afhøringsdage berammes i november og december 2013. Senere berammes en reservedag i januar 2014.
24. okt. 2013 Kommissionen holder møde med Rosendahls Schultz Grafisk, der skal trykke beretningen.
4. nov. 2013 Sekretær Helle Bergenfelt og Steffen Normann Hansen (3. dag) afhøres.
- Kommissionens protokoller fylder til og med protokollen fra dette møde ca. 830 sider.
4. dec. 2013 Kommissionen træffer bl.a. efter en henvendelse den 5. november 2013 fra et vidne afgørelse om, at der på det foreliggende grundlag ikke skal afhøres yderligere vidner.

Skatteministeriets koncernter

Departementschef Peter Loft						
Koncerndirektør	HR-direktør	Økonomidirektør	Samfundsøkonomisk direktør	Udviklingsdirektør	Juridisk direktør	Produktionsdirektør
Jesper Skovhus Poulsen	Birte Deleuran	Karsten Juncker	Otto Brøns Petersen	Praben Kristiansen	Biggitte Christensen	Steffen Normann Hansen
Jura og Samfundsøkonomi						
	Person Søren Schou	Pension og udland Carsten Vesterø Jensen	Erhverv og ejendomme Marianne Sigetty	Selskab og aktionær Lise Bo Nielsen	Moms og afgifter Susanne Reinholdt Andersen	Miljø og energi Lene Skov Henningsen
	Proces Per Hvas	Skatteadministration Kai Henrik Ludolph	Skatteråd Else Væggerby Christoffersen	Koordinering Jan Muff Hansen	Vejledningsprojektet Dorthe Solovej	
Borger og Virksomhed						
	Produktionsstyring Lars Tjærby Rasmussen	Indsats og analyse Niels Anker Jørgensen	Vejledning Natascha Dexters	Personafregning Henrik Käbler	Erhvervsafregning Aino Olsen	Inddrivelse Søren Wegener Clausen
	IT-projektstyring Jakob Kianto	Betalings og økonomisystemer Bente Christensen	Projektmetode Niels Zachariassen	Styring og aftaler (IT) Klaus Heide	Arkitektur (IT) Erik Hanibal Terp	Portefølje og platforme (IT) Jonni Mandrup Jensen
	Vejledning og afregning - erhverv (IT) Jan Telling	Vejledning og afregning - person (IT) Søren Kjær Jensen	Indsats og inddrivelse Ragnhild Haargaard			
Koncernter						
	Ministersekretariat	Direktionssekretariat	Koncernsekretariat	Kommunikation	Intern kommunikation og presse	Økonomi
	Marianne Linke	Hans From	Peter Joensen (fra ¼-11) (Tidl. Koncernsekretariatet v. Tina R. Olsen. Skiftet stilling 1/11-10. Hans From fungerer derefter i mellempriode)	Tage Christensen	Troels Møllerhøj Brøndsted	Jens Madsen
	Styring	Strategi og organisation	Innovation og videndeling	Samfundsøkonomisk analyse	Produktionsanalyse	Informationssikkerhed
	Helle Bjørnskov Skytte	Jørgen Pedersen	Helle Vibeke Carstensen	Thomas Larsen	Niels Ebbesen	Jack Johansen
		Løn og Personalejura Anders R. Andersen				

Aarhus · Juli 2014

Sagsnr. 020773-0069 lsa/lsa/ajm
Dok.nr. 12112836.1

Udtalelse i lov om undersøgelseskommissionerne, § 23, stk. 4

1. Indledning

Peter Loft kan helt overordnet erklære sig enig i Kommissionens bevis- og ansvarsvurderinger.

Kommissionens vurderinger bekræfter det faktum, at Peter Loft under hele behandlingen af Stephen Kinnocks skattesag alene har haft fokus på at sikre, at skattesagen fik en så grundig og korrekt behandling som muligt, for dermed at minimere den kritik, der - uanset sagens udfald - fremstod som uundgåelig.

Peter Loft deler selvsagt Kommissionens enstemmige konklusion om, at der ikke er grundlag for at gøre et disciplinært ansvar gældende over for Peter Loft.

Kommissionen konstaterer, at der er forhold, der kunne have været håndteret anderledes og bedre. Vedrørende disse forhold vil jeg nedenfor fremhæve nogle forhold, der nuancerer bemærkningerne, ligesom jeg vil knytte enkelte bemærkninger til kapitel 7 om skatteforvaltningslovens §§ 10 og 14.

2. Særligt vedrørende kapitel 7

Kommissionen fastslår i kapitel 7.1. 4., at ordlyden af § 14, stk. 1, nr. 1, ikke har karakter af en værnregel, der har til formål at forebygge enhver form for involvering fra koncerncentrets side i den konkrete skatteligning.

Det er da også således bestemmelsen har været fortolket i Skatteministeriet, der løbende har været involveret i ikke-bindende rådgivning i konkrete sager, typisk på foranledning af SKAT.

København
Langellie Allé 35
2100 København Ø
Danmark

Aarhus
Frue Kirkeplads 4
8000 Aarhus C
Danmark

Shanghai, rep. kontor
83 Loushanguan Road
Suite 2635, 26/F
Shanghai, Kina

T +45 72 27 00 00
F +45 72 27 00 27
E info@bechbruun.com

Advokatfirma
CVR-nr. 25089944
www.bechbruun.com

BECH-BRUUN

2/5

Dok.nr. 12112836.1

Peter Loft er derfor enig i Kommissionens konstatering af, at man konkret, ud fra en samlet bedømmelse af koncerntrets involvering under et sagsforløb, må vurdere, om medarbejdere er gået videre end § 14 foreskriver.

Peter Loft deler også Kommissionens beskrivelse under punkt 7.1.4 af de forhold, der nærmere må inddrages, herunder involveringens omfang i øvrigt og involveringens intensitet, men der bør i opremsningen angives yderligere en bullit: "særlige omstændigheder i øvrigt."

Normalt vil særlige omstændigheder i en sag være dækket af, at sagen vedrører særlige, juridiske problemstillinger eller særlige generelle problemstillinger, men netop i nærværende sag har de særlige omstændigheder været afgørende for sagsbehandlingen.

I nærværende sag var det helt særlige, at både SKAT og koncerntret forventede – og havde grund til at forvente – at afgørelsen ville blive offentliggjort. Hver linje i afgørelsen ville således blive vendt og drejet. Koncerntret havde derfor en særlig interesse i, at selve formuleringen af afgørelsen var klar, utvetydig og dækkende. Derfor var det ikke selve afgørelsen, der blev diskuteret på møderne – fx blev arbejdskravet aldrig diskuteret – men det var formuleringerne.

Når dette forhold derfor også bør medtages i opremsningen af relevante forhold, hænger det sammen med, at netop en offentliggørelse af afgørelsen, indebærer en væsentlig øget risiko for kritik, ikke bare af SKAT, men også af koncerntret.

En offentliggjort afgørelse ville blive behandlet og fortolket i detaljer, og måtte forventes at ville involvere efterfølgende spørgsmål til Skatteministeren og departementet, hvorfor Peter Loft, som øverste, administrative ansvarlig for skatteministeriet, havde en legitim og berettiget interesse i sikre sig den højeste grad af kvalitet i afgørelsen.

At det netop er den interesse Peter Loft forsøgte at varetage fremgår også af kommissionens citater i kapitel 11, bl.a. side 7 nederst, side 8 nederst, side 9 øverst og side 14 nederst.

3. Særligt vedrørende Kommissionens bevisvurderinger og ansvarsvurderinger

Det fremgår af afsnit 11.1.1.16, at det lægges til grund, at der med linjernes henvisning til "*din og din families dagligdag*", "*jeres... familiemæssige forhold*" (Peter Loft's tekstforslag) eller "*de ... familieære forhold*" (Steffen Normann Hansens tekstforslag) blev søgt føjet noget til agterskrivelsens begrundelse, som ikke stod der i forvejen.

BECH-BRUUN

3/5

Dok.nr. 12112836.1

Det bør anføres, at de øvrige dele af den tekst, som Peter Loft henholdsvis Steffen Normann Hansen foreslog, ikke fremgår af de tidligere udkast, der er fremlagt for kommissionen. Det er først i den endelige afgørelse af 16. september 2010, at følgende sætninger fremgår:

"SKAT har sammenholdt det materiale og de redegørelser, du og din repræsentant har indgivet, med de oplysninger SKAT selv er i besiddelse af eller har indhentet.

SKAT's undersøgelser har bestyrket de afgivne og foreliggende oplysninger."

Det bør fremgå af redegørelsen, at disse formuleringer netop kan være indsat for at imødekomme Peter Lofts og Steffen Normann Hansens forslag, men blot med mindre sproglige ændringer. Der er ikke belæg for at konkludere, at sætningerne stod i udkastet af 3. september 2010, og det er påfaldende, at teksterne næsten er identiske.

Havde sætningerne været indeholdt i det tidligere udkast må man formode, at Peter Loft havde foreslået ændringer/tilføjelser til disse, hvilket ingen af de afhørte har givet udtryk for. Ligeledes stemmer det ikke med, at forslaget til de 4 linjer blev skrevet INDEN mødet den 13. september og dermed inden det senest udkast blev foreviset for Peter Loft.

4. Vedrørende Ombudsmandssagerne (11.1.1.22)

Det fremgår af afhøringen af Peter Loft (protokol 52, side 22 øverst og side 28 nederst), at Peter Loft på mødet med Ombudsmanden den 12. januar 2011 aftalte, at Ombudsmanden skulle have sagen, men på grund af dens særlige karakter ønskede Ombudsmanden den ikke oversendt. I stedet blev det aftalt, at Peter Loft foranledigede sagen udleveret til departementet i Nikolaj Eigtveds Gade, så Ombudsmanden kunne gennemgå den der.

Peter Loft er i hele forløbet gået ud fra, at Ombudsmanden gennemgik sagen og ikke blot de afgivne redegørelser og aktlisterne. Spørgsmålet om formuleringen af redegørelserne og aktlisterne har således alene været et tema i relation til tydeliggørelse af disse i forbindelse med usikkerheden om aktindsigt i dele af sagen.

5. Særligt vedrørende Kommissionens ansvarsvurderinger

Kommissionen opregner på side 32 og 33 Peter Lofts involvering i forløbet i stikord, og herunder nævnes det, at Peter Loft var *"rimeligt stålfast"* på, at SKAT måtte vente med at udlevere agterskrivelsen til han kom hjem fra en tjenesterejse i udlandet.

BECH-BRUUN

4/5

Dok.nr. 12112836.1

Det må være oplagt, at agterskrivelsen, hvis den var blevet offentliggjort som forventet, ville give anledning til en storm på skatteministeriet og på skatteministeren. Det har derfor været fuldstændig legitimt, at Peter Loft ønskede at være til stede for at kunne orientere ministeren om sagen og deltage i pressehåndteringen. De pågældende linjer bør derfor udgå som en del af opremsningen.

Peter Loft er heller ikke enig i, at udtalelsen til Politiken den 22. august 2010 kan tillægges den betydning, som Kommissionen gør, idet der må være et vidt spillerum for, hvad en departementschef kan sige til pressen i en berettiget varetagelse af ministeriets interesser.

Det gælder eksempelvis, når man bliver forespurgt, om man er i gang med at lukke for "huller" i skattelovgivning, hvor en afvisning af at udtale sig kan udlægges som et ja af pressen, og der derfor kan være relevant interesse i at bestride, at der er et sådan forløb.

Tilsvarende var nyhedsmediernes – og herunder Politikens – udlægning af skattesagen en sådan, at en udtalelse om, at "*jeg har holdt møde med SKAT om den konkrete sag, men blander mig ikke i afgørelsen*" kunne have afstedkommet gisninger og mulig politisk indblanding, som havde været skadelig for sagen. At Peter Loft i den overophedede pressedækning, der var på dette tidspunkt, og på baggrund af nogle overordnede informationer om sagen på møderne i starten af august, valgte at udtale sig som sket, kan ikke med rimelighed tillægges nogen betydning for sagens vurdering.

Særligt for så vidt angår informationerne til den daværende skatteminister om oplysninger om Stephen Kinnocks seksuelle orientering, kan Peter Loft i det hele henholde sig til formandens dissens.

Det skal herom bemærkes, at det netop i kapitel 7 er fastslået, at adgangen til at videregive oplysninger inden for den enkelte forvaltning er forholdsvis vid – jf. citatet fra Jon Andersens artikel i Juristen 1991 – og som hovedregel må betragtes som berettiget, hvis der er en klar, saglig interesse i at videregive den. Det fremgår af sagen – og også af Kommissionens konklusioner – at Peter Loft ikke straks videregav informationen til Troels Lund Poulsen, men netop forsøgte at undgå at lade oplysningen indgå i argumentationen for, at der ikke var grund at betvivle SKAT Københavns opgørelse af fraværet. Peter Loft havde en saglig interesse i at fjerne den mistro, som ministeren havde over for SKAT's behandling af sagen, og der var alene for at øge ministerens tillid til, at sagen blev behandlet grundigt og ordentligt, at Peter Loft fandt det nødvendigt at videregive informationen. Dette bør også være afgørende for flertallets vurdering, at det alene har været af denne grund, at oplysningen,

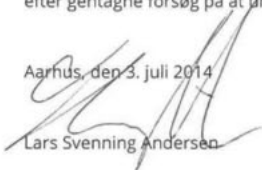
BECH-BRUUN

5/5

Dok.nr. 12112836.1

efter gentagne forsøg på at undgå det, er videregivet.

Aarhus, den 3. juli 2014

Lars Svenning Andersen

Udtalelse fra advokat K. L. Németh modtaget pr. mail den 9. juli 2014:

”Tak for skrivelse af 3. juni 2014, hvorved Skattesagskommissionen fremsendte udkast til beretning afsnit 11.1 (kommissionens bevisvurderinger) samt udkast til dele af afsnit 11.2 (kommissionens ansvarsvurderinger, der vedrører min klient, fhv. skatteminister Troels Lund Poulsen).

Troels Lund Poulsen og jeg har gennemgået materialet og finder anledning til at fremhæve, at Troels Lund Poulsen – i det omfang, der er uoverensstemmelse mellem hans og Peter Lofts forklaring om omfanget af Peter Lofts orientering af Troels Lund Poulsen – fastholder de forklaringer, der er afgivet i forbindelse med afhøringen af Troels Lund Poulsen. Der henvises til protokol 9 og protokol 52. Troels Lund Poulsen og jeg kan derfor ikke tiltræde Kommissionens bevisvurdering på disse punkter.

I øvrigt giver materialet os ikke anledning til bemærkninger bortset fra, at vi finder, at bemærkningerne på side 31, afsnit 11.2.1 Ministrene, ”**Lars Løkke Rasmussen, Troels Lund Poulsen og Peter Christensen har helt eller delvist afgivet forklaring om deres embedsførelse som ministre**” forekommer uklar.

Hvad menes der med, at min klient har afgivet forklaring om sin embedsførelse som minister ”**helt eller delvist**”?

Vi vil sætte pris på, såfremt dette afsnit kan formuleres noget anderledes, så det ikke giver anledning til misforståelser.

Ellers ingen kommentarer.

Med venlig hilsen

K.L. Németh

**ADVOKATERNE
NÉMETH & SIGETTY A/S**

Frederiksgade 21
DK-1265 København K
telefon +4533133344
telefax +4533130334
CVR-nr. 17022245
E-mail al@nemeth-sigetty.dk ”

Skattesagskommissionen
Vestre Landsret
Asmildklostervej 21
8800 Viborg

Landsdommer Lars E. Andersen
LarsE.Andersen@skattesagskommissionen.dk

Vedr.: Skattesagskommissionen - Erling Andersen

Jeg skal hermed bekræfte modtagelsen af dele af Skattesagskommissionens udkast til beretning, nærmere bestemt udkast til afsnit 11.1 og afsnit 11.2 samt kapitel 7.

I henhold til lov om undersøgelseskommissioner § 23, stk. 4 skal jeg på vegne direktør Erling Andersen fremkomme med følgende skiftlige udtalelse om de faktiske og retlige spørgsmål, som de fremsendte udkast giver anledning til.

Det bemærkes, at da de fremsendte dele af udkast til beretning ikke indeholder en fuldstændig redegørelse for de faktiske forhold, som Kommissionen lægger til grund, med henvisning til de til brug for undersøgelsen og afgivelse af beretning fremfundne bilag, hvorfor det ikke er muligt i detaljer at konstatere, om Kommissionen har fremfundet og konsulteret alle relevante bilag i forhold til fastlæggelse af faktum og/eller hvordan Kommissionen har vurderet disse bilag ved bevisvurderingen i øvrigt.

De følgende bemærkninger om det antagne faktum og den bevisvurdering, som kommer til udtryk i det fremsendte materiale, er fremsat med henvisning til disse begrænsninger og i mit og Erling Andersens kendskab til det grundlag, som Kommissionen mener at have for at træffe sine konklusioner.

Mine bemærkninger er i øvrigt begrænset til faktiske forhold, som vedrører konklusioner ad Erling Andersen.

Dette kan ikke tages som udtryk for, at Erling Andersen i øvrigt kan tiltræde det af Kommissionen antagne faktum eller foretagne bevisvurdering.

Karen-Margrethe Scheby
Advokat
E-mail kms@sjlaw.dk
Dir.tlf. 33979713

Sekr. Tina Rose Jacobser
E-mail trj@sjlaw.dk
Dir.tlf. 33979707

16. juli 2014
J.nr. 18472

Advokatfirmaet SJ Law
Gammel Strand 34
1202 København K

Tlf +45 33 97 97 00
Fax +45 33 93 97 01

CVR-nr. 25 93 54 03

Danske Bank
Reg.nr. 4183
Konto nr. 4180 706070

Ud over kommentarer til det af Kommissionen antagne faktum indeholder mine bemærkninger også en indsigelse mod Kommissionens retlige konklusioner for så vidt angår Erling Andersens tilsidesættelse af hans tavshedspligt, hvilket forhold, der kommenteres først på.

1. Indsigelse mod retlig konklusion om Erling Andersens tilsidesættelse af hans tavshedspligt og korrektion af det faktum, som denne konklusion bygger på

Det bestrides ikke, at Erling Andersen havde og stadig har en ubetinget tavshedspligt som ansat i SKAT også i forhold til hans arbejde med Stephen Kinnocks sag.

Det bestrides imidlertid, at Erling Andersen skulle have tilsidesat denne pligt, idet det gøres gældende, at Erling Andersen har anset det for nødvendigt at viderebringe oplysningen om Stephen Kinnocks seksualitet for at kunne forsvare både den materielle afgørelse, som SKAT København ville træffe om Stephen Kinnocks skattemæssige forhold og SKAT Københavns sagsbehandling af sagen.

Jeg gør i den forbindelse gældende, at det vel er korrekt antaget af Kommissionen, at Koncerncenteret ikke direkte havde rejst spørgsmålet om afholdelse af et møde med Helle Thorning-Schmidt og Stephen Kinnock overfor SKAT København, men henset til at Kommissionen lægger til grund,

- at det var på Koncerncenterets foranledning, at kontroldsagen den 28. juni 2010 blev oprettet,
- at Steffen Normann Hansen gjorde sig overvejelser om, hvorledes det kunne undgås, at Skatterådet kom til at tage stilling til en anmodning om bindende svar, inden ligningssagen var afsluttet,
- at Koncerncenteret også den 1. juli 2010 forestod arbejdet med klargøring af en pressemeddelelse, som ministeren og den særlige rådgiver skulle "tages i ed" på, inden den blev udsendt,
- at Steffen Normann Hansen gjorde sig detaljerede overvejelser om, hvorledes SKAT København skulle gribe sagsbehandlingen an, jf. mail af 29. juli 2010, kl. 16.28, jf. side 202109 til Jan Lund, hvori der udtrykkeligt også omtales brugen af fysiske møder i sagsbehandlingen,
- at Koncerncenteret på mødet den 13. august 2010 var gået tæt på SKAT Københavns behandling af sagen og så tæt, at Ivar Nordland fandt anledning til

at ringe til Erling Andersen og betone grænsen mellem SKAT Københavns og Koncerncenterets saglige kompetence,

at Peter Loft har forklaret, at han (også) oplevede en med hans eget fuldstændig parallelle handlingsmønster intens udspørgen fra ministerens side om sammenhængen mellem andre tilsyneladende afgørende oplysninger og den konklusion, som SKAT København var nået til, som et pres, hvorfor han med stor sandsynlighed har udøvet et tilsvarende (indirekte) pres på SKAT København,

er det uden betydning, om spørgsmålet om afholdelse af et møde har været direkte drøftet mellem SKAT København og Koncerncenteret ved vurdering af berettigelsen af Erling Andersens viderebringelse af de personfølsomme oplysninger.

Det må således lægges til grund, at det har været overordentligt nærliggende for SKAT København at antage, at Koncerncenteret forventede, at der blev afholdt et møde med skatteyderen og dennes ægtefælle, da det ikke er usædvanligt ved behandling af kontrolsager at tilbyde eller indkalde til et sådant møde, og idet SKAT København jo måtte tåle løbende af Koncerncenteret ved Peter Loft og Steffen Normann Hansen at få prøvet de sagsbehandlingsskridt, som faktisk blev taget ikke blot i forhold til resultater, men også i forhold til intensitet.

Det kan ubetinget lægges til grund, at den eneste årsag til, at Erling Andersen videreførte den modtagne oplysning om Stephen Kinnocks seksualitet var, at han oplevede et de facto pres på SKAT Københavns sagsbehandling, og at hans formål var, som ovenfor beskrevet, at få dette pres til at ophøre og derved sikre, at skatteyderen, hvem oplysningen i øvrigt angik, fik den rigtige materielle afgørelse.

Kommissionens konklusion om, at oplysningen om Stephen Kinnocks seksualitet ikke kunne meddeles Steffen Norman Hansen og Peter Loft er således forkert, idet denne med henvisning til Persondatalovens § 7, stk. 2 nr. 4 kunne videregives til de personer, som Erling Andersen opfattede udøvede det omtalte pres, og som udøvede dette for evt. at kunne opnå en anden materiel afgørelse end den, SKAT København var kommet frem til, når dette skete i et forsvar for såvel afgørelsen som processen.

Persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4 kan således betragtes som en hjemmel til udøvelse af uegentlig nødret.

Jeg skal i den forbindelse fremhæve, at Peter Loft tilsyneladende har oplevet det samme pres i hvert fald i forhold til den materielle afgørelse, jf. hans forklaring om årsagen til hans

viderebringelse af oplysningen til ministeren, som Kommissionen selv gengiver på side 28 i afsnit 11.1.2.1.

Kommissionen er i øvrigt opmærksom på, at der udtalt kan foregå en styring af specielt **underordnede** myndigheders ageren ved "*intens og påtrykkende involvering selv om denne formelt fremtræder som sparring uden instruktion*", og som det også er anført "*at selv uforbindende forslag til en sags behandling og afgørelse derfor efter omstændighederne i praksis vil kunne have en styrende virkning på*", jf. beretningens afsnit 7.1.4 om fortolkningen af skatteforvaltningslovens § 14.

Det må også derfor kunne lægges til grund, at selv om der ikke direkte har været udtalt et pålæg fra Koncerncenterets side overfor SKAT København om afholdelse af et møde, har det været oplevet, at dette var tilfældet, og da det har været berettiget at opfatte dette som et krav, da også at reagere herpå ved viderebringelse af personfølsomme oplysninger.

2. Udtalelse vedr. Kommissionens fastlæggelse af faktum ad ombudsmandssagerne – afsnit 11.1.1.22

Det bemærkes indledningsvist, at Kommissionen selv har anført, at undersøgelsen er begrænset, således at der alene undersøges, om der er afgivet urigtige oplysninger til Ombudsmanden, men ikke om nogen kan drages til ansvar herfor. Denne afgrænsning er bestemt af, at Kommissionen i henhold til Kommissoriet for så vidt angår kontakt til Ombudsmanden har følgende opgave:

*"Undersøgelseskommissionen skal på tilsvarende måde også **undersøge og redegøre for**, hvad der måtte have været af møder, kontakter mv. mellem bl.a. Skatteministeriet og andre myndigheder, personer mv. uden for ministeriet om behandlingen af skattesagen.*

*Denne del af undersøgelsen og redegørelsen skal omfatte perioden fra juni 2010, hvor spørgsmålet om Stephen Kinnocks skattepligt i Danmark blev rejst i medierne, og til september 2010, hvor SKAT København traf afgørelse i sagen, Undersøgelseskommissionen skal, i det omfang den finder det relevant, også inddrage forhold, der tidsmæssigt ligger uden for den angivne periode. Det forudsættes i den forbindelse, at undersøgelseskommissionen bl.a. **undersøger og redegør for** korrespondance mv. mellem myndighederne og Folketingets Ombudsmand i sagen."*

Det er muligvis en naturlig konsekvens af denne begrænsning af undersøgelsen, at der ikke i beretningens afsnit 11.1.1.22 sker nogen gengivelse af vidnet afdelingschef Kaj Lar-

sens meget detaljerede forklaring om 1) Ombudsmandens primære mål med henvendelsen af 26. november 2010 til Koncerncenteret, 2) de overvejelser, som Ombudsmanden gjorde sig i forbindelse med sagen og den – lidt særlige - procedure, der blev aftalt med Koncerncenteret og 3) tilfredsheden med de oplysninger, der i løbet af den procedure blev givet til Ombudsmanden.

Disse tilkendegivelser er imidlertid relevante i forhold til fortolkning af henvendelsen af 26. november 2010 fra Ombudsmanden, som Kommissionen "måler" SKAT Københavns redegørelse af 20. januar 2011, som i øvrigt ikke er til Ombudsmanden, men til Koncerncenteret, i forhold til.

Det interessante er nemlig, om der er afgivet urigtige svar på Ombudsmandens spørgsmål, ikke om der generelt kan være givet urigtige eller mangelfulde oplysninger.

For at kunne vurdere om det kan antages, at der er svaret urigtigt på et spørgsmål fra Ombudsmanden, ville det være interessant, hvis det objektivt kunne konstateres, hvad Ombudsmanden selv mener herom.

Kaj Larsen er ikke direkte blevet anmodet om at tage stilling til dette spørgsmål, hvilket gør det umuligt at vide, hvordan Ombudsmanden selv ville besvare dette spørgsmål.

Fra Kaj Larsens forklaring skal det imidlertid fremhæves, at denne flere gange under afhøringen har erkendt, at der ved en gennemgang af redegørelsen og aktlisten fra SKAT af 20. januar 2011 kunne være stillet spørgsmål til indholdet heraf – også indenfor rammen af den verserende klagesag – men at det ikke blev gjort, og det til trods for, at der "bestemt er adskillige uklarheder i redegørelsen", jf. Kaj Larsens forklaring side 21, 1. afsnit.

Sådanne spørgsmål kunne også have været stillet til den anvendte sprogbrug. Det skal således også fremhæves, at Kaj Larsen tilsyneladende også, jf. sin forklaring under sin undersøgelse, har gjort sig tanker om, at der uanset det direkte i redegørelsen anførte kunne være udvekslet oplysninger på de omtalte møder i form af **foreviste** dokumenter, men at han til trods for disse tanker ikke fandt anledning til at spørge ind hertil ved gennemgang af aktliste og redegørelse fra SKAT. Jeg henviser i den forbindelse bl.a. til det i protokollen side 17, sidste afsnit og side 18, 1. afsnit gengivne.

Jeg henviser tillige til Kaj Larsens forklaring gengivet i protokollen side 24, sidste afsnit, hvor sondringen mellem "forevist" og "udleveret" fremhæves.

Baggrunden for, at der ikke blev stillet supplerende spørgsmål eller skete afdækning af, om der, hvis ikke der var "udleveret", så var "forevist", er naturligvis ikke Ombudsmandens manglende årvågenhed i hans sagsbehandling, jf. det ovenfor anførte om Kaj Larsens

bemærkninger, men er alene udtryk for det forhold, at Ombudsmanden koncentrerede sig om de punkter, som indikerede **ministerforelæggelse**, hvilket var den for Ombudsmanden forelagte klagesags omdrejningspunkt, og at Ombudsmanden derfor ikke havde fokus på, hvad der var gået fra SKAT København til Koncerncenteret (protokollen side 24, 6. og 7. afsnit) ivotrigt. Hertil kom, at Ombudsmanden havde et indtryk af, hvad Koncerncenteret havde vidst, jf. protokollen side 23, 2. afsnit.

På baggrund af ovenstående svar fra Kaj Larsen på de spørgsmål, der er stillet til afklaring af hans opfattelse af, om redegørelse og aktliste var fyldestgørende i forhold til de spørgsmål, som Ombudsmanden havde stillet, kan det **IKKE** antages, at Ombudsmanden vil mene, at de afgivne oplysninger fra SKAT København indeholder urigtige svar på de af Ombudsmanden stillede spørgsmål. Rækkevidden af indholdet af brevet af 26. november 2010 fra Ombudsmanden har således heller ikke været klar for Ombudsmanden selv i perioden november 2010 til juni 2011 – jf. Kaj Larsens formuleringer i hans forklaring side 16, 6. afsnit - og der er derfor tale om efterrationaliseringer, når Kaj Larsen i sin forklaring tilkendegiver, hvad han også – **MÅSKE** - ville have fundet interessant.

Det er i den forbindelse i øvrigt vigtigt at fremhæve,

- at aktlisten fra SKAT København af 20. januar 2011, således som den blev forevist Kaj Larsen m.fl. ved dennes møde i Koncerncenteret den 28. februar 2011, **IKKE** indeholder forkerte oplysninger om kontakten mellem SKAT København og Koncerncenteret eller udelader nogen akter produceret af SKAT København,
- at SKAT København ikke vidste, at redegørelsen af 20. januar 2011 ville blive forelagt Ombudsmanden uden Koncerncenterets supplerende eller korrigerende bemærkninger, henset til at Ombudsmandens henvendelse af 26. november 2010 er stilet til Koncerncenteret og i øvrigt angiver at udbede sig en redegørelse fra Koncerncenteret og ikke fra SKAT København,
- og
- at Peter Loft som overordnet i SKAT København efter sin forklaring gennemgik og godkendte såvel redegørelse som aktliste inden denne blev forevist Ombudsmanden.

Oplysningerne i SKAT Københavns redegørelse og aktliste om, i hvilket omfang, der er videregivet akter og informationer til Koncerncenteret, er derfor tilsammen både fyldestgørende og rigtige i forhold til Ombudsmandens skrivelse af 26. november 2010 og ikke som Kommissionen anfører i afsnit 11.1.1.22 urigtige.

Kommissionen har som nævnt indledningsvist i henhold til Kommissoriet ikke til opgave at foretage nogen ansvarsvurdering af dette forhold. Jeg skal i den forbindelse henlede Kommissionens opmærksomhed på, at Kommissionen med sine formuleringer i afsnit 11.2.5 om Peter Loft og Erling Andersens forhold af henvendelsen fra Ombudsmanden overskrider den grænse for indholdet af beretningen, som Kommissionen selv i henhold til Kommissoriet har antaget.

Ved at udtale sig med navns nævnelse om, hvem der ikke er taget stilling til, om der er grundlag for at foretage yderligere undersøgelser i forhold til, kommer Kommissionen også til at udtale sig om, hvem der kan være ansvarlig, og hvem der ikke kan være ansvarlig.

Der var som bekendt en række personer involveret i arbejdet med at besvare henvendelsen fra Ombudsmanden, og der kan derfor være andre end Peter Loft og Erling Andersen, der bør nævnes, hvis det ønskes anført i forhold til hvem, der ikke er foretaget nogen ansvarsvurdering.

Alternativet til en opregning af en række personnavne og en formentlig mere hensigtsmæssig og bedre sikring af, at Kommissionen formulerer sig i overensstemmelse med afgrænsningen af Kommissoriet, er helt at udelade det sidste tekstafsnit af afsnit 11.2.5 og det tilsvarende tekstafsnit i det tilsvarende afsnit af Peter Loft.

Jeg skal iøvrigt anmode Kommission om at foretage en sådan rettelse til sikring af, at offentligheden ikke bliver givet et forkert indtryk af sagens faktiske omstændigheder.

Afsluttende bemærkninger

Det kan lægges til grund, at kommissionsundersøgelsen og den offentlighed denne har medført, har forårsaget et betydeligt pres på Erling Andersen. Det er derfor af største vigtighed, at beretningen i forhold til beskrivelse af de faktiske forhold er meget præcis og udtrykkeligt angiver, hvis der er tvivl om, hvad faktum er. Jeg henviser i så henseende til det i Erling Andersens brev af 5. november 2013 til Kommissionen anførte. Kommissionen bør i den forbindelse være opmærksom på, at Erling Andersen fortsat er ansat i SKAT.

Med venlig hilsen

Anette Schönemann-Paul
Karen-Margrethe Schebye

August 2014

Notat om høringen af vidner og bisiddere

Høringen af vidner og bisiddere over kommissionens udkast til bevis- og ansvarsvurderinger er omtalt i kapitel 3, afsnit 3.12.

Udtalelserne giver anledning til nedenstående bemærkninger.

1 Udtalelsen fra advokat Lars Svenning Andersen på vegne Peter Loft

1.1 Kapitel 7

Advokat Lars Svenning Andersen har anført, at Peter Loft deler kommissionens beskrivelse under afsnit 7.1.4 af de forhold, der må inddrages, når det skal vurderes, om medarbejdere er gået videre, end skatteforvaltningslovens § 14 foreskriver, men finder, at der bør angives yderligere en bullet: ”særlige omstændigheder i øvrigt”.

Kommissionen har i sit udkast anført, at det må afgøres på baggrund af en samlet bedømmelse af det totale omfang af Koncerncentrets involvering under sagsforløbet, om bestemmelsen er overtrådt, og at der i den forbindelse bl.a. kan inddrages forhold, der er nærmere beskrevet i 5 bullets. Kommissionen finder med disse formuleringer ikke grundlag for at tilføje ovennævnte yderligere bullet.

Der indsættes i afsnit 7.1.4 en note med henvisning til advokat Lars Svenning Andersens og kommissionens bemærkninger på dette punkt.

1.2 Kapitel 11, afsnit 11.1.1.16

Kommissionen har i sit udkast lagt til grund, at der med henvisningerne til ”din og din families dagligdag”, ”jeres ... familiemæssige forhold” (Peter Lofts tekstforslag) eller ”de ... familiære forhold” (Steffen Normann Hansens tekstforslag) blev søgt føjet noget til agterskrivelsens begrundelse, som ikke stod der i forvejen.

Advokat Lars Svenning Andersen har anført, at det bør nævnes, at de øvrige dele af tekstforslagene ikke fremgår af de tidligere udkast til agterskrivelse, der er fremlagt. Det er først i agterskrivelsen af 16. september 2010, at følgende sætninger fremgår:

”SKAT har sammenholdt det materiale og de redegørelser, du og din repræsentant har indgivet, med de oplysninger SKAT selv er i besiddelse af eller har indhentet. SKATs undersøgelser har bestyrket de afgivne og foreliggende oplysninger.”

Det bør efter Lars Svenning Andersens opfattelse fremgå, at disse formuleringer kan være indsat efter mødet den 13. september 2010 for at imødekomme Peter Lofts og Steffen Normann Hansens forslag med mindre sproglige ændringer.

Efter de afgivne forklaringer finder kommissionen, at det må lægges til grund, at ”de fire linjer” eller Steffen Normann Hansens linjer ikke gav anledning til ændring i agterskrivelsen, jf. afsnit 11.1.1.18. Kommissionen er således ikke enig i det anførte.

Der indsættes i afsnit 11.1.1.16 og 11.1.1.18 en note med henvisning til advokat Lars Svenning Andersen og kommissionens bemærkninger herom.

1.3 Kapitel 11, afsnit 11.1.1.22

Advokat Lars Svenning Andersen har anført, at Peter Loft i hele forløbet er gået ud fra, at ombudsmanden gennemgik sagen og ikke blot de afgivne redegørelser og aktlister. Spørgsmålet om formuleringen af redegørelserne og aktlisterne har således alene været et tema i relation til tydeliggørelse af disse i forbindelse med usikkerheden om aktindsigt i dele af sagen.

Kommissionen finder ikke, at det anførte giver grundlag for at ændre vurderingen af, at der er afgivet urigtige oplysninger til ombudsmanden. Det bemærkes, at kommissionen har begrænset undersøgelsen hertil, jf. afsnit 11.1.1 og kapitel 1, afsnit 1.3.4.

Der indsættes i afsnit 11.1.1.22 en note med henvisning til advokat Lars Svenning Andersen og kommissionens bemærkninger herom.

1.4 Kapitel 11, afsnit 11.2.3

Advokat Lars Svenning Andersen har anført, at det må være oplagt, at agterskrivelsen, hvis den var blevet offentliggjort som forventet, ville give anledning til en storm på Skatteministeriet og skatteministeren. Det var derfor fuldstændigt legitimt, at Peter Loft ønskede at være til stede for at kunne orientere ministeren om sagen og deltage i pressehåndteringen. Bemærkningerne om, at Peter Loft var ”rimeligt stålfast” på, at SKAT måtte vente med at udlevere agterskrivelsen, til han kom hjem fra en tjenesterejse i udlandet, bør derfor udgå af beskrivelsen af involveringen (5. bullet, 4. og 5. pkt.).

Kommissionen bemærker, at det var SKAT København, som havde kompetencen til at afgøre Stephen Kinnocks skattesag, og at Stephen Kinnock havde krav på at modtage agterskrivelsen, når SKAT København var klar til at udlevere denne. Kommissionen er således ikke enig i det anførte.

Advokat Lars Svenning Andersen har også anført, at Peter Loft udtalelse til Politiken den 22. august 2010 ikke kan tillægges den betydning, som kommissionen gør, idet der må være et vidt spillerum for, hvad en departementschef kan sige til pressen i en berettiget varetagelse af ministeriets interesser. Det gælder eksempelvis, når man bliver forespurgt, om man er i gang med at lukke for ”huller” i skattelovgivningen.

Kommissionen er ikke enig i, at der forelå en situation, hvor Peter Loft var berettiget til at udtale sig urigtigt som sket, og finder ikke, at tilfældet kan sammenlignes med det nævnte eksempel. Der kan herved henvises til betænkning om fagligt-etiske principper i offentlig administration udarbejdet i 1993 af DJØF’s fagligt-etiske arbejdsgruppe side 147, betænkning 1443/2003 om embedsmænds rådgivning og bistand side 142, betænkning 1537/2013 om ministrenes særlige rådgivere side 56 og Jens Peter Christensen, Embedsmænds rådgivning og bistand, i Henrichsen m.fl., Forvaltningsretlige perspektiver (2006) side 326.

Advokat Lars Svenning Andersen har anført, at Peter Loft ikke straks videregav oplysningen om Stephen Kinnocks seksuelle orientering til Troels Lund Poulsen, men forsøgte at undgå at lade oplysningen indgå i argumentationen for, at der ikke var grund til at betvivle SKAT Københavns opgørelse af fraværet. Det var alene for at øge ministerens tillid til, at sagen blev behandlet grundigt, at oplysningen blev givet efter gentagne forsøg på at undgå det.

Kommissionens flertal finder ikke, at det anførte giver grundlag for at ændre vurderingen af, at videregivelsen af oplysningen ikke var berettiget.

Der indsættes i afsnit 11.2.3 på de nævnte steder en note med henvisning til advokat Lars Svenning Andersens og kommissionens bemærkninger. Der indsættes endvidere en supplerende bemærkning om udtalelsen til Politiken.

2 Udtalelsen fra advokat K. L. Németh på vegne Troels Lund Poulsen

Advokat K. L. Németh har anført, at Troels Lund Poulsen – i det omfang, der er uoverensstemmelse mellem hans og Peter Lofts forklaring om omfanget af Peter Lofts orientering af ham – fastholder sine forklaringer gengivet i protokollerne 9 og

52. Troels Lund Poulsen kan derfor ikke tiltræde kommissionens bevisvurdering på disse punkter.

Det anførte giver ikke kommissionen grundlag for at ændre bevisvurderingen.

Der indsættes i kapitel 11, afsnit 11.2.1, en note med henvisning til advokat K. L. Némeths og kommissionens bemærkninger herom.

Under hensyn til advokat K. L. Némeths bemærkninger til første afsnit i afsnit 11.2.1 ændres dette, således at det oplyses, at Lars Løkke Rasmussen, Troels Lund Poulsen og Peter Christensen bl.a. har afgivet forklaring om deres embedsførelse som ministre.

3 Udtalelsen fra advokat Karen-Margrethe Schebye på vegne Erling Andersen

3.1 Kapitel 11, afsnit 11.2.5

Advokat Karen-Margrethe Schebye har anført, at Erling Andersen ikke har tilsidesat sin tavshedspligt, idet Erling Andersen anså det for nødvendigt at viderebringe oplysningen om Stephen Kinnocks seksualitet for at kunne forsvare både den materielle afgørelse, som SKAT København ville træffe i hans sag og SKAT Københavns behandling af sagen. Henset til en række nærmere beskrevne forhold er det uden betydning, om spørgsmålet om afholdelse af et møde har været direkte drøftet mellem SKAT København og Koncerncentret ved vurderingen af berettigelsen af videregivelsen af oplysningen.

Det anføres videre, at eneste årsag til, at Erling Andersen videreformidle oplysningen, var, at han oplevede et de facto pres på SKAT Københavns sagsbehandling, og at hans formål var at få dette pres til at ophøre og derved sikre, at skatteyderen, hvem oplysningen i øvrigt angik, fik den rigtige materielle afgørelse. Persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4, kan endvidere betragtes som en hjemmel til udøvelse af uegentlig nødret.

Kommissionen har i kapitel 7, afsnit 7.2.2, nærmere redegjort for de retsregler, som regulerer, i hvilket omfang der kan videregives fortrolige oplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder, herunder persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 4.

Efter nævnte bestemmelse vil videregivelsen i det foreliggende tilfælde kun være berettiget, hvis videregivelsen har været nødvendig for sagens afgørelse. Af de grun-

de, der er anført i udkastet til kapitel 11, afsnit 11.2.5, finder kommissionen ikke, at denne betingelse var opfyldt. De anførte betragtninger om udøvelse af uegentlig nødret kan ikke føre til et andet resultat.

Der indsættes i afsnit 11.2.5 en note med henvisning til advokat Karen-Margrethe Schebyes og kommissionens bemærkninger herom.

3.2 Kapitel 11, afsnit 11.1.1.22 og 11.2.5

Advokat Karen-Margrethe Schebye har henvist til afdelingschef Kaj Larsen forklaring om ombudsmandens primære mål for henvendelsen af 26. november 2010 til Koncerncentret, om ombudsmandens overvejelser i forbindelse med sagen, om den aftalte procedure og om tilfredsheden med de oplysninger, der blev givet til ombudsmanden, jf. nærmere hendes udtalelse.

Herefter kan det efter Karen-Margrethe Schebyes opfattelse ikke antages, at ombudsmanden vil mene, at de afgivne oplysninger fra SKAT København indeholder urigtige svar på de stillede spørgsmål.

Det fremhæves endvidere, at aktlisten af 20. januar 2011 ikke indeholder forkerte oplysninger, at SKAT København ikke vidste, at redegørelsen af samme dato ville blive forelagt ombudsmanden uden Koncerncentrets supplerende eller korrigerende bemærkninger, og at Peter Loft efter sin forklaring gennemgik og godkendte såvel nævnte redegørelse og aktlisten.

Oplysningerne i SKAT Københavns redegørelse og aktliste om, i hvilket omfang der er videregivet akter og informationer til Koncerncentret, er derfor tilsammen både fyldestgørende og rigtig i forhold til ombudsmandens brev af 26. november 2010.

Advokat Karen-Margrethe Schebye har endeligt anført, at kommissionen med sine formuleringer i afsnit 11.2.5 om Peter Loft og Erling Andersens forhold ad henvendelsen fra ombudsmanden har overskredet den grænse, som kommissionen har sat for undersøgelsen.

Kommissionen finder ikke, at det anførte giver grundlag for at ændre på de bevisvurderinger, som kommissionen har foretaget i afsnit 11.1.1.22, eller at tilføje noget til argumentationen herfor.

Kommissionen har med bemærkningerne i afsnit 11.2.5 om, at man ikke har taget stilling til, om der er grundlag for at søge et ansvar gjort gældende mod Peter Loft

eller Erling Andersen i forbindelse med oplysningerne til ombudsmanden, ikke foretaget nogen ansvarsvurdering.

Der indsættes i afsnit 11.1.1.22 og 11.2.5 noter med henvisning til advokat Karen-Margrethe Schebyes og kommissionens bemærkninger herom.

Protokoloversigt

Det følgende indeholder en oversigt over kommissionens protokoller.

Hvor der alene er anført et navn, dækker det over, at protokollen indeholder vedkommendes forklaring. Forklaringen er gengivet fra siden anført i parentes. Det fremgår endvidere, om vidnet har afgivet forklaring af flere gange.

I protokol 14 og 20 er de dele af forklaringerne, der blev afgivet for lukkede døre, udeladt.

I protokol 53 og 55 er foretaget enkelte berigtigelser mv. af tidligere protokoller. For ikke at rykke på teksterne, er nogle af berigtigelserne mv. ikke foretaget i de enkelte protokoller, men det er angivet de pågældende steder med to stjerner (**), at der er berigtigelser mv. til teksten.

Nr.

- 1 Afgørelse om tv-optagelse.
- 2 Møde med bisidderne om bl.a. berømmelse af møder.
- 3 Berømmelse af møder.
- 4 Ændring af rækkefølgen på afhøringen af nogle af vidnerne.
- 5 Berigtigelse af en mødedato.
- 6 Jan Kjærgaard (side 2) og Poul Madsen (side 10).
- 7 Peter Arnfeldt – dag 1 (side 2).
- 8 Peter Arnfeldt – dag 2 (side 2).
- 9 Troels Lund Poulsen – dag 1 (side 2) og Peter Christensen (side 18).
- 10 Thomas Nørmark Krogh (side 2), Simon Andersen (side 4), Peter Brüchmann (side 10) og Olav Skaaning Andersen (side 12).
- 11 Afgørelse om kildebeskyttelse for BT.

- 12 Inger Kirstine Sommer Hansen (side 2) og Hanne Dahl Kofod – dag 1 (side 12).
- 13 Gergana Trاسبorg – dag 1 (side 2) og Lisbeth Rasmussen – dag 1 (side 5).
- 14 Lisbeth Rasmussen – dag 2 (side 2).
- 15 Møde med bisidderne om berømmelse af yderligere møder.
- 16 Berømmelse af yderligere møder.
- 17 Frode Holm (side 2), Jette Sørensen (side 16) og Peter Møller Jensen (side 17).
- 18 Afgørelse om at dørlukningsafgørelse i protokol 13 ikke omgøres.
- 19 Søs Marie Serup Laybourn (side 2) og Søren Hansen (side 9).
- 20 Erling Andersen – dag 1 (side 2).
- 21 Erling Andersen – dag 2 (side 2).
- 22 Jan Lund (side 2) og Jesper Skovhus Poulsen (side 10).
- 23 Michael Frank (side 2) og Erik Jørgensen (side 20).
- 24 Steffen Normann Hansen – dag 1 (side 2).
- 25 Camilla Lau Baymler (side 2) og Birgitte Christensen (side 3).
- 26 Berømmelse af yderligere møde.
- 27 Poul Erik Hjerrild-Nielsen (side 2) og Carsten Vesterø (side 5).
- 28 Joan Simkus (side 2), Anne Nørgaard Simonsen (side 3) og Morten Jensen (side 12).
- 29 Steffen Normann Hansen – dag 2 (side 2).
- 30 Ivar Nordland (side 2).
- 31 Peter Loft – dag 1 (side 2).

- 32 Per Hvas (side 2) og Winnie Jensen (side 16).
- 33 Møde med bisidderne om berømmelse af yderligere møder.
- 34 Berømmelse af yderligere møder.
- 35 Afgørelse om at kommissionens protokoller udleveres til Københavns Politi.
- 36 Kent D. Sørensen (side 2), Lis Ovdal Madsen (side 4), Aage Michelsen (side 6) og Noa Redington (side 8).
- 37 Mikael Børsting (side 2), Karsten Dybvad (side 8) og Lars Løkke Rasmussen (side 12).
- 38 Peter Loft – dag 2 (side 2).
- 39 Peter Loft – dag 3 (side 2).
- 40 Om tv-optagelse og fotografering.
- 41 Afgørelse om tv-optagelse og fotografering.
- 42 Gergana Trasborg – dag 2 (side 2) og Lisbeth Rasmussen – dag 3 (side 13).
- 43 Hanne Dahl Kofod – dag 2 (side 2) og Erling Andersen – dag 3 (side 13).
- 44 Per Hvas – dag 2 (side 2), Kaj Larsen (side 8) og Hans From (side 25).
- 45 Afgørelse om fotografering.
- 46 Afgørelse om tv-optagelse.
- 47 Afgørelse om at et anonymt brev udleveres til Københavns Politi og til bisidderne med pålæg om, at vidnerne ikke må gøres bekendt med indholdet.
- 48 Afgørelse om at nævnte pålæg ikke ophæves.
- 49 Afgørelse om at pålægget ophæves med virkning fra den følgende dag.
- 50 Berømmelse af yderligere møder.

- 51 Helle Bergenfelt (side 2) og Steffen Normann Hansen – dag 3 (side 3).
- 52 Peter Loft – dag 4 (side 2) og Troels Lund Poulsen – dag 2 (side 31).
- 53 Berigtigelse mv. af protokoller.
- 54 Afgørelse om at kommissionens bevisvurderinger og ansvarsvurderingen vedrørende Peter Arnfeldt udleveres til Københavns Politi.
- 55 Berigtigelse af protokol.

